

7983

(582)

7983.

ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ,
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
ਅਕਸ਼ਰ ਨੰ. 7983

॥ १७॥ सतिगुरपसादि॥ अथसुचीपडिगुगविलासगीस
 राउउरगलिधनडो॥ यजाउडिरीजेमेसुषरुषाउदिधनडी
 पते १॥॥ यजाउपूषमगीसराभरुगुजा॥०००१
 पते १॥॥ यजाउदुजेमेबालचरिइउदेगो॥०००२
 पते १५॥॥ यजाउडिजेमेगुरिगोदिदबिदजापहूगो३
 पते २०॥॥ यजाउउरवेमेपेवीभांलजादेगोषवीरु४
 पते ४६॥॥ यजाउपूषमेमेगुरिगोदिदजीरुदिदाउ५
 पते ६०॥॥ यजाउडिदेमेमगरेउपूषीभांजेडिजेडि६
 पते ६८॥॥ यजाउमउदेमेगुगुभरुनजीरुषरु०७
 पते ८१॥॥ यजाउमठमेमेरुसमीठजादेगोगुरिगोदिद८
 पते १२३॥॥ यजाउनेदेमेमुगलसधांरुजुयभादेगो८
 पते १६८॥॥ यजाउदमदेमेनिजसुगनरेभरुडिपठदे१०
 पते १११॥॥ यजाउगजादेमेरेलांउपाउदेगो०११
 पते १८१॥॥ यजाउबादेमेपेदेधारेखाउदे०१२
 पते १८१॥॥ यजाउउरदेमेपेदेरुभाउदेजुपदे०१३

पते १८५ यजाउउरदेमेचागसिधकीसाधी १४
 पते २०२ यजाउपूषदेमेरुमदाभजादेगो १५
 पते २०८ यजाउमेलदेमेसुबजमेलरायजु१६
 पते २२१ यजाउमउरदेमेगुगुगुगुगुगुगुगुगु१७
 पते २३१ यजाउमठरदेमेपेदेविपीभा१८
 पते २५३ यजाउउरमेमेपेदेमीगजुपदे१८
 पते २१६ यजाउमीसदेमेडेगाघराइरायजु२०
 पते २८६ यजाउडिरीमेजेडिजेडिजेडिजेडि२१

देउगागलिधनउउरगगीषरासुचीपडिउता॥०
 गुरुलचुकरपिउपगीलीजेडिउगिसदा॥१॥००००

गुरुसगजु

॥॥॥॥॥॥॥

॥॥॥

॥१॥ **ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ** ॥ **ਸ੍ਰੀਗੁਰਉਤੀਜੀਸਹਾਇ** ॥ ਅਬਗੁਰਬਿਲਾਸ ਗ੍ਰੰਥਲਿਖਖਤੇ ॥ **ਛਪੇਛੰਦਾ** ॥ ਪ੍ਰਥ
 ਮਬੰਦਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰੂਨਨਕਸੁਖਸਾਗਰ ॥ ਦਸਮਗੁਰੂਕੇਚਰਨਕਮਲਬੰਦੇਗੁਣਆਗਰ ॥ ਬਹੁਰਬੰਦਸਭਸੰ
 ਤਨਿਤਅਵਤਾਰਪਾਰਿਹਰਿ ॥ ਅੰਖਰਦਤਾਗੁਰੂਗਿਰਾਪਗਪਰੈਜੋਰਕਰਿ ॥ ਇਹੀਦਨਦੀਜੈਪ੍ਰਭੂਹਰਿਗੁਰਦਿੰਦ
 ਗੁਰਜਸਕਰਨਾ ॥ ਬਿਮਲਬੁਧਦੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਰਮੇਦਾਸਕਵਿਤੁਮਸਰਨ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿੰਦਗੁਰਗੁਪਕਥੈਕ
 ਵਿਪਾਰਨਪਾਵਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰਚਰਤਅਪਾਰਜਦਾਜਿਹਸੰਤਾਪਿਮਾਵਨਾ ॥ ਮਮਬੁਧਬਲਕਿਛੁਨਾਹਿਕਹੈਕੈਸੇਤਿਹਪੰ
 ਉ ॥ ਅਹਨਿਸਾਇਛੁਗਹਿਤਸਦਾਇਨਕਾਜਸਗਾਉ ॥ ਬਿਮਲਬੁਧਦੀਜੈਪ੍ਰਭੂਦਾਸਜਾਨਰੰਛਾਪਰੈ ॥ ਬਾਰਬਾਰ
 ਬੰਦੇਗੁਰੂਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਜਸਕਰੈ ॥ ੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗਲਾਗਲਾਗਿਆਤਾਨਹੀਨਹਿਕਛੁਬੁਧਉਦਾਰਾ ॥ ਪਰਮ
 ਸਿਧਗੁਰਜਸਭਰਾਕੈਸੇਉਤਰੈਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਗਤਗਾਥਪ੍ਰਸਿੱਧਏਸਰਨਪਰੈਕੀਲਾਜਾ ॥ ਦਾਸਜਾਨਰੰਛਾਕਰੈ
 ਗੁਰੂਗਰੀਬਨਿਵਜਾ ॥ ੪ ॥ **ਸ੍ਰੀਯਾ** ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਕੀਉਪਮਾਸਮਸਿੱਧਕੋਉਕਵਿਪਾਰਨਪਾਵੈ ॥ ਨੇਤਹੀਨੇਤਸੁਖੇ
 ਦਰਰੈਸਦਸਿੱਧਸਭੀਜਿਨਕੈਥਾਲਿਜਾਵੈ ॥ ਹੋਂਸੁਅਜਾਨਮਹਾਮਤਿਹੀਨਕਛੁਗੁਣਕੀਕਵਿਪਾਰਨਪਾਵੈ ॥ ਤਾਂਤੇ
 ਹੋਂਚਰਨਨਮੋਗੁਰਕੇਗੁਰਨਾਨਕਜੀਸਦਰੰਛਕਰਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅੰਗਦਰੁਪਮਾਰਕਥਾਸੁਅਪਾਰਕਹਾਲੇਸੁਨਉ
 ਅਮਰਗੁਰੂਪ੍ਰਕਾਸਹਰੀਜਗਾਸਿੱਧਸਮਾਨਕਥਾਕਾਬਿਗਾਉ ॥ ਦਾਸਸੁਰਾਮਗੁਰੂਅਭਿਰਾਮਸੁਪੁਰਣਕਾਮਕਹਾਜ
 ਜਪਾਉ ॥ ਤਾਂਤੇਹੋਂਚਰਨਨਮੋਗੁਰਕੇਅਵਿਲੰਬਤਰੈਗੁਰਕਾਜਸਾਪਿਆਉ ॥ ੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਦੇ
 ਵਕੇਸੁੰਦਰਚਰਤਅਪਾਰਾ ॥ ਕਛੁਭਾਖੈਜੀਹੀਕਹੈਮਨੀਸਿੱਧਸੁਖਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ **ਕਬਿੰਤਾ** ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬੁਧਹੋਤਹੈ
 ਪ੍ਰਕਾਸਜਥਾਤਿਮੁਅਗਮਾਨਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਿਨਾਸਹੈ ॥ ਗੁਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰੇਮਪੀਤਹੀਅਪਿਕਬਢੈਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾ

1963

SHRI ANAND LIBRARY
S.O.P.C. (Amritsar)

ਤੇਰਿ ਦਰਸਾਨ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ॥ ਅੰਜੋ ਸੁਗੁਣਿ ਦਰਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦੁਖ ਹਰਾਇ ਨੈਜ ਸਕਹੈ॥ ਦਿਨ ਰੈ ਨਹੀ ਹੁਲਾਸ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ
 ਰਿਹਾਇ ਜਸ ਮੋਹ ਤੇ ਨ ਕਹੈ॥ ਜਾਇ ਸਦਾ ਸੀਲ ਵੰਤ ਜਸੁ ਜਗ ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ॥ ੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਪਾਰ ਕਥ
 ਬਾਲ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਖਾਨ॥ ਬਚਨ ਰਾਖਤ ਨ ਪਰਹ ਕੋ ਬਾਬਾ ਸਬਾ ਦਿਬ ਖਾਨ॥ ੯॥ **ਛਪੈ** ਗੁਰੂ ਬਹਾਦਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਤੇ
 ਨਨ ਸੁਖ ਦਾਇਕ॥ ਮਮ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ਭੁੱਛ ਸਿੰਧ ਸੇਕ ਬਹਿ ਮਲਾਇਕ॥ ਦਸ ਮਗੁਰੂ ਸੁਤ ਜਾਸਨ ਮਗੋ ਬਿੰਦੀ ਮਗਾ ਪਤਿ
 ਦੇਗ ਤੇਗ ਕੇ ਪਨੀ ਕੀ ਨਸਤੁ ਤੁਰਕ ਜਾਸਹਤ॥ ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਮਿਲਾਇ ਕਰਿ ਏਕ ਰੂਪ ਜਿਨ ਕਰਿ ਦੀਏ॥ ਬਰ ਬਾਰ
 ਬੰਦੋ ਸਦਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਹ ਧਰੀਏ॥ ੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ਪ੍ਰਥਮ ਸਿਮਰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡਕਾਵਰ ਦਾ ਤੀ ਸੁਖ ਦਾਨ॥ ਸੰਗਲ
 ਕਰਨ ਕਿਲਾ ਬਿਖਰਨ ਜਤੁ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਪਾਨ॥ ੧੧॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਜਸ ਕਹੈ ਮੋ ਮਨ ਬਢੈ ਉਮਾਹ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਨਿਜ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਮੋਹ ਚਿਤ ਕੀ ਚਾਹ॥ ੧੨॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬਰਨ ਨ ਕਰੀ ਜੇ ਸਕ ਬਾ ਸੁਖ ਖਾਨ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨ ਨ ਕਰੈ
 ਉਨੇ ਸੰਤ ਪਗਧਿਆਨ॥ ੧੩॥ **ਚੋਪਈ** ਗੁਰਨ ਨ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਉਦਾਰੇ॥ ਨਨ ਕਾ ਲਾਜਿ ਹਨ ਮਸੁ ਧਾਰੇ॥ ਜੇ ਉਜਾਇ
 ਤਹ ਮੋਜ ਨ ਕਰੈ॥ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੁਇ ਪਾਪ ਨ ਹਰੈ॥ ੧੪॥ ਤਹ ਨਿਮਾਣੀ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ॥ ਦਰਸਨਾਇ ਸੰਗਤ ਦੁਖ ਖੋਵੈ॥
 ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੇ ਸੰਗਤ ਆਵੈ॥ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਫਲ ਨਿਜ ਚੈ ਪਾਵੈ॥ ੧੫॥ ਜਾਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਦਸ ਮਪ ਧਾਰੇ॥ ਦੋਖੁ ਲਦਿ ਸਕ
 ਰਚ ਰਿਤੁ ਅਪਾਰੇ॥ ਤਾਦਿਨ ਤੇ **ਮਨੁ** ਭੁਏ ਵਿਰਾਗ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰ ਰਸ ਪਾਗ॥ ੧੬॥ ਨਿਮਾਣੀ ਮੇਲਾ ਪੇ
 ਖ ਉਦਾਰ॥ ਨਨ ਕਾ ਲੇਕੇ ਆਏ ਦੀਦਾਰ॥ ਸੰਗਤ ਜਾ ਬਘਨੀ॥ ਤਬ ਆਈ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਕੇ ਰਲੁ ਭਾਈ॥ ੧੭॥
ਦੋਹਰਾ ਨਨ ਕਾ ਲੇਕਾ ਦਰਸਕ ਰਮਨ ਮੇ ਆਨੰਦ ਲੀਨ॥ ਕੀਰਤਨ ਨ ਸਥਾਨ ਗੁਰ ਹਰਖ ਤਦ ਰਸ ਨ ਕੀਨ॥ ੧੮॥ **ਚੋ**
ਪਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਹ ਰਹਾਏ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸੁਨਿ ਜੇ ਆਏ॥ ਜਬ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਸ ਮ ਬੋਗਾ॥ ਤਬ ਤੇ ਤੇਜ
 ਕਲ ਜਗ ਭੋਗ॥ ੧੯॥ ਮਘ ਲੇਮ ਹਿਚਲ ਨਿਜ ਧਾਮ॥ ਅਹਿ ਨਿਜ ਗੁਰ ਗੁਰ ਜਪੇ ਮੁਦਾਮ॥ ਕੋਈ ਕਾਲ ਗਿਹ

ਮਾਝਰਹਯੋ॥ ਬਿਨਾਨਾਮਕਛੁਕਾਮਨਭੁਯੋ॥ ੨੦॥ ਏਕਾਦਿਵਸਮਨਐਸੇਆਈ॥ ਗੁਰਗੁਨਗਾਵਤਗਮਨਐਭੁ
 ਈ॥ ਬਾਰਬਾਰਕੇਅਯੋਨਗਾਮਾ॥ ਰਹੋਬਾਰਨਿਜਲਖਅਭੁਰਾਮਾ॥ ਹੇਤਪਾਤਬਾਰਹੀਬਾਰਾ॥ ਨਨਕਦੇਮਹਿਅਯੋ
 ਉਦਾਗਾ॥ ਕਰਦਰਸਨਮਨਐਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਕੀਰਿਸਨਾਨਮੰਤ੍ਰਮੁਖਗਾਯੋ॥ ੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਗੁਰਸਥਾਨਕਾਦਰਸਕ
 ਰਗੁਰਸਮਗਨਪਧਾਰਾ॥ ਪੇਖੋਅੰਗਦੀਵਾਨਲਗਕੀਰਤਨਹੇਤਅਪਾਰਾ॥ ੨੨॥ **ਸ਼੍ਰੋਯਾ**॥ ਧਾਇਚਲੋਤਿਹਓਰ
 ਉਤਾਇਲਮਾਇਲਬੀਨਜੁਨੇਜਿਮਨਾਗਾ॥ ਸਿੰਘਮਨੀਪਿਖਮੱਧਾਬਿਰਾਜਤਸੋਇਉਠੈਮਿਲਪੇਮਜੁਪਾਗਾ॥ ਰੂਪ
 ਸਿਖੇਯਗੋਦੇਇਮਿਲੇਤਨਦੂਰਕੀਓਦਿਰਹੇਉਰਦਾਗਾ॥ ਸੰਗਤਪੇਖਨਿਹਾਲਭੁਈਪੈਨਦੇਗੁਰਭਾਇਮਿਲੇਵ
 ਭੁਭੁਗਾ॥ ੨੩॥ **ਸੋਰਠਾ**॥ ਕੁਸਲਪੁਛੁਖਸਾਖਮਨੀਸਿੰਘਅਤਅਨਦੇਸੋ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਗਹਰਾਥਾਇਕਆਸਨ
 ਬੈਠੇਤਬੋ॥ ੨੪॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਕੋਪਦਕਮਲਸਭੁਸੰਗਤਤਬਲਾਗਾ॥ ਕਰਦਰਸਨਮਨਹਰਖਪਰਬੈਠ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗਾ॥ ੨੫॥ ਦਿਵਾਨਮੱਧਸੋਭਤਦੇਉਮੰਨੇਦੇਵਤਨਧਾਰਾ॥ ਪਉੜੀਭਾਈਦਾਰਕੀਰਾਗੀਮੁਖੋਉਚਾਰਾ॥
 ੨੬॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਪੰਜਪਿਆਲੇਪੰਜਪੀਰਾਗੀ॥ ਛੁਠਮਪੀਰਬੈਠਗੁਰਭਾਰੀ॥ ਅਰਜਨਕਾਂਸਾਂਪਲਟਧਰਾਈ॥ ਮੂਰ
 ਤਿਹਾਰਿਗੋਬਿੰਦਬਨਾਈ॥ ੨੭॥ ਚੱਲੀਪੀੜੀਸੋਦੁਬੰਸਾਰੀ॥ ਰੂਪਦਿਖਾਵਨਵਾਰੇਵਾਰੀ॥ ਦਲਭੀਜਨਗੁਰਮੂਰ
 ਅਪਾਰਾ॥ ਬਝੁਜੇਧਾਬਝੁਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ ੨੮॥ ਐਸਬਚਨਜਬਰਾਗੀਕਯੋ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਸੁਨਸੀਸਕੁਯੋ॥ ਹਾਥਜੇ
 ਰਕਰਾਬਿਨੈਅਪਾਰਾ॥ ਅਤਿਨੀਮਤਹੁਇਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ ਹੇਪੁਭੁਈਨਨਾਥਸਹਾਈ॥ ਮੇਮਨਸੀਸਾਅਧਿਕਬਧਾ
 ਈ॥ ਪਾਂਚਗੁਰੂਜੁਪਜਾਂਤਰਹਾਏ॥ ਛੁਠਮਗੁਰੂਕਿਮਜੁਪਕਰਾਏ॥ ੨੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਨਿਜਮੁਖਅਸਗੁਰਦਾਸਕਹ
 ਛੁਠਮਗੁਰੂਬਲਕਾਰਾ॥ ਬਝੁਜੇਧਾਉਪਕਾਰਕਰਮੂਰਤਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ ੩੦॥ ਅਸਸੀਸੈਮੇਮਨਭੁਯੋਤੁਮਬਝੁਬਧ
 ਬਿਜਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਿਤਾਬਿਬਾਰੈਸੀਸਹੋਰਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੩੧॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਮਨੀਸਿੰਘਮਨਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ ਹੁ
 ਇਪ੍ਰਸੰਨਅਸਬਚਨਅਲਾਯੋ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਹੇਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਯਾਦਕਰਾਈਕਥਾਅਪਾਰੀ॥ ੩੨॥ ਕਪਟਭੁਮ

ਕਛੂ

ਰਸਭੀ ਮੇਜਾਨਾ ਸੁਨੇ ਚੋਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਲਨਾ ਸੁਨ ਅਬ ਤੇ ਸੋ ਕਥਾ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰੁਮਰੇ ਹਿਯੋ ਕਛੂ ਮਾਨਿ ਵਰੇ ॥
 ਸੀਗੁ ਵਿਦਿ ਮਿਗ ਪਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਕਥਾ ਸੁਨਈ ਅਧਿਕਾ ਬਿਸਾਲਾ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਨੀ ਸਿਧੇ ਮਾ ॥ ਇਕ
 ਚਿਤ ਅਸਨ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਤ ਨੇ ਮਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਮੇ ਹੁਸਨਈ ॥ ਕਥਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਸੰ
 ਗ ਸੋ ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸੁਨੀ ਇਨਿ ਪਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਲ
 ਵੀਤਾ ॥ ਸੀਗਾ ਮਦਾਸ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਜਾ ਕੀ ਕਥਾ ਬੇਖੀਤਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤੀਨ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਨ ਤੇ ਭਏ ਪਿਥੀਆ ਅਦਬ ਖਾਨ
 ਮਹਾਦੇਵ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਕਥਾ ਜਾਹੁ ਖਖਾਨਾ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਤਥਾ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰਹੈ ਮਾਮ ਸੀਸ ਅਪਾ
 ਰੀ ॥ ਹਰਿਗੋ ਵਿਦਕ ਜਨ ਮਸੁਕਹੋ ॥ ਬਹੁ ਰਿਥਾ ਲਲੀ ਲਾਜੁ ਖਲੋਹੋ ॥ ੩੬ ॥ ਬਹੁ ਰਿਕਹੋ ਕਸਤੂਰ ਕਰਾਯੋ
 ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕੀ ਨਿਜ ਸਪਾਯੋ ॥ ਅਸਕਹਿ ਭਾਇਓ ਮੇਸ ਮਨੀਖਾ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੋਲੇ ਅਸਦੀਖਾ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁ
 ਰ ਅਰਜਨ ਗੁਲ ਕ ਉਚਾਰੋ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਹਰਿਗੋ ਬਿਦਗ ਬਸਾਰੋ ॥ ਅਸਿਕਹਿ ਅੰਤਰ ਪਿਆਨ ਸੁਭਏ ॥ ਗੁਰੂ ਚਰਿ
 ਤ ਯਾਦ ਸਭ ਕਏ ॥ ੩੮ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗਦਗਦ ਪ੍ਰੇਮੁ ਖਕ ਮਲ ਤੇ ਅੰਸੇ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸਨ ਮੁਖ ਸੁਨੇ
 ਇਕ ਚਿਤ ਅਸਨ ਪਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਸਮਾ ਅੰਤ ਨਿਜ ਜਨਾ ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਅਈ ਤਬ ਦਈ ਅਰ
 ਜਨ ਗੁਰੂ ਪਛਾਨ ॥ ੪੦ ॥ **ਚੌ** ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਗੁਰ ਅਈ ਪਾਏ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਵਸਾਇ ਹਭਾਂਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁ
 ਰ ਨਿਜ ਪਦ ਪਾਏ ॥ ਸੀ ਅਰਜਨ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕਹਾਏ ॥ ੪੧ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੀ ਸਿਰਾਤ ਅਵੈ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਢਾ
 ਵੈ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਕਥਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਢੈ ਰੀਝੇ ਕੋਰੋ ਬਿਥਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਪਾਛ
 ਲਚਰਿਤ ਸੋ ਕਛੂ ਕ ਉਚਾਰੋ ॥ ਜਾਸ ਲਗ ਗੁਰਜਨ ਮਸੁਕਾਰੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਕਲੇਸ
 ਸੀਗਤ ਕੇ ਹਏ ॥ ੪੩ ॥ ਕਿਤ ਕਕਾਲਾਇ ਹਭਾਂਤ ਬਿਤਾਇਯੋ ॥ ਬੈਰਭਾਵ ਕਾ ਸਮਾਜੁ ਆਇਯੋ ॥ ਵਿਸਾਖੀ ਕਾ ਮੇ
 ਲਾਜੁ ਨਿਪਾਈ ॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਕੀ ਸਿਰਾਤਿ ਆਈ ॥ ੪੪ ॥ **ਦੋ** ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪੁਜਾ ਚੜੀ ਅਨਗਨ ਦਰਬਾਰ ਪਾਰਾ ॥

ਗੁਰਸਨਮੁਖਸਿਖਅਯੋਭੇਵਰਏਕਯੁਧਾਰਾ॥੪੫॥ਅਨਮਾਨਕਉਦਰਖਚੇਕੀਮਤਜਾਹਿਬਿਅੰਤਾਸੇਅੰਗਜਗੁਰਕੇਧਰਿਓਬਿਨੈਕੀਨ
 ਅਤਅੰਤਾ॥੪੬॥**ਚੋ**ਹੇਗੁਰਧਾਰਪੀਤਉਰਮਾਹੀ॥ਏਭੇਵਰਅਨਿਓਤੁਮਪਾਹੀ॥ਇਸੇਕੋਨਿਜਮਹਲੀਪਹੁਚਈਯੋ॥ਇਛੁਪੁਰਹਮਰੀ
 ਇਹਕਈਯੋ॥੪੭॥ਸਤਿਗੁਰਮਨਨਵਨੀਤਸਮਾਨਾ॥ਤੁਰਤਦਵਤਵਖਦਾਸਦਿਖਾਨਾ॥ਤਹਿਇਛੁਦਿਖਮੇਸਅਲਾਯੋ॥ਸੇਭੇਵਰ
 ਨਿਜਮਹਲਘਲਾਯੋ॥੪੮॥ਆਤਰੀਗਾਦਿਖਅਨੰਦਕੀਨੋ॥ਬਹੁਤਖੁਸੀਤਿਹਸਿਖਕੋਦੀਨੋ॥ਕਬਕਬਓਢਤਬਸਤੁਅਪਾਰਾ॥
 ਦੇਵਾਂਗਨਮੇਹੈਦੁਖਧਾਰਾ॥੪੯॥ਕਿਤਕਮਾਸਜਬਬੀਤਤੁਭਏ॥ਪਾਵਸਰੁਤਾਈਸੁਖਦਏ॥ਨਿਤਨਵੀਨੀਬਰਖਾਹੈਵੈ॥ਗੋਦੀ
 ਨਨਕੇਸੀਕਟਖੇਵੈ॥੫੦॥**ਚੋ**ਪ੍ਰਿਥੀਏਕੀਦਾਰਾਸੁਭਚਾਰਾ॥ਤਹਸਮੇਚਿਤਅਨੰਦਧਾਰਾ॥ਕਿਸੀਕਾਜਮੰਦਰਪੈਚੜੀ॥ਬਸਤੁਅਪਾ
 ਰਦੇਖਾਚਿਤਸੜੀ॥ਦੇਖਝਲਕਬਸਤੁਨਕੀਨੈਨੀ॥ਕੁਈਬਿਸੁਧਮੁਖਾਵਨਬੈਨੀ॥ਸਾਰੋਦਿਵਸਾਬਿਮਨਹੀਰਹੀ॥ਪਰੀਰੈਨਪ੍ਰਿ
 ਥੀਏਸਿਓਕਹੀ॥੫੧॥ਹੋਪਤਿਜੇਪਿਤਸੇਵਕਮਾਵਤਾ॥ਤੋਗੁਰਾਈਤੁਮਘਰਾਵਤਾ॥ਐਸੇਭੇਵਰਦਰਬਾਪਾਰਾ॥ਮਮਾਗਿਹਅਵ
 ਤਚਿਤਨਧਾਰਾ॥੫੨॥**ਚੋ**ਅਰਅਚਰਜਭੇਗਰੀਹਮਾਹੀ॥ਬਹੁਰਗੁਨਸੀਨਖੁਰਦਗੁਰਾਈ॥ਕਰਮੇਜੀਅਸਤੁਖਾਬਿਹਲਾ॥ਸਸ
 ਪ੍ਰਿਥੀਆਤਬਭੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੫੩॥**ਦੋਹਰਾ**ਕਿਉਚਿਤਮਨਮੇਧਰੈਸਭੀਵਸਤਹੈਤੋਗਾ॥ਤਿਹਗਿਹਸੁਤਪਗਾਟਿਓਨਹੀਚੁਤਪ
 ਗਾਟਿਓਗਿਹਮੇਰਾ॥੫੪॥ਸੁਤਬਿਨਦਰਬਸੁਨਿਫਲਹੈਅਰਜਨਗੁਰਪਹਿਚਾਨਾ॥ਜਬਅਰਜਨਪਿਆਨਾਕਰੈਸਭੀਵਸਤਨਿਜਮ
 ਨਾ॥੫੫॥**ਚੋ**ਐਸਬਚਨਕਹਿਪੀਰਜਦੀਨੋ॥ਹੇਗੁਰਚੇਤਚਿਤਨਹਿਕੀਨੋ॥ਆਤਰੀਗਕੀਦਾਸੀਨਈ॥ਪ੍ਰਿਥੀਏਗਿਹਅਵਤਸੇ
 ਕੁਈ॥੫੬॥ਇਹਸਿਥਾਦਤਿਹਸਵਨੀਸੁਨਿਯੋ॥ਕਰਚਿਤਮਨਮਾਥਾਪੁਨਿਓ॥ਕਰਮੇਜੀਪ੍ਰਿਥੀਏਕੀਬਾਤਾ॥ਆਇਗੀਗਕੋਕਹਿਬਿ
 ਖਮਾਤਾ॥੫੭॥ਆਤਰੀਗਮਨਐਸੇਆਈ॥ਸੀਗੁਰਪਹਿਹਮਾਬਿਨਤਕਰਾਈ॥ਸੀਗੁਰਅਰਜਨਗਿਹਜਬਆਏ॥ਆਤਰੀਗਮਨ
 ਅਨੰਦਪਾਏ॥੫੮॥ਸਮਾਪਾਇਸਬਥਾਤਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਜੇਜੁਨਾਈਅਪਨੀਦਾਸੀ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੇਨਹਿਪੁਤੁਹਮਾਰੇ॥ਤੋਐਸੇਵਹੁਬਚਨਉ
 ਚਾਰੇ॥੫੯॥**ਚੋ**ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪੁਤੁਪੁਤਾਮਜਿਹਹੈਇ॥ਹਮਅਨੰਦਮਨਮੇਧਰੈਹਾਸੀਕਰੈਨਕੋਇ॥੬੦॥ਅਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸੀਗੁ
 ਰਭਏਸੀਮੁਖਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਸੀਗੁਰਬੀੜਜਾਹੁਤੁਮਸਾਹਿਬਬੁਢੇਪਾਸਾ॥੬੧॥**ਚੋ**ਵਹੁਸੁਤਇਛੁਪੁਰੀਕਰੈ॥ਮਨੀਸਿਘਜਬਅਸ

੫੦॥**ਦੋਹਰਾ**ਮਾਭੀਗਾਦਿਚਰੀਕਬਸਤੁਸੁਭਚਾਰਾ॥ਨਿਕੋਪੁਪਕਯੋਗਇਕੋਰਬਹੁਕੋਲੀਜੇਸਾਂਭਾ॥੫੧॥
 ਅਨਮਾਨਕਉਦਰਖਚੇਕੀਮਤਜਾਹਿਬਿਅੰਤਾ॥ਸੇਅੰਗਜਗੁਰਕੇਧਰਿਓਬਿਨੈਕੀਨ॥੫੨॥
 ਐਸੇਭੇਵਰਦਰਬਾਪਾਰਾ॥ਮਮਾਗਿਹਅਵਤਚਿਤਨਧਾਰਾ॥੫੩॥
 ਪ੍ਰਿਥੀਆਤਬਭੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੫੪॥**ਦੋਹਰਾ**ਕਿਉਚਿਤਮਨਮੇਧਰੈਸਭੀਵਸਤਹੈਤੋਗਾ॥ਤਿਹਗਿਹਸੁਤਪਗਾਟਿਓਨਹੀਚੁਤਪ
 ਗਾਟਿਓਗਿਹਮੇਰਾ॥੫੫॥ਸੁਤਬਿਨਦਰਬਸੁਨਿਫਲਹੈਅਰਜਨਗੁਰਪਹਿਚਾਨਾ॥ਜਬਅਰਜਨਪਿਆਨਾਕਰੈਸਭੀਵਸਤਨਿਜਮ
 ਨਾ॥੫੬॥**ਚੋ**ਐਸਬਚਨਕਹਿਪੀਰਜਦੀਨੋ॥ਹੇਗੁਰਚੇਤਚਿਤਨਹਿਕੀਨੋ॥ਆਤਰੀਗਕੀਦਾਸੀਨਈ॥ਪ੍ਰਿਥੀਏਗਿਹਅਵਤਸੇ
 ਕੁਈ॥੫੭॥ਇਹਸਿਥਾਦਤਿਹਸਵਨੀਸੁਨਿਯੋ॥ਕਰਚਿਤਮਨਮਾਥਾਪੁਨਿਓ॥ਕਰਮੇਜੀਪ੍ਰਿਥੀਏਕੀਬਾਤਾ॥ਆਇਗੀਗਕੋਕਹਿਬਿ
 ਖਮਾਤਾ॥੫੮॥ਆਤਰੀਗਮਨਐਸੇਆਈ॥ਸੀਗੁਰਪਹਿਹਮਾਬਿਨਤਕਰਾਈ॥ਸੀਗੁਰਅਰਜਨਗਿਹਜਬਆਏ॥ਆਤਰੀਗਮਨ
 ਅਨੰਦਪਾਏ॥੫੯॥ਸਮਾਪਾਇਸਬਥਾਤਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਜੇਜੁਨਾਈਅਪਨੀਦਾਸੀ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੇਨਹਿਪੁਤੁਹਮਾਰੇ॥ਤੋਐਸੇਵਹੁਬਚਨਉ
 ਚਾਰੇ॥੬੦॥**ਚੋ**ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪੁਤੁਪੁਤਾਮਜਿਹਹੈਇ॥ਹਮਅਨੰਦਮਨਮੇਧਰੈਹਾਸੀਕਰੈਨਕੋਇ॥੬੧॥ਅਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸੀਗੁ
 ਰਭਏਸੀਮੁਖਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਸੀਗੁਰਬੀੜਜਾਹੁਤੁਮਸਾਹਿਬਬੁਢੇਪਾਸਾ॥੬੨॥**ਚੋ**ਵਹੁਸੁਤਇਛੁਪੁਰੀਕਰੈ॥ਮਨੀਸਿਘਜਬਅਸ

ਬਚਰੈ। ਭੁਗਤਿ ਸਿੰਘ ਤਬ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ। ਹੋ ਪੁਰੁ ਹਰੇ ਸਿਸਮ ਮੁਕਾਰੀ॥ ੬੧॥ ਰਜ ਦੇ ਸਸਤੁ ਤੁਰਕ ਪਰਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਬੀੜ ਕੈ ਸਾਥਿ ਪ
 ਪਾਵੈ। ਜਿਹ ਠਾਮਾ ਤਜਾਵਨ ਕਹੈ। ਸਾਹਿਬ ਭੁਛਾ ਕਿਉ ਤਹਿਰ ਕਹੈ॥ ੬੨॥ ਏਹ ਸੀਸ ਮੇਰ ਪੁਰੁ ਹਰੈ। ਅਗ ਜਾਨ ਮਨ ਕੋ ਪਨ ਧਰੈ। ਮਨੀ
 ਸਿੰਘ ਤਬ ਭੁਏ ਪਸੀਨਾ। ਸੀਖ ਕਹੈ ਤਿਸੇ ਪਨ ਪੀਨਾ॥ ੬੩॥ ਯਾ ਕੀ ਕਥਾ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਰਾ। ਕਹੈ ਸੀਕੋ ਚਉਨੈ ਨਿਰਧਾਰਾ। ਏਕ ਸਮੇ ਅਕ
 ਬਰ ਬਦਸਾਹਾ। ਚਿਤੋ ਜਗਾ ਕੀ ਕੀਨੀ ਚਿਤ ਚਾਹਾ॥ ੬੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ਅਨਗ ਨ ਸੈਨ ਸਾਥ ਲੈ ਜੋਧਾ। ਇਥਿ ਤਿਹ ਚਿਰਾ। ਮੇਰ ਚੇਤੁ ਹਲਾ
 ਵਤ ਭੁਏ ਕੀ ਨਜੁ ਪਬੁ ਪੋਰਾ॥ ੬੫॥ ਕਛੁ ਉਪਵਦਾ ਲੈ ਨਹੀ ਸੈਨ ਬਹੁਤ ਹਤ ਪਾਇ। ਬਰਖਾਇ ਕਦ ਸਜੁ ਪਕਰ ਅਤਿ ਸੈਨਿ ਜਬ ਲ
 ਲਾਇ॥ ੬੬॥ **ਚੋਪਈ** ਬਾਰਿਥਾ ਰਸ ਪੀਰ ਮਨ ਵੈ। ਸੁਖ ਸਰੀ ਦੀ ਨਿਤ ਵੈ ਰੂ ਵੈ। ਗਾਢ ਚਿਤੋ ਜੋ ਸਫ ਤੇ ਨ ਭੁਏ। ਬਰਖਾਇ ਕਦਿ ਵਹੀ
 ਬਿਤ ਗਏ॥ ੬੭॥ ਦੁਆ ਦਸ ਬਰਖ ਮੁਹਿ ਮਨ ਹਾਰੀ। ਅਕ ਬਰ ਮਨਿ ਜਚਿਤਾ ਧਾਰੀ। ਜੋ ਉਪਵਕੋ ਉਹੈ ਮੇਥ ਤਾਵੈ। ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਪ
 ਨਹ ਮਤੇ ਪਾਵੈ॥ ੬੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਤਹੈ ਨ ਕਰਾ। ਜਨ ਮੁਖੋ ਇਜੇ ਰੇ ਦੇ ਉਕਰਾ। ਤੁਮ ਮੁਰੀ ਦਾ ਜਿਹ ਰਿਹਾ ਕੇ ਅਦਾ। ਸੋ ਗੁਰ ਨਾ
 ਨ ਕਰੁ ਪਅਨਾਇ॥ ੬੯॥ ਤਹਿ ਚਰਨ ਤੁਮ ਜਬੈ ਮਨ ਵੈ। ਸੀਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫੁਤੇ ਗਾਢ ਪਾਵੈ। ਤਬ ਅਕ ਬਰ ਗਰ ਅੰਚਰ ਡਾਰਿਐ। ਗੁਰ ਸਿ
 ਖੋ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਐ॥ ੭੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸੀਗੁਰ ਅਬ ਕਿਹ ਠਾਰੈ ਮੇਰੇ ਸੇਕ ਰੇ ਉਚਾਰਾ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਬ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਤੁਨੇ ਸਾਹਨਿ ਰਧ
 ਰਾ॥ ੭੧॥ ਸੀਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਖਤ ਪਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਜਾਨਾ। ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਨਿਜ ਦਿਨ ਰੋਧੇ ਤਹਿ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਾਨ॥ ੭੨॥ **ਚੋਪਈ**
 ਬਾਦਸਾਹ ਤਬ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ। ਅਤਿ ਘਿਘਾਓਨੇ ਹੋਇ ਅਪੀਨੀ। ਬਹੁਤ ਭੇਟ ਦੈ ਜੋ ਸਿਖ ਤੋਰੇ ਯੋ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਕ ਗਾਥੀ ਨਿਹੋਰਿਐ॥
 ੭੩॥ ਕਛੁ ਕਦਾਸ ਸੰਗਾ ਤਿਹ ਦੀਨੈ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਬੈ ਪਿਆਰ ਕੀਨੈ। ਕਿਤ ਕਦਿ ਵਸ ਮੇਰਾ ਚਿਓ ਤਹਾ। ਸੀਗੁਰ ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਬੇ
 ਜਹਾ॥ ੭੪॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਸੀਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ। ਬਾਵਲੀ ਬੈਠ ਕਛੁ ਵਤ ਕਾਰਾ। ਅਤੁ ਪਸੀਨ ਚਿਤ ਬੈਠ ਅਨੀਦਾ। ਮਨੋ ਚਢੈ ਦੂਜ ਕੋ
 ਚੇਦਾ। ਜੋ ਸਿਖ ਅਇਚਰਨ ਗੁਰ ਪਰਾ। ਭੇਟ ਧਾਰ ਮਨ ਅਨੀਦੁ ਰਾ। ਅੰਤ ਰਜਾ ਸੀਗੁਰ ਉਚਾਰੇ। ਚਿਰ ਸੇਆਇ ਚਹੈ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ॥
 ੭੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ਤਬ ਸਿਖ ਅਸਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਪੁਰੁ ਦੀਨਾ ਨਾਥਾ। ਅਕ ਬਰ ਪਹਿਨੈ ਕਰੀ ਕਰੇ ਦੀਨੇ ਭੇਟ ਮਮ ਹਾਥਾ॥ ੭੬॥ ਅਕ ਬਰ
 ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਪੁਰੁ ਕਰੇ ਸਹਾਇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਖ ਅਬ ਭੁਏ। ਮਮ ਗਾਢ ਤੇ ਕਰਾਇ॥ ੭੭॥ **ਚੋਪਈ** ਜੈ ਸੇਗ ਜਕੀਕ

ਰੀਸਹਾਇ) ਦੇ ਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਬਿਰਦਾਇ) ਤੈਸੇ ਦਾਇਆ ਦਾਸ ਪਰਕਰੇ) ਗਾਢ ਚਿਤੈ ਤੈ ਕੋ ਤੈ ਕੁਝ ਧਰੇ) ੧੮) ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਅਕ ਬਰਨੇ ਕੀ
 ਨੀ) ਮੇਰਾ ਰਜ ਅਤਿ ਹੋਇ ਅਪੀ ਨੀ) ਸੀ ਮੁਖ ਭਾਖੇ ਬਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ) ਚੁਨੇ ਸਿੱਖ ਤੁਮ ਭੁਯੋ ਨਿਹਾਲਾ) ੧੯) ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਜਿ ਹਰਿ ਦੇ ਬਸ
 ਏ) ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸੋ ਜਗ ਜਸ ਪਾਏ) ਜਿਹ ਛਿਨ ਬਾਵਲੀ ਕੜ ਤੁਟ ਜਾਈ) ਭਹਿ ਛਿਨ ਸਾਹ ਛੁਟੇ ਗੜ ਪਾਈ) ੨੦) ਏਹੁ ਸੁਨ ਸਿੱਖ
 ਮਨ ਹਰਖ ਪਰਨਾ) ਚਰਨ ਬੰਦ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਪਾਨਾ) ਦਾਸ ਸਾਥਿ ਹਕ ਹਸ ਮਝਾਈ) ਰਹੋਇ ਹਾਸੇ ਸਮਾਲਿ ਪਾਈ) ੨੧) **ਏਹਰ**
 ਲੈ ਆਗੇ ਅਸੀ ਗੁਰੁ ਤੇ ਕੀਨੇ ਸਿੱਖ ਪਾਨਾ) ਚਲਤ ਪੰਥ ਕਛੁ ਸਮਨ ਹੀ ਸੀ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨਾ) ੨੨) ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਵਸ ਮੇ ਪਹੁ ਚਿ
 ਯੋ ਅਕ ਬਰਕੇ ਨਿਕਟਾਰਾ) ਸਗੁ ਬਿਰਤਿ ਤਤਿ ਸੋ ਕੋਹ ਜੋ ਭਾਖਿ ਓਕਰਤਾਰਾ) ੨੩) ਜਬੈ ਬਾਵਲੀ ਕੜ ਤੁਟੈ ਤਬੈ ਛੁਟੈ ਗਾਢ ਜਾ
 ਨਾ) ਦਾਸ ਤਾਹ ਛੁਡਾਇ ਓਲਿਖੇ ਜਮਾ ਮਨਮਾਨਾ) ੨੪) **ਸੂਲ ਨਾ ਛਿਦਾ** ਸਾਹਮਨ ਮਹਿ ਅਤਿ ਹਰਖ ਹੋਯੋ ਤਬੈ ਸੋ ਗਸੀਤਾ ਪਤਹ
 ਜਗਲ ਭਾਗੇ) ਹੋਇ ਅਪੀ ਨਤ ਬਧਾਰ ਗਰ ਅੰਚਰ ਕੀ ਨਤ ਬਬੰਦ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰੇ) ਆਠ ਹੀ ਜਾਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਪਰੈ ਕੁਝੋ
 ਵਧਾਨਤ ਬਚੁ ਪਲਾਗੇ) ਜਾਮ ਦਿਨ ਰਹਿਤ ਬਲਾਗੁ ਪੁਕਰਨ ਸੋ ਰੋਹ ਸਾਵਧਾਨ ਸੁਰੈ ਨਜਾਗੇ) ੨੫) **ਏਹਰਾ** ਸਾਰੀ ਨਿਸ
 ਲਰਤੇ ਰਹੈ ਕੁਝੋ ਤਬੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਮਿਟਾ ਅੰਧੇਰ ਚਨਦ ਕੁਝੋ ਆਇ ਓਮਰੀ ਚਨਿਵਾਸ) ੨੬) ਜਬੈ ਜਾਮ ਦਿਨ ਅਯੋ ਅਕ ਬਰਹੱਲਾ
 ਕੀਨਾ) ਛਿਨ ਕਵਾਰਲਾ ਗੀਨ ਹੀ ਗੜ ਚਿਤੈ ਤੈ ਜਿ ਤਲੀਨਾ) ੨੭) **ਚੋਪਈ** ਤਬ ਅਕ ਬਰਮਨ ਹਰਖ ਤਕੁਝੋ) ਬਰਬਰ ਬੰਦ ਨ
 ਗੁਰ ਕੋ) ਜਿਹ ਛਿਨ ਬਾਵਲੀ ਕੜ ਤੁਟਾ) ਜੋ ਛਿਨ ਲਿਖ ਕਰਦਾ ਸ ਅਹੁਟਾ) ੨੮) ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਵਸ ਮੇ ਦਾਸ ਜੇ ਆਏ) ਕਾ
 ਗਦਾ ਲਿਖੇ ਸਮਾਦਿ ਪਾਏ) ਸਮਝਾਏ ਕਛਿਨ ਹਰਖ ਤਕੁਝੋ) ਅਕ ਬਰਸਾਹਦ ਨ ਬਹੁਦੁਝੋ) ੨੯) ਤਿਹ ਸਿੱਖ ਕਾ ਬਰਮਨ
 ਜਬ ਕੀਨੇ) ਗੁਰ ਚਰਤ ਬਪਾਨਾ ਕੀਨੇ) ਬਹੁਤ ਭੇਟ ਲੈ ਗੁਰ ਨਿਕਟੋ) ਚਰਨ ਕਵਲ ਗੁਰ ਕੋ ਰਲੁ ਕੁਝੋ) ੩੦) ਸੀ ਗੁਰ ਅ
 ਰੋਭੇ ਟੋਸੇ ਪਰੀ) ਅੰਚਰ ਬਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ) ਹੋਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇ ਕੋ ਸਿੱਖ ਕੀ ਜੈ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰ ਚਰਨਾਂ ਮਤ ਦੀਜੈ) ੩੧) **ਏਹਰਾ**
 ਅਕ ਬਰਕੀ ਬਿਨਤੀ ਚੁਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ) ਸਿੱਖ ਤਿਸੀ ਛਿਨ ਕਰਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਨਦਿ ਆਲਾ) ੩੨) ਅਕ ਬਰਪੁ
 ਨਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਤਲ ਕਾ ਲੇਹੁ ਪੁਭਏ ਕਾ) ਸੁਮਾਤ ਲਕੋਇ ਛਿਨ ਹੀ ਸੀ ਗੁਰ ਦਿ ਆਰ ਅਨੇਕਾ) ੩੩) **ਚੋਪਈ** ਪੁਨ ਅਕ ਬਰ ਅਜ

ਬਿਨਤਉਚਰੀ। ਕਛੁਗਾਂਉਪੁਲੀਗਰਗੀ। ਅਮਰਦਾਸਗੁਰਅਸਫੁਰਮਾਏ। ਤੁਮਰੇਗਾਂਵਪੁਲੀਗਆਏ॥੬੪॥ ਗੁਰਨਾਨਕਸਦਲੀ
 ਗਤੁਰੈ। ਤਬੈਸਾਹਪੁਨਿਬਿਨਤਉਚਰੈ। ਕਛੁਗਾਂਵਬੀਬੀਕੇਦੇਵੈ। ਸੋਨਹਿਬਰਜੇਮਮਸੁਖਲੇਵੈ। ਸੀਮੁਖਸੇਗੁਰਕੀਨਉਚਰਾ। ਰਾ
 ਮਦਾਸਮਾਲਕਨਿਰਧਾਰਾ॥੬੫॥ ਤਿਨਕੇਦੇਹਸਾਹੁਅਸਚੀਨੇ। ਚੈਰਸੀਗਾਂਉਗੁਰੂਕੇਦੀਨੇ। ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਗਾਂਵਸੋਪਏ॥੬੬॥ ਇਛੁਸ
 ਹਕੀਪੁਰਕਰਏ। ਮੱਧਗਾਂਵਗੁਰਬੀੜਰਖਾਏ। ਗਾਂਵਬੀੜਬੁਢੇਸੋਪਾਏ॥੬੭॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਸਾਹਿਬਬੁਢਾਜੀਕਰੈਸੁਭੀਗਾਂਵਕਾ
 ਰਜਾ। ਬੀੜਮਹਿਨਿਸਦਿਨਰਹੈਕਰਘਾਹੀਕਾਸਜਾ॥੬੮॥ ਸਾਹਿਬਬੁਢਾਰਜਕਰਤੁਰਤਰਾਮਲਪੁਜੈਸਾ। ਤੁਗਤਿਸਿੰਘਬੰਦ
 ਨਕਰੀ। ਤੁਨੇਬਚਨਜਬਐਸਾ॥੬੯॥ **ਚੋਪਈ**। ਮਨੀਸਿੰਘਪੁਨਕੀਨਉਚਰਾ। ਅਗੇਸੁਨੇਕਥਾਨਿਰਧਾਰਾ। ਗੁਰਅਰਜਨਬਚ
 ਮਾਨਸਿਧਾਰੀ। ਮਾਤਗੀਗਸੁਤਇਛੁਪਿਆਰੀ॥੭੦॥ ਦਾਸੀਦਾਸਸਿੰਗਬਹੁਲੀਨੇ। ਧੈਰਬਸਾਜਪਿਆਨਕੀਨੇ। ਖੀਰਖੰਡਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਕਰਾਈ। ਬਹੁਤਸੁਕਾਵਰਸੀਗਚਲਾਈ। ਨਗਰਨਰਅਨਗਨਸੀਗਪਾਈ। ਪੁਤ੍ਰਬਚਨਗੁਰਕੇਰਜੁਨਾਈ। ਗਾਠੀਛੋਕੜੇਚ
 ਲੇਅਪਾਰਾ। ਉਨੀਪੁੜਿਕਛੁਦਿਸਟਿਨਪਾਰਾ॥੭੦੦॥ ਘੁੰਘੁੰਘਾਲਰਬਸਬਦਜੁਨਾਏ। ਸਾਹਿਬਬੁਢਾਐਸਅਲਾਏ। ਰਾਮਦਾਸ
 ਪੁਰੇਤੁਜੜਕਿਨਪਾਈ। ਸਭੈਲੋਕਕਿਹਭਗਸਿਧਾਈ॥੭੦੧॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਬੀੜਨਿਕਟਿਮਾਤਗਈਦੇਖਾਬਨਤਬਐਸਾ। ਜਨਅ
 ਸੋਕਖਾਂਡਵਇਹੈਜੋਹਿਨੀਲਪਟਜੈਸਾ॥੭੦੨॥ ਸਾਹਿਬਬੁਢੇਕਾਤੇਜਤਬਮਾਤਾਨੈਨਦਿਖਾਨ। ਅਤਹਿਨਿਵੜਬਨਮੇਛਿਰ
 ਹਿਪਜੁਜੀਵਇਕਠਾਨ॥੭੦੩॥ **ਚੋਪਈ**। ਸੋਬਗਨੀਬਖਜੁਰਅਪਾਰਾ। ਅੰਬਤੁਤਪਲਾਹਹਜਾਰਾ। ਕਹਲੋਗਨੇਬਨੀਪੁਤੁਤਾ
 ਈ। ਮਾਨੋਬੀੜਪਟਾਉਮਰਾਈ॥੭੦੪॥ ਮੇਰਸਬਦਬਹੁਤਾਂਤਨਕਰੈ। ਸਿੰਘਮ੍ਰਿਗਾਇਕਠੇਹੁਇਛਿਛੈ। ਮੇਰਮਰਬੈਠੇਇਕਥ
 ਨਾ। ਅਜਾਸਿੰਘਟਿਰਹੈਲਪਟਾਨ॥੭੦੫॥ ਸਾਹਿਬਬੁਢੇਤਪਪੁਤੁਤਾਈ। ਮਾਤਾਨਿਜਨੈਨਲਖਪਾਈ। ਮਾਤਗੀਗਪੁਨਿਗਈ। ਤੁ
 ਤਹਾਂ। ਸਾਹਿਬਬੁਢਾਇਸਾਬਿਤਜਹਾਂ॥੭੦੬॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟਧਰਚਰਨਨਪਰੀ। ਇਛੁਕਰਿਨਿਜ **ਬਿਨਤੀ** ਕਰੀ। ਸਾ
 ਹਿਬਬੁਢਾਅਸਫੁਰਮਾਈ। ਬਹੁਲੇਗਨਕਿਉਸੀਗਲਿਆਈ॥੭੦੭॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਤੁਜੜਰੂਪਬਨਾਇਕੈਕਿਉਅਈਇਹਠਾਇ।
 ਹਮਸੇਵਕਘਾਹੀਬਸੋਬੀੜਰਖਾਚਿਤਲਾਈ॥੭੦੮॥ ਪੁਤ੍ਰਪਾਸਹਮਰੇਨਹੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਮਝਾਗਾ। ਜਾਹਤਹਾਂਪੁਰੀਕਰੈਸੀ

ਗੁਰਇਛੁ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਐਸ ਬਚਨ ਬਕੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਮਾਤਾ ਮਨ ਮੈ ਭਈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੋਕ ਉਦਾਸ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੁਭ
 ਇਛੁ ਸੁਭ ਹਨ ਤਜ ਦਏ ॥ ੧੧੦ ॥ ਮਾਤਰੀ ਗਤ ਬਕੀ ਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਆਈ ਤਹਾਂ ਜਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਆਇ ਬੰਦ ਨਾ ਗੁਰ ਕੋ ਕਰੀ ॥ ਸੀ ਮੁਖ
 ਸੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਰਹੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਹੋ ਬਾਤੁ ਤੁਝ ਇਛੁ ਪਾਈ ॥ ਮਾਤਰੀ ਗਤ ਬਚਨ ਅਲਾਈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰੇ ਗਏ ॥ ਸੁਤ ਤੇਰਾ
 ਸ੍ਵਾਪ੍ਰਸੰਨ ਪੁਨ ਬਚਨ ਅਲਾਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਿਤ ਨ ਪਹਿਨ ਹਿਜਾਈ ॥ ਐਕ ਛੁਝਿ ਭੁਨਿ ਰਧਾਗਾ ॥ ਸਿਤ ਖੁਸੀ ਜਿਹ ਮਨ ਪਰੈ ਜੇ ਅ
 ਬਜੁਨ ਪ੍ਰਕਾਗ ॥ ੧੧੩ ॥ ਪਾਤਸਮੈ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰੋਛੇ ਲੋਕ ਨ ਕਰ ਲਾਈ ॥ ਨਿਜ ਕਰੋ ਸੋ ਪੀਸ ਨ ਕਰੋ ਪੁਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਕਾਈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਚੋਪਈ
 ਭਾਜੀ ਰੁਪੇ ਲੇਵਹੁ ਸਾਥ ॥ ਦਧ ਮਥੀਏ ਪੁਨ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥ ਲੱਸੀ ਮੱਖਣ ਮਟਕੀ ਭਰੇ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਜ ਸਿਰ ਪ੍ਰਧੇਰੇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਨਾ
 ਗੋ ਪਾਇ ਨ ਏਕ ਲਜਾਵੇ ॥ ਭੁਤ ਹਰੀ ਦੇ ਸਬ ਨਾਵੇ ॥ ਸੁਭ ਇਛੁ ਤੋ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ॥ ਸਮੇਸਿ ਸਨਹੀ ਅਬ ਕੋਈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਮਾਤਰੀ ਗਾਐ ਸੀ ਦਿਪ
 ਕਈ ॥ ਜੇ ਸਿਖ ਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਈ ॥ ਨਾ ਗੋ ਪਾਇ ਗਈ ਪੁਨ ਤਹਾਂ ॥ ਸਹਿਬ ਬੁਝਾਇ ਸਭਿ ਤਜਹਾਂ ॥ ੧੧੭ ॥ ਅਗੇ ਬੁਝਾ ਰੁਚ ਉਪਜਾਏ ॥
 ਖੁਪਿ ਆਬ ਹੁਕਮਿ ਦਾਸ ਸਿਧਾਏ ॥ ਮਾਤਾ ਜਾਇ ਚਰਨ ਤਬ ਪਰੀ ॥ ਸੋ ਮਟਕੀ ਤਿਨ ਅਗੇ ਪਰੀ ॥ ੧੧੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਹਿਬ ਬੁਝੇ ਅਸ ਕਹਾ ਪ੍ਰ
 ਬ ਮੋਰੇ ਜਮ ਮਦੇਹੁ ॥ ਮਮ ਖੁਪਿ ਆਬਿ ਆਪੀ ਅਧਿਕ ਪੁਨ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਲੇਹੁ ॥ ੧੧੯ ॥ ਭਾਜੀ ਮਿਸੀ ਰੋਟੀ ਅੱਖਣ ਨਾਲ ਰਲਾਈ ॥ ਪੀ
 ਲੀ ਬੁਝਾ ਤਬੈ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਖੁਪਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਹਿਬ ਬੁਝੇ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸੁਨੇ ਮਾਤੁ ਮਬ ਰੁਜ ਸੁਪਾਏ ॥ ਐਸ ਜਮੇ ਮਮ ਖੁਪਿ ਆ
 ਖੇਈ ॥ ਇਛੁ ਸੁਤ ਤੁਮ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ॥ ੧੨੧ ॥ ਤੁਮ ਰੋਗੁ ਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗਾਜੇ ਪਾ ॥ ਜੰਕੇ ਬਲੁ ਗੁਨ ਕਿਨੁ ਨ ਜੇ ਪਾ ॥ ਰੁਪੇ ਛੁਕੇ ਹਮ ਜੇ ਸਮਰੇ ਰੇ
 ਭੁਰਕ ਸੀਸ ਤੈ ਸੇਵਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦੁ ਸੁਭ ਨਾਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਮਲੇ ਛੁਕੇ ਮਾਰਗਿ ਰਾਵੈ ॥ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਬੈਠੇ ਗਾ
 ਸੁਭ ਤਖਤ ਅਕਾਲਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜੇ ਨਰ ਆਇ ਦਰਸਤ ਬਪਾਵੈ ॥ ਚਰਪਦ ਬਥ ਨਿਜ ਕਰਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਜੀਗ ਬਹੁ ਨਿਜ ਕਰ ਪਾਰੀ ॥ ਗੋ
 ਦੀ ਨ ਨ ਰੱਖੁ ਤਨੁ ਪਾਰੀ ॥ ੧੨੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੀਮਤ ਜੋਰਾ ਸੈਰੁ ਏਇ ਕਵੀ ਜਾ ਪ੍ਰਜਾਨਾ ॥ ਅਸੁ ਦਿਨ ਕੀ ਸਵੈ ਬੁਝੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਤਿਸ
 ਛਿਨ ਮਾਤ ਉਦ ਕੀ ਨੋ ਪੈਨ ਨਿਵਾਸ ॥ ਮਾਤਾ ਮਨ ਹਰਖ ਤੁਝ ਚਿਤ ਮੈ ਬਢੇ ਹੁਲਾਸ ॥ ੧੨੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਨੀ ਸਿੰਘ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਇਹ ਦਿਨ ਜੇ ਆਇ ਬੀੜ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਉਸ ਅਸ ਬਨਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ॥ ਸੁਤ ਇਛੁ ਤਿਹ ਪੁਰੀ ਪਰੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਅਸੁ ਦਿਨ ਅਕੀਸ ਦੀਆ

੫
 ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੁਭ ਨਾਵੀ ਨੇ ਗੁਰ ਜਨ ਦਈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਰੇ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰਗਾਈ ॥ ਮਾਤਾ ਰਬੈ ਸੇ ਗਾਲ ਬਤਾਈ ॥

ਹੈ॥ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਬਰਪਾਵੈ॥ ਐਧਨ ਧਾਮ ਕੀ ਕਮੀ ਨ ਹੋਈ॥ ਉਚਨੀ ਚ ਅਵੈ ਨ ਰੋਕੇਈ॥ ਬੁਢੇ ਅਸਥਾਨ ਜੇ ਮੇਲਾ ਲਾਵੈ॥ ਤਿਜਾ ਸਿੱਖ ਪ
 ਰਗੁਰਬ ਲਬ ਲਜਾਵੈ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਅਧਿਕ ਸੁਖਾਨ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਉਪਮਾ ਦੇਖਾ ਦਿਵੈ ਲਾਜੈ॥ ੧੨੮॥ ਮਾਤਰੀ ਗਾਮਨ ਅਨਦਪਾਈ॥ ਲੈ ਬ
 ਰਬੁ ਫੇਤੇ ਸੁਆਈ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਮਨ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਮਨੇ ਨਿਰਧਨੀ ਲਹੈ ਭੰਡਾਰਾ॥ ੧੨੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਨਿਜਾ ਰਿਹਾ ਪੁਨਿ ਪਾ
 ਪਤਿ ਰੁਣੀ ਅਤਿ ਚਿਤ ਹਰਖ ਪਰਲੀਨਾ॥ ਪਰੀ ਕੈ ਨਜਾ ਤਿਹੁ ਰਖ ਜਨ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸਭੁ ਬਿਤੰਤ ਗੁਰ ਕੇ ਕਹਾ ਮਾਤਰੀ ਗਾ ਕਰ
 ਜੋਗਾ॥ ਸੁਤ ਇਛਾ ਪੁਰਨ ਭਈ ਬਰਦੀ ਨੇ ਤਿਨ ਮੇਰਾ॥ ੧੩੦॥ ^{ਅਏਗਰ} ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਜਨ ਮਨ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥
 ਬਾਦਰ ਬਿਤਵ ਰਖਾ ਕਰੀ ਦੀਨ ਨ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਦੀਨ ਨ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲਾ ਸੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਦੇਖਿ ਚਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਐਸਾ ਬਿਧਿ ਦ
 ਰਿਦ ਦਾਰੇ॥ ਸਮਰੱਥ ਹੈਂ ਜਗ ਸੰਤ ਦੁਖ ਸਭੁ ਜਗ ਕੇ ਹਰਈ॥ ਸੁਕੇ ਹਰੇ ਨਿਹਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨ ਦਰਨਿ ਹਰਈ॥ ੧੩੧॥ **ਸ਼੍ਰੋਤਾ**॥ ਸੁਤ ਲੇਵ
 ਨ ਤੂੰ ਸੁਗਈ ਉਨ ਪੈ ਅਤਿ ਨਿਮਤ ਹੋਇ ਮਨ ਬਾਛਤ ਪਾਏ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਪਰੇਤ ਨ ਰਾਜਤ ਸੰਤ ਨ ਅੰਤੁ ਕਿਨੀ ਨ ਹਪਾਏ॥ ਸੇਸ ਮਹੇਸ
 ਗਨੇਸ ਜਲੇ ਸੁਰ ਸੰਤ ਨ ਜੇ ਕੁਸਦਾ ਮੁਖ ਗਾਏ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਜੁ ਹੋਤ ਪ੍ਰਥਾਨ ਪਰੇ ਮੁਖ ਗਿਆਨ ਸੀ ਮੁਖ ਗਾਏ॥ ੧੩੨॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਗ
 ਗਾਮਾਤ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਮਨ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਚਿਤ ਪਾਏ ਕਹੈ ਸੰਤ ਪੀਨ ਪੀਨਾ॥ ੧੩੩॥ ਬਹੁ ਸੁਖ ਸੇ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਬਸੇ ਆਪ
 ਨੇ ਧਾਮਾ॥ ਕਿਤ ਕਾਵੇ ਵਸ ਬਿਤਾਇ ਕੈ ਪੁਨ ਕੀਨੇ ਅਸਕਾਮਾ॥ ੧੩੪॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੁ ਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਪਦਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰ
 ਜਾਮੀ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨੀ॥ ਭੁਜ ਜਸਤ ਕਰੋ ਸੇਵਾਨੀ॥ ੧੩੫॥ ਅਸ ਦਿਚਾਰਤ ਬਕੀ ਨ ਪਾਨਾ॥ ਵਡਾ ਲੀਓ ਹਰਖ ਪਰ
 ਨਾਨਾ॥ ਨਗਰ ਲੋਕ ਸਭੁ ਹੀ ਸੰਗ ਭਏ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਾਣੁ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਗਏ॥ ੧੩੬॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਰੇ ਹੂਸ ਸਣ ਪਰਵਾਰਾ॥ ਬੈਰਾਵਾ ਦਿਹ
 ਗੁਰ ਸੰਧਾਰਾ॥ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ਸੁਲਹੀ ਤਬ ਆਗਿ॥ ਜਹੰਗੀਰ ਦਿਲੀ ਸਪਠਾਗਿ॥ ੧੩੭॥ ਆਵਤ ਪੰਥ ਸੁ ਅਤਿ ਚਿਤ ਪਾਰੈ॥ ਅਰਜਨ ਬ
 ਧਨ ਗਰਲੁਟ ਸਾਰੈ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਾਤ ਬਾਇ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਸੁੰਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਮਿ ਲਏ ਪਿਆਰਾ॥ ੧੩੮॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆ ਅਰੇ ਮਿ
 ਲਏ ਮੀਤ ਭਵਾਹਿਤ ਪਾਰਾ॥ ਭੁਮਰੇ ਰੂਰ ਅਰਜਨ ਗਏ ਸੁੰਨ ਮੀਤ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੧੩੯॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਕੈ ਪੀਰ ਜਈਏ ਸੁਲਹੀ ਕੀਨ ਪਾਨਾ॥
 ਜਬ ਅਯੋਤ ਬਹੀ ਹੋਨੇ ਸੰਤ ਬਾਤ ਮਮ ਜਨਾ॥ ੧੪੦॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਲਹੀ ਦਿਲੀ ਗਾਏ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਮਨ ਮੇ ਅਨਦਲਏ॥ ਨ

ਗਰਲੇਕਸਬਾਨਬਜਾਏ॥ ਗੁਰੂਵਡਾਲੀਬੀਚਰਹਾਏ॥ ੧੪੨॥ ਸੁੰਦਰਧਾਂਮਰਚੇਸੁਖਦਾਈ॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰਭੂਨਬਰਨੀਜਾਈ॥ ਗੁਰਅ
 ਰਜਨਗਿਹਸੇਹਤਐਸੇ॥ ਕਿਧੈਸੁਰਗਬੈਰੀਨਨਦੈਸੇ॥ ੧੪੩॥ ਬਰਨਸੁਰੇਸਮਹੇਸਨਧਾਂਮਾ॥ ਰੀਝੁਤਦੇਖਸੁਰੀਨਰਬਾਂਮਾ॥ ਗੁਰਅ
 ਰਜਨਜੀਤਹਾਂਬਜਾਏ॥ ਸੁੰਦਰਕੁਪਬਹੁਤਹਾਂਲਗਾਏ॥ ੧੪੪॥ ਰਚੋਜੀਛਿਹਰਦਾਅਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਅਧਿਕਬ
 ਧਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਸੋਅਸਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਇਹਠਾਂਨਾਇਨਰਸੁਰਗਸਿਧਾਰੇ॥ ੧੪੫॥ **ਦੇਹਰਾ** ਜੇਇਛਾਮਨਮੇਪਰੈਈਹਾਂਕਰਇ
 ਸਨਾਨਾ॥ ਤਾਤਕਾਲਫਲਸੇਲਹੈਤਿਜੈਨਜਮਕੀਕਾਨਾ॥ ੧੪੬॥ ਪੁਤ੍ਰਹੇਤਨਾਰੀਇਹਾਂਮਾਸਮਾਸੇਜੇਨਾਇ॥ ਏਕਬਰਸਸੁਤਸੇਲਹੈਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖਅਸਫੁਰਮਾਇ॥ ੧੪੭॥ **ਚੋਪਈ** ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਅਸਬਚਨਅਲਾਏ॥ ਇਹਬਿਧਸੋਗ੍ਰਹਮਾਸਬਿਤੁਏ॥ ਦਸਮਮਾਸਜਬਆ
 ਵਤੁਰੁਏ॥ ਮਾਤਰੀਗਮਨਅਨੇਦਲਹੋ॥ ੧੪੮॥ ਇਹਮੇਕਹੋਓਰਬਾਤੁਹਿ॥ ਕਾਲਪੁਰਖਅਵਤਾਰਧਰਿਓਜਿਹਾ॥ ਪਾਪਸਕਲਤੁ
 ਈਰੂਮਵਿਚਾਰੀ॥ ਸਭਦੇਵਨਪੈਰੇਇਪੁਕਾਰੀ॥ ੧੪੯॥ ਦੇਵਸਾਬਕਮਲਜਪੈਗਏ॥ ਨਿਜਦੁਖਸਭੈਪੁਕਾਰਤੁਰੁਏ॥ ਮਲੇਛਜਗਤ
 ਬਹੁਪਾਪਕਮਾਵੈ॥ ਧਰਮਅੰਸਕਹੂੰਹੋਨਨਪਵੈ॥ ੧੫੦॥ ਕਮਲਜਕਹੋਹਮਤੇਨਹਿਜਰਈ॥ ਕਾਲਪੁਰਖਪੈਚਲਸਭਰਹਈ॥
 ਦੁਖਭੰਜਨਤਿਹਨਮਓ॥ ੩॥ ਸੋਰਛਕਰਤਾਰਾ॥ ੧੫੧॥ **ਦੇਹਰਾ** ਛੀਰਸਿਧਜਾਵਤੁਰੁਏਕੀਨੀਬਿਨੈਅਪਰਾ॥ ਮਹਾਂਰਾਜਰੋਛਕ
 ਰੋਅਪਨੋਬਿਰਦਸਿਭਾਰਾ॥ ੧੫੨॥ ਜਬਜਬਹਮਦੁਖਹੋਤੈਤਬਤਬਕਰੋਸਹਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਸਿਵਅਸਕਹਾਂਹਮੇਪੋਨਦੁਖ
 ਜਾਈ॥ ੧੫੩॥ **ਅਕਾਲਪੁਰਖਬਾਚਦੇਵਨਪ੍ਰਤਿਐਯਾ** ਸੁਨਿਕੇਸਭਦੇਵਨਕੀ॥ ਬਿਨਤੀਤਬਮੋਧਅਕਾਸਸਰੂਪਦਿਖਾਏ॥ ਸੁ
 ਰਹਜਾਰਸਮਾਲਸਕੈਸੁਦਿਸਾਤਮਦੂਰਕਰੈਮੁਸਕਾਏ॥ ਰੁਜਚਾਰਗਦਾਅਜਸੀਖਾਬਿਰਜਤਪੰਕਜਹਾਬਸੇਸੋਰੁਧਰਾਏ॥ ਤਬਬੇਲਤ
 ਭੇਮੁਖਪੰਕਜਤੇਸਭਦੇਵਕੋਹੋਕਿਹਕਾਰਣਾਏ॥ ੧੫੪॥ **ਬ੍ਰਹਮਾਬਾਚਐਯਾ** ਪਦਪੰਕਜਤੇਹਿਨਮੇਪ੍ਰਭੂਜੀਕਛੁਪਾਵਤਨਹਿ
 ਕੋਉਮਰਮਤੁਮਾਰਾ॥ ਅਮਰਧਰਮਨਦੋਖਭੁਯੋਜਗਬੰਸਮਲੇਛਬਫੀਸੁਅਪਾਰਾ॥ ਪਾਪਗੋਘਾਤਕਰੈਸਦਹੀਸਭਛੋੜਨਕੋਨਿਜਦ
 ਨਸੁਰੂਰਾ॥ ਪਾਪਪ੍ਰਕਾਸਭੁਯੋਜਗਮੇਪ੍ਰਭੂਨਸਮਲੇਛਕਰੋਕਰਤਾਰਾ॥ ੧੫੫॥ **ਚੋਪਈ** ਬ੍ਰਹਮਾਕੀਬਿਨਤੀਸੁਨਿਪਈ॥ ਕਾਲਪੁਰ
 ਖਬੇਲੇਸੁਖਦਾਈ॥ ਤੁਹਿਹਿਤਧਰੋਜਨਮਸੁਖਪਾਈ॥ ਤੁਮਰੇਸੋੜਦੇਉਖਪਾਈ॥ ੧੫੬॥ ਮਾਤਰੀਗਮਨਅਚਨਕੀਨੋ॥ ਹੋਇਪ੍ਰ

ਸਿਨਬੁਢੇਬਰਦੀਨੋ ਸਿਤਬਚਨਸਦਅਟਲਪਛੋਨੋ ਚਲੇਜੁਮੇਰਨਬਚਨਟਲੋਨੋ ॥੧੫੧॥ ਸੁਧਾਸਰੇਵਰਨਿਕਟਵਡਾਲੀ ॥ ਧਰੇਂਸ
 ਰੂਪਤਿਹਠਾਂਅਰਟਾਲੀ ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕੇਧਾਂਮਮਝਰੇ ॥ ਧਰੇਂਸਰੂਪਤੁਮਾਚਿਤੁਨਿਵਾਰੇ ॥੧੫੨॥ ਅਸਕਹਿਅੰਤਰਧਿਆਨੁਕੁ
 ਏ ॥ ਸਤੁਦੇਵਨਮਨਅੰਨੀਦਲਏ ॥ ਕਮਲਜਪਰਨੀਕੋਸਮਝਾਈ ॥ ਨਿਜਨਿਜਧਾਂਮਗਏਸੁਖਪਾਈ ॥੧੫੩॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਹਬਿਧਿ
 ਜੇਗਾਥਾਭੁਈਓਨੇਜਨਮਕੀਥਾਤਾ ॥ ਮਾਤਗੀਗਮਨੁਖਲਯੋਜਨਸਮਾਥਿਖਾਤਾ ॥੧੫੪॥ ਦਸਮਾਸਥੀਤੁਯੋਜਥੈਸੁਗੁਰਿਹਅ
 ਵਸਰਪਾਇ ॥ ਚਤੁਰਭੁਜਰੂਪਬਨਾਇਪੁਰਬੈਠਮਾਤਨਿਕਟਾਇ ॥੧੫੫॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਸਿਮਤਸੇਰਹਸੈਬਦੀਝਾ ॥ ਹੜਾਇਕੀਨਿਸਆ
 ਧੀਮੰਝਾ ॥ ਪੁੱਖਨਿਛੋੜੁਸੁਗੁਰਿਹਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਪੱਖਪ੍ਰਗਟੇਪੁਰਾਈ ॥੧੫੬॥ ਮਾਤਉਦਰਤੇਪਵਨਨਿਕਸਾਨੀ ॥ ਚਤੁਰ
 ਭੁਜਰੂਪਦੇਖਹਰਖਾਨੀ ॥ ਮੇਰੇਉਦਰਜਨਮਇਨਲਯੋ ॥ ਚਤੁਰਭੁਜਰੂਪਕੋਹੋਕਿਮੁਭਯੋ ॥੧੫੭॥ ਨੀਲਕਮਲਸਮਾਦਰਦੇਹਾਨੈ
 ਨੇਜੇਅਰਨਕੀਜਛਬਲੇਹਾ ॥ ਪੀਲੇਪਟਭੁਜਮੰਗਦਧਾਰੀ ॥ ਭੰਡਲਕਾਨਨੇਜੇਭੁਅਪਾਰੀ ॥੧੫੮॥ ਗਦਗਦਮਾਤਉਸਤਤਿਕੀ
 ਨੀ ॥ ਹੋਪੁਰੁਸਭੁਜਗਤੋਰਅਧੀਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਖੀਤੁਵਧਿਆਨਨਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇਉਦਰਕੋਹੋਕਿਮਅਏ ॥੧੫੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮਾਤਕੀ
 ਬਿਨਤੀਓਨੀਬੋਲੇਦੀਨਾਨਾ ॥ ਛੀਰਸਿੰਧਜਾਵਤਭੋਚਤੁਰਨਨਦਿਵਸਾਥਾ ॥੧੬੦॥ ਬ੍ਰਹਮਾਥੀਬਿਨਤੀਕਰੀਬੁਦੇਬਚਨਜੇਕੀ
 ਨਾ ॥ ਮੇਲੇਛਨਾਸਹਿਤਬਪੁਧਕੋਇਛਾਪੁਰਤੁਮਕੀਨਾ ॥੧੬੧॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਏਹਮਮਰੂਪਨਿਹਾਰਿਯੋਜੇਈ ॥ ਸਿਤਦਰਸਫਲਜਾਨੇਜੇਈ
 ਸਭੁਜਗਮਾਤਿਜੋਮੋਹਿਅਪੀਨਾ ॥ ਮੇਸਦਰਹੋਸਿਤਕੇਦੀਨਾ ॥੧੬੨॥ ਤਬਮਾਤਾਮੁਖਬਚਨਉਚਾਰੇ ॥ ਹੋਪੁਰੁਤੁਮਸਭੁਪਰੇਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਅਪ੍ਰਮਾਨਹੈਰੂਪਤੁਮਾਰਾ ॥ ਨੇਤਨੇਤਜਿਹਬੇਦਉਚਾਰਾ ॥੧੬੩॥ ਭੁਗਤਿਦਾਨਸਿਤਨਸੰਗਦੀਜੈ ॥ ਏਛਾਹਮਰੀਪੁਰਕਰੀਜੈ ॥ ਬਾਲ
 ਅੰਗਕੋਮਲਭੁਕਾਰੇ ॥ ਦੇਖਰੂਪਮਮਅਤਿਹਰਖਾਰੇ ॥੧੬੪॥ ਤਬਸੱਤਕਹਿਮੁਖਬਚਨਅਲਾਇ ॥ ਸੁਨਹੁਮਾਤੁਤੁਮਨਿਜਮਨਲਾ
 ਇ ॥ ਹਮਰਾਤੇਰਸੀਬਾਦੋਜੇਈ ॥ ਪੜੈਜੁਨੈਯਾਕੋਨਰਕੇਈ ॥੧੬੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੋਨਰੂਪਵੈਰੂਪਮਮਸਾਮੇਸਿਜਨਕੋਇ ॥ ਮਰਨਸ
 ਮੇਤਿਹਪੁਰਖਕੋਸਿਮਰਤਹਮਰੀਹੋਇ ॥੧੬੬॥ ਅਸਕਹਿਨਿਜਮਾਇਆਰੂਰੀਮਾਤਕੁਮਮਨਕੀਨਾ ॥ ਬਾਲਰੂਪਹੋਇਤਬਹ
 ਰੀਰੁਦਨਬਾਲਸਮਲੀਨਾ ॥੧੬੭॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਦੇਖਪੁਰਮਾਤਾਹਰਖਾਈ ॥ ਬਾਲਸਬਦੁਨਿਦਾਸੀਪਾਈ ॥ ਘਰਘਰਿਭੁਯੋਕੁਲ

ਹਾਲਿਕਾਰੀ॥ ਅਵਤਮੰਗਲਗਾਵਤਨਾਰੀ॥ ੧੧੪॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਜੁਨਿਓਜਬਹੀ॥ ਪੁਤ੍ਰਜਨਮਸੁਖਪਯੋਤਬਹੀ॥
 ਦਾਨਦੀਓਜਿਹਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ ਤਬਸੁਮੇਰਨਿਜਭੈਮਨਧਾਰਾ॥ ੧੧੫॥ ਮੋਕੋਬਾਟਗੁਰੂਜਨਦੇਈ॥ ਚਲੈਭੁਜਕਿਆਜਤ
 ਨਕਰੇਈ॥ ਤਾਸਮੰਜੋਨਰਆਵਤਭਯੋ॥ ਮਨਬਾਛਤਗੁਰਤੇਧਨਲਯੋ॥ ੧੧੬॥ **ਸੁਯਾ**॥ ਅਨੰਦਪਾਰਤਬੈਗੁਰੂਜਨਐਸਮੁ
 ਖੋਂਸੁਤਬਾਤਉਚਾਰੀ॥ ਦੇਵਨਪੱਛੁਚਦੀਨਨਰੋਛਪਰਾਦੁਖਟਾਰਨਸੋਤਸਿਧਾਰੀ॥ ਨਰੁਮੇਤਬਦੇਵਅਏਸਭਹੀਜੈਜੈਮੁ
 ਖਭੁਖਸੁਫੁਲਨਰਾਰੀ॥ ਮੰਗਲਹੋਹਿਘਾਰਿਮੇਉਤਰਿਓਅਦਿਤਾਰਨਕੋਅਵਤਾਰੀ॥ ੧੧੭॥ ਬ੍ਰਹਮਮੁਨੀਸਿਵਧਿਆ
 ਨਨਪਾਵਤਯੋਗਅਨੇਕਮਹਾਂਤਪਧਾਰੀ॥ ਬੀਨਲੀਏਜਿਹਖੇਜਤਨਰਦਸਾਰਦਸੰਤਾਸਿਵੀਮੁਖਚਾਰੀ॥ ਨੇਤਹੀਨੇਤ
 ਰੈਰੇਜਿਹਬੇਦਸੁਜੋਗਸਮਾਧਲਗਾਇਅਪਾਰੀ॥ ਮੰਗਲਆਜਕੁਭੂਮੰਬੂਲਉਤਕੋਅਵਤਾਰਨਕੋਅਵਤਾਰੀ॥ ੧੧੮॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਬਹੁਰੇਤਬਅਰਜਨਗੁਰੂਮੁਖਜੋਸਬਦਉਚਾਰਾ॥ ਆਸਾਰਗਮੇਤਬਕਹਾਸੁਤਪ੍ਰਥਾਇਬਿਚਾਰਾ॥ ੧੧੯॥
 ਭਗਤਿਸਿੰਘਐਸੇਕਹੋਮੋਕੋਸਬਦਸੁਨਾਇ॥ ਮੋਹਿਅਰਬਤਾਕਾਕੋਹੋਕੈਸੇਗੁਰੂਅਲਾਇ॥ ੧੨੦॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਮਨੀਸਿੰ
 ਘਤਬਮੁਖਸਿਉਕਹਾ॥ ਏਕਸੋਇਕਆਸਾਮੇਲਹਾ॥ ਯਾਕਾਅਰਬਸੰਕੋਚਸੁਨੀਜੈ॥ ਅਰਬਸਮਝਚਿਤਭੀਤਰਲੀ
 ਜੈ॥ ੧੨੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਐਸਅਲਾਇ॥ ਜਤਿਗੁਰਸਾਚੈਪੁਤ੍ਰਪਠਾਇ॥ ਚਿਰਜੀਵਨਬੁਢੇਬਚਨਅਯੋ॥ ਮਾਤ
 ਉਦਰਨਿਵਾਸਕਰਾਯੋ॥ ੧੨੨॥ ਮਾਤਾਮਨਮੇਅਨੰਦਪਾਈ॥ ਗੁਰਤਗੋਬਿੰਦਕਾਪੁਤ੍ਰਲਖਾਈ॥ ਲਿਖਜਾਯੋਕਾਪ੍ਰਗਟ
 ਕੀਨ॥ ਦਸਮਾਸੀਬਾਲਕਭਵਲੀਨ॥ ੧੨੩॥ ਮਿਟਿਆਸੋਗਮਹਾਂਸੁਖਪਵੈ॥ ਅਮਰਗੁਰੂਜਖੀਮੰਗਲਗਾਵੈ॥ ਅਮ
 ਰਗੁਰੂਸਾਚੈਮਨਭਯੋ॥ ਚਿਰਜੀਵਮੁਖਬਚਨਅਲਾਯੋ॥ ੧੨੪॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਗੁਰਪੀੜੀਚਲੀਤਬੈਵਪੀਵੈਲਸੁਖਖਨ
 ਧਰਮਕਲਾਅਬਹੀਧਰੈਹਰਿਗੋਵਿੰਦਬਲਵਾਨ॥ ੧੨੫॥ ਮਨਚਿੰਦਿਆਸਤਿਗੁਰਦੀਆਭੁਏਆਚਿੰਤਸੁਤਪਾਇ
 ਗੁਰਅਰਜਨਐਸੇਕਹਾਰੋਏਕਲਿਵਲਾਇ॥ ੧੨੬॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਪਿਤਾਪਰਜਿਉਬਾਲਕਕਰਮਾਣਾ॥ ਤਿਉਬੋਲੈਹ
 ਮਗੁਰਕੈਭਾਣਾ॥ ਕਛੁਗੁਣੀਨਹੀ॥ ਇਹਬਾਤਾਗੁਰਨਾਨਕਬੁਢੇਸੁਤਕਰਦਾਤਾ॥ ੧੨੭॥ ਗੁਰਅਰਜਨਾਇਹਸਬਦ

ਉਚਾਰਿਓ ਆਸਰਾਗਮਾ ਹਿਰਧਾਰਿਓ ॥ ਬਿਲਵਲਮਾ ਹਿਰਧਾਰਿਓ ॥ ਬੀਸਤੀਨ ਪਰਸਬਦੁ ਮੁਲਹਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਸ
 ਗਲ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀਨੋ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦ ਰਾਖ ਜਿਨ ਲੀਨੋ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਦੇਸੁ ਤਕੀਓ ਪ੍ਰਵਰਨਿ ਹਾਲ
 ੧੮੯ ॥ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਜਾਨ ਸਵਰਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਵਡ ਉਮਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਕਾਲਿ ਮਾਨ ਭਯੋ ਅਥਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਜਬਾ ॥ ੧੯੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਵਲਕਿਲ ਸਰੁ ਹਰਿ ਅਭੋ ਮੇਸ ਗਲ ਜੀਅ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮਨ ਇਛੋ ਮਮ ਫੁਲ ਦੀਏ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸਥਾਇਛਾ ਪੁਰਨ ਭਈ ਬੁਢੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਸਟ ਨਾਸ ਅਬ ਹੋਇ ਗੋਜਨ ਮਿਓ ਪੁਤ੍ਰ ਅਨ
 ਦਿ ॥ ੧੯੨ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਸੁਤ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸਬਦ ਗੁਰ ਕਹੋ ॥ ਨਰਨਾਰੀ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲਹੋ ॥ ਤਬ ਲੋਚਨਿ ਓਭਾਨ ਕ੍ਰਿਨਈ ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਗੁਰ ਜਨ ਮਿਓ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੧੯੩ ॥ ਨਿਸਬੀਤੀ ਅੰਧੇ ਗਬਿ ਹਯੋ ॥ ਜੈਸ ਜਨ ਮਗੁਰ ਦੁਸਟ ਖਪਾਯੋ ॥ ਬੰਦ ਫਟਾਰ ਬੰ
 ਧੇ ਦਰ ਅਈ ॥ ਸਬ ਅਬ ਲਾਮਿਲ ਦੇ ਤਵ ਪਾਈ ॥ ੧੯੪ ॥ ਕਾਗਦ ਪਰਾਸਿਧ ਮਸਕਰੈ ॥ ਬਨ ਸਪਤ ਕਲ ਮਹਾ ਬਨਿ
 ਜਪਰੈ ॥ ਲਿਖੇ ਗਨੇ ਸਗਿਰਾ ਕਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਤਉ ਉਤਸਵ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੯੫ ॥ ਭੁਨਭੁ ਮੇਕੁ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ ॥ ਸਰੁ ਦੇਵ ਨ
 ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਰਾਇ ॥ ਹਿਥਿ ਪਿਸੇ ਗੁਰ ਜਨ ਮੇਥ ਖਾਨਾ ॥ ਕੀਨ ਦ੍ਰਾਜ ਬਾਕਿ ਪਾਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ੧੯੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਹੋ ਅਜਨ ਬਾਤੁ ਛ
 ਮਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਇਆ ਪਾਗ ॥ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਜਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਨੋ ॥ ਅਪਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੯੭ ॥ ਜਨ ਮਕਥਾ ਬਰਨ ਨਕਰੀ ਪ੍ਰਿਥ ਮਧਿ
 ਆਇ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਬਾਲ ਚਰਿਤ ਅਗੇ ਕਹੋਂ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੮ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਣਾਸ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜਨ ਮੇਥ**
ਨ ਨੀ ਪ੍ਰਿਥ ਮਧਿ ਆਇ ਸਮਾਪਤਿ ਮਸਤ ਸੁਭ ਮਸਤ ॥ ੧ ॥ ਅਫਜੂ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮਚਰ ਨਬੰਦੇ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਰਿਸਾਰਦ
 ਮਾਇ ॥ ਬਾਲ ਬਿਨੈ ਸੁਨ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੇਰੀ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਜਸ ਕਹੋ ਬਾਲ ਚਰਿਤ ਸੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ਬਾਲ
 ਪਹੋਇ ਜੇ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੨ ॥ **ਚੌ** ॥ ਚੜ੍ਹਿਓ ਸੁਰਜ ਬਕਛੁ ਦਿਨ ਆਯੋ ॥ ਨਰਨਾਰੀ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਰੀ
 ਫਲ ਨਗਾਰੇ ਬਾਜੇ ॥ ਫੁਲ ਦੇਵ ਰੁਰ ਅੰਜਲ ਸਾਜੇ ॥ ੩ ॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਆਵੈ ॥ ਦੇਤ ਬਪਾਈ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥
 ਸੁਤਰੀ ਤਜੇ ਤਕ ਜਗ ਗਾਈ ॥ ਨਰ ਅਨੁਹਰ ਸਰੁ ਮਾਤ ਕਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਤਦਾ ਨਾ ॥ ਰੀਕ ਭੂਪ ਹੁਇ ਪਰੈ

ਸਿਧਾਨਾ ਤਬਲੇ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਅਯੋ ਸਾਥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਲਿਖਿਐ ॥ ੫ ॥ ਆਇ ਦਰਸ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਕੀਨੋ ॥ ਦਈ ਬਧਈ
 ਅਨੰਦ ਲੀਨੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੋ ਬਿਨ ਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੋਹੀ ਏ ਅਪੀਨੀ ॥ ੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕਾ ਤਬੈ ਅਤਿ ਸੇ
 ਆ ਦਰ ਕੀਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਅਤਿ ਚਿਤ ਹੋਇ ਅਪੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਿ ਦਿਕਾ ਰੂਪ ਲਖ ਬੁਢੇ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ॥
 ਕਿਧੈ ਸਜੀ ਕੈ ਦਿਨ ਪਤੀ ਕੈ ਸੋ ਰੂਪ ਧੁਹਾਇ ॥ ੨ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਅਰ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਕੇਤਕਾ ਦਿਵਸ ਰਹੇ ਗੁਰ ਪਾ
 ਜਾ ॥ ਪੁਨ ਲੈ ਆਗਿ ਆਇ ਉਸਿ ਧਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੀੜ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਕੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਧਰ ਧਰਿ ਰੂ
 ਪ ਸੁਮੰਗਲ ਕਾਰੀ ॥ ਜਾਇ ਵਡਾ ਲੀ ਦੇ ਤਬ ਪਾਈ ॥ ਬਾਲ ਦਰਸ ਕਰ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਦੇਵਾਂ ਗਨ ਬਪੁ ਨਾਰ ਬਨ
 ਏ ॥ ਸਭ ਨਾਰੀ ਮੇ ਮਿਲੀ ਯੁ ਆਇ ॥ ਅਨੰਦ ਵਸ ਕੇ ਉਸਿ ਯਾਨ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਪ ਨ ਪਰ ਨ ਕੇ ਉਰੈ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਨਾਰੀ ਮਿ
 ਲ ਮੰਗਲ ਗਾਵੈ ॥ ਬਾਲ ਰੂਪ ਦਿਖ ਬਲ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥ ਮਾਤਰੀ ਗਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਬਚਨ ਕਹੇ ਸਭ ਨਾਰ ਬੁਨਾਈ ॥ ੬ ॥
੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਤ ਅਨੰਦ ਰੁਹੇ ਮੁਖ ਸੋ ਅਸ ਬੈਨ ਕਹੇ ਸੁਨੇ ॥ ਮਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬੁਢੇ ਨਿਹਾਲ ਕੀ ਚਿਹ ਮੈ ਕੋ ਜਿਹ ਕੇ ਬਚ ਪੁ
 ਕਲਾਹਿ ਚਿਉ ਖਕਾਰੀ ॥ ਆਂਝ ਨ ਮੇਰ ਸੁਹਾਤ ਕੁੰ ਜਨ ਦੂਜ ਕੇ ਚੀਦ ਚੜਿ ਭਨ ਸਾਰੀ ॥ ਆਜ ਕੈ ਦਿਵਸ ਪੈ ਹੋਂ ਸਜਨੀ ਸੁ ਅਬੈ
 ਬਲ ਜਾਂ ਉਂ ਮਹਾ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਬਾਲ ਕੇ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਤਬੈ ਸਭ ਨਾਰ ਗਈ ॥ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਨਾਰਨ ਜਾਇ ਸੁਧਾ ਸ
 ਰ ਮੇ ਮੁਖ ਬਾਲ ਕਕੀ ਬਹੁ ਉਪਮ ਗਈ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਕਰ ਮੇਜੀ ਜਬੈ ਅਤ ਦੁਖ ਤਦੈ ਪਤ ਪਾਸ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹੋ ਪਤਿ ਪਤ
 ਭੁੰਡਿ ਨ ਕੇਤੁ ਮਰੇ ਬਰ ਆਜ ਸੁਭੂ ਨ ਲਖਾਈ ॥ ੯ ॥ **ਜੋਰਨਾ** ॥ ਕਰਹੋ ਆਜ ਉਪਾਇ ਹੋ ਪਤ ਮਮ ਆਗਿ ਆ ਕੋਰੇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥੀ ਏ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ ਕੋਰੇ ਜਤਨ ਜੋ ਕਰ ਸਕੇ ॥ ੧੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪਤ ਕੀ ਆਗਿ ਆ ਪਾਇ ਕਰ ਕਰ ਮੇਜੀ ਮਤ ਅੰਧਾ ॥ ਦਾਈ ਏ
 ਕ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਕੀਨ ਪਾਪ ਬਰੂਰੀਧਾ ॥ ੧੧ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਕਰ ਮੇਤ ਬਦਾਈ ਕੋ ਕਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਜਚਤੁ ਮਲਹਾ ॥ ਸੋ ਰੂਪ ਆ
 ਤੁ ਮਹਾ ਮਤੇ ਲੇਵੇ ॥ ਅਸ ਬਨਿ ਵਿਸ ਬਾਲ ਕੋ ਦੇਵੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਸਦਾ ਹੋ ਕੋਰੇ ॥ ਬਾਲ ਪਾਨ ਨਿਸਚੇਤੁ ਮਹਾਰਾ ॥ ਧ
 ਨ ਕੇ ਲੋਕੁ ਮਾਨ ਬਚ ਲੀਨੋ ॥ ਪਾ ਮਰਨਾਰੀ ਉਦਮ ਕੀਨੋ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਜ ਤਨ ਰੂਪ ਨ ਬਸਤੁ ਸਵਾਰੀ ॥ ਅਸ ਬਨ ਵਿਖੁਲਾ

ਖਮਤਾ ਏਕਸਮੈਗਾਵਤਬੀਤਹਾ ਦੇਵਸਭਾ ਸੁਰਪਤਥਾਜਹਾ॥ ੩੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸੰਕਰਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮਪਤਿਏਉਆਯੋਸਭਾ
 ਮਝਰਾ ਤੋਕੋਰੂਪਨਿਹਾਰਿਕੈਉਠੀਸਭਾਤਤਕਾਰਾ॥ ੩੫॥ ਸੁਰਸੁਰਪਤਿਸਭਹੀਉਠੀਨਿਜਗੁਰਆਵਤਦੇਖਾ ਤਬੇਗਾ
 ਪਰਬੀਨਹਿਉਠੀਰਾਗਮਾਨਨਿਜਲੇਖਾ॥ ੩੬॥ **ਚੌਪਈ** ਬ੍ਰਹਮਪਤਿਕੋਪਕੀਨਬਹੁਭਾਰੀ॥ ਦੀਨਸ੍ਵਾਪਜਨਮਾਛਿਤਧਾ
 ਰੀ॥ ਕਰੋਕਰਮਜੀਵਨਦੁਖਦਾਈ॥ ਦਾਈਅਪੋਨੋਨਾਮਸਦਾਈ॥ ੩੭॥ ਤਬੇਗੀਪਰਬੀਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ ਸ੍ਵਾਪਅੰ
 ਤਤੁਮਕਹੁਤਪਧਾਰੀ॥ ਤਬੇਬ੍ਰਹਮਪਤਿਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕੇਪਾਂਮਮਝਾਰਾ॥ ੩੮॥ ਨਿਹਅਵਤਾਰਗੁਰੂ
 ਨਿਰੀਕਾਰੀ॥ ਤਿਨਕੇਮੁਖਤੁਮਅਸਥਨਧਾਰੀ॥ ਤੁਮਰੋਪਾਨਤਬੇਵਹੁਹਰੈ॥ ਸ੍ਵਾਪਕਾਟਕਰਿਮੁਕਤਜੁਕਰੈ॥ ੩੯॥ ਏ
 ਹਸੇਮੁਕਤਿਭਈਚੁਨਿਆਤਾ॥ ਗਈਬੈਕੁੰਠਧਰਸੁੰਦਰਗਾਤਾ॥ ਹੋਅਸਥਨਾਇਨਕਾਮੁਖਲੋ॥ ਜਨਮਾਤੁਸਮਨਿਜ
 ਪਦਦਯੋ॥ ੪੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ਅਤਗੀਗਯੋਜੁਨਤਹੀਉਸਤਤਕੀਨਅਪਾਰਾ॥ ਮਮਸੁਤਕਰਜਾਨੋਪ੍ਰਭੂਬਖਸੇਭੂਲਹਮਾਰਾ
 ੪੧॥ **ਸ਼ੁੱਧਾ** ਬਾਲਕੋਰੂਪਪਰਿਓਹਮਰੇਗਹੁਤੇਹਸਭੀਜਗਨੇਤਬਤਾਵੈ॥ ਸੰਕਰਅੰਚਤੁਰਾਨਨਦੂੰਢਤਅੰਰਤਪੀਥ
 ਹੁਧਿਆਨਲਗਾਵੈ॥ ਨਾਰਦਸਾਰਦਯੋਜਥਕੇਸਭਮਰਮਤੁਮਾਰੋਕੋਉਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਸੋਤੁਮਬਾਲਕਰੂਪਬਨਾਇਚੁ
 ਦੇਖਤੋਹੋਮਮਗੋਦਸੁਹਾਵੈ॥ ੪੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਨੋਮੈਜਮਝਿਯੋਮਾਤਾਮਨੋਮੇਰੀਆਨਾ॥ ਤਬਮੁਸਕਾਇਮਾਯਾ
 ਰੂਰੀਮਾਤਮੋਹਮਤਠਾਨਾ॥ ੪੩॥ **ਚੌਪਈ** ਤਬਮਾਤਾਬਾਲਕਉਰਲਾਈ॥ ਦੇਵਤਲੇਰੀਅਤਜੁਖਪਾਈ॥ ਦੋਇਬ
 ਰਸਾਇਹਭਾਂਤਾਬਿਤਾਈ॥ ਬਾਲਚਰਿਤਗੁਰਅਨਿਕਕਰਾਈ॥ ੪੪॥ ਗੁਰਸਮਰਥਸਗਲਘਟਸੁਆਮੀ॥ ਮਮਹੋ
 ਜੀਵਤੁਛਮਤਕਾਮੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਿਤਸੇਸਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਨੇਤਨੇਤਮੁਖਚਾਰਬਤਾਵੈ॥ ੪੫॥ ਸੋਮੈਸਨਕਹਿਜਾਤਨ
 ਕੇਜੋ॥ ਸਾਕਬਨਕਮੇਨਗੁਨਗਨਜੈਸੇ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਜਨਮਸੁਧਕਾਰਨਾ॥ ਕਛੁਕਕਹੈਗੁਰਚਰਿਤਜੁਧਾਰਨਾ॥
 ੪੬॥ ਬਾਲਚਰਿਤਗੁਰਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕੀਏਵਡਾਲੀਬੀਚਜੁਧਾਰਾ॥ ਏਕਾਦਿਵਸਅਸਚਰਿਤਕਰਾਈ॥ ਸੁਨਹੁ
 ਸੰਤਸਭਨਿਜਮੇਨਲਾਈ॥ ੪੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ਕਿਸੀਕਾਜਕੇਮਾਤਤਬਭਈ॥ ਧਿਆਨਮੈਲੀਨਾ॥ ਰਿੜਤਰਿੜਤਜਾਤਿ

ਗੁਰਚਲੇ ਤਬੈ ਕਾਜ ਅਸਕੀਨ ॥ ੪੮ ॥ ਏਕਸਰ ਪਨਿਕਾ ਸਿਓਤ ਬੈਲਾਂ ਬੋਝੀ ਲਭੁ ਹਾਇ ॥ ਨਿਜ ਕਰਮੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਯੋ ਦੁ
 ਹੁ ਹਾਥ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪੯ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਮੁੜ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਿ ਚਿਹਾਰਾ ਕਰ ਸੁਸਬਦ ਪੁਕਾਰਿ ਓਹੈ ਰਮਾਤ ਬਾ
 ਲ ਕੋ ਕੋ ਗਹਾ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕਸਰ ਪਗੁਰ ਕਰਮੇ ਲਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਸ ਰਸ ਪਕੂਦੀ ਨੋ ॥ ਧਰਿ ਓਰੂ ਪਤਿ ਹਤੁ ਰਤ ਨਵੀ
 ਨੋ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਮਨ ਬਿਸਮੇ ਪਾਈ ॥ ਬੋਲੀ ਬਚਨ ਬਹੁ ਤਭੈ ਖਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਕੋਹੈ ਤੂੰ ਕਹੁ ਕਹਾਂ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸੁਪ ਜਨਮ ਕਿ
 ਹ ਕਾਰਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਯੁਨੇ ਮਾਤ ਤੁਵ ਸੁਤ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੫੨ ॥ ਦਿਜ ਕਾਜਨ ਮਪੁਰ ਬਮੇ
 ਪਾਯੋ ॥ ਪੜ ਬਿਦਿਆ ਬਹੁ ਮਨ ਧਰਾਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਸਮੇ ਕੇ ਸਮਝਿ ਓਨਾ ਹੀ ॥ ਉਤ ਪੁਸਨ ਅਨਿਕ ਕਰਾਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਏਕ ਸਮੇ ਨਾਰਦ ਅਯੋ ਮੁਨਿ ਹਰਿਗੁਰ ਤਿਉ ਦਰਾ ॥ ਤਾ ਸੰਗ ਬਹੁ ਉਤ ਕਰੇ ਤਿਸੈ ਨਿਰਾ ਦਰਧਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੋਹ
 ਸੀ ਕਰੀ ਹੈਂ ਅਪਨੇ ਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਬ ਨਾਰਦ ਮਨ ਮੇਕੁ ਪਿਓ ਦੀਓ ਸਾਪ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਐਸ ਸਰਾਪ ਨਾਰਦ ਤੁ
 ਬਦੀਨਾ ॥ ਅਰੇ ਦੁਸਟ ਤੁਮ ਕੁਟਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਮਨ ਮੇਕੁ ਟਲ ਬਸਾਈ ॥ ਕੁਟਲ ਜੂਨ ਪਰਿ ਹੋਤੁ ਮਜਾਈ ॥ ੫੬ ॥
 ਤੁਮ ਰੇ ਨਿਕਟਿ ਨੇਕ ਉਘਾਵੈ ॥ ਸਭੀ ਲੋਕ ਤੁਮ ਤੇ ਭੈ ਖਾਵੈ ॥ ਦੀਨ ਸਾਪ ਨਾਰਦ ਜਬ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਸਤ ਭਯੋ ਮਮਾ ਬਿਨਤ ਉ
 ਚਾਰੀ ॥ ੫੭ ॥ ਸਾਪ ਅੰਤ ਕੋਹੇ ਹੋ ਮੁਨ ਨਾਥਾ ॥ ਤੁਹ ਤੁਹਿ ਮਮ ਸਰਦ ਅਨਾਥਾ ॥ ਯੁਨ ਬਿਨਤੀ ਮਮ ਨਾਰਦ ਗਮਨੀ ॥ ਨਿ
 ਜ ਮੁਖ ਜੋਤ ਬਥਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ੫੮ ॥ ਸਾਪ ਅਮੋਘ ਜਨ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਧਰੇ ਸਰਪ ਬਪੁ ਅਤਿ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਅਜ ਅਬ ਨਾ ਸੀ
 ਪੁਰੁ ਨਿਰੀ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਗਿ ਹੋਇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੫੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੋਦਿ ਜਕੀਰ ਛਾਨੁ ਮਿਤ ਧਰਹੈ ਮਾਨੁ ਖਦੇਹ
 ਹਰਿਗੁ ਬਿਦੁ ਗੁਰਨਾ ਮਹੁਇ ਜੋਤੁ ਮਜੂ ਨ ਕਵੇਹਾ ॥ ੬੦ ॥ ਯੁਨ ਏ ਮਨਾਰਦ ਕੇ ਬਚਨ ਭਯੋ ਸਰਪ ਮਮ ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਦਿਨ
 ਚੋ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਕਬੈ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ॥ ੬੧ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ਜਾਗੁ ਪੁਰ ਰਹੀ ਅਵਨੀ ਸੁਖ ਸਿਧ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਰੇ ਗਿਹ ਆਯੋ
 ਦੀਨ ਪਛਾਨ ਦਯਾ ਚਿਤ ਨਾਨਕ ਜਲ ਭਏ ਤਨ ਮੇਹ ਗਹਾਯੋ ॥ ਛੁਟਤ ਹਾਥ ਧ੍ਰੁਪਨ ਤਜੇ ਮਮ ਸ੍ਰਿਦਰ ਦੇਹ ਸੁਰੀਏਹ ਪਯੋ
 ਆਇ ਨਗਾਇਣ ਹੋ ਸੁਤ ਤੇਹ ਧਰੇ ਬਪੁ ਮਾਨੁ ਖਚਰ ਤਦਿ ਖਾਯੋ ॥ ੬੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਯੋਕ ਹਿਤ ਬਤਿਨ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕੀ ਨੀਗੀ

ਗਮਾਤ ਕੀ ਹੋਇ ਅਧੀਨੀ ॥ ਬਹੁ ਹੋ ਸੀ ਗੁਰਚਰਨ ਗਹਨੇ ॥ ਬਾਲ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਚੁਖ ਖਾਨੇ ॥ ੬੩ ॥ ਬੰਧਨ ਕਟਤ ਬਚਕੇ ਬਿਥਾਨਾ ॥
 ਯੋਸੁਰ ਗਗਨ ਸੁਜ ਸਬ ਖਾਨਾ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ਸੁਤ ਕੀਨੀ ਤਬੈ ਬਠਾਈ ॥ ੬੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਮਝ ਮਾਤਾ ਮਨ ਗਾਯਾ
 ਨਾ ਕੋਤ ਕਰਨੇ ਹੈ ਮਮਨਾ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਾਰੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਤਬ ਮੁਖੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ੬੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੇ ਸੁਤ ਪ੍ਰਭੂ
 ਬਚਾਯੋ ॥ ਨਾਤ ਰਕਾਲ ਭੁਜੀ ਗਮ ਖਾਯੋ ॥ ਅਸਕ ਹਿੰਦੀ ਨਾਦਾ ਨਾ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ਕੀਨ ਵਾਰਨੇ ਗੁਰ ਅਤਿ ਅੰਤਾ ॥ ੬੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਚੁ ਵਿਚਾਰ ਤਬ ਮਾਤ ਗੰਗਾ ਅਸ ਕੀਨਾ ॥ ਅਬ ਸੁਤ ਰੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੀ ਨਗਰ ਵਾਸ ਤਜ ਦੀਨਾ ॥ ੬੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜ
 ਨ ਦੇਵ ਜੀ ਪਰੀਠੈ ਨਾਗਿ ਹਾਇ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗਾ ਤਬ ਜੇਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਮੇਸ ਅਲਾਇ ॥ ੬੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਸੁਤ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਬਚਾਯੋ ॥ ਹਤਿ ਯੋਜਰ ਪੁਤ ਰੱਛਾ ਕਰਾਯੋ ॥ ਮਤ ਭੈ ਹੋਇ ਔਰ ਰੂਜ ਮਾਰਾ ॥ ਤਾਤੇ ਤਜਾਇ ਹੋ ਠੋਰ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ੬੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰ ਕਹਾਨਾ ਹਿਭੈ ਕੋਈ ॥ ਰਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤ ਦੁਖ ਖੋਈ ॥ ਭਾਵੀਨਾ ਹਿਮਿਟ ਤਤ ਹਜ ਈਐ ॥ ਤਾਤੇ ਗੁਨ ਗੁਣਿ ਦਸ ਦਗਾਈਐ
 ਸੁਪਾਸੋ ਰਵਰ ਰਹੋਇ ਭਾਰਾ ॥ ਭਾਵੀ ਮਿਟ ਤਨ ਕੋਰ ਖਵਾਰਾ ॥ ਮਾਤ ਕਹਾਤਿ ਹੋਭੈ ਨ ਹੋ ਕੋਈ ॥ ਚਲੇ ਪ੍ਰਾਤ ਮਮ ਦੁਖ
 ਸਭੁ ਖੋਈ ॥ ੭੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਨ ਮੈ ਕੀਨਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਰਿ ਚੁਭਾਇ ਇਨੈ ਰੂਪਾਰਾ ॥ ਅਹਿਕਾ ਕੁਸਕਧਾਇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਰੂਰਤ ਨ ਰਜੁ ਖੋਈ ॥ ੭੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਏਹੀ ਬਾਤ ਠਹਿਰਾਇ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਾਤ ਇਹ ਨਗਰ ਤਜ ਸੁ
 ਧਾਸੋ ਰਵਰ ਜਾਇ ॥ ੭੨ ॥ ਬਾਤ ਕਰਤ ਨਿਸਜਾ ਮਗੋ ਪੁਨਿ ਗੁਰ ਗਾਇ ਬਿਰਾਜਾ ॥ ਇਕ ਕੋਤ ਕ ਸੁੰਦਰ ਕੀਐ ਗੁਰ ਗਾਰ
 ਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੭੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਾਤ ਬਿਰਾਜ ਗਈ ਜਬ ਹੀ ਦਿਖਾ ਪਾਉ ਠੋਗੁਰ ਬਾਲ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪਲੰਘ ਤਰੇ ਹੋਇ ਬੈਠ ਗ
 ਏਰੂ ਮਾਏ ਤਭੇ ਸਭ ਦੇਵ ਅਪਾਰੀ ॥ ਜਨ ਇਕੰਤ ਅਏ ਤਬ ਦੇਵ ਸਦਾ ਸਿਵ ਨਰਦ ਅੰਕਲ ਭਾਰੀ ॥ ਜੇਗਨ ਚੇਸਠ
 ਬੀਰ ਬਵੰਜਨ ਅਇਤ ਬੈਗੁਰ ਅੰਗ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੭੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਭੁ ਮਿਲ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਰ ਭਾਰ ਮ
 ਹਿਸਾਰਾ ॥ ਬਾਲ ਰੂਪ ਜਾਹਿਤੁ ਮਧਾਰਿਓ ॥ ਕੋਰੇ ਜੋਇ ਦੁਖ ਦੇਵ ਪੁਕਾਰਿਓ ॥ ੭੫ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਤੁਹਿ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਮਰ

ਮਤੁਮਾਰਕੋਉਨਹਿਜਨੈ॥ ਜੋਗਨਕਹੁਪਪੁਤੁਜੇਤੀ॥ ਭੁਰੈਉਦਰਹਮਅਨੰਦਸੇਤੀ॥ ੧੧॥ ਬਹੁਚਿਰਕੁਮੇਜੁਪਨਹਿਹੋਯੋ॥ ਮ
 ਰੈਂਕੁਖਹਮਸਭਦੁਖਖੋਯੋ॥ ਬਾਲਰੂਪਪੁਤੁਤਬਮੁਸਕਾਨੋ॥ ਸੀਮੁਖਸੇਅਸਬਚਨਬਖਾਨੋ॥ ੧੨॥ ਧਰੇਪੀਰਤੁਮਾਚਿਤੁਨਪ
 ਰੋ॥ ਸੋਨੇਜਨੇਸਭਭਾਗਨਿਵਾਰੋ॥ ਹੋਨਰਦਤੁਮਾਕਿਰਪਾਪਵੋ॥ ਸਿਵਗਰਭੰਡਮਾਲਪਾਹਿਰਾਵੋ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਲਕੇਤੁ
 ਬਆਗਮਾਕਰੀਧਰੇਜਨਮਤੁਮਨਾਰਿ॥ ਦਿਲੀਬੀਚਤੁਮਜਾਇਕੈਚੰਦ੍ਰਗਿਹਅਵਤਾਰ॥ ੧੪॥ ਬਵੰਜਬੀਰਕੋਅਸਕਹੋ
 ਧਰਤੁਮਮਨੁਖਦੇਹਾ॥ ਮਮਸੰਗਹੁਇਬਹੁਜੁਪਕਰੇਤੁਰਕਨਸੋਜਸਲੇਹੁ॥ ੧੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੀਗੁਰਮਾਰੀਆਸਿਰਪਰਧਾ
 ਰੋ॥ ਬੰਦਨਕਰਸਭਦੇਵਪਧਾਰੋ॥ ਮਾਤਾਜਗਉਠੀਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ ਜਾਵਤਦੇਵਦਿਖੇਤਿਨਸਭਹੀ॥ ੧੬॥ ਨਿਜਸੁਤਾਦਿਖਾ
 ਭੂਮਬੈਠਾਨਾ॥ ਭੁਰਤਬਅੰਕਪ੍ਰਯੰਕਪ੍ਰਯਾਨਾ॥ ਸੀਗੁਰਮਾਇਆਮਤੁਭੁਲਾਈ॥ ਮਮਸੁਤਤਸਕਰਲੇਵਨਆਈ॥ ੧੭॥ ਮ
 ਮਜਾਗਤਾਦਿਖਗਏਪਲਾਏ॥ ਨਹਿਜਾਗਤਤੋਚੁਤਲੈਜਾਏ॥ ਅਸਕਹਿਲੀਨੋਨਿਜਉਰਲਾਈ॥ ਜਾਗਤਰਹੀਨਨਿਦੁਪਾ
 ਈ॥ ੧੮॥ ਤੁਬਲੈਨਿਸਅੰਧੇਗਬਿਤਨਾ॥ ਕਸਪਸੁਤਆਇਯੋਬਲਵਨਾ॥ ਮਰੀਚਨਿਵਾਸਦੇਖਸਭਹਰਖੇ॥ ਕਿਰਨਮੋਨੇ
 ਨਿਜਾਬਪੁਕਰਖੇ॥ ੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਤਰੀਗਸੀਗੁਰੁਕੋਕਹੀਬਾਤਸਮਝਾਇ॥ ਤਸਕਰਸੁਤਲੇਵਨਅਏਮੋਰੀਨੀਦਹਾ
 ਈ॥ ੨੦॥ ਮਮਜਾਗਤਾਦਿਖਕੈਸੋਉਗਏਛਾਨੂਚੁਤਚੇਰਾ॥ ਇਹਤੇਅਬਪ੍ਰਿਯਾਨਕਰੇਚੁਨਿਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਮੋਰਾ॥ ੨੧॥ ਚੋਪਈ
 ਸੀਗੁਰਮਨਮੇਕੀਨਵਿਚਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭਮਾਯਾਇਨਮਤਿਕ੍ਰਮਰਾਰਾ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਤਬਸੈਨਰਹਾਏ॥ ਕਵਕੀਬਿਨਤੁਜੇ
 ਚਿਤੁਲਾਏ॥ ੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਤਕਕੀਨਅਪਾਰਾ॥ ਵਡਾਲੀਮਝਬਾਲਤਨਪਾਰਾ॥ ਕਛਕਕਹੇਗੁਰਕਿਰਪਾਪਾਈ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਪਿਆਨਸੁਪਾਸਰਜਾਈ॥ ੨੩॥ ਸੋਗਬਸੁਨੇਸਾਧਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਭੁਏਤਿਆਰਗੁਰੂਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਰਥਹੈਬਹਿਲਾਂਸਾਜਅ
 ਨੰਤਾ॥ ਚੜ੍ਹਿਸੁਖਪਾਲਚਲੇਭੁਗਵੰਤਾ॥ ੨੪॥ ਸੋਨੇਜੜਿਓਜੜਵਨਭੁਰੀ॥ ਤਿਹਰਬਚੜਤਬਮਾਤਾਸਿਧਾਰੀ॥ ਹਰਿਗੋ
 ਵਿੰਦਗੁਰਗੋਦੀਲੀਨੋ॥ ਦਾਨਅਪਾਰਦਿਜਨਕੋਦੀਨੋ॥ ੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਹਿਲਨਪਰਿਦਾਸੀਚੜੀਹੈਚੜਿਦਾਸਅਪਾਰਾ

ਬਾਜਬਜਾਵਤਤਬਚਲੇਗੁਰਅਰਜਨਕਰਤਾਰ॥੬੨॥ਦੇਵਨਤਬਬਾਜੇਹਨੇਨਭੁਮੇਛੂਲਡਗਾਇ॥ਮਨੀਮੇਅਨੀਦਪਾਏ
 ਜੈਜੈਮੁਖਹੁਅਲਾਇ॥੬੩॥ਵਡਾਲੀਮੈਜਾਤਿਗੁਰਰਹੇਤੀਨਬਕਸੁਖਪਾਇ॥ਸੁਪਾਸਰੇਵਰਪੁਨਿਅਏਬਾਜੇਅਨਿਕਬਜ
 ਏ॥੬੪॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਪੁਨਿਤਾਹਿਜਮੈਗੁਰਆਗਮਪੇਖਸੁਪਾਸਰੇਲੇਕਸਬੈਹਰਖਾਏ॥ਅਗੁਜਆਇਮਿਲੈਗੁਰਅਰਜਨਪਾਇ
 ਖੁਸੀਤਬਪਾਏ॥ਬੰਦਨਕਰਪੁਰਿਮਾਹਿਧਜੇਤਬਕੋਨਕਵੀਉਪਮਾਪੁਰਗਾਏ॥ਸੇਸਸੁਰੇਸਮਹੇਸਜਲੇਸਨਹੀਅਲਕੇ
 ਜਪੁਰੀਇਹੁਭਾਏ॥੬੫॥ਅਨੀਦਧਾਰਹੀਏਹਰਖਾਤਚਲੇਦਰਬਾਰਗੁਰੁਖਧਾਰੀ॥ਪਾਇਨਨਰਪਿਅਨਕੀਓਤਬਲੀ
 ਨਕੜਾਹੁਅਰਦਾਸਅਪਾਰੀ॥ਉਪਮਾਦਰਬਾਰਕੀਕੈਸਕੋਹੋਜਨਤਾਰਜਹਾਜਸੁਸਿਧਮਝਾਰੀ॥ਪੇਖਦਰਬਾਰਸੀਗੁਰਅ
 ਰਜਨਕੀਨਸੁਅੰਚਰਡਾਰੀ॥੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਪੁਨਿਅਰਦਾਸਕਰਾਇਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰਤਾਇਤਬਹੀਦੋ॥ਗੁਰਅਰਜਨਸੁਖ
 ਪਾਇਕੀਨਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਪੇਮੋਜੇ॥੬੭॥ਚੋਪਈ॥ਬਾਰਬਾਰਬੰਦਨਦਰਬਾਰ॥ਗੁਰਅਰਜਨਕੀਨੋਹਰਖਾਰਾ॥ਦੇਵਤਦਾਨਚ
 ਲੇਸੁਖਪਾਈ॥ਬਡੀਪ੍ਰਕ੍ਰਮਅਤਿਹਰਖਾਈ॥੬੮॥ਗੁਰਅਰਜਨਮਨਕੀਨਦਿਚਰਾਰਾ॥ਗਾਖਮਿਰਜਾਦਗੁਰੁਕਰਤਾਰਾ॥
 ਪ੍ਰਥਮੇਪ੍ਰੀਤੀਏਗ੍ਰਹਚਲਜੇਜੇ॥ਬੰਦਨਕਰਨਿਜਧਾਮਸਿਧੈ॥੬੯॥ਅਸਾਦਿਚਰਪ੍ਰੀਤੀਏਗ੍ਰਹਆਏ॥ਸਮਝਕ੍ਰਾਤਬ
 ਰੁਚਰਨਗਾਏ॥ਗੁਗਤਸਿੰਘਤਬਹਾਬਜਰਨੇ॥ਬਿਨਤੀਕਰੀਅਧਿਕਕ੍ਰਮਨੇ॥੧੦੦॥ਹੇਗੁਗਤਿਨਬਡਬੈਰਕਮਾਈ॥
 ਦਿਸਦੇਪਠੀਕਪਟਧਰਦਾਈ॥ਅੰਗਨੀਕਛਲਕੀਨਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਅਰਜਨਕੀਉਬੰਦਨਧਾਰਾ॥੧੦੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਮਨੀ
 ਸਿੰਘਅੰਜੋਕਹਾਉਨੇਸਾਧਨਿਰਧਾਰਾ॥ਸਾਂਤਗੁਰੁਸਮਚਿਤਸਦਾਕਰੈਕਪਟਪ੍ਰਹਾਰਾ॥੧੦੨॥ਸਿਕਮਦਹਾਨੇਗੁਰੁਕੇਏਕ
 ਬਾਤਸਦੋਹਾਈ॥ਦੁਸਟਜੀਵਰਿਦਕਪਟਧਰਿਮੁਖਮੀਨਾਗਹਿਜੋਏ॥੧੦੩॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਸਾਂਤਰਿਦੈਗੁਰੁਅਰਜਨਜੀਤ
 ਬਕੀਨਪ੍ਰਣਾਮਰਿਦੈਹਰਖਾਏ॥ਮਾਥਟਿਕਾਇਤਬੈਨਿਜਪੁਤ੍ਰਹਿਤੋਗਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਾਲਕਪਾਏ॥ਪ੍ਰੀਤੀਆਰਿਦਤਰਕਦ

ਵੁਕਭੁਮੇਪਿਖਤਾਤੁਤਕੋਮਨਮੇਖੁਨਸਾਏ। ਚਿਰੀਜੀਵਰਹੇਮੁਖਬੈਨਕੋਹਮਟਕੀਵਿਸਕੀਮੁਖਪ੍ਰਿਤਚੁਹਾਏ॥ ੧੦੪॥ ਮਾਤਰੀਗਪੁ
 ਨਿਆਈਤੁਹਾ। ਕਰਮੇਬਡੀਜਿਠਦੀਜਹਾ। ਆਇਮਾਤਤਬਚਰਨੀਲਾਰੀ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੋਦੀਵਰੁਭਾਗੀ॥ ੧੦੫॥ ਹ
 ਰਿਗੋਬਿੰਦਕੋਮਾਥਟਿਕਾਇਯੋ। ਕਹਿਓਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਹੀਉਤਪਾਯੋ। ਮੁਖਸੋਕਰਮੇਦਈਬਧਾਈ॥ ਮਨਮੈਤਪੀਬਹੁਤਦੁ
 ਖਪਾਈ॥ ੧੦੬॥ ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਮਨਚੰਤਾਲਹੀ। ਜਰਬਰਆਠਦੁਕਪੈਗਈ॥ ਪਰਸਪਰਿਪੁਛੀਕੁਸਲਬੋਹਰੀ। ਦਈ
 ਅਸੀਸਜੀਵਸੁਤਤੇਰੀ॥ ੧੦੭॥ ਪ੍ਰਿਥੀਏਕੀਗੁਰਆਗਿਆਪਾਏ। ਮਹਾਦੇਵਗਿਹਤਬਹੀਆਏ। ਪੁਤ੍ਰਜਹਿਤਤਬਬੰ
 ਦਨਕੀਨੀ। ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਹੋਇਅਪੀਨੀ॥ ੧੦੮॥ ਦੇਹਰਾ। ਸਾਂਤਰਿਦੈਮਹਾਦੇਵਜੀਮਨਮੈਅਨਿਦਧਾਰਾ। ਦਈਦ੍ਰੁ
 ਈਹਰਖਸੋਵਾਰਿਓਦਰਬਅਪਾਰਾ॥ ੧੦੯॥ ਨਿਜਮੁਖਸੋਮੈਸੋਕਹਾਜੀਵੈਤੁਮਰੇਤਾਤਾ। ਮਹਾਬਲੀਜੋਪਾਭੁਮੇਜਾਨਾਇ
 ਸੈਬਿਖਮਾਤਾ॥ ੧੧੦॥ ਚੌਪਈ। ਮਹਾਦੇਵਕੀਆਗਿਆਪਾਏ। ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਨਿਜਗ੍ਹਾਹਆਏ। ਕੋਤਕਕੀਨੇਅਨਿ
 ਕਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਜੋਮੈਪੈਨਹਿਜਤੁਧਾਰਾ॥ ੧੧੧॥ ਤੀਨਬਰਸਕਾਸੁਤਜਬਚੀਨੇ। ਮਾਤਰੀਗਅਸਊਦਮਕੀਨੇ। ਗੁਰਅ
 ਰਜਨਕੋਕਹਾਉਨਾਈ। ਬ੍ਰਹਮਭੋਜਕਰੀਏਸੁਖਪਾਈ॥ ੧੧੨॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਦੇਰਨਹਿਲਾਵੇ। ਭੋਜਦਰਬਬਹੁਬਸਤੁਮੈ
 ਗਾਵੇ। ਤਬਮਾਤਾਸਭਵਸਤੁਮੰਗਾਈ। ਦੀਨਕਜ਼ਹਅਨਿਕਚੜਾਈ॥ ੧੧੩॥ ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਤਬੈਬੁਲਾਏ। ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਆਕਰਮੈਸੋਚਲਿਆਏ। ਮਹਾਦੇਵਜੀਆਪਹਿਆਯੋ। ਸੁੱਧਸਾਂਤਰਿਦਹਰਖਪਰਾਯੋ॥ ੧੧੪॥ ਦੇਹਰਾ। ਗੁੰਤਗੁੰਤਪਕ
 ਵਾਨਤਬਭੁਮੇਤਿਆਰਲਖਪਾਇ। ਤਬਨਿਵਤੇਬ੍ਰਹਮਨਸਕਲਮਨਮੈਅਨਿਦਪਾਈ॥ ੧੧੫॥ ਤਬਦਿਜਸਕਲਭੁਲ
 ਇਕੈਪੰਗਤਬਹੁਤਬਹਾਇ। ਮਨਬਾਛਤੋਭੋਜਨਦੀਏਗਨਨਗਨੀਨਜਾਈ॥ ੧੧੬॥ ਚੌਪਈ। ਗੁਣਿਸਭਭਿਪਤਉ
 ਠੇਦਿਜਰਾਈ। ਗੁੰਤਗੁੰਤਕੀਦਛਨਾਪਾਈ। ਮੁਖਸੋਸਭਦਿਜਮੈਸਊਚਾਰਾ। ਚਿਰਜੀਵੈਸੁਤਬਲੀਤੁਮਾਰਾ॥ ੧੧੭॥

ਇਹ ਕਹਿ ਦਿਜ ਨਿਜ ਧਾਮ ਸਿਧਾਏ॥ ਤਿਹ ਬਚੁ ਨਿਪਿ ਥੀਏ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਬਹੁ ਸੇਭਾ ਤਬ ਦਿਖਨ ਸਕਾਨੇ॥ ਭੁਜਨ ਲੈ ਨਿਜ
 ਧਾਮ ਸਿਧਾਏ॥ ੧੧੧॥ ਭੁਜਨ ਕਰਮ ਹਾਏ ਵਾਸਿਧਾਏ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਪਾਏ॥ ਨਗਰ ਲੋਕ ਬਹੁ ਆਵਹਿ ਪਾਈ॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ ਵੇਲ ਵਧਾਈ॥ ੧੧੨॥ **ਵੇਹਰਾ**॥ ਬਹੁ ਤਨ ਫੀਰੀ ਤੂਤੀ ਆਬਾਜੇ ਬਜਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਕਰਮੇ ਸੁਨਿ ਚਿਤਾ ਕਰੀਚ
 ਲਾਨਿ ਜਪਤ ਨਿਕਟਾਰਾ॥ ੧੧੩॥ ਹੇ ਪਤਿ ਗੰਗਾ॥ ਸੁਤ ਭੁਜੇ ਅਗਰਿ ਹਦ ਬਅਨਿਤ॥ ਤੂ ਮਰੇ ਬਚੁ ਠੇਕੁ ਏਕਿ ਆਕਰ ਹੈ ਭੁਗ
 ਵੰਤ॥ ੧੧੪॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਪਿਥੀ ਏਕ ਹਾਏ ਤਨ ਹਿਕਰੇ॥ ਸੀਤਲਾ ਬਡੀ ਹੋਇ ਚਿਤ ਧਰੇ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਾਤੁ ਭਈ ਪਤ ਬਾਮਾ
 ਅਬ ਸੁਨਿ ਗਾਬ ਗੁਰੁ ਅਭਿਰਾਮਾ॥ ੧੧੫॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੋ ਤੇਤਲ ਬੈਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਮਾਤ ਕਰੈ ਮਨ ਚੈਨਾ॥ ਕਿਕਨ ਨੁਪਰ
 ਸਬਦ ਅਪਾਰਾ॥ ਮੋਹੈ ਦੇਖ ਸਭੀ ਨਰ ਨਾਰਾ॥ ੧੧੬॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਿਹ ਬੇਦ ਉਚਰੈ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਜਰ ਵਿਹਾਰੈ॥ ਮਾਤ
 ਗੰਗਾ ਸਭ ਕਾ ਜਤਿ ਆਗੈ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਜਬ ਖੇਲਨ ਲਾਗੈ॥ ੧੧੭॥ ਬਾਲ ਚਰਿਤ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਕੀਨੇ ਹਰਿਗੋ
 ਵਿੰਦ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਜੇ ਸਸਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਨ ਪਾਰੈ॥ ਤੁਛ ਬੁਧ ਮਮਕੈ ਸਉ ਚਾਰੈ॥ ੧੧੮॥ **ਵੇ**॥ ਪੰਚ ਬਰ ਸਕੇ ਜਬ ਭੁਏ ਹਰਿ
 ਗੋਵਿੰਦ ਬਲਿਵਾਨ॥ ਠੰਢੀ ਤਬ ਨਿਕਸਤ ਭਈ ਅਤਿ ਗੁਰੀ ਸੁਖ ਖਾਨ॥ ੧੧੯॥ ਤਬ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦਿਜਨ ਕੋ ਲੀਨੈ ਤੁਰਤ
 ਬੁਲਾਇ॥ ਦੁਰਗਾ ਭੇਟ ਸਭ ਹੀ ਪੜੈ ਕਰ ਪੂਜਾ ਮਨ ਲਾਇ॥ ੧੨੦॥ **ਅਜੀਲਾ**॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਪਿਥੀਏ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਅ
 ਬ ਜਨੇ ਇਹ ਬਾਲ ਕਠੰਢੀ ਖਾਏ॥ ਜੇ ਸਕੈ ਊਨ ਰਕਰੈ ਤੈ ਸੋ ਪਾਵਹੀ॥ ਹੇ ਪਾਪੀ ਕੇ ਮਨ ਪਾਪ ਪਾਪ ਚਜਾਵਹੀ॥ ੧੨੧॥ **ਚੋ**
 ਪਈ॥ ਨਿਕ ਸੀਮਾ ਤਾਬਹੁਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਨੈਨ ਢਾਪਨ ਹਿਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਨਿਕ ਸੀਕੋ ਭੁਏ॥ ਬਹੁਤ ਖੇਦ ਬਾਲ ਕਤਨ
 ਲਏ॥ ੧੨੨॥ ਖੇਦ ਨਿਵਾਰਨ ਹਰ ਮੁਰਾਰਾ॥ ਕੋਤ ਕਕਰ ਇਹ ਨਰ ਅਨਸਾਰਾ॥ ਠੰਢੀ ਕੇ ਦਾਣੇ ਸਮੇਤੀ॥ ਨੈਨ ਨਿਪਰੇ ਸੇਭੁਤ
 ਬਠੋ ਜੇਤੀ॥ ੧੨੩॥ ਨੈਨ ਮੁੰਦ ਕਛੁ ਦ੍ਰਿਸਾਵਿਨ ਆਵੈ॥ ਮਾਤ ਗੰਗਾ ਮਨ ਮੈ ਭੈ ਖਾਵੈ॥ ਪੰਚ ਦਿਵਸ ਜਬ ਭੁਏ ਬੀਤੀ॥ ਠੰਢੀ

ਕਾਮੇੜਾ ਪਰਤੀਤੁ ॥ ੧੩੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੇ ਰੁਦ ਦੁਰਗਾ ਕੀਰਥੈ ॥ ਨਿੰਤ ਨ ਹਵਨ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਕੀਨਿ ਅਕੋਭੋ ਜਨ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ॥ ਗਹੇਨੇ ਚੁੰ
 ਨੀਆ ਦੇ ਸੁਖ ਲੇਵੈ ॥ ੧੩੧ ॥ **ਕੁੰਡਲੀਆ** ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਦੁਰਗਾ ਕੁਈ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਸਪਤਿ ਦਿਵਸ ਬੀਤਤ ਭਏ ਠੰਢੀ
 ਕਹਿ ਪੰਨ ਪੰਨਾ ॥ ਠੰਢੀ ਕਹਿ ਪੰਨ ਪੰਨ ਗੁਰਗੋ ਵਿਦ ਹਰਿ ਨੈਨ ਉਘਾਰੈ ॥ ਦਿਖ ਹਰਖੀਤ ਬਮਾਤ ਅੰਗ ਦਿਖ ਸਭ ਪਵਾਰੈ ॥ ਸੀ
 ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਓ ॥ ਨਿਜ ਸੁਤ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਅੰਗ ਸਭੁ ਸਰਕੇ ਤਾਰਿਓ ॥ ੧੩੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਕ
 ਸੋ ਤਿੰਨ ਪਰਸਬ ਦੇਹੈ ਗੋੜੀ ਰਾਗ ਮਝਾਰਾ ॥ ਠੰਢੀ ਕਟਨਾ ਵਿਆਪਈ ਜੋ ਨਰਸਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ **ਐਯਾ** ॥ ਨੈਨ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀਓ ਕ੍ਰਮ ਦੂਰ ਕ੍ਰਮ ਨ ਮੇ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਪੂਰਨ ਸੇਵ ਕੁਈ ਹਮਰੀ ਅਬਸੀਤ ਲਾਰ ਛਕਰੀ ਬਿਰਦਾਯੋ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਮਰੇ ਸੁਤ ਨ ਕਨਾਮ ਮਹਾਰਸਖਾਯੋ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤ ਬੁਢੇ ਜੜੇ ਹਈ ਹਰੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗ
 ਵਾਯੋ ॥ ੧੩੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਐਸ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਮਨ ਮੇ ਅਨੰਦ ਪਾਰਾ ॥ ਪੂਜਨ ਕੀਤਿ ਆਰੀ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਰਬ
 ਰਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੇ ਸੰਗ ਲੇਗੀ ਰਾਮਤ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਕਰ ਮੋ ਨਿਜ ਸੰਗ ਪਰਚਲੀ ਹਰਖ ਮਾਹਿ ਲੈ ਲੀਨਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਗੁ
 ਰ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਬੀਆ ਸੰਗ ਲੀਨੋ ॥ ਆਨਦ ਪਾਰਦਾਨ ਬਹੁ ਦੀਨੋ ॥ ਬਾਜਬਜਾਵਤ ਚਲੇ ਮਪਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਦੇਵੀ ਦ
 ਰਬਾਰਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ਪ੍ਰਬੀਆ ਕਰ ਮੇਜਾ ਤ ਸੰਗ ਕੇ ਜੋ ॥ ਸੁਨਾਰੀ ਹੋਵੇ ਤ ਹੋ ਜੈ ਜੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਜਾਵਤ ਮਨ ਮਾਰੋ ॥ ਕਹਿ
 ਸੋ ਨਹਿ ਬਾਤ ਉਚਾਰੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਦੁਰਗਾ ਕਾਭੈਨਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਬਿਪ੍ਰਜਾਗੀਤੋਨਾ ॥ ਬਾਜਬਜਾਵਤ ਗੁਰਤਿ ਹ
 ਗਏ ॥ ਦੁਰਗਾਭੈਨਾ ਪਿਖਦਿਤ ਹਰਖਏ ॥ ੧੩੯ ॥ ਪੂਜਨ ਰੇਲ ਸੁਦਰਬ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੋਟ ਪਰੀ ਦੇਵੀ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਦਿਵੀ ਕੀ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਲੀਨੀ ॥ ਦੇਹ ਰੇ ਕੀ ਅਤਿ ਸੈਛ ਬਿਚੀਨੀ ॥ ੧੪੦ ॥ **ਐਯਾ** ॥ ਐਸ ਪੂਜਾ ਤਿਹੋ ਸੋਭਤ ਹੈ ਸਿਵ ਕੇ ਰਿਪਕੀ ਪੂਜ ਦੇ
 ਖਲ ਜਾਵੈ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਬਾਹਨ ਸੇਗ ਬਿਰਾਜਤ ਦੁਸਟ ਨ ਕੇ ਮਨੇ ਪੁਲ ਪੁਟਾਵੈ ॥ ਮਾਤ ਕੇ ਅੰਗ ਜਲੀ ਕਰਾ ਕੁਦਤ ਛਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹ

ਨਕਾਸੀ ਸਤੁ ਕਾਵੈ॥ ਉਪਮਾ ਬਹੁ ਮਾਤ ਕੇ ਮੰਦਰ ਕੀ ਤਬ ਕੋ ਨ ਕਵੀ ਮੁਖ ਆਖ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੧੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ
 ਦੀ ਨੇ ਦਾਨ ਅਪਾਰਾ॥ ਬਾਜ ਬਜਾਵਤ ਤਬ ਅਏ ਸੀ ਗੁਰ ਪਾਮ ਮਝਾਰਾ॥ ੧੪੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਬੈ ਕੜਾ ਹੀ ਕੀ ਨ ਕੰਨ ਕਾ ਲੀਨ ਭੁਲ
 ਇਬਹੁ॥ ਗਹਨੇ ਚੁੰਨੀ ਆਦੀ ਨ ਬਾਜ ਬਜਾਵਤ ਹਰਖ ਸਭੁ॥ ੧੪੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਂ ਦਸੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਨੇ ਦਾਨ ਅਨੰਤੁ॥
 ਨਈ ਬਹੁ ਮਣ ਰੂਮ ਜੇ ਲੀ ਨੇ ਦਰਬ ਅਨੰਤੁ॥ ੧੪੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਮਿਲ ਮਿਲ ਝੰਡੂ ਤ੍ਰਿਆਸ ਭੁਆਈ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਕੇ ਦਈ ਬਧ
 ਈ॥ ਦੇਵਤ ਰੂ ਕੇ ਫੂਲ ਉਦਾਰੀ॥ ਸੁਰੈ ਦੇਵ ਸੁ ਅੰਜਲ ਪਾਰੀ॥ ੧੪੬॥ ਅਤਿ ਸੈਰ ਹਾਕੁ ਲਾਹਲ ਭੁਯੋ॥ ਮਮ ਮੁਖ ਏਕ ਜਾਤ ਕ
 ਸਕ ਯੋ॥ ਏਹ ਭੁਈ ਪੂਰ ਅੰਗ ਗਥ ਕਹੋ॥ ਸਿਦਕ ਦਨ ਤੁਮ ਤੇ ਮੇਲੋ ਹੋ॥ ੧੪੭॥ ਬਜਤ ਸੁ ਬਾਜੇ ਬਹੁਤ ਸੁਨਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਕ
 ਦਾਰਾ ਰਿਸ ਖਾਈ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸਭ ਹੀ ਭੁਲ ਗਯੋ॥ ਮਾਨੇ ਏਹੀ ਸੋ ਕੁਫਲ ਯੋ॥ ੧੪੮॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਕੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ॥ ਹੋ ਪਤਿ ਮ
 ਮਚਿਤ ਚਿਤ ਬਜਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਹਾਤੁ ਮਾਇਨ ਚੁਤ ਨਾਹੀ॥ ਸਭ ਕਿਛ ਆਵੈ ਮਮਾਗਿ ਹਮਾਹੀ॥ ੧੪੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਤ
 ਦੀ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਮਾਹਿ॥ ਸ੍ਰਿ ਪਾਬ ਚਨ ਸੇਤੁ ਮਭੁ ਏਫਿਰ ਦਈ ਹਤ ਪਾਇ॥ ੧੫੦॥ ਬਹੁ ਰਸ ਪਭੈ ਏਓ ਉਲਟ ਤਿ
 ਸੈ ਕੋ ਪਾਇ॥ ਠੰਡੀ ਅਬ ਨਿਕਸਤ ਭਈ ਸੋ ਅਬ ਗਈ ਬਿਹਾਇ॥ ੧੫੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਹੋ ਪਤ ਅਬ ਸੇਜ ਤਨ ਕੰਗੀ ਜੋ॥ ਜਿਹ ਕ
 ਰ ਯਾਹੁ ਤੁਹਤ ਕੀ ਜੋ॥ ਏਹੀ ਜੋਲ ਹਮ ਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਹੋ ਪਤਿ ਕਿਵੈ ਸੋਲ ਏਹ ਜਾਈ॥ ੧੫੨॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਕੇ ਬੋਲਿ ਕੇ ਬਨੀ
 ਕਿਉ ਕਲਪਤੈ ਹੋ ਹੋ ਸਦ ਪਾਨੀ॥ ਹਰਿਗੁ ਵਿਦਕੇ ਬਿਖਾਏ ਮਾਰੋ॥ ਭੋਹ ਸੋਲ ਮੈ ਭੁਰਤ ਨਿਵਾਰੋ॥ ੧੫੩॥ ਹਰਿਗੋ ਵਿਦਕਾ ਏਕ
 ਖਡਾਵਾ॥ ਬਹੁ ਮਨ ਜਤ ਗੁਰੂ ਮਨ ਭਾਵਾ॥ ਪਾਤ ਕਾਲ ਸਦ ਹੀ ਛਕਾਵੈ॥ ਲੈ ਗੋ ਦੀ ਹਿਤ ਪਾਰ ਲਗਾਵੈ॥ ੧੫੪॥ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਏਨਿ ਕਟ ਭੁਲ ਯੋ॥ ਬਹੁਤ ਦਰਬਾਏ ਕਰ ਅਪਨਾਯੋ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਹਾ ਮੇਰ ਬਚ ਮਾਨੋ॥ ਅਵਰ ਤੇ ਹੋ ਮੇਏ ਉਖ ਜਾਨੋ॥ ੧੫੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹ
 ਰਿਗੁ ਵਿਦਕਾ ਦੀ ਜੀ ਅੰਪੀ ਸਦ ਹੀ ਵਿਚ ਪਾਇ॥ ਭਾਵੀ ਵਸਾ ਦਿਜ ਮਾਨਿ ਕੋਲੋ ਭੁਲ ਹਰ ਭੁਬ ਜਾਇ॥ ੧੫੬॥ ਪਾਤ ਸੇ ਮੇਵਿ ਹੁਪੀ

ਸਕੈ ਅਛੈ ਦਬੀ ਬਨਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪਿਲਾਵਨ ਤਬ ਹੋਹਿ ਰਿਗੁ ਦਿੰਦੇ ਕੋਧਾਇ ॥ ੧੫੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਹਰਿਗੁ ਦਿੰਦੁ ਤਬ ਨ ਕਮੇ ਠਾਏ ॥
 ਨਿਜ ਕਰਦ ਧੋਕੇ ਦੂਰ ਹਟਾਏ ॥ ਹਰਿਗੁ ਦਿੰਦੇ ਕੋ ਹਾਥ ਗਹਾਏ ॥ ਇਕ ਕਰਸੇ ਦਿਨ ਨਿਜ ਬਲ ਲਾਏ ॥ ੧੫੨ ॥ ਦੂਜੈ ਹਾਥ ਸੇਵ
 ਲੈ ਗੋ ਪਿਲਾਵਨ ॥ ਕੀਨੇ ਸੇਰ ਉਚਾ ਬਿਲਲਾਵਨ ॥ ਉਚੀ ਸੁਰ ਸੇ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਹਿਪੁ ਭਰ ਛਾਕੇ ਰੇ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੧੫੩ ॥ ਉਪਰਤੇ
 ਉਚੀ ਰਿਗੁਈ ॥ ਸੋਮਾਤਾ ਸੁਵਨੀ ਸੁਨ ਲਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦਾਰੇ ਵਤ ਭਾਰੀ ॥ ਸੀਰੇ ਸੇ ਅਸ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੫੪ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੁਰਤ
 ਲਹੁ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਪਠੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਨਾ ॥ ਧਰਮ ਆਗਿ ਆਗੁ ਰਕੀ ਸਿਖ ਧਾਏ ॥ ਦਿਨ ਸਹਿ ਤਤ ਬੈਲੇ ਆਏ ॥ ੧੫੫ ॥
 ਦੋ ॥ ਸੀਗੁਰ ਪੁਛੋ ॥ ਬਿਪ੍ਰਕੋ ਕਿਉ ਇਨ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਦਿਸ ਕਹਾਦ ਹੀ ਪਿਲਾਉਹਮਾਇ ਨੈਰੁ ਦਨ ਬਡੁ ਧਾਰਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਦਧਨਿ
 ਜਕਰ ਮੇਧਾਰਿ ਕੈ ਸੀਗੁਰ ਲਗੇ ਛਕਾਨਾ ॥ ਹਰਿਗੁ ਦਿੰਦੁ ਜੀ ਨਹਿ ਪੀਐ ਨਿਜ ਕਰਸਾ ਬਹਟਨਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਕ ਚੁਖ
 ਨ ਉਦਰ ਸੁਭਰੇਗਾ ॥ ਰੂਪ ਦੇਖ ਭਿਹਲ ਜਤ ਅਨੰਗਾ ॥ ਪਿਸਤਾ ਜਾਤ ਗੁਰੂ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਪਲੰਘ ਨਿਕਟ ਸਦ ਬੈਠ ਰਹਾਏ ॥ ੧
 ੫੮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੀਗੁਰ ਕਹਾ ਬੁਲਾਈ ॥ ਖਾਵਹੁ ਦਧਿ ਪਿਸਤੇ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਸੁਮਾ ਕਹੈ ਮੇਹ ਕਿਐ ਦੇਵੇ ॥ ਯਾਮੈ ਕਿਆ ਪੁਰੀ ਕਕਰੇ
 ਵੇ ॥ ੧੫੯ ॥ ਸੀਗੁਰ ਕਹਾ ਸੀਕਏ ਹਪਰੈ ॥ ਹਰਿਗੁ ਦਿੰਦੁ ਨਹਿ ਪੀਵਨ ਕਰੈ ॥ ਸਰਮਾ ਕਹਾਹੇ ਇਵਿਸਤੰਤੈ ॥ ਹਰਿਗੁ ਦਿੰਦੁ ਪੀਵ
 ਤਨ ਹਜੰਤੈ ॥ ੧੬੦ ॥ ਮੈਜੇ ਪੀਵੇ ਅਬ ਗਤ ਜਾਵੇ ॥ ਫਿਰ ਕਬਹੂੰ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਪਾਵੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਤੋਹੇ ਇਵਿਛੋਰਾ ॥ ਤਾਭੇ ਮੈ
 ਨਹਿ ਜਾਵੇ ਨੇਰਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮੈ ਸੋ ਕਹਾ ਪੀਵਹੁ ਸੀਕਤਿ ਆਗਾ ॥ ਜਹਾਂ ਜਾਵਹੁ ਮਤ ਹਚਲੇ ਤੁਮ ਸਮਕੇ ਵਡ
 ਭਾਗਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਮਨੀ ਪੰਚਾਨਨ ਤਬ ਕਹਾ ਭਗਤ ਜੋਖੁ ਨ ਪੀਤਾ ॥ ਸੀਗੁਰ ਕੇ ਸਰਮਾ ਬਿਖੈ ਕਰਾਮਾਤ ਅਜਨੀਤਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਚੋਪਈ
 ਸੀਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨੋ ਜੇ ਸੁਵਾਨਾ ॥ ਦਧ ਪੀਤੋ ਤਬ ਤਜੇ ਪ੍ਰਨਾ ॥ ਖੰਡੇ ਯਾਨ ਉਦਰ ਸਿਤਾਏ ॥ ਚੜ੍ਹਸਰਮਾ ਬੈਠੈ ਠਾਠਿ ਧਾਏ ॥ ੧
 ੬੪ ॥ ਅਵਾਂਗਿ ਆਗੁਰਾ ਦਿਖ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਖ ਲੋਏ ॥ ਸੁਲ ਉਪਾਇ ਮਾਰ ਦਿਜ ਦੋਏ ॥ ਅਵਨੀ ਪਰਮਿਤ ਕੋਹੇ ਬਹਮਨਾ ॥ ਬਿਸਮੈਰੁ

ਏਦੇਖਸੀਗੁਰਮਨ॥੧੧੧॥ਸੁਤਦਿਸਕੇਪ੍ਰਥਾਇਬਿਚਾਰਾਸੀਮੁਖਸੇਤਬਸਬਦਉਚਾਰਾਭੈਰੋਰਗਸਬਦਗਿਹਜਨੇ॥ਜੇ
 ਜੇਜਨੈਦਿਖਦੂਰਪਰਨੇ॥੧੧੨॥ਯਾਹਿਸਬਦਕਾਅਰਥਉਚਾਰੇ॥ਜਸਮਮਭੁਧਸਮਭਚਿਤਧਾਰੇ॥ਮਨੀਸਿਘਕਹੇਗੁਗਤ
 ਸਿਘਜੁਨੇ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਕਥਾਸਮਭਚਿਤਹੁਨੇ॥੧੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਲਿਪਲਗਸਕੇਨਹੀਸੁਤਕੇਤਿਲਭਰਆਇ॥ਦੁਸਟਾਬਿਪ੍ਰ
 ਮਕੋਪ੍ਰਭੂਤਹਿਤਨਸੁਲਓਠਾਇ॥੧੧੪॥ਹਰਜਨਰਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਪੀਮੁਓਸੀਤਪਾ॥ਜੈਸਕੀਅਤੈਸੇਲਹਾਕੀਤਪਾਇ
 ਓਆਪ॥੧੧੫॥ਛੋਪੌ॥ਅਪਣਾਖਸਮਾਧਿਆਇਦਾਸਮਨਅਨੰਦਪਾਵੈ॥ਅਗਿਆਨੀਪਾਪੀਘੋਇਤਿਜੈਪ੍ਰਭੁਆਪਖਪਵੈ॥
 ਆਤਪਿਤ੍ਰਸਮਪ੍ਰਭੂਦਾਸਅਪਨੇਰਖਵਾਲਾ॥ਜਨਕਾਨਿਦਕਸੋਇਮਾਥਦੁਹੂੰਲੋਕਸੋਕਾਲਾ॥ਜਨਕੀਸੁਣੀਅੰਰਦਾਸਗੁਰਨ
 ਨਕਪ੍ਰਮੇਸੁਰਾ॥ਪਾਪੀਪਚੇਮਲੇਛੁਭਏਨਿਰਾਸਪੁਰਾ॥੧੧੬॥ਚੋਪਈ॥ਐਸਸਬਦਾਇਹਗੁਰਜੀਕਹਾ॥ਨਿਜਸੁਤਦਿਜਪ੍ਰਥਾ
 ਇਸੁਲਹਾ॥ਸੁਵਾਨਦੇਹਗੁਰਤਬੈਦਥਾਈ॥ਅਛੋਖਫਨਦੀਨਬਨਈ॥੧੧੭॥ਇਹਭਈਪੁਰਐਰਸੁਨਿਥਾਤਾ॥ਜੈਦਿਜਸੁ
 ਆਕੀਨਾਉਤਪਾਤਾ॥ਅਵਨੀਪਰਮਿਤਕਾਦਿਜਪਾਪੀ॥ਮਾਤਰੀਗਤਿਹਦਿਖਸੀਤਪਾ॥੧੧੮॥ਤਬਮਾਤਾਮਨਦ੍ਰਾਬਸਾਈ॥ਹ
 ਥੋਜੋਰਅਸਬਚਨਅਲਾਈ॥ਹੋਪ੍ਰਭਾਇਹਦਿਜਦੀਜੈਪ੍ਰਾਨਾ॥ਦ੍ਰਾਧਾਰਹੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ॥੧੧੯॥ਸੀਗੁਰਕਹਾਨਇਨੈਜਿਵ
 ਯੈ॥ਥਰੂਪਾਪੀਇਹਅਬਗਤਜਯੈ॥ਗਰਿਕੋਵੈਦਕਾਦੇਖੀਭਾਰੇ॥ਜੀਵਨਲਾਈਵਿਚਾਰੇ॥੧੨੦॥ਦੋਹਰਾ॥ਫਿਰਮਾਤਾਐ
 ਜੇਕਰਾਜੇਨਾਜਿਵਯੋਯਾਹਿ॥ਸਭੈਲੋਕਐਸੇਕਹੇਇਨੇਹਨਾਚਿਤਚਾਰੇ॥੧੨੧॥ਤਾਤਾਇਸੈਜਿਵਾਈਯੈਜਗਾਨਿਦਾਮਿਟ
 ਜਾਇ॥ਗੋਦਿਜਕੀਰਛਮਾਕੋਰੇਤੁਮਰੇਇਹਬਿਰਦਾਈ॥੧੨੨॥ਝੋਯਾ॥ਗੀਗਕਰੀਬਿਨਤੀਬਹੁਬਾਰਚੁਮਾਨਲਈਗੁਰਸੀ
 ਦੁਖਭੀਜਨਾ॥ਸਤਿਨਾਮਕਾਮੰਤ੍ਰਪੜਿਓਮਾਧਿਆਬਸੁਰਦੀਓਤਿਨਕੇਮੁਖਰੰਜਨਾ॥ਪਾਨਸੁਧਾਕਰਜੀਵਉਠੈਦਿਜਗਾ
 ਮਉਚਾਰਤਜੇਵਉਠੈਜਨਾ॥ਐਸਕਰਮਾਕਿਉਕੀਨਾਦਿਜਾਪਮਪੁਛਤਭਏਸੀਗੁਰਅਰਗੀਜਨਾ॥੧੨੩॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥

੧੬੨
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ
 ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ

ਹਾਥ ਜੋਰ ਦਿਜ ਅਸਕ ਹਾਥ ਨੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ਹਮਰੇ ਵਸਕ ਛੁਪੈ ਨਹੀਂ ਭਾਵੀ ਕੀਨੋ ਕਾਜਾ ਭਾਵੀ ਕੀਨੋ ਕਾਜਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਮੇਰਿ ਬੁ
 ਲਾਇਓ। ਦੀਨ ਦਰਬ ਕੇ ਲੋਭ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਚਿਤਾ ਬਿਰਮਾਯੋ। ਏਹ ਬਿਧਿ ਸਿਖਾ ਦੀਨ ਹਲਾਹਲ ਦਧ ਮੇਰੀ ਜੈ। ਦੇਉ ਖਜਾਨੇ ਅੰ
 ਰ ਮਾਨ ਬਚ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ। ੧੬੪) ਏਹ ਰਾਗ ਭਾਵੀ ਮਮਮਤਿ ਹਿਰਲਈ ਲਏ ਬਚਨ ਤਿਹ ਮਾਨ। ਲੋਭੁ ਲਹਰਿ ਰੂਥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਈ
 ਵਿਖਦਿ ਮਿਹਿ ਠਨ। ੧੬੫) ਕੁੰਤੁ ਗੀਆ ਵਿਖ ਕਾਰਦ ਸਭ ਕਹਿ ਦੀਐ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨ। ਛਿਮਾ ਭੂਲ ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਸ
 ਰਨਾ ਗਤ ਮਮਜਾਨ। ਸਰਨਾ ਗਤ ਮਮਜਾਨ ਸਰਨ ਕੀ ਲਾਜ ਤੁਮਾਰੀ। ਬਖਸ਼ੋ ਕ੍ਰਿਤ ਪਛਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਿਰ ਮਮਧਾਰੀ। ਸ੍ਰੀ ਮੁ
 ਖ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰ ਅਵਗਿਆ ਜਿਨ ਕੀ ਕੀਨੀ। ਸੋਈ ਬਖਸ਼ੋ ਤੋਹਿ ਹੋ ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਮਰਾ ਅਪੀਨੀ। ੧੬੬) ਏਹ ਰਾਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ
 ਨ ਕੈ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਪਗ ਲਾਗਾ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਦਿਜ ਕਰ ਪਰਾਸੋ ਉਭੈ ਵਡ ਭਾਗ। ੧੬੭) ਚੌਪਈ ਨਵ ਜਨਮ ਦਿਜੇ ਜਨ
 ਪਾਯੋ। ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ। ਹਿਦਿਜ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਮੁਖ ਪਰਕਹੋ। ਜੋ ਤਿਨ ਕਹਾ ਕੀਨ ਦੁਖ ਲਹੋ। ੧੬੮) ਬ੍ਰਹਮਨ ਕ
 ਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਿ ਭਾਖੋ। ਤਿਸ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰਛਮੀ ਨਰਾਖੋ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਦਿਜੋ ਕੋਭੀ ਤਰ ਰਾਖਿਯੋ। ਕਿੰਕਰ ਬੋਲ ਬਚਨ ਅਸਭਾਖੋ।
 ੧੬੯) ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਕੋਰੀ ਹਤੁ ਮਜਾਵੋ। ਆਦਰ ਸੋ ਤਿਹ ਮਮਾ ਫਿਰ ਲਾਵੋ। ਬਚਨ ਮਾਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਗਯੋ। ਆਦਰ ਸੋ ਤਿਹ
 ਲਿਅਵਤ ਭੁਯੋ। ੧੭੦) ਚੌਪਈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਕੇ ਦੇਖ ਉਠੇ ਗੁਰਾ। ਬੰਦ ਨ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਅਸਨ ਪਗ। ਨਿਮਤ ਹੁਇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਅਲਾਏ
 ਬੰਨੇ ਕ੍ਰਤ ਪਿਤਾ ਸਮਜਾਏ। ੧੭੧) ਏਹ ਰਾਗ ਭਾਵੇ ਮੁਹਿ ਪਿਤਾ ਸਮ ਬੈਰਾ ਉਕਿਉ ਧਾਰਾ। ਬੈਰੇ ਤੇ ਹਮਰੇ ਸਾਥ ਬਾਕਿਅ
 ਬਾਲ ਕਤੁ ਮਦਾਰ। ੧੭੨) ਸ੍ਰੈਯਾ ਸੁਤ ਰਾਖ ਲੀਐ ਗੁਰਨ ਨ ਕਜੀ ਤੁਮਰੇ ਮੁਖ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਾਗਾ। ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਰਹੇ
 ਜਬ ਲੋਤ ਬਲੇ ਤੁਮਰੇ ਮੁਖ ਦਾਗ ਟਿਕਾਯੋ। ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਤਬ ਐਸਕ ਹਾਮੁਖ ਤੋਰਿ ਉਦੇਵ ਤੋਹੇ ਉਪਾਲੀ ਭੁਕ ਗਯੋ। ਬਿਖ ਕੇ
 ਯਹ ਦੇਨ ਦਵਾਵਨ ਮੇਰੇ ਹਮਰੇ ਨਹ ਹੋਤ ਮੁਖ ਮੁਖ ਗਯੋ। ੧੭੩) ਚੌਪਈ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਭਥਾ ਬਿਪ੍ਰਭਾਯੋ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ

ਸਨਮੁਖਦਿਜਾਯੋ ਜੇਊਥਾਤਪ੍ਰਿਥੀਏਨੇਭਾਖੀ॥ਪ੍ਰਿਥੀਏਮੁਖਪਰਜੋਦਿਜਾਯਾਖੀ॥੧੯੫॥ਜਦਪਾਦਿਜਸਾਚੀਕਹਿਦੀਨੇ
 ਤਦਪਾਥਜਨੀਵਨਕੀਨੇ॥ਪ੍ਰਿਥੀਏਮਨਮੈਅਤਿਰਿਸਖਾਈ॥ਗਾਰੀਦਈਜੇਊਮਨਆਈ॥ਕਭ੍ਰੇਦਿਜਤੇਭੂਠਕਹਾਈ॥
 ਉਪਾਲੀਭੁਤੈਹਮਕੋਲਾਈ॥ਇਸਨੈਹਮਰੋਮਨੁਆਤਾਯੋ॥ਅਥਮੇਰੋਮਨਉਦਮਆਯੋ॥੧੯੬॥ਅੰਸਜਤਨਕੋਊਰਿਦੈਬਿਰ
 ਰੋ॥ਤੁਮਰੋਸਹਤਪੁਕੋਮਰੋ॥ਕਟਕਥਚਨਅਸਪ੍ਰਿਥੀਏਭਾਖੋ॥ਸੀਗੁਰਕਛੁਮਨਮੈਨਹੀਰਾਖੋ॥੧੯੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਕਿਹ
 ਕਾਰਨਛੁਤੀਆਦੋਹੇਸੀਗੁਰਮੇਸਅਲਾਈ॥ਪ੍ਰਿਥੀਆਕਹੁਤੁਮਹੋਖੁਰਦਹਮਦੀਰਘਅਧਕਾਈ॥੧੯੮॥ਕੁੰਨੂਰੀਆ॥
 ਹਮਕੋਭਜਕਰਪਿਤ੍ਰਨੇਦਈਗੁਰਾਈ॥ਤੋਹਾਅੰਰਥਾਤਕੋਹੈਨਹੀਇਹੀਈਰਖਾਮੋਹਾ॥ਇਹੀਈਰਖਾਮੋਹਜੁਨੇਅਰਜਨਕ
 ਹਿਸਾਚੀ॥ਗੁਰਅਰਜਨਤਬਬੋਲਦੇਖਤਿਹਮਤਤਥਕਾਚੀ॥ਅੰਰਸਭੀਕਛੁਹੋਇਏਹੁਤੁਮਹਾਥਨਆਵੈ॥ਕੋਰੋਜਤਨਅ
 ਥਅਨਿਕਅੰਤਤੁਮਹੀਪਛਤਾਵੈ॥੧੯੯॥ਅਭਿਲਾ॥ਕਛੁਨਈਨਹਭਈਬਤਇਹਚਲਤੀਆਈ॥ਗੁਰਨਾਨਕਭਤਛਾ
 ਰੂਦਈਗੁਰਮੰਗਦਤਾਈ॥ਜੇਊਕਰੈਗੁਰਸੇਵਜੇਊਬਰਨਿਸਚੈਪਾਵੈ॥ਹੋਜੋਨਹਕਰਗੁਰਸੇਵਜੇਊਕੁਮਾਵੈਜਾਵੈ॥੨੦
 ੦॥ਚੋਪਈ॥ਯੋਯਨਿਪ੍ਰਿਥੀਏਕਹਾਰਿਸਾਈ॥ਕਿਆਭਯੋਜੁਤੁਮਲੀਨਗੁਰਯਾਈ॥ਥਭੋਖੇਸਲੇਵਤਥਲਪਾਏ॥ਤਥਤੁਮ
 ਰੋਕਛੁਨਾਹਿਥਸਾਏ॥੨੦੧॥ਸੁਖਕੀਨੀਦਨੋਜੇਵਨਦੇਵੈ॥ਜਬਥਲਪਰੈਤਥੈਖਸਲੇਵੈ॥ਤੁਮਰੋਸਹਿਤਤੁਮਸੁਤਕੋ
 ਘਾਵੈ॥ਤੋਪ੍ਰਿਥੀਆਨਿਜਨਾਮਕਹਾਵੈ॥੨੦੨॥ਸੀਗੁਰਕਹਾਲਾਲਦ੍ਰਿਗਕਰੈ॥ਕਿਆਕਰਹੈਤੁਹਮਨਹਿਮਰੈ॥ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਏਕਹਾਦਿਲੀਹੋਜਾਵੈ॥ਜਹਾਂਗੀਰਕੋਜਾਇਜੁਨਾਵੈ॥੨੦੩॥ਤਿਹਠਤੋਕੋਪਕਕ੍ਰਿਮੰਗਾਉ॥ਜੁਤਦਾਰਾਸਥਖੇਦਾਦਿਖ
 ਉ॥ਜਬੈਦਖਤਪੈਤੁਮੇਪੁਕਾਰੋ॥ਲਾਲਅਖੀਤਥਅਰਥਨਿਹਾਰੋ॥੨੦੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਹੁਤਸਪਰਧਾਜਬਥਫੀਭਾਖਤ
 ਥਚਨਕਠੇਗਾ॥ਪ੍ਰਿਥੀਆਤਥਨਿਜਾਕਿਹਗਾਇਓਕੀਨਾਚਿਤਥਹੁਘੇਰਾ॥੨੦੫॥ਕਥਾਪਿਆਇਸਪੁਰਨਭੁਯੋਜੋਯਨਿ

ਹੇਮਨਲਾਇ ਸੀਤਲਾ ਅਗਵਿਖੇ ਦੇ ਜੇਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਅਗੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਜਾਇ ਗੋਜਿ ਹਾਥਿ ਪਚੁਲ ਹੀ ਪਾ
 ਜਾਇ ਲੀਜਾਇ ਪੁਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹਰ ਚੈ ਸੋਗ ਬਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੦੭ ॥ ਅਗੇ ਰਗਾ ਥਾਇ ਕੋ ਹੋਇ ਗੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦਿਲ ਸੰਗਾ ਹਰਿ
 ਗੋਵਿੰਦ ਤਪਦਾਰਿ ਕੈ ਪੜ੍ਹ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੨੦੮ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਬਾਲ ਚਰਿਤ ਬਰਨਨੰਦੁ ਤੀ ਆਪਿ ਆਇ
 ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ ਸੁਰੁ ਮਸਤ ॥ ॥ ੨ ॥ ਅਛਰੁ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਚਰਨ ਕੋ ਨ ਮੋਖੁ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਬਾਨੀ ਕੋ
 ਆਗਿ ਜਾ ਕਰੈ ਮੋਰੀ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਨਿ ਜਸਦਨ ਸਿਧਾਰਿ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲੀਜਾ ਉਮਨ ਮੇਸਾ ਬਿਚਾਰੋ ॥
 ਸੁਤਦਾਰ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਿਜਾਵੈ ॥ ਅਬਾਇ ਹਠ ਹੋ ਨਹ ਬਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਮਹਾਦੇਵਾਇ ਹਜ ਬਸੁ ਨਿਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਚਲ ਮੋਨ ਗਾ
 ਰਤ ਜਧਾਈ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਗਿ ਹਾਥੀ ॥ ਬਡੇ ਕ੍ਰੁਤ ਪਗਾਸੀ ਸਨਿਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ਹਾਥ ਜੋ ਰਪੁ ਨ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤੁਮਕਿ
 ਹਰਿ ਸੁਕਰੀ ਤਿ ਆਰੀ ॥ ਕਹ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਹੈ ਦਿਲੀਜਾਵੈ ॥ ਤਹ ਅਰਜਨ ਕੋ ਪਕਰ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਦਾ ਹਮਛੇਟੇ
 ਦ੍ਰੈ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮਾਨ ॥ ਤੁਮਹੋ ਬਡੇ ਪਿਤਾ ਸਮਾਨ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਲਾਇ ਕਨਹਿ ਅਸਥਾਤਾ ॥ ਲਪੁ ਕ੍ਰੁਤਨ ਤੁਮ ਕੋ ਚਹ ਕ੍ਰੁਤਾ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਆਈ ਜਿਹ ਕੋ ਦਈ ਹੋਇ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਪਿਤਾ ਅੰਸ ਸੁਤ ਸੋਇ ਹੈ ਬਚਨ ਨਹ ਟਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁਰੀਆ ॥ ਤਾਤੇ ਦੁਇ ਕਰ
 ਜੇਰ ਕੈ ਲਗੇ ਚਰਨ ਤਿਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਤਰਜਗ ਹਾਸੀ ਕਰੈ ਅਪਜ ਸਹੁਇ ਅਧਿਕਾਇ ॥ ਅਪਜ ਸਹੁਇ ਅਧਿਕਾਇ ਮਾਨ ਬਚ
 ਮੇਰੇ ਕ੍ਰੁਤਾ ॥ ਧਨਾਇ ਸਾਥਿ ਰਜਗ ਨਾਹਿਕਾ ਸਕੋ ਕਰ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਸੁਤਦਾਰਾ ਧਨ ਗ੍ਰਹ ਕਛੂ ਤੁਮ ਸੰਗ ਨਜੈ ਹੈ ॥ ਮਾਨ ਮੇਰ ਬ
 ਚ ਆਜ ਬੇਰੁ ਜਨਗ ਜਸੁ ਲੈ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਮੇਸੇ ਕਹਾ ਚਲ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਜਾਥਾ ॥ ਗੁਰ ਆਈ ਤੁਮ ਹੋਇ ਗੀ ਜ
 ਹਾਂਗੀ ਰਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਮੇਹਿ ਕੈ ਸਾਥਿ ਪਿਏ ਪੁਰੇ ਸੋ ਬਿਧ ਕਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਕਹਾ ਮੇਸੇ ਕਹੈ ਬਾਦ ਸਾਹਨਿਕਟਾਇ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਐਯਾ ॥ ਕ੍ਰੁਤ ਬਡੇ ਮੰਮੋ ਹੈ ਤਿਨ ਤੇਵਹੁ ਅਰਜਨ ਛੇਟਾਇ ਸੈ ਮਧ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰਜਨ ਨਾਹ ਮੋਹਿ ਗੁਰੁ ਮਹਾਦੇਵ ਜੁ ਮੋਧਾਇ ਸੈ

ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਲਾਮਹੇਸਮਨੇ ਅਲਿਕੇਸਧਰੇ ਸੁਭਦੇ ਸਮੁਤਿ ਹਿਥ ਖਾਨੇ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਾਹਮ ਨਾਹਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਆਪਗਏ ਮਮੋ ਠਾਕਿ
 ਕੁਮਾਨੇ ॥ ੧੦ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ਸੁਨੇ ਕੁਤਾਇ ਕਥਾਤੋ ਹਿਸੁਨਾ ਉਨੀ ਤਕੀ ॥ ਤੁਮ ਚਿਤ ਵਤ ਉਤ ਪਾਤ ਘਰੁ ਫੂਟੇ ਦੁਖ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ **ਕ**
ਵਿਤੁ ਫੂਟ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਹਰਨਾਖ ਸਨਰਹਰ ਪਤੋ ਫੂਟ ਕੈ ਬਠੀ ਖਨ ਲੁਟਾਇ ਲੀਕ ਦਈ ਹੈ ॥ ਫੂਟ ਕੁਰਪੰ ਬੁਗਏ ਸਭੀ ਕੁਲ
 ਨਾਸਕ ਏ ਫੂਟੀ ਦੁਖ ਕੇ ਕਈ ਜੁਗ ਮਥਨ ਪਈ ਹੈ ॥ ਫੂਟੈ ਗਜ ਪੂਤ ਜੇਈ ਬੰਦੁ ਦੁਖ ਪਾਇ ਜੇਈ ਆਰਹੈ ਅਨੇ ਕਗ ਬਜੇ ਉਪ
 ਛੇਕੁਈ ਹੈ ॥ ਮੇਲ ਕੀਏ ਹੋਤ ਸੁਖ ਫੂਟ ਨਤੇ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਤਤੇ ਮੇਲ ਕਰੇ ਪਛੇਕੁਈ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ **ਧ੍ਰੁਵਾ** ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਵਾ
 ਸਕਰੇ ਬਿਨਤੀ ਚਿਤ ਮੇਜੁ ਨਿਕੁਤ ਬੁਰੇ ਜਿਨ ਮਨੇ ॥ ਫੂਟ ਕੇ ਹਾਥ ਨ ਲਾਗੁ ਹੋਇ ਨ ਚਾਹੇ ਪਾਹੁ ਨ ਹੋ ਜਗ ਜਾਨੇ ॥ ਬੈਰ ਕੇ ਭਿ
 ਯਾਗ ਬਸੇ ਨਿਜ ਕੇਤ ਮੇਨਾ ਮੁਜ ਪੋਜੇ ਉਸੀ ਗਿਸਿਧਾਨੇ ॥ ਤੁਮ ਰੋਹ ਮਦੇ ਖਤ ਦੀਨੀ ਇਸੈ ਰਮਦਾ ਸਗੁ ਗੁਣਿ ਨ ਜੇਵ ਕਮਾਨੇ ॥ ੧੩ ॥
ਵਿਹਰਾ ਇਨ ਆਪ ਹੁਨ ਹਿਲਈ ਹੈ ਦਸਾ ਪਾਰਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ਇਨ ਜੇਵ ਕੀਨੀ ਆਪਿਕ ਤੁਮੇ ਜੇਵ ਨਹਿ ਕੀਨਾ ॥ ੧੪ ॥ **ਕੁੰਡਰੀਆ**
 ਤਬ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਮੇਸੇ ਕਹਾਂ ਤੂੰ ਨਹਿ ਜਾਨਤ ਬਾਤੁ ॥ ਅਬਾਇ ਹਠਾ ਹੋਨ ਹਰ ਹੋਜਾ ਉਹੋ ॥ ਇਜ ਬਪਾਤਾ ਜਾਂ ਉਹੋ ॥ ਇਜ ਬਪਾਤ ਸਾਬ
 ਤੁਮ ਚਲੇ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਭੋਲੇ ਮਹੇਸਏ ਸ ਅਰਜ ਨ ਛਲ ਭਾਰੇ ॥ ਵਹ ਛਲ ਨਿਸਾਦਿਨ ਕਰੈ ਹਮੇ ਫਲ ਲਾਗਨ ਜੀਕੋ ॥ ਤਤੇ
 ਚਲ ਮਮ ਸਾਥ ਦੇ ਉਤ ਹੁਤੁ ਮਕੋ ਟੀਕੋ ॥ ੧੫ ॥ **ਵਿਹਰਾ** ਖਸਗੁਰ ਆਈ ਲੇਹ ਹਮਾਤਿ ਹਠਾ ਨਿਜ ਬਲੁ ਲਾਇ ॥ ਚੁਲਹੀ ਹਮੇ ਰੋ
 ਮੀਤ ਪੈ ਬਾਦ ਸਾਹ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ੧੬ ॥ **ਮਹਾਦੇਵ ਦਾਚਾ ਚੈ ਪਈ** ॥ ਕਿਗ ਬਿਧ ਲੇਵੇ ਖਸਗੁਰ ਆਈ ॥ ਜੋ ਬਿਧਿ ਮੇਕੋ ਕਹਾਸ
 ਮਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਕਹਿ ਦਿਲੀ ਮੇਜਾਵੇ ॥ ਤਹ ਅਰਜ ਨ ਕੋ ਪਕਰਿ ਮਗਾਵੇ ॥ ੧੭ ॥ **ਕਛੂ** ਨਹਿ ਚਲੈ ਇਸੈ ਬਲ ਭਾਈ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਲੇਵੇ ਖਸਗੁਰ ਆਈ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਤਬ ਮੇਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਚਿਤਿ ਕੀ ਬਾਤ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ **ਰਿਸਕ** ਹਮਾਰੀ ਇਹ ਸੇ
 ਪਰੀ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਚਿਤੁ ਮਹਿ ਅਸਧਰੀ ॥ ਇਸੇ ਲਈ ਤੁਮ ਕੇ ਸੀਗ ਪਰੇ ॥ ਇਸੇ ਤੇ ਖੋਸਤੁ ਮੇਗੁਰ ਕਰੇ ॥ ੧੯ ॥ **ਮਹਾਦੇਵ** ਕਹਮ

ਮਨਹਰਾਹਾ ਤੇਰੇ ਹੀ ਰਿਦ ਮੇ ਇਹ ਦਹਾਹਾ ਮੇ ਕੋਨ ਹਿ ਅਸਥਾਤੁ ਚੁਖਾਵੈ ਕਰੋ ਸੇ ਇਜੇਤੁ ਮ ਮਨ ਕੁਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਐਸ
 ਬਚਨ ਪ੍ਰੀਏ ਭੁਨੇ ਬਹੁਤ ਕੀਓ ਮਨ ਰੇ ਸਾ ਮਹਾ ਦੇ ਉਕੇ ਅਸ ਕਹਾਈ ਕਹਾਤੁ ਮ ਹੋ ਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਰਜਨ ਕਾ ਪੱਖੀ ਭੁਐ ਹਮ ਜਾ
 ਨੀ ਇਹ ਬਾਤਾ ਤੁਹ ਪੱਖ ਮਨ ਮੈ ਧਰੇ ਹੋ ਮੈ ਕਹੋ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੰਗ ਪੱਖ ਹਮ ਰੈ ॥ ਤਿਹ ਅਸ ਦਮ
 ਨ ਮੈ ਧਰੈ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦੀ ਨੀ ਗੁਰ ਅਈ ॥ ਸੇ ਹਮ ਤੇ ਨ ਹਿ ਜਾਤੁ ਮਿਟਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਪਿਤਾ ਅੰਸ ਸੁ ਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਪਿਤਾ ਬਚ
 ਨ ਜੇ ਫੇਰੇ ਨ ਹੀ ॥ ਜੇ ਨ ਰਖੀ ਕੋ ਬਾਨ ਚਲਾਵੈ ॥ ਉਲਟਾ ਮੁੜ ਤਿਹ ਕੁਲ ਲਗਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਰੂਪ ਰਸੋ ਜੋ ਮਾਰੈ ਭਾਲਾ ॥ ਨਗਨ ਹਿ
 ਤੁਟ ਮਰੈ ਸੁ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਅਨਲ ਜਾਨੋ ਨਿਜ ਕਰ ਪਰੈ ॥ ਗਹੈ ਸਰਪ ਸੋ ਅਥ ਗਤ ਮਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤੋਰ ਮਨੋ ਰਬ ਅ
 ਹੀ ॥ ਬਚਨ ਅਟਲ ਗੁਰ ਸਦਾ ਰਹਾਈ ॥ ਇਹ ਦਿਸਟਾਂਤ ਮਹਾ ਦੇ ਵਸੁਨਾਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਦਿ ਦੇ ਕੇ ਮਨ ਨ ਹਿ ਕੁਏ ॥ ੨੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਮਸਤਾਨ ਤੂੰ ਪੈਂਤੁ ਯੇ ਬੈਠੇ ਨਿਜ ਕਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਸੋ ਉਥਾਤੁ ਹਮ ਕੋ ਕਹੀ ਜਿਹ ਸੁ ਨਿਲ ਰੋਦਾਹ ॥ ੨੮ ॥ ਦਾਰਾ ਸੁਤ ਮਿਲ ਪਰ
 ਹੋ ਮਨੋ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪਗਤੁ ਮ ਪਰੇ ਹੁਇ ਜਸਤੁ ਮ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇਨ ਹਿ ਮਨੋ ਕਹਾਹ ਮਾਰਾ ॥
 ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾ ਦੇ ਵਜਬ ਅਸ ਬਚਕ ਯੋ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਅਜਰ ਬਰ ਮਨ ਮੇਰਾ ਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਇਸੇ ਤਬ ਨ ਹਿ ਬਨ
 ਆਯੋ ॥ ਮਹਾ ਦੇ ਵਨਿ ਜਭੁ ਵਨ ਸਿਧ ਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇ ਸਿਖਾਨੇ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਮਨੈ ॥ ਸੇ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਬੀਚ ਜਹਾਨੈ ॥ ਮਹਾ ਦੇ ਵਕੀ ਜਰ
 ਨ ਮਨੀ ॥ ਹੇਰੀ ਗਰਾਮ ਚਲੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸੁਤ ਹੀ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ॥ ਅਭਿਰਿਸ ਸੇ ਤਬ ਪਾਨਾ ਕੀਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਭੁਗਤ
 ਸਿਧ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੇਰੀ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰੀਤ ਅਚਲੇ ਦਿਨੀ ਕਹਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਮਨੀ ਸਿਧ ਜੀਤ ਬਕਹਾ ਸੁਲਹੀ ਤਹਾਂ ਪਠਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਸੁਲਹੀ ਕਿਉਂ ਤਿਹ ਠਾਐ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਪਠਤਾਹਿ ॥ ਮਝੇਟ ਕੇ ਲਾਨ ਹਿਤ ਐਸ ਜਮ ਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬਾਦ
 ਜਾਹ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਈ ॥ ਹੇਰੀ ਛਾਵਨੀ ਲਈ ਬਨਾਏ ॥ ਤਿਸੀ ਓਰ ਪ੍ਰੀਤ ਅਚਲਿ ਗਯੋ ॥ ਅਭਹ ਦੁਖਿ ਤਨਿ ਜਚਿਤ ਮੈ ਭੁਐ

੩੫) ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਅਵਤਰਜ ਬੈਨਿਹਾਰਾ ਸੁਲਹੀਓ ਠਿਬਰੁ ਅਦਰਧਾਰਾ ਸੁਲਹੀ ਪੁਛੋ ਯੇਤ ਬੈਬਨਾਇ ਕਿਹਕਾਰਨ ਅਏਤੁ ਮਧ
 ਇ) ੩੬) ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਕਹਾ ਬਾਤੁ ਮਜਨੇ ਲੀਨ ਗੁਰ ਅਈ ਅਰਜਨ ਮਨੇ ਮੋਕੇ ਕਾ ਢਧਾ ਮਤੇ ਦੀਨੇ ਤਖਤ ਗੁਰ ਅਈ ਤਿਸ
 ਨੇ ਲੀਨੇ ੩੭) ਕਰੀ ਅਨੀਤ ਪਿਤਾ ਇਹ ਗੁਰੀ ਬਡੁ ਸੁਤ ਹੋਤੇ ਲਘੁ ਗੁਰ ਧਾਰੀ ਇਹਕਾਰਨ ਤੁਮਰੇ ਪਹਿਅਯੋ ਨਿਜ ਹਮ
 ਵਖਸਤੁ ਮੇਸੁਨਾਯੋ ੩੮) ਸੁਲਹੀ ਤਬ ਅੇਸੇ ਕਹਾਇ ਹਰੇ ਹੁਖ ਪਾਇ ਹਮ ਜਾਵੈ ਦਿਲੀਜ ਬੈਕਰਿ ਪੈ ਤੇਰਿ ਨਿਆਇ
 ੩੯) ਬਾਦਸਾਹ ਮੋਕੇ ਦੀਓਇ ਹਰੇ ਹਰਿ ਇਕ ਗਾਮਾ ਸੇਤੁ ਮਲੈ ਸੁਖ ਸੋਬੈ ਸੇਕਰ ਪੂਰਨ ਨਿਜ ਕਾਮਾ ੪੦) ਚੌਪਈ ਮੋਤੇ ਦਰਬ
 ਅਧਿਕਤੁ ਮਪਾਵੇ ਮੰਦ੍ਰੈ ਸਤ੍ਰਾਗ ਬਨਾਵੇ ਜੈਸ ਬਨਾਇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਭਯੋ ਰਚੇ ਤੈਸਤੁ ਮਚਿਤ ਗਯੋ ੪੧) ਤਬਤੁ
 ਲਹੀਤੇ ਪਟਾਲਿਖਾਯੋ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਪੂਰ ਗਾਮ ਸੁਪਾਯੋ ਅੰਦਰ ਬਸੁਲਹੀ ਤੇਲੀਨੇ ਤ੍ਰਾਗ ਮੰਦ੍ਰ ਕਾਉਦ ਮਕੀਨੇ ੪੨
 ਅਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੀਨ ਚੜਾਈ ਬੋਰੇ ਦਿਨ ਤ੍ਰਾਗ ਬਨਾਈ ਮੰਦ੍ਰ ਬੀਚ ਤ੍ਰਾਗ ਬਨਾਯੋ ਸੁਲਹੀ ਅੰ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਮਨ ਭਾਯੋ
 ੪੩) ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਕੀ ਸਿਗਤੁ ਤਹਿਜਾਵੈ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸਿਖ ਕੇ ਨਾਦਿਖਾਵੈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਅਈ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵ
 ਰ ਸੁਭ ਫਲ ਪਾਈ ੪੪) ਦੋਹਰਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਿਗਤ ਅਵਾਪਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਦਿਖ ਮਨ ਮੇਖਿਝੈ ਨਿਜ ਸ
 ਮਥਾ ਦਾ ਬਿਚਾਰਾ ੪੫) ਕੁੰਡਲੀਆ ਅੇਸ ਬਾਤ ਇਹ ਠੰਢੀ ਸੁਨ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੇਸਾ ਬਿਚਾਰੋ ਹਮਰੇ
 ਪਿਤ ਕੇ ਤਾਤਾ ਹਮਰੇ ਪਿਤ ਕੇ ਤਾਤਾ ਹਮਰੇ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ ਕਰ ਗੁਰ ਅਈ ਰਚੇ ਇਅ ਬਤਿਨ ਕੇ ਦੰਯੋ ਤੁਰਕਨ ਪਹਿ
 ਚਾਲਿ ਜਨਾ ਭਲੀਨ ਬਾਤ ਹੈ ਹਮਰੇ ਪਿਤ ਕੇ ਪੁਤ ਬਡੇ ਇਹ ਕੂਤ ਹੈ ੪੬) ਦੋਹਰਾ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਲਾਯੋ
 ਤਬ ਗੁਰ ਦਾਸਾ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਪਹਿਤ ਕੇ ਪਠਾਯੋ ਲਿਅਵੇ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ੪੭) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚ ਮਨ ਕੈ ਭਾਈ ਕੀਨ ਪਮਾਨ
 ਹੋਵੀ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਪਹਿਗਏ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ੪੮) ਕੁੰਡਲੀਆ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜੇ ਬਚ ਕਹੇ ਸਭੈ ਕਹੇ ਨਿਰਧਾਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਤ ਬਮਨੇ ਕੁਪਿਰਦੀ ਨੀਬਹੁਤ ਬਗਾਰਾ ਦੀ ਨੀਬਹੁਤ ਬਗਾਰਾ ਭਾਈ ਕੋ ਅੰਸ ਅਲਾਯੋ ਪਛੇ ਮਨਤ ਨਾਹਿ ਅਥੈ ਰੁ
 ਮਾਨ ਪਠਾਯੋ ਇਹ ਬੀਧਿ ਹਮਨ ਹਿਲੇ ਹਕ ਪਟ ਕਰਿ ਬਾਤ ਬਨਾਈ ਦਿੱਲੀ ਪਕਰ ਮੰਗਾਇ ਤਬੈ ਲੇਵੇ ਗੁਰ ਅਈ॥੪੮॥ ਬਹੁ ਬ
 ਨਤੀ ਭਾਈ ਕਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਮਨ ਨਏ ਕਾ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕੇ ਪਾਸ ਅਥਹੋ ਇਨਿ ਆਉ ਬਿਬੇ ਕਾ ਹੋਇ ਨਿਯਾਉ ਬਿਬੇ ਕਤ ਬੈਜੈ ਗਾ
 ਜੇਈ॥ ਭਾਈ ਮਨੈ ਬਿਚਾਰ ਦੁਸਟ ਮਾਤਿ ਇਨ ਪੈ ਗੋਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਇ ਆਕ੍ਰਮਾਇ ਕਹਿ ਅਨਹਿ ਮਨ ਹਮਾਰਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਤਿ ਹਵੇ
 ਸਤੁ ਪ੍ਰਸੰਥ ਚਨ ਉਚਾਰਾ॥੪੯॥ ਅਜਿਲਾ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੇ ਪਰਥਾ ਇਛੁ ਤੀ ਸਵੀਵਾਰ ਉਚਾਰੀ॥ ਕਾ ਲੈ ਮੁਹ ਕ੍ਰੋਮੀ ਲਾਇ ਹਬਿ ਪਥ
 ਚਨ ਉਚਾਰੀ॥ ਕੇ ਕੀ ਬੋਲੈ ਬੈਲ ਅਸਨਾਇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਹੋ ਬਿਨ ਗੁਲ ਗੁਰੂ ਸਦਾਇ ਦੇ ਕੋਲ ਕਰੇ ਅਦੇਸਾ॥੫੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਅੰ
 ਜੇਵਦਨ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਸਾਰੀ ਵਰਕ ਪੀਰਿ ਰਧਾਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਯੋ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਨਹਿ ਮਨ ਮਨਾਯੋ॥੫੧॥
 ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਬ ਕਹਾਉ ਨਾਈ॥ ਅੰਗ ਨੀਚ ਨਿਦ ਅਤਿ ਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਸੁਹੇਈ॥ ਅੰਰ ਬਾਤ ਨਹਿ ਹੋਵੈ ਕੋਈ
 ੫੨॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੰਨ ਰਹਾਏ॥ ਉਹੰ ਪ੍ਰੀਤ ਅਮਤਿ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਨੀਦ ਪਛੈ ਨਹਿ ਦਿਨ ਅਰੁ ਰਾਤੀ॥ ਅਵਾ ਅਨਲਾਇਵ
 ਸੁਲਹੈ ਛਾਤੀ॥੫੩॥ ਤਬ ਲੈ ਹੁਕਮ ਸਾਹਕਾ ਅਯੋ॥ ਸੁਲਹੀ ਦਿੱਲੀ ਓਰ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਸੁਲਹੀ ਕੇ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਅਕ੍ਰੋਧੈ ਕ
 ਬਰ ਸਹੇਰੀ ਸੋਰਹੋ॥੫੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਦਿੱਲੀ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲਹੀ ਖਾਨ ਪਠਾਨਾ॥ ਅੰਧੁ ਠੀਲੁ ਹੁਨ ਜਰਦੈ ਮਿਲੈ ਤਬ ਸੁ
 ਲਤਾਨ॥੫੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੁਲਹੀ ਮਾਝੇਟ ਕੇ ਸੁਤਾਰੇ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕੇ ਅਨੰਦ ਪਾਰੇ॥ ਬਹੁਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਅਦੀਨ ਮਿਲਾਈ॥ ਹਜਰ
 ਤਤੇ ਬਹੁਰੇ ਦਾਇਵਾਈ॥੫੬॥ ਤਾਪਰ ਪ੍ਰੀਤ ਏ ਅਰਜ ਸੁਨਾਈ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬੈਲਾਇ ਹੁਭਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਗਿਹਰ ਰਾਖ
 ਸਪਰੀ॥ ਅੰਰ ਭੁਛਨ ਰਕਿਅ ਅਬ ਕਰੀ॥੫੭॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਹਮਦਾਸਾ॥ ਤੁਮਰਾਨਾ ਉਸੀ ਗੁਰ ਪਾਸਾ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾ
 ਸਤਿ ਹਦੀਨ ਗੁਰ ਅਈ॥ ਸੋਹ ਮਤੇ ਨਹਿ ਜਤ ਮਿਟਾਈ॥੫੮॥ ਜੇ ਗੁਰ ਅਈ ਤੁਮ ਕੋ ਹੋਤੀ॥ ਜੀਵਤ ਦੇਵਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੇਤੀ॥

ਅਬਤਿਨਕੇਤੁਲਾਰੋਪਈ। ਜਹਾਂਗੀਰਅਸਥਾਤਅਲਾਈ॥੫੯॥**ਦੋਹਰਾ**। ਬਾਦਸਾਹਕੇਬਚਨਸੁਨਿਪ੍ਰਿਥੀਆਤਪੋਥੋਹੇ
 ਰਾਮੁਖਸੇਤਬਐਸੇਕਹਾਨਹਿਜਾਵੇਤਿਹਠੇਰ॥੬੦॥ ਅਤਿਰਿਸਧਾਰਬੋਲੈਤੁਬੈਜਹਾਂਗੀਰਪਤਿਸਾਹ॥ ਸੀਗੁਰਦਈਸੁਤਿ
 ਨਲਈਕਿਉਤੇਰੇਤਨਦਾਹ॥੬੧॥**ਚੌਪਈ**॥ ਤਿਸਾਜਿਉਪੇਸਨਤੁਮਰੀਗਈ॥ ਅਬਕਿਉਚਿਤਾਚਿਤਮੇਲਈ॥ ਐਸਥਚਨਕਹਿ
 ਪ੍ਰਿਥੀਏਨਾਲਾ॥ ਬਾਦਸਾਹਲਾਰੋਕਹਖਾਲਾ॥੬੨॥ ਜਹਾਂਗੀਰਕੇਬਚਨਸੁਨਈ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਏਮਨਮੇਚਿਤਪਾਈ॥ ਇਹਠਾਪੇਸਨਹ
 ਮਰਾਗਐ॥ ਨੈਨਤਰੇਪਰਪੇਦਤੁਭਐ॥੬੩॥ ਤਬਪ੍ਰਿਥੀਅਨਿਜਰੋਗਜਿਧਾਐ॥ ਬਾਦਸਾਹਤਬਤਾਹਿਭੁਲਐ॥ ਫੁਰਤੇਅਰਜਨ
 ਕਿਨੀਕਰਈ॥ ਪਚਾਸਕਾਦਿਨਐਗਏਬਿਤਾਈ॥੬੪॥ ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦਮਨਸੀਸਕੀਨੋ॥ ਕਈਸਹਮਮਾਨਨਦੀਨੋ॥ ਮੁਸਾਹਬ
 ਦੋਇਸਾਹਕੇਗੁਰੀ॥ ਨਿਜਦੁਖਤਿਨਕੇਨਿਕਾਟਿਪੁਕਾਰੀ॥੬੫॥**ਸੋਰਠਾ**॥ ਯਕਅਵਦੁਲਹਖਾਂਨਦਿਗਰਮਹਿਮਦਖਾਂਨਹੈ॥ ਰਿਸ
 ਵਤਤਿਨੈਬਖਾਨਸਹਜਾਜਿਅਮੀਪ੍ਰਿਥੀਏਦਈ॥੬੬॥**ਕਾਬਿਤਾ**॥ ਰਿਸਵਤਪਾਈਖਾਨਹਰਖਧਰਈ॥ ਨਿਜਦਹਨਗੁਫਤਈਕ
 ਛੂਚਿਤਨਹਿਪਐਹੈ॥ ਸੁਲਹੀਕੋਸਾਬਲੀਨਾਖਾਨਦੁਪ੍ਰਿਅਨਕੀਨਾਜਾਇਨਿਕਟਸਾਹਮੁਖਬੰਦਗੀਅਲਾਐਹੈ॥ ਸਭਾਬੀ
 ਚਬੈਠਕਰਜਿਅਮਸੁਸਲਾਹਧਰਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦਚੰਦਸਮਸਾਹਕੇਸੁਨਐਹੈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੀਅੰਸਪ੍ਰਸਿਸਜਗਮਾਹਿਭਈਰਾ
 ਮਦਾਸਸੁਤਾਇਹਾਪ੍ਰਿਥੀਅਬੈਠਐਹੈ॥੬੭॥ ਬਾਦਸਾਹਜਾਨੀ॥ ਇਨੈਬਾਤਛਲਜਾਨੀਕਹੀਕਛੂਇਨਪਐਥਾਤਪਖਕੀਤ
 ਨਈਹੈ॥ ਮਾਨਤਿਨੈਕੀਨੋਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦਕੇਬੁਲਾਇਲੀਨੋਦੀਨੋਬਡਮਾਨਮੁਖਅਸਫੁਰਮਈਹੈ॥ ਦਿੱਲੀਤੇਰਵਾਨਹਿਹਮਜਾਹਿ
 ਗੋਲਹੋਰਜਬੈਬਿਰਦਰਦੁਹੀਕੀਬਾਤਸੁਨਿਨਿਅਵਪਾਈਹੈ॥ ਅਬਉਹਾਨਜਾਵੇਗਾਮਹਮਤੇਸੁਪਾਵੇਏਕਰਚੇਘਰਤਹਜੇਉ
 ਤੇਰੇਮਨਭਾਈਹੈ॥੬੮॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਗਾਮਪਟਾਲਿਖਸਾਹਨੇਦੀਨੋਪ੍ਰਿਥੀਏਹਾਥਾ॥ ਮੁਖਕਹਿਜਹਿਲੋਹੋਰਜਬਤਬਚਲੀਓ
 ਮਮਸਾਥਾ॥੬੯॥ ਗਾਮਪਟਾਤਬਪਾਇਕੈਪ੍ਰਿਥੀਏਪਾਨਕੀਨਾਮਾਲਵੇਮਧਗਾਮਲੈਸੁੰਦ੍ਰਗ੍ਰਹਰਚਲੀਨਾ॥੭੦॥**ਸੋਰਠਾ**॥

ਕੇਠਾਤਹਾਬਨਾਇਪ੍ਰੀਅਬੰਦਨਕਰਤਜਿਹਾ। ਤਿਨਕੀਸੀਗਿਆਪਾਇਕੋਠੇਜੋਢੀਭੁਖੀਏ॥੧੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਤੰਤੀਅਪ੍ਰੀਏਤ
 ਹਾਂਬਸਾਏ॥ ਸੀਗਤਿਹੁਠਾਪੁਜਕਰਾਏ॥ ਐਸਗਾਥਪ੍ਰੀਏਕੀਭੁਖੀ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕੀਚੁਨਿਅਥਸਾਖੀ॥੧੨॥ ਸੀਗੁਰਉਦ੍ਰਗਾਬਲ
 ਨਾਂਉ॥ ਤਤੇਗੁਰਸਿਖਸਰਬਰਿਝਾਂਉ॥ ਏਕਸਮੇਅਰਜਨਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਪ੍ਰਤਸਮੇਉਠਅਲਖਅਭੇਦ॥੧੩॥ ਸੁਧਾਸੋਰੇਵਰਨਦ
 ਨਚਲੇ॥ ਸਾਥਸਿਖਤੁਮਦਲਜਿਹਦਲੇ॥ ਪ੍ਰਥਮਕੂਪਗੁਰਕਰਾਇਸਨਨਾ॥ ਅਮੀਸੋਰੇਵਰਮੱਜਨਠਨਾ॥੧੪॥ ਸੀਦਰਬਾਰਦ
 ਰਸਪੁਨਿਗਏ॥ ਬੰਦਨਕਰਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਸੁਖਲਏ॥ ਬਹੁਰਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਬਡੀਸਿਧਰੇ॥ ਉਤ੍ਰਦਿਸਦਿਜਏਕਨਿਹਾਰੇ॥੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਬਿੱਪਤੁਹਾਪੁਜਾਕਰੈਸੁਧਾਸੋਰੇਵਰਨਾਇ॥ ਅਗੇਸਾਲਗਰਾਮਹੈਮਨਘਰਕਾਜਸਮਾਇ॥੧੬॥ ਪਾਸਪਾਸਸਤਿਗੁਰਗਏਭਿਜੈਨ
 ਬੰਦਨਧਾਰਾ॥ ਐਸਭਾਂਤਦਿਖਾਬਿੱਪਨੇਕੀਨੋਕ੍ਰੋਧਅਪਾਰਾ॥੧੭॥ ਚੋਪਈ॥ ਅੰਤ੍ਰਜਮੀਗੁਰਲਖਪਾਏ॥ ਪ੍ਰਕਰਮਾਕਰਫਿਰਤਿਸਪ
 ਹਿਅਏ॥ ਸੀਮੁਖਸੋਤਬਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਕਿਆਮਨਅਈਬਿੱਪਤੁਮਾਰੇ॥੧੮॥ ਰਿਸਧਰਾਬਿੱਪਕਹੀਛੁੜੀਹੁਇਕਰਾਸੀਚੁਨਿਦ
 ਯੋਨਾਦਿਜਕੇਪਗਪਰਾ॥ ਗੁਰਅਈਕਾਮਾਨੁਤੁਮਾਰੇ॥ ਠਾਕੁਰਦਿਜਕਾਮਾਨਨਧਾਰੇ॥੧੯॥ ਸੀਗੁਰਕਹਾਬਿੱਪਚੁਨਿਲੀਜੈ॥ ਪਛੇਉ
 ਪਲੀਭੁਮਮਦੀਜੈ॥ ਤੁਹਮਨੁਥਾਪਾਰਿਕਾਜਸਮਾਏ॥ ਇਹਕਰਨਨਹਿਮਾਥਟਿਕਾਏ॥੨੦॥ ਬਿੱਪਪਰਥਾਇਸਬਦਗੁਰਕਹਾ॥ ਰਾਮ
 ਕਲੀਅਠਸਤੁਲਹਾ॥ ਜੇਸੀਛੋਪਕੋਹੋਚੁਨਿਲੀਜੈ॥ ਭੂਲਦਾਸਕੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੨੧॥ ਸੋਢੀ॥ ਮੁਖਤੇਟੀਕਾਸਹਿਤਉਚਾਰ
 ਤਰਾਮੁਰਿਦੈਨਹੀਪੁਰਨਰਹਤਾ॥ ਉਪਦੇਸਕਰੈਕਰਲੇਕਝਣਾਵੈਕਛੁਨਕਮਵੈ॥ ਆਪਨਕਹਤਾ॥ ਪੀਰਿਤਬੇਦਬੀਚਾਰਸਦਾਤੁਮਕੋ
 ਧਨਿਦਾਰਿਕਹਾਉਰਦਹਤਾ॥ ਅੰਗਰਜਸਾਲਗਾਮਧਕੋਤੁਮੰਮਨਦਿਜਤੇਰਦਸੇਦਿਸਲਹਤਾ॥੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਲਕਚਰਾ
 ਏਪਈਪਰੈਜਗਲੋਗਨਦਿਖਲਾਇ॥ ਅੰਧਪੁੰਧਮਹਿਪਰੈਤੁਮਾਸਣਤਿਲਕਬਨਾਇ॥੨੩॥ ਭਾਗਠਕਿਹੋਪੋਥੀਪੜੇਮਾਲਾ
 ਫੇਰੇਨੀਤਾ॥ ਚਿਤਮਹਿਮਾਜਾਹਤਾਇਹਾਬਿਧਤਰਿਓਨਮੀਤਾ॥੨੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਜੇਪੀਰਿਤੁਜੇਗੁਰਬਚਮਾਨੈ॥ ਤੈਗੁਣਕੀਮਾਯਤ

ਜਠਾਨੈ॥ ਚਤੁਰਥੇ ਦਰਿ ਦਨਾ ਮਥਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹ ਮਲਗਾਧਿਐ॥ ੫॥ ਤੁਮ ਪਾਹਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੋ॥ ਕਿਆ ਇਹ ਹਾਥੁ
 ਮਾਰੇਧਰੋ॥ ਸੁਠਾ ਠਕੁਰ ਹਮਨਾ ਹਿਮਨੈ॥ ਸੋਠਾ ਠਕੁਰ ਚਿਤੁ ਨਿਸਾਇਨ ਠਾਨੈ॥ ੬॥ ਬੋਲਾ ਬੋਧੁ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ॥ ਤੁਮ ਰਾਠਾ ਠਕੁਰ ਨਦ
 ਰਨ ਆਈ॥ ਭਾਖਾ ਬਾਣੀ ਤੁਮ ਪੈ ਕਰੀ॥ ਨਾਹਿ ਕੋ ਉਪਮਾ ਲਭੁ ਪਰੀ॥ ੭॥ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਮ ਜਾਨੈ॥ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤਾਹਿ ਬਹੁ
 ਠਾਨੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਭੋ ਉਚਾਰਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਹਮਰਾ ਸਭੁ ਤੇਭਾਰਾ॥ ੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਲ ਬਲ ਸਭੁ ਪਾਟਿਛਾਏ ਸਭੁ ਕੀਲੇ ਤਾਸਾ
 ਰਾ॥ ਅਸਨ ਜਾਹਿ ਬੈਠੈ ਠਾਪੈ ਟਾਬ ਜਤ ਅਪਾਰਾ॥ ੯॥ ਬਾਣੀ ਤੁਮਰੀ ਸਹਜ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਖਾ ਅਰਬ ਲਗਾਇ॥ ਭਾਖਾ ਮੇਜ ਬਹੀਕ
 ਹੋਤ ਬਪੁਨ ਲੋਕ ਬੁਨਾਇ॥ ੧੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਭਾਖਾ ਬਿਨੁ ਸਹਜ ਕ੍ਰਿਤ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਤੇਭੇ ਭਾਖਾ ਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਚਾ ਕੀਨ
 ਅਪਾਰਾ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਨ ਮਨੁ ਤਜਹਿ ਕਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚ ਸੁਨਿ ਕੋ ਮਲ ਕ੍ਰੋ॥ ਤਜਨਿ ਜਮਾਤੁ ਚਰਨ ਲਪਟੇ॥ ਹਿਰਾ ਰਮੈ
 ਕੋ ਸਿੱਖ ਕਰੀਜੈ॥ ਭੂਲਾ ਛਿਮਾਪਨ ਹਮਰੀ ਕੀਜੈ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨਾ ਦਿਨ ਕੋ ਸਿੱਖ ਕੀਨੈ॥ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨੁ ਤਾਹਿ ਤਬ ਦੀਨੈ॥
 ਦਿਨੈ ਗਾਥਾ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਨੁ ਭਈ॥ ਆਗੇ ਚੁਨੈ ਮੋਰ ਕਥਨਈ॥ ੧੩॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਨੁ ਚੜਿਓ ਤਾਪਾ॥ ਦੇਵ ਤਕ੍ਰੋ॥ ਆਧਿਕ ਸੀਤਾ ਪੁ
 ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਤਨ ਪੀੜਾ ਪਾਈ॥ ਮਾਤੁ ਖਦੇ ਹਕਾਸੁੰਗਾ ਪਰਾਈ॥ ੧੪॥ ਸਭੇ ਜਨੁ ਗੁਰ ਤਿਮਾਗੈ ਕੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਖਾਨਾ॥ ਏਕ
 ਅਸਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਯੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਪਰਾਧਿਆਨਾ॥ ੧੫॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਨਮੋ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜੋ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਨਾ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੋ
 ਤਿਵਾਰ ਪੜਿ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਲੀਨਾ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਲੀਨੁ ਤਪੁ ਬਦੂਰ ਪਰਾਇਓ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਖ ਗੁਰ ਅੰ
 ਸ ਅਲਾਯੋ॥ ਏਕ ਤਾਪ ਕਿਆ ਚਲੀਤੀ ਨਾਇ ਹਤਾਪ ਨਿਵਾਰੋ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਦਾ ਜੋ ਰਿਦਮ ਹਿਧਾਰੋ॥ ੧੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਹ
 ਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਤਾਪ ਉਤਾਰਿਓ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਬ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਓ॥ ਜੇਰੁ ਮਹਿ ਉਨਦੈ ਜਾਨੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਖ
 ਨੈ॥ ੧੭॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਰਾਖੋ ਹਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਦੁਖ ਖੋਯੋ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਭਯੋ ਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ ਗਾਇ ਅਤਾਪ ਤਨ

ਕਾਵੁਖੋਖੋਆ॥੯੮॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰਚਿਤਮਿਦਾਈਅਪਨੇਜਨਕੀਲਾਜਰਖਾਈਸਾਪਸੰਗਤਿਭੈਸਤੁਫਲਪਾਇਸਤਿਗੁਰ
 ਕੈਹਉਥਲਿਥਲਿਜਾਏ॥੯੯॥ਹਲਤਪਲਤਪੁਭੁਦੋਇਸਵਰੋਗੁਣਅਵਿਗੁਣਨਹਿਕੋਇਥਿਚਰੋਅਟਲਬਚਨਨਾਨਕ
 ਗੁਰਕਰਿਆਸਫਲਕਰਅਪਨਾਮਮਾਸਿਰਧਰਿਆ॥੧੦੦॥ਦੋਹਰਾਸ੍ਰੀਮੁਖਸਬਦਉਚਾਰਿਓਇਹਸੋਗਠਿਕੇਮਾਹਿ॥
 ਤਾਪਨਿਕਟਿਨਹਿਆਵਹੀਜੇਨਰਸਬਦੁਸੁਨਾਹਿ॥੧੦੧॥ਐਰਸਬਦਬਹੁਤੇਕਹੇਸ੍ਰੀਗ੍ਰਿਥਕੇਬੀਚਾਭਾਪਹਰਨੁਖਕੇ
 ਕਰਨਪੜੈਉਚਅਰੁਨੀਚ॥੧੦੨॥ਦੋਹਰਾਪੁਨਿਪ੍ਰਭਜੰਗਅਰੰਭੁਕੀਨੋਚਾਰਬਰਨਕੋਨਿਵਤਾਦੀਨੋਭਾਂਤਭਾਂਤਪ
 ਕਵਨਪਕਾਏਸੋਹਮੰਤੇਨਹਿਜਾਤਗਨਾਏ॥੧੦੩॥ਚਾਰਬਰਨਨਾਰੀਨਰੁਅਵੈਸਾਧਅਤੀਤਹਿਗਨਤਨਪਾਵੈਅਨ
 ਬਾਛਤਭੋਜਨਸਭਲੇਵੈਵਧੇਗੁਰਵੇਲਪੁਸੀਸਭਦੇਵੈ॥੧੦੪॥ਇਹਬਿਧਜੰਗਪੁਰਗੁਰਕੀਨੋਦੀਨਨਦਾਨਬਹੁਤਤ
 ਬਦੀਨੋਪੁਨਿਗੁਰਅਰਜਨਅਸਮਨਧਰਾਪ੍ਰਸਾਦਿਲੀਨਅਏਦਰਬਾਰ॥੧੦੫॥ਅਚਰਚਾਰਅਰਦਾਸਕਰਾਈਹ
 ਰਿਗੋਵਿਦਕੇਮਾਥਟਿਕਾਈਪ੍ਰਕ੍ਰਮਕਰਨਿਜਮਹਲੀਆਏਭਾਂਤਭਾਂਤਕੇਮੰਗਲਗਾਏ॥੧੦੬॥ਦੋਹਰਾਭਾਂਤਭਾਂਤਬ
 ਜੇਬਜੇਅਨੰਦਹੇਤੁਅਪਾਰਾਦੀਨਦਾਨਬਹੁਪਾਵਹੀਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਦਰਬਾਰ॥੧੦੭॥ਤਾਪਕਥਾਪੁਰਨਗੁਣੀਸੁਨੇਗਾਥਇਕੋਐ
 ਰਾਹਰਿਗੋਵਿਦਜਿਹਾਬਿਧਪੜੈਬੁਢੇਪਹਿਦਿਨਬੋਰ॥੧੦੮॥ਸੋਹਰਾਗੁਰਅਰਜਨਅਵਿਤਾਰਮਨਮੇਐਸਾਵਿਚਾਰਿਓ
 ਹਰਿਗੋਵਿਦਚਟਿਸਾਰਪੜਨਹੇਤਕਹੋਸੰਪੀਏ॥੧੦੯॥ਝੁੰਝਾਐਸਾਵਿਚਾਰਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਅਵਤਭੋਮਹਾਦੇਵਕਿ
 ਧਮਾਬੰਦਨਕਰਮੁਖਐਸਕਹੋਬਡਕੁਤਪਿਤਾਸਮਪੁਰਣਕਾਮਾਹਰਿਗੋਵਿਦਕੇਦਾਸਪਛਾਨਪ੍ਰਭੁਚਰਸਾਰਬ
 ਹਉਪੜਨਹਿਤਗਾਮਾਮਹਾਦੇਵਕਹਾਜਿਹਦੀਨਏਥਾਲਕਐਗਜਸੰਪਬੁਢਾਜਿਹਨਾਮਾ॥੧੧੦॥ਕੁੰਕੁਲੀਆਮਹਾ
 ਦੇਵਜੇਬਚਕਹੇਗੁਰਅਰਜਨਮਨਭਾਇਸਭਕੁਟਿਬਸੁਖਪਯੋਲੀਨੇਸਿਖਬੁਲਾਇਲੀਨੇਸਿਖਬੁਲਾਇਪਾਂਚਗੁਰਅ

ਰਜਨਤਬਹੀ। ਬੁਢੇ ਪਹਿਪਠਦੀ ਨਕਹਾਲਿ ਅਵੇ ਤਿਨ ਅਬਹੀ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੰਦਨ ਧਾਰ ਜੋ ਰਕਗਇ ਹਾਂ ਲਿਆਵੇ। ਮਨ ਬਾਂਛਤ
ਫਲ ਹੋਇ ਤੁਮੈ ਜਗਮੈ ਜਸੁ ਪਾਵੇ। ੧੧੧) **ਦੋਹਰਾ**। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਮਾਨ ਕੋ ਗਏ ਜਿਖ ਤੁਬਧਾਇ। ਅਦਰ ਜਾਂ ਲਿਆਵ ਤੁਭਏ
ਸਹਿਬ ਬੁਢੇ ਜਾਇ। ੧੧੨) ਸਹਿਬ ਬੁਢੇ ਤੁਬਾਮੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਿਕਟਾਰ। ਤਾਂ ਹਿਦੇਖਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਕਰ ਅਦਰ ਅਧਿਕਾ
ਰ। ੧੧੩) **ਚੌਪਈ**। ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਕਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੋਲੇ। ਨਰ ਅਨਹ ਰਸੁ ਤੁਬਚਨ ਅਮੋਲੇ। ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਤੁਮ ਜਗਾਏ।
ਪਰ ਕਾਰਜ ਹਿਤ ਦੇਹ ਧਰਾਏ। ੧੧੪) ਪੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਨ ਮੇ ਜੇ ਕੁਯੋ। ਮੁਹਰ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੰਗਾਯੋ। ਸਹਿਬ ਬੁਢੇ ਅੰਗ ਜਗ
ਖਿਓ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਜੇ ਗੁਰ ਅਸ ਬਚਨੁ ਖੋ। ੧੧੫) ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇ ਅਬੈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਜੈ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿੰਦਿ ਅਦੀਜੈ। ਪੱਟੀ ਪ
ਰ ਪੇਂਤੀ ਲਿਖ ਦੱਸੈ। ਅਬੈ ਕਾਜ ਇਹ ਪੂਰਨ ਕੱਯੈ। ੧੧੬) ਸਹਿਬ ਬੁਢੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ। ਮੈ ਹੋ ਜਾਟਾ ਸਰਖਵਾਰਾ। ਮੇਕਿਆ
ਜਾਨੈ ਕੈਸ ਪੜਾਵੈ। ਹਮ ਕੋ ਪੜਨ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ। ੧੧੭) **ਦੋਹਰਾ**। ਮੇਸ ਬਚਨੁ ਜਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਦੀ ਨਾਥਾ। ਸਰਬ ਕਲਾ
ਸਮਰੱਥ ਤੁਮ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੋਹਾਥ। ੧੧੮) ਯਾ ਮੇਸੀ ਸਨ ਕਛੂ ਕੋਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨੈ ਸਭ ਸਾਰਾ। ਸੁਭਾਦਿਨ ਅਜਾ ਬਿਤਤ ਹੈ ਭੁਲੈ
ਪੂਰਤ ਧਾਰਾ। ੧੧੯) **ਕੁੰਡਲੀਆ**। ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਬਚਮਾਨ ਗੁਰ ਬੁਢੇ ਕ੍ਰੋਧਿ ਪਾਲਾ। ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਇ ਦੀ ਨੋਤ ਬੋਲਿਖ ਪ
ਟੀ ਤੁਤ ਕਾਲਾ। ਲਿਖ ਪੱਟੀ ਤੁਤ ਕਾਲ ਗੁਰੂ ਸੁਤ ਕੇ ਕਰ ਦੀ ਨੀ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਾ ਲਿਖ ਲੀਨ ਤੁਬੈ ਸੋ ਅਖਰ ਚੀ ਨੀ। ਕਛੂ ਦਿਵ
ਜੇ ਮੇ ਪੜੀ ਸਭੈ ਬਿੰਦਾ ਤੁਬ ਭਾਰੀ। ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਬਸ ਬੁਧਿ ਪੇਖ ਮਨਾ ਬਿਜੇ ਧਾਰੀ। ੧੨੦) **ਚੌਪਈ**। ਚੰਦ ਹਾਬੰਦ ਪਾਸ ਬ
ਪੜ ਲਈ। ਯਾ ਮੇ ਕਛੂ ਦੇਰਨ ਹੀ ਭਈ। ਬੁਢੇ ਕਹਤੁ ਲਗਾਭ ਦੇਰਾ। ਗੁਰ ਸੁਤ ਸਮਝਤੁ ਪੁਛਤ ਫੇਰ। ੧੨੧) ਯਾ ਮੇਸੀ ਸਮ
ਤ ਕੋ ਕੀਜੈ। ਗੁਰ ਸਮਰੱਥ ਸਮਝਾ ਚਿਤ ਲੀਜੈ। ਬਿੰਦਾ ਸਭਾਇਨ ਉਤਪਤ ਕਰੀ। ਕੋਨ ਸਿਖਾਵੈ ਇਨ ਕੋ ਨਰੀ। ੧੨੨) ਪ
ੜਾ ਬਿੰਦਾ ਗੁਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ। ਬੁਢੇ ਕੋ ਭਾਖੋ ਪੰਨ ਪੰਨ। ਸਸੜ ਸਸੜ ਸਭਾ ਬਿੰਦਾ ਪਾਈ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਮਨ ਹਰਖ ਧਰਾਈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ੧੨੩ ਅਤੇ ੧੨੪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਠ

੧੨੩॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕੇ ਪੁੱਲ ਗਾਗੁਰ ਦੀ ਖਿਆ ਦੀ ਨੀਰਤ ਪਾਗਾ॥ ਸਭ ਬਿੰਦਾ ਤਿਹ ਮਨ ਬਸੈ ਜੇ ਉਪ ਜੈ ਪਿਤ ਪਾਰ॥ ੧੨੪॥
ਇਹਾ ਪਿਆ ਉਪੁਰਨ ਕੋ ਮੁੰਦਰ ਕਥਾ ਪੁਸੰਗਾ॥ ਨਿੱਤ ਨੇ ਮਜੇ ਨਰ ਪੜੈ ਹੋਤ ਸੁਧ ਜਿ ਮਰੀਗਾ॥ ੧੨੫॥ ਪੋਥੀ ਆਲੇ ਦਲਾਹਿ ਗੇ ਸੀਗੁ
ਰਗੋ ਵਿੰਦਵਾਲਾ॥ ਜਗਤਾ ਬਨ ਸ੍ਰੀ ਗੰਥ ਕੀ ਰਚ ਹੈ ਥੀ ਦੁਬਿਸਾਲਾ॥ ੧੨੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਾਤਰ
ਬਿੰਦਾ ਪਾਤਰ ਨਬਰ ਨੀਤੀਤੀਯੋ ਪਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ ਸੁਰ ਮਸਤ॥ ੩॥ ਅਛਰੁ ਦੇਹ ਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਪਾ
ਇਕੈ ਬਰਨੇ ਕਥਾ ਅਪਾਰ॥ ਜਹਾ ਭੂਲ ਹਮ ਤੇ ਪਰੀ ਲੀਜੇ ਤਾਹਿ ਸੁਧਾਰ॥ ੧॥ ਏਕ ਸਮੇ ਮਨ ਸੈ ਪਰੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੀ ਚਾਰ॥
ਬਿਪ ਗਾਥਾ ਚਿਤ ਦਨ ਕਰੀ ਭਾਖਾ ਬਾਕਉ ਚਾਰ॥ ੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਨ ਮੇ ਪਾਰਿਓ ਕਰੇ ਜਤਨ ਜਿਹ ਜਗ ਨਿਸਤ
ਰਿਸੇ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਪੈ ਬਾਣੀ॥ ਬੇਦ ਨਤ ਤਮ ਬਥੁ ਪਾਮ ਪਾਣੀ॥ ੩॥ ਚਹੁ ਪਟੈ ਨੇਕ ਸਾਰ ਨਿਕਾਰ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬਿ
ਸਬਾਰ॥ ਦਸ ਮਹਲਾ ਭਕਤੁ ਪਹਮਾਰੇ॥ ਆਗੇ ਪੁਜਾ ਕਿਹ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੪॥ ਤਤੇ ਸਭ ਬਾਣੀ॥ ਇਕ ਠੰਢੇ॥ ਪੁਜਨੀ ਵਗੁਰ ਕੀ
ਬਬਨ ਯੋ॥ ਤਬ ਲੇ ਏਕ ਸਿਖ ਤਹ ਆਯੋ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੋ ਜੀਸ ਨਿਦਾਯੋ॥ ੫॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪੁਨਿ ਪਸਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਮੈ ਪੁਰਸ ਬ
ਦ ਪੜੈ ਪਿਤ ਪਾਰ॥ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਹਿਤ ਲਾਏ॥ ਮੈ ਪੜਿ ਹੋ ਸਿਖ ਮੇਸ ਅਲਾਏ॥ ੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਬਾਣੀ ਕੋ ਚੀਗੁਰੂ ਬਿਨ ਨਾਹਿ
ਪਦੰ ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰ ਮੁਹੇ ਪੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਸਮਝਾਇ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ਤਬ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ॥ ਸ੍ਰੀ
ਮੁਖ ਸੋ ਸਭ ਹੀ ਕਹੀ ਤਾਹਿ ਸਿਖ ਅਰਦਾਸ॥ ੨॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਇ ਸਿਖ ਸੁਧ ਬੁਧ ਕਾ॥ ਇਸੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਿਖ
ਅਬ ਤੇ ਪਛਾਨ ਹੈ॥ ਆਗੇ ਕਲੁ ਬਲ ਪਾਵੈ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਰ ਹਾਵੈ ਨਿਜ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਿਖ ਕੈ ਜਾਨ ਹੈ॥ ਤਤੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਭ
ਕੀਜੀ ਏ॥ ਇਕੋ ਤੁ ਅਬ ਸੋ ਪਗੁਰ ਬਾਣੀ ਤਾਹਿ ਗੰਥ ਕੋ ਰਚਨਾ ਹੈ॥ ਪੁਜਨੀ ਵਜਗੋ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਸਮਾਗੀ ਬਸੋ ਇਜੇ ਉਪੁਜ ਕਰੈ
ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਭੁਜ ਹਨ ਹੈ॥ ੪॥ ਕ੍ਰਿਨੂਰੀਆ॥ ਤੀਰਥ ਪਾਸ ਕੇ ਨਗਰ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸੁਭ ਕਾਮਾ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਹ

ਮੇਹਨ ਮੇਹਰੀ ਨਾਮ ਮੇਹਨ ਮੇਹਰੀ ਨਾਮ ਮੁਮੇਹਨ ਬਸੈ ਚੋ ਬਾਰੇ। ਚਾਰ ਗੁਰੂ ਜੇ ਅਦੋ ਪੇਖੀ ਆਤਿ ਹਨਿ ਕਟਾਰੇ। ਕਿਸ ਜਤਨ ਕਰ ਜੇ ਇ
 ਪੇਖੀ ਆਇ ਹੈ। ਭੁਈ ਕਹੈ ਗੁਰਦਾਸ ਹਮੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਹੈ। ੧੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਆਪ ਹੁਭੁ ਈ ਕਹਿ ਰੋਜਾਵੇ। ਜਾਇ ਪੇਖੀ ਆਸੈ
 ਇਲਿਖਾਵੇ। ਤੁਕਾ ਮਨ ਨਿਵਾਰਨ ਕਾਜਾ। ਬਿਲੇ ਨਹਿ ਰਾਰੀ ਬਨਵਾਜਾ। ੧੧॥ ਭੁਈ ਗੋਵਿੰਦ ਵਲ ਚੁਕਯੋ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਾਵਲੀ
 ਮੰਜਨ ਕਯੋ। ਪੁਨ ਮੇਹਨ ਚੋ ਬਾਰੇ ਜਾਈ। ਕਰ ਰੋਜੇ ਜਤਨ ਨਦਰ ਸਾਇਖਾਈ। ੧੨॥ ਸਾਰੀ ਨਿਸਦਰ ਠਾਢਾਰ ਹਾ। ਉਚ ਪੁਕਾਰਤ
 ਦਰਸਨ ਲਹਾ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰ ਭੁਈ ਹਾਰਿਯੋ। ਅਮਰ ਅੰਜਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਯੋ। ੧੩॥ ਇਹੁ ਤੇ ਮਸਤੁ ਅਲਮਸਤੁ ਰਹਾਈ
 ਇਸ ਪਰੇ ਜੇਰਨ ਤੁਮਰਾ ਜਾਈ। ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਭੁਈ ਮੁਕੁ ਅਯੋ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪਰਾਸੀ ਜਨਿ ਵਯੋ। ੧੪॥ ਦੇਹਰਾ। ਭਿਰਠ ਕ
 ਬਿਭਾਂਤ ਸਭ ਭੁਈ ਕੀ ਨ ਬਿਚਾਰਾ। ਇਹ ਸੁਨਤ ਬਭੁਫੇ ਕਹੈ ਹੋਂ ਲਿਖਾਵੈ ਤੁਤਕਾਰਾ। ੧੫॥ ਕਰ ਬੰਦ ਨਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੁਢੇ ਕੀਨ
 ਪਾਨਾ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਪੁਰੀ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਬਾਵਲੀ ਕੀ ਯੋ ਸਨਾਨ। ੧੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਬੁਢਾ ਮਨ ਮੇਹਰ ਖਤ ਭੁਯੋ। ਪੁਨ ਮੇਹਨ ਚੋ ਬਾਰੇ
 ਗਯੋ। ਬੁਢੇ ਕੀ ਨੇ ਜਤਨ ਅਪਾਰਾ। ਮੇਹਨ ਦੀ ਨੇ ਨਾਹਿ ਦਿਦਾਰ। ੧੭॥ ਬੁਢੇ ਮਨ ਮੇਕੀਨ ਸਲਾਹਾ। ਚੂਥੀ ਪੁਟ ਦਰ ਕੀ ਨੇਰਾ
 ਹਾ। ਬੀਚ ਚੁਬਾਰੇ ਬੁਢਾਤ ਬਗਯੋ। ਸ੍ਰੀ ਮੇਹਨ ਕੇ ਪੇਖਤ ਭੁਯੋ। ਪਦਮਾਸਨ ਦਿਖਲ ਗੀ ਸਮਾਧ। ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਮੇ ਅਗਮ
 ਅਗਾਧਾ। ਰਹੈ ਹਲਾਇ ਬਚਨ ਬਹੁ ਕਯੋ। ਬੁਢਾ ਮਨ ਮੇ ਬਿਸਮੇਲ ਯੋ। ੧੮॥ ਚੂਥੀ ਪੁਟੀ ਜਬ ਸੁਨ ਪਾਈ। ਮੇਹਰੀ ਜੀ
 ਤਬ ਆਇ ਪਾਈ। ਆਇ ਬਚਨ ਬੁਢੇ ਕੋ ਤਬ ਕਹੈ। ਇਹ ਅਲਮਸਤੁ ਮਸਤੁ ਹੀ ਰਹੈ। ੨੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਮੇਹਰੀ ਮੇਹਨ ਕੋ ਤਬੈ
 ਬੁਢੇ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨ। ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਇਯੋ ਨਿਜ ਮਨ। ਬਿਸਮੇਲੀਨ। ੨੧॥ ਜਸ ਮਹਿਰਾਵ ਦਰਾ ਮਕੇਰਾ। ਤਨ ਮਨ ਨਿਵਾਰ
 ਭਿਸੀ ਭਾਂਤ ਤਿਹ ਮਨ ਹਰਿਸਤਿ ਗੁਰਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰ। ੨੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਲਖ ਬੁਢੇ ਕੀਨ ਬਖਾਨ।
 ਲਿਖਾਵੈ ਕੋ ਨ ਚੁਪੇਖੀ ਆਂ। ਖੁਲੈ ਨ ਭਿਨਕਾ ਪਿਆਨ। ਖੁਲੈ ਨ ਭਿਨਕਾ ਪਿਆਨ। ਜਤਨ ਹਮ ਕੀਨ ਅਨੇਕਾ। ਯੇ ਸੁਨ ਬੁਢੇ ਬੋਨ

ਸ੍ਰੀਗੁਰਪਾਗਥਿਬੇਕਾ॥ ਨਿਜਮਨਕੀਨਾਥਿਚਰਾਪਚਲਜਾਈਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਦਰਬਾਰਦਰਸਤਿਹਪਾਈਯੋ॥ ੨੩॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਵਿਚਾਰਸੁਧਾਇਮਹੂਰਤੁਆਪਚਲੇਖੁਖਸਿੰਧੁਮੁਰਾਰੀ॥ ਪਹੁਚਾਬਿਪਾਸਮੇਮੰਜਨਠਨਕੈਬਾਵਲੀਨਾਇਸੁਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥
 ਗੁਰਨਾਨਕਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹੇਜਪਜੀਅਭਿਨਿਮੁਤੋਹੋਇਗਰਅੰਚਰਗੁਰੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਾਅਮਰਗੁਰੂਨਿਜਦਾਸਪਛਾਨੁ
 ਇੱਛੁਪੁਜਾਰੀ॥ ੨੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਾਰਗੁਰੂਕੋਧਿਆਨਤਬਏਕਮਹੂਰਤਕੀਨਾ॥ ਅਮਰਗੁਰੂਦਰਸਨਦੀਓਦਿਖਅਰਜਨ
 ਸੁਖਲੀਨਾ॥ ੨੫॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਮੇਸੇਕਹਾਮੇਹਨਉਪਮਉਚਾਰਾ॥ ਸੋਊਆਇਚਰਨੀਲਗੋਪੁਰੈਇੱਛੁਤੁਮਾਰਾ॥ ੨੬॥
 ਕੰਤੂਰੀਆ॥ ਅਮਰਗੁਰੂਅਸਭਾਖਕੈਭੁਏਚਅੰਤਰਾਧਿਆਨਾ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਮਨਸੁਖਲੋਸ੍ਰੀਗੁਰਬੰਦਨਠਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁ
 ਰਬੰਦਨਠਨਮੇਹਨਕੇਚਲੇਚੈਬਾਰੇ॥ ਜਾਇਤਹਾਂਨਿਕਟਚਗਲੀ॥ ਮਧੂਮਥੈਠਾਰੇ॥ ਕੋਤਿਕਤਹਾਂਨਿਹਾਰਸਿੰਘਬਹੁਸਫ
 ਲਿਆਏ॥ ਗਲੀਦੇਦਰੀਆਪਰਸ੍ਰੀਗੁਰਸਭੈਹਟਾਏ॥ ੨੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤੰਬੂਰਾਹਾਥਸੁਧਾਰਗੁਰਅਰਜਨਮੁਖਕਮਲਸੇ
 ਕੀਨੋਸਬਦਉਚਾਰਮੇਹਨਕੀਉਪਮਾਲੀਏ॥ ੨੮॥ ਕਾਬੀਤੁ॥ ਮੇਹਨਤੇਰੇਉਚੇਕੋਹਸੱਕਸਮਛਬਲੇਹਮੇਹਨਤੇਰੇਦੁਆਰ
 ਧਰਮਸਾਲਸਾਪਸੀਗਕੀ॥ ਧਰਮਸਾਲਮਾਹਗੁਪਾਲਜਸਦਾਗਾਹਿਉਪਮਾਸੁਰਰੈਤੇਰੀਤੇਰੇਜਸਮੰਗਕੀ॥ ਦਾਇ
 ਆਮਾਇਆਪਾਰਹਰਿਦੀਨਨਾਨਿਹਾਲਕਰਾਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੁਮੇਹਫਾਸਬੰਦਕੀ॥ ਦਰਸਨਕੀ॥ ਇੱਛੁਮੇਰੀਉਪਮਾਅਪਾ
 ਰਤੇਰੀਦੇਖਕੈਚੁਬਾਰਾਛੁਬਲਾਜਤਅੰਨੀਗਕੀ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥ ਸੁਨਕੈਗੁਰਵਾਕਸੁਮੇਹਨਜੀਤਬਖੇਲਬਾਰੀਕਟਬੈਨਉ
 ਚਾਰੇ॥ ਪਟਕਪਾਇਦੀਯੋਅਪਨੇਗਹਕੂਤਨਿਕਾਸਬਰੇਸੁਖਧਾਰੇ॥ ਆਪਗੁਰੂਬਨਹੋਇਨਲਜਬਰੇਤੁਮਫੀਠਨਕੋਇਨਿਹ
 ਰੇ॥ ਪੈਥੀਅੰਲੇਵਨਅਯੋਈਹਾਂਤੁਮਥੀਬਨਮੇਦੀਓਸ੍ਰੀਗੁਪਸਾਰੇ॥ ੩੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਟਕਬਚਨਮੇਹਨਕਹੇਸਿੰਦਉਸਤ
 ਤੀਬਿਆਜਾ॥ ਸੋਮਨੰਜੁਖਪਾਇਕੈਭੁਲਯੋਗਰੀਬਨਵਜਾ॥ ੩੧॥ ਕਾਬੀਤੁ॥ ਮੇਹਨਬਚਨਤੇਰੇਸੁਨਮਨਭੁਏਮੇਰੇਚਾਲਹੈ

ਸਿਰਲੀਤੇਰੀਸਦਾਏਕਮਨਹੋ॥ ਅਵਰਤੁਮੇਹਪੁਰਾਠਕੁਰਅਲੱਖਪੁਰਾਜਿਨਹਿਕਲਧਾਰੀਸਦਾਤਿਸਹੀਕੋਜਨਹੋ॥ ਮੇਹਨ
 ਗੁਰਬੈਨਲੀਆਆਦਿਪੁਰਖਵੱਸਕੀਆਅਮਰਗੁਰਗਏਈਹੰਮੇਹਨਗਿਆਨੋਹਾ॥ ਮੇਹਨਸਰਨਿਤੇਰੀਪੈਜਰਾਖਹੁਲਾਜਮੇ
 ਰੀਬਿਨਵੰਤਨਨਕਸੁਲਾਗੈਜੋਗਾਧਿਆਨਹੋ॥ ੩੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕੇਬਚਨਭੁਨਿਮੇਹਨਕੁਮੋਕ੍ਸਿਪਾਲਾਮਨਮੇ
 ਐਸਾਵਿਚਾਰਿਓਕਰੋਕਾਜਦਰਹਾਲਾ॥ ੩੩॥ **ਅਭਿਲਾ** ॥ ਸਮਤਾਬਚਨਭੁਨਾਇਮੈਨੈਸੁਖਪਾਵਹੀ॥ ਗੁਰੂਬਿਖਮਤਨ
 ਹਿਉਸਾਂਤਿਰਹਾਵਈ॥ ਤਾਂਤੇਦੇਰਤਿਆਗਪੋਥੀਅੰਦੀਜੀਐ॥ ਹੋਨਿਜਮਨਮੈਸੁਖਪਾਇਬਡੇਜਸਲੀਜੀਐ॥ ੩੪॥ **ਦੋ**
 ਗੁਰਅਰਜਨਰੂਪਨਿਹਾਰਿਕੈਮੇਹਨਮਨਸੁਖਪਾਇ॥ ਚਾਰਗੁਰੂਕੀਜੋਤਿਜੋਇਸਮੇਰਹੀਸਮਾਇ॥ ੩੫॥ ਮੇਹਨਜੀਤਬਹੀ
 ਉਠੇਹਾਥਪੋਥੀਆਂਧਾਗਾ॥ ਤੀਜੀਪਉੜੀਤਬਰਹੀਮੇਹਨਜਸਾਬਿਸਤਾਰੀ॥ ੩੬॥ **ਕਬਿਤਾ** ॥ ਮੇਹਨਸਤਸੰਗਬੀਚਦਰਸਪਿ
 ਆਨਅਮੀਸੀਚਮੇਹਨਜੁਜਪੈਤੋਹਅੰਤਕਾਬਿਲਾਇਹੈ॥ ਜਮਕਾਲਲਗੇਨਾਹੀਜੋਉਇਕਮਨਪਿਆਹੀਮਨਬਚਅਗਾਧਿ
 ਤੁਪਸਭੀਫਲਪਾਇਹੈ॥ ਮਲਮੁਤਮੁੜਮੁਗਧਜੋਉਤੁਪਦਰਸਕੈਗਿਆਨੋਹਉਰਾਜਤੁਪਨਿਹਚਲਗੁਰੂਨਾਨਕਅਲਾਇ
 ਹੋ॥ ਮੇਹਨਤੁਮਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਸਮਦੀਜੈਮੇਹਦਰਸਤੇਰੇਜਸੁਸਦਾਗਾਇਹੈ॥ ੩੭॥ **ਦੋ** ॥ ਅਮਾਬਿਨਤੀਭੁਨੀਏਪੁਰੂ
 ਨਿਜਸੁਤਨਕੇਮਾਹਿ॥ ਜਗਜਭੁਤਮਰਾਹੋਇਗੋਮੇਕੋਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥ ੩੮॥ **ਸ੍ਰੀਯਾ** ॥ ਇਮਵਾਕਸੁਨੇਗੁਰੂਅਰਜਨਕੇਤ
 ਬਮੇਹਨਜੀਮਨਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ ਪੋਥੀਆਂਹਾਥਲੈਆਯੋਤਬੈਜਨਬੀਨਜੁਨੇਚਲਥਾਸਕਾਯੋ॥ ਦੀਨਸੁਪੋਥੀਆਂਹਾਥਗੁ
 ਰੂਗੁਰਕੈਚਰਨੰਜਬਸੀਸਨਿਵਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸੀਸਉਠਾਇਦੀਓਅਸਮੇਹਨਜੀਤੁਮਨਹਿਸੁਹਾਯੋ॥ ੩੯॥ **ਦੋ** ॥ ਮੇਹਨਤ
 ਬਾਬਿਨਤੀਕਰੀਕਿਉਨਚਰਨਲਗਾਵੇਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਪਿਤਗੁਰੂਤਦੇਉਤੁਮੇਜਸੁਰੇਹਾ॥ ੪੦॥ **ਦੋ** ॥ ਹਮਕੋਸੀਸਨਿਵਾ
 ਵਨਜੋਗਾ॥ ਚਰਨਪਰਨਤੁਮਕੋਸੁਅੰਜੋਗਾ॥ ਮੇਗੁਰਗੁਰਕੇਸੁਤੁਮਦੇਉ॥ ਤੁਮਰੇਦਰਸਨਤੇਸੁਖਹੋਉ॥ ੪੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਜ

ਬਾਸ ਬੈਨ ਬੁਨਾਏ ਮੇਹਨ ਮਨ ਮੇਅ ਨੀਦ ਪਾਏ ਮੇਹਨ ਯੋਤ ਬਬ ਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨਿ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਹਮ
 ਤੇ ਭੂਲ ਪਰੀ ਚੈ ਭੁਗੀ ॥ ਹਮ ਰੋਪ ਰਪਿ ਤੁਕੋ ਪਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸਨੇ ਤੁਅ ਬਜੁ ਨਿਲੀ ਜੈ ॥ ਭੂਲ ਛਿਮਾ ਪਨ ਹਮ ਰੀ ਕੀ ਜੈ ॥ ੪੩ ॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਮਮ ਪਿਤ ਕੀ ਬਹੁ ਜੇਵ ਕਮਾਏ ॥ ਜੇਵ ਬਾਸਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਭੁਏ ॥ ਅੰਤ ਜਮਾਨਿ ਜਪਿ ਪਾਥਿ
 ਗਾਸਏ ॥ ੪੪ ॥ ਦੋ ॥ ਗੁਰ ਅਈ ਦੇਵ ਨ ਲਗੇ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕੇ ਜਾਨ ॥ ਮੁਝੈ ਬੋਲ ਪਠ ਯੋ ਪਿਤਾ ਨਹਿ ਕਹੈ ਕਰਮਾਨ ॥ ੪੫ ॥ ਮੇਹਿ
 ਕੂ ਤੁਮੇ ਹਰੀ ਗਯੋ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਗ ਲਾਗ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਰਿਧਾ ਸਿਧ ਦੇ ਕਹੈ ਪੁਤ ਬਡ ਭਾਗ ॥ ੪੬ ॥ ਦੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅ
 ਮਰ ਪਰਸੀਨ ਭੁਏ ਤੁਮ ਰੋਪਿਤ ਮਸਤ ਕਤਿ ਲਕ ਕਰਾਏ ॥ ਪੈ ਜੇ ਪਾਂਚ ਨ ਲੇ ਰੁਪ ਕੋ ਅੰਗ ਜ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਤਬ ਸੀ ਜਨਿ ਵਾਏ
 ਪੰਚ ਭੂਤ ਕਦੇ ਹਭਿ ਆਗ ਤਬੈ ਨਿਜ ਰੂਪ ਪਰਿ ਪਦ ਮਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਿਬ ਤਜੇ ਰਹਿ ਸੋਇ ਕਤੀ ਜਮੇ ਭੁਏ ਪਖਰ ਕਾ ਸੁਚ
 ਲਾਏ ॥ ੪੭ ॥ ਭੁਜੀ ਗਛੰਦਾ ॥ ਭੁਯੋ ਤਾਸ ਪਾਛੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸੀ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਪੁਜ ਭੁਗੀ ਪੁਜੈ ਸੰਤ ਆਸੀ ॥ ਤਿਸੇ ਦੇਖ ਚਿਤਾ ਬਢੀ
 ਚਿੰਤ ਮੇਰੇ ॥ ਪਿਤਾ ਕੇ ਚੁਥਾਰੇ ਬਿਨੀ ਬੈਨ ਟੇਰੇ ॥ ੪੮ ॥ ਕਰੋ ਰੱਛ ਮੇਰੀ ਪਕੋ ਤੇ ਹਸਾਮੀ ॥ ਸੁਤਿ ਪਾਪ ਕੀ ਨੇਛਿ ਮਾਤਾ ਕਾਮੀ
 ਅਸੀ ਬੈਨ ਮੇਰੇ ਸੁਨੇ ਭੋਇ ਆਲਾ ॥ ਚੁਥਾਰੇ ਅਸੀ ਬੈਨ ਭਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੪੯ ॥ ਭੁਯੋ ਰੋਪ ਰਸੀਨ ਸੁਨੇ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ॥ ਰਖੋ ਪਾਸ ਪੇਥੀ
 ਕਟੇ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ॥ ਜਬੈ ਲੈਨ ਅਵੈ ਸੁਪੇਥੀ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸੁਤਿ ਰਾਮ ਦਾਸੀ ਸੁਪਾਪੀ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਦੋ ॥ ਪਿਤਾ ਮੇਹ ਆਗਿ ਆਕਰੀ
 ਦੇਹ ਪੇਥੀ ਆਤਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰਿਚਰਨ ਤਾ ਕੇ ਪਰੇ ਸੋ ਤੁਮ ਰੱਛ ਕਰਾਹਿ ॥ ੫੧ ॥ ਪੇਥੀ ਆਂਸ ਭੁਤ ਮੇਰੇ ਹੋ ਸਮਾਪ ਹੂ ਚਿਓ ਆਇ
 ਚਰਨ ਪਰਨ ਮਮ ਦੀ ਜੀਯੈ ਪਰੀ ਭੂਲ ਬਖਸਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੋਢੂ ਰਾਮਾਇ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇ ॥ ਮੇਹਨ ਚਰਨ
 ਗਹਾਇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਬ ਵਰੁ ਦੀਯੋ ॥ ੫੩ ॥ ਦੋ ॥ ਚੋਥੀ ਪੈੜੀ ਤਬ ਕਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ॥ ਅਬ ਨਾਸੀ ਮੇਹਨ ਸੁਜ
 ਬਰਨ ਨ ਕੀਨ ਅਭੁਵ ॥ ੫੪ ॥ ਅਨੀ ਗਸੇਖਰ ਛੰਦਾ ॥ ਮੇਹਨ ਤੂੰ ਛਲੇ ਸਫਲ ਸਭੀ ਪ੍ਰਵਰਸਣ ਕੁਟਿ ਬਭਾਈ ਮੀਤ ਤਾਰ ਭਰੇ

ਜਹਾਨਕੋ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਢੇ ਮਨਹਰਿ ਨਿਜ ਮਨ ਦੂਰ ਕਰਿ ਜਿਨੀ ਦਰਸ ਪਾਯੋ ਤੇ ਹਿਦੁਖ ਨ ਨਿਦ ਨ ਕੋ ਜੇਉ ਪੀਨ ਕਹੈ ਤੇ ਹਿ ਅੰਤ
ਕਤਿ ਮਾਰ ਚਿਹਿ ਬਿਧੀ ਤੁਹੁ ਟੁਟੇ ਕਥੇ ਕੋ ਨ ਪਰ ਅਨੋਕੇ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੀ ਤੇ ਹਿਟੇ ਕਰਾਖੀ ਲਾਜ ਮੇਹਿ ਬਿਨ ਵਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਤਲਗਨ ਗਾਇਆਨੋਕੇ ॥ ੫੫ ॥ ਦੋ ਬੀ ਪੈੜੀ ਤਹਿ ਵਰਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜਬ ਦੀਨਾ ਮੇਹਨੁ ਨਿਗਦਗਾ ਵਰੇ ਮੇਨਿ ਜਮਨਾ
ਨੰਦਲੀਨ ॥ ੫੬ ॥ ਗੋੜੀ ਰਾਗ ਛੰਦ ਦੁਸਰਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ ਮੇਹਨੁ ਨ ਮਨ ਵਰੇ ਤਬੈ ਤਜੀ ਸਭਾ ਸਿਆਨਾ ॥ ੫੭ ॥
ਕਰਨਿ ਜਮੇਹਨ ਜੋ ਰਿਕੈ ਅੰਸੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰਿ ॥ ਦਾਸ ਜਨਾ ਬਿਨ ਤੀ ਚੁਨੇ ਤੁਮ ਗੁਰ ਰੂਪ ਪੁਰਾਗਾ ॥ ੫੮ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ਦੇਹੁ ਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਭੂ
ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਸਾਥ ਚਲੋਂ ਕੁ ਸੇਵਕ ਮਾਏ ॥ ਕੀ ਕਰ ਅੰਰ ਕਢੈਂ ਜਸ ਕਾਰੁ ਕਾਰ ਕਢੈਂ ਨਿਜ ਸੀਸ ਟਿਕਾਏ ॥ ਮੇਹਨਿ ਹਾਲਾਦਿ
ਆਲ ਕਰੇ ਚਰਨ ਬੁਜਨਿ ਕਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗਾਦਗਾਦ ਪੈਰੇ ਮਾਂਚ ਖਰੇ ਅਸ ਅਇਉ ਦੇਹੁ ਸੀਗਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ੫੯ ॥
ਮੇਹਨ ਕੋਇ ਮਬ ਚਨੁ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅਸਨਿ ਦੇਸਤਿ ਹਦੀਨੀ ॥ ਮੇਹਨ ਜੀਤੁ ਮਸਰੂਚਿ
ਤਰੀਨੀ ॥ ੬੦ ॥ ਬੀਚ ਚੁਬਾਰੇ ਧਰੇ ਜਮਾਧਾ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਹਿਰਦੈ ਰਾਧਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਆਪ ਤੇਰੇ ਸ
ਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ੬੧ ॥ ਮੇਹਨ ਅਸ ਗੁਰ ਅਗਾਧਾਏ ॥ ਪ੍ਰਕਰਮ ਕਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਗਾਏ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਤ ਬਚ ਕੇ ਚੁਬਾਰੇ
ਲਗੀ ਜਮਾਧ ਅਖੰਡੁ ਅਪਾਰੇ ॥ ੬੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾਏ ॥ ਮੱਧ ਮਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੁਚ ਲਾਏ ॥ ਮੇਹਨ ਗਾਥ ਕਹੀ ਸੁਖ ਪ
ਰੇ ॥ ਮੇਹਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ੬੩ ॥ ਦੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਨੁ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਲਏ ਪੈਬੀ ਆਤਿ ਆਗਾ ॥ ਮੇਹਰੀ ਜੀ ਅਏ ਤਬੈ ਬਡ
ਅਨੰਦ ਚਿਤ ਪਾਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜੋ ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਆਇ ਮੇਹਰੀ ਜੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਗਾਹਿ ॥ ਸੁਖ ਸੇ ਅੰਸ ਅਲਾਇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਨਿਜ ਗਹ
ਚਲੇ ॥ ੬੫ ॥ ਦੋ ਜੇ ਜਾ ਬਿਦਰ ਕੇ ਕੀਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਗ੍ਰਹ ਗਾਏ ਤਜੈ ਸੁਖ ਪਾਲਾ ॥ ਅੰਰ ਅਨਕ ਗਾਥ ਕਹਾਂ ਸੁਨਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਪਾਉ ॥ ੬੬ ॥ ਅਸ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਗਾਹੀ ॥ ਪਰਾਧਰਨ ਤਨੁ ਸੁਧਨ ਹਿਕਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਪ੍ਰਭੂ ਭਏ

ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ) ਹੋ ਮੋਹਰੀ ਤੂ ਕੋ ਨਿਹਾਲਾ) ੬੧) ਤੁਮ ਮਾ ਮੋਹੇ ਚਰਨ ਨਾ ਪਰੇ) ਤੁਮ ਰੀ ਚਰਨ ਸੁਰ ਮੇ ਪਰੇ) ਤੁਬ ਮੋਹਰੀ ਯੋ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ
 ਹੈ ਅਕੂਰਤ ਮੇ ਰੂਪ ਕਨਾਈ) ੬੨) ਤੁਹਾ ਦਾਂਸਾ ਇਹ ਜੇ ਵਕ ਮਾਏ) ਅੰਰ ਬਾਤ ਕੋ ਚਿਤ ਨਾ ਲਿਆਏ) ਕੁਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁ ਰੂਪ ਦਾ
 ਈ) ਤਿਹ ਗ੍ਰਹ ਗਏ ਸੁ ਅਨੰਦ ਪਾਈ) ੬੩) ਏ) ਮਾਮੀ ਕਾ ਵਰ ਜਨੁ ਕੀ ਓ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਨਾ) ਕੁਜਲ ਅਨੰਦ ਪੁਛਤੁ
 ਏ ਸੀ ਗੁਰ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਬੀਨ) ੧੦) ਮੋਹਰੀ ਕੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਤ ਬੈ ਅਤ ਅਨੰਦ ਚਿਤ ਧਾਰਾ) ਬਸ ਬਗ ਹਨੇ ਦਰ ਬਬ ਹੁ ਰਪ ਰਦ
 ਨੇ ਵਰਾ) ੧੧) ਕੁੰਡੁ ਰੀਆ) ਕੁਜਲ ਅਨੰਦ ਪੁਛਤੁ ਈ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਚਿਤ ਧਾਰਾ) ਗੀ ਗ ਸੁਖੀ ਤੁਮ ਪੁਕੁ ਸੁਖ ਅੰਰ ਸੁਖੀ
 ਪਰਵਾਰਾ) ਅੰਰ ਸੁਖੀ ਪਵਾਰਤੁ ਮੈ ਸੁਖਾ ਜਿਉ ਸੁਤ ਆਏ) ਤੁਮ ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੀ ਗ ਸੁਖੀ ਸਬਾਇ ਮਗੁਨ ਗਾਏ) ਤੁਮ ਕੋ
 ਹੈ ਅਨੰਦ ਕੋ ਹੋ ਸਬ ਮਹਿ ਸਮਝਾਈ) ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਸਤੁ ਸੁਖ ਭਾਖੈ ਰਤਿ ਹਥਾਤੁ ਸੁਨਾਈ) ੧੨) ਅਕਿਲਾ ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ
 ਰਮਦਾ ਸਗੁ ਰੂਪ ਪਾਇ ਕੈ) ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੀ ਓ ਪ੍ਰਾਨ ਤੁਮ ਹਮਾ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ) ਭਾਵਿਨ ਤੇ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਕ ਬਹੀ ਤੁਮ ਕੀ
 ਓ ਹੋ ਹਮ ਕੋ ਦੀ ਓ ਭੁਲਾਇ ਤੁਮੇ ਚਿਤ ਕਿ ਅਲੀਓ) ੧੩) ਏ) ਐਸ ਭਾਖੇ ਰੇ ਵਤੁ ਈ ਮੋਹਰੀ ਜੀ ਕੀ ਬਾਂਮਾ) ਨਰੁ ਅਨੁਹਰ
 ਰੇ ਵਤੁ ਏ ਸੀ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ) ੧੪) ਮੋਹਰੀ ਜੀ ਨਿਜ ਨਾਰ ਕੋ ਕਹੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਬਾਤਾ) ਸੀਤ ਨੋ ਕੋ ਨਹਿ ਰੇਣੀ ਮੇਜੇ ਅਪਨੇ
 ਗ੍ਰਹ ਜਾਤਾ) ੧੫) ਏ) ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਤਬ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ) ਸਗੁ ਮਿਥਾ ਸੀਸਾ ਰਦਿਖਾਈ) ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਾਰ ਜੇ ਮਨ ਮਤਲਾਗੇ) ਸੇ
 ਚਮਤਾ ਪਿਜੇ ਭੁਏ ਅਭੁਰੇ) ੧੬) ਮਿਲਾ ਬਿਛੁਰਨ ਨਦ ਕਾ ਠਜ ਮਾਨਾ) ਜਬਾ ਪੁਰਨ ਉਕਾ ਮਨ ਮਾਨਾ) ਤੁਸ ਕੁਟਿ ਬਕੇ ਮੇਲ ਪ
 ਛਨੀ) ਸੇਚ ਤਨਾ ਪਿਜੇ ਉਸੁ ਧਾਰੀ ਅਨੀ) ੧੭) ਰਮਦਾ ਸਗੁ ਰੂਪੁ ਆਗਾ ਪਾਏ) ਜਗਤਾਰਨ ਪਿਤਾ ਇਹ ਠਾ ਆਏ) ਕ
 ਰਕਾਰ ਜਪੁ ਰੂਪ ਸਮਝੇ) ਸੇਚ ਨੇ ਜਗਨ ਹੀ ਸੁਖ ਖਾਨੇ) ੧੮) ਤੁਬ ਮੋਹਰੀ ਯੋ ਬਚਨ ਸੁਨਾਈ) ਸਗੁ ਹਨੇ ਕੇ ਤਬ ਪੀਰ ਜ
 ਆਈ) ਬਹੁ ਰਿਨੇ ਦ ਮੋਹਰੀ ਜੁਤ ਆਏ) ਨਿਜ ਜੁਤ ਉਦਰ ਸੀ ਗ ਲਿਆਏ) ੧੯) ਏ) ਆਇ ਚਰਨ ਗੁਰ ਕੋ ਪਰੇ ਸੀ ਗੁਰ ਅ

ਵਰਕੀਨਾ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਤਉ ਏਸੀ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੮੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਮੋਹ ਰੀਕ ਹਈ ਹਾਂ ਰਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਾਹਮ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਦਿਖੋ ਤਉ ਮੈ ਏਸੁ ਨ ਕੋਤਾ ਪਾ ॥ ੮੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਗਿਆ ਸਿਰ ਪਰ ਧਾਰੇ ॥ ਅਮਰ ਦਾ
 ਸਗੁਰ ਕੇ ਹਮ ਦਾਸਾ ॥ ਹਮ ਕੋ ਰਹਨ ਉਹਾ ਸੁ ਪਾਸਾ ॥ ੮੨ ॥ ਮੇਰੇ ਪਿਤ ਕੋ ਤਵ ਪਿਤ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਕਰ ਵੇਟ ਹਿਲ ਸੁਧਾ ਸਰਜਾਈ ॥
 ਜੋਇ ਕਾਰ ਪਿਤ ਮੁਖੋਂ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਰਹਨ ਉਹਾ ਸੁ ਪਾਸਾਈ ॥ ੮੩ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਭੇਦ ਨ ਕੋਈ ॥ ਅਗੇ ਜੇ ਤੁਮ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ॥ ਮੇ
 ਹਰੀ ਕੋ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਤਿ ਸੈਰ ਖਾਈ ॥ ੮੪ ॥ ਪੁਨਿ ਮੋਹ ਰੀਕ ਹਤਿ ਨ ਦਿਨ ਰਹੇ ॥ ਬਹੁ ਰੋਜਾਇ ਮਨੈ ਸੁ
 ਖਲੋਹੇ ॥ ਬਚਨ ਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹ ਰਹੇ ॥ ਤੁਥ ਮੋਹ ਰੀ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲਹੇ ॥ ੮੫ ॥ ਸੇਵਾ ਕੇ ਬਸ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੈ ਮੈ ਮੋਹ ਰੀ ਹਿ
 ਤ ਪਾਰਾ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਚਰਚਾ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੮੬ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦਿਵਸ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਦਰਸੀ ਗਲ ਵਾਇ ॥ ਬਿਪਾ
 ਸਾਤ ਦਸਾਵਤਰ ਏ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਹਰ ਖਾਈ ॥ ੮੭ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕਾ ਦੇਹ ਰਾਜ ਹਾਂ ॥ ਜਾਵਤਰ ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ॥ ਕਰ
 ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕੀਨੀ ॥ ਚਰਨ ਪੂਰਨਿ ਜਮ ਸਤ ਕਲੀਨੀ ॥ ੮੮ ॥ ਕਛੁ ਕਕਾਲ ਤਿਹ ਬੈਠ ਤਰੁ ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਕੋਤ ਬਬਰਨ
 ਅਲਏ ॥ ਹਿੰਦੁ ਰਤੁ ਮਥੁ ਪਾਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਪੂਰੇ ਕਥਾ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੮੯ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ॥ ਧਾਮ ਚਲੇ ਜਬਾ ਕੈਸੇ
 ਬਚਨ ਕਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤਬਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਕਾ ਬਿਬਚਨਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜਾਨੈ ਸਗੁਰ ਚਨਾ ॥ ੯੦ ॥ ਜਨ ਅਜਨ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪੂ
 ਛੀ ॥ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਿ ਹੋ ਗਥ ਸੁਛੀ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦਮਿ ਜਾਦਾ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਨਾਇ ॥ ੯੧ ॥ ਰਾਮ ਦਾ
 ਸਕੇ ਤਿਲ ਕਜ ਸਾਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ ਮੋਹ ਰੀ ਸੁਤ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਕਥਾ ਕਹੀ ਚਿਤ ਚੀਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਸੰਦ ਬਨਾਇ
 ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸੁਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਗਦ ਗਦ ਭੁਏ ਤਬੋ ਲਿਖੋ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥ ੯੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ਹੀਏ
 ਪੁਲਾਸਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਕੋ ਵਰਦੀਨੇ ॥ ਇਹ ਜੋ ਦੁਹਿਰੇ ਬਕੇ ਬੀਚ ਚੜ੍ਹੈ ਨ ਫੁਨਾਰ ਪੜ੍ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਰੋਜ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ਭੂ

ਮਾਅਕਾਸਰਹੈਜਬਲੇਤਬਲੇਜਸਤੋਹਿਕਬੀਨਹਿਖੀਨੋਅੰਤਸਮੇਸਦੁਜੇਇਪੜੈਨਰੁਤਪਰਅੰਤਕਦਿਸਨਚੀਨੋ॥੬੪॥ੴਐਸਬਚ
 ਨਕਹਿਅੰਗਸਿਧਾਏ॥ਰਾਮਦਾਸਦੇਹਰਾਦ੍ਰਿਸੁਏ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਮਝਪਤਾਅਸਥਾਨਾ॥ਪ੍ਰਕਾਸਕੀਨਾਧਿਕਮਨੁਮਾਨਾ॥੬੫॥ਕਰਬਿ
 ਨਤੀਪੁਨਿਗ੍ਰਹਮੇਅਏ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਤਨਕੋਇਲਖਾਏ॥ਪ੍ਰਥਮਪਰਜਸਨੁਮਾਹਿਉਤ੍ਰਾਣੀ॥ਨਿਜਬੁਧਬਲਨਰੁਤਪਰਨਾ
 ਏ॥੬੬॥ਤਬਾਗੁਰੂਕੇਚਰਤਅਪਾਰਾ॥ਸੇਸਬਕਤ੍ਰੀਪਾਵਤਪਾਰਾ॥ਗੁਰਸਿੱਖਨਜੈਸੀਕਬਕਹੀ॥ਕਛੁਜੋਕਹੈਮੋਹਿਬਲਨਹੀ
 ੬੭॥ਤੀਨਦਿਵਸਸ੍ਰੀਗੁਰਤਹਰਹੇ॥ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਪੁਨਿਚਿਤਚਹੇ॥ਮੋਹਰੀਜੀਕੋਕਹਾਉਨਾਈ॥ਦੇਹਾਬਿਦਾਹਮਕੋਹਰਖਾਈ॥
 ੬੮॥ੴਮਾਮਾਜੀਤੁਮਾਹਿਪਾਕਰਦੇਹੁਬਿਦਤਤਕਾਲਾ॥ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਹਮਚਲੈਤੁਮਸਭੁਏਨਿਹਾਲਾ॥੬੯॥ਮੋਹਰੀਜੀ
 ਐਸੇਕਹਾਜੋਤੁਮਾਇਛੋਹੋਇ॥ਹੋਇਭਿਅਰਚਾਲੇਪ੍ਰਭੂਬਹੁਰਿਦਰਸਕਬਜੋਇ॥੧੦੦॥ੴਸ੍ਰੀਗੁਰਤੋਕੋਕਹਾਉਨਾਈ॥
 ਯਾਦਕਰੋਜਬਅਵੈਧਾਈ॥ਪੁਨਿਮੋਹਰੀਕੀਨਰਗੁਨਗਾਰਾ॥ਕਰੀਬਿਨਤਤਨੀਏਸੁਖਸਾਗਾਰਾ॥੧੦੧॥ਰਾਮਸੱਤਿਗੰਗਾਕੋ
 ਕਹੀਓ॥ਆਪਨਾਜਾਨਹਮਕੋਚਿਤਚਹੀਓ॥ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਜਬਕੋਰਵਿਵਾਹੁ॥ਪਠੇਬੁਲਾਏਮੋਹਿਚਿਤਚਾਹੁ॥੧੦੨॥ਪਾਂਚ
 ਸਾਤਦਿਨਅੰਗਬੁਲੰਘੈ॥ਹਮਕੋਯਾਦਸਦਾਸੁਤਕੰਘੈ॥ਤਿਨਤੇਆਗੀਆਸ੍ਰੀਗੁਰਪਾਏ॥ਕਰਇਸਨਾਨਬਾਵਲੀਅਏ॥੧੦
 ੩॥ਬਹੁਰਿਚੋਬਾਰੇਦਰਸਨਪਾਯੋ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜਹਤਪਮਨਲਾਯੋ॥ਪੁਨਿਮੋਹਰੀਕੋਕਹਾਉਨਾਈ॥ਖਾਸਾਏਕਸੁਦੇ
 ਹੁਮੰਗਾਈ॥੧੦੪॥ੴਧਾਰਪੋਥੀਆਂਤਾਹਿਮੇਚਲੈਸੰਗਾਸੁਖਮਾਨਾ॥ਜਤਬਚਨਮੋਹਰੀਕਹੈਲੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥
 ੧੦੫॥ਨਗਮਾਨਕਜਾਮੇਖਚੇਉਦ੍ਰੋਜੁਤਅਪਾਰਾ॥ਖਾਸਤਬੈਮੰਗਾਯੋਮੋਹਰੀਜੀਤਤਕਾਰਾ॥੧੦੬॥ੴਖਾਸਾਇਖਸ੍ਰੀਗੁ
 ਰਮਨਹਰਖੇ॥ਦਿਖਤਜੋਤਮਾਨੋਤਮਕਰਖੇ॥ਪੋਥੀਆਂਤਬੈਤਾਹਿਮਹਿਧਰੀ॥ਹਾਥਜੇਰਗੁਰਬੰਦਨਕਰੀ॥੧੦੭॥ਸ੍ਰੀਗੁ
 ਰਕੀਤਬਾਗਪਾਏ॥ਖਾਸਾਸਿੱਖਨਕੀਧਚੜਾਏ॥ਸਿੱਖਨਕੀਪੁਨਿਹੋਤਅਪਾਰਾ॥ਤੁਰਹੀਤੁਤੀਬਜਤਅਪਾਰਾ॥੧੦੮

ਬਿਨਪਦ ਬਾਨਚਲੇ ਗੁਰਜਾਂਹੀ। ਖਸੇ ਸੰਗ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਚਾਹੀ। ਜਾਵਤ ਕੇਤਲ ਸੰਗ ਰੂਹਾਏ। ਸੇਵਕ ਬਿਨਪਦ ਬਾਨ ਸਿਧਾਏ।
 ੧੦੮) ਸੇਵਕ ਕਹੈ ਹੋਹਿ ਅਸਵਾਰਾ। ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ। ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਮੋਹਰੀ ਤੇ ਲੈਕੈ। ਕਹੈ ਜੋ ਰਕ ਗ ਬਿਨ ਤੀ ਕੋ ਕੈ।
 ੧੧੦) ਦੋ ਪਾਲਕੀ ਐ ਰਮੰਗਾ। ਇਕੈ ਚੜ੍ਹੇ ਆਪ ਮਹਾਂ ਰਾਜਾ। ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਬੋਲਤ ਭਏ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ। ੧੧੧)
 ਚਾਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰੂਪ ਇਹ ਬਡੀ। ਬਿਅਦ ਬੀ ਹੋਇ। ਬਿਨ ਬਾਨਪਦ ਹੋ ਚਲੇ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਹੋ ਸੋਇ। ੧੧੨) ਦੋ। ਰੂਮ ਅਕਾਸ ਸੀਖ ਧੁ
 ਨਿਭੁਣੀ। ਚਿਤ ਕੀ ਚਿਤ ਸਕਲ ਮਿਟ ਗਈ। ਅਨੰਦ ਮਗਨ ਚਲੇ ਸੰਗ ਜਾਈ। ਕੋਸ ਪ੍ਰਜੀਤ ਪਹੁੰਚੇ ਆਈ। ੧੧੩) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਅਦਰਸ ਭੁਕਾ ਕਰੋ। ਮੋਹਰੀ ਕੇ ਪਗ ਪਰ ਸਿਰ ਪਰੋ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਬਿਨ ਤਉ ਚਾਰੀ। ਬਿਦਾ ਕੀ ਨ ਪਾਛੇ ਭਖ ਧਾਰੀ। ੧੧
 ੪) ਤਬ ਮੋਹਰੀ ਪੀਰ ਜਮਨ ਕੀ ਨੋ। ਨਿਜ ਪੁਰ ਚਰਿ ਪਿਆਨ ਲੀਨੋ। ਆਦਰ ਸੋ ਬਿਦਿ ਅਨੰਦ ਕੀ ਨਾ। ਤਿਹ ਭੁਤ ਭੁਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰ
 ਥੀਨ। ੧੧੫) ਕਰ ਬੰਦਨ ਸੋ ਧਾਮਾ ਸਿਧਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭ ਕੋ ਬਿਦਾ ਕਰਾਏ। ਸੁਨ ਕਰ ਸੀਖਨ ਅੰਗ ਸਿਧਾਰੇ। ਓਰ ਖਡੂਰ ਗੁ
 ਰੂ ਨਿਰੀ ਕਾਰੇ। ੧੧੬) ਦੋਹਰਾ। ਜਬ ਖਡੂਰ ਪਹੁੰਚਤ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਿਖ ਦਰ ਬਾਰਾ। ਅਨਿਕ ਭਾਂਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਗੇ ਗਰ ਅੰਚ
 ਰ ਬਾਰ। ੧੧੭) ਚਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪਾਮਾ। ਬਿਚਾਰਾ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ ਚਰਨ ਨਰਜ ਸਿਰਧਾਰਾ
 ੧੧੮) ਐਸਾ। ਹੋਇ ਅਪੀਨ ਕਹੈ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨ ਤਉ ਨੇ ਚਿਤ ਧਾਰੀ। ਦੇਵ ਹੁਦਾਨਾਇ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਨਿਜ ਬਾਸਰ
 ਨਾਮ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰੀ। ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਕਿਧੈ ਭੁਲ ਹਾਂ ਭਵ ਸਿੰਧਤ ਰਾਵਨ ਜੀਤ ਅਪਾਰੀ। ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦਾ
 ਸ ਅਸੇ ਗੁਰ ਸਰਨ ਤਿਹਾਰੀ। ੧੧੯) ਦੋ। ਕਰ ਬਿਨ ਤੀ ਗੁਰ ਤਿਸਾਢਿ ਗਗਾਏ। ਜਹ ਕਰੀ ਰੰਗ ਦਰ ਛਾ ਬਿਲਾਏ। ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕਰ ਤਿਸ ਬੰਦਨ ਕੀ ਨੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਤਿ ਹੋਇ ਅਪੀਨੀ। ੧੨੦) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦ ਪ੍ਰਭ ਦਿਚਾਰਾ। ਦਾਤੂ ਨਾਮ ਹਰਖ
 ਚਿਤ ਧਾਰਾ। ਆਵਤ ਦਾਤੂ ਜਥੈ ਨਿਹਾ ਕੋ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠਿ ਅੰਗ ਪਗ ਧਾਰੋ। ੧੨੧) ਪ੍ਰਨਾਮ ਜਥੈ ਦਾਤੂ ਜੀ ਕਰੀ। ਭਕ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜਪੁਸਾਹਿਬ ਪਾਠੀ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਨਾਮ ਅੰਗੀ। ਐਸਾ ਦਿਚਾਰਾ ਮਨੇ ਰਹਿ ਰਾਈ।
 ਕਰੋ ਸਿਦਾ ਰਨ ਦੇ ਰਸ ਹਾਈ। ੧੨੦

ਕਰਗੁਰਨਿਜਸਿ ਰਪਰੀ॥ ਕਰਸੋਕਰਗਹਿਤਾਹਿਲਿਆਏ॥ ਅਤਿਆਵਾਸਨਥੈਠਾਏ॥ ੧੨੩॥ ਦੋ॥ ਦਾਤੁਤਬਥੰਦਨ
 ਕਰੀਸੀਗੁਰਕਹਾਅਜੇਗਾ॥ ਤੁਮਗੁਰਗੁਰਕੇਗੁਰਬਡੇਕਹੈਂਬਿਚਛੁਨਲੇਗਾ॥ ੧੨੪॥ ਹਮਤੁਮਕੋਬੰਦਨਕਰੈਂਹਮਤੁਮਰੇ
 ਪੈਂਦਾਸਾ॥ ਦਾਤੁਤੁਨਿਬੋਲਤੁਕੁੰਝੁਨੇਮੇਰਅਰਦਾਸਾ॥ ੧੨੫॥ ਦੋ॥ ਨਿਜਬਰਤੰਤਸਰੁਤੁਮਹਝਨਾਂਉ॥ ਤੁਮਤੇਅਪਨੀਕੂ
 ਲਾਛਿਮਾਂਉ॥ ਸੀਗੁਰਅੰਗਦਸੁਪਨਰਹੈ॥ ਪਿਤਾਮਾਨਹਮਜੇਵਨਕਰੈ॥ ੧੨੬॥ ਅਮਰਦਾਸਬਹੁਜੇਵਕਮਾਈ॥ ਜੇ
 ਸਰੁਕਹੈਂਗਿਬਬਢਜਾਈ॥ ਤਾਂਤੇਕਹੈਂਸੀਕੋਚਸੁਪਾਰੀ॥ ਝੁਨਪ੍ਰਕੂਦੀਨਨਦੁਖਟਾਰੀ॥ ੧੨੭॥ ਅਮਰਦਾਸਗੁਰਜੇ
 ਵਕਮਾਈ॥ ਸੀਗੁਰਅੰਗਦਲਏਰਿਝਾਈ॥ ਏਕਸਮੇਖੜੀ॥ ਇਕਅਯੋ॥ ਗੋਦਾਨਾਮਬਡੁਪਨੀਕਹਾਯੋ॥ ੧੨੮॥ ਭੇਦ
 ਬਹੁਤਅੰਕਜਗੁਰਗਾਖੀ॥ ਸੀਗੁਰਅੰਗਦਪੁਛੀਸਾਖੀ॥ ਕਿਹਕਾਰਨਤੁਮਈਹਾਂਆਏ॥ ਸਬਾਬਿਰਤਾਂਤਨਿਜਕਹੈਂਝੁਨ
 ਏ॥ ੧੨੯॥ ਦੋ॥ ਹਰਾ॥ ਹਾਥਜੇਰਗੋਦੇਕਹਾਝੁਨੇਗਾਰੀਬਨਵਾਜਾ॥ ਨਗਰਾਬਿਪਾਸਤਟਰਚੈਂਢਾਹੁਭੂਤਨਿਸਸਾਜਾ॥ ੧੩੦॥
 ਰੂਤਵਾਸਤਿਹਠਾਪ੍ਰਬਲਨਗਰਚਨਨਦੇਹਾ॥ ਹੈਂਅਨਾਬਸਰਨੀਪਕੌਆਪਕ੍ਰਿਪਾਜਸਲੇਹਾ॥ ੧੩੧॥ ਦੋ॥ ਪਈ॥ ਤਿਹਾਬਿ
 ਨਤੀਝੁਨਸੀਗੁਰਬੋਲੇ॥ ਪੀਰਜਦੈਸੁਭਬਚਨਅੰਮੇਲੇ॥ ਹਮਦੁਹੀਕੂਤਨਕੋਤਬਕਹਾ॥ ਜਾਹੁਸਾਬਰਛਾਹਿਤੁਤਹਾ॥ ੧੩
 ੨॥ ਨਿਸਚਰਭੈਹਮਬਚਨਨਮਾਨਾ॥ ਤੁਬਬਚਭਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ ਅਮਰਦਾਸਪੁਰਖਤੁਮਜਾਵੋ॥ ਆਸਾਹਮਰੋਲੈਤੁਮ
 ਧੋਵੋ॥ ੧੩੩॥ ਕਰਕੇਢੇਇਸਜੇਮਨਲਾਈ॥ ਇਸੀਨਾਮਪਰਨਗਰਬਧਾਈ॥ ਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕੇਬਚਮਾਨੇ॥ ਨਿਸਚ
 ਰਭੈਚਿਤਰਿਚਨਜਾਨੇ॥ ੧੩੪॥ ਅਮਰਦਾਸਗੋਦੇਸੀਗਾਗਾਏ॥ ਕੋਤਕਕਰਤੁਤਹਾਂਅਸਭਏ॥ ਸਤਿਨਾਮਪੜਜਲਤਹ
 ਰੂਰੀ॥ ਕਾਰਚੈਫੇਰਆਜੇਸੀਗਾਪਾਰੀ॥ ੧੩੫॥ ਦੋ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਅਰਦਾਸਕਰਦੋਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰਤਾਇ॥ ਨਗਰਨੀ
 ਵਤੁਬਹੀਧਰੀਸੀਗੁਰਚਰਨਮਨਾਇ॥ ੧੩੬॥ ਸੀਗੁਰਭੈਚਿਤਧਾਰਕੈਭੂਤਨਾਵਹਿਨੇਰਿ॥ ਚਿਤਤੁਰਮਨਮੇਕੁਏਗ

ਏਕੁ ਜਚੇ ਫੇਰਿ॥ ੧੩੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੀ ਭੁਤਨ ਅਵਹਿਨੇ॥ ਚਿਤੁ ਰਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੁ ਜਚੇ ਫੇਰਿ॥ ੧੩੨॥ ਚੀਰੇ
 ਵਿੰਦਵਾਲ ਤਿਹਨ ਮਰਥਾਈ॥ ਪੁਨਿ ਅਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਇਓ॥ ਸਭਾ ਬਿਤੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਿਸਨ ਐ॥ ਭੁਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤੁ ਹੁਖ ਐ॥ ੧੩੩॥
 ਇਹਿ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ॥ ਕੇਕਰ ਸਕੈ ਭਾਂਹਿ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸਵਾਜ ਮਨਿ ਸਜ ਬੈਰਹਾਈ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਇਸਨ ਨ ਕਰਾ
 ਈ॥ ੧੩੪॥ ਬਿਪਾਸਾ ਜਲ ਗੁਰ ਅਮਰ ਲਿਖੈ॥ ਦੋਇ ਜਾ ਮਨਿ ਸਰਹਿ ਤਬ ਜਾਵੈ॥ ਤੀਨ ਕੋ ਸਗੁਰ ਸਮੁਹ ਚਲਾਈ॥ ਕਰ ਬੀ
 ਦਨ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸਿਧਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਏਕ ਕੋ ਸਬਿਪਾਸਾ ਸਮੁਹਾਏ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੁਜ ਲਪਟਾਏ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੰਜਨ ਕ
 ਹੈ॥ ਬਿਪਾਸਾ ਜਲ ਗਾਗਰ ਸਿਰ ਪਰੈ॥ ੧੩੬॥ ਦੋ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪ ਜੀ ਪੜਤਾ ਵਤ ਪੰਥ ਮਝਾਰਾ॥ ਏਕ ਕੋ ਸਪਰ ਅਇਕੈ ਪ
 ਵਤ ਭੋਗ ਭੁਧਾਰਿ॥ ੧੩੭॥ ਧਰ ਗਾਗਰ ਤਿਹ ਠਾਤ ਬੈਠੈ ਦੂਰੁ ਮਾਇਖਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਨਾਮ ਤਬ ਮਨ ਚਿਤ ਕਰੈ ਬਨਾਈ॥
 ੧੩੮॥ ਚੀ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪੁਨਿ ਸਿਰ ਧਰ ਗਾਗਰਾ॥ ਅਵਤ ਪੰਥ ਬਿਖੈ ਚੁਖ ਸਾਗਰਾ॥ ਤਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਦਮਦਮਾ ਸੋਹੈ॥ ਜਗ
 ਤ ਕਾ ਮੂਰਨ ਮਨ ਮੋਹੈ॥ ੧੩੯॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜਲ ਲਿਖੈ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਇਸਨ ਨ ਕਰਾਵੈ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ
 ਅਸ ਕੋਤ ਕੁਝੋ॥ ਸੋਮੇ ਪੈ ਪੁਨਿ ਜਤਨ ਕਰੇ॥ ੧੪੦॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਜਲ ਜਬੈ ਲਿਖੈ॥ ਆਂਧੀ ਚਲੀ ਬਹੁਤ ਭੁਏ ਦਾਏ॥ ਪੰਥ ਸੁਝਨ
 ਹਿਰੈ ਨ ਅੰਧੇਰੀ॥ ਚਲਤਾ ਸਿਤਾ ਬੋਹੈ ਮਤ ਦੇਰੀ॥ ਜਲ ਹੋਖੈ ਮੇ ਪਗ ਭੁਏ॥ ੧੪੧॥ ਤਿਹ ਗਿਰ ਪਰੇ ਮੁਖ ਗੁਰ ਚਿਚਰਾਏ॥
 ਗਾਗਰ ਜਲ ਸਿਰ ਗਿਰਨ ਨ ਦੀਨੀ॥ ਰੱਖੀ ਥਾਂ ਭੁਧ ਕਰਾਵੈ ਝਕੀਨੀ॥ ੧੪੨॥ ਦੋ॥ ਤਬੈ ਜੋ ਲਾਹੈ ਯੋਕ ਹਾਨਿ ਜਨਾ ਰੀਕੇ ਸਾਥਾ॥ ਹ
 ਮਰੇ ਦਰ ਕੋਹੈ ਗਿਰਾਏ ਸੇਸ ਮੇਅ ਨਾਥਾ॥ ੧੪੩॥ ਜਲਾਹੀ ਤਬ ਪਤ ਕੋਕ ਹਾਅ ਮਰੂਹੈ ਨਿਹਥਾਵਾ॥ ਜਾ ਕੋ ਰੈਨ ਅਰਾਮ ਨਹਿ ਜਲ ਦੇ
 ਵਤ ਭੁਖ ਪਾਵਾ॥ ੧੪੪॥ ਚੀ॥ ਪਤਿ ਬਾਮ ਕਹੈ ਅਸ ਬੈਨ ਜਬੈ ਚੁਨ ਕੈ ਚਿਤ ਰੇਖ ਕਛੂਨਹਿ ਆਨੇ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤਬੈ ਗੁਰ ਕੇ
 ਫਿਰਾ ਆਇ ਅਤਿ ਹੀਰ ਚਾਹਿਉ॥ ਇਸਨ ਨੁਕਰਾਨੇ॥ ਕਰਿ ਕੈ ਇਸਨ ਨ ਤਬੈ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਬੈ ਠਾਤ ਭੋ॥ ਨਿਜ ਲਾਇ ਧਿਆਨੇ॥

ਤਸਸਮੇਗੁਰਮੁਰਤਿਕੀਅਸਕੋਨਕਵੀਜੋਉਉਪਮਠਾਨੋ॥ ੧੫੦॥ ਤਬਰੈਨਾਬਿਤੀਤਰੁਈਸਗਰੀਨਿਜਪੱਤਿਕੀਜੋਤਿਤਬੈਕੁਮ
 ਲਾਈ॥ ਦਿਨਪੱਤਅਯੋਅਪਨੋਬਲਪਾਇਉਛੋਰੁਤਬਨਮੋਨੋਕਿਰਨਾਈ॥ ਤਹਿਸਮੇਗੁਰਲਾਇਦੀਵਨਬੁਢੇਤੋਆਦਿਲੋਜੋ
 ਖਬੁਲਾਈ॥ ਅਮਰਦਾਸਬੁਲਾਇਹੁੰਦੁਪੂਰੁਤਨਸੀਗੁਰਅੰਗਦਪਾਸਾਬਿਠਾਈ॥ ੧੫੧॥ ਦੋ॥ ਗੁਰਅੰਗਦਪੁਛਤਰੁ
 ਏਅਮਰਦਾਸਕੋਆਪਾ॥ ਪੁਰਖਾਨਿਜਬ੍ਰਿਤੰਤਕਹੁਕੈਸਕੁਮੁਸਾਥਾ॥ ੧੫੨॥ ਕੁੰਡਰੀਆ॥ ਅਮਰਦਾਸਗੁਰਵਾਕਜੁਨਿਭਾ
 ਖੇਬਚਨਰਸਾਲਾ॥ ਹਮਕੋਕਿਸੁਨਕਛੁਕਯੋਸੁਨੀਏਪ੍ਰਭੂਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਸੁਨੀਏਪ੍ਰਭੂਕ੍ਰਿਪਾਲਸਤੀ॥ ਬਿਪਜਾਨਨਹਾਰੇ॥ ਤੁਮਐ
 ਗਨਬਖਸੰਦਦਾਸਹਮਦੀਨਾਦਿਓਰੇ॥ ਗੁਰਅੰਗਦਪਤਥਾਮਜੋਉਤਤਕਾਲਬੁਲਾਏ॥ ਏਪਤਿਅਤਭੈਖਾਇਪ੍ਰਭੂਕੋਨਿਕਟਿ
 ਸੁਆਈ॥ ੧੫੩॥ ਦੋ॥ ਪਈ॥ ਗੁਰਅੰਗਦਅਸਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ ਜੁਲਾਹੇਪ੍ਰਤਿਸੁਨੀਐਨਿਰਧਾਰੇ॥ ਜੋਤੁਮਰੈਨਸਮੈਬਚਕਹੇ॥ ਜੋਭਾ
 ਖੋਕਛੁਭੈਨਹਲੇ॥ ੧੫੪॥ ਜੁਲਾਹਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਦਿਖਾਏ॥ ਕਛੁਨਹਕਹੇਬਹੁਤਭੈਖਾਏ॥ ਸੀਗੁਰਕਹਭੈਚਿਤਨਹਿਧਾ
 ਰੇ॥ ਜੋਤਬਾਤੁਮਅੰਗਉਚਾਰੇ॥ ੧੫੫॥ ਜੁਲਾਹੀਕਹਸੁਨਦੀਨਦਿਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਥਮਭੂਲਾਛਿਮੋਹਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਮਹਾਰਜ
 ਮੇਐਸਅਲਾਈ॥ ਨਿਥਾਵਾਂਅਮਰੁਰੈਨਫਿਰਾਈ॥ ੧੫੬॥ ਗੁਰਅੰਗਦਜੁਨਿਗਦਗਦਭੁਏ॥ ਅਮਰਦਾਸਨਿਜਅੰਗਲਪਟ
 ਏ॥ ਸੀਮੁਖਸੋਅਸਬਚਨਬਖਾਨਾ॥ ਅਮਰਦਾਸਜਗਮਾਨਨਿਮਾਨਾ॥ ੧੫੭॥ ਦੋ॥ ਨਿਥਾਵੈਅਕਾਥਾਂਉਤ੍ਰੀਨਿਓਟਿਅਕੀਤੁਮ
 ਓਟਿ॥ ਜੋਨਰਤੁਮਦਰਸਨਕਰੈਸਿਟੈਪਾਪਤਿਹਕੋਟਿ॥ ੧੫੮॥ ਜੁਲਾਹੇਪ੍ਰਤਸੀਗੁਰਕਹਾਇਹਗੁਰਤੁਮਛੋਰੁਦੇਹਾ॥ ਗੁਰਸਥਾ
 ਨਇਹਿਹੈਕੁਮੈਰਧਾਮਰਚਲੇਹੁ॥ ੧੫੯॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਦੀਨੋਦਰਬਖਾਪਰਜੁਲਾਹੋਕੋਸੀਗੁਰਤਬੈ॥ ਸੀਗੁਰਉਪਮਉਚਾਰਅੰ
 ਤਹੀਉਦ੍ਵਾਗਿਹਰਚੋ॥ ੧੬੦॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ਗੁਰਅੰਗਦਐਸਉਚਾਰਕੀਓਇਹਮੇਖਕਰੀਰਅਬੈਸਭੁਜੋਈ॥ ਨਰਨਾਰੋਕੋਉ
 ਇਹਦਰਸਕਰੈਫਲਚਾਰਲਹੈਦੁਖਸੰਕਟਖੋਈ॥ ਪੁਨਿਐਸਨਿਦੇਸਕਰੀਮੁਖਸੋਮਮਧਾਮਰਚੋਤਿਹਠਾਚੁਖੋਈ॥ ਮਮ

ਧਾਮਕੇਅੰਗੁਜਮੇਖਕਰੀਰਸੁਦਰਸਨਤੇਅਘਓਘਨਸੇਈ॥ ੧੬੧॥ ਚੌ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਇਸਕਾਦਰਸਨਪਾਵੈ॥ ਬਹੁਰੇਹਮਰਾਦਰਸਦਿਖਵੈ
 ਸੋਨਰੁਜਾਵੈਪੁਰੀਹਮਾਰੀ॥ ਯਾਮੇਸੀਸਨਕਛੂਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੬੨॥ ਐਸਬਚਨਸੀਮੁਖੇਅਲਾਏ॥ ਪੁਨਿਹਮਦੁਹੁਕੁਬਚਫੁਰਮਾਏ
 ਦੇਉਕੂਤਤੁਮਲਾਰੋਚਰਨੀ॥ ਅੰਰਦਾਸਕੀਪਰੋਚੁਸਰਨੀ॥ ੧੬੩॥ ਕੂਪਤਪ੍ਰੈਹਮਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਅੰਗੁਜਦਾਸਕਸਬੀ
 ਦਨਧਾਰੇ॥ ਤੁਮਰੇਅੰਗੁਜਮਾਥਾਟਿਕਾਵੈ॥ ਇਸਅੰਗੁਜਨਹਸੀਸਨਿਵਾਵੈ॥ ੧੬੪॥ ਤੀਨਬੇਰਸੀਗੁਰਬਚਕਹੇ॥ ਹਮਨਹਿ
 ਮਨੇਕੂਪਤਭੁਏ॥ ਸੀਗੁਰਕਹਤੁਮਸੀਸਨਨਾਵੈ॥ ਤੁਮਰੇਜੋਗਨਅਸਫਲਪਾਵੈ॥ ੧੬੫॥ ਚੌ॥ ਸੀਗੁਰਅੰਗਦਾਸਕਹਾ
 ਅਬਨਵਤੋਹੀਸੀਸਾ॥ ਇਹਅੰਜਰਤੁਮਨਹਿਜੋਗੇਇਹਜਰਹੈਬਖਸੀਸਾ॥ ੧੬੬॥ ਸੀਫਲਪੇਜੋਪਾਂਚਲੈਬਹੁਰੇਨਾਯੋਮਾਥ
 ਸਾਹਿਬਬੁਢੇਹਾਥਤੇਤਿਲਕਕਰਾਯੋਨਾਥ॥ ੧੬੭॥ ਚੌ॥ ਅਮਰਦਾਸਗੁਰਮੁਖੇਉਚਰਕੈ॥ ਅਪਨੀਜੋਤਿਤਾਹਮੇਧਰਕੈ
 ਕੁਸਾਬਾਰਨਿਜਰੂਪਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੇਪਾਸਜਿਧਾਏ॥ ੧੬੮॥ ਹਮਨਿਜਮਨਮੇਬਿਜਮੇਪਾਯੋ॥ ਭਈਰੂਲਲਖਸ
 ਮਾਥਿਤਾਯੋ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਕ੍ਰਿਆਹਮਸਭੈਸਵਾਰੀ॥ ਕੀਰਤਨਕ੍ਰੋਅਖੰਡਅਪਾਰੀ॥ ੧੬੯॥ ਤਾਹਸਮੇਜੁਕੁਲਾਹਲਭਯੋ॥ ਰ
 ਸਨਾਏਕਜਾਤਨਹਿਕਯੋ॥ ਸੁੰਦਰਤਬੈਬਿਥਾਨਥਨਾਯੋ॥ ਦੇਖਪੁਰੰਦ੍ਰਯਾਨਲੁਭਯੋ॥ ੧੭੦॥ ਸੀਗੁਰਦਾਹਦੇਹਇਹਾਂਕੀ
 ਨੋ॥ ਇਹਕਰੀਰਸੇਗੁਰਦ੍ਰਿਸਟੀਨੋ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਤਬਬੰਦਨਕਰੀ॥ ਧੰਨਧੰਨਤਬਮੁਖੇਉਚਰੀ॥ ੧੭੧॥ ਚੌ॥ ਦਾਤੂਕੀ
 ਉਪਮਾਕਰੀਸੀਗੁਰਅਰਜਨਨਾਥਾ॥ ਸੀਗੁਰਗਾਥਜੁਨਾਇਕੈਹਮਕੋਕੀਓਜਨਾਥਾ॥ ੧੭੨॥ ਕਛੂਸੀਛੋਪਅਗੋਕਹੋਦਾ
 ਰੂਕਹਸੁਨਦਿਆਲਾ॥ ਰੈਨਦਿਨਾਕੀਰਤਨਕ੍ਰੋਅੰਰਨਕੋਉਖਿਆਲਾ॥ ੧੭੩॥ ਚੌ॥ ਸੀਮਤਸੇਰਹਸੈਗ੍ਰੰਥਜਾਨੋ॥ ਅਧੁਮਾ
 ਸਾਥਿਤੋਥਪ੍ਰਮਾਨੋ॥ ਸੀਗੁਰਅੰਗਦਾਇਹਾਂਸਮਾਏ॥ ਜਾਂਹਿਉਪਮਾਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਾਏ॥ ੧੭੪॥ ਅਹਿਨਿਸਕੀਰਤ
 ਨਕਰੈਅਪਾਰੀ॥ ਗੀਪ੍ਰਬਜਛੁਸਬੈਤਨਧਾਰੀ॥ ਇਹਿਬਿਧਤੇਰਹਦਿਵਸਥਿਤਾਏ॥ ਸਭੁਸਿਖਮਿਲਭੁਢੇਪਹਆਏ॥

੧੧੫) ਤਬ ਬੁਢੇ ਇਹੁ ਤਾ ਬਿਚਾਰਾ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰਗੁਰੂ ਚਿਰਾਗਾ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਸਿਖਾਸਨ ਲਾਇਆ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰਕਰ
 ਬੈਠਾਇ ੧੧੬) ਨਰੁ ਮਜੈ ਜੈ ਬਾਜੁ ਬਜੇ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰਤਖਤਾ ਬਿਚਾਰੇ ਇਹ ਦਿਖ ਦੇਵ ਦੇਵ ਪਾਤਿ ਆਯੋ ਵਰਖੁ
 ਲਜੈ ਮੁਖੇ ਅਲਾਯੋ ੧੧੭) ਐਸ ਕੁਲ ਹਲ ਦੇਖ ਕੈ ਮੁੰਨ ਭੁਭੇ ਕੋ ਪਾ ਮਾਯਾ ਮਮਤਾ ਹਿਰਲਈ ਕਛੂ ਨਹ ਯੋਚਿ ਤਬੋ ਪ
 ੧੧੮) ਨਿਜ ਬਲ ਸੋ ਮੈ ਪੋਗ ਲਈ ਭਾਂਸਿ ਉਈ ਰਖ ਪਾਗਾ ਹਮਰੇ ਮਨਈ ਰਖ ਬਧੀ ਕੋ ਕਰ ਸਕੈ ਨਿਵਾਰਾ ੧੧੯) ਐਸਾ ਪ੍ਰਤਾ
 ਪਕੁ ਮਤ ਬਹੀ ਗੁਰਕਾ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰਗੁਰੂ ਜਗਮਾਹਿ ਕਹਾਏ ਸਿੰਗਤ ਆਵਤ ਵਾਰਨ ਪਾਵਤ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਏ
 ਹਮਰੀ ਤਬ ਸੇਵਨ ਕੋ ਇਕ ਕੋਇ ਹੋਤ ਹਮਰੀ ਰਖ ਨਿਤ ਕਰਾਏ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰਮ ਮਈ ਰਖ ਦੇਖਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਯਾਇ ਹੋਰ ਤ
 ਜਾਏ ੧੨੦) ਐਸਾ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਆਪੋ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਲ ਜਾਵਤ ਭੁਏ ਸੱਤਿ ਨਾਮ ਕਰ ਜਾਪ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸਤਿ ਹਠਾ ਕਰੀ ੧੨੧) ਦੋਹਰਾ
 ਬਾਵਲੀ ਉਦਤ ਹਰ ਚੀਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪਾਗਾ ਕਥਾ ਬਿਧਿ ਤੇ ਮੈ ਰੋਕ ਰੋਕ ਨਤ ਹਾਥਿ ਸਥਾਰਾ ੧੨੨) ਕੁੰਡਲੀ
 ਆਤਿ ਹਰ ਅਵਸਰ ਪਾਵਤ ਭੁਏ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਸੇਰਾ ਸੁਨਿ ਸੁਨ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਪੈ ਬਢੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਪੈਰਾ ਬਢ ਤਾ ਚਿਤ ਮਹਿ ਪੈ
 ਰੇ ਸੋਭਤਿ ਹਨਿ ਤਬ ਪਾਵੈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਸਿਖ ਆਇ ਪੁਜ ਅਨਗਨ ਤਚ ਕਾਵੈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਿਨ ਕੀ ਹਰੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਾਜਿਹਾ ਮਮਈ ਰਖ ਚਿਤ ਮੈ ਬਪੈਰੈ ਹੋਤ ਪਤ ਅਵਸਰ ਸੁਤਿਹ ੧੨੩) ਛੁਪੈ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਏ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਮਰਗੁਰ ਸਭ ਫਲ ਦਾਇ
 ਕੁੰ ਸਿੰਗਤ ਆਵ ਅਪਾਰ ਮਾਂਗ ਬਰਜੇ ਜਿਹ ਲਾਇਕਾ ਕਿਤ ਕਕਾਲ ਚਲ ਗਏ ਪੁਨਾਪ ਧੀ ਮਮੋ ਜਈ ਹਮਰੇ ਕੀ ਨਉ ਚਰਤੁ
 ਮੈਸੁ ਤਗੁ ਰਕੇ ਹੋਈ ਜੇਖੁ ਤੀ ਕਿਹ ਠਵ ਕੇ ਆਇ ਇਹ ਗੁਰ ਹੋ ਬਨੇ ਜੀਵਤੁ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਮਭੁਏ ਐਸ ਦੇਖ ਕਹਾ ਸਿਰ
 ਧੁਨੇ ੧੨੪) ਦੋ ਬਚਨ ਤਿਨੁ ਕੇ ਬਨ ਸਮਾ ਮਊਰਧ ਸੇਬ ਨਾਇ ਕ੍ਰਿਪ ਪੂਰਤਿ ਤਕੇ ਚਲੇ ਹੋਨੇ ਤਹ ਕੇ ਜਾਇ ੧੨੫)
 ਜੋ ਦੁਪਸੀਲਾ ਵਿਚਾਰ ਮੈ ਪਰਧੀ ਰਜ ਕਰ ਜਾਪਾਤ ਦੁਪਸੀਲਾ ਕੁਸੀ ਗਕੇ ਕਰੈ ਪਾਪ ਨਿਹ ਪਾਪ ੧੨੬) ਦੋ ਭੁਈ ਈ ਰਖਾ ਤਿ

੨੮
 ਏਸਮਾਨਾਮਮਨਮਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾਪ੍ਰਤਸਮਤਿਨਕੇਬਚਨਸੁਨਾਈ। ਕ੍ਰੋਧਅਗਨਦਾਘੋਰਿਦਤਾਈ॥ ੧੮੧॥ ਚਲਤਪੰ
 ਥਮਨਐਸਾਦਿਚਾਰੋਂ। ਅਮਰਦਾਸਕੋਜਾਇਸੰਘਾਰੋਂ। ਤਿਹਠਾਂਜਾਇਦੇਖਛੁਬਕੋਸੀ॥ ਮਨਹੁਪੁਰੀਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਨਤੈਸੀ॥ ੧੮੨॥ ਲਗ
 ਮੇਦੀਵਨਗੁਰੁਸੁਮਹਈ॥ ਮਨਹੁਦੇਵਛੁਬਬਰਨਨਜਾਈ॥ ਰਬਾਬੀਕੀਰਤਨਕਰੈਸੁਪਾਰੀ॥ ਮਨਹੁਜੋਛਕਿੰਨਰਤਨਧਾਰੀ॥ ੧
 ੮੩॥ ਅੰਧਦੀਵਨਸੋਹਗੁਰਕੋਸੇ॥ ਦੇਵਨਸਭਾਬਿਸਨਛੁਬਜੈਸੇ॥ ਐਸਸੋਭੁਗੁਰਮਮਨਹੁਭਾਈ॥ ਤਬਮੈਗੁਰਕੋਲਾਤਚਲਾਈ
 ੧੮੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਲਾਤਪ੍ਰਹਰਜਬਹੀਕੀਐਬਖਸਸਥਲਮੈਰਿਸਠਨਾ॥ ਸਿੰਘਾਸਨਤੇਭੁਮਪਗਰਿਰੇਅਮਰਦਾਸਸੁਖਖਨ
 ੧੮੫॥ ਉਠਸੰਭਾਰਮਮਚਰਨਗਹਿਹਾਥਕਮਲਕੇਆਹਿ॥ ਮਰਦਨਕਰਬੋਲਤਭੁਏਭੁਨੈਬਚਨਕਹਿਤਹਿ॥ ੧੮੬॥ ਝੋਲਾ॥
 ਬਜਰਸਮਾਨਭਈਮਮਦੇਹਜੁਫੀਠਗਦਾਰਸੁਸੰਗਸਮਾਨਾ॥ ਕੋਮਲਪੈਚਰਨੀਭੁਜਤੇਹਲਗੀ॥ ਤੁਮਚੋਟਛਿਮੋਸੁਖਖਾਨਾ॥
 ਰਕੇਸੁਤਤੇਹਜੁਆਵਤਦੇਖਰਹੋਮਮਬੈਠਧਰੇਮਧਮਾਨਾ॥ ਅੰਗਜਤੇਹਉਠੈਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨੀਤਕਰੀ॥ ਇਹਤਾੜਨਠਨਾ
 ੧੮੭॥ ਜੇਕਛੁਸੇਵਕੋਹੁਕਰੋਂਮਮਭੂਲਛਿਮੋਨਿਜਦਾਸਪਛਾਨੇ॥ ਦਾਸਨਦਾਸਪਛਾਨਦਯਾਨਿਧਰੇਖਕਛੁਚਿਤਮਝਨਐਨੇ
 ਤਬਹੀਐਸਬਖਾਨਕੀਓਭਲੀਥਾਤਾਈਹੀ॥ ਇਹਸੇਵਕਮੋਨੇ॥ ਇਹਠੈਰਕੋਛਾਭੂਪਿਅਨਕਰੋਇਹਠੈਭੁਭੁਮਾਰਸੁਨਹਜੁਖਾਨੇ॥
 ੧੮੮॥ ਝੋਲਾ॥ ਮਮਪਿਤਕੀਕਰਸੇਵਛੁਲਾਸਿਉਗੁਰਆਈਲਈ॥ ਗੁਰਬੇਸੁਧਅਭੇਦਤੇਹਕਪਦਜਾਨੈਨਹੀ॥ ੧੮੯॥ ਝੋਲਾ
 ਪਈ॥ ਮੇਹਬਚਨਚਨਚਿਤਮਹਿਰਾਖੇ॥ ਨੀਮਰਤਬਚਨਗੁਰਮੁਖਜੋਭਾਖੇ॥ ਮੈਤੇਭੁਮਰਦਾਸਦਿਆਲਾ॥ ਜੇਕਿਛੁਕੋਹੋਂਕਰੋਂ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧੯੦॥ ਪੁਨਿਦਿਨਲੋਪਨਿਸਾਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ ਪ੍ਰਗਟਸਾਦਰੀਨਿਜਬਲਪਾਈ॥ ਨਿਜਨਿਜਪਾਮਸਭੀਚਲਗਾਏ॥ ਨਿ
 ਜਆਸਨਸ੍ਰੀਗੁਰਸੁਖਲਾਏ॥ ੧੯੧॥ ਪੁਨਨਿਜਮਨਮੈਕੀਨਦਿਚਰਾ॥ ਜਹਾਂਕਲਹਨਹਰਹਨੁਹਮਾਰਾ॥ ਛੇਤ੍ਰਠੈਰਇਹਤੁਹਾਂਸਿ
 ਧਯੋ॥ ਜੀਵਜੀਤਜਹੋਕੋਇਨਪਯੋ॥ ੧੯੨॥ ਅਸਾਦਿਚਾਰਨਿਸਅਰਧਨਿਹਾਰੀ॥ ਏਕਲਚਲਤਭੁਏਸੁਖਧਾਰੀ॥ ਕਛੁਦਰਬਨਿਜ

ਸੰਗਨਲੀਨੋ॥ ਬਿਨਪਦਤਪਾਨਕੀਨੋ॥ ੧੯੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਪੱਛਮਦਿਸਪਾਨਕੀਯੋਛਿਨੋ॥ ਪਹੁਚੇਜਾਇ॥ ਬਾਸਰਕੀਨਗਰੀ
 ਉਰੇਉਦ੍ਰੁਮਦਿਖਾਇ॥ ੨੦੦॥ ਧੋਨਪਾਲਕੋਠਤਹਾਂਸੀ॥ ਗੁਰਮਨਮੈਚੀਨਾ॥ ਤਹਦਰਪਰਐਸੋਲਿਖੋ॥ ਭੁਨੋਪਤ੍ਰਪਰਬੀਨ॥ ੨੦
 ੧॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਇਹਦਰਜੇਨਰਥਾਇਉਪਾਰੇ॥ ਨਾਤਿਹਗੁਰਨਸਿਖਹਮਾਰੇ॥ ਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਦੇਉਤਿਹਜਾਈ॥ ਹਮਤਿਨਕੋਨਹਰੁਏ
 ਸਹਾਈ॥ ੨੦੨॥ ਲਿਖਅਸਦਰਪਗਚਿਟਥਿਸੋਈ॥ ਤੁਮਹਿਛਪੇਜਨਨਹਿਕੋਈ॥ ਪਦਮਾਸਨਕਰਲਗੀਸਮਾਧਾ॥ ਗੁਰਨ
 ਨਕਪਦਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ ੨੦੩॥ ਚੜ੍ਹਿਯੋਦਿਵਜਬਰੈਨਾਦਿਹਾਈ॥ ਗੁਰਛਪਗਏਖਬਰਚੁਨਿਪਾਈ॥ ਮੈਮਨਮੈਤਬਅ
 ਨੇਦਪਾਯੋ॥ ਦਰਬਭੰਡਾਰਸਭੁਅਪਨਕਰਾਯੋ॥ ੨੦੪॥ ਗੁਰਨੇਬਸਤ੍ਰਅੰਗਬਨਾਈ॥ ਤਖਤਗੁਰੁਪਹਿਬੈਠੇਜਾਈ॥ ਮੋਕੋਕੋਉ
 ਨਸੀਸਨਿਵਾਏ॥ ਸਭੁਕੋਉਦਿਖਪਾਸਹਟਾਏ॥ ੨੦੫॥ ਗੁਣਬਿਨਪੁਜਨਹੋਵਈ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਿਨਨਹਮਾਨਾ॥ ਪੰਟਸਹਿਤਉਦ੍ਰੁ
 ਤਰਦੁਪਾਬਿਨਾਦੁਖਖਾਂਨਾ॥ ੨੦੬॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਾਇਕਚਿਤਭੁਨੋਦਤੁਤਬਦੁਖਪਾਇ॥ ਵਿਚਾਰਭੁਮਨਐਸੇਭੁਐਕਰੋਂਸੁਕੋਨਉ
 ਪਾਇ॥ ੨੦੭॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਜੇਵਾਪੁਜਾਕਿਸੈਨਦੀਨੀ॥ ਕਿਸੀਸਿਖਨਹਿਬੰਦਨਕੀਨੀ॥ ਤਬਮੈਮਨਮੈਕੀਨਾਦਿਚਾਰਾ॥ ਇਹਗੁ
 ਰਥਾਈਖੇਦਪਸਾਰਾ॥ ੨੦੮॥ ਕਛੂਨਇਸਮੈਨਿਜਗਹਿਜਐ॥ ਜਾਇਆਪਨੋਧਾਮਸੁਹਐ॥ ਅਸਾਦਿਚਾਰਕਰਧਨਾਇਕਰਾ
 ਏ॥ ਬੇਸਰਲਾਦਖਭੂਰਚਲਾਏ॥ ੨੦੯॥ ਗੁਰਘੋਰੀਕੋਨਿਕਟਜਬਲੇਨੋਤਕੋਜਾਈ॥ ਪਛੇਲਾਤਪ੍ਰਹਰਹੀਅਥੋਕਟਕਟਖ
 ਏ॥ ੨੧੦॥ **ਚੌ**॥ ਘੋਰੀਬਿਨਸਭਹੀਧਨਲੀਨੋ॥ ਤਾਸਲੇਨਹਿਤਜਤਨਨਚੀਨੋ॥ ਦਾਇਘਰੀਦਿਨਰਹਜਬਾਈ॥ ਓਰਖਭੂਰਪਾ
 ਲਕਰਾਈ॥ ੨੧੧॥ ਅਵਤਪੰਥਰੈਨਪਰਗਈ॥ ਆਯੋਚੇਰਤੁਮਦਿਰਿਸਖਈ॥ ਸਭੁਧਨਲੁਟਬਸਤ੍ਰਮਾਮਛੀਨੋ॥ ਨਿਜਮਾਰਗਤਿ
 ਹਪ੍ਰਾਨਕੀਨੋ॥ ੨੧੨॥ **ਦੋ**॥ ਤਬਹੋਅਤਿਦੁਖਪਾਇਕੈਅਯੋਅਪਨਆਗਾਰਾ॥ ਲਾਤੋਰਗਤਾਤੇਭੁਐਭੂਭੋਸੇਕਮੀਝਾਰਾ॥ ੨੧੩॥
 ਮਮਬਿਤੰਭਐਸੇਭੁਐਤਿਹਠਕੀਚੁਨਿਬਤਾ॥ ਸੰਗਤਸਭੁਬਿਮੁਕਲਭਈ॥ ਬਿਨਗੁਰਮਨਉਤਪਾਤਾ॥ ੨੧੪॥ **ਅਭਿਲਾ**॥ ਸਿੱਖਸਿ

ਗਤ ਇਕ ਠਾਂ ਦਿਵਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਭੁਟੇ ਹਮ ਦੀ ਨਜੁ ਭਾਖੁ ਨ ਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਿਹ ਠਾਂ ਗਏ ਸਮਝ ਨਹ ਹਮ ਪਰੈ ॥ ਹੋ ਭੁਟੇ ਦੁਖ ਤਬਿ
ਭੁਟੁ ਕਿਉ ਨਹਿ ਕਲ ਪਰੈ ॥ ੨੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ॥ ਕੋਊ ਕਹੈ ਗੁਰ ਅੰਤ ਪੀਅਨ ਭੁਟੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਨਿਜ ਲੋਕਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ਕੋਊ ਕਹੈ ਕਹ ਪ੍ਰਾਨ
ਕੀਓ ਗੁਰ ਦਾਤੁ ਕੇ ਬੈਨ ਭੁਟੇ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਕੋਊ ਕਹੈ ਹਮ ਖਾਇ ਮਰੈ ਕੋਊ ਘਾਇ ਮਰੈ ਦੁਖ ਭਾਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗ ਤਐ ਸਕ ਲੇਸ
ਕੋ ਗੁਪੀ ਆਜਿ ਮਕਾਨ ਬਿਨਾ ਚਿਤ ਤਾਏ ॥ ੨੧੫ ॥ ਸਭ ਹੀ ਮਿਲ ਐ ਸਵਿਚਾਰ ਕੀਓ ਰਮਦਾਸ ਚਲੈ ਬੁਢਾ ਭੁਖ ਦਾਈ ॥ ਚਲ ਐ ਰ
ਜਤਾ ਹਿ ਪੁਕਾਰ ਕਰੈ ਦੁਖ ਸੋਇ ਹਰੈ ਨਿਸਚੈ ਸਮਦਾਈ ॥ ਮਿਲ ਕੈ ਸਭ ਹੀ ਤਿ ਤੁਕੇ ਚਲੈ ਤਬ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਮੁਖ ਉਪਮ ਗਾਈ ॥
ਗੁਰ ਨ ਕਅੰਗ ਦਰੁਪਸ ਮਾਨੁ ਜਾਨ ਅਏ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨੧੬ ॥ ਛੋਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਕੋ ਤਿਹ ਅੰਗ ਜਅੰ ਚਰਿ ਰੂਪ ਰੇਸ ਮ
ਹਾਏ ॥ ਸੰਤ ਉਤਾਰਿ ਭੁਟੇ ਜਗ ਮੇ ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੇ ਹਿਤ ਅਏ ॥ ਗੁਰ ਨ ਕਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਤੁਹੀ ਕਛੁ ਭੁਟੇ ਦਨ ਹੀ ਹਮ ਲਾਗ
ਤ ਪਾਏ ॥ ਸਹਾਇ ਕਰੇ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਪਿ ਘਾਇ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨੧੭ ॥ ਦੋ ॥ ਬੁਢੇ ਕੇ ਚਰਨ ਨ ਪਰੀ ਸੰਗ ਤਐ ਸਾ ਅਲਾ
ਈ ॥ ਬੁਢਾ ਤਬ ਪੁਛੁ ਤਕੋ ਕਾਜ ਭੁਟੇ ਹਮੁ ਨਾਇ ॥ ੨੧੮ ॥ ਸਭ ਬਿਤਿ ਤਸੀ ਗਤ ਕਯੋ ਗੁਰ ਬਿਨ ਭੁਟੇ ਅਪੀਨਾ ॥ ਕਿਧੈ ਤਿਲ ਕੁ
ਕਿਹ ਦੀਜੀ ਐ ਕਿਧੈ ਦਰਸ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ੨੧੯ ॥ ਰਸ ਵਲ ਛੁੰਦਾ ॥ ਭੁਟੇ ਬੈਨ ਐ ਸੋ ॥ ਕਹੇ ਤਹਿ ਜੈ ਸੋ ॥ ਬੁਢੇ ਮੇਨ ਪਾਰੀ ॥ ਘਟਿ ਏ
ਕਸਾਰੀ ॥ ੨੨੦ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਖ ਲੀਨੋ ॥ ਜਬੈ ਪੀਅਨ ਕੀਨੋ ॥ ਪੁਨੀ ਕੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਜੇ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੨੨੧ ॥ ਕਰਾਮਾ ਤੋਹਣੀ ॥ ਦੁਖੰ ਦੇ
ਵਲੇਈ ॥ ਅਸੀ ਬਾਤ ਕੀਜੈ ॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਲੀਜੈ ॥ ੨੨੨ ॥ ਮੁਖੰ ਐ ਸਗਾਈ ॥ ਸਭ ਕੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭੁਟੇ ਮੇਰ ਪੀਅਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਜ ਸਾਰੇ ॥
੨੨੩ ॥ ਨਹੀ ਚਿਤ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਮਲੀਜੈ ॥ ਚਲੇ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਲੀ ॥ ਹਮੁ ਸੰਗ ਚਾਲੀ ॥ ੨੨੪ ॥ ਚਲੇ ਸੰਗ ਐ ਸੋ ॥ ਮੁਖੰ ਚਾਰ ਜੈ ਸੋ
ਦਿਵੀ ਸੰਗ ਲਾਏ ॥ ਚਲੇ ਖੀਰ ਪਾਏ ॥ ੨੨੫ ॥ ਦੋ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧ ਸੋ ਬੁਢਾ ਤੁਕੋ ਸੰਗ ਤਕੇ ਉਠ ਸਾਥ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਟੇ ਸ
ਭੁਟਿ ਖੁਭੁ ਏਸ ਨਾਥ ॥ ੨੨੬ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਖਾਰੇ ਜਾਇ ਕੈ ਬੁਢੇ ਬਿਨ ਤਉ ਚਾਰਾ ॥ ਹੋਸਤਿ ਗੁਰ ਸੀ ਕਟ ਹੋਰੇ ਦੀਜੈ ਦਰਸ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੨੨੭ ॥

ਚੀਯੁਨਿਬੁਢੇਮਨਮੇਸੇਈਨੋਗੁਰੂਦਰਬਸਭਦਾਤੁਲੀਨੋਘੇਰੀਰਹੀਗੁਰੂਕੀਪ੍ਰੀਤੀਚੜਨਨਦੇਹਿਕਿਸੁਖਪਾਰੀ॥੨੨੮॥
 ਇਹਕਾਰਨਦਾਤੁਛਰੁਗਯੋਗੁਰਬਿਨਘੇਰੀਚੜਨਨਦੇਸਭਸੇਬੁਢੇਕੀਨਉਚਰਾਯਹਿਘੇਰੀਕੋਕੋਰਸਿੰਗਾਰਾ॥੨੨੯॥
 ਜੀਨਲਗਾਮਪਾਇਛੁਢੇਵੈਜਿਹਦਿਸਜਾਇਪਾਛਲਗਲੇਵੈਕਰਸਿੰਗਾਰਘੇਰੀਛੁਢਦਈਸੰਗਤਮਨਪੀਰਜਕਛੁਪਈ॥
 ੨੩੦॥ ਸੁਛਤਚਲੈਅਸ੍ਰਨੀਅਗੋਬੁਢੇਜੁਤਸਭਪਾਛੇਲਾਗੋਚਲਤਚਲਤਘੇਰੀਤਹਖਰੀਕਛੁਕਉਰੇਬਾਸਰਕੀਪੁ
 ਰੀ॥੨੩੧॥੨੩੨॥ ਸੀਗੁਰਕੋਕੋਠਾਤਹਾਂਦਿਖਘੇਰੀਹਰਖਾਇਸ੍ਰਿਥਮਪ੍ਰਕਾਸਤਿਨਕਰੀਪੁਨਸਨਮੁਖਹਿਹਨਾਇ॥੨੩੩॥ਪੁਨ
 ਬੰਦਨਦਰਪਰਕਰੀਘੇਰੀਅਤਿਹੁਇਦੀਨਾਇਪੈਰਾਟਕਵਿਕੇਬਸਿੰਘੇਜੁਨੇਸਿਤਪ੍ਰਬੀਨ॥੨੩੪॥ਸ੍ਰੇਯਾਦੁੰਢਤਹੈਲਛਮੀ
 ਪਤਿਕੋਕਿਧੋਖੇਜਤਬਿੰਦਾਬ੍ਰਹਮਕੋਆਈਕਿਧੋਸਾਰਸੁਤੀਜਗਪਤਿਨਿਹਾਰਨਏਅਸ੍ਰਨੀਪੁਨਖੇਜਨਪਈਜੀਵੁਬ੍ਰਹਮ
 ਮਿਲਾਪਕੇਹੇਤਕਿਧੋਸੁਤੀਮੁਖਚਾਰਪਠਈਮੇਹਜਰੇਪਟੈਨਰਕੇਉਰਤੈਸਜਰੇਪਟਦੀਨਦਿਖਾਈ॥੨੩੫॥੨੩੬॥ਤਬਘੇ
 ਰੀਠਾਂਢੀਭਈਸਭਕੋਪਤੋਦਿਖਾਈਮੇਰੇਪਤਗੁਰਸੇਰੁਹੈਇਸਮੇਦਯੋਜਨਾਇ॥੨੩੭॥ਸੰਗਤਸਭਹਰਖਤਰੁਈਸਮਝ
 ਗੁਰੂਕੀਸਾਰਾਬੁਢੇਤਬਅਛਰਪੜੇਜੇਦਗਲਿਖੇਮੁਰਾਰਾ॥੨੩੮॥੨੩੯॥ਬੁਢੇਸਭਕੋਕਹਾਸੁਨਾਈਅਖਗਲਿਖੇਗੁਰੂਜਨ
 ਭਾਈਜੇਊਆਇਇਹਦਰਕੋਪਰੈਨਾਹਮਗੁਰੂਨਸਿੱਖਹਮਾਰੈ॥੨੪੦॥ਹਲਤਪਲਤਤਹਨਾਹਸਹਾਈਜੇਸਿੱਖਹਮਾਰਾ
 ਬਚਨਹਦਾਈਸੰਗਤਭਈਬਿਸਮਸੁਨਬਾਤਾਗੁਰਬਿਨਕੁਝਬੋਊਤਪਾਤਾ॥੨੪੧॥ਸਭਸੰਗਤਗਰਅੰਚਰਬੂਰੀਬੁ
 ਢੇਕੀਮੁਖਉਪਮਉਚਾਰੀਤੁਮੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੋਤਕਕਏਕੀਨੋਜਤਨਗੁਰੂਲਭਲਏ॥੨੪੨॥ਤੁਮਹੀਅਬੋਕੇਜਤਨਕਰੀ
 ਜੈਜਿਹਦਿਪਹਮਗੁਰਦਰਸਨਦੀਜੈਬੁਢੇਮਨਦਿਚਰਤਬਕੋਗੁਰਬਚਦਰਖੇਲਨਕਭੋ॥੨੪੩॥੨੪੪॥ਇਹਦਰੁਛੇ
 ਰੁਐਸੇਕਰੋਪਾਛੇਜੀਨਲਗਾਈਸੀਗੁਰਕੋਚਰਨਨਪਰੈਅਪਨੀਭੂਲਾਛਿਮਾਇ॥੨੪੫॥ਚਰਨਬੰਦਮਨਗੁਰੂਕੇਤਬਬੁਢੇਅ

ਸਕੀਨ) ਸੀਨੁਲਾਇਪੁਰਬਾਦਿਸਾਸੀ) ਗੁਰਦਰਸਨਚੀਨ) ੨੪੨) ਸੋ) ਪਰਪੀਰਜਉਰਮਾਹਿਤਬਪ੍ਰਵੇਸਤੀਤਰਕੀਓ) ਦੇਖੇਸੀਗੁਰ
ਤਾਹਿਪਿਮਾਨਦ੍ਰਿਸਟਮਹਮਾਅਵਧ) ੨੪੩) ਸ੍ਰੈਯਾ) ਦੇਖਸਮਾਧਭਈਗੁਰਕੀਤਬਐਸਵਿਚਾਰਮਨੈਠਹਰਾਯੋ) ਨਰਦਸਾਰਦ
ਪੰਤਨਹੀਪਟਜੋਨਨਹੀਇਹਭਾਂਤਪਿਆਯੋ) ਕਪਲਚਵੰਨਰਿਖੀਕਿਨਹੀਤਪਸੀਰਿਖਸਿਭਨਹੀਅਸਭਾਯੋ) ਐਰਨਹੀਉਪਮਾ
ਉਪਜੈਪਿਖਐਸਸਮਾਧਇਹੀਮੁਖਗਾਯੋ) ੨੪੪) ਭੁਗਤਸਿੰਘਬੁਢੇਅਤਿਨਿਮਤਪ੍ਰੈਗੁਰਕੋਪਦਨੀਰਜਬੰਦਨਧਾਰੀ) ਸਮਾ
ਧਵਿਰਾਮਭਈਗੁਰਕੀਗੁਰਐਸਕਹੋਅਯੋਕਿਉਬਚਦਾਰੀ) ਬੁਢੇਕਹੋਬਚਰਾਖਪ੍ਰਭੂਹਮਸੀਨੁਲਗਾਇਅਏਕਰਤਾਰੀ
ਵਿਯਾਕੁਲਸਿਗਤਸਿਖਭੁਏਤੁਮਆਨਛਪੇਜਗਮੈਤਮਭੂਰੀ) ੨੪੫) ਚੋ) ਭਾਈਕੀਉਪਮਾਗੁਰਕੀਨੀ) ਪਚਉਪਕਾਰਬੰਢੇ
ਤੁਮਲੀਨੀ) ਈਰਖਅਗਨਮਾਹਿਜਗਭੂਰੀ) ਪੀਰਜਗਮਾਨਸਭੇਹਨਭੂਰੀ) ੨੪੬) ਪਿਸਤਾਸਨੀਅਸਾਦੁਖਦਾਈ) ਪੂਰਨ
ਰਜਤਿਲੋਕੀਪਾਈ) ਕਮਾਦਿਕਜਗਜੁਰਅਪਾਰਾ) ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਜੀਤਜਗਸਾਰਾ) ੨੪੭) ਸਮਾਘੇਰਕਲਜੁਗਕਾਐਯੋ)
ਮਾਨਤਿਸੀਰੂਰਆਨਛਪਾਯੋ) ਤਬਬੁਢੇਅਸਬਚਨਉਚਾਰੋ) ਸਭੁਕੇਤਕਤੁਮਰੋਬਿਸਬਥੋ) ੨੪੮) ਤੁਮਪ੍ਰਮੇਸਰਜਗਉਪ
ਜਾਵੋ) ਤੁਮਅਖੇਦਖੇਦਨਹਿਪਾਵੋ) ਅਪਨੀਲੀਲਾਅਪਨਿਹਾਰੋ) ਦੇਖਸਿਸਟਨਿਜਆਨੰਦਧਾਰੋ) ੨੪੯) ਚੋ) ਸਿਗਤਸਿ
ਸਟਤੁਮਰੀਪ੍ਰਭੂਤਿਨਕੇਦਰਸਦਿਖਾਇ) ਸਭੁਆਸਾਪੂਰਨਕਰੋਜੋਜਿਹਕੇਮਨਭੂਇ) ੨੫੦) ਸ੍ਰੀਮੁਖਤਬਐਸੇਕਹਾਅਥੈ
ਖੋਲਦਰਦੇਹਾ) ਸਿਗਤਕੋਆਗਿਅਕਰੋਇਹਦਰਸਸਭੁਲੇਹਾ) ੨੫੧) ਚੋਪਈ) ਬੁਢੇਮਨਮੇਅਨੰਦਪਾਯੋ) ਸੀਘਰਉ
ਠੇਹੁਰੁਗੁਨਗਾਯੋ) ਖੋਲਿਯੋਦਰਗੁਰਆਗਿਅਪਾਏ) ਕਰਹੁਦਰਸਅਸਬਚਮੁਖਗਾਏ) ੨੫੨) ਸਿਗਤਸੁਨਬੁਢੇਕੀ
ਆਗਿਅਮਾਅਵਤਭਈਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗਿਯਾ) ਹੁਮਹੁਮਾਇਜਭੁਅਈਤਹਾਂ) ਅਮਰਦਾਸਗੁਰਬੈਠੇਜਹਾਂ) ੨੫੩) ਚੜੀਭੇ
ਟਅਨਗਨਤਅਪਾਰਾ) ਲਗੇਅੰਬਾਰਕੋਗਨਤਸੁਧਾਰਾ) ਸਿਗਤਕੋਗੁਰਕਹਾਸੁਨਾਈ) ਹੁਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਜਖਦਾਈ) ੨੫

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਅਸਤਿਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸਤਿਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸਤਿਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸਤਿਗਤਿ

੫॥ ਏਹੁ ਉਪਕਾਰ ਬੁਢੈ ਜੀ ਕੀਨਾ ॥ ਖੇਦ ਬਡੈ ਨਿਜ ਤਨ ਪਰਲੀਨਾ ॥ ਜੋ ਏਹ ਸੀਨੁ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰ ਤਿਹ ਦਿਸੂਨਾ ॥
੨੫੫॥ ਏਹੁ ਬਸੀਨੁ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਐ ਸੰਗਤ ਮਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ਬੁਢੇ ਭਥਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਸੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਗਾਇ ॥ ੨੫੬॥
ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਪੁਰੁਚੁ ਚੋਇ ਪੈਰੀ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਬਚਨ ਮਨ ਸੀ ਗੁਰ ਉਠੈ ਬਾਹਰ ਦੀਓ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੨੫੭॥ ਚੋਪਈ ॥ ਭਥੈ
ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਪਗ ਲਾਗੀ ॥ ਸਨਮੁਖ ਹੋਈ ॥ ਭਥੈ ਬਡੁ ਗੀ ॥ ਹਾਥ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਐ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਉਰ ਮਾਹਿ ਪਿਆਐ ॥ ੨
੫੮॥ ਗੁਣੇ ਸਵਰਤ ਬਦੀ ਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ਸੰਗਤ ਹਰਖ ਗਐ ਦੁਖ ਜਾਲਾ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਪੈਰੀ ਛਬ ਪਾਵੈ ॥ ਭਕੀ ਉਪਮਾ ਕਰ
ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੨੫੯॥ ਭੇਦ ਦਰਬਤ ਈ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਲਾ ਦਚਲਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਸਾਥ ਪਧਾਰੇ ॥ ਪਦ ਨੀਰ
ਜ ਗੁਰ ਦਿਖ ਹਰਖਾਰੇ ॥ ੨੬੦॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਆਵਤ ਭਥੈ ਐਸੇ ॥ ਆਨਦ ਦਪ ਉਛਰੈ ਜਨ ਜੈਸੇ ॥ ਇਹ ਬਿਪਦੀ ਨਾ ਬਸੁਅ
ਮੀ ॥ ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਪੁਰੁਚੁ ਸੁਖ ਪਾਮੀ ॥ ੨੬੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਭ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਹਰ ਕੈ ਸੀ ਗੁਰ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਆਈ
ਭਖਤ ਬੈਠਤ ਭਥੈ ਸੀ ਗੁਰ ਪਾਦ ਮਨਾਇ ॥ ੨੬੨॥ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਜੈ ਜੈ ਗੁਇ ਓ ਸੀ ਗੁਰ ਤਖਤ ਬਿਰਾਜਾ ॥ ਬਾਜੇ ਭਥੈ ਸੰਗ ਲ
ਬ ਜੇਗਈ ਚਿਤ ਸਭੁ ਗੁਜਾ ॥ ੨੬੩॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਨ ਇਛੁ ਭਥੈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਬਿਦਾ ਭਈ ਸੰਗਤ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਬੁਢਾ ਜੀ ਗੁਰ
ਆਗਿਆ ਪਾਏ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸਚਿ ਰਤ ਬਪਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ੨੬੪॥ ਜੰਦ ਪਲਾਤ ਰੇਗਾ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਤੰਦ ਪਗ ਐਨ ਹੋ ਸਰਮਾਈ ॥ ਬ
ਹੁਤ ਕਾਲ ਜਬਾਇ ਮਾਥਿ ਤਗਐ ॥ ਲਾਤ ਰੇਗਾ ਮੋਕੈ ਦੁਖ ਦਐ ॥ ੨੬੫॥ ਅਮਰ ਦਾ ਸਸੀ ਗੁਰ ਬਡੁ ਗਾਗੇ ॥ ਜਿਤੀ ਜੈਤ ਸਮਾਵ
ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਣਿ ਨਿਲ ਜਹੋਂ ਤਿਹ ਠਾਗਐ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਭਗ ਅਸੁਭਐ ॥ ੨੬੬॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮਾਛਿ ਮੁਕਰੀ ਜੈ ॥ ਲਾਤ ਰੇਗਾ ਇਹ ਦੁ
ਰ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਅਮਰ ਦਾ ਸਸੀ ਭੁਖੋਂ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸਸਤੁ ਚਿਤ ਟਾਰੇ ॥ ੨੬੭॥ ਚੋਪਈ ॥ ਅਮਰ ਦਾ ਸਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨਿਸਾਦਿ ਨਰੋਂ
ਚਿਤ ਗਾਮੇ ਹਰਿ ਤਾਰ ਬਕਰਨ ਹਿਤ ਭੁਮ ਪੁਰੀਐ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੨੬੮॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕੋਰੋ ਜੇਇ

ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਭਾਈ। ਦਾਤੁਤ ਬਹੁ ਰਪ ਗਲ ਪਟਯੋ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਤਿ ਹਲਾਤ ਫਿਰਯੋ॥ ੨੧੦॥ ਲਾਤੋਰੇ ਗਤਿ ਹਛਿ ਨ ਕੁਮੋ ਨਾਸਾ॥
 ਦਾਤੁਕੇ ਮਨ ਕੁਮੋ ਹੁਲਾਸਾ। ਪੁਰਨ ਕੁਮੋ ਦਾਤੁ ਸੀਬਾ ਦਾ। ਜੋ ਉਪਢੈ ਦੁਖੀ ਮਟੈ ਬਿਬਾਦਾ॥ ੨੧੧॥ ਤਬ ਲੇਲੇ ਪਰਟੈ ਨਿਸਾਈ। ਕੋ
 ਸੀਬਾ ਦਤ ਬਕ ਬਾਬਾਈ। ਤਾਤੇ ਰੈ ਨ ਕਥਾ ਨ ਹਿਭਾਖੀ। ਚਢ੍ਹੋ ਦਿਵਸ ਸੁਨਿਯੇ ਗੁਰ ਸਾਖੀ॥ ੨੧੨॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜੀ ਅਤਿ
 ਸੁਖ ਪਾਏ। ਦਾਤੁਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਅਏ। ਕੋਠੇ ਮਹਿ ਤਿਹ ਲਗੀ ਜਮਾਧਾ। ਏਕ ਅਖੰਡ ਤਿਹ ਬਿਤ ਅਗਾਧਾ॥ ੨੧੩॥ ਦੋ। ਗੁਰ
 ਅਰਜਨ ਚਰਨੀ ਪਰੇ ਦਾਤੁਕੇ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਦੁਤੀ ਸਰੂਪ ਪਰਤਾਸ ਉਰਟੀ ਓ ਦਰਸ ਹਰਖਾਇ॥ ੨੧੪॥ ਸਮਾਧ ਵਿਰਾਮ ਦਾ
 ਸੁਕੁਮੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਾ। ਜੋ ਉਰੂਪ ਰਿਦ ਦੇਖਿ ਚਿਜੋ ਇਹ ਰੂਪ ਅਲੇਖਾ॥ ੨੧੫॥ ਚੋ। ਦਾਤੁਤ ਬਹੁ ਰਚਰਨੀ ਪਕੋ। ਗੁਰ
 ਅਰਜਨ ਕਰਕਰਤਿ ਹਛਕੋ। ਤੁਮ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕੇ ਪੁਕ ਅਪਰਾ। ਜੋ ਗਨਾਇ ਹਤੁ ਮਬੰਦ ਨ ਪਾਰਾ॥ ੨੧੬॥ ਦਾਤੁਤ ਬਹੁ ਅਸਾ ਬਿਨਤ
 ਉਚਾਰੀ। ਤੁਮੋ ਹੋ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰੀ। ਅੰਗ ਦਾ ਮਰਤੁ ਹੀ ਰਾਮ ਦਾਸਾ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਬ ਕੁਮੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੨੧੭॥ ਸਮਾਧ
 ਮਹਿ ਜੋ ਉਰੂਪ ਨਿਹਕੋ। ਸੋ ਉਰੂਪ ਤੁਮ ਰਾਇ ਸਟਾਕੋ। ਐਸੇ ਕਹ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗਲਾਗਾ। ਮਨ ਕਲੇਸ ਤਤ ਛਿਨ ਤਬ ਭਾਗਾ॥ ੨
 ੧੮॥ ਪੁਨਿ ਦਾਤੁ ਅਸਾ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ। ਸਮਾਧ ਬਹੁਤ ਹਮ ਕੀਨ ਮੁਰਾਰੀ। ਮੇਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰੇ ਆਜਾ। ਜਾਵੇਂ ਅਬ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਪਾਸਾ॥ ੨੧੯॥ ਦੋ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜੀ ਤਬ ਕਹਾ ਕਛੁ ਦਿਨ ਰਹੇ ਪ੍ਰਾਨ। ਬਹੁ ਰਿਜੋ ਤਿਹ ਰਜੋ ਤਿ ਮੇ ਮਿਲੇ ਨ ਸੀਸਾ ਮਾਨ॥ ੨੨੦॥ ਐ
 ਸਬ ਚਨਕ ਹਸੀ ਗੁਰੂ ਤਾਤੋ ਬਿਦਿਯਾ ਪਾਇ। ਜਾਇਕ ਰੀਰ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਪੁਨ ਦਰਬਾਰ ਦਿਖਾਇ॥ ੨੨੧॥ ਚੋ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜੀ
 ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ। ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦ ਸੁਖ ਪਾਰੀ। ਦਾਸ ਜਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਰੇ। ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਆਪ ਪ੍ਰਕਰੇ॥ ੨੨੨॥ ਅਸਕ
 ਹਿਚਰਨ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੀ। ਕੀਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਹੋਇ ਅਪੀਨੀ। ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਤਬ ਬਚਨ ਸੁਨਏ। ਦਾਤੁਤ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕਏ॥ ੨੨
 ੩॥ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਮਾਇ ਹਠ ਰਹੇ। ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਸਮਾਇ ਹਲੇਹੇ। ਅਵੇਸ ਜਾਨ ਗੁਰ ਕਹਾ ਬੁਝਾਈ। ਖਾਸਾ ਸਾਜ ਚਲੇ ਸੁਖ ਪ

੨੮੪) ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈ ਅਪਾਰਾਭਾਜੇ ਅਨਿਕ ਸੁਮੰਗਲ ਚਰਾਯੇ ਕੋ ਸਦਾ ਤੂ ਸੀਰੀ ਅਯੋਯੈ ਪੀਰ ਜਗੁਰਤੁ ਹਿਰਣਯੋ
 ੨੮੫) ਚੋ। ਬਿਨ ਪਦ ਤੁਲਸੀ ਗੁਰਚਲੇ ਖਾਸ ਕੀਧਉਠਾਇ। ਪੰਥ ਚੁੱਤਰੀ ਦੁਆਧਿ ਕਕੋਹੇ ਗਿ ਬਬਢ ਜਾਇ। ੨੮੬) ਸੁਧਾ
 ਸੋਰੇ ਵਰਕੋ ਸੋਦੇ ਇਜਾਮਾ ਦੇਵ ਸਰਯੋਆਇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਯੋਇ ਹਠ ਸੋਚ ਕਰਾਇ। ੨੮੭) ਡਿਰਤ ਹਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਸਭੈ ਸੋਚ ਗੁਰਕੀਨਾ ਮੋਜਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਛੁਕ ਪਿਸ਼ਨ ਮੇਲੀਨ। ੨੮੮) ਐਯਾ। ਇਹ ਠਾਗੁਰ ਅਗਮ ਕੋ ਸੁਨ ਕੈ ਹਰਿਗੋਇ
 ਦਤ ਬੈਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਢਾ ਪਰਸੰਗ ਸੁਧਾ ਸਗ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸੀਗ ਪਾਏ। ਬਿਨ ਪਦ ਤੁਲਸੀ ਮਨ ਕੀਓ ਹਰਿ
 ਗੋਵਿੰਦ ਤਬੈ ਗੁਰਕੋ ਸੁਹਾਏ। ਜਾਇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰੀ ਗੁਰਕੋ ਗੁਰਕੋ ਪਗ ਪੰਕਜ ਸਿਉ ਲਪਟਾਏ। ੨੮੯) ਪੁਛਤ ਭੇਤ ਬਹੀ
 ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਸਭੀ ਮਨ ਲਾਈ। ਬੁਢੇ ਗੁਰਦਾਸ ਕਯੋ ਕਰ ਜੋਰ ਸੁਤੇਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭ ਅਨੰਦ ਪਾਈ। ਫੂਲ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਲਏ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਅਵਤਰੇ ਮਨ ਹਰਖ ਪਰਾਈ। ਅਇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰੀ ਗੁਰਕੋ ਗੁਰ ਪੇਖੀ ਅਨਫੂਲ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੜਾਈ। ੨੯੦
 ੨੯੧) ਸੰਗਤ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੀਓ ਸੀ ਗੁਰ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤਬ ਅਗਮ ਕਰੀ ਚਲੇ ਅਬੈ ਤਤ ਕਾਲ। ੨੯੨) ਅਰਧ ਜਾਮਾ ਦਿ
 ਨਜ ਬਰਹਾ ਸੀ ਗੁਰ ਭਏ ਤਿਆਗ ਕਮਰ ਬਾਂਧ ਸੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਪੁਰਤ ਸੀ ਕਰਤਾਰ। ੨੯੩) ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੁਟਾ। ਧੁਨਿ ਸੰਖੋ
 ਈ ਮਹਾਨ ਦਬਾਜੇ। ਇਕਿ ਓਰ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਰਾਜੇ। ਦੁਤੀ ਓਰ ਬੁਢਾ ਸੁਭੇ ਪੈ ਗੁਵਿੰਦੀ। ਲੋਖਾ ਸਕੀਧੋ ਮਨੀ ਕੈ ਅਨੰਦੀ। ੨
 ੨੯੪) ਬਿਨ ਤੁਲਸੀ ਪਦ ਚਲੇ ਚਾਰ ਚਿਤ੍ਰੀ। ਸੁਤੁਤੀ ਨਗਰੇ ਬਜਾਏ ਬਚਿਤ੍ਰੀ। ਕੁਝੈ ਅਨੰਦੀ ਮਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੈਸੇ। ਕਹੇ ਮੇਨ ਅਵੈ ਕਥੇ
 ਤਹਿ ਕੈਸੇ। ੨੯੫) ਚੋ। ਅਨੰਦ ਮਗਨ ਭਏ ਨਰਨਾਰੀ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ। ਮੋਧਾ ਅਕਾਸ ਸੁਰ ਅਨੰਦ ਪਾਈ। ਡੁੱਬੇ
 ਫੂਲ ਜੈ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਈ। ੨੯੬) ਇਹ ਬਿਪ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਅਏ। ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਸੀ ਗੁਰ ਮਨ ਪਾਏ। ਖਾਸੇ ਜੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਨੀ।
 ਅਥਿਤ ਦਾਨ ਬਰਖਾਸਾ ਮਦੀਨੀ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਤਟ ਸੁਖ ਪਾਰੀ। ਪੁਰਬ ਦਿਸ ਨਿਜ ਬੜਾ ਨਿਹਾਰੀ। ਤਿਹ ਠਾਖਾ ਸਾਗੁਰ ਰਖ

ਈਨੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਪੁਨ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ੨੯੭ ॥ ਕਛੁ ਕਕਲ ਬੈਠੇ ਤਹ ਜਈ ॥ ਅਬ ਮੇਰੁ ਪੁਨ ਨਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਕੋ ਕਹਾ ॥
ਨਏ ॥ ਖਾਸੇ ਨਿਕਟ ਰਹੁ ਖਪਾਏ ॥ ੨੯੮ ॥ ਦੋ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗੋਦਰ ਬਾਗ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟ ਅਗੋ ਪਰੀ ਕੀਨੀ ॥
ਬਿਨੁ ਤਾਪਾਰਾ ॥ ੨੯੯ ॥ ਬੈਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਗੁਰੁ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗਏ ਨਿਜ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕੀਨਾ ॥
੩੦੦ ॥ ਚੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੋ ਕੀਚ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਛੁਨ ਕੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰੇਖ ਪ੍ਰੇਖ ਸਤੁ
ਨ ਕਹਿ ਦੀਨੋ ॥ ੩੦੧ ॥ ਰੀਗ ਮਾਤ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਮਾਤਾ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਮੇਹਰੀ ਨਰ ਸੰਦੇਸ ਗੁਰ ਕਹੋ ॥ ਸੁਨਿ
ਮਾਤਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲਹੋ ॥ ੩੦੨ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਬੋ ਜਨ ਕੀਨਾ ॥ ਪਲੀ ਘੋਸੈ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕੀਨਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਨਿਜ ਪਲੀ
ਘਬਿਰਾਜੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਾਮ ਦਿਖ ਛੁਬਿ ਕੋ ਲਾਜੇ ॥ ੩੦੩ ॥ ਜਾਮ ਨਿਸਾਗ ਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਨ ਨਕ ਕੇਰ ਸਮਹਿ ਪਾਗੇ ॥ ਸਤੀ ਸੇ
ਚ ਮੁਖ ਮੋਜਨ ਕੀਨਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਪੁ ਭੂਪੁ ਬੀਨਾ ॥ ੩੦੪ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੂਪ ਪਰ ਮੋਜਨ ਠਾਨਾ ॥ ਦੁਖ ਭ੍ਰਿਜ ਨਿਤ ਬਕੀਨਾ ਸਿਨਾਨਾ ॥ ਬੈਠੇ ਤ
ਹਾ ਪ੍ਰਿਥਾ ਨ ਲਗਾਏ ॥ ਅਜ ਪਾਜਾ ਪਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ਪੀਆਏ ॥ ੩੦੫ ॥ ਦੋ ॥ ਨਿਸਾਗ ਈਰ ਵਿਆਯੋ ਭੁਈ ਲੋਇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਬਾਰ
ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਰਾ ॥ ੩੦੬ ॥ ਬਡੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ ਬਡੇ ਚੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ਪੋਥੀ ਅਨ ਕੋ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ੩੦੭ ॥ ਚੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਤਬੈ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਸੀ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਅਲਾਈ ॥ ਗੁਈ ਗੁਰ ਦਾ ਸਜੁ ਨੈਚਿਤ ਦੇ ਅਬ
ਸੇਤੁ ਰਚੇ ਭੁਵ ਸਿੰਧ ਤਰਾਈ ॥ ਗੰਗੇ ਬਜ ਹਾਜ ਕੋ ਗਇ ਨ ਪੋਥੀ ਅਲਪ ਝਰੈ ॥ ਸੁਨੈ ਨਰ ਜੇ ਦਰਸਾਈ ॥ ਮਿਤੀ ਭੁਵ ਤਹਿ ਮਿਟੈ ਨ
ਰਕੀ ਪੁਨਿ ਅੰਤ ਸਮੇ ਗੁਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈ ॥ ੩੦੮ ॥ ਚੈ ॥ ਉਤਮ ਠੇਗਇ ਕੀਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਹ ਬੈਠ ਬੀੜ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੇ
ਝੋਕ ਹਾ ਗੁਰ ਦਾਸਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੩੦੯ ॥ ਉਤਮ ਠੇਗੋਇ ਪੈਸੇ ਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੋ ਭਾਵੈ ਜੇ ਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾਰ
ਏ ਅਬ ਭਾਈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗਇ ਕੀਤ ਦਿਖਾਈ ॥ ੩੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਲੇ ਹਰਖ ਚਿਤ ਪਾਰੇ ॥ ਸਾਬ ਬੁਢਾ ਗੁਰ ਦਾਸ ਪਾਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਛੁ

ਕਸਾਬਗੁਰਚਲੇ॥ ਗੁਮਨਵਨਪੀਰਜਮਨੁਲੇ॥ ੩੧੧॥ ਜਹਤਰਸੀਗੁਰਦੇਵਨਿਹਾਏ॥ ਮਨਭਾਵਤਨਹਿਕਹੀਦਿਖਾਏ॥ ਏਕ
 ਠੋਰਸੀਗੁਰਮਨਭਾਈ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਜੰਦੁਖਦਾਈ॥ ੩੧੨॥ ਏ॥ ਪੀਪਰਬੇਰੀਤਹਘਨੀਜੰਨਕਰੀਰਅਪਾਰਾ॥ ਨਿਵੜਛਾ
 ਵਧੀਦਰਘਨੀਠੋਰਇਕੀਤਨਿਹਾਰ॥ ੩੧੩॥ ਮਦਨਮੋਧਬਨਤਾਸਕੇਛਪੜੀਨਿਪਟਨਵੀਨਾ॥ ਸੀਗੁਰਮਨਹਰਖਤਰੁਏਪੰਚ
 ਬਟੀਜਮਚੀਨਾ॥ ੩੧੪॥ ਭੰਗੁਲੀਆ॥ ਤਬਗੁਰਦਾਸਕੋਗੁਰਕਰਾਯਹਾਇਕੀਤਅਸਾਨਾ॥ ਭਾਈਦੇਖਹਰਖਤਰੁਏਜੰਦੁਖ
 ਪਾਨਿਧਨਾ॥ ਜੰਦੁਕਿਪਾਨਿਧਨਾਠੋਰਸਾਸਮਨਹੀਕੀਈ॥ ਦਰਸਨਤੇਅਘਜਾਹਿਜਾਂਤਦਿਖਮਨਕੋਹੋਈ॥ ਪੰਚਬਟੀਜਮ
 ਠੋਰਸੀਗੁਰਮੁਖੇਅਲਾਈ॥ ਤੰਬੂਏਹਮਦਨਲਾਇਜੰਦਰੁਖਦਾਈ॥ ੩੧੫॥ ਸ੍ਰੀ॥ ਸੇਵਕਬੋਲਨਿਦੇਸਕਰੀਪੁਰਤੰਬੂ
 ਕਨਤਇਹੰਤੁਮਲਾਏ॥ ਹਮਆਵਨਅੰਗੁ॥ ਆਰਕੋਰੇਤੁਮਹਾਇਪਵਿੱਤਰਿਦੇਸੁਖਪਾਏ॥ ਕਰਸਿੰਕਰਧਾਰਤਬੈਗੁਰਦਾਸਕੋ
 ਆਪਗੁਰੁਖਸਿੰਧਸਿਧਾਏ॥ ਬੰਦਨਕੈਗੁਰਪੇਈਅਨਨਿਕਦਿਸੁਬੈਠਤਰੁਮਨਮੇਹਰਖਾਏ॥ ੩੧੬॥ ਖਨਖਸੇਚੋਠੋਰਜੁ
 ਚਰੇਲਗੇਜੁਗੁਰੁਖੁਭੁਭਾਅਰਭਾਈ॥ ਧੁਨਿਸੰਖਨਕੀਸੁਅਪਾਰਭਾਈਮਿਲਦੇਵਬਪੁਸਭੁਦੇਖਨਧਾਈ॥ ਸਿਖਸੰਗਤਭੀ
 ਰਘਨੀਜੁਗੁਈਉਪਮਾਕਵਿਕੇਮਨਮੇਏਹਆਈ॥ ਰਾਮਕੋਜਨਮਸੁਨੇਪੁਰਬਸਿਨਨਾਰਨਰੰਜਨੁਦੇਤਬਧਾਈ॥ ੩੧੭॥ ਏ॥
 ਅਭਿਅਨੰਦਤਬਹੀਕੁੰਕਹਿਮੁਖਕੋਰੋਬਖਾਨਾ॥ ਤਿਸੀਠੋਰਪਾਪਤਰੁਏਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ॥ ੩੧੮॥ ਤੰਬੂਕਨਤਅੰਗੋ
 ਲਗੀਜੰਦੁਸੇਭੁਅਪਾਰਾ॥ ਖਾਸਤਬਤਿਹਠਾਂਧਕੋਸੀਗੁਰੁਪੁਰਾਰਾ॥ ੩੧੯॥ ਏ॥ ਸੀਗੁਰਅਰਜਨਮਨਹਰਖਾਏ॥ ਜੰਦੁਤ
 ਹਾਂਦੀਵਨਲਗਾਏ॥ ਜਾਮਏਕਦਿਨਤਬਹੀਰਹਾ॥ ਸੀਗੁਰਤਬਸੰਗਤਕੋਕਰਾ॥ ੩੨੦॥ ਜੇਛਪੜੀਕੀਕਰਕਢਾਵੈ॥ ਜਨ
 ਮਮਰਨਕੋਸੀਸਮਿਟਾਵੈ॥ ਸੰਗਤਸਿੰਖਸਭੈਜੁਨਿਧਾਏ॥ ਕਾਰੋਪਟਨਿਜਸੀਸਉਠਾਏ॥ ੩੨੧॥ ਜਾਮਏਕਤਿਹਕਾਰਕਢਾਨੀ॥
 ਧੁਨਿਸੀਗੁਰਕੋਬੰਦਨਠਾਨੀ॥ ਸਭਸੰਗਤਮਿਲਉਪਮਉਚਾਰੀ॥ ਮਹਾਂਰਜਸਹਿਬਅਵਤਾਰੀ॥ ੩੨੨॥ ਯਾਂਕਾਨਾਮਸੀ

ਮੁਖੋਂ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਿੰਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਨ ਹਰਖ ਧਰਾਈ ॥ ੩੩੩ ॥ ਏਹਾ ਬੁਢੇ
 ਕੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹਾਤੀ ਰਬਨ ਮਉਚਰਾ ॥ ਭਾਈ ਜੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਕਹੋ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੩੩੪ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਪੰਚ ਬਟੀ ਸ
 ਮਠੈਰਾ ॥ ਤਹੰਗ ਮਾਕਿ ਛੁਦਿ ਨਰ ਪੋਇ ਹੰਗ ਰੀਝਾ ਸਿਰ ਮੈਰਾ ॥ ੩੩੫ ॥ ਏਹਾ ਮਾਗੀ ਬਾਘੇ ਭੇਦ ਸੋ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਯਾਮ
 ਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਧਾਤੀ ਰਬ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਸੋਰੇ ਵਰ ਸਭੁ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ੩੩੬ ॥ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਥਾ ਇਸ ਬਦ ਗੁਰ ਕਹਾ ॥ ਠੀਕੀ ਰਾਗ ਪਚ
 ਨ ਵੇਲਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸੁਨਿ ਹਰਖ ਧਰਾਈ ॥ ਗਾਦ ਗਾਦ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਕਾਵ ਲਾਈ ॥ ੩੩੭ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪੁਨਾ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਅਗੁਜ ਸੁਖ ਧਾਰੀ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮਸਮਝਨ ਪਯੋ ॥ ਅਰਥ ਸਬਦ ਕਾ ਖੁਸਨ ਯੋ ॥ ੩੩੮ ॥ ਏਕ ਹਿ ਪਰਾਚ
 ਰਨ ਲਪਟਾਈ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤਹ ਉਪਮ ਕਰਾਈ ॥ ਉਠੁ ਉਠੁ ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਪਿਯਾਰੇ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਜਸ ਸੁਨੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ੩੩
 ੯ ॥ ਏਹਾ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀ ਬੋਲੇ ਦੀ ਨਦ੍ਰਾਲਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਇਕਾ ਚਿਤੁ ਨੈ ਸੀ ਗੁਰ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩੩੦ ॥ ਯਾ ਕਾ
 ਅਰਥ ਸੀ ਕੋਚ ਸੋ ਕੋਹੋ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਅਰਥ ਅਨਿਕ ਪੈਯਾ ਹੋ ਕੇ ਆਸਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੩੧ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਨ ਵਦ
 ਤੁਕੀ ਜੈ ਰਾਮ ਸਰਪਰੇ ਲੋਲ ਲੋਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਨ ਕਰ ਲੀਜੀਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮ ਪੂਰਜ ਦਾ ਮੰਜਨ ਕੋ ਫੁਲ
 ਪੂਰਕਾ ਮੋਕੇ ਕਰੀ ਜੀਏ ॥ ਸੰਤ ਨੇ ਕੇ ਸੰਗ ਬੀੜ ਗਿਥ ਸੋ ਨਵੀ ਨੋਹੇ ॥ ਇਜਾਹਿ ਕੇ ਦਰਸਾ ਅਧੂਰ ਕਰ ਦੀ ਜੀਏ ॥ ਸਿਮਰਹਿ
 ਸਾਧੁ ਅਨੰਦ ਮਨ ਪਰ ਮਨੰਦ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਕਟ ਸਕਲ ਦੁਖ ਖੀਜੀਏ ॥ ੩੩੨ ॥ ਏਹਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੋ ਉਲਹੈ ਏਹ ਸਰ
 ਪਰ ਮਨਿ ਧਨਾ ॥ ਗੁਰਨ ਨਕ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਤਿਸੈ ਸਦ ਸਦ ਤਿਹ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੩੩੩ ॥ ਇਸਨਾਨ ਸੋ ਮੈਨ ਰਜੇ ਪੜੈ ਯਾ ਹਜ ਬਦਹਿ
 ਤਧਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਸਰਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਾ ਫਲ ਹੋਵੈ ਦੁਖ ਟਾਰਾ ॥ ੩੩੪ ॥ ਏਹਾ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤਬ ਕਥਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿੰਘ
 ਸੁਨੀ ਐ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਆਖਿਐ ਦਿਵਸ ਰਾਤ ਬਜਨਿ ਸਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜ ਪਰੇ ਸਿਧਾਈ ॥ ੩੩੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦਿਨਿ ਜ

੩੩

ਮਹਲੀਆਏ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਤਰਾਂਗਏ) ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਬੁਢਾਤਿਹਰੇ) ਚਰਨਨਿਕਟਗੁਰਕੇਸੁਖਲੇ) ॥੩੩੬॥ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਸਿਧਕੀਆਗਿਆਪਾਏ) ਸੇਵਕਸ੍ਰੀਗੁਰਨਿਕਟਰਹਾਏ) ਨਿਪਨੁਸ਼ਾਹਗੁਰੁਢਿਗਆਯੋ) ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਆਗਤਿਨੁਪੇਅ
 ਲਾਯੋ) ॥੩੩੭॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਤਬਭੋਜਨਕੀਨੇ) ਭਾਈਸਹਤਸੇਵਕਸੁਖਲੀਨੇ) ਪਰੀਚਾਰਨਿਸਜਬੈਬਿਹਾਈ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਸੇ
 ਇਕੀਤਾਦਿਖਾਈ) ॥੩੩੮॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸ) ਬਿਨਤੀਕਰੀਸੁਨੀਏਈ) ਪ੍ਰਾਲਾ) ਚੰਦਕਿਰਨਨਹਲਗਤਹੈਗਾਝੇਬਨਕ੍ਰਿਪਲ
 ॥੩੩੯॥ ਪੁਨਸ੍ਰੀਮੁਖਤਬਗੁਰਕਹਾਸੁਨਿਭਾਈਨਿਰਧਾਰਾਤੀਨਲੋਕਮਹਿਜਾਹਿਸਮਠੈਰਨਕੋਊਨਿਹਾਰਾ) ॥੩੪੦॥ ਭਾਈ
 ਪੁਨਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਤਹਾਂਬਿਰਾਜੇ) ਨਿਰਖਸੇਭਨਿਸਪਤਮਨਲਾਜੇ) ਤੀਨਪਹਰਿਨਿਸਜਬੈਬਿਹਾਈ) ਜਗੇਗੁਰਮਨਹਰ
 ਖਧਰਾਈ) ॥੩੪੧॥ ਸਭੀਸੋਚਕਰਕੀਨਸਿਨਾਨਾ) ਗੁਰਨਾਨਕਕਾਪੁਨਿਧਗਧਿਆਨਾ) ਜੁਗਲਪਰੀਨਿਸਜਬੈਰਹਾਈ
 ਦ੍ਰਾਸਿਧਕੇਮਨਇਹਆਈ) ॥੩੪੨॥ ਬੋਲਹਨੁਰਬੁਢਾਗੁਰਦਾਸ) ਤਿਨਕੋਇਹਬਿਧਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸ) ਬੁਢੇਕੋਆਗਿ
 ਆਅਸਕੀਨੀ) ਸਤਬਚਨਹਮੇਗਚਿਤਚੀਨੀ) ॥੩੪੩॥ ਸਭਸੰਗਤਕੇਜਾਏਓਚਾਰੇ) ਇਹਠਦਰਸਨਕਰੈਹਮਾਰੇ)
 ਸੁਧਸਰੋਵਰਦਰਸਨਕਰੈ) ਇਹਠਾਅਵਨਕੋਊਨਰੈ) ॥੩੪੪॥ ਭੁਮਭੀਉਹਠਹੀਰੋਹਸੁਧਸਰੋਵਰਜਾਏ) ਇ
 ਹਠਾਭੁਮਨਹਿਅਵਨਾਦੇਹੰਦਰਸਹਮਆਈ) ॥੩੪੫॥ ਬਚਨਮਾਨਬੁਢਗੋਸੁਧਸਰੋਵਰਓਗ) ਸੰਗਤਕੇਬੁਢੇਕਹਾ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਚਨਬੋਹਰਾ) ॥੩੪੬॥ ਤਬਲੋਚੜਘੇਦਿਵਸਨਿਸਪਾਈ) ਕੱਸਪਸੁਤਨਿਜਤਖਤਸੁਹਾਈ) ਰੋਹਦੇਇ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰਗੁਰਦਾਸ) ਐਰਸਿੱਖਨਹਿਕੋਊਸੁਪਾਸ) ॥੩੪੭॥ ਸੇਵਕਦੂਰਕਨਤਬਿਠਾਏ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਿਕਟਨਕੋਊਜਾਏ) ਤ
 ਬਸ੍ਰੀਗੁਰਅਸਮੁਖੋਓਚਾਰੇ) ਗੁਰਦਾਸਭਾਈਸੁਨੀਏਨਿਰਧਾਰੇ) ॥੩੪੮॥ ਰਚੇਥੀੜਤੁਮਹੀਬਖਾਪਾਰਾ) ਗੁਰਮੁਖੀਅੱਖ
 ਰਮਾਹਿਸੁਖਧਾਰਾ) ਮੈਭੁਖੇਤੁਮਾਓਖੇਬਨਾਏ) ਚਤੁਰਗੁਰੁਬਾਣੀਸੁਖਦਾਏ) ॥੩੪੯॥ ਪੋਥੀਆਏਹਗੁਰਬੇਦਸੁਭਾਣੀ)

ਹਮੇਕਰੀਤੁਮੈਪੈਇਕਠਾਣੀ। ਜਥਾਸਮਝਾਤਥਾਨਬਨਾਏ। ਹਮਭੁਖੇਤੁਮਲਿਖੇਚੁਹਾਏ॥ ੩੪੦॥ ਚੈ॥ ਤਬਗੁਰਦਾਸਬਿਨਤੀਕ
 ਰੀਚਨਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਿਖਾਲਾ। ਤੁਛਜੀਵਮਮਅਲਪਬੁਧਕੈਸੇਲਿਖੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੩੪੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀ। ਸੀਮਕਹਾਂਤੁਛਮਮ
 ਜੀਵਾ। ਨੇਤਨੇਤਕਮਲਜਕਹੈਪਰੈਨਗਣਪਤਸੀਵਾ॥ ੩੪੨॥ ਚੈ॥ ਮੇਅਜਨਕੈਸੇਇਹਜਾਨੇ। ਇਹਅਛਰਨਹਿਭੇਦਪਛਾਨੇ। ਅ
 ਸਕਹਪਰਾਚਰਨਲਪਟਾਈ। ਦੁਸ਼ੀਧਪੁਨਅਸਫੁਰਮਾਈ॥ ੩੪੩॥ ਤੁਮਕੋਸਮਝਾਏਸਾਬਿਧਹੋਈ। ਜਥਾਦੇਖੀਏਬਲ
 ਕਕੋਈ। ਮਾਤਪਿਤਾਤਿਹਸਦਨਮਝਾਰੇ। ਵਹਅੰਗਣਬੈਠੋਨਿਰਧਾਰੇ॥ ੩੪੪॥ ਪੁਛੈਅਇਬਾਲਨਕੋਈ। ਤੁਮਕਹ
 ਕੋਈ॥ ਤੁਮਕਹਕੋਬੋਲਤਕਹੁਸੇਈ। ਬਾਲਬਚਨਸੁਨਬੋਲਤਐਸੇ। ਭੀਤਰਤੇਜੁਨਿਐਬਚਜੈਸੇ॥ ੩੪੫॥ ਅਹਮਮਤ
 ਅਹਮਮਤਾਤਾ। ਅਹਮਮਭਾਈਹਿਤਾਥਿਖੁਤਾ। ਸਭਕੁਟਿਬਕੋਨਾਮਬਤਾਵੈ। ਤਿਸਨਰਮਨਪ੍ਰਤੀਤਤਬਅਵੈ॥ ੩੪੬॥
 ਚੈ॥ ਇਹਿਥਿਧਿਜੋਤੁਮਸਮਝਹੋਚਾਰਗੁਰੂਪ੍ਰਤਾਪ। ਅਬਉਦਮਮਨੈਧਰੇਗੁਰਨਾਨਕਕਰਜਾਪ॥ ੩੪੭॥ ਤਬਗੁਈ
 ਬੰਦਨਕਰੀਸੀਗੁਰਚਰਨਮਝਾਰਾ। ਅਵਲਪੋਥੀਖੋਲਕੈਸੀਗੁਰਕੀਨਦਿਦਾਰਾ॥ ੩੪੮॥ ਚੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦਿਸਟਿਸੀਗੁਰਜਬਜੇ
 ਈ। ਤੀਨਕਾਲਕੀਸੇਝੀਹੋਈ। ਤਾਤਕਾਲਪਤਰੇਰਚਲੀਨੇ। ਏਕਤਾਵੇਕਚਤਰਪ੍ਰਬੀਨੇ॥ ੩੪੯॥ ਪ੍ਰਥਮਬੰਦਨਗੁਰਕੋਧ
 ਹੀ। ਗੁਰਨਾਨਕਕੋਚਰਨਮਝਾਰੀ। ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਭਾਖਚੁਨਾਵੈ। ਜਥਾਜੋਗਬਾਣੀਜਹਪਾਵੈ॥ ੩੫੦॥ ਪ੍ਰੀਤਧਾਰਗੁਰਦਾ
 ਸਲਿਖਾਰੀ। ਚਰਨਕਵਲਗੁਰਕੋਮਨਪਾਰੀ। ਸੀਰਗਪੁਰਨਗੁਰਦਿਖੇ। ਭਗਤਸਬਦਪਾਛੇਤਬਲਿਖੇ॥ ੩੫੧॥ ਦੋਇਜਾ
 ਮਗੁਰਤਹਾਂਬਿਠਾਵੈਂ। ਬਹੁਰੇਸੀਦਰਬਾਰਸੁਆਵੈਂ। ਸੰਗਤਕੋਆਇਦਰਸਨੁਦੇਈ। ਪੂਰਮਨੋਰਬਜਾਮਰਹੋਈ॥ ੩੫੨॥ ਚੈ॥
 ਜਾਮਦਿਵਸਜਬਹੀਰਹੈਤਬਜਾਵੈਂਤਿਤਓਗ। ਜਾਇਸਬਦਸੀਮੁਖਰੋਗੋਲਿਖਭਾਈਕਰਜੇਗ॥ ੩੫੩॥ ਇਹਿਥਿਧਿਜੋਨਿਤ
 ਪ੍ਰਤਿਕਰੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸੁਖਰੂਪ। ਰੈਨਾਦਿਵਸਤਿਹਠਾਰਹੈਰਾਮਸਰਭੂਮਅਨੂਪ॥ ੩੫੪॥ ਚੈ॥ ਸੀਗੁਰਤੀਬੁਭੇਕਛੁਦੁਰੇ। ਤਿਥੁ

ਅੰਗਲੋਅੰਤਿਰੂਰੇ। ਤੁਹੰਗੁਈਜੀਰੈਨਬਸਾਵੈ। ਪ੍ਰਤਸਮੇਇਸਨਾਨਕਰਾਵੈ॥ ੩੬੫॥ ਪੁਨਿਸੀਗੁਰਕੇਨਿਕਟਿਪਧਾਰੇ। ਕਰਬੰਦ
 ਨਗੁਰਉਪਮਉਚਾਰੇ॥ ਪੁਨਸੀਗੁਰਕੀਆਰਮਾਪਾਵੈ॥ ਬੈਠਤਸੀਗੁਰਕੇਨਿਕਟਾਵੈ॥ ੩੬੬॥ ਬਹੁਰਿਬੰਦਨਾਪੋਬੀਅਨਕਰੈ॥
 ਬਾਣੀਕਾਉਦਮਪੁਨਧਰੈ॥ ਜਬਜੇਗੁਰਆਪਦਸਾਈ॥ ਭੁਈਲਿਖਤਪੈਨਸਮਜਾਈ॥ ੩੬੭॥ ਇਹਿਬਿਧਿਜੈਕਰਨਿ
 ਤਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਭੁਈਜੀਅੰਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ ਏਕਾਦਿਵਸਗੁਰਚਰਤਾਬਿਚਾਰੇ॥ ਤਰੈਤੁਖੈਨਸਿਧਨਰਪਾਰੇ॥ ੩੬੮॥ ਦੋ॥
 ਦੋਇਜਾਮਾਦਿਨਜਾਨਕੈਜੁਧਾਸਰੇਵਰਆਇ॥ ਸੰਗਤਕੇਦਰਸਨਦੀਓਮੁਕਤਭੁਗਤਵਰਤਾਇ॥ ੩੬੯॥ ਜਾਮਦਿਵਸਜ
 ਬਹਿਰਹਯੋਗਏਰਾਮਸਰਆਪਾ॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀਤਬਰਚੀਸੀਗੁਰਸੀਮੁਖਜਾਪਾ॥ ੩੭੦॥ ਚੌ॥ ਸੀਮੁਖਤਾਰੀਉਪਮਾਕ
 ਈ॥ ਗੋਰੀਰਾਗਮਧਾਇਹੁਈ॥ ਤੀਨਲੋਕਮਧੋਜੇਨਰਪੜੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਅਪਾਛਿਨਮਹਿਜੜੈ॥ ੩੭੧॥ ਆਦਿਅੰਤਜੋਕ
 ਹਜਲੋਕਾ॥ ਸੀਗੁਰਮਹਿਮਾਕਹਦੁਹ ਲੋਕਾ॥ ਆਦਿਅੰਤਗੁਰਏਕਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਹਆਸਤਜਗਸਿੰਧਤਰਾਨਾ॥ ੩੭੨॥ ਸੀ
 ਗੁਰਮਨਤਿਹਮੈਨੈਜਮਾਵੈ॥ ਲਿਖਤਪੈਨਸਮਭੁਈਜਾਵੈ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਭੁਈਮਨਹੋਯੋ॥ ਸੀਮੁਖਜਨਾਨਿਖਸਭਦੁਖਖੋਖੋ
 ੩੭੩॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀਭੋਗਗੁਰਪਾਯੋ॥ ਦਿਨਪਾਤਿਲੋਪਨਿਸਾਤਮਭਾਯੋ॥ ਭੁਈਜੀਨਿਜਭੋਗਸਿਧਾਏ॥ ਸੀਗੁਰਸੰਦ੍ਰਪਲੀ
 ਘੋਪੀਦੁਏ॥ ੩੭੪॥ ਦੋ॥ ਜਾਮਨਿਸਾਜਬਹਿਰਾਈਮਨਾਬਿਚਾਰਗੁਰਕੀਨਾ॥ ਜਮਾਘੋਰਕਲਅਯੋਸਭਨਰਦਿਖਪਨਲੀਨਾ॥
 ੩੭੫॥ ਏਕਘਰੀਨਹਿਹਰਿਭੁਜੈਨਹਧਨਦਾਨਕਰੇਹਾ॥ ਅਤਅਚਰਜਮੇਮਨਭੁਖੇਮੁਕਤਿਕੋਜਾਬਿਧਿਲੇਹਾ॥ ੩੭੬॥ ਚੌ॥ ਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਏਦਬਖਾਨੇ॥ ਚਵੀਹਜਰਸ੍ਰਾਸਨਰਠਨੈ॥ ਅਸਉਪਾਉਕਰੀਏਕੋਤਾਂਤੇ॥ ਸ੍ਰਾਸਸਫਲਹੋਵੈਸਭਯਾਂਤੇ॥ ੩੭
 ੭॥ ਅਸਾਦਿਚਰਪ੍ਰਭੁਨਿਦ੍ਰਾਪਾਈ॥ ਪਉਪਕਾਰਗੁਰਪੁਸਹਾਈ॥ ਤੀਨਜਾਮਨਿਸਜਬੈਬਿਹਾਨੀ॥ ਜਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗੁਰ
 ਰਾਮਨੀ॥ ੩੭੮॥ ਪ੍ਰਿਥਮਸੋਚਮੁਖਮੰਜਨਕਰਾਵੈ॥ ਪੁਨਗੁਰਦਾਸਕੇਭੋਗਸਿਧਾਏ॥ ਤੁਕੇਸੰਗਲੈਸੀਗੁਰਅਏ॥ ਰਾਮਸਰੇਵ

ਰਅਤਿਸੁਖਦਾਏ॥੩੧੬॥ਤਿਹਠਾਦੁਹੁਅਨਮੋਜਨਕੀਨੋ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰੁਭਾਈਸੁਖਲੀਨੋ॥ਸਰਈਸਾਨਕੋਣਸੁਖਬੇਰੀ॥ਗੁਰਅਰ
ਜਨਨਿਜਨੈਨਨਿਹੇਰੀ॥੩੧੭॥ਦੋ॥ਤਾਂਹਿਤਰੇਬੈਠਤੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸੁਖਪਾਇ॥ਭਾਈਤਬਜਨਮੁਖਕੋ॥ਅਸਨਕੁਮਬਨਾਇ
੩੧੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਬੈਲਤੁਭਏਸੁਨਭਾਈਨਿਰਧਾਰਾ॥ਸਮਾਘੋਰਕਲਅਯੋਕਰਕੋਜਤਨਬਿਚਾਰਾ॥੩੧੯॥ਦੋ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਚ
ਨਸੁਨਤੁਭਰਦਾਸਾ॥ਗਥਜੋਗਇਮਕਰਅਰਦਾਸਾ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਨਾਮਪੁਤੁਤੇਰਾ॥ਪਤਤਿਉਧਰਬੇਦਕਹੋਟੇਰਾ॥੩੨੦॥ਤ
ਤੇਕ੍ਰਿਪਾਐਸਪੁਰੁਕੱਥੈ॥ਜਿਹਕਰਜਨਮਸਫਲਨਰਪੱਥੈ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਸ੍ਰੀਗੁਰਭਾਖੇਬਚਨਾ॥ਸੁਨਿਭਾਈਇਹਨਰਕੀਰਚਨ
੩੨੧॥ਪੁੰਨਪਾਪਨਰਾਇਹਾਂਕਮਾਵੈ॥ਇਹਕੋਫਲਜਭਾਗੋਪਾਵੈ॥ਪੁੰਨਆਧਿਕਚੁਰਦੇਹਸਵਾਰੈ॥ਪਾਪਆਧਿਕਤਾਮਸਬ
ਪੁਧਾਰੈ॥੩੨੨॥ਪਾਪਪੁੰਨਮਿੱਸਤਜਬਹੋਈ॥ਮਾਤਉਦਰਨਰਤਨਧਰਜੋਈ॥ਅਤਿਮਲੀਨਵਿਸ਼੍ਵਾਮਹਿਵਾਸਾ॥ਉਲਟੇਰੈਹੈ
ਭੁਮੁਖਗਾਸਾ॥੩੨੩॥ਦੋ॥ਅਨਿਕਦੁਖਤਿਹਠਾਂਧਰੈਜੋਕੇਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ਜਠਰਾਗਨਸਾਝੈਪ੍ਰਬਲਬਛੇਦੁਖਤਨਧਾਰਾ॥੩੨੪॥
ਸਹਿਸ੍ਰਜਨਮਸੁਧੋਹੋਇਤਬਪਾਪਪੁੰਨਕੋਕੀਨਾ॥ਜੋਵਿਚਾਰਲੱਜਾਧਰੈਤਬਭੁਵੰਤਚਿਤਚੀਨਾ॥੩੨੫॥ਦੋ॥ਤੁਹੀਤੁਹੀਤਬਮੁਖੰਉ
ਚਾਰੈਹੋਪੁਰੁਕਾਟੇਖੇਦਹਮਾਰੈ॥ਨਾਮਅਧਾਰਦੇਹਤਹਰੋਹਾ॥ਜਠਰਾਅਗੰਨਿਤਾਂਹਿਨਹਦਹੈ॥੩੨੬॥ਸ੍ਵਾਸਸ੍ਵਾਸਤੁਹੀਉਚਾ
ਰੈ॥ਹੋਪੁਰੁਕਾਛਿਮੋਇਹਵਾਰੈ॥ਤਬਤਕਰਾਰੈਐਸਇਹਕਰੈ॥ਕਾਢੇਪੁਰੁਦੇਹਮਮਜਰੈ॥੩੨੭॥ਸ੍ਵਾਸਸ੍ਵਾਸਤੁਹੀਉਚਾਰੈ॥
ਐਰਕਛੂਚਿਤਮਸ਼ੁਨਧਾਰੈ॥ਬੋਝੇਖੇਦਸੋਨਰਭੁਵਪਾਵੈ॥ਆਇਇਹਾਂਜਸਤਾਂਹਿਭੁਲਾਵੈ॥੩੨੮॥ਚਵੀਹਜਾਰਸ੍ਵਾਸਨਰਲੇਈ॥
ਆਠਪਹਰਪੁਰੁਕੋਬਿਸਰੋਈ॥ਨਿਸ਼ਦਿਨਸਾਯਕੋਮਦਰਾਤਾ॥ਜਪੈਨਤਾਂਹਿਉਦ੍ਰੁਜੋਤਾਤਾ॥੩੨੯॥ਦੋ॥ਤਾਤੇਜਤਨਕੋਕੀਜੀਏਸ੍ਵਾ
ਸਸਫਲਜਿਹੋਹੋਇ॥ਆਠਪਹਰਿਕੇਸ੍ਵਾਸਜੋਜਾਹਿਪਛੈਫਲਹੋਇ॥੩੩੦॥ਨਿਸ਼ਾਬਿਤੀਤਤਬਹੀਭੁਈਅਯੋਗਵਿਸੁਖਪਾਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਸ੍ਰੀਮੁਖਅਸਫੁਰਮਾਇ॥੩੩੧॥ਦੋ॥ਸੁਖਮਨੀਤਬਭਾਰਮੁਖੰਉਚਾਰੀ॥ਮਣਨਮਾਲਮੋਨੇਗੁਰਪਾਰੀ॥

ਚਵੀਹਜਾਰਾਂ ਛਗਣਿਹਾਰੇ। ਉਪਮਾ ਆਪਸੀ ਮੁਖਰੇ॥ ੩੯੫॥ ਪੈੜੀ ਚਾਰਗੁਰ ਉਪਮ ਉਚਰੀ। ਤਿਸੀ ਮਧਪਾਛੇ ਸੁਖਧਾਰੀ
 ਏਛਾ ਤਿਹ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਨਰ ਸਭ ਨੀਲੇਈ॥ ੩੯੬॥ ਉਚਾ ਅਸਥਾਨ ਸਭ ਨੇਤਾਵੇ। ਆਵ ਨਜਾਵ ਨਤਿਹਰ
 ਹਿਜਾਵੇ। ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਹਰਿਧਾ ਸਿਧ ਹੋਈ। ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਗਾਨ ਮਲਧੋਈ॥ ੩੯੭॥ ਜਪਤ ਪੰਜੇਗ ਧ੍ਰਾਨ ਦਮਨਾਈ। ਚਾਰ
 ਬੇਦ ਖਟ ਅਸ੍ਰਦ ਸਾਈ। ਰਾਜ ਸੁਇ ਪੈਕੋਟ ਫਲ ਹੋਈ। ਜਨਮ ਬੀਚਨ ਹਿਆਵੈ ਸੋਈ॥ ੩੯੮॥ ਪ੍ਰਤਸ ਮੇਜੇ ਸੁਖ ਮਨੀਪ
 ਤ੍ਰੈਕੋ ਉਹਿਤ ਧਾਰਾ ਯਾਹਿ ਪੜੈ ਫਲ ਸਭ ਲਪੈ ਸੁਨੈ ਲਪੈ ਫਲ ਚਾਰ॥ ੩੯੯॥ ਉਚਨੀ ਚਨਰ ਕੋ ਪੜੈ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿਆਈ
 ਅੰਤਸ ਮੇਸਿ ਮਰਤੁ ਗੁਰ ਪਰਮ ਧਾਮ ਪੁਨਜਾਈ॥ ੪੦੦॥ ਚੌ। ਸੁਖ ਮਨੀਕੋ ਫਲ ਮੇਸ ਉਚਾਰਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕਰ ਪਰ ਉਪਕ
 ਰਾ। ਬਹੁਰ ਉਪਮਾ ਮੇਸ ਉਚਾਰੀ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸੁਨੀਯੋ ਨਿਰਧਾਰੀ॥ ੪੦੧॥ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਕਟ ਜੁ ਬੇਗ ਬਿਰਜੇ। ਨਿਹਤ ਰਸੀ
 ਗੁਰ ਅਸਨ ਛਾਜੇ। ਸੁਖ ਮਨੀ ਨਿਹਠ ਬੈਠ ਉਚਾਰੀ। ਜੇ ਉਦਰ ਸਕਰੈ ਨਰਨਾਰੀ॥ ੪੦੨॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਫਲਾਤਿਹ ਪਾਪ ਤੋਹੈ
 ਬੇਰੀ ਕਿਦਰ ਸਨਦੁ ਖੋਖੈ। ਬੇਰੀ ਪਾਪ ਨਿਬੇਰੀ ਜੋਨੇ। ਜਾ ਕੇਦਰ ਸਸਕਲ ਅਘ ਹੋਨੇ॥ ੪੦੩॥ ਚੌ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸੀਗੁਰ
 ਕਹੀ ਭਾਈ ਲਿਖੀ ਬਨਾਈ। ਸੁਖ ਮਨੀ ਮੋਨੇ ਮੇਰ ਸਮਸੀ ਮੁਖ ਫਲ ਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ ੪੦੪॥ ਸੀਗੁਰ ਕੋਇਹ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜਿਉ ਤਿ
 ਉਦਾਸ ਉਧਾਰਾ। ਦਾਸ ਖੇਦ ਨਹ ਦਿਖ ਸਕੈ ਕਰੈ ਤਾਂਹਿ ਭਵ ਪਾਰ॥ ੪੦੫॥ ਚੌ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਵਨ ਹੋਤ ਮਹਾ
 ਸੁਖ ਕੇਤੁ ਬੁਝੈ ਤਬ ਨਾਯੋ। ਗੋੜੀ ਰਾਗ ਨਿਕੋਤੁ ਰਾਗ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਭੋਗ ਗੁਰੂ ਹਰਖ ਯੋ। ਸੀ ਮੁਖ ਪਾਛੇ ਸੁਸਬਦ ਰੇਰੇ
 ਭੁਗਤ ਨ ਕੋਜੇ ਉਚਾਰਿਤ ਕਮਾਯੋ। ਬਿਸਮੇਸ ਨ ਪਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਿਖੈ ਮਾਯਾ ਬਾਜੀ ਗਰਹਰੀ ਤਬ ਭਾਹਿ ਭੁਲਾਯੋ॥ ੪੦੬॥ ਚੌ
 ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਚਿਤਾ ਕਰੀ ਮਨ ਮੇਸ ਵਿਚਾਰਾ। ਚਤੁਰ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਰਚੀ ਪੰਚਮ ਆਪ ਸਵਾਰ॥ ੪੦੭॥ ਬਹੁਰਿ ਸਬਦ ਸੀ ਮੁ
 ਖਰੈ ਭਗਤ ਨਾਮ ਧਰਦੇਹ। ਆਪ ਕਹੈ ਹਮ ਉਲਿਖੈ ਭਗਤ ਨ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹਿ॥ ੪੦੮॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ। ਮਾਯ

ਸਮਝਮਨਬੰਦਨਠਾਨੀ। ਪੁਨਿਭਾਈਕੋਆਗਿਆਕੀਨੀ। ਪ੍ਰਤਸਮੇਅਵੇਚਿਤਚੀਨੀ॥ ੪੦੮॥ ਦੇਇਪਰੀਅਗੇਹੀਅਵੇ। ਬੈਠਕ
 ਨਤਬਾਹਰਿਖੁਪਵੇ। ਭੀਤਰੋਤੇਹਭਲਾਵੈਜਬਹੀ। ਹਮਰੇਨਿਕਟਿਅਉਤੁਮਤਬਹੀ॥ ੪੧੦॥ ਸਤਿਬਚਨਭਾਈਮੁਖਗਾਯੋ।
 ਲੈਆਗਿਆਨਿਜੇਰਸਿਧਾਯੋ। ਪ੍ਰਤਸਮੇਸੁਪਰੀਦੁਇਅਗੇ। ਇਸਨਾਨਕੀਨਭਾਈਵਡਭਾਗੋ॥ ੪੦੯੧॥ ਪੁਨਸੀਗੁਰਕੇਢਿਰਾਚ
 ਲਗਾਯੋ। ਕਨਤਬਾਹਰਹੁਇਬੈਠਤਭਯੋ। ਭੀਤਰਸੀਗੁਰਚਰਚਾਕਫੈ। ਭੁਗਤਨਸਾਥਹਰਖਮਨਧਰੈ॥ ੪੧੨॥ ਦੇ। ਕਨਤ
 ਬਾਹਰਬੈਠੋਤਹਾਂਭਾਈਮੋਨਸੁਧਾਰਾ। ਨਿਕਸਕਨਤਤੇਤਬਚਲੇਭਗਤਸਰੂਪਅਪਾਰ॥ ੪੧੩॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਸਭਹੁਕਕੋਭਾਈ
 ਕੇਚਪ੍ਰਨਾਮ। ਨਿਜਨਿਜਨਾਮਸਭਹੀਕਹਤਜਾਵਤਨਿਜਨਿਜਧਾਮ॥ ੪੧੪॥ ਦੇ। ਤਬਭਾਈਮਨਬਿਸਮੇਪਈ। ਭੁਗਤਨਾਮ
 ਕਵਿਦੇਤਚੁਨਾਈ। ਕਬੀਰ^੧ਕਿਲੋ^੨ਚਨਬੇਈ^੩ਜਾਨੋ। ਨਾਮਦੇਵਰਵਦਾਸਪਛਾਨੋ॥ ੪੧੫॥ ਫਰੀਦਪੰਨਾ^੪ਭੀਖਨਜੈਦੇਵਾ^੫। ਪੀਪਾ^੬
 ਸਧਨਾ^੭ਸੈਣ^੮ਅਭੇਦਾ^੯ਪ੍ਰਮਾਨਿਦਗਮ^{੧੦}ਨਿਦਗਣੇ। ਸੂਰਦਾਸਪੰਦ੍ਰਹਏਭਏ॥ ੪੧੬॥ ਪੰਦ੍ਰਹਨਾਮਭਗਤਏਕਹੇ। ਆਗੇਸੁਨੇਐਰਸੁ
 ਖਲਹੇ। ਸਿੰਮਨ^{੧੧}ਮੁਸਨ^{੧੨}ਐਰਜਮਾਲਾ^{੧੩}। ਮਸਕਨ^{੧੪}ਚਾਰੇਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੪੧੭॥ ਇਹਕਾਰਨਗੁਰਰੂਪਾਦਿਖਾਏ। ਦਾਸਕ੍ਰਮਾਚਿਤਰਹ
 ਨਨਪਾਏ। ਸਭੈਭਗਤਦੇਖੇਗੁਰਦਾਸ। ਤਬਮਾਯਾਮਨਭਾਈਉਦਾਸ॥ ੪੧੮॥ ਦੇ। ਭਾਈਮਨਬਿਸਮੇਕ੍ਰਮੋਨਿਜਅਪਰਾਧਾਬਿਚਰਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਆਗਿਆਕਰੀਅਵੇਨਿਕਟਿਹਮਾਰਾ॥ ੪੧੯॥ ਤਬਭਾਈਭੀਤਰਗੋਸੀਗੁਰਕੇਸਮੁਹਾਇ। ਗਰਅੰਚਗਬਿਨਤੀਕ
 ਰੀਸੀਗੁਰਪਗਲਪਟਾਇ॥ ੪੨੦॥ ਸ੍ਰੈਸਾ^੧ਦੀਨਪੈ^੨ਭਾਈਕਰੀਉਪਮਾ^੩ਤੁਮਹੀਗਹਕੇਸਕੇਕੇਸਾਬਿਦਾਕੋ^੪। ਤੁਮਹੀਰਪੁਈ
 ਰਹੈ^੫ਰਾਖਬਭੀਖਨ^੬ਐਰਸੁਗੀ^੭ਵਸਹਨਾਰਉਥਾਕੋ^੮। ਤੁਮਹੀਹਰਨਾਖਸਫਾਰਉਰੰਨਗਸਿੰਘਸਵਾਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਕੋ^੯।
 ਪਤਤਿਅਨੇਕਉਧਾਰਕਰੇਤੁਮਭੂਲਛਿਮੇਮਮਦਾਸਾਬਿਚਾਕੋ॥ ੪੨੧॥ ਦੇ। ਗੋਕ੍ਰਮਾਬਿਨਤੀਸੁਨਬੇਕੋ। ਦਾਸਿੰਘਸੁਖਸਿ
 ਧਅੰਡੇਲੇ। ਜੇਮਾਂਗੋਸੇਈਅਬਦੇਵੇ। ਰੁਚਪਛਾਨਭਾਈਤੁਮਲੇਵੇ॥ ੪੨੨॥ ਸੀਗੁਰਕੇਤਬਬਚਨਭਾਈ। ਨਿਜਰਚਾਐ

ਸਕਹੀਤਬਭਾਈ। ਮਹਾਰਾਜਕ੍ਰਿਪਾ ਅਸਧਰੇ। ਭੁਗਤਦਰਸਤੁ ਮਰੇਸਮਕਰੇ॥ ੪੨੩॥ ਜਸਤੁ ਮਚਰਚਕਰੇ ਬਨਾਈ। ਭੁਗਤ
 ਨੇਸਤਸਕਰੇ ਸੁਹਾਈ॥ ਆਵਤਜਾਵਤੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੇਮਪਰੇ॥ ਤਥਾਸਤਬਚਨਸੀ ਮੁਖਰੇ॥ ੪੨੪॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਪੁਨਿਸਬਦਉ
 ਚਾਕੈ॥ ਭੁਈਲਿਖਤਦੇਰਨਹਿਪਾਰੈ॥ ਸਭਪ੍ਰਸੰਗਜੇਭਾਖਸੁਨਾਂਉ॥ ਬਾਛੈਕਥਾਬਹੁਤਫੁਰਪਾਂਉ॥ ੪੨੫॥ ਦੋ॥ ਅਤਹਿਤਸੇਭਾ
 ਈਲਿਖੇਸੀਗੁਰਮੁਖੋਉਚਾਰਾ॥ ਭੁਗਤਸਬਦਪਾਛੈਲਿਖੇਭੁਈਦਰਸਨਿਹਾਰਾ॥ ੪੨੬॥ ਰਾਮਕਲੀਸੁਭਰਾਗੇਅਨਿਦਲਿਖ
 ਭੁਖਖਾਨਾ॥ ਉਦੈਸਦਪਾਛੈਲਿਖੇਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ ੪੨੭॥ ਸੋ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਾਇਹਗਾਥਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੀਜੇਸੁਨੇ॥ ਸੀਗੁਰ
 ਕਰੈਸਨਾਬਰਿਕਭੂਪਤਤਛਿਨਕਰੈ॥ ੪੨੮॥ ਚੋ॥ ਨਿਯਨਰਕੇਜਗਕੋਇਨਜਾਨੇ॥ ਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਸੁਪ੍ਰਗਟਜਹਾਨੈ॥ ਸੱਤਾਐ
 ਬਲਵੰਤੁਮਿਰਾਸੀ॥ ਤਾਂਕੀਕਟੀਗੁਰੁਭਟਫਾਸੀ॥ ੪੨੯॥ ਤਿਨੈਵਰਗੁਰਉਪਮਉਚਾਰੀ॥ ਸੀਗੀਥਮਹਿਗੁਰਲਿਖਪਾ
 ਰੀ॥ ਰਾਮਕਲੀਦੁਇਵਰਲਿਖੀਜਬ॥ ਤਪਾਛੈਸੇਵਰਲਿਖੀਤਬ॥ ੪੩੦॥ ਇਹਸੁਨਭੁਗਤਸਿੰਘਾਬਿਸਮਾਯੋ॥ ਸੰਸਾਰਮੁ
 ਖੋਮੇਨਰਹਾਯੋ॥ ਮਨੀਸਿੰਘਕੀਉਪਮਾਕਰੀ॥ ਹਰੇਸੰਸਬਚਅਸਕਰਧਰੀ॥ ੪੩੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸੰਸਾਰੁਕੁਯੋ॥ ਰੂਮਨਾਮਕੈਸੇਭੁ
 ਮਲੋ॥ ਤਿਨੈਵਰਮੁਖਕੈਸਉਚਾਰੀ॥ ਕਿਹਬੀਪਿਗੁਰੁਗੀਥਲਿਖਧਰੀ॥ ੪੩੨॥ ਦੋ॥ ਛੇਰਕਥਾਸੁਭਹੀਕਹੈਹੋਪਭਦੀਨ
 ਨਾਥ॥ ਭੁਮਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਸਦਹੈਭੁਮਦਾਸਅਨਾਥ॥ ੪੩੩॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਕੀਬਿਨਤਜੁਨਿਮਨੀਸਿੰਘਸੁਖਖਾਨਾ॥ ਗੁਇਪ੍ਰ
 ਸੰਨਬੋਲਤਭੁਏਪ੍ਰਮਪ੍ਰੀਤਤਿਹਜਾਨਾ॥ ੪੩੪॥ ਚੋ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਭੁਮਰੇਸਮਕੇਈ॥ ਤੀਨਲੋਕਮੇਹੋਇਨਹੋਈ॥ ਸੀਗੁਰਚ
 ਰਤਸੁਨਨਿਕੀਚਾਰਾ॥ ਭੁਮਰੇਮਨਮੇਥਪੀਉਮਹਾ॥ ੪੩੫॥ ਤਕੀਕਥਾਸੁਨੇਮਨਲਾਈ॥ ਕਹੀਭਵਰਮੁਕਤਿਜਿਮਪਾਈ॥
 ਬਡੇਭੂਤਬਲਵੰਤਪਛਾਨੇ॥ ਸੱਤਾਭਰਦਤਹਿਅਨਮਾਨੇ॥ ੪੩੬॥ ਧਨਬਿਨਦੁਹੀਭੂਤਦੁਖਪਾਯੋ॥ ਬਲਵੰਤਭੁਏਕਿਹਦੇ
 ਜਾਸਿਧਾਯੋ॥ ਸੱਤਾਰਹੋਗੁਰੁਨਿਕਟਾਰੇ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਤਿਹਖੇਦਨਿਵਾਰੇ॥ ੪੩੭॥ ਸੱਤਾਗੁਰਾਢਿਗਕੀਰਤਨਕਰੈ॥ ਸ

ਭਇਛਾਤਿਹਪੁਰੀਪਰੈ)ਦੇਸਦੇਸਫਿਰਅਤਿਦੁਖਪਾਯੋ)ਸਮਾਪਾਇਬਡਵੰਡੁਸੁਆਯੋ॥੪੩੮॥ੴਸ੍ਰੀਗੁਰਕੀਉਪਮਾਕ
 ਰੀਬਲਵੰਡੁਕਵਿਤੋਬਨਾਇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਤਿਹਪੀਰਦੈਐਸੇਕਯੋਸੁਨਾਇ॥੪੩੯॥ਇਤਰਬਚਨਤੁਮਨਹਿਰੋਮਮਆਰੀ
 ਜਾਇਹਮਾਨਾਮਿਲਸੋਤੇਕੀਰਤਨਕਰੋਸੁਨੋਰਾਇਬੁਧਵਾਨ॥੪੪੦॥ੴਰਾਇਬਲਵੰਡੁਤਿਹਨਮਉਚਾਰਾ॥ਬਹੁਧਨੁਦੀਓਤਾ
 ਹਿਮੁਰਾਰਾ॥ਅਗਮਾਧਨਲੈਧਾਮਨਿਜਗੋ॥ਰਾਇਬਲਵੰਡੁਸੁਹਰਖਤਭੁਯੋ॥੪੪੧॥ਦੇਉਕ੍ਰਾਂਤਮਿਲਿਰਚਸੋਗਾਵੈ॥ਕਰ
 ਕੀਰਤਨਬਹੁਸੋਭਾਪਾਵੈ॥ਕਿਤਕਕਾਲਾਇਹਭਾਂਤਬਿਤਾਯੋ॥ਨਕਾਹੁਖੁਰੀਕਾਤਿਹਆਯੋ॥੪੪੨॥ਦੁਹੁਕ੍ਰਾਂਤਗੁਰਕੇਢਿਗ
 ਜਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕੀਉਪਮਕਰਾਈ॥ਪਾਛੇਗੁਰਕੇਭੁਖਸੁਨਾਯੋ॥ਨਕਾਹੁਬਹਨਕਾਪ੍ਰਭਜੀਆਯੋ॥੪੪੩॥ਧਾਰਕ੍ਰਿਪਾਹੁ
 ਰਦਰਬਸੁਦੰਯੋ॥ਦਾਸਜਨਹਮਕਰਜਕਯੋ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਧੀਰਤੁਮਪਾਰੋ॥ਗੁਰਨਾਨਕਕਾਅਲਖਭੰਡੂਰੋ॥੪੪੪॥
 ੴਪਾਤਕਾਲਪੁਜਾਰਜੈਸਭਹੀਦਰਬਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਅਸਕਯੋਕਾਰਜਗੁਰੁਸਵਾਰਾ॥੪੪੫॥ਦੁਹੁਅਨਮਨਧੀ
 ਰਜਕਯੋਗੁਰਕੇਬੈਨਸੁਨਾਇ॥ਗੁਰਜਸਭੁਖਤਗੁਹਗਏਕੀਨਅਰੰਭੁਜਾਇ॥੪੪੬॥ੴਹੇਤਪ੍ਰਾਤਭੁਯੋਜਬਹੀਤਬ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਰਸਨਕੋਸਿਖਆਏ॥ਸਤਏਕਰੁਪਮਾਸੁਭੇਟਧਰੀਸਭਹੀਸਿਖਸੰਗਤਹੁਇਇਕਠਾਏ॥ਦ੍ਰਾਸਿੰਧਬੁਲਾਇਥੈਦੁਹ
 ਕ੍ਰਾਂਤਨਦੀਨਸੋਊਤਿਨਲੈਦੁਖਪਾਏ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਅੰਗਵਗਾਇਦੀਏਹਮਲੇਵਤਨਹਤੁਮਹਾਸਕਰਾਏ॥੪੪੭॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਪੀ
 ਰਜਫੇਰਦੀਓਖਏਹਕਯੋਤੁਮਲੇਹੁਪਿਆਰੋ॥ਇਛਤੁਮੇਗੁਰਪੁਰਕਰੈਅਤਿਨਿਮਿਤ੍ਰੈਗੁਰਬੈਨਉਚਾਰੋ॥ਰੁਪਮਾ
 ਰਲੈਸੋਊਧਾਮਗਏਗੁਰਨਿਦਕੀਯੋਮਨਐਸਾਬਿਚਾਰੋ॥ਜਾਵੈਨਾਹਿਗੁਰੂਢਿਗਆਜਤੇਹਮਕਾਰਜਨਾਹਿਕੋਉਗੁ
 ਰਸਾਰੋ॥੪੪੮॥ੴਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਢਿਗਨਹਿਗਏਅਗਲੇਦਿਵਸਾਬਿਚਾਰਾ॥ਗੁਰਅਰਜਨਤਬਸਿਖਪਠੇਲਿਅਓਤਾ
 ਹਿਮੁਧਾਰਾ॥੪੪੯॥ਗੁਰਅਗਮਾਸਿਖਨਕਹੀਚਲੇਦੇਰਕੋਤਿਆਗਾ॥ਯਾਦਕੀਓਤੋਕੋਗੁਰੁਅਬਤੁਮਹੋਵਡੁਭੁਗਾ॥

੪੫੦) ॥ ਰਾਇ ਬਲਵੰਤ ਸੰਤੋਤ ਬਕਹਾ ॥ ਗੁਰ ਫਿਰਾਜਾ ਇਉ ਕਿ ਆਹਮ ਲਹਾ ॥ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਕੀ ਰਤ ਨਹ ਮਕਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤਾ
 ਕੇ ਜਗ ਬੈਠੈ ॥ ੪੫੧) ॥ ਹਮਾ ਬਿਨੁ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਨਹ ਜਾਵਨ ਹਮੇ ਹੋਈ ॥ ਜਤਨ ਅਨੇਕ ਸਿਖ ਕਰਹ ਕੋ ॥ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਤਿ
 ਹ ਬਚਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ੪੫੨) ॥ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਉਨਿ ਸਿਖ ਹਟਾਯੋ ॥ ਸਭਾ ਬ੍ਰਿਤਿ ਤਾ ਆਇ ਗੁਰ ਹਿਉ ਨ ਯੋ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸਿਖ ਪਠਈ
 ਨੋ ॥ ਲਿਖਾਵੈ ਤਾ ਹਮਾ ਨਤੁ ਮਕੀਨੋ ॥ ੪੫੩) ॥ ਬਚਨ ਮਾਨ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਧਾਯੋ ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੰਤੋਤ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਮੇ ਅਯੋ ॥ ਸਾਲੇ ਧਰਮ ਸਾ
 ਲਾਨਿ ਕਟਾਏ ॥ ਤਾ ਕਾ ਗ੍ਰਹ ਬਨੁ ਸੇਭਾ ਪਾਏ ॥ ੪੫੪) ॥ ਤਾਹਿ ਜਾਇ ਸਿੱਖ ਅਸਕਹਾ ਚਲੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਪਾਸਾ ॥ ਯਾਦ ਕੀਓ ਤੋ ਕੇ ਗੁਰੁ
 ਹੋਏ ਬੈਠਾ ਕਿਹਾ ਸਾ ॥ ੪੫੫) ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੰਤੋਤ ਅੰਗੇ ਸੇਕਹਾ ਕਰੈ ਜਤਨ ਜੇ ਕੋਰਾ ॥ ਹਮੇ ਰੋਮ ਨ ਜਾਵੈ ਨਹੀ ਤੇ ਹਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਚਿਰਾ ॥ ੪੫੬
 ॥ ਅੰਗਿ ਲਾ ॥ ਇਮ ਸੁਨਤਿ ਨ ਕੋ ਬੈਨ ਸਿੱਖ ਮੁੜ ਆਯੋ ॥ ਬਚਨ ਕਹੈ ਜੋ ਤਾਂ ਹਿਉ ਗੁਰ ਹਿਉ ਨ ਯੋ ॥ ਮਹਾ ਰਾਜ ਨਹਿ ਮਾਝੈ ਮੁੜ ਗਵ
 ਰਾਜਾ ॥ ਹੋਤ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਮਾਨੁ ਬਿਦਾ ਰਾਗ ਪੜਾ ॥ ੪੫੭) ॥ ਭੁਨੇ ਸਿੱਖ ਕੇ ਬੈਨ ਗੁਰੁ ਮਨ ਪਾਕੋ ॥ ਚਲੀਏ ਤਾਹਿ ਨਿਕੇਤੁ ਮਨੈ ਬਿਚ
 ਕੋ ॥ ਜਸ ਦੂਜੇ ਪਨ ਨਿਕਟਿ ਗਏ ਬੇਕਾਨੁ ਬਗਾ ॥ ਹੋਨ ਹਿਮਾਨੇ ਬੇ ਬੈਨ ਰਾਜ ਕੇ ਮਾਨ ਪਰਾ ॥ ੪੫੮) ॥ ਤੈਸੇ ਸੀ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਸਿਧਾ
 ਏ ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੰਤੋਤ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠ ਰਹੇ ਧਰਮਾਨਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਨਹਿ ਆਦੁ ਠਾਨਾ ॥ ੪੫੯) ॥ ਬੈਠ ਸੀ ਗੁਰ ਬਚ
 ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਕਾਰਨ ਕੋ ਨਤੁ ਮੇਰਿ ਸਪਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਨ ਚਹੇ ਦਰਬਤੁ ਮਲੇਵੋ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭੀ ਭਾਰ ਅਭੋਵੋ ॥ ੪੬੦) ॥ ਬਲਵੰਤ ਕੋ ਪੈਰ
 ਮਕਛੂ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਤੁਮ ਭਾਖਤ ਭੀ ਭਾਰ ਅਲੇਖਾ ॥ ਸਹਿ ਸੁਰ ਪਾਲ ਗੋਵਿਦਾਹਾ ॥ ਤੁਮ ਟੀਓ ਜੋਏ ਕਉ ਮਾਹਾ ॥ ੪੬੧) ॥ ਤੁਮ ਰੋਪਾ
 ਸਨਹੀ ਹਮ ਜਾਵੈ ॥ ਅੰਗ ਰਜਗਤ ਹਮ ਮਾਂਗ ਅਧਾਵੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪਨ ਹਿਧਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਬਚਨ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ੪੬੨) ॥
 ਏ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿੰਘ ਪੂਛਤ ਭੁਨੇ ਹੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਬਚਭਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਮਾ ਬਚ ਕਹੈ ਜੋ ਉਚੁ ਨਾਵੈ ਸਾਖਾ ॥ ੪੬੩) ॥ ਅਨੀ ਸਿ
 ਧਾ ਅੰਗੇ ਸੇਕਹਾ ਭੁਨੇ ਸਿੱਖ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਏਕ ਸਮੇਜਾਵਤੁ ਭਏ ਰਾਵੀ ਤਦ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੪੬੪) ॥ ਏਕ ਅਨੀ ਹਰੁ ਪਗੁਰ ਨਾਨ

ਕਾਰਵੀ ਤਟ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਮਾਨ ਕਾ ਦਲਾਤੁ ਮਸਾਥ ਮਰਦਨੇ ॥ ਦੁੰਦੁ ਤਾਏ ਗੁਰ ਨਿਕਟਨੇ ॥ ੪੬੫ ॥ ਮਰਦਨੇ ਕੋ ਤਬ ਗੁਰ ਕਹਾ
 ਰਬਾ ਬੰਨ੍ਹੋ ਦੇ ਅਨੰਦ ਲਹਾ ॥ ਰਬਾ ਬੰਨ੍ਹੋ ਯੋ ਤਿਹ ਬਡੁ ਰੋਗਾ ਅਬ ਦਲੇ ਸਿਉ ਗਵਨ ਲਾਗੇ ॥ ੪੬੬ ॥ ਘੜੀ ਜੁਗਲ ਦਿਨ ਜਬੈ ਰ
 ਹਾਈ ॥ ਅਸਾਰਾ ਗਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਰਾਗ ਪੰਛੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮੇਰੇ ॥ ਬੈਰਭੁਵ ਨਿਜ ਮਨ ਨਹਿ ਜੇਰੇ ॥ ੪੬੭ ॥ ਮਾਨ ਕੀ ਓ ਮਰਦਨੇ ਦ
 ਲੇ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਖ ਮੇਰੇ ਹਮਾਇ ਹਕਾਲੇ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤਬ ਮੇਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਦਲੇ ਕਹੈ ਮੇਨ ਕਿ ਮਸਾਰੀ ॥ ੪੬੮ ॥ ਦੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤ
 ਬ ਕਹਾਤੁ ਮੇ ਮਾਇ ਹਕੀਨ ॥ ਮਾਨ ਸਹਿਤ ਕਲਾ ਮਨ ਹਿਕੋ ਰਜਤ ਨਾਚਿਤ ਚੀਨ ॥ ੪੬੯ ॥ ਤਬ ਦੁਹੁ ਅਨਾਥਿ ਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਪੁਤੁ ਬ
 ਖਸਦਾ ਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤਬ ਕਹਾ ਲਿਖ ਚਤੁਰਾਨ ਨਭਾਲਾ ॥ ੪੭੦ ॥ ਚੌ ॥ ਪੰਚ ਮਦੇ ਹਜ ਬੈ ਮੇ ਪਰੇ ॥ ਕੋ ਤਕ ਅਨਿਕ ਜਗਤ
 ਮੇ ਕਰੇ ॥ ਰਾਗ ਮਾਨਤ ਬਹੀ ਤੁਮ ਕਰੇ ॥ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਦਰ ਹਮਰਾ ਪਰੇ ॥ ੪੭੧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਾਨ ਅਬੈ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਇਸ ਬੀ ਅਧਿ
 ਕ ਕਰੇ ਰਸ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪੈਠੇ ਸਿੱਖ ਤੁਮ ਪਾਸਾ ॥ ਬਹੁ ਰਿਕਰੇ ਅਪਨ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੪੭੨ ॥ ਬਚ ਮੇਰੇ ਤੁਮ ਮਾਨੇ ਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਰਿ
 ਪਛੁਤਾ ਹਿਸਰਨ ਤੁਮ ਪਾਹੀ ॥ ਕਥਾ ਬ੍ਰਿਧ ਸੀ ਕੋਚ ਬਖਾਨੀ ॥ ਬੋਰੇ ਮਹਿ ਤੁਮ ਜਨ ਪੁਰਖਾਨੀ ॥ ੪੭੩ ॥ ਜੇ ਦਲਾ ਬਲਵੰਤੁ ਕਹਾਏ
 ਮਰਦਨੇ ਸੋ ਤਬ ਪੁਪਾਏ ॥ ਮਸੇਰ ਕੂਤ ਦਲਾ ਮਰਦਨਾ ॥ ਸਕੇ ਕੂਤ ਇਹ ਠਾ ਸੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ੪੭੪ ॥ ਐ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰੂਪ ਗੁਰ ਅ
 ਰਜਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹਰਾ ॥ ਹਰਤ ਦਾਸਤ ਮੱਜਾ ਸਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਉਲਖੇ ॥ ੪੭੫ ॥ ਦੋ ॥ ਯਾਦ ਕਰਾਏ ਬਚਨ ਸੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ਭਵੀ
 ਵਸ ਮਾਨੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੪੭੬ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਗ ਮੇਰੇ ਬਾਲਾ ਸੀ ਗਾ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਮਰਦਨੇ ਸੇ ਗੁਰ ਬਧੀ ਏ ਕਲਕੋਇ
 ਨਜਾਨਾ ॥ ੪੭੭ ॥ ਅੰਗ ਦਾ ਮਰਭੁੰਦਰ ਮਦਾਸਾ ॥ ਹਮਰੇ ਕਰ ਜਗ ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਨਿਕਟਿ ਹਮ ਕੀ ਰਤਨ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੋ ਕੇ
 ਜਗ ਰਹੈ ॥ ੪੭੮ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਿਜ ਨਿਦ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਛੁ ਰੋ ਪਾਚਿਤ ਮਝਨਾ ਲਿਖਾਏ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੀ ਨਿਦ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਿਜ ਮ
 ਨ ਮੇਤ ਬਹੀ ਰਿਸ ਪਾਈ ॥ ੪੭੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਭਹੰਤ ਬਾਏ ॥ ਬਡੇ ਬੈਠ ਜਿਹ ਕਾਰ ਕਢਾਏ ॥ ਬਡੇ ਬੈਠ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ਨਿ

ਜਸਿਖਨਕੋਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥੪੮੦॥ਵਹਨਹੀਅਵੈਮਦਕੇਮਾਤੇ॥ਤੁਮਹੀਪੜੇਰਾਗਬਖਸਾਤੇ॥ਬੰਦਾਰਾਗਸਭੀਤੁਮਪਾਵੋ॥ਤਿਨ
ਕਾਤੁਮਸਭਮਾਨਗਵਾਵੋ॥੪੮੧॥ੴ॥ਤਬਾਜਿਖਨਕੀਰਤਨਕਰੋਸੀਗੁਰਕੇਬਚਮਾਨਾ॥ਅਗੇਸਮਝਨਰਾਗਕੀਗੁਰਬਚਪ
ਰੀਜਿਆਨ॥੪੮੨॥ਚੋਹਟਬੀਦਿਸਾਰਿਦੈਮੇਰਾਗਰੂਪਤਿਹਚਾਲਾ॥ਗੁਰਮਰਜਨਕੀਰਤਨਕਰੈਸੁਨਗੁਰਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੪
੮੩॥ੴ॥ਪਟਦੇਤੇਸੀਗਤਤਬਾਈ॥ਸੀਗੁਰਕੀਤਕਕੈਸਰਨਾਈ॥ਆਇਪੁਜਗੁਰਅਗਦੜਨੀ॥ਤਬਸੀਗਤਅਸਥਲੀ
ਬਨੀ॥੪੮੪॥ਬਲਵੰਡੁਸਤਾਪ੍ਰਭਕਹਾਂਸਿਧਾਏ॥ਕੀਰਤਨਕਰਤਾਸਿਖਮਨਲਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਅਸਥਾਤਉਚਾਰੀ॥ਵਹਠਿਟਗ
ਏਮਾਨਮਦਧਾਰੀ॥੪੮੫॥ਅਬਤਿਨਕੋਜੇਮਸਤਕਲਾਗੇ॥ਤਿਨਕੋਦੁਖੋਹੈਵੈਬਡਾਗੇ॥ਤਿਨਕੀਅਰਜਨੇਇਸਿਖਕਰੈ॥ਤਾਂਹਿ
ਸਜਾਇਐਸਹਮਧਰੈ॥੪੮੬॥ਮੁਹਿਕਾਲਾਕਰਸੀਸਮੁੰਡਾਈ॥ਗਰਧਬਚਾੜਸੁਨਗਠਿਰਾਈ॥ਐਸਬਚਨਸੀਗੁਰਕੇਸੁਨੇ॥
ਸਭਸੀਗਤਿਨਿਜਮਸਤਕਪੁਨੇ॥੪੮੭॥ੴ॥ਸੀਗੁਰਕੋਇਹਬਚਨਸੁਨਤਿਹਮੁਖਲਗੈਨਲੇਗਾ॥ਤਾਂਹਿਸਮੇਵਹਠਿਟਗਏਸ੍ਰਦ੍ਹੇ
ਤਹਿਬਡੇਰੇਗਾ॥੪੮੮॥ਰੋਗਗ੍ਰਸਤਵਿਖਾਕੁਲਭੁਏਕ੍ਰੋਰਥਾਬਅਲੇਪਾ॥ਮਾਂਗਨਜਵਤਜਾਸਗ੍ਰਹਿਅਗੋਹੋਵਤੋਕੇਪਾ॥੪੮੯
ੴ॥ਸਾਹਿਬਸਿਉਜੋਊਮਾਨਕਰੈਦੁਖਸੋਇਭੁਰੈਇਮਬੇਦਬਖਾਨੈ॥ਦੂਜੇਧਨਮਾਨਕੀਓਸੀਕਾਨ੍ਹਸਿੰਦੇਹਸਮੇਤਸਭੀਕੁ
ਲਹਾਨੇ॥ਮਨਾਵਨਆਪਗਏਮੁਖਸਿਧਨਮਾਨਤਭੇਮਨਰਾਗਗੁਮਾਨੇ॥ਲਾਇਕਐਸਸਜਾਇਭੁਏਤਨਠੀਟਗਐਕੋਊਭੀਖ
ਨਠਾਨੇ॥੪੯੦॥ਅਤਹੀਦੁਖਪਾਇਦੇਉਪਛੁਤਾਇਸਹੀਗੁਰਕੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਾਨੇ॥ਬਿਨਤੀਕਰਹਾਰਰਹੇਤਬਹੀਅਰਜਨਕੋਨਕਰੈ
ਗੁਰਕਾਭੈਮਨੋਯੋ॥ਮੂੰਡਮੁਡਾਇਕਰੈਮੁਹਿਕਾਲੁਅਰਜਕਰੈਗੁਰਬੈਨਬਖਾਨੋ॥ਤਬਹੀਖਿਸਯਾਇਮਹਾਦੁਖਪਾਇਚੁਥੈ
ਕੇਸਿਧਕ੍ਰੋਰਾਲਤਾਨੋ॥੪੯੧॥ੴ॥ਤਬੈਦੁਹਿਚਿੰਤਾਕਰੀਅਰਜਨਕੋਉਚਿਚਾਰਾ॥ਮਾਨੁਖਕਰਹਮਜਾਨਿਐਸੀਗੁਰਰੂਪਮੁਰ
ਗਾ॥੪੯੨॥ਅਰਜਤਨਅਬਕੋਨਹੀਲਧਾਰੈਲੋਹੇਗਾ॥ਪ੍ਰਿਧਕਾਰੀਨਾਮਤਿਹਚਲੇਤਿਸੀਕੀਓਗਾ॥੪੯੩॥ੴ॥ਬਲਵੰਡੁ

ਸਤਾਦੇਉਤਬਚਲੇ। ਓਰਲੇਹੋਰੋਗਬਨੁਦਲੇ। ਜਾਵਤਪੰਥਸੁਐਸਾਬਿਚਰੇ। ਭਾਈਲੋਧਾਪ੍ਰਉਪਕਾਰੇ॥ ੪੯੪॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਕਰ
 ਨਿਧਾਰੀ। ਭਾਈਲੋਧਾਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ। ਤਾਂਭੇਹਮਕੋਜੋਬਖਸਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਾਦਰਸਕਰਾਵੈ॥ ੪੯੫॥ ਪੰਥਰੈਨਬਸਪਹੁਚੇਤਹਾਂ
 ਭਾਈਲੋਧੇਕਾਘਰਜਹਾਂ॥ ਜੇਉਸਿਖਤਿਹਨੇੜੀਜੇਵੈ॥ ਬਚਨਮਾਨੁਖਅੰਚਰਲੇਵੈ॥ ੪੯੬॥ ਭਾਈਲੋਧੇਇਮੇਸੁਨਪਾਏ॥ ਬਲਵੈ
 ਰੁਸੋਤਮੇਰੇਗੁਰਾਏ॥ ਤਬਕਿਵਾੜਨਿਜਦਰੋਕੇਦੀਨੋ॥ ਬਚਨਮਾਨੁਗੁਰਕੇਸੁਖਲੀਨੋ॥ ੪੯੭॥ ਤਬਦੁਹੁਅਨਬਿਨਤੀਕਰੀ
 ਹਮਰੀਕੋਰੇਸਹਾਇ॥ ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨੀਪਰੈਪਰਉਪਕਾਰਕਰਾਇ॥ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀਨਾਮਸੁਨਾਏਤੁਮਰੇਪਾਸ॥ ਨਾਮਲਾਜਪਾਲੇ
 ਪ੍ਰਭੂਹਮਰੀਕਰਅਰਦਾਸ॥ ੪੯੮॥ ਖੋਲੇਦਰਹਮਅਰਜਸੁਨੇ॥ ਮੁਖਅੰਚਰਧਰਉਦੇਮਕੋਜੋ॥ ਤੁਬਲੋਧੇਮਨੇਐਸਾਵਿਚਰਾ
 ਸਭਤੇਅਧਿਕਸੁਪ੍ਰਉਪਕਾਰਾ॥ ੫੦੦॥ ਖੋਲਕਿਵਾੜਭੀੜਤਬਅਨੇ॥ ਧੀਰਜਦੀਓਨਸੀਸਾਠਨੇ॥ ਤੁਮਰੇਚਿਤਮੇਜਤਨਕਰ
 ਵੇ॥ ਮੁਹਿਕਾਲਾਚੜਗਰਧਧਾਵੇ॥ ੫੦੧॥ ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਏਮੇਰਕਿਆਜਾਵੈ॥ ਸਫਲਦੇਹਸੇਪਰਹਿਤਆਵੈ॥ ਮੁੰਡੇਬਾਲਹੋਹਿ
 ਮੁਖਧੋਵੈ॥ ਬਖਸਾਇਗੁਰੂਤੇਤੁਮਦੁਖਧੋਵੈ॥ ੫੦੨॥ ਐਸੇਭਾਖਰੈਨਤਹਜੇਏ॥ ਦੇਖਪ੍ਰਾਤਤਿਆਰਤਬੋਹੇਏ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਲੋਧੇਮੁੰ
 ਰੁਮੁੰਡਾਏ॥ ਮੁਹਿਕਾਲਾਨਿਜਹਾਬਕਰਾਏ॥ ੫੦੩॥ ਗੁਪਥਏਕਮੰਗਾ॥ ਇਕੈਚਦਮੇਹਰਖਮਨਧਾਰਾ॥ ਪਾਛੇਫੋਲਬਜਾਏਦੇ
 ਖੋਲੇਕਹਜਾਰਾ॥ ੫੦੪॥ ਰੈਨਪੰਥਬਸਾਏਦਧਸੁਤਸਰਨਿਕਟਾਇ॥ ਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਕਾਸਗਰਕੀਲੋਧੇਕੀਨਬਨਾਇ॥ ੫੦੫॥
 ਬਜਤਫੋਲਗਧੇਅਸਟਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਵੇਸਕੀਓਤਬਨਗਮਝਾਰਾ॥ ਕੋਤਕਦੇਖਸਬੈਨਰਨਾਰੀ॥ ਲੋਧੇਕੀਮੁਖਉਪਮਉਚਰੀ॥ ੫੦
 ੬॥ ਪਰਹਿਤਐਸਜਤਨਜਿਹਕੀਨੇ॥ ਹਨਲਾਭਚਿਤਰਿਚਨਚੀਨੇ॥ ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਲੋਧਾਰੇ॥ ਬੜੇਚੁਨੇਸੀਗੁਰਸੁਖਲੇ॥
 ੫੦੭॥ ਫੋਲਬਜਾਵਤਤਹਾਂਸਿਧਾਏ॥ ਫੋਲਸਬਦਸੀਗੁਰਸੁਨਪਾਏ॥ ਪੁਛਤਭਏਕੋਨਚਲਆਵੈ॥ ਬਜਤਫੋਲਭੀਰਬਨੁ
 ਪਾਵੈ॥ ੫੦੮॥ ਤਬਲੋਧੇਪਾਗੁਰਨਿਕਟਾਏ॥ ਗਰਧਬਪਰਠਾਂਫਾਸਮੁਹਾਏ॥ ਮੁਹਿਕਾਲਾਕਰਮੁੰਡਮੁੰਡਾਈ॥ ਸੀਗੁਰਕੀਮੁਖ

ਉਪਮਕਰਾਈ) ੫੦੯) ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕਰਨ ਨਿਪਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਦੁਤ ਹੋ ਬਿਨਤੀ ਚਿਨਿਲੈ ਯੈ) ਭੂਲਾਛਿ ਮੇਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਹ ਦਾਸੁ ਅ
 ਯੈ ਭੁਮਰੀ ਸਰਨੈ ਯੈ) ਮਨ ਲਏ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਚਾ ਪਕੇ ਅਰਜ ਕਰੈ ਇਨ੍ਹੂੰ ਖੁਦੈ ਯੈ) ਅਰਿ ਸਜਾਇ ਜੋਹ ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਮੇਹਿ ਕਰੈ ਕ
 ਛੁਟੇਰ ਨਕੈ ਯੈ) ੫੧੦) ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵ ਵਿਚਾਰ ਕੀਓ ਨਿਜ ਨੈਨ ਤੇ ਤਬ ਨੀਰਵ ਹਯੋ) ਬਾਂਧੀ ਭਗਤ ਛਡਾਵਨ ਹੋ ਭੁੱਖ ਧਰੀਵ
 ਨਸੀ ਮੁਖ ਗਯੋ) ਅੰਧ ਉਚਾਰ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਗਯਹ ਉਤਾਰ ਇਸਨ ਨਕਰਾਯੋ) ਸਨ ਨਕੀਓ ਲੋਧੇ ਸੁਖ ਮਨ ਹਸੀ ਗੁਰ ਪੰਕ
 ਜ ਮੇਲ ਪਟਾਯੋ) ੫੧੧) ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਬ ਪੁਛਤ ਭਏ ਕਰਨ ਕਹੈ ਜੁਨਾਇ) ਜਾਕਾਰਨ ਅੰਧੇ ਕੀਓ ਕੋਊ ਨ ਜੈ ਸਕਰਾਇ) ੫੧੨) ਯ
 ਹਾਥ ਜੋਰ ਲੋਧੇ ਕਹਤੁ ਮਤੇ ਛਪੀ ਨੋ ਕੋਇ) ਸੱਤੇ ਅੰਬਲ ਵੰਡ ਕੀਓ ਭੂਲਾਛਿ ਮਾਪਨ ਹੋਇ) ੫੧੩) ਸ੍ਰੀਮੁਖ ਸੰਤੁ ਮਬਚਨ ਬੁਨਾਏ
 ਜੋ ਸਿੱਖਾਇ ਨਕੀ ਅਰਜ ਕਰਾਏ) ਮੁਹਕਲਾਤਿ ਹਮ੍ਹੀ ਰੁਮ੍ਹ ਰਾਵੈ) ਚਾੜਗਯੋ ਭਿਹਨ ਕਾਠਿ ਰਾਵੈ) ੫੧੪) ਪ੍ਰਥਮੇ ਰੁਮਰੇ ਬਚ
 ਨਕ ਮਾਏ) ਪਛੇ ਇਨਕੀ ਅਰਜ ਕਰਾਏ) ਅਭਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨ) ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ ਲੋਧਾਨ) ੫੧੫) ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਬ
 ਲੋਧੇ ਕੋ ਕਹਾ) ਅੰਧ ਖੇਦ ਕਾਹਿਤੁ ਮਲਹਾ) ਰੁਮਰੇ ਬਚਨ ਬਖਸਹੁ ਮਦੇਤੋ) ਕਾਹੇ ਖੇਦ ਅੰਧ ਮਲੇਤੋ) ੫੧੬) ਅਬਭਿਨ
 ਕੇ ਰੁਮਲੇ ਹੁਭਲਾਈ) ਲੋਧੇ ਮਨੁਖ ਦੀਓ ਪਠਾਈ) ਅੰਗ ਸੁਨਿਦੇ ਉਤਬ ਆਏ) ਗਰ ਅੰਚਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਮੁਹਾਏ) ੫੧੭) ਸ੍ਰੀ
 ਬਲਵੰਤ ਸਤੋਬੰਦ ਨਕਰੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਕੀਹਿਤ ਧਾਰਾ) ਕਪਟ ਮਨ ਤਬ ਹੀ ਗਯੋ ਭਏ ਮੁਧਤਿ ਹਵਾਰ) ੫੧੮) ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸ੍ਰੀਮੁਖਤਬ
 ਕਹਾ ਜੋ ਲੋਧੇ ਮੁਖ ਭਾਖਾ) ਰੁਮਕੋ ਹਮ ਬਖਸੈ ਅੰਧੇ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਇਹ ਜਾਖਾ) ੫੧੯) ਤਬ ਲੋਧੇ ਪੁਨਿ ਬਿਨ ਤਉਚਾਰੀ) ਅ
 ਨੋਕੇ ਬਖਸ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਖਟਾਰੀ) ਦੇਹ ਅੰਧ ਇਨਕੀ ਅਬਕੈ ਯੈ) ਗਾਵੈ ਸਬਦ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪੰਥੈ) ੫੨੦) ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਕਹਾਨਿ ਦਗੁਰ ਕੀ
 ਨੀ) ਦੇਹ ਰੋਗ ਤਤੇ ਇਨਲੀ ਨੀ) ਜਿਹ ਮੁਖ ਸੇ ਗੁਰਨੀ ਦਾਕਰੀ) ਤਸੇ ਉਪਮਾ ਕਰੈ ਦੁਖਟਾਰੀ) ੫੨੧) ਬਲਵੰਤ ਸਤੋ ਸੋਲੋ
 ਧੇ ਕਹਾ) ਰੁਮਰੇ ਰੋਗ ਅੰਧੇ ਸਭ ਦਹਾ) ਦੁਖ ਭੁੰਜਨ ਇਸਨ ਨਕਰਾਵੈ) ਗੁਰਨ ਨਕ ਸਮ ਬਹਮਲ ਖਾਵੈ) ੫੨੨) ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਕੀ

ਉਪਮਕਰੋ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਿਜ ਮੁਖ ਜੋਰੋ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਬ ਮੋਜਨ ਨਾ॥ ਬਲਵੰਤ ਸਤੇ ਮਨ ਅਨੰਦ ਮਾਨ॥ ੫੨੩॥ ਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰਸਨ ਮੁਖ ਆਇ ਕੈ ਕੀਨੀ ਵਰ ਉਚਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਉਤਰ ਗਏ ਪਉੜੀ ਅਸੁ ਸੁਧਾਰ॥ ੫੨੪॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਸ ਕਹਾ ਪਉੜੀ
 ਚਰ ਜੋ ਆਇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਬਰਨਨ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ॥ ੫੨੫॥ ਏ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦ ਅਮਰ ਦਾ ਸਰਾ ਮਦਾ ਜਾ॥ ਇਕ ਇਕ
 ਪੌੜੀ ਜਸ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਇਕ ਪੌੜੀ ਮਹਿ ਉਪਮ ਉਚਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਨਿਹਾਰੀ॥ ੫੨੬॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਤਬ ਬਿਨਤੀ ਕ
 ਰੀ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਕੁਮਾਰੀ॥ ਕੋਉਰ ਪੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਕੇ ਅਰੋ॥ ਕਹੀ ਵਰਾਇ ਨਹੁ ਇਅਨੁ ਰਾਗੇ॥ ੫੨੭॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸਾਗੈ
 ਕੋਉਰ ਪੈ॥ ਤੁਮ ਭਾਖਤ ਹੋ ਅਰਜਨ ਸਾਖੈ॥ ਇਹ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਜਇ ਹਜਾਨੀ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤਬ ਬੋਲੇ ਬਾਨੀ॥ ੫੨੮॥ ਕਪੋਲ ਕਕ
 ਰੈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨ ਕੋਈ॥ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਾਣਿ ਹੋਈ॥ ਅਸੁ ਮਪਉੜੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਅਤ ਪਿਤ ਪਰੀ॥ ੫੨੯॥
 ਏ॥ ਪ੍ਰਤੱਖ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ॥ ਇਹ ਬਚ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰਾ॥ ਤਾਤੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਿਕਟਿ ਕਹੀ ਵਰਾਨਿ ਰਵਾਰ॥ ੫੩੦॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧਰ ਰਖਤ ਭੁਏ ਭੁਨੀ ਵਰ ਸੁਖ ਖਾਨਾ॥ ਤਤਕਾਲ ਤਬ ਹੀ ਲਿਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਥ ਮਹਿ ਮਾਨ॥ ੫੩੧॥ ਏ॥ ਪਾਛੇ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਪ ਰਬਾ
 ਬ ਗੁਰੂ ਰਿਸ ਦੇਖ ਕੈ॥ ਅਬ ਆਯੋ ਪਰਥਿ ਪਬਲਵੰਤ ਸਤੇ ਹਰਖ ਤਭੁਏ॥ ੫੩੨॥ ਏ॥ ਬਲਵੰਤ ਸਤੇ ਭੁਈ ਦੇਹ ਅਰੋਗਾ॥
 ਕੇ ਕਲਕੰਠ ਭੁਏ ਦੁਖ ਸੋਗਾ॥ ਉਪਮ ਵਾਰ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਨੀ॥ ਕਸੂ ਨਿਵਾਰਨੀ ਨਿਜ ਚਿਤ ਚੀਨੀ॥ ੫੩੩॥ ਜਿਹਨ ਰੋਕੇ ਬਝ
 ਰੋਗ ਦੁਖਾਵੈ॥ ਧਾਹ ਪੜੈ ਦੁਖ ਦੂਰ ਪਰਾਵੈ॥ ਔਰ ਕਸੂ ਕੋਈ ਰਹਨ ਨ ਪਾਈ॥ ਪੜੈ ਵਾਰ ਜੋ ਨੇ ਮਧਰਾਈ॥ ੫੩੪॥ ਅਗੇ ਕਬਾ
 ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਬਧੋ ਗ੍ਰਿਥ ਜੋ ਕਹੇ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਰੂਮ ਵਾਰ ਤੁਮ ਪੁਛੀ ਸਾਖੀ॥ ਭਗਤਿ ਸਿੰਘ ਮੈ ਤੋ ਕੋਭਾਖੀ॥ ੫੩੫॥ ਏ॥ ਭਗ
 ਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੇ ਬਿਰਦ ਸੇਵਕ ਸਦਾ ਸਹਾਇ॥ ਪੰਜ ਭਗਤ ਭਗਤ ਗੁਰ ਰਖੇ ਬਾਂਧੀ॥ ਭਗਤ ਛਡਾਇ॥ ੫੩੬॥ ਲੋਧੇ ਕੀ ਉਪ
 ਮਾ ਕਰੀ ਮੋਧਦੀ ਵਾਨ ਗੁਰ ਆਪਾ॥ ਲੋਧੇ ਵਸ ਮੋ ਕੋ ਕੀਓ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ॥ ੫੩੭॥ ਏ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਨਾਮ ਕੇ ਤ

ਲਨਹੀਜਗਮੇਜਗਪਤਕਹਰੇ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਕਰੈਨਿਪਥਿਕੁਮਤਹਿਉਨੈਜਗਮੇਜਸਸਾਰੇ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਨਨਮਜਪੈਨਰਪੰਛ
 ਬਿਖਾਨਾਬਿਨਾਪਸੁਵਰੇ॥ ਸਫਲਜਨੀਮਤਿਸੀਜਗਮੇਕੋਉਨਮਜਪੈਚਿਤਪਉਪਕਾਰੇ॥ ੫੩੮॥ ਅਭਿਲਾ॥ ਲੋਧਗੁਰਨਿਕਟਾ
 ਇਰਹੋਯੁਖਪਾਇਕੈ॥ ਕਿਤਕਦਿਵਸਧਰਪੇਮਯੁਖੇਦਗਵਾਇਕੈ॥ ਪੁਨਿਲੋਧੇਅਸਭਾਖਦਾਪ੍ਰਭੁਕੀਜੀਏ॥ ਹੋਦਾਸਨਦਾਸ
 ਪਛਨਾਬਿਦਾਪ੍ਰਭੁਦੀਜੀਏ॥ ੫੩੯॥ ਲੋਧਾਸੀਗੁਰਾਵਿਦ੍ਵਾਰੀਨੋ॥ ਅਤਪਸੀਨਹੁਇਬਡੁਖਲੀਨੋ॥ ਬੰਦਨਚਰਨਪ੍ਰਕ
 ਮਾਕਰੀ॥ ਸੀਗੁਰਕੀਲੋਧੇਯੁਖਭੁਰੀ॥ ੫੪੦॥ ਕਰਬੰਦਨਦਰਬਾਰਸਿਧਾਯੋ॥ ਲੋਹੇਰਓਰਸੀਗੁਰਜਸੁਗਾਯੋ॥ ਇਹਠਾਂਸ
 ਤਿਗੁਰਕਰੈਉਪਾਈ॥ ਮੁਖਭਾਖਤਭਈਲਿਖਜਾਈ॥ ੫੪੧॥ ਕੋਹੋਰਾਗਸਭਕਥਾਥਧਾਏ॥ ਤਤੇਕਹੋਸੀਕੋਚਥਨਾਏ॥ ਬ
 ਸੀਤਰਾਗਲਿਖਵਾਰਉਚਾਰੀ॥ ਤ੍ਰੈਪੌੜੀਸੀਮੁਖਯੁਖਧਾਰੀ॥ ੫੪੨॥ ਭਗਤਸਿੰਘਤਬਸੀਸਾਕੀਆ॥ ਪਛੈਵਾਰਨਪੌੜੀਤ੍ਰੈਕੀ
 ਆਮਨੀਸਿੰਘਤਬਕਹਾਯੁਨਾਏ॥ ਸੀਗੁਰਚਰਿਤਨਕੋਇਲਿਖਾਏ॥ ੫੪੩॥ ਜਬੈਵਰਸੀਮੁਖਰੀਪਉੜੀਤ੍ਰੈਯੁਖਖਨ
 ਤਤਕਾਲਲਾਂਗੀਅਯੋਮੁਖਤੇਕੀਨਬਖਾਨ॥ ੫੪੪॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਮਾਰਅਬਹੀਭੁਯੋਅਯੋਇਹਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਦੇਖਪ੍ਰਸਾਦਿਤਬ
 ਹੀਉਠੇਗੁਰਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥ ੫੪੫॥ ਤ੍ਰੈਪਉੜੀਇਹਹੋਤਰਹਾਈ॥ ਅੰਰਥਾਤਗੁਰਕੇਮਨਆਈ॥ ਦੋਇਪਹਰਭਾਈਇ
 ਹਾਰੈ॥ ਬਾਣੀਬਹੁਰਿਜਾਇਨਿਜਕਹੈ॥ ੫੪੬॥ ਦੁਇਪੌੜੀਤਿਹਸਾਖਮਿਲਾਈ॥ ਬਸੀਤਮਾਹਿਲਾਵੈਦਿਤਲਾਈ॥ ਬਹੁਰਿ
 ਗੁਰੁਕੀਗੁਰਹੀਜਾਨੈ॥ ਕੋਨਸੀਦੇਹਚਿਤਮੈਠਨੈ॥ ੫੪੭॥ ਬਾਣੀਦੁਇਜਮਲਿਖਾਈ॥ ਬਹੁਰਿਲਿਖੇਬਾਣੀਨਿਜਭਈ॥
 ਗੁਰਬਾਣੀਕੀਇਛਾਧਾਰੈ॥ ਵਾਰਕਾਬੰਤਸੁਪ੍ਰਗਟਉਚਾਰੈ॥ ੫੪੮॥ ਇਹਮੇਕਥਾਅੰਰਯੁਨਲੀਜੈ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਅਸਥਿਰ
 ਚਿਤਕੀਜੈ॥ ਲੋਧਜਬਲੋਹਪਰਗਾਯੋ॥ ਸੀਗੁਰਜਸਤਿਹਬਰਨਤਭੁਯੋ॥ ੫੪੯॥ ਚਾਰਭਗਤਤਿਹਠਾਂਹੈਕਾਨੁਛੋਰੁ
 ਜਾਨ॥ ਸਾਹਹੁਸੈਨਪੀਲੋਭਗਤਮਨਮੈਭੁਗਤਗੁਮਾਨ॥ ੫੫੦॥ ਲੋਧੇਜੋਪੁਛਤਭਏਕਹੁਨਿਜਗੁਰਕੀਬਾਤਾਕਿਆਰਹਣੀ

ਕਿਆ ਕਰਤ ਹੈ ਤੁਮ ਦੇਖੋ ਬਿਖਾਤਾ ॥ ੫੫੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਲੰਧੇ ਕਹਾ ਸਾਂਤ ਚਿਤ ਪਾਰੀ ॥ ਅਜ ਅਨਾ ਮਹੈ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕ
ਗ੍ਰਿਥ ਬਨਾਯੋ ॥ ਤਾਰਨ ਜਗਤ ਜਹਾ ਜਸੁ ਹਾਯੋ ॥ ੫੫੨ ॥ ਸਭੁ ਗੁਰਗਤ ਨ ਕੇਸ ਬਦਲਿ ਖਾਏ ॥ ਨਿਹ ਕਪਟ ਗੁਰਗਤ ਜੇ ਪੁਰਮ ਨ ਭਾਏ ॥
ਇਸੁ ਨਿਤਿ ਨੈਕੋ ਪਮ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਦੇਹ ਗੋਹ ਜਿਹੁ ਗੁਰਗਤ ਨ ਚੀਨਾ ॥ ੫੫੩ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਬਦ ਲਿਖੇ ਗੁਰ ਤੋਰੈ ॥ ਹਮਰੇ ਬਿਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨ ਹੋਸੇ
ਕੋ ॥ ਚਾਰੇ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇਸ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਚਲੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਚਾਰੇ ਤਬ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਮਨ ਰਦ ਛਾਏ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾ ਵਤੁ ॥ ਪਰਸ ਪਰਬੰਦ ਨ ਕਰ ਸੁਖ ਪਾਵਤੁ ॥ ੫੫੪ ॥ ਦੋ ॥ ਹਰਖ ਸਾਹਿਤ ਬੈਠਤ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਉਚਰ
ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਮ ਪਰਕਰੀ ਦੀਏ ਦਰਸਾਇ ਹਵਾਰਾ ॥ ੫੫੫ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਤਬ ਬੋਲਤੁ ਮੇਏ ਹਕਾਰਨ ਹਮ ਆਇ ॥ ਰਚੇ ਮੇਰੀ ਬਤੁ ਮ
ਹਮ ਸੁਨਯੋ ਗੁਰਗਤ ਨ ਸਬਦ ਲਿਖਾਇ ॥ ੫੫੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦੇਹ ਗੋਹ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਭਏ ਨ ਰਜਾਨ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਏ
ਹ ਸਬਦ ਲਿਖਾਏ ॥ ਹਮ ਜੀਵਤ ਕਛੁ ਖਬਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ੫੫੭ ॥ ਹਮਰੀ ਬਾਨੀ ਨਾ ਹਚੜਾਵੋ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਗ੍ਰਿਥ ਕੈ ਸੇਤੁ ਮ ਪਾਵੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰ ਕਹਾ ਬਾਨੀ ਨਿਜ ਰੋਗੋ ॥ ਪ੍ਰਬਕ ਪ੍ਰਬਕ ਜੋਇ ਇਛੁ ਧਰੋ ॥ ੫੫੮ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮੁਖ ਅਸ ਬਾਨੀ ਗੋਈ ॥ ਓਹੀ ਰੇ ਮੇਓ ਹੀ ਜੋਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਕਹਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨ ਬੈਨਾ ॥ ਗੁਰਗਤ ਪੰਥਾਇ ਹਜ ਗਾਉ ਖੈ ਐਨਾ ॥ ੫੫੯ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਕਹਾ ਹਮ ਬੈਨ ਹਟਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਹਾਥ ਤੁਮ ਲੋਹੇਂ ਜਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰ ਕਹਾ ਦੇਹ ਬਿਰਨਾ ਹੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਰਹੋ ਪੈਂਡੂ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ੫੬੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਤਬ ਮੇਸੇ ਕਹਾ ਜਨੇ ਜੋਗ ਅਭੁਜਾ ਸਾ ॥ ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਆਵੈ
ਨਹੀ ਦਸ ਮਦੁ ਆਰਧਰ ਸ੍ਰਾਸ ॥ ੫੬੧ ॥ ਪੀਲੇ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਨਿਜ ਇਛੁ ਤੁਮ ਭੀ ਕਹੋ ਪੀਲੇ ਕਹਾ ਸੁ
ਨਾਇ ॥ ੫੬੨ ॥ ਅਸ ਨਾਲੇ ਸੇਭੁ ਲੇਜਨ ਮਤ ਹੀ ਮਰਜਾਤਾ ॥ ਵਿਖੈ ਕੀਚ ਆਲੁ ਦਨ ਹਿਭੁ ਈ ਨ ਜਗ ਕੀਤਾਤਾ ॥ ੫੬੩ ॥ ਜਨ ਮਮਰਨਾ
ਗਿਆ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਾਖੈ ਬੈਨਾ ॥ ਛੱਤੁ ਤਬ ਬੋਲਤੁ ਮੇਮਨ ਹਮ ਨ ਕੋ ਐਨਾ ॥ ੫੬੪ ॥ ਚੋ ॥ ਕਾਰਾ ਦਸੀ ਪੁਰੀ ਨਾਰੀ ॥ ਇਉਂ ਹੀ ਮਾ
ਰ ਬਲੋਚਾ ਪਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਬੈਨ ਭੁਲ ਨ ਹੀ ॥ ਗ੍ਰਾਸਤ ਪੰਥ ਕੀਨੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ੫੬੫ ॥ ਸਾਹੁ ਸੇਨ ਤਬ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬੋਲਣ

ਦੀਨਹੀਇਹਠਜਾਈ॥ ਚੁੱਪਰੇਚੁੱਪਮਨਚੁੱਪਕਰਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਬੇਲੇਹਰਖਾਇ॥ ੫੬੬॥ ਭੁਲਕੋਹੋਰੋਚੁੱਪਮੁਕਾਮਾ॥ ਚਾਰੇਚਲੇ
 ਆਪਨੇਧਾਮਾ॥ ਕਨ੍ਹਾਰਥਪਰਚੜਬਾਆਯੋ॥ ਰਥਸੇਲੋਹੋਰੋਕੋਧਾਯੋ॥ ੫੬੭॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਚਨਰਿਦੇਮਹਿਆਏ॥ ਦਸਮਦੁਆਰਨਿਜ
 ਸ੍ਰਾਸਚੜਾਏ॥ ਤੀਨੇਭਗਤਤੁਰੇਸੰਗਜਹੀ॥ ਹਾਕਨਲੋਗੋਕਨ੍ਹਾਰਥਬਾਹੀ॥ ੫੬੮॥ ਏ॥ ਅਗਮਪੈਨਚਲੀਤਬੈਕਨ੍ਹਾਰਥਹੁਗੀ
 ਰਾਇ॥ ਰਥਚੱਕਤਰਸਿਰਆਯੋਮੋਕੋਮਿੰਝਨਿਕਸਾਇ॥ ੫੬੯॥ ਤੀਨੋਤਬਪ੍ਰਾਪਤਭਏਨਿਜਕਹਧਾਮਲੋਹੋਗਾ॥ ਮਹਾਂਪੁਰਖਸੇਜੋ
 ਅੜੈਪੁਜੈਕੈਸਤਿਹਰਿ॥ ੫੭੦॥ ਏ॥ ਪ੍ਰਭੁਤੀਗਗਨੇਗਗੁਰਪਾਏ॥ ਤੀਹਰਾਗਭੇਪੁਰਸੁਹਾਏ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਤਬਅਰਜਜੁਨਈ
 ਭਿੰਨਭਿੰਨਕੋਨਮਸੁਖਪਾਈ॥ ੫੭੧॥ ਮਨੀਸਿੰਘਕਹਧੁਨਹੁਪ੍ਰਾਰੋ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਸਭੁਰਾਗਸੁਧਾਰੋ॥ ਸ੍ਰੀਗਗਪੁਨਿਮਾਝਪਛਾ
 ਨੋਗੋੜੀਆਸਗੁਜਰੀਮੌਨੋ॥ ੫੭੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਗਬਿਹਾਗਅਨੁਪਾ॥ ਵਡਹਿਸਸੇਰਠਧਨਾਸਰੀਅਨੁਪਾ॥ ਜੈਤਸਿਰੀਦੋਤ੍ਰੀਬੈਰਾ
 ਝੀ॥ ਭਿਲੀਗਸੁਹੀਬੈਲਵਲਗਾੜੀ॥ ੫੭੩॥ ਗੋਰੂਰਾਮਕਲੀਨਟਭਾਗੀ॥ ਮਾਲੀਮਾਰੂਐਰਤੁਖਾਰੀ॥ ਕਿਦਾਰਭੈਰੋਐਰਬਸਿ
 ਭਾ॥ ਸਾਰੀਗਮਲਾਰਕਨੜਹੀਸਾ॥ ੫੭੪॥ ਏ॥ ਕਾਲਿਨਪ੍ਰਭੁਤੀਵਿਸਦਸਕੋਹੋਰਾਗਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ਸਹਿਸਕ੍ਰਿਤੀਸਲੋਕਪੁਨਿਆ
 ਗੋਲਿਖੇਬਨਾਇ॥ ੫੭੫॥ ਮਨੀਸਿੰਘਕੇਵਚਨਜੁਨਿਭੁਗਤਸਿੰਘਪੁਨਭੁਖਾ॥ ਸਲੋਕਸਹਿਸਕ੍ਰਿਤੀਕਿਮਾਲਿਖੇਜੋਊਜੁਨਾਵੇ
 ਸਾਖਾ॥ ੫੭੬॥ ਏ॥ ਮਨੀਸਿੰਘਕਹਕਥਾਨਵੀਨ॥ ਬਡੁਬਿਸਥਾਰਧਾਹਿਕਾਚੀਨਾ॥ ਕਛੁਸੀਕੋਚਕਰਤੁਮੈਜੁਨਾਉ॥ ਤਾਤੇ
 ਤੁਮਰਾਰਿਦਾਸਿਰਾਉ॥ ੫੭੭॥ ਏਕਸਮੈਪੀਤ੍ਰਿਤਦੇਆਏ॥ ਕਾਂਸੀਤੇਬਡੁਗੁਨੀਸੁਹਾਏ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਲਾਲਹਰਿਲਾਲਹਨਾਮਾ
 ਰਾਮਾ॥ ਦੇਊਕ੍ਰੁਤਤ੍ਰਿਦਰਸੁਖਧਾਮਾ॥ ੫੭੮॥ ਆਵਤਪੀਥਮੈਸਮਨਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਬੈਰੂਪਮੁਰਾਰੀ॥ ਤਾਸਤਖਤਅ
 ਰਜਨਗੁਰਸੇਹਤਾ॥ ਦੇਖਪ੍ਰਤਾਪਸੁਨੇਸਭੁਮੋਹਤਾ॥ ੫੭੯॥ ਕੈਸੁਨਿਗੁਰਅਰਜਨਫਿਗਆਏ॥ ਚਰਨਬੰਦਮਨਮੈਸੁਖਪਾਏ
 ਬਹੁਆਦਰਭਿਨਕਾਗੁਰਕੀਨੋ॥ ਲੀਏਬੈਠਾਇਨਿਕਟਸੁਖਦੀਨੋ॥ ੫੮੦॥ ਏ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਛਤਭਏਕਹਤੇਆਵਨ

ਕੀਨਾ ਦੇ ਉਕ੍ਰੁਤ ਬੇਲਤ ਭਏ ਹੋ ਪੁਰੁਸ ਭੁਤ ਮਚੀਨਾ ॥ ੫੮੧ ॥ ਭੰਦ ਪੁਛਿ ਹਮ ਕਹੈ ਕਾਂਸੀ ਤੇ ਹਮ ਆਇ ॥ ਦਰਸਤੁ ਮਾਰੇ ਹਿਤੁ ਅਏਜ
ਭੁਤ ਨਿਯੋ ਆਪਿ ਕਾਇ ॥ ੫੮੨ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਕਾਂਸੀ ਗਏ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਰੀ ॥ ਹਮ ਦਾ ਦੇਸੈ ਸੀਗਾ ਭਿਰੁਣੀ ॥ ਅਨਿ
ਕੁਤਾਂਤ ਕੀ ਚਰਚਾ ਕਈ ॥ ੫੮੩ ॥ ਬਹੁ ਰਿਉ ਪਦੇ ਸਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀਨੋ ॥ ਚਰਸ ਲੋਕ ਮੋ ਪੁਖ ਦੀਨੋ ॥ ਸੇ ਸਲੋਕ ਹੋ ਕੈ ਠਹਮਾਰੇ ॥
ਸੁਨੇ ਪੁਰੁ ਹਮ ਕਹੈ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੫੮੪ ॥ ਪੜ ਪੁਸਤਕਿ ਅਰਸੀ ਪਿਆ ਬਾਦਿ ॥ ਏਹ ਬਿਧ ਭੁਖੇ ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ॥ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਅੰ
ਰੁਨੈ ਸੀ ॥ ਸਿਦਕ ਮੁਕਤ ਜਤੇ ਹਮ ਪੰਥੈ ॥ ੫੮੫ ॥ ਚਰਸ ਲੋਕ ਲਿਖੇ ਗੁਰ ਚਿਉ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕੂ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਦੇਉ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕਰੇ ਸਲੋ
ਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਹਿ ਸਾਕਿ ਤਮੈ ਸਤ ਸਠ ਭੁਜਨਾ ॥ ੫੮੬ ॥ ਏਕ ਤਿਚ ਮਾਤਾ ਸਲੋਕ ਕਰਹਾ ਬਾਦਿ ਚਿਉ ਨਾਇ ॥ ਦੇਉ ਕ੍ਰੁਤਾਨੀ
ਦਭਏ ਰਹੇ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ੫੮੭ ॥ ਸੇ ਸਲੋਕ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਾ ਬਿਪ੍ਰਨ ਦਏ ਜਨਾਇ ॥ ਅਪਨੇ ਦੇਸਤ ਰਨ ਨਿਮਿਤ ਪੰਡਿਤ
ਲਿਖੇ ਬਨਾਇ ॥ ੫੮੮ ॥ ਬਹੁ ਰਿਉ ਪਮਾ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੀ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸੀ ਕਨਾ ॥ ਰਾਮ ਰੂਪ ਠਾਵਣ ਹਤੋ ਕਨਾ ਕੀ ਸਹਰ ਪਾਨਾ ॥ ੫੮੯ ॥ ਤੁ
ਤੁਹੀ ਤਿਪੁਰਾ ਰਹੈ ਕਾਂਸੀ ਜਾਇ ॥ ਤਾਰ ਕਮੰਤ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਪਾਇ ॥ ਮੁਕਤ ਕਰੇ ਅਸ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅੰਰ ਭੇਦ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੇ ॥ ੫
੯੦ ॥ ਤੁਮ ਚਤੁਰਾਨ ਨਜ ਗਓ ਪਜਾਵੋ ॥ ਬਿਸੁਰ ਛੁਡਵਨਾ ਸਕਰਾਵੋ ॥ ਆਪ ਅਲੇਪ ਪਰੇ ਅਸੀਗਾ ॥ ਜਬ ਸੁਪ ਜਲਨ ਗਮੈ ਰੀਗਾ ॥
੫੯੧ ॥ ਅਜ ਅਬ ਨਾਸੀ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਰੇ ਰੋਛੁ ਹਮ ਰੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਐਸੇ ਕਹ ਗੁਰ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਨਿਜ ਮੁਖ ਸੇਰੇ ॥
੫੯੨ ॥ ਜੋ ਏਛਾ ਮੰਗੇ ਤੁਮ ਦੇਉ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਮਾਗਤ ਭੇਜੇਉ ॥ ਸਿਦਕ ਮੁਕਤ ਮੇਕੋ ਪੁਰੁ ਦੀਜੈ ॥ ਪੁਰਨਾ ਏਛੁ ਹਮਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥ ੫
੯੩ ॥ ਤਬਾਸ ਤਬ ਚਨ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹੇ ਤਬੈ ਦੇਉ ਹਰਖਾਇ ॥ ਕਾਂਸੀ ਕੋ ਜਾਵਤ ਭਏ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੫੯੪ ॥ ਜਬ ਪੰਡਿ
ਤ ਜਾਵਤ ਭਏ ਆਪਿ ਕਹਿ ਦੇਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਸਭੈ ਭੁਗਤਿ ਆਵਤ ਭਏ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਨਾ ॥ ੫੯੫ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੋ ਬੰਦ ਨ
ਕੀਨੇ ॥ ਬੈਠੇ ਭੁਗਤਿ ਆਪਿ ਕਸੁਖ ਲੀਨੇ ॥ ਭੁਗਤ ਨ ਕੋ ਤਬ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਗੁਣੀ ਜੀ ਅਤਿ ਹੋਇ ਅਪੀਨੀ ॥ ੫੯੬ ॥ ਭੁਗਤ ਨ ਕਾ

ਗੁਰਮਾਦਰਕੀਨਾ ਜਥਾਜੇਗਸਭਾਸਨਦੀਨਾ ਚਰਚਾਭਈਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾਨਿਰਗੁਨਜਰਗੁਨਰੂਪਅਪਾਰਾ ॥੫੯੧॥ਕਿ
 ਪਸਿਧਅਤਿਸੈਜੁਖਪਾਈਭਾਈਕੋਅਸਕਹਾਉਨਾਈਦੋਇਜਾਮਤੁਮਾਇਹੰਗਹਾਵੇਬਹੁਰੇਨਿਜਥਾਣੀਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ॥੫੯੨॥
 ਦੇਖਹਹਮਲਿਅਥਜੁਖਪਾਏਸਤਿਬਚਨਭਾਈਪ੍ਰਗਟਾਏਜਾਇਸਿਤਬਮਨੈਜੁਖਪਾਏਜਿਤਨੀਥੀਸੋਊਲੈਅਯੋ ॥੫੯੩॥
 ੬੦੦॥ਦਿਖਪ੍ਰਸੰਨਸਤਿਗੁਰਗੁਣੇਭਗਤਸਭੀਹਰਖਾਇਸੀਮੁਖਸੀਗੁਰਤਬਕਹਾਭਾਈਕੋਜੁਖਪਾਇ ॥੬੦੦॥ਨਿਜਥਾਣੀ
 ਚਾੜ੍ਹੇਤੁਮੇਗੁਰਗਿਥਕੇਮਾਹਿਨਰਨਾਰੀਜੇਊਪੜੈਮੁਕਤਭਗਤਫਲਪਾਇ ॥੬੦੧॥੬੦੧॥ਹਾਥਜੇਰਭਾਈਗੁਇਦੀਨਾਭਾਖੇਬ
 ਚਨਨਿਮ੍ਰਅਪੀਨਾਸਾਹਿਬਤਖਤਸੇਵਕਭੁਮਲਾਇਕਾਦਾਸਨਦਾਸਸਦਾਹਮਪਾਇਕਾ ॥੬੦੨॥ਕਹਪਟਬੀਜਨਕਹਰ
 ਵੇਜੇਤੀਸਾਹਿਬਸਮਸਰਦਾਸਨਹੇਤੀਗੁਰਥਾਣੀਸਮਸਰਕਿਮਪਾਵੇਸੇਵਕਥਾਣੀਅਲਪਕਹਾਵੇ ॥੬੦੩॥ਭੀਨਬੇਰ
 ਸੀਮੁਖਬਚਕਹਾਭਾਈਅਲਪਅਪਕੋਕਹਾਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਸੀਸਤਿਗੁਰਹੋਏਦੀਨੋਬਰਭਾਈਰੁਚਜੇਏ ॥੬੦੪॥ਭਾਈਜੀ
 ਸੁਨਿਯੋਨਿਧਾਰਾਤੁਮਰੀਥਾਣੀਅਪਰਅਪਾਰਾਮੋਨੋਰੀਥਕੋਟੀਕਾਭੁਯਾਸਾਹਪਛੇਦੁਖਸਗਲਾਗਯੋ ॥੬੦੫॥੬੦੫॥ਜੀਵ
 ਦੁਟੇਕੋਮੇਲਹੈਤੁਮਥਾਣੀਨਿਰਧਾਰਾਸਿਖੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਤਿਹਜੇਊਪੜੈਹਿਤਧਾਰਾ ॥੬੦੬॥ਜਨਮਮਰਨਸੰਸਾਰਮਿਟੈਤੁਮਥਾਣੀ
 ਪ੍ਰਤਾਪਾਐਸੇਕਹਦਸਖਤਕਰੋਤਿਸੀਆਦਿਗੁਰਆਪਾ ॥੬੦੭॥੬੦੭॥ਗੁਰਅਰਜਨਪੁਨਿਕਹਾਉਨਾਈਭੁਨੋਸ੍ਰਵਨਦੇਬਚ
 ਮਮਭਾਈਵਾਰਚਾਣੀਸਰਚੇਤੁਮਪੂਰੀਜਾਕੇਪੜੈਜਾਇਭੂਮਦੂਰੀ ॥੬੦੮॥ਕਵਿਤਰਚੇਪੰਜਸੈਛਟੀਜਾਜਾਕੇਪੜੈ
 ਮਿਟੈਮਨਭੰਡਾਸੁਨਿਭਾਈਗੁਰਚਰਨਨਪਕੋਬਡਅਨੰਦਚਿਤਅਪਨੋਧਕੋਕਰਚਰਚਾਸਭਭਗਤਸਿਧਾਏਬ
 ਹੁਕੇਬੇਦਦੇਹਧਰਆਏਭਗਤਸਿਧਤਥਾਥਿਨਤੀਕਏਕਾਕੀਦੇਹਬੇਦਧਰਅਏ ॥੬੦੯॥ਮਨੀਸਿਧਤਿਹਸਿਸਮਿਟਾ
 ਏਨਾਥੋਪ੍ਰਦੇਹਬੇਦਨਥੀਪਾਈਭਾਕੀਕਥਾਬਹੁਤਬਿਸਥਾਰਾਕਾਂਸੀਮੈਕੀਏਚਰਤਅਪਾਰਾ ॥੬੧੦॥੬੧੦॥ਏਕਸਮੈਕੀਓਤਿ

ਅਰੰ

ਨਾਧਿਕਮਾਨਨਿਜਬੇਦਾਨੁਬਾਨੀਤਬਹੀਭਈਬਿਨਗੁਰਮਿਟੈਨਖੇਦਾ॥੬੧੨॥ਬੇਦਬਿਸਮਪਾਵਤਭੁਏਕੀਨਬਿਨੈਹੁਇਦੀਨ
ਅਹਰਾਜਆਗਮਾਕੋਰੈਕੈਸਗੁਰੂਹਮਚੀਨ॥੬੧੩॥ੴਨੁਬਾਨੀਤਬਕਹਾਉਨਾਇ॥ਧਰੇਜਨਮਜਗਮੇਤੁਮਜਾਇ॥ਚਤੁ
ਰਚਤੁਰਨਿਜਬਪੁਪਗਟਾਏ॥ਬਿਪ੍ਰਦੇਹਧਰਅਨੰਦਪਾਵੇ॥੬੧੪॥ਜਿਹਕੇਮਿਲੇਸਾਂਤਮਨਅਵੈ॥ਸੋਗੁਰਕੋਰਖੇਦਸਰੁਜ
ਵੈ॥ਚਤੁਰਨਨਕੋਕਹਾਉਨਾਇ॥ਧਰੇਦੇਹਇਨਰੱਛਕਰਾਏ॥੬੧੫॥ਜਬਲੋਰਹੋਬੇਦਧਰਮਾਹੀ॥ਤਬਲੋਇਨਕੀਰੱਛਕਰਾਹੀ
ਨੁਬਾਨੀਅਸਕਹਅਰਗਾਈ॥ਬੇਦਬ੍ਰਹਮਜੁਤਾਬਿਸਮੇਪਾਈ॥੬੧੬॥ਧਰੇਰੂਪਪੁਨਿਜਗਮੇਆਇ॥ਚਤੁਰਚਤੁਰਬੇਦਨਪੁ
ਗਟਾਇ॥ਏਕਰੂਪਚਤੁਰਨਨਕੀਨੋ॥ਰੱਛਕਰਸਭਕੀਜੁਖਦੀਨੋ॥੬੧੭॥ਦੋਆਗਮਾਸਭਮਾਨਤਭੁਏਕਮਲਜਕੀਜੁਖਮਾਨ
ਭਗਤਸਿੰਘਾਇਨਸਭਨਕੋਕਰਹੋਨਾਮਬਖਾਨ॥੬੧੮॥ਭਿਖੇਬਪੁਬ੍ਰਹਮਾਧਰਯੋਬੁਧਾਬਿਦ੍ਯਾਪਈਨ॥ਚਤੁਰਚਤੁਰਬੇਦਨ
ਧਰੇਸ੍ਰੀਦਰਬਦਨਨਵੀਨ॥੬੧੯॥ੴਚਤੁਰਦੇਹਸਮਾਮਬੇਦਪਰਾਈ॥ਮਥਰਾਂਹਰਿਬੰਸਾਂਜਾਲਪਾਂਬਲਪਾਈ॥ਰਿਗਬੇ
ਦਸ੍ਰੀਦੁਤਨਧਰੇ॥ਕੱਲਕੱਲਸਹਰਜੱਲਨਨੱਲਚਾਰੇ॥੬੨੦॥ਟੱਲਸੱਲਜੱਲਕਾਏ॥ਜੁਜਰਬੇਦਬਪੁਚਾਰਬਨਾਏ॥ਕੀ
ਰਤਗਾਇੰਦਦਾਸਸਦਰੰਗਾ॥ਅਬਰਬਦਦੇਹਚਕੁਰੁਭਮੰਗਾ॥੬੨੧॥ਭਿਖੇਦੇਹਕਮਲਜਜੇਊਪਾਈ॥ਸਭਤੇਅਧਿਕਭੁ
ਮੇਜੁਖਦਾਈ॥ਬਿਪ੍ਰਦੇਹਸੰਗਮਾਭੁਟਪਾਏ॥ਕੋਤਕਕਰਤਭਵਮੇਸਮਦਾਏ॥੬੨੨॥ਢੂੰਢੁਤਗੁਰੂਜਗਤਮੇਫਿਰੇ॥ਆਟ
ਨਸਾਂਤਗੁਰਨੈਨਪਰੇ॥ਜੇਗੀਸੀਨਪਾਸੀਕੇਗਾਏ॥ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਰੂਪਸੀਦਿਖਲਾਏ॥੬੨੩॥ੴਬਰਸਏਕਜਗਮੇਫਿ
ਰੈਸਰੂਪੀਥਾਵਿਸਟਾਇ॥ਸਾਂਤਪ੍ਰਦਜੁਖਾਸਿੰਧਗੁਰਕਹੂਨੈਨਪਰਾਇ॥੬੨੪॥ਸੁਧਸਰੋਵਰਮੇਅਏਫਿਰਤਸਭਦੇ
ਸਾ॥ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਜਬਸੁਨੇਭਈਸਾਂਤਕਛੁਲੇਸਾ॥੬੨੫॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਭਿਖੇਬੈਨਗੇਏ॥ਗੁਰੂਖੇਦਖੇਏ॥ਓਨੇਨ
ਮਜਾਹੀ॥ਮਨੀਸਾਂਤਪਾਹੀ॥੬੨੬॥ਅਸੀਬੈਨਗਾਏ॥ਗੁਰੂਪਾਸਆਏ॥ਦਿਖਾਰੂਪਆਰੇ॥ਮਹਾਂਜੇਤਜਾਰੇ॥੬੨੭॥ਮਹਾਮ॥

ਇਦੇਖੀ॥ ਝੁਸੈ ਪਾਦ ਲੇਖੀ॥ ਸੁਭੇ ਸੇਖ ਸਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਸੇਭੁ ਪਾਈ॥ ੬੨੮॥ ਬਡੀ ਜਿ ਤੋ ਸੋਹੈ॥ ਸਭੀ ਦੀਖੋ ਮੋਹੈ॥ ਪਰੇ ਪਾਦ ਕੀਜੀ॥ ੬੨੯॥ ਦੋ॥ ਪੁ
ਨਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਰੀ ਮਹਾ ਬਿਸੁ ਦਿਖ ਰੂਪਾ॥ ਸਭੁ ਮਿਲ ਅਸਭੁ ਖਤ ਭੁਏ ਤੁ ਮਹੀ ਜਗ ਗੁਰ ਰੂਪਾ॥ ੬੩੦॥ ਭੁਜੀ ਗਛੀ ਦਾ॥ ਨਿਰ
ਵੈਦ ਰੂਪੀ ਅਜੀਆ ਪੋਹੇ॥ ਰਚੇ ਜੀਵ ਜੀਤੀ ਅਸੀ ਕੋ ਨ ਗੋਏ॥ ਹਰੀ ਰੂਪ ਪੈ ਕੈ ਕਰੋ ਰਛ ਪਾਲੀ॥ ਭੁਹੀ ਸੀਭੁ ਪੈ ਕੈ ਕਰੋ ਜੀਵ ਕਾਲੀ॥
੬੩੧॥ ਇਦਾਨੀ ਧਰਮੋ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰੀ॥ ਪਰੇ ਆਇ ਪਾਦਿ ਹਰੇ ਮੋਹ ਭਾਰੀ॥ ਭੁਹੀ ਰਾਮ ਪੈ ਕੈ ਦਸੀ ਗੀਵ ਮਾਰੀ॥ ਭੁਹੀ ਕਨ੍ਹ ਪੈ ਕੈ
ਕੀ ਸਕੇ ਸੀ॥ ਬਿਦਾ ਕੋ॥ ੬੩੨॥ ਅਲੇਖੀ ਸਦਾ ਲੇਖ ਲਾਗੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਕਟੇ ਭਾਹਿ ਜਾਲੀ ਸੁਦਾ ਸੀਭੁ ਹੋਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਹਿ ਅੰਤਿ ਹਮੁ ਨ
ਹਿ ਪਾਏ॥ ਸਦਾ ਨ ਤੇ ਨ ਤੀਤੁ ਮੇਰੁ ਪਗਾਏ॥ ੬੩੩॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਸਭੈ ਪਰੇ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ
ਮੁਖ ਕਹਾ ਮੋਗੇ ਬਰ ਰੁਚ ਪਾਇ॥ ੬੩੪॥ ਭਿਖੇ ਭਬ ਅਸ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਸਭ ਕੀ ਇਛਾ ਇਹੀ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਇਨ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਭ
ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਆਦੈ ਸਾਂਤ ਮਨ ਕੀ ਜੈ॥ ੬੩੫॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਭੋਨੇ ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ਬੇਦ ਦੇਹ ਪਰਤੁ ਮੋਹੋ ਅਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਭ
ਗਵੰਤ ਜਸਤਿ ਹਠਾਂ ਰੋਰੇ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸਾਇ ਹਠਾਂ ਕੋਰੇ॥ ੬੩੬॥ ਭਿਨੈ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਝਨ ਪਸੈ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤ ਗੁਰ
ਕੀ ਕਯੈ॥ ਆਪ ਸਮਝਾਇ ਚਲ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੇ॥ ਪਤਤਿ ਉਧਾਰਨ ਰੂਪ ਅਭੇਦੇ॥ ੬੩੭॥ ਵਿਸ ਸਵੈਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਰੋਗੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਸ
ਬਰਨ ਨ ਕਰੇ॥ ਸਮਝ ਚਾਲਤਿ ਹਜ ਸ ਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਾਏ॥ ੬੩੮॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸ ਕਰਾਸਵੈ
ਸੇਗੁ ਹੋ ਕੇ ਮਾਹਿ॥ ਧਾਰ ਪੀਤ ਜੇ ਨ ਰਪੈ ਤੇਰੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ॥ ੬੩੯॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਕਾਜ ਸੁਕੀਓ ਸਵੈਯੇ ਦਸ ਪ੍ਰਗਟਾ
ਇ॥ ਗੁਰ ਗਤ ਗਾਨ ਤਿਹ ਉਰ ਬਸੈ ਜੇਊ ਪੜੈ ਹਿਤ ਲਾਇ॥ ੬੪੦॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕਾ ਜਸੁ ਮੁਖ ਕੀਦਾ॥ ਬਾਈ ਸਵੈਯੇ ਰਚੇ ਮੁਕੀ
ਦਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜਗਾਜੁ ਆਮੀ॥ ਸਾਠ ਸਵੈਯੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮੀ॥ ੬੪੧॥ ਮੁਕਤ ਭੁਗਤ ਦਾਇਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕ
ਜ ਸਰਚ ਰੂਰਾ॥ ਵਿਸਵੈ ਕਸਵੈਯੇ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ਇਕ ਸੇਬਾਈ ਭੇਸ ਮਦਾਏ॥ ੬੪੨॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਸਵੈਯੇ ਜਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਸਭੀ

ਭੱਟਮਨਮਾਨੀਦਪਾਏ) ਅੰਰਉਪਮਬਹੁ ਭੁੰਤਉਚਾਰੀ) ਗੁਰਪਗਪਰੇਸੁਮਾਨਨਿਦਾਰੀ) ੬੪੩) ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕ੍ਰਿਪਾਨਿਯ
 ਨਾਸੈਯੋਲਿਖੇਗਿਥਮਨਮਾਨਾ) ਮਨਾਇਛੁਤਵਰਸਭਕੇਦੀਨੇ) ਕੀਨਸਿਖਕ੍ਰਮਤਿਨਕਾਖੀਨੇ) ੬੪੪) ਦੋ) ਬਾਰੰਬਾਰਬੰਦਨ
 ਕਰੀਸੀਗੁਰਅਰਮਾਪਾਇ) ਸਭੀਭੁਟਾਬਿਦਿਅਭਏਸਾਂਤਗਮਾਨਮਨਮਾਇ) ੬੪੫) ਵਾਰਵਧੀਕਸਲੇਕਲਿਖਮੁੰਦਾਟਣੀ
 ਅੰਗਲਿਖਾਇ) ਤਤੁਕਗਲਿਖਸਭਗਕਾਭੇਗਾਗਿਥਗੁਰਪਾਇ) ੬੪੬) ਦੋ) ਤਬਲਗਗਗਸਭੀਇਕਠਾਏ) ਗੁਰਅ
 ਰਜਨਕੇਸਨਮੁਖਅਏ) ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਕੀਉਸਤਤਿਕਰੀ) ਭੁੰਤਭੁੰਤਮਨਮਾਨੀਦਭਰੀ) ੬੪੭) ਉਸਤਤਿਕਰਗੁਰਪਗਲ
 ਪਟਏ) ਦ੍ਰਾਸਿਧਪੁਛਯੋਮਨੁਲਾਏ) ਨਿਜਆਵਨਕਾਕਾਰਨਕੋਹ) ਤਿਨੈਕਹਪ੍ਰਭਸਭਸੁਪਲਹੇ) ੬੪੮) ਹਮਜਗਮੇਅ
 ਤਿਹੀਦੁਖਪਾਏ) ਆਏਤਕਤੁਮਰੀਸਰਨਾਏ) ਇਹਬਿਧਿਹਮਜਗਮੇਦੁਖਪਾਏ) ਪੁਤ੍ਰੀਸਾਥੀਪਤਨਰਗਾਏ) ੬੪੯)
 ਅੰਰਸਨੁਖਸਾਥਸੁਰਗੇ) ਪੁਤਮਾਤਕਰਹੈਇਕਠੇਗੇ) ਸਮਝਨਪ੍ਰਤਸਮਾਮਧਾਨਾ) ਵਿਪਰਜੇਗਾਏਂਪਾਰਗੁਮਾਨਾ) ੬੫੦
 ਦੋ) ਤੰਤੇਜਤਨਮੇਸਕਰੇਹੋਪ੍ਰਭਦੀਨਨਾਥ) ਭਿੰਨਭਿੰਨਸਭਕੋਲਿਖੇਹਮਸਭਕੋਰਸਨਾਥ) ੬੫੧) ਰਗਨਕੀਬਿਨਤੀਭੁਨੀ
 ਗੁਰਅਰਜਨਮੁਖਖਾਨਾ) ਰਗਮਾਲਤਬਹੀਲਿਖੀਭੋਗਤਾਹਿਪਰਠਨਾ) ੬੫੨) ਦੋ) ਪਈ) ਕਹੇਗਾਗਖਟਤੀਹਸੀਗਨਾਰੀ
 ਅਸੁਅਸੁਤਕਰੇਉਚਾਰੀ) ਅਠਤਾਲੀਭੁਤਸਭਕੇਭੁਏ) ਅਤਿਅਨੰਦਮਨਰਗਨਲਾਏ) ੬੫੩) ਸੀਗੁਰਭੋਗਗਿਥ
 ਕਾਪਾਏ) ਭੁੰਤਭੁੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾਏ) ਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਏ) ਬਿਅੰਤਾ) ਅਰਮਾਕਰੀਗੁਰੁਗਵੀਤਾ) ੬੫੪) ਹੁਮਹੁਮਾਇਸੀ
 ਗਤਸਭਅਈ) ਰਮਸਰੀਮਨਮਾਨੀਦਪਾਈ) ਸੀਗੁਰਸਨਮੁਖਕਲਜੁਗਅਯੋ) ਉਸਤਤਿਕਰੀਅਧਿਕਮਨਲਾਏ) ੬
 ੫੫) ਬਹੁਰਿਕਹਾਹੋਪ੍ਰਭੁਗੁਨਗਗਾ) ਬਿਨਤੀਮੇਰਜੁਨੇਸੁਖਜਾਗਰਾ) ਰਚਯੋਗਿਥਤੁਮਸਿੰਧਜਹਾਜਾ) ਕਲਮਾਨਕੋਰੇਹਮ
 ਰੀਮਹਾਰਾਜ) ੬੫੬) ਦੋ) ਗਿਥਪਠਜਹਾਪ੍ਰੇਮਸਿੰਕਰਹੈਸਿੱਖਉਦਰਾ) ਤਹਾਰਨਹਮਰਨਹੀਤਜੋਠੈਰਤਤਕਾਰਾ) ੬੫੭)

ਸੀਗਤਿ ਮੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਸੀ ਕਲਮੇ ਦੇਹੁ ॥ ਹੋ ਅਨ ਬਸਰਨੀ ਪਦੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜਲੇਹੁ ॥ ੬੫੮ ॥ ਚਿਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਸੀ ਗੁਰ ਬਲੇ
 ਚੁਨੇ ਕਲੁਤੁ ਮਬਚਨ ਅਮੇਲੇ ॥ ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਜ ਹਸੀਗਤ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤੁਮ ਨਹਿ ਨੈਨ ਨ ਜੇਵੈ ॥ ੬੫੯ ॥ ਜਬ ਕੜਾਹੁ ਸੀਗਤ ਮੇਅਵੈ
 ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਤੁਮ ਭੀ ਵਾਸਾ ਪਵੈ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਰਤਤ ਰਹੈ ਕੜਾਹਾ ॥ ਤਿਚਰੁ ਵਾਸਾ ਤੁਮ ਰੋਅਹਾ ॥ ੬੬੦ ॥ ਕੁਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਮਨੇ ਰੋਕ ਪਰੋਨੇ ਨਿਧ ਪਾਈ ॥ ਸੀਗਰ ਕੀ ਸਿੱਖ ਅਗ ਪਾਵਨਾ ॥ ਕੜਾਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਵਰਤਾਵਨਾ ॥ ੬੬੧ ॥ ਸਮਾਜ ਸਕ
 ਲੁਤੁ ਗਤ ਹਾਏ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਮੇ ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਕੜਾਹੁ ਸਾਥ ਕਲੁ ਗਚਲਾਵੈ ॥ ਸੀਗਤ ਮੇਰੀ ਗਾਪਰਜਾਵੈ ॥ ੬੬੨ ॥ ਦੇ
 ਅਬਲੇ ਬਾਤ ਪ੍ਰਤੱਖ ਏ ਦੇਖ ਹੁਸਮ ॥ ਬਿਚਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇ ਤਬ ਹੀ ਦੇਸੀਗਤ ਕੋ ਤਿਹ ਵਾਰਾ ॥ ੬੬੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਬੀ
 ਨੇ ਅਯੋ ਸੀਗਤ ਜਾਬ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੰਗਟ ਵਾਸੀ ਤਾਹਿ ਕੀ ਅਯੋ ਪ੍ਰੀਤ ਉਰ ਪਾਰਾ ॥ ੬੬੪ ॥ ਚੋ ਭੁਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਰਜ ਗੁਰ ਪਾਰੀ ॥ ਕ
 ਰੀ ਬਿਨਤ ਗਰ ਅੰਚਰ ਰੂਹੀ ॥ ਸੀਗਰ ਸਭ ਕਾ ਅਵਕੀਨੋ ॥ ਮਨਾਇ ਛੁਤ ਸਭ ਕੇ ਵਰਦੀਨੋ ॥ ੬੬੫ ॥ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ ਬੀਨੋ ਜਨ
 ਸੀਗਰ ਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਲਹਿ ਰਬੀਚ ਬੀਨੋ ਤੁਮ ਜਾਵੈ ॥ ਸੀਗੀ ਬਜੀ ਜਿਲਤ ਬਨਾਵੈ ॥ ੬੬੬ ॥ ਕਾਰੀ ਗਰ ਇਹ ਠਾਂ ਅ
 ਬਨਾਹੀ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਸਥਾਇ ਹਾਂਰਹਾਈ ॥ ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਬਹੁ ਦਿਨ ਨਹ ਬਹਨਾ ॥ ਏਕ ਰੈਨ ਅਤਿ ਤਿਹ ਠਾਂ ਰਹਨਾ ॥ ੬੬੭ ॥ ਸੋ
 ਤਬ ਚਨ ਬੀਨੋ ਮੁਖ ਗਾਈ ॥ ਭੁਮੇਤੁ ਰਚਲੇ ਮੁਖ ਪਾਈ ॥ ਸੀਚੀ ਅਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨਾਏ ॥ ਸੀਗਤ ਚਲੀ ਜਾਬਾ ਧੀਕਏ ॥
 ੬੬੮ ॥ ਏਕ ਕੇ ਸਭਾਈ ਗੋਮ ਮਨ ਮੇ ਕੀਨਾ ਦਿਚਾਰਾ ॥ ਗੀਬਜ ਹਾਜ ਸੀਗਰ ਰਚੇ ਭਈ ਜਿਲਤ ਨਿਧਾਰਾ ॥ ੬੬੯ ॥ ਗੁ
 ਰਗੁਰੁ ਭੁਮੇਤ ਬਲਿ ਏਕੋ ਸੀਗਤ ਕੇ ਸਕਰਾਇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਤਨ ਮੇ ਸੋਕ ਰੋਤ ਰੋਦੇ ਸਬਨਾਇ ॥ ੬੭੦ ॥ ਚੋ ਸੀਗਰ ਕਹਾ ਬੈਨਾਇ
 ਕਰਹੀ ਚਾਬੀ ਚਲੋ ਰਬਹੁਤ ਨਹਿ ਬਹੀ ਚਾਪੀ ॥ ਬਰੈਨ ਕਛੁ ਭਾਖੀ ਨਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰੋ ਜਤਨਾਇ ਹਮਾਹੀ ॥ ੬੭੧ ॥ ਭੁਜਾ ਸਿ
 ਖਕਾਰਾ ਦਮਗਟਾਏ ॥ ਪੜੇ ਰਚੇ ਆਧਿਕਾ ਚਿਤ ਲਾਏ ॥ ਸੀਚੀ ਅਬਾਟ ਸੀਗਤ ਕੇ ਦਈ ॥ ਮਜਲ ਪ੍ਰਤੱਕੇ ਜਪੀ ਜਕਈ ॥ ੬੭੨ ॥

ਸੰਗਤਿ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਰਿਮ ਨ ਲਾਈ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਨ ਹਿ ਦਿਲ ਮੇਲ ਗਾਈ ॥ ਪਾਂਚ ਦਿਵਸ ਮੇਸੁ ਲਿਖ ਲਯੋ ॥ ਜਾਇ ਲਹਿ ਰਹੇ ਗਤ ਬ
 ਘੋ ॥ ੬੧੩ ॥ ਬਣੀ ਕਛੁ ਕਬੀ ਕਾ ਲਿਖਾਈ ॥ ਰੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸੁਨਿਯੋ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਸਾਰੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰ ਕਾ ਗਾਯੋ ॥ ਤਹ ਤੁਕਾਇ ਕ
 ਸਾਰਾਇ ਹਪਯੋ ॥ ੬੧੪ ॥ ਛਾਨੂ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਖੁਖ ਨ ਕਾ ਸੰਗ ਸਬਦ ਲਿਖ ਲੀਨ ॥ ਸੀਰਾਂ ਬਾਈ ਸਬਦ ਪੁਨਿ ਐਰ ਲਿਖੋ ਚਿ
 ਤਰੀਨ ॥ ੬੧੫ ॥ ਮਨ ਹਮਾਰੇ ਬਾਧੋ ਗੁਨ ਮਾਰੂ ਸਬਦ ਲਿਖਾਈ ॥ ਜਿਤ ਦਰਲਖ ਮਹਿ ਮਦਾ ਸਲੋਕ ਤੀਨ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ੬੧੬ ॥
 ਚੈ ॥ ਬਾਇਅਤ ਸੋਲਾ ਸਲੋਕ ॥ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਲਿਖ ਲਈ ਅਲੋਕ ॥ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਕੀ ਸਾਖ ਲਿਖਾਈ ॥ ਰਾਗ ਮਾਲ ਪਛੋ ਲਿਖ ਪਾ
 ਈ ॥ ੬੧੭ ॥ ਦੁਹੰ ਗ੍ਰਿਥ ਕੀ ਜਿਲ ਤਬ ਨਾਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰਿ ਮੈਦੇਰ ਨ ਲਾਏ ॥ ਜਿਲ ਤਬ ਨਾਇਤ ਬਾਵਤੁ ਭੁਏ ॥ ਸੀਗੁਰ ਚਰਨ ਕ
 ਵਲ ਮਨ ਦਏ ॥ ੬੧੮ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖ ਸੀ ਗ੍ਰਿਥ ਕੋ ਉਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਖਾਨ ॥ ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਸੀ ਗ੍ਰਿਥ ਕੋ ਬੈਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੬੧੯ ॥
 ਦੇਇ ਗ੍ਰਿਥ ਤਬ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸੀ ਮੁਖ ਕੀ ਨਉ ਚਾਰ ॥ ਭਾਈ ਬੰਨੇ ਕੀ ਅਕੀ ਓਕ ਹੋ ਸੱਤ ਨਿਧਾਰ ॥ ੬੨੦ ॥ ਚੈ ॥ ਬੰਨੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮ ਜੋਨੇ
 ਸੰਗਤ ਹਿਤ ਮੇਓ ਦਮ ਨਾਨੇ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਗੁਰਤਾ ਹਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਦਸ ਖਤ ਕਰੇ ਅਧਿਕ ਹਰਖਾਏ ॥ ੬੨੧ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਬੀੜ ਦੇ
 ਉਭਈ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਕੀ ਬੰਨੇ ਕਈ ॥ ਗੁਰਦਾਸ ਬੀੜ ਪਰਦਸ ਖਤ ਕਰੇ ॥ ਸੰਮਤ ਲਿਖੋ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਭਰੇ ॥ ੬੨੨ ॥ ਸੰਮਤ ਸੋਲ
 ਸੈ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਇਕ ਸਠ ਤਾ ਕੇ ਉਪਰਧਾਰੀ ॥ ਭਾਵੇ ਸੁਦਏ ਕਮ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸੀ ਗ੍ਰਿਥ ਕੋ ਪੂਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ੬੨੩ ॥ ਤਤ ਕਰੇ ਮੇਰੀ
 ਮਤ ਲਿਖ ਰੂਰੀ ॥ ਦ੍ਰਾਸਿੰਧ ਗੁਰ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਬੰਨੇ ਕੋ ਅਸ ਬਚਨੁ ਰਮਾਏ ॥ ਤਾਰ ਦੇਸ ਨਿਜ ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ੬੨੪ ॥ ਚੈ ॥ ਮ
 ਮ ਆਗਾਸ ਭੁਹੀ ਸੁਨੇ ਸੱਤ ਬਾਤ ਨਿਧਾਰ ॥ ਗ੍ਰਿਥ ਗੁਰੂ ਸਮ ਮਾਨੀ ਓਭੇ ਦਨ ਕੇ ਉਬਿਚਾਰ ॥ ੬੨੫ ॥ ਜੇ ਉਗ੍ਰਿਥਾਇ ਸੋ ਲਿਖੇ
 ਸੋ ਪਹੁਇ ਸੈ ਬਨਾਇ ॥ ਗੁਰਦਾਸ ਬੀੜ ਤੇ ਜੋ ਲਿਖੇ ਸੋ ਉਤਾਹਿ ਚੁਪਾਇ ॥ ੬੨੬ ॥ ਚੈ ॥ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਖ ਲਗੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਬੁ
 ਢੇ ਆਦਿ ਕਸਤੁ ਇਕ ਠਨ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਆਗਿ ਮੇਰੇ ਸੁਨੇ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ੬੨੭ ॥ ਸਾਹਬ ਬੁਢੇ ਬਚਨ ਬਖਾ

ਨਾ। ਤੁਮ ਕਰਨੈ ਪੈਰੁ ਧਮਹਾਨਾ। ਗ੍ਰਿਥ ਬੀਚਹ ਮਜੇ ਇਲਿਖਾਈ। ਬਾਈ ਵਾਰ ਭੁਨੇ ਮਨ ਲਾਈ। ੬੮੮। ਮਨ ਪਸੰਦ ਭੁਨਵਾਰ ਜੁ ਪਾਵੈ। ਤ
 ਬੈਧੁ ਨਾ ਤੁਮ ਤਹਿ ਚੜ੍ਹਾਵੈ। ਬਾਣੀ ਮਊਰਨ ਹੀ ਤੁਮ ਕਰਨੀ। ਸੱਤ ਬਚਨ ਭੁਨਿਹੋ ਮਮ ਸੁਣਨੀ। ੬੮੯। ਦੀ ਨਹੇ ਭੁਜੇ ਸੀ ਸਉਤ ਗੋਚਰ
 ਕੋ ਬਾਣੀ ਮੁਖ ਹੁਓ ਚਰੇ। ਐਰ ਕਿਸੇ ਕੀ ਚੜ੍ਹੇ ਨ ਬਾਣੀ। ਸੱਤ ਬਚਨ ਹਮ ਰੇ ਤੁਮ ਜਾਣੀ। ੬੯੦। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਥ ਕਲਜੁ ਗਭੋ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਪਮਹਾਨ। ਦਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅੰਗੁ ਪਾਇਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਥ ਖੁਖਾਨ। ੬੯੧। ਗੁਰੂ ਦਰਸ ਜਿਹ ਦੇਖ ਨਾ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਥ ਦਿਖਾਇ।
 ਬਤਾਂ ਕਰ ਗੁਰ ਸੋਚੈ ਪੜ੍ਹੈ ਗ੍ਰਿਥ ਮਨ ਲਾਇ। ੬੯੨। ਆਗਾ ਐਰ ਭੁਨੇ ਮਨ ਲਾਏ। ਸਭ ਹੀ ਮਨ ਧਰੇ ਖੁਖ ਪਾਏ। ਪਛੇ ਚਲੀ
 ਰੀਤਾਇ ਹਮਾਈ। ਮਿਰਤ ਕਪਾਛੈ ਮੇਸ ਕਰਾਈ। ੬੯੩। ਗਰਬ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹਾਵ ਤੋ ਕੋਊ। ਐਰ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹਤ ਖੁਖ ਹੋਊ। ਬੇਦ ਪੁਰਾ
 ਨ ਅਥ ਸਬ ਮਥ ਲੀਨੇ। ਸਾਰ ਗ੍ਰਿਥ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ। ੬੯੪। ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਛੈ ਇਹ ਰੀਤ ਕਰਾਵੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਥ ਕਾ ਪਾਠ ਪਰਾਵੈ। ਪਛੇ
 ਭੋਗ ਗਾਮ ਲਾਪੜਾ। ਛਿਨ ਮੇ ਪਾਪ ਜਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸੜਾ। ੬੯੫। ਕੜਾਹੁ ਪਸਾਦਿ ਤਿਹ ਨਿਮਿਤ ਦਿਵਾਵੈ। ਨਰ ਕਦੁ ਆਰਤਿ
 ਸਨਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ। ਪਾਛੈ ਮ੍ਰਿਤ ਕਐ ਸਾ ਬਿਧ ਕਰੇ। ਜੀਵਤ ਜਤਨ ਐਸ ਮਨ ਧਰੇ। ੬੯੬। ਧਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਥ ਕਾ ਪਾਠ
 ਕਰੇ ਮਨ ਲਾਇ। ਰਗ ਮਾਲ ਪੜ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਭੇ ਗਜ ਪਜੀਤ ਪਾਇ। ੬੯੭। ਕੜਾਹੁ ਕਰਾਵੈ ਹਰ ਖਸੋ ਕੋਟਿ ਯੰਗ ਫੁਲ ਚੀਨ। ਸਭ
 ਸੰਗਤ ਭੁਨ ਬੈਨ ਗੁਰ ਪਾਗ ਚਿਤ ਮੇਲੀਨ। ੬੯੮। ਜੇ ਇਛੋ ਕੋਊ ਕਰੈ ਸੋ ਸਭ ਪੁਰਨ ਹੋਇ। ਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਐਸੇ ਕਹਾ ਜਾਨੇ ਹੁਸਰ
 ਕੋਇ। ੬੯੯। ਸੀ ਮੁਖ ਬਹੁ ਰਿਕ ਪੈ ਅਸ ਬੈਨਾ। ਰਾਮ ਸਰਉ ਤਰਤ ਟੁਖ ਐਨਾ। ਰਚੀ ਬੀੜਾਇ ਹਠਾਂ ਮਨ ਲਾਈ। ਉਪ
 ਮਥਾਂ ਵਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ। ੭੦੦। ਬਹੁ ਦੁਖ ਤਪਤਾਇ ਹਜੇ ਆਵੈ। ਦੇਖਤ ਦਰਸ ਸਾਂਤ ਹੁਇ ਜਾਵੈ। ਭਾਵੈ ਸੁਦਇ ਕਮੇਜੇ ਆਈ
 ਕਰੈ ਦਰਸ ਜੇ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਈ। ੭੦੧। ਗ੍ਰਿਥ ਭੋਗ ਕਾ ਲਭਿ ਹੋਵੈ। ਜਨ ਮਮਰਨ ਅਪਸੰਕਟ ਪੈਵੈ। ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਕੀ
 ਉਪਮਾ ਮਹਾਂਨਾ। ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਥ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਨਾ। ੭੦੨। ਸਭ ਦੀਵਾਨ ਸੀ ਮੁਖ ਭੁਨ ਬੈਨਾ। ਬੰਦ ਨ ਕਰ ਪਾਏ ਮਨ ਚੈਨਾ। ਪੁਨ

ਸੀ ਗੁਰਬੀਨੋ ਕੋ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਦੇਸ ਨਿਜ ਅਨੰਦ ਲਹਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਏ ਲੈ ਆਗਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬੀਨੋ ਉਦਮ ਕੀਨਾ ॥ ਪਾਲ ਕੀਏ ਕਮੀ ਗਾਇ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਲੀਨਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਨਿਜ ਦੇਸ ਮਾਂਗਟ ਰੋਮੋ ਕੋ ਹੋ ਨਕਥਾ ਸੁਪਰਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਚਨ ਤੋ ਹੋ ਛੁਰੋ ਹੋਤ ਬਰੂ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧੦
੫ ॥ ਜਬ ਬੀਨੋ ਨਿਜ ਦੇਸ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਿਯਾਇ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬੀਨਾ ਪ੍ਰਿਯਾਇ ਪੁਰਨ ਭੁਯੋ ॥ ਯਹਿ ਪੜ੍ਹੇ ਦੁਖ ਸਗ
ਲਾਰੋ ॥ ੧੦੬ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਯਹਿ ਫਲ ਅਪਕਾਈ ॥ ਜੇ ਉਪ੍ਰਿਯਾਇ ਪੜ੍ਹੈ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਭੁਗਨ ਰੋਸੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ
ਮਥੀ ਚਬ ਪੁਰੋਨ ਹਿਅਵੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਅਰੋਸ ਹਕ ਥੋਹੇਇ ਗੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੇਵਿ ਦਾਹ ਕੀਹੁਇ ਪੈ
ਕਥਾ ਮਹਾਨੁ ॥ ੧੦੮ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬੀਨਾ ਬਰਨਨੀ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੀ ਪਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ
ਸੁਤ ਮਸਤ ॥ ੪ ॥ ਅਠਹੂ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੋ ਨਾਮੋ ਤਾਂਹਿ ਚਰਨ ਉਰਧਾਰਾ ॥ ਕਥਾ ਸੁਪੰਚ ਮਾਧਿ ਆਇ ਕੀਬਰ
ਨਨ ਕਰੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀਸਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਪਾਨਾ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਕੈਲਾਇ ਚਿਤ ਬੈਟੀਵਾਨਾ ॥
੨ ॥ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਢਾ ਸਭੁ ਹੀਇ ਕਠਾਏ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਬ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕੋਹੋ ਵਿਚਾਰ ਸਭੈ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਜਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥ ਅ
ਸਥਾ ਪਨਠਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਫੇ ਕਹਾ ਆਪ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਨੇ ॥ ਭੁਫੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮਿ ਜੋਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਲਾਇ ਕਟ ਰਥਾਰਾ ॥ ਐਰ ਅਸਥਾਨ
ਨੋ ਕੋਇ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਇਹ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਓ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮੋਨੇ ਦਿਖੈ ਦੂਜ ਕੋ ਚੰਦਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਕੀਉ ਪਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਸ
ਮਨ ਹੀਐ ਕੀਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਮਜਹਾਨ ਬਨੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਰੈ ਜੀਵ ਭੁਵ ਸਿੰਘ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਨੂਤਨ ਮੰਗਲਾਇ ਹੋਹੈ ॥ ਇ
ਹ ਦਰਸਨ ਅਪਸਰਾ ਲੋਖੈਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਜੀ ਸੁਨੇ ਮਹਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪਰਤੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਾਮਦਾ ਸਕਾ ਸੇਭੁ ਤਸੀ
ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰ ਹਰਿ ਰੂਪੈ ਲਛਮੀ ਚਰਨ ਬਸਾਇ ॥ ਜੇ ਉਸਰਨਾਇ ਹਰੀ ਪਰੈ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਰੋਪੈ ਨਕਾਇ ॥ ੮ ॥ ਦ
ਯਾ ਸਿੰਧ ਭਾਖੇ ਪੁਨ ਬੈਨਾ ॥ ਇਹ ਰੋਹੋ ਸਭੁ ਹੀ ਤੁਮਰੈਨਾ ॥ ਪ੍ਰਤਕਾਲ ਚਲੀਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਅਸਥਾਪਨ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ੯ ॥

ਭੂਮਸੈਨਸਭੁਤਗੰਥਿਰਾਜੇ॥ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਪਰਰਾਜੇ॥ਪਰੀਰੈਨਦਿਨਪਤਅਰਘਾਈ॥ਨਖੰਡਨਸੇਮਿਲਸੇਭਾਪਾਈ॥੧੦॥ਭੂਮਾ
 ਸਨਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਨੋ॥ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਬਚਿਤਚੀਨੋ॥ਨਿਜਨਿਜਅਸਨਸਭੀਬੈਠਾਈ॥ਦ੍ਵਾਸਿੰਧਮਨਐਸੀਪਾਈ॥੧੧॥ਨਿ
 ਜਮਨਐਸਵਿਚਾਰਤਭੁਭੇ॥ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਕਯੋ॥ਬੈਠੀਸੇਫੀਕਿਉਦੇਉਸੇਵਾ॥ਬੀਸਮਾਨਨਹਿਲਖੈਅਭੇਵਾ॥੧੨॥ਦੇ
 ਚਰਗੁਰੂਸੇਵਕਰੀਪਾਏਪਰਮਨਿਧਾਨ॥ਸੇਵਕਰੀਇਹਚੀਜਹੈਸ੍ਰੀਮੁਖਕੀਨਬਖਾਨ॥੧੩॥ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਨਿਪੁਨਜੇਸੇਵ
 ਕਸੁਖਕਰਾ॥ਸੋਅਸਥਾਪਨਕੀਜੀ॥ਏਸੇਵਕਸ੍ਰੀਦਰਬਾਰਾ॥੧੪॥ਦੋ॥ਕਰਤਬਿਚਾਰਐਸਠਹਿਰਾਈ॥ਬੁਢਾਜੀਸੇਵਾਨਿਪੁ
 ਨਾਈ॥ਗੁਰਨਾਨਕਇਨਦਰਸਕਰਾਈ॥ਕਰਹੈਇਹਮਨਅਨੰਦਪਾਈ॥੧੫॥ਅਸਵਿਚਾਰਮਨਨੰਦਪਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਦੀਨਨਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ਤੀਨਜਾਮਨਿਸਜਬੈਬਿਹਨੀ॥ਜਥੇਦ੍ਵਾਸਿੰਧਗੁਰਗਆਨੀ॥੧੬॥ਗੁਰਦਾਸਬੁਢਾਸਭਹੀਸਿਖਜਾਗੇ॥ਪਾਂਚਗੁਰੂਕੇਰਸਮ
 ਹਿਪਾਗੇ॥ਪ੍ਰਿਥਮਸੋਚਸਭਹੀਗੁਰਕੀਨੋ॥ਰਾਮਸਰਹਮੰਜਨਕਰਕੀਨੋ॥੧੭॥ਮੰਜਨਕੀਨਸਭਨਤਿਹਵਾਰਾ॥ਰਾਮਸਰਸੁਧਾਦੇ
 ਏਫਲਚਰਾ॥ਤਰੇਬੈਰਸ੍ਰੀਗੁਰਲਾਇਧਾਨਾ॥ਕਛੁਕਕਾਲਬੈਠੇਸੁਖਖਾਨਾ॥੧੮॥ਦੋ॥ਜੁਗਲਪਰੀਨਿਸਜਬਰਹੀਉਠੇਗੁ
 ਰੂਸੁਖਪਾਈ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਤਬਆਰਿਅਕਰੀਚਲੇਸਥੈਗੁਨਗਾਈ॥੧੯॥ਬੁਢੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰਕੁਹਾਸੀਸਆਪਨਿਪਾਰਾ॥ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ
 ਤਿਪ੍ਰੇਮਸੋਮਨਸੈਜਤੁਦਿਚਾਰਾ॥੨੦॥ਦੋ॥ਸੋਤਬਚਨਬੁਢੇਮਨਗਾਈ॥ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿਰਲੋਏਉਠਾਈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਚੈਰਆਪਕ
 ਰਧਾਕੋ॥ਬਜੇਸੀਖਪੁਨਵਾਰਨਪਾਕੋ॥੨੧॥ਸਾਹਬਬੁਢੇਅੰਗਜਕੀਨਾ॥ਤਿਹਪਾਛੇਸ੍ਰੀਗੁਰਸੁਖਲੀਨਾ॥ਗਾਵਤਰਾਗੀਸਬ
 ਦਅਪਾਰਾ॥ਬੁਢੇਕੇਅਗੇਪਗਧਾਰਾ॥੨੨॥ਐਰਸਿੰਧਸਭਪਾਛੇਲਾਗੇ॥ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਕੇਰਸਮਹਪਾਗੇ॥ਹਰਿਗੋਇੰਦਸੇਹਤਭੁ
 ਰਸੀਗਾ॥ਲਖੇਰੂਪਲਜਕੋਟਿਅਨੰਗਾ॥੨੩॥ਪੁਨਿਸੀਖਨਕੀਹੋਤਅਪਾਰਾ॥ਇਹਬਿਧਪਹੁਚੇਸ੍ਰੀਦਰਬਾਰਾ॥ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ
 ਸਥਾਪਨਕੀਨੋ॥ਪੁਰਬਦਿਜਾਹਰਿਮੰਦ੍ਰਚੀਨੋ॥੨੪॥ਦੋ॥ਏਕਘੜੀਨਿਸਜਬਰਹੀਸ੍ਰੀਗੁਰਆਰਾਪਾਈ॥ਸਾਹਿਬਬੁਢੇ

ਅਦਬਸੈਥੋਲੋਗੇਬਖਾਇ॥੨੫॥ਆਪਦੇਰਸੀਗੁਰਕਰਤਬੁਢੇਲਈਅਵਾਜ॥ਏਕਚਿਤਸੀਗਤਸੁਨੈਸਰੁਮਨਸਾਂਤਬਿਰਾਜ॥
 ੨੬॥ਚੈਅੇਸਅਵਾਜਗੇਬਗੁਰਾਈ॥ਸੁਨਗੁਰਸਿਖਮਨਅਨੀਦਪਾਈ॥ਸੰਤਕੇਕਾਰਜਆਪਖਲੋਆ॥ਕਰਕਢਨਹਿਤਕਮਾਹੇ
 ਆ॥੨੭॥ਭਗਤਸਿਖਸੁਨਿਸੰਸਾਰਯੋ॥ਹੋਪ੍ਰਭਕਿਹਪ੍ਰਥਾਇਸੁਨਾਯੋ॥ਯਾਂਕਾਅਰਥਕੋਹੋਜੁਖਿਪਾਏ॥ਕਰਕਢਨਹਿਤਕਿਮਪ੍ਰਭ
 ਅਏ॥੨੮॥ਮਨੀਸਿਖਮਨਅਨੀਦਪਾਯੋ॥ਪੰਨਚੁਪੰਨਬਚਖੁਖੁਅਲਾਯੋ॥ਪੁਰਾਤਨਪੁਛੀਬਾਤਸੁਧਾਰੀ॥ਸੁਨੈਸਿਖਤੁਮਪ੍ਰ
 ਉਪਕਾਰੀ॥੨੯॥ਕਹੋਸੀਕੋਚਤੁਨੈਮਨਲਾਈ॥ਭੁਖੰਅਰਥਕਥਾਬਧਜਾਈ॥ਏਕਸਮੇਗੁਰਅਰਜਨਦੇਵਾ॥ਕਰਕਢਾਵਤ
 ਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੩੦॥ਦੋ॥ਕਰਕਢਾਵਤਭੁਏਬੇਕਛੁਕਾਦਿਵਸਤਿਹਵਾਗਾ॥ਮਹਾਂਬਿਨੁਭਗਵੰਤਜੇਮਨਮੇਕੀਨਾਵਿਚਾਰਾ॥
 ੩੧॥ਮਹਾਂਮਾਇਜੇਲਛਮੀਤਾਸੋਕਹਾਸੁਨਾਇ॥ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਰੂਪਮਮਯਾਮੇਭੇਦੁਨਪਾਈ॥੩੨॥ਚੈ॥ਤਿਹਸੁਤਗੁਰਅਰਜਨ
 ਸੁਖਕਾਰੀ॥ਮਮਸਰੂਪਜੋਪ੍ਰਗਟਿਨਿਹਰੀ॥ਬਨਾਵਨਮਮਮੰਦ੍ਰਹੈਲਾਗਾ॥ਸੁਧਾਸੋਰੇਵਰਚਵਡੁਭਾਗਾ॥੩੩॥ਚਲੈਤਹਾਂ
 ਮਜਾਇਨਿਹਾਰੈ॥ਕੈਸੇਕਰਹੈਪਰਉਪਕਾਰੈ॥ਲਛਮੀਜੁਤਾਏਭਗਵੰਤਾ॥ਗਾਵਤਜਸੁਜਿਹਬੇਦਅਨੀਤਾ॥੩੪॥ਪ੍ਰਭੁਕਹਾ
 ਲਛਮੀਜੁਨਬੈਨਾ॥ਇਹਸਰੂਪਦਰਸਨਨਹਿਲੈਨਾ॥ਭਗਵੰਤਮਜੁਰਵੇਸਕਰਲੋ॥ਲਛਮੀਅੰਰਰੂਪਤਬਕੋ॥੩੫॥ਏਕ
 ਠੰਡਲਛਮੀਬੈਠਾਈ॥ਕੋਤਕਕੀਨਾਪਜਗਾਸਾਈ॥ਕਹੀਕੀਧੋਟੇਕਰੀਸਿਰਧਾਰੇ॥ਮਜੁਰਬਨਾਏਇਹਭਾਂਤਮੁਰਾਰੇ॥੩੬॥ਦੋ
 ਮਜੁਰਨਤੇਤਬਸੇਗੁਨੀਕਢਤਕਾਰਭਗਵੰਤਾ॥ਛਿਨਕਏਕਦੋਕਰੀਭੁਰੈਕੈਸੇਛੁਪੈਅਨੀਤਾ॥ਅਗਨਛੁਪੈਜਸਛਾਰਮੈਭੈਸੇ
 ਰੂਪਛੁਪਾਈ॥ਭਗਤਹੇਤਭਗਵੰਤਨੈਕੋਤਕਕੀਨੈਆਈ॥੩੭॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਜਾਹਿਧਿਆਨਪਰੇਨਿਸਥਾਸਰਦੇਜਾਫਿਰੇਸਰੁਅੰ
 ਰਨਅਯੋ॥ਸਿੱਧਸਮਾਪਲਗਾਇਰਹੇਰਿਖਨਾਰਦਸਾਰਦਧਿਆਨਨਅਯੋ॥ਨਿਤਹੀਨੈਭੁਰੈਨਿਸਥਾਸੁਰਬੇਦਬਖੀਤਨਅੰ
 ਤਲਖਯੋ॥ਸੋਭਗਵੰਤਭੋਵਸਸੀਤਮਜੁਰਪਰੇਰੂਪਕਰਕਢਾਯੋ॥੩੮॥ਚੈ॥ਗੁਰਅਰਜਨਾਦਿਖਾਬਿਸਮੇਪਾਯੋ॥ਇਹਮਜੁਰ

RST

ਹੈਂ ਨੇਤਨ ਅਯੋਯਾ ਕੇਤਨ ਛਾਯਾ ਨਹਿ ਪਰੈ॥ ਇਹੁ ਗਵੰਤ ਹੈ ਅੰਗੁ ਨੇ॥ ੪੦॥ ਤਬੁ ਗਵੰਤ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਗਾਏ॥ ਦਸਵਾਛੰਦੁ ਹੀ
 ਉਚਰਾਏ॥ ਸੰਤਨ ਕਾਰਜ ਅਪਖਲੇਆ॥ ਕੰਮ ਕਰਾਵਣ ਕਾ ਮੋਹੇਆ॥ ੪੧॥ ਚੈ॥ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖ ਬੇਦ ਜਸ ਗਾਵੈ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦ ਅ
 ਪਇਹੁ ਭਵੈ॥ ਗੁਗਵੰਤੁ ਸੁਨੀ ਉਸਤਤੁ ਖਪਾਏ॥ ਅਨੰਦ ਦੋਸੈ ਪ੍ਰੇਮੇ ਹੋਲਾਏ॥ ੪੨॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਨੁ ਜਾਬ ਪੁਪਾਯੋ॥ ਗੁਰ ਅਰ
 ਜਨ ਕੇ ਗਰਮੇ ਲਾਯੋ॥ ਗੁਗਤ ਸੁਭੀ ਗੁਗਵੰਤੁ ਸਿਖਾਈ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰਾਇ ਹੁੰਤ ਬਨਾਈ॥ ੪੩॥ ਚੈ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰੇ ਕੇ ਚਰਦਰ ਸੁੰਦਰ
 ਚੇ ਅਪਾਰ॥ ਤਲਾਵ ਮੰਦ੍ਰੇ ਕੇ ਕਰੋ ਪੁਲ ਖਪਾਰ॥ ੪੪॥ ਇਹ ਮੰਦ੍ਰ ਮੁਖੁ ਪੈ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰਾਇ ਹਨਾਮ॥ ਰਿਧਾ ਸਿੰਧਾਇ ਹਨ
 ਰਹੈ ਨਿਸਦਿਨ ਅਠੇ ਜਾਂਮ॥ ੪੫॥ ਚੈ॥ ਵਾਇ ਕੋ ਨ ਰਿਧਾ ਸਿੰਧ ਵਸਾਵੈ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਅੰਤ ਕਬੀ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਲਛਮੀ ਕੇਤ ਬਕਹਾਸ
 ਨਾਏ॥ ਇਹਾਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰੋ ਹਰਖਾਏ॥ ੪੬॥ ਸੋਤਿ ਬਚਨ ਲਛਮੀ ਮੁਖ ਗਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਸਟੁ ਰਮਾਈ॥ ਨਿਸਕਾਕਾਰ
 ਜੁਤਿ ਨਹੀ ਕੀਆ॥ ਮਾਣਸ ਕਿਅਵੇ ਚਾਰਾ ਜੀਆ॥ ਪੁਨ ਗੁਗਵੰਤ ਅਸ ਮੁਖੇ ਚੁਨਾਏ॥ ੪੭॥ ਅਠਸਠਤੀ ਰਬਾਇ ਹਪਗਲਾਏ
 ਤਬੁ ਗਵੰਤੁ ਗੁਰ ਕਰਕਰ ਧਾਰੇ॥ ਗੁਗਤ ਬਤਾਵਤ ਫਿਰੇ ਅਪਾਰੇ॥ ੪੮॥ ਹਰ ਮੰਦ੍ਰੇ ਪੋਛ ਮਾਦਿ ਸਜਾਈ॥ ਗੁਗਵੰਤ ਕ
 ਹਾ ਗੁਰ ਕੇ ਰੁਚਲਾਈ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰੇ ਮੋਹੇ ਇਸ ਬਾਨ॥ ਤੇਰ ਨਿਵਾਸਾਇ ਹਾਂ ਪਵਨ॥ ੪੯॥ ਚੈ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਤੁਮਾਇ ਹਠਾਂ ਰੋਸਨ
 ਮੁਖ ਮੋਰ ਸੁਹਾਇ॥ ਤੁਮੋਰੇ ਸੁਤੁ ਮਨਿ ਕਟਹੀ ਮੋਰੇ ਤਖਤ ਬਨਾਇ॥ ੫੦॥ ਨਿਸਦਿਨ ਹੋਇ ਹਠਾਂ ਰੋਹੈ ਹਰ ਮੰਦ੍ਰੇ ਖਪਾਰ॥
 ਕਲਕੀਰਤਨ ਅਪਾਰ ਹੈ ਹੁਇ ਹੈ ਅਪ੍ਰਾਪਾਰ॥ ੫੧॥ ਚੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਨ ਮੁਖ ਉਪਮਾ ਗਾਈ॥ ਗੁਗਤੁ ਛਲ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਹਾ
 ਈ॥ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤਾ॥ ਉਸਤਤੁ ਨੇਤੁ ਬੇਦ ਜਿਹ ਰਰਤਾ॥ ੫੨॥ ਸੁਨ ਗੁਗਵੰਤ ਮੰਨ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ॥ ਛਰ
 ਭੁਜਾ ਗੁਰ ਗਰਮੇ ਲਾਯੋ॥ ਚਿਦਵਪੁਜੇਤੁ ਗੁਰੁ ਮਹਿ ਪਾਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਗਵੰਤੁ ਭੋਲੇ ਪਤਵਾਏ॥ ੫੩॥ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਗੁਰ ਸਿ
 ਰਪਰਧਾਰੀ॥ ਨਿਜ ਅਸਾਨ ਗੁਰਤ ਹਾਂ ਸਵਾਰੀ॥ ਤਖਤ ਕਬਾਕਹ ਅੰਗੁ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਇਹ ਕਾਰਨਾਇ ਹਸਬਦ ਉਚਾਰਾ॥

੫੪) ਸੁਨਿਅਵਜਸੀਗਤਸੁਖਲੀਨੋ ਬੁਢੇਪਾਠਜਪਜੀਕਾਕੀਨੋ ਸਭਸੀਗਤਪੰਨਪੰਨਉਚਾਰੀ ਬੁਢੇਕੀਉਪਮਾਬਿਸਥਾਰੀ ੫੫) ਜੋ
 ਸੀਗੁਰਅਰਜਨਨਾਥਦੇਖਰੂਪਸੀਰੀਬੋਕੋ ਅਨਮੋਭੁਏਸਨਾਥਅਤਅਨੰਦਗਦਗਦਭੁਏ ੫੬) ਦੋ ਨਿਕਸਦਰਬਾਰਸਨਮੁਖ
 ਖਰੋਓਸਤਤਕੀਨਉਚਾਰਾ ਜੇਸਸਿਹਜਨਿਜਤਿਆਗਕੈਇਹਠਾਂਅਏਮੁਰਾਰਾ ੫੭) ਸ੍ਰੇਯਾ ਨਿਹਨਾਮਲੀਏਅਘਬਿੰਦਮਿਟੈਤੁ
 ਵਸਾਗਰਤੇਨਰਪਾਰਉਤਾਰੇ ਨਿਹਨਾਮਲੀਏਜਲਸੈਲਤਰੈਭੁਵਨੰਧਮਿਟੈਨਹਰਿਚਕਬਾਰੇ ਸੇਈਮੁਰਾਰਬਨੋਨਿਰਧਾਰੀ
 ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂਦਰਬਾਰੇ ਤਾਹਿਸਰੂਪਰੀਥਾਥਿਰਾਜਗੁਰੂਕਲਮੇਜਗੋਕੋਨਿਸਤਾਰੇ ੫੮) ਯਾਹਿਕੇਤੁਲਨਹੀਜਗਮੇਸੁਰਮੇ
 ਸੁਰਲੋਕਪੁਰੀਨਕੁਬੇਰਾ ਕਮਲਜਬਨਨਹੀਤੁਲਪਾਵਤਸੀਪਤਿਧਾਮਸਮਾਨਨਚੇਰਾ ਕਾਂਸੀਦੁਆਰਗਾਸਮਾਨਹਿਨਭ
 ਗਵੰਤਕਯੋਇਹਧਾਮਹੈਮੇਰਾ ਤੁਲਨਪਾਵਤਯਾਹਿਤੇਕੋਇਕਯਾਸਮਧਾਂਯਾਇਹੀਹਮਹੇਰਾ ੫੯) ਜੋ ਕਰਉਸਤਤਗੁ
 ਰਬੰਦਨਧਾਰੇ ਦਰਬਾਰਬਾਰਬੈਠੇਨਿਰਧਾਰੇ ਭਗਤਸਿੰਘਤਬਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਾਏ ਬਾਹਰਕਿਉਬੈਠੇਪ੍ਰਭੁਆਏ ੬੦) ਅਨੀ
 ਸਿੰਘਕਹਗੁਰਕੀਰੀਤਾ ਗੁਰਅਰਜਨਮਨਧਾਰੀਪੀਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦਨਬਾਹਰਕਰੈਂ ਭੀੜਨਿਜਪਗਕਬੈਨਧਰੈਂ ੬੧)
 ਸੀਗੁਰਅੰਭੁਤਧਾਮਾਬਿਚਾਰੈਂ ਕਰੈਂਅਦਬਰਹੈਂਬਾਹਰਵਰੈਂ ਭਗਤਸਿੰਘਗੁਰਚਰਤਬੰਤਾ ਜਨਮਸਫਲਹਿਤਬਰਨਤ
 ਸੰਤਾ ੬੨) ਬੁਢੇਪੁਛੋਸੀਗੁਰਪਾਸੋ ਹੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਸੁਨੋਅਰਦਾਸੋ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਕਿਹਰੈਨਬਸਾਵੈ ਸੀਮੁਖਕੋਹਸੀਸਮਿਟ
 ਜਵੈ ੬੩) ਦੋ ਗੁਰਅਰਜਨਸੀਮੁਖਕਹਾਓਨੇਰੀਤਨਿਰਧਾਰਾ ਅੰਭੁਤਗੁਰਦਰਬਾਰਇਹਗ੍ਰੰਥਸਰੂਪਮੁਰਾਰਾ ੬੪) ਤੇ
 ਢੁਜਾਮਨਿਸਜਾਇਜਬਸੋਹਲਾਪੜਚਿਤੁਲਾਇ ਗ੍ਰੰਥਵਾਸਨਿਹਠਾਂਕਰੈਸੇਈਸੁਨੋਮੁਖਦਾਇ ੬੫) ਜੋ ਸੀਗੁਰਗਵੰਤਕ
 ਆਗਾਪਾਏ ਰਚੀਕੋਠੜੀਹਮਅਪਨਾਏ ਤਹਨਿਵਾਸਗੁਰਗ੍ਰੰਥਹਕਰੇ ਪਾਛੇਰੀਤਮੇਸਾਚਿਤਧਰੇ ੬੬) ਸੀਦਰਬਾ
 ਰਕਾਕਰਾਇਸਨਾਨਾ ਨਵੀਨਪੁਸ਼ਕਸਿੰਘਸਨਥਾਨਾ ਸਦਾਪ੍ਰਤਕੀਜੋਤਿਜਗਾਵੈ ਇਹਬਿਧਿਕਰਸੇਵਾਛਲਪਾਵੈ

੬੧॥ ਏਕਜਾਮਨਿਸਜਬੈਰਹਏ॥ ਗਰੀਵਰਾਇਏਹਲਾਏ॥ ਜੁਗਲਪੜੀਨਿਸਜਬੈਰਹਵੈ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਜੀਪੁਨਇਹਾਮਵੈ॥ ੬੨॥
 ਲੈਅਵਜਕੀਰਤਨਪੁਨਹਵੈ॥ ਸਾਰੇਦਿਵਸਨਅੰਤਜੇਵੈ॥ ਚੌਕੀਸਬਦਜੁਹਾਇਅਪਾਰਾ॥ ਭਿਨਭਿਨਸਰੁਰਾਗਮਝਾਰਾ॥ ੬੩॥
 ਅਸਮਿਰਜਾਦਦਰਬਾਰਕੀਸ੍ਰੀਮੁਖਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ ਬੁਢੇਐਸੀਗਤਜੁਨੀਲਈਚਿਤਨਿਪਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਜਾਮਏਕਨਿਸਜਬਗਈਕੀ
 ਰਤਨਹੋਰਾਬਿਅੰਤਾ॥ ਕਾਨੜੇਕੀਚੌਕੀਗੁਈਸੀਗੁਰਸੁਨੈਅਨੰਤਾ॥ ੧੧॥ ਚੌ॥ ਭੂਢੁਜਾਮਨਿਸਜਬੈਬਿਹਾਈ॥ ਕੀਰਤਜੋਹਲਾਪੜੇ
 ਤਦਾਈ॥ ਕਰਅਰਦਾਸਬੁਢੇਸੁਖਪਾਏ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਨਿਜਸੀਸਧਰਾਏ॥ ੧੨॥ ਸੀਗੁਰਕਰਮੈਚੌਰਸੁਹਵੈ॥ ਸੀਖਨਕੀਪੁਨਿਅਤਿ
 ਛਾਬਿਪਾਵੈ॥ ਪੁਲਊਪਰਥੀਇਹਬਿਧਜਾਏ॥ ਮਨੋਭਗਵੰਤਇਕੰਤਸਿਧਾਏ॥ ੧੩॥ ਭੁਗਵੰਤਨਿਦੇਸਰਚੋਜੋਧਾਮਾ॥ ਗੁਰਅ
 ਰਜਨਜੀਕਰਾਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਾਇਹਾਂਬਿਸ੍ਰਾਮਕਰਾਵੈ॥ ਨਿਜਮਹਲੀਗੁਰਕਬਹੀਜਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਜੁਨਕੋਠੜੀ
 ਸੇਈ॥ ਕਲਪਤਰੁਸਮਜਗੋਮੋਹਈ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਕਾਟਸਾਭੋਮੋ॥ ਜਾਰਿਪਿਖੇਦੁਖਸਗਲਾਰੋਮੋ॥ ੧੫॥ ਚੌ॥ ਨਵੀਨਪਲਿਘਗੁਰ
 ਆਪਨਾਦੀਨੋਤਬੈਰਸਾਇ॥ ਛੇਜਬੰਦਕਸਪੇਮਸੇਦੀਨੋਵਿਸ੍ਰਾਮਕਰਾਇ॥ ੧੬॥ ਭੂਮਸੈਨਨਿਤਪ੍ਰਤਕਰੈਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਕੋਪਾਸਾ॥
 ਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਭੁਗਵੰਤਸਮੰਨੈਕਰਅਰਦਾਸਾ॥ ੧੭॥ ਕਬੀਰਵਾਰਾਸੈ॥ ਜਗਤਾਰਨਹੋਭਨਿਕੋਤਰਚੋਗੁਰਗ੍ਰਿਥਕੋਪਾਮਬਡੀਛ
 ਬਿਪਾਏ॥ ਨਰਨਾਰੋਕਊਇਹਦਾਸਕਰੈਲਛਮੀਪੈਪ੍ਰੜਕੀਇਛਪੁਰਾਏ॥ ਗੁਰਕੋਜਸਲਾਚਏਹਕੋਭੁਵਨੰਧਮਿਟੈਮਨੁ
 ਧਕਰਾਏ॥ ਭੂਲਛਮਾਪ੍ਰਭੋਮੋਹਕੋਮੁਕਤੇ॥ ਛਨਹੀਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਏ॥ ੧੮॥ ਚੌ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਕੀਇਹਕਥਾਭੁਈਪੁਰਜੁਖਦਾਇ
 ਅਗੇਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕੀਵਿਅਹਕਥਾਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ੧੯॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਗਦਗਦਭੋਜੁਧਾਕਥਾਕਰਪਾਨਾ॥ ਤੁਮਮੁਖਰਵਿਬਚ
 ਕਿਰਨਸਮਮੋਰੋਹਰਿਅਰਾਨਾ॥ ੨੦॥ ਚੌ॥ ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਭੋਜਾਜਮੈਭੁਗੀ॥ ਸੁਨੀਕਥਾਗੁਰਕੀਦੁਖਦਾਰੀ॥ ਅਸੀਕਥਾਜੁਨ
 ਤ੍ਰਿਪਤਨਆਵੈ॥ ਆਧਿਕਅਧਿਕਰੁਚਅੰਗਵਧਾਵੈ॥ ੨੧॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਵਿਅਹਵਿਵਹਾਰੁ॥ ਕੋਹੋਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਦੁਖਦਾਰੀ॥

ਭੁਗਤਸਿੰਘ ਅਪਕਰੀ ਪਏ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮਨ ਹਰਖ ਪਰਏ ॥ ੮੨ ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘ ਇਹ ਕਥਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਹਨ ਕਲਹੇ ਤਥੇ ਭੁਗਤ ॥
 ਨਵਦਰਸਨ ਹਰਿ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਕਛੁ ਕਸਮ ਮਮਣੀ ਜਿਉ ਏ ॥ ੮੩ ॥ ਭੁਜ ਅੰਗ ਦਕੰਡ ਕਰ ਸੇ ॥ ਕਿਠ ਮਾਲ ਮਇ ਮਨ ਕੇ
 ਮੇਧੈ ॥ ਰਿਸੁ ਪ੍ਰਸੂਤ ਨ ਅਤਿ ਛਬ ਛਾਜ ਤਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਾਮ ਦਿਖ ਮੈਲਾ ਜਤਾ ॥ ੮੪ ॥ ਪੂਰਨ ਇੰਦੁ ਸਮ ਬਦਨ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਰਿਪਾਵਿ ਸਟ
 ਤਮ ਦਾਸ ਨ ਜੇ ॥ ਨੈਨ ਕਮਲ ਸਮ ਖਿਰੇ ਰਹਾਈ ॥ ਖੰਜ ਨ ਮੀਨ ਦੇਖ ਸਕੁ ਚਾਈ ॥ ੮੫ ॥ ਏ ॥ ਕੀਬੁ ਬਿਬ ਕੀਵਾ ਅਪਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰ
 ਤ ਕੀਖਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੁਤਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਦੇਖ ਰੂਪ ਸੁਕੁ ਚਾਨ ॥ ੮੬ ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਕਦਿ ਬਾਂਧ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਦੁਕ ਮਰਛ ਕਾਇ ॥ ਸਿਕਾਰ ਬੇ
 ਲ ਬਨ ਜੀਵ ਹਤ ਕਰੈ ਨਿਵੇਦਨ ਮਾਇ ॥ ੮੭ ॥ ਚੈ ॥ ਮਹਾਂ ਬਿਸੁ ਭਗਵੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੋਤ ਕਰਤ ਜਗਤ ਸੁਖ ਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕੋ
 ਵਿੰਦਨ ਰਦੇ ਹਜਵਾਰੀ ॥ ਦਿਖ ਮੋਹਤੁ ਸਗਲੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ੮੮ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦਿਖ ਅਨੰਦ ਕਰਵਤ ॥ ਮਾਤੁ ਗੰਗਾ ਪਿਖ ਬਾਲਿ
 ਬਲ ਜਾਵਤ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਥਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਭਈ ॥ ਕਲਹ ਕਥਾ ਮੁਨਿ ਹਬਿ ਪਕਈ ॥ ੮੯ ॥ ਪਾਛੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸੁਖ ਦਾਏ ॥ ਕਲ
 ਕੋ ਅਰਾਮ ਕੀ ਨ ਬਨਾਏ ॥ ਦਿੱਲੀ ਚੰਦੂ ਗੁਰੁ ਪਵੇ ॥ ਕਲਹ ਬਧਾ ਇਬ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਜਾਵੇ ॥ ੯੦ ॥ ਸੋ ਕਲਾ ਜੀ ਗੁਰ ਅਰਾਮ ਪਾਏ ॥
 ਚੰਦੂ ਗੁਰੁ ਉਤਰੀ ਤਬ ਜਾਏ ॥ ਚੰਦੂ ਪ੍ਰਤੀਨਾ ਮਸਦਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੁਤਾ ਕੀ ਹੋਦ ਸੁਹਾਈ ॥ ੯੧ ॥ ਸਭ ਬਰਸ ਕੀ ਤਬ ਭਈ ਕੀਨ ਆਰੂਪ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਚੰਦੂ ਨਾਰੀ ਕਹਤ ਭੀ ਪਤਏ ਕਾਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੯੨ ॥ ਵਰਲਾ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਭ ਭਈ ਵਰ ਪ੍ਰਸੰਦ ਰਹੇ ॥ ਉਚੀ ਕੁਲ ਪਨਾਢੁ ਘ
 ਰਸ ਗਾਈ ਕੀ ਜੈ ਸੋਇ ॥ ੯੩ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਲੀ ਬਤ ਚੰਦੂ ਮਨ ਮਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਬਿਪ੍ਰਬੁਧ ਵਰ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਕਹਾ ਸੁਨਾਏ ॥
 ਕੀਨਾ ਸਮੇਧੇ ਜਹੁ ਵਰ ਜਾਏ ॥ ੯੪ ॥ ਮੇਰੀ ਵਲ ਪਾਤਸਾਹੀ ਭਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕ ਜਿਹੋ ਹੋਇ ਭੀ ਭਾਰਾ ॥ ਉਚੀ ਕੁਲ ਸ੍ਰੀ ਦੁਦਿਖ ਵਰ ਕੋ
 ਕੋਰੇ ਸਗਾਈ ॥ ਤਿਹ ਦਿਖ ਪਰ ਕੋ ॥ ੯੫ ॥ ਏ ॥ ਕਾਬਿ ਪ੍ਰਵਰ ਦੂਜੇ ਨਾਈ ॥ ਚਲੇ ਚੰਦੂ ਕੀ ਅਰਾਮ ਪਾਈ ॥ ਚੰਦੂ ਸੰਬਲ ਦਈ ਅਪਾ
 ਰਾ ॥ ਚਲੇ ਦੇਉ ਮਨ ਅਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਦਹਿ ਦਿਸ ਫਿਰੇ ਵਰ ਕਹੀਨ ਪਾਏ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇਤ ਬਖੇਦ ਧਾਰਾਯੋ ॥ ਵਰੁ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਦੁਦਿ

ਸੁਨਾਵੈ। ਇਕ ਠੀਥਾ ਤਨਕ ਹੀ ਦਿਖਾਵੈ। ੯੧॥ ਸੋ। ਦੇਖੇ ਫਿਰ ਸਭ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਪਰ ਰੀਕ ਸਮਾ। ਘਰ ਧਨ ਦੁਖ ਨ ਲੇਸ ਵਰ ਕਰੂ
 ਪਾਇਖ ਸਮਧੈ। ੯੨॥ ਦੋਹਰਾ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਪੁਨਿ ਅਏ ਦੇਉ ਖੇਦ ਤਨ ਪਾਇ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਕੋਠ ਫੀਸੀ ਦਰਬਾਰ ਸਮੁਹਾਇ
 ੯੩॥ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਗੋਦਿ ਵਾਨਾ। ਦੇਉ ਤਹ ਆਵਤੁ ਭਏ ਮਨ ਮੇਆ ਧਿਕ ਚਿਤਨ। ੧੦੦॥ ਚੈ। ਗੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਦੇਖ
 ਹਰਖਾਏ। ਕਛੁ ਪੀਰ ਜਨਿ ਜਮ ਨ ਮੇਪਾਏ। ਦੀਪ ਮਾਲ ਮੇਲੇ ਤੇ ਕਛੁ ਦਿਨ। ਪਾਛੇ ਆਵਤੁ ਸੀਗਤ ਅਨਗਨ। ੧੦੧॥ ਪੂਜਾ ਚੜ੍ਹ
 ਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਬਸਤ੍ਰ ਖੂਖਨ ਕਈ ਹਜਾਰਾ। ਐਰ ਦ੍ਰਬ ਕੀ ਗਨ ਤਨ ਅਵੈ। ਨਾਈਂ ਦਿੱਖੇ ਹਰਖਾਏ। ੧੦੨॥ ਦਿੱਖ ਨਾ
 ਈ ਮਨ ਦੇਖਾ ਦਿਚਾਰੀ। ਇਹ ਸਮਘਰ ਨ ਹੀ ਜਗਤ ਮਝਾਰੀ। ਉਚੀ ਕੁਲ ਘਰ ਦਰਬਾਰ ਪਾਰਾ। ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਹੀ ਖੇਦ ਨਿਹਾਰਾ।
 ੧੦੩॥ ਇਹ ਦੇਉ ਮਨ ਮੇਸਾ ਦਿਚਾਰੈ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਅਏ ਤਿਹ ਵਾਰੈ। ਖੇਲ ਸਿਕਾਰ ਅਏ ਮੁਜਕਾਵਤਾ। ਅਤ ਬਡ ਛਬਤ ਨ ਤੇ
 ਜਧਰਾਵਤ। ੧੦੪॥ ਚੈ। ਦੇਖ ਤੇਜ ਸਭ ਹੀ ਉਠੀ ਸੀਗਤ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਸੀ। ਗੁਰ ਕੇ ਤਿਹ ਵਾਰਾ।
 ੧੦੫॥ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਕੋਨਿ ਕਦ ਤਬ ਬੈਠੇ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਾ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਸੇਭ ਤੁਭਏ ਜਿਉ ਮੰਤ੍ਰ ਲਮੈ ਚੰਦਾ। ੧੦੬॥ ਹਰਿਗੋ
 ਵਿੰਦ ਕੋ ਬੰਦ ਨ ਸੀਗਤ ਕੀ ਨ ਅਪਾਰਾ। ਤਬੈ ਦੇਉ ਬਿਸਮੈ ਭਏ ਗੁਰ ਸੁਤ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ। ੧੦੭॥ ਚੈ। ਨਾਈਂ ਬਿੱਖੁ ਦੇਖ ਹਰਖਾ
 ਯੋ। ਸੁੰਦਰ ਅਸਕ ਹੀ ਨ ਪਾਯੋ। ਸੀਗਤ ਸੇਤ ਬਪੂਛ ਨ ਠੋਨੇ। ਕਿਹ ਕੇ ਸੁਤ ਕਿਆ ਜਾਤ ਬਖੋਨੇ। ੧੦੮॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੀਗਤਿ ਕੀ
 ਨ ਉਚਾਰਾ। ਸਿਫੀ ਬੰਸ ਪੂਜ ਜਗ ਸਾਰਾ। ਇਮ ਸੁਨ ਦੁਹੰ ਹਰਖ ਮਨ ਕੀ ਨਾ। ਵਰੁ ਘਰੁ ਲਾਇਕਾਇ ਹਰਮ ਚੀਨਾ। ੧੦੯॥ ਚੰਦੂ
 ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਸਵੰਤੀ। ਜਗਤ ਮਾਤ ਪੈਰੈ ਦੁਖ ਹੀਤੀ। ਅਸਾਵਿਚਾਰ ਦਿਲੀ ਸੀਗਏ। ਕਛੁ ਕਾਵਿ ਵਸ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ। ੧੧੦॥ ਨਾ
 ਈ ਬਿੱਖੁ ਮਨ ਹਰਖ ਧਰਾਏ। ਚੰਦੂ ਗ੍ਰਹਤ ਬੰਦੇ ਉਸਿ ਧਾਏ। ਹਰਖਾ ਦਿਖਤੁ ਬਚੰਦੂ ਕਾ। ਕੋਹੇ ਸੁਤਾ ਬਰੁ ਕੈ ਸੇਲਹਾ। ੧੧੧॥
 ਚੈ। ਬਿੱਖੁ ਚਨ ਅਸੇ ਕਹਾਤੁ ਮਪੁਤ੍ਰੀ ਬਰੁ ਭਾਲਾ। ਜਗਤ ਪੂਜ ਮਾਤਾ ਬਨੀ ਸਭ ਕੁਲ ਭਈ ਨਿਹਾਲਾ। ੧੧੨॥ ਨਗਰ ਸਹਰ ਸਭ

ਦੇਖਕੇ ਫੁੱਫ ਥਕੇ ਹਮੇਸੇਈ ਲਾਇਕ ਵਰਨ ਹਦੇਖੇ ਮੇਤੁ ਮੁਤੀ ਕੋਕੋਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਫਿਰਤਾ ਫਿਰਤੁ ਹਮ ਮਤ ਦੁਖ ਲਈ ॥ ਸੁਧ ਸੋਰੇ ਵਰੁ
 ਨ ਚਲ ਗਈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਹੁ ਹੁਵੈ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਤੇਜ ਬਹੁ ਪੁਜ ਚੜਾਵੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਭਿਹੁਤੁ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਧੋ ਬਿਸੁਰ
 ਵਿਪੈਤ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਵੈਸ਼ ਕਿਸੇ ਰਬ ਰਸ ਨ ਵਰੁਣੈ ॥ ਹਰਿਗੋ ਵਿਦੁ ਮੁਨ ਮਮਲਣੈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਵ ਹਮ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਧੀਨੁ ਰਾ
 ਤੁ ਮੇਰੇ ਨਿਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਨ ਚੰਦੁ ਹਰਖ ਨ ਲੀਨੈ ॥ ਬਿੱਪ੍ਰਬਾਤੁ ਮਨੀ ਕਨਕੀਨੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਚੁਥਾਰੇ ਇੰਟੁ ਮੇਰੀ ਲਈ ॥ ਕਹਾਂਤੁ
 ਏਜੋ ਪੁਜ ਕਹਾਈ ॥ ਦੇਸੁ ਲਖਨ ਹਿਰਾਜ ਦੀਵਨਾ ॥ ਫਕਰ ਪੁਜਾਈ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਪੁਜ ਪਾਇ ਮਨ ਹਰਖ ਧਰਨ ਹਿਪੁ
 ਜਾਤ ਨ ਖੇਦਾ ॥ ਪਤਿਜਾ ਹੀ ਦੀਵਨ ਹੋਤੁ ਮਾਕਿ ਆਪਰੀ ਉਮੇਦਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਚੁਥਾਰੇ ਸਮੇਂ ਜਗਤ ਜਸ ਵਹੁ ਮੇਰੀ ਸਮਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮੇਰੀ
 ਤਇਹ ਕਿ ਆਪਰੀ ਮੇਰੇ ਆਧਿਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਜਗਤ ਰੀਤ ਸੁਰ ਹੀ ਨ ਰਕਹੋ ॥ ਬਿੱਪ੍ਰ ਅਧੀਨ ਰਸਤ ਸਬ ਅਹੋ ॥ ਰਾਜ ਭੀ ਕਿ
 ਧੋਕੇ ਹੋਈ ॥ ਬਿੱਪ੍ਰ ਅਧੀਨ ਜਾਨ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਤੰਤੋ ਮੇਤੁ ਮੇਰੇ ਅਧੀਨ ॥ ਜੇਤੁ ਮਕਰ ਹੁਸਤ ਹਮ ਚੀਨਾ ॥ ਚੁਥਾਰੇ ਇੰਟੁ ਮੇਰੀ ਨ
 ਹੋਜੈ ॥ ਜੇਤੁ ਮਕਰ ਹੁਸਤ ਹਮ ਚੀਨੈ ॥ ੧੨੧ ॥ ਇਹ ਕਹ ਸਗਨ ਤਾਂ ਹਿਕਰ ਦੀਨੈ ॥ ਐਰਦਰ ਬਦੈ ਬਿਦਾ ਕੀਨੈ ॥ ਨਈ ਸਗਨ
 ਬਿੱਪ੍ਰਤ ਬਪਾਇ ॥ ਸੁਧ ਸੋਰੇ ਵਰ ਭਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਇਹ ਮੇਕ ਥਾਐ ਰਸੁ ਨ ਪਸਾਰੇ ॥ ਰਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਚਰਿਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਜੇਚੀ
 ਦੂਖ ਮੇਸ ਅਲਾਈ ॥ ਚੁਥਾਰੇ ਇੰਟੁ ਮੇਰੀ ਕਿਉ ਲਾਈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਚੰਦੁ ਕਹਾ ਮਨੀ ਮੇਧਾਰ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੀ ਗਤ
 ਭਨੋ ਪੁਨੋ ਸੀ ਸਦੁਖ ਠਾਨਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਦਿੱਲੀ ਕੀ ਸੀ ਗਤਿ ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਬੈਠੀ ॥ ਇਕ ਠੇਗਾ ਇਹ ਪਾਪੀ ॥ ਮੇਸੇ ਬਕੈ ਲਿਖੇ ਸੀ ਗੁਰ ਚਰਿ ॥ ੧
 ੨੫ ॥ ਸੁਰ ਸੀ ਗਤ ਮਿਲ ਅਸਠ ਹਿਰਾਇ ॥ ਪਤੀ ਦੈ ਕੋ ਦੂਤ ਪਠਾਇ ॥ ਪਤੀ ਮੋਧ ਬਹੁ ਬਿਨਤ ਲਿਖਾਈ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਹਾ
 ਈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਤੁਮ ਸੁਰ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਜਗਤ ਮਾਝ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹਿਛੁ ਪੌਨੈ ॥ ਇਹ ਚੰਦੁ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਮਾਨਾ ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਮੇਰੀ ਇੰਟ ਬਖ
 ਨਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਆਪ ਚੁਥਾਰੇ ਇੰਟ ਬਨਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਨਿਦਕ ਹਮ ਇਸੈ ਲਖਾਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਹਮੇਰਾ ਖੇਬੈ ਨਾ ॥ ਇਹ ਪਾਪੀ ਕਾਸਾ ਕੁਨ ਲੈ

ਨਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਸੰਗਤ ਦਾਨ ਇਹੈ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਜੈ ॥ ਯਹ ਪਾਪੀ ਸੋ ਮੇਲ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਵਹਿ ਸਗਾਈ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਿ ॥ ਅਵੈ ਅਨਿਕ ਅਧਿਕ ਸੁਖ
 ਪਾਹਿ ॥ ੧੨੯ ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਪਤੀ ਲਿਖੀ ਸੰਗਤ ਦੂਤ ਪਾਇ ॥ ਬਹੁ ਸੇ ਬਲਤ ਕੇ ਦਈ ਚਲੇ ਦੂਤ ਹਰ ਪਾਇ ॥ ੧੩੦ ॥ ਅਹਿਨਿ
 ਸਜਾਵਤ ਦੂਤ ਚਲ ਪੰਥ ਦੇ ਰਨ ਹਧਾਰਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਗ ਬਖਸੇ ਸੁਨੇ ਪਹੁ ਚੇਹਰ ਖਾਖਾਰਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਰਹੇ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਦੇ ਉਘਾਏ ॥ ਸੁਧਾ
 ਸਰੋਵਰ ਚਿਤ ਹਰ ਪਾਏ ॥ ਸੀਗੁ ਅਰਜਨ ਬੜੇ ਬਿਰਾਜਤਾ ॥ ਦੇਖਾ ਬਿਰੰਚ ਭਵ ਮਨ ਮੇਲਾ ਜਤਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਨਾਈ ਬਿਪ੍ਰਦੇ ਉਦਿ
 ਗਗਾਏ ॥ ਦਸਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਬੰਦ ਨ ਕਯੋ ॥ ਆਦਰ ਕਰ ਪੁਛੀ ਇਹ ਬਾਤਾ ॥ ਕਹਤੇ ਅਘੋ ਦਿਜਾ ਬਿਖਾਤਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਦਿ
 ਜ ਕਹਾ ਚੁਨਾਏ ॥ ਇਹ ਨੀ ਮਿਤ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਆਏ ॥ ਦਿਵਨ ਬਾਦ ਸਾਹੁ ਕਾਜੋ ਨਾ ॥ ਚੰਦੂ ਨ ਮਤਾਹਿ ਪਹਿ ਚਨੇ ॥ ੧੩੪ ॥ ਤਿਨ ਪੁਤੀ
 ਕੀ ਪਤੀ ਸਗਾਈ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਸੁਤ ਕੋ ਬਿਨਤ ਅਲਾਈ ॥ ਅੰਗੀ ਕਰ ਕਰੇ ਸੁਖ ਸਾਥਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰਜਤ ਮਨਾ ਬਖਸਾਥਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਏਹ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਧੀ ਰਜ ਦੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹਾ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਬਸੇ ਰੈ ਨਤੁ ਮਾਤ ਕੇ ਭੁਲੀ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸਿੱਖ ਸਾਥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਠੇ ਰੇ
 ਰਾਦੀ ਨ ਬਨਾਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੀ ਸੇਵ ਜੋ ਕੀ ਨੀ ਬਹੁ ਅਧਿਕਾਇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਪਰੀ ਰੈ ਨਤ ਬਸੀ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਮਨ ਮ
 ਨੀ ਦਧ ਰਾਏ ॥ ਸਭ ਕੁਟਿ ਬੇਕੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਅਈਸ ਗਾਈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਨਾਮ ਠਾਮਾ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਰ ਕਹਾ ॥ ਸਭ ਕੁ
 ਟਿ ਬਸੁਨਿ ਅਨੀ ਦਲਹਾ ॥ ਭਾਤ ਕਾਲ ਤਬ ਪ੍ਰਵਰ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਮਿਲ ਵਰਨਾਰੀ ਮੰਗਲ ਗਾਯੋ ॥ ੧੩੯ ॥ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਕੇ ਵਜੇ ਸੁਵਾ
 ਜੋ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਅਨੀ ਦਛਾਯੋ ॥ ਸਾਰੀ ਨਿਸਕੁ ਮੰਗਲ ਭਾਰੀ ॥ ਗਾਵਤ ਭਰਨੀ ਹਰ ਖਾਖਾਰੀ ॥ ੧੪੦ ॥ ਨਰਨਾਰੀ ਮਨ
 ਮੇ ਸਦਿ ਚਾਰੈ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਦਿਵਸ ਕਥਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਮਸਤ ਕਕਬ ਪਾਰਾ ॥ ਸਗਾਈ ਤਿਲ ਕੁਬਡੀ ਛਬਵਾਰਾ ॥ ੧
 ੪੧ ॥ ਏਹੋ ਬਿਧਿ ਰੈ ਨ ਬਿਤੀ ਤਕਰਹ ਮੇ ਕੋ ਨਹਿ ਚੁਹਾਇ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਦਿਵਸ ਹਮ ਦੇਖੈ ਪੈ ਮਸਤ ਕਤਿਲ ਕੁਧਾਰਾਇ ॥ ੧੪੨ ॥
 ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਅਨੀ ਦਵਸ ਦੇਵਤ ਦਾਨ ਆਪਾਰਾ ॥ ਦਾਨ ਪਾਵੇ ਜੇਹਰ ਖਸਿੰਥਾਂ ਤ ਅਗ੍ਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਸੰਗ

49
ਟਕਰਮਾਚੀ ਹਮ ਸੁਰੀ ਮੇਰੀ ਮਲਿਕਾਈ ਚੁਥਾ ਰੇ ਸੇਵਰ

ਲਰੈ ਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੁਯੋ ਪ੍ਰਤਰਵਿ ਕ੍ਰਿਨ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਰਨ ਰਨ ਮਨ ਅਨਦਧਰਾ ॥ ਗਾਵ ਤ ਮੰਗਲ ਰਗ ਰਹਾਯੋ ॥ ੧੪੪ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮ
ਨ ਹਰਖ ਪਰਾਈ ॥ ਬਿਪ੍ਰਾ ਜੋ ਤਿ ਕੀ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਜਗਤ ਰੀਤ ਪੁਛੀ ਤਿਹ ਵਾਰਾ ॥ ਤਬੈ ਜੋਤ ਕੀ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਦਿ
ਵਸ ਅਜ ਉਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੇ ॥ ਸੋਘ ਰਸੁ ਦੀਸ ਪਤ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਸਤ ਪੜੀ ਦਿਨ ਚੜੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਝੋਲੀ ਸਗਨ ਹਰਖ ਮਨ ਪਾਰਾ ॥
੧੪੬ ॥ ਤਬੈ ਅਰੰਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਨੇ ॥ ਅਨਗਨ ਵਸਤੁ ਮੰਗਾਇ ਲੀਨੇ ॥ ਸਭੈ ਪੈਚ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਆਇ ॥ ਯੁਨ ਤਸਗਨ ਮਨ ਮੇਹਰ
ਖਾਏ ॥ ੧੪੭ ॥ ਸਭੀ ਆਇ ਇਕ ਠੇਠ ਏ ਮਨ ਮੇ ਅਨਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਬੈ ਬੁਲਾਯੋ ਬਿਪ੍ਰਾ ਜੋ ਨਈ ਜੁਤ ਤਿਹ ਵਾਰਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਗਨ
ਕਥੈ ਕਪੂਰਨ ਲਗੇ ਹਰਿਗੋਇੰਦ ਚੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ਪਹਿਰਨ ਵੀਨ ਪੁਸਾਕ ਕੋ ਪਟੜੀ ਪਰ ਪਗ ਠਨਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਧੁਰਿ
ਦੂਤ ਸੇ ਅਯੋ ॥ ਬੀਦ ਨ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁ ਅਲਾਯੋ ॥ ਪੁਨਾ ਦੂਤ ਮੁਖ ਮੇ ਸਉਚਾਰੀ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉ
ਠੇ ਇਕਾਂਤ ਸਿਧਾਏ ॥ ਦੂਤ ਬੀਦ ਨ ਕੀਸ ਬਨਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਹਾਥ ਜੋ ਪਾਤੀ ਦੀਨੀ ॥ ਵਾਚੀ ਗੁਰੂ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਦੀਨੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ਦੂਤ ਕੋ
ਪੁਨਿ ਬੈਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚੰਦੂ ਪਾਪੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਅਲਾਮਤ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਬਦ ਸੁ ਮੰਗਨ ਰਹਨਾ ॥ ੧੫੨ ॥
ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗਤਾ ਤੋ ਕੋਠਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹੇ ਮੇਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਵਹ ਬੇਲ ਉਠੇ ਮੁਖ ਮਾਰੀ ॥ ਛਪੀ ਬਾਤ ਰਹਣੀ ਇਹ ਨਾਹੀ ॥ ੧
੫੩ ॥ ਤਿਹ ਪਾਪੀ ਮਤ ਮੰਦ ਕੀ ਸਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਲੇਹਾ ॥ ਚੁਥਾ ਰੇ ਸੇਵਕ ਰਕਰੈ ਮੇਰੀ ਸਿਤ ਪਰੇਹਾ ॥ ੧੫੪ ॥ ਅਹਕੂਕ ਰਮਤ ਮੰ
ਦ ਕੇ ਸਾਕ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤਾਗਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਹਟ ਕਤ ਤਿਸੈ ਅਧਿਕ ਰਹੈ ਰਸ ਪਾਰਾ ॥ ੧੫੫ ॥ ਹਾਥ ਕਮਲ ਗੁਰ ਪੀਰ ਜਦੀਨੇ
ਰਹੇ ਮੇਨ ਹਮ ਅੰਧੇ ਕੀਨੇ ॥ ਤਬ ਅਲਮਸਤ ਮੇਨ ਮੁਖ ਪਾਰੀ ॥ ਦੂਤ ਬਾਤ ਸੁਨ ਉਠੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸੰਗਤ ਉਠੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ ॥
ਨਿਜ ਆਸ ਨ ਬੈਠੇ ਚੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗਨ ਕਕਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਿਆ ਦੀਜੈ ॥ ਸਗਨ ਰੀਤ ਅਥਹੀ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ੧੫੭ ॥ ਕਮਲ ਬਦਨ ਗੁਰ ਅ
ਸਟੁ ਰਮਾਏ ॥ ਸਮ ਸਰਨ ਹਿਹ ਮਇਨ ਕੀ ਪਾਏ ॥ ਸਗਾਈ ਨਹਾਇ ਹੋ ਜੇ ਗਹਮਾਰੈ ॥ ਚੁਥਾ ਰੇ ਸੇਵਕੁ ਸੀ ਸਭਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰਹਮਾਨ ਨਿ

ਮਨੋਦੇਵੈ॥ ਮਨੀਬਹੁਤਸਜਾਇਓਲੇਵੈ॥ ੧੫੯੯੯॥ ਮੇਰੀਸਮਝਨਾਬੋਯੋਹਮਕੋਮਿਲਰੈਆਇ॥ ਪਾਹਨੋਏਬਾਰਾਤਿਸੈਮਿਲੇ
 ਸੀਸਪਟਕਾਇ॥ ੧੬੦॥ ਤੀਨਬੇਰਮੁਖਕਮਲਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰਨਹਿਕਰਾਇ॥ ਖਨਨਰਨਾਰਬਿਸਮੇਰੁਈਕਰੀਚਿਤਅਧਕਾਇ॥
 ੧੬੧॥ ਕਰੀਚਿਤਮਨਨਾਰੀਆਯੋ॥ ਰੋਬਿਧਕਿਆਇਹਸਮੇਕਰਾਯੋ॥ ਫੈਲੀਪਾਨਬੇਲਚਹੂਓਰਾ॥ ਦਲੀਫੂਰਸੋਬਜਕ
 ਠੇਰਾ॥ ੧੬੨॥ ਨਈਬਿੱਪਦੋਉਬਿਸਮਾਨੋ॥ ਕੀਨਐਮੁਖਚਿਤਠਨੋ॥ ਕਵਿਕੇਰੁਵਾਇਹੈਮਨਆਯੋ॥ ਬਨਜਗਜਨਘਾ
 ਟਾਪਾਯੋ॥ ੧੬੩॥ ਰਹੋਬੈਠਮਨਚਿਤਧਾਰੀ॥ ਮਨਹੁਚਿਤਤਨਧਾਰਿਸਟਾਰੀ॥ ਨੈਕਮਨੋਮਲਾਹਰੁਬਾਨੀ॥ ਇਹਬਿਧਚਿਤ
 ਦੁਹੈਮਨਠਨੀ॥ ੧੬੪॥ ਸਿੱਖਸੰਗਤਸਭੁਐਸਨਿਹਰੈ॥ ਕਿਆਕੋਤਕਕਰਗੁਰੁਮੁਰਾਰੈ॥ ਸਿੱਖਸੰਗਤਸਭੁਮੇਨਹਰਾਏ॥ ਪ੍ਰਸ
 ਪਰਦਿਖੋਨਬੈਨਅਲਾਏ॥ ੧੬੫॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸੇਰੁਤਤਹਾਂਪਟੜੀਪਰਪਗਧਾਰਾ॥ ਉਪਮਾਕਿਆਕਵਿਮੁਖਕਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਰੂਪਮੁਰਾਰਾ॥ ੧੬੬॥ ਸਾਂਤਰੂਪਪਟੜੀਭਈਧੀਰਜਪਗਪਰਠਨਾ॥ ਸੁਰਨਰਨਾਰਮੁਹਬੋਨਿਮਿੱਤਬੈਠਮਨਹੁਰਮਾਨ॥ ੧੬੭॥
 ਚਿਪਈ॥ ਬਿਸਮੇਮਗਨਭਏਨਰਨਾਰੋ॥ ਕੋਉਨਕਾਹੂਬਾਤਓਚਾਰੈ॥ ਏਕਸਿੱਖਉਠਠਾਢੁਭਯੋ॥ ਅਨਦਦਸਨੀਮਿਤਕੁਲੋ
 ੧੬੮॥ ਫੁੱਲੋਕੀਵਾਜੀਅਭਿਰਾਮਾ॥ ਨਰਾਇਣਦਾਸਧੋੜੀਤਿਹਨਾਮਾ॥ ਗਰਅੰਚਰਮੁਖਬਾਤਅਲਾਈ॥ ਹੋਅਨਾਬਪ੍ਰੰਤ
 ਰੁਮਸਰਨਈ॥ ੧੬੯॥ ਸਪਤਬਰਸਮਮਕੰਨ੍ਹਹੋਈ॥ ਪ੍ਰਭੂਦਰਬਰਹਮੋਹਨਕੋਈ॥ ਸਗਾਈਮਮਕੰਨ੍ਹਾਕੀਕੀਜੈ॥ ਦਾ
 ਜੀਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕੀਕੀਜੈ॥ ੧੭੦॥ ਐਂਭੁਨਿਗੁਰਅਰਜਨਚੁਖਪਾਯੋ॥ ਧੰਨਜਨਮੰਤਿਹਮੁਖੋਅਲਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਨਕਪ
 ਆਗਾਦਈ॥ ਕੋਰੀਤਅਬਦੇਰਨਕਈ॥ ੧੭੧॥ ਗੁਰਨਦੇਸਸੁਨਿਬਿੱਪਤਾਬਿਭੁਜੀਦੂਕਰਧਾਰਾ॥ ਕਰਪੂਜਾਗੁਰ
 ਪੁੰਤਗਰਲਾਰੋਪ੍ਰੋਹਤਰੁਰਾ॥ ੧੭੨॥ ਹਰਿਗੁਵਿੰਦਕਹਿਨਹਿਰੁਰਹਮਜੀਦੂਅਸੋਹਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰੋਹਤਕੁਲਰੀਤਕਹਿਪਾਯੋਹਰ
 ਖਤਸੋਇ॥ ੧੭੩॥ ਗੁਰਪੂਜਾਕਰਵਾਇਕੇਜਗਤਰੀਤਸੁਖਪਾਇ॥ ਝੋਲੀਸਗਨਪਾਯੋਤਬੈਬਧਈਗੁਰਹਿਭੁਨਾਇ॥ ੧੭੪॥

੨॥ ਨਗਇਣਦਾਸਨਿਜਪਾਰਕਰਤਿਲਕੁਕੀਨਤਬਭਲਾ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕੇਹਰਖਸੇਅਨੀਦਵੰਸਉਤਾਲਾ॥ ੧੧੪॥ ਨਗਇਣ
ਦਾਸਬੈਠਤਭੁਐਨਿਜਮਨਮੇਸੁਖਪਾਇ॥ ਸਿੱਖਸੀਗਤਹਰਖਤਭੁਏਚਿਤਮੇਹਰਖਨਮਾਇ॥ ੧੧੫॥ ਐਰਉਠਐਅਨੰਦਵਸ
ਹਰੀਚੰਦਤਿਹਨਾਮਾ॥ ਜਾਤਲੀਮਖੌੜੀਸੁਖਦਪੁਰਰਮਦਾਸਜੁਧਾਮ॥ ੧੧੬॥ ਹਾਥਜੇਗਬਿਨਤੀਕਰੀਹੇਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਾ॥ ਪ
ਤਤਿਪਾਵਨਤ੍ਵੈਨਾਮਹੈਸਰਨੀਅਯੋਅਨਾਥਾ॥ ੧੧੭॥ ਏਇਬਰਸਮਮਖੜੀਭੁਈ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕੀਦਾਸੀਕਈ॥ ਅੰਗੀ
ਕਰਸਗਾਈਕੀਜੈ॥ ਇਹੀਵਨਮੇਕੋਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥ ੧੧੮॥ ਗੁਰਅਰਜਨਤਿਹਪੀਰਪਰਾਯੋ॥ ਗਨਕਸਗਨਝੇਲੀਮਹਿਪਯੋ॥ ਹ
ਰਿਚੰਦਤਿਲਕੁਕੁਲਪ੍ਰਭਕੀਨਾ॥ ਅਤਿਅਨੰਦਨਿਜਮਨਮੇਲੀਨਾ॥ ੧੧੯॥ ਏਕਛੋਰੁਭੁਈਏਇਸਗਾਈ॥ ਨਈਬਿਪ੍ਰਹਾ
ਤਿਦੁਖਪਾਈ॥ ਐਰਸਭੈਨਰਹਰਖਤਭੁਏ॥ ਗਯੋਦਰਬਜਨਪਰਮੇਪਏ॥ ੧੨੦॥ ਬਿਪ੍ਰਬੰਦਗੁਰਆਗਾਪਾਏ॥ ਹਰਿਗੋ
ਵਿੰਦਪ੍ਰਭਉਠਿਹਰਖਾਏ॥ ਜਾਇਮਾਤਕੇਚਰਨੀਲਾਗੇ॥ ਕੀਨਅਨੰਦਮਾਤਰਸਪਾਗੇ॥ ੧੨੧॥ ਅਨੰਦਵਸਭੁਈਮਾਤ
ਗਦਗਦਸ੍ਰੁਰਬੇਲਤਭੁਈ॥ ਚਿਰਜੀਵਹੁਮਮਤਾਤਸਦਾਹਰਖਮਮਤੁਮਰੋਹੇ॥ ੧੨੨॥ ਮਿਲਅਬਲਾਸਭੁਤਿਹਸਮੇਦ
ਈਬਧਾਈਆਇ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਬਪੁਦੇਖਕੈਲੋਚਨਤ੍ਰਿਪਤਨਪਾਇ॥ ੧੨੩॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਆਵਤਭੁਏਦਿਵਾਨਮੱਧਸੁਖਮਾ
ਨਾ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕੇਨਿਕਟਹੀਬੈਠੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥ ੧੨੪॥ ਪਤਸੇਮਿਸੀਗਰੀਅਨੰਤਾ॥ ਬਦਾਮਛੁਹਾਰੇਪਗੇਬਿਖੀਤਾ॥ ਇ
ਛਪੁਰਦੀਨੋਵਰਤਾਈ॥ ਭੁਈਭੀਗਤਿਹਠਾਂਅਧਕਾਈ॥ ੧੨੫॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਲਾਗਸਬਨਕੇਦੀਨੇ॥ ਦਨਮਾਨਕਰਪੁਰਨਕੀਨੇ॥ ਬਾਜੇ
ਬਜਤਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਮਨਹੁਚਲੀਅਨੰਦਹਿਧਾਰਾ॥ ੧੨੬॥ ਦਾਸਨਗਇਣਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ ਹੇਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਅਵਤ
ਰੀ॥ ਸਾਹਅਬੈਸਿਤਾਬੀਲੀਜੈ॥ ਕਛੂਕਾਜਮੇਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ॥ ੧੨੭॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਪ੍ਰਕੋਕਹਾਜੁਨਾਏ॥ ਸੋਧਹੁਸਾਹਅਬੈਬਨਾਏ
ਗਨਕਨਖੌੜੁਹਸਭੁਜੇਈ॥ ਦਯਾਸਿਧਕੋਐਸੋਗੋਈ॥ ੧੨੮॥ ਸਾਹਸਭਪ੍ਰਭਜੀਜੁਨੇਮਾਘਦਿਵਸਗ੍ਰਹਪਾਇ॥ ਦੇਇਮ

ਸਾਬਬੀਚੈਂ ਸੁਨਤ ਸਬੈ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧੮੮ ॥ ਨਗਾਇਣ ਦਾਸ ਮਾਨਤ ਭੁਯੈ ਸੀ ਗੁਰੁ ਭੁਲੀ ਉਚਾਗਾ ਸਿੱਖ ਸੀ ਗਤ ਹਰਖ ਭੁਯੈ ਨ
 ਰੀ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੮੯ ॥ ਚੈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਨ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਈ ਬਿੱਪੁ ਭੁਯੈ ਖੇਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੰਗਲ ਸਮਾਖੇਦ ਨ ਹਰੀਏ ॥ ਕ
 ਭੂਦਰ ਬਾਬਾ ਇਨਕੋ ਦਈਏ ॥ ੧੯੦ ॥ ਦੋ ਦਰਬ ਗੁਰ ਤਿਨੈ ਨ ਲੀਨਾ ॥ ਚੈ ਤੁਰਹੁ ਇਪਾ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਦਿੱਲੀ ਚਿਰ ਵਹੁ ਜਾਵਤ ਭੁ
 ਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਮਾ ਸੁਭ ਕੋ ਦਏ ॥ ੧੯੧ ॥ ਨਗਾਇਣ ਦਾਸ ਗੁਰ ਅਰਮਾ ਪਾਏ ॥ ਭੁਲੇ ਚਿਰ ਸੁਖ ਮਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ਜਾਇ ਕੁਟ ਬੋਕ ਬਾਤੁ
 ਨਾਈ ॥ ਸੁਭ ਹਰਖੇ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਪਰਾਈ ॥ ੧੯੨ ॥ ਦੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਲੀਏ ਸਾਥਾ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਤਿਹ
 ਮਾਤ ਕੋ ਸੰਗ ਲੈ ਦੀਨਾ ਥਾ ॥ ੧੯੩ ॥ ਸੀ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸਨ ਚਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟ ਕਰ ਪਾਗਾ ॥ ਅਥਿੰ ਤਦਾ ਨ ਦੇਵਤ ਭੁਯੈ ਮਨੋ ਮੇਹ
 ਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੯੪ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਈ ਭੀਰ ਸੀ ਗੁਰ ਸੰਗ ਭਾਰੀ ॥ ਅਨੰਦ ਪੁਲਕ ਸਭੈ ਨ ਰਨਾਰੀ ॥ ਇਹਾ ਬਿਧਿ ਪਹੁਚੇ ਸੀ ਦਰਬਾਰਾ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟਿ ਆਗੈ ਪਾਰਾ ॥ ੧੯੫ ॥ ਕਰਬੰਦ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਨੀ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਹੋਇ ਅਧੀਨੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਕੋਠੀ ਆਏ ॥
 ਹਾਥ ਜੋਰ ਸੁਭ ਮਾਥਾ ਟਿਕਾਏ ॥ ੧੯੬ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਹਾਂ ਰਹਾਏ ॥ ਸਭ ਕੁਟ ਬਗੁਰ ਧਾਮ ਸਿਧਾਏ ॥ ਇਹ ਭੁਈ ਪੁਰਕ ਬ
 ਸੁਖ ਦਈ ॥ ਦਿੱਲੀ ਗਾਥ ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ੧੯੭ ॥ ਬਿੱਪੁ ਨਾਈ ਜਬਾ ਦਿੱਲੀ ਗਏ ॥ ਤੁਤ ਛਿਨ ਚੰਦੂ ਸਨ ਮੁਖ ਭੁਏ ॥ ਮੁਖ ਕੁਮ
 ਲਾਨ ਐਸਾ ਦਿਖਾਈ ॥ ਬਨ ਮੇਲੁਟ ਕਿਧੈਂ ਨ ਰਾਈ ॥ ੧੯੮ ॥ ਦੋ ॥ ਚੰਦੂ ਤਬ ਪੁਛਤ ਭੁਯੈ ਕਿ ਆ ਚਿਤਾ ਚਿਤਾ ਲੀਨਾ ॥ ਸਤ ਬਾਤ ਤਤ
 ਛਿਨ ਕੋ ਹੋਸ ਗਈ ਕੀਨ ਅਕੀਨਾ ॥ ੧੯੯ ॥ ਤਿਨੇ ਕਹਾ ਭੁਮਗਰ ਬਹੁਤ ਕੀਨੈ ਮੁਖੰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਵਹਮੇਰੀ ਹਮ ਅੰਟ ਸਮਵਹ ਸਭੁ ਜਾ
 ਨਨਹਾਰਾ ॥ ੨੦੦ ॥ ਚੈ ॥ ਬਿੱਪੁ ਬੁਝੁ ਸੁਭ ਸਮਾ ਕਢਾਏ ॥ ਦੂਲਹੁ ਪਟੜੀ ਚਰਨ ਪਰਾਏ ॥ ਤਬ ਲੇ ਪਤੀ ਕਹਤੇ ਆਈ ॥ ਜਾਨਨ ਪਰੈ
 ਹੁਕਿ ਸੁਪਠਾਈ ॥ ੨੦੧ ॥ ਮਸਤਾਨਾ ਸਿਖ ਬੋਲੈ ਬੈਨਾ ॥ ਸਗ ਕਰਾੜ ਕਾਸਾ ਕੁਨ ਲੈਨਾ ॥ ਭੁਏ ਦੋਇਤੁ ਮਸਾਕ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਕਮੇਰੁ
 ਬਾਰੇਟ ਕਰ ਮਾਰੈ ॥ ੨੦੨ ॥ ਬਿੱਪੁ ਬੈਨ ਸੁਨ ਮਨ ਖੁਨ ਜਾਯੋ ॥ ਪਤੀ ਦੈਤ ਬਦੁਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਧੀਨ ਗੀ ਬਚਨ ਲਿਖਾਏ ॥ ਬ

ਰੂਲੋਕਬਹੁਬਿਹਾਰਕਰਾਏ॥੨੦੩॥ ਰੂਏਦੋਇਤੁਮਾਇਹਭੀਕੀਜੈ॥ ਰੂਮਗਮਹਮਤੇਕਛੁਲੀਜੈ॥ ਰੂਮਤੇਮੁੜਕੇਸਾਕਨਲੇਵੈ॥ ਇਹ
 ਕਰਨਹਮਅਰਜਕਰੇਵੈ॥੨੦੪॥ ਦੋ॥ ਨਤਰਹਮਕੁਕਰਕਯੋਤੁਮਰੇਸਿੱਖਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ਕੁਕਰਹੁਇਤੁਮਕੋਮਿਲੇਜਮਾਥਿਤੇਪਛੁ
 ਤਾਇ॥੨੦੫॥ ਕਈਕਜਅਧੀਨਮਮਪਤਸਾਹੀਦੀਵਨਾ॥ ਮਾਨਹੁਤੇਸੁਖਪਾਇਹੋਨਹਿਤੇਮ੍ਰਿਤਪਛੁਨਾ॥੨੦੬॥ ਦੋ॥ ਇਮਾਥਿ
 ਖਈਨੋਦੂਤਪਠਾਈ॥ ਕਛੁਕਦਿਵਸਮੇਪਹੁਚੋਆਈ॥ ਦੂਤਪੜਕਗੁਰਕੇਦੀਨੀ॥ ਲਗੇਦੀਵਨਅਧਿਕਚਿਤਚੀਨੀ॥੨੦
 ੭॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਵਾਚੀਪ੍ਰਥਮਸੁਨਾਈ॥ ਪਛੇਸ੍ਰੀਗੁਰਵੇਸਅਲਾਈ॥ ਸੁਨੇਦੂਤਭੂਮਜਾਇਉਚਾਰੇ॥ ਹਮਅਧੀਨਸਿੱਖਨਨ੍ਰਿਧਾ
 ਰੇ॥੨੦੮॥ ਸਿੱਖਬਚਨਕਹਸਾਕੁਨਲੀਜੈ॥ ਕਰੇਰਜਤਨਕਰਅਬੈਨਕੀਜੈ॥ ਚਲੈਸੁਮੇਰਸੁਪ੍ਰਚਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਸਿੱਖਬੈਨ
 ਕਬੈਹਟਵੈ॥੨੦੯॥ ਨਗ੍ਰਭੂਮਨਹਚਾਹਹਮਾਰੀ॥ ਮਨੀਖਪੈਆਧਿਕਸੁਮਧਾਰੀ॥ ਕੁਕਰਸਮਕੁਕਤਧਰਮਾਨਾ॥ ਰੂਧਧਾਰਮਿ
 ਲਹਤਹੈਪ੍ਰਾਨਾ॥੨੧੦॥ ਦੋ॥ ਐਸਬਚਨਸੁਨਗੁਰੂਕੇਚਲੇਦੂਤਤਬਧਾਇ॥ ਜਾਇਚੰਦੂਕੇਤਬਕਹਾਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਹਿਕਰਾਇ॥
 ੨੧੧॥ ਸੁਨਤਬਚਨਚਿਤਾਕਰੀਚੰਦੂਰਿਸਬਧਾਰਾ॥ ਨਿਜਮਨੇਐਸਾਵਿਚਾਰਿਕੋਕਰਹੈਤਿਸੈਸੰਘਾਰਾ॥੨੧੨॥ ਦੋ॥ ਇਹਭ
 ਈਪੂਰਬੋਰਸੁਨਗਾਥਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਨਾਥਅਨਾਥਾ॥ ਮਹਦੇਵਕੇਗ੍ਰਹਚਲਗਾਏ॥ ਵਿਦਾਹਦਿਵਸਅਥਨੇਰੇਅਏ॥੨੧
 ੩॥ ਮੱਘਰਰੋਮੋਪੋਹਅਬਆਯੋ॥ ਕਰਸਲਾਹਇਕਾਸਿੱਖਪਠਾਯੋ॥ ਪ੍ਰੀਏਸੋਤੁਮਜਾਇਸੁਨਾਵੋ॥ ਰਯੋਮਾਸਤਤਛਿਨਾਇਹਾ
 ਆਵੋ॥੨੧੪॥ ਮਿਹਰਵਾਨਭੂਮਰਾਸੁਤਜੈਸੋ॥ ਹਰਿਗੋਦਿਦਕੇਜਨੈਤੈਸੋ॥ ਅਗੇਪਛੇਰਿਸਉਪਜਾਹੀ॥ ਮਰਨੇਪਰਨੇਸਭਮਿ
 ਲਚਾਹੀ॥੨੧੫॥ ਭੰਡੇਜਗਕੀਰੀਤਾਵਿਚਾਰੇ॥ ਆਇਸਿਤਾਬਾਦਿਵਾਹਨਿਹਾਰੇ॥ ਦੈਭਾਜੀਸਿੱਖਤਬਪਠਦੀਨਾ॥ ਚਲੇ
 ਧਾਇਮਾਲਵਦਿਸਚੀਨਾ॥੨੧੬॥ ਦੋ॥ ਮਾਲਵਮਹਿਕੋਠਰਚੋਪ੍ਰੀਏਧਾਮਸੁਧਾਰਾ॥ ਤਹਾਂਸਿੱਖਪ੍ਰਾਪਤਭੁਕੀਨੀਜਾਇ
 ਰਹਾਰਾ॥੨੧੭॥ ਸਭਾਬਿਤੰਤਸ੍ਰੀਗੁਰੂਕੇਦੀਨੋਤਾਹਿਸੁਨਾਈ॥ ਬਾਰੰਬਾਰਬੰਦਨਕਰੀਭਾਜੀਅੰਗਧਰਾਇ॥੨੧੮॥ ਦੋ॥ ਪ੍ਰੀ

ਏਕੁ ਜੀਵਈ ਹਟਾਏ। ਪੁਨਿ ਮੁਖ ਜੋ ਏ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ। ਤਿਨ ਹਮ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਕਰ ਹਾਏ। ਹੁਇ ਨਿਲੰਜਤਿ ਨ ਤੁਮੈ ਪਠਾਏ। ੨੧੯॥
 ਐਸਤਰੀ ਮੈ ਤਹਾਂ ਨ ਜਾਓ। ਬਾਦ ਸਾਹ ਪੈ ਪਕਰਿ ਮੰਗਾਓ। ਦੀਵਾਨ ਸਾਥਿ ਤਿਨ ਵਾਦ ਕਰਾਏ। ਹਮ ਰਾਜਾ ਨਾਹਿ ਸੁਹਾਏ।
 ਕਰੋਰ ਵਚਨ ਕਛੁ ਐਰ ਅਲਾਏ। ਕੀਨੋ ਕੋ ਪਸਿੱਖ ਪਖਾਨ ਕਰਾਏ। ਆਇ ਬਾਤ ਸੁਰਗੁਰ ਹਿਉ ਨਾਈ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਮਨ ਬਿ
 ਜਮਾਈ॥ ੨੨੦॥ ਪੇਖ ਮਾਸ ਅਥ ਅਰਧ ਬਿਹਾਨਾ। ਜਗਤ ਰੀਤ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ। ਤਨ ਕਰ ਗੀਤ ਜਗਤ ਕੀ ਕਰੈ। ਮਨ ਕਰ
 ਸਦਾ ਅਲੇਪ ਦਿਸ੍ਵੈ॥ ੨੨੧॥ ਕਬੋ ਮੇਵਾ ਚਾ ਐਸਾ। ਕਮਲ ਨਿਰਲਾਮ ਹੈ ਜਲ ਮੇ ਪੁਰਗਾਈ। ਪੰਖ ਕਬੀ ਨਹ ਭੀਜੈ। ਵਾਹੁ
 ਸਦਾ ਸੁਰ ਸੰਗ ਵੈ ਪੁਨ ਆਪ ਅਲੇਪ ਨ ਸੰਗ ਕਰੀਜੈ। ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਜਗ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਤ ਮਾਨਸ ਸਮਨ ਰਪੁ ਕੁ ਦਿਖੀਜੈ। ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਰਜ ਅੰਜਨ ਜਾਹਿ ਕੀਓ ਪੁਨ ਗਮਾਨ ਕੋ ਚੰਡੂ ਚੁਧ ਲਖੀਜੈ॥ ੨੨੨॥ ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਕਛੁ ਚਿਤ ਚਿਤ
 ਨਹਿ ਕਰੈ। ਸਦ ਹੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਸ੍ਵੰਗ ਪੁਰ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਤ ਹੈ॥ ੨੨੩॥ ਕਰ ਸਲਾਹ ਸੀਸ ਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਈ ਪਠਾਇ
 ਗਾਇ ਦਵਾਲਾ ਮੁਹਰੀ ਸਦ ਨ ਸਭ ਕੋ ਪਠੈ ਬੁਲਾਇ॥ ੨੨੪॥ ਦੁਤੀਯਾ ਸਿੱਖ ਤਬ ਭੋਜੈ ਮਓ ਕੀਓ ਗਵਿਚਾਰਾ। ਗੁਜੀ ਦੇਐ
 ਸੇਕ ਹੋ ਲਿਆਏ ਸਭ ਨ ਸੁਧਾਰ॥ ੨੨੫॥ ਪੁਨਾ ਸਿੱਖ ਇਕਲੀ ਨ ਬੁਲਾਈ। ਏਕੁ ਜੀਵਿ ਹੁੰਤ ਸਿਖਾਈ। ਦਾਤੂ ਗ੍ਰਹ
 ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਖਰੂਰਾ। ਜੁਤ ਕੁਟਿ ਬਾਲਿਆ ਐ ਸੁਖ ਪੂਰਾ॥ ੨੨੬॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤੋ ਬੈਖਾਏ। ਚਲੇ ਆਪ ਨਿਜ ਪੰਥ ਸੁਹਾਏ। ਪਛੇ ਸੀ
 ਗੁਰ ਅਨੰਦ ਪਾਏ। ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਏ॥ ੨੨੭॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਆਵਤ ਗੁਰ ਦੇਖਾ। ਉਠ ਆਵੁ ਗੁਰ ਕੀ ਨ ਬਜੇ ਖਾਹੁ
 ਛੀ ਜਗਤ ਰੀਤ ਤਿਹ ਪਾਸਾ। ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ॥ ੨੨੮॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਸਬ ਰੀਤ ਬਖਾਨੀ। ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਸਭ ਮ
 ਨ ਮੇ ਮਾਨੀ। ਬੋਲ ਦਾਸ ਗੁਰ ਆਗਮਾ ਕੀਨੇ। ਜੇ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਨਿਪੁਨ ਪ੍ਰਬੀਨੇ॥ ੨੨੯॥ ਤੂਤੀਆ ਆਦਿ ਕਬਾਜੇ ਸਭ ਦ
 ਰ ਬਜੈ ਅਪਾਰਾ। ਸਿਠਾਈ ਹੁੰਤ ਸੁਭੰਤ ਕੀ ਲੀਜੈ ਅਬੈ ਸੁਧਾਰ॥ ੨੩੦॥ ਚੰਦੋ ਆਪੁਨ ਅੰਕੁਸ ਪਰੇ ਉਦੈ ਸੇਠਾ ਦਾਇ। ਐਰਕ

ਨਤ ਤੁਥੁ ਰੋਚੇ ਜਹਾਂ ਬਨੁ ਭੁਪਾਇ॥ ੨੩੨॥ ਚੈ॥ ਏਕ ਵਾਰ ਸਭੁ ਆਰਾਧਾ ਦਏ॥ ਸੇਵਕ ਚਤੁਰ ਜਾਨ ਸਭੁ ਗਏ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਕਾਰਜ
 ਸੇਵਕ ਧਏ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਅਪਕਾਰੀ ਪਾਏ॥ ੨੩੩॥ ਬਾਜ ਵਾਰੋ ਕੋ ਕਹਾ ਬੁਲਾਈ॥ ਬਜਾਵੇ ਬਾਜ ਅਧਿਕ ਮਨ ਲਾਈ॥ ਤਬ
 ਵਹਨਿ ਤਪ੍ਰਤ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਸਭੁ ਰਾਗ ਨਜੁਤ ਪੁਨ ਉਪਜਾਵੈ॥ ੨੩੪॥ ਅਨਿਕ ਕੜਾਹੇ ਦੀ ਨ ਚੜਾਈ॥ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਕੀ ਰਚੀ
 ਮਿਠਾਈ॥ ਬਹੁ ਰਿਚੀ ਦੇ ਆਐ ਸਾਧਾ ਕੋ॥ ਜਾ ਹਿੱਸ ਕਰ ਦਿਖ ਮਾਨ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੨੩੫॥ ਜਰੀ ਰਚੇ ਮੁਲ ਰਦ ਪਜਾਏ॥
 ਸੂਰਨ ਚੋ ਬਮਨ ਕਨ ਗਲਾਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੂਤ ਨਹ ਜਾਤ ਬਖਾਨੀ॥ ਈਦ੍ਰੁ ਨੀ ਜਿਹ ਦਿਖ ਲਲਚਾਨੀ॥ ੨੩੬॥ ਚੈ॥ ਕਪਟ ਨਰਕ
 ਵੇਸ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਗਨ ਸਭੁ ਆਇ॥ ਗਿਰਾਮਾਤ ਆਦ੍ਰ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ਵਸ ਅਪਕਾਇ॥ ੨੩੭॥ ਸਭੁ ਨਾਰੀ ਚੁਰਨਾ ਰਜੁਤ ਗਾਵਤ
 ਮੰਗਲ ਬੈਨ॥ ਅਨੰਦ ਵਸ ਕਛੁ ਸਿਖਾਨ ਨਹ ਮਿਰਾਸਾ ਵਕ ਜਿਹ ਨੈਨ॥ ੨੩੮॥ ਚੈ॥ ਪੁਨ ਦਾਸ ਮਨ ਅਨਦ ਪਰਾਏ॥ ਕਰਕ
 ਰਜਗੁਰ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਏ॥ ਦ੍ਰਾਸਿੰ ਪਕੋ ਆਇ ਸੁਨਾਏ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਸਭੁ ਬੋਝੰਤ ਬਨਾਏ॥ ੨੩੯॥ ਇਹ ਬਿਧ ਮੰਗਲ ਹੋਤ ਅਪ॥
 ਗੁਾਦ ਸਦਿ ਨੋ ਪੇਖ ਰਹਾ ਸੁਖ ਕਰੂ॥ ਗੋਦਿ ਦਵਾਲ ਤੋ ਮੋਹਰੀ ਆਏ॥ ਦਾਰਾ ਚੁਤ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ॥ ੨੪੦॥ ਸ੍ਰੀ ਦੂਤ ਨੰਦ
 ਜੀ ਆਏ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ॥ ਖਰੂਰ ਨਿਕਟ ਜਬ ਭੁਏ॥ ਅਗੇ ਦਾਤੁ ਤਿਆਰੀ ਕਏ॥ ੨੪੧॥ ਦਾਰਾ ਚੁਤ ਦਾਤੁ ਸਿੰਗ
 ਭੁਕੇ॥ ਬਡੁ ਅਨੰਦ ਨਿਜ ਮਨ ਮੋਧ ਕੋ॥ ਪੰਥ ਬੀਚੀ ਮਿਲ ਮੇਸ ਉਚਾਰੈ॥ ਹਰਿ ਗੋਦਿ ਦਕ ਬਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੈ॥ ੨੪੨॥ ਚੈ॥
 ਭੁਧਾ ਸੋਰ ਵਰ ਸਭੁ ਅਏ ਕੀ ਨਕੂਪ ਇਸਨਾ॥ ਅਮੀ ਮੋਧ ਮਜ ਨ ਕੀ ਓਦ ਰਬਾਰ ਬੰਦ ਨਾਠਨ॥ ੨੪੩॥ ਪੁਨ ਮਨ ਅਨੰਦ
 ਧਾਰ ਕੈ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸਭੁ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੋ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਨਾ ਸਭੁ ਨ ਬਨਾਇ॥ ੨੪੪॥ ਚੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਦ੍ਰ ਸਭੁ ਕਰੀ
 ਨੇ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭੁ ਆਸਨ ਦੀਨੇ॥ ਗੁਰ ਦਾਸ ਬੁਢੇ ਤਬ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ॥ ਮੋਹਰੀ ਕੋ ਚਰਨ ਨ ਸਿਰਧਾਰੀ॥ ੨੪੫॥ ਪੁਨਿ
 ਦਾਤੁ ਸੋ ਕੀਨ ਪੁਨ ਮਾ॥ ਅਨੰਦ ਵਸ ਨਿਜ ਭਾਖੇ ਨਾਮ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨ ਬਨਾਏ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ॥ ੨੪੬॥

ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਕੀਨਪ੍ਰਨਾਮਅਪਾਰਾਮਾਨਹੁਚਲੀਅਨੰਦਹਧਾਰਾ। ਤਬਲੇਆਏਹਰਿਗੋਵਿੰਦਾ। ਤਾਂਜਮੁਖਪੂਰਨਜਿਮਚੰਦਾ। ੨੪੧॥
 ਆਇਪ੍ਰਨਾਮਸਭਨਕੋਕਰਕੋ। ਪ੍ਰਬਕਪ੍ਰਬਕਚਰਨਨਸਿਰਧਰਕੋ। ਮੋਹਰੀਨਿਜਉਰਲੀਏਲਾਈ। ਬਾਜਕਮਇਨਿਜਮ
 ਨੇਪਾਈ। ੨੪੨॥ ਆਤਿਅਨੰਦਸਭਹਨਕੀਓਕੋਕਰਸਕੋਉਚਾਰਾ। ਦਾਤੁਮੁਹਰੀਕੀਬਿਆਗਈਗੀਗਨਿਕਦਾਰਾ। ੨੪੩॥
 ੨੪੪॥ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਕਾਤਿਹਿਪ੍ਰੇਮਸੋਮਿਲੀਸੁਭਜਾਪਸਾਰਾ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਜੀਕਹਗਏਪੁਛਯੋਮੋਹਰੀਨਾਰਾ। ੨੪੫॥ ਆਤ
 ਰੀਗਕਹਗੁਰਨਿਕਟਾਰੇ। ਅਬੈਗਏਹੈਹਰਖਅਪਾਰੇ। ਮਾਤਾਕੇਮਨਕੀਤਬਜਾਨੀ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਾਏਸੁਖਮਾਨੀ। ੨੪੬॥
 ਮੋਹਰੀਨਾਰਦਿਖਹਰਖਧਰਾਏ। ਮਸਤਕਚੁਮੋਗੇਦੀਬੈਠਾਏ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਤਬਬਿਨਤਅਲਾਈ। ਦਈਅਸੀ
 ਸਸਬਨਸੁਖਦਾਈ। ੨੪੭॥ ਇਹਬਿਧਮੰਗਲਹੋਤਅਪਾਰਾ। ਕੋਨਕਵੀਜੇਕਹੋਸੁਧਾਰਾ। ਪੇਖਦਿਵਸਤਬਦੇਇਹਹ
 ਯੋ। ਮਉਕਾਮੇਲਸੁਰਗੁਰਆਯੋ। ੨੪੮॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੰਦਤਿਹਨਾਮਅਪਾਰਾ। ਧਨਵੰਤੀਨਾਮਤਾਹਿਰੀਦਾਰਾ। ਮੋਰਕੁਟਿਬ
 ਸਬਸਾਬਲਵਾਏ। ਹਰਖਤਸੁਧਾਸੋਰੇਵਰਾਏ। ੨੪੯॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਦੇਵਜੀਅਯੋਸੁਰਚੁਨਾਇ। ਆਗੇਪ੍ਰੈ
 ਬੰਦਨਕਰੀਜਗਤਰੀਤਸੁਖਪਾਇ। ੨੫੦॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਪੁਨਿਬੰਦਨਕੀਨੀਚਰਨਮਝਾਰਾ। ਤਬਅਸੀਸਦੁਹੂਅਨਦਈ
 ਚਿਰਜੀਵੇਸੁਖਧਾਰਾ। ੨੫੧॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੰਦਰਹੋਗੁਰਨਿਕਟਾਰੀ। ਧਨਵੰਤੀਤਬਗੇਹਸਿਧਾਰੀ। ਆਵਤਮਾਤਰੀਗਾ
 ਚੁਨਿਪਾਈ। ਆਗੇਪ੍ਰੈਤਬਦਈਬਧਾਈ। ੨੫੨॥ ਪਰਸਪ੍ਰਕਮਿਲੀਸੁਅਨੰਦਪਾਏ। ਕੋਨਕਵੀਜੇਉਪਮਾਗਾਏ। ਨਿ
 ਤਨੁਤਨਬਹੁਮੰਗਲਹੋਈ। ਭਏਰੰਕਭੂਪਦੁਖਖੋਈ। ੨੫੩॥ ਛੱਤੀਰਸਨਿਤੋਭੋਜਨਪਾਏ। ਨਰਨਾਰਨਮਨਅਨਦਧਰ
 ਏ। ਚਢ੍ਹੋਮਾਘਉਦ੍ਰਿਤਛਾਈ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਾਜੀਅਸਤਮੰਗਾਈ। ੨੫੪॥ ਪਿਥਮਚਲਾਇਦੇਖਸਕੁਲਈ। ਭੁੰਤਭੁੰਤ
 ਕੀਇਕਠੀਕਈ। ਸੂਰਨਖਚਤਨਗਮਨਕਲਾਏ। ਸਰਗਸਤਮੋਨੇਗਵਿਤੇਜਧਰਾਏ। ੨੫੫॥ ਸਭਸਮਮਾਨਵਿਕਰ

ਕੀਰਤਿਗਤਰੀਤਕਰਵਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਸਰੀਸਰੀਗੁਰਕਰੀਤੀਦ੍ਰੁਜੀਦ੍ਰੁਸੁਹਾਇ॥ ੨੬੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮਦਰਬਾਰਬੰਦਨਕਰੀਬਹੁਰੇਖਾਨਕ
 ਰਾਇ॥ ਜੀਵਬੀਚਮੁਖਜੇਚਲੇਕਾਵਿਤਿਹਨਮਸੁਨਾਇ॥ ੨੬੨॥ ਚੌ॥ ਪਾਂਚਮਾਘਦਿਨਗਏਖਾਨਾ॥ ਰਵਿਦਿਨਸੁਭਨਿਛੁੰਤਗੁਰਠ
 ਨਾ॥ ਅਰਧਜਾਮਦਿਨਜਬੈਬਿਹਾਯੋ॥ ਸਰੁਜਨੇਤਗੁਰਪ੍ਰਾਨਕਰਾਯੋ॥ ੨੬੩॥ ਪਾਲਕੀਪਰਬੈਠੇਗੁਰਹਰਖਤਾ॥ ਮੇਘਸਮਾਨਬਿੱ
 ਤਬਹੁਬਰਖਤਾ॥ ਚੈਉਪਰਗੁਵਿੰਦਹਰਿਰਾਜਤਾ॥ ਦਿਖੋਮੇਰੈਅਬਲਾਤਲਾਜਤਾ॥ ੨੬੪॥ ਕਵਿਕੇਭੁਵੇਸਮਨਮਾਯੋ॥ ਕਿਧੈਭੁੰ
 ਕੇਰਵਹਿਨਚਾਯੋ॥ ਸਾਥਮੇਘਸਮਸੀਗੁਰਰੂਪਾ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਜਗਤਗੁਰਰੂਪਾ॥ ੨੬੫॥ ਵਿਵਾਹਸਤਗੁਰਪੀਤਸੁਹਾਏ॥ ਮੇਰੇਛੁ
 ਟਾਘਟੇਮੇਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਪਵਨਵੇਗਜਬਬਸਤਹਲਾਵੈ॥ ਪੈਸਮਰਵਹਚਲਤਛਬਪਾਵੈ॥ ੨੬੬॥ ਚੌ॥ ਮਹਾਦੇਵਅਰਕ੍ਰਿਸ਼ਚੰਦ
 ਮੇਹਰੀਉਤਸੁਤਸਾਥ॥ ਨਿਜਨਿਜਪੈਰਾਜਤਭੁਏਦੇਵਤਦਾਨਅਨਾਥ॥ ੨੬੭॥ ਗੁਰਦਾਸਬੁਢਾਸਮੰਦਨਚੜ੍ਹੇਸਭਸੇਭਾਭਰਪੁਰਾ॥
 ਦਤੂਜੀਰਥਮੇਰਚੜ੍ਹਚਲੇਬਜਾਵਤਤੂਰਾ॥ ੨੬੮॥ ਚੌ॥ ਪੁਰਬਾਹਰਿਭੁਈਏਕਠਬਰਤਾ॥ ਅਪਕਬਰਤਰੂਪਬਖਾਤਾ॥ ਮੇਘ
 ਸਮਾਨਬਿੱਤਬਰਖਾਏ॥ ਰੰਕਰੂਪਹੁਇਘਰੈਸਿਧਾਏ॥ ੨੬੯॥ ਅਨਦਮਗਨਬਰਤਸਿਧਾਵਤਾ॥ ਛੈਲਛੁਬੀਲੋਅਸ੍ਰਨਚਾਵਤਾ॥
 ਸੁਲਤਾਨਵਿੰਡਤਬਰੇਰਾਕੀਨੋ॥ ਸਰੁਬਰਤਮਨਅਨਦਲੀਨੋ॥ ੨੭੦॥ ਵਿਵਾਹਸਮਗੀਜਿਸੀਗਾਘਾਈ॥ ਮਹਾਦੇਵਕੇਸਰੁਸੇਧ
 ਈ॥ ਬਸੇਰੈਨਉਠਪ੍ਰਾਤਸਿਧਾਏ॥ ਪਹੁਚਖਰੂਗਦਿਨਜਾਮਰਹਾਏ॥ ੨੭੧॥ ਤਬਬਰਤਤਹਰੇਰਾਕੀਨੋ॥ ਦਰਬਾਰਦਰਸਮਨਅ
 ਨਦਲੀਨੋ॥ ਸੀਗੁਰਹਰਿਗੋਵਿੰਦਲੈਸਾਥ॥ ਸੀਦਰਬਾਰਟਿਕਾਯੋਮਾਥ॥ ੨੭੨॥ ਤਬਬਰਤਕੀਹਰਖਸੇਂਦਾਤੂਸੇਵਾਕੀਨਾ॥ ਬਸੇ
 ਰੈਨਅਤਅੰਨੰਦਸੇਂਚਲੇਪ੍ਰਾਤਸੁਖਲੀਨਾ॥ ੨੭੩॥ ਅਰਧਜਾਮਦਿਨਕੇਚੜ੍ਹੇਗੋਵਿੰਦਵਾਲਨਿਕਟਾਇ॥ ਪਨਬਰਖਾਵਤਹਰਖ
 ਸੇਰੇਰਾਕੀਨਬਨਾਇ॥ ੨੭੪॥ ਚੌ॥ ਸੀਗੁਰਬਾਵਲੀਕੀਰਿਸਨਾਨਾ॥ ਜਾਇਚੁਬਰੇਬੰਦਨਠਾਨਾ॥ ਪੁਨਮੇਹਨਕੇਬੰਦਨਕੈਕੈ॥ ਲੀ
 ਯੋਸਾਥਅਤਿਸੇਹਰਖੈਕੈ॥ ੨੭੫॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕਰੂਪਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੇਹਨਤਨਮਨਦੀਨੋਦਾਰੇ॥ ਸਰੁਸਾਨਗੁਰਦਰਸਕਰਿਕੈ

ਸੀਗੁਰਅਏਬਰਤਸੁਖਧਰਕੇ॥ ੨੧੬॥ ਤਬਮੇਹਰੀਸੁਭਸੇਵਕਰਾਈ॥ ਜਬਜੇਗਾਜਿਹਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ ਮੇਹਨਸੰਗੁਰਚਰਚਕ
 ਰੀ॥ ਗਿਬਬੀੜਜਿਹਬਿਧਿਸੇਧਰੀ॥ ੨੧੭॥ ਸੁਭਪਸੀਗੁਰਤਾਂਹਿਸੁਨਾਯੋ॥ ਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਜੁਬਨਾਯੋ॥ ਸਭੀਕਥਾਜੇਕਹੋਸੁਧਾ
 ਰੀ॥ ਬਾਢੈਰੀਬਮੇਹਭੈਰੀ॥ ੨੧੮॥ ਤਹਬਾਤਸੁਖਸੇਬਸੀਭਏਪ੍ਰਤਕਰਪਾਨਾ॥ ਸੀਗੁਰਸਾਬਬਹਾਯੋ॥ ਮੇਹਨਬੰਦਨਠਨਾ
 ੨੧੯॥ ਬਜਬਜਾਵਤਤਬਚਲੀਬਰਤਬਡੀਛਾਬਿਧਾਰਾ॥ ਹਰਿਗੋਦਿਦਕਾਭੁਲਖਮੇਪੈਪੰਬਨਰਨਾਰਾ॥ ੨੨੦॥ ਚੰ॥ ਲਾਂਘਾਬਿ
 ਪਾਸਾਬਾਜਬਜਾਏ॥ ਪਹੁਚੇਪੁਰਸੁਲਤਾਨਸੁਖਪਾਏ॥ ਜਾਮਦਿਵਸਤਬਲੋਰਹੋਆਈ॥ ਕੀਨਸਨਾਨਸਭਨਹਰਖਾਈ॥ ੨
 ੨੧॥ ਸੀਗੁਰਬੇਰਕਾਦਰਸਨਕੀਨੋ॥ ਸੁਭਸਮੇਤਮਨਅਨੰਦਲੀਨੋ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜਿਹਧੱਟਕਰਾਏ॥ ਦਰਸਨਕੀਓਤਿਹਠਾ
 ਸੁਖਪਾਏ॥ ੨੨੨॥ ਸੀਗੁਰਪਾਟਕਾਦਰਸਨਕੀਨੋ॥ ਕਥਾਬਿਧਸੀਕੋਚਹਚੀਨੋ॥ ਐਰਸਥਾਨਮਹਲਗੁਰਕੇਰਾ॥ ਲੇਖਾਕੀਨਬ
 ਨਪ੍ਰਭਹੇਰਾ॥ ੨੨੩॥ ਬਸੇਰੈਨਅਤਿਸੈਸੁਖਪਾਏ॥ ਪ੍ਰਤਬਰਤਪਾਨਕਰਾਏ॥ ਏਕੋਕੇਸਭੁਲਾਜਬਰਹਾ॥ ਡੇਰਾਂਕੀਨਸਭਨ
 ਸੁਖਲਹਾ॥ ੨੨੪॥ ਚੰ॥ ਕਥਾਸੁਪੁੜੀਵੰਤਕੀਸੁਨੋਆਧਿਕਾਰਿਤਲਾਇ॥ ਰਿਧਾਸਿਧਵਾਸਾਕੀਓਸਭਕਿਛੁਲੀਐਬਨਾ
 ਈ॥ ੨੨੫॥ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰਮੰਦ੍ਰਸੈਭਧਰਮਿਠਾਈਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕਿਉਨਹੋਹਿੰਜਹਜਗਪ੍ਰਭੂਰਚੋਬਾਹਸੁਖਧਾਰਾ॥ ੨੨੬॥
 ਚੰ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਸੁਨਪੁਛਨਕੀਨੋ॥ ਰਿਧਾਸਿਧਵਾਸਾਕਿਮਲੀਨੋ॥ ਅੰਗਜਨਜਿਨਰਿਸਉਪਜਾਏ॥ ਕਿੰਕਰਜਾਨਕਥਾ
 ਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ੨੨੭॥ ਬਡਅਨੰਦਮਨੀਸਿੰਘਪਾਯੋ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਕੋਪੀਨਅਲਾਯੋ॥ ਤੁਮਜੈਜੋਇਹਪੁਛੀਗਾਥਾ॥ ਵਧਾਸਿ
 ਘਤੈਸੁਖਸਾਥਾ॥ ੨੨੮॥ ਚੰ॥ ਸੀਗੁਰਬਿਦਮਿਗਾਧਪਤਪਰਮਪੀਰਰਣਜਾਨਾ॥ ਤਿਹਅੰਗਜਪੁਛਨਕੀਸੇਵਾਸਿੰਘ
 ਸੁਖਮਾਨਾ॥ ੨੨੯॥ ਚੰ॥ ਜਿਹਬਿਧਸੀਗੁਰਤਾਂਹਿਸੁਨਾਈ॥ ਤਿਹਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮੇਹਅਲਾਈ॥ ਸੇਪ੍ਰਸੀਗਅਬਤੋਹਿਸੁਨਾਂਉ॥ ਸੀ
 ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਆਧਿਕਸੁਖਪਾਂਉ॥ ੨੩੦॥ ਨਰਾਇਣਦਾਸਰੀਕਦੁਖਧਰੈ॥ ਮਹਾਂਲੰਛਕੀਪੁਜਾਕਰੈ॥ ਕਿਤਕਕਾਲਜਬਪੁਜ

ਕਰਾਈ। ਭੁਈ ਪੁਤੰਛ ਲੱਛੁ ਤਬ ਮਾਈ। ੨੯੧। ਮਾਗੁ ਦੁਰੋਜੇ ਪੁਤ੍ਰ ਚਰੇ ਐਸੇ ਕੀ ਨਉ ਚਾਰ। ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਸਕਰੋਜੇ ਰਿਕੇ ਕੀ ਨੀ
 ਪ੍ਰਥਮ ਜੁਹਾਰ। ੨੯੨। ਚੈ। ਬਹੁਰੇ ਮਨ ਕੀ ਕਹਿ ਸੁਨਾਏ। ਗ੍ਰਹ ਮੇਰੇ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸੁਹਾਏ। ਤੁਥਾ ਸੂਬਾ ਚਨ ਮਹਾ ਲੱਛੁ ਕਹਾਏ। ਤੁਮਾਇ
 ਛਾਪੁਰ ਕੁਖ ਲਾਏ। ੨੯੩। ਐਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ ਭਗਵੰਤ। ਲੀਨ ਵਤਰ ਮਹੀ ਚੁਖ ਸੀਤ। ਮੇਹ ਨਿਦੇਸ ਐਸ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨੇ। ਤ੍ਰਿਪਾਰੁਪ
 ਤੁਮ ਧੋਰੇ ਨਵੀਨੇ। ੨੯੪। ਸੁਆਮੀ ਕਬ ਚਮਾਨੇ। ਤੁਮ ਗ੍ਰਹ ਜਨ ਮੇਆਇ। ਦੇਇ ਰੂਪ ਐਰੇ ਧੋਰੇ ਸੁੰਦਰ ਚੁਖ ਉਪਜਾਇ। ੨੯੫।
 ਚੈ। ਕੈਂਕਰਿ ਲੇਪ ਮਹਾ ਲੱਛੁ ਭੁਈ। ਦਾਸ ਨਰਾਇਣ ਚਿੰਤਾ ਗਈ। ਤਿਹ ਗ੍ਰਹ ਜਨ ਮਹਾ ਲੱਛੁ ਪਯੋ। ਮਾਯਾ ਭਰ ਸੁਤਾ ਹਿਰੁ
 ਲਾਏ। ੨੯੬। ਲੱਛੁ ਮੀ ਕਰਤ ਕੋ ਨਹਿ ਜਾਨੈ। ਨਿਜ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਤ ਕੋ ਮਨੈ। ਭੁਲੇਸ਼ ਹਿਰ ਲੱਛੁ ਭਵ ਪਾਈ। ਐਰੇ ਠੋਰ ਦੇਸ ਕ
 ਤਿਧਰਾਈ। ੨੯੭। ਚੈ। ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਏਕ ਧਰਤੀ ਦੜੇ ਲੀਧਾਰ। ਪਾਂਚਤੀਨ ਪਾਛੇ ਬਰਖਲੀ ਜੋ ਜਗ ਅਉਤਾਰ। ੨੯੮।
 ਚੈ। ਮਹਾ ਲੱਛੁ ਸਤ ਬਰਸ ਕੀ ਭੁਈ। ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਸਸਗਾਈ ਕਈ। ਜਾਨ ਦਿਵਾ ਹਸ ਮਾ ਚੁਖ ਦਾਈ। ਮਹਾ ਲੱਛੁ ਪ
 ਹਿਰਿ ਧਸਿਧ ਆਈ। ਅਕਾਨ ਨਿਦੇਸ ਰਚੇ ਚੁਖ ਸਾਰੇ। ਲੱਛੁ ਮੀ ਕੀ ਦਾਸੀ ਚੁਖ ਧਾਰੇ। ਦਾਸ ਨਰਾਇਣ ਇਮ ਸੁਨਿ ਪਾਈ। ਬਡੀ
 ਜੇਨ ਤੋ ਕੇਸ ਪਰ ਆਈ। ੩੦੦। ਚੈ। ਪੁਰਜ ਨ ਪਰਜ ਨ ਬੋਲਿ ਕੈ ਐਸੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ। ਸਜਗ ਜਰਥੈ ਤੁਰਤ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਬਰਤਸ
 ਮੁਹਾਇ। ੩੦੧। ਚੈ। ਸਜਸਜਗ ਜਰਥੈ ਚੁਖ ਦਾਈ। ਰਿਧ ਸਿਧ ਲੀਨ ਜੁ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਨਾਈ। ਹੁਇ ਅਗਵ ਨ ਤਿਹ ਪਰਚੜ ਪਾ
 ਏ। ਬਰਤ ਤਬੈ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਏ। ੩੦੨। ਕੇਪਰ ਕਨਕ ਕਲਸ ਬਹੁ ਬਾਰ। ਭਾਜਨ ਲਲਿਤ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਤਮ
 ਹਿਪ ਕਵਾਨ। ਫਲ ਅਨੇਕ ਨਹਿ ਜਹਿ ਬਖਾਨ। ੩੦੩। ਭੂਖਨ ਬਸਨ ਜੁ ਰੂਪ ਸੁਹਾਏ। ਹਰਖ ਸਹਿਤ ਸੇਰੇਟ ਪਠਾਏ। ਦਸਿ
 ਚਿਰ ਵਉ ਪਹਾਰ ਸੁਧਾਰ। ਕਵਰ ਭੂਰੁ ਚਲੇ ਕਹਾਰ। ੩੦੪। ਚੈ। ਆਵਤ ਦਿਖ ਅਗਵ ਨ ਕੇ ਬਰਤ ਮਨੈ ਚੁਖ ਪਾਈ। ਹਰ
 ਖਬ ਜਾਏ ਬਾਜ ਸਭ ਦਹ ਦਿਸ ਚੁਖ ਉਪਜਾਇ। ੩੦੫। ਚੈ। ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਵਾਗ ਮੇਲਾਇ ਮਧਾਏ। ਅਨੰਦ ਸਿਧ ਮਨੈ ਉਛਲਾਏ।

ਨਉ ਮੇਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਲਗਵਹਿ। ਹਰਖ ਪਾਰਸਰ ਦੇ ਦੁਹਵਾਵਹਿ। ੩੦੬॥ ਜਾਇ ਪੁਨਾ ਮਗੁ ਰੂਕੇ ਕੀ ਨੀ। ਅਗਵਾਨ ਨ ਅਤਿ ਹੋਇ ਅ
 ਧੀ ਨੀ। ਸਭੀ ਵਸਤੁ ਗੁਰ ਅਗੇ ਰਾਖੀ। ਦੀਨ ਭਾਂਤ ਹੁਇ ਬਿਨ ਤੀਰਾਖੀ। ੩੦੭॥ ਦੋ॥ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲਈ ਤਤ ਛਿਨ ਦੇ
 ਵਰਤਾਇ। ਹੁਇ ਤ੍ਰਾਰ ਸਭ ਹੀ ਚਲੇ ਪੁਰ ਕੋ ਬਹੁ ਛਾਬਿ ਪਾਇ। ੩੦੮॥ ਚੌ॥ ਹਰਖ ਬਰਤਤ ਬਹੁ ਨੇ ਨਿਸਾਨਾ। ਆਮ ਦਨ ਕ
 ਰੀ ਅਧਿਕ ਮਨ ਮਾਨਾ। ਏਤਾ ਧਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਰਖਾਯੋ। ਮਨ ਹੁ ਮੇਘ ਸਾਵਨ ਕੇ ਆਯੋ। ੩੦੯॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪੁਰ ਪ੍ਰਦੇਸਤ ਬ
 ਕੀ ਨੇ। ਆਛੀ ਠੋਰ ਚੁਝੇ ਰਾਈ ਨੇ। ਪੁਰ ਬਰਤ ਲਛਮੁ ਨ ਆਈ। ਨਿਜ ਮਹਿ ਮਾਕਛੁ ਪ੍ਰਗਟ ਜਨਾਈ। ੩੧੦॥ ਦੋ॥ ਰਿਧ
 ਸਿੰਧ ਸਭੈ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਐਸੇ ਕਹਾ ਸੁਧਾਰਾ। ਜਾਪ ਹੁ ਨਈ ਤੁਮ ਕੋ ਮਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾਰ। ੩੧੧॥ ਚੌ॥ ਰਿਧ ਸਿੰਧ ਸਬ
 ਸੁਖ ਤਬੈ ਸੁਧਾਰੇ। ਜੇ ਦੇਵ ਨ ਨਹਿ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ। ਬਤਨ ਨਿਜ ਮੰਦੁ ਤਬ ਭੂਕੇ। ਸਭੁ ਸੁਖ ਦੇਖੇ ਤਹ ਅਨਭੂਕੇ। ੩੧੨॥
 ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੈ ਬਖਾਨੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲਛਮਿ ਮਾਪਹਿ ਚਾਨੀ। ਦੇਖਹੇ ਤਸੀ ਗੁਰ ਹਰਖਾਏ। ਮਿਲਨੀ ਸਮਾਤ ਬੈ
 ਨਿਕਟਾਏ। ੩੧੩॥ ਦੋ॥ ਜਗਤ ਰੀਤ ਪਿਥ ਮੇਕ ਰੀਬ ਹੁਰੇ ਪਠੇ ਬੁਲਾਇ। ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਿਲਨੀ ਹੋਤ ਸ
 ਦਾਇ। ੩੧੪॥ ਚੌ॥ ਬਾਜ ਬਜਾਵਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਏ। ਦਾਸ ਨਰਾਇਣ ਅਗ ਸਿਧਾਏ। ਜਰੇ ਜੀਨ ਸੰਗ ਅਸੁਲਵਾਏ
 ਭੁਖਨ ਬਸਨ ਬਹੁ ਮੇਲ ਪਰਾਏ। ੩੧੫॥ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਠੀਉ ਪ੍ਰਧਾਰੇ। ਪ੍ਰੇਹਤ ਕਹਿ ਮਿਲ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ। ਦਾਸ ਨਰਾ
 ਇਣ ਐਸੇ ਕਹਾ। ਹੋਸੇ ਫੁਕ ਸੁਆਮੀ ਸਮਲਹਾ। ੩੧੬॥ ਦੋ॥ ਗਰ ਅੰਚਰ ਕੇ ਝਰ ਕੈ ਭੁਟੇ ਅਗ ਧਰਾਇ। ਨਰਾਇਣ
 ਦਾਸ ਅਤ ਨਿਮ੍ਰਤ ਹੁਇ ਪਕੇ ਚਰਨ ਗੁਰ ਜਾਇ। ੩੧੭॥ ਚੌ॥ ਸਬ ਬ੍ਰਾਤ ਮਨ ਬਿਸਮੇ ਪਾਈ। ਹਮ ਤੇ ਅਧਕਾਇਨ ਸੇਵਧ
 ਰਾਈ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਉਠਾਇ ਤਿਹ ਲੀਨਾ। ਬਹੁ ਪੀਰ ਜਦੈ ਠਾਢਾ ਕੀਨਾ। ੩੧੮॥ ਦਾਸ ਨਰਾਇਣ ਪਰੈ ਸਿਧਾਯੋ। ਗੁਰ ਅ
 ਰਜਨ ਜਨਵ ਸੇ ਅਯੋ। ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਕੋ ਦਿੱਪ ਨਕਹਾ। ਗੋਪੁਰ ਵਿ ਮਲਹਾ ਮੇਵੇ ਲਾਲਹਾ। ੩੧੯॥ ਦੋ॥ ਨਰਾਇਣ ਦਾ

ਸਤਬਹੀਪਠੇਬਿੱਪ੍ਰਸੀਗੁਰਪਾਸ)ਸੀਗੁਰਪਹਿਜਵਤਭੁਏਪਰਰਿਦੁਬਿੱਪ੍ਰਹੁਲਾਸ)੩੨੦)ੴਅਸੀਰਬਾ
 ਦਖਖਾਬਿੱਪ੍ਰਨਗਾਉ)ਕੁੰਜਮੇਅਬਧਰੀਏਪਉ)ਸੁਨਬਰਤਚਿਤਹਰਖਧਰਾਯੋ)ਹਨੀਨਿਸਾਨਚੇਤਸੁਖਪਾ
 ਯੋ)੩੨੧)ਬਾਜੀਅਸਤਚਲਤਤਬਰਾਹੀ)ਹਵਾਈਬਹੁਨਭਰਪਧਰੀ)ਮੋਨੇਪਠੀਦਿਵਨਕੋਪਤੀ)ਸੀਗੁ
 ਰਕੇਹੁਇਆਵਬਰਾਤੀ)੩੨੨)ੴਅਸਤਬਾਜੀਆਗੇਚਲਤਪਛੇਚਲਤਬਰਾਤ)ਪੁਰਨਰਨਰੇਸੇਕਹੈਂ
 ਬਡੇਭਾਗਾਇਹਰਾਤ)੩੨੩)ੴਹਰਿਗੋਵਿੰਦਦੁਲਹਖਸਦਨ)ਘੇਰੀਚੜ੍ਹੇਮਨਮਦਕਦਨ)ਗਵਿਸਮਤੇਜ
 ਸਰਗਸਤਭੁਲਾਵੈਂ)ਪੁਰਨਰਨਰਦੇਖਬਲਿਜਾਵੈਂ)੩੨੪)ਉੰਦੁਛਬਿਦਿਖਰਤਿਪਤਿਮੇਰੈ)ਮੇਤੇਅਧਿਕਗੁਰੂ
 ਛਾਬਿਜੇਰੈ)ਇਹਿਬਿਧਿਸੇਂਪਹੁਚੇਸੁਖਪਾਈ)ਨਗਾਇਣਦਾਸਮੰਦੁਖਦਾਈ)੩੨੫)ੴਜਗਮਿਜਾਦਕਰਕੈਤ
 ਬੇਬੇਦੀਧਰੀਬਨਾਇ)ਬਿੱਪ੍ਰਬੰਦਬੈਠਤਭੁਏਸੀਗੁਰਮਨਸੁਖਪਾਈ)੩੨੬)ੴਦਸਾਸਿਧਅਰਜਨਗੁਰਦੇ
 ਵ)ਜਗਤਰੀਤਸਭਕਰੀਅਭੇਵ)ਨਾਈਬਿੱਪ੍ਰਲਾਗਾਜਿਹਕੋਰੋ)ਸੀਗੁਰਅਰਜਨਤਬੈਨਬੋਰੋ)੩੨੭)ਹਰਿ
 ਗੋਵਿੰਦਤਬਲਾਂਵਾਂਲੀਨੀ)ਪਾਨਗੁਹਦਬਹੁਰੇਤਬਕੀਨੀ)ਸੁਰਤਰਨੀਅਬਲਾਮਿਲਗਾਵਤ)ਮੰਗਲਰਾ
 ਗਅਧਕਛਬਪਾਵਤ)੩੨੮)ੴਵਿਵਾਹਕਥਾਕਹਤਕਕਹੈਂਭੂਰਦਾਨਗੁਰਦੀਨ)ਨਗਾਇਣਦਾਸਸੀਗੁ
 ਰੂਜੀਬਡੇਹਰਖਾਚਿਤਲੀਨ)੩੨੯)ੴਲਾਗਾਅਧਿਕਦੁਹੁਦਿਸਤਬਦੀਨ)ਵਿਵਾਹਪੁਰਗੁਰਪਾਨਾਕੀ
 ਨਾ)ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਜੀਤਹਾਂਰਹਾਏ)ਦਿਖਨਗੀਮਨਮੇਸੁਖਪਾਏ)੩੩੦)ਸੀਗੁਰਬਾਜੀਅਸਤਚਲਾਵਤ)।
 ਜਨਵਸੇਅਵਤਹਰਖਾਵਤ)ਭੂਰੇਆਇਬੈਠਤਿਹਕਾਲਾ)ਸੀਗੁਰਅਰਜਨਦਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਾ)੩੩੧)ੴਦੇ
 ਏਜਾਮਨਿਸਜਬਗਈਭੁੰਜਨਭਯੋਤ੍ਤਾਰਾ)ਨਗਾਇਣਦਾਸਤਬਹੀਪਠੇਪੋਹਤਗੁਰਨਿਕਟਾਰ)੩੩੨)ੴ

ਤਿਨੈ ਜਾਇਐ ਬਚਨੁ ਸੁਨਾਏ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਾਚਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਤਬ ਬਰਾਤ ਸੁਨਿ ਬਜਬਜਾਵਾ ॥ ਪਾਕ ਜਲ ਜਹਤ ਹਚਲਾ ॥
 ਵਾ ॥ ੩੩੩ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਜਬੈ ਗੁਰਲਾਗੇ ॥ ਗਾਰੀ ਅਬਲਾ ਮਹਿ ਅਨੁਗਾਗੇ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਸੁਰਨਾਰੀ ਗਾਰੀ ॥ ਦੇਵਨੁ
 ਨਗੁਰ ਹਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ੩੩੪ ॥ ਦੋ ॥ ਨਨੰ ਭੁੰਤੋ ਭੋਜਨ ਕੀਐ ਸਭ ਬਰਾਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਪੁਨਿ ਤੇਰੇ ਅਵਤਭੁਏ ਬਾਜੇ ਅ
 ਧਿਕ ਬਜਾਇ ॥ ੩੩੫ ॥ ਚੌ ॥ ਕਹੀ ਸੰਕੋਚ ਜਨ ਬਹੁਲੀਜੈ ॥ ਭੂਲਾ ਛਿਮਾਪਨ ਮੇਰੀ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਤੀਰੈ ਨ ਪ੍ਰਾਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥
 ਸੰਚ ਬਰਾਤ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ੩੩੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦੀਵਨਾ ॥ ਜੇ ਅਵਤ ਬਹੁ ਪਾਵਤ ਦਨਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਤਬ
 ਹੁਇ ਇਕਠਾਈ ॥ ਭੁੱਲੇ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਈ ॥ ੩੩੭ ॥ ਦੋ ॥ ਗਰ ਅੰਚ ਗਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਧਰੀ ਭੇਟ ਅਨਪਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬ
 ਹੁਆ ਵਰੀਐ ਸੰਗਤ ਕੋ ਭਿਹਵਾਰਾ ॥ ੩੩੮ ॥ ਚੌ ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਅਜਾਬਿਨਤ ਅਲਾਈ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਨਨ ਦੁਖ ਹਾਈ ॥ ਇ
 ਹਠਾਤੀ ਰਬ ਕੋ ਉਸਵਾਰੇ ॥ ਜਹਾਂ ਨਾਇ ਹੁਇ ਪਤ ਭਿਓ ਧਾਰੇ ॥ ੩੩੯ ॥ ਸੰਗਤ ਕੀ ਇਮਾਬਿਨਤ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਹ
 ਰਖਾ ਚਿਤ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਕਛੁ ਦੂਰ ਸੁਹਾਏ ॥ ਬਾਵਲੀ ਟੱਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲਾਏ ॥ ੩੪੦ ॥ ਦੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਟੱਕ ਗੁਰ ਲਾਏ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਕਹੀ ਗਹਾਇ ॥ ਪਾੜ ਬਹੁ ਰਿਸੰਗਤ ਕੀਐ ਤਿਸੀ ਦੇਵ ਸਹਰਖਾਇ ॥ ੩੪੧ ॥ ਚੌ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕਾਰੂ ਪਾਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਪੂਰਨ
 ਰੀ ਮਨ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਹੇ ਅਲਿ ਇਨ ਕਾਰੂ ਪਾਮ ਪਾਰੂ ॥ ਭਾਗ ਬਭੇਹ ਮਦਰਸ ਨਿਹਾਰੂ ॥ ੩੪੨ ॥ ਜੈਸਦ ਮੇਵੀ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ॥
 ਹੇ ਅਲਿ ਦੂਲ ਹੁਅਧ ਕਬੀਤਾ ॥ ਇਹੋ ਜੇਗੀ ਜਗਚਾਰ ਰਹਾਵੈ ॥ ਦਮੋਦਰੀ ਮਾਤ ਅਧਕ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੪੩ ॥ ਦੋ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਸੁਖ ਹੋਵਤ ਅਧਿਕ ਬਰਾਤ ਰਹੀ ਦਿਨਤੀਨਾ ॥ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਹੁਇ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਰੇ ਕੀਨਾ ॥ ੩੪੪ ॥ ਚੌ ॥ ਮਹਾਰ
 ਜਹ ਮਪਾੜ ਪੁਟਾਏ ॥ ਤੁਮ ਆਗਾ ਸੋਚੋ ਕਬਨਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਚੋਕ ਪਰਦੀਜੈ ॥ ਅਹਕਾਰ ਜਮੋ ਬਿਲਖੁਨ ਕੀਜੈ ॥
 ੩੪੫ ॥ ਸੰਗਤ ਸਾਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਾਏ ॥ ਬਾਵਲੀ ਪਾੜ ਪਰਠਾਏ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰ ਚੋਕ ਪਰਾਈ ॥ ਪਾਂਚਾਇੰਟ ਨਿਜ

ਕਰਤ ਹਲਾਈ॥ ੩੪੬॥ ਚੋ॥ ਭਾਈ ਸਾਲੋ ਕੋ ਕਹਾ ਸੀ ਗੁਰ ਬੋਲ ਹਜੂਰ॥ ਬਾਵਲੀ ਟਹਲ ਕਰਾਇ ਕੈ ਪੁਨ ਆਵੇ ਸੁਖ ਪੂਰ॥ ੩੪੭॥
 ਚੋ॥ ਜੋ ਇਹ ਬਾਵਲੀ ਮੰਜਨ ਕਰੈ॥ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਤਕ ਹਰੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤ ਜੋ ਨ ਰੀਨਾਵੈ॥ ਏਕ ਬਰਸ ਮੇ ਸੰਤਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੩੪੮॥ ਨਿਤ
 ਨੇਮ ਜੋ ਕਰੈ ਸਨਾਨਾ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪੰਗੁ ਹਵਾ ਸਾਠਾਨਾ॥ ਸੀਮੁਖ ਐਸਮ ਹਾਤਮ ਕਹਾ॥ ਸਭੁ ਸੰਗਤ ਸੁਨਿ ਆਨੰਦ ਲਹਾ॥ ੩੪੯॥
 ਚੋ॥ ਪੁਨ ਬਰਤ ਮੇ ਗੁਰ ਅਏ ਭੁਏ ਆਰ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਪੁਰਨ ਰਨ ਰਬਾ ਕੁਲ ਭੁਏ ਸੀ ਗੁਰ ਪਾਨ ਸੁਨਾਇ॥ ੩੫੦॥ ਚੋ॥ ਏ
 ਸਨ ਗਾਇਣ ਦਾਜ ਪਰਾਯੋ॥ ਦਘਾ ਸਿਧ ਕੋ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਜੁਤ ਬਰਤਤ ਹਆਈ॥ ਆਨੰਦ ਯੁਤੁ ਹਬਾਜ ਬਜਾਈ॥
 ੩੫੧॥ ਨਿਰਖ ਖੰਟ ਸਭੁ ਹਰਖ ਤਭੁਏ॥ ਦੇਖ ਭੰਟ ਸਭੁ ਉਚ ਸੁਨਏ॥ ਹੋਇ ਕਵਿ ਜਾਤੇ ਤੀਧੈ ਨਾ॥ ਭੂਛ ਤਕਰੀ ਰੂਪ ਜਨ ਮੇ
 ਨਾ॥ ੩੫੨॥ ਚੋ॥ ਮਹਿਖਾਇ ਕਵਿ ਜਾਇ ਕਵਈ ਰੂਪ ਨ ਅੰਗ ਬਨਾਈ॥ ਤੇਵਰੇ ਸਮਿ ਪਾਂਚ ਸੈ ਜਹ ਕੀ ਮਤ ਅਧ ਕਾਇ॥ ੩
 ੫੩॥ ਚੋ॥ ਐਰ ਪਨ੍ਹਵ ਦੀ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਰੂਪ ਨ ਜੁਤ ਨਹਿ ਆਵਤ ਪਾਰਾ॥ ਵਰਤਣ ਅਨਿਕ ਸੁਖੰਟ ਪਰਾਏ॥ ਐਰ ਵਸ
 ਤੁਕੋ ਭਾਖ ਸੁਨਾਏ॥ ੩੫੪॥ ਪਾਂਚ ਸੈ ਅਸਰ ਠੀਤ ਮਹਿਧਰੀ॥ ਦਾਸਨ ਗਾਇਣ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੇ ਕਛੁ ਨ ਦੀਨੋ॥ ਅ
 ਪਨਾ ਕਾਜ ਆਪ ਤੁਮ ਕੀਨੋ॥ ੩੫੫॥ ਚੋ॥ ਸਭੀ ਖੰਟ ਇਕ ਠੀਕ ਠੀਕੀ ਨਾਵਰਾਇ ਕਠਾਈ॥ ਪੁਨ ਹਿਮਲ ਸੋਰੇ ਦਨ ਰਾਨ ਗਾਇਣ
 ਦਾਸ ਮਹਾਈ॥ ੩੫੬॥ ਚੋ॥ ਭੂਲਾ ਬਹੁ ਰਿਕ ਹਾਰ ਲਾਏ॥ ਜੜਾ ਉਜਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਜਿਹ ਛਾਏ॥ ਮਿਲ ਅਥ ਲਾਤਿ ਹਰ ਦਨ ਕਰ
 ਏ॥ ਦਮੋਦੀ ਕੋ ਨਿਜ ਕੰਠ ਲਗਾਏ॥ ੩੫੭॥ ਮੰਗਲ ਜਾਨਾਵੇ ਗਾਨੀ ਰਹਟਾਈ॥ ਕੰਨਾ ਭੂਲੇ ਬੀਚ ਬਹਾਈ॥ ਕਹਾ ਮਾਤ ਪੁਤ੍ਰੀ ਚਿ
 ਤ ਪਰੀਠਾ॥ ਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਸੇਵਾ ਕਰੀਠਾ॥ ੩੫੮॥ ਚੋ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਬ ਸਾਸੁ ਕੇ ਲਾਗੇ ਚਰਨੀ ਜਾਈ॥ ਬਹੁ ਸਿਖ ਭਾਤਿ ਸਨੇ
 ਦਈ ਪੁਨਿ ਅਸੀ ਸੁਖ ਗਾਈ॥ ੩੫੯॥ ਚੋ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਬ ਅਸੁ ਬਿਰਜੇ॥ ਦੇਖ ਅਸੁ ਖਗਨਾਇਕ ਲਾਜੇ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬ
 ਹਨ ਸਭੈ ਚੜਾਏ॥ ਪਾਲਕੀ ਮੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਬੈਠਾਏ॥ ੩੬੦॥ ਚਲੀ ਬਰਤ ਆਧਿਕ ਛਬ ਪਾਵਤਾ॥ ਭੂਲੇ ਪਰਬ ਹੁਪਨ ਬਰਖਵਤ

ਪ੍ਰਸਪਰ ਰੇਕਸੁ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ। ਐਸ ਬਰਤ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ। ੩੬੧॥ ਦੋ। ਰੰਕ ਰੂਪ ਸਭ ਹੀ ਭੁਏ ਦਰਦ ਦੀ ਚੰਗ ਵਾਇ। ਬਿਦਾ
ਕਰਨ ਜੇਥੇ ਅਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਨ ਹਿਰ ਟਾਇ। ੩੬੨॥ ਦੋ। ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਸਕੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਏ। ਪਛੇ ਮੁਰੇ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਹ
ਬ ਜੇ ਰਤਿ ਨ ਬਿਨ ਤ ਉਚਾਰੀ। ਛਿ ਮੇਰੂ ਲਪੁ ਭੁਏ ਹਰ ਮਾਰੀ। ੩੬੩॥ ਦੋ। ਮੇ ਅਨ ਬਤੁ ਹਿ ਬੋਲ ਪਠਾਏ। ਅਸ ਕਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ
ਗਹਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੀਰ ਜਤਿ ਹਰੇ ਦੀ ਨਾ। ਪੁਨਿ ਮੇਰ ਨ ਕੋ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨਾ। ੩੬੪॥ ਦੋ। ਸਭ ਕੇ ਪੁਨ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਹਰਿਗੋ ਬਿਦੈ
ਪ੍ਰਾਨਾ। ਹਰਿਗੋ ਬੰਦ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਜਨ ਤਾ ਹਿ ਸੁਰਾਰੀ। ੩੬੫॥ ਦੋ। ਦਾਸ ਨਰਾਇਣ ਪਾਛੁ ਹਟਾਏ। ਅਗ ਬਰਤ ਚਲੀ
ਸੁਖ ਪਾਏ। ਵਾਰ ਸਸੀ ਇ ਮ ਕੀ ਓ ਪ੍ਰਾਨਾ। ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪਹੁਚ ਸੁਖ ਮਾਨਾ। ੩੬੬॥ ਦੋ। ਅਰਧ ਜਾਮਦਿਨ ਜ ਬੈਰ ਹਾਏ। ਬ
ਰਤ ਬੇਰ ਗੁਰ ਬਾਨ ਸੁਹਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਤ ਛਿ ਨ ਸਭ ਦਰਸਾਏ। ੩੬੭॥ ਦੋ। ਬਸੈ ਰੈਨ ਸੁਖ ਸੰਤ ਹਾਂ ਪਾਤ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਾਇ। ਗੋ
ਇੰਦ ਵਾਲ ਪਹੁਚ ਤੁਏ ਜਾਮਦਿ ਵਸ ਰਹੇ ਆਇ। ੩੬੮॥ ਦੋ। ਉਤ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਰੇ ਰਾ ਪਾਏ। ਸਭ ਬਰਤ ਮਨ ਅਨ ਦਧ
ਰਾਏ। ਪੁਨ ਹੁ ਬਾਵ ਲੀ ਮੋ ਜਨ ਕੀ ਨੇ। ਸਰੁ ਸਥਾਨ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਚੀਨੇ। ੩੬੯॥ ਦੋ। ਮੇਰੀ ਜੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰਾਈ। ਇੰਛੁ ਪੁਰ
ਸਭ ਕੀ ਮਨ ਲਾਈ। ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਜੋ ਰੈਨ ਬਸਾਏ। ਪਾਤ ਸਮੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਾਏ। ੩੭੦॥ ਦੋ। ਮੇਰ ਨ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੈ ਹਾਥ ਜੇ
ਗਇ ਮੈ ਬੈਨਾ। ਕਰ ਅਨੰਦ ਇਹ ਠਹਰੇ ਸੁਖ ਸੰਤ ਅਪਨੇ ਮੈਨ। ੩੭੧॥ ਦੋ। ਮੇਰ ਨ ਕਹਾਓ ਨੇ ਸੁਖ ਸਗਰ। ਰਚੇ ਜਹਾ ਜਰ
ਬਦਧ ਆਗਰ। ਪਾਵਨ ਅਮੀ ਸਿਰੇ ਵਰਕੀਨੇ। ਜਾਂਹੀ ਪਖੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਖੀਨੇ। ੩੭੨॥ ਦੋ। ਮੇਸ ਦਘਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇ ਪਰ ਕਰੇ। ਚ
ਲੇ ਜਾ ਬਨੇ ਤੀ ਦ੍ਰਿਸਟੇਗੇ। ਜਾਨ ਪੀਤ ਗੁਰ ਸਾਥ ਬਹਾਵਾ। ਚਰਚਾ ਕਰਤ ਪੰਥ ਸੁਖ ਪਾਵਾ। ੩੭੩॥ ਦੋ। ਮੇਰੀ ਆਦਿ ਬਰਤ
ਸਭ ਨਿਜ ਨਿਜ ਅੰਦ੍ਰੁ ਸੁਹਾਇ। ਖਰੂਗ ਨਿਕਟ ਆਵਤੁ ਭੁਏ ਬਾਜੇ ਅਪਕ ਬਜਾਇ। ੩੭੪॥ ਦੋ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਗ ਜਾ ਬਿਨ ਤੀ ਕੀ
ਨੀ। ਦਾਤੁ ਜੀ ਅਤਿ ਹੋਇ ਅਪੀਨੀ। ਇਹਾ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬ ਕੀਜੇ। ਜਾਹੁ ਪ੍ਰਤ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦੀਜੇ। ੩੭੫॥ ਦੋ। ਤਿਹਾ ਬਿਨ ਤੀ

ਸੁਨਪ੍ਰਤੁਸਕਏ) ਬਚਨਮਾਨਤਿਹਰੇਪਾਏ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਜੁਤਗੁਰਸੁਖਲੀਨੇ) ਸ੍ਰੀਦਰਬਾਰਕਦਰਸਨਕੀਨੇ) ੩੧੬) ਦੋ) ਸ
 ਬਬਰਾਤਦਰਸਨਕਰਾ ਸ੍ਰੀਦਰਬਾਰਸੁਖਪਾਇ) ਦਾਤੂਜੀਸੇਵਾਕਰੀਅਤਸੈਮਨਚਿਤਲਾਇ) ੩੧੭) ਚੈ) ਦਾਤੂਕੀਬਹੁਸੇਵ
 ਦਿਖਾਏ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਮਨਹਰਖਾਏ) ਬਸੀਰੈਨਸੁਖਸਾਬਬਰਤ) ਬਾਜੇਕੂਚਬਜਾਇਪ੍ਰਤਾ) ੩੧੮) ਦਾਤੂਜੁਤਕਰਜੀ
 ਵਪਮਾਨਾ) ਨਿਜਨਿਜਥਾਹਨਸਭਸੁਖਮਾਨਾ) ਮੇਹਨਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਚਾਕਰੇ) ਪਾਲਕੀਮਹਿਦੇਉਸੁਖਭਰੇ) ੩੧੯) ਅਸ੍ਰਦੇਰਵ
 ਤਜਤੋਕੋਕੋਰਥਚਲੈਭੁਜਾਇ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਹੈਪਉਨਸਮਾਇਤਉਤਚਲਾਦਿਖਾਇ) ੩੨੦) ਸ੍ਰੈਸਾ) ਅਮੀਸਰਤੀਰਬਰਤ
 ਅਈਪੁਨਬਾਜਨਕੀਤਬਹੋਤਅਪਾਰਾ) ਤੂਤੀਮਿਦੰਗਸੁਭੇਰਗਤੂਰਸੁਥਾਜਬਡੇਕਛੂਨਹਿਸੁਮਾਰਾ) ਨਭਮੇਮ੍ਰਿਦੰਗਨਿਸ
 ਨਹਨੇਚੁਰਮੰਗਲਰੂਪਭੁਯੋਜਗਸਾਰਾ) ਰੂਮਅਕਾਸਕੇਥਾਦਮਿਲੇਬਾਲਿਜਾਵਤਦੇਵਸੁਫੁਲਨਭਾਰਾ) ੩੨੧) ਦੋ) ਅਰਧ
 ਜਾਮਦਿਨਜਬਰਹਾਗੁਰਅਰਜਨਸੁਖਸਾਥਾ) ਕੀਓਪ੍ਰਵੇਸਅਰਦਾਸਕਰਪੁਰਮੇਦੀਨਾਥਾ) ੩੨੨) ਚੈ) ਮਹਾਂਦੇਵਤੇਮੁਹ
 ਰੀਲੈਕੋਜੇਉਸੁਖਬਰਾਤਸੁਖਕੈਕੋ) ਧਨਬਰਖਾਵਤਚਲਾਨਿਹਪਾਰਾ) ਮਾਨਹੁਚਲੀਬਿੱਤਕੀਧਾਰਾ) ੩੨੩) ਜਿਉਜਿਉ
 ਬਾਜੇਅਧਕਬਜਾਵੈ) ਤਿਉਤਿਉਬਰਖਾਧਨਬਰਖਾਵੈ) ਇਹਬੀਧਿਸਭਹੀਅਨੰਦਪਾਏ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਮਹਲੀਨਿਕਟਾਏ) ੩੨੪) ਦੋ) ਗੀਗਮਾਤਜਬਹੀਸੁਨੇਬਾਜੇਬਜਤਬਰਤਾ) ਅਨੰਦਵਸਗਿਗਰਿਰਪਰੈਅਨੰਦਉਰਨਸਮਾਤਾ) ੩੨੫) ਚੈ) ਮੁਹ
 ਰੀਦਤੂਨਾਰਸੁਲੈਕੋ) ਐਰਮਾਤਅਪਨੀਸੀਗਕੈਕੋ) ਪ੍ਰੰਗਵਪੁਰਨਾਰੀਸਭਲੀਨੇ) ਮੰਗਲਜਾਜਗੀਗਸਭਕੀਨੇ) ੩੨੬) ਅਬਕ
 ਮੰਡਲਨਿਜਕਰਧਾਰੀ) ਮਾਤਸਦਨਦਰਓਰਸਿਧਾਰੀ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਮੰਗਮਹੱਲਵਾਏ) ਆਇਮਾਤਚਰਨੀਲਪਟਾਏ) ੩੨੭) ਦੋ) ਗੀਗਮਾਤਸੁਖਪਾਇਕੈਕੀਨਪਾਨਜਲਵਾਰਾ) ਅਧਿਕਵਾਰਨੇਤਬਕਰੇਸਭਅਬਲਾਤਿਹਵਾਰਾ) ੩੨੮) ਚੈ) ਗੀਗਮਾਤ
 ਸਭਰੀਤਕਰਾਈ) ਪੁਛਨਰਮੇਨਅਨੰਦਪਾਈ) ਗੁਰਅਰਜਨਸਭਕੀਸੁਧਲੀਨੇ) ਜਬਜੇਗਸਭਕੇਸੁਖਦੀਨੇ) ੩੨੯) ਪ

ਗੀਰੋਨ ਸੁਭਾਈ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰਨਿ ਕਟਿ ਸੁਤ ਹੰਥ ਜਾਏ ॥ ਕੁੰ ਪ੍ਰਤਾਦਿ ਖਰੈ ਨ ਬਿਹਾਈ ॥ ਮੇਹ ਨ ਕੋ ਗੁਰ ਕ ਹਾਸੁ ਨਾਈ ॥ ੩੮੮ ॥ ਚੋ
 ਚਲ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ॥ ਐਰ ਕਰੈ ਇਸ ਨਾਨਾ ॥ ਮੇਹ ਨ ਸੁਨ ਹਰਖ ਤ ਭੋਮ ਤ ਛਿਨ ਕੀ ਚਿਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੩੮੯ ॥ ਚੋ ॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਬੁ
 ਢੇ ਤੇ ਲੋਕੇ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਸੁਭੇ ਨਿਜ ਸੀ ਗ ਕੈ ਕੇ ॥ ਬਾਤਾਂ ਕਰਤ ਮੇਹ ਨ ਸੋ ਅਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੁਪਾਇ ਸਨਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ੩੯੦ ॥ ਚੋ ॥ ਪੁਨਿ ਅੰ
 ਸਿ ਤ ਮੈ ਕੀ ਚਿ ਜਨਾਨਾ ॥ ਦਿਖ ਮੇਹ ਨ ਮਨ ਅਨ ਦਠਾਨਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਪੁਨ ਕਹਾ ਸੁਨਾਏ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਨਿਜਾ ਇੱਛ ਕਰਾਏ ॥ ੩੯੧ ॥ ਚੋ ॥
 ਐਸੇ ਕਹਤ ਬਕਾਰ ਕੀ ਪੋਟ ਸੀ ਸਨਿ ਜਧਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਪੋਟ ਬਹੀ ਕਢੀ ਮੇਹ ਨ ਚਿਤ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ੩੯੨ ॥ ਚੋ ॥ ਮੇਹ ਨ ਕੋਇ ਰ
 ਭਾਤ ਦਿਖਾਏ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਨ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ਦਮ ਗਨ ਪੋਟਾ ਸਿਰਧਾਰੀ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਤਿ ਬਿਰਦ ਜਿਹ ਭੂਰੀ ॥ ੩੯੩ ॥ ਚੋ ॥
 ਸੀ ਗੁਰ ਕੋਇ ਹੁੰਤ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਭ ਨੇ ਕਾਰ ਕਢੀ ਮਨ ਲਾਏ ॥ ਕਰਸਨਾਨ ਪੁਨ ਦਨ ਕਰਾਏ ॥ ਅਬਿਤ ਦਾਨ ਮਨ ਇੱਛ ਤ ਪਾਏ ॥ ੩੯੪ ॥ ਚੋ ॥
 ਸੀ ਗੁਰ ਮੇਹ ਨ ਹਰਖ ਸੋ ਸਭ ਕੋ ਸੀ ਗ ਲਵਾਏ ॥ ਸੀ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸਨ ਚਲੇ ਮਨ ਮੇਹ ਰਖਨ ਮਾਏ ॥ ੩੯੫ ॥ ਚੋ ॥
 ਜਾਇ ਪਸਾਦਿ ਭੁਟ ਪਰ ਅਗੇ ॥ ਬਿਨ ਤੀਸ ਭਨ ਕਰੀ ਰਸ ਪਾਗੇ ॥ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਥਮੈ ਕਰੀ ॥ ਚਰਨ ਪੁਗਨਿ ਜਮ ਸਤ ਕਧਾਰੀ ॥ ੩੯੬ ॥ ਚੋ ॥
 ਦਰਬਾਰ ਮੱਧ ਸੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਭ ਕੋ ਦਰਸਾਏ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਮੇਹ ਨ ਮਨ ਮੈ ਬਹੁ
 ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ੩੯੭ ॥ ਚੋ ॥ ਮੁਹਰੀ ਸੁਤ ਜੁਤ ਹਰਖ ਪਰਦਾ ਭੂ ਦਿਖ ਹਰਖਾਈ ॥ ਐਰ ਸਭੀ ਹਰਖ ਤ ਭਏ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦਰਸਾਈ ॥ ੩੯੮ ॥ ਚੋ ॥
 ਪੁਨ ਮੇਹ ਨਾਇ ਹੁੰਤ ਅਲਾਏ ॥ ਕੀਏ ਬੈਰੀ ਨਾਇ ਹਾਂ ਚਲਾਏ ॥ ਮੇਹ ਨ ਕੋ ਅਤਿ ਹੀ ਸੁਖ ਭਯੋ ॥ ਭਈ ਨਿਵਿਰਤ ਪ੍ਰ
 ਵਿਰਤ ਦੁਖ ਗਯੋ ॥ ੪੦੦ ॥ ਚੋ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕਥਾ ਗੁਰ ਤਾਂ ਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਹ ਨ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲੀਨੇ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੀਦਨ ਤ ਹਰੀਨੇ ॥ ੪੦੧ ॥ ਚੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜੀਯੋ ਕਹਾਤੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ਹਾਂ ਰਾਜਾ ॥ ਜਗਤ ਜੀਵ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਹਿਤ ਬ
 ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਜ ਹਾਜਾ ॥ ੪੦੨ ॥ ਚੋ ॥ ਪੜੈ ਭਨੈ ਜੋ ਨਰ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਜੋ ਨਰ ਦਰਸਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਹ ਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੀ ਸਾਦਿਖਾ

ਏ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਵੈ॥ ੪੦੩॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭੁਗਵਤ ਅਸ ਬਚਕ ਹੋ॥ ਮੇ ਹਦ ਰਸ ਇਛਾ ਜਿਹ ਅਹੋ॥ ਪ੍ਰਤ ਦਰਬ
 ਰਹੀ ਬਹੁ ਰਾਖੈ॥ ਤਬ ਹਮਰਾ ਵਹੁਦ ਰਸ ਨ ਪਾਵੈ॥ ੪੦੪॥ ਏ। ਜਪਤ ਪਸਿ ਜਮ ਜਾ ਸਉ ਰਪੇ ਮਦ ਰਸ ਕੀ ਚਾਹ॥ ਸਿਰੁ ਗਵਿ
 ਤ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਮ੍ਰਿਤ ਭਵ ਹੋਇ ਨ ਤਾਹਿ॥ ੪੦੫॥ ਏ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੇ ਸੁਨਾਇ ਮਥੈ ਨਾ॥ ਮੇਰੁ ਮਨ ਪਾਏ ਹੈ ਚੈ ਨਾ॥ ਕਰ ਬੰਦ
 ਨ ਗੁਰ ਕੀ ਨ ਪਾਨਾ॥ ਬਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੪੦੬॥ ਕਰ ਪ੍ਰਭ ਮਾ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਤਬ ਸਥੈ ਸਿਧ
 ਏ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਮਨ ਮੇ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖਾ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਵਾਈ॥ ੪੦੭॥ ਏ। ਸਭੁ ਅਬਲਾ ਕੇ ਸੰਗ ਲੈ ਮੰਗਲ ਦੁਬਲੈ ਸੰ
 ਗ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸਨ ਚਲੀ ਹਰਖ ਤਮਾਤ ਗੰਗਾ॥ ੪੦੮॥ ਏ। ਆਗੇ ਬਾਜੇ ਆਧਿਕ ਬਜਾਵਤਾ॥ ਪਾਛੇ ਅਬਲਾ ਮੰਗ
 ਲ ਗਵਤਾ॥ ਜਾਇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਮਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਵ ਬਹੁ ਅਗੋ ਪਰੀ॥ ੪੦੯॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਮਾਥਾ ਟਿਕਾਏ॥
 ਸਹਤ ਮਹਲ ਕੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਪੁਨਿ ਗਵਤ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਆਈ॥ ਸਭੁ ਅਬਲਾ ਮਨ ਮੇ ਹਰਖਾਈ॥ ੪੧੦॥ ਏ॥ ਕ
 ਥਾ ਬ੍ਰਿਧ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਹਲ ਗ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ॥ ਅਸੁ ਦਿਵਸ ਸਭੁ ਹੀ ਰਹੇ ਮਨ ਮੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨਾ॥ ੪੧੧॥ ਏ॥ ਵਿਦਾਇ ਗੀਸ
 ਭੁਕੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਨੀ॥ ਜਥਾ ਜੇ ਗਲਾਇ ਕਜਿ ਹਚੀ ਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਸੀ ਸਹਨਾ ਰਸਿ ਪਾਏ॥ ਮਉ ਕੀ ਚਰ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਏ॥
 ੪੧੨॥ ਮੁਹਰੀ ਨਿਜ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੰਗ ਲੈ ਕੇ॥ ਕੀ ਚ ਪਾਨ ਆਧਿਕ ਸੁਖ ਪੈ ਕੇ॥ ਦਾਤੁ ਜੀ ਪੁਨਿ ਕੀ ਨ ਪਾਨਾ॥ ਸਹਿਤ ਨਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖ
 ਮਾਨਾ॥ ੪੧੩॥ ਏ॥ ਪਾਛੇ ਮੇਰਨ ਸੇਰੁ ਰੂਚਰ ਚਾਅ ਨਿਕ ਕਰਾਇ॥ ਪਾਲ ਕੀ ਤਿਸੀ ਬਹਾਇ ਕੈ ਵਿਦਾ ਕੀ ਨ ਹਰਖਾਈ॥ ੪੧੪॥
 ਏ॥ ਭੁਕੇ ਪ੍ਰਾਇ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਪੜੈ ਸੁਨੈ ਜੇ ਕੇ ਮਨ ਲਾਈ॥ ਦੂਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਤਾਂ ਕਾ ਸਭੁ ਭਾਜੈ॥ ਮੰਗਲ ਜਦ ਨ ਜਦਾ ਤਿਹ
 ਛਾਜੈ॥ ੪੧੫॥ ਕਵਿ ਬਿਨਤੀ ਸੰਗ ਤਸੁ ਨਿਲੀਜੈ॥ ਭੂਲਾ ਛਿਮਾਪ ਨ ਹਮਰੀ ਕੀਜੈ॥ ਅਧਕ ਉਨ ਅਛਰ ਜਿਹ ਪਾਵੈ॥ ਧਾਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਹ ਜੇ ਇਬਨਾਵੈ॥ ੪੧੬॥ ਏ॥ ਆਗੇ ਕਥਾ ਸੁਹੋਇ ਗੀ ਸੁਲਹੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਗਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਚੈ ਦੂਮੇ ਲਭ ਨ ਜੇ ਗੀ

ਸਿਖ ਕਥਾਇ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬੀਲਾਸ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਵਿਵਾਹ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਮੋ ਧਿਆਇ ਮਸਤਕੁ ਮਸਤਾ॥ ੫॥ ਅਛਰੁ॥**
ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਲਾਇ॥ ਮਮਾਇਛਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰੈਂ ਸਹਾਇ॥ ੧॥ ਜਬ ਭਾਜੀ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਠੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਕੇ ਨਿਕਟਾਗਾ ਜੇਉ ਕਥਾ ਪਾਛੇ ਭਈ ਸੁਨੇ ਸੰਤ ਨਿਰਧਾਰ॥ **੨॥ ਚੌ॥** ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਭਾਜੀ ਦਈ ਹਟਾਏ
 ਪਾਛੇ ਰਿਸ ਮਨ ਮੇਉ ਪਜਾਏ॥ ਪਨ੍ਹੇ ਦੂਤ ਸੁਲਹੀ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਨਿਜ ਹਵਾਲਾ ਇਮਾਨਿ ਖਅਰਦਾਸ॥ **੩॥** ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਮੀਤ ਹਮ
 ਅਏ॥ ਦਿਲੀਥਾ ਦਸਾਹ ਨਿਕਟਾਏ॥ ਗਾਮਾ ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਏਹ ਪਾਏ॥ ਕੋਠਾ ਪੂਜਾ ਕੇ ਰਿਬਨਾਏ॥ **੪॥ ਦੋ॥** ਪਰੁ ਕਰ ਜਨ ਹ
 ਕੇ ਭਯੋ ਵੈਰੀ ਪ੍ਰਬਲ ਪਗਾਇ॥ ਤਿਹ ਗ੍ਰਹ ਮੰਗਲ ਹੋਤੈ ਸਾਦੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਾਇ॥ **੫॥ ਚੌ॥** ਅੰਗ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਅਨੇ ਕਲਿ ਖਾਏ॥ ਪਾ
 ਤੀ ਦੈ ਏਕ ਦੂਤ ਪਠਾਏ॥ ਦਿਲੀ ਦੂਤ ਜਾਪਾ ਪਤ ਭੋਯੋ॥ ਸੁਲਹੀ ਸਨ ਮੁਖ ਤਤਾਛਿ ਨਰੋਯੋ॥ **੬॥** ਕਰ ਸਲਾਮ ਪਤੀ ਤਹ ਦਈ
 ਅਤ ਹਰਖ ਤ ਸੁਲਹੀ ਕਰ ਲਈ॥ ਵਾਚਤ ਪਤੀ ਮਨ ਖੁਨ ਜਾਏ॥ ਮੁਖ ਸੋਇ ਹਥਿ ਧਿਬ ਚਨ ਅਲਾਏ॥ **੭॥ ਦੋ॥** ਸੁਨੇ ਦੂਤ
 ਐਸੇ ਕਹੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਕੇ ਸਮਝਾਇ॥ ਪਾਛੇ ਕੀ ਪਾਛੇ ਰਹੀ ਅਬ ਹੋ ਕਰੋ ਉਪਾਏ॥ **੮॥ ਚੌ॥** ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵੇ॥ ਕਛੁ ਕ
 ਰ ਜਕਹ ਅਗਾਪਾ ਪਾਵੇ॥ ਨਿਜ ਕਰਤਾਂ ਕਾ ਕਰੋ ਉਪਾਈ॥ ਅਰਜਨ ਹਤੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਗੁਰ ਅਈ॥ **੯॥** ਹੋਵੈ ਤਬ ਮਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ॥
 ਸਿੰਝੇ ਹੋਤ ਤਹ ਕਰੋ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਐਸੇ ਲਿਖ ਕਹ ਦੂਤ ਪਠਾਏ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਪਹਿ ਆਏ॥ **੧੦॥ ਦੋ॥** ਦੂਤ ਆਇ ਸਭ ਹੀ
 ਕਹਾ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਬ੍ਰਿਤੰਤ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਸੁ ਨਿਹਰਖ ਤ ਭੋਯੋ ਭਾਵੇਂ ਖੂਬ ਸਮੰਤ॥ **੧੧॥ ਚੌ॥** ਇਹ ਮੇ ਬੋਰੀ ਬਾਤ ਸੁਨੋਯੋ॥ ਗੁਰਾਤ
 ਸਿੰਘ ਚਿਤ ਅਸਾਥਿ ਰਕੋਯੋ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਬਚਨ ਸੁਲਹੀ ਜਬ ਕਹੇ॥ ਦਿਲੀ ਸੰਗਤ ਸੁਨਿ ਚਿਤ ਦਹੇ॥ **੧੨॥** ਸਭਾ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਲਿਖ ਪਠ
 ਅਰਦਾਸ॥ ਦਆ ਸਿਧ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪਾਸਾ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਪਾਪੀ ਯੋਰਰਾ॥ ਕੈ ਕਰੋ ਮੇਲ ਉਪਾਏ ਕੈ ਕਰਾ॥ **੧੩॥ ਦੋ॥** ਦੈ ਪਤੀ
 ਸੰਗਤ ਤਬੈ ਪਠਾਏ ਦੂਤ ਗੁਰ ਪਾਸਾ॥ ਕਛੁ ਕਾਦਿ ਵਸ ਪਹੁਚਤ ਭੋਯੋ ਲੀਏ ਦੂਤ ਅਰਦਾਸ॥ **੧੪॥ ਚੌ॥** ਲਗੇ ਏੀ ਵਾਨ ਅ

ਧਿਕਾਇਸਤਾਰਾ। ਕੀਰਤਨਹੋਤਅਖੰਡਅਪਾਰਾ। ਵਿਵਾਹਸਮਗੀਬਣਤਅਨੰਤਾ। ਕਿਹਠਾਬਾਜੇਬਜਤਬੰਤਾ। ੧੫। ਸੰਗ
 ਲਦੇਖਦੁਤਹਰਖਨਾ। ਸੀਗੁਰਕੋਤਬਬੰਦਨਠਨਾ। ਪੁਨਸੀਗੁਰਕੋਪਾਤੀਦੀਨੀ। ਸੰਗਤਕੀਬਹੁਬਿਨਤੀਕੀਨੀ। ੧੬। ਦੋ। ਸੰ
 ਗਤਕੀਬਿਨਤੀਚੁਨੀਪੜੀਧਾਰਾ। ਗੁਰੂਨਿਕਾਇਜੋਸਿੱਖਥੋਤਿਨਸੈਂਕੀਨਉਚਾਰਾ। ੧੭। ਦੋ। ਹੇਪ੍ਰਭੁਤੁਰਕਰਾਜਬਲਪਾਯੋ।
 ਉੱਲੀਪਤਤਿਹਕਹੀਧਰਾਯੋ। ਸੁਲਹੀਪਾਪੀਬਰਦੁਖਦਾਈ। ਸਮਾਜਨਗੁਰਮੇਲਕਰਾਈ। ੧੮। ਨਤਰੀਪ੍ਰਬੀਅਲੇਹੁਮਿਲਾ
 ਏ। ਅਗੇਜੋਪ੍ਰਭੁਕੇਮਨਭਾਏ। ਸੀਗੁਰਉਤਕਛੂਨਦੀਨੋ। ਸੁਲਹੀਬਾਤਭੁਨੇਜਿਹਖੀਨੋ। ੧੯। ਦੋ। ਜਹਾਂਗੀਰਬਦਸਾਹਕੇਸੁ
 ਲਹੀਚਲਾਨਿਕਟਾਈ। ਸਮਾਜਨ ਮੁਖਸੈਕਹਾਕੋਕਾਰਜਪਗਟਾਈ। ੨੦। ਦੋ। ਲੈਆਗਾਤਬਕੀਨਪ੍ਰਾਨਾ। ਪ੍ਰਬੀਏਓ
 ਰਾਪਿਕਰਿਸਠਨਾ। ਸੰਗਤਐਰਚੁਦੁਤਪਠਾਯੋ। ਜਬਸੁਲਹੀਰਿਸਪਾਨਕਰਾਯੋ। ੨੧। ਆਇਗੁਰੂਕੋਬਾਤਉਚਾਰੀ।
 ਸਿਰਿਬਿਧਿਸੋਨਿਜੈਨੇਨਿਹਾਰੀ। ਚੁਨਤਸਿੱਖਜੇਗੁਰਨਿਕਟਾਰੇ। ਹਾਥਜੇਰਗਰਾਅੰਚਰੁਭਾਰੇ। ੨੨। ਦੋ। ਸਗੁਸਿੱਖਨੀਮਲ
 ਸੈਂਕਹਾਹੇਪ੍ਰਭੁਦੀਨਨਾਥ। ਵਹਪਾਪੀਪ੍ਰਾਨਕੀਓਦੁਤਚੁਨਾਈਗਾਥ। ੨੩। ਦੋ। ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀਕਛੂਕੋਰੇਉਪਾਈ। ਜਤੇਖੇਦੁ
 ਇਹਮਿਟਜਾਈ। ਰਹੇਮੇਨਗੁਰਕਛੂਨਹਭਾਖਤ। ਬਾਰਬਾਰਬਿਨਤੀਸਿੱਖਆਖਤ। ੨੪। ਹੇਪ੍ਰਭੁਹਮਰੇਮਨਭੁਮਪਾਯੋ। ਕ
 ਰੋਕ੍ਰਿਪਾਜਿਹਤਾਂਹਿਮਿਟਾਯੋ। ਬਾਰਬਾਰਸੰਗਤਜਬਕਹਾ। ਭੇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਅਨੰਦਲਹਾ। ੨੫। ਦੋ। ਕਮਲਬਦਨਸੀਗੁ
 ਰਕੇਬੈਨਾ। ਚੁਨਸਿੱਖਨਮਨਅਯੋਚੈਨਾ। ਹਰਖਦੁਤਦਿਲੀਕੋਪਾਏ। ਸੰਗਤਕੋਗੁਰਬਚਪ੍ਰਗਟਾਏ। ੨੬। ਸੰਗਤਚੁਨਾਐ
 ਆਗੁਰਬੈਨਾ। ਸੁਲਹੀਮਰੈਧਰਮਨਚੈਨਾ। ਪ੍ਰਬੀਏਚੁਨੇਸੁਲਹੀਆਯੋ। ਹਰਖਤਅਗੇਲੈਨਾਸਿਧਾਯੋ। ੨੭। ਦੋ। ਸੁਲਹੀ
 ਪ੍ਰਬੀਆਮਿਲਤਭੇਮਨਮੈਅਤਿਸੁਖਪਾਈ। ਸੁਲਹੀਕਾਅਦ੍ਰਕੀਓਪ੍ਰਬੀਏਮਨਹਰਖਾਈ। ੨੮। ਦੋ। ਨਿਜਾਬਿਤੰਤਸਭਤੰ
 ਹਚੁਨਾਯੋ। ਚੁਨੇਮੀਤਮੈਬਰਦੁਖਪਾਯੋ। ਸੁਲਹੀਕਹਾਚੈਤਨਹਿਧਾਰੇ। ਪਛੇਕੀਚਿਤਨਾਹਸੀਭਾਰੇ। ੨੯। ਹਮਰੇਬਚਨ

੨੫। ਦੋ। ਸੰਗਤਮਨਸੀਰਜਸਰੇਸੀਗੁਰਕੋਰੇਸਹਾਇ।
 ਸੁਲਹੀਆਦੇਨਹੀਮਰੇਤਹਿਦੁਖਪਾਇ। ੨੬।

ਜਨਜੀਅਲੀਜੈ ਮੇਤਿ ਹਸਾ ਰੋਤੁ ਮੁਖ ਕੀਜੈ ਐਰ ਕੋ ਠੇਰ ਬਚਨ ਮੁਖ ਕਰੇ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਮਨ ਆਨ ਦਲੇ ॥ ੩੧ ॥ ਦੋ ॥ ਕਛੁ ਕ
 ਦਿਵਸ ਸੁਲਹੀ ਰਹੈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏਕੇ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ਭਾਂਹਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏਗੁ ਜਸੁ ਦਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਦੋ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਬਹੁ ਰੋਕੀ ਨ
 ਉਚਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਮੀਤ ਤੁਮ ਜਤਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਕਛੁ ਮੰਦ੍ਰਾਇ ਹਭਏ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਅਵੇਚਾ ਕੋ ਐਰਾ ਪਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਚਲੇ ਸੋਇ ਤੁਮ ਕੋ ਦਿਖ
 ਲਾਵੇ ॥ ਭੇਤੁ ਮਾਰ ਪ੍ਰਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ॥ ਸੁਲਹੀ ਸੁਨ ਬਚਨੇ ਸੁਚੇਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏ ਸੰਗ ਅਵੇ ਦਿਖਹੇਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਨਿਜ ਸੰਗ
 ਲੈ ਸੁਲਹੀ ਕੀਨ ਪਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏ ਕਰ ਨਿਜ ਕਰਗ ਹੋ ਚਲੇ ॥ ਅਪਕ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋ ॥ ਸੁਲਹੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਮਨ ਸੁਖ ਪਾਏ
 ਅਵਾ ਦਿਖੇ ਏਕ ਚਿਤ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਲਾ ਗੋਲ ਪੁਸੀ ਕਾ ਕਰਗ ॥ ਸੁਲਹੀ ਧਾਇ ਚਲੇ ਅਵੇ ਪਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਨਿਜ ਸੰਗ
 ਧਰਾਏ ॥ ਅਵੇ ਚੋਟੀ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਏ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਅਸ ਕੋਤ ਕਰੇ ॥ ਕਿਰੀ ਮੱਧ ਧਸ ਕਸੇ ਗੇ ॥ ੩੭ ॥ ਕਮਰ ਬੀਚਤ ਹਪਰ ਸੁ
 ਹਾਏ ॥ ਗਿਰਤ ਉਛਰਤਿ ਹਕ ਠਲ ਗਾਏ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਭੰਡ ਤੇ ਨਿਮਾਰਾ ॥ ਧਸ ਕਤ ਦੇਖ ਜਾਨ ਕਹ ਗੇ ॥ ੩੮ ॥ ਦੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਸਰ
 ਹੀ ਧਸੇ ਕੇਰੀ ਤਪਤ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਦਿ ਖਾਬਿਸ ਮੇਰੇ ਕੋਤ ਕਰੇ ॥ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਦੋ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੰ
 ਬ ਬੀਚ ਸੁਨਿਯੋ ਨਿਧਾਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਸੁਤੈ ਜਾ ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਜਰ ਪਰਜਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਅਦ ਅੰਤ ਗੁਰ ਜਾਨ ਨਹਾਰਾ
 ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸੁਲਹੀ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸਬਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਗੇ ਹੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ਦੋ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਕਿਹ ਠਾਂ ਕਹਾ ਸੁਲਹੀ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕਹੇ ਸੁਨੇ ਸਿਖਾਇ ਕਸੇ ਤੋਨ ਪ
 ਰਜਾਨਾ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮੇਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਕਹੈ ਸੀ ਕੋ ਚਬਖਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ਛਪੇ ॥ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਹਮਰੀ ਰੱਛਾ ਕੀਜੈ ॥ ਪਹੁਚਨ
 ਸੁਲਹੀ ਹਾਥ ਹੋਇ ਨ ਪਾਕ ਮਰੀਜੈ ॥ ਕਾਢੇ ਤਿਹ ਕੁਠਾਰ ਪ੍ਰਤਿਹਾ ਕਰੁ ਲਾਵੈ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤ ਵਤ ਪਚੈ ਰਚੇ ॥ ਜਿਨ ਸੋਇ ਖਪਾਵੈ
 ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹ ਧਨ ਰਹੈ ॥ ਭਾਈ ਸਾਕਛੁ ਰੁਜਾਇ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਨ ਵਾਕ ਕਰਾਇ ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਦੋ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਐ

ਸੇਕਰਾਸੀ ਗੁਰਸਬਦਬਖਨਾ ਆਦਿ ਅੰਤਰਮਾਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਾ ਮੈ ਸੰਸਾਰ ਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਚੈ ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਮਨ ਮੈ ਬਿਜਮਾਯੋ ॥ ਚਿਤਾ ਭੂਰ
 ਹੁਇ ਨਿਜ ਗੁਰ ਆਯੋ ॥ ਆਇ ਸਦਨ ਅਸਰੀ ਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਮੈ ਕੇ ਦੁਖ ਅਬ ਭੁਯੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਮਮਸਹਾਇ ਚੁਲਹੀ ਬਾ ਆਯੋ ॥ ਧ
 ਸਾ ਦੇ ਜਮ ਸਦਨਾ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਅਬ ਉਪਾਇ ਮੈ ਕੈ ਸੇਕਰੋ ॥ ਜਾ ਕਰ ਨਿਜ ਮਨ ਪੀਰ ਜਧੋ ॥ ੪੭ ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਯੋ ਚਿਤਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥
 ਚਿਤਾ ਲੀਨਾ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਨੇ ਵਿਵਾਹ ਗੁਰ ਨਿਜ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਕੀਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਚੈ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਬਹੁ ਸੇਕ ਧਰ ਯੋ ॥ ਲਿਖ ਪਤੀ ਅਸ ਦੂਤ
 ਲਾਯੋ ॥ ਸੁਨੇ ਦੂਤ ਮੁਖ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੪੯ ॥ ਪਤੀ ਲਿਖੀ ਮੁਖੇ ਭੀ ਕਹੇ ॥ ਤੇਰ ਕੂਤ ਮੇਰਾ ਚਿ
 ਤ ਦਹੇ ॥ ਮਮ ਪਤੀ ਛੋਰੁ ਸਗਾਈ ॥ ਕੀਨੀ ਆਗ ਵਿਵਾਹ ਕਰਾਈ ॥ ੫੦ ॥ ਚੈ ॥ ਪਤਸਾਹੀ ਦਿਵਾਨੇ ਹੋ ਸਮਝੈ ਸਾ ਬਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਐ
 ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਧਰੇ ਕੇ ਕਹੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੫੧ ॥ ਚੈ ॥ ਚਲੇ ਦੂਤ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਪਹਿ ਆਯੋ ॥ ਏ ਪਤੀ ਸੀ ਦੇਸ ਸੁਨ ਯੋ ॥ ਪੜ ਪਤੀ ਉ
 ਨਤਾ ਹਿਸੇ ਦੇਸਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਮਨ ਕੀ ਚਿਹਰਾ ਖਪੁ ਦੇਸਾ ॥ ੫੨ ॥ ਕਛੁ ਪੀਰ ਜਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਪਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਦੂਤ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਯੋ ॥
 ਸੁਨੇ ਦੂਤ ਅਸ ਜਾਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕਾ ਬਹੁ ਬੈਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫੩ ॥ ਚੈ ॥ ਮਮ ਗੁਰ ਤੇ ਕਾਢ ਯੋ ਤਿਸੈ ਲੀਨੇ ਦਰਬ ਭੀ ਭਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਭੀ
 ਰੱਖਾ ਕਰੇ ਸਰਨੀ ਅਯੋ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥ ਚੈ ॥ ਲਿਖ ਪਤੀ ਕੋ ਬਤੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ਚਲੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਆਗ ਪਾਈ ॥ ਚੰਦੁ ਨਿਕਟਿ ਦੂਤ
 ਤਬ ਯੋ ॥ ਕਰ ਬੀਦਨ ਪੁਨ ਭਾਖਤੁ ਭੁਯੋ ॥ ੫੫ ॥ ਸੁਨੇ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਕਾ ਕਹਾ ॥ ਸੁਨਿ ਚੰਦੁ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲਹਾ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਐ
 ਜਾ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਘਰ ਛੂਟੇ ਅਬ ਕਰੈ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਚੈ ॥ ਪਠੇ ਦੂਤ ਤਬ ਦਰਬ ਦੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਕੇ ਨਿਕਟਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਕੇ ਐ ਸੋ ਲਿਖ
 ਯੋ ਆਵੇ ਨਿਕਟ ਹਮਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਚੈ ॥ ਦੂਤ ਆਇ ਧਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏ ਆਗੇ ॥ ਰਾਖ ਯੋ ਅਰਭੇ ਕੋ ਜਿ ਮਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿ ਚੰਦੁ ਅਸ ਬਚਨੁ ਖੇ
 ਤੁਮ ਨਿਜ ਮਨ ਕਛੁ ਚਿਤਨ ਰਾਖੇ ॥ ੫੮ ॥ ਚੰਦੁ ਨਿਕਟਿ ਸਤਾਈ ਚਲੇ ॥ ਤੁਸੈ ਮਿਲ ਨਿਜ ਸੰਤੁ ਦਲੇ ॥ ਧਨ ਗੁਰ ਰਾਖ ਦੂਤ ਸੰਗ ਧ
 ਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਹਰ ਖਤਤ ਛਿਨ ਆਯੋ ॥ ੫੯ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆ ਚੰਦੁ ਕੇ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਸੈਹਿਤ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਚੰਦੁ ਬਹੁ ਆਦਰ ਕੀ

ਚਿੰਮਲੋਮੇਰੁਜਪਸਾਰਾ॥੬੦॥ੴਦੇਉਪਾਪਮਤਧਰਾਇਕਠਾਏ॥ਇਕਾਸਨਬੈਠੇਹਰਖਏ॥ਨਿਜਦੁਖਪ੍ਰਿਥੀਏਗੇਇਸੁਨਾਏ॥
 ਸੁਨਿਚੰਦ੍ਰਤਿਹਪੀਰਧਰਏ॥੬੧॥ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਕੀਨੋਮਿੰਤ੍ਰਚਾਰਾ॥ਪਗਥਟਾਇਹਰਖਮਨਧਾਰਾ॥ਬਹੁਰੇਚੰਦ੍ਰਕੀਨਉਚਾਰੀ॥ਸੁ
 ਨੇਮੀਤਤੁਮਬਾਤਹਮਾਰੀ॥੬੨॥ੴਸਗਾਈਹੋਪ੍ਰਤੀਪਠੀਤਕੇਸਦਨਮਝਾਰਾ॥ਪਠੀਮੇੜਮੋਕੋਤਿਨੈਕੁਕਰਕੀਨਉਚਾ
 ਰਾ॥੬੩॥ੴਐਰਠੇਰਸੁਤਲੀਨਵਿਵਾਹੁ॥ਇਹਸੁਨਿਕੈਮੇਰੋਮਨਦਾਹੁ॥ਕਹਪ੍ਰਿਥੀਆਤਿਹਮਾਨਗੁਰਾਈ॥ਆਖਤਰੈਨਹੋਕੇ
 ਇਦਿਖਾਈ॥੬੪॥ਕਹਚੰਦ੍ਰਤਿਹਮਾਨਨਿਵਾਰੋ॥ਗੁਰੂਤੇਹਕਰਤਿਸੈਸੰਘਾਰੋ॥ਬਾਦਸਾਹੋਕੋਕਰੋਤਿਆਰਾ॥ਚਲਲੋਹੋਗਤਿ
 ਹਕਰੋਸੰਘਾਰਾ॥੬੫॥ੴਚੰਤ੍ਰਤ੍ਰਾਗਤੁਮਗ੍ਰਹਬੰਸਕਰੋਗੁਰੂਜਗਤੋਹ॥ਜਬੈਤਾਂਹਿਕੋਮਾਰੋਹੋਪਰੈਸਾਂਤਤਬੰਸੇ॥੬੬॥ੴ
 ਬਾਰਬਾਰਏਦੁਸੁਉਚਾਰੈ॥ਸੁਨਪ੍ਰਿਥੀਆਮਨਅਨਦਧਾਰੈ॥ਚੰਦ੍ਰਪਨਪ੍ਰਿਥੀਏਕੋਦਯੋ॥ਵਿਦਾਪਾਇਪ੍ਰਿਥੀਆਗ੍ਰਹਅ
 ਯੋ॥੬੭॥ਪ੍ਰਿਥੀਏਚੰਤ੍ਰਦੁਰਪਰਾਈ॥ਨਿਜਏਅਬਲੇਵੇਗੁਰਾਈ॥ਸੁਲਹੀਕੇਵਲਹੋਤਹਮਾਰੋ॥ਚੰਦ੍ਰਨਿਜਹਿਤਤਾਹਿਸੰ
 ਘਾਰੋ॥੬੮॥ੴਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਿਥੀਏਮੇਲਕੀਕਹੀਗਾਥਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ਗੁਰਤਸਿੰਘਸਿੰਘਕੀਭੁਨੋਕਥਾਅਧਿਕਚਿਤਲਾਇ॥੬੯॥
 ੴਸੀਗੁਰਤਰੋਸਿੰਘਅਨੰਤਾ॥ਕੋਨਕਵੀਜੇਭਾਖੇਅੰਤਾ॥ਨਖੜਕਗਨੈਤਰੰਗਗਨਜਾਵੈ॥ਗੁਰਸਿੰਘਤਰੋਅੰਤਨਅਵੈ॥
 ੭੦॥ਦ੍ਵਾਜਮਨਿਜਅਰਪਤ੍ਰਪਾਕਗਾਮੇਹਸੁਨਾਈਭੁਨੋਹਰਖਧਰਾ॥ਗੁਰਅਰਜਨਕੋਨਿਕਟਰਹਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਥ
 ਹੁਸੇਵਕਮਾਵੈ॥੭੧॥ਹਾਥਜੇਗਤਿਨਐਸਉਚਾਰਾ॥ਦ੍ਵਾਸਿੰਘਤੁਮਰੂਪਮੁਰਾਰਾ॥ਹੋਪ੍ਰਤੀਪੁਹਕੋਰੋਬਖਾਨਾ॥ਗੁਰਕਾਭਾ
 ਲਾਜਿਨਸਿੰਘਮਾਨਾ॥੭੨॥ਸਨਮੁਖਸਿੰਘਜਹਰੂਤਅਪਾਰਾ॥ਦਰਸਕਰਾਵੈਮੇਹਮੁਰਾਰਾ॥ਕਹਤਐਸਕਛੁਦਿਨਚਲ
 ਗਏ॥ਸੀਗੁਰਉੜਕਛੁਨਦਏ॥੭੩॥ਅਧਕਪੇਮਤਿਹਸੀਗੁਰਦੇਖਾ॥ਏਕਾਦਿਵਸਯੋਕਹਾਅਲੇਖਾ॥ਸਨਮੁਖਸਿੰਘ
 ਭਿਖਾਰੀਨਾਮਾ॥ਜਪੇਗੁਰਗੁਰਅਠੇਜਾਮਾ॥੭੪॥ੴਗੁਰਜਗਤਮਾਹਿਸੇਬਸਤਹੋਗੁਰਬਿਨਸ੍ਰਸਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰ

ਭੁਭੁਭੁਤਿਹਮਨਬਸੈਤੁਮਚਲਦਰਸਦਿਖਾਇ॥੧੫॥ੴ॥ਗੁਰਮੁਖਸੀਗੁਰਅਰਧਾਪਾਏ॥ਗੁਜਰਤਓਰਚਲਮੋਹਰਖਾਏ॥
 ਚਲਤਪੰਥਮੇਐਸਾਵਿਚਰੀ॥ਸੀਮੁਖਤੰਕੀਉਪਮਉਚਰੀ॥੧੬॥ਦੋਖੋਰਹਤਕੈਸਤਿਹੋਈ॥ਵਿਚਾਰਤਐਸਜੁਪਹੁਕੋਸੇ
 ਈ॥ਗੁਜਰਤਬੀਚਭਿਖਾਰੀਸਦਨਾ॥ਪੁਛਤਗੋਪਾਰਦੁਖਕਦਨਾ॥੧੭॥ੴ॥ਗੁਰਮੁਖਅਗੇਦੇਖੋਤਿਹਪਰਪੁਕਾਵਿਦਾ
 ਹ॥ਅਬਲਾਮੀਗਲਗਾਵਹੈਮਨਮੈਬਦੋਉਮਾਹ॥੧੮॥ੴ॥ਭਿਖਾਰੀਦੇਖੋਕਿਰਤਕਮਾਵਤਾ॥ਸਤਰੰਜੀਫੁਟੀਕੋਗੰਢੁਲਾ
 ਵਤਾ॥ਜਾਇਪੁਨਮਕਰੀਤਬਗੁਰਮੁਖਾ॥ਦਰਸਨੋਤੋਰਪਨੋਗੁਰਸਨਮੁਖਾ॥੧੯॥ਭਿਖਾਰੀਉਠਬਹੁਆਵੁਕੀਨਾ॥ਚਰਨਬੰਦ
 ਤਿਹਆਸਨਈਨਾ॥ਭਿਖਾਰੀਗੁਰਕਰਜਲਪਟਾਯੋ॥ਗੁਰਮੁਖਦੇਖਾਧੀਕਾਬਿਸਮਾਯੋ॥੨੦॥ੴ॥ਭਿਹਮਨਕੀਤਬਜਾ
 ਨਕੈਐਸਭਿਖਾਰੀਕੀਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਕਰਨਿਜਕਰਗਯੋਬਹੁਹਰਖਾਚਿਤਲੀਨਾ॥੨੧॥ੴ॥ਵਿਦਾਹਸਮਕੀਤਾਂਹਿਦਿਖਾ
 ਈ॥ਵਿਦਾਹਬਜਾਇਹਬਨਤਮਹਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਮਚੁਤਕੋਰਅਪਾਰਾ॥ਕਛੂਪਕੋਕਛੂਪਤੁਨਾਰਾ॥੨੨॥ਅਗੇਚ
 ਲਪੁਨਐਰਦਿਖਾਈ॥ਇਹੋਕੋਠਾਹੈਗੁਰਮਿਠਾਈ॥ਅਗੇਕੋਠੜੀਮਾਹਿਦਿਖਾਵਾ॥ਮਿਤਕਸਾਜਾਬਿਬਾਨਬਨਾਵਾ॥੨੩॥
 ੴ॥ਖੋਛੁਲਾਆਦਿਕਸਾਜਸਭੁਤਿਹਠਧਰੇਬਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਦਿਖਅਚਰਜਕੁਐਪੁਛਐਮਨਾਬਿਸਮਾਈ॥੨੪॥ੴ॥
 ਕਿਹਕਾਰਨਾਇਹਮਿਤਸਮਾਜਾ॥ਧਕੋਇਹਐਕੋਕਹੁਕਾਜਾ॥ਭਿਖਾਰੀਕਹਦੁਈਦਿਵਸਾਵਿਹਾਵੈ॥ਪੁਨਤੋਕੋਸਬਥਾਤੁ
 ਨਾਵੈ॥੨੫॥ਐਸੇਕਹਤਿਹਠਾਂਚਲਾਏ॥ਜਹਸਤਰੰਜੀਕੋਗੰਢੁਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਕਹਾਇਹਕੈਸਕਰਾਵੈ॥ਭਿਖਾਰੀਕਹਾ
 ਇਹਭੀਕੀਅਵੈ॥੨੬॥ੴ॥ਗੁਰਮੁਖਮਨਾਬਿਸਮੈਭੁਐਇਹਗੁਰਉਪਮਉਚਰਾ॥ਇਹਤੋਕਾਰਜਗਹਪਕੋਧੀਧੈਰੁਪਨਿ
 ਹਾਰਾ॥੨੭॥ੴ॥ਗੁਰਮੁਖਕੀਬਹੁਜੇਵਕਮਾਈ॥ਭਿਖਾਰੀਨੈਅਤਿਜੈਮਨਲਾਈ॥ਪਰੀਫੈਨਪੁਨਦਿਵਸਚੜਾਯੋ॥ਭਿਖਾਰੀਸ
 ਜਸਬੈਇਕਠਾਯੋ॥੨੮॥ਜਨੇਤਬਲਾਇਵਿਦਾਹਸਤਕੋ॥ਵਿਦਾਹਹਰਖਕਰਆਵਤਕੁਐ॥ਅਨੰਦਬਾਜੇਬਜਤਅਪਾਰ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਦਨਿਸਰਖੜੀਸਮੁਹਾਇ॥ ੧੦੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਬਸਤੁਖਨਰੂਪਅਪਰੀ॥ ਮਨਹਰਤਉਰਥਸਿਦ੍ਹਿਸੁਰੀ॥ ਦਿਖਤਪਸੀਮਨਮੋ
 ਹਤਕੁਸੋ॥ ਚਾਯੋਯਹਤਿਆਕਿਮਪੋ॥ ੧੦੪॥ ਬੇਸੁਤਪਸੀਰੂਪਦਖਾਯੋ॥ ਮਨਹਰਵਿਮੁਰਤਧਰਾਯੋ॥ ਬੇਸੁਚਾਰਿਯੋਯ
 ਹਮਿਲਾਵੋ॥ ਨੈਕੁਨਛੋਰੋਅੰਗਲਗਾਵੋ॥ ੧੦੫॥ ਚੈ॥ ਪ੍ਰਸਪਰਬੇਦਦਿਗਤਾਹਕੋਭੋਮੋਹਤਤਿਹਵਾਰਾ॥ ਮਨੋਨਗਨਛੁਹ
 ਗਈਦੁਹੁੰਨਦੇਹਸੀਭਾਰਾ॥ ੧੦੬॥ ਚੈ॥ ਤਪਸੀਮੋਹਤਬਨਮੈਗਾਯੋ॥ ਨਿਜਭੋਰੇਜਾਇਮ੍ਰਿਤਕੁਸੋ॥ ਬੇਸੁਨਿਜਗਹਮ੍ਰਿਤ
 ਪਰਾਈ॥ ਮੀਤਵਿਛੋਰਾਸਯੋਨਜਾਈ॥ ੧੦੭॥ ਤਪਪ੍ਰਭਵਤਪਸੀਥਾਜੇਈ॥ ਹਮਰੋਗਿਹਆਸੁਤਭੋਮੋਸੇਈ॥ ਪਾਇਜਨ
 ਮਗੁਰਉਪਮਉਚਾਰੀ॥ ਭੋਮੁਕਤਸੰਦੇਹਨਿਵਾਰੀ॥ ੧੦੮॥ ਚੈ॥ ਤਪਸੀਦਰਸਪ੍ਰਭਵਤੇਜਨਮਬੇਸੁਪਾਇ॥ ਸਿੱਖਨਰ
 ਹੁਤਰੀਭੁਈਬਹੁਰਮਿਲੀਇਹਾਂਆਇ॥ ੧੦੯॥ ਪੁਰਬਜਨਮਾਇਨਾਇਛੋਕੀਨੀ॥ ਪ੍ਰਸਪਰਮਿਲੋਬਾਤਾਇਹਚੀਨੀ॥ ਭੋਮੋ
 ਸੰਜੋਗਆਇਅਬਸੇਈ॥ ਕਰਬਿਵਾਹੁਤਮ੍ਰਿਤਕੋਹਈ॥ ੧੧੦॥ ਸੁਤਭੋਮੁਕਤਤਿਹਤਿਆਰਹਾਈ॥ ਸਿੱਖਨਕੀਇਹਸੇ
 ਵਕਰਾਈ॥ ਕਰਸੇਵਾਇਹਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਵਮਰਨਮਿਟਾਵੈ॥ ੧੧੧॥ ਚੈ॥ ਅਪਣੇਕੋਤਕਆਪਹੀਸੀਗੁਰਹਰ
 ਖਪਗਾਈ॥ ਤਾਤੇਗੁਰਭਾਣੇਸਦਾਰੋਹੋਰਖਗੁਨਗਾਈ॥ ੧੧੨॥ ਚੈਪਈ॥ ਭੁਖਾਰੀਕੋਇਮਬਚਨਜੁਨਾਏ॥ ਭੁਈਗੁਰਮੁਖਿਮ
 ਨਜੁਖਪਾਏ॥ ਬਾਰੰਬਾਰਬੰਦਨਾਕਰੀ॥ ਚਰਨਪੁਰਤਿਹਮਸਤਕਧਰੀ॥ ੧੧੩॥ ਬਹੁਰਕਹੋਜੈਸੇਗੁਰਕਹਾ॥ ਤਸਸਨਮੁਖ
 ਹਮਨੇੜੀਲਹਾ॥ ਬਹੁਰਭੁਖਾਰੀਬਚਨਅਲਾਈ॥ ਸਨਮੁਖਅਛਰਚਾਰਲਗਾਈ॥ ੧੧੪॥ ਚੈ॥ ਅਬਸੋਸਾਪ੍ਰਾਪਤਭੋਮੋ
 ਕੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ ਗੁਰਭਾਣੇਸਭਹੀਮਿਲੈਕਰੋਗੁਰਗੁਰਜਾਪਾ॥ ੧੧੫॥ ਚੈ॥ ਸੁਨਮਨਗੁਰਮੁਖਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ ਵਿਦਾਪਾਇ
 ਗੁਰਓਗਸਿਧਾਯੋ॥ ਪੰਨਗੁਰਪੰਨਗੁਰਸਿਖਗਾਵਤਾ॥ ਚਲਤਪੰਬਗੁਰਮੁਖਜੁਖਪਾਵਤਾ॥ ੧੧੬॥ ਸੀਗੁਰਕੇਆਪਗਲ
 ਮਟਾਯੋ॥ ਪੰਨਪੰਨਗੁਰਮੁਖਹੁਅਲਾਯੋ॥ ਸੀਗੁਰਪੁਛੀਜੁਖਾਜਿਉਆਏ॥ ਸਿੱਖਸਨਮੁਖਤੁਮਕੈਸਲਖਾਏ॥ ੧੧੭॥ ਚੈ

ਰਬਗੁਰਮੁਖਕਰਜੇਰਕੈਐਸੇਕਯੋਭਨਾਇ। ਜੇਪ੍ਰਸੰਗਤਿਹਠਭਯੋਪ੍ਰਨਚਰਨਲਪਟਾਇ॥ ੧੧੮॥ ਚੈ॥ ਭੇਪ੍ਰਸੰਨਸੀਗੁਰੂ
 ਸੁਆਮੀ॥ ਦੁਆਸਿਧਗੁਰਅੰਤਜਾਮੀ॥ ਸੀਪ੍ਰਖਕਰਮਾਂਗਰਚਜੇਈ॥ ਜੇਮਾਗੇਅਬਦੇਵੇਸੋਈ॥ ੧੧੯॥ ਹਾਥਜੇਰਗੁਰ
 ਮੁਖਤਬਕਰਾ। ਹੇਪ੍ਰਭੁਜੈਸਭਿਖਾਰੀਲਹਾ॥ ਸਿੱਖੀਸਿਦਕਭੁਰੇਸਾਦੀਜੈ॥ ਨਾਮਦਨਇਹਚਾਰਕੀਜੈ॥ ੧੨੦॥ ਚੈ॥ ਭੁਟ
 ਜਸਮਾਨੋਪ੍ਰਭੁਭੇਖਾਰੀਉਖਪਾਇ॥ ਤਸਭਾਣਾਮੇਮਨਬਸੈਸੀਗੁਰਕੋਰੇਸਹਾਇ॥ ੧੨੧॥ ਚੈ॥ ਤਬਸੱਤਬਚਨਸੀਮੁ
 ਖਕਹੇ॥ ਸੁਨਗੁਰਮੁਖਮੁਨੁਦਲਹੇ॥ ਇਹਬਿਧਤਾਰੇਸਿੱਖਅਪਾਰ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਸੁਨੀਏਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੨੨॥ ਚੈ॥ ਹਰਾਇ
 ਹਪ੍ਰਸੰਗਪੂਰਨਭੋਸਿੱਖਗਾਥਸੁਖਪਾਇ॥ ਜੇਗੀਕਥਾਅਗੇਸੁਨੇਮਨਮੈਸੁਖਉਪਜਾਇ॥ ੧੨੩॥ ਚੈ॥ ਪਈ॥ ਸਿੰਕਰਗੜਾਇ
 ਕਨਗਅਪਾਰਾ॥ ਦੁਆਬੇਮੈਸੁਨੀਏਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਇਕਜੇਗੀਤਿਹਮਾਹਬਸਾਵੈ॥ ਸਦਾਸੰਭੁਕੀਪੁਜਕਰਾਵੈ॥ ੧੨੪॥ ਬਹੁ
 ਤਕਾਲਤਿਹਪੁਜਕਰਾਈ॥ ਸਿਦਦਰਸਨਕੀਚਾਹਲਗਾਈ॥ ਤਿਹਪੁਜਾਇਖਸਿਦਹਰਖਾਏ॥ ਭੇਪ੍ਰਤੱਛਤਿਹਸਨਮੁਖਅਏ
 ੧੨੫॥ ਹੁਇਪ੍ਰਸੰਨਸਿਦਯੋਂਕਰਮਾਂਗਹੁਸੁਤਭੁਚੋਜਾਇ॥ ਵਰਮਨਾਇਛਤਲੇਹੁਤੂਤੋਕੋਦੇਵੇਸੋਈ॥ ੧੨੬॥ ਚੈ॥ ਪਈ॥ ਤਬ
 ਜੇਗੀ॥ ਇਮਬਚਨਅਲਏ॥ ਜੇਪ੍ਰਸੰਨਤੁਮਸੁਆਮੀਭਏ॥ ਤੋਇਹਵਰਪ੍ਰਭਮੋਕੋਦੀਜੈ॥ ਇਛਾਪੂਰਹਮਾਰੀਕੀਜੈ॥ ੧੨੭॥ ਜੇ
 ਨਰਹਮਰਾਦਰਸਨੁਪਾਵੈ॥ ਏਕਬਰਸਵਹੁਸ੍ਰਗਾਭੁਗਾਵੈ॥ ਤਬਸੁਬਚਸਿਦਮੁਖੇਅਲਏ॥ ਭੁਏਲੇਪਵਰਜੇਗੀਪ
 ਏ॥ ੧੨੮॥ ਚੈ॥ ਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਗਾਥਜਗਮੈਭੁਈਜੇਗੀਐਵਰਪਾਇ॥ ਨਰਨਰੀਅਵਤਭਏਜੇਗੀਦਰਸਕਰਾਇ॥ ੧੨੯॥
 ਚੈ॥ ਪਈ॥ ਜੇਗੀਪ੍ਰਭੁਤਾਅਧਿਕਥਾਈ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਭੀਰਦੁਆਰਰਹਾਈ॥ ਦੂਰਦੂਰਨਰਨਰੀਅਏ॥ ਜੇਗੀਕਾਅਇਦਰ
 ਸਨੁਪਾਏ॥ ੧੩੦॥ ਕਰਦਰਸਨਮਨਐਸਲਾਵੈ॥ ਏਕਬਰਸਹਮਸ੍ਰਗਾਭੁਗਾਵੈ॥ ਜੇਕੋਊਅਦਰਸਕਰੈ॥ ਜੇਗੀਸ੍ਰਰ
 ਗਾਥਰਸਮੁਖਰੈ॥ ੧੩੧॥ ਚੈ॥ ਸਿੰਕਰਗੜਨਰਨਰਿਜੇਸਭਨਦਰਸਤਬਕੀਨ॥ ਸ੍ਰਗਾਥਰਸਹਮਭੋਗਹੈਨਿਜਮਨਾਇ

ਕੁਤਲੀਨ) ੧੩੨) ਚੋਪਈ) ਤਿਲਕ ਨਾਮਖੰਡੀ ਸੁਭਚਾਰਾ) ਸੰਕਰਗੜ੍ਹ ਮਹਿ ਕਰਵਿਦਹਾਰਾ) ਨਿਧਨਸਦਹੀ ਹਾਟਬਹਾਵੈ
 ਗੁਰਨਨਕ੍ਕਾਧਿਅਨਲਗਾਵੈ) ੧੩੩) ਸਭਲੋਗਨਮਨਐਸਾਵਿਚਾਰਾ) ਜੇਗੀਨਹਿਇਨਨੈਨਨਿਹਾਰਾ) ਐਰਸਭੈਦਰ
 ਸਨੁਕਰਅਏ) ਸ੍ਵਰਗਬਰਸਮਨਇਛੁਤਪਾਏ) ੧੩੪) ਦੋਹਰਾ) ਚਲਤਬਤਤਿਹਠਾਂਭੁਈਜੇਗੀਕੇਨਿਕਟਾਇ) ਐ
 ਰਸਭੀਦਰਸਨਕੀਯੋਤਿਲਕਨਦਰਸਨਪਾਏ) ੧੩੫) ਚੋਪਈ) ਜੇਗੀਸੁਨਮਨਬਿਸਮੇਪਾਯੋ) ਮਾਨੁਖਤਿਸਕੀਓ
 ਰਪਠਾਯੋ) ਜਾਇਤਿਨੈਅਸਬਾਤਉਚਾਰੀ) ਬੁਲਾਯੋਜੇਗੀਕੋਰੋਦਿਦਾਰੀ) ੧੩੬) ਕਹਾਤਿਲਕਜੇਦਰਸਨਕਰੈ) ਬਰਖ
 ਏਕਮੁਖਜੇਗੀਰੈ) ਸ੍ਵਰਗਾਇਛੁਮੇਰੇਮਨਨਹੀ) ਕਿਹਕਾਰਨਹਮਤਿਸਪਹਿਜਾਈ) ੧੩੭) ਦੋਹਰਾ) ਐਸੇਸੁਨਨਰਮੁੜ
 ਗਯੋਜੇਗੀਕੇਨਿਕਟਾਰਾ) ਮਹਾਰਾਜਐਸੇਕਹੈਸ੍ਵਰਗਨਇਛੁਹਮਾਰਾ) ੧੩੮) ਚੋਪਈ) ਤਬਜੇਗੀਨਰਐਰਪਠਾਯੋ) ਸੇਰੀਭੁ
 ਨਐਸੇਮੁੜਆਯੋ) ਤਬਜੇਗੀਨਰਤ੍ਰਿਤੀਸਪਠਾਇਸਾ) ਇਹਬਿਪਤਕੋਬਚਨਸਿਖਾਇਸਾ) ੧੩੯) ਬਰਸਐਰਨਰਸ੍ਵਰ
 ਗਭੁਗਾਵੈ) ਇੰਦਰਾਜਹਮਤੇਹਾਦਿਵਾਵੈ) ਆਇਦਰਸਤੁਮਹਮਰਾਪਾਵੈ) ਬੇਨਜੰਨੁਤੁਮਸ੍ਵਰਗਭੁਗਾਵੈ) ੧੪੦) ਦੋਹਰਾ) ਤਿਲ
 ਕਪਾਸੇਸੇਨਰਅਯੋਐਸੇਕਹਾਜੁਨਾਇ) ਤੋਹਿਪੁਰੰਦਕਰਤਹੈਜੇਗੀਦਰਸਕਰਾਇ) ੧੪੧) ਚੋਪਈ) ਤਿਲਕਤਬੈਯੋਬ
 ਤਉਚਾਰੀ) ਸ੍ਵਰਗਾਰਾਜਨਹਿਚਾਹਹਮਾਰੀ) ਸ੍ਵਰਗਾਇਛੁਜੇਮਨਮੇਲਾਵੈ) ਤਬਜੇਗੀਕਦਰਸਨੁਪਾਵੈ) ੧੪੨) ਹਮ
 ਰੋਧਾਮਜਨਗੁਰਕੇਰਾ) ਕਈਸ੍ਵਰਗਜਿਹਚਰਨਵਸੇਰਾ) ਜੇਗੀਦਰਸਸ੍ਵਰਗਨਰਪਾਵੈ) ਇਹਤੇਹਮਨਹਦਰਸਕਰਾ
 ਵੈ) ੧੪੩) ਦੋਹਰਾ) ਤਿਲਕਬਚਨਐਸੇਸੁਨੇਤ੍ਰਿਤੀਸਪਰਖਮੁੜਆਇ) ਜੇਗੀਪ੍ਰਤਿਐਸੇਕਹਾਨਹਿਅਵੈਮੁਖਗਾਇ) ੧
 ੪੪) ਚੋਪਈ) ਜੇਗੀਮਨਮੇਐਸਾਵਿਚਾਰੈ) ਨਹਅਵੈਵਹਨਿਕਟਹਮਾਰੈ) ਕਿਆਮਨਤਕੇਆਈਬਾਤਾ) ਹਮਚ
 ਠਦੇਖੇਤਹਬਿਖਪਾਤਾ) ੧੪੫) ਤਬਜੇਗੀਆਪਹਿਚਲਾਵਾ) ਆਵਤਜੇਗੀਤਿਲਕਜੁਨਾਵਾ) ਕਿਵਾੜਹੋਟੀਕੇਤ

ਬਜੜੀਨੇ) ਭੀੜਥੈਠਧਾਨਗੁਰਕੀਨੇ) ॥੧੪੬॥ ਦੋ) ਤਬਜੇਗੀਆਦਤਭੋਏਖੋਜਰੇਕਿਫਾਰਾ) ਤਹੱਥੈਠਮੁਖਸੋਂਕਹਾ
 ਹਮੋਕਿਏਹੁਦੀਦਾਰਾ) ॥੧੪੭॥ ਦੋ) ਭੀੜਤਿਲਕਕੋਯੋਬਾਤਸੁਨਾਈ) ਤੁਮਰੇਦਰਸਸ੍ਵਰਗਨਰਪਾਈ) ਸ੍ਵਰਗਭੋਗਨਹਿਚਾ
 ਹਹਮਾਰੇ) ਹਮਜਾਨਗੁਰਪੁਰੀਅਪਾਰੇ) ॥੧੪੮॥ ਦੋ) ਸਿਵਕੇਬਚਨਨਕਤੁਮਦਰਸਨਾ) ਤਤੇਕਰੈਨਦਰਸਪ੍ਰਸਨਾ) ਦੁਹਥੇ
 ਕੀਕੋਪਾਰਨਪਰਈ) ਇਕਬੇੜੀਨਿਸਚੈਨਰੁਤਰਈ) ॥੧੪੯॥ ਦੋ) ਹਮਸੀਗੁਰਕੋਸਿੱਖਪੈਂਸੀਗੁਰਦਰਸਕਰਾਂਉ) ਤਬ
 ਜੇਗੀਪੁਛਤਭੋਕਹੁਨਿਜਗੁਰਕੋਨਉ) ॥੧੫੦॥ ਦੋ) ਤਿਲਕਕਹਾਪ੍ਰਭਅੰਤਜਾਮੀ) ਸੀਗੁਰਨਨਕਨਾਮਸੁਆਮੀ) ਜੇ
 ਗੀਕਹਾਵਾਸਤਤਹਕੇਰੇ) ਖੋਲੇਦਰਹਮਦਰਸਨਹੇਰੇ) ॥੧੫੧॥ ਦੋ) ਨਿਜਗੁਰਵਾਸਤਤਿਲਕਸੁਨਾਈ) ਦਰਖੋਲੋਤਬ
 ਦਰਸਕਰਾਈ) ਕਹਿਜੇਗੀਤੁਮਨਿਸਚਾਭਾਰੀ) ਕਿਹਠੰਤੁਮਗੁਰਰਹਤਚੁਚਾਰੀ) ॥੧੫੨॥ ਦੋ) ਜੀਵਤਹੋਅਬਸ
 ਤਕਹੁਤੁਮਗੁਰਨਨਕਜੇਇ) ਤਿਲਕਕਹਾਤਿਨਕਾਲਮੇਥਾਪਕਸਭੁਘਟਸੇਇ) ॥੧੫੩॥ ਦੋ) ਗੁਰਨਨਕਨਿਜਧਾਮ
 ਸਿਧਾਏ) ਗੁਰਅਰਜਨਤਿਹਤਖਤਚੁਹਾਏ) ਚੁਧਾਸਰੇਵਰਹੈਪ੍ਰਤੱਖ) ਸੁਨਜੇਗੀਸਿੱਖਨਕਰਰੱਖ) ॥੧੫੪॥ ਦੋ) ਕ
 ਹਜੇਗੀਮਮਦਰਸਕਰਾਵੇ) ਨਿਸਪਰਨਿਸਚਾਐਸਧਰਾਵੇ) ਤਿਲਕਕਹਾਚਲਸਾਬਹਮਾਰੇ) ਕਰਦਰਸਨਦੁਖਮਿ
 ਏਂਤਿਹਾਰੇ) ॥੧੫੫॥ ਦੋ) ਭਗਤਸਿੰਘਗੁਰਸਿੱਖਕੀਨਿਰਮਲਭੁਧਾਪਾਰਾ) ਤਿਲਕਜੇਗੀਕੋਸਾਬਲੈਅਯੋਗੁਰਨਿਕ
 ਟਾਰਾ) ॥੧੫੬॥ ਦੋ) ਚੁਧਾਸਰਨਿਕਟਜਥੈਦੋਅਏ) ਤਬਜੇਗੀਅਸਬਚਨਅਲਾਏ) ਤਿਲਕਬਾਤਮਮਸੱਤਸੁਨਾਵੇ) ਤੁ
 ਮਗੁਰਉਮਰਾਕੇਤਧਰਾਵੇ) ॥੧੫੭॥ ਦੋ) ਤਿਲਕਕਹਾਉਮਰਾਤਿਹਹਾਥਾ) ਜੇਤੀਚਹਕਰਦੀਨਨਾਥਾ) ਬਵੰਜਾਬਰਖਉਮ
 ਰਅਬਭਈ) ਸੁਨਜੇਗੀਮਨਐਸਅਲਈ) ॥੧੫੮॥ ਦੋ) ਸਾਢੇਤਿਨਸੈਬਰਖਕੀਉਮਰਾਮੇਰਚੁਹਾਇ) ਬਾਲਕਅੰਗ
 ਜਜਾਇਹਮਾਕਿਹਾਥਿਧਸੀਸਨਿਫਾਇ) ॥੧੫੯॥ ਦੋ) ਹਮਪਰੰਤੁਚਲਾਇਹਠੰਅਏ) ਮੱਧਕਨਤਧਰਥਾਤਅਲਾਏ) ਬ

ਲਕਕਾਹਮਦਰਸਨਕਰੈ॥ ਬਿਖਾਕੈਸਦੁਖਤਨਪਰਧਰੈ॥ ੧੬੦॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਗੁਰਮਰਜਨਸੁਆਮੀ॥ ਘਟਘਟਕੇਪ੍ਰ
 ਭੁਅੰਤਜਾਮੀ॥ ਜੇਗੀਮਨਕੀਬਤਾਬਿਚਾਰੀ॥ ਅਗੇਧਰੀਕਨਤਅਪਾਰੀ॥ ੧੬੧॥ ਦੋ॥ ਸੁਧਾਸਰੇਵਰਤਟਥੜਤਹਬੈਠੇਗੁਰਮ
 ਈ॥ ਜੇਗੀਤਿਲਕਅਵਤਭੁਏਤਬੈਦੋਊਨਿਕਟਾਇ॥ ੧੬੨॥ ਦੋ॥ ਕਨਤਬਾਹਰਿਜੇਗੀਬੈਠਾਯੋ॥ ਤਿਲਕਗੁਰੂਕੇਪਗਲ
 ਪਟਾਯੋ॥ ਜਥਾਸਕਤਪਰਭੇਟਾਅਗੇ॥ ਬਿਨਤੀਕਰੀਅਧਿਕਰਸਪਾਰੇ॥ ੧੬੩॥ ਸੀਗੁਰਪੁਛੀ॥ ਕੁਸਲਅਨੰਦਾ॥ ਦਮਾਤੇਰਸੁ
 ਖਪਮਨੰਦਾ॥ ਪੁਨਾਤਿਲਕਮੁਖਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ ਜੇਗੀਪੁਰਤਮਦਰਸਅਯੋ॥ ੧੬੪॥ ਦੋ॥ ਗੁਰਮਰਜਨਸੀ॥ ਮੁਖਕਹਾਕਹੁਜੇ
 ਗੀਸੁਖਸਾਥਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਧਗਇਹਠਾਂਅਏਹਮਕੋਕੀਨਸਨਾਥਾ॥ ੧੬੫॥ ਦੋ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਜੇਗੀਬਚਨਕਹਾਇਹਾ॥ ਤੁਮਸੁਤਿਮੰਦ੍ਰ
 ਜੁਤਕਾਟਯੋਕਿਹਾ॥ ਸੁਨਜੇਗੀਮਨਬਿਸਮੇਪਾਯੋ॥ ਹਮਕੋਨਹਿਏਨਕਬੈਦਿਖਾਯੋ॥ ੧੬੬॥ ਕਟਾਸੁਤਿਹਮਰਾਲਖੁਲੀਨੋ॥
 ਪੁਰਨਪੁਰਖਸੱਤਹਮਚੀਨੋ॥ ਜੇਗੀਮਨਮੈਅੇਸਾਵਿਚਾਰੀ॥ ਮੁਖਸੀਏਹਬਿਧਗਾਬਉਚਾਰੀ॥ ੧੬੭॥ ਦੋ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੁਸੁਤਿਕੀ
 ਬਤਅਬਕਹੈਜੈਸਾਬਿਧਹਾਇ॥ ਏਕਸਮੇਸੁਜਹਾਜਮੈਚੜਤਭੁਏਦਧਜੇਇ॥ ੧੬੮॥ ਦੋ॥ ਚਲੋਜਹਾਜਸਿਧਮੈਭੁਗੀ
 ਮੱਛਅਟਕਾਯੋਨਿਜਬਲਧਾਰੀ॥ ਕਰਰਹੈਜਤਨਨਤੁਰੈਜਹਾਜਾ॥ ਸੰਗ੍ਰਹਰਬਪੁਕੀਨੇਸਾਜਾ॥ ੧੬੯॥ ਸੀਦਾਗਰਪੁਛ
 ਯੇਤਹਕਾਲਾ॥ ਪੀਰੂਤਕਹੁਅਬਜਤਨਉਤਾਲਾ॥ ਗਨਕਬਿਚਾਰਕਰਬਚਨਸੁਨਾਵੈ॥ ਬਲੀਦੇਹੁਨਰਅਬੈਤੁਰਾਵੈ॥ ੧
 ੭੦॥ ਦੋ॥ ਸਭਸਹਾਇਜੁਤਨਰਤਹਮੇਹਸਹਾਇਨਕੋਇ॥ ਮੋਕੇਗਹਰਨਲਗੇਨਿਸਚੈਦਧਮੈਜੋਇ॥ ੧੭੧॥ ਦੋ॥ ਅਰ
 ਤਹਾਇਮਮਾਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ ਹੇਭੁਗਵੰਤਹੋਸਰਨਤਿਹਾਰੀ॥ ਵੇਪਤੀਗਜਤੁਲਾਜਰਖਾਈ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੁਅਬਮੁਹਿਕਰੇਸ
 ਹਾਈ॥ ੧੭੨॥ ਮਮਅਰਤਅਸਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ ਤਿਨਗਹਮੋਕੇਦਧਮੈਭਾਰਾ॥ ਮੁਹਸੁਤਿਮੰਦ੍ਰਜੁਤਮੱਛਕਾਟਾ॥ ਚਤੁਰਭੁ
 ਜਪ੍ਰਭੁਜਹਾਜਮੁਹਿਸਟਾ॥ ੧੭੩॥ ਦੋ॥ ਇਹਬਿਧਿਸੁਤਿਮੋਰਪ੍ਰਭੁਤਿਹਠਮੱਛਕਟਾਇ॥ ਚਤੁਰਭੁਜਰੂਪਭੁਗਵੰਤਨੇਮੋ

ਗੀਕਰੀਸਹਾਇ) ੧੧੪) ੴ ਅੰਬੁਜਕਰਗੁਰਸੁਤਤਿਹਲੀਨਾ) ਕਨਤਬਾਹਰਤਬਨਿਜਕਰਕੀਨਾ) ਸ੍ਰੀਮੁਖਾਇਹਬਿਧਬਚ
 ਨਸੁਨਹੀ) ਜੇਗੀਇਹਸੁਤਤੇਗਕੀਨਹੀ) ੧੧੫) ੴ ਦਿਖਜੇਗੀਮਨਬਿਸਮੇਪਯੋ) ਪੁਟਕਨਤਗੁਰਪਗਲਪਟਯੋ) ਬਹੁਪੁ
 ਕਾਰਗੁਰਉਸਤਤਿਕੀਨੀ) ਚੜ੍ਹਜਗੁਪਗੁਰੁਦਿਸਟੀਨੀ) ੧੧੬) ੴ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਬਰਹਤਮਨਰਹਰਤਮਪਰਗੁਪਾ) ਅ
 ਬਿਪੁਤੱਖਗੁਰਗੁਪਪਰਹਰੇਮੇਹਤਮਕੁਪਾ) ੧੧੭) ੴ ਮੇਕੋਅਪਨੀਜਰਨਪਛੋਨੇ) ਕਰੇਸਿੱਖਨਿਜਦਾਸਜੁਜੋਨੇ) ਜੇ
 ਗੀਕੋਇਮਬਚਨਸੁਨਾਏ) ਭੁਏਪੁਸੀਨਪੁਭੂਮੁਸਕਾਏ) ੧੧੮) ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਮਾਂਗਰੁਚਜੇਈ) ਲੀਜੈਵਰਮਨਾਇਛਤਹੇ
 ਈ) ਮਾਰੋਵਰਜੇਗੀਰੁਚਲਾਈ) ਜਸਾਦ੍ਰਿੜਤਾਇਹਸਿੱਖਮਨੁਆਈ) ੧੧੯) ੴ ਹਰਾਤਸਾਦ੍ਰਿੜਤਾਸਿੱਖੀਪੁਭੂਇਹ
 ਵਰੋਮੇਹਿਦਿਵਾਇ) ਤਬਾਸੁਸ੍ਰੀਬਚਗੁਰਕਹਾਸੁਨਜੇਗੀਹਰਖਾਈ) ੧੨੦) ੴ ਜੇਗੀਸ੍ਰੀਗੁਰਆਗਮਾਏਕੈ) ਚਲ
 ਘੋਭਵਨਨਿਜਆਗਮਾਕੈਕੈ) ਤਿਲਕਗੁਰੁਕੋਪਗਲਪਟਯੋ) ਲੈਆਗਿਆਨਿਜਧਾਮਸਿਧਯੋ) ੧੨੧) ਜੇਗੀਤਿਲ
 ਕਦੇਉਤਬਚਲੋ) ਗੁਰਜਸਗਾਵਤਅਨੰਦਭੁਲੋ) ਜੇਗੀਨਗਨਿਜਪ੍ਰਪਤਭੁਮੇ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਜਸਤਹਬਰਨਨਕੋ) ੧੨੨
 ੴ ਜੇਗੀਨਿਕਟਿਜੇਆਇਹੈਤਿਹਸਿੱਖਦਰਸਜੁਕੀਨਾ) ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਤਿਹਦੇਇਹੈਜੇਗੀਹਰਖਜੁਲੀਨਾ) ੧੨੩) ੴ ਭੁਗ
 ਰਸਿਧਜੇਗੀਕਥਪੂਰੀ) ਜਾਹਿਸੁਨੇਸਭਹੀਕ੍ਰਮਦੂਰੀ) ਐਰਕਥਾਸੁਨੋਹਚਿਤਲਾਈ) ਗੁਰਅਰਜਨਾਇਹਰੀਤਕਰਾਈ
 ੧੨੪) ਕਾਂਸੀਤੇਪੀਤ੍ਰਿਤਾਇਕਅਯੋ) ਗੋਪਾਲਗਾਇਤਿਹਨਾਮਸੁਹਯੋ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਹਮਾਸੁਨਵਹੁਆਵਾ) ਆਇਗੁਰੁਕੋਪ
 ਗਲਪਟਾਵਾ) ੧੨੫) ੴ ਦ੍ਰਾਸਿੰਧਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਪੀਤ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਨਾਈ) ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਨਕੀਪੀਤਸੇਪੀਤ੍ਰੁਤੁਸੁਖਪਾਇ) ੧੨੬
 ੴ ਜਨਮਸਫਲਪੀਤ੍ਰਤਕਰਜਾਨਾ) ਗੁਰਕਾਰਜਮੁਖਲਾਇਕਠਾਨਾ) ਲਾਰੋਕਥਾਕਰਨਮਨਲਾਈ) ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਸੁਨਨਿਤਨੇਮਧਰਾਈ) ੧੨੭) ਜਗਤਗੀਤਗੁਰਕਥਾਸੁਨਾਵੈ) ਬਡੇਕਾਜਦਿਖਐਰਕਰਵੈ) ਭੁਗਤਸਿੰਧਜਸਗਮਅ

ਵਤਰਾ ਕੀ ਓਵਿਰਾਗਵਸਿਸੁਨਿ ਵਰਾ) ੧੮੫) ਦੋਹਰਾ) ਤੈਸਕਥਾਸੀ ਗੁਰਸੁਨੈ ਜਗਤ ਜੀਵ ਕੇ ਹੇਤੁ ਪੁਰਾਣ ਬੇਦਾਇਨ ਕੇ ਕ
 ਰੇਸੀ ਗੁਰਗਮਾਨ ਨਿਕੇਤੁ) ੧੮੬) ਦੋਹਰਾ) ਹੋਤਕਥਾਨਿ ਤਨੇ ਮਧਰਾਯੋ) ਤਬ ਲੋਭੁ ਈਸਾ ਲੋਭਾਯੋ) ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਗਲ ਪਦਾ
 ਨਾ) ਬਹੁ ਆਦ੍ਰਸੀ ਗੁਰਗਤਿ ਹਠਨਾ) ੧੮੭) ਬਹੁ ਰੇਸਾ ਲੋਕੀ ਨ ਉਚਰਾ) ਬਾਵਲੀ ਭਈ ਤੁਮ੍ਹਰਿ ਪਤਮਾਰਾ) ਧੀਨ ਸਾਲੇ ਕਹਰਿ
 ਪਾਨਿਧਾਨਾ) ਅਨਿਨ ਭਗਤ ਗੁਰਸਿਖ ਮਹਾਨਾ) ੧੮੮) ਦੋਹਰਾ) ਪੰਡਤ ਸੁਨ ਅਨਿਨ ਬਚ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਨ ਉਚਰਾ) ਹੋ ਅਨਿਨ
 ਗਾਥਾ ਕਰੇ ਗੁਰਾਢਿ ਗਾਨਿ ਤਾਵਿਚਾਰਾ) ੧੮੯) ਦੋਹਰਾ) ਪੰਡਤ ਮਨ ਮੈ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰੀ) ਕਥ ਪਰਤਾਵਾ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰੀ) ਪੰਡਤ ਮ
 ਨ ਕੀਸੀ ਗੁਰਜਾਨੀ) ਭਗਤ ਸਿਖ ਸਭੁ ਘਟ ਗੁਰਗਮਾਨੀ) ੧੯੦) ਪੰਡਤ ਪੁਰਾਣ ਭੋਗਤ ਬਪਾਯੋ) ਸੀ ਗੁਰਗਦਿਤ ਮੇਹਰ
 ਖਧਰਾਯੋ) ਪੰਡਤ ਕੇ ਧਨ ਦੀਓ ਅਪਾਰਾ) ਪਾਇਦਰ ਬਪੰਡਤ ਸੁਖ ਧਾਰਾ) ੧੯੧) ਦੋਹਰਾ) ਬਹੁ ਰੇਸੀ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰਕ
 ਹਾਸੁਨਾਇ) ਪੇਬੀ ਐਰਾ ਵਿਦਾਂਤ ਕੀ ਪੰਡਤ ਲੇਹੁ ਮਗਾਇ) ੧੯੨) ਦੋਹਰਾ) ਹਰਖ ਧਾਰ ਪੰਡਤ ਸੇਕਹਾ) ਕਾਂਸੀ ਮਧ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਅ
 ਹਾ) ਆਗਮ ਹੋਇ ਜਾਇ ਲੈ ਆਵੋ) ਵਿਦਾਂਤ ਗੋਬਿੰਦ ਮੇਸੁਨਾਵੋ) ੧੯੩) ਸੀ ਗੁਰਕ ਹਾਦੇਰਨ ਹਕੈਯੋ) ਜਾਇ ਸਿਤਾ ਬਸੇ
 ਇਲੈ ਅਯੋ) ਪੰਡਤ ਸੁਨ ਮਨ ਅਨੇਦ ਪਾਯੋ) ਮਹੁਰਤ ਕਿਤਨੇ ਕਾਲ ਸੁਧਾਯੋ) ੧੯੪) ਦੋਹਰਾ) ਨਖਾ ਤੁਰਹੁ ਸੁਭ ਲਗਨ ਗਾਣ
 ਮਹੁਰਤ ਭੁਲੇ ਨਿਹਾਰਾ) ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਤਬ ਕਹਾ ਅਬ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਰਾ) ੧੯੫) ਦੋਹਰਾ) ਪੰਜ ਸੈਰੁ ਪ੍ਰਾਸੀ ਬਲ ਦੀਨਾ) ਸੀ ਗੁਰਪੀ
 ਰੂਤ ਵਿਦ੍ਵਾ ਕੀਨਾ) ਲਗਨ ਸੇਧ ਪੰਡਤ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨਾ) ਪੁਨ ਬਹਰਗਾਰ ਧਰਮ ਮੁਹਾਨਾ) ੧੯੬) ਗਯੇ ਸਬਦ ਸੁਨਾ ਬਿੰਪ ਮੁੜਾ
 ਯੋ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਯੋ) ਪੁਛਤ ਭੋਗੁਰਕਿ ਮੁੜ ਆਵਾ) ਪੰਡਤ ਗੁਪਤ ਬਸਬਦ ਸੁਨਾਵਾ) ੨੦੦) ਦੋਹਰਾ) ਤਬ ਮੁਸ
 ਕਾਇ ਸੀ ਗੁਰਕ ਹਾਤੁ ਮਨਿ ਜਕਹਤ ਅਨਿਨਾ) ਬਹੁ ਰਿਲਗਨਾ ਦੇਖਤੁ ਮਤੁ ਰੋਯੋ ਮੁੜ ਯੋਗ ਧੋਧਰ ਜੀਨਾ) ੨੦੧) ਦੋਹਰਾ) ਭਾਂਡੇ ਲ
 ਗਨ ਸਭੁ ਮਿਥਿ ਆਜਾਨੋ) ਗਯੇ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੋਤ ਪਛੋਨੋ) ਅਬ ਦੇਖੋ ਸਿਖਨ ਵਡ ਆਈ) ਅਨਿਨ ਭਗਤਾਇ ਹਕੈਸਕ ਮਾ

ਏ॥ ੨੦੨॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਐ ਸਉ ਰਾਹੇ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਤੁਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਬਖਸ਼ਿ ਕਰਤਾਰ॥ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਰ
 ਏ॥ ਇਕ ਵਾਰ॥ ੨੦੩॥ ਏ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗ ਲੀ ਕੀਤ ਹਾਏ ਥੀ॥ ਅਏ ਪਰਾਇ॥ ਜਾਇ ਸਿਖ ਕੋ॥ ਏ॥ ਪੈਤ ਤਛਿ ਨ ਦੇਰ ਨ ਲਾ
 ਏ॥ ੨੦੪॥ ਏ॥ ਹਸੁਨ ਪੈੜਾ ਉਠ ਰਖਾਏ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਮ ਮੇਰ ਕਰਾਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾਇ ਹਰੀ ਤਪ ਰਵੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਕਾਜ ਪਕਰਾਏ॥ ੨੦੫॥ ਵਿਆਰਾ ਜਛ ਲਾਨਿ ਕਟਨ ਆਵੈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੁਮ ਰੱਖ ਕਰਾਵੈ॥ ਨਿਰਧਨ ਏਕ ਸਿਖ ਤ
 ਹਮਾਇ॥ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਸੁਭੇਟ ਪਰਾਇ॥ ੨੦੬॥ ਏ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਤਾ ਕੇ ਗੁਰਦਈ ਪੈਸੇ ਨਿਜ ਕਰ ਲੀਨ॥ ਸੰਬਲ ਹਿਤ ਅਤ
 ਹਰਖ ਸੰਪੈੜੇ ਕੇ ਗੁਰਦੀਨ॥ ੨੦੭॥ ਏ॥ ਰਾਹੁ ਮੁਕਾਮ ਕੀ ਸਾਖਾ ਲਿਖ ਦਈ॥ ਪੈੜੇ ਕੇ ਗੁਰ ਦਿਖਾ ਕਈ॥ ਪੈੜੇ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸੀ ਸਲਗਾਏ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਏ॥ ੨੦੮॥ ਏ॥ ਦਿਖ ਪੰਡਿਤ ਮਨ ਬਿਸਮੈ ਪਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਈ॥
 ਸਿਖ ਅਨਿਨ ਪੰਡਤ ਦਿਖ ਐਸੇ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਤ ਵਰਜਨ ਨਹਿ ਕੈਸੇ॥ ੨੦੯॥ ਏ॥ ਤੋ ਕੇ ਸੰਬਲ ਪਾਂਚ ਸੈਇ ਸਕੈ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ॥
 ਹਰਖ ਬਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀ ਚਿਅਨਿ ਨ ਜਾਨੈ ਹਸਾਰ॥ ੨੧੦॥ ਏ॥ ਏਕ ਭਰੋ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਪਾਏ॥ ਤ੍ਰਾਗ ਲਗਨ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰਾਏ॥ ਗੁਰਾਤ ਸਿੰਘ ਪੈੜਾ ਤਬ ਧਾਏ॥ ਗੁਰ ਜਸ ਬਰਨ ਤਪ ਬਹੁ ਹਾਏ॥ ੨੧੧॥ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਕਿ ਰਿਧ ਸਿਧ ਦਈ॥ ਖਾਵ
 ਤਖਰਚ ਤੇਟਨ ਹਪਈ॥ ਏ॥ ਹਾਥਿ ਪੈੜਾ ਤਾਹਿ ਸਿਧਾਰੀ॥ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਰ ਜਨ ਹਨਾਰੀ॥ ੨੧੨॥ ਏ॥ ਪੈੜੇ ਕੇ ਦਿਖ
 ਕੈ ਤ੍ਰਿਯਾਲਾ ਗੀਜੇ ਕਰਾਇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਸਾਇ ਨ ਕਹੈ ਸੁਨਤ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ॥ ੨੧੩॥ ਏ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਪੈੜਾ ਤਹ
 ਰਹਾਈ॥ ਵਿਆਰਾ ਜਬ ਹੁਸੇ ਵਕ ਮਾਈ॥ ਪੈੜੇ ਪੈਥੀ ਬਹੁ ਰੇ ਮਾਂਗੀ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗ ਲੀ ਦਿਹੁ ਬਡੁ ਗੀ॥ ੨੧੪॥ ਨਿਰਧਾਨ
 ਆਤ ਬਪੈਥੀ ਦੀਨੀ॥ ਦੀਨ ਗੁੰਤ ਹੁਇ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਬੇਜ ਬਾਏ॥ ਦੇਧੇਥੀ ਇਮ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ॥ ੨੧੫॥
 ਏ॥ ਹਮਰੇ ਸਿੰਘਾਇ ਹਮਾਇ ਪੈਤ ਮੇਰੇ ਛਲਨ ਹਪਾਇ॥ ਪੈਥੀ ਤਾ ਕੇ ਦੀਜੀ ਓਸੇ ਤੁਮ ਮੁਕਤ ਕਰਾਇ॥ ੨੧੬॥ ਏ॥ ਜੀਤ ਮੰ

ਕਰਹਮਾਦਿਖਲੋ) ਤੁਮਪਰਹਮਰਬਲਨਹਪੋ) ਤਾਂਤੇਪੋਥੀਇਹਤੁਮਲੋਵੇ) ਮੁਕਤਿਦਾਨਹਮੋਕੇਅਬਦੇਵੇ) ੨੧੮) ਪੇ
 ਤੇਤਕੋਕਹਾਸੁਨਏ) ਸੀਗੁਰਤੇਰੀਮੁਕਤਕਰਾਏ) ਸੁਨਤਤਿਸਾਮਨਅਨਦਪਾਏ) ਬਹੁਤਦਰਬਦੇਵਿਦਕਰਾਏ) ੨
 ੧੮) ਲੋਪੋਥੀਬਹੁਦਰਬਕੋਪੇਤੈਨਪ੍ਰਦਾਇ) ਗੁਰਨਾਨਕਸਿਮਰਨਕੀਓਛਿਨਮੈਪਹੁਚੋਆਇ) ੨੨੦) ਚੋ
 ਆਇਪ੍ਰਨਾਮਗੁਰੁਕੋਕਰੀ) ਬਾਰੰਬਾਰਹਰਖਮਨਧਰੀ) ਅਪਾਰਦਰਬਗੁਰਅੰਗਧਰਾਏ) ਧਰੋਪੋਥੀਅਗੇਸੁਖਪਾਏ
 ੨੨੧) ਗੁਰਅਰਜਨਪਿਖਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ) ਭਾਖੋਪੈਤੁਏਨਿਹਲਾ) ਪੰਡਤਕੋਗੁਰਕਹਾਸੁਨਏ) ਅਨਿਨੁਗਤਅ
 ਸਰੀਤਕਰਾਏ) ੨੨੨) ਚੋ) ਗੁਗਤਸਿੰਘਗੁਰਦਾਸਜੀਪੰਡਤਸਿੰਘਪ੍ਰਥਾਇ) ਅਨਿਨੁਗਤਕਵਿੰਤਦੇਚਾਰਚਾਰਸਤ
 ਗਾਇ) ੨੨੩) ਆਦਮੰਤੋਪੋਥੀਦਿਖੀਸੀਗੁਰਕੀਨਵਿਚਾਰ) ਜੇਗਸਾਧਨਾਇਹਲਿਖੀਕਲਨਰਸਕੇਨਧਰ) ੨੨੪)
 ਚੋ) ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਮੇਦਈਗੁਰੇ) ਦਿਖਸਭਹੀਮਨਾਬਿਸਮੇਧਾਰੇ) ਪੰਡਤਪੁਛੋਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ) ਬਡੇਜਤਨਕਰਾਈ
 ਦਮਾਲਾ) ੨੨੫) ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਮੰਦਈਗੁਰੇ) ਸੀਮੁਖਤੋਕੋਬਚਨਉਚਾਰੇ) ਅਨਿਨੁਗਤਪਿਤਕੋਤਕਕੀਨੋ) ਜੋਦਿਖਾ
 ਏਗੁਰੀਸੁਖਲੀਨੋ) ੨੨੬) ਚੋ) ਜੇਗਸਾਧਨਾਬੀਲਿਖੀਤੁਛਜੀਵਕਲਹੋਇ) ਇਹਵਿਚਾਰਅਤਿਸੈਕਠਨਧਾਰਨਸਕੇ
 ਕੋਇ) ੨੨੭) ਇਹਬ੍ਰਿਤੰਤਸਭਅੰਗਹੀਗੁਰਨਾਨਕਅਲਾਇ) ਸਾਰਕਾਢੁਸੁਹੀਲਿਖੋਜੇਗਨਪਿੰਥਾਪਾਇ) ੨੨੮) ਚੋ
 ਪੰਡਤਅੰਰਥਤਸੁਨਲੀਜੈ) ਦਧਸੁਤਸਰਜੇਮੰਜਨਕੀਜੈ) ਜਪੇਨਾਮਜੋਪਅਨਲਗਾਵੈ) ਪਦਵੀਜੇਗਸੋਇਨਰਪਾਵੈ
 ੨੨੯) ਜੈਸਸਿੰਧਮੇਦਰਬਅਪਾਰਾ) ਹੀਰੇਮਾਣਕਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ) ਮਰਨਮਾਂਡੂਬੀਜੇਲਾਵੈ) ਨਿਸਚੈਦਰਬਅਨਿਕਵ
 ਹੁਪਾਵੈ) ੨੩੦) ਚੋ) ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਤੈਸਹੀਜੇਨਰਕਰੈਸਨਾਨਾ) ਜਪਤਪੇਜੇਗਬਿਰਗਤਪਨਿਸਚੈਪਾਵੈਗਮਾਨ) ੨੩੧)
 ਚੋ) ਯਮੇਸੰਸਧਰੋਨਹੋਕਈ) ਰਹਮੁਕਮਸਾਖੀਅਬਹੋਈ) ਅਗੇਹੀਗੁਰਕਰੀਉਚਾਰਾ) ਪੜ੍ਹੋਸਿੰਘਅਬਸਮਾਵਿਚਾਰਾ) ੨

੨੨) ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਪੰਡਤ ਪਨ ਦੇ ਕੇ ॥ ਦਿਦਾ ਕੀ ਨਗੁ ਰਾਨੀ ਦੇ ਕੇ ॥ ਚਰਨ ਬੁਜ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰ ਲਾਯੋ ॥ ਪੰਡਤ ਕਾਂਸੀ ਓਰ
 ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੨੩੩) ਦੋ ॥ ਪੰਡਤ ਕਾਂਸੀ ਜਾਇ ਕੈ ਗੁਰ ਜ ਸੁਥਰਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੇਉ ਸੁਨੈ ਨਿਸਚੈ ਪਰੈ ਸੀ ਗੁਰ ਪੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ੨੪) ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਰੇ ਸਿੰਘ ਬਹੁ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਭਾਈ ਜੀ ਕ ਛੁਪੈ ਲਿਖੇ ਜੋ ਸਿੰਘ ਧੁ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨੩੫) ਦੋ ॥
 ਏਕ ਦਸ ਵਾਰ ਪੌੜੀ ਅਠ ਦਸ ਤੋ ॥ ਅਸੁ ਦਿਸਤ ਕਦ ਸਪੌੜੀ ਤੋ ॥ ਕਹੇ ਨਾਮ ਗਨ ਦਾ ਸਮੁਖ ਭਏ ॥ ਐਰ ਅਪਾਰ ਗਨ ਤੋ ਕੇ
 ਪਏ ॥ ੨੩੬) ॥ ਕਾਗਤ ਦੀ ਪਸਿੰਧ ਮਸਕੀ ਜੈ ॥ ਬਨ ਰਾਜ ਕਲ ਮਥਾ ਦੀ ਕਹਿ ਦੀ ਜੈ ॥ ਲਿਖੇ ਗਨੇ ਸਰੈ ਨ ਅਹਿ ਲਾਈ ॥ ਗੁ
 ਰ ਸਿੰਘ ਤਰੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨੩੭) ਦੋ ॥ ਗੁਰ ਦਾ ਸਕਹੇ ਜੇ ਨਾਮ ਕ ਛੁਤਿ ਨ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਂ ॥ ਬਾਢੈ ਰੀਝ ਕਥਾ ਕਹੇ ਨਾ
 ਥ ਅੰਤ ਕਥ ਪਾਂਉ ॥ ੨੩੮) ਦੋ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕਥਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਰੇ ਸਿੰਘ ਕ ਛੁਵਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ਛਠ ਮਾਧਿ ਆਉ ਜੋ ਪ
 ਕੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਭੈ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਅਵੈ ॥ ੨੩੯) ॥ ਕਵਿ ਬਿਨਤੀ ਸੰਗਤ ਕੇ ਅਗੇ ॥ ਦੇਵ ਗੁਰ ਮੋ ਕੋ ਰਸ ਪਾਗੇ ॥ ਦਿਮ
 ਲ ਬੁਧ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਨੇਹੁ ॥ ਗੁਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਗਤ ਵਰਦੇਹੁ ॥ ੨੪੦) ਦੋ ॥ ਭੁਛ ਧੀ ਅਮ ਮਸ ਮਝ ਕੈ ਛਿ ਮ ਭੂਲ ਕਰਦੇਹੁ
 ਅਛੁਰ ਉਨ ਬਹੁ ਗੁਇ ਜਹ ਸੇਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਲੇਹੁ ॥ ੨੪੧) ਦੋ ਹਰਾ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਪ੍ਰਿਥੀ ਆਉ ਨੇ ਚਲਨ ਅੰਗੁਜ ਆਇ ॥ ਜੇਤੀ
 ਜੇਤ ਸਮਾਹਿ ਗੇ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ॥ ੨੪੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਜੋ ਗੀ ਕੀ ਸਾਖਾ ਸਿਖ ਨ ਕੀ ਸਾਖ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਖਸਟ ਮੋਹਿ ਆਇ ਸਮਾਪਤਿ ਮਸਤ ਸੁਤੁ ਮਸਤੁ ॥ ੬ ॥ ਅਠ ਸੁ ॥ ਦੋ ਹਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕ ਮਲ ਗੁਰ ਕਰਨ ਮੇਵਿ ਮਲ ਭੁ
 ਧ ਵਰ ਪਾਇ ॥ ਅੰਗੁ ਕਥਾ ਵਰਨਨ ਕੋਰੇ ਸੁਨੈ ਸੰਤ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਦੋ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਦੇਵ ॥ ਥੈਠੇ ਕਿਸੀ ਖਿ
 ਅਲ ਅਭੇਦੁ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਕਰ ਅਵ ਗੁਰ ਤਾ ਪਿਥੈ ਨਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਕਿਹ ਕਾਰਣ ਅ
 ਏ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਸੰਭੁਖ ਸੁਨਾਏ ॥ ਨਿਜਾਇ ਛਾਤੁ ਮਭਾਖ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਰੀ ਆਗਾ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਦੋ ॥ ਗੋਇ ਦਵਲ

ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤਾਂ ਹਿ ਸਿਰਾਧਾ ਅਮਰਦਾਸ ਕਰਨ ਕਰਨ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਾ ॥ ੫ ॥ ਚੀ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮੁਖ ਐਸ
 ਅਲਾਏ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁੰਤ ਤੁਮ ਯਾਦ ਕਰਾਏ ॥ ਹਮ ਭੀ ਚਲ ਪੈਂਸਾ ਬੁਝ ਮਾਰੇ ॥ ਪਾਂਚ ਦਿਵਸ ਇਹ ਮਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਟਾਲ ਦਿਵਸ
 ਕੇ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਿਵਸ ਖਰੂਰ ਰਹਾਏ ॥ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸ ਦਾ ਤੂ ਸੰਗ ਲਾਏ ॥ ੭ ॥
 ਚੋਟਾਂ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੇਰੀ ਆਦਿ ਕਬੀ ਸਗੁਰ ਸਭੁ ਸੁਨਿਆਏ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਭੁ ਹੀ ਮਿ
 ਲ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਛੇਰਾ ਸਦਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਵਲੀ ਕੀਨ ਜਨਨਾ ॥ ਸਭੁ ਸਭਨ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਠਨਾ ॥ ੯ ॥
 ਪੂਰਨ ਮਾਯਾ ਗੁਰੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੰਗਤ ਅਈਵ ਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਜਨ ਵਰਤਾਯੋ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਪਿਖ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਹਾ ਦੇਵ ਕੋ ਕਹਾ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਦਰਸ ਜਿਹ ਚਹਾ ॥ ਪੂਰਣ ਮਾ ਕੇ ਯੋਗ ਸੁਆਵੈ ॥ ਨਿਸਚੈ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਕੇ
 ਪਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਚੀ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਜਗ ਪੂਰੇ ਪੈ ਗਈ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਤਿ ਹਠਾਂ ਰਹੇ ਪਿਖ ਕੋਤਕ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਚੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਛੇ ਤੀਜਾ ਬਿਤਾ ਦਿਨਾ ॥ ਬਾਵਲੀ ਨ੍ਰਾਇਣੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨਾ ॥ ਜਾਮਏ ਕਨਿ ਜਨ ਬੈਰਹਾਈ ॥ ਮਹਾ ਦੇ
 ਵ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਏਕਾਂਤ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਬਚ ਮਹਾ ਦੇਵ ਅਲਾਏ ॥ ਭੂਲਾ ਛਿ ਮੈ ਐਸੀ ਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰਾ ॥ ਰਹੇ ਜਨ ਸਨ ਬੀਧੀ ਤੋਹਾ ॥ ੧੩ ॥ ਚੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਰ ਜਨ ਤਰਯੋ ਗੁਰ ਕਰ ਤੋਹਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਮਾਯਾ ਮਮਛਾ ਐਸਾ
 ਭੁਧ ਸਭੁ ਹੀ ਰਾਮਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਚੀ ॥ ਸਮਾ ਅੰਤ ਅਬ ਮੇਰਾ ਐਸਾ ॥ ਦੇਹ ਗ੍ਰਾਸ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਮਾਯੋ ॥ ਸੈਂਕੜ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲ
 ਪਟਾਨਾ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਤਾਹਿ ਉਠਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵਿ ਇਹ ਭੁੰਤ ਸੁਨੋ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗ ਕਰ ਮਤੇ ਪਯੋ ॥ ਤੰਗ ਦੇਹ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ
 ਨ ਧਾਰੋ ॥ ਜਾਨੈ ਸਗੁ ਹਜੈ ਸੁਹਾਰੋ ॥ ੧੬ ॥ ਚੀ ॥ ਅੰਗ ਜੀਵ ਮਾਯਾ ਲੀਏ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਿਜ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਅਰਮਾਨ ਨੀ ਦਤੋ ਕ
 ਭਈ ਗੁਰ ਮਮ ਪ੍ਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚੀ ॥ ਸੋ ਕੋਨਾ ਸੁਖ ਹਮ ਗੁਰ ਪਯੋ ॥ ਤਹਿ ਉਧਾਰ ਬਚਨ ਤਿਹ ਰਹੋ ॥ ਚਤੁਰੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰ

ਬਮਕਰਵੈ ਅੰਤਹੁਪਗਮਾਨਗੁਰਪਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਸਾਖੀਬ੍ਰਹਮਤੰਗਸਦਜਾਨਤਾ॥ ਤਵੈਅਸਮਹਾਂਵਕਬਖਾਨਤਾ॥ ਗੁਰਨਾਨ
 ਕਬਚਭਾਖੇਏਹਾ॥ ਜਿਨਜਾਤਸੋਭਿਸਹੀਜੇਹਾ॥ ੧੯॥ ਚੋ॥ ਤਤੇਗੁਰਮਾਥਿਹਾਇਕੈਆਤਮਸੰਤਪਛਾਨਾ॥ ਅਸੰਤਦੇਹਉਰਜ
 ਨਜਗਸਤਗੁਰਦੀਓਗਮਾਨ॥ ੨੦॥ ਚੋ॥ ਮਹਾਂਦੇਵਨਿਜਸਾਖੀਜਾਨੈ॥ ਸੰਤਆਤਮਜਗਮਿਥਿਆਮੋਨੈ॥ ਮਹਾਂਦੇਵਸੁਨਿ
 ਗੁਰਕੇਬੈਨਾ॥ ਮਿਟਯੋਭੇਦਰਿਦਆਯੋਚੈਨਾ॥ ੨੧॥ ਗੁਰਵੰਤਹੁਪਗੁਰਰੂਪਨਿਹਾਰਾ॥ ਮਹਾਂਦੇਵਪੁਨਥਚਨਉਚਾਰਾ॥ ਹੇਗੁ
 ਰਮੁਖਰਵਿਬਚਾਉਨਾਯੋ॥ ਤੁਮਾਥਿਹਾਇਰਿਦਕਉਲਾਖਿਝਾਯੋ॥ ੨੨॥ ਚੋ॥ ਤੁਹਿਪ੍ਰਤਪਕ੍ਰਮਮਿਟਗੋਸਾਖੀਬ੍ਰਹਮਲਖੋ
 ਉ॥ ਐਸਜਤਨਭਾਖੇਪ੍ਰਗੁਰਨਾਨਕਪਹਿਜਾਉ॥ ੨੩॥ ਚੋ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਜਨਗਦਗਦਭੁਏ॥ ਮਹਾਂਦੇਵਤੁਮਸਭਦੁ
 ਖਹਏ॥ ਅਠਪਹਰਤੁਮਰੇਪੈਸ੍ਵਜਾ॥ ਕਰੋਜਤਨਜੋਵੇਗੁਰਪਾਸ॥ ੨੪॥ ਅਮਰਦਾਸਗੁਰਜਸਹਨਿਕੇਤਾ॥ ਰਚੀਥਾਵ
 ਨੀਮੁਕਤੀਹੇਤਾ॥ ਪੈੜੀਅੰਸੀਚਾਰਸਵਾਰਾ॥ ਮਹਾਂਤਮਸੀਮੁਖਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ ੨੫॥ ਚੋ॥ ਚੋਰਾਸੀਪਾਠਜਪਜੀਕਰੈਜੋਨ
 ਰਕਗਇਸਨਾਨਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਪਹਿਜਾਇਪੈਯਾਮੈਸੰਸਨਠਨਾ॥ ੨੬॥ ਚੋ॥ ਪਾਠਕਰੈਇਕਚਿੰਤਹੁਪਨਕਾ॥ ਚੋਰਾਸੀਤਾਹਿ
 ਮਿਟੈਜੋਭਵਮਰਾ॥ ਜਪਜੀਪਾਠਹੁਪਤੁਮਕਰੋ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਪਦਨਿਸਚੈਧਰੋ॥ ੨੭॥ ਮਹਾਂਦੇਵਕਹਾਇਹੈਕੋਰੋ॥ ਮੇਰੀ
 ਬਿਨਤਸਵਨਨਿਜਧਰੋ॥ ਸੀਗੁਰਕੇਯਹਧਾਮਅਪਾਰਾ॥ ਮੇਰਸਥਾਨਨਕੋਇਸਵਾਰਾ॥ ੨੮॥ ਚੋ॥ ਮੇਰਮਿਤਤਨਦਾਹ
 ਕੇਭੁਜਮਾਥਿਪਾਸਪਾਇ॥ ਸੀਮੁਖਕਹੈਐਸੇਕਰੋਮਹਾਂਦੇਵਹਰਖਾਇ॥ ੨੯॥ ਚੋ॥ ਤਬਲੈਚੜ੍ਹੇਸੁਰਕਿਰਨਈ॥ ਮਹਾਂ
 ਦੇਵਗੁਰਆਗਮਪਾਈ॥ ਕਰਜਨਾਨਪਾਠਤਥਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੇਰਸਮੇਪਾਗਾ॥ ੩੦॥ ਸਾਤਪਹਰਮੇਪਾਠਕਰੇਸਥ
 ਅਸਨਾਨੋਰਾਸੀਉਧਚਿੰਤਤਥਾ॥ ਉਪਰਪੈੜੀਧਰਨਿਜਸੀਸਾ॥ ਪਯੋਭੋਗਆਪਿਕਜਗਈਸਾ॥ ੩੧॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕਾ
 ਧਰਿਰਿਦਧਮਾਨਾ॥ ਮਹਾਂਦੇਵਤਬਝਾਰੋਪ੍ਰਨਾ॥ ਅੰਤਸਮੇਗੁਰਚਾਰੋਆਏ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੇਆਦਿਸੁਹਾਏ॥ ੩੨॥ ਚੋ॥ ਮ

ਹਾਂਦੇਵ ਕੋ ਸੀ ਗਲੈ ਗੁਰਨ ਨ ਕਰਤਾ ਗਾ ਅਪਨ ਪਾਂ ਮਜਾ ਵਤ ਭੁਏ ਜਪ ਜੀ ਫਲ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥੩੩॥ ਚੈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਸ
 ਰੀਤ ਕਰਾਈ ॥ ਕੁਸਾਧੁ ਰਦੇ ਹਤਿ ਹਪਾਈ ॥ ਚਾਦਰ ਪਾਇ ਪੁਜ ਪੁਨ ਭਾਰੇ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥੩੪॥ ਬਲਵੰਤ
 ਸੋ ਤੋ ਕੋ ਕਹਾ ਬੁਲਾਈ ॥ ਆਸਾ ਵਰ ਪਛੇ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਏਸੀ ਨ ਮਿਤ ਭੋ ਹਸੀ ਗਲਾਏ ॥ ਲਗੇ ਪੜਨ ਗੁਰ ਆਗ ਪਾਏ ॥੩
 ੫॥ ਚੈ ॥ ਮੋਹਰੀ ਆਇ ਕਬੀ ਸਗੁਰ ਅਵਤ ਭੋਤਿ ਹਵਾਰਾ ॥ ਕੀਰਤਨ ਭੁਏ ਅਖੰਡੁ ਤਬ ਕੋ ਕਰ ਜਕੇ ਉਚਾਰਾ ॥੩੬॥ ਚੈ ॥ ਨਿਸ
 ਬਿਗਾਇ ਦਿਵਸ ਚੜ੍ਹ ਆਯੋ ॥ ਆਸਾ ਵਰ ਭੋਗਤ ਬਪਾਏ ॥ ਮੋਹਰੀ ਦਾਤੁ ਹੋਇ ਇਕ ਠਾਏ ॥ ਮਿਤ ਕਾ ਕ੍ਰਿਅ ਗੁਰ ਪਿਥ ਮਕ
 ਰਾਏ ॥੩੭॥ ਬਹੁਰ ਕਰ ਯੋ ਦੇ ਹਸਨਾਨਾ ॥ ਨਰ ਅਨਹਰ ਗੁਰ ਰੋਦਨ ਠਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਦਿਖ ਸਭ ਹੀ ਰੁਦਨਾਏ ॥ ਪਿਖ ਮੋਹਨ ਜਭ ਪੀ
 ਰਧਰਾਏ ॥੩੮॥ ਚੈ ॥ ਧਰ ਪੀਰ ਜਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਏ ਦੁਆਨ ਬਨਾਇ ॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵਤ ਨ ਪਾਇ ਕੈ ਲੀਨੈ ਕੀਧ ਉਠਾਇ ॥੩੯॥ ਚੈ ॥
 ਬਲਵੰਤੁ ਸੋ ਤੋ ਕੋ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਵਡੁ ਹੋਸ ਵਰ ਪੜ੍ਹ ਪਿਥ ਮੇਭਾਈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਮਾਰੂ ਖਣੇ ਵਾਰਾ ॥ ਆਗੇ ਮੁਖ ਹੁਇ ਕੋਰੇ ਉਚਾਰ
 ਰਾ ॥੪੦॥ ਏਹਾ ਬਿਪ੍ਰਭੋ ਚਲਾਣ ਭਾਰੀ ॥ ਸਭੀ ਦੇਵਨ ਭੁਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਭਰ ਫੂਲ ਸੁਰ ਮਨ ਹਰਖਾਏ ॥ ਸੀਖਨ ਕੀ ਪੁਨ ਬਹੁ ਫ
 ਥਪਾਏ ॥੪੧॥ ਚੈ ॥ ਵਾਹ ਗੁਰੁ ਕਹ ਜਾਤ ਸਭ ਧਨ ਕਾਹਿ ਪੀਤਾ ਬਿਸਾਗਾ ॥ ਮਨੁ ਜੀਵ ਕੀ ਆਸਨਾਹਿ ਸਭ ਕੋ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥੪੨॥
 ਬਲਵੰਤੁ ਸੋ ਤੋ ਦੁਇ ਵਰ ਪੜ੍ਹ ਪਛੇ ਭੋਗਤਿ ਹਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰਾ ਬਿਪਾਜਾ ਏ ਕੈ ਉਤ ਮੋਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥੪੩॥ ਚੈ ॥ ਚੰਦਨ ਕੀ ਗੁ
 ਰ ਬਿਖਾ ਬਨਾਈ ॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵਤ ਨ ਦੀਓ ਧਰਾਈ ॥ ਲਾਂਬੂ ਨਿਜ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ॥ ਜਗਤ ਰੀਤ ਗੁਰ ਆਪ ਕਰਾਯੋ ॥੪੪॥ ਮੋਹ
 ਰੀ ਦਾਤੁ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਤ ਅਖੰਡੁ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਅ ਕਰ ਗੁਰੁ ਨ ਹਾਏ ॥ ਤਿਲਾਂਜਲਿ ਦੇ ਦਿਵਾਨੇ ਮੇ ਆਏ ॥੪੫॥ ਚੈ ॥
 ਉਠਾ ਦਿਵਾਨ ਗੁਰ ਦੇ ਖਕੈ ਸੀ ਗੁਰ ਮੱਧ ਬਿਠਾਇ ॥ ਰਬਾ ਬੀਪੀ ਕੀ ਲਾਇਤ ਬਜੇ ਹਲਾ ਸਿੱਖ ਸੁਨਾਇ ॥੪੬॥ ਚੈ ॥
 ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੜਾ ਹੁਵਰਤਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਨੇ ਇਸਨ ਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਆਏ ਸਦਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪਚਾਵਟੀ ਕਰ ਨਿਜ

ਭਵਨ ਸਿਧਾਰਾ) ੪੭) ਤਿਤੀ ਯਾਦਿ ਵਸਗੁਰਪੁਸਪਦੁਨਾਏ) ਗੀਗਕੋ ਸਿਖਪਾਸਪਠਾਏ) ਰੁਸਮਸਭੀ ਬਿਪਾਸਾਰੀ) ਕਰਸਨ
 ਨਪੁਨਅਏ ਮੁਰਾਰੀ) ੪੮) ਸਭਸਥਨਕਾਦਰਸਕਰਸਭਤੇ ਵਿਦਯਾਪਾਇ) ਬਲਵੰਤੁਸਤੋਕੇ ਸੰਗਲੈ ਸੀਗੁਰਪੁਨਕਰ
 ਇ) ੪੯) ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਸੀਗੁਰਅਏ) ਗੁਰੂਗੀਬਕਪਠਕਰਾਏ) ਗੀਬਭੋਗਤੇਰਵੰਦਿਨਪਾਏ) ਮਹਾਂਦੇਵਕੋਨਮਿਤ
 ਸੁਹਾਏ) ੫੦) ਕੜਹੁਪੁਸਕਦਈਦਰਬਾਰਾ) ਮਹਾਂਦੇਵਕੋਨਮਿਤਸੁਧਾਰਾ) ਸੰਮਤਸੇਲਾਸੈਸਤਜਨਮੀ) ਹੜਚੇਬਜ
 ਨੇਇਹਮਨਮੀ) ੫੧) ਸਸਖਟਰੁੰਤਨੈਨਮਹਜਨੋ) ਅਸੁਨਚੇਬਚਲਾਣਾਨੋ) ਪਚਵੰਨਾਬਰਸਮਾਸਦੇਉਪਰਾਉ
 ਮਰਾਮਹਾਂਦੇਵਭੋਗੀਧਰਾ) ੫੨) ਮਹਾਂਦੇਵਚਲਾਣੇਕਥਭਗਤਸਿੰਘਾਇਹਭਾਖਾ) ਇਕਚਿਤ੍ਰਹਾਇਆਗੇਸੁਨੋ
 ਅੰਤਪ੍ਰੀਏਕੀਸਾਖਾ) ੫੩) ਭਗਤਿਸਿੰਘਪ੍ਰੀਅਦੁਖਪਾਈ) ਪਤੀਚੰਦੂਚਰਪਠਾਈ) ਐਸੇਲਿਖੋਮੀ
 ਤਤੁਮਕਹਾ) ਮਾਰੈਤਾਹਬੈਰਸਭਲਹਾ) ੫੪) ਕਰੋਗੁਰੂਤੁਮੋਹਉਚਕੋ) ਦੀਨਬਿਸਾਰਕਾਜਚਿਤਧਕੋ) ਐਸੇਕ
 ਹਤਬਦੁਤਪਠਾਏ) ਲੈਪਤੀਚੰਦੂਪਹਿਅਏ) ੫੫) ਲੈਪਤੀਚੰਦੂਤਬੈਪੜਮਨਮਾਹਿਬਿਚਾਰਾ) ਪੁਨਦੂਤਕੋ
 ਅਸਕਹਾਕੋਹੰਬਾਤਨਿਧਾਰਾ) ੫੬) ਰਾਤਾਦਿਵਸਹਮਰੇਮਨਬਾਤਾ) ਭੁਲਾਈਨਾਹਿਜਨਬਖਸ਼ਾਤਾ) ਬਾਦਸਾਹਕੋ
 ਸਾਬਲਪਾਵੇ) ਚਲਲਹੰਗਤਿਹਨਸਕਰਵੇ) ੫੭) ਜਬਗੁਰਅਈਤੋਹਿਦਿਵਾਉ) ਤੇਅਪਨੇਮਨਪੀਰਜਪਾਉ
 ਸੋਸੁਨਿਬਚਨਦੂਤਤਬਧਾਏ) ਆਇਪ੍ਰੀਏਕੋਭਾਖਜੁਨਾਏ) ੫੮) ਪ੍ਰੀਏਚੁਨਪੀਰਜਕੋ) ਚੰਦੂਜਤਨਦਿ
 ਚਾਰਾਉਪਵਕੋਇਨਹਿਮਨਪਰੈਚਿਤਤਰਹੈਅਪਾਰਾ) ੫੯) ਨਿਦਕਐਸੀਰੀਤਕਰਾਈ) ਨਿਜਾਦਿਨਨਿਦਾਮ
 ਹਿਰਹਾਈ) ਕਰਤਾਦਿਚਾਰਐਸਮਨਅਏ) ਬਾਦਸਾਹਕੋਜਾਇਜੁਨਾਏ) ੬੦) ਹਜਰਤਤੁਹਿਨਿਦਾਜਗੋਹਈ) ੧
 ਹਮਤੇਸੁਨੀਜਾਤਨਹਿਸੇਈ) ਬਾਦਸਾਹਪੁਛੋਕਿਯਾਨਿਦਾ) ਮੇਕਾਰਜਕੋਕੀਨਨਮੀਦਾ) ੬੧) ਤੁਮਕਾਰਜਕੋਨ

ਕੀਸੇਸੇਲੋਕਸੁਨਾਹਿ। ਪਰੰਪਰਾਬਦਸਾਹਕੀਰੀਤਚਲੀਇਹਆਇ॥੬੨॥ ਚੋ। ਪਾਛੈਬਾਦਸਾਹਅਸਕਰੈ॥ ਜਾਇਕਸ
 ਮੀਰਹਰਖਾਚਿਤਪਰੈ॥ ਕੇਸੁਹਲੀਤਹਾਂਖਿਲਾਵੈ॥ ਅਤਰਗੁਲਾਬਅਬੀਰਉਡਾਵੈ॥੬੩॥ ਕਬੀਨਖੇਲੀਤੁਮਤਹਜਾਈ॥
 ਇਹਨੀਦਾਜਗਤੋਰਕਰਈ॥ ਕਹੈਸਾਹਕਰੈਅਬਸੋਈ॥ ਜੀਵਤਨਿਦੀਮ੍ਹਤਸਮੋਈ॥੬੪॥ ਚੋ। ਦਿੱਲੀਸੈਨਛੇਰੂਕੇਕ
 ਛੁਸੈਨਸੰਗਧਾਰਾ॥ ਬਾਦਸਾਹਪ੍ਰਾਨਕੀਚਿਦੁਹਰਖਅਪਾਰ॥੬੫॥ ਚੋ। ਭਗਤਸਿੰਘਚੰਦੂਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਨਿਜਪੁਤੀਕੋਜ
 ਬੈਦਿਖਾਵੈ॥ ਪੁਤੀਕਲਾਬਹੁਤਦੁਖਦੇਵੈ॥ ਸੀਘ੍ਰਨਾਸਜਾਹਤੇਲੇਵੈ॥੬੬॥ ਚੋ। ਦਿਖਪੁਤੀਚੰਦੂਦੁਖਲੀਨੋ॥ ਬਾਦਸਾਹਸੀ
 ਗਪ੍ਰਾਨਕੀਨੋ॥ ਬਾਦਸਾਹਕਬਗਜਅਸੁਰਾ॥ ਕਬਹੈਚੜ੍ਹੇਇਛੋਨਿਜਧਾਰਾ॥੬੭॥ ਚੋ। ਕੁਚਮੁਕਾਮਾਇਛੋਕਰੈਪੰਥਮ
 ਹਿਸੁਖਪਾਇ॥ ਤੀਰਾਬਿਪਾਸਕੇਅਏਹੈਪਰਸਾਹਚੜ੍ਹਾਇ॥੬੮॥ ਚੋ। ਅੰਸੁਛਾਲਉਚੇਤਰਕਈ॥ ਬੈਠਸੁਭਵਸਾਹਗਿਰਪ
 ਈ॥ ਜਰਬਕਛੂਲਾਤਕੋਹੋਈ॥ ਹਹਕਾਰਸਭਨਮਿਲਗਈ॥੬੯॥ ਬਾਦਸਾਹਚੰਦੂਪੁਤਕਹੈ॥ ਹਿਤਕਵਨਾਇਹਦੁ
 ਖਹਮਲਹੈ॥ ਜਨਮਕਿਤਾਬਸੋਧਦਿਖਲਾਹੈ॥ ਦੁਖਕਾਹੇਤੁਮੋਹਤੁਮਕੋਹੈ॥੭੦॥ ਚੋ। ਹਾਥਜੋਰਚੰਦੂਕਹਾਤੁਮਅ
 ਸਭਾਖਤਮੋਹੈ॥ ਕਿਤਾਬਚੋਰਸੋਲੈਗਏਹਮਭਰਕਹੈਨੋਤੁਹਿ॥੭੧॥ ਚੋ। ਬਾਦਸਾਹਪੁਨਐਸਅਲਾਏ॥ ਹਮਰੇਰਾਜਚੇ
 ਰਕਹਪਾਏ॥ ਸਿੰਧਕੀਧਾਰਾਜਮਮਹੱਯੋ॥ ਚੋਰਜਾਰੋਕਨਾਹਸੁਨਯੋ॥੭੨॥ ਚੰਦੂਕਹਾਰਾਜਅਸੋਹਈ॥ ਤੁਮਰੇਰਾਜਚੇ
 ਰਨਹੋਕਈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਅਸਨਅਬਅਰਜਨਾ॥ ਰਾਖੈਚੋਰਨਿਕਟਵਹੁਨਿਸਾਦਿਨ॥੭੩॥ ਚੋ। ਕਰਵਤਚੋਰੀਅਧਕਸੇ
 ਹਰਪ੍ਰਦਰਬਅਪਾਰ॥ ਕਿਤਾਬਸਾਬਬਹੁਧਨਹਕੋਲੈਰੋਮੇਸਦਨਮਝਾਰ॥੭੪॥ ਚੋ। ਸੁਧਾਸੋਰਵਰਪੁਜਕਹਾਵੈ॥ ਐ
 ਸੋਚੇਰੀਨਿਤਕਰਾਵੈ॥ ਕਹਾਜਾਹਾਇਮਨਾਹਿਉਚਾਰੋ॥ ਪੀਰਸੋਇਹਮਰੇਨਿਧਾਰੋ॥੭੫॥ ਭਾਂਗਮੁਸੁਜਤਸਤਪਤਸਾਹੀ
 ਗੁਰਨਾਨਕਦੀਨੀਚਿਤਚਾਹੀ॥ ਅਸਬਖਸੀਸਜਾਸਗ੍ਰਹੋਹਈ॥ ਤਿਸਚੋਰੀਕਹਪਾਪੀਤੇਈ॥੭੬॥ ਚੋ। ਨਿਜਅੰਗੁਲ

ਸਿੰਧਕੀ ਧਾਰਾ
 ਜਮਮਹੱਯੋ
 ਚੋਰਜਾਰੋਕ
 ਨਾਹਸੁਨਯੋ

ਮੁਖਮਹਿਤੁਰੀਐਸੇਕਹਤਬਸਾਹਾਗੁਰੁਸਦਨਪਨਅਲਖਪੈਤੁਕੋਕਿਆਪਰਵਾਹਿ॥੧੧॥੨੬॥ ਜਥੈਸਹਮੁਖਅੰਗੁ
 ਲਗੁਰੀ॥ ਲਾਤਪੀਰਤਬਦੁਰਨਿਦਰੀ॥ ਚੰਦ੍ਰਕਾਸਹਜੁਨਿਲੀਜੈ॥ ਗੁਰਨਨਕਅਸਕਾਰਜਕੀਜੈ॥੧੨॥੨੭॥ ਇਹਮੇਈਰ
 ਖੱਪੁਟਘਨੇਰਾ॥ ਬਠੇਕੁਤਕਾਢੇਤੁਮਹਿਰਾ॥ ਬਾਦਸਾਹਤਬਐਸੇਕਹਾ॥ ਮਾਨੁਖਪਠਹਮਸਭਸੁਪਲਹਾ॥੧੩॥੨੮॥
 ਮੇਹਬਥਨਪਾਛੇਦਏਗਾਂਦੋਰਾਸੀਜਾਇ॥ ਹੋਇਇਛੁਦੰਉਐਰਅਬਚੇਰੀਨਾਹਿਕਰਾਇ॥੧੪॥੨੯॥ ਜਹਾਂਗੀਰਮੁ
 ਖਐਸਅਲਾਯੋ॥ ਸੁਲਬੀਦੁਸੁਸਵਨਸੁਨਪਾਯੋ॥ ਸੁਲਹੀਕੇਰਗੁਤੀਜਾਜੋ॥ ਚਾਚੇਬੈਰਤਾਂਹਉਰਅਜੋ॥੧੫॥੩੦॥
 ਚੰਦ੍ਰਸਾਬਸਲਾਹਰਲਾਈ॥ ਜਹਾਂਗੀਰਕੋਕਹਾਸੁਨਾਈ॥ ਆਗਮੋਹਕੋਰੇਤਹਜਾਂਉ॥ ਜਿਉਤੁਮਕੋਹਤਿਦੈਕਰਾ
 ਊ॥੧੬॥੩੧॥ ਬਾਦਸਾਹਐਸੇਕਹਾਅਵਲਾਬਿਨਤਕਰੇਹਾ॥ ਪਾਛੇਤੇਐਸੇਕੋਹਗਾਮਐਰਪੁਰੁਲੇਹਾ॥੧੭॥੩੨॥ ਚੇਰੀ
 ਨੀਦਹਾਇਜਗਸਾਰੇ॥ ਪੀਰਤਿਆਗੋਰਿਪਾਧਾਰੇ॥ ਅਬਹਮਚਲੈਸੁਬੀਚਲਹੋਰਾ॥ ਤੁਮਗੁਰਪੁਛਾਵਤਿਤਓਰਾ॥
 ੧੮॥੩੩॥ ਜਹਾਂਗੀਰਲੋਹਰਸਿਧਾਯੋ॥ ਸੁਲਬੀਸੀਗੁਰਓਰਪਠਾਯੋ॥ ਸੁਲਬੀਦੁਸਦਐਸਮਨਠਾਯੋ॥ ਲੋਉਬੈਰਚਾਚੇ
 ਮਨਮਨੇ॥੧੯॥੩੪॥ ਬਾਦਸਾਹਕੈਸੀਕਰੈਜੇਕਛੁਪਾਛੈਹੋਇ॥ ਜੀਵਤਤਿਸੈਨਛਾਡੁਹੋਕੁਲਘਾਤੀਅਰੋਜੇਇ॥੨੦॥੩੫॥
 ੨੧॥੩੬॥ ਗੁਗਤਸਿੰਘਇਹਰੀਤਬਿਧਾਤਾ॥ ਸੰਤਨਪਰੇਜੇਕਰਉਤਪਾਤਾ॥ ਜੇਨਰਨਕੁਕੋਬਾਨਚਲਾਵੈ॥ ਉਲਟਾਂਕੋਭਲ
 ਲਗਾਵੈ॥੨੨॥੩੭॥ ਸੁਲਬੀਪਾਪੀਜਾਤਸਰੇਹਾ॥ ਸੱਯਦਅੰਗਮਿਲਾਇਹਜੇਰਾ॥ ਸੁਲਹੀਕੀਨੋਕਰੀਕਰਅਏ॥ ਇਨ
 ਕੋਪਲੋਕਛੂਨਪਾਏ॥੨੩॥੩੮॥ ਜਨਗੁਤੀਜਾਸੁਲਹੀਕੇਰਾ॥ ਸੁਲਬੀਪਕਕੋਲਾਇਨਦੇਗਾ॥ ਪਕਰਸੁਪੈਤੇਤਰੇਉਤਕੋ
 ਦੇਵਹੁਧਨਜੇਪਾਨਉਥਾਕੋ॥੨੪॥੩੯॥ ਸੁਲਬੀਤਬਐਸੇਕਹਾਕੋਹਜਾਇਧਨਲੇਹਾ॥ ਹਮਕੋਕਛੁਮਲੁਮਨਹਚੀ
 ਦੂਤੁਮਕੋਦੇਹਾ॥੨੫॥੪੦॥ ਸੱਯਦਸੁਨਮਨੇਮੇਰਿਸਧਾਕੋ॥ ਜਮਧਰਮਾਰਉਦਰਤਿਹਠਾਕੋ॥ ਸੁਲਬੀਸਾਬਤੁਰਕੋ

ਆਏ ਸੱਪ ਦਤ ਕੋ ਬਚਨ ਸੁਨਏ ॥ ੯੧ ॥ ਨੇ ਕਰੀ ਹੋਤ ਯਾਂਹਿ ਮੇ ਮਾਰਾ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਲਗਨ ਆਉ ਅਗਾਰਾ ॥ ਤਿਨੈ ਕਹਾ ਹਮ ਏਹਨ
 ਕਰੈ ॥ ਸੱਪ ਦਸਾ ਬਕੈ ਸਹ ਮਲਰੈ ॥ ੯੨ ॥ ਦੋ ॥ ਸੁਲਖੀ ਹੈ ਸੱਪ ਦਲੈ ॥ ਚਲੈ ਪੰਥ ਨਿਜ ਪਾਇ ॥ ਤੁਰਕ ਸੋਇ ਜਾਵਤ ਭਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕੀ
 ਕਟਾਇ ॥ ੯੩ ॥ ਦੋ ॥ ਲਹਿ ਰਬਾ ਦਸਾ ਹਤ ਬਗੈ ॥ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਜਪ ਪਤ ਭਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਨ ਮੈ ਐਸਾ ਦਿਚਰੈ ॥ ਸੁਲਖੀ ਨਿਸ
 ਰੈ ਗੁਰ ਕੋ ਮਾਰੈ ॥ ੯੪ ॥ ਤਬ ਲੋ ਤੁਰਕ ਸੋਇ ਨਿਕਟ ਏ ॥ ਸੁਲਖੀ ਮਿਤ ਕੋ ਬੈਨ ਸੁਨਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਸੁਨ ਮਨ ਮੈ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਬ
 ਦਸਾ ਹਕੈ ਨਿਕਟਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ੯੫ ॥ ਦੋ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਕੀ ਬਚਨ ਸੁਨਏ ॥ ਜੇ ਨਿਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਪਰਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਪਰਦੇਸ
 ਪਰਾਏ ॥ ਪਹੁਚਨ ਓਰ ਬੀਚ ਮਰ ਜਾਵੈ ॥ ੯੬ ॥ ਦੋ ॥ ਸੂਰੇ ਦੇਸ ਪਰੇਸ ਤੁਮ ਤਾਂ ਪਰਾ ॥ ਹਮ ਪੈਸੇ ਵਕਸਦ ਹੀ ਜਾਪਾਰਾ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਭੇ
 ਜੋ ਪੈਂਤੁ ਹਤਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਨਿਕਟ ਵਹੁ ਜਾਨਨ ਪਾਏ ॥ ੯੭ ॥ ਦੋ ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਕੋ ਬਚਨ ਸੁਨ ਚੰਦ੍ਰ ਨਿਜ ਗਹ ਆਇ ॥ ਅਤ ਬ
 ਆਕੁਲ ਮਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮ ਮਿਤ ਸਾਂਤਨ ਹਿ ਪਾਇ ॥ ੯੮ ॥ ਦੋ ॥ ਏਕਾ ਦਿਵਸ ਚੰਦ੍ਰ ਮਨ ਆਇ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਕੋ ਜਾਇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਹਜ
 ਰਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏਕੋ ਤੁਮ ਰਹਾ ॥ ਜਾਇ ਲਹਿ ਰਨਿ ਆਉ ਤੁਮ ਕਰਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਆਏ ਤੁਹਾਂ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਦੁਹਕਾ ਆਪ ਨਿਅ
 ਵਕਰਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਸਾਹ ਗੁਰ ਆਪ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਨਹ ਹਮ ਤਿਨੈ ਕੋ ਆਪ ਸਦਾਵੈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਦੋ ॥ ਮਾਤੁ ਪਤੁ ਮਭੈ ਜਨ ਹੀ ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ
 ਨਿਕਟਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏਕੋ ਪਤੀ ਲਿਖੇ ਆਵੈ ਨਿਕਟ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਦੋ ॥ ਸੁਨ ਚੰਦ੍ਰ ਮਨ ਆਨਦ ਪਰਾਏ ॥ ਏ ਪਤੀ ਇਕ ਦੂ
 ਤਪਠਾਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏ ਪ੍ਰਤ ਚੰਦ੍ਰ ਲਿਖੇ ਐਸੇ ॥ ਆਵੈ ਮੀਤ ਦੇਰ ਨਹ ਕੈਸੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਧਾਇ ਦੂਤੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏ ਪਹਗਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਕਾ ਸੀਦੇ
 ਸਾਦੇ ॥ ਪੜ ਪਤੀ ਸੁਨਤਾਂ ਹਿ ਸੀਦੇ ਸਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਏ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਖ ਪਵੇਸਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਦੋ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸੁਤ ਛਾਡੁ ਭਿਹ ਪ੍ਰ
 ਥੀ ਏਕੀ ਨਾਮਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਐਸੇ ਪਰੇਸੀ ਤੁਕਾ ਜਮ ਮਠਨਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਦੋ ॥ ਸਾਬਦਾਸ ਮੈ ਸਿੱਖ ਆਪਾਰਾ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ
 ਸੀਘ੍ਰ ਸੁਖ ਪਾਰਾ ॥ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਨਿਕਟ ਜਬ ਆਏ ॥ ਤਬ ਸਿੱਖ ਨਾਸ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ੧੦੬ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਇਹੁ ਤੀਰਥ ਤੁਮ ਕੇ

ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਕੀ ਬਚਨ ਸੁਨਏ ॥ ਜੇ ਨਿਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਪਰਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਪਰਦੇਸ
 ਪਰਾਏ ॥ ਪਹੁਚਨ ਓਰ ਬੀਚ ਮਰ ਜਾਵੈ ॥ ੯੬ ॥ ਦੋ ॥ ਸੂਰੇ ਦੇਸ ਪਰੇਸ ਤੁਮ ਤਾਂ ਪਰਾ ॥ ਹਮ ਪੈਸੇ ਵਕਸਦ ਹੀ ਜਾਪਾਰਾ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਭੇ

ਰੋ। ਕਰੋਸਨਾਨਦਰਸਾਇਹੋਰੋ। ਕਹਿਪ੍ਰੀਆਛਪੜੀਕਿਆਨਵੈ। ਚਲਤੀਰਬਤੁਮਅਪਨਾਦਿਖਵੈ। ੧੦੧। ਹਮਰੇਤੀ
 ਰਬਅਵਰਹੈਰੇਵੀਅਪਰਅਪਰ। ਤਹਾਂਨਾਇਨਰਮੁਕਤਹੋਇਤਾਕਾਕਰੇਦੀਦਰ। ੧੦੨। ਚੈ। ਐਸੇਕਹਤਪਾਸਚ
 ਲਾਏ। ਤਰਨਤਰਨਨਦਰਸਨਪਾਏ। ਇਹਬਿਧਹੋਵੀਪ੍ਰਪਤਤੁਏ। ਕਰਦਰਸਨਮਨਅਨੰਦਲਹੇ। ੧੦੩। ਕਹ
 ਪ੍ਰੀਆਇਹਤੀਰਬਸਾਚਾ। ਐਰਜਾਨਜਗਮੇਸਭਕਾਚਾ। ਐਸੇਕਹਤਰੈਨਪਰਗਈ। ਦਿਨਪਤਲੇਪਨਿਸਾਪਤ
 ਭਈ। ੧੧੦। ਚੈ। ਪ੍ਰੀਏਮਨਈਰਖਅਧਿਕਕੀਨਜੈਨਸੁਖਸਾਥ। ਦੋਇਜਾਮਨਿਸਜਬਗਈਉਪਜਸੁਲਾਰਿਦ
 ਮਾਥ। ੧੧੧। ਚੈ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਜਦਪਰਿਸਠਨੇ। ਤੁੰਦਪਰਾਮਦਾਸਸੁਤਜਾਨੇ। ਮਰਨਕਾਲਤਾਕੋਦਿਸਟਾਵਾ। ਤਬ
 ਪ੍ਰੀਏਇਸਨਾਨਕਰਵਾ। ੧੧੨। ਦਾਸਤਬੈਨਿਜਨਿਕਟਭੁਲਾਏ। ਤਾਕੋਪ੍ਰੀਏਬਚਨਸੁਨਾਏ। ਚੁਨੇਸਿੰਘਤੁਮਬੈਨ
 ਹਮਾਰੇ। ਅਬਹਮਚਲੈਪੁਲੇਕਮਝਾਰੇ। ੧੧੩। ਚੈ। ਹਮਰੇਦਾਹਇਹਠਾਂਕਰੇਐਰਚੁਨੇਮਨਲਾਇ। ਹਮਰੀਅੰਸਜਹਨ
 ਮਰੈਕਰੇਦਾਹਇਹਾਂਆਇ। ੧੧੪। ਚੈ। ਹਮਰੀਅੰਸਦਾਹਇਹੋਰਈ। ਹਮਰੇਨਿਕਟਆਇਪੁਨਸੇਈ। ਮਿਹਰਵਾਨਕੇ
 ਜਾਇਚੁਨਯੇ। ਮਿਤਕਿਤਪ੍ਰਿਥਮੇਮਮਕਯੇ। ੧੧੫। ਬਹੁਰੇਬਾਦਸਾਹਨਿਕਟਾਵੈ। ਹਮਰੇਬਦਲਾਜਿਉਤਿਉਪਾਵੈ।
 ਐਸੇਕਹਤਭੂਮਕਰਸੈਨਾ। ਸਿੰਘਭੁਲਾਵਤਕਹੋਤਿਨਬੈਨਾ। ੧੧੬। ਚੈ। ਮਰਨਕਾਲਪ੍ਰੀਏਤਬੈਮਨਮੈਐਸਅਲ
 ਏ। ਗੁਰਆਈਬਦਲਾਪਾਏਹੋਗੁਰਸੇਵੈਰਕਮਾਇ। ੧੧੭। ਚੈ। ਐਸਵੈਗਪ੍ਰੀਏਮਨਠਨਾ। ਤਤਕਾਲਤਿਹਨਿਕ
 ਸੇਪ੍ਰਨਾ। ਜਮਗਣਤਹਿਲੇਨਕੇਆਏ। ਗੁਰਚੁਤਜਨਬਹੁਤਭੁਪਾਏ। ੧੧੮। ਰਾਮਗਣਕਹਾਚੁਨੇਤੁਮਭਾਈ। ਇਹ
 ਗੁਰਚੁਤਗੁਰਕੇਦਿਗਜਾਈ। ਤਿਹਠਾਂਜੇਗੁਰਆਗਾਕਰਈ। ਨਿਸਚੈਸੋਇਬਾਤਾਇਹਧਰਈ। ੧੧੯। ਚੈ। ਪ੍ਰੀਏ
 ਕੇਤਬਲੇਗਏਰਾਮਗਣਅਪਨੇਸਾਥ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਾਇਹਮੇਚੁਨੇਚੁੰਦ੍ਰਐਰੇਗਾਥ। ੧੨੦। ਪ੍ਰੀਏਪਰਿਜਬਹੀਪ

ਕੋਮਨਵਨਕੰਗੁਰਦਾਸਾਪਿਥੀਅਨਹਮਨਤੁਕੋਰੋਮਨੀਗੁਰਪਾਸ) ੧੨੧) ਚੋ) ਗੁਰਅਰਜਨਤਬਸਬਦਉਚਰੋਮ) ੧੨
 ਥਾਈਪਿਥੀਏਕੋਅੰਗੁਰਪਾਕੋਕੋਰੋਸਿਖੇਪੁਰੋਮਨਲਾਈ) ਗੁਰੋਅਰਬਕਬਾਬਪਜਾਈ) ੧੨੨) ਧਨਸਰੀਪੰਚਦਸਸ
 ਬਦਬਖਾਨਾ) ਅੰਜੇਕਹਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ) ਸਦੇਮਾਝਅਰਬਾਈਹਕੋਰੋ) ਸਬਦਪਾਠਜਨਤੁਮਲੋਰੋ) ੧੨੩) ਸ੍ਰੇਯਾ) ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭਸੰਤਉਬਾਰਲੀਏਹਮਵੈਰਕੀਓਤਿਨਾਦਿੱਪੁਖਪਯੋ) ਆਪਸਹਾਈਕਰੀਜਨਕੀਗੁਰਨਿੰਦਕਹਾਰਕੈਭਾਜਾਸਿਧਯੋ) ਕੁਮ
 ਤੇਕੁਮਤੇਮਿਤਪਾਈਸੁਧਾਸਰਬਗੁਰਿਨਹੀਦੁਹੁਅਯੋ) ਸਰਨਪਰੇਨਨਕਦੁਖਭੀਜਨਰੈਨਾਦਿਨਜਸਤਾਂਹਿਅਲਾਯੋ) ੧੨
 ੪) ਚੋ) ਮੁਹਕਲਾਨਿੰਦਕਕੁਮੇਦੀਨਦੁਨੀਦਰਬਾਰ) ਗੁਰਅਰਜਨਅਸਕੁਪਤਹੁਇਕੀਰੋਸਬਦਉਚਾਰ) ੧੨੫) ਚੋਪਈ
 ਗੁਰਤਸਿਧਪੁਨਸਿਧਾਨਾਹਿਪੁਰਾਇਹਕਿਆਬਚਨਬਖਾਨਾ) ਦੁਨੀਆਮਹਿਅਪਜਸਤਿਹਕੁਮੇ) ਕਿਮਕਲਾਮੁਖਅਗੋਰੋਕੁਮੇ)
 ੧੨੬) ਅਨੀਥਿਧਕਹਚੁਨੇਪਾਰੋ) ਦਮਾਸਿਧਜਸਬਚਨਉਚਾਰੋ) ਪਿਥੀਏਕੋਨਿਜਸੀਗਲਵਾਏ) ਰਾਮਗਦਗੁਰਨਨਕਨਿਕਟ
 ਏ) ੧੨੭) ਚੋ) ਭੀਤ੍ਰਪੇਠਨੀਮਿਲੇਗੁਰਨਨਕਕੋਧਾਮ) ਗਲਨਜਾਇਬਿਨਤੀਕਰੀਹੋਪੁਰਪੁਰਦਕਮ) ੧੨੮) ਚੋ) ਲਰੋ
 ਦਿਵਨਅਧਿਕਾਬਿਸਬਾਰ) ਚਤੁਰਗੁਰੁਦਿਖਰੂਪਅਪਾਰ) ਸਿਰੀਚੰਦਅਰੁਲਖਮੀਦਾਸ) ਦਾਸੁਮਹਾਂਦੇਵਗੁਰਪਾਸ
 ੧੨੯) ਦਿਖਗਾਣਰਾਮਸੁਬੈਨਅਲਾਯੋ) ਹੋਪੁਰਜੀਪਿਥੀਆਈਹਅਯੋ) ਹੋਪੁਰਜੀਪਿਥੀਆਈਹਅਯੋ) ਹਮਰੈਤੁਮ
 ਰੇਦਾਸਾਬਿਚਾਰੋ) ਤੁਮਰੀਆਗਾਸਿਰਪਰਧਾਰੋ) ੧੩੦) ਚੋ) ਸੁਨਗੁਰਨਨਕਜੀਕਹਾਮੁਹਕਲਾਨਹਆਈ) ਮਾਨੁਖਤ
 ਨਕੋਪਾਈਕੈਗੁਰਸੀਗਵੈਰਕਮਾਈ) ੧੩੧) ਭੀਨਜਨਮਪਿਥੀਆਪਰੈਤੋਈਸਕੀਕਲਪਾਨ) ਬਹੁਰਵੈਰਗੁਰਸਨਕਰੈਸੀ
 ਮੁਖਕੀਨਬਖਾਨਾ) ੧੩੨) ਚੋ) ਮਹਾਂਦੇਵਤਬਬਚਨਉਚਾਰੋ) ਹੋਗੁਰਛਿਮੇਕੁਲਾਇਹਵਾਰੋ) ਜਾਕਰਮਿਲੈਸਿਤਾਈਆ
 ਏ) ਗੁਰਨਨਕਚੁਨਬਹੁਰਮਲਾਏ) ੧੩੩) ਮਰਨਕਲਾਇਨਾਏਸਦਿਚਾਰ) ਗੁਰਸਨਕਰੈਵੈਰਰਿਸਧਾਰਾ) ਅੰਤ

ਕਲਾਚਿਤ੍ਰਵੈਸੋਪਵੈ। ਤਤੋਨਿਸਚੈਜਨਮਧਰਵੈ॥ ੧੩੪॥ ਦੋ। ਇਕਜਨਮਾਇਨੋਭਗੋਦੋਇਦੇਹਧਰਐਗ। ਬਹੁਰੇਮੁਕਤੀ
 ਪਾਇਚੈਅਵੈਹਮਰੀਓਗ॥ ੧੩੫॥ ਦੋ। ਪ੍ਰਿਥੀਆਤਹਤੇਈਓਹਟਾਏ। ਭੂਮਮੱਧਆਯੋਦੁਖਪਾਏ। ਐਸੇਕਲਾਦੀਨਮੁਖਤੁ
 ਯੋ। ਗੁਰਨਾਨਕਕੋਨਿਕਟਨਗੋ॥ ੧੩੬॥ ਦੋ। ਇਜਨਮਾਇਕਠੇਤਬਪਾਏ। ਕਛੂਠਰਕਤਿਹਨਾਮਸੁਨਾਏ। ਪੀਰਮਲਰਾ
 ਮਰਾਇਪਛੋਨੋ। ਦੇਹਧਰਪ੍ਰਿਥੀਏਰਿਸਠਨੋ॥ ੧੩੭॥ ਦੋ। ਭਗਤਸਿੰਘ। ਗੁਰਅਗਮਗਤਿਹਮਤੇਲਖੀਨਜਾਇ। ਜੇਚ
 ਚੈਸੋਈਕਰੈਅਗੈਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ ੧੩੮॥ ਦੋ। ਜਬਪ੍ਰਿਥੀਏਤਨਤਮਾਰੋਪਾਨਾ। ਦੇਖਦਾਸਤਬਰੇਦਨਠਨਾ। ਕੀਨਦਾਹ
 ਪੁਨਪੁਸਪਚੁਨਾਏ। ਮਿਹਰਵਨਤਿਤਦਾਸਾਸਿਧਾਏ॥ ੧੩੯॥ ਦਾਸਨਜਾਇਬਿਤੰਤਸੁਨਾਵਾ। ਮਿਹਰਵਨਸੁਨਰਦਨ
 ਉਠਾਵਾ। ਐਰਪ੍ਰਵਾਰਸੁਨਤਰਦਨਾਯੋ। ਮਨਹੁਕੀਰਨਵਾਸਾਪਾਏ॥ ੧੪੦॥ ਦੋ। ਮ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਆਸਭਹੀਕਰੀਮਿਹਰਵਾ
 ਨਮਨਲਾਇ। ਗਰਬਪੜਾਏਦਰਬਦੈਤੇਰਵੇਂਪਾਗਾਬੰਧਾਇ॥ ੧੪੧॥ ਦੋ। ਬਹੁਰੇਦਾਸਨਕਹਾਸੁਨਾਏ। ਤੋਰਪਿਤਾਯੋਬ
 ਚਨਅਲਾਏ। ਗੁਰਅਰਜਨਤੇਬਦਲਯੋਵੋ। ਹੇਸੁਤਾਇਹਸੁਖਹਮਕੋਦੇਵੋ॥ ੧੪੨॥ ਦਾਸਬਚਨਮੇਸੇਤਬਭਾਖੋ। ਮਿ
 ਹਰਵਨਸੁਨਮਨਮਹਿਰਾਖੋ। ਭਗਤਸਿੰਘ। ਗੀਨਤੀਉਨਿਭਾਈ। ਪ੍ਰਿਥੀਏਉਮਰਜੇਤਭੁਗਾਈ॥ ੧੪੩॥ ਦੋ।
 ਸੰਮਤਸੋਰਹਸੈਭੁਏਬਰਸਪਾਂਚਪੁਨਗਾਈ। ਸਤਦਿਨਅਸੁਕੇਗਾਏਜਨਮਪ੍ਰਿਥੀਏਪਾਇ। ਸੰਮਤਸਸਖਟਰੁਤ
 ਮੇਤੀਨਬਰਸਪੁਨਜਾਨਾ। ਦਿਨਾਵਿਸਾਖਾਵੈਸੇਕਮੇਮਰਣਪ੍ਰਿਥੀਏਠਨਾ॥ ੧੪੪॥ ਦੋ। ਪ੍ਰਿਥੀਏਮ੍ਰਿਤਚੰਦ੍ਰਸੁਨਪਾ
 ਈ। ਨਿਜਮਨਮੇਬਡਸੇਕਧਰਾਈ। ਸੁਲਹੀਮੁਯੋਸੁਲਬੀਭੀਮਾਰਾ। ਪ੍ਰਿਥੀਆਹਤਾਇਹਨਾਹਦਿਚਾਰਾ॥ ੧੪੫॥
 ਜਾਨੈਨਹਗੁਰਕੀਪ੍ਰਭੁਤਾਈ। ਪਾਪੀਮਨਮੇਪਾਪਬਸਾਈ। ਬਾਦਸਾਹਕੇਜਾਇਸੁਨਾਯੋ। ਗੁਰਅਰਜਨਨਹਾਇ
 ਹਠਾਯੋ॥ ੧੪੬॥ ਦੋ। ਬਾਦਸਾਹਮੇਸੇਕਹਾਘਟਘਟਜਨਣਹਰਾ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਆਪਹਿਆਇਹੈਮੇਹਭੁਰੇਸਾਭਰੇ

੧੪੮) ਚੈ ਗੁਰਤਸਿੰਘ ਗੁਰਕਥਾਸੁਨੀਜੈ ਗੁਰਮਰਜਨ ਅਸਕ ਜਕਰੀਜੈ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ਦ
 ਸਾਸਿੰਘ ਗੁਰਮਰਜਨ ਗਪਾਨੀ **੧੪੯) ਕੋ** ਠੜੀ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦੀ ਆਏ ਗੁਰਮਰਜਨ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਹਿਬ ਬੁ
 ਦਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ਗੁਰਦਾਸ ਭਾਈ ਤਿਹ ਸਾਥ ਸੁਹਾਇ **੧੫੦) ਚੈ** ਏਵੇ ਉਬੈ ਠਤ ਭਏ ਸੀ ਗੁਰਕੇ ਨਿਕਟਾਨ ਹਰਿ
 ਗੁਦਿੰਦ ਜੀ ਪੁਨ ਅਏ ਸੀ ਗੁਰਮਨ ਕੀ ਜਾਨ **੧੫੧) ਚੈ** ਗੁਰਮਰਜਨ ਅਸਰੀਤ ਕਰਾਈ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਨਲੇਰ ਮਗਾ
 ਈ ਬੁਢੇ ਕੇ ਗੁਰਕ ਹਾਸੁਨਾਈ ਹਰਿਗੋਦਿੰਦ ਕੇ ਤਿਲਕ ਕਰਾਈ **੧੫੨) ਸੁ** ਨ ਬੁਢੇ ਪੁਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕੋ
 ਤਕ ਕਰਹੈ ਕਰਤਾਰ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਸਮਾ ਵਨ ਲਾਗੇ ਪਛੇ ਤਿਲਕ ਦੇਤ ਰਸ ਪਾਗੇ **੧੫੩) ਅ** ਜੈ ਦਰਸ ਸੰਗਤ ਕਰੈ ਹੇ
 ਗੁਰਤੇਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੈਸ ਬਚਨ ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਕੇ ਅਚਰਜ ਖਿਲਾਲ **੧੫੪) ਸੀ** ਗੁਰਕ ਹਮੇਸ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ਦੇਹ ਅੰ
 ਤ ਹਮੇਰੇ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਜੈ ਲੋਹੇਰ ਸੀਸ ਦੇ ਨਹ ਮੁਜਹੀ ਬਹੁਰੇ ਹਮਰਾ ਅਵਨ ਨਹੀ **੧੫੫) ਤੁੰ** ਤੇ ਅਬ ਹੀ ਮਾਥਾ ਟਿਕ
 ਵੀ ਤੁਮ ਇਹ ਮਸਤ ਕਤਿਲ ਕਰ ਕਰੋਵੋ ਗੁਰਦਾਸ ਕਹਾ ਸਿਰਕਾ ਹਿਤ ਦੀਜੈ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਹ ਉਚਾਰਨ ਕੀਜੈ **੧੫੬) ਚੈ**
 ਏ ਸੀ ਗੁਰਮਰਜਨ ਤਬ ਕਹਾ ਸੀ ਸਹੇਤ ਇਹ ਦਾਇ ਗੁਰਨ ਨਕ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੇ ਏਕ ਸਮੇ ਪ੍ਰਗਟਾਇ **੧੫੭) ਚੈ**
 ਇਹ ਕਾਰਨ ਕੀ ਗਾਥ ਅਗੰਮਾ ਪੜਤ ਸੁਨਤ ਜਿਹ ਮਿਟੈ ਜਨ ਮਾਏ ਕਸਮੇ ਗੁਰਨ ਨ ਕਦੇ ਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਬ ਨਾ ਸੀ ਅਲਖ
 ਅਭੇਦ **੧੫੮) ਕਾ** ਰਨ ਕਰਨ ਜਗਤ ਕੇ ਤਾਰਨ ਮੇਹ ਮਦ ਥਾਧੇ ਜੀ ਵਉ ਬਾਰਨ ਮੇਕੇ ਗਏ ਚਰਤ ਬਹੁਕਰੇ ਕੋਨ
 ਕਵੀ ਜੇ ਮੁਖ ਤੇ ਰਹੇ ਮੇਸੇ ਤਾਰਤ ਜਗਤ ਕੋ ਦਿਚਰਤ ਦੀ ਪਮਤਾਰਾ ਕਾਬਲ ਕੀ ਧਰਤੀ ਅਏ ਗੁਰਨ ਨ ਕਕਰਤਾਰ
੧੬੦) ਚੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਤਾ ਹਿਕੋ ਜਾਨੋ ਕੋ ਰੂਜੀ ਵਪਦ ਮੇਜੇ ਠਾਨੇ ਮੇਸੇ ਗੁਰਨ ਨ ਕਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਲਾਖੇ ਨ ਜਾਹੀ
 ਜਾਹੀ ਖਿਆਲਾ **੧੬੧) ਪੀ** ਵਤ ਭੰਗ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਦੁਇ ਦਿਨ ਪਾਈ ਨਹਿ ਉਜਾਗਰਾ ਨਿਜਾਇ ਛੁਬਿ ਚਰਤ ਬ

ਨਮਾਹੀ। ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਗ ਬਲ ਸੁਹਾਈ। ੧੬੨੫ ਅਜਲੀ ਤਰਚਾਰ ਤਫਿਰੈ ਗਾਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ। ਤਸੀਹੁ ਰਪੁ ਛਤਰੁ ਏਲੀ
 ਨੇਨਿਕਟਹ ਕਾਰ। ੧੬੨੬ ਚੈ। ਹਿਨਰ ਅਪਨਾ ਮਸੁਨਾਵੈ। ਕਿਹ ਠਾਂ ਰਹੈ ਸੁਕੈ ਸਕਰਾਵੈ। ਅਜਲੀ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੀ।
 ਖੁਲੇ ਕਪਟ ਦਰਸ ਜਬ ਚੀਨੀ। ੧੬੨੭ ਭਾਖੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਨਾਮ ਅਲਾਹੀ। ਨਾਮ ਸੀਤ ਜੇਤੁ ਕੇ ਅਹੀ। ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ਪੀਰ
 ਫਕੀਰਾ। ਕਿਆ ਮਮਨ ਮਤੁ ਛਜ ਗਕੀਰਾ। ਦੋ। ਤਿਮਰਨਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਬਲ ਮਾਹਿਬ ਜਾਂਉ। ਗਾਰੁ ਰਚੇ ਚੋਨ ਗਾਰ
 ਕੀ ਸੁਖ ਸੇਕ ਲਬ ਤਾਂਉ। ੧੬੨੮ ਚੈ। ਸੁਨ ਗੁਰਨ ਨ ਕਰੁ ਏਕਿ ਪਾਲਾ। ਐਸੇ ਭਾਖੇ ਬਚਨ ਦਮਾਲਾ। ਕਛੂ ਭਾਂਗ ਮੇਕੇ ਅ
 ਬਦੇਵੋ। ਪਛੋ ਜੇ ਮਾਂਗੇ ਸੋ ਲੇਵੇ। ੧੬੨੯ ਤਿਮੇਵਾ। ਦੇਵੇ ਭਾਂਗ ਮੇਹ ਕਿਆ ਦੀਜੈ। ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹਿ ਦਿਲ ਮਕਰੀਜੈ। ਸ੍ਰੀ
 ਖਕ ਕਹਾਇ ਛੋਜੇ ਤੇਰੀ। ਦੇਵੇ ਸੋਇ ਨ ਸੀ ਜਾਹੇਰੀ। ੧੬੩੦ ਚੈ। ਤਬੈ ਤਿਮੇ ਸੇਕਹਾਇ ਠਾਂ ਅਪਥਨਾਇ। ਨਗਰ ਜਾ
 ਏ ਮੇਲਿਆਇ ਹੋਂ ਉਦ੍ਰ ਭਾਂਗ ਬਨਾਇ। ੧੬੩੧ ਚੈ। ਐਸੇ ਕਹਤ ਬਤਿਮਾ ਸਿਧਾਯੋ। ਨਗਰ ਜਾਇ ਕਰ ਭਾਂਗ ਲਿਆਯੋ। ਦੇ
 ਖ ਭਾਂਗ ਗੁਰ ਅਨਿਦ ਨਾਨਾ। ਨਿਜ ਪੱਲਾ ਤਿਹ ਅੰਗ ਪਰਨਾ। ੧੬੩੨ ਭਾਂਗ ਮੁਸਟਾਇ ਕਜ ਬਤਿਨ ਝਰੀ। ਗੁਰਨ ਨ ਕ
 ਇਹ ਬਚਨ ਉਚਾਰੀ। ਇਕ ਪਤਿਸਾਹੀ ਤੋ ਕੋਦਈ। ਤਿਮੁ ਸੁਨਤ ਮਨ ਮੇ ਸੁਖ ਪਈ। ੧੬੩੩ ਚੈ। ਸੇਸੀ ਮੁਸਟਾ ਭਾਂਗ
 ਕੀ ਤਿਮੁ ਸਤ ਜਬ ਪਾਇ। ਸਤ ਪਤਸਾਹੀ ਸਾਬਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖੇ ਅਲਾਇ। ੧੬੩੪ ਚੈ। ਮਨ ਮੇ ਤਿਮੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਪਾ
 ਏ। ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੁਇ ਪੁਨਾ ਬਿਨਤ ਅਲਾਏ। ਹੇ ਗੁਰ ਸੈਨਾ ਬਿੰਤ ਨ ਕਾਈ। ਹੋਂ ਪਤਸਾਹੀ ਕੈ ਸਕਰਾਈ। ੧੬੩੫ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹ
 ਭੂਮੀ ਚਨ ਪਾਰੋ। ਸਨੇ ਸਨੇ ਸਭੁ ਬੋਲ ਸਵਾਰੋ। ਬੇਹ ਨਿਕਟ ਤੁਮਾਇ ਹੋਜੇ ਅਹੀ। ਇਹ ਠਾਂ ਵਾਕਾਰ ਚਿਤ ਚਹੀ। ੧੬੩੬
 ਚੈ। ਇਸੀ ਠੋਰ ਗਾਰੁ ਰਹੈ ਪ੍ਰਮਰੀ ਜੇਤੁ ਕੋਹਇ। ਇਹਾਂ ਦਰਬ ਅਨਗਨ ਮਿਲੈ ਪਛੋ ਕਰਿ ਮਨ ਜੋਇ। ੧੬੩੭ ਚੈ। ਸੁਨ
 ਤਤਿਮੁ ਮਨ ਅਨਦ ਪਾਯੋ। ਚਰਨ ਕਵਲ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਯੋ। ਉਸਤਤਿ ਕੀਨ ਅਪਕ ਮਨ ਲਾਈ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਦੀਨ ਨ

ਸੁਖਦਾਈ॥ ੧੧੬॥ ਮੇਹਨੀਚੋਕੋਇਨਜਨੈ॥ ਪਤਸਾਹੀਦੈਪ੍ਰਗਟਜਹਨੈ॥ ਰਾਜਮਹਿਮਦਨਿਜਕੁਲਦਯੋ॥ ਹਮਰੇਬਡੇਰਾਜ
 ਨਹਕੁਮੋ॥ ੧੧੭॥ ਚੁਗੱਤੇਮਮਕੁਲਕੇਬਡੇਅੰਧਮਹਿਮਦਜਾਨਾ॥ ਤਾਂਹਿਤ੍ਰਾਗਦੀਓਰਾਜਤਬਅਪਨੀਕੁਲਮਨਮਾਨ
 ੧੧੮॥ ਚੋ॥ ਤੇਸਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜਨਕੋਈ॥ ਤੀਨਭਵਨਮੈਹੋਇਨਹੋਈ॥ ਦੀਨਨਾਥਪ੍ਰਭੂਸੁਖਸਾਗਰਾ॥ ਤੁਹੀਅਲਾਹੀਤੂ
 ਪਉਜਗਰਾ॥ ੧੧੯॥ ਏਕਬਦਨਕਸਉਪਮਕਰਾਵੋ॥ ਆਯੁਤਰਸਨਾਅੰਤਨਪਾਵੋ॥ ਅਸਕਹਚਰਨੀਬੁਜਲਪਟਾਯੋ॥ ਸੀ
 ਗੁਰਨਾਨਕਪੀਰਪਰਾਯੋ॥ ੧੨੦॥ ਚੋ॥ ਹੁਈਕ੍ਰਿਪਾਲਸੀਗੁਰਕਹਾਦੇਦਿਨਨਿਕਟਤੁਮਾਰਾ॥ ਰਹਿਏਂਤੁਮਉਦਮਕਰੇਵਾ
 ਵਾਲੇਹੁਸਵਾਰਾ॥ ੧੨੧॥ ਚੋ॥ ਤਿਮਸੀਗੁਰਅਗਪਾਈ॥ ਵਾੜੇਕਾਰਨਬਨਮੇਜਾਈ॥ ਤੁਹਦੇਫੀਗਰਕਾਟਲਾਯੋ॥ ਵਾ
 ਕੋਹਿਤਯੋਬਿੰਤਬਨਾਯੋ॥ ੧੨੨॥ ਪਛੇਬਲਾਮਨਾਬਿਸਮਾਨਾ॥ ਕਿਆਕੋਤਕਪ੍ਰਭੂਖੇਬਖਾਨਾ॥ ਕਰਵਿਚਾਰਪਤ
 ਬਿਨਤਅਲਾਈ॥ ਤੁਮਰੀਗਾਤਿਗੁਰਲਖੀਨਜਾਈ॥ ੧੨੩॥ ਚੋ॥ ਕਬਕਬਸੀਮੁਖਸੋਕੈਹੈਂਪਰਨੇਦਸਅਵਤਾਰਾ॥ ਪ੍ਰ
 ਗਟਪੰਥਪਾਛੇਕਰੋਦੇਵੋਰਾਜਅਪਾਰਾ॥ ੧੨੪॥ ਚੋ॥ ਪੰਥਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭੂਕੈਸੋਕਰਹੈਂ॥ ਤੁਹਰਾਜਦੈਕਸਹਰਖਰਹੈਂ॥
 ਤੁਮਪਤਸਾਹੀਇਸਕੋਦੀਨੀ॥ ਸੀਮੁਖਸੱਤਹਰਖਤਿਹਕੀਨੀ॥ ੧੨੫॥ ਸੁਨਗੁਰਨਾਨਕਐਸਅਲਾਈ॥ ਕੁਲੀਬਾ
 ਤਤੁਮਯਾਦਕਰਾਈ॥ ਏਹਤੇਅਬਨਹਕੈਸਮੁਝਾਏ॥ ਕਹੈਂਜਤਨਐਰੇਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ੧੨੬॥ ਸਾਤਮੁਸਟਗੁੰਗਾਇਨ
 ਦੈਕੋ॥ ਸੱਤਪਤਸਾਹੀਲੈਸੁਖਪੈਕੋ॥ ਤੈਸੇਸਤਸੀਸਨਿਜਦੇਵੋ॥ ਤੈਪਤਸਾਹੀਇਨਤੇਲੇਵੋ॥ ੧੨੭॥ ਦਸਮਰੂਪਧਰੋਂਬ
 ਲਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਗਟਪੰਥਾਇਨਕਰੋਸੰਘਾਰੀ॥ ਮਰਦਾਨੇਪੁਨਾਬਿਨਤਅਲਾਈ॥ ਹੋਪ੍ਰਭੂਕੋਕੋਸੀਸਦਿਵਾਈ॥ ੧੨੮॥ ਸੀ
 ਗੁਰਕਹਾਪੰਚਮਬਪੁਲੇਵੋ॥ ਪੰਥਮਸੀਸਾਇਸਕੋਹਿਤਦੇਵੋ॥ ੧੨੯॥ ਚੋ॥ ਅਸੁਮਗ੍ਰਹਤਬਧਾਰਥਪੁਦੇਵੋਸੀਸਉ
 ਤਗ॥ ਦਸਮਗ੍ਰਹੁਕੇਚਾਰਸੁਤਾਇਸਕੋਹੇਤਸੰਘਾਰਾ॥ ੧੩੦॥ ਚੋ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੇਬਚਾਇਹੁੰਤਾ॥ ਮਰਦਾਨੇਸੁਨਬਾਲੇ

ਬਖਸਤਾ ਤਬਲੋਤਿ ਮੁਗੁਰੁ ਨਿਕਟਾਯੋ ਹੇ ਗੁਰਦੀਰਾ ਗਇਕ ਠਕਰਾਯੋ ॥ ੧੯੦ ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਕਹੰ ਰਚੇ ਤਿਹ ਵਡਾ ਫੀਗਰ ਲਾਇ
 ਅਪਕਤਿ ਹਗਾੜਾ ਗੁਰਨ ਨਕਤਿ ਹੋਰ ਬਤਾਈ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਰਚੇ ਅਪਕਤੁ ਖਪਾਈ ॥ ੧੯੧ ॥ ਚੋਗਾ ਰੂਰਤਿ ਹਰਾਖਤ ਕੁਮੋਤਿ
 ਮੁਖੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਸਨ ਮੁਖ ਬੈਠਤ ਕੁਮੋਗੇ ਚਰਨਾਟਿ ਕਾਇ ॥ ੧੯੨ ॥ ਚੋਗਾਇ ਖਬਾਲੇ ਮਨ ਕੁਧ ਪਰਾਯੋ ॥ ਛਟੀ ਸਾ
 ਬਤਿ ਹਚਰਨ ਹਟਾਯੋ ॥ ਮੁਖ ਸੈਠਾਂ ਖੋਲੀ ਲਤਾ ॥ ਗੁਰਸਨ ਮੁਖ ਬੈਠੇ ਬਖਸਤਾ ॥ ੧੯੩ ॥ ਬਾਲੇ ਬਚਨ ਅਮੋਘ ਜੁਨਾਈ ॥
 ਤਿਮਰ ਲਾਤ ਕੇ ਲਾਛ ਜਨਾਈ ॥ ਤਿਮ ਬਿਨਤੀ ਗੁਰ ਅਗੁਜ ਕੀਨੀ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਅਤਿ ਹੋਇ ਅਧੀਨੀ ॥ ੧੯੪ ॥ ਚੋਗਾ ਖੁਦਾ
 ਵੰਦ ਮਮ ਅਪਰਾਧ ਏਛਿ ਮਾਕੋਇ ਹਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰਾਤ ਬਚਨ ਕੈ ਸੇ ਮੁਕੈ ਸਕਤਿ ਨ ਮੋਹ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੯੫ ॥ ਚੋਗਾ ਬਚਨ ਅ
 ਮੋਘ ਦਾਸ ਕੇ ਜੋਨੇ ॥ ਸਾਹਬ ਦਾਸ ਅਧੀਨ ਪਛਨੇ ॥ ਲਾਤ ਲੀਛ ਤੁਮਰੀ ਸਦਰ ਹੋ ॥ ਤਿਮ ਲੀਛ ਤੇ ਕੋਜ ਗਕਹੋ ॥ ਸਿੰਧ
 ਕੰਧਾਰ ਰਾਜ ਸਤੁ ਤੋਰੇ ॥ ਦੁਹਾਈ ਤਿਮ ਲੀਗ ਕੀ ਹੋਰੇ ॥ ਸੱਤ ਪਤ ਸਾਹੀਧ ਨਾਥਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜੇ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥
 ੧੯੬ ॥ ਚੋਗਾ ਅੰਧੇ ਕਹ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਤੇ ਕੀਨ ਪਸਨਾ ॥ ਤਿਮ ਲੀਕਤਿ ਹਠਾਂ ਰਹੇ ਗੁਰ ਮੁਰਤ ਰਿਦ ਠਨਾ ॥ ੧੯੭ ॥ ਚੋ
 ਪੁਨ ਕੋਤ ਕਤਿ ਹਠਾਂ ਅਸਤੁ ਯੋ ॥ ਗੁਰ ਬੇਹ ਪਸਕ ਪਗਰਾਯੋ ॥ ਤਿਮਰ ਲੀਛ ਇਹ ਚਰਤਾ ਦਿਖਾਏ ॥ ਖੇਦ ਪਰਤ ਧਨ
 ਹੀ ਦਿਸਟਾਏ ॥ ੧੯੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇਤ ਬਧੀਨ ਅਲਾਈ ॥ ਸੱਤ ਪੀਗਾਇ ਹਰੁ ਪਖੁਦਾਈ ॥ ਗੁਰਨ ਨਕ ਗਤ ਅਪਰ ਅਪਾ
 ਰਾ ॥ ਕਹਤ ਕੁਠਾ ਬੇਨ ਹਿਜੁ ਮਾਰਾ ॥ ੨੦੦ ॥ ਚੋਗਾ ਏਸੀ ਹੋਤੁ ਏਈ ਜੁਨੇ ਅਬਹ ਮਚਲੈ ਲੋਹੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੀਸ ਤਹ ਦੇਵ
 ਹੋ ਅਵੇਨਾ ਹਿਬ ਹੋਰਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਚੋਗਾ ਪੁਨ ਭੁਈਜੀ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀ ॥ ਕੋਤੇ ਹੋਹਿ ਸਾਹ ਕਿਤ ਭੁਈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬਚਾਏ
 ਸੋਗੇਈ ॥ ਭੁਏ ਚਰਾ ਸਿਮਾ ਗੋਹੇਈ ॥ ੨੦੨ ॥ ਅਸਕਹ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਨਲੇਰ ਪਰਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੇ
 ਰਤ ਬਸੀ ਸਨਿਵਾਵਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਅਗੇ ਚੁਖਾਵਾ ॥ ੨੦੩ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਰੁ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਤਿਲਕ

ਕਰਾਏ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਕੋਸਿਖਦਈ) ਗੁਰਨਾਨਕਜੇਆਦੋਂਦਈ) ੨੦੪) ਦੋ) ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਕਹੀਅੰਗਦਅੰ
 ਮਰਥਖਾਨਾ) ਅਮਰਦਾਸਰਾਮਦਾਸਕੋਸਿੱਖਾਦੀਨਮਹਨ) ੨੦੫) ਦੋ) ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਦੈਸਿੱਖਮੋਹ
 ਕੀਨਨਿਹਾਲਾ) ਸੋਸਿੱਖਾਭੁਨਹੋਮਨਲਾਈ) ਰਿਦਮਹਧਾਰੇਬਹੁਖਪਈ) ੨੦੬) ਦੋ) ਸਵਾਜਾਮਨਿਸਨਿਤਭਿਠਏ
 ਕਰਸਨਾਨਗੁਰਨਾਮਜਪਾਏ) ਕੀਰਤਨਸੋਸਦਧੋਰੇਪੀਤਾ) ਸਾਸਿਸਾਸਪ੍ਰਭਜਸਧਰਚੀਤਾ) ੨੦੭) ਦੋ) ਸਤਸੰ
 ਗਤਨਿਸਦਿਨਕੋਰੇਅਪਦਾਅਪਲੁਕਾਇ) ਨਿਮ੍ਰਬਚਨਸਭਕੋਕੋਹੋਜੇਸਭਕੋਮਨਭਾਇ) ੨੦੮) ਦੋ) ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਸਭਕੋ
 ਤੁਮਦੇਵੇ) ਸੱਤਨਾਮਜਪਅਲਖਿਅਭੇਵੇ) ਮਿੱਥਾਜਗਤਜਾਨਚਿਤਲੀਜੈ) ਐਹਸਿੱਖਾਰਿਦਧਾਰਨਕੀਜੈ) ੨੦
 ੯) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਸਿੱਖਾਧਾਰੀ) ਦਘਾਸਿੱਧਜੇਪ੍ਰਗਟਉਚਾਰੀ) ਗੁਰਅਰਜਨਪੁਨਐਸਉਚਾਰਾ) ਗੁਰਦਾਸਭਾਈ
 ਭਨਿਯੋਨਿਰਧਾਰਾ) ੨੧੦) ਦੋ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰੂਪਾਮਮਸਹੀਸੱਤਰਿਦਜਾਨਾ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਢਿਗਤਮਰਹੋਹਮਰੇਬੰਨੇ
 ਘਮਨ) ੨੧੧) ਦੋ) ਐਸੇਕਹਗੁਰਕੀਨਪਾਨਾ) ਸਾਬਸਿੱਖਲੈਪਾਂਚਭੁਜਾਨਾ) ਤਿਨਕੋਨਾਮਭੁਨੇਮਨਲਾਈ) ਬਿਧੀ
 ਆਪੇਜਾਜੇਠਾਭਾਈ) ੨੧੨) ਦੋ) ਲੀਗਾਹਪਿਰਾਣਪਾਂਚੇਭਏ) ਗੁਰਅਰਜਨਸੰਗਅਪਨੇਲਏ) ਭਧਾਸੋਰੇਵਰਮੱਜਨ
 ਕੀਨੋ) ਪੁਨਦਰਬਾਰਦਰਸਕਰਲੀਨੋ) ੨੧੩) ਦੋ) ਗੁਰਅਰਜਨਪਾਨਕੀਓਪਾਂਚੇਸਿੱਖਲਵਾਇ) ਗੁਰਦਾਸਭਯਫੋਰੇ
 ਵਿੰਦਹਰਾਵਿਦਾਕਰਨਸੰਗਜਾਇ) ੨੧੪) ਦੋ) ਪੁਰਬਾਹਰਜਬਹੀਗੁਰਗਏ) ਰਾਮਦਾਸਪੁਰੇਕੋਬੰਦਨਕਏ) ਗੁਰਦਾਸ
 ਭਯਫੋਰੇਕੋਕਹਾਭੁਨਾਈ) ਹਰਗੋਵਿੰਦਕੋਪਾਸਰਹਾਈ) ੨੧੫) ਦੋ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕੋਬਚਨਬਖਾਨੇ) ਬੁਢਾਗੁਰਨਾਨਕਸਮ
 ਜਾਨੇ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਬਚਨਭੁਨੈਕੈ) ਪਰੇਚਰਨਗੁਰਗਦਗਦਪੈਕੈ) ੨੧੬) ਦੋ) ਗੁਰਦਾਸਭਯਫਾਦੀਗੁਰੂਕੋਚਰ
 ਨੀਲਗਤਿਹਵਾਰਾ) ਗੁਰਅਰਜਨਉਪਦੇਸਕਰਸਭਕੋਸੱਤਾਬਿਚਾਰਾ) ੨੧੭) ਦੋ) ਦੇਹਅਨਿਤਨਿਤਸਦਨਾਹੀ) ਜਨ

ਅਮਰਨਾਇਹੁ ਮੁਲੁ ਹਾਈ॥ ਆਤਮ ਸੱਤ ਸਦਾ ਅਬਨਾਜੀ॥ ਅਜ ਅਨ ਦੱਦ ਸਭੀ ਘਟ ਵਾਜੀ॥ ੨੧੦॥ ਤਿਹ ਆਤਮ ਕੋ ਸੱਤ ਵਿ
 ਚਾਰੇ॥ ਦੇਹ ਅਨਿ ਤਸ ਦਾ ਨਿਧਾਰੇ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਤੁ ਮਰੇ ਮੇਰੇ ਹੋ॥ ਕਾਹਿ ਤਖੇ ਦੇ ਅੰਸੁ ਮਲੇ ਹੋ॥ ੨੧੧॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚ ਧੀਰ
 ਜਭੋ ਗੁਰ ਦਾ ਸਬੁ ਦੇ ਮਨ ਆਇ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਥਿ ਇਨ ਕੋ ਪਛਾਣਾਇ॥ ੨੧੨॥ ਚੋ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਸਾਥ
 ਲਵਾਇ॥ ਗੁਰ ਦਾ ਸਬੁ ਫੁਗੁਰ ਮਹਲੀ ਆਇ॥ ਲੋਹੇ ਰਥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਗਾਇ॥ ਪਾਂਚ ਸਿੱਖ ਸੰਗ ਅਪਨੇ ਕਾਇ॥ ੨੧੩॥
 ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਇਹ ਮੇਰਾ ਬਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਚਿਤ ਵੈ ਨਿਸ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਤਾ॥ ਸੱਧੂ ਮਾਹਿਲ ਹੋਰ ਬਸਾਵੈ॥ ਪਰ ਜਾਪਤ ਗੁਰ ਯਾਦ ਕ
 ਰਾਵੈ॥ ੨੧੪॥ ਚੋ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਸੋਧੁ ਸੋਧੈ ਕਹੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਇਹਾਂ ਆਇ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਰੈ॥ ਇਛੋ ਮੇਰ ਪੁਜਾਇ॥ ੨੧
 ੫॥ ਚੋ॥ ਅਸਾਇਛੋ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇਧਾਰੈ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਇਹਾਂ ਤਰੈ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਿਹ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁ
 ਰ ਘਟ ਘਟ ਗਮਨੀ॥ ੨੧੬॥ ਪੰਥ ਚਰਤ ਕਰ ਅਨ ਕਪਕਾਰਾ॥ ਤਿਹ ਗੁਰ ਪਹੁ ਚੇ ਗੁਰ ਮੁਰਾਰਾ॥ ਦੁਤੀ ਯਾਦਿ ਵਸ ਗੁਰ
 ਪਹੁ ਚਲਹੋਰਾ॥ ਸੁਨ ਸੱਧੂ ਆਯੋ ਪੁਛਹੋਰਾ॥ ੨੧੭॥ ਚੋ॥ ਸੱਧੂ ਗੁਰ ਪਾਪਤ ਭਏ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੰਕਟਾ॥ ਸੱਧੂ ਗੁਰ ਚਰਨ
 ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਧਰ ਹੋਤਾ॥ ੨੧੮॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਾਤਿ ਉਠਾ॥ ਬਿਕੈ ਧੀਰ ਜਦੀਨ ਅਪਾਰਾ॥ ਸੱਧੂ ਤਬ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁ
 ਪਨਿਹਾਰਾ॥ ੨੧੯॥ **ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ**॥ ਤੁਹੀ ਗਮ ਪੈ ਕੈ ਸਭੀ ਦੁਸਮਾਰੇ॥ ਭਏ ਦਾਸ ਜੋ ਉਸੁ ਪਾਰੇ ਉਤਰੇ॥ ਤੁਹੀ ਗ
 ਮ ਭੂਤ ਬਨ ਯੋਕ ਸਮ ਕੋ॥ ਗਏ ਬਿਦਰ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰ ਕੋ॥ ੨੨੦॥ ਨਹੀ ਅੰਤ ਅਵੈ ਤੁਹੀ ਹੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਕਥੇ ਬੇਦ
 ਨੇ ਤਿਰਵੈ ਮੁਖ ਚਾਰੀ॥ ਬਕੀ ਸੇ ਸਥਾਨੀ ਨਹੀ ਅੰਤ ਅਵੈ॥ ਮਮੀ ਸਾਰ ਬੇਜੀ ਵਰੀ ਮੰਨ ਪਾਵੈ॥ ੨੨੧॥ ਚੋ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰ
 ਗ ਦੁਤੀ ਅਮਰ ਗੁਰੁ ਬਪੁ ਤੇਰਾ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਰਜਨ ਗੁਰੁ ਇਛੋ ਪੁਰ ਪੁਛੇਰਾ॥ ੨੨੨॥ ਬਿਦੁਸ ਦਨ ਜੈ ਸੇ ਗਏ ਕ੍ਰਿ
 ਸਨ ਦਾਸ ਨਿਜ ਜਾਨ॥ ਤੈਸ ਦਰਸ ਮੇਰੇ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ॥ ੨੨੩॥ ਚੋ॥ ਅੰਧੇ ਕਹ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਕੋ॥ ਗੁਰ

ਅਰਜਨ ਕਹਾਤਿ ਹਸਿ ਰਧ ਕੋ ॥ ਬਹੁ ਆਦ੍ਰਦੈ ਭੁਏ ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਭਾਖੋ ਸੋ ਪੁਰੋ ਮੋ ਨਿਹਲਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ਆਦਕੀ ਭਿਤੁ ਮਹਮਾਇਤ
 ਅਏ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਦਰੋ ਛਕਰਾਏ ॥ ਖਨ ਸੋ ਪੁਰਪੀਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲੈ ਗੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਦਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਅਛੋ ਨੈਤਨ ਪ
 ਲੰਘ ਰੂਸਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹੋਤੁ ਅਗ੍ਰਧਰਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਹ ਪਰਕੀਓ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿੱਖੋ ਕੋ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੨੩੪ ॥
 ਜਠਾ ਭਾਰ ਅਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਉਪ੍ਰਬਸਤਾ ਬਿਛਾਇ ॥ ਕਗ ਬਿਨ ਤੀਜੋ ਪੁਤ ਬੈਤਿ ਨ ਕੋਲੀ ਨ ਬੈਠਾਇ ॥ ੨੩੫ ॥ ਚੈ ਅਥੋ ਸੁਰਤ
 ਨ ਦਿਨ ਅਰਾਈ ॥ ਨਿਸਪਤ ਯੁਤ ਯੀ ਦੁਛਾ ਬਿਪਾਈ ॥ ਤਬ ਲੋਭੋ ਜਨ ਭੁਏ ਤੁਸਾਰਾ ॥ ਨਨਾ ਹਿਤ ਰਸ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੩੬ ॥ ਗ
 ਰ ਅੰਚ ਰਸੋ ਪੁਤ ਬਕਹਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਅਹਾ ॥ ਯੁਨ ਤਉ ਠੇ ਗੁਰ ਦੇਰ ਨ ਲਾਈ ॥ ਚੋਂ ਕੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਯੁਖ ਪਾਈ ॥ ੨
 ੩੭ ॥ ਚੈ ॥ ਭੋਜਨ ਗੁਰ ਆਗੇ ਧਰੋ ਸੋ ਪੁਜ ਲਕ ਰਜੇਵਾ ॥ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰਿਯ ਬੰਨ੍ਹ ਨ ਕਰੈ ਹਰਖੇ ਗੁਰੁ ਅਭੇਵਾ ॥ ੨੩੮ ॥ ਚੈ ਪ੍ਰੀਤ
 ਰੂਪੋ ਭੋਜਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜਿ ਹਸਦ ਮਹਾਏ ॥ ਕੀਨ ਚੁਲਾ ਨਿਜ ਪਲੰਘ ਸੁਹਾਏ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਚਰਚਾ ਮਨ ਲਾਏ ॥
 ੨੩੯ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥਾ ਬਿਰਾਜਤ ਭੁਏ ॥ ਸੋ ਪੁਸੇਵਾ ਚਾਪੀ ਕਏ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸ ਬਿੰਨ ਤਬ ਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਭੁਵ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ
 ਧਰੈ ॥ ੨੪੦ ॥ ਚੈ ॥ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰਿਯ ਗੁਰ ਰੂਪ ਲਖ ਮਨ ਮੈ ਅੰਧ ਲਖਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੇ ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਆਵਾ ਮੇਰ ਪਕਾਇ ॥ ੨੪
 ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਿਹ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਕਹੁ ਕਿਯਾ ਮਨ ਮੈ ਅਨੀ ॥ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ਤਿਹ ਭਾਖ ਸੁਨਾਏ ॥ ਆਵਾ
 ਰਿਪਾ ਸੁਤੇ ਰਪ ਕਾਏ ॥ ੨੪੨ ॥ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਝੂਠੇ ਬਚਕਿ ਆਮਨ ਮੈ ਲਾਈ ॥ ਮੰਗੀਏ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਾ ॥ ਭੋਰੇ ਸਾਜਿ ਖੀਭੁ ਵਉ ਦਾਸਾ ॥ ੨੪੩ ॥ ਚੈ ॥ ਝੂਠਾ ਧਨ ਕਿਆ ਚਿਤਾ ਦਿਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਿਪਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਯੁਨ ਹਰ
 ਖਤ ਭੁਏ ਤਿਹ ਧਨ ਧੰਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੪੪ ॥ ਚੈ ॥ ਸੋ ਪੁਰੋ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅਲਾਈ ॥ ਤੁਮਰਾ ਨਿਜ ਚਾਅੈ ਸੋਭਾਈ ॥ ਜਗਾ ਦਿਵ
 ਹਾਰ ਭੀ ਕਰੇ ਨ ਚਹੀਏ ॥ ਅਰਥ ਪ੍ਰਮਾਥ ਦੋਨੋ ਲਹੀਏ ॥ ੨੪੫ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰ ਸੇਵਕਾ ॥ ਭਾਖੀ ਰੀਤ ਤਾ

ਹਿਸੁਨੀਏਇਕਾ ਚਤਰਬਰਨਕੋਭੋਜਨਕਰੋ। ਪੀਤਭਾਵਨਿਜਮਨਮੇਧਰੋ॥ ੨੪੬॥ ਚੋ। ਗੁਰਨਾਨਕਗੁਰਸਿਖਬਚ
 ਅਟੱਲਅਚੱਲਨਿਹਾਰਾ। ਭੋਜਨਕਰਅਰਦਾਸਰਰਕਰੈਕੋਜਤੁਮਰਾ॥ ੨੪੭॥ ਚੋ। ਸੁਨਸੋਧੁਮਨਮੇਸੁਖਪਾਯੋ। ਸੀ
 ਗੁਰਚੰਦ੍ਰਜਤਨਬਤਾਯੋ। ਤਮਅਰਚੜੋ। ਨਿਸਾਕੁਮਲਾਈ। ਸੋਧੁਭੋਜਨਲਗੋਕਰਾਈ॥ ੨੪੮॥ ਪਾਇਸਤਬੈਕੜਾਹੁ
 ਸਵਰਾ। ਛੋਤੀਰਸਭੋਜਨਤਿਹਵਾਰਾ। ਕਰਤਾਰੋਭੋਜਨਚੁਖਪਾਯੋ। ਸੋਧੁਗੁਰੋਕੋਜਾਇਸੁਨਾਯੋ॥ ੨੪੯॥ ਚੋ। ਚੋਕੋ
 ਪਰਆਸਨਰੂਕੋ। ਸੀਗੁਰਤਾਂਹਿਬਠਾਈ। ਸਿੱਖਸੀਗਤਅਈਘਨੀਪੰਗਤਦੀਨਬਹਾਈ॥ ੨੫੦॥ ਚੋ। ਬਹੁਰੋਲੱਖੁ
 ਰਸਿੱਖਆਯੋ। ਭੀੜਗੁਰਨਹਪੈਠਨਪਾਯੋ। ਸੀਗੁਰਪ੍ਰੇਰਤਹਮਨਦਯੋ। ਲੱਖੁਹਟਤਹਬੈਠਤੁਕੋ॥ ੨੫੧॥ ਭੀਤਰੋਭੋ
 ਜਨਤਬਵਰਤਾਯੋ। ਸੀਗੁਰਸੀਗਤਹਰਖਤਪਾਯੋ। ਕਰੋਭੋਜਨਸੀਗਤਅਰਦਾਸਾ। ਇਹਬਿਧਮੁਖਸੋਬਚਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
 ੨੫੨॥ ਚੋ। ਆਵਾਸੋਧੁਕਾਅਬੈਨਿਸਚੈਪੱਕਾਹੋਇ। ਬਾਹਰਲੱਖੁਅਸਕਹਾਕਹਾਪੱਕਨਕੋਇ॥ ੨੫੩॥ ਚੋ। ਲੱਖੁਬਚ
 ਸੀਗਤਸੁਨਪਾਏ। ਅੰਗਜਗੁਰੋਕਬਚਨਅਲਾਏ। ਹੋਪੁਰਸਿੱਖਅਨਾਬਦਿਸਟਾਵੈ। ਕੱਚਾਆਵਾਮੁਖੋਅਲਾਵੈ॥ ੨੫੪॥
 ਸੋਧੁਕੋਗੁਰਕਹਾਸੁਨਾਈ। ਜਾਇਸਿੱਖਕੋਲਿਅਵੈਭਾਈ। ਸੋਧੁਜਾਇਤਹਲੈਆਯੋ। ਧੁਮਤਲੱਖੁਗੁਰਨਿਕਟਾਏ॥
 ੨੫੫॥ ਚੋ। ਲੱਖੁਸੀਗੁਰਰੂਪਲਖਮਨਮੇਬਹੁਸੁਖਪਾਇ। ਗਦਗਦੈਕੇਤਬਡੇਰੂਵਤਸੀਗੁਰਪਗਲਪਟਾਇ॥ ੨੫੬॥
 ਚੋ। ਲੱਖੁਕੋਤਬਗੁਰੂਭਿਠਾਏ। ਬਹੁਆਵਸੋਨਿਕਟਬੈਠਾਏ। ਸੋਧੁਕੋਗੁਰਅਸਫੁਰਮਾਈ। ਲੱਖੁਭੋਜਨਦੇਵਹੁ
 ਆਈ॥ ੨੫੭॥ ਸੋਧੁਲੱਖੁਕੋਪਗਧੋਏ। ਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰੋ। ਪੁਨਨਿਮ੍ਰਤੋਹੋਏ। ਕਰੋਭੋਜਨਲੱਖੁਹਰਖਾਨਾ। ਸੀਮੁਖਤੋਕੋ
 ਬਚਨਬਖਾਨਾ॥ ੨੫੮॥ ਚੋ। ਭਾਈਲੱਖੁਕਰਦਮਾਵਾਯਾਂਹਿਪਕਾਇ। ਮੇਰੇਵਸਕਛੁਪੈਨਹੀਲੱਖੁਯਾਹਿਅਲਾਇ
 ੨੫੯॥ ਚੋ। ਗੁਰਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਕਹਾ। ਆਵਾਨਿਸਚੈਕੱਚਾਲਹਾ। ਅੰਸਤਨਅਬਕੋਹੋਦਿਚਾਰੀ। ਇਹਾਬਰਸਾਤਲਗੇ

ਅਨੁਪਰੀ॥ ੨੬੦॥ ਪਿੱਲੀਇੱਟੱਕਾਮੁੱਲਪਵੈ॥ ਸਾਰੇਆਵਤੁਰਤਵਿਕਵੈ॥ ਸੁਨਸੱਧੁਮਨਮੇਸੁਖਪਾਏ॥ ਗੁਰਸਿੱਖਨੇਤੁ
ਬਤਏ॥ ੨੬੧॥ ਏ॥ ਗੁਰਗਤਸਿੱਖਜਸਰਾਮਦਿਖਜਲਾਬਿਨਰਿਖਦੁਖਪਾਇ॥ ਰਿਖਤਪਸੀਪਗਏਇਕੈਨਿਜਸੁਤਤੰ
ਹਿਰੁਗਾਇ॥ ੨੬੨॥ ਚੈ॥ ਪੀਪਸਰਜਲਸੁੱਧਨਕੁੰ॥ ਰਾਮਸਹਤਰਿਖਅਤਦੁਖਲੋ॥ ਜਕੋਰਿਖਨਹਿਨੇਰੇਆਵੈ॥ ਨਿ
ਜਪੱਲਾਨਹਿਕਬੈਛੁਹਵੈ॥ ੨੬੩॥ ਜਨਭੀਲਨੀਨੀਚਤੁਪਾਰੀ॥ ਸੇਵਕਰਾਮਸੇਇਬਡੁਗੁਰੀ॥ ਤਾਂਕੋਧੋਇਰਾਮਪਗ
ਪਾਏ॥ ਪੀਪਸਰਜਲਸੁੱਧਦਿਖਾਏ॥ ੨੬੪॥ ਏ॥ ਰਿਖਤਪਸੀਕਾਮਨਹਰਨਿਜਤੇਆਧਿਕਕਰਾਇ॥ ਸੇਵਕਮਹਮਾ
ਮਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਸਦਾਇ॥ ੨੬੫॥ ਚੈ॥ ਤੈਸੇਕੋਤਕਸੀਗੁਰਕੀਨੇ॥ ਸੇਵਕਅਧਕਬਰਾਈਦੀਨੇ॥ ਸੀਗਤਤਬ
ਸੀਗੁਰਕੋਕਹਾ॥ ਹੇਗੁਰਹਮਾਇਹਅਚਰਜਲਹਾ॥ ੨੬੬॥ ਸੀਗਤਤੁਮੱਕਾਮੁਖਗਾਏ॥ ਇਨਕਹਕੋਚਬਚਨਹ
ਟਾਏ॥ ਸੀਮੁਖਸੀਗੁਰਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਅਟੱਲਅਚੱਲਸਿੱਖਬਚਨਅਪਾਰੇ॥ ੨੬੭॥ ਏ॥ ਮਮਪਤੰਗਪਾਬਾਂਧੋ
ਦੇਵੈਦਾਸਛੁਡਾਇ॥ ਦਾਸਪਤੰਗਮੋਹਤੇਕਬੀਨਛੋਰੀਜਾਇ॥ ੨੬੮॥ ਚੈ॥ ਇਹਿਬਿਧਸੀਗੁਰਬਚਨਸੁਨਾਏ॥
ਸਿੱਖਸੀਗਤਮਨਮੇਸੁਖਪਾਏ॥ ਕਰਬੰਦਨਨਿਜਧਾਮਸਿਧਾਏ॥ ਸੀਗੁਰਕੀਉਪਮਾਮੁਖਗਾਏ॥ ੨੬੯॥ ਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਗੁਰੁਕੋਜਾਨਾ॥ ਸਭਸੀਗਤਮਨਨਿਸਚਾਠਾਨਾ॥ ਲੱਖੁਗੁਰਕੋਬੰਦਨਕੈਕੈ॥ ਗਯੋਧਾਮਗੁਰਸੁਖਪੈਪੈਕੈ॥ ੨੭੦
ਏ॥ ਇਹਿਜਾਮਦਿਨਜਬਅਯੋਸੀਗੁਰਕਗਬਿਸਾਮਾ॥ ਸੱਧੁਤ੍ਰਿਸਾਧੁਤਸੇਵਕਰਲੈਬ੍ਰਜਨਅਭੁਰਾਮਾ॥ ੨੭੧॥
ਚੈ॥ ਤਬਲੋਰਹੋਜਾਮਾਦਿਨਆਈ॥ ਘੋਟਭਾਂਗਗੁਰਪਾਨਕਰਾਈ॥ ਸੈਚਕਰਨਹਿਤਗੁਰੂਸਿਧਾਏ॥ ਪਾਂਚਸਿੱਖ
ਨਿਜਸੀਗਲਵਾਏ॥ ੨੭੨॥ ਪੁਨਬਾਹਰਜਬਸੀਗੁਰਗਾਏ॥ ਚੰਦੂਦੁਸ੍ਰਮੇਗ੍ਯਜਦਿਸਟਾਏ॥ ਦਿਖਪਾਪੀਮਨਮੇਖੁਨ
ਸਾਈ॥ ਤਨਮਨਤਾਂਕੇਆਗਲਗਾਈ॥ ੨੭੩॥ ਏ॥ ਤਾਤਕਾਲਜਵਤਕੁੰਬਾਦਸਾਹਨਿਕਟਾਇ॥ ਚੰਦੂਤਬਅੰਧੇ

ਕਹਾਸੁਨੇਸਾਹਗੁਰਆਇ॥੨੧੪॥ਚੈ॥ਤੁਮਕੋਤ੍ਰਾਗਸਦਨਕੁਮਿਅਰਾ॥ਕਲਕੇਰਹੇਮਨਬਡੁਪਾਰਾ॥ਕਹਾਸਾਹਜਗੁਤਿਨ
 ਕੇਧਾਮਾ॥ਗਭੀਬਨਿਵਜਤਾਂਹਿਕੋਨਾਮਾ॥੨੧੫॥ਚੈ॥ਦੂਜੁਨਿਮਨਮੇਰਿਸਖਈ॥ਹਿਦੂਉਪਮਾਸਾਹਕਰਈ॥ਦੀਨਾਪਨਾ
 ਦੀਓਬਿਸਰੇ॥ਹਿਦੂਗੁਰਕੀਉਪਮਉਚਰੇ॥੨੧੬॥ਚੈ॥ਸਭੁਕੋਐਸਸਿਖਾਇਕੈਚੈਦੂਐਸਅਲਾਇ॥ਬਾਦਸਾਹਮਨੁਆ
 ਇਅਸਪਰੀਖਾਗੁਰਕੀਪਾਇ॥੨੧੭॥ਚੈ॥ਖਾਂਦਜੀਰਗੁਰਪਾਸਾ॥ਜਾਇਲਿਅਵੇਕਰਅਰਦਾਸਾ॥ਬਾਦਸਾਹਮਨੁਆ
 ਗਾਅਸਦੋ॥ਖਾਂਦਜੀਰਗੁਰੁਢਿਗਅਯੋ॥੨੧੮॥ਚੈ॥ਅਗਸੋਚਕਰਸੀਗੁਰਅਯੋ॥ਸੱਪੁਗੁਰਬੈਠੇਸੁਖਪਾਏ॥ਚਰ
 ਚਾਗੁਰਸਿੱਖਨਕੀਕਰੈ॥ਚਰਤਗੁਰਨਾਨਕਰਿਦਧਰੈ॥੨੧੯॥ਚੈ॥ਖਾਂਦਜੀਰਤਬਅੰਗਗੁਰਅੰਦਲਭੇਟਪਰਾਇ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮਬੰਦਗੀਤਿਨਕਰੀਪਾਛੈਕਹਾਸੁਨਾਇ॥੨੨੦॥ਚੈ॥ਹੇਪ੍ਰਭਸਾਹਬੰਦਗੀਕਰੀ॥ਬਾਰੰਬਾਰਹਰਖਚਿਤਧਰੀ॥ਤੁ
 ਮਕੋਅਪਨੇਨਿਕਟਬੁਲਾਯੋ॥ਅਗੇਜੇਤੁਮਰੇਮਨਭਾਯੋ॥੨੨੧॥ਚੈ॥ਸੀਖੁਖਕਹਹੇਤੁਇਹਅਯੋ॥ਚਲੋਨਿਕਟਨਹਦੇਰਸੁਰਾ
 ਏ॥ਪਾਂਚਸਿਖਕੋਗੁਰਸੰਗਲੀਨੋ॥ਖਾਂਦਜੀਰਸੰਗਪਮਾਨਕੀਨੋ॥੨੨੨॥ਚੈ॥ਬਾਦਸਾਹਜਬਹੀਸੁਨੋਸੀਗੁਰਅਯੋਮੁਰਾ
 ਗਾਜਨਪੀਰਨਿਜਤਖਤਤੇਆਸਨਉਚਸਟਾਰਾ॥੨੨੩॥ਚੈ॥ਅਵਤਦਿਖਗੁਰਸਾਹਉਠਾਯੋ॥ਸੁਭੀਉਠੈਚੈਦੂਬੈਠਾਯੋ॥ਬਾ
 ਦਸਾਹਧਰਹਰਖਅਪਾਰੀ॥ਸੀਗੁਰਕੋਪਗਬੰਦਨਧਾਰੀ॥੨੨੪॥ਚੈ॥ਉਚਾਸਨਨਿਜਤਖਤਸੁਹਾਏ॥ਕਰਆਵਗੁਰਤਾਹਿ
 ਬਿਠਾਏ॥ਪੁਛਯੋਸਾਹਕੁਸਲਗੁਰਅਯੋ॥ਕੀਨਚਮਾਨਿਜਦਾਸਲਖਾਏ॥੨੨੫॥ਚੈ॥ਸੀਗੁਰਪੁਛੀਕੁਸਲਤਿਹਕਹੀਸਾ
 ਹਗੁਇਦੀਨਾ॥ਤੇਰਕ੍ਰਿਪਹੇਪੀਰਮਮਨਿਸਾਦਿਨਅਨੰਦਚੀਨਾ॥੨੨੬॥ਚੈ॥ਪੁਨਾਸਾਹਕਹਦੇਕਰਜੇਰੇ॥ਉਨੇਪੀਰਇਹਪ੍ਰਸਨ
 ਉਮੇਰੇ॥ਬਡਰਾਮਕੈਕਹੋਪੁਦਾਇ॥ਮੱਕਾਬਡਾਕਿਤੀਰਬਗਾਇ॥੨੨੭॥ਚੈ॥ਪੁਜਾਬਡੀਕਿਬੋਠੇਨਿਵਜਾ॥ਬਡੀਕਿਤੇਬਕਿਬੇ
 ਦਅਵਾਜਾ॥ਨੀਲਸੁਪੇਦਦੇਇਭੁਲਕੋਨਾ॥ਹਿਦੂਤੁਰਕਮੁਖਕੋਰੀਨਾ॥੨੨੮॥ਚੈ॥ਬੋਠੇਭਿਸਤਕੈਸ੍ਵਰਗਪੈਕੋਹਪੀਰਨਿਰਧਾਰਾ॥
 ੨੨੯॥

ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਬਚਸਾਹੁ ਨ ਸੀ ਭੁਗਤ ਸਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੮੯ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਐਸੇ ਕਹਾ ਮਮ ਸਿਸਾ ਅਸਪਾਇ ॥ ਭੁਗਤ ਕੀ ਬੀੜ ਕਰ
 ਪੁਨ ਭੁਗਤ ਸਬਦ ਅਲਾਇ ॥ ੨੯੦ ॥ ਚੋ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕਹਾ ਮਸਨੁ ਹੋਇ ॥ ਸੀ ਭੁਗਤ ਅਗਨ ਜਨ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪਾਛੈ ਬੀੜ ਨ ਸਬਦ ਅ
 ਲਾਇ ॥ ਅਗ ਕਹੈ ਅਬਸੇ ਇਸੁ ਨਾਏ ॥ ੨੯੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਬਦ ਅਲਾਵਾ ॥ ਸਾਹ ਪ੍ਰਸਨ ਕਾ ਉਤ੍ਤੁ ਨਾਵਾ ॥ ਯਾਂ ਕਾ ਅਰਥ
 ਜਨ ਬਡੁ ਲੀਜੈ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸੰਕੋਚੁ ਨੀਜੈ ॥ ੨੯੨ ॥ ਦੋ ਕੋਈ ਬੇਲੇ ਰਾਮੁ ਖੋ ਕੋਈ ਕਹੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਿਵ ਗੁਸੈ ਆ ਕੋ
 ਕਰੈ ਕੋਈ ਜਪੇ ਅਲਾਇ ॥ ੨੯੩ ॥ ਚੋ ਕਾਰਣ ਸਭੁ ਹੀ ਕਰੈ ਕਰੀ ਮਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਤਿ ਹੋ ਦੇਖ ਰਹੀ ਮਾ ॥ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਸੁਹੱਜ ਸਿ
 ਧਾਇ ॥ ਕੋਨਿ ਦਾਜ ਕੋ ਪੁਜ ਕਰਾਇ ॥ ੨੯੪ ॥ ਕੋਈ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕੋ ਰਹੈ ॥ ਕੋਈ ਨੀਲਾ ਚੁਪੇ ਦੇ ਕੋ ਪਰੈ ॥ ਕੋਈ ਭੁਰਕ ਕੋ ਇਕ ਹੋਇ ॥
 ਕੋਈ ਭਿਖਾਰੀ ਭਾਛੁ ਭੁਗਤੀ ਦੂ ॥ ੨੯੫ ॥ ਦੋ ਭੁਗਤ ਨ ਕਾ ਐਸੇ ਕਹਾ ਪੁਕ ਮ ਪਛਾਨ ਜਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਬ ਕਉ ਦੋ ਜੋ ਨਿਸ
 ਚੈ ਜਨੋ ਤਾਹਿ ॥ ੨੯੬ ॥ ਚੋ ਸਾਹੁ ਭੁਕੇ ਬਚਨੁ ਨਾਏ ॥ ਪੱਖ ਪਾਤਨ ਹਿਕਾ ਹੁ ਪਰਾਏ ॥ ਦੁਹੋ ਕੇ ਸਾਂਝਾ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੱਤ ਪੰ
 ਰਤ ਬਸਾਹ ਪਛਾਨਾ ॥ ੨੯੭ ॥ ਗਰ ਅੰਚਰ ਗੁਰ ਪਗ ਪਰ ਪਰੈ ॥ ਛਿੱਮੇ ਭੂਲ ਬਚ ਐਸੇ ਰਕੋ ॥ ਤਬ ਲੋ ਅਬਸੇ ਭੁਗਤਿ ਸਾ
 ਈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹਤ ਬ ਬਿਨਤ ਅਲਾਇ ॥ ੨੯੮ ॥ ਦੋ ਭੁਗਤ ਦੇਹ ਮੇਰੀ ਗੁਰੁ ਜਹੁ ਚਤੁ ਮਰੀ ਹੋਇ ॥ ਤਹ ਨਿਵਸ ਕੀਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ
 ਗ੍ਰਹ ਅਪਨੋ ਜਾਇ ॥ ੨੯੯ ॥ ਚੋ ਸੀ ਗੁਰਤ ਬਨਿ ਜਮਾ ਯਾ ਰੂਹੀ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹਮਤ ਮੇਰੁ ਮਧਾਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਕਹੇ ਸਾਹ ਕੋ ਬੈਨਾ ॥ ਸੀ
 ਗੁਰ ਰਹੈ ਹਮਾਰੇ ਐਨਾ ॥ ੩੦੦ ॥ ਹਮ ਖੌੜੀ ਇਹ ਸੇਵਕ ਮਾਵੇ ॥ ਕਹਾ ਸਾਹਿਜ ਸੀ ਗਲਿ ਜਾਵੇ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿੱਖ ਯੁਤ ਗੁਰ ਸੀ ਗਲੇ
 ਕੈ ॥ ਚੰਦੁ ਗੋਸਦ ਨ ਖੁਪੈ ਕੈ ॥ ੩੦੧ ॥ ਦੋ ਤਬੈ ਦੁਸਟ ਨਾਹ ਜਾਇ ਕੈ ਕੀਨੇ ਐਸ ਉਪਾਇ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿੱਖੋ ਕੈ ਕੈ ਦਕਰ ਗੁਰ
 ਕੇ ਬਚਨੁ ਨਾਇ ॥ ੩੦੨ ॥ ਚੋ ਭੁਮਕੁ ਕਰ ਮਮ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੇਛੁ ਲੇਹੁ ਅਬੈ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਬਡੀ ਦੇਗ ਜਲਤ ਪਤਕਰ
 ਯੋ ॥ ਪਛੇ ਇਹ ਬਿਧ ਬਚਨੁ ਨਾਏ ॥ ੩੦੩ ॥ ਸਗਾਈ ਮਮ ਪੁੜੀ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥ ਨਹੀ ਤੋਇ ਸਮੇ ਮੋਜਨ ਕੀਜੈ ॥ ਰਹੋ ਮੇਨੁ

ਰਜਲਪੈਠਏ। ਸੀਤਲਗੰਗਾਸਮੱਸੇਪਾਏ। ੩੦੩) ਏ। ਦੇਗਮਾਹਿਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੂਤਰਤਹ ਅਗਨਜਲਾਇ। ਆਠਪਹਰਿਐਸੇਕੀ
 ਚੰਬਾਰਨਬਾਕਨਪਾਇ। ੩੦੪) ਏ। ਦੁਤੀਦਿਵਸਪਾਪੀਧੀਕੀਨੋ। ਪਾਂਚਸਿੰਘਨੇਤ੍ਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਨੋ। ਚਾਂਪਿਥਵੀਉਲ
 ਟਿਕਰਵੈਂ। ਮਾਯਾਕ੍ਰਮਅਬਨਾਹਿਲਖਵੈਂ। ੩੦੫) ਏ। ਬਾਹੁਤਪਤਅਧਿਕਕਰਵਾਈ। ਸੀਗੁਰਤਿਹਪਰਦੀਏ। ਬਿਠਾਈ
 ਉਪਰਤਪਤਰੇਤਸਿਰਧਰੈਂ। ਸੀਗੁਰਮੋਨਨਬਚਨਉਚਾਰੈਂ। ੩੦੬) ਏ। ਬਾਹੁਸੀਤਲਹੋ। ਇਪੈਗੁਰਤਨਜਬੈਲਗਾਇ।
 ਆਠਪਹਰਿਐਸੇਕੀਛਪਾਪੀਜਤਨਮਹਾਇ। ੩੦੭) ਏ। ਪੁਨਪਾਪੀਮਨਐਸਾਵਿਚਾਰੀ। ਬੋਲਤਨਹਿਮੋਨਇਨਪਾਰੀ।
 ਲੇਹਤਪਤਕਰਤਰੇਧਰਵੈਂ। ਬੋਲੇਉਪਰਜਬੈਠਵੈਂ। ੩੦੮) ਏ। ਤਪਤਤਮਸਮਲੇਹਕਰਾਈ। ਤ੍ਰਿਤੀਯਾਦਿਵਸਤਬਕ
 ਹਾਸੁਨਈ। ਅਜੇਸਗਾਈਕੋਮੰਨਲੀਜੈ। ਨਤਰਲੇਹਚਰਨਪਰਦੀਜੈ। ੩੦੯) ਏ। ਗੁਰਨਕਕੋਜਾਪੁਜਪਗੁਰਅਰ
 ਜਨਮੁਖਪਾਇ। ਤਪਤਤਮਸਮਲੇਹਜੇਤਪਰਬੈਠੇਜਾਇ। ੩੧੦) ਏ। ਸੀਤਲਲੇਹਤਬੈਹੁਇਆਈ। ਬਾਰਨਬਾਕਨ
 ਗੁਰਕੋਪਾਈ। ਤਰੇਦੁਸਟਰਹੋਅਗਨਜਲਾਇ। ਸੀਗੁਰਬੈਠੇਮਨਮੁਖਪਾਇ। ੩੧੧) ਏ। ਚਤੁਰਥਾਦਿਨਧੀਪਾਪੀਕੀਨੋ। ਪੁਨ
 ਸਿਜਮਨਐਸੇਚੀਨੋ। ਐਰਜਤਨਇਹੋਬੋਲਤਨਹੀ। ਹਿੰਦੂਸਿੰਹਿਜੁਸਾਇਕਰਾਈ। ੩੧੨) ਏ। ਗੋਕਾਚਰਮਉਤਾਰਕੇ
 ਉਪਰਸਾਹਰਾਈ। ਤਬੈਸਗਾਈਮਾਨਹੈਧਰਮਹੇਤਰੂਪਾਈ। ੩੧੩) ਏ। ਗੋਕਾਕਚਰਮਉਤਾਰੇ। ਅਨਅਰ
 ਸੀਗੁਰਕੋਰੂਕੋ। ਹੁਇਸਨਮੁਖਪਾਪੀਤਬਕਹਾ। ਮਾਨਸਗਾਈਨਹਦੁਖਮਹਾ। ੩੧੪) ਏ। ਸੀਗੁਰਕਹਸਨਾਨਹਮਕਈ
 ਏ। ਪਾਂਚਸਿੰਘਹਮਰੇਸੀਗਦਈਏ। ਚੰਦ੍ਰਚੁਨਮਨਐਸੁਖਪਾਏ। ਬੋਲੇਅਬਬਚਮੋਰਮਨਾਏ। ੩੧੫) ਏ। ਕਛੁਮਾਨੁਖ
 ਅਪਨੇਦੀਏਗੁਰਕੋਸੀਗਾਧਾਰਾ। ਪਾਂਚਸਿੰਘਕੋਸੀਗਲੈਸੀਗੁਰਚਲੇਮੁਰਾਰਾ। ੩੧੬) ਏ। ਸਿਜਮਾਨੁਖਕੋਚੰਦ੍ਰਗਾਏ।
 ਕਛੁਨਕੋਹਦਿਸਟਤਰਾਰਾਏ। ਰਾਵੀਓਰਗੁਰੂਕਰਪਾਨਾਜਿਠੇਅਦਸਿੰਘਗੁਨਵਾਨਾ। ੩੧੭) ਏ। ਕਛੁਕਦੁਰਚੰਦ੍ਰਨਰ

ਅਵੈਂਗਾਨਿਨਿਕਟਗੁਰੂਭੈਖਵੈਂਗੀਗੁਰਰਾਵੀਕੀਓਸਨਾਨਾਪਾਂਚਸਿੱਖਤੋਮੋਜਨਠਨਾ॥੩੧੬॥ਜਪਜੀਪੜਤੁ
ਖਮਜੀਪੜਪੁਨਵਰੁਹਿਸਹਵਾਗਮਾਰੂਛੁਖਦੇਵਰਪੜਸੀਮੁਖਬਚਨਉਚਾਰਾ॥੩੧੭॥ਉਨੇਸਿੱਖਤੁਮੋਰੇਪਾਰੇ॥
ਸਤਬਚਨਇਹਜਾਨਹਮਾਰੇ॥ਹਮਅਬਜੇਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵੈਂ॥ਪਛੈਤੁਮਇਹਗੀਤਕਰਾਵੈਂ॥੩੧੮॥ਹਮਗੀਦੇਹਨਦਾਹ
ਕਰਾਈ॥ਜਪਜੀਪੜਤਨਦੀਮਹਿਜਾਈ॥ਜਪਜੀਭੋਗਜਗਤੁਮਪਾਵੈ॥ਤਹਾਂਦੇਹਪ੍ਰਵਹਕਰਾਵੈ॥੩੧੯॥ਹਰਿ
ਗੋਵਿੰਦਗੁਰਪਾਸਬਹੁਰਿਜਾਇਸਭਹੀਹੋ॥ਕਰੀਐਬਹੁਅਰਦਾਸਬਹੁਤੁਰਕਨਸੰਜੁਪਕਰਾ॥੩੨੦॥ਦੋ॥ਇਹਮੇ
ਏਕਰਬਾਬੀਅਯੋ॥ਦੁਤਾਰਾਹਬਅਨੰਬਜੁਹਾਯੋ॥ਆਇਬੰਦਨਗੁਰਕੋਕੀਨੀ॥ਸੀਮੁਖਤਿਸਕੋਅਗਪਾਦੀਨੀ॥
੩੨੧॥ਮਾਰੂਸਬਦਪੜੇਮਨਲਾਏ॥ਜੇਠੇਤੇਕਛੁਦਰਬਦਿਵਾਏ॥ਪੁਨਇਸਨਨਗੁਰੂਜੀਕੀਨੋ॥ਜਪਜੀਬਹੁਰਿਪ
ੜੇਰਸਲੀਨੋ॥੩੨੨॥ਦੋ॥ਗੁਰਅਰਜਨਜਪਜੀਪੜਾਪਾਇਭੋਗਤਿਹਵਾਰਾ॥ਚਤੁਰਗੁਰੁਆਵਤਭਏਕੀਨੋਐਸਉ
ਚਰਾ॥੩੨੩॥ਦੋ॥ਜਨਮਸਫਲਗੁਰਅਰਜਨਤੇਰਾ॥ਕੀਨੋਸਫਲਬਚਨਤੁਮੋਰਾ॥ਕਰਮਾਤਥੀਕਹਰਨਦੀਨੀ
ਸੀਪ੍ਰਥਮਸੀਸਦੈਖੇਦਨਲੀਨੀ॥੩੨੪॥ਗੁਰਨਾਨਕਅਸਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਧੰਨਧੰਨਸਭਜਗਤੁਮਤਾਰਾ॥ਅਬਜੁਖ
ਸੰਨਿਜਧਾਮਾਸਿਧਾਵੈ॥ਅਚਲਅਮਰਨਿਜਆਸਨਪਾਵੈ॥੩੨੫॥ਦੋ॥ਗੁਰਅਰਜਨਗੁਰਗੁਪਿਪਖੈਰਨਕੋਇਨੀ
ਹਰਾ॥ਗੁਮਸੈਨਤਬਹੀਕੀਓਸਦਸਮਦਰਚਾਰਾ॥੩੨੬॥ਦੋ॥ਗੁਰਅਰਜਨਨਿਜਦੇਹਤਜਾਏ॥ਚਾਰਗੁਰੂਕੇਸੰਗ
ਸਿਧਾਏ॥ਦੇਵਨਹਰਖਦੀਦਭੀਵਾਈ॥ਭਰੇਫੂਲਮਿਲਜੁਰਸਮੁਦਾਈ॥੩੨੭॥ਦੇਵਪੁਰੀਮੇਜੈਜੈਭੂ॥ਦੀਨਸੀਸ
ਗੁਰਪਾਪੀਹੋਯੋ॥ਇਹਬਿਧਿਅਪਨੇਧਾਂਮਪਧਾਰੇ॥ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਰੂਪਮੁਰਾਰੇ॥੩੨੮॥ਦੋ॥ਬਿਧੀਏਆਦਕਸਿ
ਖਮਿਲਬਹੁਰਦਿਗਗਕਰਾਇ॥ਰਬਾਬੀਕੋਬਹੁਰੇਕਹਾਅਲਾਹਦੀਮਾਰੂਗਾਇ॥੩੨੯॥ਦੋ॥ਮਾਰੂਸਬਦਰਬਾਬੀ

ਗਾਵਤਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਬਚਿਖ ਸੁੱਦਤਾ ਤਬ ਲੋਚੰਦੁ ਪਾਪੀ ਆਯੋ ਜਰੇ ਬਦਨ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ੩੩੩ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਕੈਸੇ ਨਿਵਾ
 ਆਈ ॥ ਰਵੀਤ ਪਰਬ ਹੁਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਮੋਕੋ ਨਿਵਾ ਕਬੀ ਨਾਮ ਵੈ ॥ ਕੁਆਰੀ ਕੰਨ ਆਪ ਰੈਦਿਖਾਏ ॥ ੩੩੪ ॥ ਚੋ ॥ ਤਬ ਬਿਧੀ
 ਏਥੇ ਸੇਕਹਾ ਕਿ ਆਬੋਲਤ ਮਤ ਮੰਦਾ ਜੇਤੀ ਜੇਤੁ ਸਮਾਇ ਗੁਰ ਗਏ ਚਾਕੁ ਅਬ ਚੰਦਾ ॥ ੩੩੫ ॥ ਚੋ ॥ ਸੁਨਿ ਪਾਪੀ ਮਨ ਮੇ ਬਿਸ
 ਮਾਯੋ ॥ ਪਛੇ ਮੁੜ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਪਛੇ ਸਿਖ ਨ ਕੀਨ ਉਪਾਵਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਦੇ ਹਸਨ ਨ ਕਰਾਵਾ ॥ ੩੩੬ ॥ ਬਹੁ ਰੋਜ
 ਪਜੀ ਪੜਤ ਸਿਧਾਏ ॥ ਰਵੀ ਮੇ ਗੁਰ ਦੇ ਹਉਠਾਏ ॥ ਜਬੈ ਰੋਗ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਯੋ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਾਯੋ ॥ ੩੩੭ ॥
 ਚੋ ॥ ਤੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸੰਮਤ ਸੁਨੈ ਸੇਰ ਹਸੈ ਸਠ ਜਨਾ ॥ ਤੀਨ ਅੰਗ ਪਰਜੇ ਠਹੁ ਦਰੈ ਬਾਥਿ ਤਪ ਮਾਨਾ ॥ ੩੩੮ ॥ ਚੋ ॥ ਤਿਹਾ ਦਿ
 ਨ ਜੇਤੀ ਜੇਤੁ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਿਜ ਆਸਨ ਪਾਏ ॥ ਪੰਚੇ ਸਿਖ ਤਬ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਰਖ ਮਾਨਾ ॥ ੩
 ੩੯ ॥ ਜਾਵਤ ਪੰਥਾ ਵਿਰਹ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਜਬਾ ਸੈਨਾ ਬਿਨੁ ਪੁਸ਼ਹਾਏ ॥ ਜਸ ਦੂਲਹ ਬਿਨ ਜਾਤ ਬਰਾਤਾ ॥ ਗਵਿ ਬਿਨਾ ਮ
 ਹਿ ਜਸ ਸਸ ਬਿਨ ਰਾਤਾ ॥ ੩੪੦ ॥ ਚੋ ॥ ਐਸ ਦੁਖ ਤਮਨ ਸੇ ਅਏ ਪੰਚਾ ਸਿਖ ਰੁਦਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਜ ਮਹਲ ਬੇਪਰੇ
 ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ੩੪੧ ॥ ਸੋ ॥ ਪੁਛ ਯੇਤ ਬਹੁ ਰਦਾ ਸਸਭੈ ਬਾਤ ਬਿਧੀ ਏਕਹੀ ॥ ਕੀਨੇ ਰੁਦਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੀਰ ਜਰਹੈ
 ਨਕਾ ਹਮਨਾ ॥ ੩੪੨ ॥ ਚੋ ॥ ਇਹ ਸੁਨ ਮਾਤੁ ਗੰਗਾਤ ਬਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਤਬ ਹੀ ਰੁਦਨਾਈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪੁਨ ਸਭਾ
 ਏ ॥ ਕਰ ਸਨ ਨ ਭਿਲਾ ਜਨ ਦਏ ॥ ੩੪੩ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਪੁਨ ਰੋਇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਹੋ ਪਤ ਹਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਗਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਰੀਝ
 ਕੀ ਕੋਠ ਝੀ ਆਏ ॥ ਬੈਠੇ ਸਕੁ ਅਤ ਹੀ ਰੁਦਨਾਏ ॥ ੩੪੪ ॥ ਚੋ ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਇਮ ਸਮਝ ਕੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਜ ਰੂਪਾ ਸੇ
 ਕ ਨਿਵਾਰਨ ਹੇਤ ਤਬ ਅਏ ਜਗਤ ਪਤਿ ਰੂਪਾ ॥ ੩੪੫ ॥ ਚੋ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਪਾਨ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਿਹ ਬੇਦ ਸੁਨਾਵੈ
 ਸੇਭ ਗਵੀਤ ਪਰ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੋਹੋ ਸੇਕ ਤੁਮ ਕਾਂਕ ਕੋਰਾ ॥ ਸਭ ਤਨ ਪੰਚ ਰੂਤ ਕਾਇ

ਸਟਰੇ ਮਿਥਾ ਦੇਹ ਅਤਮ ਸਤ ਜਨੇ ਮਿਥਾ ਸੋਕ ਕਾ ਹਿਤ ਨੇ ॥ ੩੪੭ ॥ ਦੋ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬੈਗੁਰ ਅਰਜਨ
 ਕਰਤਾਰ ॥ ਦੁਰਲਭ ਤਾਂਕਾ ਦਰਸਥਾ ਮਿਥਾ ਸਤੁ ਸੀਸਾਰ ॥ ੩੪੮ ॥ ਚੈ ਜੇ ਪਿਤ ਕੋ ਤੁਮ ਤਨ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਤਨ ਮਿਥਾ ਯੋਸੀ
 ਤਬ ਖੋਨੇ ॥ ਜਨ ਮਮਿਤ ਸਤੁ ਤਨ ਮੇਧੋ ॥ ਰੂਪ ਟਿਰੁ ਸਮਤਿ ਹਗਤ ਹੋਏ ॥ ੩੪੯ ॥ ਜੇ ਪਿਤ ਕੋ ਸਤੁ ਤੁਮ ਜਾਨੇ ॥ ਅਤਮ ਮ
 ਹਿ ਮਿਤਨ ਹਿਸਾਨੇ ॥ ਅਤਮ ਅਚਲ ਸਦਾ ਅਬਨਾ ਸੀ ॥ ਅਜਰ ਅਚਲ ਸਦਾ ਚੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ੩੫੦ ॥ ਦੋ ਅਸਤੁ ਗਵੀਤ ਕੇ
 ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਪੁਨਿ ਤਿਹ ਰੂਪਾ ਦਿਖਾਇ ॥ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਢਾ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿਗੋਗਰ ਮਾਨ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ੩੫੧ ॥ ਚੈ ਭੁਗਵੀਤ ਦ
 ਰਸਾਇਨ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ॥ ਰੁਮੋਗ ਮਾਨ ਮਨ ਸੋਕ ਮਿਟਾਏ ॥ ਭੁਗਵੀਤ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਨੀ ॥ ਚਾਰੇ ਮਿਲ ਅਭਿਹੋਇ ਅਧੀ
 ਨੀ ॥ ੩੫੨ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪੁਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਸੁਨੀਏ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਮੇਭੇ ਦੁਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ
 ਵਤਾਰੇ ਤੁਇ ਹੋਈ ॥ ੩੫੩ ॥ ਤੇਰੇ ਪਿਤ ਕੋ ਬਚਨ ਹੋ ਪਾਛੇ ਮਮਾਇ ਹਰਾਇ ॥ ਸੁਤੁ ਤੁਮ ਰਾਤੁ ਮਰੇ ਨਿਕਟ ਮੇਰੇ ਤਖਤ
 ਬਨਾਇ ॥ ੩੫੪ ॥ ਚੈ ਐਰਸੀਤ ਬਚਨ ਅਟਲ ਪਛਾਨੇ ॥ ਬੁਢੇ ਮਮੇਭੇ ਦੁਨ ਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਇਹ ਠਾਂਤ ਖਤ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮੀ
 ਰੀ ਪੀਰੀ ਅਸਦੇ ਪਾਰੇ ॥ ੩੫੫ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਅਸਾ ਬਿਨ ਤਅਲਾਏ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਜਨਾ ਮਮਨਾਏ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸੁਨ
 ਅਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ੩੫੬ ॥ ਦੋ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਖਾਛੇ ਜੇ ਅਵਤਾਰਾ ਸੇਈ
 ਰੂਪ ਤੁਮ ਹੀ ਭੁਏਨ ਰਲੀਲਾ ਬਪੁਧਾਰਾ ॥ ੩੫੭ ॥ ਚੈ ਤਾਤੇ ਇਹ ਠਾਂਤ ਖਤ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਤਾਤੇ ਮੇਧਾਰੇ ॥ ਤਖਤ ਅ
 ਕਾਲ ਨਾਮ ਤਿਹ ਕੀਜੈ ॥ ਤਾਂਹਿ ਬੈਠਿ ਪਿਤ ਬਦਲਾਈ ਜੈ ॥ ੩੫੮ ॥ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇਉ ਧਾਰੇ ॥ ਧਰਾ ਭਾਰ ਸਤੁ ਦੂਰ ਨਿਵਾ
 ਰੇ ॥ ਅਸਕ ਹ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤਬ ਸਤੁ ਮਨ ਮੇ ਬਿਸਮੇਠਾਨ ॥ ੩੫੯ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਭੁਗਵੀਤ ਕੋ ਸਤੁ ਮਿਲ ਕੀਨੀ
 ਚਾਰਾ ॥ ਬਿਥਾ ਸੋਕ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਦੇ ਹਮਰੇ ਕੀਨ ਨਿਵਾਰ ॥ ੩੬੦ ॥ ਚੈ ਭੁਗਤ ਸਿਧਾਇ ਹਮੇ ਸੁਨ ਬਤਾ ॥ ਚੈ ਦੂਮਨ ਮੇ ਬਤ

ਉਤਪਤਾ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਮਿਤ ਨਿਹਾਰੀ ਤਤ ਛਿਨ ਹੋ ਸਾਹ ਨਿਕਟ ਹੀ ॥ ੩੬੧ ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਕੋ ਐਸੇ ਕਹਾਹਿ ਮਹੈ ਚਲ
 ਤਸਮਾ ਅਬਰਹਾ ਗ੍ਰੀਖ ਮਰੁਤ ਕਸ ਮੀਰ ਨ ਜਾਵੇ ॥ ਦੋਲੀ ਚਿਰ ਪਾਨ ਕਰਵੇ ॥ ੩੬੨ ॥ ਏ ਗੁਰਮਾਯਾ ਮਤ ਸਾਹ ਕੀ ਛਾਈ
 ਸਮਝਨ ਪਾਇ ॥ ਦੋਲੀ ਚੁਪਾਨ ਕੀ ਚਿਤ ਤਾ ਛਿਨ ਦੇਰ ਨ ਲਾਇ ॥ ੩੬੩ ॥ ਗੁਗਤ ਸਿੰਘਾਇ ਹਧਿ ਪਾਇ ਕਾਜੁ ਨੀਏ ਫਲ ਨਿ
 ਰਧਾਗ ॥ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਜੋ ਨਰ ਸੁਨੈ ਜਾਵੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੁਆਰਾ ॥ ੩੬੪ ॥ ਏ ਅਗੇ ਸੁਨੇ ਕਥਾ ਇਹ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ
 ਤਖਤ ਬਨਵੈ ॥ ਸਾਖੀ ਦੋਇ ਸਿੱਖ ਕੀ ਹੋਵੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸਚਾ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਜੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਚੰਦਨ ਸਕਰੈ ਗੋ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਪਿ
 ਤ ਬੈਰਾਧ ਰੈ ਗੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਗ ਵਿਟਾਹੁ ਪੁਨ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਦਾਸ ਨ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ੩੬੫ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਮਾ
 ਹ ਦੇਵ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਸਮਾ ਏ ਬਰਨ ਨੀਨਾ ਮਸਪਤ ਮੋ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸਮੁਪਤ ਮ
 ਸਤ ਸੁਰੁ ਮਸਤਾ ਅਠਹੂ ॥ ਚਰਨ ਕਟ ਲਗੁ ਰਕੇ ਨ ਮੋ ਮੋਰੀ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਜਸ ਕਰਨ ਕੀ ਵਿਮ
 ਲ ਭਧ ਮਮਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਤੁਛ ਮਨੀਖ ਕਵਿ ਕੀ ਜੋਨੇ ॥ ਸੀਗਤ ਨਹ ਦਿਖਹਾ ਸੀ ਠਨੇ ॥ ਸਰਤ ਵੇ ਕੁਤ ਚਲੈ ਅਪਾਰੀ
 ਜਲ ਸੁਤ ਸੋਹਤ ਦਿਖਹਰਖਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤੰਤੋ ਤੁਮ ਭੀ ਹਰਖ ਪਰਾਵੇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਥਾ ਰਸਾਇ ਸਮੇ ਪਵੇ ॥ ਗੁਗਤ ਸਿੰਘਾਇ ਮ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਏ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਨਾਏ ॥ ੩ ॥ ਏ ਮਨੀਸਿੰਘ ਗਦਗਦ ਭਏ ਕੀਨੇ ਮੇਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਗੁਗਤ ਸਿੰ
 ਘਾਇ ਕਾ ਚਿਤ ਸੁਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦੁਕਥਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਏ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਮੇਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਗਤ ਹੀ ਤਗੁਰ ਕੋ ਰਸ ਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰ
 ਦ ਗੁਰ ਹੀ ਤਕਰਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਪਾਠ ਧਰਾਇ ॥ ੫ ॥ ਏ ਕੀ ਸਬਦ ਕੀ ਨਿਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵੀ ਕਰਨ ਅਧਕ ਨ ਰਾ
 ਵੈ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਖਰੂਰ ਤੇ ਆਏ ॥ ਮਉ ਕੁਲੇ ਤੇ ਹਾਇ ਇਕ ਠਾਏ ॥ ੬ ॥ ਏ ਹਰਾ ਮੁਕਾਦ ਹੋਤ ਸਭ ਹੀ ਅਏ ਜਗਤ ਹੀ ਤਜੇ
 ਆਇ ॥ ਭਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਬ ਅਏ ਸਭ ਹੀ ਤਬ ਰੁਦਨਾਇ ॥ ੭ ॥ ਮੋਹਰੀ ਆਦਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰ ਆਏ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਹ ਰਮਾ
 ॥ ਏ ॥

ਨਸੁਨਾਏ। ਮੁਕਾਣਿ ਤਿਯਾ ਜੇਤੀ ਬੀਅਈ। ਮਾਤਰੀ ਗਤ ਹਰਮਾਨ ਸੁਨਈ। ੯੦ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਮਾਹੀ। ਸਾਹਬ ਬੁਢਾ
 ਪਾਠ ਕਰਾਹੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਰਤ ਨ ਸੁਨੈ ਅਪਾਰਾ। ਜਗਤ ਹੀ ਤਸਭ ਕਰਤ ਸੁਧਾਰਾ। ੯੧ ਇਹ ਬਿਧ ਬਾਰਹ ਦਿਵਸ ਤ
 ਬਠੇ ਬੀਤੀ ਤੁਖ ਸੰਗਾ। ਸੰਗਾਂ ਦੁਹਾੜਾ ਦਿਨ ਤੇਰਵਾਂ। ਐਥਹੁ ਤਉ ਮੀਰਾ। ੯੨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋਠੜੀ ਅਰਾ। ਲਗੇ ਦੀ
 ਵਾਨ ਅਧਿਕ ਰਸ ਪਾਗੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਕੇ ਪੈਂਚ ਸਦਾਏ। ਕੁਝੇ ਸਮਾਜ ਸਬੀ ਇਕ ਠਾਏ। ੯੩ ਕਰਤ ਗੁਰ ਦਾ ਸਚੇਰ ਕਰਪ
 ਰਾ। ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਪਾਠ ਉਚਾਰਾ। ਅੰਗ ਜਚੋ ਕੀ ਪਕੌਕੜਾਹੁ। ਗਵਤ ਗਾਗੀ ਅਧਕ ਉਮਾਹੁ। ੯੪ ਏਥੇ ਅਰਮਾਸ
 ਕੁਰੀਤ ਬੈਬੁਢੇ ਪਾਏ ਭੋਗ। ਰਾਗ ਮਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਫਲ ਜੇਗ। ੯੫ ਪੁਨਰ ਮਾਲ ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਪਾਏ। ਸਭ
 ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਮੇਲ ਭੁਕਾਏ। ਜਗੀ ਪੁਸਾ ਕਾ ਮੇਲ ਕਚੀ ਨੀ। ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕੇ ਗੁਰ ਦੀ ਨੀ। ੯੬ ਐਰ ਸਿੱਖ ਨ ਕੋਦਈ ਅ
 ਪਾਰਾ। ਰਬਾ ਬੀਰਾਗੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰਾ। ਰੀਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੇ ਅਈ। ਸੋ ਮਸਿਦ ਕਾਏ ਸੁਖ ਪਈ। ੯੭ ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਪੋ
 ਬੀਜੇ ਉਜੇਲੀ ਟੋਪੀ ਸਾਬਾ। ਮਾਲਾ ਮੰਜੀ ਪਾਂਚਏ ਪਰਤਿਨ ਨਾਏ ਮਾਥਾ। ੯੮ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਦਿਖ ਮਨ ਮੁਸਕਾਏ।
 ਬੁਢੇ ਕੇ ਅਸ ਬੈਠ ਅਲਾਏ। ਇਹ ਮਸਿਦ ਕਾ ਰਾਖੋ ਅਗਰਾ। ਬੁਢਾ ਕਹੁ ਨੀਏ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ। ੯੯ ਤੁਮ ਭੇਬਾਤ ਨ ਕੋ
 ਇਛੁ ਪਈ। ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਇਹ ਰੀਤ ਚਲਾਈ। ਗੁਰਾਈ ਪ੍ਰਿਥ ਮਧਾ ਹੋਕੇ ਧਾਰੈ। ਬਹੁ ਰਿਗੁਰੂ ਇਹ ਜਗ ਨਿਸਤਾਰੈ। ੧੦੦
 ਏ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਤ ਬਕਹਾ ਸੁਨ ਬੁਢਾ ਜੀ ਬੈਨ। ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਚਾਕਿ ਅਕਾਹੈ ਸਭ ਪਟ ਨਿਨੋ ਕੇ ਅੰਨ। ੧੦੧ ਚੋ।
 ਜੋ ਬਦਲਾ ਪਤ ਸੇਲੀ ਪੈਐ। ਤੋਹ ਮਸੇਲੀ ਸੀਸ ਪਰੈਐ। ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਰਜੇਬ ਦਲਾ ਪਵੈ। ਸਸਤ੍ਰ ਪਰੇਹ ਮੇਰੇ ਬਨ ਆਵੈ।
 ੧੦੨ ਰਵਬੀ ਸੀ ਹਮ ਛੱਡੀ ਜਾਤ। ਹਮੇਰੇ ਸਦੀ ਜੁਧ ਸੁਹਾਤ। ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਚਾਐ ਸੇਕਹੇ। ਅਗੇ ਜੇਤੁ ਮਾਇਛੁ ਅਹੇ। ੧੦੩
 ੧੦੪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਬ ਚਨ ਸੁਨ ਹਰਖ ਬੁਢੇ ਮਨ ਲੀਨ। ਖਖ ਸੇਐ ਸੇਬ ਚਨ ਕਹਹ ਮਭ ਗਵੀਤ ਤੁਮ ਚੀਨ। ੧੦੫ ਚੋ

ਪੋਥੀ ਸੇਲੀ ਟੋਪੀ ਮਾਲ
 ਮੰਜੀ। ਏਹ ਪੰਚ ਗੁਰ
 ਏਕਿ ਸਾਧਨ ਮੰਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਗਮਾਤ੍ਰਮਧਰਨਕੀਜੈ॥ ਇਨਕੋਇਕਠੇਕਹੀਧਰੀਜੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸ੍ਰੀਮੁਖਅਸਬਚਭਾਖੇ॥ ਤੇਜੇਖਾਨੇਇਹਦੇਉਰਾਖੇ॥ ੨
 ੩॥ ਚਾਰਮੈਤਰਅੰਗ੍ਰਹੈਧਰਨੇ॥ ਕੋਤਕਅਨਿਕਜਗਤਮੈਕਰਨੇ॥ ਜੇਲੀਲਾਇਕਜੇਲੀਧਰੈ॥ ਲਾਇਕਜਸੜਸਸੜਕ
 ਰਫਰੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਸੜਅਸੜਅਬਧਾਰਹੈ॥ ਪਿਤਬਦਲੇਕੇਹੋਤਾ॥ ਭੂਮਭਾਰਸਭਦੂਰਕਰਕਹਬਚਪ੍ਰਭਜਸਕੇਤਾ॥ ੬॥
 ੭॥ ਅਸਕਹਤੇਜੇਖਾਨੇਰਾਖੇ॥ ਜੇਲੀਆਦਕਪਾਂਚਭੁਖੇ॥ ਸਾਹਬਭੁਫੇਕਰਅਰਦਾਸਾਦਈਪਾਗਗੁਰਕੋਰਹ
 ਰਾਸ॥ ੮॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਪਾਗਬੀਧੀਨਿਜਜੀਸਾ॥ ਦਿਖਸਭਹੀਤਬਭੁਏਜਗੀਸਾ॥ ਮੇਹਰੀਦਭੂਆਦਿਕਆਏ॥ ਸਭਨੇ
 ਦੀਨੀਪਾਗਤਦਾਏ॥ ੯॥ ੧੦॥ ਰਬਾਬੀਤਬਅਨੰਦਪੜੇਮੇਕੜਾਹੁਦੀਨਵਰਤਾਇ॥ ਅਨਮਸੀਦਾਬਿਜਮੈਭੁਏਰੀਤਹੁ
 ਰੁਓਲਟਾਇ॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ਨਿਜਨਿਜਧਾਮਸਭੀਤਬਗਾਏ॥ ਮਸੀਦਮਾਤਰੀਗਾਪਹਿਅਏ॥ ਚੁਨਹੁਮਾਤਤੁਮਸੁਤਕਿਆ
 ਕਰੀ॥ ਰੀਤਗੁਰੂਨਾਨਕਨਹਧਰੀ॥ ੧੩॥ ਭੁਖਤਸਸੜਧਰੋਤਨਮਾਹੀ॥ ਸੰਗਨਸੈਨਮੁਲਖਫਿਗਨਹੀ॥ ਮਾਤਕਭਾਇਹਨਰ
 ਨਹਜਾਨੇ॥ ਸੱਤਪ੍ਰੇਮਸ੍ਰਨਿਸਚੈਮੌਨੇ॥ ੧੪॥ ਜਾਂਕੇਬਚਪ੍ਰਗਟਭੁਏਤਿਹਬਚਜੁਪਕਰਾਇ॥ ਕਾਲਪੁਰਖਆਗਮਾਦਈਯਾਮੈ
 ਸੰਸਨਪਾਇ॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਚੁਨਮਸੀਦਮੰਨਪੀਰਜਪਾਯੋ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਗੁਰਚਰਿਤਮਹਾਯੋ॥ ਜੇਨਾਥਿਤਚੋਬਦਿਨਪਸ
 ਨਾ॥ ਗੁਰੂਦੈਤਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰਠਨਾ॥ ੧੭॥ ਹੜਪ੍ਰਥਮਏਕਮਾਥਿਤਮਾਹੀ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਪਾਗਬੀਧੀ॥ ਹੁਕਮ
 ਨਵੇਗੁਰਦੁਤੀਯਾਲਿਖਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਸਨਦੇਸਪਠਾਏ॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ਐਸਬਚਨਯਾਮੈਲਿਖੇਭੇਟਸਸੜਹੈਲਾਇ
 ਪੱਖਦਿਵਸਮੇਆਇਸਭਯਾਮੈਦੇਰਨਲਾਇ॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਇਹਬਿਧਦੀਏਮਸੀਦਪਠਾਈ॥ ਦੇਸਦੇਸਮਹਿਖਬਰਜ
 ਨਈ॥ ਹੜਪੰਚਪੰਚਮੀਜਾਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਉਦਮਕੀਨਮਹਨਾ॥ ੨੨॥ ਗੁਰਦਾਸਭੁਫੇਕੋਲੈਨਿਜਸਾਬਾ॥ ਤਖਤਅੰਰ
 ਭੁਕਰਦੀਨਾਨਾਬਾ॥ ਜਹਭੁਗਵੰਤਬੀਆਗਮਾਦਈ॥ ਤਹਾਂਅੰਰਭੁਗਰੂਜੀਕਈ॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ਚੁਰਗੁਰਦਿਨਾਇਸਥਿਲ

ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਘੋਸ਼ ॥ ੪੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ਦੇਵ ਨ ਦੇਸ ਨਿ ਦੇਸ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਆਵ ਤੇ ਸੁਰ ਸੁਰ ਅਪਾਰਾ ॥

ਗਨਉਤਮਸਮਾਵਿਚਾਰਾ ਅਤਮੰਗਲ ਸੋਸੀ ਗੁਰੁ ਬਾਜੇ ਅਧਿਕ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਚੋ ॥ ਕਿਸੀ ਰਾਜ ਨ ਹਰਾ ਬਲਗਾਯੋ ॥ ਬੁਢੇ
 ਅੰਗੁਰ ਦਾਸ ਬਨਾਯੋ ॥ ਖਚਤ ਰੇਖਤਾ ਤਖਤ ਅਕਾਰਾ ਬਨਾਯੋ ਕਛੁਕ ਉਚ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਿਖ ਮੁਖ ਬਚਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਾਇਸ ਮਾਇ ਪੁਬਨੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਨ ਬਧੀ ਛਾਬੀ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਖ ਨ ਕਬੈ ਭੁਠ ਲਜਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਚੋ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿਤ ਖਤ ਬਨਾਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਹਾਥਾ ॥ ਮਨ ਹੁੰਦਾ ਜਨ ਗਤ ਰਨ ਕੋਰ ਚੋ ॥ ਅਸੁਲੀਏ ਗੁਰ ਭੇਟ ਸੁੰਦਰਾ ਹਭੇ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਉਦਾਰਾ ॥ ਹਾੜਾ ਵਿਤੀ ਤਰੁ ਮੇਦਿ ਨ ਵਿਸ ਸੁਸੀ ਗਤ ਆਇ ਗੁਰੁ ਨਿਕਟਾਰਾ ॥ ਦਸ ਰੱਖ ਸੁਰਾ ਮਜ ਸਤਿ ਲਕ ਕੇ ਹੇਤ ਅਏ ਸ
 ਭੁਭੁਪ ਲੇਦ ਰਬ ਅਪਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ਸਾਹਬ ਬੁਢੇ ਅਸਕ ਹਾਉ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸੁਤਰੀ ਐਰ ਨਿਸਾਨ ਜੋ ਫਾਵੈ
 ਲੇਹੁ ਮੰਗਾਇ ॥ ਢਾਢੀ ਲੇਹੁ ਮੰਗਾਇ ਰਬੈਂ ਸੁਰ ਸਿਉ ਗੁਨ ਸਦਨਾ ॥ ਅਬ ਦੁਲਤਾ ਕਾਨ ਮਤਾ ਹਮਨ ਮੇਹ ਸੁਮਦਨਾ ॥ ਬੁਢੇ ਬਚ
 ਨ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਪਨ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਹਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸੁਤਰੀ ਆਦਮੰਗਾਯੋ ਅਬ ਦੁਲ ਲੀਓ ਬੁਲਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਤਬ ਅਯੋਬ ਹੁਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਬੁਢੇ ਗੁਰੁ ਕੇ ਦਰਸ ਦੀਓ ਆਇ ਕੈ ॥ ਮੁਖ ਸੋਭਾ ਪੇਬੈ ਨ ਦੇਰਨ ਹਿਠਨੀਏ ॥ ਹੋਦ ਸਮੀਧਿ
 ਤਰਵਿ ਵਾਰ ਅਮੋਲ ਕਜਾਨੀਏ ॥ ੪੩ ॥ ਅੜਿਲਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦਸ ਪੰਦ੍ਰਹ ਦਿਨ ਗਏ ਹਾੜੇ ॥ ਦਸ ਮੀਥਿਤ ਉਦਾਰ
 ਮਹੂਰਤ ਗਾੜੇ ॥ ਆਗਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਮਾਨ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਹੋਸੀ ਦੁਪਾਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬੋਝ ਬਨਾਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਚੋ ॥ ਦਰਸ ਹੇਤ ਸਿੰਗ
 ਤਖੜੀ ਆਇ ਤਬੈ ਸਮੁਹਾਇ ॥ ਪੁਜਾ ਹਮ ਚਾੜੈ ਤਬੈ ਜਬ ਗੁਰਤ ਖਤ ਸੁਹਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ॥ ਪੀਤ ਪਸਾਕ ਧਰੀ ਸੁਖ ਸ
 ਗਰ ਅੰਕਲੰਗੀ ਗੁਰ ਸੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਐਭੁਜ ਅੰਗ ਦੋਸਤ ਹੈ ਪੁਨ ਪੀਠ ਪੇਚਰ ਮਧਰੀ ਛੁਬ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਅਸ ਲੇਭ ਗਵੈ
 ਤਤ ਬੈ ਗੁਰ ਕੇ ਗਰ ਰੁਰਦੀਏ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ਮੀਰ ਕੀ ਮੀਰ ਐ ਪੀਰ ਕੀ ਪੀਰ ਸੁਦ ਉਧਰੀ ਗੁਰ ਵੀਤ ਅਲਾਵੈ ॥ ੪੬ ॥ ਚੋ ॥ ਇ
 ਹ ਬਿਧ ਸਸਤ੍ਰ ਸਭੀ ਤਨ ਪਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਮਨ ਹਰਖਾਰੇ ॥ ਤਖਤ ਬੰਦ ਨ ਕਰ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਨਿਕਟਿ ਸੁ

ਖਪਈ॥੪੭॥ ਭੁਗਵੰਤ ਕਹਾਯਾਂ ਪਰਪਗਧਾਰੇ ਬੈਠਤ ਖਤ ਨਿਜ ਸਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਸੀਗੁਰ ਕਹਹ ਮਤੁ ਮਰੇ ਦਸਾ॥ ਹਮ ਕੋ ਸੇਵਾ ਬਨ
 ਅਰਦਾਸ॥੪੮॥ ਦੋ॥ ਕਹੁ ਭੁਗਵੰਤ ਨਿਜ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਦੁਕਛੁ ਨ ਹਿਚੀਨਾ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਯਹ ਨਾਮ ਪਰਤੋਹ ਨਾਮ ਨਹੀ
 ਨ॥੪੯॥ ਦੋ॥ ਜਬ ਲਗਤੁ ਮਰੀ ਦੇਹ ਰਹੈ॥ ਤਬ ਲਗਤੁ ਮਯਾਂ ਪਰਛੁ ਬਪਵੈ॥ ਪਛੇ ਸਸਤੁ ਰੂਪ ਮਮ ਜਨੇ॥ ਮਮ ਪੁਜਾਇ
 ਤਾਇਹ ਠਾਂਠੇ॥੫੦॥ ਅੰਧੇ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਜਾਗਾਏ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਮਨ ਮੇਰਾ ਖਾਏ॥ ਸੀਗੁਰ ਉਪਰਤ ਖਤ ਬਹਾਏ॥ ਨਰੁ
 ਭੁਮ ਜੈ ਜੈ ਕਰ ਅਲਾਏ॥੫੧॥ ਦੋ॥ ਬੀਰਾ ਸਨ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਖ ਤਿਲ ਕੁਤ ਬਕੀਨਾ॥ ਸਿੱਖ ਸੀਗਤ ਅੰਧੇ ਲਖੇ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ
 ਦੀਨਾ॥੫੨॥ ਬਹੁ ਮੰਗ ਲਤ ਬਹੀ ਭ੍ਰਮੇ ਸੀਗੁਰ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ॥ ਦਾਸ ਕਵੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਪਾਂਚ ਸ੍ਰਯੋਗਾਇ॥੫੩॥ ਸ੍ਰੇ
 ਯਾ॥ ਸੋਹਤ ਸੀ ਸਧਰੀ ਕਲੰਗੀ ਗਵਿਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਤਿ ਹਦੇ ਖਲਜਾਵੈ॥ ਜਿਗੁਰ ਮਸਤ ਕਮੇ ਛੁਬ ਪਾਵਤ ਦੇਖ ਸਸੀ ਮ
 ਨੇ ਮੇਖੁ ਨਸਾਵੈ॥ ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਕੀ ਛੁਬ ਕੈ ਸਕੋਹ ਸਮ ਪਾਵਤ ਕੋਇ ਨੈਨਾ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੁ ਅੰਸ ਸਰੂਪ ਕੇ ਉਪਰ ਦਾਸ ਕ
 ਵੀ ਪਿਖ ਕੈ ਬਾਲਿ ਜਾਵੈ॥੫੪॥ ਬੀਰ ਬਰਾਸ ਨੇ ਹਨਿ ਧਾਸਨ ਪੰਕਜ ਹਾਥ ਬੁਝਾਨ ਫਿਰਾਵੈ॥ ਕੰਠਾ ਬਿਖੇ ਅਸ ਦੇਇ ਬਿ
 ਰਾਜਤ ਚਰਮ ਸੁੰਦਰ ਪੀਠ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਬਾਵੇਂ ਹਾਥਾ ਬਿਖੇ ਪਨੁ ਰਾਜਤ ਦੇਖ ਅੰਗ ਗ੍ਰੀਵ ਮਨੈ ਸਕੁ ਚਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੁ ਅੰਸ
 ਰੂਪ ਕੇ ਉਪਰ ਦਾਸ ਕਵੀ ਪਿਖ ਕੈ ਬਾਲਿ ਜਾਵੈ॥੫੫॥ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੁ ਪੀਤ ਦੁਰੁ ਲਸਾਹ ਵਤ ਦੇਖ ਛਟਾ ਮਨ ਮੇਖੁ ਨਸਾਵੈ॥ ਸਾਜ
 ਲਮੇ ਘਾਸ ਮਨ ਤਨੁ ਪਿਖ ਰੰਚ ਸਾਮ ਗੁਰੁ ਮਨ ਭਾਵੈ॥ ਰਾਮ ਅੰਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸਮ ਪਾਵਹੁ ਗੁਨਿ ਜਦਾਸ ਨਾਮ ਮਿਟਾਵੈ॥
 ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੁ ਅੰਸ ਸਰੂਪ ਕੇ ਉਪਰ ਦਾਸ ਕਵੀ ਪਿਖ ਕੈ ਬਾਲਿ ਜਾਵੈ॥੫੬॥ ਜਾਂਚਤੁ ਰਾਨ ਨ ਖੋਜਤ ਪੈ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨੇਤ ਹਨੇਤ
 ਸੁਨਾਵੈ॥ ਸੋ ਭੁਗਵੰਤ ਭ੍ਰਮੇ ਵਸ ਸੀਤ ਬਿਰਾਜੈ ਤਖਤ ਮਹਾਂ ਛੁਬ ਪਾਵੈ॥ ਸੀਗਤ ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਲ ਕੀਏ ਗੁਰ ਕੋਟਰ ਵੀ
 ਲਖ ਤੇਜ ਲਜਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੁ ਅੰਸ ਸਰੂਪ ਕੇ ਉਪਰ ਦਾਸ ਕਵੀ ਪਿਖ ਕੈ ਬਾਲਿ ਜਾਵੈ॥੫੭॥ ਅੰਗ ਜਾ ਸਿੱਖ ਅਪਾਰਖ ਤੇ ਗੁਰ

ਰਸਦੇਖਨਕੇਅਕੁਲਵੈਂ। ਬਹਮੁਨੀਸਿਵਪਾਨਨਪਵਤਸੇਉਪਰਪੁਤਖਤਸੁਹਵੈਂ। ਦੀਨਦਪਾਲਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁ
 ਦਾਸਨਿਹਲਕਰੈਗੁਨਗਵੈਂ। ਸੁੰਦ੍ਰਐਸਸਰੂਪਕੇਉਪਰਦਾਸਕਵੀਪਿਖਕੈਬਲਜਵੈਂ। ੫੮। ਦੋ। ਕਵਿਉਸਤਤਗੁਰ
 ਕੀਕਰੀਇਹਇਛਾਮਮਪੁਰ। ਤੁਮਰੇਗੁਨਨਿਸਾਦਿਨਰੋਮਨਵਿਖੇਪਕਰਦੁਗ। ੫੯। ਅਬਦੁਲਫਾਫੀਦੇਖਛਾਬਿਸੀਗੁ
 ਰਤਖਤਸੁਹਾਇ। ਸਨਮੁਖਹੁਇਠਾਂਫੁਭੇਪੈਰੀਜਸਪਗਟਾਇ। ੬੦। ਪਉੜੀ। ਸਚਤਖਤਸੁਹਾਯੇਸੀਗੁਰਪਾਇਕੈ
 ਛਬਬਰਨੀਨਹਿਜਾਇਕੋਹੋਕਿਅਗਾਇਕੈ। ਰਵਿਸਸਰੂਪੇਮਲੀਨਸੁਦਰਸਦਿਖਾਇਕੈ। ਸੀਗੁਰਤਖਤਾਬਿਰਜੇਪ੍ਰਭੂ
 ਧਿਆਇਕੈ। ਸੀਰਅਬਦੁਲਨੋਬਾਗੁਰਜਸਕਹੋਬਨਾਇਕੈ। ੬੧। ਦੋ। ਅਸਉਸਤਤਫਾਫੀਕਰੀਉਨਗੁਰਤੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸੀਮੁਖਬਚਐਸੇਕਹੋਫਾਫੀਭੁਮੇਨਿਹਾਲ। ੬੨। ਚੌ। ਪੁਨਿਫਾਫੀਕੋਬਚਨਸੁਨਏ। ਰੋਹਨਿਕਟਹਮਰੇਸੁਖਪਏ। ਵਾ
 ਰਸਭੀਸੁਰਨਕੀਗਾਵੇ। ਠਾਢੇਅੰਗਜਨਿਤਸੁਨਵੇ। ੬੩। ਸੱਤਬਚਨਫਾਫੀਮਨਲੀਨੇ। ਸੀਗਤਕੋਗੁਰਅਰਾਮਾਦੀਨੇ
 ਹੁਮਹੁਮਾਇਸੀਗਤਸਭਾਈ। ਹੈਪਟਸਸਤ੍ਰਸੁਪੁਜਚੜਾਈ। ੬੪। ਦੋ। ਤੁਰੰਗਅਨਿਕਬਹੁਰੰਗਕੇਸਸਤ੍ਰਕੀਮਾਜਿ
 ਹਰਾਰ। ਤਾਸਮੇਜੋਪੁਜਾਚੜੀਕੋਕਵਿਸਕੈਉਚਾਰ। ੬੫। ਪਉੜੀ। ਸੀਗੁਰਅਰਾਮਾਦੀਨੇ। ਬਵੰਜਬੀਰਬਪੁਪਰੇਨਵੀਨੇ
 ਛੀਪੇਈਵਰਅੰਗਤਖਾਨ। ਨਈਗਹਉਤਰੇਸਭਅਨ। ੬੬। ਸੋਗੁਰਅਗੇਖੜੇਨਿਹਾਰੇ। ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾਬਿਰਦ
 ਜਿਹਭਾਰੇ। ਸਿਖੋਕੇਕਹਾਪੁਛਾਇਹਜਾਏ। ਕੋਨਦੇਸਾਕਿਹਕਰਨਾਏ। ੬੭। ਦੋ। ਜਾਇਸਿਖਪੁਛਨਕਰਕੋਨਪੋਤਤ
 ਮਆਇ। ਦਰਸੋਹਤਏਇਹਐਸਭਕਹਾਉਨਾਇ। ੬੮। ਚੌ। ਮਾਝੇਅੰਗਦੁਆਬੇਵਾਸੀ। ਮਾਲਵੇਕੀਸਿਖਨਪ੍ਰਕਾਸੀ
 ਚਾਰਸਹੰਸਸੁਰਾਬਲਕਾਰੀ। ਸਕਤਿਨਸਹਤਬੀਰਤਨਧਾਰੀ। ੬੯। ਸਭਮਿਲਸਿਖੋਕੇਐਸਅਲਵੈਂ। ਨਹਛਿਗਦ
 ਰਬਜੁਪੁਜਚੜਾਵੈਂ। ਹਮਅਨਾਬਭੁਟਾਸਿਰਦੀਏ। ਚਮਾਸਿਧਚਹੈਂਜਬਲੀਏ। ੭੦। ਦੋ। ਸੁਨਸਿਖਾਂਕੋਬਚਨਕੋਅ

ਯੋਗੁਰਨਿਕਟਾਇ॥ ਦਰਸਨਹਿਤਅਇਪ੍ਰਭੂਸੀਸਰੋਟਸਰੁਦਾਇ॥ ੧੧॥ ਚੋ॥ ਬਵਿਜਬੀਰਗੁਰਮਨੇਜੋਨੇ॥ ਮੁਖਸੰਘਾਬਿਧ
 ਬੇਨਬਖਾਨੇ॥ ਸਰੁਕੋਲੋਵੋਨਿਕਟਬੁਲਾਈ॥ ਲਮਾਯੋਸਿੱਖਬੇਲਤਬਜਾਈ॥ ੧੨॥ ਆਇਚਰਨਬੰਦਨਕੀਨੀ॥ ਚਰਸਹੈ
 ਸਾਭਿਹੋਇਅਧੀਨੀ॥ ਪੁਨਨਿਮਿਤਤਿਨਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਸੀਸਰੋਟਪ੍ਰਭੁਲੇਹੁਮਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਦੋ॥ ਦੀਨਹੋਤਸਿਰਦੇ
 ਹਰੇਐਸਬਤਾਵ੍ਰੜਕੀਨਾ॥ ਚਰਸਹਸਸੁਰਾਬਲੀ॥ ਰਿਪਾਸਿੰਧਮਨਚੀਨਾ॥ ੧੪॥ ਮੁਖਸੰਘਨਧਨਬਚਨਉਚ
 ਰੇ॥ ਦੀਏਅਸ੍ਰਪੁਨਸਸੜਅਪਰੇ॥ ਚਰਸਹਸਹੈਦੀਏਅੰਮੇਲਾ॥ ਇਛੁਚਰੀਚੁਰਅੰਮੇਲਾ॥ ੧੫॥ ਬਿਧੀਅਪੇੜਾਐਰੀਪ
 ਰਾਦੋਬੇਜੇਠਕਹੋਬਖਾਣਾ॥ ਸਹਸਹਸਤਬਮਾਇਨਦੀਏ॥ ਚਾਰੇਸਿੱਖਸੈਨਾਨੀਕੀਏ॥ ੧੬॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਮੰ
 ਗਲਬਰੇਸੁਤਰੀਬਜਤਨਿਸਨਾ॥ ਦੈਦਰਸਨਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਕਰੈਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ॥ ੧੭॥ ਸਰੁਕੋਤਕਭਗਵੰ
 ਤਦਿਖਾਯੋ॥ ਗੁਰਫਿਗਬੈਠਨਕਾਹਿਲਖਾਯੋ॥ ਕਾਲਪੁਰਖਭੁਏਅੰਤਾਪਿਆਨਾ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਬੰਦਨਠਨਾ॥
 ੧੮॥ ਦੋਇਜਾਮਾਦਿਨਅੰਯੋਨਿਹਰੀ॥ ਉਠੇਪ੍ਰਭੂਸਾਹਬਅਉਤਾਰੀ॥ ਜਾਇਮਾਤਪਗਨਾਯੋਸੀਸਾ॥ ਗਿਗਮਾਤਬਹੁਦ
 ਈਅਸੀਸਾ॥ ੧੯॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਪੁਛਨਕੀਓਪ੍ਰਭੂਮੇਹਸੁਨਾਇ॥ ਨਿਤਕੋਤਕਕੈਸੇਕਰੈਸੀਗੁਰਦੀਨਸਹਾਇ
 ੨੦॥ ਅਨੀਸਿੰਘਕਹਚਰਤਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਯੰਕਰੈਮੁਰਾਰਾ॥ ਚੌਕੀਪਾਂਚਸਬਦਕੀਸੁਨੈ॥ ਪਛੈਗੁਰਨ
 ਨਕਜਜੁਪੁਨੈ॥ ੨੧॥ ਰਹੀਜਾਮਨਿਸਆਸਾਵਰਾ॥ ਕਰਾਇਸਨਨਜੁਨੈਹਿਤਧਾਰਾ॥ ਪਛੈਅਰਧਜਾਮਦਿਨਅਏ॥ ਚੌਕ
 ਅਨੀਦਸੁਨਮਨਲਾਏ॥ ੨੨॥ ਸਵਜਾਮਦਿਨਕੋਚਕੈਚੌਕੀਤਿਤੀਲਸੁਨਾਇ॥ ਚਰਨਕਵਲਕੀਪੇਮਸੈਪੁਨਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਛਕਾਇ॥ ੨੩॥ ਚਰਘੜੀਵਿਸਾਖਕਰਪੁਨਭਾਂਗਕਰਪਾਨਾ॥ ਭੁਛਜਾਮਦਿਨਕੋਰਹੈਸੀਗੁਰਕਰੈਪਾਨ
 ੨੪॥ ਚਰਸਹਸਸੁਰਾਸੀਗਲੈਕੈ॥ ਬਾਜਕੁਹੀਜੁਰਰੈਸੀਗਕੈਕੈ॥ ਜਾਇਬਨੈਸੀਗਸ੍ਰਨਅਪਾਰਾ॥ ਇਹਿਬਿ

ਧਿਰੀ ਗੁਰਖੇਲਾ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ੮੫ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਕਹ ਜੇ ਗੁਰ ਭਏ ॥ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡ ਨਹਿ ਕਾਹੂ ਕਏ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕਹ ਸੰਸਨ
 ਧੋਰਾ ॥ ਯਾਂ ਕਾ ਉਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿ ਚੋਰਾ ॥ ੮੬ ॥ ਦੋ ॥ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਜੋ ਜਿਨੈ ਗੁਮਾਨ ਨਹ ਆਇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਤਿ ਨੈਨੈ ਦਾ ਕਰੀ
 ਮਿਰਾਪੀ ਛੀਤ ਨ ਪਾਇ ॥ ੮੭ ॥ ਚੋ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਥ ਤਿਹ ਕਰ ਕਲਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੀਵਤ ਜੋ ਸਿ
 ਖ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਆਵੈ ॥ ਵਿਚਾਰ ਸਬਦ ਦੈ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵੈ ॥ ੮੮ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਖੇਲੈ ਨਿਤ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਕਰ ਮੁਕਤ ਅ
 ਪਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਅਰਧ ਜਾਮ ਦਿਨ ਰਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਨਤਖਤ ਪਰਬੈ ॥ ੮੯ ॥ ਸੋ ਦ੍ਰੋਹੰ ਕੀਲਾਇ ਦੀਵਨਾ ॥ ਚਤੁਰਥ ਸੁਨੈ
 ਅਧਿਕ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਪੰਚਮ ਚੋਰੀ ਸੋਹ ਲਾਗਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਪੁਨ ਬਿਸਾਖ ਕਰਾਵੈ ॥ ੯੦ ॥ ਦੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਿਤ ਬਿਹਾਰ ਗੁਰ
 ਕਰੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ਜਾਸਨ ਮਕੇ ਮੁਖਲੀ ਏ ਕਾਲ ਦੂਤ ਛੁਡ ਜਾਨਾ ॥ ੯੧ ॥ ਤਖਤ ਪੁਜ ਕਰ ਬੇਨ ਮਿਤ ਗੁਰ ਦਾਸ ਭਾਈ ਠ
 ਹਿਰਾਇ ॥ ਕਰਾਵੈ ਨਿਤ ਇਸਨ ਨੇਜ ਪੁਸਪ ਸੁਰੀ ਪਲਗਾਇ ॥ ੯੨ ॥ ਚੋ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਪ੍ਰਉਪ ਕਾਰੀ ॥ ਢਾਢੀ ਅਬ
 ਦੁਲਲੀਭ ਹ ਕਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਾਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸੁਨਾਵੈ ਵਾਰ ਅਧਿਕ ਮਨ ਲਾਏ ॥ ੯੩ ॥ ਸੋ ਦਰਪ ਛੇ ਪਰਚਿਤ
 ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਠਾਢੁ ਹੋਇ ਅਗਨ ਨਿਤ ਨੇਮਾ ॥ ਸੁਨਾਵੈ ਵਾਰ ਬਚਨ ਤਿਨ ਮਨੇ ॥ ਸੁਨਾਵੈ ਵਾਰ ਨਿਤ ਸੁਖ ਠਨੇ ॥ ੯੪ ॥ ਦੋ ॥ ਨਿਤ
 ਰਸੀ ਗੁਰ ਸੁਨੈ ਪੁਨ ਮਨ ਮੇ ਅਜਲਾਇ ॥ ਕਰੈ ਸੋਇ ਜਗਰੀਤ ਅਬ ਜੋ ਦਿਖੈ ਰਕਰਾਇ ॥ ੯੫ ॥ ਚੋ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖ
 ਤ ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਕੂੜਾ ॥ ਹੋਇ ਅਖੈ ਜੋਇ ਹਠਾ ਦੋ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇਸ ਠਹਰਾਵੈ ਰੀਤਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪਿਤ ਦੋ ਉਸ ਪੀਤਾ ॥
 ੯੬ ॥ ਮਨ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੇਸ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨਿ ਬੁਢੇ ਕੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੈ ਪੁਸਾ ਕੀ ਪਤ ਕੇ ਹਿਤ ਦੱਸੈ ॥ ਜਗਤ ਰੀਤ ਸਭ
 ਕੀ ਨੀਚ ਹੀਏ ॥ ੯੭ ॥ ਦੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪੁਜ ਚੜਾਈ ॥ ਐਇ ਹਠ ਤਖਤ ਅਕਾਲਾ ॥ ਪਛੈ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਜੀ ਰਹੈ ਰੀਤ ਤਿ
 ਨ ਕਾਲਾ ॥ ੯੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋਇ ਮਥੈ ਨ ਸੁਨ ਬੁਢੇ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਉਕਰੈ ਸੋ ਉਕਰੈ ॥ ਤੁਮ ਜਗਰੀਤ ਅਗਾਰਾ ॥ ੯੯ ॥ ਚੋ

ਜੇਕੁ ਛਕੋ ਭੁਭੇ ਪੈ ਸੋ ਉ। ਕਹ ਗੁਰ ਕਰ ਭੁਗਵੰਤ ਭੁਭੇ। ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਪ੍ਰਗਟਾਏ। ਬੁਢੇ ਸੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾ
 ਏ। ੧੦੦। ਭੁਗਵੰਤ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੀ। ਬੁਢੇ ਸੀ ਗੁਰ ਹੋਇ ਅਪੀਨੀ। ਮਹਾ ਕਾਲਤ ਬਬਰ ਨ ਉਚਾਰੇ। ਭੁਲੀ ਥਾਤ ਭੁ
 ਮ ਮਨ ਮੇਧਾਰੇ। ੧੦੧। ਦੋ ਸਾਂਤ ਭੂਪ ਪ੍ਰੈ ਮੇਰੇ ਹੋ ਗਰਿ ਮੰਦਰ ਕੇ ਮਹਿ। ਰਜੇ ਭੂਪਾਇ ਹਠਾਰੇ ਮਹਾ ਕਾਲਤ ਖਤ ਚੁਖ ਪ
 ਾ। ੧੦੨। ਚੋ ਭਖਤ ਪੂਜ ਭੁਮੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਰੇ। ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰੇ ਧਰੇ। ਪਛੇ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰੁ ਜਾਵੇ। ਭੁਮਕੋਇ ਖਸ
 ਭੁਧੀ ਮਨ ਲਾਵੇ। ੧੦੩। ਚੋ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਭੇ ਅੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਾ। ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਉਦਮ ਠਨਾ। ਜਬ ਗੁਰ ਪ੍ਰਥਮੇ ਭਖਤ
 ਭੁਧਾਏ। ਦੱਖਣ ਤੇ ਇਕ ਹਸਤੀ ਆਏ। ੧੦੪। ਦੋ। ਹਸਤੀ ਜਰੀ ਪੁਸਾ ਕਲੇ ਅਸ ਅਰੁ ਚਰ ਮਥਿ ਦੂਕਾ। ਅੰਤ ਨੀਰ
 ਖਤੰਗ ਯੁਤ ਪੰਚ ਮਧਨੁ ਖਮ ਚੂਕਾ। ੧੦੫। ਚੋ। ਅੰਕੜਾ ਗੁਰ ਬਹੁਤ ਕਰਾਏ। ਸਹਿਬ ਬੁਢਾ ਸੀ ਗਲਵਾਏ। ਇ
 ਹ ਪੂਜਾ ਸਭ ਭਖਤ ਚੜਾਈ। ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਲਾਈ। ੧੦੬। ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ। ਸਭੀ ਪੁ
 ਜ ਰਾਖੀ ਨਿਜ ਪਾਸ। ਕੜਾਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀਵਰਤਾਈ। ਨ ਭੁਭੁ ਮਜੈ ਜੈ ਕਰ ਭੁਭਾਈ। ੧੦੭। ਦੋ। ਹਸਤੀ ਦੂਢੀ ਕੋ ਦੀ
 ਚਿਭਾਈ ਜੀ ਭੁਤ ਜਾਨ। ਅਯੁਧ ਰਾਖੇ ਪਾਸ ਨਿਜ ਜਾਨ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ। ੧੦੮। ਚੋ। ਸੀ ਗੁਰ ਪੁਨ ਦਰਬਾਰ ਸਿਧਾ
 ਏ। ਪੈ ਪੁਸਕ ਜਰੀ ਤਹ ਦਾਏ। ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇ ਗੁਰ ਬੰਦ ਨ ਧਾਰਾ। ਪੁਨ ਨਿਸਾਨ ਕੋ ਕੀਓ ਦਿਦਾਰ। ੧੦੯। ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰ
 ਤਹਾਂ ਪੁਸਾ ਕਚੜਾਈ। ਬਹੁ ਰਿਗੁ ਰੂਪ ਭਖਤ ਚੁਧਾਈ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ। ਚੁਨੇ ਸਿੱਖ ਸਬ ਹੀ ਨਿਰਧ
 ਰੇ। ੧੧੦। ਦੋ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਜੋ ਕਿਹਠਾ ਮਰੈ ਜਗਤ ਕ੍ਰਿਅਾ ਨ ਹੋਇ। ਤਹਿ ਨ ਮਿਤ ਦੇਵੈ ਇਹਾਂ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਹੁਇ ਜੋਇ।
 ੧੧੧। ਚੋ। ਕੜਾਹੁ ਪੁਸਾ ਕਤਾਂ ਹਿਤ ਦੇਵੈ। ਹੋਇ ਅਖੈ ਫਲ ਜੋ ਭੁਖ ਲੇਵੈ। ਜਬਾ ਸਕਤ ਜੋ ਪੂਜ ਚੜਾਈ। ਅਕਾ
 ਲਤ ਖਤ ਕੀ ਬਡੁ ਫਲ ਪਾਹੀ। ੧੧੨। ਚੋ। ਭੁਭੇ ਭੁਭੀ ਪੂਜਾ ਭਖਤ ਚੜਾਵੈ। ਪੁਨ ਦਰਬਾਰ ਕੀ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈ। ਸੇ ਨਰ ਮੁਕਤ

ਤਬੈਹੁਇਜਾਇ। ਪਰਮਧਾਮਸ੍ਰੀਗੁਰਕਾਪਾਇ॥ ੧੧੩॥ ਚੋ॥ ਗੁਰਤਸਿੰਘਗੁਰਕੇਬਚਨਸੋਸਿੱਖਨਮਨਧਾਰਾਢਾਢੀਵਾਰ
 ਨਿਤਹੀਜੁਨੈਸ੍ਰੀਗੁਰਰੂਪਮੁਰਾਰ॥ ੧੧੪॥ ਚੋ॥ ਗੁਰਤਸਿੰਘਮਨਮਾਹਿਦਿਚੋਰੇ॥ ਜੇਦਿਨਦਿਨਕਾਚਰਤਉਚਾਰੇ॥ ਬਾਢੈ
 ਗੋਬਿੰਦਸਗਾਥਗਾਉ॥ ਤੋਭੀਅੰਤੁਨਤਾਂਕਾਪਾਂਉ॥ ੧੧੫॥ ਤਤੇਜੁਨੈਸ੍ਰੀਕੋਚਬਖਾਨੀ॥ ਅਗਮਚਰਤਗੁਰਕੇਪਹਚਾਨੀ
 ਦੀਪਮਲਕਾਮੇਲਾਅਯੋ॥ ਨਰਨਾਰੀਮਨੁਹਰਖਧਰਾਯੋ॥ ੧੧੬॥ ਚੋ॥ ਦੂਰਦੂਰਸੰਗਤਅਈਦੇਸਨਦੇਸਅਪਾਰਾ॥ ਈ
 ਪਮਲਸੰਦੂਰੁਈਪੁਜਾਚੜਅਨੁਪਾਰ॥ ੧੧੭॥ ਚੋ॥ ਅਯੁਤਹੈਤਬਚੜੇਅਮੇਲਾ॥ ਸੇਹਤਸ੍ਰੀਗੁਰਤਖਤਅੰਤੁਲਾ॥ ਬ
 ਸਤਪਨਕੀਰਾਣਤਨਅਵੈ॥ ਮਨਬਛਤਸਿੱਖਪੁਜਚੜਾਵੈ॥ ੧੧੮॥ ਮਾਯਾਬਨਗੁਰੂਛੁਹਾਈ॥ ਅੰਗਜਪੁਜਾਚੜ
 ਬਹੁਆਈ॥ ਲਗੇਦੀਵਾਨਅਧਿਕਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਕੀਰਤਨਹੈਤਅਖੰਡਅਪਾਰਾ॥ ੧੧੯॥ ਚੋ॥ ਗੁਰਦਰਸਨਕੇਦੇਖਕੈ
 ਸਿੱਖਸੰਗਤਹਰਖਾਇ॥ ਤਨਮਨਧਨਵਰੈਸਭੈਦੇਖਰੂਪਬਲਿਜਾਇ॥ ੧੨੦॥ ਚੋ॥ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰਵੈਸਕਿਸੇਰਸੁਖਦਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਦ੍ਰਿਗਛਬਕਹੀਨਜਾਈ॥ ਖੰਜਨਮੀਨਕੰਜਸਕੁਚਾਨੇ॥ ਅਪਰਬਿਪੁਪਦਰਮਮੰਦਹਾਨੇ॥ ੧੨੧॥ ਕੀਰਨਸਕਿ
 ਬੁਗੀਵਦਿਖਾਇ॥ ਲਾਜਖਾਇਬਨਮਾਹਿਸਿਧਾਇ॥ ਚੰਦਨੀਮਗੁਰਬਦਨਾਦਿਖਾਈ॥ ਕੁਮੋਲੇਪਗੁਰਦੁਤਵਿਸਟਈ॥
 ੧੨੨॥ ਚੋ॥ ਦੁਆਦਸਰਵਗੁਰਰੂਪਲਖਮਨਮੈਬਹੁਸਕੁਚਾਇ॥ ਕਿਟਭਾਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੂਮਹਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ ੧੨
 ੩॥ ਚੋ॥ ਸੰਗਤਦੇਖਰੂਪਗੁਰਅੰਸਾ॥ ਮਨਮੈਕੀਨੋਹਰਖਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ ਤਿਲੋਕਸਿੱਖਏਕਤਬਆਯੋ॥ ਚਰਨਕਵਲਗੁ
 ਰਸੀਸਾਨਿਵਾਯੋ॥ ੧੨੪॥ ਹਥਜੇਰਤਿਨਬਿਨਤਅਕਾਈ॥ ਪੇਗੁਰਮੁਹਉਪਦੇਸਕਰਾਈ॥ ਕਹੰਗੁਰਸੱਤਨਾਮਰਿਦਪ
 ਰੇ॥ ਸਭਜੀਵਨਪਰਚਮਾਬਿਚਾਰੇ॥ ੧੨੫॥ ਚੋ॥ ਸਰਬਭੂਤਅਤਮਪਿਖੇਕਿਸੀਦੁਖਾਵੇਨਾਹਿ॥ ਨਾਸਮਗੁਰਤਨਹੈ
 ਰਹੈਧਰੇਸੱਤਰਿਦਮਾਹਿ॥ ੧੨੬॥ ਚੋ॥ ਤਿਲੋਕੇਜੁਨੈਗੁਰਉਪਦੇਸਾ॥ ਧਾਰਰਿਦੈਤਬਕੀਨਅਦੇਸਾ॥ ਗੁਰੋਕੀਬੰਦ

ਨਕਰਕੈਪ੍ਰਾਨਾਗਜਨੀਓਰਤਿਲੋਕੇਠਨਾ॥੧੨੧॥ਗਜਨੀਰਜਮੁਗਲਕਾਜਨੇ॥ਤਿਲੋਕਾਤਿਹੋਨੈਕਰਪ੍ਰਮਾਨੇ॥ਨੀਮ
 ਸਦੇਰਜਰੁਪਪਾਵਤਾ॥ਤਿਲੋਕਾਨੈਕਰੀਅੰਧਕਕਰਾਵਤਾ॥੧੨੨॥ਦੋ॥ਨਖਜੀਰਗਾਰਿਮੇਜਾਇਕੈਖੇਲੈਮੁਗਲਸਿ
 ਕਾਰਾ॥ਨਿਤਨੇਮੈਸਾਕਰੈਤਿਲੋਕਾਸਾਥਾਬਿਹਾਰਾ॥੧੨੩॥ਚੋ॥ਏਕਾਦਿਵਸਚੜ੍ਹਮੁਗਲਸਿਕਾਰਾ॥ਚਲੇਸਾਥਸਬਸੁ
 ਰਹਜਾਰਾ॥ਤਿਲੋਕਾਸਾਥਮੁਗਲਕੇਰੋਪੈਲਖਮਿਰੀਤਹਅੰਗਜਭੋਨੇ॥੧੨੪॥ਤਿਲੋਕੇਤਮਕਤੇਗਤਬਝਰੀ॥ਗਰ
 ਰੁਸਹਤਮਿਗਨੀਬੀਮਾਰੀ॥ਤਹਿਉਦ੍ਰਤੇਬਚਗਿਰਾਏ॥ਨਿਕਸਤੜਫਤਿਹਪ੍ਰਾਨਤਜਾਏ॥੧੨੫॥ਦੋ॥ਤਿਲੋਕਾਦਿ
 ਖਾਬਿਸਮੈਕੁਮੈਨਿਜਮਨਾਧਿਗਉਚਰਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨਬਿਸਾਰਿਓਕਿਅਕੀਨੋਇਹਵਾਰਾ॥੧੨੬॥ਚੋ॥ਗੁਰੂਬਚਰਿ
 ਦਚਾਧਰਾਵੋ॥ਸਰਬਰੂਤਮਾਤਮਦਿਸਦਾਵੋ॥ਸੋਦਿਸਾਰਜੜਮਨਤੈਦਏ॥ਮਿਰੀਮਾਰਹਿਸਾਬਚਹਏ॥੧੨੭॥
 ਤਤੇਗਰਬੈਨਹਿਪਾਸਾ॥ਅਛਤਤੇਗਨੀਵਹੁਇਨਸਾ॥ਕਾਸੁਤੇਗਮਮਾਨਮਧਰੀ॥ਮੁਠਲੇਹਤਿਹਸਾਬਸਵਾਰੀ॥
 ੧੨੮॥ਦੋ॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਨਿਸਦਿਨਜਪੈਵਡੂਭੈਮਨਮੈਧਰਾ॥ਮੁਗਲਮਾਨਤਾਂਕਾਕਰੈਸਭੁਤੇਅਧਿਕਾਬਿਚਾਰਾ॥੧੨੯॥ਚੋ॥
 ਏਕਾਦਿਵਸਕਿਨਚੁਗਲੀਖਾਈ॥ਮੁਗਲਪਾਸਬਡੂਬੈਰਧਰਾਈ॥ਪਚਾਸਰੁਪਮੇਪਾਵਤਰੇਜਾ॥ਤਿਲੋਕਾਤਮਗਹਰਾ
 ਖਤਓਜਾ॥੧੩੦॥ਕਾਸੁਤੇਗਮੁਠਪਰਲੇਹਾ॥ਸਹੀਸਤਹਮਨੇਡੀਜੋਹਾ॥ਕਹਾਮੁਗਲਹੋਕੈਸਦਿਖਾਵੋ॥ਹੋਇਨਿਰਦ
 ਰਮੈਸਨਹਧਾਵੋ॥੧੩੧॥ਦੋ॥ਤਿਸੀਚੁਗਲਮੈਕਹਾਅਵਲਲਾਇਦੀਵਨਾ॥ਬਹੁਰਿਤੇਗਸਭੁਕੋਪਿਖੇਪਾਛੇਤਹਿਦਿ
 ਖਾਨਾ॥੧੩੨॥ਚੋ॥ਕਾਸੁਅਸਿਜੇਤਹਿਦਿਖਾਵੋ॥ਨਿਜਨੈਕਰੀਤੇਤਹਹਟਾਵੋ॥ਹਮਸੁਠੇਜੇਚਟੀਲਈਏ॥ਕੋਰਬਿ
 ਤੱਠਨਪਸਰਖਈਏ॥੧੩੩॥ਮੁਗਲਮਾਨਲਾਏਦੀਵਨਾ॥ਬੇਲੈਸੁਰਸਭੀਪਰਧਮਾਨਾ॥ਦੇਖੇਸਭੀਸੁਰਜਬ
 ਆਈ॥ਪ੍ਰਿਥਮਤੇਗਨਿਜਮੁਗਲਾਦਿਖਾਈ॥੧੩੪॥ਦੋ॥ਮੁਗਲਤੇਗਦੇਖਨਲਗੇਸਭੁਕੀਬਹੁਰਿਪਛਾਨਾ॥ਦੇ

ਖੀਅੰਸਬਹੁਸੁਰਕੀਰਹੇਕਛੁਕਤਬਆਨ) ੧੪੧) ਚੈ) ਤਿਲੋਕੇਦਿਖਮਨਮੈਭੈਖਯੋ) ਗੁਰਨਨਕਕਾਧਿ) ਨਧਰ
 ਯੋ) ਪਾਂਚਗੁਰੂਕਲੈਮੁਖਨਾਮਾ) ਛਠਮਗੁਰੂਕੋਕਰਪੁਨਾਮਾ) ੧੪੨) ਹੇਗੁਰਤੁਮੇਰੇਸੁਨਉਪਦੇਸਾ) ਮਿਗਨੀਹ
 ਤਮਨਪਾਇਕਲੇਸਾ) ਦਯਾਧਾਰਕਾਸਟਅਸਪਈ) ਜਾਨਦਾਸਨਿਜਕੋਰੇਸਹਾਈ) ੧੪੩) ਦੋਹਰਾ) ਵੇਪਤੀ
 ਗਜਰੋਛਾਕਰੀਸੀਕਟਤਾਂਹਿਦਿਖਾਈ) ਅਬਸੀਕਟਹਮਪਰਕੁਮੋਰੀਕੋਰੇਸਹਾਈ) ੧੪੪) ਚੈ) ਮੁਗਲਤੇਗਾਸ
 ਭੁਗਦਿਖਾਈ) ਤਿਲੋਕੇਕੋਤਬਕਹਾਜੁਨਾਈ) ਮਿਸੀਅਪਨਾਦਿਖਾਵੇਕੈਸੀ) ਤਿਲੋਕਾਕਹਕਗਾਗੁਰਜੈਸੀ)
 ੧੪੫) ਸਤਿਨਾਮਕਹਤੇਗਾਨਿਕਾਰੀ) ਉਤਮਅਸਪਿਖਕੀਮਤਭਾਰੀ) ਤਿਲੋਕੇਮਨਪੀਨਗੁਰਕੋਕਹਾ) ਮੁਗਲ
 ਤੇਗਾਦਿਖਬਹੁਸੁਖਲਹਾ) ੧੪੬) ਦੋਹਰਾ) ਮੁਗਲਰੋਜਦੂਟਾਕੀਓਤਿਲੋਕੇਕਾਸਤੁਏਕਾ) ਜਾਂਹਦੁਗਲਨਿੰਦਾਕਰੀ
 ਲੈਤੀਲਾਧਰਛੋਕ) ੧੪੭) ਚੈਪਈ) ਮੁਗਲਤਹਤੇਚੋਟੀਲੀਨੀ) ਬਹੁਤਜਜਾਇਤਹਿਕੋਟੀਨੀ) ਮੁਹਕਲਾ
 ਕਰਦੀਓਹਟਾਈ) ਬਹੁਰਨਕਾਹੁਨਿੰਦਕਰਾਈ) ੧੪੮) ਤਿਲੋਕਾਪੁਨਗੁਰਕੋਛਿਗਯੋ) ਪੀਨਪੀਨਕਹਪਗ
 ਲਪਟਯੋ) ਰਾਖੀਭੇਟਬਹੁਤਗੁਰਆਗੇ) ਉਸਤਤਕੀਨਬਹੁਤਰਸਪਾਰੇ) ੧੪੯) ਦੋਹਰਾ) ਤੁਮਤਿਲੋਕਕਰਤਪ੍ਰ
 ਭੂਦਾਸਭੀਰਜਹੋਹਾਈ) ਤਹਜਹਾਇਜਿਉਤਿਉਕੋਰੇਜਹਰਾਖਾਨਹੋਕਾਈ) ੧੫੦) ਚੈਪਈ) ਯੋਕਹਪਰਚਰਨਲ
 ਪਟਯੋ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਪੀਰਪਰਯੋ) ਸੀਮੁਖਕਹਾਦਯਾਅਸਭਾਈ) ਚਮਾਦੇਖਗੁਰਕੋਰੇਸਹਾਈ) ੧੫੧) ਤਿ
 ਲੋਕਾਤਬਗੁਰਆਗਲੈਕੈ) ਭੁਗਤਸਿਧਗੋਆਨੀਦਪੈਕੈ) ਤਬਲੈਸਿਖਕਟਾਰੁਆਯੋ) ਕਾਬਲਵਾਸੀਜਾਹਿ
 ਸੁਹਾਯੋ) ੧੫੨) ਦੋਹਰਾ) ਆਇਚਰਨਗੁਰਕੋਪਰਕਟਾਭੂਬਿਨਤਮਲਾਈ) ਹੇਗੁਰਮਮਕਲਮਾਨਕਰਪਰਸਰਨਤੁਮ
 ਆਇ) ੧੫੩) ਚੈ) ਕਾਬਲਕਾਸੁਬਾਜੇਭਾਰੀ) ਸੋਪੀਧੜਤਮੇਹਤਿਨਸਾਰੀ) ਅਹਿਨਿਸੋਨੋਕਰੀਤਹਿਕਰੋਵੇ) ਕ

ਰਉਪਦੇਸਜਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਵੇ॥ ੧੫੪॥ ਕਰਾਗੁਰੂ ਘਟ ਜਨ ਨ ਦੇਵੇ॥ ਸਿਤਨਾ ਮਜ ਪ ਮੁਕਤੀ ਲੇਵੇ॥ ਕਟਾਗੁਰੂ ਮਨ
 ਮੇ ਚੁਖ ਪਯੋ॥ ਲੇਨਿ ਦੇਸਗੁਰ ਭਰ ਸਿਧਾਯੋ॥ ੧੫੫॥ ਚੋ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਮੇ ਜ ਪੇ ਘਟ ਨ ਦੇਵੇ ਕਾਹਿ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਜਤ
 ਕਾ ਸੁਨੇ ਵੇਟਾ ਘਟ ਸੁਆਹ॥ ੧੫੬॥ ਚੋ॥ ਕਟਾਗੁਰੂ ਮਗਨ ਗੁਰੂ ਰਸ ਭੋਯੋ॥ ਵਾਧ ਘਟ ਕਛੁ ਲਖ ਤਨ ਭੋਯੋ॥ ਕਿਸੀ ਨੀਚ
 ਚੁਗਲੀ ਤਬ ਖਾਈ॥ ਸੁਬੋ ਕੇ ਅਸ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ॥ ੧੫੭॥ ਕਟਾਗੁਰੂ ਜਰਤ ਜੇ ਪੜਵਾਈ॥ ਵਟਾ ਘਟ ਹੀ ਪਾਈ॥ ਸੁ
 ਬਾ ਸੁਨ ਮਨ ਮੈ ਖੁਨ ਸਾਯੋ॥ ਤੁਰਤ ਕਟਾਗੁਰੂ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ॥ ੧੫੮॥ ਚੋ॥ ਵਟਾ ਆਰ ਮਗਾਯੋ॥ ਨਗ ਰਤੇ ਲਾਜਿ ਹੁਪੁਰਾ॥ ਤ
 ਸਿਉ ਤਬ ਤੇਲ ਨ ਲਗੇ ਕਟਾਗੁਰੂ ਬੈਟ ਗੁਰੂ॥ ੧੫੯॥ ਚੋ॥ ਕਟਾਗੁਰੂ ਤਬ ਮਨ ਮੈ ਬਿਸਮਾਨਾ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕਾ ਤਬ ਕੀਨਾ ਪਿ
 ਨਾ॥ ਹਿ ਗੁਰ ਕੋ ਰੋਸ ਹਾਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਪਾਟ ਨ ਪਤਤ ਬਿਰਦ ਤੁਮ ਭਾਰੀ॥ ੧੬੦॥ ਇਹ ਠਾਹਰੇ ਗਾਇ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ॥
 ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਸੁਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਏਕ ਅਨਾਥਾ ਸਿੱਖ ਤਬ ਆਯੋ॥ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਸੁਭੇਟ ਪਰਾਯੋ॥ ੧੬੧॥ ਚੋ॥ ਹਾਥ ਕਵਲ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਪੈਸੇ ਗਾਹਲੀ ਨਾ॥ ਦਾਏ ਸੇ ਬਾਂਦੇ ਪਰੈ ਬਾਂਦੇ ਦਾਏ ਕੀਨਾ॥ ੧੬੨॥ ਚੋ॥ ਦਿਖਦੀ ਦੁਨ ਸਗੁਰੀ ਬਿਸਮਾਯੋ॥
 ਸਹਬ ਬੁਢੇ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ॥ ਹੋ ਪੁੰਭਾਇ ਗਿਅ ਕੋ ਤਕ ਕਰਹੈ॥ ਅਗੇ ਮਾਯਾ ਹਾਥ ਨ ਛੋਰਹੈ॥ ੧੬੩॥ ਅਬ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਇ ਹਾ ਸਿੱਖ ਪਰ ਕਰੇ॥ ਪੈਸੇ ਜਾਸ ਅਪਨ ਕਰ ਪਰੇ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸਿੱਖ ਬੁਝ ਜਸ ਲੀਨੇ॥ ਪਉਪ ਕਰਾ ਸਿੱਖ ਪਰ
 ਕੀਨੇ॥ ੧੬੪॥ ਚੋ॥ ਕਟਾਗੁਰੂ ਕਾ ਬਲ ਮੇਰ ਹੋਇ ਤਿਹ ਠਾ ਪੜਤ ਕਮਾਇ॥ ਬੈਟਾ ਤਿਹ ਪੁਰ ਕੀਰਿ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਪਰਾਇ॥ ੧੬੫॥
 ਚੋ॥ ਬੁਢੇ ਸੁਨਿਯੋ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਪੰਨ ਗੁਰੂ ਗਾ ਸਿੱਖ ਉਦਾਰਾ॥ ਤਿਹ ਠਾ ਬਟ ਪੁਰ ਤਬ ਭੋਯੋ॥ ਦਿਖ ਸੁਬੋ ਮਨ ਮੇ ਚੁਖ
 ਯੋ॥ ੧੬੬॥ ਕਟਾਗੁਰੂ ਮਨ ਸਬ ਅਧਿਕ ਕਰਾਯੋ॥ ਤੇ ਸੇਖਾਨਾ ਸੁਭੇ ਸੋ ਪਾਯੋ॥ ਦਈ ਸਜਾਇ ਚੁਗਲ ਕੋ ਭਾਰੀ॥ ਬਹੁਰਿ
 ਨਕਾ ਹੁਨਿ ਦਉਚਾਰੀ॥ ੧੬੭॥ ਚੋ॥ ਕਟਾਗੁਰੂ ਭੋਟ ਬਹੁਤ ਲੇ ਆਯੋ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਪਾਸਾ॥ ਆਇ ਭੋਟ ਅਗੇ ਪਰੀ ਪੁਨ ਕੀਨੀ ਅ

ਰਦਾਸ) ੧੬੫) ਚੈ) ਹੇਪੁਤੁ ਮਮਕਰੀ ਸਹਾਇ) ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੇ ਤੇ ਹਬਿਰਦਾਇ) ਯੈਂ ਕਹਚਰਨ ਬੰਦ ਨਕਰੀ) ੧੬੬) ਕਟਾਰੁ ਚਰਨ ਸੁਰ ਸਿਰਧਰੀ) ੧੬੭) ਨਿਜ ਕਰ ਸੇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਜਦੀਨੇ) ਕਟਾਰੁ ਤੇ ਸਿਖ ਪੁਛ
ਨਕੀਨੇ) ਸਭ ਬਿਤੰਤ ਤਿਨ ਅਪਨ ਸੁਨਾਏ) ਸੁਨ ਸਿਖ ਨ ਮਨ ਨਿਸਚਾ ਆਏ) ੧੬੮) ਕਛੁ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਗਾਰ ਯੇ
ਕਟਾਰੁ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ) ਪੁਨ ਅਗਮ ਲੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਬਲ ਓਗ ਸਿਧਾਇ) ੧੬੯) ਤਬ ਲੈ ਪੇਖ ਮਾਸ ਬੀਤ ਯੇ)
ਅਯੋਬ ਸੰਤ ਮਾਘ ਸੁਖ ਦਾਏ) ਢਾਢੀ ਅਬ ਦੁਲਵ ਰਉਚਾਰੇ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਸੁਨ ਹਰਖਾਰੇ) ੧੭੦) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਦੀਨੇ ਦਰਬ ਅਪਾਰਾ) ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇਬ ਚਨ ਉਚਾਰਾ) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਥਾਈ ਵਾਰਾ) ਤਾਕੀ ਪੁਨਤੁ ਮਕਰ ਉਚਾਰਾ)
੧੭੧) ਦੇਹਰਾ) ਸੰਤ ਬਚਨ ਢਾਢੀ ਕਹੇ ਨੋ ਪੁਛੋ ਢਬ ਜਾਇ) ਅਬ ਦੁਲਹਾ ਬਰਥਾ ਸੁਲੈਣ ਢਾ ਗੁਰ ਸਮੁਹਾਇ) ੧੭੨)
੧੭੩) ਚੈ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਸੁਹਾਏ) ਬੁਢੇ ਆਦ ਕਨਿਕਟ ਬੈਠਾਏ) ਅਪਕ ਬਿਸਥਾਰ ਦੀ ਵਲ ਲਗਾਏ) ਦੇਖ ਪੁਰੀ
ਦੁਮਨ ਸਕੁ ਚਾਏ) ੧੭੪) ਭਿਨ ਭਿਨ ਸਭ ਵਾਰ ਉਚਾਰੇ) ਢਾਢੀ ਅਬ ਦੁਲ ਬਡ ਛਾਬਿਧਰੈ) ਪੁਨ ਜੁਤ ਬਾਈ ਵਰਸੁਨਾ
ਈ ਦੇਇ ਮਾਸ ਮੇ ਨਿਜ ਮਨ ਲਾਈ) ੧੭੫) ਲਾਇ ਪੇਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ਤੇਤ ਬਿਤ ਬਹੁਤਾਹਿ) ਚੜ੍ਹੇ ਚੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮਨ ਮੇਧਾਰ ਉਮਾਹਿ) ੧੭੬) ਬਾਈ ਵਾਰ ਕੀ ਪੁਨ ਸੁਨ ਬਾਈ) ਨੌ ਪੁਨ ਉਪਰ ਵਰਚੜਾਈ) ਕਰੇ ਯਾਦ ਗੁਰ
ਅਰਜਨ ਬੈਨਾ) ਮਨ ਪਸੰਦ ਚਾੜ੍ਹੇ ਪਰਚੈਨਾ) ੧੭੭) ਭਗਤ ਸਿਧ ਜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਈ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਪੁਨ ਸੇਇ ਚੜ੍ਹਾ
ਈ) ਭਗਤ ਸਿਧ ਕਹ ਮੇਹ ਸੁਨਾਏ) ਕੋ ਪੁਨ ਚਾੜ੍ਹੀ ਵਰ ਅਲਾਏ) ੧੭੮) ਮਨੀ ਸਿਧ ਕਹ ਜੁਨੇ ਸਿਖ ਤੇ ਸਮਧੀ ਨ
ਨਕਾਈ) ਗੁਰ ਚਰਿਤ ਸੁਨ ਇਛਨ ਹਨਿਸਦਿ ਨ ਐਸੀ ਹੋਇ) ੧੭੯) ਚੇੜ੍ਹਾ ਦੀ ਸਪਤ ਮੀਜਾਨੇ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ
ਗੁਰ ਉਦਮ ਠਾਨੇ) ਕਰਾਇ ਸਨ ਨਮੰਤ੍ਰ ਜਪ ਕੀਨੇ) ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਢੇ ਪੁਨ ਐਸੇ ਚੀਨੇ) ੧੮੦) ਕਰਾਇ ਸਨ ਨਸਭੁਰੀ

ॐ

ਇਕਠਾਏ॥ ਦਿਵਨ ਅਧਕ ਨਿਸਜਾ ਮਰਾਏ॥ ਸੀ ਮੁਖਤਬ ਗੁਰਦ ਸਕੋਕਾ॥ ਲਖਾਵੇਗੀ ਬਗੁਰੁ ਸੁਖਲਾ॥ ੧੮੩॥
 ਦੋ॥ ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਭਾਈ ਤਹ ਤੇਲਾਇ॥ ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥ ਪਰਤਖਤ ਪਰਸਭੁ ਨਿਜ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ॥ ੧੮੪॥ ਚੋ॥ ਹਰਿ
 ਰਾਇ ਦਾ ਦਿਗਤ ਖਤ ਬਿਠਾਏ॥ ਤਖਤ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰਸੇਭਾ ਪਾਏ॥ ਭਾਈ ਕੋ ਗੁਰਸੇਭਾ ਰਮਾਈ॥ ਖੋਲੇਗੀ ਬਗੁਰੁ ਮਨਲਾਈ॥
 ੧੮੫॥ ਖੋਲੇਗੀ ਬਤ ਬਸੀਸ ਨਿਵਾਵਾ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਬਠੇ ਸੁਖ ਪਾਵਾ॥ ਰਾਗੀ ਗਾਵਤ ਅਸਾਵਰਾ॥ ਲਗੇ ਦੀਵਨ ਅਧ
 ਕ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ੧੮੬॥ ਦੋ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕੀ ਤਬੈ ਸੀ ਗੁਰਮਾਰੀਆ ਪਾਇ॥ ਨੌ ਪੁਨਚਾੜੀ ਵਾਰ ਕੀ ਸੁਨੇ ਸੋਇ ਚਿਤ ਲਾਇ॥
 ੧੮੭॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਸੁਰਚੰਦ੍ਰ ਹਜ਼ਾਰ ਪੁਰਤਾ ਕੀ ਪੁਨਸੁਨ ਵਾਰਮਾੜੀ ਚੜਾਈ ਹੈ॥ ਕਮਾਲ ਰਾਇ ਪਾਰੋ
 ਧਮੋਜ ਦੀ ਨਿਉ ਕੀ ਨੇਜੇ ਪਤਾ ਕੀ ਪੁਨਸੁਨ ਵਾਰਮਾੜੀ ਕੀ ਲਿਖਾਈ ਹੈ॥ ਟੰਡੇ ਅਸਕੋਜ ਸਕੀ ਨੇ ਬਠੇ ਸੁਪਰਸਪੁਨ
 ਸੁਅਪਰਤਾ ਹਾਸਾ ਵਾਰਗਾਈ ਹੈ॥ ਸਿਰੰਦੁਸੇ ਬਠੇ ਅਲਬਾਹ ਮਸੇਜੁ ਪੁਰੁਲਤ ਕੀ ਪੁਨਬੈਰੀ ਦਲਗੁਜਰੀ ਪਰਾਈ
 ਹੈ॥ ੧੮੮॥ ਸੈਫਾ॥ ਸੁਨਕੈ ਪੁਨਸੇਰਲ ਲਾਬਹਲੀ ਮਕੀਜੁ ਪਕੀ ਓਵਰੁ ਵੇਸ ਚੜਾਈ॥ ਜੇ ਪਸੁ ਬੀਰਕੋ ਮਰਦ ਪੀਰਪੁ
 ਰਬਾਈ ਸੇਰਸਰੁਦੁ ਮਚਈ॥ ਸੇ ਪੁਨਰਾਮ ਕਲੀ ਸੁਰਗਾਗ ਮੈਰੋਇ ਦਮਾਲ ਗੁਰੁਜੀ ਲਿਖਾਈ॥ ਮਹਮੇਰਸਨੇ ਜਿਮਤੁ
 ਪਕੀ ਓਪੁਨਸੁੰਦੁ ਸਰੰਗ ਵਾਰਪਰਾਈ॥ ੧੮੯॥ ਸੋ॥ ਪੁਨਰਾਣੈ ਕੈਲਾਸ ਮਾਲਦੇਵ ਨਿਮਜੁ ਪਕੀਲਾ॥ ਤਿਹ ਪੁਨਗੁਰੁਪੁ
 ਕਾਸਮਲ ਰਵਰਪੈਸੋ ਲਿਖੀ॥ ੧੯੦॥ ਦੋ॥ ਪੁਸੇ ਵਾਰਕੀ ਪੁਨਸੁਨੀ ਸੀ ਗੁਰਮਨੁ ਹਰਖਾਈ॥ ਵਾਰਕਾਨਕੋ ਪਗਲਿਖੀ
 ਜੇ ਪੁਨਗੁਰਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ ੧੯੧॥ ਚੋ॥ ਗੁਰਾਤ ਸਿੰਘ ਨੌ ਪੁਨਏ ਚਾੜੀ॥ ਜਾਕੀ ਲਖੀ ਬਿਤੁ ਚਗਾੜੀ॥ ਸੀ ਗੁਰਨੌ ਪੁਨਿ ਮੁਖੇ
 ਉਚਰੀ॥ ਭਾਈ ਲਿਖੀ ਗ੍ਰੰਥ ਹਿਤ ਪਾਗੀ॥ ੧੯੨॥ ਸਭਾ ਸਿੰਘਨ ਮੁਖਧਨ ਧਨ ਗਾਏ॥ ਗੁਰਦਾਸ ਭਾਈ ਮੁਖਨੇ ਤਅਲ
 ਏ॥ ਜੁਗਲਘੜੀ ਨਿਸਜ ਬੈਰਾਈ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੁ ਸੀਤੋ ਖੋਲਾਈ॥ ੧੯੩॥ ਤਬਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰਸੀਸ ਪਰਾਏ॥ ਬੁਢਾ ਸੀ

ਦਰਬਾਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਉ ਪਰਤਖਤ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਵਾਰਾ ਸਾਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧੯੩ ॥ ਏ ॥ ਪਾਇਓ ਗਤ ਬਵਰਕਾ
 ਰਾਗੀ ਅਨੰਦ ਲੀਨ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਦਿਵਸ ਕਾਰਜ ਲਗੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਅਹਿਸਰੁ ਚੀਨ ॥ ੧੯੪ ॥ ਏ ॥ ਨਿਤ ਨੁਤਨ ਅਸਮੰਗਲ
 ਹੋਵੇ ॥ ਗੁਰੂ ਦਰਸਾਇਖ ਸਰੁ ਦੁਖ ਖੋਵੇ ॥ ਤਖਤ ਗੁਰੂ ਜੇ ਦਰਸਾਇਖਾਵੇ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਗੁਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੇ ॥ ੧੯੫ ॥
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਰੂਪ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਿਤ ਦਰਸਨੇ ਯਾ ਕਾ ਕਰੈ ॥ ਪੁਸਪ ਸੁਗੰਧ ਪੂਜ
 ਏਗਾਧਰੈ ॥ ੧੯੬ ॥ ਏ ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਧਾਮ ਕੋ ਦੇਹ ਤ੍ਵਾਰਾ ਸੇਜਾਇ ॥ ਤਹਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਭੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਰੂਪ ਸਮਾ
 ਏ ॥ ੧੯੭ ॥ ਏ ॥ ਗੁਰਤ ਸਿੰਘ ਏਕ ਥਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਖਤ ਕਥਾ ਜਗ ਮੇਰੁ ਖਕਾਰੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਗਾਥ ਅੰਗ ਸੁਨ ਅੰਸੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕਰੈਂ ਤਿਹ ਜੇਜੇ ॥ ੧੯੮ ॥ ਏ ॥ ਇਹ ਠਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ॥ ਖੇਰੁ ਸਿਕਰਨ ਕਾ ਹੂਰੈ ॥ ਤਿਹ ਠਾ ਚੰਦ੍ਰ ਅਤ
 ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਕੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਅਜ ਬੈਦਿਖਾਵੈ ॥ ੧੯੯ ॥ ਏ ॥ ਰਿਣੀ ਕੁਆਰੀ ਪਿਤਾ ਸਿਰ ਬੈਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਨਹਾਇ ਨੈਨ ਨਹੇਰੀ ॥
 ਤੀਨ ਬਾਤ ਏ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਹਿ ॥ ਏਕ ਠੀਕੇ ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਪਾਹਿ ॥ ੨੦੦ ॥ ਏ ॥ ਰਿਣੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੈ ਭ੍ਰਮੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਕੁਆ
 ਰੀ ਕੀਨਾ ਘਰਾਤਿ ਜੈ ਬੈਰੀ ਗੁਰੂ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਏ ॥ ਜਬ ਲੋਹਰ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰ ਗੰਮੇ ॥ ਦਿਲੀਜਾ ਏ ਬੰਦੇ ਦੁਖ ਲਹੇ ॥ ਬਰੁ
 ਦੁਖ ਸੇਖਟ ਬਰਖਾ ਬਿਤਾਏ ॥ ਜਤਨ ਨ ਕੋਊ ਮਨ ਮੇ ਪਾਏ ॥ ੨੦੨ ॥ ਏ ॥ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰ ਅੰਸ ਮਨ ਅਈ ॥ ਗੁਰ ਦਿਗ ਪਤੀ
 ਏ ਉਪਠਾਈ ॥ ਪਾਪੀ ਲਿਖੀ ਪੜਕਾ ਅੰਸੇ ॥ ਘਟ ਦਿਖਤੁ ਰਾਪ੍ਰਤ ਮੁਖ ਜੇਜੇ ॥ ੨੦੩ ॥ ਏ ॥ ਬਹੁ ਅਧੀਨ ਗੀਬ ਚਲਿ
 ਖੇਹੇ ਗੁਰਤ ਮਰੇ ਸਾਕਾ ॥ ਇਹ ਦਾਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੈ ਜਾਨ ਸਤ ਮਮ ਵਕਾ ॥ ੨੦੪ ॥ ਏ ॥ ਨਾਤ ਰਹਰੇ ॥ ਵਿਦੁਸਤ ਬਾਤਾ ॥
 ਮਰੇ ਪਿਤ ਕੀਨੇ ਉਤਪਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਕਰ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੇਠ ਲਪਾਏ ਤਹ ਮਹਨਾ ॥ ੨੦੫ ॥ ਏ ॥ ਜੇਤੁ ਮਾਨੋ ਬਰੁ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ॥
 ਨਹੀ ਤੈ ਸੇਖਦ ਪਰਾਵੇ ॥ ਸੋਪਤੀ ਲਿਖ ਦੁਤ ਪਠਾਏ ॥ ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਵਸ ਮੇਰੇ ਚਲਾਏ ॥ ੨੦੬ ॥ ਏ ॥ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਤਖ

ਤਪ੍ਰਬਰੁ ਸੋਭਾ ਛਬਦੇ ਤਾ ਜੇ ਅਵਤਾਰੁ ਸਰਨ ਤਕ ਮਨ ਬਾਛਤ ਬਰਲੇਤਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜੁਗਲ ਪਤ੍ਰੀ ਦਿਨ ਰਹੇ ਨਿਹਾ
 ਰਾ ਸੋਦਰ ਚੌਕੀ ਹੋਤ ਅਪਰਾ ॥ ਦੂਤ ਦੇਖ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰਤਾਈ ॥ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰਿਥ ਮ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ੨੦੨ ॥ ਬਹੁਰੇ ਪਤੀਗੁ
 ਰ ਕੇ ਦੀਨੀ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਚੰਦੂ ਬਿਨ ਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਲੇ ਪਤੀਗੁਰ ਤ ਬੈਪੜਾਈ ॥ ਦਿਵਨ ਮੋਧ ਸੁਰ ਉਚ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੦੩ ॥ ਦੋ ॥ ਪ
 ਰ ਪਤੀ ਮਨ ਰਿਸ ਪਈ ਸੀ ॥ ਮੁਖ ਕਹਾ ਮਲਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਦੂਤ ਮ ਮ ਬੈਨ ਤੁ ਮ ਸੁਰ ਹੀ ਤਾਂ ਹਿਸੁਨਾਈ ॥ ੨੦੪ ॥ ਚੈ ॥ ਸੰਤਰੁ
 ਪ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ॥ ਤ ਸੋਛ ਲਤੁ ਮ ਕੀਨ ਮ ਭੇਵ ॥ ਤੁ ਮ ਕੁਕਰ ਸ ਮੁਕੋ ਨ ਕਰੇ ॥ ਕਹੂ ਭੈ ਨ ਹੀ ਤੁ ਮ ਮਨ ਪਏ ॥ ੨
 ੦੫ ॥ ਚੈ ॥ ਪਰ ਕਰਤੁ ਹਿਤ ਪਾਨਾ ॥ ਤ ਬਜੇ ਨੇਰੇ ਅਬ ਨ ਹਜਨਾ ॥ ਤ ਬਲਗ ਕੁਕਰ ਸ ਮੁਕੋ ਨ ਕਰੇ ॥ ਜ ਬਲਗ ਕੀ
 ਰਨ ਹਿਦਿਖਾਵੇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਚੈ ॥ ਅੰਗਨ ਚੰਦੂ ਦੇਖ ਜ ਬਤ ਬੋਭੋ ਕ ਨ ਮਿਟ ਜਾਈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਤੁ ਮ ਕੁਕਰ ਕੋ ਹਮ ਕਰ ਚੰਦੂ
 ਤਾਈ ॥ ੨੦੭ ॥ ਚੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਇ ਮ ਬੈ ਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਚਲੇ ਦੂਤ ਦਿਲੀ ਮ ਹਿਅਾਈ ॥ ਚੰਦੂ ਕੋ ਸੁਰ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ
 ਮੁਖ ਸੈ ਜੋ ਸ ਅਲਾਈ ॥ ੨੦੮ ॥ ਚੈ ॥ ਅੰਗਨ ਚੰਦੂ ਦੇਖ ਜ ਬਤ ਬੋਭੋ ਕ ਨ ਮਿਟ ਜਾਈ ॥ ਰਖ ਸੈ ਨ ਪਤ ਸਾ ਹ ਕਹਾਏ ॥ ਦਾ ਦੀ ਕੀ ਨਿਤ ਵਰ ਸੁਨ
 ਵਤਾ ॥ ਚੜਤ ਪੁਜ ਅਵਤ ਇਕ ਜਾਵਤਾ ॥ ੨੦੯ ॥ ਚੈ ॥ ਤ ਬਚੇ ਦੂ ਮ ਨ ਮੇ ਦੁਖ ਮੇ ਬਨੇ ॥ ਤ ਬਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅੰਗਨ ਚੰਦੂ
 ਨ ਮੇ ਪਰੀ ਕ ਹੋ ਸ ਹ ਸੋ ਜਾਈ ॥ ੨੧੦ ॥ ਚੈ ॥ ਜਨਾਇ ਕੀ ਤ ਸ ਮ ਚਲ ਗਏ ॥ ਬੰਦ ਨ ਕਰਤ ਹ ਬੈਠ ਤ ਕੋ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹਤ
 ਹ ਅਵਰ ਕੀਨੇ ॥ ਨਿਕਟ ਬੈਠਾਈ ਮਨ ਬਹੁ ਦੀਨੇ ॥ ੨੧੧ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਾਯਾ ਬੀਰੁ ਰੀ ॥ ਪਛੇ ਬਾਦ ਸਾਹਤ
 ਰੀ ॥ ਸ ਮਾ ਜਨ ਮਾਯਾ ਕੁ ਮ ਗਏ ॥ ਤ ਬਚੇ ਦੂ ਅਸ ਪੁਛਤ ਕੋ ॥ ੨੧੨ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮ ਬਾਤ ਸੁਰ ਦੇ ਸ ਕੀ ਚੰਦੂ ਦੀ ਸੁਨ
 ਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਇ ਮੇ ਸੋ ਕ ਹੋ ਅਗਾ ਹੋਇ ਅਲਾਈ ॥ ੨੧੩ ॥ ਚੈ ॥ ਅਚਰਜ ਬਾਤ ਇਕ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਹੁਕ ਮ ਹੋਇ ਤ
 ਬਦੇ ਉਸੁਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸਾਹਤ ਸੁਰ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਕਿਸਾ ਸੀ ਕ ਮਨ ਅਪਨੇ ਪਾਵੇ ॥ ੨੧੪ ॥ ਕਹਾ ਚੰਦੂ ਹਜਰਤ ਸੁਨਾਏ

ਅਮੋਲਕ ਬਤੁਨੀ ਮੈ ਜੈ ਸੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬੇਤੁ ਮ ਪਹਿ ਆਇ ॥ ਆਬ ਲਾਗੁ ਸੁਰ ਲੇਕ ਸਿਧਾਇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਚੋ ॥ ਜਹਾਂ
ਗੀਰਜ ਬਹੀ ਸੁਨ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਨ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਮੁਖ ਰੁਰ ਅੰਗੁਲ ਆਪ ਨੀਕੀ ਨੇ ਬਹੁ ਵੈਰਗਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਚੋ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ
ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਬੇਸੁਖ ਰੂਪ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਜ ਕਹ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਹੁ ਰਿਸੀ ਦੇ ਸਾਮੇ ਹਨ ਦਯੋ ॥ ੨੨੩ ॥
੩ ॥ ਏਹ ਅਬ ਕੁਮੋ ਪਾਪਾ ਸਿਰ ਤੇਰੇ ॥ ਦੇਸ ਨ ਕ ਛੁ ਧਾਹਿ ਮੈ ਮੇਰੇ ॥ ਅਨ ਕ ਇਲਾਜ ਖਬਰ ਜੇ ਹੋਈ ॥ ਜਤਨ ਨ ਚਲੈ ਖ
ਬਰ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਚੋ ॥ ਆਬ ਲਾਗੁ ਤਿਨ ਕੋ ਭੁਈ ਚੰਦੁ ਬਹੁ ਰਸੁ ਨਾਇ ॥ ਤਿਹ ਸੁਤ ਗੁਰ ਅਈਲਈ ਮਸਤ
ਕਤਿ ਲਕੁ ਪਰਾਇ ॥ ੨੨੫ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਜ ਨਾਮ ਰਖ ਯੋ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਖਤ ਬਨ ਯੋ ॥ ਸਾਹਤ
ਖਤੁ ਗੁਰ ਗਚਲ ਆਇ ॥ ਕਬੀਰਾ ਦਾਇਨ ਤਖਤ ਬਨ ਯੋ ॥ ੨੨੬ ॥ ਇਨ ਪੁ ਨਰਾਖੀ ਸੈਨ ਅਪਾਰੀ ॥ ਰੁਖਤ ਬਦ
ਲਾਏ ਵੇਰੁ ਗੀ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤ ਪੈਸਾ ਹਸੀ ਘਰੇ ॥ ਮਾਰੋ ਤਿ ਜੈ ਬੈਰਾਇ ਹਧਾਰੇ ॥ ੨੨੭ ॥ ਚੋ ॥ ਐਸ ਬਤੁਨ ਤਾਹ ਕੀ
ਮੇ ਮਨ ਨਾਹਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾਨੁ ਖਪ ਠਤ ਤੇ ਤਿਸੈ ਲੀਜੈ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ੨੨੮ ॥ ਚੋ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਪੁਨ ਬਤੁਨ
ਈ ॥ ਸਾਚੇ ਤਖਤ ਤਾਹ ਕੋ ਭਾਈ ॥ ਜਾਸਤ ਖਤ ਤੇ ਏਸ ਭੁਭਏ ॥ ਰਾਜ ਰੂਮ ਕਾ ਹਮ ਕੋ ਦਏ ॥ ੨੨੯ ॥ ਚੋ ॥ ਤਖਤ ਰੂਮ ਕਾ
ਇਹ ਬਿਰਨ ਹੀ ॥ ਸਾਚੇ ਤਖਤ ਪੀਰ ਕਾ ਆਹੀ ॥ ਤੈਜੁ ਕਹੀ ਗੁਰ ਗਾਖੀ ਸੈਨਾ ॥ ਰੁਖਤ ਬੈਰਾ ਪਿਤਾ ਹਮ ਲੈਨਾ ॥ ੨੩੦ ॥
੨ ॥ ਸੋਇ ਪਾਪ ਮੈ ਨ ਕੀਓ ਤੁਮ ਤਿਹ ਪਿਤਾ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮਾਨੁ ਖਤੁ ਮਭੇ ਜੇ ਨ ਹੀ ॥ ਧਿਗਾ ਧਿਗਾ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੩੧ ॥
੩ ॥ ਮਾਨੁ ਖਤੁ ਹਮ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਨਹੀ ਤੈ ਸੀ ਗੁਰ ਆਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਏਤੁ ਮਐ ਸੀ ਕਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸੰਘਾਰ ਖ
ਬਰ ਨਹ ਦਈ ॥ ੨੩੨ ॥ ਬਿਰਥਾ ਹਮ ਸਿਰ ਦੇਸ ਲਗਾਇ ॥ ਹੇ ਪਾਪੀ ਕੋ ਐਸ ਕਰਾਇ ॥ ਚੰਦੁ ਕਹਾ ਦੇਸ ਮਮਨਾਹੀ
ਪੁੰਨੀ ਐਧ ਮਿਤ ਤਿਹ ਆਈ ॥ ੨੩੩ ॥ ਚੋ ॥ ਭਗਤ ਸੰਘ ਹੋਈ ਪ੍ਰਬਲ ਜਤੇ ਬਚੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਉਚਨੀ ਚਜਗ ਜੇ

ਅਸੀ ਤਿਹੁ ਸੁਤ ਕੇ ਦੇਵਹ ਮਨਾ ਜਾਨਤਾ ਚਿਹਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਾ
ਕਹਾਸਾ ਹਿਹ ਮਰੇ ਮਨੁ ਮੇਸੇ ਗੁਪਤਿ ਬਾਤੁ ਹੁਤੁ ਮੇਸੇ ॥ ੨੪੪ ॥

ਕੁੰ ਹੋਈ ਕੇਵਲ ਹੋਈ ॥ ੨੩੪ ॥ ਚੋ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦਨ ਮੇਜ ਰਾਜਾ ਐਰ ਕੇਵਲੀ ਕੀ ਨਕੁ ਕਾਜਾ ਹੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਸੋਕ ਮਾਰੇ ॥
 ਹੋਈ ਪਾਂਡਵ ਕੁਰੂ ਬਿਦਰੇ ॥ ੨੩੫ ॥ ਚੋ ॥ ਧ੍ਰੁਮ ਵਿਸ਼ਨੁ ਸਿਵ ਹੋਈ ਰਾਖਾ ਹੋਈ ਜਨ ਸਨੁ ਨ ਕੋ ਮਾਥਾ ਅਜੀ ਤਨ ਹੋਈ ਕੋ ਜ
 ਗਰਹਾ ਏਕ ਅਕਲਾ ਬਿਨਾ ਸਰੁ ਦਹਾ ॥ ੨੩੬ ॥ ਚੋ ॥ ਅਕਲ ਰੂਪ ਸੀ ਗੁਰੁ ਏਚ ਹੈ ਤਾ ਦੇ ਇਮਿਟਾਇ ਤੋਰੀ ਕਲ
 ਪੁਰੁਟ ਲਖ ਭਾਈ ਸੀ ਸਧਰਾਇ ॥ ੨੩੭ ॥ ਚੋ ॥ ਹੋਈ ਕੇ ਬਸ ਚੰਦੁ ਕੁੰ ॥ ਕਰੈ ਪਾਪ ਪ੍ਰਬੋਧ ਨ ਲੋ ॥ ਬਹੁ ਰਸਾ ਹੋ ਕੇ
 ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਾਤੁ ਪਠ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਈ ॥ ੨੩੮ ॥ ਕਹਾ ਸਾਹਤੁ ਮਨਿ ਜਗੁ ਪਜਯੋ ॥ ਬਹੁ ਰਸਾ ਹੋ ਕੇ ਬਤੁ
 ਨੋ ॥ ਚੰਦੁ ਚਿਤੁ ਤਸਦਨ ਸਿਧਯੋ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰਤ ਬਸਾਹੁ ਲਾਯੋ ॥ ੨੩੯ ॥ ਚੋ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰਤ ਬਾਤੁ ਕੁੰ ਕਿਚ
 ਬੇਗ ਲੈਸਾ ਬਾ ॥ ਏਈ ਬੰਦ ਗੀਤਿ ਨ ਕਰੀ ਨਿਜ ਮਾਥੇ ਪਰਹਾਥਾ ॥ ੨੪੦ ॥ ਚੋ ॥ ਬਹੁ ਅਦਰਤਿ ਨ ਕੀਨੇ ਸਾਹਾ ਬਹੁ ਰੇ
 ਸਾਹ ਕਰੀ ਮੁਖ ਹਾਹਾ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰਤ ਬਪੁ ਛੁਤ ਕੁੰ ॥ ਹਜਰਤ ਹਾਹ ਕੇ ਸਤੁ ਮਕਯੋ ॥ ੨੪੧ ॥ ਸਾਹ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਤੁ ਸੁਨ
 ਈ ॥ ਬੀਤ ਬਰਖ ਪਟ ਅਬਸੁ ਨਿਪਾਈ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰਤ ਬਹੁ ਚਿਰੀ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬੇਰੁ ਪ੍ਰਮਾਰੀ ॥ ੨੪੨ ॥ ਚੋ
 ਹਮ ਕੇ ਭੀ ਸੁਪਨ ਹਰੁ ਈ ਜੇ ਤਿਹ ਕਰਤਾ ਇਲਾਜਾ ॥ ਅਲਪ ਭਾਈ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਸੁਨੇ ਸਾਹ ਸਿਰਤ ਜਾ ॥ ੨੪੩ ॥ ਚੋ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਰੂਮ ਸੀ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਜਾਵੇ ॥ ਮੇਰਿ ਚਿਰ ਬਹੁ ਬਿਨਤ ਕਰਾਵੇ ॥ ਆਗਾ ਹੋਇ ਜੀਤ ਚਲਿ ਆਵੇ ॥ ਜੀਤ ਸਾਹਨ ਹੋਵੇ ਰਲਗਾ
 ਵੇ ॥ ੨੪੪ ॥ ਚੋ ॥ ਨਾਤਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਪਾਵਨ ਸਦਨ ਕਰਾਇ ॥ ਜੀਵ ਜੀਤ ਤਾਰਨ ਨ ਮਿਤ ਸੀ ਗੁਰਾਇ ਹਠਾ
 ਈ ॥ ੨੪੫ ॥ ਚੋ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਜਾਇ ਐਸੇ ਤੁਮਾ ॥ ਹਮਰੀ ਚਿਰ ਪੋਰੇ ਮਾਥਾ ਭੂਮਾ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰਤ ਬਾਤੁ ਚਿਰੀ ॥ ਵੀਨੀ ਸਾ
 ਹੁਟੇ ਅਨੁਪਾਰੀ ॥ ੨੪੬ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰਤ ਬਪਾਨ ਕੀਨੇ ॥ ਕਿਚ ਬੇਗਾ ਅਪਨੇ ਸੀ ਗਲੀਨੇ ॥ ਕਛੁ ਕਸੈ ਨ ਲੈ ਸੰਗਾ ਸਿਧਯੋ
 ਚਲਤ ਪੰਥ ਸੁਤ ਸਰਦਧ ਆਯੋ ॥ ੨੪੭ ॥ ਚੋ ॥ ਸਿਕਰ ਬੇਰੁ ਸੀ ਗੁਰ ਅਏ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਸੁਹਾਇ ॥ ਚੁਟ ਕੀ ਸਰਫੇਰੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਵਾਇ ਪੈ ਕਵ ਪਾਇ ॥ ੨੪੯ ॥ ਚੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੁਤ ਕੀ ਬਨ ਫਿਰਵੈ ॥ ਸਤੁ ਦਿਖ ਜੋ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਖਿਰੇ ਬਦਨ ਬੈਠੇ ਬੀਰ
 ਸਨ ॥ ਅਨੁਪਮ ਬਦਨ ਗੁਰ ਕੋ ਸੁਨੈ ਯੋਜਨ ॥ ੨੫੦ ॥ ਕਵਲ ਬਦਨ ਸਮ ਸਰ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਪੰਕਜ ਮੁਖ ਅਲਾਪੇ ਗਾਪਾਈ
 ਐਰਭ ਵਕ ਵਿਕੇ ਮਨ ਆਯੋ ॥ ਅਮੀ ਬਦਨ ਦਿਖ ਨ ਗਲੁ ਭੁਯੋ ॥ ੨੫੧ ॥ ਚੈ ॥ ਐਰਭ ਵਕ ਵਿਕੇ ਭੁਯੋ ਬਦਨ ਮੀ ਕਦਿਖ
 ਈ ॥ ਬਾਦਰਕ ਰੇ ਰੂਪ ਧਰ ਪੇਰ ਕੀਨੋ ਆਇ ॥ ੨੫੨ ॥ ਚੈ ॥ ਉਪਮਾ ਅਪਕ ਕਹੀ ਨ ਹਜਾਇ ॥ ਸੇਵ ਚੈ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ਖ
 ਵਜੀਰਤ ਬਸਨ ਮੁਖ ਆਯੋ ॥ ਭੋਟਾ ਪਰਭੂ ਮਮਾ ਬਾਲਾਯੋ ॥ ੨੫੩ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਬਹੁ ਕਰੀ ॥ ਚਰਨ ਪੂਰਨਿ ਜਸ
 ਥੇਧਰੀ ॥ ਬਹੁ ਰਿਸਾਹ ਕੀ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮਾਥਰੂ ਮਧਰ ਬਾਰ ਬਾਰੀ ॥ ੨੫੪ ॥ ਚੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਸਾਹ ਅੰਧੇ ਕਹਾਹ ਪ੍ਰਭ
 ਸੁਨ ਅਰਦਾਸ ॥ ਜੇ ਆਗਮ ਮੇ ਸੋ ਕਰੋ ਆਵੈ ਤੁਮ ਰੇ ਪਾਸ ॥ ੨੫੫ ॥ ਚੈ ॥ ਨਹੀ ਤੋ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਤਾਰੇ ॥ ਆਇ ਇਹ
 ਨਿਜ ਚਰਤ ਬਿਖਾਰੇ ॥ ਜਾਨ ਅਪਨ ਮੋ ਕੇਦਾਸ ॥ ਪਾਵਨ ਸਦਨ ਕਰੇ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੨੫੬ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਸੀ ਬਿਨਤ ਅ
 ਲਾਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਰਸਦੇ ਹੁਮ ਮਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾਏ ਨਤੁ ਮਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤ ਬਾਤ ਉਤ ਸੁਭ ਕਹੇ ॥ ੨੫੭ ॥ ਚੈ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤੋ ਕੇ
 ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਗਤਿ ਸੈ ਕਰਾਇ ॥ ਰਹਿ ਰਾਸ ਭੋਗੁ ਨਿਸੀ ਗੁਰੁ ਸੁਭ ਕੇ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੫੮ ॥ ਚੈ ॥ ਜਾਇ ਪਾਮ ਫਿਰਾਇ ਹਠ ਅ
 ਵੈ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸਭੀ ਸਿਲਾ ਹਰ ਲਾਵੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਮਮ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਜਾਵਨ ਬਨੈ ਕਿ ਨਾਹੁ ਹਾਯੋ ॥ ੨੫੯ ॥ ਚੈ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨ
 ਨਿਜ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਸਿਧਾਏ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਨ ਰਿਨ ਤੀਸੁ ਪਾਏ ॥ ਅਰਪਨ ਮਨਿ ਸਜ ਬੈਠਾਈ ॥ ਆਇ ਸਭੀ ਗੁਰੁ ਨਿਕਟ
 ਈ ॥ ੨੬੦ ॥ ਚੈ ॥ ਬੁਢੇ ਆਦਕ ਸਭ ਅਏ ਮਾਤਾ ਜੀ ਚਲਾਏ ॥ ਦੀਵਾਨ ਅਪਕ ਗੁਰ ਦੇਖ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ ॥
 ੨੬੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਸੰਦ ਨ ਸੈ ਕਹਾਏ ਸੋ ॥ ਭੁਯੋ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਤੁ ਮਜੈ ਸੋ ॥ ਕੋਭੁਖੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹਾਂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਤਹਾਂ ਹਤਾਇ ॥ ੨੬੨ ॥ ਕੋਭੁਖਾ ਖਿਹਠਾ ਭੁਜ ਜਈਯੋ ॥ ਦਿੱਲੀ ਚਰਚਨ ਨਿਨਦਈਯੋ ॥ ਸਭ ਮਸੰਦ ਅੰਧੇ ਹੀ ਗਾ

ਯੋ ਬੁਢੇ ਕੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਲਏ ॥ ੨੬੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਢ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਹੋਮ ਤਸਲਾ ਹਰਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸਲਾ ਹੋਮੇ ਸੇਦ
 ਈ ਤੁਮ ਕੋ ਸੁਭੀ ਭੁਭਾਇ ॥ ੨੬੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਰੁ ਦਰਸਤਿ ਨ ਕੇ ਮਨ ਰਾਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜੋ ਤਿਨ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹੋ ਗੁਰ ਸੀ
 ਗਤ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚੰਦੁ ਹੋਤੈ ਅਯੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ੨੬੫ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਜਵਨ ਹੀ ਬਨਾਵੈ ॥ ਆਗੈ ਜੇ ਤੁਮ ਰੋਮ ਨ ਭੁਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਭੁਲੀ ਬਾਂਤਾਇ ਹਮਾਨੀ ॥ ਕਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਸ ਮਨ ਠਨੀ ॥ ੨੬੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਗੁਹ ਸਭ ਹੀ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਗ
 ਘਾਪਾਇ ॥ ਬਿਤੀ ਰੈਨਾ ਦੇਨ ਪਤ ਅਯੋ ਕਵਲ ਜਗਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੬੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀ ਰਤ ਬਗੁਰ ਢਿਗ ਅ
 ਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਿਸੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕੀ ਨੀਤਾਹਾ ॥ ਮਨ ਮੇਤ ਕੋ ਕੁਝੇ ਉਮਾਹਾ ॥ ੨੬੮ ॥ ਨਿਜ ਸੁਰਨ ਕੋ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਮਲਾਏ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰੋ ਨ ਦੇਰ ਸੁਹਯੋ ॥ ਬੁਢੇ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਸਿਵ ਤੁਮ ਦਰਬਾਰ ਕਰਾਇ ॥ ੨੬੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਆਇ ਸਯੋ ਗੁਰਦਾਸ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤਖਤ ਪੁਜ ਨਿਸਾ ਦੇਨ ਕੋਰੇ ਇਹ ਠਾ ਆਪ ਰਹਾਇ ॥ ੨੭੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਇਹ ਕਹ ਗੁਰੁ ਕੜਾ ਹੁਕਰਾਏ ॥ ਧਰ ਅਗੇ ਦਰਬਾਰ ਸਿਧਾਏ ॥ ਬੰਦ ਨ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਨੇ ॥ ਵਰਤਾਇ ਕੜਾ ਹੁਕਰ ਬਖਸੁ
 ਲੀਨੇ ॥ ੨੭੧ ॥ ਪੁਨ ਤਖਤ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ॥ ਕੜਾ ਹੁਕਰ ਤਾਇ ਹਰਖ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਮਤ ਕੋ ਪਗਲ ਪਟਾ
 ਏ ॥ ਦੁਈ ਅਸੀ ਸਮਾਤ ਗਰਲਾਏ ॥ ੨੭੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਹੀ ਮਤ ਗੁਰ ਕੋ ਦੇਸੇ ਹੋ ਸੁਤ ਪਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ਪੰਚ ਗੁਰੁ ਸੁਤ ਤੋਹ
 ਤਨ ਨਿਸਾ ਦੇਨ ਕੋਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ੨੭੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਗੁਰ ਕੀ ਨ ਪਮਾਨਾ ॥ ਗਵਿਦਿ ਨ ਚੋਥਾ ਬਿਤ ਸੁਭ ਜਨਾ ॥ ਦੁਇ
 ਦੇਨ ਮਾਘ ਮਾਸ ਕੇ ਗਏ ॥ ਹੋਸਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੁਭਾਏ ॥ ੨੭੪ ॥ ਭੁਏ ਸਗਨ ਸਭ ਮੰਗਲ ਕਰੀ ॥ ਬਾਲ ਕਘ ਦਭੁਤ
 ਅਈ ਨਰੀ ॥ ਭੁਏ ਸਗਨ ਸਭ ਹੀ ਇਕ ਠਾਏ ॥ ਭੁਖੇ ਕਥਾ ਗ੍ਰੰਥ ਬਦਨਾਏ ॥ ੨੭੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀ ਰੋ ਕੇ ਸੀ ਗਲੈ ਅੰਦ
 ਸੈਨ ਨਿਜ ਸਾਥਾ ॥ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਏ ਹਰਖ ਸੋਚ ਲੇ ਦੀਨ ਨਾਥਾ ॥ ੨੭੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਾਦਿਨ ਏਕੋ ਕੋਸ ਪਰੇ ਰੋਗਾ ॥ ਚਮਾ ਸਿੰਧ

ਕੀਨੋ ਬਲ ਹੋਰਾ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਕੇ ਸਿਖ ਆਵੈ। ਭੁਈ ਭੀ ਰਗੁਰਦਰਸਨ ਪਾਵੈ। ੨੧੧। ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਢਾ ਬਿਦਿਆ ਸੀਗ
 ਆਏ। ਸਿਨਿਸੀ ਗੁਰਨਿਕਟ ਰਹਾਏ। ਕ੍ਰੋਧਾਤੁ ਗੁਰ ਆਗਮਾ ਕੀਨੀ। ਏਕ ਸਹਸ ਸੈਨਾ ਸੀਗ ਦੀਨੀ। ੨੧੨। ਗੁਰਦ
 ਸਬੁਢੇ ਕੋਈ ਕਹਾ ਸਗੁਤ ਪਰੋਹੁ ਚੇਤਾ। ਇਨ ਆਗਮਾ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਰੋਹੈ ਸੈਨ ਕੋ ਕਹਹੇਤਾ। ੨੧੩। ਏ ਆਗਮਾ ਸੁਤ
 ਸਰਦ ਪਾਏ। ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਢਾ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਗਲਾਏ। ਐਰ ਸਿਖ ਜੋ ਥੇ ਸੀਗ ਆਏ। ਕਰ ਆਦਰ ਗੁਰ ਪਾਛੁ ਹਟਾਏ।
 ੨੧੪। ਤੀਨ ਸਹਸ ਸੈਨਾ ਸੀਗ ਲੈ ਕੈ। ਦਯਾ ਸਿਧ ਗੁਰ ਅਨੰਦ ਕੈ ਕੈ। ਦਿੱਲੀ ਸੁਇੰਨੀ ਗੁਰ ਪਾਨਾ। ਬਸਤ ਪੰਥਾ ਸਿਖ ਤਾ
 ਰਤਨਾਂ ਨਾ। ੨੧੫। ਏ ਜੇਠੇ ਆਦਿ ਕਪਾਂਚ ਸਿਖ ਲੀਨੇ ਸੀ ਗੁਰ ਸਾਥਾ। ਪੰਥ ਚਰਤ ਅਨਗਨ ਕਰਤ ਪਹੁਚੇ ਦੀਨ ਨਾਥਾ।
 ੨੧੬। ਪੰਥ ਚਰਿਤ ਜੇ ਸਭੀ ਉਚਾਰੇ। ਬਾਢੇ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਹ ਭੈ ਭਰੇ। ਤਤ ਪੰਥ ਕਥਾ ਨਹਿ ਭਾਖੀ। ਦਿੱਲੀ ਕੀ ਸੁਨੀਏ ਗੁਰ
 ਸਾਖੀ। ੨੧੭। ਗ੍ਰੰਥ ਬੋਲ ਭਾਤਾ ਇਕ ਰਹੈ। ਮਜਨੂ ਨਾ ਮਸੀਤ ਚੁਖ ਲਹੈ। ਏਕੋ ਕੋਸਾ ਦਿਲੀ ਤੇਜ ਨੇ। ਤਿਹ ਠਾਕ ਸਗੁ
 ਰ ਕਰਤਾ ਪਿਯੋਨੇ। ੨੧੮। ਏ ਅਹਿ ਨਿਸ ਗੁਰ ਕੋ ਪਿਯੋਨ ਕਰਕ ਬਾਢੈ ਮਮਨਾਥਾ। ਮੇਸੇ ਅਧ ਮਉਧਾਰ ਹਿਤ ਇਹ ਠਾ
 ਦੀਨ ਨਾਥਾ। ੨੧੯। ਘਟ ਘਟ ਜਨ ਦਹਾਰੁ ਆਮੀ। ਤਿਹ ਠਾ ਪਹੁਚੇ ਅੰਤ ਜਾਮੀ। ਮਜਨੂ ਸੁਨੇ ਸੀ ਗੁਰੁ ਆਏ।
 ਅਤ ਅਨੰਦ ਵਸ ਉਠੈ ਨ ਜਾਏ। ੨੨੦। ਰਤਾ ਛਿਨ ਸੀ ਗੁਰ ਪਹੁਚੇਤਾ। ਦੇਖ ਦਰਸੁ ਖਉ ਪਜੋ ਮਹਾਂ। ਚਰਨ ਕ
 ਵਲ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਏ। ਮਜਨੂ ਮਨ ਮੇ ਬਹੁ ਖਪਾਏ। ੨੨੧। ਜੇਚਾ ਹਤ ਸੇਈ ਕ੍ਰੋਧ ਮਜਨੂ ਬਹੁ ਖਪਾਇ। ਦਯਾ
 ਸਿਧ ਧੀਰ ਜਦੀ ਚਿਨਿਜ ਕਰਤਾ ਹਿਉ ਠਾਏ। ੨੨੨। ਤਿਹ ਠਾ ਡੇਰਾ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀਨੇ। ਉਤਰੀ ਸੈਨ ਤਹਾ ਚੁਖ ਲੀਨੇ।
 ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਕੇ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਏ। ਦੇਹੁ ਸੀ ਦੇਸ ਸਾਹ ਕੇ ਜਾਏ। ੨੨੩। ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਗੁਰ ਆਗਮਾ ਪਾਈ। ਰਮੇ ਸਾਹ ਪੈ ਦੇਰ ਨ
 ਲਾਈ। ਬੰਦ ਗੀ ਪਤਸਾਹ ਕੀ ਕਰੀ। ਦੇਉਰਾ ਬਾਨਿਸ ਮਾਥੇ ਪਰੀ। ੨੨੪। ਬਾਦ ਸਾਹ ਆਦਰ ਕੀ ਚਿਕ ਹਵ ਜੀਰ ਗੁਰ

ਆਇ॥ ਜਮਨਾਤਟਮਜਨੁਸਦਨਰੇਰਾਕੀਨਬਨਾਇ॥ ੨੯੧॥ ਚੈ॥ ਬਾਦਸਾਹਜਨਸੀਸਨਿਵਾਯੋ॥ ਖਾਂਵਜੀਰਕੇਐਸ
 ਅਲਾਯੋ॥ ਸੁਬਹਹੋਤਗੁਰਕੇਲੇਐਐਐ॥ ਬਿਨਤੀਬਹੁਤਭਰਮਮਕਯੋ॥ ੨੯੨॥ ਖਾਂਵਜੀਰਤਬਨਿਜਗਹਰਾਯੋ॥ ਅਰ
 ਧਜਾਮਦਿਨਤਬਹੀਰਯੋ॥ ਦਿਲੀਕੀਸੀਗਤਤਬਧਾਈ॥ ਆਏਗੁਰਸੁਨਅਨੰਦਪਈ॥ ੨੯੩॥ ਚੈ॥ ਆਇਦਰਸ
 ਗੁਰਕਾਕੀਭਿਜਥਾਸਕਤਧਰਪੁਜਾ॥ ਗਰਅੰਚਗਬਿਨਤੀਕਰੀਦੇਖਸਸੀਗੁਰਦੂਜਾ॥ ੨੯੪॥ ਚੈ॥ ਸੇਦਰਚੋਕੀਹੋਤ
 ਅਪਾਰਾ॥ ਸਗੁਇਕਠਾਏਸੁਰਹਜਾਰਾ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕਾਰੂਪਚਿਤਾਰਾ॥ ਸੀਗਤਾਬਿਸਮਦਿਖਗੁਰੁਭਿਚਾਰਾ॥ ੨੯੫॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਬੇਸਤਾਚਿਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਜਨਮਮ੍ਰਿਤਕੀਕਟੀਫਾਸੀ॥ ਜਗਤਾਰਨਹਿਤਾਇਹਠਾਅੰਏ॥ ਬਹੁਰਿਆਪਨੇਰੂਪਸ
 ਮਏ॥ ੨੯੬॥ ਚੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਦਹੀਸੀਗਹੈਕਰੋਚਿਤਨਹਿਕਾਈ॥ ਸੀਗਤਸੁਨਹਰਖਤਗੁਈਦੇਖਰੂਪਬਲਿਜਾਈ
 ੨੯੭॥ ਚੈ॥ ਰਹਿਰਾਸਭੇਗਸਿੱਖਤਬਹੀਪਾਏ॥ ਸਿੱਖਨਿਸਾਨੁਆਪੀਕਬਜਾਏ॥ ਸੀਗਤਗਈਸੁਨਿਜਨਿਜਧਾਮਾ
 ਅਨਧਰਰੂਪਗੁਰੁਅਭਿਰਾਮਾ॥ ੨੯੮॥ ਕਰੋਭੇਜਨੁਰਨਕੀਭਿਸੈਨਾ॥ ਨਿਜਨਿਜਰੂਰੇਸਰੂਮਨਚੈਨਾ॥ ਜਨਾਇਕੰਤ
 ਗੁਰੂਪਹਿਐਐ॥ ਮਜਨੁਗੁਰਪਗਸੀਸਲਗਾਏ॥ ੨੯੯॥ ਚੈ॥ ਏਹਜਗਾਧੂਠਕਿਸਾਚਹੈਮਜਨੁਪ੍ਰਸਕਰਾਈ॥ ਸੂ
 ਠਕਹੈਤੈਭਾਸਹੈਸਤਕਹੈਮਰਜਾਈ॥ ੩੦੦॥ ਚੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਾਂਕਉਤ੍ਰਦੀਨੋ॥ ਧਰਅੰਗੁਲਾਦਿਗਜੇਸਸਚੀਨੋ॥ ਤਾ
 ਕੀਦ੍ਰਿਸ੍ਟਦ੍ਰਿਸ੍ਟਇਸਸਅਵੈ॥ ਐਰਸਭੀਸਸਏਕਦਿਖਾਵੈ॥ ੩੦੧॥ ਤੈਸਮੇਹਰੂਮਾਜਿਹਾਦਿਗਛਾਏ॥ ਤਕੇਸਤਜਗ
 ਤਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ ਗੁਰਪਗਰਜਨਿਹਕੀਨੇਅੰਜਨਾ॥ ਰੂਮਨਿਵਰਮਨੋਮੇਹਸੁਰੀਜਨਾ॥ ੩੦੨॥ ਚੈ॥ ਸੁਪਨਾਸਿਸਟਸਭੁਜਗ
 ਤਕੇਸੋਨੇਤ੍ਰੀਦ੍ਰਿਸਟਾਈ॥ ਸਤਮਾਤਮਨਿਜਰੂਪਲਖਰਜਸਮਜਗਤਦਿਲਾਈ॥ ੩੦੩॥ ਚੈ॥ ਸੁਨਿਮਜਨੁਰੂਮਦੁਰ
 ਨਿਵਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਗਤਬਅੰਜਨਾਦ੍ਰਿਗਧਾਰਾ॥ ਦਸਮਦੁਆਰਨਿਜਰੂਪਲਖਾਏ॥ ਪੰਨਪੰਨਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਗਾਏ॥ ੩੦੪

ਨਿਸਾਬਿਹਾਇ ਦਿਨ ਪਤ ਕਿਰਨਾਈ ॥ ਪਸਰੀ ਪੰਕਜ ਦਿਖ ਹਰਖਾਈ ॥ ਸੀ ਗੁਰਸੁੰਦਰ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ॥ ਬੈਠੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਨ ॥ ੩੦੫ ॥ ਚੌ ॥ ਕੜਾਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਨਗਨ ਲੀਏ ਸੰਗ ਤੁੰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦਿਲੀ ਕੀਵਾ ਸੀ ਤਬੈ ਆਇ ਸਿਖ ਹਜਾਰਾ ॥ ੩੦੬ ॥ ਚੌ ॥ ਅਨੰਦ ਕੀ ਚੌਂਕੀ ਤਬ ਹੋਵੈ ॥ ਦਿਖ ਸੰਗਤ ਦੁਖ ਮਨ ਕੋ ਬੋਧੈ ॥ ਤਬ ਲੇਖਾਂ ਵਜੀਰ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੩੦੭ ॥ ਮੁਖ ਸੋ
ਕਹਾਯਾ ਦਕਰ ਸਾਹ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਕੇ ਮਨ ਚਾਹ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਚਾਲੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਯੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥
੩੦੮ ॥ ਚੌ ॥ ਨਿਜਾਇ ਛਾਜ ਵੈਂਤ ਹਾ ਸੰਗਤ ਅਬ ਦਰਸਾਇ ॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੁ ਤਜੁ ਨ ਤਹੈ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇ ॥
੩੦੯ ॥ ਚੌ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰਤ ਬਾਬਿਨ ਤੀਕਏ ॥ ਹਮਰੀ ਤੁਮ ਕਹੇ ਸਿੱਖ ਭੁਏ ॥ ਹਮਰੇ ਭੀ ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੁਨਾਸਾ ਹਰਿ
ਰਈ ਜੈ ਧਾਵਾ ॥ ੩੧੦ ॥ ਏਕ ਬਾਲਗੁ ਰਤਾ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ਦੁਤੀਯ ਬਾਲਾ ਹਿਤ ਸਾਹ ਪਠਾਏ ॥ ਲੈਕੜਾਹੁ ਤਬ ਰਮੇ ਵਜੀਰ
ਗੁਗਤ ਸਿੰਘ ਚੁਨੀਏ ਮਤ ਪੀਰਾ ॥ ੩੧੧ ॥ ਚੌ ॥ ਅਪਨ ਬਾਲਗੁ ਹਰਾਖੇ ਗੋਸਾਹ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਹੁਮਾ ਮਤੇ
ਨਿਕਸੇ ਤਬ ਹੀ ਨਾਇ ॥ ੩੧੨ ॥ ਚੌ ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਕੋ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰੋਂ ਕਛੂ ਮੁਖ ਪਾਈ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰਤ ਬ
ਹੀ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਦੇਖ ਸਾਹਤਿ ਨ ਐਸਾ ਅਲਾਏ ॥ ੩੧੩ ॥ ਆਇ ਗੁਰ ਤਿਨ ਕਹਾ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜਾਇ ਛਾਜ ਵੈਂ ਕਰ
ਤਗ ॥ ਪੁਨਾਸਾ ਹਕ ਹਾਇ ਹਕਿਯਾ ਲਾਏ ॥ ਕਹਵ ਜੀਰਗੁ ਰਤੇ ਹਿਪ ਠਾਏ ॥ ੩੧੪ ॥ ਚੌ ॥ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਜੇ ਮੇਰੁ
ਰੂਤੁ ਹਿਤ ਚੁਨੀਏ ਸਾਹ ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਕਹ ਦੇਹੁ ਮਮਖਾਵੇ ਧਾਰ ਉਮਾਹ ॥ ੩੧੫ ॥ ਚੌ ॥ ਜਬੈ ਕੜਾਹੁ ਸਾਹ
ਮੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕੋ ਕੀਨ ਅਲਾਏ ॥ ਮੁਖ ਸੋਂ ਕਹਾ ਬਿਧ ਗੁਰ ਹੋਵੈ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਰ ਜਾ ਕੇ ਜੇਵੈ ॥ ੩੧੬ ॥ ਕ
ਹਵ ਜੀਰ ਬਾਣੀ ਤਿਹ ਐਸੀ ॥ ਜੈਸ ਕੜਾਹੁ ਜਾਨ ਮਨ ਤੈਸੀ ॥ ਜਾਇ ਤਖਤ ਪਰ ਬੈਠੇ ਸਾਹ ॥ ਕਹਵ ਜੀਰ ਕੇ ਗੁਰ ਪ
ਹਿਜਾਹੁ ॥ ੩੧੭ ॥ ਚੌ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਜਾਵਤ ਭੁਏ ਅਗੇ ਸੀ ਗੁਰ ਤਮਾਰਾ ॥ ਸਾਹ ਨਿਕਟ ਜਾਵਤ ਭੁਏ ਪਾਂਚਾ ਸਿੱਖ ਸੰਗ ਪ

ਅਸਾਇਸਮਾਨਿ ਗੁਰਸਿਮਾਨਿ ਵਾਯੋ

ਰਾ ३੧੮) ॥ ਸੀਗੁਰਕੋਦਿਖਉਐਸਾਹ ॥ ਸਭਾਉਨੀਚਿਤਧਾਰਉਮਾਗਾਗਰਅੰਚਰਗੁਰਪਕਾਲਪਟਯੋ ॥ ਜਹ
 ਗੀਰਬਹੁਬਿਨਤਅਲਾਯੋ ॥ ੩੧੯) ॥ ਅਪਨਤਖਤਤੇਉਚਬਨਾਇ ॥ ਸਿਧਾਸਨਗੁਰਤਾਹਿਬਿਠਾਇ ॥ ਚਰਨਨਤਰ
 ਨਿਜਤਖਤਬਨਯੋ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰਗੁਰਕੋਸਮੁਹਾਯੋ ॥ ੩੨੦) ॥ ਅਨਮੈਸਾਹਦਿਚਕੋਗੁਰਪੰਚਮਥੇਦੇਵ ॥ ਤਾ
 ਸਤਖਤਾਇਹਰਜਅਬਕਛੂਪਰੀਖਪਾਏਵ ॥ ੩੨੧) ॥ ਐਸੇਨਿਜਮਨਪਾਰਿਕੈਕੀਨੋਪ੍ਰਸਨਉਚਗਾਐਮ
 ਨਾਇਹਸੀਸਾਕੁਐਦੀਜੈਪੀਰਨਿਵਾਰ ॥ ੩੨੨) ॥ ਪਾਰਬਹਮਕੋਹਿਦੂਪਮਾਵੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਅਲਹਗੁਨਗਾਵੈ
 ਅੰਗਅਨੰਤਵਾਦਕੀਬਾਤਾ ॥ ਇਹਦੁਹਮੈਜਾਨੋਬਖਸਤਾ ॥ ੩੨੩) ॥ ਮੁਕਤਦੇਇਇਹਹੋਹਿਕਿਨਹੀ ॥ ਇਹਮਨ
 ਮੋਰੇਸੀਸਰਹਾਹੀ ॥ ਤੁਮਗੁਰਅਛੁਤਸੀਸਨਰਹੈ ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਐਸਨਿਤਕਹੈ ॥ ੩੨੪) ॥ ਸੀਗੁਰਵਾਚਾਏਹਰ
 ਕਛੂਭੇਦਯਾਮੈਨਹੀਜਲਟੀਚੀਸਮਜਾਨਾ ॥ ਅਗਮਾਨਭੇਦਕੁਮਭਾਸਹੈਵਾਸਤਵਏਕਸਮਾਨ ॥ ੩੨੫) ॥ ਅਕਿਲ
 ਏਸਹੀਕੇਪ੍ਰਥਾਇਉਸਬਦਉਚਾਰਯੋ ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਸੁਖਖਾਨਸੀਸਕਟਡਕੋ ॥ ਰਾਮਕਲੀਪੈਤਲੀਸਬਦ
 ਸੁਨਯੋਹੋਦੰਦਸਬਦਕਰਹਾਨਏਕਪ੍ਰਗਟਯੋ ॥ ੩੨੬) ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਕਾਰਨਕਰੀਮਅੰਗਹੀਮਕੋਉਭਾਖਤ
 ਹੈਅਲਖਖੁਦਾਇਬੇਸੁਮਾਰਕੋਉਗਾਇਹੈ ॥ ਗੁਸਾਂਈਭਗਵੰਤਸਾਖਜਗੀਨਾਥਮਾਧੋਭਾਖਾਰਿਖੀਕੇਸਾਐਗੁਪ
 ਲਗਾਵਿਦਹਿਅਲਾਇਹੈ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨਮੈਲਾਕਹੈਪੀਰਸੇਖਕੋਉਲਹੈਮਾਲਕਦਿਲਾਂਕਾਏਕਹਾਕੋਉਪ੍ਰ
 ਏਹੈ ॥ ਨਰਾਇਣਨਰਹਭੇਵਰਮਤਰਾਮਬਾਸਦੇਵਲੀਲਾਕੈਨਕਹੈਮਿਹਰਦਮਾਕੋਉਪਾਇਹੈ ॥ ੩੨੭) ॥
 ॥ ਭਗਤਬੰਦਗੀਏਕਹੈਜਿਹਗੁਰਕ੍ਰਮਨਿਵਾਰਾ ॥ ਪਾਰਬਹਮਅਲਾਹਕਾਏਕਰੂਪਰਿਦਧਾਰਾ ॥ ੩੨੮) ॥ ਕ
 ਬੀਰਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੈਸਤਨਉਤਮਮਧਮਗਾਇ ॥ ਵਾਸਤਵਰੂਪਉਏਕਹੈਸੁਤੈਬੇਦਾਅਸਗਾਇ ॥ ੩੨੯) ॥

ਜੀਲਾ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤਬ ਖੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਕੇ ਬੈਠੇ। ਗੁਰ ਪੁਰ ਤਿਰਿ ਦਧਾਰ ਸਟੁਲ ਕਰੈ ਨੈ ਨੈ। ਧੀਨ ਧੀਨ ਮੁਖ ਭਾਖ ਚਰਨ
 ਲਪਟਾਏ। ਹੋਸਤ ਪੀਰ ਰਿਦ ਜਾਨ ਸੁਭੇ ਦਗਵਾਇ। ੩੩੦। ਬਹੁ ਰੇਸਾ ਹਮਲਾਵ ਦਾਸ ਮਮਜਾਨੀਐ। ਕਿਲਾ ਕੇਟ ਨਿ
 ਜਾਨ ਸੁਭੇ ਰਾਨੀਐ। ਸੀ ਗੁਰ ਭਾਖੈ ਬੈਠਾ ਦਕਰ ਆਇ। ਹੋਸਤ ਮਮਜੀਗ ਸੈਨ ਅਪਾਰ ਸੁਤ ਹਾਂ ਰਹਾਇ। ੩੩੧। ਦ
 ਬਹੁ ਚਰਚਾਇ ਗਬਿਧੁ ਈ ਦੇਇ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਆਇ। ਸਭਾ ਉਠੀ ਯੁਤ ਸਾਹ ਕੇ ਸੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਾਇ। ੩੩੨। ਚੀ। ਪ
 ਚ ਸਿਖ ਕੇ ਸਾਥ ਲਵਾਏ। ਰੂਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਰੇ ਆਏ। ਕਛੁ ਕਕਾਲ ਕੀ ਨੇ ਬਿਸਾਮਾ। ਪੁਨ ਕੋਤ ਕਾਸ ਕੈ ਅਭਿਰਾਮ।
 ੩੩੩। ਜਾਮਾ ਦਿਵਸ ਜਬ ਰਹੇ ਦਿਖਾਈ। ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸਭ ਸੋਚ ਕਰਾਈ। ਟੋਰਾਇ ਕੀ ਤਜ ਮਨ ਤਟ ਜਾਇ। ਦੀਨਾ
 ਨਾ ਬੈਠ ਹਰਖਾਇ। ੩੩੪। ਦੋ। ਸਮਾਇ ਕੀ ਤਨਿ ਹਰ ਕੇ ਪਾਂਚਾ ਸਿੱਖ ਸਮੁਹਾਇ। ਜੇ ਠੇ ਆ ਦਿਕਾ ਰਿਸਾਨੀ ਮੇ ਪਰਹਿਤ
 ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਾਇ। ੩੩੫। ਚੀ। ਕਹਾ ਬਿਧੀ ਆ ਬਿਨ ਤੀ ਇਕ ਮੇਰੀ। ਭਾਖੈ ਜੋ ਨਿਦੇ ਸਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ। ਕਹ ਗੁਰ ਭਾਖੁ
 ਸੀਸ ਪਰਾਏ। ਹਮ ਭੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾ ਹਿਛੁ ਪਾਏ। ੩੩੬। ਕਹਾ ਬਿਧੀ ਆਪ ਗੁਰ ਭੁਏ। ਸਬਦ ਭਾਖੁ ਉਤਿਨ ਦਏ।
 ਰਬੇਰੀ ਬਭੁਵ ਸੇਤ ਅਪਾਰਾ। ਭੁਮ ਤਿਨ ਕਾ ਹੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਾ। ੩੩੭। ਦੋ। ਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਨ ਉਚਾਰੇ ਨਵੀਨ ਸਬਦ
 ਸੁਖ ਮਨਾ। ਇਹ ਸੀ ਸਾਮੈ ਕੋ ਕੁਮੇ ਹੇ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ। ੩੩੮। ਫੁੰਡੁ ਲੀਆ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਗਸਾ ਦਈ ਬਾਣੀ
 ਨਾ ਹਿਉ ਚਾਰਾ। ਪੁਨ ਚਾੜੇ ਭੁਮ ਹਰਖ ਸੋਹੇ ਹਮ ਮਨ ਹਿਦਿ ਚਾਰਾ। ਸੋਹ ਮਮਨ ਮੈ ਪਾਰਵਰ ਸੁਨ ਪੁਨ ਚੜਾਈ। ਬਾ
 ਣੀ ਨਾ ਹਿਉ ਚਾਰ ਸਬਦਾਇ ਹੋਤ ਸੁਨਾਈ। ਕਹ ਜੇ ਠਾ ਕਰ ਜੇ ਰਦ ਸਾਹਿਤ ਬਾਣੀ ਕੀ ਜੈ। ਤੀਨ ਬੇਰ ਅਸਭਾਖ ਦ
 ਨ ਗੁਰ ਹਮ ਕੋ ਦੀਜੈ। ੩੩੯। ਦੋ। ਸੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਭੁਏ ਰੂਪਾ ਲਾ ਅਪਾਰਾ। ਹੋਤੁ ਮਰੇ ਅਪੀ ਨਹੈ ਕੋ ਹੋ ਕਰੇ
 ਨਿਰਧਾਰ। ੩੪੦। ਚੀ। ਅਬ ਹੈ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਅਗਸਾ। ਬਾਣੀ ਰੇਰੇ ਨ ਗੁਰ ਰਸ ਪਾਰਾ। ਬਚਤੁ ਮਾਰ ਬਾਣੀ

ਪ੍ਰਗਟਵੇਂ। ਦਸਮਰੂਪਧਰਸੀਸਮਿਟਵੇਂ। ੩੪੧। ਬਾਬਗੁਰਦਿਤਸੁਤੁਪੀਰਮਲਥੁਧਯੇਰੇ। ਤਿਸਪੇਪਠੇਂਜਿਖਤਿਨ
ਵਰਾਮਗੋਰੀਬਦਰਸਹਿਤਧਾਰਾ। ੩੪੨। ਦੋ। ਕਟਕਬਚਨਬਹੁਭਾਖੈਰੀਬਨਦੇਵੈਸੇਇ। ਧਾਰਬੇਰਕਹਰੀਬਰਚ
ਜੇਗੁਰਆਪਹਿਹੋਇ। ੩੪੩। ਸ੍ਰੀਯਾ। ਸੁਨਕੈਹਮਤਾਹਕੈਬਨਕੇਦੰਮਦਮਾਸੁਮਾਲਵਈਚਸਵਰੇਂ। ਦਿਗਤਹ
ਤਲਵੰਡੀਕੇਕਾਂਸੀਰਚੋਜਪਬੈਲਪਜੈਹੋਇਬੁਧਉਦਾਰੇ। ਇਹਰੀਬਉਚਾਰਕਰੇਤਿਹਬੈਠਕੈਬੀੜਸੋਭਿਜਗ
ਮਾਹਿਬਿਥਾਰੇ। ਅਛਰਏਕਕਭੇਦਧਰੇਂਮਮਦਾਸਗੁਰੂਸਮਰੋਥਾਬਿਚਾਰੇਂ। ੩੪੪। ਦੋ। ਤਬਜੇਠੇਬਿਨਤੀਕ
ਰੀਹੋਗੁਰਗ੍ਰੰਥਉਚਾਰਾਨਉਤਨਬਾਣੀਨਹਰਚੀਮਿਲੀਗ੍ਰੰਥਨਿਰਧਾਰਾ। ੩੪੫। ਚੋ। ਭਗਤਸਿੰਘਤਬਰੁ
ਰਭੇਦਾਇਅਲਾ। ਇਹਬਿਧਭਾਖੇਬਚਨਰਸਾਲਾ। ਜੇਠਾਬਚਨਅਮੋਘਤੁਮਾਰੇ। ਕਰਹੋਸਤਯੁਨੇਨਿਰਧਾਰੇ
੩੪੬। ਮੇਸਜਨਮਰਚਸਬਦਨਕੋਈ। ਪਿਤਾਪੁਤਮਹਿਭੇਦਨਹੋਈ। ਮਮਸੁਤਤੇਗਬਹਾਦਰਪੰਚਮਾ। ਜਾਕੇ
ਦਰਸਮਿਟੈਭੁਵਦੁਖਜਮਾ। ੩੪੭। ਦੋ। ਮਮਸੁਤਜੇਸਟੋਹਤਹੈਗੁਰਦਿਤਸੁਖਖਾਨਾ। ਤਿਹਚਤਲਪਹੁਇਹ
ਰੀਗਾਇਤਿਹਗੁਰਸਪਤਮਜਾਨਾ। ੩੪੮। ਚੋ। ਤਕੇਮੈਗੁਰਆਈਦੇਵੈਂ। ਸਾਂਤਸੀਲਲਖਤਾਹਿਅਭੇਦੋ। ਤਿ
ਹਸੁਤਹਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੋਵੈ। ਅਸੁਮਗੁਰਹੁਇਜਨਦੁਖਪੋਵੈ। ੩੪੯। ਧਰਮਹੋਤਸੇਦਿਲੀਆਵੈਂ। ਬਾਲਗੁ
ਰੂਜਨਖੇਦਮਿਟਾਵੈਂ। ਇਹਾਂਤੁਰਕਕੇਦਰਸਨਦੇਇ। ਇਛਪੁਰਸੰਗਤਕੀਕੋਇ। ੩੫੦। ਦੋ। ਸੁਨਸੰਗਤਕੀ
ਬੈਨਤੀਅੰਤਬੈਨਾਇਹਭਾਖਾ। ਬਾਬਾਕਾਲੇਬਸੇਸੁਨਸੰਗਤਚਿਤਰਾਖਾ। ੩੫੧। ਚੋ। ਧਰਮਹੋਤਨਿਜਪ੍ਰ
ਨਤਜਾਵੈਂ। ਹਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਿਜਰੂਪਸਮਾਵੈਂ। ਤਬਸੰਗਤਗੁਰਬਿਨਦੁਖਪਾਇ। ਢੁੰਢਤਏਕਲਬਾਣਾਇ।
੩੫੨। ਇਹਮੈਜਨੇਕਥਾਪਾਰਾ। ਬੇਰੇਮਹਿਬਹੁਸਮਝੁਧਾਰਾ। ਤੇਗਬਹਾਦਰਤਬਰੁਰਹੋਈ। ਨਵਮਗੁਰੂ

ਜਨਕੇਦੁਖੋਖਈ॥੩੫੩॥ਤਿਹਮੁਖਦੁਖਰਾਉਚਰੋਬਾਣੀ॥ਰੂਪਾਵਿਗਾਗਸਾਰਚਹੁਜਾਣੀ॥ਨਵਖਟਕਾਮਥਕਾਢੇ
 ਸਾਰਾਉਚਰੋਸਬਦਰੀਬਅਨੁਸਾਰਾ॥੩੫੪॥ਦੋ॥ਬਕਲੇਮਖੇਵਾਲੇਮੇਉਨਸਠਸਬਦਉਚਰਾ॥ਰੁਗਤਸਿੰਘਾਗੀ
 ਨਤੀਉਨਸਬਦਨਕੀਨਿਰਧਾਰਾ॥੩੫੫॥ਚੋ॥ਗੋੜੀਰਗਗ੍ਰਹਆਸਾਏਕਾ॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਤੀਨੰਧਰਟੇਕਾ॥ਐਗਬਿ
 ਹਗੜਾਏਕਹੀਜਾਨੇ॥ਦੁਆਦਸਸੋਰਠਕੇਪਹਿਚਾਨੇ॥੩੫੬॥ਧਨਾਸਰੀਚਰਜੈਤਸਰੀਤੀਨਾ॥ਟੇਰੀਏਕਤਿਲੀ
 ਗਸ੍ਰਮਕੀਨਾ॥ਬਿਲਾਵਲਗਮਕਲੀਐਮਾਰੂ॥ਤੈਤੈਇਨਕੇਸਬਦਉਚਰਾ॥੩੫੭॥ਦੋ॥ਪਾਂਚਸਬਦਸੰਤਕੇ
 ਸਰੰਗਚਾਰਬਖਾਨਾ॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਰਗਕੀਚਾਰਸਬਦਸੁਖਮਾਨਾ॥੩੫੮॥ਚੋ॥ਸੁਨਾਬਿਧੀਆਜਬਸਬਦਉਚਰੋਂ
 ਨੁਰੰਗਜੇਬਬਦਸਾਹਬਿਚਰੋਂ॥ਜਗਮੇਬੋਰੁਕਰੈਉਤਪਤਾ॥ਗੋਦਿਜਕਾਵਹੁਕਰਹੈਪਾਤਾ॥੩੫੯॥ਦਿਜਛੋੜੀਕਾ
 ਧਰਮਉਤਾਰੈ॥ਜੀਵੁਤਰਦੀਨਨਿਜਰੂਰੈ॥ਸਵਾਮਦਜੀਵੁਲਹਕਸਮੀਰਾ॥ਤਬਛੋੜੀਦਿਜੋਗਏਅਧੀਰਾ॥੩੬੦॥
 ਦੋ॥ਤਬਸੰਗਤਦੁਖਪਾਇਕੈਅਵੈਸਾਖੇਵਾਲਾ॥ਤਿਗਬਹਾਦੁਅੰਗਹੁਇਬਿਨਤੀਕਰੈਬਿਹਾਲਾ॥੩੬੧॥ਚੋ॥ਤਿਲਕਾ
 ਦੁਗਖਨਕੇਹੇਤਾ॥ਲੋਉਤਾਰਧਰਮਕੇਸੇਤਾ॥ਇਹਬਿਪਸੰਗਤਬਿਨਤੀਤਨਾਇ॥ਤਿਗਬਹਾਦੁਦਿਲੀਆਇ॥੩੬੨॥
 ਪਾਂਚਸਿਖਕੇਸਾਬਲਵਾਵੈ॥ਨੁਰੰਗਸਾਹਕੇਨਿਕਟਸਿਧਾਵੈ॥ਕਹਿਬਿਧੀਆਗੁਰਆਪਹਿਜਾਇ॥ਕਿਧੈਗੁਰੁਕੇਸਾ
 ਹਬੁਲਾਇ॥੩੬੩॥ਦੋ॥ਰੁਗਤਸਿੰਘਤਬਗੁਰਕਹੈਸੁਨਾਬਿਧੀਏਕੀਬਤਾ॥ਬੋਰੁਪੁਤ੍ਰਹਰੀਰਾਏਕਾਰਾਮਰਾਇਬ
 ਖਸਤਾ॥੩੬੪॥ਚੋ॥ਸਾਹਨਿਕਟਅਵਲਸੇਆਵੈ॥ਕਰਾਮਾਤਬਹੁਸਾਹਦਿਖਾਵੈ॥ਸਾਹਨਿਕਟਪੁਨਦੁਗਲੀਖਾਇ
 ਹਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੇਨਿਕਟਬੁਲਾਇ॥੩੬੫॥ਕਰਾਮਾਤਤਤੇਭੀਮਾਰੈ॥ਦਰਸੁਨਦੇਇਤਨਤ੍ਰਾਰੈ॥ਇਹੋਮੇਕਥਾਬਹੁਤਬਿ
 ਸਥਾਰਾ॥ਕੋਹੰਤਬਾਢੈਗੀਬਾਪਾਰਾ॥੩੬੬॥ਦੋ॥ਧਰਮਹੇਤਾਸਿਰਦੇਨਜਬਤੇਗਬਹਾਦੁਆਇ॥ਚੁਗਲੀਖਾਵੈਸਾ

ਰੈਪੇਰਾਮਰਾਇਪੁਨਜਾਇ॥ ੩੬੧॥ ਚੈ॥ ਸੁਨੇਸਾਹੇਸੇਸੁਨਪਾਯੋ॥ ਤੇਗਥਹਾਵੁਇਹਠਾਐਯੋ॥ ਨਿਕਟਬੁਲਾਇਲੇਹੁ
 ਕਰਾਮਤਾ॥ ਇਹਅਬਗੁਰਹੋਯੋਬਖਾਤਾ॥ ੩੬੨॥ ਸੀਗੁਰਕੋਤਬਨਿਕਟਬੁਲਾਵੈ॥ ਨੁਰੰਗਜੇਬਅਸਥਾਤਮਲਾਵੈ॥
 ਸਾਹੁਤਬੈਮਰੀਕਰਾਮਤਾ॥ ਸਾਹਬਗੁਰਗੁਰਕਹਬਖਾਤਾ॥ ੩੬੩॥ ਚੈ॥ ਬੰਦੀਖਨੈਨੂਰਹੈਗੁਰਕੋਤਬਬਦਸਾਹੁ॥
 ਪਾਂਚਸਿੱਖਕੇਸਾਬਹੀਪਹਗੇਰਿਰਦਰਹਾਉ॥ ੩੬੪॥ ਚੈ॥ ਤਿਹਠਕੈਦਸਾਹਕੀਪਾਇ॥ ਬਾਣੀਰਚੋਵਿਰਾਗਪਰ
 ਾਇ॥ ਵਿਰਾਗਗਾਨਮੇਰਚੋਸਲੋਕਾਜਬਤਿਵੰਜਾਹਰਤਾਸੋਕਾ॥ ੩੬੫॥ ਤਬਸੰਗਾਸਿਖਨਕੋਇਮਕਹੋ॥ ਜਾਵੇਤੁ
 ਮਾਜਿਤਾਇਛਾਲੋ॥ ਤਬਸਿਖਵਹੁਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ ਪਕਰੈਤੁਰਕਮੇਰਸੁਮਧਾਰੈ॥ ੩੬੬॥ ਤਬਤਿਨਕੋਐਸੇਕ
 ਹੋਤੁਰਕਨਦੇਖੈਕੋਇ॥ ਜਾਵੇਤੁਮਨਿਜਾਇਛਪਗਜਿਤਕਿਤਤੁਮਰੀਹੋਇ॥ ੩੬੭॥ ਚੈ॥ ਚਗਸਿਖਤਬਤੁਰਤਸਿ
 ਧਾਵੈ॥ ਏਕਸਿਖਮਮਨਿਕਟਰਹਾਵੈ॥ ਤਾਕੋਕਹੈਨਜਾਵੈਸੋਇ॥ ਰਹੈਨਿਕਟਮਮਾਇਕਾਚਿਤਹੋਇ॥ ੩੬੮॥ ਤਬਸਲੋ
 ਕੋਹੋਕੋਰਉਚਰਾ॥ ਸੰਗਸਖਾਤਜਤੁਏਨਿਆਗਾ॥ ਏਕਦੇਕਰਪੁਪਤਕੀਰਹੀ॥ ਐਰਾਅਸਸਭੁਜਨਕੀਬਹੀ॥ ੩੬੯॥
 ਚੈ॥ ਛੁਟੇਬਲਬੰਧਨਪਰੇਅਬਨਹੋਤਉਪਾਉ॥ ਏਕਅਸਰੇਰੀਪ੍ਰਗੁਗਜਾਜਿਉਹੋਇਸਹਾਇ॥ ੩੭੦॥ ਚੈ॥ ਜ
 ਬਸਲੋਕਇਹਗੁਤਅਲਾਇ॥ ਗੁਗਵਿਤਦਰਸਦੇਵੈਤਬਆਇ॥ ਅਸੁਗੁਰੁਪ੍ਰਕੇਸੰਗਾਵੈ॥ ਏਕਰੁਪਸਭਹੀ
 ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ॥ ੩੭੧॥ ਤਬਗੁਗਵਿਤਮੁਖਬਚਨਅਲਾਇ॥ ਬਲੁਹੋਆਬੰਧਨਛੁਟਜਾਇ॥ ਸਰੁਉਪਾਵਹੈਹਾਬਤੁ
 ਮਾਰੇ॥ ਨਿਜਸਹਾਇਨਿਜਕਰੇਸੁਧਾਰੇ॥ ੩੭੨॥ ਚੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਬਚਨਐਸੇਕਹੈਮੈਕੋਤਬਸਮਝਾਇ॥ ਪੁਨਗੁਖੇਮ
 ਮਸੰਗਪੈਦਾਪਨੇਧਾਂਮਾਸਿਧਾਇ॥ ੩੭੩॥ ਗੁਗਤਸਿਧਕਹਮਮਸੁਨਾਪਠੈਦਸਮਗੁਰਪਾਸਾ॥ ਇਹਸਲੋਕਨ
 ਵਮਗੁਰੁਛੁਟਕਯੋਬਲੁਅਰਦਾਸ॥ ੩੭੪॥ ਦਸਮਗੁਰੁਲਿਖਐਸਪਠਾਯੋ॥ ਬਲੁਹੋਆਬੰਧਨਛੁਟਕਾਯੋ॥ ਤੁ

ਮਨੁਖ ਪੁਰੁਖੀ ਨਉ ਚਰਾਹੁ ਪੁਰੁਖੀ ਸਾਮੇ ਹਮ ਨਰਾਹੁ ॥ ੩੮੧ ॥ ਮਨੀਸ਼ਿਯ ਕਹਸੀ ਸਨਧਾਰਾ ॥ ਤੁਛ ਜੀਵਾਇ ਹਥਾਤ ਬਿ
 ਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸ ਮਰਥ ਸੀਸ ਹਿਤ ਆਇ ॥ ਤੁਕੈ ਬਨੈ ਨ ਐਸ ਪਠਾਇ ॥ ੩੮੨ ॥ ਕੋਪੇ ਲਕਾਇ ਹਥ ਚਕਹਤ ਨਰਸਤ ਪੁਰੁਖ ਚ
 ਮਨਾ ॥ ਦਸੀਯ ਕਹਸੇ ਹੋਕੈ ਬਿਧੀ ਏਕੋ ਗੁਰਜਨ ॥ ੩੮੩ ॥ ਐਸੇ ਪੁਰੁਖੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਤਬ ਹੋ ਜਿਖ ਕੋ ਐਸ ਅਲਾ
 ਵੇ ॥ ਜਬੋ ਹੋ ਅਪਨ ਨਿਵੇ ਵੇਸੀਸਾ ॥ ਆਰੋ ਤੇ ਗਨਧਰੇ ਕਸੀਸਾ ॥ ੩੮੪ ॥ ਤਬੋ ਸਿਖ ਵਹੁ ਐਸ ਉਚਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਹਤੇ ਪਾਪ ਹੁਇ
 ਭਰੈ ॥ ਤਬੋ ਹੋਕੈ ਪਾਪ ਨ ਹੋਕੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਵਾਸ ਤੁਮ ਹੋਈ ॥ ੩੮੫ ॥ ਤਬੋ ਸਿਖ ਐਸੇ ਕਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਦੁਖ
 ਏ ॥ ਕਹੈ ਤੋ ਹਿਨਿ ਜਸੀ ਗਹੀਲੇ ਵੈਸੀ ਸਨਕਾਇ ॥ ੩੮੬ ॥ ਅਸ ਕਹ ਕਰੈ ਸਲੇ ਕਉ ਚਰਾ ॥ ਅਗਨੈ ਨਰੁ ਗਵੀਤ ਨਿਹ
 ਰਾ ॥ ਮਨਾ ਮਉਰ ਲੋਪੋਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈਸ ਮਜਗ ਮੈ ਨ ਹੋਕੈ ॥ ੩੮੭ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸਿਕਟ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਵਰਸਤਿ ਹਰੇ
 ਪੁਰੁਖੀ ਪਾਇ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀ ਸਾਸਿਖ ਤੇ ਗਚਲਾਵੈ ॥ ੩੮੮ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਹੁ ਹੁਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੇ
 ਗਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਹਤ ਨਿਜ ਪਾਨ ਤਜ ਗੁਰ ਸੀਗ ਪਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ੩੮੯ ॥ ਹੋਹੈ ਇਹ ਜਗ ਮੇਤ ਬੈਜੈ ਜੈ ਸੁਰਗ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਤਿਲ ਕਜੀ ਵੇਕੈ ਰਾਖ ਕੈ ਦੀਨੈ ਸੀਸ ਉਤਾਰਾ ॥ ੩੯੦ ॥ ਸਤਰਾਂ ਸੈਬਤੀ ਸਮੇ ਮੱਘ ਰਸੁ ਦੀ ॥ ਬਿਤ ਜਨ ॥ ਨਵ ਮਗੁਰੁ ਤਜ ਦੇ
 ਹੋਕੈ ਅਪੁਨ ਪੁਰੀ ਕਰ ਪਾਨ ॥ ੩੯੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੀਗਾ ਸਿਖ ਵਹੁ ਜਾਵੈ ॥ ਭਾਖੈ ਬਕਥਾ ਬਢ ਜਾਵੈ ॥ ਤਤੇ ਕਹੀ ਸੀਕੋ
 ਚਬਨਾਇ ॥ ਨਵ ਮਗੁਰੁ ਕੀ ਕਥਾ ਮਹਾਇ ॥ ੩੯੨ ॥ ਦੇਹ ਦੇਹ ਰਾਇ ਹਠਾ ਹੋਵੈ ॥ ਸੀਗਾ ਤਿਜਾ ਹਿਦਰ ਸਦੁਖ ਖੋਵੈ ॥ ਸੁਨ
 ਜੇਠਾ ਸਿਰਜਾਵੈ ਤਹਾਂ ॥ ਅਨੰਦ ਪੁਰਦ ਸਵਾ ਗੁਰਜਹਾਂ ॥ ੩੯੩ ॥ ਗੁਰ ਤਸਿਯ ਕਹਸੀ ਸਗੁਰ ਕੋ ਨਤ ਹਾਂ ਲੇਜਾਇ ॥
 ਮਨੀਸ਼ਿਯ ਕਹੁ ਠਮ ਗੁਰ ਐਸੇ ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥ ੩੯੪ ॥ ਜਬੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੀਸ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਬੋ ਸੀਸ ਨ ਭੁਭ
 ਰਉ ਰਵੈ ॥ ਦਿਨੀ ਮਾਹਿ ਸਿਖਾਇ ਕਰਹੈ ॥ ਆਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਿਹ ਕਹੈ ॥ ੩੯੫ ॥ ਗੁਰ ਨਿਸਚਾ ਤਿਹ ਮਨ ਮੇਅਵੈ ॥

ਸਿੱਖ ਚੰਦਰ ਸ ਲਾਇ ਬਰੇਗੇ
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਅਹਿਨਿਸਜਪਗੁਰਮੀਤਾਪਿਅਵੈ। ਕਰਸਨਨਗੁਰਬੈਠੇਸੋਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਾਨਮੇਤਤਪਰਹੋਇ। ੩੯੬੥੬੦ ਸੁਨਾਬਿਪੀ
 ਅਗੁਰਸੀਸਤਬਤਕੋਅੰਗੁਪਕਾਇ। ਧਰਥਲਗੁਰਸੀਸਸਿਖਉਪਰਬੰਨ੍ਹਰਾਇ। ੩੯੭੥੭੦ ਬਾਨੀਤਬਅਕਸਕੀ
 ਹੋਵੈ। ਇਹਗੁਰਸੀਸਨਕੋਨਰਜੇਵੈ। ਜਬੈਲੋਨਗੁਰਕਾਸਿਖਅਵੈ। ਦਿਵੇਤਾਹਿਨਕੋਇਦਿਖਾਵੈ। ੩੯੮੥੮੦ ਗੁਰਕੇਵਾ
 ਸਧਾਮੁਤੁਮੋਹੇਈ। ਆਮੇਸੰਸਾਧਰੇਨਕੋਈ। ਬਾਨੀਮੋਨਗੁਈਅਸਗਾਏ। ਅਗਪ੍ਰਾਮਸੁਨਿਸੀਸਨਿਵਾਏ। ੩੯੯੥੯੦
 ਦੋਨਿਜਗੁਹਦਏਕਿਵਾੜਕੋਪੁਪਸੁਦੀਪਜਗਾਇ। ਮਾਰੂਕੀਬਾਣੀਪਜੈਇਕਚਿਤਪ੍ਰਾਨਪਰਾਇ। ੪੦੦੥੦੦
 ਇਹਮੇਕਥਾਐਰਸੁਨਗੁਈ। ਦਸਮਗੁਰੂਬਿਪਜੈਸਕਰਾਈ। ਅੰਤਰਜਾਮੀਤਬਹੀਜਾਨੈ। ਨਵਮਗੁਰੂਜਬਪ੍ਰਾਨ
 ਠਾਨੈ। ੪੦੧੥੧੦ ਸੀਸਲੋਨਹਿਤਸਿਖਪਠਾਵੈ। ਅਗਪ੍ਰਾਮਕਾਸਦਨਬਤਾਵੈ। ਤੀਨਦਿਵਸਮੇਸਿਖਸੁਆਇ। ਅਗ
 ਪ੍ਰਾਮਕੇਸਦਨਤਦਾਇ। ੪੦੨੥੨੦ ਸੀਗੁਰਕਾਸਿਖਜਾਨਕੈਸੀਸਗੁਰੂਕਾਦੇਇ। ਹਛੇਧਾਰਗੁਮਾਲਪਰਅਪ
 ਨਸੀਸਪਰਲਾਇ। ੪੦੩੥੩੦ ਪਹਗਨਿਸਾਰਹਕਰੈਪ੍ਰਾਨ। ਅਗਪ੍ਰਾਮਸੰਗਸੁਖਮਾਨ। ਦਿੱਲੀਦਰਤਬਹੀਖੁਲ
 ਜਾਵੈ। ਪਹਗੁਰੂਕੋਨਕੋਇਦਿਖਾਵੈ। ੪੦੪੥੪੦ ਕਰਬਿਦਸਾਪਛੇਹਟਜਾਇ। ਅਗਪ੍ਰਾਮਸਦਨਸੁਖਪਾਇ। ਸੀਸਗੁ
 ਰੂਸਿਖਸੀਸਧਰਾਇ। ਜਾਵੈਪੀਥਸਬਦਗੁਰਗਾਇ। ੪੦੫੥੫੦ ਇਹਬਿਧਾਦਿਵਸਸੁਤੀਨਮੇਪਹੁਚੇਤਹਸਿਖਜਾ
 ਏ। ਅਗਪ੍ਰਾਮਵੈਦਸਮਗੁਰਚੋਕੀਸਬਦਕਰਾਇ। ੪੦੬੥੬੦ ਇਹਬਿਧਗਾਵਤਸਬਦਕੋਕਰੈਦਾਹਗੁਰਸੀਸ। ਤਾਸ
 ਸਿਖੋਕੋਲਾਇਗਰਦਵੈਗੁਰੂਅਸੀਸ। ੪੦੭੥੭੦ ਸੀਸਦੇਹਰਤਹਬਨਾਵੈ। ਨਵਮਗੁਰੂਸਮਪੁਜਚੜਾਵੈ। ਦ
 ਸਮਗੁਰੂਪੁਨਿਮੇਸਅਲਾਇ। ਦਿੱਲੀਕੀਸਿਖਬਾਤਸੁਨਾਇ। ੪੦੮੥੮੦ ਕਹੈਸਿਖਗੁਰਕਹੈਨਜਾਈ। ਤੀਨਦਿਵਸਗੁ
 ਰਦੇਹਰਹਾਈ। ਕਹਗੁਰਸਿਖਨਕੋਈਤਹਾ। ਕਹਸਿਖਸਿਖਤੋਰਪ੍ਰਭਮਹਾ। ੪੦੯੥੯੦ ਰਾਮਗਾਇਅੰਸੇਕਹਾਨੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਮਹਾਨਾਮਕ

ਵਤਕਛੂਨਦੇਇ। ਮਿਤਸੀਸਗੁਰਲੇਪੋਕਰਾਮਾਤਅਸਹੇਇ॥੪੧੦॥ ਚੈ॥ ਦੁੰਦੋਰਤਬਬਦਸਾਹਦਿਵਾਯੋ॥ ਤਿਹਡਰ
 ਕਿਸੀਨਦਹਕਰਾਯੋ॥ ਰਾਮਰਾਇਕਹਗੁਰਸਿੱਖਭੁਭੇ॥ ਕਰਾਮਾਤਇਹਦੇਹਅਪਾਰੇ॥੪੧੧॥ ਚੈ॥ ਤੀਨਦਿਵਸਪਛੇਪ੍ਰ
 ਰੂਰਾਮਰਾਇਕਰਦਾਹਾਮੇਨਸਿੱਖਸਭੁਹੀਰਹੇਪ੍ਰਗਟਨਬੇਲੇਕਾਹ॥੪੧੨॥ ਚੈ॥ ਮਾਨਸਾਹੁਭੈਲੇਪਰਹਾਏ॥ ਪ੍ਰਗਟਨ
 ਗੁਰਕੇਸਿੱਖਦਿਖਾਏ॥ ਇਹਸੁਨਦਸਮਗੁਰੁਰਿਸਧਾਰੈ॥ ਸੀਪੁਖਸੇਅਸਬਚਨਉਚਾਰੈ॥੪੧੩॥ ਚੈ॥ ਐਸਪੰਥਜਗਮੇਪ੍ਰ
 ਗਟਾਵੇ॥ ਬੀਚਸਹਸਨਹਏਕਛਪਾਵੇ॥ ਐਸੀਮੁਹਰਸੀਸਤਿਹਧਾਰੈ॥ ਜਿਹਸਨਮੁਖਨਹਹੋਇਗਵਾਰੇ॥੪੧੪॥ ਚੈ॥
 ਗਾਐਸਭੁਖਦਸਵੰਗੁਰੁਕਵਲਬਦਨਕਰਫੇਰਾ॥ ਪੰਥਪ੍ਰਗਟਆਹਵਕਰੈਨਾਸਤੁਰਕਸਭੁਘੇਰਾ॥੪੧੫॥ ਚੈ॥ ਪੁਨਿਮਾ
 ਲਵੇਮੇਅਇਕੈਕਾਂਸੀਤਹਾਂਬਨਾਇ॥ ਨਾਮਤਿਸੈਧਰਦਮਦਮਾਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਫਲਦਾਇ॥੪੧੬॥ ਚੈ॥ ਤਹਾਂਅਦ
 ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਉਚਾਰੈ॥ ਨਵਮਗੁਰੁਬਾਣੀਸੰਗਧਾਰੈ॥ ਉਨਸਠਸਬਦਸਲੇਕਸਤਵੰਜਾ॥ ਪੜੈਵਿਰਗਲਹੈਹਤਬੰਝਾ॥
 ੪੧੭॥ ਚੈ॥ ਦਮਦਕਾਸੀਸਮਦੁਖਖੇਵੈ॥ ਬਹੁਬੁਧਧਾਲਿਖਾਰੀਹੋਵੈ॥ ਬੀੜਦਮਦਮੀਜਗਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਪੜੈਲਿਖੈਸੇ
 ਜਨਮਨਅਵੈ॥੪੧੮॥ ਚੈ॥ ਤੁਮਰੇਬਚਬਾਣੀਕਰੈਨਵਮਗੁਪਅਸਧਾਰਾ॥ ਦੁਤਮਰੀਬਰਚਛੰਦਮੈਦਸਮਨਾਮਨਿਰ
 ਧਾਰਾ॥੪੧੯॥ ਚੈ॥ ਦਸਮਗੁਪਜਬਅਪਨਧਾਰੈ॥ ਇਹਬਿਧਚਰਿਤਅਨਿਕਜਗਕਰੈ॥ ਭੁਗਤਿਸਿੰਘਪਰਹੋਤਾਇਖ
 ਏ॥ ਹਾਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਬਚਨਸੁਨਾਏ॥੪੨੦॥ ਚੈ॥ ਸੁਨਗੁਰਬਚਨਬਿਧੀਏਬੀਆਦਿ॥ ਕ੍ਰਮਨਿਵਾਰਲੈਗੁਰੁਅਨਾਦਿ
 ਅਰਧਜਾਮਾਦਿਨਜਬੈਰਹਾਯੋ॥ ਸੇਦਰਚੋਕੀਮਹਿਮਨਲਾਯੋ॥੪੨੧॥ ਚੈ॥ ਸਾਹਨਿਕਟਜਵੈਪ੍ਰਭੂਜਬੈਸਾਹਕਰ
 ਯਾਦਾ॥ ਪੁਨਸਿਕਾਰਖੇਲੈਪ੍ਰਭੂਪਰਸੇਤਮਮਿਜਾਦਾ॥੪੨੨॥ ਚੈ॥ ਪਾਂਚਦਿਵਸਾਇਹਭੁੰਤਾਬਿਤਾਇਸਾ॥ ਸਿਕਾਰਖੇ
 ਰਹਿਤਸਾਹਸਿਧਾਇਸਾ॥ ਸਾਹਸੈਨਸੰਗਲਈਅਪਾਰਾ॥ ਕੁਹੀਸੁਭੁਰੇਸੁਆਨਹਜਰਾ॥੪੨੩॥ ਚੈ॥ ਸੀਗੁਰਅੰਗ

ਸਿਕਾਰੀਖਲਾਵੈ॥ ਬਨਕੇਜੀਵਜੀਤਬਹੁਪਾਵੈ॥ ਸਾਹੁਕੇਟਸੀਗੁਰੋਸੰਗੁਈ॥ ਦੇਖਸਾਹਮਨਚਿਤਲਈ॥ ੪੨੪॥ ਦੋ॥ ਸੀਗੁ
 ਰਮਾਰਤਜੀਵਕੋਦਯਾਨਮਨਮੈਧਾਰਾ॥ ਹਿਸਧਰਮਾਈਹਸਾਹਕੇਦਯਾਪੀਰਗੁਰਸਾਰ॥ ੪੨੫॥ ਗੁਰਜੀਗਪ੍ਰਭਾਤਛੰਦਾ॥ ਮਨੀ
 ਐਸਗੋਈਮੁਖੀਐਸਗਾਈ॥ ਚਲੇਪੀਰਆਗੇਪਨੇਜੀਵਪਾਈ॥ ਗੁਰੂਬੈਨਮਨੇਚਲੇਸਾਹਸੀਰੀ॥ ਚਲੀਸੈਨਐਸੇਸੁਰੀ
 ਗਾਤਰੀਰੀ॥ ੪੨੬॥ ਕਿਤੇਪਾਸਪੇਲੈਕਿਤੇਤੇਗਾਝਾਰੈ॥ ਕਿਤੇਮਾਰਬੰਦੂਕਜੀਵੈਪ੍ਰਗੇ॥ ਬਨਮੱਧਖੇਲਐਸੁਐਸੇਸਿਕਾਰਾ
 ਅਯੋਗੁਮਿਸਿਖੀਲੀਭੁਕਾਰਾ॥ ੪੨੭॥ ਗੁਰਜੀਸੈਨਸਾਰੀਹਰੀਤਸਖਏ॥ ਗੁਰੂਸੈਨਠਾਂਢੀਨਹੀਪਾਛਪਏ॥ ਧਰਏ
 ਸਾਹੁਕੇਗੁਰੂਕੇਸੁਨਏ॥ ਕਰੇਰੱਛਮੇਰੀਬਲੀਸਿਖਘਾਏ॥ ੪੨੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਹਬੈਨਸੀਗੁਰਸੁਨੇਉਤੇਪੈਰੁਮ
 ਆਇ॥ ਢਾਲਹਾਬਜਮਧਰਲਐਚਲੇਸਿਖਸਮੁਹਾਇ॥ ੪੨੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਗੁਰੂਸੈਨਮੁਖਗੁਰੂਉਚਾਰੈ॥ ਸਾਹਖੜੋਗੁ
 ਰਚਿਗਨਿਹਾਰੈ॥ ਏਕਲਸੀਗੁਰਧਾਏਐਸੇ॥ ਦਸਰਬੀਰਵਲਪਰਜੈਸੇ॥ ੪੩੦॥ ਗੁਰਕੋਦੇਖਾਸਿਖਏਰਏ॥ ਸੀਸ
 ਤਿਗੁਰਕੇਸਨਮੁਖਘਾਏ॥ ਆਇਚੇਟਸੀਗੁਰਕੋਮਾਰੀ॥ ਥਾਂਏਹਾਥਗੁਰਢਾਲਸੰਗੁਰੀ॥ ੪੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੰਏਹਾ
 ਬਜਮਧਰਲਈਸੀਗੁਰਤਿਹਉਰਠਾਗਾ॥ ਸਿਖਮ੍ਰਿਤਗੁਮਪਗਰੀਰਜੈਜੈਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ ੪੩੨॥ ਚੌ॥ ਉਤਰਸਾ
 ਹਗੁਰਕੇਢੰਗਾਘਾਏ॥ ਦੇਖਕੇਹਰਮਨਮੈਬਿਸਮਐ॥ ਕੇਹਰਤਨਤੇਬਪ੍ਰਗਦਾਨਾ॥ ਸੁਰਸੰਦ੍ਰਨਹਿਜਤਬਖਨ
 ੪੩੩॥ ਗੁਰਉਪਰਸੁਰਕੀਨੀਬਰਖਾ॥ ਪੁਸਪਨਕੀਧਾਰੇਮਨਹਰਖਾ॥ ਨਰਤੇਸੁੰਦਰਐਐਯਾਨਾ॥ ਤਿਹਸੁਰਗੁਰ
 ਕੇਬੰਦਨਠਾਨਾ॥ ੪੩੪॥ ਦੋ॥ ਕਰਬੰਦਨਗੁਰਕੇਤਬੈਯਾਨਮੱਧਬੈਠਾਈ॥ ਚਲਐਭਿਸਤੋਕੇਸਾਹਦਿਖਤਾਕੇਕਹ
 ਸੁਨਾਇ॥ ੪੩੫॥ ਚੌ॥ ਕਿਪੈਨਰਤੁਮਕਹਾਸਿਧਐ॥ ਕੈਸਪਾਪਕੇਹਰਬਪ੍ਰਧਾਐ॥ ਨਿਜਾਬਿਤੰਤਸਭਗੁਪਨਕੀਜੈ॥ ਕ
 ਰੇਪੁੰਨਜਿਹਮੁਕਤੀਲੀਜੈ॥ ੪੩੬॥ ਸੁਰਦਢਾ॥ ਚੁਨੇਸਾਹਪੀਨਤੇਕੋਆਹੀ॥ ਐਸਪੀਰਜਾਕੇਜਗਮਾਹੀ॥ ਅਮਰ

ਦਸਗੁਰਕੇ ਨਿਕਟਗਾ ਹੋ ਅਕਬਰ ਸੰਗ ਗੋਸੇ ਇਕਵਾਰਾ ॥੪੩੧॥ ਦੋ ਅਸਿਰਭੂ ਤਤੁ ਹਤਾ ਤਕੋ ਹੋ ਬਲਭਧ ਅਪਾਰ
 ਤੇ ਹਪਿਤ ਕੇ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਨਿਕਟਗਾ ॥੪੩੨॥ ਚੋ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਪਿਤ ਤੇਰੇ ਗੋਸੇ ਅਪਾਰ ਤੇਟ ਤੁਹ ਰਾਖ ਤਕੋ ॥
 ਇਹ ਦਿਖਾ ਮਮ ਨਰਿਸ ਉਪਜਾਈ ॥ ਹੋ ਗੁਰ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੪੩੩॥ ਬਹੁ ਨਿਦਾ ਮੇਰ ਕੀ ਕਰੀ ॥ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਾਇ ਹ
 ਕਰਨ ਧਰੀ ॥ ਕੁਝ ਖੁਕਤ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਤ ਪਰਵਸੀ ਸਮਿਟਾਏ ॥੪੪੦॥ ਦੋ ਸੁਨੇ ਸਾਹਸੁ ਤਾ ਸਿੱਖ ਮਮ
 ਸੰਤ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ॥ ਐਸਾ ਖਜ ਵਤ ਭੋਭਿਸਤ ਓਰ ਪਰ ਪੀਰਾ ॥੪੪੧॥ ਸੀ ਗੁਰ ਸਾਹਦਿ ਸ੍ਰਵਹੁ ਅਯੋ ॥ ਐਰ ਕਿਸੀ
 ਨਹਿ ਨੈਨਾ ਦਿਖਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਏ ॥ ਤਬੈ ਸਾਹਸ ਨਿਸਚਾ ਪਾਏ ॥੪੪੨॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਗੁਰ ਕੇ
 ਪਗ ਪਰਾ ॥ ਹੋ ਗੁਰ ਬਖਸ ਸੰਸਾਰ ਮਮ ਕਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਨ ਮੇਧੇ ਲਾਸਿ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਹ ਅਪਨੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰਾ ॥੪੪੩॥
 ਦੋ ॥ ਨਿਜ ਰੇਰੇ ਅਵਤ ਭਏ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ਕੋਤ ਕਕਰਤ ਅਪਾਰ ਨਿਤ ਸੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪੪੪॥
 ਸੋਰਣਾ ॥ ਸੰਗ ਤਭਈ ਨਿਹਾਲ ਸੀ ਗੁਰ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਇ ਛੁਪੁਰ ਸਭ ਕੀ ਕਰੈ ॥੪੪੫॥
 ਚੋ ॥ ਦੁਤੀ ਯਾਦਿ ਵਸਤੁ ਬਸਾਹ ਪਠਾਏ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਏ ॥ ਆਪ ਸੀ ਗੁਰ ਈਹ ਨਾਮਾਵੈ ॥ ਅਇਆ ਪ
 ਹਮ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈ ॥੪੪੬॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਤਬ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇ ॥ ਕਹੀ ਬਾਂਤ ਸਭ ਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਤਬੈ ਸਾਹ ਗੁਰ ਕੇ
 ਓਗ ਅਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥੪੪੭॥ ਦੋ ਗਰ ਅੰਚਰ ਕੇ ਰੂਰ ਸਦ ਪਾਂਚ ਰੂਪ ਧਾਰਾ ॥ ਖੁਖ ਸੇ
 ਅਸਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਰੋਛ ਰੋਛ ਕਰਤਾਰਾ ॥੪੪੮॥ ਚੋ ਬਹੁ ਆਦੁ ਗੁਰ ਤਾ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ਸਾਹ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਪਖਾਨਾ ਕ
 ਯੋ ॥ ਐਸੇ ਸਾਹ ਨਿਤ ਚਲਾਵੈ ॥ ਪਾਂਚ ਰੇਜ ਸੇ ਪੂਜ ਚੜਾਵੈ ॥੪੪੯॥ ਦਿਖ ਚੰਦੂ ਮਨ ਮੇਰਿ ਸਪਾਈ ॥ ਪਰਤਾ ਕੇ
 ਵਸਨਾ ਹਿਚਲਾਈ ॥ ਅਸਟਾਦਿ ਵਸ ਯੋ ਬੀਤ ਤਭਏ ॥ ਨਵ ਮੇਦਿ ਵਸ ਸਾਥ ਤਿਹ ਕਏ ॥੪੫੦॥ ਚੰਦੂ ਸਾਥ ਲਵ

Missing Page

ਜਨਾਯੋ ਅਗੇ ਖੇਦ ਕਹੇ ਨਹੀ ਸਾ ਅਬ ਨਜੁ ਮਦੇ ਪੈ ਭਿਹ ਕੈ ਸਾ ॥੪੬੫॥ ਨਜੁ ਮੀ ਸਦੁ ਸਤੀ ਕਹਾਈ ॥ ਪੁਛਾ ਸਾਹ
ਕਿ ਹਜਤ ਨ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹਨ ਜੁ ਮਸੇ ਫੀ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮ ਪੁਨ ਸੇਈ ॥੪੬੬॥ ਚਾਲੀ ਦਿਵਸ ਗੁਲੇ ਰਮੇ
ਕਰੈ ਜਾਪਤੁ ਹੋਤਾ ॥ ਤਬੈ ਖੇਦ ਯਾਂਕਾ ਮਿਟੈ ਨਹ ਭਾਰੀ ਦੁਖ ਲੇਤਾ ॥੪੬੭॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਤਬੈ ਸਾਹ ਚਿਤਾ ਕਰੀ ਅਸ ਸੇਫੀ ਕ
ਹੋਈ ॥ ਜਾਇ ਜਾਪ ਮਮਿ ਤ ਕਰੈ ਖੇਦ ਮਿਟਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟਾਵੈ ਸੋਈ ਕੋ ਅਸ ਨਹ ਕਹੋਈ ॥ ਦੇਵੇਂਦਰ ਬਾਪ
ਰਭਾ ਖਨ ਰੁਮੈ ਸਾ ਕੋਈ ॥ ਕਹਚੰਦੁ ਤੁਮ ਪਾਸ ਪੀਰ ਗੁਰ ਜਾ ਕੋ ਆਖੋ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਹ ਨਾਮ ਜਗਤ ਸੇਫੀ ਭਿਹ ਭਾਖੇ
॥੪੬੮॥ ਸੈਯਾ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਇਮਤਾਹ ਕੇ ਬੈਨ ਨ ਕੋ ਪੁਨ ਸਾਹ ਕਹੀ ਸੋਊ ਪੁਰ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੋਈ ਹਤ ਖਤ ਬਿਰਾ
ਜਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਪ ਸਦਾਈ ॥ ਸੁਆਹੀ ਕਹਾਇ ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹ ਬੇਈ ਕੁਮੈ ਸੇਫੀ ਇਹ ਗਾਈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ
ਨਾਮ ਕਹੈ ਜਗਤ ਯਾਹੋ ਕੋ ਭੋਜਾਇ ਸੈਯਾ ਹਜਾਪ ਕਰਾਈ ॥੪੬੯॥ ਸੁਨਿ ਚੰਦੁ ਕੇ ਬੈਨ ਕੋ ਗੁਰਮਾਯਾ ਭਰਮਾਇ ॥ ਕਹਾ ਸਾਹ
ਹੋਭੋ ਜੋ ਕੋ ਰੈ ਜਾਪਤ ਹਜਾਈ ॥੪੭੦॥ ਤਬੈ ਸਾਹ ਗੁਰ ਕੋ ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ ਧਾਰੇ ਟੋਏ ਭਾਖਤ ਕੁਮੈ ॥ ਹੋਗੁਰ ਕੋ ਰੋਸ ਹਾਇਹ
ਮਾਰੀ ॥ ਜਾਇ ਗੁਲੇ ਰਜਾਪਤ ਪਧਾਰੀ ॥੪੭੧॥ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਤੁਮ ਤਹ ਰਹੋ ॥ ਬਹੁਰ ਨਿਕਟ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੇ ॥ ਨਜੁ ਮੀ
ਸਾਦੁ ਸਤੀ ਕਹਾਈ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਗੁਰ ਤੋਹ ਪਠਾਈ ॥੪੭੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਬੈ ਸਾਹ ਕੋ ਗੁਰ ਕਹਤੋਹ ਖੇਦ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥
ਸਾਦੁ ਸਤੀ ਜਾ ਕੋ ਅਈ ਕਾਲਾ ਤਿਸੀ ਕੋ ਹੋਈ ॥੪੭੩॥ ਹਮਰੇ ਗਏ ਖੇਦ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਹਮਤ ਹਰਹ
ਈ ॥ ਇਮ ਕਹਾ ਸੀ ਗੁਰ ਭਏ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿਖ ਸੀਰਾ ਅਪਨੇ ਧਾਰਾ ॥੪੭੪॥ ਸੈਨਾ ਕੋ ਗੁਰ ਆਗਾ ਦਈ ॥ ਰੋਹਾਇ
ਹਾਂਤੁ ਮਾਚਿਤ ਨ ਕਈ ॥ ਲਿਖ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਸਾਹ ਪਠਾਯੋ ॥ ਅਏ ਗੁਰੁ ਭੁਭੁਠੈ ਗਬਿਠਾਯੋ ॥੪੭੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਹਰਿਦਾਸ
ਚਰਪਾਤੀ ਲਿਖੀ ਚੰਦੁ ਰਿਸਵਤ ਭਾਖਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸਹੰਸਤੁ ਹਦੇਊ ਹੋਗੁਰੁ ਜਹਰ ਮੇਰਾ ਖਾ ॥੪੭੬॥ ਬਾਦ ਸਾਹਕ ॥

ਲਿਖਾ ਗਏ ਹਰਿਦਾਸ ਵਾਚ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਲੋ ਚੰਦ੍ਰਕੀਪਤੀ ਪੁਨਿਆਈ ਸੋਊ ਵਾਚਤਿ ਹਮ ਨ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ੪੧੧ ॥ ਦੇ
 ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਹਰਦਾਸ ਕੋ ਜਾਮਦਾਰ ਗੁਜਨ ਅਗੇ ਕਰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਰ ਅਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੪੧੨ ॥ ਚੈ ਪਾਂਚਾਜਿ
 ਖਸੀਰਾ ਅਪਨੇ ਪਾਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਏ ਉਤਹਾਂ ਮੁਰਗ ਹਰਿਦਾਸ ਦੇ ਖਮਨ ਮੇਰੇ ਖਪਏ ਚਰਨ ਬੁਜ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਏ ॥
 ੪੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਕਰੋ ਮਨ ਜੈ ਸੀ ਕਹਹਰਿਦਾਸ ਮੇਰੇ ਨਤੈ ਸੀ ਚੰਦ੍ਰਪਤੀ ਜੋਇ ਪਠਾਈ ਦਿਖਾਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਗ
 ਨਜਲਾਈ ॥ ੪੧੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ਅਛੋ ਪਲੰਘ ਰੁਸਾਇ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਬਿਠਾਈ ਹਰਿਦਾਸ ਸੇਵ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੈ ਇਕਾਚਿ
 ਤਨਿ ਜਮ ਨਲਾਈ ॥ ੪੧੫ ॥ ਚੈ ਬੰਦੀ ਨ੍ਰਿਪ ਦਿਖ ਗੁਰ ਹਰਖਾਏ ਪਰਮਨ ਮੇਰੇ ਅਬ ਬੰਧ ਕਟਾਏ ਰੁਪ੍ਰਾਪ ਜੈ ਸਾਹ
 ਪਠਾਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭੋਜਨ ਤਿਹ ਕਰਵਾਏ ॥ ੪੧੬ ॥ ਚੈ ਬੰਦੀ ਖਨੇ ਜੋ ਪਰੇ ਤਿਹ ਕੇ ਦੇਤ ਖਵਾਈ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨ ਗੁਰ ਕ
 ਰੈ ਮੇਰੇ ਨਿਤ ਕਰਾਈ ॥ ੪੧੭ ॥ ਚੈ ਤਬ ਜੇ ਠੇਥੀ ਬਿਨ ਤਉ ਚਾਰੀ ਹੋ ਗੁਰ ਤੁਮ ਨ ਹੋ ਭੋਜਨ ਪਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਕ੍ਰਿਤ
 ਕਰ ਲਿਖਾਏ ਸੋਭੇ ਜਨ ਹਮੇਰੇ ਕਰਵਾਏ ॥ ੪੧੮ ॥ ਸਿੱਖ ਮਾਨ ਬਾਤ ਸੇ ਲਈ ਅਗਾ ਗੁਰ ਹਰਦਾਸ ਕੇ ਦਈ ਆਇ
 ਜਾਇ ਸਿੱਖ ਨਾਹਿ ਹਟਾਏ ਤਿਨ ਕਹ ਜੋਇ ਹਇ ਛੋਕਰਾਏ ॥ ੪੧੯ ॥ ਚੈ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਿਦੇਸ ਲੈ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਂਚੇ ਜਾ
 ਈ ਕਿਰਤ ਨਿਸਾਸਾਰੀ ਕਰੈ ਠਪਾਰ ਹੋਟ ਪੁਨਿਆਈ ॥ ੪੨੦ ॥ ਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਰੋਜ ਕਿਰਤ ਕਰ ਲਾਵੈ ਆਇ
 ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੈ ਪਾਂਚਾਜਿ ਸੋਊ ਮੁਖ ਪਰੈ ॥ ੪੨੧ ॥ ਬੰਦੀ ਨ੍ਰਿਪ ਮਨ ਮੇ
 ਰੇ ਖਪਏ ਅਛੋ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਵਾਏ ਸਭੁ ਭਾਖੇ ਗੁਰਾਇ ਹਾਰਾਇ ਹਮ ਭੋਜਨਾਇ ਹਨਿਤ ਖਵਾਈ ॥ ੪੨੨ ॥
 ਹਰਿਦਾਸ ਸੇਵ ਗੁਰ ਕੀ ਬਹੁ ਕਰੈ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਗੁਰ ਆਗਾ ਅਨੁਸਰੈ ਇਹ ਬਿਧ ਚਾਲੀ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਈ ਦਯਾ ਸਿ
 ਘ ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ੪੨੩ ॥ ਪੁਨ ਜੇ ਠਾਮਨ ਮੇਰੇ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਲੀ ਦਿਵਸ ਸੁਗਏ ਵਿਲਾਇ ਬਾਦ ਸਾਹ ਨਹਿ ਗੁਰੂ

ਬੁਲਾਏ) ਰਾਜਸਾਜਮਦਤਿਹਮਨਪਏ) ੪੯੦) ਐਸੀਬਤਬਿਚਾਰਕੈਲੈਪਿਰਾਣਕੋਸੰਗ) ਬਨਕੇਹਰਦੇਨੋਚ
 ਲੇਅਪੀਨਿਸਸੁਰੰਗ) ੪੯੧) ਚੋਰੰਗਮਹਲਸਾਹਕਰਸੈਨਾ) ਪਲੰਘਰੁਸਾਇਪਾਰਸੁਖੀਮੇਨਾ) ਪਹਰੇਗਿਰਦੁ
 ਖਰੇਅਪਾਰ) ਪੰਛੀਕੀਨਹਿਗੀਮਾਬਿਚਾਰ) ੪੯੨) ਤਬਕੇਹਰਬਨਪ੍ਰਪਤਰੁਏ) ਸਾਹਉਦਰਕੇਹਰਪਗਦਏ)
 ਹਾਇਹਾਇਤਬਸਾਹਪੁਕਰੀ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਸਰਨਤੁਮਾਰੀ) ੪੯੩) ਤਬੈਗੁਰੂਪ੍ਰਪਤਰੁਏਦੀਨੇਸੇਰਹਟ
 ਏਕਿਹਰਿਪੁਖਐਸੇਕਹਾਅਬਤੋਕੋਛਰੁਜਾਇ) ੪੯੪) ਨਿਸਾਬਿਹਾਇਭੋਰਪ੍ਰਗਟਾਯੋ) ਸਾਹਨਜੁਮੀਨਿ
 ਕਦਬੁਲਾਯੋ) ਰੁਖੀਬਤਸਿੰਘਭੈਦੀਨੋ) ਸਾਰੀਰੈਨਸੈਨਨਹਿਕੀਨੋ) ੪੯੫) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਮਮਕਰੀਸਹਾਇ
 ਨਤਰਸਿੰਘਮੋਹਹਤਜਾਇ) ਨਜੁਮੀਕਹੀਸਹਸੇਬਾਤ) ਸੁਪਨਬਤਝੂਠੀਨਹੀਸਾਤ) ੪੯੬) ਸਾਰੇਦਿਨ
 ਚਿਤਤਰਯੋਪਰੀਰੈਨਤਬਆਇ) ਕਨਤਲੇਹਰਿਰਦੇਪਰੀਤਬੈਸਾਹਅਪਨਾਇ) ੪੯੭) ਅਰਧਨਿਸਾਜਾਵਤ
 ਰੁਈਅਏਸਿੰਘਾਰਿਸਧਾਰ) ਸਾਹਉਦਰਠਾਢੇਰੁਏਕੀਨੋਬਚਨਉਚਾਰ) ੪੯੮) ਰੁਮਗੁਰਕੇਦੀਓਖੇਦਮਹ
 ਏਬੈਦਿਨਉਪਰਗਏਦਿਲਾਇ) ਰੁਮਕੋਰਾਜਮਾਨਬਹੁਭੋ) ਸੀਗੁਰਕੋਨਹਨਿਕਦਬੁਲਾਯੋ) ੪੯੯) ਬਾਦਸਾ
 ਹਤਬਅਤਦੁਖਪਾਯੋ) ਸੀਗੁਰਕੋਤਬਨਾਮਅਲਾਯੋ) ਕਹਾਪੀਰਮਮਕਰੇਸਹਾਇ) ਨਤਰਕੇਹਰਮੋਹਹਤ
 ਏ) ੫੦੦) ਸੀਗੁਰਤਬਪ੍ਰਗਟਰੁਏਕੇਹਰਦਏਨਿਵਾਰ) ਐਸਬੰਦਗੀਲੋਕਕੋਰੁਮਦੇਵੇਦੁਖਰੁਗ) ੫੦੧
 ਕੁਮੋਲੇਪਗੁਰਐਸਅਲਾਏ) ਤਬਕੇਹਰਿਏਬਚਨਸੁਨਾਏ) ਤੋਕੇਲੀਨੋਗੁਰੂਉਥਾਰ) ਨਤਰਕਰਤੋਤੋ
 ਹਸੀਘਾਰ) ੫੦੨) ਪ੍ਰਨਪਿਮਾਰੇਜੇਨਿਜਜਾਨੋ) ਗੁਰੂਸਦਾਵੇਦੇਰਨਠਾਨੋ) ਨਤਰਕਾਲਰੈਨਹਤਤੋਹਿ) ਨਿਸਚੈ
 ਸਾਹਸੁਨੇਬਚਮੋਹ) ੫੦੩) ਐਸੇਕਹਕੇਹਰਗਏਸਾਹਬਡੇਦੁਖਪਾਇ) ਚੰਦੁਐਰਨਜੁਮਕੋਲੀਨੋਨਿਕ

ਏਥੁਲਾਇ॥ ੫੦੪॥ ਚੈ॥ ਨਜੁਮੀ ਕੋਢੀ ਦੂਸਿ ਖਲਾਏ॥ ਗਏ ਸਾਹ ਪੇਦੇਰ ਨਲਾਏ॥ ਸਾਹ ਬਾਤ ਸੁਰਦ ਈ ਚੁਨਾਇ॥ ਨਜੁਮੀ
 ਕੋਢੀ ਨਿਜ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ੫੦੫॥ ਨਜੁਮੀ ਕਹਾਉ ਪਾਇ ਹਜ਼ਾਰੇ॥ ਐਰੇ ਗੋਰੇ ਰੁਖ ਮਹਾਰੇ॥ ਸੁਬਹ ਹੋਤ ਤਬੀਬ ਬੁਲਾਏ॥ ਹਜ਼ਾਰ
 ਤੁਝੇ ਇਲਾਜ ਕਰਾਏ॥ ਹਜ਼ਾਰ ਤੁਝੇ ਇਲਾਜ ਕਰਾਏ॥ ੫੦੬॥ ਚੈ॥ ਰੁਗਤ ਸਿੰਘ ਤਬ ਭੋਰ ਦਿਖਲਾਏ ਤਬੀਬ ਬੁਲਾਇ॥
 ਨਾਜੀ ਦੇਖ ਹਿਸ ਹਕੀਰੇ ਗਨ ਕੋਇ ਪਗਟਾਇ॥ ੫੦੭॥ ਚੈ॥ ਇਹ ਠਾਐ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਚੁਈ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘਾਇ ਮੱਕੋ ਤਕ ਕਈ
 ਜੇਠੇ ਕੋ ਗੁਰ ਕਹਾਉ ਜਗਾਗਾ॥ ਰੁਗਲਿ ਘੋਰੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਜਾਗਾ॥ ੫੦੮॥ ਜਮਨ ਤੇਜੇ ਠਰੁ ਰਲਾਏ॥ ਪੁਨਾਸੀ ਗੁਰ ਬ
 ਚਨ ਮਲਾਏ॥ ਇਹ ਜਲ ਤੁਮ ਜਮਨ ਮੇਰਾ॥ ਪੁਨਾਸੀ ਦੇ ਚਲਾਨਿ ਕਟਹਾਰਾ॥ ੫੦੯॥ ਚੈ॥ ਜੇਠਾ ਸੋ ਜਲ ਰੂਰ ਕੈ ਆ
 ਏ ਸੀ ਗੁਰ ਪਾਸਾ॥ ਕਹ ਗੁਰ ਜਬ ਤੁਮ ਲਾਏ॥ ਨਹ ਜਲ ਮਾਸਾ॥ ੫੧੦॥ ਚੈ॥ ਬਢੀ ਨਜਮਨ ਜਲ ਰੂਰ ਨਤੇ॥ ਗੁਰ
 ਮਰਥ ਜਨ ਕਰਨ ਤੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਰ ਬਲ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨਾ॥ ਤੁਮ ਬਲ ਲੇਏ ਜਲ ਸਮਾਨਾ॥ ੫੧੧॥ ਤੁਮ ਤਨ ਸੋ ਬਲ
 ਨਹ ਸਮਾਵੈ॥ ਕਰਮਾਤ ਤੁਮ ਸਾਹ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਕਹ ਜੇਠਾ ਸੀ ਗਤ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਜਗ ਮੇਤ ਮਪਗਟਾਏ॥ ੫੧੨
 ਚੈ॥ ਸੀ ਗਤ ਹਿਤ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਛਿ ਮਾਕਰਾਇ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕਹ ਕਰੇ ਤੁਮ ਤੇ ਕੋਢੀ ਚੁਨਾਇ॥ ੫੧੩॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਜੇ
 ਠੇਢੇ ਕੋ ਤਕ ਕੀਨੇ॥ ਤਬੀਬ ਰੂਪ ਉਦਰ ਪਰਲੀਨੇ॥ ਝੇਲੀ ਧਾਰ ਕੀ ਪਨਿ ਜਲ ਈ॥ ਵੈਦ ਹਕੀਮ ਸਬਦ ਅਸਕਈ॥
 ੫੧੪॥ ਐਸੇ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਹਜ਼ਾਰੀ॥ ਮਨੁ ਖਕਿ ਸੀ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਪਾਈ॥ ਜਾਇ ਤਿਨੈ ਇਹ ਗੁੰਤ ਅਲਾਏ॥ ਹਜ਼ਾਰ
 ਤੁਝੇ ਵੈਦ ਇਕ ਅਲਾਏ॥ ੫੧੫॥ ਚੈ॥ ਆਗੇ ਆਏ ਵੈਦ ਬਹੁਤ ਕੋਲੀ ਏਥੁਲਾਇ॥ ਜੇਠੇ ਆਦ੍ਰ ਕੀ ਓਤ ਬੈਸਾਹ
 ਆਧਿਕਾਇ॥ ੫੧੬॥ ਚੈ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਨਿਜ ਹਾਥ ਦਿਖਾਏ॥ ਤਬ ਜੇਠੇ ਤਿਹ ਹਾਥ ਹਟਾਏ॥ ਤਬੀਬ ਕੈ ਸੋ ਜੇਹਾ ਬ
 ਦਿਖਾਵੈ॥ ਸੁਰਤ ਦੇਖ ਨਰੋ ਗਲ ਪਾਵੈ॥ ੫੧੭॥ ਸੁਰਤ ਦੇਖ ਮਮੋਰੇ ਗਲ ਪਾਨਾ॥ ਬਾਤ ਇਕੋ ਤੁਝੇ ਨਿਜ ਕਨਾ॥ ਜਾ

ਇਏਕੀਬਤਸੁਨਸਾਹ। ਕਹਜੇਠਤੁਮਸਿਹਅਲਾਹ॥੫੧੮॥**ਦੋ॥** ਕੇਹਰਤੁਮਨਿਸਰੇਦੀਓਮੇਰਦਨਤਨਕੀਨਾਕਲ
 ਰੂਪਕੇਹਰਦੇਉਗੁਰੂਖਤੁਹਲੀਨ॥੫੧੯॥**ਚੋ॥** ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਪਅਲਾਹੀਜਨਾਕਲਸਦਾਤਿਹਆਗਮਾਨਾਤਤੇਗੁ
 ਰਕੇਤੁਰਤਬੁਲਯੋ॥ ਯਾਮੈਸਾਹਦੇਰਨਹਿਕੋਐ॥੫੨੦॥ ਨਤਕੇਹਰਆਜਹਤਵੈ॥ ਸਮਾਬਿਤੇਫਿਰਹਬਨਆਵੈ॥
 ਤਬੈਸਾਹਤਿਨਬੰਦਨਠਨੀ॥ ਮਨਮੇਰੇਕੀਤੁਮਸਭਜਾਨੀ॥੫੨੧॥**ਦੋ॥** ਐਸਭੁਖਗਹਚਰਨਕੇਸਾਹਬਿਨਤਬ
 ਹੁਕੀਨਾਕਹਜੇਠਚਹਪਾਨਜੇਮਾਨਬਾਤਮਮਲੀਨ॥੫੨੨॥**ਚੋ॥** ਕਹਾਸਾਹਅਬਦੇਰਨਲਾਵੈ॥ ਪੀਰਨਿਕਟਿਨਰ
 ਅਬੈਪਠਵੈ॥ ਮਨਸਬਦਾਰਤਬਏਕਭੁਲਯੋ॥ ਸਮਝਾਇਬਾਤਗੁਰਨਿਕਟਪਠਯੋ॥੫੨੩॥ ਤਿਨੈਜਾਇਬਹੁਬੰ
 ਦਨਕੀਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਅਤਿਹੋਇਅਪੀਨੀ॥ ਭਾਖੋਬਹੁਰਿਯਦਕਰਸਾਹ॥ ਦਰਸਨਕੀਮਨਬਢੀਉਮਾਹ॥੫੨੪॥
ਦੋ॥ ਬੰਦਗੀਤੁਮਾਇਹਠਾਂਕਰੀਅਬਅਵੈਮਮਪਾਜਾ॥ ਅਤਅਪੀਨਹੁਇਬਾਦਸਾਹਇਮਕੀਨੀਅਰਦਾਸਾ॥੫੨੫॥
ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚਾਢੈਪਈ॥ ਹਮਾਇਹਠਾਂਅਤਿਸੈਂਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਗੁਰਨਨਕਚਰਨਨਮਨਲਾਯੋ॥ ਮੈਅਨੀਦਸੋਇਹਠਾ
 ਰੋਹੋ॥ ਐਸੀਜਾਇਸਾਹਸੇਕੋਹੋ॥੫੨੬॥ ਸੋਨਰਸਾਹਨਿਕਟਤਬਅਯੋ॥ ਗੁਰਕਾਸਭੀਸੀਦੇਸਸੁਨਾਯੋ॥ ਬਹੁਰਸਾਹ
 ਨਰਸੋਇਪਠਵਾ॥ ਤੁਮਾਬਿਨੁਪ੍ਰਭੂਸਾਹਦੁਖਪਾਵਾ॥੫੨੭॥**ਦੋ॥** ਬਹੁਰੇਨਰਗੁਰਪੈਅਯੋਭਾਖੀ॥ ਬਿਨਤਅਪਾਰਾ॥
 ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਇਹਠਾਂਰੋਹੰਨਿਜਮਨਅਨੀਦਧਾਰਾ॥੫੨੮॥**ਚੋ॥** ਯੈਂਸੁਨਕੈਨਰਸੇਮੁੜਅਯੋ॥ ਆਵੈਨਹਗੁਰਾਐ
 ਸਅਲਾਯੋ॥ ਬਾਦਸਾਹਜੇਠੇਕੋਰਰਾ॥ ਕੋਹਵੈਦਅਬਕੈਸੇਕਰਾ॥੫੨੯॥ ਕਹਜੇਠਜੇਪਾਨਪਿਆਰੇ॥ ਗੁਰੂਭੁਲਾ
 ਵੇਦੇਰਨਧਾਰੇ॥ ਖਾਂਵਜੀਰਤਬਸਾਹਭੁਲਾਯੋ॥ ਬਿਨਤੀਭੁਖਗੁਰਨਿਕਟਪਠਯੋ॥੫੩੦॥**ਦੋ॥** ਖਾਂਵਜੀਰਤਬਜਾ
 ਇਕੈਗਰਅੰਚਰਨਿਜਭਾਰਾ॥ ਅਤਅਪੀਨਾਬਿਨਤੀਕਰੀਮਾਥਭੂਮਪਰਧਾਰਾ॥੫੩੧॥**ਚੋ॥** ਬਹੁਰੇਗੁਰਕੇਐਸਅ

ਲਾਯੋ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਹੁਲਾਯੋ॥ ਪਰ ਅੰਧੇ ਰਜਗਤ ਮਹਿ ਭਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਸੁਨੀਏ ਪੀਰ ਮੁਰਾਰੀ॥ **੫੩੩॥** ਕਹਾ
 ਗੁਰੂ ਮਨ ਲਗਾ ਅੰਗੁ ਦੈ॥ ਇਹ ਸਾਹਮ ਮਰਹਨ ਨ ਦੇਵੈ॥ ਸੁਨੇ ਵਜੀਰ ਤ ਬੈਠੈ ਜੋ ਬੰਧੇ ਸੁਤੀ ਦਫ ਭੁੰਦੈ॥ **੫੩੪॥**
੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬੰਦੀ ਨ੍ਰਿਪ ਜੇ ਤੇ ਪਰੇ ਸੁਭ ਕੀ ਪ੍ਰਬ ਮਛ ਨਾਇ॥ ਕਹ ਬਤਾਇ ਮਸਾਹ ਸੈ ਤੋ ਤੁਮ ਰੇ ਪਹਿ ਆਇ॥ **੫੩੪॥**
 ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਸਾਹੁ ਢਿਗ ਆਇ॥ ਬਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਈ ਭੁਨਾਇ॥ ਕੀਨ ਵੈਦ ਕੇ ਸਾਹਿ ਚਗਾ ਕ੍ਰੋੜ ਲਾਖ ਕੀ ਦਾ ਕਹ ਜਗਾ॥
੫੩੫॥ ਜੇ ਸੁਭ ਛੋੜੈ ਰੋਕੈ ਦੇਸਾ॥ ਸੁਨੇ ਵੈਦ ਮਹੋਇ ਕਲੇਸਾ॥ ਕਹ ਜੇ ਠਾਜੇ ਪਾਨ ਤ ਜਾਵੈ॥ ਛਤੀ ਪਰ ਕਛੂ ਸੰਗ ਨ ਪਾਵੈ॥
੫੩੬॥ ਦੋ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਗ੍ਰਹ ਦੇ ਸੁਜੇ ਇਹ ਠਾਹੀ ਰਹਿ ਜਾਇ॥ ਕਿਛੂ ਸੰਗ ਚਾਲੇ ਨਹੀ ਕਹੇ ਪਾਨ ਗਵਾਇ॥ **੫੩੭॥ ਚੋ॥**
 ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਭੀ ਬੰਦ ਛੂਦੀ ਜੈ॥ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਇ ਦਰਸ ਅਬ ਲੀਜੈ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬੈਨਾ॥ ਬੇਧ ਤਰਿ ਦੇ ਅਵ ਨਹੀ
 ਚੈਨਾ॥ **੫੩੮॥** ਜੇ ਠੇਕੇ ਇਸ ਬੈਨ ਸੁਨਾਏ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਕੇ ਮਨ ਮੇਭਾਏ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਕੇ ਸਾਹਮ ਲਾਇ॥ ਛੋਰ ਬੰਦ ਸੁਭ
 ਪੀਰ ਲਾਇ॥ **੫੩੯॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਜਵਤ ਭੁੱਖੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਇ॥ ਲਾਖੁ ਸੰਕਾ ਕਹ ਸਾਹ ਕੇ ਜੇ ਠਾਪਾਨ
 ਕਰਾ॥ **੫੪੦॥ ਚੋ॥** ਵੈਦ ਰੂਪ ਤ ਜਗੁਰ ਪਹਿ ਆਯੋ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਕੇ ਅੰਗ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਦਸਾ ਸਿੰਧ ਤ ਬਦਿਖ ਮੁਸਕਾਏ॥
 ਜਨਾ ਵਤ ਐਸ ਕਾਜ ਕਰ ਆਏ॥ **੫੪੧॥** ਤਬ ਜੇ ਠਾਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ॥ ਬੈਠੈ ਨਿਕਟਿ ਗੁਰੂ ਰਸ ਪਾਗਾ॥ ਤਬ ਲੋਖ
 ਵਜੀਰ ਚਲ ਆਯੋ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਏ॥ **੫੪੨॥ ਦੋ॥** ਬਹੁ ਰਿਕਹਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਭੀ ਬੰਦ ਛੂਦੇ ਹੁਗਾ॥
 ਰੀ ਬਨਿ ਵਜਤ ਵਾਬਿਰ ਦੋ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਜ ਸਲੇਹਾ॥ **੫੪੩॥ ਕਾਬਿਯੋ ਬਾਚਾ ਸ੍ਰੀ ਘਾ॥** ਹਰਿ ਦਾਸ ਕੇ ਸਾਬ ਲੀਯੋ ਸੁਖ
 ਸਾਗਰ ਛੋਰ ਤ ਭੋਇ ਨ੍ਰਿਪ ਬੰਦਾ ਬੰਸ ਲਾ॥ ਕਰ ਪੰਕਜ ਮੈ ਨਵ ਲਾਸ ਗਾਹੀ ਗੁਰ ਚੰਦ ਤੇ ਸੁਭ ਹੀ ਤਬ ਆਲਾ॥ ਕੋ
 ਠੇਹ ਬੰਦ ਮਹਿ ਪਕੋ ਮਨ ਐਸਾ ਦਿਚਾਰਤ ਦੀ ਨਦਾ ਲਾ॥ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰ ਕੀਏ ਜਸ ਪਾਤਕ ਕਾ ਢਕੈ ਨ ਰਕਮ ਲੀ

ਨਕਰਲਾ ॥ ੫੪੪ ॥ ਬਹੁਬਰਸਨਕੋਨ੍ਹਿ ਪਬੰਦ ਪਰੇਤ ਨ ਛੀ ਨ ਮਲੀ ਨ ਮਹਾਂ ਸੁਮਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਦੇਖ ਤ ਹੀ ਅਘੋਰ
 ਅਸਭੀ ਨ ਰਕੇ ਕਟ ਰੂਹੇ ॥ ਸਿੰਧ ਜਰਾਜ ਸਬੰਦ ਲੀਏ ਨ੍ਹਿ ਪਰਾਮ ਕੇ ਭੁਤ ਭਰੀ ਨ ਉਧਾਰੇ ॥ ਤੈਸ ਗੁਰੂ ਨ੍ਹਿ ਪਛੋਰ ਦੀਏ ਗੁਰ ਕੇ
 ਸਮਕੋਨ ਕਰੇ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ੫੪੫ ॥ ਚੈ ॥ ਰੰਕ ਭੂਪ ਕੋ ਛੋਰ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੁਨੇ ਨ੍ਹਿ ਪਸਾਥ ਲੇਖ ਮ
 ਰੇਰੇ ਭੁਮ ਜਾਇ ॥ ੫੪੬ ॥ ਚੈ ॥ ਜਬ ਹਰ ਦਾਸ ਅੰਧੇ ਸੁਨ ਪਾਏ ॥ ਲੇਨ੍ਹਿ ਪਗੁਰ ਕੇ ਰੇਰੇ ਸਿੰਧ ਯੋ ॥ ਅਰਧ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਤ ਬੈਰ
 ਹਨਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਤ ਬਕੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੫੪੭ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀ ਰੋਕੈ ਸਾਥ ਲਵਾਏ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਸੰਗ ਪਰਾਏ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਸ
 ਹਛਿ ਗਾਏ ॥ ਉਨ੍ਹੇ ਸਾਹਮਨ ਹਰਖ ਪਰਾਏ ॥ ੫੪੮ ॥ ਚੈ ॥ ਗਰ ਅੰਚ ਰੋਕੈ ਰੂਰ ਕੇ ਪਰ ਚਰਨ ਗੁਰ ਦੇਰਾ ॥ ਕਹਿ
 ਕਹਿ ਰਾਖ ਤ ਕੋ ਬਖਸ ਭੂਲ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ੫੪੯ ॥ ਚੈ ॥ ਤਖਤ ਅਪਨ ਤੇ ਉਚ ਸੁਹਾਈ ॥ ਚੰਦ ਨ ਰੋਕੀ ਜਾਹ ਰੂਸਾਈ ॥ ਕਰ
 ਬੰਦ ਨ ਗੁਰ ਤ ਹ ਬੈਠਾਏ ॥ ਅੰਗ ਜੁਟੇ ਟਾਪਰੀ ਮਹਾਏ ॥ ੫੫੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਰ ਜਬ ਹੁਦੀਨੇ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਸਾਹਦਿ
 ਲਾਸ ਕੀਨੇ ॥ ਦਾਂਈ ਰੂਜ ਜਾਮਾ ਖਸਾਥਾ ॥ ਪਾਛੁ ਹਟਾਏ ਬਾਂਏ ਗਾਥਾ ॥ ੫੫੧ ॥ ਚੈ ॥ ਹਟ ਜਾਮੇ ਕੀ ਬਾਂਹ ਕੋ ਸਿਮ੍ਰਨ ਅੰ
 ਗ ਹਮਾਇ ॥ ਅੰਮੇਲ ਕਾ ਦਿਖ ਬਹੁ ਸਿਮਰਨਾ ਬਿਨਤੀ ਸਾਹਕਰਾਇ ॥ ੫੫੨ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਨੇ ਪੀਗਇ ਹਬ ਹੁਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕ
 ਖੁਰ ਸਿਮਰਨ ਭੁਮ ਕਰ ਪਾਰਾ ॥ ਅਜ ਤ ਲਕਹ ਮਦੇਖ ਨ ਅੰਧੇ ਸਾ ॥ ਕੀਮਤ ਭੁਰੇ ਤ ਹ ਕਰ ਜੈਸਾ ॥ ੫੫੩ ॥ ਮਾਦਿ ਕਾਏ ਕ
 ਹੇਇ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਮੋਕੋ ਦੇਹੁ ਫਿਪਾ ਕਰ ਸੇਈ ॥ ਉਮਾ ਮਸਤ ਬੀ ਕਾ ਮੋਕੇਰਾ ॥ ਪਰੇਯਾ ਦਤੁ ਮਜਬ ਤਿਹ ਧਰੇ ॥ ੫੫੪ ॥ ਚੈ
 ਫਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅੰਧੇ ਕਹਾਇ ਹਤੁ ਮਧਾਰੇ ਹਾਥਾ ॥ ਮੁਮਾਰਖ ਏਹ ਤੁ ਮੋਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਾਸਾ ਹੁਖ ਸਾਥਾ ॥ ੫੫੫ ॥ ਚੈ ॥ ਅੰਧੇ
 ਮਾਦਿ ਕਾ ਹੇਇ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਹਮੋ ਕੋ ਦੇਹੁ ਫਿਪਾ ਕਰ ਸੇਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਾਖੇ ਬਚਨ ਅੰਧੇ ਲਾ ॥ ਇਸ ਥੀ ਸੁੰਦਰ ਹੁਤ ਅ
 ਮੇਲਾ ॥ ੫੫੬ ॥ ਅੰਧੇ ਤਰੀ ਮਾਲਾ ਅਤਿ ਛੁਬ ਪਾਵਤਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੇ ਕੀਠ ਸੁਹਾਵਤਾ ॥ ਸਿੰਗੁਰ ਭੁਮ ਰੇਨਿ ਕਾਟਿ

ਜੁਆਏ॥ ਮਾਲਾ ਤੁਮਰੇ ਸਦ ਨ ਰਹਾਏ॥ ੫੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਗੁਰ ਕੀ ਗਈ ਬਾਦ ਸਾਹਕੁ ਮਜਾਈ॥ ਏਸੀ ਹੋਤ ਤੁਮ
 ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਲੀਨੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ॥ ੫੫੨॥ ਚੌ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਮੇਕੇ ਐਸ ਸੁਨਾਏ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਦੁਖ ਤਬ ਨਾਏ॥ ਰਾਖੀ ਸੇ ਨ ਕਹਤ ਮੁਖ
 ਬੈਨਾ॥ ਪਿਤਾ ਸਾਹਤ ਬਦਲਾਏ ਨਾ॥ ੫੫੩॥ ਚੌ॥ ਸੁਨੇ ਪੀਰ ਮੇ ਪਾਪ ਨ ਕੀਨੇ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਗੁਰ ਗੁਰ ਵਾਸਾ ਲੀਨੇ॥ ਚਰਖ ਧਰੀ ਦ
 ਰਸ ਨ ਕਾਢੇਗਾ॥ ਸੁਨੇ ਪੀਰ ਮੇ ਜਾਨ ਨ ਹੋਗਾ॥ ੫੫੪॥ ਦੋ॥ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਰਹੁ ਮੇ ਨ ਤੁਮ ਦੁਖ ਤੋ ਠੰਕ ਕਤ ਛੋਗਾ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਤੇ ਪੁਛ ਨ
 ਕੋਰੇ ਜੇ ਤਿਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਹੋਗਾ॥ ੫੫੫॥ ਚੌ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਤਬ ਸਾਹ ਬੁਲਾਏ॥ ਕਰ ਅਦਰ ਪੁਨ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ॥ ਐਸਾ ਮਾਇ
 ਕੋ ਜੀਏ ਕੋ ਹੋਈ॥ ਲਿਖਾਏ ਨਿਕਟਿ ਹਮਰੇ ਸੋਈ॥ ੫੫੬॥ ਚੰਦ੍ਰ ਕਹਾ ਚਹ ਜਿਤ ਲੀਜੈ॥ ਏਕੋ ਛੋੜ ਪਚਾਸ ਮਹੀਜੈ॥
 ਐਸੇ ਕਹ ਨਿਜ ਸਦ ਨ ਪਧਾਰਾ॥ ਤੇ ਸਾਖਾ ਨ ਨਿਜ ਦਿਖਾਰਾ॥ ੫੫੭॥ ਚੌ॥ ਮਛੇ ਸੀ ਗੁਰ ਬਾਤ ਅਲਾਈ॥ ਮਾਲਾਇ
 ਨ ਕੇ ਸਦ ਨ ਰਹਾਈ॥ ਤੁਮ ਕਹਾਇ ਕਪਚਾਸ ਉਨ ਗਾਏ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਹ ਰਿਚ ਐਸ ਧਰਾਏ॥ ੫੫੮॥ ਲਾਗਾ ਦੇਰ ਨ ਰੁਕੇ
 ਪਪਠਾਏ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਪਕਰਿ ਸਾਹ ਪੈ ਲਿਖਾਏ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਕਹਾ ਚੰਦ੍ਰ ਹਮਰਾ॥ ਮਲਕਾ ਅਸ ਨ ਹਿਸਦ ਨ ਮਝਾਰਾ॥ ੫੫੯॥ ਦੋ॥
 ਸੁਨੇ ਸਾਹ ਪਠ ਮੇਲ ਕੋ ਜਹਤ ਹੋਹਾਈ ਮੰਗਾਈ॥ ਬਿਲ ਮਕੋਰ ਕਛੁ ਦਿਵਸ ਕੀ ਜਿਤ ਕਿਤ ਹੋਇ ਲਿਖਾਈ॥ ੫੬੦॥
 ਚੌ॥ ਸਾਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਓਰ ਨਿਰਾਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਿਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਤਬਾਂ ਵੇਕੇ ਨ ਹੋਲਾਏ॥ ਹਮਰੀ ਓਰ ਕਤ ਸ
 ਹਾਇਖਾਏ॥ ੫੬੧॥ ਹਮਰਾ ਤੁਮ ਦਰਗਾਹੇ ਲੇਖਾ॥ ਯੋਜ ਦਾ ਕਰੈ ਚਰਿਤ ਸਿੰਧ ਦੇਖਾ॥ ਏਹਾਂ ਕਛੁ ਹਮਰੇ ਤੋ ਹਿਨ ਕੋ ਹੋ॥ ਬੇ
 ਲਤ ਕਾ ਹਮੇ ਨ ਪ੍ਰੇਰੇ॥ ੫੬੨॥ ਦੋ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਗੁਰਾਤ ਸਿੰਘਾ ਦਿਖ ਸਾਹ॥ ਨੈਨ ਅੰਗ ਦਰਗਾਹ ਤਬ ਕੇ
 ਦੁਖ ਸੁਖੀ ਰਹਾਹਿ॥ ੫੬੩॥ ਚੌ॥ ਐਸੇ ਦੇਖ ਸਾਹੁ ਭੈਖਾਏ॥ ਕੀਪਤ ਨ ਨਿਜ ਤਖਤ ਗੀਰਾਏ॥ ਗਰ ਅੰਚਰ ਬਾਰਹੁਇ
 ਸਵਧਾਨਾ॥ ਗੁਰ ਸਨਮੁਖ ਹੁਇ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ॥ ੫੬੪॥ ਸੁਨੇ ਪੀਰ ਮਮਦਾਸ ਪਛੋਨੇ॥ ਦਸਨ ਦਸਦਾਸ ਨਿਜ

ਜੋਨੇ ਜੇਹਮ ਤੇ ਪੁਰੁ ਲੇਖਾਲੇ ਨਾ ॥ ਇਹ ਲੇਹੁ ਤਹ ਦੁਖ ਨ ਹੋਵੇ ॥ ੫੧੧ ॥ ਚੋ ॥ ਜੇ ਅੰਗੁ ਨ ਕਛੁ ਹਮ ਕੀਓ ਤੇ ਹਮ ਦੇਹੁ ਸ
 ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਚੰਦੁ ਕਛੁ ਪਾਪ ਕਰੋ ਤੇ ਇਹ ਖੇਦ ਧਰਾਇ ॥ ੫੧੨ ॥ ਚੋ ॥ ਜਾਂਹ ਪਾਪੁ ਮਾਪੀ ਰਕਮ ਨਾ ॥ ਤੋ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇਵਹੁ ਅਬ
 ਨਾ ॥ ਫਾਸੀ ਤੇ ਗੰਠ ਹਤ ਕੀਜੈ ॥ ਜੋ ਮਨ ਆਵੈ ਸੋ ਦੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ੫੧੩ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹ ਦਰਗਾਹ ਜਬ ਜਾਵੈ ॥ ਯੋ ਜਦ
 ਨਿਕਟ ਨਿਯਾਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ਚੰਦੁ ਤੁਮ ਜਿਹ ਪਾਪ ਕਰਾਯੋ ॥ ਤੋ ਕੇ ਯੋਜ ਦਾ ਖੇਦ ਧਰਾਯੋ ॥ ੫੧੪ ॥ ਚੋ ॥ ਤਵੈ ਸਾਹ ਬਿਨ ਤੀਕ
 ਰੀਹੇ ਪੁਰੁ ਇਹ ਠਾ ਲੇਹੁ ॥ ਦਰਗਾਹ ਤਹਾਂ ਖੁਦਾ ਇਕੀ ਪੀਰ ਖੇਦ ਨ ਹੋਵਹੁ ॥ ੫੧੫ ॥ ਚੋ ॥ ਚਮਾ ਸਿੰਧੁ ਨ ਬਾਤੁ ਅਲਾਈ ॥ ਬੈ
 ਠੋਤ ਖਤ ਸਾਹੁ ਤੁਮ ਆਈ ॥ ਹਮ ਨੇ ਤੀਨ ਹਕ ਛੁਦਿ ਖਾਯੋ ॥ ਪਕਰੈ ਸੋ ਇਜਿਹ ਖੇਦ ਧਰਾਯੋ ॥ ੫੧੬ ॥ ਕਹਾ ਸਾਹ ਅਵ
 ਲਗਾਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਪਾਛੇ ਤਖਤ ਚਰਨ ਮਾਮਦੀਜੈ ॥ ਜੇ ਠੋਕੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕੈ ਸੋ ਮਨ ਪਰ ਬੈਠ ਰਹਾਯੋ ॥ ੫੧੭ ॥ ਚੋ ॥
 ਜਾਸ ਖੇਦ ਗੁਰੋ ਕੇ ਯੋ ਤੋ ਕੇ ਕਿਉ ਨ ਗਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਆਜੇ ਠਾਹਰ ਖਹੁ ਇਅਸ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ੫੧੮ ॥ ਚੋ ॥
 ਉਠੇ ਤੁਰਤ ਤਬ ਕੋ ਧਮ ਪਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਨੇ ਮੰਜ ਸਹਨੁ ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਤੈਸੇ ਚੰਦੁ ਕੇ ਗਹਿ ਲੀਨੋ ॥ ਲਾਤ ਮੁਸਟ ਹਨ ਬਹੁ ਦੁ
 ਖ ਦੀਨੋ ॥ ੫੧੯ ॥ ਤਿਸੀ ਪਾਗ ਤਿਹ ਮੁਸਕ ਬੰਧਾਈ ॥ ਪਨਹੀ ਤਾਸ ਸੀ ਸਬਹੁ ਲਾਈ ॥ ਕਹ ਜੇ ਠਾਕੁ ਕਰਵ ਕਧਾਰੀ ॥
 ਅਸ ਕਹ ਪਨਹੀ ਤਿਹ ਮੁਖ ਮਾਰੀ ॥ ੫੨੦ ॥ ਚੋ ॥ ਸਾਹਤ ਖਤ ਬੈਠ ਤਕੋ ਸੀ ਗੁਰ ਆਗਾ ਪਾਇ ॥ ਤਬ ਲੇਨਿ ਸਾਫ ਤ
 ਰੁਈ ਦੀਪ ਕ ਅਧਕ ਜਗਾਇ ॥ ੫੨੧ ॥ ਚੋ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹ ਸੋ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਠੇਰੇ ਕਰੋ ਹੋ ਪਾਨਾ ॥ ਉਠੇ ਸਾ
 ਹ ਪੁਰੋ ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਵੈ ॥ ਸੁਬਹੋ ਹਤ ਹਮ ਤੁਮ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ੫੨੨ ॥ ਦੀਨਾ ਬਕੀ ਨਤ ਬਖਸ਼ਾਨਾ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਸੋ ਅਸ ਬਚ
 ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੇ ਪਨਹੀ ਚੰਦੁ ਸਿਰ ਮਾਰੈ ॥ ਬਿਨ ਜੀਵੇਹੁ ਗੁਰ ਧਾਮ ਪਧਾਰੈ ॥ ੫੨੩ ॥ ਚੋ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸੀ ਗਤ ਚੁਨੇ ਸੀ ਗੁਰ
 ਕੇ ਅਸ ਬੇਨਾ ॥ ਪਨਹੀ ਮਾਰ ਲੁਕਾਇ ਕੈ ਮਤਾਇ ਹੋਵੈ ਨੈਨਾ ॥ ੫੨੪ ॥ ਚੋ ॥ ਦਿੱਲੀ ਕੇ ਬਜਾਰ ਚਲ ਆਵਤਾ ॥ ਪਨਹੀ ਅਪ

ਕਸੀਸਾਤਿ ਹਲਾਵਤਾ ਮਨਹੁ ਪਨਹੀ ਨ ਜਰਧਰੇਈ। ਭੂਲਨ ਜਾਇ ਚੇਟਾ ਸਿਰਕੇਈ। ੫੮੫। ਏਹਾ ਬਿਪਟੀ ਨੇ ਦੂਖ ਅਪ
 ਰਾ। ਅਏਤ ਬਹੁ ਰਹੇ ਰਮਝਰਾ। ਗੁਰੂ ਸੈਨ ਸੁਰੇਜੇ ਭਰੀ। ਪਾਪੀ ਦਿਖ ਪਨਹੀ ਬਹੁ ਮਾਰੀ। ੫੮੬। ਏਹਾ ਪਛੜੀ ਹੈ ਸਿਓ ਬਾਂ
 ਧੋ। ਗੁਰ ਦੇਖੀ। ਤਿਹ ਚੀਨਾ ਰਖੇ ਨਿਕਟ ਬੈਠਾ। ਇਬ ਪੁਜੇ ਠੇਤ ਕੜੇ ਕੀਨ। ੫੮੭। ਏਹਾ ਨਿਜ ਅਸਨ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸੁਹਾਏ। ਅ
 ਇਭੁ ਪਸਭ ਚਰਨ ਲਗਾਏ। ਸੀਗੁਰ ਤਿਹ ਦੀ ਨੇ ਸਨਮਾਨ। ਸੀ ਮੁਖ ਸੰਤ ਬਬਰਨ ਬਖਾਨ। ੫੮੮। ਜੇ ਚੰਦੁ ਸਿਰਪ
 ਨਹੀ ਮਾਰੈ। ਪਨੀ ਪਾਂਚ ਹਨ ਸੁਰਗ ਸਿਧਾਰੈ। ਸੁਨਤ ਭੂਪ ਸਿਖ ਸਭ ਹੀ ਧਾਏ। ਪਨਹੀ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਸਭ ਲਾਏ। ੫੮੯। ਜੇ
 ਰਣ। ਜਹਾਂ ਗੀਰਾ ਦਿਵਾਨ ਚੰਦੁ ਕੋਤ ਬਜਨ ਕੈ। ਮਾਰੂ ਪਸਭ ਅਨਮਨ ਹੁਠੇਟ ਪਛਲ ਪਰੈ। ੫੯੦। ਏਹਾ ਗੁਰ ਦੇਖੀ
 ਬਹੁ ਖੇਦ ਪਰਾਵੈ। ਰਹੈ ਮੋਨ ਕਛੁ ਮੁਖ ਨ ਅਲਾਵੈ। ਜਾਮ ਨਿਸਤ ਬਭੁਈ। ਬਿਤੀਤ। ਰੋਜ ਨ ਕਰਗੁਰ ਮਨ ਭਵ ਜੀਤ।
 ੫੯੧। ਕੀਰਿ ਸੈਨ ਨਿਸਸਗਲਾ ਬਿਹਾਈ। ਕੱਸ ਪਸੁਤ ਨਿਜ ਤਖਤ ਸੁਹਾਈ। ਅਰਧ ਜਾਮ ਦਿਨ ਜਬ ਹੀ ਅਯੋ। ਤਬੈ ਸ
 ਹਗੁਰ ਕੋ ਨਿਕਟ ਯੋ। ੫੯੨। ਏਹਾ ਚੰਦੁ ਤੀਯ ਸੁਤ ਸਾਥ ਲੈ ਅਯੋ ਸਾਹਗੁਰ ਪਾਸ। ਧਰ ਪੂਜਾ ਬਿਨ ਤੀਕਰੀ ਸੁਠੇ ਪੀ
 ਰ ਅਰਦਾਸ। ੫੯੩। ਏਹਾ ਚੰਦੁ ਸੁਤ ਤੀਯ ਸੁਤ ਮਪਹਿ ਆਈ। ਰੁਧੈ ਜੇ ਇਨ ਦੇਹੁ ਸਜਾਈ। ਸੀਗੁਰ ਕਹਾਇ ਨੈਛ ਭੁਦ
 ਜੈ। ਇਨ ਕੇਵਲ ਸਨਹਿ ਜੇਗਹਿ ਲੀਜੈ। ੫੯੪। ਏਹਾ ਸਿਧ ਤਬ ਦੀਏ ਛੁਗਾਈ। ਚਲੇ ਦੋਰ ਜਨ ਠਾਸ ਕਟਾਈ। ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਧ ਸਭ ਭੂਪ ਭੁਲਾਏ। ਏਹੇ ਸਹਸ ਸਤ ਤੀਨ ਗਨਾਏ। ੫੯੫। ਏਹਾ ਪੁਛ ਭੂਪ ਜਿਹ ਦੇਸ ਕੋ ਹੈ ਪੁਸਾ ਕਤਿ ਹਦਾਈ।
 ਏਹਾ ਸਿਧਾ ਤਿਹ ਰਾਜ ਕਾ ਤਿਲਕੁ ਭੁਲਾਤਿ ਹਕਾਈ। ੫੯੬। ਜੇ ਰਣ। ਸਿਰੇ ਪਾਇ ਅਸਦੇਈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਨਿਜ ਪਾਸ ਤੇ
 ਬਹੁ ਰਿਚਰਤ ਅਸਕੇ। ਇਗੁਰ ਤਸਿ ਪਾਇ ਕਚਿਤ ਸੁਨੇ। ੫੯੭। ਏਹਾ ਤਿਸੀ ਭੂਪ ਕੀ ਭੁਜਾ ਗਹਾਈ। ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਕੇਹ
 ਬਧਾਈ। ਸੀ ਮੁਖ ਭੁਖੇਤੁ ਮਰਾਸਾਹ। ਇਸਕੀ ਅਗਾਮਾ ਹਿਰਾਹ। ੫੯੮। ਪਰਵਾਨ ਤਬੈ ਸਾਹ ਕਰ ਦੇਵੈ।

ਤਸਦੇਸੋਕੋਦੇਰਨਕੇਵੈ॥ ਧਨਧਨਭਾਖਤਰੂਪਸਿਧਾਏ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਕਾਜਸੁਗਾਏ॥ ੫੯੯॥ ਚਲਨਸਮੇਤਿਹ
 ਰੂਪਕੋਐਸੇਗੁਰੁਅਲਾਇ॥ ਸਤਿਨਾਮਰਿਦਮੇਧਰੇਆਗਿਆਸਾਹੁਕਰਾਇ॥ ੬੦੦॥ ਚੌ॥ ਗੁਰਚਰਨੁਲਗਰੂਪਸਿਧ
 ਏ॥ ਨਿਜਨਿਜਦੇਸਗੁਰੁਜਸਗਾਏ॥ ਠੋਰਠੋਰਗੁਰਜਸਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਜੈਜੈਨਰੂਪਮੰਡਲਛਾਏ॥ ੬੦੧॥ ਸਭੈਰੂਪਜ
 ਬਾਬਿਦਾਕਰਾਏ॥ ਪਾਛੇਸ੍ਰੀਗੁਰਬਚਨਅਲਾਏ॥ ਸੁਨੇਸਾਹਆਗਮਾਮਮਕੋਰੇ॥ ਸੁਧਸਰੋਵਰਪ੍ਰਾਨਧਰੇ॥ ੬੦੨॥
 ਦੋ॥ ਤਬੈਸਾਹਾਬਿਨਤੀਕਰੀਮੈਚਲੋਕਸਮੀਰਾ॥ ਆਗੇਪਾਪੀਮੋੜੋਮੋਕੋਪ੍ਰਭਰਣਧੀਰਾ॥ ੬੦੩॥ ਚੌ॥ ਰਹੋਆਜਤੁ
 ਮਸੁਬਹਸਿਧੋਏ॥ ਮੋਕੋਅਪਨੇਸੀਗਕਰਏ॥ ਇਮਕਹਜਹਾਂਗੀਰਤਬਗੋ॥ ਨਿਜਮਹਲੀਜਾਪਾਪਤਿਕੋ॥ ੬੦੪॥
 ਦੋ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਰਿਦਧਾਰਕੈਗੁਰਕੇਚਰਨਗਾਇ॥ ਹਰਿਦਾਸਤਬੈਪ੍ਰਾਨਕੀਓਗੁਰਪ੍ਰਗਤਿਰਿਦਪਾਇ॥ ੬੦੫॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਜਾਨਪਯਾਨਦਿਲੀਕੀਸੰਗਤਅਈ॥ ਧਰਭੋਟਾਸੁਖਮਾਨਗੁਰਉਪਦੇਸਸਭਕੋਦੀਓ॥ ੬੦੬॥ ਚੌ॥
 ਸਿੱਖਸੰਗਤਕੀਸੇਵਕਰਸੋਤਿਨਾਮਰਿਦਪਿਆਈ॥ ਸੁਨਉਪਦੇਸਦਿਖਾਦਈਸੰਗਤਸਭਾਇਕਠਾਈ॥ ੬੦੭॥ ਚੌ॥
 ਪਾਛੇਬਿਧੀਏਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ ਚ੍ਰਮਸਿੰਧਹੋਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਸੁਤਨਾਰੀਪਾਪੀਛਰੁਦਏ॥ ਚਹੀਏਮੂਲਨਾਸਤਿਹਕ
 ਏ॥ ੬੦੮॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਾਸ॥ ਜੇਸੁਰੇਬਲਭਾਰਧਰਾਵੈ॥ ਨਰੀਪਰਨਹਿਵਾਰਕਰਾਵੈ॥ ਬਹੁਤੁਰਕਨਸੋਇਹਸੁਤਮਾਰੇ॥
 ਰੁਪੇਲੇਗਾਂਟਕਰਜੁਧਅਪਾਰੇ॥ ੬੧੦॥ ਚੌ॥ ਤੁਮਰੇਦੇਖਤੋਪੋਕੋਰੋਨਿਜਕਰਧਾਹਿਸੀਘਰਾ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਐਸੇਕਹਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਹਿਤਧਾਰਾ॥ ੬੧੧॥ ਚੌ॥ ਲੋਪੋਰਵਿਨਿਸਰੀਬਜਅਈ॥ ਨਿਸਚਰਠਿਰਹਿਸਮਾਨਿਜਪਾਈ॥ ਨਿਸਭ
 ਈਨਾਸਾਦਿਨੰਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਤਬਪ੍ਰਾਨਕਰਾਏ॥ ੬੧੨॥ ਜਹਾਂਗੀਰਤਬਪ੍ਰਾਨਕੀਨੋ॥ ਸੁਤਨਾਰੀਪਰ
 ਸੰਗਪ੍ਰਬੀਨੋ॥ ਵੀਰਵਰੋੜੇਦਸਾਬਿਤਜਾਨੋ॥ ਜਾਮਾਦਿਵਸਗੋਪਮਾਨਠਾਨੋ॥ ੬੧੩॥ ਚੌ॥ ਮਜਨੁਕੋਧੀਰਜਦੀਏਕ੍ਰਿ

॥ ५०५ ॥

ਪਾਸਿੰਧਸੁਖਸਾਥਾਹਿਸਵਰਹੁਇਤਬਚਲੇਸੀਗੁਰਦੀਨਨਾਥ) ੬੧੪) ੴ ਤਬਜੇਠੇਮਨੇਐਸਅਲਾਈ) ਮਤਗੁ
 ਰਸਨਮੁਖਚੰਦ੍ਰਪਾਈ) ਚਾਪਾਰਗੁਰਯਾਂਹਛੁਬੁਏ) ਪਾਛੈਹਮੇਰੇਨਹਿਚਲਾਏ) ੬੧੫) ੴ ਇਮਕਹਸੀਰੀਤਿਹਗਰ
 ਰੂਰੀ) ਜੇਚੰਡਲਕੁਕਰਰਖਵਾਰੀ) ਜੇਕੁਕਰਮੇਯਾਂਹਿਚਲਾਏ) ਕੁਕਰਸਮਚਲੈਦੁਖਪਾਏ) ੬੧੬) ੴ ਇਹਿ
 ਬਿਪਸੀਗੁਰਪ੍ਰਾਨਕਰਕੁਚਮੁਕਾਮਕਰਾਇ) ਪੰਥਚਰਿਤਸਿਖਤਾਰਬਹੁਦੇਖਾਬਿਪਾਸਾਅਇ) ੬੧੭) ੴ ਸੋਰਠਾ) ੥
 ਸੀਗੁਰਕਥਾਅਪਾਰਪੰਥਚਰਤਜੇਸਭਕੋਹਾਂ) ਬਾਛੈਗਿਥਅਪਾਰਦਾਸਕਟੀਕਹਮਨਰੂਰਤ) ੬੧੮) ੴ ਤੀਰ
 ਬਿਪਾਸਾਰੂਪਾਯੋ) ਤਬਲੋਨਿਸਅਗਮਪ੍ਰਗਟਯੋ) ਸੀਗੁਰਨਿਕਟਿਰਗਧੁਨਿਹੋਏ) ਹੋਤਨਿਹਾਲਨੈਨਜੇ
 ਜੇਏ) ੬੧੯) ੴ ਭਿਨਭਿਨਸਭਚੁਰਭੁਲਾਏ) ਚਾਸਿੰਧਸਰੁਕੀਭੁਧਪਾਏ) ਨਿਤਮਾਰਚੰਦ੍ਰਕੋਹੋਏ) ਪਨਹੀਕੀਭੁ
 ਰੀਦੁਖਜੇਏ) ੬੨੦) ੴ ਕੁਕਰਸਾਬਚੰਡਲਕਰਵਕਰਾਦੇਵਤਭਾਹਿ) ਬਿਪੀਅਜੇਠਾਐਸਕਹਹੋਕੁਕਰ
 ਅਬਖਾਹਿ) ੬੨੧) ੴ ਐਸੋਰੇਜਤਿਹਦੇਤਸਜਾਇ) ਜਾਮਨਿਸਾਤਬਗਈਵਿਹਾਇ) ਕੀਰਤਜੇਹਲਾਗੁਰੂਤ
 ਨਾਏ) ਨਿਜਨਿਜਰੇਸਭੈਸਿਧਾਏ) ੬੨੨) ੴ ਪਲੰਘਬੈਠਗੁਰਪ੍ਰਾਨਲਗਾਏ) ਚਰਨਗੁਰੂਨਾਨਕਮਨਲਾਏ) ੥
 ਇਹਠੰਭਈਐਰਭੁਨਿਭਾਈ) ਜਹਾਂਗੀਰਜਸਚਰਤਕਰਾਈ) ੬੨੩) ੴ ਮਨੇਐਸਹਵਿਚਕੋਗੁਰਤਨਰੂਪ
 ਅਪਾਰ) ਐਸੋਜੇਬਨਪਾਇਕੈਕੈਸੋਰਹਤਵਿਚਾਰ) ੬੨੪) ੴ ਜਬਕੋਨਿਕਟਪੀਰਮਮਾਏ) ਨਿਜਨੈਨਨਿ
 ਤ੍ਰਿਯਨਹਿਲਖਾਏ) ਮੇਤੈਇਕਦਿਨਰਯੋਨਜਾਈ) ਨਿਜਨਗੀਸਦਸੰਗਧਰਾਈ) ੬੨੫) ੴ ਚੇੜਗ੍ਰਹਦਿਲੀਤੇ
 ਪ੍ਰਾਨਾ) ਪੀਰਹਮੇਰੇਸੰਗਭਠਾਨਾ) ਦਿਵਸਾਇਕਾਦਸਸਾਬਰਹਾਏ) ਪੀਰਨਾਕਾਸੰਗਨਪਾਏ) ੬੨੬) ੴ ਨਿਜਨ
 ਰੀਤਭੇਪਠੇਪੀਰਪਰੀਖਾਪਾਏ) ਐਸੋਜੇਬਨਰੂਪਧਰਕੈਸੀਕਿਰਤਕਮਾਏ) ੬੨੭) ੴ ਜਹਾਂਗੀਰਮਨੇਐ

ਸਵਿਚਾਰੀ ਨਿਜ ਬੇਗ ਮਸਤਕੀ ਨਹ ਕਾਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਤ ਤਾਹ ਤੇ ਕਾਢੀ ॥ ਜੇਬ ਨ ਰੂਪ ਅਧਿਕ ਜੇਬਾਢੀ ॥ ੬੨੮ ॥ ਤੁਕੇ
ਸਾਹਕ ਹਾਸ ਮਝਾਇ ॥ ਕਰ ਸਿੰਗਾਰ ਤੁਮ ਤਿਹ ਠਾਂ ਜਾਇ ॥ ਜਹਾਂ ਪੀਰ ਤੁਮ ਤਹਾਂ ਸਿਧਾਵੋ ॥ ਹਵ ਭਾਵ ਕਰਿ ਤਾਂ ਹਿਰੀ ਝਾਵੋ ॥
੬੨੯ ॥ ਆਗਮਾ ਸੁਨ ਬਦ ਸਾਹਕੀ ਬੇਗ ਮਸਤਕੀ ॥ ਨਵ ਸਤ ਸਾਜ ਸਿੰਗਾਰ ਕੋ ਸਾਭੇ ਹੀ ਚੁਖ ਪਾਇ ॥ ੬੩੦ ॥
ਕਰਿ ਸਿੰਗਾਰ ਸਾਭੇ ਹੀ ਆਈ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਕੋ ਨਿਕਟ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਰ ਬੰਦ ਨਤ ਬਚਾ ਲੀਐ ਸੋ ॥ ਕਾਮ ਨ ਰਨ ਰਦ ਪਰ ਜੇ
ਸੋ ॥ ੬੩੧ ॥ ਜੇ ਸਾਸਿ ਸੁਰਜ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤੇ ਬੇਗ ਮਗੁਰ ਚਰ ਪਧਾਰੀ ॥ ਐਸੁ ਭਾਵ ਕਾਵਿ ਕੇ ਮਨ ਅਯੋ ॥ ਕਾਮ ਨ ਰ
ਬਹੁ ਰੂਪ ਬਨ ਯੋ ॥ ੬੩੨ ॥ ਸਸੀ ਦੇਖ ਲੋਧਾਰੀ ਧਰ ਬਾਦ ਰੁਖ ਲੋਧਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕ੍ਰੋਧਿ ਹਬਦ ਨ ਕਾਠੈ ਲੀਦਹਿ
ਦਿਸ ਚਪਾ ॥ ੬੩੩ ॥ ਸੁਰਕੀ ਨਾਜਨ ਨਾਗਨ ਨਾਰੀ ॥ ਜਨੁ ਰੰਭਾ ਉਰ ਬਸੀ ਪਧਾਰੀ ॥ ਕਿਧੈ ਜੋਛ ਕਿਨਰ ਕੀ ਬਾਂਸ
ਸਾਤ ਰੂਪ ਧਰ ਚਲ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੬੩੪ ॥ ਭੂਮ ਕੰਦਾਇ ਨ ਚਰਨ ਦਿਖਾਈ ॥ ਗੁਲ ਸਮਭੁਏ ਬਝੀਛਾ ਬਿਪਾਈ ॥ ਖੇੜ ਸ
ਵਰਖ ਨ ਕੀਸਤ ਨਾਰੀ ॥ ਸੁਰਜ ਲਖੀ ਨ ਚੰਦ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੬੩੫ ॥ ਐਸੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਧਰ ਗਈ ਸਾਤ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਨੈਨ
ਨਿਸੈ ਨ ਚਲਾਇ ਕੈ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੬੩੬ ॥ ਅਗੇ ਸੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ਬੈਠੇ ਸਿਵ ਨਿਹ ਪ੍ਰਾਨ ਲ
ਜਾਏ ॥ ਨਾਰੀ ਰੂਪ ਰਾਜ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਅੰਚਰ ਦੀਓ ਚਟਾਈ ॥ ੬੩੭ ॥ ਕੋਟ ਭਾਨ ਸਮਥਦ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਨਾਰ ਪ੍ਰ
ਕਾਸ ਸਸੀ ਦੇਖ ਨਾਸਾ ॥ ਹਵ ਭਾਵ ਬਹੁ ਬੇਗ ਮਕੀ ਨੇ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਛੂ ਨ ਹਿਚੀ ਨੇ ॥ ੬੩੮ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿ
ਧ ਐਸੇ ਤਬੈ ਸੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥ ਐਸੇ ਸਾਜ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ੬੩੯ ॥ ਤੰਤੋ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਾਰ
ਅਲਾਵੋ ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਸਾਚ ਸਿੰਗਾਰ ਬਨਾਵੋ ॥ ਅਪਨੇ ਭਰਤਾ ਸਮਝੁ ਦਾਇ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਤ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥
੬੪੦ ॥ ਆਸ ਮਐ ਰਜ ਗਤ ਫਲ ਨਹੀ ॥ ਨਾਰਨ ਦੀ ਪਰ ਖੁਸ਼ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਐਰਦ

ਰਸਮੀ ਗੁਰ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ੬੪੧ ॥ ਦੋ ॥ ਕੰਮ ਭੁਵਨ ਛਾਡਿ ਸਭ ਰਿਵੈ ਗਯਾ ਨ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿ ਪੀਰ ਗੁਰ ਜਾਨਿ ਕੈ ਪਰਿ ਚਰਨ
 ਲਪਟਾਇ ॥ ੬੪੨ ॥ ਦੋ ॥ ਗਛੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਤਿ ਬੇਗਮ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਆਇ ਸਾਹਜੇ ਬਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ਸੋ
 ਤਿ ਪੀਰ ਗੁਰ ਰੂਪ ਪੁਦਾਈ ॥ ੬੪੩ ॥ ਦੋ ॥ ਪਰੁਪਹ ਮਸਕੈ ਲੁਭਾਈ ॥ ਪੀਰ ਚਰਮ ਮਦਿ ਸਾਟਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭਾਖ ਕੀਨ
 ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਸਤਿ ਪੀਰ ਇਹ ਕਰੋ ਅਦੇਸਾ ॥ ੬੪੪ ॥ ਦੋ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਜਬ ਯੋ ਜੁਨੇ ਸਤ ਬੇਗਮ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਮ
 ਨ ਮੇਰੀ ਚਿਦਰਸ ਪੀਰ ਚਹਨੈਨ ॥ ੬੪੫ ॥ ਦੋ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਨਿਜ ਅੰਗੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਉਪਰ ਪੀਰ ਸੀਸ ਮਮਠਾਨਾ ॥ ਹੋ ਪੁਦਾ
 ਇਨਿ ਸਕਰੋ ਬਤੀਤਾ ॥ ਬਖਸ਼ੈ ਗੁਰ ਤੇ ਧਰ ਪੀਤਾ ॥ ੬੪੬ ॥ ਗੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨਿਸਾ ਬਿਹਾਈ ॥ ਦੋ ॥ ਇਧਰੀ ਨਿਸਤ
 ਬੈਰਹਾਈ ॥ ਨਗਨ ਪਾਇ ਗਰ ਅੰਚਰ ਪਾਯੋ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਸੀ ਗੁਰ ਪੈ ਅਯੋ ॥ ੬੪੭ ॥ ਦੋ ॥ ਅਗੇ ਲਗੇ ਦੀਵਾਨ ਬਹੁਰੀ
 ਗੁਰ ਮੱਧ ਸੁਹਾਈ ॥ ਗਾਵਤ ਅਸਾਵ ਰੋਕੇ ਗੀਰ ਗਉਠਾਈ ॥ ੬੪੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਬਤ ਹਜਾਇ ਹੋਇ ਅਧੀਨ
 ਬੈਠਤ ਭੋਯੋ ॥ ਪਛੇ ਦੂਰ ਹਟਾਇ ਜੁਨ ਭਸਬ ਦਧਰ ਪੈ ਮੋਕੈ ॥ ੬੪੯ ॥ ਦੋ ॥ ਅਸਾਵ ਰੋਕੇ ਗਤ ਬਪਾਯੋ ॥ ਨਿਸਾ ਬਤੀਤ
 ਰਵਿਤੇ ਜਪ ਰਾਯੋ ॥ ਉਠ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਾਹਤ ਬਲਾਗਯੋ ॥ ਰਾਜ ਮਾਨ ਮਦ ਸਰੂਹੀ ਤ੍ਰਾਗਯੋ ॥ ੬੫੦ ॥ ਉਸਤਤ ਕੀਨ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਭਾਰੀ ॥ ਪੁਦ ਪੁਦਾਇ ਰੂਮ ਪੀਰ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਅਲਹ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਬਖਸ਼ੈ ਰੂਲ ਕਰੀ ਮਮਜੀਤਾ ॥ ੬੫੧
 ਅੇਸ ਰੂਪ ਚਰਨੀ ਪਰਾਸੀ ਗੁਰ ਭੁਏ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰਤਾ ਹਿਉਠਾਇ ਕੈ ਭਾਖੇ ਬਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੬੫੨ ॥ ਆ
 ਗੇਵਰ ਜੇ ਇਛੋ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਸਾਹਇ ਗਇਛੋ ਮੇਰੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰੂਲਾਛਿ ਮਾਪਨ ਕੀਜੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਪੀਰ ਇਹੈ ਬਰਦੀਜੈ
 ॥ ੬੫੩ ॥ ਗੋਇ ਦੂਲ ਕਾਦਰ ਸਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਤੁਮ ਸੀ ਗਾਉ ਪਾਸੇ ਰਵਰਾ ॥ ਦਰਸ
 ਤਖਤ ਸੁਰਦੇਖ ਤੇਰੇ ਵਰਾ ॥ ੬੫੪ ॥ ਦੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਪੀਰ ਮਮਸੀ ਗੁਇ ਚਾਛੈ ਆਪ ਲਹੈਰਾ ॥ ਜੁਨੇ ਪੀਰ ਇਹ

ਇਛਮਮਤੁਮਸਭਕੋਸਿਰਮੋਰਾ॥ ੬੫੫॥ ਚੈ॥ ਤਬਸੋਤਬਚਗੁਰਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ ਸੁਨਤਸਹਮਨਅਨੰਦਧਾਰਾ॥ ਉਤਰ
 ਬਿਪਾਸਾਅਏਤਹਾਂ॥ ਗੋਇਦਵਾਲਗੁਰਕੇਅਸਥਲਜਹਾਂ॥ ੬੫੬॥ ਕਰਛੋਰਤਹਕੀਨਸਨਨਾ॥ ਬਾਵਲੀਮਿਧਹਰਖ
 ਗੁਰਨਾ॥ ਬਾਦਸਾਹਪੁਨਮੰਜਨਕੀਨੋ॥ ਦਿਖਬਾਵਲੀਮਨਮੇਸੁਖਲੀਨੋ॥ ੬੫੭॥ ਚੈ॥ ਸਭਸਥਾਨਗੁਰਪੁਜਧ
 ਰਦਰਸਨਕੀਨੋਜਾਇ॥ ਬਾਦਸਾਹਭੇਟਾਪਰੈਗੁਰਸੀਗਦਰਸਕਰਾਇ॥ ੬੫੮॥ ਚੈ॥ ਦਰਸਨਕਰਗੁਰਛੋਰੇਅਏ
 ਗੁਰੁਅੰਸਸਭਅਨਮਿਲਾਏ॥ ਕੁਸਲਪੁਸਨਗੁਰਸਭਕੀਪਾਇ॥ ਅਕਬਰਗੁਰਸਭਸਾਹਦਿਖਾਇ॥ ੬੫੯॥ ਬਸੇ
 ਰੈਨਪੁਨਪ੍ਰਤਾਸਿਧਾਏ॥ ਤਰਨਤਰਨਸਭੀਚਲਾਏ॥ ਤਿਹਠਸੀਗੁਰਕੀਨਸਨਨਾ॥ ਬਾਦਸਾਹਪੁਨਮੰਜਨਨਾ॥
 ੬੬੦॥ ਚੈ॥ ਗੁਰਸਥਾਨਪੁਜਾਧਰੀਸੀਗੁਰਅਨਗਨਸਾਹ॥ ਬਾਰਬਾਰਬੰਦਨਕਰੀਧਾਕੋਸਾਹਉਮਾਹ॥ ੬੬੧॥ ਚੈ॥
 ਅਤਸੁਖਸੋਤਹਰੈਨਬਸਾਏ॥ ਨਾਇਪ੍ਰਾਤਤਬਪ੍ਰਾਨਕਰਾਏ॥ ਜਾਮਾਦਿਵਸਗਏਅਏਤਹਾਂ॥ ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਤੀ
 ਦ੍ਰਜਹਾਂ॥ ੬੬੨॥ ਗੁਮਟਲੇਜੁਹਛੋਰਕੀਨੋ॥ ਅਨਗਨਸੈਨਸਾਜਪ੍ਰਬੀਨੋ॥ ਖਾਂਦਜੀਰਕੋਸਾਹਅਲਾਇ॥ ਗੁਰਸੀਗ
 ਜਾਹਚਰਿਤਦਿਖਾਏ॥ ੬੬੩॥ ਚੈ॥ ਲੈਆਗਮਾਤਬਸਾਹਕੀਪਾਂਚਾਸਿਖਸੀਗਲੀਨਾ॥ ਖਾਂਦਜੀਰਕੋਸਾਬਲੈ
 ਸੀਗੁਰਪ੍ਰਾਨਕੀਨ॥ ੬੬੪॥ ਚੈ॥ ਸੀਗੁਰਜੇਠਾਅੰਗਪਠਾਏ॥ ਬਹੁਕੜਾਹੁਤਿਨਅਨਕਰਾਏ॥ ਨਿਕਟਪੁਰੇਕੇਜ
 ਬਗੁਰਾਏ॥ ਉਤਰੇਪੈਤੇਭੂਮਤੁਰਾਏ॥ ੬੬੫॥ ਗੁਰਕੋਦੇਖਸਭੀਗੁਇਪ੍ਰਾਏ॥ ਖਾਂਦਜੀਰਦਿਖਸਭਮਿਜਾਏ॥ ਧਰ
 ਕੜਾਹੁਆਗੇਤਿਹਆਏ॥ ਅਕਾਲਤਖਤਗੁਰਦਰਸਨਪਾਏ॥ ੬੬੬॥ ਚੈ॥ ਅਰਦਾਸਭੇਟਗੁਰਤਬਦਈਬੀ
 ਦਨਕੋਮਨਲਾਇ॥ ਗੁਰਦਾਸਤਬੈਅਰਦਾਸਕਰਲਗੋਚਰਨਗੁਰਾਏ॥ ੬੬੭॥ ਚੈ॥ ਕੁਸਲਅਨੰਦਗੁਰਪੁ
 ਛੀਤਹ॥ ਬਹੁਰੋਚਲੇਧਾਰਉਮਾਹ॥ ਕੜਾਹੁਪੁਜਦਰਬਾਰਚੜਾਈ॥ ਤਹਭੁਢੇਅਰਦਾਸਕਰਾਈ॥ ੬੬੮॥

ਪਰਸਪਰੇਉਚਰਨੀਲਗੇ। ਬੁਢਾਗੁਰੂਪੇਮਰਸਪਗੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਰਗੁਰਅਏਤਹਾਂ। ਗੰਗਮਤਗੁਰਮਹਲੀਜਹਾਂ
 ੬੬੯) ੴ ਮਤਕੇਚਰਨੀਲਗੇ। ਮਤਲੀਨਉਰਲਾਇ। ਅਨੰਦਜੋਤੁਤਮਅਏਪੇਮਨਚਿਤਸਮਾਇ। ੬੭੦)
 ੴ ਗੁਰਗਤਿਘਗੁਰਮਹਲੀਰਹੇ। ਪਾਵਜੀਰਕੇਅੰਸੇਕਹੇ। ਜਾਇਸਾਹਕੇਅੰਸਸੁਨਵੇ। ਰੁਹੇਤਤਮਇਹਠਾਂਅ
 ਵੇ। ੬੭੧) ਵਜੀਰਸਾਹਕੇਨਿਕਟਸਿਧਾਯੋ। ਗੁਰਕੇਸਭਾਬਿਤਿਤਸੁਨਯੋ। ਹੇਤਪ੍ਰਤਅਯੋਤਬਸਾਹੁ। ਕਰਕੇਅ
 ਨਗੰਨਤਬੈਕੜਾਹੁ। ੬੭੨) ੴ ਬੈਠੇਗੁਰਦਰਬਾਰਤਬਸੁਨਤਸਬਦਮਨਲਾਇ। ਬਲਵੰਡੁਸੋਤਾਉਨਿਰਗਕ
 ਮੁਖਸੋਊਦੁਗਾਇ। ੬੭੩) ੴ ਅਯੋਸਾਹਗੁਰੂਤਨਿਪਯੋ। ਜੇਠੇਕੋਤਿਹਅੰਗਪਠਾਯੋ। ਜੇਠੇਸਾਬਸਾਹਚ
 ਲਾਇ। ਅਕਾਲਤਖਤਬਹੁਪੁਜਚੜਾਇ। ੬੭੪) ਕੜਾਹੁਚਾੜਬਹੁਬੰਦਨਕੀਨੀ। ਦਰਸਤਖਤਕਰਅਨੰ
 ਦਚੀਨੀ। ਪੁਨਦਰਬਾਰਗਰਅੰਚਰਗੁਰ। ਗੋਸਾਹਅਤਿਜੈਹਿਤਧਾਰ। ੬੭੫) ੴ ਹਰਾਮੁਹਰਪਾਂਚਸੈਪੁਜਧ
 ਰਪੁਨਕੜਾਹੁਧਰਾਇ। ਬੰਦਗੀਕਰਬੈਠਤਕੁਮੇਬਲਵੰਡੁਸੋਤਨਿਕਟਾਇ। ੬੭੬) ਬਾਦਸਾਹਤਬਸਬਦਸੁਨਿ
 ਦੀਨੇਦਰਬਅਪਾਰ। ਬਲਵੰਡੁਸੋਤਕੋਤਿਹਸਮੇਗੁਰਕੇਬੰਦਨਧਾਰ। ੬੭੭) ੴ ਬਲਵੰਡੁਸੋਤਤਬਪਾਯੋਰੇ
 ਗਾਉਚੀਉਰਗੁਰਧਾਰਨਜੇਗਾ। ਕਰਬੰਦਨਗੁਰਤਬੈਸਿਧਾਏ। ਜਹਾਂਗੀਗਨਿਜਸੰਗਲਵਾਏ। ੬੭੮) ਤਖ
 ਤਰਜਬਗੁਰਪਗਾਧਾਰੇ। ਜਹਾਂਗੀਰਅਸਾਬਿਨਤਉਚਾਰੇ। ਚਲੇਪੀਰਮਾਤਾਨਿਕਟਾਇ। ਪਰੀਭੂਲਮਮਛਿਮਾ
 ਕਰਾਇ। ੬੭੯) ੴ ਜਸਮਾਤਾਤਮਰੀਪ੍ਰਭੂਤਸਮਾਤਾਮਮਚੀਨ। ਗੁਰਅਰਜਨਕੀਚਿਰਤੇਮਾਤਭੂਲਾਵਨਕੀਨ
 ੬੮੦) ੴ ਸ੍ਰੀਰਬਚਨਸਾਹਕਾਮਾਨਾ। ਗੁਰਮਹਲੀਤਬਕੀਨਪਾਨਾ। ਜਹਾਂਗੀਰਯੋਆਗਮਾਕਰੀ। ਸਾਬ
 ਲੇਕਜੇਅਪਨੇਧਰੀ। ੬੮੧) ੴ ਇਹਠਾਂਕਿਸੀਹਟਵੇਨਹੀ। ਪੀਰਧਾਂਮਾਇਹਜੇਰਨਚਾਹੀ। ਇਹਬਿਧਗੁਰ

ਸੰਗਾ ਸਹਿਧਾਏ ॥ ਨਗਰ ਲੋਕ ਕੋ ਨਹਿ ਹਟਏ ॥ ੬੮੨ ॥ ਜਾਇ ਮਾਤ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਮੁਹਰ ਪਾਂਚ ਸੈਧਾਰਾ ॥ ਛਿਮ ਮਾਤ ਮਮਕੀ
 ਜੀਏ ਮੁਖ ਸੋ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੬੮੩ ॥ ਚੈ ॥ ਮਾਤ ਸਮੀਪ ਗੁਰੂ ਛਬ ਪਾਵਤਾ ॥ ਮਾਤ ਮੁਹਰ ਸਭ ਦਨ ਕਰਾਵਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਾਹਿਬ
 ਜੇ ਦੀਨਾ ॥ ਮੁਹਰ ਦਨ ਮਾਤ ਤਬ ਕੀਨਾ ॥ ੬੮੪ ॥ ਕਹਾ ਸਹਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰੂਪ ਸਮਾਏ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਇਹ ਮੈ ਦੇ
 ਸਮਾਤ ਮਮਨ ਹੀ ॥ ਕੀਨੀ ਐਰ ਦੁਸਟ ਫਲ ਪਾਹੀ ॥ ੬੮੫ ॥ ਚੈ ॥ ਜਾਂਹ ਦੁਸਟ ਐ ਗੁਰ ਕੀ ਓਤ ਕੋ ਗੁਰਗਾਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਸ
 ਜਾਇ ਆਧਿਕਤ ਕੋ ਦਈ ਸਮੁਕ ਕਰ ਸੰਗ ਕੀਨਾ ॥ ੬੮੬ ॥ ਚੈ ॥ ਇਮ ਕਹਹ ਜਰਤ ਸੀਸ ਨਿਟਾਏ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਗੁਰਗ੍ਰਹ ਸਾਥ ਵੈਰ ਜੋ ਪਾਵੈ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਨਿਜ ਦੇਇ ਗਾਵਾਵੈ ॥ ੬੮੭ ॥ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਰਹਤੇ ਰਪੀਤਾ ॥ ਸ
 ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦਧਾ ਰੋਨੀਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਹਿ ਨ ਹੀ ॥ ਸਮਝ ਦੇਖ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੬੮੮ ॥ ਚੈ ॥ ਚਰਾ ਦਿਵਸ
 ਕਾਜੀ ਵਨ ਨਰ ਦੇਹੀ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਮੁਰਖ ਜਨ ਨ ਹਸੇ ਵਕਰ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਰਕਰਾਇ ॥ ੬੮੯ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਨੇ ਸਾਹਗੁਰ ਤੇ ਹਸਹਾ
 ਈ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਮਾਤਾ ਕੈ ਬੈਨਾ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਮਨ ਮਾਏ ਚੈਨਾ ॥ ੬੯੦ ॥ ਸਹਬਾਚਾ ॥ ਇਹ
 ਇੱਛਾ ਮਮਾਤ ਪੁਰਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਮਮ ਸੰਗ ਪਾਵੈ ॥ ਲੋਹੇ ਰਹੈ ਮਮ ਸੰਗਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ਕਸਮੀਰ ਜਾਇ ਹੋਤ ਤਾਛਿ
 ਨ ਆਇ ॥ ੬੯੧ ॥ ਜੈਸਾ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਰਹੈ ॥ ਮਮ ਰਦਾਸ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਨਿਸਾਦਿ ਨਰਹੈ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸ
 ॥ ੬੯੨ ॥ ਚੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੇ ਹਠ ਰਹੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਲੋਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਮਾਤ ਕਹਾ ਸਮਝਾਇ ॥ ਲੋਹੇ ਰਸਾਹ ਕੇ
 ਸੰਗਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ੬੯੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਾਤ ਬਚਨ ਤਬ ਮਾਨਾ ॥ ਕਰਬੰਦ ਨ ਤਬ ਕੀਨ ਪਾਨਾ ॥ ਕਰਬੰਦ ਨ ਤਬ ਸਾਹਿ
 ਧਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਤਖਤਾ ਫਿਰਾਏ ॥ ੬੯੪ ॥ ਚੈ ॥ ਕਰਬੰਦ ਨ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਉਪਰਤ ਖਤ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸਾਹਤ ਖਤਾ ਦਿ
 ਗ ਬੈਠੇ ਫਾਫੀ ਸਨ ਮੁਖ ਆਇ ॥ ੬੯੫ ॥ ਚੈ ॥ ਗੁਰ ਸਨ ਮੁਖ ਫਾਫੀ ਭੈਠਾਵਾ ॥ ਵਾਰ ਉਚਾਰਤਾ ਮੁਤ ਰਸ ਬਾਵਾ ॥

ਪੈਪੁਸਾਕਗੁਰਤਾਹਿਦਿਵਾਯੋ। ਐਰਦਰਬਧਰਹਰਖਮਹਾਯੋ॥ ੬੬੬॥ ਬਾਦਸਾਹਦੀਓਦਰਬਮਪਾਗੁ। ਜੇਰਹਾਬਪੁਨ
 ਕੀਓਚਿਰਾਗੁ। ਸੁਨੇਪੀਰਮਮਆਗਮਾਹੋਇ। ਕਰਾਵੇਟਹਿਲਾਰਿਦੈਮਮਜਾਇ॥ ੬੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਲੋਹੇਰਸਾਹਿਰਜੇਸੇਬ
 ਸੈਸੁਦਰਚੀਪਨਾਹ। ਤੈਸੇਸਹਰਿਵਸਾਈ। ਏਹਕਰੋਵਾਸਚਿਤਚਾਹ॥ ੬੬੮॥ ਚੌ॥ ਤਖਤੋਠੇਗਇਹਖੁਬਬਨਾਵੇ। ਸੁਨੇਪੀਰ
 ਜੇਆਗਮਪਾਵੈ। ਕਹਾਗੁਰੁਅਬਨਹਜੁਹਾਵੈ। ਸਮਾਪਾਇਏਹਅਧਕਬਨਾਵੈ॥ ੬੬੯॥ ਅਰਧਜਾਮਾਦਿਨਜਬੈਰਹਾ
 ਯੋ। ਲੈਆਗਮਾਤਬਸਾਹਸਿਧਾਯੋ। ਫੇਰੇਜਾਇਸਾਹਜੁਖਪਾਇ। ਸਭੁਬੇਗਮਕੋਐਸਮਲਾਇ॥ ੭੦੦॥ ਦੋ॥ ਜਾਇ
 ਮਾਤਕਾਦਰਸਕਰਲੈਪੁਜਾਨਿਜਸੀਗਾ। ਸਭੁਬੇਗਮਜਾਵਤਭਈਮਨਮੇਧਾਰਉਮੰਗਾ॥ ੭੦੧॥ ਚੌ॥ ਦਮੋਦੀਰੀਗਾ
 ਮਾਤਪਹਿਅਈ। ਬੇਗਮਪੁਜਾਧਰੀਮਹਾਈ। ਬਿਨਤੀਭੁਖਗੁਰਉਸਤਤਿਗਾਈ। ਕਹਾਮਾਤਗੁਰਐਸੇਮਾਈ॥
 ੭੦੨॥ ਨਾਰਧਰਮਪਤਿਸੇਵਾਕਰੈ। ਐਰਕਿਸੀਪਰਨਦਰਨਧਰੈ। ਦਮੋਦੀਕੋਇਮਬਚਨਜੁਨਾਇ। ਬੇਗਮਗਾਈ
 ਹਰਖਮਨਪਾਇ॥ ੭੦੩॥ ਦੋ॥ ਗੁਰੁਮਾਤਗੁਰਮਹਲਕੀਉਸਤਤਕੀਨੀਜਾਈ। ਸਾਹਜੁਨਤਜੁਖਪਾਇਸਿਧਮਾਇ
 ਹਬਿਧਦਿਵਸਬਿਤਾਇ॥ ੭੦੪॥ ਸਾਹਤਬੈਪਾਨਕੀਐਸੀਗੁਰਕੋਹਿਤਧਾਰਾ। ਐਸੇਜੁਨਜੁਖਪਾਇਕੈਸੀਗੁਰਭੁ
 ਏਤੁਧਾਰਾ॥ ੭੦੫॥ ਦੋ॥ ਸਹਸਜੁਰਜੇਬੇਰਹੇਤਕੈਸੀਗਲਵਾਈ। ਤੀਨਸਹਸਜੇਸੀਗਥੈਸੇਇਹਠਾਸੈਪਾਇ॥ ੭੦
 ੬॥ ਪ੍ਰਿਥਮਦਰਸਦਰਬਾਕਰਪੁਨਾਤਖੇਤਅਰਦਾਸਾ। ਕਰਬੰਦਨਪੁਨਮਾਤਕੋਚਲੇਗੁਰੁਜੁਖਰਾਸਾ॥ ੭੦੭॥
 ਚੌ॥ ਪਾਂਚਸਿੱਖਕੋਸੀਗਲਵਾਯੋ। ਸਾਹਸੀਗਗੁਰਪਾਨਕਰਾਯੋ। ਬਲਵੰਤਸਤਗੁਰਨਿਜਸੀਗਲੀਨੋ। ਬੇਦਚੰ
 ਦੂਕੋਬਿਧੀਏਦੀਨੋ॥ ੭੦੮॥ ਪਹੁਚਲੋਰਦੁਤੀਯੇਦਿਨਜਾਏ। ਜਹਾਂਗੀਰਨਿਜਪਾਂਚਸਿਧਾਏ। ਮੁਜੀਰੀਫੇਰਾਸੀਗੁ
 ਰਪਾਯੋ। ਐਛੋਭੀਦੁਠੇਰਤਕਾਯੋ॥ ੭੦੯॥ ਦੋ॥ ਪਾਂਚਸਿੱਖਕੋਇਮਕਹਾਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ। ਲੈਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਹਠਾ

ਚਲੇ ਜਿਹ ਠਾਗੁ ਰੁਸ ਬਨ ॥ ੧੧੦ ॥ ਚੋ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿੱਖ ਹਰਖ ਤਬ ਪਾਏ ॥ ਅਨਗਨ ਤਬੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਗਾਏ ॥ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਅ
 ਏਤਹਾਂ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ ਜਨ ਮੇਜਹਾਂ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੜਾਇ ॥ ਧਰ ਮਜਾਲ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕੀ ਆਇ ॥ ਰਾਮ ਦਾ
 ਸਾਸ ਗੁਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਹ ਬੰਦਨ ਠਾਨੈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਚੋ ॥ ਪੁਨ ਬਾਵਲੀ ਗੁਰ ਅਏ ਰਾਮ ਦਾਸ ਰਚ ਜੋਇ ॥ ਮੰਜਨ
 ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਚੋ ॥ ਪਾਂਚ ਸਿੱਖ ਕੋ ਗੁਰੁ ਅਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜੀ ਜਹਾਂ ਸਮਾਏ ॥
 ਰਿਸ ਸਥਾਨ ਕਾ ਦਰਸ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਸੀ ਗੁਰ ਚਰਿਤਾ ਦਿਖਾਏ ॥ ੧੧੪ ॥ ਮਨ ਬਾਤ ਗੁਰ ਕੀ ਤਹ ਗਾਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਜ
 ਏ ਦਰਸਾਤਿ ਹਕਾਏ ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕੀ ਨੀ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਹੋਇ ਅਪੀਨੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਚੋ ॥ ਪੁਨਿ ਸੀ ਗੁਰ ਨਿ
 ਜਹਾ ਬਸੋ ॥ ਤਿਹ ਠਾ ਰਚ ਅਸਥਾਨ ॥ ਪੁਨ ਲੰਗਾ ਹੋਕੇ ਇ ਮਕਹਾ ਸੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧੧੬ ॥ ਚੋ ॥ ਭੁਮਾਇ ਹਠਾ ਰਹੁ ਸੇ
 ਵ ਕਰਾਇ ॥ ਸੁਹ ਨੀਦੇ ਇ ਪੁਨ ਦੀਪ ਜਗਾਇ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਇ ਹੁੰਦ ਰਹੇ ॥ ਕਰੈ ਸੇਵ ਜੇ ਸਤੁ ਦੁਖ ਖੋਖੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸੁਈ
 ਜੇ ਠਾ ਥੋ ਜੇ ਆਵੈ ॥ ਇਸ ਸਥਾਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੁਨ ਜੇ ਕਰਾਇ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਨ ਰਪਾਇ
 ੧੧੮ ॥ ਚੋ ॥ ਭੁਗਤਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਐਸੇ ਸੁਨ ਤਲੰਗਾ ਹਾ ॥ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਹ ਠਾ ਰਹੈ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਚਾਹਾ ॥ ੧੧
 ੯ ॥ ਚੋ ॥ ਐਸੇ ਕਹ ਗੁਰ ਤਬੈ ਸਿਧਾਏ ॥ ਚਾਰ ਸਿੱਖ ਕੋ ਸਾਥ ਲਵਾਏ ॥ ਸੀਸ ਤਿ ਗੁਰ ਨਿਜ ਧੂਰੇ ਆਇ ॥ ਤਬ ਲੈ ਸੀਗਤ
 ਆਈ ਪਾਇ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸਿੱਖ ਸੀਗਤ ਲੋਹ ਰਕੇ ਜੇਈ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟ ਲੈ ਆਏ ਜੇਈ ॥ ਆਇ ਚਰਨ ਤਬ ਗੁਰ ਕੇ ਪਰੇ
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ॥ ੧੨੧ ॥ ਚੋ ॥ ਸਭ ਸੀਗਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਪੇ ਗੁਰਾਇ ਹੁਲ ਕੀਨ ॥ ਜਾਸਦੁ ਸਟ
 ਗੁਰ ਕੇ ਦਵੈ ਤਾ ਕੇ ਭੁਮਗ ਹਲੀਨ ॥ ੧੨੨ ॥ ਚੋ ॥ ਜੀਵਤ ਯਾਂ ਹਿਛਾ ਭੁਲ ਨ ਹੀ ॥ ਐਸ ਦੁਸਟ ਮਾਥੇ ਹੀ ਚਾਹੀ
 ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾਏ ਗਾਇ ਹ ਕੀਤਾ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਹੁਇ ਪੁਨ ਬਿਤੀਤਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸੀਗਤ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਮਾ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਹੋਕੇ ਗ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ਤਤੋ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਹਵਾਰਾ ਪਾਵਨ ਪਤਤਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮਾ ਲਾਗਤ ਲਾਜ ਰੀਤ ਗੁਰ ਪਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥
 ੫੦੬ ॥ ਐਸੇ ਸੁਣ ਜਮਗਣ ਗਏ ਚੰਦ੍ਰ ਯਾਨ ਬਿਠਾਇ ॥ ਗੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਤਬ ਗੋਬਿੰਦ ਠਹਿਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ੫੦੭ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਤਹ ਦੇਹ ਗਾਇ ॥ ਰਾਵੀ ਮਹਿ ਤਹ ਦਈ ਵਹਾਇ ॥ ਸੁਭੀ ਸਿੱਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਆਇ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਮ੍ਰਿ
 ਤ ਕੇ ਬੈਠ ਸੁਨਾਏ ॥ ੧੪੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇਤ ਬਹੁ ਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸਕੀ ਚਿਤੈ ਸੇਵੁ ਧਾਰਾ ॥ ਭਲਾ ਭ੍ਰਾਤਿ ਹਪਾਨਾ ਬਿਲਾ
 ਏ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟਾਇ ਨਾ ਕਾ ਅਬ ਜਾਏ ॥ ੧੪੧ ॥ ਜੇ ਨਾ ਕਹ ਅਸ ਪਾਪੀ ਭੁਗਾ ॥ ਕੈ ਜੇ ਜਾਵੈ ਸ੍ਰਗ ਮਝਾਗਾ ॥ ਕਹ ਗੁਰ ਜੇ
 ਰਿਸ ਪਾਰ ਪ੍ਰਾਵੈ ॥ ਅਦਖ ਅਲਾਸ ਗੁਰ ਨਾਮ ਅਲਾਵੈ ॥ ੧੪੨ ॥ ੫੦੮ ॥ ਪਤਤਿ ਪਾਵਨ ਗੁਰ ਬਿਰਦੁ ਪੈਤਾ ਕੀ ਮੁਕਤਿ
 ਕਰਾਇ ॥ ਇਹ ਪੁਨ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਕਾ ਕੀ ਚਿਪ੍ਰਾਨ ਰਿਸ ਪਾਇ ॥ ੧੪੩ ॥ ੫੦੯ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨਾਇ ਹਸ੍ਰਗ ਸਿਧ ਯੋ ॥ ਭ
 ਨ ਸਿੱਖ ਨਤ ਬਸੀ ਸਨਿ ਵਾਯੋ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰਤ ਬਹੁ ਰੁਪੇ ਆਇ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖੇ ਸੁਨਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧੪੪ ॥ ਮੁਖ ਸੇਕਹ
 ਦੁਸਟ ਇਹ ਮਾਕੋ ॥ ਗੁਰ ਸੇਕੋਇ ਨ ਫਿਰ ਰਿਸ ਪਾਕੋ ॥ ਗਾਵਤ ਸੇਤਾ ਅੰਬ ਲਵੰਗ ॥ ਸੁਨਤ ਜਾਹ ਮਨ ਮੈ ਸੁਖ ਮੀ
 ਰ ॥ ੧੪੫ ॥ ੫੧੦ ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੇਤੋ ਕੋ ਦਰਬ ਦੇਰ ਮੇ ਸਾਹਨਿ ਜਧਾ ਮਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘਾਇ ਹਮੇ ਸੁਨੇ ਕਥਾ ਅੰਰ ਅਭਿਰਾਮ
 ੧੪੬ ॥ ੫੧੧ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪਿਥੀਏ ਕਾਤਾਤਾ ॥ ਸਾਹਨਿ ਕਟ ਅਯੋ ਪਰਦਾਦਾ ॥ ਕਰਕ ਯੋਜਤ ਨ ਸਾਹਨ ਹਿਮਾਨੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰ
 ਸੁਤ ਸੇਕੀ ਨ ਮਿਲਾਨੀ ॥ ੧੪੭ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂ ਸੇਜਾਇ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁਤ ਸੁਭ ਖੇਦ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂ ਕਹ ਕੋਰੋ
 ਸਹਾਇ ॥ ਪਿਤ ਕੋ ਤੋਰੀ ਅਰਜ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੪੮ ॥ ੫੧੨ ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਐਸੀ ਭਈ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਸੁਤ ਪਾਗਾ ॥ ਆਇ ਪੁਜ ਗੁਰ
 ਅੰਗ ਪਰ ਮੁਖ ਸੇਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ੫੧੩ ॥ ਸੁਨੇ ਪੀਰ ਮਮੀ ਗਾ ਸਿਧਾਵੋ ॥ ਕਸਮੀਰ ਦੇਖ ਫਿਰਾਇ ਹਠਾਂ ਆਵੋ ॥ ਕ
 ਹ ਗੁਰ ਅਵਲ ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥ ਅਏਲੋ ਹੀਰ ਸੀਰਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ਮੁਖ ਸੇਤੁ ਮੁਜਾਵੇ ਕਸਮੀਰਾ ॥ ਇਹ ਰ

ਹੋਏ ਪਰਮਨਧੀਕ। ਜਹਾਂ ਗੀਰਪੁਨ ਬਿਨਤ ਅਲਾਇ। ਮਮੁਤ ਕੀਤੁ ਮਬਾਂਹਗਾਇ। ੧੫੧। ਏ। ਮੋਰੇ ਸਮਾਇ ਨ ਪਰੰਬਾ
 ਅਪਨੀ ਪੀਰ ਕਰੇਹੁ। ਐਲੋਹ ਰਕਾਹੁ ਕਮਸਭੁ ਪੀਰ ਆਪਤੁ ਮਲੇਹੁ। ੧੫੨। ਏ। ਕਹਗੁਰਤੁ ਮਜੈ ਸੇਰਹੋ ਮੇਸੋ। ਸੁਨਸਾ
 ਹਮਭੈ ਸੇਤੋ ਸੋ। ਜੈਸੇ ਇਹ ਮਮਸਾ ਬਰਹਾਵੈ। ਤੈਸਰਹੋ ਕਿਅ ਭੁਜਾਗਹਾਵੈ। ੧੫੩। ਏ। ਰਫਕਰਹਮ ਹੁਕਮਨ ਕੋਰੇ
 ਨਗਰਹੁਕਮ ਤੇਰਾ ਸੁਤ ਪਰੇ। ਕਰਬੀਦਨ ਤਬਸਾਹ ਸਿਧਾਯੋ। ਸੁਤ ਸੰਗਲੇ ਅਪਨੇ ਕਹਾਯੋ। ੧੫੪। ਏ। ਜਹਾਂ ਗੀ
 ਰਸੁਤ ਕੋ ਕਹਾਂ ਆਗਾ ਪੀਰਮਨਾਇ। ਕਸਮੀਰ ਚਿਰਪਾਨਾ ਕੀ ਚਿਵਿਸਾਖ ਅਰਧ ਸੁਖ ਪਾਇ। ੧੫੫। ਏ। ਜਹਾਂ
 ਗੀਰਕਸਮੀਰ ਸਿਧਾਯੋ। ਸੀਗੁਰਮਿਹਰਵਾਨ ਸੁਨਾਯੋ। ਪਿਰਾਣਾ ਪੇੜਾ ਦੇ ਨੇਭਾਈ। ਸੀਗੁਰਕ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਪ
 ਠਾਈ। ੧੫੬। ਮਿਹਰਵਾਨ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਪਧਾਰੇ। ਮੁਖ ਸੰਭੁ ਬੇਬਚਨ ਸੁਚਾਰੇ। ਸੀਗੁਰਤੋ ਕੋ ਮੇਸ ਅਲਾਯੋ। ਹਮਰੇਤੁ
 ਮਗਪਿਤਾ ਸਿਧਾਯੋ। ੧੫੭। ਏ। ਬੈਰਭਾਵ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੋ ਸੁਨੇ ਕੁਤ ਹਿਤਧਾਰਾ। ਹਮਤੁ ਮਗਲਿ ਸੁਖ ਭੋਗੀਏ ਅਪਨੇ
 ਸਦਨ ਮਝਾਰ। ੧੫੮। ਏ। ਤਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਰਿਸ ਪਾਇ ਕੈ। ਸਸੜਨ ਸੁਲਾਕਰਾਇ ਬਾਤਨ ਮੇ
 ਲਨਹਾਇਗੇ। ੧੫੯। ਏ। ਪੇੜੇ ਕਹ ਕ੍ਰੋਧਨ ਹਿਧਾਰੇ। ਸੀਗੁਰਕੋ ਹਰਿ ਰੂਪਾ ਬਿਚਾਰੇ। ਸੇਸ ਨਿਸੇਸਾ ਦਿਨੇ ਸਾਧਿ
 ਆਵੈ। ਬੁਧੇ ਸਜਾਸ ਗੁਨ ਸੁਰੇ ਸੁਨਾਵੈ। ੧੬੦। ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਗਰਹਿ ਦੇਵਿਚਾਰਾ। ਧਰੇ ਸਾਂਤ ਗੁਰਨਿਕਟ ਪਧਾਰਾ। ਪੇ
 ਝੇ ਕੋਇ ਮਬਚਨ ਸੁਨਾਇ। ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਧਰਾਏ। ੧੬੧। ਏ। ਅਰਜਨ ਕੋ ਹੈ ਮਾਕੋ ਚੀਦੁ ਅਤਦੁਖ ਦੇ
 ਇ। ਇਨ ਕੋ ਬਾਂਧ ਗੁਲੇਰ ਮਹਿਤਬ ਪ੍ਰਭਤ ਕਹਗੋਇ। ੧੬੨। ਏ। ਨੈਨ ਅਗਮ ਮਮ ਅਬਉਠ ਜਾਇ। ਜੇਨਿਜ
 ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਰੇ ਪਾਇ। ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪੇੜਾ ਉਠਾਯੋ। ਗੁਰਕੋ ਸੰਭੁ ਬਿਤੰਤ ਸੁਨਾਯੋ। ੧੬੩। ਸੀਗੁਰਕਹਾਚ ਲੋਹ
 ਮਜਾਵੈ। ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੋ ਆਪਮਨਾਵੈ। ਅਸਕਹਚਾਰ ਸਿਖ ਕੋ ਲਾਏ। ਕੀਕਰ ਅੰਰਸਾ ਬਗੁਰਭਾਏ। ੧੬੪। ਏ

ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਨਿਜਗਏਮਿਹਰਵਨਕੇਪਾਸਾ। ਆਗੇਦਿਖੋਪਲੰਘਪਰਬੈਠਮਨਕੀਰਾਸਾ॥੧੬੫॥ੴ॥ ਸਿੱਖਸੀਗਤ
 ਸਭਬੈਠਚੁਫੇਰੇ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਏਲਾਇਨ੍ਹਦੇਰੇ। ਮਿਹਰਵਨਸੰਗਤਕੋਰੇ। ਓਠਬੰਦਨਭੁਮਾਇਨਕੋਕਰੇ॥੧੬੬॥ ਜਾਇਗੁਰੂ
 ਤਿਹਚਰਨਲਗਾਏ॥ ਧਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਗਬਿਨਤ੍ਰਿਮਹਏ॥ ਮਿਹਰਵਨਪ੍ਰਸਾਦਿਹਟਾਏ॥ ਸੱਤਅਸੱਤਨਕਛੁਪਖਗਾਏ
 ॥੧੬੭॥ੴ॥ ਮਿਹਰਵਨਨੂਰਮਾਨਕੋਬਿਨਤ੍ਰਿਨਕੀਨੀਕਹਾ। ਭੂਮਾਸਨਬੈਠੇਗੁਰੂਮਨਮੇਅਧਿਕਉਮਾਹਾ॥੧੬੮॥ੴ॥ ਬਿ
 ਧੀਏਪ੍ਰਭਕੋਕਹਾਸੁਨਾਇ। ਬੈਠੇਪਲੰਘਪ੍ਰਭੁਭੁਮਾਏ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਬਗੇਇਹਕ੍ਰਤਾ। ਏਹਪਲੰਘਹਮਭੁਮਸੁਹ
 ਰਾ॥੧੬੯॥ ਇਮਕਹਪੁਨਗੁਰਜੇਰੇਹਾਥਾ। ਕਹੇਬਚਨਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਾ। ਸੁਨੇਕ੍ਰਤਭੁਮਕੋਪਗਵਾਏ। ਚਲੇਨਿਕੇਤ
 ਆਪਸੁਖਪਾਏ॥੧੭੦॥ੴ॥ ਭਰਕਨਿਕਟਭੁਮਜਾਇਕੈਦਾਦਕਰੇਕਿਹਹੇਤ। ਜੇਭੁਖੋਸੇਈਕਰੇਭੁਮਬਡਬੁਧ
 ਨਿਕੇਤ॥੧੭੧॥ੴ॥ ਭੁਰੇਪਿਤਮਮਪਿਤਸੇਕਰੇਦੈਰਅਪਾਰਾ। ਵਹਦੇਨੇਇਛਾਗਏਭੁਮਕਤਕਰੇਹੋਰਥ
 ਭੁਮਕਿਤਕਰੇਹੋਰਥਦੈਰਥਜਪਿਮਾਧਰਾਏ। ਚਲੇਭੁਵਨਮਝਾਰਸਦਾਹੋਜੇਵਕਮਾਏ॥ ਮਿਹਰਵਨਸੁਨਬੈਨਗੁ
 ਰੂਕੋਬਿਲਖਉਚਾਰਾ। ਬਤਨਕਰੇਪ੍ਰਬੋਧਪਿਤਮਮਭੁਵਨਨਿਕਾਰਾ॥੧੭੨॥ੴ॥ ਮਮਪਿਤਮੀਤਉਚਾਰਲੇ
 ਹੁਸਤਬਦਲਾਭਰੀ। ਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਤੋਜਾਨਜਬੈਭੁਹਕਰੇਸੀਘਰੀ। ਸਾਹਜਹਾਮਮਓਰਤੇਹਿਤੇਕੈਸਭਰਾਉ। ਹੇਤੈਜੇ
 ਭੁਵਨਨਿਕਾਰਤੇਹਹਤਰਿਦਾਸਿਰਾਂਉ॥੧੭੩॥ੴ॥ ਕਟਕਬਚਨਕਹਾਏਗੁਰੂਨਹਮਨਮੇਧਾਰੇ। ਧਰਧੀਰਜਗਹਚਰ
 ਨਸੀਮੁਖਬਚਨਉਚਾਰੇ। ਕ੍ਰੋਧਪਾਪਕਰਮੁਲਕ੍ਰਤਬਡਐਸਨਕੀਜੈ। ਹੋਰਮਕੋਦਾਸਪਛਾਨਭੁਵਨਾਬਿਤਜਭੁਹੀਐ
 ਜੈ॥੧੭੪॥ੴ॥ ਮਿਹਰਵਨਕਹਕਟਕਬਚਕਬਜਤੇਗਧਰਹਾਥਾ। ਦੁਸਨਮਦੇਤਤਬਗੁਰੂਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰਟੇਕੇਮਾ
 ਥਾ॥੧੭੫॥ੴ॥ ਦਿਖਜੇਠੇਮਨਕ੍ਰੋਧਧਰਾਏ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਨੈਨਨਿਸੈਨਹਟਾਏ। ਭਗਤਸਿੰਘਜਬਅਤਿਰਿਸਧਾਰੀ

ਮਿਹਰਵਨ ਗਹਤੇ ਗਨਿਕਰੀ) ੧੧੬) ਬੰਦ ਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਸਿਧਾਏ) ਸੀਗਾ ਸਿੱਖ ਲੈ ਰੇ ਅਏ) ਸਦਾ ਸਾਂਤਾ ਚਿਤ ਗੁਰੂ
 ਰਹਾਵੈ) ਉਪਨੇ ਕੇ ਧਨ ਮਨ ਮੇਲਾਵੈ) ੧੧੭) ਏ) ਭੁਗਤਿ ਸਿੰਘ ਇਹੀ ਤਹੈ ਬਡੇ ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਾ) ਧੀਰਜ ਪਰੈ ਨ ਕੋਧ
 ਕਰਜਾਇ ਸਮਾ ਬਲ ਕਰਾ) ੧੧੮) ਬੇਰੇ ਮੈ ਗਰਬਾ ਤਹੈ ਭੁਛ ਜੀਵ ਮਤ ਹੀਨਾ) ਬਡੇ ਪੁਰਸ ਬੰਦ ਨ ਕਰੈ ਤਬ ਨਿਜ ਕੋ ਬ
 ਡੁਚੀਨ) ੧੧੯) ਏ) ਮਿਹਰਵਨ ਤਬ ਗੁਰ ਕੇ ਜਾਨੇ) ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਗੁਰ ਤਿਹ ਰਿਸ ਨੇ) ਇਹ ਮੈ ਕਥਾ ਐ ਰਸੁ ਨ ਭਾਈ
 ਦਾ ਸਿੰਘ ਜਸ ਮੇ ਹੁਸਨਾਈ) ੧੨੦) ਜਬ ਗੁਰ ਅਏ ਰੇਰ ਮਝਾਰਾ) ਤਬ ਪੈ ਜੋਇ ਮਪ੍ਰਸਨ ਉਚਾਰਾ) ਹਿਗੁਰ ਤੇ ਸਨ ਅਤ
 ਰਿਸਧਾਰਾ) ਭੁਮ ਭਾਖਤ ਬਡੁ ਭੁਤ ਹਮਾਰਾ) ੧੨੧) ਬਡੇ ਭੁਤ ਕਹਤੁ ਮਗਹ ਚਰਨਾ) ਤਿਹ ਭਾਖੇ ਭੁਮ ਸੋ ਕਟ ਬਚਨਾ) ਬੈ
 ਰ ਭਾਵ ਕਾ ਕਾਟ ਕੋਹ) ਜਾਹਵੈ ਰਤ ਕਾਰਿ ਦਏ) ੧੨੨) ਏ) ਪਿਰਾਣੇ ਭੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭਾਇ ਹਬ ਭੁਸੀਸਾ) ਭੁਮ
 ਗਹ ਮੈ ਐ ਸੀ ਰੁਈ ਭੁਮ ਸਭੁ ਕੇ ਅਵਤੀਸਾ) ੧੨੩) ਪਿਰਾਣੇ ਪੈ ਜੋ ਕੀ ਗੁਰੂ ਬਿਨਤੀ ਐ ਸੁਨਾਇ) ਸੀ ਮੁਖ ਸੀ ਭਾਖੇ ਬਚ
 ਨ ਕਰਣ ਯਾਂ ਹਿ ਮਹਾਇ) ੧੨੪) ਏ) ਪੈ ਜੋ ਕਾ ਕਾਟ ਯਾਂ ਹ ਅਪਾਰਾ) ਕੋਹੈ ਸੀ ਕੋਚ ਸਮਝਾ ਬਿਸਥਾਰਾ) ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ
 ਗੁਰ ਐ ਸ ਅਲਾਏ) ਪਾਛ ਲਗੁਰ ਕੋਚ ਰਿਤ ਮਹਾਏ) ੧੨੫) ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕੇ ਤੈਤਾਤਾ) ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਮਹਾ ਦੇਵ ਬਿਖ
 ਯਾਤਾ ਛਿਟੇ ਅਰਜ ਨ ਦਾਵ ਕਾਏ) ਲਹੈ ਰਬੀ ਚਨਿਜ ਪਿਤਾ ਪਠਾਏ) ੧੨੬) ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਕਿਹ ਕਾ
 ਰਣ ਤਿਹ ਜਾਇ) ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕਹ ਜੁਨੇ ਸਿੱਖ ਅਗਮ ਕਥਾਰ ਸਦਾਇ) ੧੨੭) ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਰਮ ਦਾ ਸਕੇਤਾਏ ਕਾਸੁ
 ਤਭੁਤਾ) ਤਾਹਿ ਸਹਾਰੀ ਨਾ ਮਥਾ ਉਤਮ ਮਨ ਰਿਦ ਸਾਂਤਾ) ੧੨੮) ਏ ਪਈ) ਤਕੇ ਸੁਤ ਕਾ ਭੁਮੇ ਦਿਵਾਹੁ) ਬਸੈ ਲੋਹੈ ਰ
 ਸੁਧਾਰ ਉਮਾਹੁ) ਲੈ ਭਾਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਆਏ) ਰਾਮ ਦਾਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸੁਹਏ) ੧੨੯) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਨਤਾ ਹਬ ਭੁਭਾਈ
 ਹੁਇ ਅਰਜ ਬਹੁਮਾਨ ਧਰਾਈ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਕੇ ਚਰਨ ਗਾਹਏ) ਸਹਾਰੀ ਕਹ ਨਹ ਐ ਸੁਹਾਏ) ੧੩੦) ਏ) ਭੁਮ ਹੋਸ

ਰੁਜਗਕੇਗੁਰੂਮਸੀਸਾਰੀਲੋਕਾਹਮਕੋਬਨਕਰਬੰਦਨਤੁਮਹਰਤਭਵਸੇਕਾ॥੧੯੧॥ੴਸੀਗੁਰਕਹਤੁਮੋਹਬਰੁ
 ਈ॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਰੇਚਰਨਗਹਾਈ॥ਪ੍ਰਸਪਰਐਸੇਬੰਦਨਧਾਰਾ॥ਬੈਠਸਹਾਰੀਕੀਨਉਚਾਰਾ॥੧੯੨॥ਗੁਰਕੇਅੰਗਜਗੁਸੀ
 ਰਾਖੀ॥ਹਾਥਜੋਰਅਸਾਬਿਨਤੀਭਾਖੀ॥ਭਤੀਜੇਕਤੁਮਰਚਮੋਦਿਵਹੁ॥ਚਲੇਮਮਸੀਗਧਾਰਉਮਾਹੁ॥੧੯੩॥ੴਸੀਗੁ
 ਰਬਰੁਜੀਲਈਮੁਖਸੋਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਹਮਰੇਜਾਵਨਨਹਿਬਨੈਜੁਨੀਐਸਤਾਦਿਚਰਾ॥੧੯੪॥ੴਅਮਰਦਾਸਗੁਰ
 ਗੋਨਿਜਧਾਮਾ॥ਤਾਂਹਿਵਿਛੋਹਰਿਦੇਅਭਿਰਾਮਾ॥ਸਹਾਰੀਕਹਨਿਜਪੁਤ੍ਰਪਠਯੈ॥ਇਛਾਪੂਰਹਮਾਰੀਕਯੈ॥੧੯੫॥
 ਮਨਬਚਨਗੁਰਪੁਤ੍ਰਬੁਲਾਏ॥ਤੀਨੋਚਲਗੁਰਕੇਨਿਕਦਾਏ॥ਕਰਬੰਦਨਬੈਠੇਫਿਗਆਇ॥ਸਹਾਰੀਕੋਤਬਤਾ
 ਯਾਲਖਾਇ॥੧੯੬॥ੴਤਾਕੇਪਗਤੀਨੋਪਰੈਤਿਹਕਰਧਾਰੋਸੀਸਾ॥ਚਿਰਜੀਵੋਤਹਰਖਸੋਮੁਖਸੋਦਈਅਸੀ
 ਸਾ॥੧੯੭॥ੴਪ੍ਰਿਥਮੇਪ੍ਰਿਥੀਏਕੋਗੁਰਕਹਾ॥ਤਾਏਸੰਗਜਾਹੁਖਲਹਾ॥ਦੇਖਦਿਵਹੁਕੁਤ੍ਰਕਾਜਾਇ॥ਅਗੇਪ੍ਰਿਥੀ
 ਅਐਸਅਲਾਇ॥੧੯੮॥ਹਮਰੇਜਾਵਨਕੈਸੋਹਈ॥ਵਿਲਮੁਨਵੇਲ੍ਹੇਜਤਹਕੋਈ॥ਤੀਨਬੇਰਗੁਰਕਹਪਧਾਰੋ
 ਪ੍ਰਿਥੀਅਕਟਬਚਅੰਗਉਚਾਰੋ॥੧੯੯॥ੴਮਹਾਂਦੇਵਕੋਪੁਨਕਹਾਸੀਗੁਰਤੁਮਤਹਜਾਇ॥ਵਹਅਵਤੁਤ
 ਅਲਮਸਤਥਾਰਹਮੋਮੋਨਜੁਖਪਾਇ॥੨੦੦॥ੴਅਰਜਨਕੋਪੁਨਗੁਰੁਅਲਾਇ॥ਤੁਮਤਾਏਕੇਸੰਗਸਿਧਾਇ॥
 ਅਰਜਨਮਾਨਤਬੈਬਚਲਾਏ॥ਕਰਬੰਦਨਸੰਗਪ੍ਰਾਨਕਾਏ॥੨੦੧॥ਚਲਤਸਮੇਗੁਰਮੇਸਅਲਾਯੋ॥ਬੁਲਾਏਬਿਨ
 ਨਹਿਇਹਠਾਅਯੋ॥ਅਰਜਨਜੁਨਬਚਰਿਦੇਧਰਾਇ॥ਸਹਾਰੀਤਾਏਸੰਗਸਿਧਾਇ॥੨੦੨॥ੴਇਹਕਾਰਦ
 ਅਰਜਨਗਾਏਲੋਹੰਰਬੀਚਜੁਖਧਾਰਾ॥ਗੁਗਤਸਿੰਘਬਹੁਚਰਿਤਕਰਤਿਹਠਾਂਰਹੇਮੁਰਾਰਾ॥੨੦੩॥ੴਇਬਰਸਬੀਤ
 ਤਭਏਯਾਦਨਸੀਗੁਰਕੀਨ॥ਗੁਰਅਰਜਨਅਰਦਾਸਲਿਖਸੀਗੁਰਪੇਪਠਦੀਨ॥੨੦੪॥ਮਾਝਰਾਗਸਤਸਬਦ

ਸੇਪਠੇਧਾਰਵਿਰਾਗਾਗੁਗਤਸਿੰਘਸੰਕੋਚਸੋਭਨੇਅਰਥਅਨਰਾਗਾ ੮੦੫) ਪਿਥਮੇਪੋੜੀਇਹਾਥੀਤੋਬਿਨਰਘੋਨ
 ਜਾਇ। ਜਿਉਪੰਕਜਗਦਿਕੋਬਿਨਾਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨਮਗਾਇ। ੮੦੬) ਸ੍ਰੀਯਾ) ਗੁਰਦਰਸਨਕੋਮਨਲੇਚਤਹੈਸਮਚਾਰਿ
 ਕਕੇਧਰਦੁਖਅਪਰਾਦਰਸਨਬੁੰਦਕੀਇਛਕੋਗੰਝਿਖਨਾਹਿਮਿਏਰਿਦਸਾਂਤਨਧਾਰਾਸੰਤਪ੍ਰਾਰਮਹਾਂਉਖਧਰ
 ਨਖੇਦਮਿਏਪੁਨਿਤੋਹਿਦਿਦਾਰਾਘੋਲੀਹਉਘੋਲਪੁਆਇਤੁਮੇਪਰਦਰਸਨਸੰਤਗੁਰੂਨਿਸਤਾਰਾ। ੮੦੭) ਦੋ) ਗੁ
 ਰਅਰਜਨਪੋੜੀਥੀਪਠੀਸਿੰਘਕੋਹਥਾ। ਚਧਾਸਰੇਵਰਸਿੰਘਅਯੋਜਹਗੁਰਦੀਨਾਨਾਥ। ੮੦੮) ਗੁਰਗਮਦਾ
 ਸਨਿਜਮਹਲਥੇਪ੍ਰਿਥੀਆਦਰਥੈਠਾਇ। ਪ੍ਰਿਥੀਏਤਬਾਦਿਖਸਿੰਘਕੋਪੁਛਕੋਹਤੇਆਇ। ੮੦੯) ਸ੍ਰੀ) ਸਭਾਬ੍ਰਿ
 ਤੰਤਦੀਯੋਸਿੰਘਜੁਨਾਇ। ਪੁਨਅਰਦਾਸਪ੍ਰਿਥੀਏਕੋਦਾਇ। ਪੜਪਾਤੀਪ੍ਰਿਥੀਏਮਨਅਯੋਦਿਖਅਰਦਾਸਮਤ
 ਗੁਰੂਭਯੋ। ੮੧੦) ਤਿਲਕੁਹਰਖਮਸਤਕਤਿਹਧਰੈ। ਤਤੇਗੁਰਸਨਮੁਖਨਹਿਕਰੈ। ਅਸਾਦਿਚਾਰਨਿਜਖੀ
 ਸੇਪਾਈ। ਸਿੰਘਕੋਐਸੇਕਹਸਮਝਾਈ। ੮੧੧) ਦੋ) ਭੀਤਰਜਾਇਪੁਨਆਇਕੋਪ੍ਰਿਥੀਏਕਹਾਜੁਨਾਇ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਸੁ
 ਨਅੰਨੰਦਕੀਓਕਹੋਕੁਸਲਤੁਮਜਾਇ। ੮੧੨) ਸ੍ਰੀ) ਪ੍ਰਿਥੀਬਚਤਨਾਸਿੰਘਸਿਧਯੋ। ਗੁਰਅਰਜਨਕੋਨੰਕਟਸੁ
 ਅਯੋ। ਆਇਬਾਤਸਭਦਈਜੁਨਾਇ। ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀਸਭੀਲਖਾਇ। ੮੧੩) ਸ੍ਰੀਗੁਰਉਤਨਹਪਠਯੋ। ਅਤਿਵਿ
 ਰਾਗਗੁਰਅਰਜਨਪਯੋ। ਪੋੜੀਦੁਤੀਤੁਕੀਨਉਚਾਰਾ। ਗੁਗਤਸਿੰਘਸੁਨੀਏਨਿਰਧਾਰਾ। ੮੧੪) ਕੁੰਡਲੀਆ
 ਤੇਰਾਮੁਖਸੁਹਾਵਾਪੁਰੁਬਾਣੀਸਹਜਜੁਨਾਇ। ਦਰਸਨਦੇਖੇਚਿਰਭੋਸਾਰੰਗਪਣਮਹਾਇ। ਸਾਰੰਗਪਣਮਹਾ
 ਇਧੀਨਜਿਹਦੇਸਥਸਾਏ। ਸੱਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰਦਾਸਕੋਨਿਕਟਬੁਲਾਏ। ਹਉਜੀਉਘੋਲਪੁਆਇਤੁਮੇਰੇਰੂਪ
 ਪਗ। ਗੁਰਸੱਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਦਰਸਨਦੇਹੁਦਰਾ। ੮੧੫) ਅੜਿਲਾ) ਲਿਖਪਾਤੀਤਬਐਸੇਸਿੰਘਪਠਯੋ। ਤੈਸੇ

ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਅੰਗੁਜਤਾਹਿ ਮਿਲਾਯੋ ਸੋਭੀਲੇ ਅਰਦਾਸ ਰੂਪ ਨਿਜ ਖੀਜੇ ਮਾਹੀ ਹੋਉ ਤਦੀ ਚਿਨਕੋਇ ਗੋਸਿਖ ਪਾਛੁ ਹ
 ਟਾਈ ॥ ੮੧੬ ॥ ਚੋ ॥ ਤਬੋ ਸਿਖ ਜਾਵਤੁ ਮੇਰੁ ਅਰਜਨ ਕੋ ਪਾਸ ॥ ਸਭ ਬਿਤੰਤੁ ਰੋਕ ਕਰੁ ਲੇ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਅਰਦਾਸ ॥
 ੮੧੭ ॥ ਚੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਨ ਮੇਸਾ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਜਾਨਦੀ ਨਗੁਰ ਮੇਰਾ ਦਿਸਾਰਾ ॥ ਅਤਪ੍ਰੇਮ ਪਰਪੈ ਜੀ ਗਈ ॥ ਭੁਨ ਪੇੜ
 ਭਿਤੀ ਆਸੁ ਖਪਾਈ ॥ ੮੧੮ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤ ਹਿ ਮਿਲਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਬ ਕਲਜੁ ਗਹੈ ਵੈਦੁਖ ਭਾਰਾ ॥ ਹੁਇ ਕਦ ਮਿਲੀ
 ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਕੋਰਦ ਪਾਸੀ ਗੁਰ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ॥ ੮੧੯ ॥ ਚੋ ॥ ਮੇਰੇ ਰੈਣਾ ਵਿਹਾਇ ਨਹੈ ਨੀਦ ਨਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਦੇਖੇ ਬਿਨਦ
 ਰਬਾਰ ਗੁਰ ਜਿਹ ਭੁਭੁੰਦ੍ਰ ਜੇਤਾ ॥ ੮੨੦ ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲ ਪਗਤਿ ਸਸਚੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ
 ਦੇਹੁ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ੮੨੧ ॥ ਚੋ ॥ ਐਸੇ ਲਿਖ ਸਿਖ ਕੇ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਜਾਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮੁਹਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ॥
 ਦੀਜੋ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਭੁਖ ਰਾਸ ॥ ੮੨੨ ॥ ਤਬੋ ਸਿਖ ਦਧ ਭੁਤ ਸਰਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਅੰਗੁਜਨਾਹਿ ਬਿਠਾਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
 ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਪਹਿਜਾਇ ॥ ਕਰ ਬੰਦ ਨਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੮੨੩ ॥ ਚੋ ॥ ਅਰਦਾਸ ਦਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਰੀ ਆਪ
 ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮਾਦਿਖਨ ਖਾਸਿ ਖਪੀਤ ਬਿਆਪਾ ॥ ੮੨੪ ॥ ਚੋ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ ਮਨ ਭੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾਨਿ
 ਕਟਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਲਹੈ ਰਤੁ ਮਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੇ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਿਖਾਇ ॥ ੮੨੫ ॥ ਬੁਢਾ ਜੀਤ ਹਤੁ ਰਤ ਸਿ
 ਧਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੇ ਜਾਇ ਲਿਖਾਯੋ ॥ ਅੰਚਰ ਰੂਰ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਪਰਾਚਰਨ ਗੁਰ ਜਾਨ ਅਭੇਦ ॥ ੮੨੬ ॥
 ਚੋ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਆਵ੍ਰੀਭਿ ਅਰਜਨ ਕਾ ਅਪਕਾਇ ॥ ਮਨ ਮੇਧ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਮੇਸਾ ਅਲਾਇ ॥ ੮੨੭ ॥ ਚੋ ॥ ਹੋਸਤ
 ਬਹੁ ਚਿਰਤ ਹਾਂਰ ਹਾਏ ॥ ਅਰਦਾਸ ਪਠੀਤੁ ਮਏ ਹਲਿ ਖਾਏ ॥ ਭਿਤੀ ਆ ਅੰਕਨ ਹਿ ਪਾਛੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੁਨ ਅੰਗੁਜ ਕੇ ਨਹ
 ਦਿਖਾਇ ॥ ੮੨੮ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕਹ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਪਟ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਰਾ ਹੋਸਤ ਪ੍ਰ

ਮਰਥਾਇਹਬਤਾ ਵਿਵਹਾਰਯਹਅਦਕਹਤਾਤਾ ॥੨੨੮॥ ਗੁਰਮਰਜਨੇਵਾਚਾ ਦਾਸਪਠੀਦੁਇਪਤੀਆਦਾ ॥ ਤੁਮ
 ਘਟਜੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਨਾਦਾ ॥ ਅੰਤ੍ਰਯਾਨਗੁਰੂਲਖਣੀਨੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਏਨਿਕਟਸਿੱਖਪਠਦੀਨੇ ॥੨੨੯॥ ਦੋਸੀਪ੍ਰਖਸੇ
 ਅੰਸੇਕਹਜੈਸੇਤੈਸਲਾਇ ॥ ਤਬੈਸਿੱਖਜਾਵਤਰੁਏਪ੍ਰਿਥੀਏਕੋਨਿਕਟਾਇ ॥੨੩੦॥ ਗੁਰਦੇਮਾਸਯੁਘਾਮਅਤਿਰਹ
 ਯੋਜਾਮਾਦਿਨਜਾਨਾ ॥ ਉਪਰਕੁਪਸੁਪ੍ਰਿਥੀਆਸੀਤਲਜਲਹਜਨਾਨਾ ॥੨੩੧॥ ਦੋਸੀਪ੍ਰਿਥੀਏਪੈਗਯੋ ॥ ਕ
 ਰਬੰਦਨਅਸਭਾਖਤਰੁਏ ॥ ਚਲੇਸੀਗੁਰੋਤੋਪਬੁਲਯੋ ॥ ਮੋਕੇਸੀਘੁਗੁਰਹਿਪਠਯੋ ॥੨੩੨॥ ਕਹਪ੍ਰਿਥੀਆਅ
 ਪਨੇਘਰਜਾਇ ॥ ਪਹਰਪੁਸਾਕਚਲੇਚੁਖਪਾਇ ॥ ਕਹਾਸਿੱਖਬਹੁਰੇਘਰਜਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਮੇਸੀਗੁਰਦਰਸਨਕ
 ਯੋ ॥੨੩੩॥ ਦੋਸੀਪ੍ਰਿਥੀਆਭੁਏਆਯੋਸੀਗੁਰਪਾਸਾ ॥ ਦੂਰਹੁਸੀਸਨਿਵਾਇਕੈਬੈਠੇਧਾਰਹੁਲਾਸਾ ॥੨੩੪॥
 ਪਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਏਕੋਗੁਰਮੇਸਅਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦਜੁਨੀਏਮਨਲਾਈ ॥ ਬਿਬਅਰਦਾਸਜੇਆਗੇਆਇ ॥ ਕਿ
 ਹਠਾਂਲਪਾਵੇਦੇਫਨਲਾਈ ॥੨੩੫॥ ਪ੍ਰਿਥੀਏਕਹਾਖਬਰਖੁਹਿਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆਮਮਕਾਜਤਾਸਕੇਮਾਹੀ ॥ ਤੀਨਬੇਰ
 ਗੁਰਕਹਾਜੁਨਾਇ ॥ ਲੇਹੁਵਿਚਾਰਨਕੂਰਬੁਲਾਇ ॥੨੩੬॥ ਦੋਸੀਪ੍ਰਿਥੀਏਕਹਾਮਮਕਾਗਦਕਿਹਕਾਜਾ
 ਸੋਹਮੇਹਤੁਮਚਰਨਕੀਏਨਸਿਉਮੇਰਾਜਾਨਾ ॥੨੩੭॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ॥ ਚੁਨੇਤਾਂਹਿਕੈਬੈਨਗੁਰੂਖੁਨਸਾਯੋ ॥ ਸ੍ਵਦਨਲ
 ਗਾਇਕਸਿੱਖਕੋਅੰਸਅਲਾਯੋ ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਿਥੀਏਗੁਰਜਾਇਕੋਹਾਇਸਨਨੰਕਰਾ ॥ ਹੋਪ੍ਰਿਥੀਆਗੁਰਾਫਿਗਜਾਇ
 ਜੁਜਾਮਾਦੇਵਰਾ ॥੨੩੮॥ ਚੁਨਤਗੁਰੂਕੈਬੈਨਸਿੱਖਚਲਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਏਕੀਜਹਦਾਰਾਅੰਸਅਲਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਈ
 ਦਨਕੀਨਬਹੁਰਕਹਜਾਮਾਦੀਜੈ ॥ ਹੋਪ੍ਰਿਥੀਆਚਲਗੁਰਪਾਸਕਛੂਨਹਵਿਲਮਕਰੀਜੈ ॥੨੩੯॥ ਦੋਸੀਪ੍ਰਿਥੀਏ
 ਗਾਇਕਰਮੇਉਠੀਗਹਜਾਮਾਤਿਹਦੀਨਾ ॥ ਹਾਨਲਾਭਕਛੂਨਹਲਖੀਭਾਵੀਜੋਚਹਿਕੀਨਾ ॥੨੪੦॥ ਕੁੰਡਲੀਆ

ਲੈਜਾਮਾਅਵਤਰੁ ਮੇਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰਪਾਸਾ ॥ ਸੈਨਸਮਝਗੁਰਲੇਪਕਰਬਗਲੀ ਦ੍ਰੁਪਰਾਸਾ ॥ ਬਗਲੀ ਦ੍ਰੁਪਰਾਸਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਲਾਇਦੀਵਾਨਾ ॥ ਮਹਾਦੇਵਬੀਆਦਿਅਏਦਿਖਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਹਬਬੁਢਬੈਠਗੁਈਸਗੁਸਿਖਸੁਹਏ ॥ ਪ੍ਰ
 ਥੀਏਕੋਪੁਨੇਮੇਸਸ੍ਰੀਗੁਰਬਚਨਅਲਾਏ ॥ ੮੪੩ ॥ ਚੈ ॥ ਅਜੇਸਮਝਮਨਦੇਖਾਵਿਚਰਾ ॥ ਦਿਖਾਇਪੌੜਕਾਪਰਸੁਖਗੁਰ
 ਬਾਰਬਾਰਕਹਿਪ੍ਰੀਅਕੋਹਾ ॥ ਪਾਤੀਸਾਬਰਾਜਕਿਹਲੋਹਾ ॥ ੮੪੩ ॥ ਕਹਗੁਰੋਤਹਿਗੁਲਨਹੀਰਾਜਾ ॥ ਇਹਅਜਰਲਾ
 ਇਕਜਿਹਸਾਜਾ ॥ ਲੈਜਾਮਾਤਿਹਅੰਗਪਰਾਏ ॥ ਕਾਢੇਤੁਮਕਰਗੁਰੁਮਲਾਏ ॥ ੮੪੪ ॥ ਚੈ ॥ ਪੁਨਪ੍ਰੀਅਕਹਕਾਢੇਤੋਯੇ
 ਬਮਧਜੇਗੁਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਕਾਢੇਤੁਰਤਪ੍ਰੀਏਤਬੈਨਿਕਰਾ ॥ ੮੪੫ ॥ ਚੈ ॥ ਲੈਪਾਤੀਗੁਰਮੇਸਅਲਾਏ ॥ ਕਿਆਗੁ
 ਰੁਖਗੁਲਨਦਰੀਅਏ ॥ ਤੇਸਮਮੀਲਾਕੋਇਨਕੁਏ ॥ ਅੰਸੇਅਪਜਸਕਾਹਿਨਲਾਏ ॥ ੮੪੬ ॥ ਸਗੁਰੋਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਸੁ
 ਨਈ ॥ ਧਾਂਸਮਮੀਲਾਨਹਿਦਿਖਾਈ ॥ ਗੁਰਤਸਿੰਘਮੀਟੇਭੁਏਫੀ ॥ ਪ੍ਰੀਏਅੰਸਬਚਨਗੁਰਛੇਰੀ ॥ ੮੪੭ ॥ ਚੈ ॥ ਸਾ
 ਹਿਬੁਢੇਕੋਦਈਸ੍ਰੀਗੁਰਪਾਤੀਵਚਾ ॥ ਤਹਿਵਚਚੁਖਪਾਯੋਲਖੀਪ੍ਰੀਤਗੁਰਸਾਚਾ ॥ ੮੪੮ ॥ ਚੈ ॥ ਤੈਪੋੜੀਨਿਮਤਸੁ
 ਖਦਾਇ ॥ ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਬਹੁਰਪੜਾਇ ॥ ਨਿਜਮਨੇਮੇਗੁਰਮੇਸਵਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਅਈਧਨਗੁਰਨਾਨਕਗੁਰੀ ॥ ੮੪
 ੯ ॥ ਚੈ ॥ ਇਹਲਾਇਕਗੁਰਅਰਜਨਭੁਏ ॥ ਨਿਮਤਸੇਵਾਮਹਿਮਨਛੋ ॥ ਪ੍ਰੀਏਕੋਕਟਬੈਨਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬੁਢੇਕੋਗੁਰਕੀਨਉ
 ਚਰਾ ॥ ੮੫੦ ॥ ਚੈ ॥ ਤੁਮਗੁਰਨਾਨਕਰੂਪਹੋਦੇਖਹੁਮਨਧਰਾਧਿਨਾ ॥ ਗੁਰਅਈਅੰਜਰਰੂਪਹੈਲਾਇਕਅਰਜਨਜਾਨ
 ੮੫੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜੇਲਾਇਕਅਰਜਨਭੁਏ ॥ ਤਿਨਕੋਤਿਲਕੁਕਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੋਇਮਬਚਨਜੁਨਬੁਢੇਕਹਾਸੁਨਾ
 ਏ ॥ ਬੁਢੇਕਹਾਸੁਨਾਇਰੂਪਗੁਰਨਾਨਕਤੇਰਾ ॥ ਚਾਰਰੂਪਤੁਮਭੁਏਦੇਖਮਨਹਰਖਤਮੇਰਾ ॥ ਇਹਸੇਵਕਕੀਚੀਜਹੋਕੋ
 ਏ ॥ ਨਈਰਖਪਾਇ ॥ ਕਰਸੇਵਾਸੇਈਲਹੈਸੁਨਗੁਰਹਰਖਪਰਾਇ ॥ ੮੫੨ ॥ ਚੈ ॥ ਬੁਢੇਬਚਨਜੁਨਗੁਰਸੁਖਪਾਏ ॥ ਪੇ

ਸੇਪਾਂਚਨਲੇਰਮਗਾਏ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕੋਅੰਗਧਰਾਇ॥ ਏਕੋਮਾਥਸੁਆਨੰਦਪਾਇ॥ ੮੫੩॥ ਗੁਰਅਰਨਕੇਭੁਲਮਝ॥
 ਗਾਸਾਹਿਬਬੁਢੇਤਿਲਕੁਸਵਗਾ॥ ਜੈਜੈਕਾਰਸਭੁਨਤਬਕੋ॥ ਦਿਖਪ੍ਰਿਥੀਆਮਨਜਰਬਰਗਾਏ॥ ੮੫੪॥ ਏ॥ ਮਾਤ॥
 ਭਾਨੀਹਰਖਸੁਨਦੇਖਹਰਖਗੁਰਦਾਸ॥ ਮਹਾਦੇਵਤੁਸਨਭੁਮੇਬੁਢੇਬਚਨਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੮੫੫॥ ਸ੍ਰੀ॥ ਬੁਢੇਉਚਰਕੀਓ
 ਗੁਰਕੋਸਿਖਮਚਰਨਭੁਏਇਹਕੇਸੁਖਦਈ॥ ਚਤਰਬਚਰਨਮਿਲੇਇਹਕੇਸੀਗਪੂਕਸਬਦਸੁਹੇਤੁਹਈ॥ ਸ੍ਰੀ॥
 ਗੁਰਅਨੰਦਪਾਇਕਹਾਗੁਰਅਰਜਨਕੋਪਗਾਏਬਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਮਾਨਲਏਗੁਰਅਰਜਨਅਨੰਦਪਾਇਹੀ
 ਏਹੁਲਜਾਈ॥ ੮੫੬॥ ਏ॥ ਭੁਏਭਾਗਮਥਪੁਰਗੁਰੁਸੁਭੁਸੰਗਮਿਲਾਇਆ॥ ਫੁੰਢਨਕਤਹੁਨਜਾਇਪ੍ਰਭੂਨਿਜਘਰ
 ਮੇਪਾਇਆ॥ ਕੋਰੇਸੇਵਦਿਨਰੋਨਚਜਾਪਲਾਵਿਸੋਰਨਹੀ॥ ਜਨਸੰਗਸੇਵਕਮਾਓਇਛੁਏਹੀਮਨਮਾਹੀ॥ ਬਲਿਬ
 ਲੋਹੰਬਲਬਲਕੁਜੀਉਪੀਡਸਭੁ॥ ਵਾਕੋ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਦਿਖਮਾਪਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਾਕੋ॥ ੮੫੭॥ ਏ॥ ਸੁਨਪੋੜੀਸੁ
 ਖਪਾਏਗਾਮਦਾਸਗੁਰਗੁਰਾ॥ ਅਤਅਨੰਦਧਰਮਨਾਬਿਖੇਸੀਪੁਖਕੀਨਉਚਰਾ॥ ੮੫੮॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੇਸਬਦਸੇ
 ਮਿਲੇਸਬਦਇਹਤੇਗਾ॥ ਨਿਮਿਤਬਹੁਬਟੀਰਚੋਮਾਨਆਗਮਾਮੇਰਾ॥ ੮੫੯॥ ਚੌ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਜਨਜਨਮੇਥੇ
 ਨਾਰਿਦਮੇਪਾਇਧਾਰਮਨਚੈਨਾ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਸੁਨਸੰਸਕਰਾਇ॥ ਹੋਪ੍ਰਭੁਐਸੋਮੇਹਸੁਨਾਇ॥ ੮੬੦॥ ਚਤਰਬ
 ਪੋੜੀਆਗੋਕਹੀ॥ ਗੁਰਆਈਪਾਛੇਸੁਖਲਹੀ॥ ਭੁਮਭੁਖਤੋਹਪਾਛਉਚਰੀ॥ ਹੋਗੁਰਹਰੇਸੀਸਾਇਹਭੁਰੀ॥ ੮
 ੬੧॥ ਏ॥ ਮਨੀਸਿੰਘਕਹਯਾਹਿਮੇਸੰਸਨਕੇਉਪਾਇ॥ ਗੁਰਯਾਈਧਾਰੇਬਿਨਾਨਾਨਕਨਾਹਿਕਰਾਇ॥ ੮੬੨॥ ਏ॥
 ਨਾਨਕਨਹਤਹਚਰਨਮਹਿਚਤੁਰਬਨਾਨਕਹੋਇ॥ ਤਾਤੇਪ੍ਰਿਥਮਧਰਤਿਲਕਕੋਪੋੜੀਪਾਛੇਸੋਇ॥ ੮੬੩॥ ਚੌ॥
 ਤਿਲਕਸਮੇਪੋੜੀਕਹਭਾਈ॥ ਘਰਕੀਵਸਤਸੁਘਰੇਰਹਾਈ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਗੁਰਅਰਜਨਭੁਲਾ॥ ਸੋਭੁਤਤਿਲ

ਕਸੂਰਜਨਬਾਲਾ) ੮੬੪) ਕਵਲਸੰਤਸਰੁਦਿਖਹਰਖਏ) ਕੁਮਦਨਜਮਪਿਥੀਆਦੁਖਪਏ) ਬੁਢੇਕੋਪਿਥੀਆਕ
 ਹਮੇਸੇ) ਕੁਲੀਬਾਤਨਹੁਤਮਕਰਜੇਸੇ) ੮੬੫) ਦੋ) ਜਗਤਰੀਤਦੇਖੀਨਹੀਕ੍ਰਾਤੁਮਰੀਮਭਹੇਇ) ਤੁਮਗੁਰਨਕ
 ਕਹਤਦਿਖਰੀਤਨਮਨਮੇਕੋਇ) ੮੬੬) ਦੀਰਘਸੁਤਕੋਥੈਠਿਅੰਕਹਲਘੁਧਰੈਸਮਾਜਾ) ਤੁਮਪਿਤੁਸੇਰਲਅਥਕੀ
 ਥੈਠੇਮੋਹਕੁਕਾਜ) ੮੬੭) ਦੋ) ਕਿਆਹੁਆਇਹਤਿਲਕੁਕਰਾਯੋ) ਕੀਓਤੁਮਾਰੇਮੋਹਨਹੀਕੁਯੋ) ਅਪਨੇਬਲਗੁਰ
 ਆਈਲੋਵੈਂ) ਇਹਬਾਲਕਪੇਰਹਿਨਨਦੇਵੈਂ) ੮੬੮) ਮੋਪੈਧਨਦੈਕਾਜਸਵਾਰੋ) ਚਾਹੋਯਹਿਬਾਲਕਕੋਮਾਰੋ) ਮੈ
 ਰਅਨਿਕਕਦੁਬਚਨਅਲਾਏ) ਸੋਮੋਪੈਨਹਿਜਤਸੁਨਾਏ) ੮੬੯) ਦੋ) ਭੁਵੇਂਸੁਦਏਕਮਦਿਵਸਤਿਲਕਕੀਨ
 ਕਰਤਾਰ) ਸੁਨਪੈਕ੍ਰਾਦਿਖਪਿਥੀਏਕਰੀਅੇਸਤਬਰਾਰ) ੮੭੦) ਦੋ) ਪਿਥੀਆਮਨਮੇਅਤਿਰਿਸਪਏ) ਸੀਗੁਰਕੋਕ
 ਦੁਬੈਨਸੁਨਾਏ) ਸੀਗੁਰਤਕੋਬੈਨਸੁਨਾਏ) ਸਬਦਉਚਾਰੋਮਨਰਿਸਪਏ) ੮੭੧) ਸਰੰਗਸਪਤਮਸਬਦਬਖ
 ਨਾ) ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ) ਭਗਤਸਿੰਘਸੁਨੀਏਸੀਕੋਚਾ) ਜਾਕੋਪੜੈਮਿਟੈਭੁਵਸੋਕਾ) ੮੭੨) ਛੁਪੈ) ਕਾਹੇ
 ਵਗਰਤਪੁਤਬਾਪਸੰਗਪਾਪੁਅਪਾਰਾ) ਜਿਨਜਲਕੀਨੇਬਡੇਤਾਸਸੇਅਤਿਦੁਖਭਾਰਾ) ਜਿਸਧਨਕਾਕਰਮਾਨਸੀ
 ਗਨਕਹੂਚਲੈ) ਤ੍ਰਾਗਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਇਕਛੂਨਹਿਬਾਧੈਂਪਾਠੈ) ਜੇਭੁਮਰੇਹੋਵੈਪ੍ਰਭੂਤਾਂਹਿਜਾਪਮਨਮੇਕੋਰੋ) ੮੭੩) ਦੋ) ਭੁਨਿਪੈਕ੍ਰਾਪਿਥੀਏਕਹਾਕਿਆਭੁਖੈਉਪਦੇਸਾ) ਗੁਰ
 ਆਈਏਸੋਕਦਈਮੋਕੋਧਰੇਕਲੇਸ) ੮੭੪) ਸੁਨਪਿਥੀਏਕੋਬੈਨਕੋਸੀਗੁਰਸਬਦਉਚਾਰਾ) ਸੁਰੀਗ੍ਰਹਸੇਜਾ
 ਨੀਏਚੁਨੇਅਰਥਨਿਰਧਾਰਾ) ੮੭੫) ਸੂਯਾ) ਤਿਨਅੰਤਰਹਰਿਅਰਾਧਕੀਆਗੁਰਅਰਜਨਕੋਪੁਗਲਿਲਾਰਾ) ਅੰ
 ਸਕਹਾਪਿਥੀਏਰਿਸਕੋਦਿਖਨਾਂਹਕਾਭਲਕੋਟੇਅਸਧਾਰਾ) ਈਰਖਕਮੋਕੋਇਕਰੋਤਿਸਕੀਜਿਸਅੰਗਕਫੈਰੁ

ਗਵਿਤਮੁਰਗਾ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੇ ਗੁਰੇ ਮੇ ਸਕਹਾ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰੀ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਾ) ੮੧੬) ॥ ਦੋ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ
 ਜਾਤ ਪੈਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਕਹ ਪਿਥੀ ਆ ਮਨ ਕੇ ਕਹੋ ਮੇ ਕੇ ਕਹੋ ਨ ਕਾਇ ॥ ੮੧੭) ॥ ਹੋਇ ਹਸਤ ਤੁ ਮੇਰੇ ਹੁਣੇ ਹਮ ਕੇ
 ਤਜਾਇ ਹਦੀ ਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਵਾਇ ਨ ਬਹੁ ਕਰੀ ਤਿਲ ਕੁ ਪੁਰ ਹੁਤਿ ਹਕੀਨ ॥ ੮੧੮) ॥ ਦੋ ॥ ਪੁਰ ਗੁਰ ਗਤ ਕੇ ਬਖਸੀ ਭਾਰਾ ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਮੁਰਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਮੁਰਖ ਹੋਇ ਜੁਰੀ ਸਕਰਾਵੈ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਨਿਜ ਦੇਇ ਗਵਾਵੈ ॥ ੮੧੯) ॥ ਕਿਯਾ ਸੇਵ
 ਕਰਤੇ ਹਿਰਿ ਭਾਯੋ ॥ ਦੇਇ ਬਰਸ ਬੀਤੇ ਪਰ ਆਯੋ ॥ ਹੋਤੁ ਹਿਕਾਰ ਜਸ ਭੀ ਸਵਾਰੇ ॥ ਬਹੁ ਭੀ ਤਰਹਿ ਤਚਿ ਪੁਧਾਰੇ
 ੮੨੦) ॥ ਦੋ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਰਾ ॥ ਮੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਾ ਹਿਕ ਛੁਤੀ ਇਨ ਸੇਵਾਧਾਰਾ ॥ ੮੨੧) ॥ ਜਿ
 ਸੇਵਾਇ ਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਤੋਹ ਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹੋਈ ਰਾਖ ਲਾਘੁ ਸੇਵੇ ਹੋ ਐ ਰਚਿ ਪਾਇ ਨ ਕਾਇ ॥ ੮੨੨) ॥ ਦੋ ॥ ਜੇ ਅਰਜ
 ਨ ਸੰਗਈ ਰਖਧਾਰਾ ॥ ਇਹ ਨਿਦ ਕ ਕੋ ਸਿਰ ਪਰ ਛਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਵਰਤੀ ਜਾਣੈ ਸੇਈ ॥ ਹੀਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਸ ਹੋਈ
 ੮੨੩) ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਆਈ ॥ ਤਿਹ ਸੁਤ ਛਾਡੁ ਅੰਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਤਕੇ ਸੁਤ ਭੀ ਪਾਸ ਰਹਾਇ ॥ ਮੇ ਪਗ ਵਿਪਕੀ
 ਨ ਮਹਾਇ ॥ ੮੨੪) ॥ ਦੋ ॥ ਬਖੀਲੀ ਕਰ ਪਾਈ ਨ ਹੀ ਚਹੁ ਪੀੜੀ ਮਧ ਆਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਇਨ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਲਈ ਧਾਰ ਮ੍ਰਿਜ
 ਦਾ ॥ ੮੨੫) ॥ ਦੋ ॥ ਬਹੁ ਤਕੋ ਪਿਥੀ ਏ ਮਨ ਪਾਯੋ ॥ ਕਟੁ ਕਬੈ ਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਅਲਾਯੋ ॥ ਜੁਨ ਗੁਰ ਕਟੁ ਕਬੈ ਨ ਤਿਹ ਕੇ
 ਰੋ ॥ ਭਾਖੇ ਮੁਖ ਨਹਿ ਲਾਗੇ ਮੇਰੇ ॥ ੮੨੬) ॥ ਕਹ ਪਿਥੀ ਅਭੁ ਮੁਠੀ ਨਹਿ ਲਾਗੇ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਐ ਸੇ
 ਕਹ ਨਿਜ ਭਵਨ ਪਧਾਰਾ ॥ ਮਨੇ ਮੇਈ ਰਖਧਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੮੨੭) ॥ ਦੋ ॥ ਤਬ ਲੋਨਿ ਸਾਵਤ ਭਈ ਚੁਰਜ ਨਦ
 ਰਨ ਆਇ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਮੇ ਸਵਿਚਾਰ ਮਨ ਘਰ ਅਸ ਬਲ ਛੁਡਾਇ ॥ ੮੨੮) ॥ ਦੋ ॥ ਜਾਮ ਨਿਸਾਰ ਹਕੀ ਨਸਨਾਨਾ ॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਨ ਮਨੁ ਲਾਯੋ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਯਾ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਯੋ ॥ ੮੨੯) ॥ ਗੁ

ਰਦਾਸਪੁਨਾਗੁਰਅਰਜਨਆਏ। ਬੰਦਨਕਰਗੁਰਨਿਕਟਿਬਹਾਏ। ਪੁਨਿਮਾਭਾਭਾਨੀਜੀਆਈ। ਆਇਗੁਰੁਕੇਪ
 ਗਲਪਦਈ। ੮੯੦। ਸ੍ਰੀਸਤਗੁਰੇਵਾਚਾ। ਦੋਹਰਾ। ਇਹਨਾਂਈਰਖਕਰਤਹੈਪ੍ਰਿਥੀਆਅਤਿਮਤਹੀਨ। ਗੋਇੰਦਵਾ
 ਲਤਾਂਤੇਚਲੋਚਲੋਸੀਗਪ੍ਰੀਨ। ੮੯੧। ਚੋ। ਤਬਲੋਜੁਗਲਪਰੀਨਿਸਰਹੀ। ਮਾਨਗੁਰੁਬਚਚਹੁਖਲਹੀ। ਗੁ
 ਰਅਰਜਨਮਾਭਾਭੈਸਾਥ। ਕੀਨਪ੍ਰਾਨਾਦੀਨਨਾਥ। ੮੯੨। ਗੁਰਦਾਸਬੁਢਗੁਰਕੇਸੀਗੁਰਏ। ਸੁਨਿਪੈੜਾਪੋਚੇਸੁ
 ਖਲਏ। ਬਿੱਤਦੂਜਤੁਰਤਹਿਪਹੁਚਾਏ। ਗੋਇੰਦਵਾਲਧਰਹਰਖਮਹਾਏ। ੮੯੩। ਦੋ। ਦੋਇਪਰੀਦਿਨਕੇਰਹੇ
 ਪਹੁਚੇਅਤਿਸੁਖਪਾਇ। ਕੀਨਚੋਬਾਰੇਬੰਦਨਪੁਨਾਬਾਵਲੀਨਾਇ। ੮੯੪। ਮੇਹਨਮੇਹਰੀਤਬਲੋਆਏ। ਪਰਸਪ
 ਰਮਿਲਹਰਖਧਰਾਏ। ਮੇਹਰੀਤਬਨਿਜਗਹਲੈਗੋ। ਬਡਅਨੰਦਸਰੁਹਨਮਨਕੁੰ। ੮੯੫। ਭਾਨੀਮਾਭਮਾਭ
 ਮਿਲਰੇਈ। ਕੁਸਲਪ੍ਰਸਨਕਹਆਨੰਦਹੋਈ। ਪੁਨਪ੍ਰਿਥੀਏਜੇਰਾਰਕਰਾਈ। ਭਾਨੀਮਾਭਮਾਭਸੁਨਾਈ। ੮੯੬। ਦੋ
 ਹਰਾ। ਸੁਨਪ੍ਰਿਥੀਏਕੀਰਾਰਕੇਮੇਹਰੀਮਨਦੁਖਪਾਇ। ਮੇਹਨਜੇਐਸੇਕਹਾਐਗੁਨਕੀਨਮਹਾਇ। ੮੯੭। ਦੋ। ਰਾ
 ਮਾਹਕਛੁਪਯੋਨਹੀ। ਜੇਕਿਛੁਪੈਸੇਵਾਕੇਮਾਹੀ। ਰਾਮਦਾਸਸੇਵਾਕਰਲਈ। ਹਮਕਰਰਾਗਨਿਅਰੇਕੁਈ। ੮੯੮।
 ਸੁਨਪੈੜਾਚਰਚਾਬਹੁਹੋਈ। ਬਾਢੇਰੀਬਜੇਭਾਖੋਸੋਈ। ਕਰਭੇਜਨਕੀਨੋਬਿਸਾਮਾ। ਗੁਰਅਰਜਨਪੁਰਤਅਭਿਰਾਮ
 ੮੯੯। ਦੋ। ਤਕੋਦਿਖਮਾਮੇਦੋਉਪੁਨਨਾਨੀਹਰਖਾਇ। ਬੁਢੇਐਗੁਰਦਾਸਕੇਨਿੰਦ੍ਰਨੈਨਨਪਾਇ। ੯੦੦। ਦੋ। ਰਾਮਦ
 ਸਗੁਰਕੇਢਿਗਰਹੇ। ਚਰਚਾਕਰਤਆਧਿਕਸੁਖਲਹੇ। ਤਬਲੋਰਹੀਜਾਮਨਿਸਆਇ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਉਠੇਹਰਖਮਨਪ
 ਏ। ੯੦੧। ਮੇਹਨਮੇਹਰੀਐਗੁਰਦਾਸਾ। ਗੁਰਅਰਜਨਬੁਢਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਭਾਨੀਮਾਭਸਰੁਸੀਗਧਾਰਾ। ਬਾਵਲੀਆਏ
 ਗੁਰੁਮੁਗਾਰਾ। ੯੦੨। ਦੋ। ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਨਾਇਕੈਬੈਠੇਧ੍ਵਾਨਲਗਾਇ। ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਪਜੀਪੜੇਜਾਂਕੀਸੇਭਮਹਾਇ।

੬੦੩) ਚੋ। ਪੁਨਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰਾਇ ਦੀਵਨਾ। ਆਸਾਵਾਰ ਸੁਨੀ ਸੁਖ ਮਾਨਾ। ਸੁਰਜ ਰਿਸ ਮਾਜ ਬੈਦਿ ਖਾਈ। ਆਸਾਵਾਰ ਭੋਗਤ
 ਬਖਾਈ। ੬੦੪) ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰਮੈਲ ਸੁਕਾਯੋ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇ ਪੁਨ ਮੇਲ ਆਯੋ। ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਹੀ ਮਮ ਪਾਏ। ਸੋਤਿ ਬ
 ਚਨਾਇ ਹਜਾਨ ਹਮਾਰੇ। ੬੦੫) ਚੋ। ਅੰਤ ਸਮਾ ਮੇਰ ਭੁਯੇ ਗੁਰਨਾਨਕ ਪਾਹਿ ਜਾਂਤੀ। ਤੁਮ ਸਿੱਖ ਮੇਰੀ ਸੁਨੈ ਸੁਰੀ ਸੁਖ ਪਾ
 ਓ। ੬੦੬) ਚੋ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦ ਸੁਖ ਖਾਨਾ। ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮਹਾਨਾ। ਤਾਹਤ ਪਤ ਗੁਰ ਆਈ ਭੁਰਾ। ਅ
 ਪਨ ਰੂਪ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਧਾਰਾ। ੬੦੭) ਚਤੁਰ ਬਗੁਰੁ ਜੇਦਰ ਸਨ ਚੈ। ਸੋ ਅਰਜਨ ਦੇਖੈ ਸੁਖ ਲੈ। ਗੁਰ ਅਰ
 ਜਨ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰੇ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਮਭੇਦ ਨਧਰੇ। ੬੦੮) ਚੋ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਮੇਲ ਚਿਰ ਕੈ ਪੁਨਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬਾਂਹ
 ਮੇਹਨ ਮੇਹਰੀ ਹਾਥ ਪਰ ਸੋ ਪੀਧਾ ਭਉ ਮਾਹ। ੬੦੯) ਕੁੰਨੁ ਲੀਆ। ਬੁਢੇ ਪੁਨਗੁਰ ਦਸ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਂਹ ਗਾਹਾਇ। ਦੇਖ
 ਬਿਸਮ ਸਭ ਹੀ ਭੁਏ ਕਹੂੰ ਬੈਨ ਨ ਆਇ। ਕਾਹੂੰ ਬੈਨ ਨ ਆਇ ਗੁਰੁ ਤਬ ਸਿੱਖਾ ਦੀਨੀ। ਅਰਜਨ ਕੋਇ ਹਭੁ ਤਨ ਮਨਿ ਸ
 ਦਿਨ ਦ੍ਰਿੜ ਦੀਨੀ। ਸੋਤਿ ਨਾ ਮਉ ਪਦੇ ਸਕਰ ਮਨ ਨੀਵਾਰਿ ਸਜਾਇ। ਉਠ ਪੁਰੁਤ ਮੇਜਨ ਕੋਰੇ ਸੋਤ ਨਾ ਮਮਨ ਲਾਇ
 ੬੧੦) ਛਪੈ। ਪੁਨ ਮਮ ਰੂਪ ਪਛਾਨਣ ਹਲਕਰ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰਾ। ਪੁਕਤ ਭੁਗਤ ਫਲ ਦਾਇਜਾਨ ਸੁਰਦੇਵ ਤੋਰੇਵ
 ਗ। ਗੁਰ ਅਰਜਨਾ ਸਿੱਖ ਧਾਰ ਬਹੁਰ ਮਾਤਾ ਪਗਲਾ ਗੀ। ਕਾਹਾ ਆਇ ਸਪੁਰੁ ਮੇਹ ਕਹਾਭਾਨੀ ਰੰਸ ਪਾਗੀ। ਕਛੁ ਦਿਵ
 ਸਤਨ ਸੁਰਨ ਰੋਹਾਇ ਹਾਂ ਮਨ ਸੁਖ ਲਹੀ। ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਮਮ ਆਇ ਕੈ ਕਛੁ ਰੋਦ ਜਾਨੇ ਨਹੀ। ੬੧੧) ਚੋ। ਐਸੇ ਗੁਰ
 ਕਹ ਸਭੁ ਨ ਕੋਧ ਕੋ ਮਨ ਸੁਖ ਰਾਸ। ਤਬ ਭਗਵੰਤ ਸੰਗਤੀ ਨਗੁਰ ਆਏ ਮਧ ਅਕਾਸ। ੬੧੨) ਚੋ। ਸੁਨੈ ਪੈੜ ਚ
 ਰੇਇ ਕੋਝੇ ਤੀ। ਕਹਾ ਬਚਨ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਖ ਹੋਤੀ। ਧੀਨ ਪੀਨ ਤੋ ਕੋਜ ਗਮਾਹੀ। ਕੀਨ ਚਰਿਤਾ ਜਿਹ ਲਗਾ ਸੁਖ ਪਾਹੀ। ੬
 ੧੩) ਪਤੁਤਿ ਉਧਾਰ ਅਨਿਕ ਤੁਮ ਕੀਨੇ। ਜਗਤ ਬੀਚ ਭਾਰੀ ਜਸ ਲੀਨੇ। ਅਬ ਚਲੋ ਨਿਜ ਪਾ ਮਮ ਝਾਰਾ। ਰਾਮਦਾ

ਸਸੁਨਹਰਖਅਪਾਰ॥੯੧੪॥ੴ ਨਮੋਨਮੋਰੁਗਾਵੀਤੋਕੇਰਾਮਦਾਸਗੁਰਕੀਨਾ॥ਦਸਮਦੁਆਰਾਨਿਜਰੂਪਧਰਭੂਮਸੈ
ਨਜੁਖਲੀਨਾ॥੯੧੫॥ੴ ਸੁਨਿਪੈੜਾਇਹੁਤਾਗੁਰਅਪਨੇਰੂਪਸਮਾਇ॥ਤੀਨਗੁਰੂਸੈਮਿਲਤਬੈਅਪਨੇਧਾਂਮਸਿਧਾਇ॥੯
੧੬॥ੴ ਭੂਲਨਛੰਦਾ॥ਤੀਨਗੁਰਸਾਥਰਾਮਦਾਸਗੁਰਧਾਂਮਗੇਦੇਵਹਰੂਖੇਤਬੈਪੁਸਪਛਰੀ॥ਰਹਸੁਰਦੇਵਮਨਮਾਹਿਰੀ
ਨੇਘੋਨੇਜੈਤਮੁਖਜੈਤਕਹਸੇਕਛਰੀ॥ਛੜਗੁਰਤਖਤਨਿਜਦੇਗੁਰਅਰਜਨਹਧਾਮਾਏਜਸਜਗਤਧਾਰੀ॥ਕਹੈ
ਰਵਹਰਖਾਇਹੁਤਾਤਦੇਵਨਕੀਚਿਥਹਮਸਿਵਉਸਤਤੀਕੀਨਗੁਰੀ॥੯੧੭॥ੴ ਵੇਰਗਾ॥ਸੁਨਿਪੈੜਾਇਹੁਤਾਗੁਰਾਮਦ
ਸਗੁਰਧਾਮ॥ਪਛੇਕੀਗਾਥਾਉਨੇਜੇਕੀਨੋਅਭਿਰਾਮ॥੯੧੮॥ੴ ਆੜਿਕਾ॥ਨਿਸਾਨਾਸਰਵਿਆਏਹਰਖਬਦਾਇਕੈ॥ਕੀ
ਰਤਨਕੁਮਾਰਦੇਵਕਰਾਮਾਇਕੈ॥ਗੁਰਅਰਜਨਾਇਸਨਾਨਬਵਲੀਧਾਰੇ॥ਹੋਸਕੁਕੀਆਇਸਪਾਇਬੋਤਸਵ
ਕੇ॥੯੧੯॥ੴ ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਤਨਾਇਸਨਾਨਾ॥ਸਕੁਕੀਆਇਸਵੈਗੁਰਨਾਨਾ॥ਚੰਦਤਬੈਬਿਬਾਨਬਨਾਯੋ॥ਕਰਅਰ
ਦਾਸਤਨਤਾਮਹਿਪਾਯੋ॥੯੨੦॥ੴ ਗੁਰਅਰਜਨਮੋਹਰੀਅੰਮੋਹਨਾ॥ਸਹਿਬਬੁਢਾਧਰਕਾਧੇਤਨਾ॥ਗੁਰਦਾਸਤਬੈਕਰ
ਚਵਰਛਿਰਾਵੈ॥ਗੁਈਸੀਖਪੁਨਯਾਨਜੁਹਾਵੈ॥੯੨੧॥ੴ ਵਡਹੰਸਵਾਰਪਿਥਮੈਪੜੇਪੁਨਿਮਾਰੂਪੜਵਗਾ॥ਰਗਰ
ਬਾਬੀਅਧਿਕਤਿਹਚੋਕੀਕਰੈਅਪਾਰ॥੯੨੨॥ੴ ਬਿਪਾਸਾਤਟਤਬਮੈਸੇਅਏ॥ਰਚੀਚਿਖਾਬਰੂਉਚਜੁਹਾਏ॥
ਚੰਦਨਚਿਖਾਰਚੀਇਹੁਤਾਇ॥ਤਾਪਰਸੀਗੁਰਦੇਹਧਰਾਇ॥੯੨੩॥ੴ ਗੁਰਅਰਜਨਤਬਲਾਂਬੁਲਾਯੋ॥ਨਰਅਨਹਰ
ਦ੍ਵਿਗਨੀਰਬਹਾਯੋ॥ਬੁਢਾਗੁਈਲਾਇਦੀਵਨਾ॥ਸੁਨਤਸਬਦਮਾਰੂਧਰਧ੍ਰਿਨਾ॥੯੨੪॥ੴ ਸਾਹਬਬੁਢੇਯੋਕਰਾ
ਅਲਾਹਣੀਪੜੇਜੁਹਾਇ॥ਰਬਾਬੀਰਗਮਿਲਾਇਕੈਪੜੀਅਧਿਕਚਿਤਲਾਇ॥੯੨੫॥ੴ ਕਪਾਲਕ੍ਰਿਆਕਰਸੀ
ਗੁਰਅਏ॥ਕਰਸਨਾਨਾਦ੍ਵਿਗਨੀਰਬਹਾਏ॥ਦਿਵਨਮੋਧਬੈਠੇਗੁਰਅਏ॥ਰਬਾਬੀਭੋਗਸਬਦਕਾਪਾਇ॥੯੨

੬੦) ਰਬਾਬੀ ਕੋਧਨ ਦੀ ਨ ਅਪਾਰਾ ਕੀਰਤ ਸੋਹਲਾ ਬਹੁਰ ਉਚਰਾ ਕੜਾਹ ਵਰਤਾਇ ਸੁਰੀ ਗਾਇਆਏ ਪ੍ਰਚਾਵਟੀ
 ਕਰਨਿ ਜਥਾ ਮਾਸਿਧਾਏ ॥ ੬੨੧) ੬੦) ਸੋਰਹ ਸੈ ਅਠਤੀ ਸਮੇਭਾਵੇ ਸੁਦਾ ਬਿਤਤੀ ਜਾਤਨੁ ਤਜ ਅਪਨੇ ਧਾਮ ਰੋਸੀ ਗੁਰਪੁ
 ਸਤ ਅਜੀਜਾ ॥ ੬੨੨) ੬੦) ਭਨ ਪੇੜ ਕੀਰਤ ਨ ਬਹੁ ਹੋਵੈ ਭੰਤ ਭੰਤ ਚੋਕੀ ਦੁਖ ਖੋਵੈ ਤੀ ਨਾਦਿ ਵਸਾਇ ਹਭਾਂਤ ਬਿਤ
 ਏ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਉ ਬੇਪ੍ਰੀਆ ਆਏ ॥ ੬੨੩) ੬੦) ਮਹਾਦੇਵ ਤਕੇ ਸੀਗ ਆਇ ॥ ਆਗੇ ਸੀ ਗੁਰਪੁ ਸਪਦੁ ਨਾਇ ॥ ਦਿਖਿ ਪ੍ਰਿ
 ਥੀਆ ਮਨ ਮੇਧੁ ਨੁਸਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੁਰਾਇ ਹਭਾਂਤ ਅਲਾਏ ॥ ੬੨੪) ੬੦) ਮੋਹਨ ਮੋਹਰੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬੋਧੁ ਪਾਇ ਹਕੀਨਾ ॥ ਦਿਸੁ
 ਖਵਾਇ ਪਿਤਮਾ ਕੋ ਭਿਲ ਕੁਦੇਇ ਦਿਨ ਲੀਨਾ ॥ ੬੨੫) ੬੦) ਇਹ ਬਿਧੋ ਹੋਤ ਗੁਰੁ ਜਗੁ ਨ ਹੀ ॥ ਪਿਤਮਾ ਰਬ ਰੂਪਾ ਪਧਰ
 ਹੀ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪ੍ਰੀਏ ਕੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ਕਰੇ ਖਿਮਾ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਾਇ ॥ ੬੨੬) ੬੦) ਕਹ ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਕੋ ਸੋਰਿ ਸਜਾਈ ॥
 ਪਿਤਮਾ ਤੀਨਿ ਜਅਰ ਸਮੁਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਬ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ॥ ਦਾਸ ਜਨ ਕਹ ਬੈਰ ਤਿਆਗੇ ॥ ੬੨੭) ੬੦) ਤੋਭੀ
 ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਕ੍ਰੋਧ ਮਨ ਪੇੜ ਰੂਮ ਅਰਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਨ ਰਿਸ ਨਹੀ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ੬੨੮) ੬੦) ਇਹ ਬਿਧ
 ਬਰਹਾ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ॥ ਤ੍ਰੇਦਸਾ ਦਿਵਸ ਸਮਾਜ ਬਨਾਏ ॥ ਕਹ ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਕੋ ਪਠਾਈ ਜੈ ॥ ਮਹਾਦੇਵਾ ਦਿਖ ਮੰਨ ਰ
 ਹੀ ਜੈ ॥ ੬੨੯) ੬੦) ਜੇ ਸੀਗਤ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਪੂਜ ਕਰਾਇ ॥ ਮਨ
 ਇਛੁਤ ਵਰਲੈ ਗ੍ਰਹ ਜਾਇ ॥ ੬੩੦) ੬੦) ਭੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਏ ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਮਨ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੰਗਮੇ ਲਈ ਅਬ
 ਗੁਰ ਭੁਯੋ ਜਹਾਨਾ ॥ ੬੩੧) ੬੦) ਸੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਹਾਰਾਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧੋ ਸੋ ਕਿਛੁ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ॥ ਮਾਤਾ ਭਾਨੀ ਜੀ
 ਤਨ ਭਾਗਾ ॥ ਬਿਤ ਪੰਚਮੀ ਗੁਰ ਰਸ ਪਾਗਾ ॥ ੬੩੨) ੬੦) ਦਾਹ ਆਇ ਕਿਰਿਆ ਸੁਕਰੀ ॥ ਤਿਰਵੇ ਆਇ ਪਾਛੁ ਜੇਰੀ
 ਭੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪੁਨ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਭਨ ਪੇੜ ਆਏ ਸੋਰਿ ਸਪਾਏ ॥ ੬੩੩) ੬੦) ਆਰ ਬੈਰ ਅਨਗਨ ਕੀਏ ਪ੍ਰਿਥੀਏ ਸੀ

ਗੁਰਸਾਬਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸੁਤਤਾ ਹਰੇ ਧਾਰ ਬੈਰਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ੪੪੦ ॥ ਤਬ ਪੈੜੇ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸੁਨਿ ਐਸਾ ॥ ਦ੍ਰ
 ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਖੇਤੁ ਹਜੈਸਾ ॥ ੪੪੧ ॥ ਦੋ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘਾ ਇਹ ਮੇਰਾ ਥਾਂ ਚੁੰਦ੍ਰ ਅੰਗੁ ਨਾਇ ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੁਤ ਜਸ
 ਦੇਹਤ ਜਗੁਰਨ ਨ ਕਪਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ੪੪੨ ॥ ਦੋ ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੁਤ ਮਨ ਮੇਰਾ ਖਧਰੈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਚਿਗ ਕੀਰਤ ਨ ਕਰੈ ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਬਹੁ ਕੀਰਤ ਨ ਕੀਨੈ ॥ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਿ ਦੇਖ ਹਰਖ ਮਨ ਲੀਨੈ ॥ ੪੪੩ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾ ਅਪਨਾ ਵਿਸਟਾਯੋ ॥ ਸੀਗੁਰ
 ਨ ਨ ਕੋ ਬਲ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੀਚੰਦ ਪੁਨ ਲਖ ਮੀਦਾਸਾ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵ ਦਾ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੪੪੪ ॥ ਦੋ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕਲੇਵ ਨ ਪਠੈ
 ਚੋਤ ਬਾਇ ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੁਤ ਕੈ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸੇਕਹਾ ਚੁਨਾਇ ॥ ੪੪੫ ॥ ਦੋ ॥ ਸੀਗੁਰ ਨ ਕੁਝ ਮੇਰਾ ਲਾਯੋ ॥ ਸਾਪੁ
 ਰਜ ਸੋਤ ਰਮਹਾਯੋ ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੁਤ ਤਿਹ ਬੰਦ ਨ ਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੋ ਕੀਚਿ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੪੪੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁਰਤ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਕੀਨੀ ॥ ਸੁਤ ਨਾਮ ਕਹ ਦੇਹਤ ਜਦੀਨੀ ॥ ਬਲਵੰਤ ਸੁਤ ਨੇ ਕਾਤ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ ਅਤ ਰੂਪ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੪੪੭ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਲੇ ਬੁਝੈ ਤੇਲੀ ਚਿੰਤ੍ਰ ਦੇਵ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲਲਤਾ ਨ ਦੇਉ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੀਗਾ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੪੪੮ ॥ ਦੋ ॥ ਗੁਰ
 ਨ ਨ ਕੋ ਧੰਮਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ਦਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹਰਖਾਇ ॥ ਅਗੇ ਦੇਖੀ ਸਭਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੪੪੯ ॥
 ਗੁਰ ਸੁਤ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸੁਜਾਇ ॥ ਅਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹਾ ਚੁਨਾਇ ॥ ਇਨ ਦੁਹੁ ਅਨ ਬਹੁ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੰਚ ਗੁਰੂ ਕੋ
 ਹੋਇ ਅਧੀਨੀ ॥ ੪੫੦ ॥ ਦੋ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕਾਦਰ ਕੀਚਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਮਮਪੀਤ ਮਾਯੇ ਤਬੈ ਭਾਖੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾ
 ਨਾ ॥ ੪੫੧ ॥ ਦੋ ॥ ਸਾਪ ਮੇਟ ਮਰਦਾਨਾ ਅਯੋ ॥ ਦਲਾ ਜੰਗੇ ਸੀਗਾ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਦੁਹੁ ਅਨ ਕੇ ਅਸਨ ਗੁਰ ਦੀਨੈ ॥ ਬੈਠੇ ਹਰਖ
 ਧਾਰ ਬਖਲੀਨੈ ॥ ੪੫੨ ॥ ਪਾਛੇ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕਰ ਅੰਸੇ ॥ ਮਿਰਤ ਕਤ ਨ ਕ੍ਰਿਅਾ ਬੀਜੈ ਸੇ ॥ ਰਬਾ ਬੀਬਾ ਬਕ ਨਿਕਟਿ
 ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਤੁਮਹੋ ਆਦੀ ਕਹ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ੪੫੩ ॥ ਦੋ ॥ ਮਿਤਰੀ ਤੇਜੋ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸੇਇ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬਕ ਸੀਗੁਰ

ਬੈਨਸੁਨਕੀਨਰੀਤਜੇਗੁਇ) ੬੫੪) ਬਲਵੰਤੁਸਤੋਕੀਦੇਹਉਠਾਇ) ਰਵੀਤਰਦਬੀਹਿਤਲਾਇ) ਕਬਰਬਨਾਇ
 ਆਇਪੁਨਤਹਾਂ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਗਇਸਾਥਿਤਜਹਾਂ) ੬੫੫) ਕੀਰਤਨਤਾਂਹਿਗੁਰੂਮਨਾਐ) ਨੈਨਨਿਨੀਰਗੁਮਲਹਟ
 ਐ) ਬਾਬਕਕੇਪੁਨਿਐਂਫੁਰਮਾਇ) ਕੀਰਤਨਕਰੈਰਬਾਬਜਾਇ) ੬੫੬) ਬਾਬਕਤਬਕੀਰਤਨਕਰੈਚੰਦ੍ਰਲਗੈ
 ਵਨਾ) ਕਾਵਿਬਿਨਤੀਗਾਥਾਅਪਕਕਹਤਕਲਿਖੇਅਜਨਾ) ੬੫੭) ਐਹੰਮੇਕਥਾਐਰਸੁਨਭਾਈ) ਤਬੈਕਲਾਗੁਰ
 ਕੋਨਿਕਟਾਈ) ਚੰਦ੍ਰਪੁਤ੍ਰੀਕਤਨਤਮਾਗਾ) ਚੰਦ੍ਰਹਤਅਈਬਰਭੁਗਾ) ੬੫੮) ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਤਬਦਿਖਮੁਸਕਾਏ) ਸੀਮੁ
 ਖਐਸੇਬਚਨਅਲਾਏ) ਹੇਕਲਸਭਕਾਰਜਕਰਅਈ) ਕਹਕਲਪੁਭੁਤੇਰੇਬਲਪਾਈ) ੬੫੯) ਜੇਅਗਮਾਅ
 ਬਮਮਕੋਰੋਇਕਰੋਮਨਲਾਇ) ਸੀਮੁਖਕਹਬਾਸਕੋਰੋਸਾਹਜਹਾਂਰਿਦਜਾਇ) ੬੬੦) ਸੈਦਾ) ਜਾਂਹਿਬਿਰੋਧਬ
 ਧੈਹਮਸੋਇਕਾਜਕੋਰੋਤੁਹਿਜੁਧਅਪਾਂਉ) ਖੱਪਰੋਸੋਇਭੁਰੇਤਿਹਸੇਨਕੋਪੁਤਨਾਤਿਨਕੀਸਭੁਯਧਪਾਂਉ) ਅੇਸਕ
 ਰੋਪੁਭੁਜੈਸਕਯੋਤੁਮਵਿਲਮਤਮਾਗਅਬੈਤਹਜਾਂਉ) ਬੰਦਨਕੈਤਬਜਾਤਭੁਈਕਲਸਾਹਜਹਾਂਮਨਵਸਠਰਾਂਉ
 ੬੬੧) ਸਾਹਜਹਾਂਕੇਮਨਵਿਖੈਕਲਵਸਾਠਹਿਗਾਇ) ਕਛੁਦਿਨਬੀਤੇਯਾਂਹਿਮੈਤਬਸੀਗਤਬਹੁਆਇ) ੬੬੨)
 ਕਾਬਲਕੀਸੀਗਤਬਹੁਆਈ) ਅਨਗਨਪੁਜਾਆਇਚੜਾਈ) ਰੁਗਤਸਿੰਘਗੁਰਦਰਸਨੀਹਾਰਾ) ਬ
 ਲਿਬਾਲਿਸੀਗਤਭੁਈਅਪਾਰਾ) ੬੬੩) ਤਬਲੋਏਕਸਿੱਖਚਲਾਐ) ਗਰਅੰਚਰਠਾਢਾਸਮੁਹਐ) ਤਕਾਮਨ
 ਦਲਗੀਗਦਿਖਾਇ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਬੋਲੇਮੁਸਕਾਇ) ੬੬੪) ਕਮਾਚੀਤਤੇਕੋਭੁਈਕੋਹੇਸਿੱਖਪ੍ਰਗਟਾਇ)।
 ਸੋਇਸਿੱਖਬਿਨਤੀਕਰੈਹੇਗੁਗਚਿਤਮਹਾਇ) ੬੬੫) ਹੇਪੁਭਕਾਬਲਮਾਹਿਬਸਾਵੈਂ) ਸਭਦੇਸਨਮਾਹਿਖੇਪ
 ਚਲਾਵੈਂ) ਤਿਹਠਾਂਮਮੇਸੇਸੁਨਪਾਇ) ਸਸਤ੍ਰਪੈਜੋਗੁਗਫਿਗਲਮਾਇ) ੬੬੬) ਤਾਂਪਰਸੀਗੁਰੋਹੇਤਦਖਲਾ)

ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਕਰਤਨਿਹਾਲਾ। ਯੰਸੁਨਕੇਮੈਖੋਜਤੁਕੋ। ਰੁਮਵਲਾਇਤਤੇਅਸੁਲੋ। ੬੬੧। ਦੋ। ਲਾਖਮੇਲ
 ਧਾਕਾਦੀਓਮਲਨਬਰਪਰਪਾਇ। ਇਹਬਿਧਅਸੁਲੁਕਾਇਕੋਤੁਮਰੇਹਿਤਗੁਰਲਾਇ। ੬੬੨। ਦੋ। ਸਾਹਜਹਾਂ
 ਵਿਖਛੀਨਲੋਮੈਹੈ। ਹੋਤੁਮਨਮਲੀਓਕਹਕੋਹੈ। ਐਸੇਸਿੱਖਕੋਬਚਨਸੁਨਾਇ। ਰੁਗਤਸਿੰਘਗੁਰਐਸਅਲਾਇ
 ੬੬੩। ਤੁਮਰੀਇਛਪੁਰਸਕੁਹਈ। ਕਰੋਖੇਦਨਹਮਨਮੈਕੋਈ। ਗੁਰਕਹੈਗੁਰਕੋਢਿਗਅਟੈ। ਐਗਕਿਸੀਪੈਰ
 ਨਨਪਾਵੈ। ੬੬੪। ਦੋ। ਤਾਹਸਿੱਖਧੀਰਜਕੀਓਦੁਇਦਿਨਗਏਦਿਲਾਇ। ਭੀਨਚਰਨਠਢਕੁਮਦਾਦਾਘਾਜੁਨਖੋ
 ਈ। ੬੬੫। ਦੋ। ਸਾਹਜਹਾਂਦਿਖਮਨਬਿਜਮਾਯੋ। ਅਸੁਚਰਨਾਇਕਬਹੁਤਲੰਛਾਯੋ। ਮੇਰਾਜਐਸੇਹੈਨਹੀ। ਅ
 ਬਇਹਦਾਦਾਘਾਜੁਨਖਾਹੀ। ੬੬੬। ਤੁਮਰੇਗਅਬਉਠੋਨਜਾਇ। ਮੇਕੋਘੋੜਾਮਿਤਦਿਖਾਇ। ਰੁਸਤਮਖਾਂਕਾ
 ਜੀਤਬਅਯੋ। ਸਾਹਜਹਾਂਸਭਤਾਂਹਉਨਾਯੋ। ੬੬੭। ਦੋ। ਤਬਕਾਜੀਪੈਦੇਖੋਜਕੀਕੀਮਅਪਾਗਮਨਧਰਮੁਖ
 ਐਸੇਕਹਾਂਸਾਹਅਸੁਦੁਖਗੁਰ। ੬੬੮। ਦੋ। ਸਾਹਜਹਾਂਕਾਜੀਕੋਦੀਨੋ। ਕਗਇਲਾਜਤੁਮਰਾਖਪ੍ਰਬੀਨੋ। ਤਬਕਾਜੀ
 ਮਨਮੈਜੁਖਪਾਯੋ। ਅਸੁਲਏਨਿਜਧਾਮਾਸਿਧਾਯੋ। ੬੬੯। ਜਿਹਠਾਂਬੈਠੇਲਾਇਦੀਵਾਨਾ। ਦੁਆਸਿੰਘਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਾਨਾ। ਲੈਕਾਜੀਹੈਅਗਸਿਧਾਯੋ। ਦੇਖਅਸੁਗੁਰਕੋਹਿਹਨਾਯੋ। ੬੭੦। ਦੋ। ਪੁਕਾਰਤਮਮਰਛਾਕੋਰਜਾਵਤਸਿੱਖ
 ਦਿਖਾਇ। ਸੀਗੁਰਕੋਤਬਹੀਕਹਾਇਹਘੋਰਾਪੁਰਜਾਇ। ੬੭੧। ਦੋ। ਸੀਸਤਿਗੁਰਐਸੇਸੁਨਪਾਯੋ। ਤਬਕਾਜੀਕੋ
 ਨਿਕਟਿਬੁਲਾਯੋ। ਪੁਛਯੋਕਹਤੇਘੋਰਾਅਨਾ। ਤਬਕਾਜੀਅਸਬਚਨਬਖਾਨਾ। ੬੭੨। ਸਾਹਜਹਾਂਕਹਤੇਇਹਲੀ
 ਨੋ। ਦੁਖੀਜਨਤਿਨਮੈਕੋਦੀਨੋ। ਸੀਗੁਰਕਹਾਕਾਮਕਿਹਤੇਰੋ। ਲੇਵੇਮੇਲਮਨਬਚਮੇਰੇ। ੬੭੩। ਦੋ। ਕਹਕਾ
 ਜੀਇਹਮੇਲਬਹੁਲਾਖਕੀਮਕੋਆਇ। ਅਬੈਮੇਲਤਿਹੁਚਰਨਕਾਮਾਰੋਜੇਤੁਮਦਾਇ। ੬੭੪। ਦੋ। ਬੀਸਸਹੀਸ

三

॥६॥ १८९०॥ १८९०॥ १८९०॥ १८९०॥ १८९०॥ १८९०॥ १८९०॥ १८९०॥ १८९०॥ १८९०॥

ਪ੍ਰਕਾਸਿਐ ਧਰਦਾ ਅਪਨੇ ਸੰਗਲੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਗੁਰਗੁਜਗਹਈ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਬੇਲੇ ਪਾਈ ॥ ੯੯੧ ॥ ਕੁੰਬਲੀ
 ਆ ॥ ਜਾਮ ਨਿਸਾਜ ਬਹੀ ਗਈ ਸੀ ਗੁਰਕੀ ਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਚਾਰ ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਸੰਗਲੇ ਛੇਤ੍ਰ ਪੰਥ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਛੇਤ੍ਰ ਪੰਥ ਸੁਖ ਮਾ
 ਨ ਸਸੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਲੇ ਪੰਥ ਗੁਰ ਕਥਾ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਜਬੈ ਜਾਮ ਨਿਸਰਹੀ ਸੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਅਲਾ
 ਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਆ ਅਬ ਕਿ ਤੋ ਕੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਅਨਰਹਾਯੋ ॥ ੯੯੨ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ਸਪਤ ਕੇ ਸਾਇਹ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਧੀ ਏਕਹਾ ਸੁਨਾ
 ਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤਹ ਬੈਠ ਤੁਏ ਪਲਾਹਤ ਰੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੯੯੩ ॥ ਕਛੁ ਕਦੁ ਗਤਿ ਹਰਾਟੁ ਹੈ ਮਾਏ ਕੈ ਬੈਰਾੜਾ ॥ ਭਾਹਿ ਸੋਧ
 ਅਸਥਾਨ ਜੇ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬਨ ਅਤ ਗਾੜਾ ॥ ੧੦੦੦ ॥ ਚੌ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਬੜਾ ਬਨਾਯੋ ॥ ਧੋਨ ਚਾਰ ਬਾਲ ਕ ਸੁਖ ਪਾ
 ਯੋ ॥ ਤਾਪਰ ਸੀ ਗੁਰ ਅਸਨ ਰੂਰਾ ॥ ਬੈਠੇ ਨਿਜ ਮਨ ਅਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ੧੦੦੧ ॥ ਤਿਸੀ ਨਿਕਟ ਪੀਪਰਤ ਰਹੇ ਏ ॥ ਬੈਠੀ ਕੋ
 ਲਾਗੁ ਰਛ ਬੋਝੇ ਏ ॥ ਪਲਾਹ ਸਾਬ ਬੰਧੋ ਹੈ ਪਾਸਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੋਬ ਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੦੦੨ ॥ ਦੋ ॥ ਦੇਖੋ ਜਲ ਜੇ ਠਾਕ
 ਹੀ ਕਰੀ ਏ ਤੁਹਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਜੇ ਠਾਜ ਲਐ ਰਨ ਹਿਏ ਹੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧੦੦੩ ॥ ਚੌ ॥ ਸੋਮ ਬੋਝੇ ਹਮੇ ਝੀਸਾ ਬ
 ਏ ਮਸੁਨ ਬੇਲੇ ਦੀ ਨਾਨਾ ॥ ਉਤਮ ਜਲਾਇਹ ਗੁਰ ਸਰਗੁਰੀ ॥ ਇਹ ਮੰਜਨ ਸਰ ਸੰਕਟ ਟਰੀ ॥ ੧੦੦੪ ॥ ਐਸੇ ਕਹ
 ਗੁਰਕੀ ਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਚਰੇ ਸਿਖ ਮੰਜਨ ਨਾਨਾ ॥ ਦਿਖੋ ਕੋਲਾਂ ਕੀ ਨੇ ਏ ਸਨਾਨਾ ॥ ਪੀਪਰਤ ਰਬੈ ਠੀ ਗੁਰ ਧਮਾਨਾ ॥ ੧੦੦
 ੫ ॥ ਦੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸੀ ਗੁਰ ਹਰਖ ਧਰਤੀ ਰਥ ਉਪ ਮੰਕਰਾਇ ॥ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਸਗਾਇਹ ਕ੍ਰੋਸੁ ਸਰੁ ਕੀ ਏ ਛੁਪੁਰਾਇ ॥ ੧੦੦੬
 ਚੌ ॥ ਐਸੇ ਕਹਿ ਨਿਜ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਚਰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਨ ਠਾਨਾ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਤਸਮਾ ਗੁਇਆਯੋ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤਬੈ ਪ
 ਆਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ੧੦੦੭ ॥ ਕੋਲਾਂ ਨਿਜ ਬੇਲੇ ਤਬ ਕਏ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੇ ਵਰ ਕੇ ਢਿਗ ਅਏ ॥ ਤਬੈ ਗੁਰੂ ਅਸੁ ਤੇ ਉਤਰਾਏ ॥ ਪੈ
 ਕੋ ਕੋਲੋਂ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ੧੦੦੮ ॥ ਦੋ ॥ ਕੋਲਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਜਾਇ ਤੁਮ ਤਿਹ ਠਾਂ ਜਾਇ ਬਹਾਇ ॥ ਦਧ ਸੁਤ ਤੇ ਦੱਖ ਦਾਇਸਾ

ਬਹੁਤ ਰਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੦੦੬ ॥ ਚੈ ॥ ਤਿਸੀ ਅਸੁ ਪਰਤਾ ਹਿਚੜਾਯੋ ॥ ਪੈੜਾ ਤਿਸ ਹੀ ਚਿਹਰਾ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਲੈ ਪੁਸਾ ਦਿਗੁਰ ਤਿਹਨਾ
 ਆਇ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ੧੦੧੦ ॥ ਪੁਨ ਦਰਬਾਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਚੀਨੀ ॥ ਧਰ ਪੁਸਾ ਦਿਪੁ ਕਰਮਾ ਕੀਨੀ ॥ ਫਿਰ
 ਮਾਤਾ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ॥ ਮਾਤਾ ਅਸੀਸ ਦਈ ਰਸ ਪਾਗੇ ॥ ੧੦੧੧ ॥ ਮਾਤਾ ਦੇ ਮੇਵੀ ਪੁਨ ਪਗ ਲਾਗੀ ॥ ਸੀਗੁਰ ਕੇ ਅਤ ਸੈਬ ਡੁਭ
 ਗੀ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਾਇਗੁਰ ਤਖਤ ਚੁਹਏ ॥ ਬੁਢੇ ਆਇ ਕਸਤੁ ਮਿਲ ਆਏ ॥ ੧੦੧੨ ॥ ਚੈ ॥ ਸਸਖਟ ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਸੀਮੇ ਤੇ ਜੇਠੀ
 ਜਜੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕਾਜੀ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਆਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧੦੧੩ ॥ ਚੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਆਇਗੁਰੁ ਮਾਨਸ ਭੁਕਾ ਕਰੈ ॥
 ਕਵਿ ਕੀ ਇਛੁ ਪੁਰਾਇ ਅਪਨੇ ਬਿਰਦ ਸੰਗੁ ਰਪੁਰਾ ॥ ੧੦੧੪ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਤਬ ਪੈੜਾ ਆਯੋ ॥ ਕੋਲਾਂ ਛੁਡ ਜਹੁ ਗੁਰੁ
 ਲਾਯੋ ॥ ਆਇ ਬੰਦ ਨਗੁਰ ਕੋ ਕੀਨੀ ॥ ਤਖਤ ਦਰਸ ਕਰ ਅਨੰਦ ਲੀਨੀ ॥ ੧੦੧੫ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੋ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਤੁਹ ਕੋ
 ਲਾਂਗੁ ਹੋਤ ਬਨਾਇ ॥ ਲੈ ਬਿਧੀ ਏਧਨ ਸਦਨ ਬਨਾਯੋ ॥ ਬਹੁਤ ਰਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ੧੦੧੬ ॥ ਚੈ ॥ ਕਛੁ ਕਾਦਿਵਸ
 ਬਿਤਾਇ ਕੈ ਤਿਹ ਫਿਗੁ ਪਲਗਾਇ ॥ ਕੋਲਾਂ ਹਿਤ ਤਿਹਨਾ ਮਲਿਖ ਸੀਗੁਰ ਸਭੁ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੦੧੭ ॥ ਚੈ ॥ ਇਕਾਦਿਵਸ ਭੁ
 ਰ ਅਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ਬੈਠੇ ਉਪਰਤ ਖਤ ਪੁਰਾਰਾ ॥ ਕੀਨ ਬਿਨੈ ਗੁਈਗੁਰ ਦਾਸਾ ॥ ਹੋ ਪੁਰੁ ਮੇਰ ਸੁਨੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੧੦੧੮ ॥ ਅਸੀਸ
 ਬਤ ਖਤ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਤ ਕਰਾਵੈ ਤੁਹ ਤੇ ਆਨਾ ॥ ਹੋਗੁਰ ਅਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਰੇ ॥ ਤਖਤ ਨਿਕਟ ਸਰ ਪੁਗਟ ਕਰੇ ॥ ੧੦੧੯
 ॥ ਚੈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਤ ਛਿਨ ਉਠੈ ਬਿਨਤੀ ਤਾ ਹਿਉਨਾਇ ॥ ਤਖਤ ਨਿਕਟ ਪੱਛਮਾਦਿ ਸਾਨਿ ਜਕਰ ਕਹੀ ਗਹਾਇ ॥ ੧੦
 ੨੦ ॥ ਚੈ ॥ ਹੜਾ ਬਿਤਾਦਿ ਨਸ ਜੀ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸ੍ਵਾਸਿਧ ਅਸਉਦ ਮਠਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਟੱਕ ਅਪਨੇ ਕਰ ਲਾਯੋ ॥ ਇਹ ਅਕ
 ਲ ਸਰ ਮੁਖੇ ਅਲਾਯੋ ॥ ੧੦੨੧ ॥ ਚੈ ॥ ਇਮਾਸ ਮਹਿ ਭੁਮੇਤ ਮਾਰਾ ॥ ਭਾਵੈ ਅਰਧ ਸੁਜੇ ਭੁਅ ਪਾਰਾ ॥ ਸੀ ਪੁਖ ਤੇ ਅਸੇ ਫੁਰਮਾ
 ਏ ॥ ਅਕਾਲ ਸਰਤ ਖਤ ਸਨਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ੧੦੨੨ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਾਬ ਦਰਬਾਰ ਕਾ ਕੀਜੈ ਨਿਤ ਸਨਾਨਾ ॥ ਇਹ ਅਕਾਲ

ਸਰ ਕਲਪਤਗਇਛੁਪੁਰਖਪਾਨ) ੧੦੨੩) ਆਜਿਲਾ) ਸੀਗੁਰਐਸਅਲਾਇਹਰਖਬਹੁਪਾਏ) ਕੀਨੇਚਰਤਅਪਾ
 ਰਕਵੀਚਹਗਾਏ) ਨਿਜਬਲਬੁਪਕਾਹੀਨਕੋਹੇਕਸਪਾਇਹੈ) ਹੋਕਵਿਮਨਭਾਰਭਰੇਸਗੁਰੂਬਲਗਾਇਹੈ) ੧੦੨੪)
 ਸ੍ਰੀਯਾ) ਏਕਸਮੈਗੁਰਅਨੰਦਧਾਰਸਿਕਾਰਚੜ੍ਹੇਸੀਗਸੈਨਲਵਾਏ) ਅਸ੍ਰਕੁਮੈਤਬਡੀਛਾਬਿਪਾਵਤਜਾਂਹਿਪਖੇਖ
 ਗਰਟਲਜਾਏ) ਭੁਲਜਿਗਾਸਮਸੁਗਬਿਰਾਜਤਸੁੰਦ੍ਰਬਾਜਲੀਓਕਰਬਾਂਏ) ਦਾਸਕਵੀਮਨਪੰਚਕੋਮਾਰਕੋਐਸਸ
 ਰੁਪਬਸੇਸੁਖਪਾਏ) ੧੦੨੫) ਓਰਵਡੁਲੀਚਲੇਸੁਖਸਾਗਰਸਾਬਜੁਆਨਸਸੀਮ੍ਰਿਗਘਾਏ) ਤਨਕੋਤਜਕੋਸੋਊ
 ਨਕਗਏਸੁਖਸਾਗਰਜਾਹੋਕੇਬਾਨਲਗਾਏ) ਫੁੰਢਬਕੋਭਿਹੁਲੋਕਨਮੈਅਸਦੀਨਦਘਾਲਪੁਰੂਨਹਿਪਾਏ) ਤਤਿ
 ਸੁਸੀਗਤਤੇਕਵਿਮਾਂਗਤਐਸਪੁਰੂਰਿਦਵਾਸਕਰਾਏ) ੧੦੨੬) ਦੋ) ਭੁਗਤਸਿੰਘਤਬਖੇਡੁਕੈਸੀਗੁਰਅਧਿਕਾਸਿ
 ਕਗ) ਸੁਧਾਸਰੇਵਰੋਹਟੇਕਾਨੀਅੰਗਨਿਹਰ) ੧੦੨੭) ਚੋ) ਅਵਤਕਾਨੀਅੰਗਨਿਹਰ) ਸੀਗੁਰਤਹਮਾਨਬਹੁ
 ਧਾਰ) ਕਾਨੀਕਹਰੁਪਮੇਦੀਜੈ) ਸੀਗੁਰਕਹਨਗਾਰਚਲਲੀਜੈ) ੧੦੨੮) ਤਕੋਸੀਗੁਰਸੀਗਲਵਾਏ) ਕੋਤਕਕਰ
 ਕੋਲਾਂਗੁਹਅਏ) ਕਰਅਵਕਾਨੀਬੈਠਏ) ਬੈਠੇਅਪਪੁਰੂਸੁਖਪਾਏ) ੧੦੨੯) ਦੋ) ਏਕਸਿੰਘਕੋਅਸਕਹਕਹੁਭੀ
 ਤਰਅਸਜਾਇ) ਰੁਪਮੇਦੇਨੇਅਸ੍ਰਕੋਤਤਾਛਿਨਬੈਲੀਲਾਇ) ੧੦੩੦) ਕੋਲਾਂਨਿਕਟਸਿੰਘਚਲਗਏ) ਕਰਬੀਦਨਅਸ
 ਭਾਖਤੁਏ) ਸੀਗੁਰਕਹਰੁਪਮੇਲਾਵੇ) ਅਸ੍ਰਕੋਦੇਨੇਦੇਰਨਲਵੇ) ੧੦੩੧) ਕੋਲਾਂਤਨਤਰੁਪਮੇਲੀਨੇ) ਬੈਲੀਬਹੁਪ
 ਰਸੀਗਪਬੀਨੇ) ਆਇਬੰਦਨਗੁਰਕੋਕੀਨੀ) ਕਉਲਅਤਿਸੈਹੋਇਅਪੀਨੀ) ੧੦੩੨) ਦੋਹਰਾ) ਕਹਕਉਲਾਧਨਲੇਹੁ
 ਪੁਭਸੀਗੁਰਕਹਇਹਦਾਇ) ਕਾਨੀਦਿਖਜਰਬਰਗੋਧਰਨੀਵੇਹਲਨਪਾਇ) ੧੦੩੩) ਚੋ) ਕਾਨੀਉਠੇਕੋਧਮਨ
 ਪਾਏ) ਸੀਗੁਰਕੋਅਸਬਚਨਸੁਨਏ) ਤੂੰਹਮਰਬੈਰੀਜਗਭੁਏ) ਹਰੀਚਤਾਮੋਕੇਦੁਖਦਏ) ੧੦੩੪) ਸਾਹਜਹਾਂ

ਕੇਨਿਕਟਪੁਕੋਗਾਂ ਤਿਹਸੈਨਲੈ ਤੋਹਸੀਪਾਰੋਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਦਰਬਨਿਜਲੀਜੈ ॥ ਪਛੋਜੋਚਹੋਸੋਕੀਜੈ ॥ ੧੦੩੫ ॥ ਕ
 ਹਕਾਜੀਪਨਕੈਸੇਲੇਊਮੋਕੋਦੁਖਤੋਕੋਦੁਖਦੇਊ ॥ ਅੰਚਰਗਹਗੁਰਕਹਧਨਲੀਜੈ ॥ ਤੀਨਬੇਰਹਿਣਨਹਿਰਖੀਜੈ ॥
 ੧੦੩੬ ॥ ਜੋਮੋਕੋਨਹਿਗਹਾਇਕਹਕਾਜੀਪਨਛੋਡੋ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਬੈਤਜਾਇਕੋਧਪੁਰਕਾਜੀਕਹਾ ॥ ੧੦੩੭ ॥ ਦੋਕਾਜੀ
 ਕਹਧਨਲੇਇਹੋਬਾਦਸਾਹਫਿਗਜਾਇ ॥ ਅੰਸੇਕਹਪਮਾਨਕੀਓਕੋਧਪੁਰਦੁਖਪਾਇ ॥ ੧੦੩੮ ॥ ਕਰਕੋਤਕਗੁਰਤਿਹਣ
 ਆਇ ॥ ਬੈਠੇਤਖਤਅਧਿਕਹਰਖਾਇ ॥ ਕਾਜੀਪੰਥਦੇਰਨਹਿਲਾਇ ॥ ਚਲਤਨਿਸਾਭਾਰੀਦੁਖਪਾਇ ॥ ੧੦੩੯ ॥ ਗੁਰ
 ਲੋਹੋਰਕਛੁਕਾਦਿਨਅਯੋ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂਫਿਗੋਇਜੁਨਾਯੋ ॥ ਮੇਰੀਜੁਤਾਗੁਰੁਹਰਲੀਨੀ ॥ ਭਾਖੋਸਾਹਜੋਗਕਿਆਕੀਨੀ ॥
 ੧੦੪੦ ॥ ਦੋਖਾਂਵਜੀਰਬੈਠੋ ॥ ਨਿਕਟਿਕਹੀਬਤਸਮਝਾਇ ॥ ਭੁਨੇਸਾਹਕਛੁਬਤਨਹਿਰੋਹੋਮੇਨਜੁਖਪਾਇ ॥ ੧੦੪੧ ॥
 ਚੋ ॥ ਇਨਨਿਜਕੰਨਸਾਰਖਕੁਅਰੀ ॥ ਜੇਬਨਖੇੜਸਮਦਨਦੁਖਾਰੀ ॥ ਗੁਰੋਕੋਛੋਰੁਮਤਕਹਜਾਈ ॥ ਬਹੁਰੇਜੁਧ
 ਸੋਰਵਰਅਈ ॥ ੧੦੪੨ ॥ ਦਿਖਗੁਰਕੀਨੀਦਯਾਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿਉਦ੍ਰਹਦੀਓਸਦਾਰਾ ॥ ਭਾਖਤਬਾਤਲਾਜਬਹੁ
 ਆਵੈ ॥ ਭੁਨੇਸਾਹਕਛੁਕਹੀਨਜਾਵੈ ॥ ੧੦੪੩ ॥ ਦੋ ॥ ਨਿਸਰਗਈਕਾਜੀ ॥ ਜੁਤਾਬਨੈਨਹਮੋਕੋਭਾਖਾ ॥ ਅਸਵਜੀਰਕੋਬੈ
 ਨਜੁਨਸਾਹਮੇਨਮਨਰਾਖਾ ॥ ੧੦੪੪ ॥ ਚੋ ॥ ਕਾਜੀਦੁਖਤਅਪਨਗੁਰਅਯੋ ॥ ਖੁਦਾਇਮੋਹਬਡੁਖੇਦਦੁਖਯੋ ॥ ਪੜੀਕਾ
 ਦਗੁਰੁਲੈਗਯੋ ॥ ਸਾਹਨਿਆਉਨਹਮਰਾਕਯੋ ॥ ੧੦੪੫ ॥ ਇਹਨਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰਅਨੰਦਧਾਰਾ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਖੇਲੈਸਿਕਾਰਾਦੀਪ
 ਮਾਲਕਾਮੇਲਾਅਯੋ ॥ ਨਰਨਾਰੀਮਨਮੇਜੁਖਪਾਯੋ ॥ ੧੦੪੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਸਦੇਸਸੰਗਤਅਈਕਹਤਕਕੋਰੋਬਖਾਨਾਹਰਿ
 ਗੋਵਿੰਦਗੁਰਤਖਤਪਰਸੋਭਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ॥ ੧੦੪੭ ॥ ਅੜਿਲਾ ॥ ਭਾਂਤਭਾਂਤਚੜ੍ਹਪੁਜਾਅੰਗਜਾਅਈਕੈ ॥ ਸਭੁਕੀਇ
 ਛਾਪੁਰਦਰਸਗੁਰਪਾਇਕੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਟੋਰਕਟਾਖਦੇਖਤਬਖੜੇਪਠਾਨਾ ॥ ਹੋਪਠੋਸਿਖਅਸਕਹਕਹਭੋਕੀਨਪਮ

ਨਾ) ੧੦੪੮) **ਕੁੰਡਲੀਆ** ਜਾਇ ਸਿਖ ਪੁਛੁ ਐਤਿ ਨੈਕ ਹਤੇ ਆਵਨ ਕੀਨਾ ਮੀਰ ਬਠੇ ਆਏ ਇਹੰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਚਿਤ ਦੀਨਾ
ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਚਿਤ ਦੀਨਾ ਸੀਗਾ ਸਿਖ ਤੋ ਕੇਲਾ ਯੋ ਗੁਰਸਨ ਮੁਖ ਭੁਠਾਂ ਛਾ ਸਿਖ ਤਹਨ ਗਰਬ ਤਯੋ ਸੀ ਮੁਖ ਬਹੁ ਰਿਅਲ
ਇਸੀ ਗੁਰ ਮਜਤ ਕਜੇਈ ਕਿਹੋ ਉਤ ਕਹਰੈ ਨਾਮ ਕਿਆ ਇਸ ਕੋ ਹੋਈ ੧੦੪੯) **ਦੋ** ਐਸ ਬੈਨ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਨੇ ਪਠਾਨ
ਹਰਖ ਮਨ ਪਾਇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਇਹ ਉਸਤਗੋ ਹਮ ਰੇ ਨਿਕਟ ਗਾਇ ੧੦੫੦) **ਦੋ** ਮੀਰ ਵਡੇ ਹਮ ਰੇ ਗਹਜ ਨੇ ਖੂਹਰੀ
ਹਮੇ ਪੁਕਾਇ ਹਮ ਨੇ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਯੋ ਕੈ ਹੈ ਨਾਮਾ ਬੁਧ ਅਪਾਰ ਰੂਪ ਅਭਿਰਾਮ ੧੦੫੧) **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ** ਜੇਕੋ ਨੈਕ ਰਰ ਪੈਯਾ
ਹਾਨੈ ਕਰੀ ਕਰੈ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਚਾਹਾ ਕਹ ਪਠਾਨ ਜੇ ਗੁਰੁ ਰਖਾਵੈ ਨੈਕ ਰੀ ਕਰੈ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ੧੦੫੨) **ਦੋ ਹਰਾ**
ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਕੋ ਰਾਖੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੈਕ ਰਜਨਾ ਧਾਂ ਚਰੁ ਪੈਰੇ ਜਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ੧੦੫੩) **ਦੋ** ਖੇੜ ਸਬ ਰਖ ਉਨ
ਕਛੁ ਭੋਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹ ਮਾਨ ਬਹੁ ਦਯੋ ਦੋਇ ਰੁਪੇ ਤਿਹ ਕਰ ਦੀਨੇ ਖੁਰ ਕਰੇ ਜਬ ਲਪਰੈ ਪੁਬੀਨੇ ੧੦੫੪) **ਯਾ ਸੀਗ**
ਕਰਦੇ ਅਨਿਕਾ ਬਿਲਾਸਾ ਇਹ ਮਿਸ ਬਹੁ ਪਾਪੀ ਹੁਇ ਨਾਸਾ ਇਹ ਬਿਧ ਮੇਲਾ ਭੋਜ ਅਪਾਰਾ ਕੋ ਨਕ ਵੀ ਜੇ ਸਕੈ ਉਚਾਰਾ
੧੦੫੫) **ਦੋ** ਮਨਾਇ ਛੋਕੇ ਪਾਇ ਕੈ ਸਭ ਸੀਗ ਤਰੀਧਾਮਾ ਚੁਨੇ ਸਿਤ ਗੁਰ ਚਰਤ ਬਹੁ ਅਧਕ ਅਧਕ ਅਭਿਰਾਮ ੧੦
੫੬) ਜਾਂਹ ਦਿਸਾ ਮਨ ਜਾਤ ਪੈਰ ਹਤ ਤਹਾਂ ਉਰਖਾਇ ਕੋਗ ਹਕਾ ਹਿਤੁ ਯਾਗ ਕਰ ਸਭੈ ਚਰਤ ਅਧਕਾਇ ੧੦੫੭) **ਦੋ**
ਤਤੇ ਕਹੋ ਕਥਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਿਤ ਅਪਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਮਹਾਇ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਪਰ ਹਰਖ ਪਰਾਇ
੧੦੫੮) ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਵਾਇ ਮਾਸਾ ਬਿਤਾਏ ਅਯੋ ਪੋਖ ਸ੍ਰੀ ਦੁਸੁਖ ਦਾਏ ਗੀਗ ਮਾਤ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਆਈ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਤੁ ਮ
ਵੇਲਦ ਪਾਈ ੧੦੫੯) **ਦੋ** ਮਨ ਮੇ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਦਿਗ ਜਾਈ ਮਾਤ ਗੀਗ ਐਸੇ ਕਹਾ ਚੁਨੇ ਪੁਕ ਮਨ ਲ
ਇ ੧੦੬੦) **ਦੋ** ਮਨ ਮੇ ਰੇ ਮੇਇ ਛਾ ਆਈ ਤੁਮ ਰੇ ਚੁਤ ਦੇਖ ਉਚੁਖ ਪਾਈ ਪਛੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ਵਧੇ ਵੇਲ ਜ

ਗੰਮੇਸੁਖਕਾਰਾ॥ ੧੦੬੧॥ ਮਮਦੇਖਤਤਤੇਅਸਕੋਰੇ॥ ਹੋਇਪੁਤੁਮਰੇਸੁਖਧੋਰੇ॥ ਮਤਕੋਇਮਬੈਨੁਜਨਏ॥ ਹਰਿਗੋਵਿਦ
 ਗੁਰਹਰਖਅਲਏ॥ ੧੦੬੨॥ ਏ॥ ਸੁਨੇਮਤੁਮਰੇਬਚਨਕੋਰੰਸਤੁਸੁਖਮਾਨਾ॥ ਪੰਚਪੁਤੁਹੋਇਸਦਨਮਹਿੰਸਨੇਸੁਖਖਾ
 ਨਾ॥ ੧੦੬੩॥ ਏ॥ ਸੀਲਖਾਨਕੰਨਾਇਕੋਹੋਵੈ॥ ਪੁਤੀਬਿਨਜਗਗਸਤੁਦਿਗੋਵੈ॥ ਜਬਅੰਸੇਬਚਸੀਗੁਰਕੋਹਾ॥ ਮਤਰੀ
 ਗਸੁਨਅਨੰਦਲਹੇ॥ ੧੦੬੪॥ ਮਤਦਮੇਦੀਤਬਚਲਾਈ॥ ਕਰਬੰਦਨਬੈਠੀਸੁਖਪਾਈ॥ ਲਿਖਦੀਨੇਮੰਤ੍ਰਸੰਤਿਨਾਮ
 ਸੀਗੁਰਜਨਸਮਾਅਭਿਰਾਮਾ॥ ੧੦੬੫॥ ਏ॥ ਸੀਮੁਖਸੋਮੇਸੇਕਹਾਕਰਮੰਜਨਸੁਚਦੇਹਾ॥ ਗੁਰਨਨਕਕਾਧਿਨਾਧਰ
 ਦੁਸੋਇਕਾਚਿਤਏਹਿ॥ ੧੦੬੬॥ ਏ॥ ਮਤਦਮੇਦੀਮਨਹਰਖਾਈ॥ ਲੇਮੰਤ੍ਰਅਪਨੇਗੁਰਅਈ॥ ਕਰਮੰਜਨਸੁਚਾਇਕਚਿ
 ਤਹੋਇ॥ ਗੁਰਨਨਕਪਗਨਿਜਮਨੋਪਾਈ॥ ੧੦੬੭॥ ਸੇਲੀਟੋਪੀਜੁਤਕਰਧਮਾਨਾ॥ ਗੁਰਨਨਕਬਪੁਅਤਸੁਖਖਾਨਾ॥
 ਸੰਤਿਨਾਮਮੰਤ੍ਰਸੁਖਧਯੋ॥ ਕੀਚਿਤੰਸਜਸਗੁਰਹਿਉਚਕੋ॥ ੧੦੬੮॥ ਏ॥ ਧੋਖਮਾਸਾਦਿਨਵਸੁਗਏਸੁਗੁਰਾਦਿ
 ਨਾਥਿਤਦੁਜਾ॥ ਨਿਵਾਸਕੀਨਮਤਉਦਰਸਭੀਜਗਤਾਜਿਹਪੁਜਾ॥ ੧੦੬੯॥ ਏ॥ ਮੰਤ੍ਰਦੁਸਤਭਯੋਅਧਾਨਾ॥ ਮਤਦ
 ਮੇਦੀਅਤਿਸੁਖਮਾਨਾ॥ ਗਿਗਮਤਾਦਿਖਮਨਸੁਖਪਾਏ॥ ਬਹੁਸੁਖਸੇਂਦੁਇਮਾਸਾਇਤਾਏ॥ ੧੦੭੦॥ ਫਲਗੁਨਅ
 ਯੋਅਤਸੁਖਕਾਰੀ॥ ਹਰੀਚੰਦਤਬਉਦਮਧਾਰੀ॥ ਨਿਜਪੁਤੀਕਾਰਚੋਯੋਵਿਵਾਹਾ॥ ਨਿਜਮਨਮੇਧਰਅਧਕਉਮਾਹੁ
 ੧੦੭੧॥ ਏ॥ ਸੁਰਗੁਰਸਾਹਾਸਧਕੋਪਨੋਬਿੱਪਸੁਖਪਾਈ॥ ਮਤਰੀਗਕੋਨਿਕਟਤਬਕਗਬਿਨਤੀਅਧਕਾਈ॥ ੧੦
 ੭੨॥ ਏ॥ ਏਪ੍ਰਮਾਤਕੋਨਿਕਟਤਬਕਗਬਿਨਤੀਅਧਕਾਈ॥ ੧੦੭੩॥ ਏ॥ ਬਿੱਪਮਾਤਕੋਨਿਕਟਿਸਿਧਯੋ॥ ਨਗਰ
 ਬੀਚਕਛੁਦਰਨਲਯੋ॥ ਆਇਮਾਤਕੋਬਾਤਸੁਨਾਈ॥ ਵਿਸਾਖਪ੍ਰਿਥਮਸਾਹਸੁਖਦਾਈ॥ ੧੦੭੪॥ ਸੁਨਿਮਾਤਮਨਅੰ
 ਨਦਧਾਰੀ॥ ਦਾਨਦੀਨਾਬਿੱਪ੍ਰਨੋਕੋਭਾਰੀ॥ ਕਰਆਇਸਬਹੁਬਾਜਬਜਾਈ॥ ਗਾਵਤਅਬਲਾਹਰਖਧਰਾਈ॥ ੧੦੭੫॥

ਦੋ ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਕਹਤ ਕਕਹੋ ਜੋ ਸੁਖ ਰੁਖੇ ਅਪਾਰਾ ਮਾਤ ਜੋ ਗੁਰ ਪੁਰੂ ਕੋ ਕਰ ਜਸ ਭੀ ਸੁਪਾਰਾ ॥ ੧੦੧੫ ॥ ਦੋ ॥ ਦੋ ਭਾਜੀ
 ਮਉ ਸਿੱਖ ਪਠਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੋਲ ਅਲਾਯੋ ॥ ਪੁਨਰੁ ਲੇਸ ਸੁਰ ਰੋਤੇ ਕੋ ॥ ਦੋ ਭਾਜੀ ਸਿੱਖ ਲਾਭਿ ਨਿਹੇ ਰੋਯੋ ॥ ੧੦
 ੧੬ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਖਰੂਰ ਪਠਾਇ ॥ ਦੋ ਭਾਜੀ ਕਹਿਤ ਕੋ ਲਿਖਾਇ ॥ ਭੁਨਤ ਵਿਵਾਹੁ ਸੁਭੀ ਚਲਾਏ ॥ ਆਇ ਦਰਸ
 ਸੀ ਗੁਰ ਕਾ ਪਾਏ ॥ ੧੦੧੭ ॥ ਦੋ ॥ ਵਿਵਾਹੁ ਸਮਰੀ ਸੁਭ ਰਚੀ ਜਗਤ ਰੀਤ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਬਾਜੀ ਅਸਤ ਮੰਗਾ ਇਬਹੁ ਅੰਗਦ ਸ
 ਤੁਕ ਹੋ ਕੋਇ ॥ ੧੦੧੮ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਜੇਤ ਜਗਰੀ ਤੁਹੇ ਈਕੀ ਨ ਗੁਰ ਅਪਸੇ ਈਕ ਮੀਕ ਹੋ ਕੋ ਨ ਜਹਾਂ ਪੁਰੂ ਕੋ ਵਿਵਾਹੁ ਹੋ ॥
 ਬਾਜੇ ਬਹੁ ਬਜਤ ਭਾਰੀ ਗਾਵਤ ਹਰਖ ਨ ਰੀਦੇ ਵੜੀਆ ਆਇ ਮਨ ਧਾਰਤੀ ਉਮਾਹੁ ਹੈ ॥ ਸਾਹੇ ਚੈ ਠੀ ਆਇ ਸੁਨ ਮਾਤ ਹਰ
 ਖਾਇ ॥ ਦੀਓ ਦਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸੁਖ ਪਾਹੁ ਹੈ ॥ ਸੁਭੀ ਰੀਤ ਕੀ ਨ ਜਾਨੇ ਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਬਕੀ ਜੀਏ ਆਰੀ ਬਰਤ
 ਐਸੇ ਚਿਤ ਚਾਹੁ ਹੈ ॥ ੧੦੧੯ ॥ ਦੋ ॥ ਵਿਵਾਹੁ ਬਸ ਸੀ ਗੁਰ ਪਰੈ ਪੀਤ ਬਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਬਰਤ ਆਰਤ ਤਫਿਨ
 ਭਈ ਬਾਜੇ ਆਧਿਕ ਬਜਾਇ ॥ ੧੦੨੦ ॥ ਦੋ ॥ ਵਿਸਾਖ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤਬ ਚੜੀ ਬਰਤਾ ॥ ਨਕਸ਼ੀ ਚਸ ਜਸੁੰਦਰ ਗਾਤਾ ਪਾ
 ਵਸ ਸਮ ਬਰਖਾਧ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਾਦਿਨ ਰਹੇ ਰੰਗ ਨਾ ਕੋਈ ॥ ੧੦੨੧ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਗਵਾਨ ਪਠਾਏ ॥ ਜਨਵਾਸਾ ਦੀਨੇ
 ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਪਰੈ ਰੀਚ ਰਤ ਸੁਹਾਵਤਾ ॥ ਕੋਟਿ ਰਵੀ ਜਿਹ ਦੇਖ ਲਜਾਵਤਾ ॥ ੧੦੨੨ ॥ ਦੋ ॥ ਸਰਗ ਸਤ ਫਿਰੈ
 ਗੁਰ ਸੀਸ ਪਰ ਚਪਲਾਸ ਮਛ ਬਪਾਰਾ ॥ ਭਵਨ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰੂ ਕੋ ਕੀਨ ਰੀਤ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥ ੧੦੨੩ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਰੀਤ ਕਰਾਇ
 ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਪਾਇ ਸੁਆਵਤ ਭੋਜਨ ਵਾਸ ਮਝਾਰਾ ॥ ਦੁਇ ਦਿਸ ਆਨ ਦੇਜਾਇ ਭੁਐ ਕਹੁ ਕੋ ਨ ਕਵੀ ਸਕ ਜੋਇ ਉਚਾਰਾਏ
 ਖਨਿ ਸਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਮਹਾਂ ਸੁਭ ਲਾਇ ਪਠੇ ਮਿਲਨੀ ਹਿਤ ਪਾਰਾ ॥ ਬਾਜ ਬਜਾਇ ਬਰਤ ਉਠੀ ਤਬ ਅੰਗ ਚਲੇ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੦੨੪ ॥ ਦੋ ॥ ਬਾਜੀ ਅਸਤ ਚਲਾਇ ਬਹੁ ਪਾਛੇ ਮਿਲਨੀ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਸਮਚੀ

ਨਾ ॥ ੧੦੮੫ ॥ ਚੈ ॥ ਮਿਲਨੀ ਮੈਦੀ ਚਿਦਰਬ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰੀ ਚਿਦ ਨਿਜ ਭਵਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਬਰਤ ਬੇਜਨ ਵਸੇ ਆਵਤਾ ॥ ਅੰਗ ਜਬਾ
 ਜੀ ਅਸਤ ਚਲਾਵਤਾ ॥ ੧੦੮੬ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਭੋਜਨ ਹੋਤ ਬੁਲਾਏ ॥ ਚਲੀ ਬਰਤ ਅਧਿਕ ਖੁਖ ਪਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਾਵੇ ਕੇ ਅੰਗ ਧਰਾਵੇ ॥
 ਰਖਤ ਤਾਂ ਪਰਚਰਨ ਟਿਕਾਵੇ ॥ ੧੦੮੭ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਏ ਭੁਵਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਬੈਠੇ ਅੰਨੀ ਦਧਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖਟਰ ਸਭੇ ਜਨ ਅ
 ਗ੍ਧਾਰਾਏ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਖੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧੦੮੮ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਪੁਨਤ ਬਥਿਯਾ ਗਾਰੀ ਦੇਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਭੋਜਨ ਕ
 ਰੈਂਦੁ ਮਨ ਅੰਨ ਦਧਾਰਾ ॥ ੧੦੮੯ ॥ ਕਰੇ ਭੋਜਨ ਜਨ ਵਸੇ ਆਏ ॥ ਲਾਵਾਂ ਸਮਾਭੇ ਖੁਖ ਦਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਲ
 ਵਾਂ ਲੀਨੀ ॥ ਸੁਭ ਗ੍ਰਹ ਬੈਠੇ ਪਤ ਕੋਚੀਨੀ ॥ ੧੦੯੦ ॥ ਦੀਸੇ ਲਾਗ ਜਗਰੀਤ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਬ ਪੁਦੇਖ ਸਭੀ ਹਰਖਾਈ ॥ ਤੀ
 ਨਾਦਿ ਵਸਾਇ ਹਭਾਂਤਾ ਬਿਤਾਏ ॥ ਚਤੁਰਥਾ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ੧੦੯੧ ॥ ਦਾਜ ਦੀਓ ਨਿਹਵਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ਭੂਖਨ ਬਸਨ
 ਸੁਅਨ ਕਪੜਾ ॥ ਭੂਛੁਤ ਪੇਨ ਜਾਜੈ ਦੇਈਨੇ ॥ ਹਰੀ ਚਿਦ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੇ ॥ ੧੦੯੨ ॥ ਮਹਾਂ ਗਾਜਨ ਹਕ ਛੁਦੀ ਚਿਦਾ ਸੀਦੀ
 ਨ ਮਹਿ ਜਨਾ ॥ ਅਸਕਹਤੁ ਮਾਰੀਤ ਬਕਈ ਕਛੁ ਦੇਰਨ ਹਿਠਨਾ ॥ ੧੦੯੩ ॥ ਹਰੀ ਚਿਦੋ ਲਾਤ ਬੈਠੇ ਦੁਲੀਓ ਮੰਗਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪੁ
 ਤ੍ਰੀਤ ਬਨ ਨਕੀਤ ਮਹਿ ਦਈ ਬਹਾਈ ॥ ੧੦੯੪ ॥ ਹਰੀ ਚਿਦ ਹਰਿ ਦੇਈ ਨਰੀ ॥ ਮਿਲੀ ਸੁਤ ਸੇ ਅਤ ਹਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਦੀਨਾ ਸਿੱਖ
 ਆਪਤ ਕਰ ਜੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮੇਸ ਸਮਜਨ ਅਭੇਵਾ ॥ ਇਮ ਕਹ ਸੁਤਾ ਬਹੁ ਰਭਿਰ ਲਾਈ ॥ ਦੈ ਸਿੱਖਾ ਨਿਜ ਭਵਨ ਸਿਧਾਈ ॥ ਧ
 ਨ ਬਰਖਾਵਤ ਆਇ ਬਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੁਨ ਹਰਖਤ ਮਾਤਾ ॥ ੧੦੯੫ ॥ ਬਹੁ ਅਬਲਾ ਕੇ ਸੰਗ ਧਰਮਾਤ ਭੁਵਨ ਦਰ
 ਆਇ ॥ ਅਨਦ ਸੋ ਜਲਵਾਰ ਕੈ ਪੀਓ ਅਧਕ ਹਰਖਾਈ ॥ ੧੦੯੬ ॥ ਮਤਾ ਦੀਨੇ ਦਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਖ ਸਨੁ ਖਾਹਰਖ
 ਚਿਤੁ ਧਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਬਹੁ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਬਿਨਤਿ ਮਹਾਏ ॥ ੧੦੯੭ ॥ ਪੁਨਤ ਬਤ ਅਰਦਾਸ ਕਰ
 ਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਗਤ ਰੀਤ ਠਹਰਾਈ ॥ ਜੇਵਿਸਾ ਖੋਕੇ ਮੇਲੇ ਆਏ ॥ ਕੈਦਰ ਸਨ ਸੰਗਤ ਹਰਖਾਏ ॥ ੧੦੯੮ ॥ ਧਾਰੇਵ

ਕਮਤਾ ਕਾ ਹੋਕੇ ਬਾਨਾ ਕਾ ਹਿਤ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤੀ ਗਾਥ ਕਹੋ ਸਮਝਾਈ ॥ ਦਾਜ ਜਾਨਾ ਜਿਨ ਕੋ ਪਧਰਾਈ ॥ ਅਸੀਂ
 ਪਦਾਰ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੋਭੁ ਪਉਦਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਕਥਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਤਿ ਫਲ ਦਾਇਕਾ ॥ ਸੁਖ ਦੇ ਨੀਸੀ ਸੈ
 ਰੁਮ ਪਾਇਕਾ ॥ ਅਲਮਸਤਗਾ ਬਹੁ ਬੇਨਤੀ ਜੈ ॥ ਅਪਨੇ ਚਿਤਾਇਕਾ ਗਰ ਕੀ ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਮਲੀਆ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਨਾਮਤਿ
 ਹਰਨਾਨਕ ਫਿਗ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰੇਬੈ ਠੇ ਪ੍ਰਗਟੀ ਤਟ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਆਇ ਕਮਲੀਆ ਗੁਰ ਪਗਲਾ
 ਗਾ ॥ ਸੋਤਿ ਨਾਮ ਲੈ ਗੁਰ ਰਸ ਪਾਗਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤਾਂ ਪਰਭੁ ਏਕੁ ਪਾਲਾ ॥ ਧਰਮੋ ਨਾਮ ਅਲਮਸਤ ਦਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਬਰੀਬੂ ਹਰ
 ਤਾਂ ਪਰਭੁ ਏ ॥ ਮਗੋ ਜੋ ਨਿਜਾਇ ਛੋਕਏ ॥ ਅਲਮਸਤ ਕਹਾਨਿ ਜਦ ਰਸ ਨਦੀ ਜੈ ॥ ਇਛਾਇ ਹਮ ਮੁਰਨ ਕੀ ਜੈ ॥ ੭ ॥
 ਤੀਨ ਬੇਰ ਸੀ ਗੁਰ ਕਰਾਮਾਗੋ ਜੋ ਰੁਚਤੋਹਾ ॥ ਤਿਨੈ ਇਛਾ ਅਪਨੀ ਕਹੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਪਭੁ ਮੇਹਾ ॥ ੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਸੋਤ ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਦੁਗਣੇ ਫਲ ਪਾਗਾ ॥ ਛਠ ਮਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸ ਨ ਕਰੇ ॥ ਰਹੈ ਤੋਹ ਤਨਾ ਚਿਤ ਹਰਖੇ ॥ ੧੦ ॥
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਅਲਮਸਤ ਹਰਖ ਅਪਨੇ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ਪੰਚ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਨ ਮਭੋ ਮਗੁ
 ਰ ਛਠ ਮਸੁਨਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਨਮ ਨਾਮ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਾਏ ਦਰਸ ਨ ਕੀ ਚਿਤ ਚਾਹਿ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਸ ਮਗਨ ਹੁਇ ਤਿ
 ਰਖ ਕਰਨ ਗਾਮਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੀਤ ਦਰਸ ਤੀਰਖ ਸੁਭ ਕੀਨੇ ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਸਭੀ ਤਿਹ ਚੀਨੇ ॥ ਤਰਤ ਫਿਰਤ ਅਏ
 ਪ੍ਰਭੁ ਤਹਾ ॥ ਦਧਤ ਦਜਗਨ ਨਾਥੈ ਜਹਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰਸ ਨ ਕਰ ਮਨ ਮੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਕਛੁ ਕਦੁ ਗਤਿ ਨ ਆਸ ਨ ਲਾਏ ॥
 ਸੀਤ ਕਾਲ ਨਿਸ ਅਗਨ ਜਗਾਈ ॥ ਕਹੂੰ ਸੋ ਨ ਹਥਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੇ ਰਸ ਦਿਖੈ ਅਲਮਸਤ ਮਸ
 ਤਸ ਦਜਨਾ ॥ ਕਾਹੂ ਨਹ ਆਵੁ ਕੀਏ ਭੋਜਨ ਜਲ ਕੇ ਆਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੰਡੇ ਕੀ ਨਰੀਤ ਬਏਸੇ ॥ ਨਿੰਤਨੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਬਜੈ
 ਜਿ ॥ ਸੁਰਨ ਥਲ ਭਰੇ ਭੋਜਨ ਪਾਇ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਮੰਦਰ ਪਰਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਸਜਾਮਾ ਬਿਤਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਅ

ਪਨੇਰੇਹਾਸਿਧਏ॥ ਅਧੀਨਿਸਾਜਬੈਚਲਗਈ॥ ਅਲਮਸਤਰਿਦੈਤਬਖੁਧਿਆਉਈ॥ ੧੧॥ **ਦੋਹਰਾ** ਬਥੁਧਾਬਿਚਾਰਿ
 ਯੋਮਨਾਬਿਖੈਮਮੁਆਮੀਕਾਦਸਾ॥ ਸਖਾਮੋਹਖੁਧਿਆਉਈਸੇਵਕਕੋਇਨਪਾਸ॥ ੧੨॥ ਜਗਨਨਾਥਕਿਕਰਬਪੁਕੀ
 ਨਾ॥ ਸੂਰਨਥਾਲਅਪਨੇਕਰਲੀਨੋ॥ ਅਲਮਸਤਅੰਗਰਾਖੋਤਹਜਾਇ॥ ਪੁਨਤੈਸੇਨਿਜਥਾਨਸੁਹਾਇ॥ ਕਰੋਤੇਜਨਮਨ
 ਮੈਜੁਖਪਾਏ॥ ਅਲਮਸਤਮਸਤਗੁਰਕਾਜਸਗਾਏ॥ ਕਾਹੂਨਰਸੇਥਾਲਦਿਖਾਵਾ॥ ਰਹੋਮੋਨਅਪਨੇਗੁਹਆਵਾ॥ ੨੦
ਦੋਹਰਾ॥ ਅਲਮਸਤਵਿਚਾਰਿਯੋਮਨਵਿਖੈਥਾਲਗੁਰਦਪਜਾਇ॥ ਪੁਨਤੈਸੇਬੈਠੇਤਹਾਂਜਾਮਨਿਜਾਰਹਆਇ॥ ੨੧॥ **ਚੌਪ**
ਈ॥ ਜਬਪਾਂਡੇਮੰਦ੍ਰਫਿਗਾਏ॥ ਖੇਲਕਿਵੜਦਰਸਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥ ਸੂਰਨਥਾਲਦੇਖੋਤਹਨਹੀ॥ ਚਿਤਾਉਈਆਧਿਕ
 ਮਨਮਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਕਹਨਰਸੇਮੈਦੇਖੋਤਹਾਂ॥ ਏਕਦਿਵਾਨਬੈਠੇਜਹਾਂ॥ ਪਾਂਡੇਆਇਤਹਾਨਿਕਟਾਰਾ॥ ਤਾਕੋਗਹਿਦੈਖੇਦ
 ਅਪਾਰਾ॥ ੨੩॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਮਸਤਕਹਾਦੁਖਦੇਤਾਕਿਉਤਿਨੈਕਹਾਤੁਮੋਚੇਗਾ॥ ਕਹਾਮਸਤਸੋਸਿਧਮੈਜੁਨੇਸਤਿਬਚਮੋਗਾ॥ ੨੪
ਚੌ॥ ਏਤਨੇਮੈਜੁਰਜਪੁਗਟਾਏ॥ ਖੇਦਮਸਤਕੋਆਧਿਕਧਰਾਏ॥ ਗਏਸਿਧਤੁਟਸਭਾਇਕਠਾਏ॥ ਦਧਮਹਅਨਗਨਥ॥
 ਲਾਦਿਖਾਏ॥ ੨੫॥ ਸੀਤਜਨਤਹਪਰੈਨੋਕੇਈ॥ ਪਕਰਮਸਤਗੁਰੋਦੁਖਹੋਈ॥ ਕਾਢਥਾਲਤਕੋਤੁਬਦੀਨਾ॥ ਗੁਰਰ
 ਸਮਗਨਖੇਦਨਹਲੀਨਾ॥ ੨੬॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਮਨਮੈਮੈਸਾਵਿਚਾਰਿਯੋਚਲੋਂਠੋਗਇਹਤਿਆਗਾ॥ ਮਸਤਸਿਧਾਏਮਗ
 ਨਪੈਗੁਰਨਾਨਕਰਸਪਾਗਾ॥ ੨੭॥ **ਚੌ**॥ ਜਿਹਸਿੰਧਨਕਾਮਾਨਗਵਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਤੇਜਧਰਾਏ॥ ਕਰਗੋਸਟਸਿੰਧ
 ਨਸੋਭਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਮਤਾਜੋਇਜੁਖਕਾਰੀ॥ ੨੮॥ ਆਗੋਗੋਰਖਮਤਾਕਹਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਨਕਮਤਾਰਖਾਏ॥ ਅਲਮਸਤਜ
 ਨਗੁਰਕਾਥਾਲਆਵਾ॥ ਰਹੋਤਹਾਂਮਨਮੈਜੁਖਪਾਵਾ॥ ੨੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸਿੰਧਈਰਖਬਹੁਧਰੈਦੈਵੈਦੁਖਾਮਪਾਰਾ॥ ਨਿਜਕੋਅ
 ਧੀਬਹੁਕਰੈਪਾਥਰਵਰਖਾਧਾਰਾ॥ ੩੦॥ **ਚੌ**॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕਾਪੀਪਰਜੇਈ॥ ਸਾੜੀਯੋਸਿੰਧਦੈਰਕਰਸੇਈ॥ ਏਹਬਿਧਪਾਏ

ਦੁੱਖ ਅਪਾਰਾ ਭਗਤਿ ਸਿੰਘ ਅਲਮਸਤ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਹੇ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਰੇ ਸਹਾਇ ॥ ਛਠ ਮਹੁ ਪਧਰੇ ਮੁਖ ਆਇ ॥ ਦਰਸਨ
 ਇਹ ਠਾਮੇ ਕੇ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰਸਹਾਇ ਪੁਰਨਾਇ ਛਕੀਜੈ ॥ ੩੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿੰਘ ਦੁਖ ਦੇਖਤਿ ਹਨਿ ਜਮਨੇ ਮੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸੀ
 ਗੁਰ ਕੇ ਇਹ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜਹਤ ਹਕ ਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਖ ਸਿੰਘ ਜਸ ਮੇ ਹਜੁ ਨਾਈ ॥ ਮਸਤ ਗਾਥ ਮੇ ਤੈ ਸ ਅਲਾ
 ਈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਮਨ ਨਵ ਨੀਤ ਸਮਾਨਾ ॥ ਤੁਰਤ ਦਰਦ ਤੁ ਦੁਖ ਦਾਸ ਦਿਖਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕੇ ਜੋ ਨ ਰਤਿ ਅਰੈ ॥ ਈਹਾਂ
 ਖੇਦ ਨ ਰਕਤਿ ਹ ਅਰੈ ॥ ਇਹ ਮੇ ਭੁਨੈ ਭੁਦਰ ਗਾਥਾ ॥ ਕੀਨੀ ਐਰ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਥਾ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਤ ਦਮੋਦੀ ਕੀ
 ਰਹੈ ਬਹਨ ਭੁਰੇਲੀ ਮਾਝਾ ॥ ਗਾਮੇ ਨਾਮ ਭੁਬਨੀ ਥੀਯਾ ਦੁਪਤ ਕਰਸਾਝਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਪਤਿ ਤਿਹ ਸਾਂਤ ਧਰਸਾਈ ਦਾਸ
 ਨਾਮ ਵਰਗੁ ਰੋਕੇ ਭਗਤ ਪਰ ਕਰੈ ਗੁਰ ਪਾਨ ਕੋ ॥ ਨਦੀ ਨ ਕੇ ਤਰਚੇ ਵਰਕਿਯੋ ਸੁਰ ਦੇਵ ਪਰ ਲਾਜ ਤ ਅਨੰਗ ਵਰ ਮਨੇ
 ਤੇਜ ਭਾਨ ਕੋ ॥ ਪਤਿ ਥਾਂ ਮਥਾਤ ਕਰ ਪਲੰਘ ਭੁਜਾਯੋ ਪਾਰਿਕ ਹੈ ਗੁਰ ਵਾਸ ਕਰ ਕਹਿ ਆਏ ਗੁਰ ਅਨ ਕੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਪਵਾਹ ਪ
 ਰਦੇ ਉਐ ਸੇ ਬਾਤ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਪਰਤਿ ਆਗ ਸਭੀ ਸਮਾਨ ਕੋ ॥ ੩੭ ॥ ਐਸਾ ॥ ਗਾਮੇ ਜਾਨਤ ਥੀ ਮਨ ਮੇ ਇਹ ਲੋਛ
 ਸਮਾਨ ਦਮੋਦੀ ਮਾਈ ॥ ਸੇਵ ਕਰੁ ਵਰ ਹੈ ਮਨ ਮੇ ਪਤ ਕੇ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਰਮਾਨਾ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਪਾਨ ਪਰੈ
 ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਐਰੁ ਕਛੁ ਮਨ ਭਾਹਨ ਭਾਈ ॥ ਪੁਪ ਸੁਦੀ ਪਕਰੈ ਨਿਤ ਬੀਦਨ ਪਲੰਘ ਗੁਰੁ ਕਬਾ ਅਨ ਭੁਨਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਾਇ ਛਾਮਨ ਰਹੈ ਕਬਾ ਵੇਂ ਮਮ ਨਾਥਾ ॥ ਗਰੀਬ ਪਰਸਤੇ ਨ ਮਾਤਿਹ ਮੈ ਭੁਨਦੀ ਨਾਥਾ ॥ ੩੯ ॥ ਗਾਇ
 ਤਾ ॥ ਸੁਖ ਤਜ ਗੁਰ ਭਜਨ ਦਰਤਨ ਦੁਖ ਸਜ ਪਤਿ ਰਿਅਰ ਸਰਜ ਗੁਰ ਗਾਇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਦੁਖ ਤਨੁ ਸੁਮਦੁ ਹ ਅਤ ਮ
 ਨ ਕਹ ਕਬਾ ਚਿਤ ਪਨ ਹਮ ਹਰ ਥਾਇ ਹੈ ॥ ਧਰਮ ਮੁਤਾਤਿ ਯਾ ਵਰ ਸੁਮ ਕੁ ਮੁਚਤ ਕਰ ਗਾਜ ਕਹ ਰੋਛੁ ਪਰ ਹਮ ਨ ਸ
 ਹਾਇ ਹੈ ॥ ਵਿਰਹ ਤਨ ਅਹ ਨਿਸਾ ਬਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹ ਕਿਸ ਕਰ ਰੋਛੁ ਰਚਾ ਜਿਸ ਅਸ ਸੁ ਅਲਾਇ ਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮ

ਕਹਾਮਤਜਗਮੈਇਹਭਾਵੈ।ਪੇਮੀਮਿਲਗੁਰੋਕੇਖਪਾਵੈ॥੫੪॥**ਦੋਹਰਾ**।ਤੰਤੇਤਿਨਕੋਦਰਸਦੈਹੋਤੁਕੋਰੋਨਿਹਾਲਾ।ਦੁਖ
 ਨਿਵਰਤੁਮਨਮਹੈਸਦਾਦਸਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੫੫॥**ਭੁਗਤਿਸਿੰਘਤਪਗੁਨਤੇਪਰੇਪੇਮਪਹਚਾਨਾ**।ਸਦਾਪੇਮਵਸਗੁਰਰ
 ਹੈਂਜਨੈਨਾਹਪ੍ਰਾਨਾ॥੫੬॥**ਚੋਪਈ**।ਤਾਹਪੇਮਗੁਰਕਾਮਨਹਕੋ।ਦੁਤੀਮਸਤਰੰਗਕੁਖਨਪਕੋ।ਮਨੋਦੇਰੰਗਸੀ
 ਪੁਦਗੁਈ।ਅੰਧਦਰਸਗੁਰਮਾਣੁਲਈ॥੫੭॥**ਮਗਨਹੋਇਗੁਰੇਅੰਸਅਲਾਯੋ**।ਸੁਨੇਮਾਤਤੁਮਾੰਸਕਰਾਯੋ।ਸਨੁਖਾਸ
 ਥਲੈਤੁਮਤਹਜਯੋ।ਜਾਇਤਹਾਂਇਛੁਪੁਰਨਕੋਯੋ॥੫੮॥**ਨਾਨਕਮਤੇਦਰਸਮੈਜੋਵੈ**।ਤਿਸੀਪੰਥਤੁਮਰੋਪਹਿਅਵੈ॥
 ਮਾਤਗੁਰੂਕੇਬਚਨਸੁਨਾਏ।ਕੀਨਤਿਆਰੀਮਨਹਰਖਾਏ॥੫੯॥**ਦੋਹਰਾ**।ਸਨੁਖਾਦੋਇਸੰਗਮਾਤਲੈਦਾਸੀਦਾਸਅਪਾਰਾ॥
 ਬਚਨਮਾਨਪਮਾਨਕੀਯੋਗੁਲੇਮਹੁਰਤਧਾਰਾ॥੬੦॥**ਦੋਹਰਾ**।ਦਰਬਾਰਬੰਦਨਾਮਾਤਕਰੀ।ਅਰਧਵੈਸਾਖਹਰਖਮਨਧ
 ਰੀ।ਉਦਰਰਬਚਕੀਨਪਮਾਨਾ।ਸਾਥਸਨੁਖਾਹਰਖਧਰਨਾਨਾ॥੬੧॥**ਦਾਸੀਬਹਲਾਂਦਾਸਤੁਰੰਗਾ**।ਚਲੇਮਾਤਸੀ
 ਗਧਾਰਉਮੰਗਾ।ਤਾਰਨਤੁਰਨਪ੍ਰਿਥਮਦਿਨਵਾਸਾ।ਕਰਮਜਨਕੀਨੀਅਰਦਾਸਾ॥੬੨॥**ਦੋਹਰਾ**।ਕਰਪਮਾਨਾਤਹਤੇਤੇ
 ਪੰਥਰੈਨਬਸਦੋਇ।ਚਤੁਰਥਾਦਿਨਪਹੁਚੇਤਹਾਂਮਨਮੈਅਨੀਦੋਹਾਇ॥੬੩॥**ਚੋਪਈ**।ਅਗੇਰਾਮੋਇਮਸੁਨਪਾਈ।ਸਨੁਖਾ
 ਸਹਤਮਾਤਾਜੀਆਈ।ਅਤਅਨੰਦਧਰਅਗੇਦੋਰੀ।ਪੇਮਚਾਖਮਦਮਾਨੋਬੋਰੀ॥੬੪॥**ਦੋਹਰਾ**।ਮਾਤਕੇਪਗਲਪਟਾ
 ਈ।ਮਨੋਰੰਕਨੀਨੋਨਿਧਪਾਈ।ਮਾਤਪੀਰਜਦੀਨਅਪਾਰਾ।ਅੰਕਮਾਲਧਰਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੬੫॥**ਦੋਹਰਾ**।ਬਹੁਰਦਮੇਵੀ
 ਮਾਤਕੇਗਹੋਚਰਨਹਰਖਾਈ।ਮਾਤਸੀਸਗਹਿਅੰਕਧਰਮਾਨੰਦਕੁਸਲਅਲਾਈ॥੬੬॥**ਵਿਰਹਤਾਪਤਤਛਿਨ**
 ਗੇਮੇਇਖਪ੍ਰਾਰੀਕੋਰੂਪਾ।ਜੈਸਰੰਕਨੀਨਿਧਲਹੈਤੈਸੇਤਾਹਸਰੂਪਾ॥੬੭॥**ਚੋਪਈ**।ਬਹੁਰੇਰਾਮੇਪੀਰਧਰਾਈ।ਮਾਤ
 ਨਾਨਕੀਅੰਗਮਿਲਾਈ।ਸੀਸਹਾਥਧਰਮੈਸਅਲਾਯੋ।ਅਟਲਤਹਾਗੁਨਖੇਦਰਹਾਯੋ॥੬੮॥**ਤਬਅਨੰਦਧਰਨਿ**

ਜਗ੍ਹਾਮਾਈ ਜੇਉ ਨਿਕੇਤਨ ਦੀ ਨਜੁਹਾਈ ਤਿਹ ਠਾਡੇਰਾ ਦੀ ਯੋਬਨਾਈ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਕਵਿਹੁ ਕੀ ਗਾਇ ॥ ੬੯ ॥ ਸਾਂ
 ਈਦਾ ਸਕਹੁ ਜੇ ਰਚੇ ਹਰਿਗੋ ਵਿਦ ਕੇ ਹੇਤੁ ਤਾਂ ਸੱਸਰ ਪਾਵੈ ਨਹੀ ਸੁਰ ਪਤਿ ਕੇ ਰਨ ਕੇਤੁ ॥ ੭੦ ॥ ਪਲੰਘ ਰੂਸਾਇ ਤੀਨ
 ਤਹ ਦਏ ਪਸਾਦਿ ਭੇਟ ਪਗ ਬਿਨਤੀ ਕਏ ਸਾਂ ਈਦਾ ਸਗੁ ਪਲੰਘ ਹਜ਼ੂਰਾ ਲੇਟ ਤੁਪੇ ਮਰਿ ਦੇ ਭੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ਤਿਧਾ ਜਾਇ ਤ
 ਬੰਝੇ ਸਅਲਾਈ ਹੋ ਪਤਿ ਉਠੇ ਹੋ ਮਤ ਬਡੁ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਹੋ ਸੇਵ ਪਨ ਪਮਾਰੀ ਆਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੭੨ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਕਹਦਾਰ ਗੁਰਾ ਆਇ ਹੈ ਪਾਛੇ ਮਾਤਾ ਆਇ ਮੇਹ ਬਹਨ ਤਿਹ ਸੰਗੈ ਚਲੇ ਦਰਸਤੁ ਮਪਾਇ ॥ ੭੩ ॥ ਛੁਪੇ ਤਬ ਪਤਿ ਕੀਨ ਉਚ
 ਰਸ ਫਲ ਜਗ ਜਨ ਮਤੁ ਮਾਰਾ ਇਛੁ ਪੁਰ ਕਰਤੇ ਦਰਸੈ ਬਹਨੁ ਸੁਧਾਰਾ ਹਮ ਅੰਗ ਨ ਭੁਰ ਪੁਰ ਦੇਖ ਗੁਰ ਮੇਹ ਭੁਲਾ
 ਏ ਤੁਮ ਪ੍ਰਯਾਗੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਇਛੁ ਮਮ ਨ ਹੁ ਪਰਾਏ ਕਹਦਾਰ ਪਤਿ ਰਧ ਰਕ ਛੁਦਿ ਨ ਪਾਛੇ ਆਇ ਹੈ ਚਲੇ ਦੇਰ ਤਜ
 ਦਰਸ ਕਰਮਾਨ ਉਠੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ੭੪ ॥ ਅਕਿਲਾ ਗਰਮੀ ਚਰ ਪਸਾਦਿ ਮਾਤਾ ਦਿਗਲ ਅਯੋ ਮਾਤ ਦਰਸ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਚਰਨ ਲਪਟਾਏ ਗੀ ਗਧੀ ਰਬਹੁ ਦੀ ਨਕ ਯੋਤਿਨ ਜੇਰ ਕਰਾ ਹੋ ਮਾਤ ਗੁਰੂ ਕਬ ਆਇ ਕੋਹੁ ਮੁਹ ਹਰਖ ਧਰਾ ॥ ੭੫ ॥ ਕ
 ਯੋ ਮਾਤ ਪਰਧੀ ਰਗੁਰੂ ਭੀ ਆਇ ਹੈ ਨਨਕ ਮਤ ਕੀ ਇਛੁ ਤਿਹ ਠਾਂ ਜਾਇ ਹੈ ਤਿਸੀ ਪੰਥ ਠਿਗਇ ਹਠਾਂ ਦਰਸਨ ਦੇਹ
 ਗੋ ਹੋ ਸੁਨਤ ਧੀਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸੁਧ ਲੇਹ ਗੋ ॥ ੭੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ਸਾਂ ਈਦਾ ਸਮਨ ਹਰਖ ਗੁਇ ਬਹੁਰ ਚਰਨ ਲਪਟਾ
 ਏ ਗੁਰੂ ਮਹਲ ਲਖ ਮਾਤ ਸੋ ਅਨੰਦ ਪਾਰ ਮਹਾਇ ॥ ੭੭ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗਾਥਾ ਭੁਈ ਅਪਾਰਾ ਭੁਖੇਂ ਕਥਾਰੀ ਬਬ ਫਦ
 ਰਾ ਗੀ ਗਮਾਤ ਸੁਖਾ ਸਿਉ ਪਹੁਚਾਈ ਭੁਰੇ ਲੀ ਮਾਝ ਰਹੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੭੮ ॥ ਏਕ ਦਾਸ ਗੁਰਨਿਕਟ ਪਠਾਏ ਤਤਾਛਿ
 ਨਦਾਸ ਗੁਰੂ ਦਿਗ ਅਯੋ ਸਬਾ ਬਿਤੰਤ ਗੁਰ ਕੇ ਕਹ ਦੀਨੋ ਸੀ ਗੁਰ ਸੁਨਤ ਹਰਖਾ ਚਿਤ ਚੀਨੋ ॥ ੭੯ ॥ ਮਸਭਦ
 ਸਾਚਿਤ ਵਨ ਕਰੀ ਸੀ ਗੁਰ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੇਨੁ ਦੂਜਾ ਦਿਨ ਆਹਿ ਪਤੀ ਦਾਸ ਰੱਛ ਕਰਤਾਰ ॥ ੮੦ ॥ ਕੋਲਾਂ ਗੁਰੁ

ਰਕੀ ਨਪਾਨਾ ਧੀਰਜਤ ਕੋਈ ਨਮਹਾਨਾ ਨਨਕਮਤੇ ਦਰਸਕਰਾਵੇਂ ਰੋਹਿਤਮਮਨੁਖਪਾਵੇ ॥੮੧॥ ਕਹੋਕੇ ਲਾਜੇਆ
 ਰਿਖਤੋਗੀ ਕੋਰਸਕਤੁਕਿਧਾ ਮੋਰੀ ਸੇਵਹੇਤਦਸਸੰਪਾਏ ਏਧੀਰਜਗੁਰਪਾਨਕਰਾਏ ॥੮੨॥ ਗੁਰਦਾਸਬੁਢੇਕੋ
 ਸੰਪਕੈਨਗਸੇਨੁਪਹੇਤਾ ਅਰਪਸਹਸਸੀਗਸੈਨਲੈਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਕੇਤਾ ॥੮੩॥ ਦਰਬਾਰਤਖਤਕਰਬੰਦਨਕੀਨੇ
 ਬਹੁਰਪਾਨਾ ਦਾਸਪੇਮਮਨਕੁਖੋਚਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ॥੮੪॥ ਪੰਥਗਾਥਕਹਕਥਾਬਧਾਵੈ ਕਾਵਿਮਨਭਾਰ
 ਖੇਦਕੋਪਾਵੈ ਤਾਂਤੇਪੰਥਕਥਾਨਹੁਖੀ ਭਾਈਕਰੇਸੁਮੇਗੁਰਸਾਖੀ ॥੮੫॥ ਕਰ੍ਹਮਾਝਪਿੰਗਲਾਦਿਗਹੀਨਾ ਰੋਹੇਸ
 ਦਗੁਰਕੋਰਸਲੀਨਾ ਮਨਮੇਚਹਤਚਲਮੇਨਜਾਵੈ ਨਿਰੁਪਨਹਪੰਥਾਦਿਖਾਵੈ ॥੮੬॥ ਇਛਾਮਨਾਇਹੁਤਕ
 ਰਸਤੁਪਟਕੀਗੁਰਜਾਨਾ ਦਰਸਦਾਸਕੇਦੇਹੰਗੇਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ॥੮੭॥ ਗੁਰਤਸਿੰਘਭੁਖੇਸੰਕੇਚਾਜਾ
 ਨਾਵਿਥਾਰਕਥਾਭਵੇਮੇਚਾ ਪਿੰਗਲਦਸਾਪੇਮਕੀਜਾਨੀ ਤਤਾਛਿਨਪਹੁਚੇਸਤਿਗੁਰਗਮਾਨੀ ॥੮੮॥ ਪਿੰਗਲਸੁਨਤ
 ਚਰਨਲਪਟਾਏ ਤੁਹਤੁਹਮੁਖਬਚਨਅਲਾਏ ਸੀਮੁਖਕਹਉਰਹਮਮਪਾਏ ਨਹਉਠੈਬਚਮੇਸਉਚਾਰੇ ॥੮੯॥ ਪਰੁ
 ਚਰਨਛੋਰੈਨਹੀਅੰਜਨਰਜਾਦਿਗਪਾਇ ਨੈਨਅਮਮ ਰਜਚਰਨਕੀਭਾਗਬੇਭੁਇਹਆਇ ॥੯੦॥ ਚੋਪਈ ਜਬੈਚਰਨਰਜ
 ਨੇੜੀਗੁਰੀ ਭੁਏਸੁਪਾਵਿਗਾਜੇਤਅਪਾਰੀ ਹਰਿਗੁਰਦਿਦ੍ਰੁਪਲਖਾਏ ਅਤਮਨੀਦਨਿਜਮਨਮੇਪਾਏ ॥੯੧॥ ਤਾਂਸ
 ਮੇਅਨਦਭੁਏਜੁਤਾਕੇ ਕਾਹੁਗਮਨਹਜੇਲਖਸਾਕੇ ਪਿੰਗਲਸੀਗੁਰਦਰਸਨਿਹਾਰਾ ਕਪਾਟਖੁਲੇਕੁਮਦੁਰਨਿਵਾ
 ਰਾ ॥੯੨॥ ਸੀਗੁਰਕੀਉ ਸਤਤਕਰੀਸੁਨੇਸੀਤਮਨਲਾਇ ਪੇਮਮਗਨੋਹਯੋਤਬੈਐਸੇਬਚਨਅਲਾਇ ॥੯੩॥
 ਭੁਜੀਗਪਾਤਛੰਦਾ ਭੁਵੰਪਾਰਦਾਸੀਕਰੇਬੇਦਗਾਵੈ ਨਿਤਿਨੇਤਬੇਦਨਹੀਅੰਤਪਾਵੈ ਤੁਹੀਰਾਮਰੂਪੀਸੁਤੀਖੰਭਿਧਾ
 ਰੇ ਨਗਸਿੰਘਪੈਦਾਸਦੇਖੀਬਿਦਾਰੇ ॥੯੪॥ ਸਦਾਦਾਸਪਰੇਪ੍ਰਭੂਦੀਨਦਮਾਲਾ ਬਸੇਦਾਸਅੰਗੀਰਿਦੈਤੋਰਆ

ਲਾਸਤੀਰੂਪਧਾਰੇਤੁਹੀਚੀਨਹੇਤੀਹਰੇਗੁਰਮੇਧਾਨਹੀਪਾਇਭੁਤੀ॥੬੫॥ਅਮੀਜੀਵਪੁਰੀਜਸੀਕੈਸਗਾਵੇ॥ਤੁਰਤੀਤਰੁਪੰਨ
ਹੀਤੇਹਪਾਵੇ॥ਪ੍ਰਭੂਮੇਗਇਛਾਬਜੇਰਿਦੇਮੇਰੇ॥ਅਸੀਬੈਨਕੁਖੇਜੁਗੀਹਾਬਜੇਰੇ॥੬੬॥ਦੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਹਰਖਤਰੁਏਬਰੰਬੁ
ਹਕਹਤਾ॥ਮਗੇਜੀਇਛਾਧਰੇਮਨਮੈਧਰਉਮਾ॥੬੭॥ਦੋ॥ਪੀਂਗਲਕਹਾਦਰਸਮਮਦੀਜੇ॥ਰਿਦੈਵਸਇਛਾਪੁਰਨਕੀ
ਜੈ॥ਤੀਨਬੇਰਗੁਰਮੰਗਅਲਾਈ॥ਤਹਦਰਸਕੀਇਛਾਸੁਨਈ॥੬੮॥ਸੀਗੁਰਕਹਾਦਰਸਤੁਮਕਰੋਹਾ॥ਤੀਨਰੂਪਹਮਰੋਵਿ
ਗਧਰੋਹਾ॥ਇਹਮਮਰੂਪਨਵਮਦਰਸਾਵੇ॥ਦਸਮਰੂਪਾਦਿਖਦੇਹਤਜਾਵੇ॥੬੯॥ਦੋ॥ਬਹੁਰਧਾਮਗੁਰਜਾਇਹੋਹੇਪੀਂਗਲ
ਲਖਨਹਰਖਤਰੁਏਬਹੁਰੇਕੀਨਬਖਾਨ॥੧੦੦॥ਦੋ॥ਮਮਦ੍ਰਿਗਕਰੇਅੰਧਖਪਾਵੇ॥ਤੇਹਦੇਖਨਹਮੇਗਦਿਖਵੇ॥ਸੀ
ਗੁਰਕਹਾਨੈਨਤੁਮਧਰੋ॥ਸਤੀਵਿਚੁਹਰਿਰੂਪਨਿਹਰੇ॥੧੦੧॥ਅਸਕਹਕੀਨੋਪੁਨਿਉਪਦੇਸਾ॥ਸਤਿਨਾਮਾਰਿਦਮਹਿ
ਪ੍ਰਦੇਸਾ॥ਪੀਂਗਲਸਤਨਾਮਾਰਿਦਾਯੋ॥ਜੁਧਜਤੁਇਮਨਖੁਖਪਾਯੋ॥੧੦੨॥ਦੋ॥ਜੇਠੇਆਦਿਕਚਗਸਿੱਖਤਾਂਸਿਉ
ਚਰਚਾਕੀਨ॥ਪੀਂਗਲਨਿਸਜਾਗਤਰਯੋਸੀਗੁਰਕੇਰਸਲੀਨ॥੧੦੩॥ਦੋ॥ਤੀਨਦਿਵਸਗੁਰਤਹਾਰਹਾਏ॥ਅਤਿ
ਅਨੰਦਬਹੁਚਰਤਕਰਾਏ॥ਬਹੁਗੇਤਿਹਤੇਕੀਨਪਾਨਾ॥ਪੀਂਗਲਕੋਧੀਰਜਦੈਨਾ॥੧੦੪॥ਗੁਗਤਿਸਿੰਘਅਬਤਹਾਂ
ਸਿਧਾਏ॥ਤੀਨਦੇਹੁਰੇਪ੍ਰਗਟਾਦਿਖਾਏ॥ਤੀਨਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨਪਾਯੋ॥ਪੀਂਗਲਪੁਨਗੁਰਧਾਮਾਸਿਧਾਯੋ॥੧੦੫॥ਦੋ॥
ਪੰਥਚਰਤਗੁਰਕਰਤਬਹੁਗੀਗਕੀਨਾਇਸਨਾ॥ਚਰਨਗੁਰੂਲਖਜਾਨ੍ਹਵੀਨਿਜਪਾਵਨਾਨਿਯਜਾਨ॥੧੦੬॥ਸੀ
ਰਠਾ॥ਦੀਨੋਦਨਅਪਾਗਬਿਪ੍ਰਨਕੋਸੀਗੁਰਤਹਾਂ॥ਭੋਜਨਵਾਰਨਪਾਰਦੇਤਅਸੀਸਾਂਪੁਦਤਮਨ॥੧੦੭॥ਦੋ॥ਪਈ
ਤੀਨਦਿਵਸਗੀਗਾਤਰਹੋ॥ਹਰਿਗੁਵਿਦਗੁਰਆਨਦਲਹੋ॥ਕਰਮੋਜਨਪੁਨਕੀਨਪਾਨਾ॥ਨਾਨਕਮਤੇਚਰਚੁ
ਖਖਾਨਾ॥੧੦੮॥ਹੜਪ੍ਰਿਥਮਾਦਿਨਤਹਪਹੁਚਾਏ॥ਨਾਨਕਮਤੇਦਰਸਗੁਰਪਾਏ॥ਸੁਨਅਲਮਸਤਸੀਗੁਰਆਏ॥ਅ

ਲਖਖਮਾਨਾਪਿੰਗ

ਤਿਅਨੀਦਨਿਜਮਨਮੇਪਏ) ੧੦੮) ਦੋਹਰਾ) ਚਰਨੰਬੁਜਲਪਟਤੁਮੇਮਸਤਧਾਰਭੁਖਰਾ) ਸਿੱਧਖੇਦਤਬਦੁਰਹੁਇਸੀ
 ਗੁਰਕੇਭੈਧਾ) ੧੧੦) ਦੋਹਰਾ) ਤਬਅਲਮਸਤਭੁਰਭੁਖਪਾਵਾ) ਗੁਰਨਨਕਜਮਰੂਪਲਖਾਵਾ) ਕਰਉਸਤਤਨਨਕਨਿਰੀ
 ਕਰਾ) ਤੁਮਹੀਧਰਛਠਮਬਪੁਧਾ) ੧੧੧) ਕਿਵਲਸੇਟਕਹੇਤਦਿਆਲਾ) ਅਵਤਾਰਭੁਮੇਤੁਮਰਜਗਆਲਾ) ਅਸਕ
 ਹਬਹੁਰਚਰਨਲਪਟਏ) ਸੀਗੁਰਅਨੀਦਕੁਸਲਅਲਏ) ੧੧੨) ਦੋਹਰਾ) ਮਸਤਕਹਾਪਰਕੁਸਲਹੈਤੇਹਦਪਾਕੇਸਾਥਾ)
 ਸਿੱਧਖੇਦਪੀਪਰਜਰੋਹੇਪੁਰਦੀਨਨਾਥ) ੧੧੩) ਸ੍ਰੀਯਾ) ਧੀਰਦੀਏਤਿਨਕੋਕਰਪੀਕਜਨੀਰਕਮੰਨੂਲਪੁਰਮਗਏ)
 ਸੱਤਿਨਾਮਕੁਮੰਤੁਉਚਰਕੀਏਜਲਭਾਰਦੀਏਰੁਵਪੀਪਰਪਏ) ਗੁਰਅੰਪਤਹਰੇਸੁਭਅੰਗਨਦੇਖਕੈਮਸਤਰਿਦੈਹਰਥਏ
 ਕੁੰਕਮਘੋਰਕੈਛੀਟਦਏਗੁਰਪੀਪਰਪਤਸਭੀਲਪਟਏ) ੧੧੪) ਸ੍ਰੀਮੁਖਅੰਸਉਚਰਕੀਏਇਹਛੀਦਰਹੈਜਦਹੀਸੀ
 ਗਪਤਾ) ਮਸਤਅਚੱਲਰਹੈਧਰਉਪਰਸਤਪਦੀਜਿਹਅਵਨਸਾਂਤਾ) ਪੀਪਗਇਹਗੁਰਨਨਕਕੋਜਿਹਦਰਸਨਤੇਅਪ
 ਚਿਘਨਸਤਾ) ਕਰਜੋਰਕਰੀਬਿਨਤੀਬਿਧੀਏਪੁਰਮੋਹਕਹੋਕਿਹਤੇਉਤਪਤਾ) ੧੧੫) ਦੋਹਰਾ) ਹਰਿਗੁਵਿੰਦਾਬਿਨਤੀਜੁਨੀ
 ਸ੍ਰੀਮੁਖਕੀਨਉਚਰਾ) ਕਥਾਬਿਰਧੋਬੇਰੀਜੁਨੇਮਨਮੇਜਨਾਵਿਥਾ) ੧੧੬) ਦੋਹਰਾ) ਏਕਸਮੇਗੁਰਨਨਕਦੇਵਾ) ਚਰਚਾਕੀਨੀ
 ਅਲਖਅੰਭੇਵਾ) ਸਿੱਧਈਰਖਾਮਨਮੇਪਾਈ) ਨਿਜਮਾਥਾਤਬਪ੍ਰਗਟਦਿਖਾਈ) ੧੧੭) ਕੇਮਿਗਾਨੀਧਰਉਤ੍ਰਏ) ਕੇ
 ਉਅਗਨਮੁਖਸਰਪਧਰਏ) ਕਿਨਪਾਥਰਕੀਵਰਖਾਧਾਰੀ) ਰਹੇਹਰਗੁਰਅਚਲਨਿਹਾਰੀ) ੧੧੮) ਦੋਹਰਾ) ਸਿੱਧਸ
 ਭੀਇਕਠੇਰੁਏਮਯਾਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ) ਕੁੰਭਪਿਤਾਸਮਧਰਤਬੈਠੁਮੀਧੀਰਗੁਇਨਾਸ) ੧੧੯) ਦੋਹਰਾ) ਇਹਪੀਪਰਤਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ) ਬੈਠੇਉਤ੍ਰਏਚਹਤਦੁਖਮਾਨਾ) ਕਰਪੀਜਾਗੁਰਜਾਂਪਰਲਏ) ਪਤਪਾਤਪੀਜਾਦਰਸਏ) ੧੨੦) ਭੁ
 ਮਤਧਰਨਗਰਸਗਲਉਤ੍ਰਏ) ਪੀਪਰਕੋਨਹਪਤਹਲਾਵੈ) ਹਰਸਿੱਧਸੁਚਰਨੀਲਗੇ) ਭੂਲਾਛਿਮਾਇਪੇਮਰਸ

ਪਾਗੇ) ੧੨੧) ਦੋ) ਇਸੀ ਹੋਤ ਨਨਕ ਮਤ ਨਨਕ ਨਾ ਮਧਰਾਇ) ਚੋਟੇ ਰਧਰਾ ਸਬ ਫਟ ਗਈ ਅਚੋਲ ਭੂਮਾਇ ਹਆਇ) ੧੨
 ੨) ਦੋ) ਤਾਦਿਨ ਤੇਜੇ ਪਤ ਉਗਾਵੇ) ਗੁਰਨਾਨਕ ਪੰਜਾਵੇ ਸਟਾਵੇ) ਮਸਤ ਸਾਬ ਪੁਨਈ ਰਖ ਕੀਨੀ) ਜਾਕੇ ਪੀਪਰ ਮਭਿਕੇ
 ਹੀਨੀ) ੧੨੩) ਗੁਰਨਾਨਕ ਅਬਹਰਿ ਆਕੀਨੇ) ਕੁੰਕਮ ਛੀਟ ਪਾਤਾਇ ਹਈਨੇ) ਅਬਤੇ ਕੁੰਕਮ ਛੀਟਾਇ ਖਾਵੇ) ਕਰੇ ਦਰਸ
 ਨਰਜਨ ਮਨ ਆਵੇ) ੧੨੪) ਦੋ) ਬਿਧੀਏ ਤਬ ਬੰਦ ਨਕਰੀ ਮਨੇ ਮੇਹਰ ਖਾਪਾਰਾ) ਮਸਤ ਹਰਖ ਧਰਮ ਨਵਿਖੇ ਜੇਜੇ ਕੀਨ ਉ
 ਚਾਰ) ੧੨੫) ਕਲਸਾ) ਹਾਥ ਜੇਰ ਕਹੈ ਅਰੂਪਾ) ਇਛਾ ਮਾਇ ਆਰਚੇ ਅਨੂਪਾ) ਤੀਨ ਦੇਵੇ ਚੌਦਹਿ ਪੁਰਗਾਮੀ) ਆਪ ਅਲੇ
 ਪਰੋਤੁ ਮਸੁਆਮੀ) ੧੨੬) ਤਿਉਂਗੀ ਛੰਦ) ਲੀਲਾ ਕਰ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਣ ਕਾਮੀ ਜਗ ਕੀ ਰਖਾ ਧਾਰਤੋਹ) ਪੰਕਜ ਸੁਤ ਪਾ
 ਲੋ ਸੰਕਰ ਕਾਲੇ ਨਟ ਸਮੇ ਕੋਤ ਕਜਾਰ ਤੋਹ) ਨਰਦ ਮਨੋਤਰਾ ਪਾਇਨ ਓਰਾ ਦਾਸ ਖੇਦ ਹਿਤੁ ਧੋਰੇ) ਲੀਲਾ ਜਗ ਧਾਰੇ ਖੇਦ ਨ
 ਵਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਪੁ ਆਪ ਕਰੇ) ੧੨੭) ਦੋ) ਪੰਚ ਮਰੂਪ ਗੁਰਤੁ ਮਹੀ ਪਯੋ) ਅਬਇ ਹਜੰਦਰ ਰੂਪ ਬਨਯੋ) ਬਹੁ ਬਹੁ ਮਮਰੇ
 ਛਾਕੀਜੇ) ਸਿਦਕ ਚਰਨ ਰਜ ਮੇ ਕੋ ਦੀਜੇ) ੧੨੮) ਇ ਮਕਹ ਪਰ ਚਰਨ ਲਪਟਈ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਤਾ ਹਉਠਾਈ) ਮੁ
 ਖੇ ਸੋ ਕਹਾਂ ਮਾਂਗਾ ਰੁਚੇ ਜੇਈ) ਕਛੂ ਮਦੇ ਇਨ ਹਮ ਤੋਹੇਈ) ੧੨੯) ਦੋਹਰਾ) ਮਸਤ ਕਹਤੁ ਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਾਹਰੀ ਨਹੋ ਕੇਇ
 ਏਕ ਅਸਤੁ ਚਰਨ ਕੀ ਸਿਦਕ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇ) ੧੩੦) ਦੋ) ਤਬਾਸੋ ਤਬ ਚਕਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ) ਮਸਤ ਹਰਖ ਧਰਬੰਦ
 ਨਠਨਾ) ਐਸੇ ਸਕਲ ਸਿੰਧ ਜੁਨ ਪਯੋ) ਆਏ ਗੁਰ ਭਵ ਪੀਪਰ ਪਯੋ) ੧੩੧) ਆਏ ਸਿੰਧ ਸਕਲ ਰਿਸ ਧਾਰੇ) ਆਂਧੀ
 ਵਰਖਾ ਪਾਥਰ ਮਾਰੇ) ਦੂਰ ਦੂਰ ਗੁਰੇ ਨਰਨ ਹੋਈ) ਹਰ ਪਰੇ ਬਲ ਚਲੇ ਨੋਕੇਈ) ੧੩੨) ਦੋਹਰਾ) ਮਨ ਹਾਰ ਚਰਨੀ ਲ
 ਗੇ ਦਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਆਇ) ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਮਰੂਪਾ ਦਿਖ ਸਤੀ ਸਿੰਧ ਹਰਖਾਇ) ੧੩੩) ਦੋ) ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਨ ਪੰਥ ਕਿਹ ਆਏ) ਕ
 ਹਾਂ ਬਸੇ ਕਹ ਪੁਤ ਕਹਾਏ) ਕਾਸਿੰਖਿ ਆਸਿੰਖ ਨਜਗਤਾਰੇ) ਹੁਇ ਗੁਰ ਹਮੇ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰੇ) ੧੩੪) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਵਾਚ)

ਪੰਥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਆਏ ॥ ਅਕਾਲ ਪਾਸ ਬਸ ਪੁਤ ਕਹਾਏ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਦੇ ਸਿੱਖ ਨ ਤਰੇ ॥ ਸਤੀ ਪੰਥ ਇਨ ਕੇ ਪਗ ਰੁਰੇ ॥ ੧੩ ॥
 ੬ ॥ ਕਹੈ ਸਿੱਧ ਦਰਸਨ ਮ ਮਲੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਅਧਿਕ ਹੋਇ ਸੁਖ ਕੀਜੈ ॥ ਕਹਹੁ ਰਦਰਸਨ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥ ਧਾਰਿਯੋ ਚਹੈ ਨਾਹ
 ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੩੧ ॥ ੬ ॥ ਸਿੱਧ ਹੋਇ ਤੁਮ ਮਨੁ ਪਰਸੀ ਗੁਰਗਰਬ ਪੁਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਹੁ ਚਰਚਾਈ ॥ ਗੁਰਗਤਿ ਸਿੰਘ ਨਿਰ
 ਧਾਰ ॥ ੧੩੨ ॥ ੬ ॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਗੁਰ ਪਗਲ ਪਟਯੋ ॥ ਛਿ ਮੋਰੁ ਲ ਅਸ ਮੁਖੇ ਅਲਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਮਸਤ ਪਗਲਾ ਗੋ ॥
 ਛਿ ਮੋਰੇ ਹਈ ਰਖ ਮਦਤਿ ਆਗੋ ॥ ੧੩੩ ॥ ੬ ॥ ਮਸਤ ਚਰਨ ਸਭੁ ਹੀ ਸਿੱਧ ਪਰੇ ॥ ਕਹਹੁ ਮੁਖ ਸੋ ਬਚਰੇ ॥ ਗੁਰ ਆਗਿ ਆਪ
 ਰ ਮਸਤ ਛਿ ਮਕਰ ॥ ਕਹਹੁ ਰਬਹੁ ਰਨਈ ਰਖ ਮਨ ਧਰ ॥ ੧੩੪ ॥ ੬ ॥ ਕਹਹੋ ਗੋਰਖ ਸਭੁ ਸਿੱਧ ਸੋ ਅਬ ਤੇਈ ਰਖ ਆਗਾ ॥ ਯਾ
 ਹੋਰ ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਤਬ ਹੋਵੇ ਬਡੁ ਭਾਗ ॥ ੧੩੫ ॥ ੬ ॥ ਸਿੱਧ ਮਾਨ ਗੋਰਖ ਬਚਲੀਨੇ ॥ ਗੁਰ ਆਇ ਸਭੇ ਪਾਨ ਕੀਨੇ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧ ਸਭੀ ਸਿੱਧ ਜਬ ਗਏ ॥ ਮਸਤ ਗੁਰ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲਏ ॥ ੧੩੬ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਗੁਰ ਤਹ ਰਹਾਏ ॥ ਪਾਵਨ ਕੀਨੇ ਚਰਨ ਮਹਾਏ
 ॥ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡੁ ਜੇ ਜੀਵਹ ਤਨੇ ॥ ਭਏ ਮੁਕਤ ਭਵ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੧੩੭ ॥ ੬ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਸਾਵਣ ਕੇ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਨ ਪਾਨ ॥
 ਮਸਤ ਤਬੈ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਸੁਨਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧੩੮ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਆਗਿ ਆਮ ਮੋਹੇਈ ॥ ਛੁਟਾ ਮਰੂ ਪਤੁ ਮਰੇ ਗੁਰ
 ਦੁਖ ਖੇਈ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਬਹੁ ਰੇਤ ਨ ਤ ਆਗੋ ॥ ਜਾਹਧਾ ਮਗੁਰ ਕੇ ਰਸ ਪਾਗੋ ॥ ੧੩੯ ॥ ੬ ॥ ਅਬ ਦਰਸਨ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸ
 ਫਲ ਮਾਨੇ ਰਬਹੁ ਯੋ ਮੇਰਾ ॥ ਤਤੇ ਅਛੁ ਤੇ ਤਨ ਆਗੋ ॥ ਆਗੇ ਜੇ ਆਇ ਸਤਿ ਭਲਾ ਗੋ ॥ ੧੪੦ ॥ ੬ ॥ ਹਰਗੁ ਵਿਦਹ
 ਰਖ ਤਕਹੁ ਤੀਨ ਬਰਖੈ ਸਾਜਾ ॥ ਰੋਹਰਖ ਧਰ ਸੇਵਕ ਰਾਪੁ ਨ ਜਾਵੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੧੪੧ ॥ ੬ ॥ ਇਹ ਠਾਊ ਆਪੁ ਖੇਤੁ ਮਾ
 ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਮਸਤ ਹਰਖ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਦੇਈ ਰਜ ਗੁਰ ਕੀਨ ਪਾਨ ॥ ਮਸਤ ਹਰਖ ਧਰ ਬੰਦ ਨ ਠਨਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ੬ ॥ ਹੁਇ ਸ
 ਵਰਗੁ ਰਤ ਬੈ ਸਿਧਾਏ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ ਨਿਜ ਸੈਨ ਲਵਾਏ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਸਿੱਖ ਤਰਾਨੇ ਕਾ ॥ ਸਤ ਨਾਮ ਕਾ ਧਰਮ ਨ ਦੇ

ਕਾ) ੧੪੯) ਏ) ਗੀਗਾਤਟਮਾਵਤਪ੍ਰਭੂਕਛੁਕਾਦਿਵਸਕਰਵਾਸਾਮੱਜਨਕਰਬਹੁਦਾਨਦੈਬਿਧੀਏਕਰਅਰਦਾਸਾ) ੧
 ੫੦) ਏ) ਪੁਤ੍ਰਜੀਰੀਗਾਉਤਪਤਕੈਸੋਮੋਕੋਕੋਹੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੈਸੋਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਭੁਗੀਰਥਅਨੀ) ਤਰਨਪਿਛੋਤਤ
 ਖਮਾਨੀ) ੧੫੧) ਸਰਬਕਥਾਗੁਰਤਹਸੁਨਈ) ਜੇਸਭਕੋਹੋਗ੍ਰਿਥਬਛੁਜਈ) ਮੁਨਾਬਿਧੀਏਮਨਅਨਦਪਾਯੋ) ਹਰਿਗੁ
 ਵਿਦਕੋਪਗਲਪਟਯੋ) ੧੫੨) ਏ) ਅਸਟਦਿਵਸਤਿਹਠਾਰੋਹਕੀਨੇਚਰਤਅਪਾਗਦਾਨਭੋਜਨਾਬਿਪ੍ਰਨਦੀਯੋਜੋਕੋਵਾ
 ਰਨਪਾਰ) ੧੫੩) ਏ) ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਨਿਕੀਨਪਮਾਨਾਤੀਰਥਥਾਨਓਰਧਰਧਮਾਨਾਸ੍ਰੀਗੁਰਤੀਰਥਜੀਗਮਭੁਗੀ)
 ਕਹਕਾਵਿਚਲਤਖੇਦਜਨਟਾਰੀ) ੧੫੪) ਜਹਕੁਰਪਾਂਡਵਭੁਧਮਚਾਈ) ਸਿਪਾਵਨਥਲਜਨਮੁਖਦਾਈ) ਤਿਹਠਾਂਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਮੱਜਨਕੀਨੋ) ਦਾਨਬਹੁਤਾਬਿਪ੍ਰਨਕੋਦੀਨੋ) ੧੫੫) ਸ੍ਰੀਮੁਖਉਪਮਾਕਰੀਅਪਾਗਾਕੁਰਖੇਤ੍ਰਤੀਰਥਅਤਿਭਾਰ
 ਏ) ਮੁਨਸੈਨਸਭੀਮਜਨਾਏ) ਦਿਜਨਦਾਨਮਨਾਏਛੁਤਪਾਏ) ੧੫੬) ਏ) ਬਹੁਗੋਬਿਨਪਦਤਾਨਗੇਗੁਰਗਾਰਅੰ
 ਚਰਗੁਰਾਏ) ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਤਕੋਚਲੇਸਾਥਸਿੱਖਨਿਰਧਾਰ) ੧੫੭) ਏ) ਜਹਗੁਰਨਾਨਕਕਾਅਸਥਾਨਾਚਲੇਦਰ
 ਸਹਿਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ) ਪੁਚੇਤਹੰਭੁਰਤੁਖਪਾਯੋ) ਕਰਦਰਸਨਮਨਹਰਖਧਰਾਯੋ) ੧੫੮) ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟਗੁਰ
 ਅੰਗਧਰਾਈ) ਕੀਨਾਬਿਨੈਰਜਮਸਤਕਲਾਈ) ਪ੍ਰਕਰਮਾਕਰਪੁਨਬੈਠੇਤਹਾਂ) ਮਨਮੇਅਨਦਉਪਜੋਮਹਾਂ) ੧੫੯
 ਏ) ਤਬਜੇਠੇਬਿਨਤੀਕਰੀਹੋਗੁਰਮੇਹਜਨਾਈ) ਗੁਰਨਾਨਕਨਿਰੀਕਾਰਥਪੁਇਹਾਰੋਨਹਿਤਆਈ) ੧੬੦) ਚਮਾਧਾ
 ਰਕਹੀਏਸਭਗਾਥਾਗੋਪਰਖੇਜਿਨਨਾਥਅਨਾਥਾ) ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਾਬਿਨਤੀਮੁਨਤਾਂਕੀ) ਕਥਾਮਾਂਝਰਚਅਟਕੀ
 ਜਾਕੀ) ੧੬੧) ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਕਥਾਬਹੁਜਾਨੋ) ਬੇਰੀਕੋਹਾਂਅਧਿਕਪਠਚਾਨੋ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਤਾਰਤਦੇਸਾਗਾਏ
 ਸੁਮੇਰਾਏਛੁਕੋਭੇਸਾ) ੧੬੨) ਏ) ਰਿਖਮੁਨਸੋਕੀਨੀਤਹਾਂਚਰਚਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਏਕਪੁਨੀਮੇਸੇਕਹਾਅੰ

ਗੁਰਨਰਵਰੁਗ ॥ ੧੬੩ ॥ ਚੈ ॥ ਕੁਰਖੇਤ੍ਰਮੰਜਨ ਫਲਗੁਰਾ ॥ ਸਿੱਧਪੁਨੀਯੋਕੀਨਉਚਾਰਾ ॥ ਰਿਖਪੁਨਸਿੱਧਸੁਰੀਤਿਹਆਏ ॥ ਕੁ
 ਰਖੇਤ੍ਰਦਰਸਨਮੰਜਨਏ ॥ ੧੬੪ ॥ ਇਹਉਨਬਲੇਬਿਨਤ ਕਰਈ ॥ ਹਿਪੁਰੁਮੰਜਨਕਰਤਹਜਈ ॥ ਬਿਨਤੀਮਾਨਗੁਰਾਇ
 ਹਠਾਏ ॥ ਬਲਮਰਦਨਸੀਗਲਵਾਏ ॥ ੧੬੫ ॥ ਚਰਬਰਨਅਏਇਹਜੇਠਗੁਰਿਅਪਾਰਾ ॥ ਜੇਗੀਤਪਸੀਜਟਾਪਰਰਿ
 ਖਪੁਨਿਵਾਰਨਪਾਰਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਚੈਪਈ ॥ ਕੁਰਖੇਤ੍ਰਮੰਜਨਪੁਰਜੀਕੀਨੇ ॥ ਬੈਠੇਆਇਇਹਾਂਸੁਰੀਨੇ ॥ ਬਲੇਕੋਅਸਬਚ
 ਨਅਲਾਏ ॥ ਮੋਢੀਮਾਸਲਿਅਵਹੁਜਾਏ ॥ ੧੬੭ ॥ ਬਲਾਅਗਾਮਾਮਨਲਪਯੋ ॥ ਕਛੁਨਮਨਮੇਖੇਦਜਨਯੋ ॥ ਤਬਲੇ
 ਲਗੇਗੁਰਨਰਵਰੁਗ ॥ ਲੋਪੇਸੁਰਨਿਸਤਮਭਾਰਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੋਤਕਕੀਯੋਦੀਨੀਅਗਨਜਗਾ
 ਏ ॥ ਭੁੰਨੀਭੂਰਤਮਾਂਸਕਟਸਭੁਜਨਾਬਿਜਮੇਪਾਏ ॥ ੧੬੯ ॥ ਚੈਰਨਾ ॥ ਭੁਨਮੇਸੇਰਿਸਕੀਨਸੰਨ੍ਹਾ ॥ ਜੀਦਿਜਅਏਤਹਾਂ
 ਭਾਖੇਹੇਮਤਿਹੀਨਐਸਸਮੇਐਸੀਕੋਰੇ ॥ ੧੭੦ ॥ ਚੈ ॥ ਤਿਨਤੇਨਾਨੁਦਿਜਧਰਮਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧਪੁਰਅਸਬਚਨਬਖਾਨਾ ॥
 ਤੁਮਜਗਗੁਰਹੁਇਐਸਕਰਾਵੇ ॥ ਅਵਤਾਰੀਨਿਜਨਾਮਸਦਾਵੇ ॥ ੧੭੧ ॥ ਸੀਕਟਰਵਤੁਮਧਕੋਮਾਸਾ ॥ ਰੀਰਭੂਰੀਕੀ
 ਨੀਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਐਸਸਮੇਨਰਕਰਹੈਦਾਨਾ ॥ ਮੰਜਨਕਰਪਾਵੈਫਲਨਾਨਾ ॥ ੧੭੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਮਾਤੁਮਰੀਮਤਕੋਕੁਮੇਧ
 ਕੋਮਾਂਸਾਇਹਵਗ ॥ ਕ੍ਰੋਧਪੁਰਜੇਠਭੁਨੇਸਭੁਦਿਜਕੀਨਉਚਾਰਾ ॥ ੧੭੩ ॥ ਚੈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਭੁਨਾਦਿਜਕੋਬੈਨਾ ॥ ਰਿ
 ਸਨਹਕੀਨਸਾਂਤਭਖੇਐਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਾਇਤਾਰਿਪ੍ਰਖਕੀਨਉਚਾਰਾ ॥ ਸਲੇਕਮਲਾਰਮਾਹਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੭੪ ॥ ਦਸ
 ਪੰਦ੍ਰਹਜੇਠਸੇਜਨਾ ॥ ਅਰਬਸੀਕੋਚਭੁਨੇਧਰਧ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਤਕੇਮਾਨਨਿਵਾਰਨਹੇਤਾ ॥ ਭਾਖੇਬਚਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਕੇਤਾ ॥ ੧
 ੭੫ ॥ ਦੋ ॥ ਸਭੁਜਗਮਾਂਸਅਧੀਨਹੈਮਾਂਸਤਜੋਨਹਜਾਇ ॥ ਭੁਨਪਾਂਭੇਇਹਮਾਂਸਕੀਉਤਪਤਿਜਗਤਦਿਖਾਇ ॥
 ੧੭੬ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਮਤਤਨਮਾਂਸਨਰਮਾਂਸਮਧਵਾਸਧਰਮਾਂਸਪ੍ਰਖਮਾਂਸਕਰਹੈਭੂਚੀਮਾਂਸੁਰੇ ॥ ਮਾਂਸਹੀਜਨਮਪਾਇ

ਕੁਚਮੁਖਮਾਸਲਾਇਜੀਰੁਮੁਖਮਾਸਸਰੁਮਾਸਮੱਧਸਾਸੁਹੈ॥ ਵਰੁਹੋਇਵ ਵਹੁਕਰਮਾਸਹੀਲਾਇਪਰਅਗੁਤਮਾ
 ਸਸਰੁਸਾਕਮਾਸਸਾਸੁਹੈ॥ ਸੀਗੁਰਮਿਲੈਜਾਂਹਹੁਕਮਬੁਝਛੂਟਤਾਂਹਆਪਨਹਛੂਟਕੋਉਬਚਨਾਦਿਣਾਸੁਹੈ॥ ੧੧੧॥
 ਸ੍ਰੀ॥ ਮਾਂਸਹੀਮਾਂਸਕਹੈਨਰਪੁਰਖਰਮਾਨਅੰਧਾਨਨਹੀਚਿਤਜਣੇ॥ ਕਹੋਕੋਮਾਂਸਅੰਸਗੁਰੁਹੈਜਗਪਾਪਕਹੋ
 ਕਿਹਮਾਹਸਮਾਣੇ॥ ਮਾਰਗੈਰੁਤੁਮਹੋਮਕੋਰਮੁਖਰੁਖਤਹੋਜਗਦੇਵਕੀਬਾਣੇ॥ ਮਾਂਸਕੋਤੁਮਗਕਬੀਨਧੋਰਕਰਰੈਨ
 ਕੋਮਾਂਸਸਰੁਨਰਖਾਣੇ॥ ੧੧੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਗਤਲੋਕਰੁਮਾਇਹੋਅਪਨੋਰੋਭੁਪਸਾਰਾ॥ ਗਮਨਧਮਨਤੁਮਰੈਨਹੀਅੰ
 ਧੇਅੰਧਨਿਹਾਰਾ॥ ੧੧੩॥ ਅੰਧੇਸੀਕਿਧਰੁਖਨਾਕਹਿਨਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਅੰਧੇਸੇਈਨਨਕਾਲੋਚਨਰਿਦੇਨਹੋਇ॥ ੧੧੪॥ ਚੋ
 ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤਨਪੰਨੇ॥ ਮੰਛੀਮਾਂਸਮਾਹਧਰਜੀਨੇ॥ ਇਸਤੀਪੁਰਖਮਾਂਸਮਿਲਹੋਏ॥ ਪੜਪੜਥਕੋਰਮਾਨਨ
 ਜੇਏ॥ ੧੧੫॥ ਸਰੁਮਾਂਸਜੀਮੇਨਰਗੁਰੇ॥ ਨਿਜੋਕਚਤੁਰਕਹਾਵੇਪਾਂਡੇ॥ ਬਾਹਰਮਾਂਸਕਹੋਤੁਮਮੰਦਾ॥ ਭੁਲੇਮਾਂਸਘਰ
 ਕੇਬਹੁਗੀਦਾ॥ ੧੧੬॥ ਦੋ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਰੁਮਾਂਸਤੇਮਾਂਸਵਸੇਰਾਪਾਇ॥ ਤਜਗਹਰਾਹਤਜਪੁਜਨਰਮਾਂਪਗੁਰੁਜਿਹਗ
 ਏ॥ ੧੧੭॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਪੁਰਾਣਾਕੋਤੇਬਜੁਗਚਰਜਨਕਾਜਮਹਮਾਂਸਹੀਦਿਵਾਹੁਮੇਧਉਤਮਮਿਲਾਇਹੈ॥ ਪਾਤਸਾਹ
 ਨਰਨਾਰਿਮਾਂਸਹੀਤੇਰੁਧਾਰਜਾਹਜੇਉਨਰਕਦੁਆਰਦਾਨਕਾਹਪਾਇਹੈ॥ ਨਰਕਦੇਤਨਾਕਲੇਤਬਕੋਐਸਕਾਹੋਤ
 ਕਹੋਐਰਨਰਮਤਆਪਨਕਮਾਇਹੈ॥ ਪਾਂਡੇਤੁਮਜਾਨਨਹੀਮਾਂਸਕਹੈਵਾਸਪਾਹੀਤੇਧਾਉਤਪਤਸਰੁਜਗਕੀਤਨਾਇ
 ਹੋ॥ ੧੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੇਅਹੁਅੰਨਕਪਾਹੁਹੈਤੇਐਬਹੁਤਾਦਿਕਾਰਾ॥ ਸਿਨਧਾਸੀਸੋਛੋਛੈਸਰੁਨਾਨਕਕਹੈਦਿਚਾਰਾ॥ ੧੧੯॥
 ਧਾ॥ ਜਬਜੇਠਗੁਰਐਸਅਲਾਏ॥ ਤਬਪਾਂਡੇਸਰੁਮਾਨਗਵਾਏ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੋਚਰਨੀਲਾਗੇ॥ ਨਿਰੀਰੂਤਮਾਨ
 ਕੀਤਪਾਰੇ॥ ੧੨੦॥ ਗੁਰਨਾਨਕਦਿਖਬਾਲੇਓਰਾ॥ ਭਾਖੇਸਭਾਦਿਖਭੁਨੀਫੇਰਾ॥ ਬਾਲੇਕੁੰਨੀਰੂਮਗਿਰਾਈ॥ ਕਛੁਨ

ਮਾਂਸਾਦਿਜਾਬਿਸਮੇਪਈ॥੧੮੧॥ਮੁਖਸੋੜਹੜਹਦਿਜਗਾਏ॥ਕੋਰੇਸਿੱਖਪ੍ਰਭੁਛਿਮਾਕਰਾਏ॥ਕੀਨਸਿੱਖਗੁਰਮੰਤਰਦੀਨੋ॥ਜੋ
 ਤਿਨਾਮਕੈਦਿਜਸੁਖਕੀਨੋ॥੧੮੨॥ਦੋ॥ਦਿਜਸਨਾਮਸੀਵਿਦਭੇਸੁਰੁਚਪਦਿਸਦਾਈ॥ਸੁਨਜੇਠਾਇਹੋਤਪ੍ਰਭੁਸੀਗੁਰਾਇਹਠਾਂ
 ਆਈ॥੧੮੩॥ਦੋ॥ਗੁਗਤਸਿੰਘਇਹਕਥਾਸੁਨਈ॥ਜੇਠੇਕੇਗੁਰਾਨਦਪਈ॥ਪੁਨਸਥਾਨਕੀਉਪਮਉਚਾਰੀ॥ਜੇਉਦਰ
 ਸਕਰਹੈਨਰਨਗੀ॥੧੮੪॥ਪਰੈਸਾਂਤਮਨਬਾਂਛਤਪਵੈ॥ਇਹਦਰਸਨਅਘਥਿਘਨਜਵੈ॥ਇਮਕਹਬਹੁਰਬੰਦਨਾਧਾਰੀ
 ਹਰਿਗੁਣਿਦਗੁਰਪਰਉਪਕਰੀ॥੧੮੫॥ਦੋ॥ਗੁਗਤਸਿੰਘਤਿਹਠਰੋਪਾਂਚਾਦਿਵਸਸੁਖਪਾਈ॥ਗੁਰਦੇਤਿਥਪਾਨਕੀ
 ਯੋਤਹਤੇਹਰਖਧਰਾਈ॥੧੮੬॥ਦੋ॥ਸੇਨਸੇਨਗੁਰਪੀਥਚਲਾਵੈ॥ਪਾਵਨਸੰਦਰਚਰਤਕਰਾਵੈ॥ਪੀਥਕਥਾਜੇਸਭੀ
 ਅਲਾਵੈ॥ਕਥਾਬਢਨਤੇਆਧਿਕਰੁਰਾਵੈ॥੧੮੭॥ਕਛੁਦਿਨਅੰਸੁਗਾਏਨਿਹਗਾ॥ਡੋਰੇਲੀਪਹੁਚੇਗੁਰੁਮੁਰਗਾ॥ਸਾਂਈਦ
 ਸਅੰਗੁਜਸੁਨਪਾਏ॥ਦਯਾਸਿੰਧਗੁਰਹਮਰੇਆਏ॥੧੮੮॥ਦੋ॥ਜਸਚੜਕਚਹਭੂਦਕੋਤੈਸਦਰਸਕੀਚਾਹਾ॥ਪ੍ਰੇਮ
 ਮਗਨਠਾਢੇਭ੍ਰਮੇਮਨਮੇਧਾਰਉਮਾਹਾ॥੧੮੯॥ਦੋ॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਗੁਰਸਮੁਹਚਲਾਏ॥ਮਾਨਹੁਰੰਗਮਦਬਹੁਤਪਿਲਾਏ॥
 ਗਿਰਗਿਰਪਰਤਮਨਹੁਚੁਪਨਾਹੀ॥ਮਨਹੁਪ੍ਰੀਤਭਫਤੇਇਹਪਾਈ॥੧੯੦॥ਬੈਠੇਪੀਥਪ੍ਰੇਮਮਹਿਲੀਨਾ॥ਲਾਗਸਮਾ
 ਧਰੰਗਰਸਭੀਨਾ॥ਹਰਿਗੁਣਿਦਤਹਤਤਾਛਿਨਾਏ॥ਉਠਹੁਉਠਹੁਗੁਰਬਚਨਅਲਾਏ॥੧੯੧॥ਦੋ॥ਗੁਗਤਸਿੰਘਦ
 ਹੁਪ੍ਰੇਮਮਹਰੁਮੇਸਿਲਾਸਮਜਾਨਾ॥ਤਾਂਹੁਚੁਪਤਨਹੈਨਗੀਸੀਮੁਖਉਠਹੁਬਖਾਨਾ॥੧੯੨॥ਦੋ॥ਸੀਗੁਰਦੇਖਪ੍ਰੇਮਤਿਹਵਰ
 ਚਲੇਮਨੀਗਵਿਗਅਤਛਬਧਾਰਾ॥ਏਕਰੂਪਤਿਹਸਮੁਹਰਖਾਏ॥ਦੁਤੀਰੂਪਤਿਹਰਿਦੇਵੀਖਾਏ॥੧੯੩॥ਉਠਯੋ
 ਚੋਕੋਸੇਵਤਜਨੁਜਾਗਾ॥ਸੀਸਤਗੁਰਕੇਚਰਨੀਲਾਗਾ॥ੜਹੜਹਮੁਖਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਹੋਗੁਰਤੁਮਹੋਰੂਪਮੁਰਗਾ॥
 ੨੦੦॥ਦੋ॥ਹਰਿਗੁਣਿਦਗੁਰਹਰਖਹੁਇਛਾਰਭੁਜਾਗਰਲਾਈ॥ਤੀਨਕਾਲਸੇਝੀਭੁਈਸਾਂਈਦਾਸਤਦਾਈ॥੨੦੧॥

ਤਬਗੁਰਕੀਉਸਤਤਕਰੀਪਰੰਬੁਹਮਬਪੁਜਾਨਾਮਹਮਾਇਅਤੇਪਰੋਹੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥੨੦੩॥**ਗੁਜੀਗਪ੍ਰਧਾਤਛੰ**
ਦਾਰਦਕਾਰੁਪ੍ਰਤਿਸੰਤਰੀਜਪੈਨਾਮਤੇਰਾਨਹੀਅੰਤਧਾਰੀ॥ਤੁਹੀਲੀਕਈਸੰਤਰੀਰਾਮਤੇਹੀ॥ਧਰੋਰੱਛਦਾਸੀਜੁਰੋ
ਛਕੇਹੀ॥੨੦੩॥ਨਹੀਅੰਤਅਵੈਪਰੋਤੋਹੁਪਾਜਗੀਜੋਤਤੇਹੀਦਿਖੈਜਗਤੁਪਾਜਹਾਂਗ੍ਰੀਰੋਈਕਟੀਦਾਸਰਾਹੀ॥ਸਦਾ
ਦੀਨਹੋਤੀਸਰੂਪੀਪੁਰਾਹੀ॥੨੦੪॥ਸਦਾਬੇਦਧਾਰੈਰੋਈਪ੍ਰਖਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਨੇਤਨੇਤੀਨਹੀਵਰਪਾਰੀ॥ਕਰੇਲੀਲਗੁਰੀਧਰੋ
ਪਾਏ॥ਦਿਖੈਦੇਦਾਸੀਨੋਕਈਲਖਾਏ॥੨੦੫॥ਸਿਦ੍ਹਿਸੇਸਹਾਰੇਨਹੀਅੰਤਪਾਏ॥ਸਦਾਪ੍ਰਯਾਨਬੀਚੀਜੀਤੋਰਗਾਏ॥ਸ
ਦਾਦੀਨਪ੍ਰਮਾਣਕਰੋਰੱਛਮੇਰੀ॥ਪਰੋਦਾਸਸਾਮੰਦਯਾਸਿਧਤੇਰੀ॥੨੦੬॥**ਦੋਹਰਾ**ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਤੁਹੀਅਮਰਦਾ
ਸਬਪੁਤੋਹਾ॥ਰਾਮਦਾਸਅਰਜਨਗੁਰੂਇੱਛਪੁਰਪ੍ਰਭੁਮੇਹ॥੨੦੭॥**ਚੌ**ਗੁਰਤਸਿੰਘਅਸਉਸਤਤਗਾਏ॥ਪਰਾਚਰਨ
ਮਨੇਮਧਰਾਏ॥ਬਰੰਬੁਹਗੁਰਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਮਾਂਗੋਜੋਇੱਛਾਇਹਵਾਰਾ॥੨੦੮॥ਸਾਂਈਦਾਸਕਹਿਰਿਦੇਬਸਾਇ॥ਨਿਸ
ਦਿਨਅੰਤਰਕਬੀਨਪਾਇ॥ਚਰਨਨਰੋਹਤਿਹਾਰੇਚਿੱਤਾ॥ਮਨਮੇਥਪੈਪੈਮੋਕੋਬਿੱਤਾ॥੨੦੯॥**ਦੋਹਰਾ**ਤਬਸੱਤਬਚਸੀਰੁ
ਹੂਤੋਕੋਕਹਕਰਪਾਰਾ॥ਜਾਇਮਾਤਚਰਨੀਲਗੇਕੀਨਾਬਿਨੈਤਿਹਵਾਰਾ॥੨੧੦॥**ਚੌ**ਗੀਰਾਮਤਮਨਅਨਦਪਾਏ॥ਧਾਰ
ਮੇਮੁਤਗਰਸੋਲਾਏ॥ਦਮੋਦੀਮਾਤਨਾਨਕੀਅਈ॥ਹਰਿਗੁਰਦਿਦਕੇਪਗਲਪਟਾਈ॥੨੧੧॥ਪੁਨਰਮੇਅਚਰਨੀਲਾ
ਗੀ॥ਕੀਨਾਬਿਨੈਅਤਸੈਬਰੂਭਾਰੀ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਖਧੀਰਜਦੀਨਅਪਾਰੀ॥ਸਾਂਈਦਾਸਪੁਨਾਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥੨੧੨॥**ਦੋ**ਆ
ਨਾਬਿਨਤੀਗੁਰਤਹਕੀਉਪਰਪਲਾਘੁਗਾਇ॥ਰਾਮੋਪਤੁਦਿਖਹਰਖਮਨਅਨੰਦਹੀਏਨਮਾਇ॥੨੧੩॥**ਚੌ**ਅਤਤ
ਖੋਸੋਅਹਿਨਿਸਤਿਹਜਾਈ॥ਪੈਮਪੁਲਕਕਛੁਖਬਰਨਕਈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਸ੍ਰੀਦਰਚਰਤਦਿਖਾਰਾ॥ਮਾਤਾਪੁਤਾਦਿਖਹਰਖ
ਅਪਾਰਾ॥੨੧੪॥ਅਤਅਨੰਦਕਛੁਕਯੋਨਜਾਏ॥ਗੁਰਤਿਸਿੰਘਬਹੁਦਿਵਸਾਬਿਤਾਏ॥ਬਹੁਮੰਗਲਜੁਚਨਦਿਗਾਥਾਂ

ਈ॥ ਫਰਕੇ ਅੰਗ ਮਤ ਹਰਖਾਈ॥ ੨੧੫॥ ਦੋ॥ ਮਤ ਦੋ ਮੇ ਦੀ ਅੰਗ ਸੁਰ ਫਰਕੇ ਬੰਝੇ ਜਾਨ॥ ਰਾਖਤ ਆਲਿ ਸੁਖ ਭੁਯੋ ਕੇ ਮੰਗਲ
 ਮਮਾਨ॥ ੨੧੬॥ ਸੋ॥ ਮਤ ਸਨਾਨ ਪਾਤਕ ਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰਤ ਪਾਨ ਪਰੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਦਿਵਤ ਦਾਨ ਮਾਥਿ ਤਨ ਕੇ ਸਜਨੀ ਸੁ
 ਤ ਮਾਗ ਮੇ ਹੁਤ ਹੀ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਸੋ ਤ ਬੈਰਨ ਪਰੀ ਰੰਗ ਮਤ ਨ ਜੀ ਕਰਹੀ ਸੁਖ ਪਾਹੀ॥ ਉਦ੍ਯਾਨ ਸਮਾ ਅਭਿਰਾਮ ਸ
 ਵਨਿ ਸਜਾ ਮੇਰਹੀ ਸੁਖ ਲਾਹੀ॥ ੨੧੭॥ ਦੋ॥ ਸਸਖਟ ਸਤ੍ਰੀ ਮੋ ਤੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾ ਦਿਖਾਈ॥ ਮਹੁਰਤ ਸੁਰ ਅਗ ਮਤ
 ਯੋ ਮਤ ਹਰਖ ਮਨ ਪਾਈ॥ ੨੧੮॥ ਕਤ ਕਵ ਜੁ ਦਿਨ ਫਿਤ ਕਾ ਜਨ ਨ ਛੁਡੁ ਰਾ॥ ਰਾ ਕੋ ਤਿਥ ਸਜ ਪੁਤ੍ਰ ਅਪਿ ਸੁਰ ਗਰਹ ਮੰ
 ਗਲ ਕਾਰ॥ ੨੧੯॥ ਸੋ॥ ਜਨ ਮਭੋ ਸੁਤ ਕੋ ਤਬ ਹੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਮੁਪ ਅਪਾਰਾ॥ ਸੇਲੀ ਧਰੈ ਗਰ ਬਿਰਧ ਤਨੁ
 ਸੁਰੁਟੇ ਪੀ ਬਿਰਾਜਤ ਸੀ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਜੇ ਬਪੁ ਧਾਰਨਿ ਹਾਲ ਕਰੈ ਜਨ ਸੇ ਬਪੁ ਅਜ ਦਿਖੇ ਕਰਤਾਰ॥ ਬਿਸਮੈ ਮਨ ਅਨੰਦ
 ਪਾਇ ਤਬੈ ਸੁਖ ਮਤ ਦੋ ਮੇ ਦੀ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ॥ ੨੨੦॥ ਦੋ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਕਿ ਅਕੋ ਤ ਕਰੀ ਓ ਦਿਖ ਲੋ ਜਾ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਅਦ ਗੁਰੁ
 ਬਪੁ ਬਿਰਧ ਪਰ ਕਸੋ ਹੋਤੁ ਮਸ ਮੁਹਾਈ॥ ੨੨੧॥ ਦੋ॥ ਮਤ ਗੰਗਾ ਮਨ ਬਿਸਮੈ ਪਾਈ॥ ਬਿਧ ਪੁਤ੍ਰ ਭਵਤੁ ਮੇ ਨ ਕਾਈ॥ ਸ
 ਭੀ ਮਤ ਸੁਖ ਅੰਚਰ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਬ ਬਚਨ ਮਲਾਏ॥ ੨੨੨॥ ਸੁਨੇ ਮਤ ਸੁ ਮਜਾ ਚਨ ਕੀਨਾ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਮੁਖ
 ਰੂਪ ਥੀਨਾ॥ ਇਹ ਤੇ ਅਪਨ ਰੂਪ ਦਿਖਾਏ॥ ਅਬ ਜੇ ਕੋ ਹੋ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੨੨੩॥ ਦੋ॥ ਮਤ ਦੋ ਮੇ ਦੀ ਅਸ ਕਹ ਕੋ ਰੇ ਬਲਾ ਸੁਰ
 ਅੰਗ॥ ਬਾਲ ਅੰਗ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਰਖ ਮਤਾ ਦਿਖੀ ਗਾ॥ ੨੨੪॥ ਸੋ॥ ਮਤ ਦੋ ਮੇ ਦੀ ਮਨ ਹਰਖਾਈ॥ ਸੇਲੀ ਬਡ ਗਰ
 ਸੇਰੁ ਪਾਈ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਇ ਉਠੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ॥ ਦਿਖ ਬਾਲ ਕਰੀ ਉਪ ਮਉਚਾਰੀ॥ ੨੨੫॥ ਹਰਿਗੋ ਵਿਦ ਗੁਰਤ ਤਾਛਿ
 ਨਾਏ॥ ਬਾਲ ਕੁਤੁ ਮਨ ਮੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਮਤ ਗੰਗਾ ਸੁਰ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ॥ ਬਿਧ ਰੂਪ ਜਸ ਪੁਤ੍ਰ ਧਰਾਈ॥ ੨੨੬॥ ਦੋ॥
 ਹਰਿਗੋ ਵਿਦ ਸੁਨ ਹਰਖ ਧਰ ਸੀ॥ ਸੁਖ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਪਿਥ ਮੇ ਬਾਬੇ ਬਪੁ ਕੀ ਓ ਸਭ ਜਨ ਮੰਗਲ ਕਾਰ॥ ੨੨੭॥ ਦੋ॥

ਤਤੇਨਾਮਾਇਸੇਸੁਖਦਾਈ॥ ਬਾਬਾਗੁਰਦਿਤਾਪਗਦਾਈ॥ ਏਹਬਾਲਕਬਾਬੇਗੁਰਦੀਨਾ॥ ਤਤੇਨਾਮਾਇਹੀਹਮਚੀਨਾ॥ ੨੨੨
 ੨੨੧॥ ਭਾਖਨਾਮਦੀਓਦਰਬਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਂਈਦਸਦਰਬਬਹੁਵਾਰਾ॥ ਜੇਨਰਨਰੀਦੇਤਬਧਾਈ॥ ਹਰਖਤਧਨਮਨਬ
 ਛਤਪਾਈ॥ ੨੨੨॥ ਏ॥ ਚੜ੍ਹੇਦਿਵਸਸੁਖਸੋਤਬੈਆਨੰਦਭੁਯੋਅਪਾਰਾ॥ ਮਤਰੀਗਰਮੋਤਬੈਵਾਰਤਦਰਬਹਜਾਰਾ॥
 ੨੨੩॥ ਏ॥ ਬੰਦਨਵਾਰਬਧੇਤਬਹੀਦਰਅੰਬਕੋਮੋਲਪਕੋਸੁਖਦਾਈ॥ ਬਾਜਬਜੇਅਤਿਹੀਛੁਬਿਪਾਵਤਮੰਗਲਗਾਵਤ
 ਨਰਸੁਹਾਈ॥ ਕੁੰਕਮਸੁਰੀਪਲਗਾਇ॥ ਰੂਪਿਟਆਇਤ੍ਰਿਯਾਤਬਦੇਤਬਧਾਈ॥ ਤਾਦਿਨਮੰਗਲਜੇਇਭੁਯੋਕਵਹਾਰਪਰੇ
 ਕਛੁਭਾਖਨਜਾਈ॥ ੨੨੪॥ ਏ॥ ਬਡਅਨੰਦਤਹਾਦਿਨਭੁਯੋਕਹਲਗਕਰੋਬਖਾਨਾ॥ ਮਾਤੁਮੰਦ੍ਰਿਸਿਭੁਕਰੀਜਗਤਰੀਤ
 ਸੁਖਮਾਨ॥ ੨੨੫॥ ਕਥਾਬਿਧੋਬਰੀਕਹੀਗਏਆਸਖਟਬੀਤਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਸੰਗਤਅਈਸੀਗੁਰਪਦਧਰਪੀਤਾ॥ ੨੨੬
 ॥ ਮੇਲਾਭੁਯੋਵਿਸਾਖੀਭੁਰੀ॥ ਕਰਦਰਸਨਫਲਪਾਏਚਾਰੀ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਦਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਸਭਸੰਗਤਕੋਕੀ
 ਯੋਨਿਹਾਲਾ॥ ਚੜ੍ਹੀਪੁਜਨਿਹਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ ਮਨਬਾਛਤਫਲਸੰਗਤਧਾਰਾ॥ ਸੰਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਯਾਪਾਈ॥ ਸੰਗਤ
 ਨਿਜਨਿਜਧਾਂਮਸਿਧਾਈ॥ ੨੨੭॥ ਏ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਤਾਂਦਿਵਸਤੇਮੇਲਾਹੋਤਅਪਾਰਾ॥ ਦਿਸਾਖੀਕੀਸੰਗਤਤਹਾਂਅ
 ਵਤਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ ੨੨੮॥ ਏ॥ ਦਿਸਾਖੀਤਜੇਠਪੁਨਾਯੋ॥ ਨਭਮੇਰਵਬਡਤੇਜਧਰਾਯੋ॥ ਮੱਧਾਦਿਵਸਲਖਘਾਮੋ
 ਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਰਾਜੇਭੀੜਪਲੰਘਪੁਰਾਰਾ॥ ੨੨੯॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਦੀਨਾਨਾਬਾ॥ ਹੋਵਤਵੇਸਪ੍ਰੇਮਕੇਸਾਬਾ॥ ਸਾਂਈਦਾਸ
 ਚਾਪੀਕਰਸੇਵਾ॥ ਤਾਹਨਾਰਬਜਿਨਕਰਲੇਵਾ॥ ੨੩੦॥ ਅਤਿਅਨੰਦਧਰਗੁਰੂਜੀਗੁਰਕੇਚਰਤਸੁਨਾਈ॥ ਭਾਖਤ
 ਅੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿਸ਼ਾਨਹਾਇਕਛੁਕਕਾਲਸੁਖਪਾਈ॥ ੨੩੧॥ ਆੜੀਲਾ॥ ਏਕਸੁਦਾਗਰਲਾਦਜਹਾਜਚਲਾਯੋ॥ ਅੰਗਜਟੀਰ
 ਘਮਛਤਿਨੈਅਟਕਾਯੋ॥ ਕੀਨੇਜਤਨਅਨੇਕਪੀਰਫਕੀਰਮਨਾਏ॥ ਹੋਚਾਲਨਤਬੈਜਹਾਜਸਾਹਬਡਖੇਦਧਰਾਏ॥

ਸੁ

੨੪੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ਪੁਛ ਨ ਕੀ ਨਤ ਬੈਸਭੁ ਕੋ ਅਬ ਮੇਹ ਉਪਾਇ ਕੋ ਹੋ ਸੁਖ ਦਈ ॥ ਸਿੱਖ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੋ ਇਕਤਾ ਹਿਕਰੀ ਸੁਨ ਯੇ
 ਨ ਲਾਈ ॥ ਛਠ ਮਹੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸਮੁਭੇਟ ਮੋਨ ਤਿਹ ਧਮਾਨ ਕਰਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਗਰ ਅੰਚ ਰੇਜੇ ਰਕ ਹੀ ਤੁਮੁ ਭੀ ਬਿਨਤੀ ਕ
 ਰ ਯੋਹ ਰਖਾਈ ॥ **੨੪੧** ॥ ਸਤ ਪਾਂਚ ਮਨੀ ਦਾ ਸੀ ਗੁਰ ਭੁਟ ਸੁਦਾ ਗਰ ਅੰਚ ਰਕੀ ਵਧ ਰਾਏ ॥ ਬਿਨਤੀ ਗੁਣਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਐਸ
 ਕਰੀ ਗਜ ਸੀ ਕਟ ਹੋ ਗੁਰ ਜੈ ਸਕਦਾਏ ॥ ਤੈਸ ਸਹਾਇ ਕੋ ਰਹ ਮਰੀ ਹਮ ਜਨ ਅਨਾਥ ਪਰੇਸ ਰਨਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾਇ ਕਾ ਚਿਤ
 ਧਿਆਨ ਕੀ ਓਕ ਰੇਜੇ ਰਕੋ ਸਿੱਖਾ ਬਿਨਤੀ ਅਪਕਾਏ ॥ **੨੪੨** ॥ ਤੋਕ ਸੀ ਕਟ ਦੇਖ ਕੈ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਵ
 ਤੋ ਮਨ ਧਰ ਚਲੇਤਾ ਹਮ ਭੇਵਾ ॥ **੨੪੩** ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ॥ ਸੁਦਾ ਗਰ ਹੋਇ ਬਿੰਨ ਪਰ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਕੀ ਓਸਭੁ ਅਸਮਿਟਾਈ ॥ ਸਿੱਖ
 ਕੋ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਜਾਈ ਦੀ ਓਤਿ ਨ ਦੇਖ ਕਹਾ ਅਬ ਭੀ ਰਕਦਾਈ ॥ ਕੰਧਲ ਗਾਇ ਗੁਰੁ ਤਬ ਅਪਨੇ ਤੋ ਰਜ ਹਜਤਿ ਸੈਦੁਖ
 ਪਾਈ ॥ ਰਿਦਾ ਸਿੱਖ ਐਸਾ ਹਮ ਨੀਦ ਭੁਏ ਪਟ ਕਾਜੁ ਗਯਾ ਹਿਕੇ ਬੀਚ ਦਿਖਾਈ ॥ **੨੪੪** ॥ ਸਾਈ ਦਾ ਸਕਰੀ ਬਿਨਤੀ ਗੁ
 ਰ ਅੰਗ ਜਗਾ ਬਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਹ ਸੁਨਾਏ ॥ ਅਬ ਤੇਵ ਹਦੂਰ ਜਹ ਜਗ ਮੋਨਿ ਜਦ ਸਕੇ ਦੁਖ ਸਭੀ ਤੁਮੁ ਪਾਏ ॥ ਆਵਹੁ ਹੋ ਸੁ
 ਖ ਪੂਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮਮਤੈ ਸਕੋ ਹੋ ਗੁਰ ਗਾਥ ਮਹਾਏ ॥ ਮੁਸਕਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖ ਐਸਕ ਹਰੀ ਮਮੇ ਸਭੁ ਈਕਿ ਹੋਤੇ ਬਲ ਪਾਏ ॥ **੨੪**
੫ ॥ ਸਾਈ ਦਾ ਸਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਪਦ ਪੰਕਜ ਰਜੋਤਿ ॥ ਜਬ ਅੰਜਨ ਮਮਾਦ੍ਰਿ ਗਕੀ ਓਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਈਸਭੁ ਮੇਹ ॥ **੨੪੬** ॥
੬ ॥ ਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਨਿ ਐਸ ਅਲਾਏ ॥ ਮਾਂਗੋ ਜੇ ਤੁਮੇ ਰੇ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਸਾਈ ਦਾ ਸਕ ਹਿਰਿ ਦੇ ਬਸਾਵੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੁ
 ਮੇ ਰੇ ਮਨ ਲਾਵੇ ॥ **੨੪੭** ॥ ਤਬ ਸੋਤ ਬਚ ਗੁਰ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰੂ ॥ ਪੁਨਰ ਮੇਰੀ ਓਰ ਨਿਹਾਰੂ ॥ ਮਾਂਗੋ ਜੇ ਈਛਾ ਰਿਦੇ ਤੇਰਾ ॥
 ਤਿਨ ਕਹ ਜੇ ਮਾਂਗੇ ਪਤ ਮੇਰਾ ॥ **੨੪੮** ॥ ਐਕੋ ਭੀ ਅਨ ਕੁਲ ਹੈ ਪਤ ਸਮ ਪੀਤ ਉਦਾਗਾ ॥ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਦਯਾ ਕਰ
 ਸੀ ਮੁਖ ਤੈਸ ਉਚਾਰਾ ॥ **੨੪੯** ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘਾਇ ਹਕ ਥਾਹੁ ਈ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕੀ ਤੋਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਐਸੇ ਸੀ ਗੁਰ ਚ

ਰਿਤ ਅਨੰਤਾ ਕੰਨਿ ਜੋ ਕੋ ਪਾਇ ਨ ਅੰਤਾ ॥ ੨੫੦ ॥ ਮਾਸ ਮਾਸ ਕਰਹੈ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਬਾਬੇ ਗੁਰ ਦਿਤੇ ਕਾਚਾਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਰੂਪ ਦੇਖ
 ਰਖਾਵੈ ॥ ਸਭ ਮਾਤਾ ਦਿਖ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੨੫੧ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਰੀ ਦੇਵ ਮਿਲ ਸੋ ਕੁਸੰਮੁਖ ਸੋ ਮੇਸ ਅਲਾਇ ॥ ਭਾਗ ਬਠੇ
 ਚੈ ॥ ਇਹ ਭੂਮਿ ਕੇ ਜਹ ਗੁਰ ਵਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ੨੫੨ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਕੋ ਤਕ ਕੀਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚਰਤ ਗੁਰੂ
 ਜਾਨੈ ਗੁਰੂ ਪਾਇ ਸੇਸ ਨਹ ਪਾਰਾ ॥ ੨੫੩ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕੀ ਖੁਨ ਗਾਥਾ ॥ ਯਾਦ ਕਰੈ ਜੁਰੀ ਹਿਤ ਸਾਥਾ ॥ ਕੋਲਾਂ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਪਰੈ ਪਿਆਨਾ ॥ ਕਬ ਆਵੈ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨੫੪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਕਰ ਗੁਰ ਯਾਦਾ ॥ ਕਬ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਅਨਾ
 ਦਿ ॥ ਪੁਨ ਬੁਢੇ ਇਕ ਰੀਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਉਦਮ ਫਲ ਪੇਚਾਰੀ ॥ ੨੫੫ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਢੇ ਤਬ ਗੁਰ ਦਸ ਕੈ ਅੰਸੇ ਕੀਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਗਿਰ ਦਹਾਇ ਚੌਕੀ ਕਰੈ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੫੬ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਭਾਈ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਤਾਦਿਨ ਬਿਤਏ ਕ
 ਦਸ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਾਣੀ ਅਕੁ ਜਬ ਚੁਠੇ ਯੋ ॥ ਬੰਦ ਨ ਕਰ ਗੁਰ ਸਮਨ ਪੇਯੋ ॥ ੨੫੭ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਹੋਯੋ ਅਗੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸ
 ਬਦ ਪੇਸਰ ਸਪਾਰੇ ॥ ਪਾਛੇ ਭਾਈ ਸਬਦ ਉਚਾਰਤਾ ॥ ਭੁਈ ਭੀਰ ਸੁਖ ਮਨ ਮੇਧਾਰਤਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ਚੈ ॥ ਰਹਰਾਸ ਭੋਗ ਪਾਛੇ
 ਜੇ ਅਰਧ ਜਾਮ ਨਿਸ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਕਰਮ ਕਰ ਦੀਰਘ ਲਘੁ ਦਰਬਾਰੇ ਗੁਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ੨੫੯ ॥ ਚੈ ॥ ਅਰਦਾਸ ਸਮੇ ਦੇਵ
 ਨ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਭੁਲੀ ਰੀਤ ਭੁਢੇ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ਰਹੈ ਅਚਲ ਰੀਤ ਇਹ ਭਾਈ ॥ ਇਹ ਦਰਸਨ ਅਘ ਸੀਕਟ ਟਾਰੀ ॥ ੨੬੦ ॥
 ਅੰਸੇ ਭੁਖ ਫੂਲ ਬਰਖਾਏ ॥ ਸੁਨ ਬੁਢਾ ਭਾਈ ਹਰਖਾਏ ॥ ਸੋ ਨਿਸ ਸਾਰੀ ਜਗਾ ਕੀਨੋ ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਅਪਨੇ ਮਨ ਲੀਨੋ ॥
 ੨੬੧ ॥ ਚੈ ॥ ਨਿਤ ਨੇਮ ਅੰਸੇ ਕਰੈ ਚੌਕੀ ਗਿਰ ਦਕਰਾਹਾ ॥ ਪੁਨ ਮਨ ਸਭ ਨਾਦਿ ਚਾਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਇਹਾਂ ਨ ਆਇ ॥ ੨੬੨ ॥
 ਚੈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਿਹ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਲਾਗੇ ਮਨ ਹਮਦੀ ਨ ਭੁਲਾਏ ॥ ਜਨ ਮੇਸੁ ਤਜਹ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੋਹ ਮਨ ਹਿਨਿ
 ਜੈ ਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ਕਹ ਬੁਢਾ ਬਿਨਤੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਲਿਖ ਪਠੀਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁ ਬਿਨਤ ਲਿ

ਖਾਈ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਨਿਕਟਾਈ॥ ੨੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿੱਖ ਤਬੇਜਾ ਵਤਭੁਯੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਗਾ॥ ਹਾਥ ਜੇਰਾ ਬਿਨਤੀ ਕ
 ਰੀ ਬਾਰੀ ਬਾਰੁ ਧਰਾ॥ ੨੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿੱਖ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੀਨੀ॥ ਭੁੰਨਿ ਭੁੰਨਿ ਸਭ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਮਨ ਮੇ
 ਪਾਯੋ॥ ਪੁਲਕਯੋ ਤਨ ਬਡੁ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਖਾਯੋ॥ ੨੬੬॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਬਤ ਸਮਝਾਇ॥ ਦੀਪ
 ਮਾਲ ਮੇਲਾ ਅਬ ਆਯੋ॥ ਆਇ ਸਦੇ ਹੁਪਾਸ ਨ ਕਰਾਯੋ॥ ੨੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਕੇ ਸਕਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ॥ ਮੇਰੇ
 ਦਰਸਨ ਦੇਹ ਟਿਰ ਮਨ ਤੋਰ ਰਜਾਇ॥ ੨੬੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਹਾਥੁ ਚਿਥੀ ਅੰਭੂ॥ ਬਹੁ ਚਿਠਤੁ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਰਹਾਂਭੂ॥
 ਅਬ ਚਿਠਤੁ ਮੇਰੇ ਤਹਾਤੇ ਆਇ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇ॥ ੨੬੯॥ ਗੁਰ ਅਗਮਾਤ ਬਦਈ ਤਮਾਗਾ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਸੁਨ ਅ
 ਨੰਦ ਧਾਰਾ॥ ਸਜਰ ਬਖਸੇ ਕੀਨ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਬਾਹਨ ਅਨਿਕ ਨਜਾਇ ਬਖਾਨਾ॥ ੨੭੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਮੇ ਮਿਲ ਸਭ ਮਾਤ ਕੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗਾ॥ ਗੁਰ ਅਗਮਾ ਲੇਧਾ ਮਚਲ ਪਤ ਪੁਤ ਅਤ ਬਡੁ ਗਾ॥ ੨੭੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਤ ਦੇ ਮੇਵੀ ਖਾਸੇ ਰਜਤਾ॥
 ਬਾਬਾ ਗੋਦੀ ਜਾਹਿ ਬਿਠ ਜਤਾ॥ ਮਾਤ ਨਾਨਕੀ ਗੰਗਾ ਮਾਤਾ॥ ਚੜ੍ਹ ਰਖ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਰਸ ਰਤਾ॥ ੨੭੨॥ ਕ੍ਰਮੇਤ ਅਸ੍ਵ ਪਰਗੁਰ
 ਅਸਵ ਗਾਮੇ ਹਤ ਪੰਥ ਜੁਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਬਸਤ ਪੰਥ ਪੁਨ ਕੀਨ ਸਨਨਾ॥ ਤਰਨ ਤਰਨ ਹਰਖ ਧਰਨਨਾ॥ ੨੭੩॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਮਾਥਟਿ ਕਾਏ ਪੁੜ੍ਹ ਕੇ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮੇਸ ਸੁਨ ਆਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੨੭੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਰਨ ਗੀਸਤ
 ਹਰਖ ਤਧਾਏ॥ ਅੰਗ ਜਚਲ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਏ॥ ਸਾਹਬ ਬੁਢਾਈ ਆਯੋ॥ ਪੁਰ ਬਾਹਰ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਏ॥ ੨੭
 ੫॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਸੰਗਤ ਆਈ॥ ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਕਛੁ ਵਰਨ ਪਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਧਾਰੂ ਪਬਹੁ ਲੀਨੇ॥ ਇਛੁ ਪੁਰਸਤ
 ਦਰਸਨ ਦੀਨੇ॥ ੨੭੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਚਰਨ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨਾ॥ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਪੁਛਨ ਕੀ ਚਿਬਡੁ ਭਖ ਮਨ
 ਮੇਲੀਨਾ॥ ੨੭੭॥ ਪੁਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਧਨ ਬਰਖਾਏ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਉਪਰ ਅਨੰਦ ਪਾਏ॥ ਅੰਗ ਜਬ ਜੇ ਬਜਤ ਅਪਾਰਾਥੇ

ਲਨਕੀਬਹਰਖਮਨਧਾਰਾ ॥ ੨੧੮ ॥ ਲੈਪੁਸਾਦਿਤਖਤਾਫਿਗਾਏ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਸੁਤਮਾਥਟਿਕਾਏ ॥ ਪੁਨਦਰਬਾਰਬੰਦਨਾਕੀ ॥
 ਨੀਮਾਥਟਿਕਾਇਪੁਤ੍ਰਸੁਖਲੀਨੀ ॥ ੨੧੯ ॥ ਭੁਢੇਅੰਗੁਰਦਾਸਕੇਪੁਨਸੁਤਮਾਥਟਿਕਾਏ ॥ ਦੇਖਰੂਪਤਿਹਰਰਖਧਰ ॥
 ਧਨਧਨਪੁਖੋਅਲਾਇ ॥ ੨੨੦ ॥ ਸੀਸਤਿਗੁਰਪੁਨਮਹਲੀਆਏ ॥ ਬਹੁਅਨੰਦਨਿਜਮਨਮੇਪਾਏ ॥ ਰਮਦਾਸਪੁਰੇਕੇ ॥
 ਸਭੁਜਨਆਇ ॥ ਗੁਰਸੁਤਰੂਪਦੇਖਹਰਖਾਇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਏਤਵਪਾਈਵਰਨਪਾਰਾ ॥ ਅਦਰਦੇਵਤਮਾਤਸੁਧਾਰਾ ॥ ਅਤਿਅ ॥
 ਨੰਦਪੁਰਜਨਮਨਪਾਏ ॥ ਰਸਨਏਕਜਾਇਨਹਗਾਏ ॥ ੨੨੨ ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਨਿਜਜਨਕੈਚੌਕੀਚੜੀਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਖਪੁਰ ॥
 ਸੁਖਪਏਸੀਪੁਖਪੰਨਓਚਾਰਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਰਹੈਰੀਤਜੁਗਚਾਰਏਜੇਭੁਢੇਠਹਿਰਾਇ ॥ ਐਸਭਾਖਅਗਜਭੁਢੇਸੀਪੁਖਸਬਦ ॥
 ਅਲਾਇ ॥ ੨੨੪ ॥ ਸ੍ਰੋਧਾ ॥ ਧਰਤਭੇਪਦਐਸਪੁਰੂਜਬਲੈਕਰਵਾਸ ॥ ਇਹਚੜਜਾਬਾ ॥ ਐਬਖਸਿਦਸਦਗੁਰਨਾਨਕਜਾਤਿ ॥
 ਕਹੀਬਖਸੇਮਮਨਥਾ ॥ ਦਰਸਕਰੈਚੌਕੀਨਰਅਪਦਪੰਕਜਪੁਰਲਗਾਇ ॥ ਸੁਮਾਥਾ ॥ ਭਵਸੰਕਟਤੇਨਰਛੂਟਪਰੇਵਹੁਨਾ ॥
 ਹਪਰੈਜਮਕੇਕਥਹਾਥਾ ॥ ੨੨੫ ॥ ਐਸੇਕਹਚੌਕੀਚੜੇਸੀਗੁਰਬਰਛਬਲੀਨਾ ॥ ਪਾਇਭੋਗਮਹਲੀਗਏਬਰਨਤਕ ॥
 ਬਨਵੀਨ ॥ ੨੨੬ ॥ ਬਹੁਸੁਖਸੇਕਛੁਦਿਵਜਾਬਿਤਾਏ ॥ ਦੀਪਮਾਲਮੇਲਾਫਿਗਾਏ ॥ ਦੇਸਦੇਸਕੀਸਿਗਤਆਈ ॥ ਪੁ ॥
 ਜਾਚੜੀਨਗਨਤੀਕਈ ॥ ੨੨੭ ॥ ਸੀਗਤਇਛਾਪਾਇਮਨਕੇਰੀ ॥ ਵਿਦਭੁਟੀਦਰਸਨਗੁਰਹੋਰੀ ॥ ਕਬਕਬਕੋਲਾਂਗ੍ਰਹ ॥
 ਗੁਰਜਾਵੈ ॥ ਏਦਰਸਨਤਿਹਪੀਰਧਰਾਵੈ ॥ ੨੨੮ ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਅਤਅਨਦਸੋਗਏਮਾਸਖਟਬੀਤਾ ॥ ਵਿਸਾਖੀਮੇਲ ॥
 ਅਧਿਕਦਿਖਸੰਗਤਗੋਪਰਪੀਤ ॥ ੨੨੯ ॥ ਜਬਵਿਸਾਖਅਹਿਕਛੁਕਬਿਤਾਏ ॥ ਦਾਸਪ੍ਰੇਮਗੁਰਮਨਮੇਪਾਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ॥
 ਭੁਢੇਕੋਸਭਸੰਪਾਦਈਸੈਨਰੱਖਾਕਰਚੌਪਾ ॥ ੨੩੦ ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਕਛੁਸੈਨਲੈਕੋ ॥ ਚਾਰਸਿਖਅਪਨੇਸੀਗਕੈਕੈ ॥
 ਕਰਬੰਦਨਗੁਰਕੀਨਪਾਨਾ ॥ ਕਸਮੀਰਓਰਦੁਖਦਾਸਾਦਿਖਾਨ ॥ ੨੩੧ ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਚਿਤਵਨਕਰੀਕੋਨਦਾਸ

ਕਸਮੀਰਾ ਤਕੋਕੋਸੇ ਦੁਖ ਭੋਮੇ ਕੋ ਕਥਾ ਪਰੀਰਾ ॥ ੨੯੩ ॥ ਚੈ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੁਨ ਮਨੁ ਖੋਪੇ ਧੋ ॥ ਗਦਗਦ ਸ੍ਵਰ ਉਤਰੀ ਠਾਹੇ
 ਧੋ ॥ ਰਿਦੈ ਸਿੰਘ ਮਨ ਬੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿੰਘਾਇ ਹਰ ਰਿਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੯੪ ॥ ਤਾਰੇ ਮੁਖ ਕਹੇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਾਗੁ ਰੀਝ
 ਸਹੈ ਤਹ ਮਾਈ ॥ ਤਿਹ ਨਿਸਚਾਰ ਉਪਰ ਅਧੋ ॥ ਸੁਪਨੇ ਹੂਨ ਹਿ ਅੰਗ ਲਖਾਏ ॥ ੨੯੫ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਬਹੁ ਰੋਕ ਹਾਕਿਹ
 ਨਿਸਚਾ ਅਸਦੀ ਨਾ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕਹ ਧਾਹੇ ਮੇ ਕਛੁ ਸੰਸਾਰ ਚੀਨਾ ॥ ੨੯੬ ॥ ਚੈ ॥ ਮਧੋ ਸੇਢੀ ਤਿਹ ਠਾ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀਈ
 ਚਲ ਚਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਅਗਾ ਲੈ ਕੇ ॥ ਮਧੋ ਗੋਤਹਾਂ ਸੁਖ ਪੈ ਕੇ ॥ ੨੯੭ ॥ ਤਿਹ ਉਪਦੇਸ ਮਾਈ ਕੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੋਤਿ
 ਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਖ ਦੀਨਾ ॥ ਮਧੋ ਅੰਗ ਜਾ ਬਿਨ ਤਉ ਚਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਮਾਈ ਨਿਧਾਰੀ ॥ ੨੯੮ ॥ ਚੈ ॥ ਮੇਹ ਦਰਸ ਗੁਰ ਦੇਹ ਗੋ ਮਧੋ
 ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਿਜ ਪਾ ਮਗੋ ਤਿਹ ਸੁਤ ਇਹ ਠਾ ਆਈ ॥ ੨੯੯ ॥ ਚੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ਸਿ
 ਮਰਨ ਕੋਰੇ ਪੁਰਤ ਹਕਾਮਾ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ਕਛੁ ਕਤ ਨ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾ ਮਗੋ ਬਡੁ ਭੁਗਾ ॥ ੩੦੦ ॥ ਚੈ ॥ ਮਧੋ ਵਿਰਹ ਪਾ
 ਏ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਧਯਾਨ ਗੁਰੁ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਸੁਤ ਕਾਤੁ ਤੀ ਦੁਇ ਕਰੇ ਜਾ ॥ ਕਾਤੁ ਉਦਾਏ ਪੇ ਮਸ ਮੇਜਾ ॥ ੩੦੧ ॥ ਚੈ ॥ ਬ
 ਹੁਰੇ ਤਾਹਿ ਪੁਵਾਇ ਕੈ ਮਨ ਮੇਲੇ ਸਾਲਿ ਆਇ ॥ ਏਹ ਕਾਜ ਮਾਂ ਕੰਠ ਗੁਰ ਜਬ ਪਹਰੈ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੦੨ ॥ ਚੈ ॥ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਸ
 ਫਲ ਤਬੋਹੇਈ ॥ ਕਬ ਗੁਰ ਓਏ ਮਮ ਦੁਖ ਖੋਈ ॥ ਖਨ ਪਾਨ ਨਹਿ ਤਾਂਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਦਯਾ ਸਿਧ ਕੇ ਧਾਦ ਕਰਵੈ ॥ ੩੦੩ ॥ ਗੁ
 ਰ ਗੁਰ ਕੈ ਨ ਅੰਤਰ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾ ਮਈ ਕਾ ਅਧੋ ॥ ਸਭੈ ਦੇਵ ਮਾਈ ਫਿਗਾ ਆਏ ॥ ਪ੍ਰਥਕ ਪ੍ਰਥਕ ਸਭ ਕਹਾ ਸੁਨਾਏ ॥ ੩੦
 ੪ ॥ ਚੈ ॥ ਚਲੇ ਸ੍ਵਰਗ ਸੁਖ ਭੋਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਠਾ ਖੇਦ ਨ ਕੋਇ ਨਿਰਕਾ ॥ ਮਾਈ ਕਹਾਤ ਹਾਂ ਨਹਿ ਜਾਊ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾ
 ਮਵਾਸ ਮੇ ਪਾਊ ॥ ੩੦੫ ॥ ਚੈ ॥ ਸਸਿ ਸੁਰਜ ਸਭ ਹੀ ਕਹਾ ਹਾਰ ਰਹੇ ਬਲ ਲਾਈ ॥ ਨਿਜ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਿਖਾਇ ਸਭ ਨਹਿ ਮਾਈ ਲ
 ਲਚਾਈ ॥ ੩੦੬ ॥ ਚੈ ॥ ਪੁਨ ਕੁਬੇਰ ਬਰਣ ਅਸਗਾਈ ॥ ਚਲੇ ਪੁਰੀ ਮਮ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਤਿਹ ਠਾ ਕੋਰੇ ਤੇਹ ਸਭ ਪਾਇ

ਕਾਮਈਕਹਨਾਹਿਮਲਾਇਕਾ॥੩੦੬॥ਈਰਖਸਦਤੇਰਪੁਰਮਾਹੀ॥ਜਹਈਰਖਤਹਜਵੈਨਹੀ॥ਪਰਮਧਾਂਮਗੁਰਕ
 ਭੁਖਦਾਇ॥ਜਾਂਊਛਠਮਗੁਰਦਰਸਨਪਾਇ॥੩੦੭॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਵਾਚਾਇਹਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਚਲੇਅਬੈਸ੍ਰੀਦਯਾਨਚ
 ਝਾਇ॥ਤਹਾਂਮ੍ਰਿਤਕੋਭੈਨਹੀਭੁਗੋਭੁਗਮਹਾਇ॥੩੦੮॥ਐ॥ਅਧਕਪੁੰਨਨਰਜਗਤਕਰਵੈ॥ਮਮਪੁਰਵਾਸਜਤਨਬ
 ਰੂਪਵੈ॥ਤੋਕੋਲੇਵਨਅਯੋਆਪਾ॥ਤਿਹਠਚਲੇਮੇਟਸੀਤਾਪਾ॥੩੦੯॥ਮਾਈਕਹਾਕਾਜਮਮਾਨਹੀ॥ਪੁਰੀਤੇਰਦੁਖਭਾਰ
 ਦਿਖਾਈ॥ਹੋਤੇਪਰਮਧਾਂਮਗੁਰਜਾਵੈ॥ਗੁਰਨਨਕਕਦਰਸਨਪਾਵੈ॥੩੧੦॥ਸਿਵਜੀਵਾਚਾਇਹਰਾ॥ਸਦਾਕਾਲਮਮ
 ਹਾਥਹੈਭੁਹਿਚਲਪੁਰੀਹਮਾਰਾ॥ਰਵਸੁਤਕੋਤਹਭੈਨਹੀਭੁਗੋਭੁਗਮਪਾਰਾ॥੩੧੧॥ਐ॥ਸਭਤੇਅਧਿਕਤਹਾਂਭੁਖਜਾਨਾ
 ਚਲੇਪੁਰੀਮਮਸੰਸਨਠਨਾ॥ਮਾਈਕਹਾਬਚਨਗੁਰਐਸੋ॥ਮਾਧੋਕਹੋਮੋਹਤੁਨਜੈਸੋ॥੩੧੨॥ਸਰਪਰਸਕਪੁਰੀਮਰਜਾਵੈ
 ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀਥਿਰੁਨਾਹਿਰਹਵੈ॥ਸੰਤਪੁਰੀਕਾਹੋਇਸੁਕਾਲਾ॥ਐਰਪੁਰੀਸਭਾਬਿਨਸਾਬਿਹਾਲਾ॥੩੧੩॥ਐ॥ਤਤੇਪੁਰੀਨਜ
 ਇਹੋਤੁਮਰੀਅਤਿਦੁਖਦਾਇ॥ਅਚਲਧਾਂਮਗੁਰਕਾਸਦਤਹਾਂਵਸਹੋਪਾਇ॥੩੧੪॥ਸੋਰਠਾ॥ਸਭਸੁਰਬਹੁਰਵਿਚਾਰਹ
 ਮਰੇਕਹੋਨਮਾਨਹੈ॥ਸੀਪਤਜੋਇਹਵਾਰਾਵੈਤੋਬਚਮਾਨਤਿਹਾ॥੩੧੫॥ਐ॥ਸਭਦੇਵਨਮਿਲਾਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ਅਏ
 ਬਿਸਨਤਹਾਂਗਿਰਧਾਰੀ॥ਕਰਬੰਦਨਸੁਰਐਸਅਲਾਯੋ॥ਨਿਸਚਭੁਗਯਾਹਮਨਪਾਯੋ॥੩੧੬॥ਰਹੋਭੁਰਮਾਇਭੁਰਮ
 ਨਹੀਮਾਈ॥ਕੋਰਜਤਨਤੁਮੈਭੁਰਮਾਈ॥ਮਾਨਬਿਨਤੀਸੁਗਬਿਸਨਅਲਾਯੋ॥ਹਾਇਸਨਮੁਖਮਾਈਜਸਗਾਯੋ॥੩੧੭॥
 ਬਰੇਪੁੰਨਕਰਕੁਮੈਭੁਰਮਸਮਭੁਏਨਕੋਇ॥ਪੁਕਤਿਰੂਪਨਿਸਚੈਭੁਈਸੰਸਾਰਹੋਨਕੋਇ॥੩੧੮॥ਐ॥ਬੈਕੁੰਠਮਾਹਿਸ੍ਰੀਦ
 ਗਹਮੇਰੇ॥ਲਾਇਕੁਏਅਜਵਹੁਤੇਰੇ॥ਕਰੈਯਤਨਜੋਗੀਨਹਿਪਾਵੈ॥ਅਚਲਧਾਂਮਦੁਖਦਿਸਟਨਅਵੈ॥੩੧੯॥ਕਹਭ
 ਰਸੀਪਤਿਤੇਹੀਅਲਾਇ॥ਕਿਉਨਜਾਇਤੁਮਖੇਦਮਿਟਾਇ॥ਸੀਪਤਿਲੇਨਤੇਹਿਕੋਅਏ॥ਨੇਤਨੇਤਾਜਿਹਬੰਦਅਲਾਏ॥੩

੨੦॥ ਮਈ ਵਾਰਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੋਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਧਾ ਮੇਜ ਸੁਰਜ ਨ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੈਸ ਕੋਰੀ ਮਨ ਹਠ ਪਰ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ॥
 ੩੨੧॥ ਚੌ ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਠੈ ਨਾਦਿ ਸਟ ਜਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸਧਾ ਮਗੁਰ ਛੋੜੈ ਨ ਹੀ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਅਵੈ ਜਾ ਮਾਧਾਰਾ ॥ ਬੈਠ ਪਲੰਘ ਮਮ
 ਦੇਹੰਦੀ ਦਾਰਾ ॥ ੩੨੨॥ ਤਬ ਹੋ ਕਰੇ ਦੇਹ ਨਿਜ ਤ੍ਵਾਗਾ ॥ ਜਾਇਯਾ ਮਗੁਰ ਕੇ ਬਡੁ ਭਾਗਾ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਤਬਾ ਬਿਸਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ਤੋਹਿ ਦੀ ਦਰਾ ॥ ੩੨੩॥ ਦੋ ॥ ਐਸੇ ਕਹ ਸੁਰੀ ਗਏ ਨਿਜ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਅਸੁਰਾਰਾ ॥ ਭਾਰ ਭਰੀ ਨਿਸਾਦਿ ਨਕੈ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੨੪॥ ਚੌ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਕਰਣਾਇ ਹਜੇ ਨਾ ॥ ਕਸਮੀਰ ਓਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਨ ਠਨੇ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ
 ਸੁਨੈ ਲਝੁ ਕਥੋ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮਈ ਕੋ ਗਾਏ ॥ ੩੨੫॥ ਪੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਅੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਹਿੰਦਿ ਦਰਾ ॥ ਮ
 ਨੀ ਸਿੰਘ ਕਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾਰਿ ਪੀਤਲ ਖੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ੩੨੬॥ ਦੋ ॥ ਸੁਨੀ ਜਤਨ ਕੋ ਤ੍ਵਾਗੈ ਕੋ ਕਛੁ ਕੁਰਲੀ
 ਏਸਾ ਬਾ ॥ ਸਤ ਦਿਵਸ ਕਸਮੀਰ ਮੇ ਪਹੁਚੇ ਦੀਨ ਨਾਥਾ ॥ ੩੨੭॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨ ਮਈ ਧਰ ਪੀਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਲਕ ਠਾਢੀ ਭੁਈ
 ਸੁਧਨ ਹਰੀ ਸਰੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਹਰ ਕੈ ॥ ੩੨੮॥ ਚੌ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰੀਲ ਪਟਾਇ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮੁਖ ਹਰਖਤ
 ਗਾਇ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਮੁੜ ਜੋਖਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਕੈਸੇ ਉਪਮਾ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੨੯॥ ਅੰਪ੍ਰਮੇਇ ਹੈ ਰੂਪ ਭੁਮਾਰਾ ॥ ਸੇਸ ਬੇਦ ਨਿਤ ਨੇਤ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਜ ਅਨਫੰਦ ਮਾਇ ਤੋ ਪੋਗਾ ॥ ਰਗ ਇੰਛ ਲੀਲਾ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ॥ ੩੩੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਿਖ ਮੁਨ ਜੇਗੀ ਭਾਰਤ ਪਾ ਅੰਤ ਨਤ
 ਮਰਾ ਪਾਇ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁੜ੍ਹ ਹੋ ਜੋਖਤ ਕੈਸੇ ਉਪਮਾ ਗਾਇ ॥ ੩੩੧॥ ਚੌ ॥ ਅਸ ਕਹ ਬਹੁ ਰਿਚਰਨ ਲਪਟਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਬ
 ਹੁਰ ਮੁਸਕਾਈ ॥ ਹਮਰੇ ਹਿਤ ਜੇ ਬਸ ਉਟਾਏ ॥ ਦੇਵਹੁ ਕੈਸੇ ਬਿਲ ਮਲ ਗਾਏ ॥ ੩੩੨॥ ਮਈ ਹਰਖ ਕਹਾ ਪੁਰਲੀਜੈ ॥
 ਇੰਛ ਪੁਰਹ ਮਰੀ ਕੀਜੈ ॥ ਕਢ ਪਦਾਰਤ ਗੁਰ ਕੋ ਦੀਨੇ ॥ ਅਨਦੁਰ ਅਪਨ ਚਿਤ ਲੀਨੇ ॥ ੩੩੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਮਾਤਾ
 ਹਿਸਿ ਵਾਇ ॥ ਓਢ ਯੋ ਅੰਗ ਅਧ ਕਛੁ ਬਪਾਇ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਨਿਜ ਤ੍ਵਾਗ ਪੁਜਾ ਕਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬਿਦਕਾ ਖਾਏ ਸਾਗਾ ॥ ੩੩੪॥

੪ ਜੈਸਭੀਲਨੀਬੇਰਕੇਪ੍ਰੇਮਜਨਮੁਖਪਾਇ। ਤੈਸੇਮਾਈਪ੍ਰੇਮਲਖਰੀਗੁਰਗਰਪਹਿਰਾਇ। ੩੩੫) ਚੈ। ਮਾਈਦੇਖਹਰਖਮ
 ਨਮੋਯੋ। ਇੰਛੁਪੁਰਮਨਮੈਉਖਪਾਯੋ। ਗੁਰਜਨਮੁਖਦਿਗਾਇਕਟਕਲਾਇ। ਰੂਮਸੈਨਕੀਨੇਹਰਖਾਇ। ੩੩੬) ਦਰਸ
 ਨਕਰਤਦੇਹਤਬਤਯਾਗੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਰਸਮੇਪਾਗੀ। ਗੁਰਨਨਕਤਬਲੇਨਪਠਾਏ। ਜੁਗਲਪੁਤਦਾਜੁਸੰਗਘਾਏ।
 ੩੩੭) ਦਰਗ। ਮਹਾਂਦੇਵਮਿਲਚਾਰਹੁਇਮਾਈਕੇਨਿਕਟਾਇ। ਸੁੰਦ੍ਰਨਚਢਾਇਕੈਚਲੇਗੁਰੁਗੁਨਗਾਇ। ੩੩੮) ਸੇ
 ੩੩੯) ਰੁਗਤਸਿੰਘਬਡੁਗਮਾਈਸਮਨਹਕੋਰੁਯੋ। ਗੁਰਦਰਸਨਤਨਤ੍ਰਾਗਬਹੁਰਧਾਮਗੁਰਕੇਚਲੀ। ੩੪੦) ਸੇ
 ਸ੍ਰਗਨਿਕਟਜੇਯਾਨਪਧਾਰਾ। ਜੈਜੈਸਰੁਸੁਰਕੀਨਉਚਾਰਾ। ਰੁਖਤਜਸਫੂਲਨਕੀਬਰਖਾ। ਕੀਨੇਦੇਵਧਾਰਮਨ
 ਹਰਖਾ। ੩੪੦) ਪੁਨਬ੍ਰਹਮਾਸਿਵਧਾਮਦਿਖਾਯੋ। ਅੰਗਜੈਜੈਸਰੁਨਮਲਾਯੋ। ਪੁਨਬੈਰੰਠਗਈਵਹੁਮਾਈ। ਸ੍ਰੀਪਤਿ
 ਜਿਹਠੰਦਾਸਕਰਾਈ। ੩੪੧) ਕੇਟਗੁਨਸਮਯਾਨਸੁਹਵਾ। ਬੈਰੰਠਲਗਾਦਿਖਮਨਬਿਸਮਾਵਾ। ਕਹਾਬਿਸਨਮਾਈ
 ਵਹੁਜਨਾ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਮੁਖਪਦਪਾਨ। ੩੪੨) ਦੈ। ਸਰੁਮਿਲਜੈਜੈਕਾਰਕਹਮਾਈ। ਮੰਗਸਿਧਾਇ। ਧਾਮਦਿਖਾਏ
 ਹੋਤਇਹਜੀਗੁਰਧਾਮਪਰਾਇ। ੩੪੩) ਚੈ। ਮਾਈਧਾਮਗੁਰੁਕੇਗਈ। ਪਰਮਧਾਮਦਿਖਹਰਖਤਰੁਈ। ਗੁਰਨਨਕ
 ਕੇਪਗਲਪਟਾਈ। ਪਾਂਚਗੁਰੁਕਾਦਰਸਨਪਾਈ। ੩੪੪) ਗੁਰਚਿਗਮਾਧੇਦੇਖਾਬਿਠਨਾ। ਚਰਨਬੰਦਤਿਹਅ
 ਤਿਉਖਮਨਾ। ਮੁਖਸੰਮਾਈਬਚਨਜੁਨਯੋ। ਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਮਗੁਰਪਾਯੋ। ੩੪੫) ਅਤਅਨੰਦਪਟਤਹੰਗਹਾਇ
 ਪਛਲਕਥਾਜੁਨੇਮਨਲਾਇ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਪੁਨਕੀਨਉਚਾਰਾ। ਬਾਬਕਜੁਨੇਐਸਨਿਰਧਾਰਾ। ੩੪੬) ਦੈ। ਮਰੂ
 ਰੁਖਦੇਵਾਰਪੜਗੁਰੁਗੁਰੀਕੇਪੇਤ। ਜਟਉਰੀਤਜੈਸੇਕਰੀਦਾਸਰਖੀਜਸਕੇਤ। ੩੪੭) ਚਿਖਾਬੀਚਤਨਦਾਹਧ
 ਰਨਿਜਕਰਲਾਬੁਲਾਇ। ਬਹੁਰਿਤਿਲਾਂਜਲਗੁਰਦਈ। ਗੁਰਤਵਛਲਾਬਿਰਦਾਇ। ੩੪੮) ਚੈ। ਧੀਨਜਨਮਮਾਈ

ਕਾਜਨੋ) ਭੁਗਤਾ ਸਿੰਘ ਭੁਗਤ ਰਸਨ ਠੋਨੇ) ਬਹੁਰੇ ਪਾਮ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗਈ) ਨਿਜ ਕਰ ਰੀਤ ਗੁਰੂ ਤ ਹ ਕਈ) ੩੪੮) ਪਾ
 ਵਨ ਪਤਿ ਭੁਗਤ ਅਸਨ ਹੀ) ਦੇਖੋ ਖੋਜ ਤਿਹੁ ਪੁਰ ਮਾਹੀ) ਭੁਈ ਪੁਰ ਮਾਈ ਕੀ ਗਾਥਾ) ਪੜੈ ਸੁਨੈ ਗੁਰ ਕਰੈ ਸਨਾਥਾ) ੩
 ੪੦) ਕਬਿ ਦਾਸੀ) ਜਾਂ ਚਤੁਰਾਨ ਸੇਜ ਤੇ ਆਦਿ ਕਸੀ ਕੁਐ ਮੁਨ ਖੋਜ ਤੁਥਾ) ਨਰਦ ਸਾਰ ਦੰਢ ਤ ਹੋ ਲਛਮੀ
 ਪਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਦਾ ਚਿਤ ਪਾਏ) ਸੇ ਪੁਰ ਪੇਸ ਅਪੀ ਨਉ ਤਨ ਭੁਗਤ ਰੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀ ਨ ਅਪਾਰੇ) ਐਸ ਗੁਰੂ ਕਾ ਵਿਖੇ ਦਿਨਿ ਵਾ
 ਰ ਸੁਪੁਰਣਾ ਇਛੁ ਕਰੇ ਦੁਖ ਟਰੇ) ੩੪੧) ਏ) ਭੁਗਤਾ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਠਾਂ ਰਹੇ ਸੀ ਗੁਰ ਮਾਸ ਵਿਸਾਖ) ਕਛੁ ਕਾ ਦਿਵਸ ਗੇਜੇ
 ਠੇਕੇ ਕੀ ਨ ਚਲਨ ਅਭਿਲਾਖਾ) ੩੪੨) ਤਹਾਂ ਚਰਿਤ ਅਨਗਨ ਕਰੇ ਕਹੇ ਹੋਤ ਬਿਸਥਾਰਾ) ਸਤਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਦੈ ਦਿਜ
 ਸਿੱਖ ਅਨਿਕ ਉਧਾਰਾ) ੩੪੩) ਏ) ਤਹ ਤੇ ਕੀਨੇ ਸੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨਾ) ਨਾਘ ਤੇ ਕਹ ਦੂਦੀ ਪਖਨਾ) ਇਛੁ ਬਾਰ ਦਰਸ ਕੀ
 ਲਾਗੀ) ਬਰਨ ਤ ਕਥਾ ਗੁਰੂ ਰਸ ਪਾਗੀ) ੩੪੪) ਜਹ ਜਹ ਸੀ ਗੁਰ ਰੈ ਨ ਬਸਾਏ) ਭੁਖੇਂ ਕਥਾਰੀ ਬਖਸ ਜਾਏ) ਹਠ
 ਸਵਾਦ ਕੀ ਨ ਗੁਰ ਰੇਗਾ) ਪੁਰਨਿਕ ਦਾਇ ਠੋਰੁ ਭੁਧੇਗਾ) ੩੪੫) ਏ) ਏਕ ਸਿੱਖ ਤ ਬਾਘਾ ਏਕੈ ਕੀ ਨੀਜੇ ਵਾਪਾਰਾ
 ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਮਨ ਹਰ ਲੋ ਸੇਵਾ ਵਸ ਕਰਤਾਰਾ) ੩੪੬) ਸ੍ਰੀ) ਤਹਿ ਕਰੀ ਬਿਨਤੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਜਾ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਮਮਦਾਸ
 ਪਛਾਨੇ) ਜਾਨ ਅਨਾਥ ਸਨਾਥ ਕਰੇ ਮਮਦੇ ਹੁਤ ਮੰਤ੍ਰ ਜੇ ਉਗ੍ਰ ਵਹੇ) ਤਾਂ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਅਨਦ ਪਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭੁਏ
 ਰ ਐਸ ਬਖੋਨੇ) ਸੀਤੁ ਐਸਾ ਪਕੀ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਚਿਤਿ ਹਕੋਨੇ) ੩੪੭) ਅਭਿਲਾ) ਸਿੱਖ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਨ ਕਾ
 ਨ ਐਸ ਮੁਖ ਗਾਏ) ਮਮ ਮਤ ਪੁਤ੍ਰ ਗਵਾਰੇ ਦਨ ਹਿ ਪਏ) ਯਾ ਕੇ ਅਰਥ ਸੁਨਾਵੇ ਅਪਨੀ ਦਯਾ ਸੋ ਹੋ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਮਮ
 ਨ ਭੇਦ ਗੁਰ ਤੁ ਮਮ ਯਾ ਸੋ) ੩੪੮) ਕੁੰਨੁ ਲੀਆ) ਕਰ ਮਚਿ ਦਜ ਬਦੀ ਨ ਪੈਏ) ਸੇ ਬਚਨ ਅਲਾਇ) ਸੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ਗਦ
 ਗਦ ਭੁਏ ਸੀ ਮੁਖ ਅਸਫੁਰ ਮਾਇ) ਸੀ ਮੁਖ ਅਸਫੁਰ ਮਾਇ ਅਰਥਾਇ ਹਜਾਨ ਬੀਤਾ) ਜਥਾ ਬੁਧ ਮਮ ਆਇ ਕ

ਹੋਜਸਭਾਖਤਸੰਤਾ। ਤੀਨਕਾਲਮਹਿਸਤਸੁਸਤਹੀਜਨੋਹ। ਨਾਮਰੂਪਨਹਿਜਹਿਨਾਮਤਿਹਮਾਨੋਹ॥ ੩੫੯॥ ਦੋ। ਜਪਜੀਅ
 ਰਬਸੁਨਾਏਗੁਗਤਸਿੰਘਤਬਤਾਹਿ। ਤੀਨਦਿਵਸਮੈਗੁਰੂਜੀਮਨਮੈਧਾਰਉਮਾਹ॥ ੩੬੦॥ ਦੋ। ਕਰਮਚੰਦਸੁਨਅਨੰਦ
 ਪਯੋਜਨਮਮਰਨਕਾਸੰਸਮਿਟਯੋ। ਬਹੁਰਿਸੀਮੁਖਬਚਨਬਖਾਨੇ। ਅਰਬਧਾਹਿਗੁਰਨਨਕਜਨੇ॥ ੩੬੧॥ ਹਮਹੈ
 ਜੀਤਦਾਸਤਿਹਕੇਰੇ। ਗੁਰਜਅਰਥਾਇਹਜਨਪ੍ਰਭੇ। ਐਸੇਸੁਨਵਹੁਗੁਰਪਗਲਾਗਾ। ਗੁਗਤਿਸਿੰਘਅਤਿਸੈਂਦਰੂ॥
 ਗਾ॥ ੩੬੨॥ ਜੇਠੇਬਿਧੀਯੋਬਿਨਤਉਚਾਰੀ। ਹੋਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਘਅਵਤਾਰੀ। ਹਮਨਿਜਸ੍ਰਵਨੀਐਸਸੁਨਯੋ। ਬਾਰਜਨ
 ਮਗੁਰਨਨਕਪਯੋ॥ ੩੬੩॥ ਦੋ। ਸੋਸਥਾਨਕਿਰਠਾਂਪ੍ਰਭੂਤਕੇਦਰਸਦਿਖਾਇ। ਸੀਗੁਰਕਹਿਚਾਲੇਤਹਮੇਲਾਅਯੋ
 ਮਹਾਇ॥ ੩੬੪॥ ਦੋ। ਨਿਮਾਣੀਮੇਲਾਤਿਹਠਗੁਰਾ। ਹੋਵਤਸੰਗਤਆਇਆਪਾਰਾ। ਤਾਮਹਿਰਹੇਅਸਟਦਿਨਜੋਨੇ।
 ਐਸੇਕਹਗੁਰਕੀਨਪ੍ਰਯੋਨੇ॥ ੩੬੫॥ ਕਰਮਚੰਦਦਿਖਾਬਿਨਤੀਉਚਾਰੀ। ਹੋਪ੍ਰਭਚਲੇਸੰਗਸੁਖਧਾਰੀ। ਸੀਗੁਰਕ
 ਹਾਇਹਾਰਗੁਰੁਈ। ਕਰੇਸੇਵਗੁਰਸਿੰਘਮਨਲਾਈ॥ ੩੬੬॥ ਅੰਸਥਾਨਇਹਠੇਰਚਕਰੇਸੇਵਸੁਖਪਾਇ। ਜੇਠੁ
 ਦਰਸਾਇਛਾਪਰੈਸੇਫਲਲਹਿਦੁਖਜਾਇ॥ ੩੬੭॥ ਦੋ। ਐਸੇਕਹਗੁਰਕੀਨਪ੍ਰਯੋਨਾ। ਤਲਵੰਡੀਓਰਹਰਖਧਰ
 ਨਨਾ। ਕਰਮਚੰਦਤਿਹਰਚਅਸਥਾਨਾ। ਗੁਰਸਮੁਖਕਰੈਸੁਖਮਾਨਾ॥ ੩੬੮॥ ਬਸਤਪੰਥਗੁਰਪਹੁਚੇਤਹਾਂ। ਗੁਰ
 ਨਨਕਭਵਲੀਨੋਜਹਾਂ। ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਦਪਰਦਰਸਨਕੀਨੇ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਅਤਿਸੁਖਲੀਨੇ॥ ੩੬੯॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਬਿਧੀਏਜੇਠੇਹਰਖਹੁਇਬੰਦਨਕਰਮਨੁਲਾਇ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਘਦਿਗਬੈਠਕੈਬਿਨਤੀਬਹੁਰਿਅਲਾਇ॥ ੩੭੦॥ ਦੋ
 ਹੋਗੁਰਹਮਰੇਮਨਕ੍ਰਮਪਯੋ। ਗੁਰਨਨਕਅਬਿਨਾਸੀਗਾਯੋ। ਕੋਨਹੋਤਾਇਹਠਾਂਭਵਲੀਨੇ। ਕੋਨਬੰਸਜਸੁਪਗ
 ਦਕੀਨੇ॥ ੩੭੧॥ ਅੰਦਲਕੋਹੋਜਨਮਕਾਹੇਤਾ। ਬਹੁਰਿਬੰਸਕਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਕੇਤਾ। ਅਸਕਹਸੀਗੁਰਕੇਪਗਲਾਗਾ। ਗੁ

ਰਨਨਕਕੇਰਸਮਹਿਪਾਗੇ॥੩੧੩॥੨੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਰਖਤਭਏਬਿਨਤੀਤਾਹਿਭੁਨਾਇ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਅਸਫੁਰਮਾਏਭੁਨਾਬਿਧੀ
 ਅਮਨਲਾਇ॥੩੧੩॥੨੯॥ ਭੁਗਤਸਿਧਸ੍ਰੀਗੁਰਮੇਸਕਯੋਭਵਹੇਤੁਭੁਨੇਜਿਹਤੇਭਵਪਾਯੋ॥ਪਾਪਪ੍ਰਸਿਧਭੁਜਗਾ
 ਮੈਨਰਧਕਮਿਗਾਅਨਰਥਕਮਾਏ॥ਧਰਮਭਿਭੁਧਰਪੰਖਤਬੈਜਗਦਸਟਬਏਦਿਜਧੇਨਹਤਯੋ॥ਨਮਾਏਦਾ
 ਨਕੀਲੇਸਨਹੀਛੜੀਧਰਮਾਤਮਨਾਹਰਾਏ॥੩੧੪॥ ਭੁਲਧਰਾਤਬਖਾਇਮਹਤਬਏਲਭਧਰਮਮਹਾਦੁਖਪਾਏ॥
 ਧੀਲਕਰੈਅਬਜਾਉਰਸਾਤਲਪਾਪਕੇਭੁਰਨਮੋਹਿਸਹਾਏ॥ਕੋਇਨਰਥਕਸਾਧਾਬਿਨਜਗਾਧਨਹੀਇਭੁਨਾਏ॥ਕੋ
 ਨਸਹਾਇਕਰੈਹਮਰੀਅਬਧੀਲਧਰਾਬਭੁਖੇਦਜਨਾਏ॥੩੧੫॥ ਧੇਨਧਰਾਬਪੁਧਾਰਤਬੈਭੁਰਅਗਜਗਾਇਕੈਬੇਦਭੁਨਾ
 ਏ॥ਤਹਤੇਪੀਰਮਿਟਾਤਨਹੀਮਿਲਭੁਹਮਕੇਧਾਮਗਾਏਦੁਖਗਾਏ॥ਚਤੁਰਾਨਨਸਾਭਭੁਏਦਿਵਕੇਸਿਵਕੋਸੀਗਲੇਤੁ
 ਖਮੈਸਅਲਾਏ॥ਨਹਸੀਜਹਤਹਚਲੀਐਸਬਮਨੁਲੀਤਹਪਮਾਨਕਰਾਏ॥੩੧੬॥ ਜਾਇਪੁਕਾਰਕਰੀਚਤੁਰਾਨ
 ਨਅਗਜਮੈਸਸੀਪਤਿਗਾਏ॥ਸਦਹੀਸਦਖੇਦਮਿਟਾਤਪ੍ਰਭੁਭੁਮਾਏਹਮਪਾਇਕਜਹਿਬਨਏ॥ਲਛਮੀਪਤਿਜਾ
 ਥਭਏਭੁਰਕੇਭੁਦਿਚਰਤਭੇਪ੍ਰਭਕਾਹਬਸਾਏ॥ਠੋਰਸਭੀਭੁਰਪੁਰਕਯਾਸਿਵਪੇਮਪ੍ਰਤਖਭੁਗਾਭੁਗਾਏ॥੩
 ੧੧॥੨੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਸਿਵਉਸਤਤੀਕੀਨੀਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਅਕਾਲਪੁਰਖਤਬਧਗਟਹੁਇਸ੍ਰੀਮੁਖਕੀਨਉ
 ਚਾਰ॥੩੧੮॥੨੯॥ ਹੇਭੁਰਕਹੋਹੇਤੁਕਿਹਾਏ॥ਕਾਹਖੇਦਤੁਮਰੇਮਨਪਾਏ॥ਕਯਾਬਿਸਨਪ੍ਰਭੁਭੁਹੀਜਨੇ॥ਤੁਮ
 ਤੋਕੋਇਨਜਗਮੇਛੋਨੇ॥੩੧੯॥ ਧਰਮਗਹਿਤਧਰਨੀਦੁਖਪਾਏ॥ਪ੍ਰਚੁਰਪਾਪਜਗਦਨਲੁਪਾਏ॥ਯਗਦਨਾਬਿ
 ਭੁਭਰਦੁਖਪਾਏ॥ਬਧੇਦੁਸਟਭੁਰਪੀਰਮਿਟਾਏ॥੩੨੦॥ ਧਰਨੀਭੁਰਜਹਪੀੜਾਹੋਈ॥ਤੁਮਕਟੀਕਰਕ੍ਰਿਪਾਸੇਈ॥
 ਰਵਣਖੇਦਈਓਤੁਮਮਾਰਾ॥ਭੁਗਭੁਗਾਭੁਗਤਭਛਕਰਤਰਾ॥੩੨੧॥ ਭੁਹਿਭੁਹਿਸਰਸੀਭੁਰਾਏ॥ਹੇਪ੍ਰਭਰਖਮਾਕ

ਰੇਮਹਏਯਾਬਿਸਨਬਿਨਤੁਨਿਪੁਰੁਮੁਸਕਾਨੇ। ਸੀਮੁਖਸੰਦੁਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ ੩੮੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ਹੇਸੁਰਮਨਪੀਰਜਧੇਰਕ
 ਰਹੰਗੁਰਨਿਵਾਰਾ। ਆਪਰੂਪਧਰਪ੍ਰਗਟਹੈਕਾਕੁਰੁਅਵਤਾਰਾ॥ ੩੮੯॥ **ਕੰਡੁਲੀਆ** ਗੁਰਨਨਕਨਿਜਨਮਧਰਸ
 ਰੁਜਗਕਰੋਇਧਾਰਾ। ਪਾਪਨਾਜਗਹੋਇਪੈਜਪੈਨਮਨਰੁਨਾਰਦਨਬਹੁਯੋਗਕਰਵੈ॥ ਧੋਰਪੀ
 ਰਮਨਮਾਹਿਖੇਦਤੁਮਸਕਲਮਿਟਾਵੈ॥ ਐਸਰੁਖਭੋਮੇਨਪ੍ਰਭੁਖਪਾਇਕੈ॥ ਬਿਸਨਪ੍ਰਭੁਕੀਬਾਤਸੁਰਨਜਮਝਾਇ
 ਕੈ॥ ੩੮੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ਧਰਨੀਕੋਪੀਰਜਦੀਓਗੁਰਨਿਜਨਿਜਧੰਮਾ। ਬਿਧੀਆਪੁਭੋਕੈਬਿਰਦੁਹੈਪੂਰਦਾਸਸਦਕਾਮਾ॥
 ੩੯੦॥ **ਚੌ** ਸੀਗੁਰਨਨਕਰੁਵਪ੍ਰਥਾਇ। ਬਿਧੀਆਪੈਤੀਰੁਈਗਾਇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਵਾਰਮੈਪੈਜੀਕਹੀ। ਪੜਤਤਨਤਨ
 ਨਕੇਦੁਖਦਹੀ॥ ੩੯੧॥ ਅਕਾਲਪੁਰਖਸੁਗਬਿਨਤਾਬਿਚਾਰੀ। ਜਗਮੈਦੇਖਪਾਪਅਰੁਪਾਰੀ। ਸੁਦ੍ਰਿਸ਼ਕੋਕਰਮਕਮ
 ਵਤਾ। ਦਿਜਸੁਦ੍ਰਕੀਕਿਰਤਕਰਵਤਾ॥ ੩੯੨॥ ਮਤਪਿਤਾਕੀਸੇਵਨਜਾਨੈ। ਨਿਜਨਰੀਸਮਗੁਰੁਪਛਾਨੈ। ਬੇਦਬੇਚਦਿ
 ਜਕਰਤਅਹਾਰਾ। ਜਹਤਹਰੁਯੋਪਾਪਪ੍ਰਚਾਰਾ॥ ੩੯੩॥ ਸੰਕਵਰਨਸਭੀਨਰੋਹੇਏ। ਧਰਮਚਾਰਪਗਕਹੂਨਜੇਏ॥
 ਗੁਰਪਤਨੀਗਮਨੈਮਦਮਾਤੇ। ਜਗਮੈਹੋਵਤਬਹੁਉਤਪਏ॥ ੩੯੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ਛੁੜੀਜਗਮੈਨਹਿਕੋਇਦਿਖਧਰਨੀਦੁਖ
 ਪਾਇ। ਅਕਾਲਪੁਰਖਨਿਜਰੂਪਤਬਧਕੈਜਗਤਮੈਆਇ॥ ੩੯੫॥ **ਸੈਧਾ** ਸੁਣੀਪੁਕਰਦਤਾਰਪ੍ਰਭੁਗੁਰਨਨਕਜੀਜ
 ਗਮਾਹਿਪਠਾਇਆ। ਸੀਮਤਸੇਮਐਤਤਮਿਲੇਦਿਗਰੁਤਸਭੀਜਗਮੰਗਲਛਾਇਆ॥ ਕਤਕਮਾਸਕੇਸਰਬਗ
 ਏਬਿਤਪੂਰਨਮਾਸੁਮਹਾਂਸੁਖਦਾਇਆ॥ ਜਨਜਸੀਸੁਤਵਰੁਲੇਨਿਸਜਾਮਸਵਾਰਹਰੁਪਦਿਖਾਇਆ॥ ੩੯੬॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਹਰਾਨਿਛੁੜਅਨੁਰਾਧਾਭੁਲੇਸਭਕਹਨਿਜਅਸਥਾਨਾ। ਤਨਜੇਠਭਵਪਾਸੇਗੁਰਨਨਕਸੁਖਖਾਨਾ॥ ੩੯੭॥ **ਸੈਧਾ**
 ਪਾਪਅੰਧੇਰਮਿਟਯੋਤਬਹੀਗੁਰਨਨਕਜੀਜਬਹੀਰੁਵਪਾਯੋ। ਨਰੁਮੈਸੁਰਅਨਿਦਬਾਦਹੋਨੇਤਬਅੰਜੁਲਗੁਰਕੈ

੪੪ ੪੪
 ੧੫੨੬

੪੪੪੪

ਭੂਲਭੂਲਯੋ॥ ਦੀਨਨਰਛਕਰੀਗੁਰਨਨਕਯੋਇਕੈਦਾਸਨਚਰਨਪਿਲਾਯੋ॥ ਬੇਦਰੋਪਗਧਰਮਕੋਚਰਸੁਬਰਨਮਿਲਾ
ਇਕੋਏਕਦਿਖਾਯੋ॥ ੩੯੩॥ ਯੋ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕਥਾਅਗਮਰੈਪਾਤਕਅਨਕਉਧਾਰਾ॥ ਗੁਰੂਪੀਰਜਗਮੈਭੁਏਪੁਜਸਭੀ
ਸੀਸਾਰਾ॥ ੩੯੪॥ ਇਹਜੇਨਗੁਰਜਨਮਕੀਕਹੀਕਥਾਸੀਕੋਚਾ॥ ਬੀਸਕਥਾਸੀਕੋਚਸੀਕੋਚੋਜੁਨੇਭੁਵਮੇਚਾ॥ ੩੯੫॥ ਯੋ॥
ਕਾਲਪੁਰਖਸਰੂਪਾਦਿਪਛੋਨੇ॥ ਮਹਾਂਮਾਇਤ੍ਰਿਹਇਛਾਜੋਨੇ॥ ਤਿਹਤੇਬਿਸਨਕਮਲਚਤੁਰਾਨਨ॥ ਅੰਤ੍ਰੀਕੋਜਪਰਵਿਸੀ
ਭੂਮਨੁ॥ ੩੯੫॥ ਇਖਿਵਕਰੁਯੋਰਪੁਅਜਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ ਤਿਹਤੇਦਸਰਥਅਤਿਬਲਵਾਨਾ॥ ਜੇਸਭਾਤਿਨਕੀਕਥਾਸੁ
ਨਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਤੇਅਧਿਕਭੁਰਾਉ॥ ੩੯੬॥ ਤਿਹਭੁਰਭੁਏਰਾਮਅਵਤਾਰਾ॥ ਕੋਨਕਥੈਤਿਹਚਰਤਅਪਾਰਾ॥ ਤਿ
ਹਭੁਰਭੁਏਦੋਇਜਗਮਾਹੀ॥ ਲਵਕੁਸੁਭਾਰੀਬਲਬਾਹੀ॥ ੩੯੭॥ ਯੋ॥ ਭੋਗਭੂਮਨਿਜਧਾਂਮਗੇਸੀਰਾਮਅਵਤਾਰਾ॥
ਅਸੁਤਪੁਨਰਜਭੁਏਦੋਭੂਤਬਲਧਾਰਾ॥ ੩੯੮॥ ਯੋ॥ ਮੇਵਦੇਸਕਾਭੂਪੁਤੋਇਕਤਾਹਸੁਦੋਇਭੁਤਾਤਿਹਰੂਪ
ਅਪਾਰਾ॥ ਸੋਇਬਰੀਦੁਹੁਭੂਤਤਬੈਪੁਰਬਾਂਪਲੀਏਤਿਹਤੋਰਮਝਾਰਾ॥ ਬਾਂਧਕਸੁਰਕੁਸੁਅਤਿਸ੍ਰੀਦਰਰਾਜਕੋਸਾਜ
ਭੁਤਾਹਿਸਵਾਰਾ॥ ਔਰਲੋਹੋਰਲਊਰਚਅਪਨਰਾਜਸਥਾਨਬਰੀਛਬਵਾਰਾ॥ ੪੦੦॥ ਯੋ॥ ਇਪੁਰੀਅਤਿਸ੍ਰੀਦਰਰਾਜਤ
ਅਮਰਪੁਰੀਦਿਖਲੀਕਲਜਾਵੈ॥ ਰਾਜਕੀਓਸੁਖਮਾਨਤਹਾਯਗਦਾਨਕਰੇਅਸਕੋਨਗਨਾਵੈ॥ ਅੰਤੋਕੋਕਲਕੇਜਾਲ
ਠਸੇਪੁਰਪੋਰਭੁਏਤਿਹਰਾਜਸੁਹਾਵੈ॥ ਹੋਤਭੁਏਜੁਗਚਾਰਜੇਊਅਸਕੋਨਕਵੀਗਨਤਾਹਿਸੁਨਾਵੈ॥ ੪੦੧॥ ਸੰਗਤਕੀ
ਰਜਪਾਇਦ੍ਰਿਗਕਵਿਭਾਖਤਹੋਸੁਨੀਏਮਨੁਲਾਈ॥ ਬਿਧੀਆਤਿਹਬੀਸਅਪਾਰਭਈ॥ ਤਿਹਮਾਹਿਭੁਏਨ੍ਰਿਪਦੋਇਸੁਹਈ
ਕਾਲਗਾਇਭ੍ਰੋਲਵਅੰਸਬਿਖੇਕਾਲਕੇਤਪੁਨਕੁਸਮੀਸਕਹਈ॥ ਬੀਸਅਪਾਰਬਢੀ॥ ਤਿਨਕੀਜੁਧਹੋਤਭ੍ਰੋਦੁਹਮਾ
ਹਮਹਈ॥ ੪੦੨॥ ਯੋ॥ ਕਾਲਕੇਤਚੜਨਗਰਤੇਕੀਨੇਜੁਧਅਪਾਰਾ॥ ਕਾਲਗਾਇਅੰਸਜੇਮਾਰਲੋਹੋਰਨਿਕਾਰਾ॥ ੪੦੩॥

੩) ਚੋ। ਕਾਲਗਾਇਮਨੇਮੇਦੁਖਲੋ। ਭੁਜਸਨੇਢਦੇਸਮੇਗੋ। ਸੋਨੇਢੂਪਤਿਹਰੀਨੇਮਾਨਾ। ਦੀਨੁਤਾਤਿਹਬਚਨਬਖਾ
 ਨਾ। ੪੦੪) ਹਮਰੀਸੈਨਸਰੁਹੀਸੀਗਧਾਰੇ। ਨਿਜਅਰਸੋਨਿਜਬੈਰਸੀਭਾਰੇ। ਕਛੁਕਕਲਪੁਨਤਹਾਂਬਸਾਇ। ਉਪਜੋਪੁ
 ਤਪਾਂਮੁਖਦਾਇ। ੪੦੫) ਦੋਹਰਾ। ਸੋਢੀਗਾਇਤਕੋਪਰਯੋਨਾਮਜਨੁਪਕਾਰਾ। ਸੋਢੀਬੈਸਰੁਈਤਦਿਨਤੇਸੁਨਜੇਠਾਜ
 ਗਸਾਰ। ੪੦੬) ਚੋਪਈ। ਸੋਢੀਗਾਇਸੈਨਸੀਗਲੈਕੋ। ਧਾਯੋਨਿਜਪਤਿਬੈਰਚਿਤੈਕੋ। ਲਹੈਰਕਸੁਰਜੁਪਕਰਭਾਰੀ।
 ਕਾਲਕੇਤਕੀਬੈਸਨਿਕਾਰੀ। ੪੦੭) ਪਛੈਕੁਸੁਅੰਸਬਲਪਈ। ਲਵੁਅੰਸਸਰੁਮਾਰਭੁਗਈ। ਲਉਅੰਸਅਬਨਿ
 ਜਬਲਪਯੋ। ਕੁਸੁਅੰਸਕੋਮਾਰਭੁਗਯੋ। ੪੦੮) ਜੇਜੇਬਚੇਪਾਨਲੈਧਾਏ। ੪੦੯) ਦੋਹਰਾ। ਘਨੇਬਰਖਤਿਹਠਾਂਰਹੇ
 ਪੜੇਬੇਦਮਨੁਲਾਇ। ਬੇਦਪਾਠਬੇਦੀਰੁਏਜਗਮੇਬੈਸਮਧਾਇ। ੪੧੦) ਚੋਪਈ। ਪਛੈਸੋਢੀਗਾਇਬਿਚਾਰੀ। ਭੂਮਰ
 ਜਦਿਨਚਾਰਬਿਚਾਰੀ। ਅਸਾਵਿਚਾਰਲਿਖਦੁਤਪਠਾਏ। ਬੈਰਭੂਟਕੀਲੇਸਗਵਾਏ। ੪੧੧) ਚਲੋਦੁਤਕਾਂਸੀਮਾਰਿਆ
 ਯੋ। ਸਰੁਵੇਦੀਕੋਭੇਦਸੁਨਾਏ। ਮੰਦਦੇਸਬੇਦੀਸਰੁਆਏ। ਕੀਨਪਨਾਮਨਿਪੰਮਨੁਲਾਏ। ੪੧੨) ਦੋਹਰਾ। ਨਿਪੰਬੇਦਤਤੇ
 ਭਨੇਉਦਸਰੁਬਨਾਇ। ਪੜਨਵੇਦਵੇਦੀਲਗੇਉਚੀਸੁਰਸੁਖਪਾਇ। ੪੧੩) ਚੋਪਈ। ਸਾਂਮਜੁਜਰਦੁਇਵੇਦਸੁਨਾਏ
 ਪੜਰਿਗਬੇਦਭੂਟਕਰਪਾਏ। ਅਬਰਬਣਬੇਦਜਬਤਾਂਹਿਸੁਨਾਏ। ਰੀਝੂਪਨਿਜਮੈਲਝੁਕਯੋ। ੪੧੪) ਰਾਜਸਾਜ
 ਸਰੁਹੀਤਿਹਦੀਨਾ। ਜੇਗਭੇਸਅਪਨਤਨਲੀਨਾ। ਘਨੇਲੋਗਤਬਹੋਰਨਲਾਗੇ। ਪ੍ਰਭੂਪੇਮਧਨਧਾਂਮਝਾਗੇ। ੪੧
 ੫) ਦੋਹਰਾ। ਜੇਗਭੇਸਤਨਧਾਰਕੈਲਵੀਚਲੇਬਨਓਰਾ। ਪਾਇਰਾਜਬੇਦੀਤਬੈਭੂਖੇਬਚਨਬਹੋਰਾ। ੪੧੬) ਕੁੰਡਲੀ
 ਅਮ। ਰਾਜਸਾਜਬੇਦੀਲਯੋਮਨਮੈਅਤਸੁਖਪਾਇ। ਤਕੋਬਰੁਐਸਾਦੀਓਸੁਨਬਿਧੀਆਮਨੁਲਾਇ। ਸੁਨਬਿਧੀਆਮਨੁਲਾ
 ਏਬੈਨਅਸਬੇਦੀਗਯੋ। ਚਤੁਰਬੇਦਸੁਨਰਾਜਮੋਹਤੁਮਦੋਹਰਖਾਯੋ। ਤੀਨਜਨਮਹਮਕਲਮੈਜਬਧੂਪਾਇਗੇ। ਜਗਤ

ਪੁਜਕਰਗੁਰੂਤੋਹਿਠਹਿਗਇਗੇ॥੪੧੧॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਜਬਕਲਮੇਹਮਆਇਕੈਗੁਰਨਨਕਬਪੁਧਾਰਾ॥ਚਤੁਰਗੁਰੂਤੋਕੋਕੋਰੋਸੁਨ
 ਸੇਢੀਹਰਖਾਰਾ॥੪੧੨॥**ਚੌਪਈ**॥ਸੇਢੀਭੇਸਜੇਗਕੋਲੀਨੋ॥ਬੇਦੀਰਾਇਰਾਜਜਗਕੀਨੋ॥ਚਤੁਸਾਲਭਤਤਾਂਕਾਜਾਨਾ॥
 ਸਭੀਜਗਤਜਿਹਮਾਨਤਅਨਾ॥੪੧੩॥**ਤਿਹਸੁਤਲੇਪਰਾਇਤਹਰਮਾ**॥ਸਰਵਮੋਲਤਿਹਸੁਤਅਭਿਰਾਮਾ॥ਤਿਹਸੁਤਕਲੁਭ
 ਘੋਉਦਾਰਾ॥ਜਿਹਲਗਪਾਵਨਕੁਲਭੈਸਰਾ॥੪੧੪॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਸੁਰਜਗਮੇਜਬਤਮਭਯੋਪਰਮਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਜਨਮਗੁਰੂਨਨ
 ਕਲਮੇਭਈਜਗਤਮੇਲੋਇ॥੪੧੫॥**ਚੌਪਈ**॥ਆਦਿਅੰਤਪੁਰੁਏਕੋਰੂਪਾ॥ਜਕੇਦਰਸਮਿਟੈਤਮਕੁਪਾ॥ਗੁਰਨਨਕਤੇਅੰਗ
 ਦਜਾਨਾ॥ਅੰਗਦਅਮਰਦਾਸਪਹਿਚਾਨਾ॥੪੧੬॥**ਜਬਦਰਦਨਸਮਾਵਹੁਅਯੋ**॥ਰਾਮਦਾਸਤਬਗੁਰੂਕਯੋਯੋ॥ਇਕਰੂਪ
 ਸਭਹੀਪਹਿਚਾਨੋ॥ਯਾਮੈਭੇਦਨਰੀਚਪਮੋਨੋ॥੪੧੭॥**ਸੁਰਜਬੀਸਸਭੀਜਗਜਨੈ**॥ਜਾਂਕੀਆਨਤਿਹੁੰਪੁਰਮਾਨੋ॥ਕਹੀਸੀ
 ਕੋਚਬੀਸਕੀਗਾਥਾ॥ਬਿਧੀਆਜਾਨਗੁਰੂਸਭਮਾਥਾ॥੪੧੮॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਬਿਧੀਏਜੇਠੇਬੰਦਨਾਕੀਨਭਬੈਮਨੁਲਾਇ॥ਗੁ
 ਰਾਤਿਸਿੰਘਮਨਹਰਖਹੁਇਗੁਰਕੋਪਗਲਪਦਾਇ॥੪੧੯॥**ਪੁਨਦਰਬਾਰਬੰਦਨਕਰੀਗੁਰਨਨਕਅਸਥਾਨਾ**॥ਬਹੁਰਿਦ
 ਰਸਤਿਤੋਕੋਚਲੇਜਹਾਂਬਿਰਛੁਖਖਾਨਾ॥੪੨੦॥**ਚੌ**॥ਜਾਇਬਿਛਕਾਦਰਸਨਪਾਯੋ॥ਅਤਿਅਨੰਦਸਭੁਕੇਮਨਅਯੋ॥ਹ
 ਥੋਜੇਰਪੇੜੋਇਮਭਾਖੀ॥ਹਿਪੁਰੁਯਾਹਿਸੁਨਾਵੇਸਾਖੀ॥੪੨੧॥**ਗੁਰਨਨਕਾਇਹਠਾਂਕਿਮਅਏ**॥ਛਾਯਾਇਸਾਬਿਰਕੈਸਰਹ
 ਏ॥ਅੰਰਸਰਪਕਾਕੈਸਸਥਾਨਾ॥ਦਖਾਧਾਰਕਹੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥੪੨੨॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਸੁਨਪੇੜੋਕੀਬਿਨਤੋਕੋਗੁਰਤਸਿੰਘਗੁ
 ਰਦਖਾਲਾ॥ਗੁਖੇਬਚਪੇੜਾਜੋਨੇਕਥਾਰਸਲਾ॥੪੨੩॥**ਚੌਪਈ**॥ਇਕਸਮੈਗੁਰਨਨਕਦੇਵਾ॥ਮੰਤ੍ਰੀਚਾਰਤਅਏਅ
 ਭੇਵਾ॥ਮੰਤ੍ਰੀਛੋਰੁਯਾਹਿਤਰਅਏ॥ਕੀਨਸੈਨਾਦ੍ਰਿਗਨਿਦ੍ਰਪਾਏ॥੪੨੪॥**ਚੜ੍ਹੇਦਿਵਸਕਛਕੀਨੋਸੈਨਾ**॥ਰੂਪਦੇਖਗੁਰਲ
 ਜੈਮੈਨਾ॥ਵਦਾਬਿਛਮਨਮੈਚੁਖਪਈ॥ਛਾਯਾਦੇਖਗੁਰੂਭਿਰਝਈ॥੪੨੫॥**ਅੰਗਬਿਛਜੇਤੇਹੁਤੇਤਿਹਛਾਯਾਪਲਟ**॥

ਨਾਛਾਯਾਇਹਤਗਬਿਰਰਹੀਦਿਖਗੁਰਕਿਪਨਿਧਾਨ॥੪੩੨॥ਸ੍ਰੋਧਾ॥ਜਬਹੀਰਵਤੇਜਪਧਾਨਭਯੋਤਰਪਾਂਤਨਮੇਜਨਰੂਪ
 ਦਿਖਾਵੈ॥ਧਾਰਕੈਓਟਮੋਨੇਤਰਕੀਮਿਸਤਾਂਹਿਕਿਧੋਗਵਿਦਰਸਨਪਾਵੈ॥ਕਿਨਕੋਰਵਿਐਸਪਕਾਸਮੁਖੀਭੁਜਜਨਮਣੀਬ
 ਹੁਪੁਤਹਾਵੈ॥ਐਰਸੁਭਾਵਭੋਕਾਵਿਕੋਰਵਿਦੇਖਗੁਰੂਬਹੁਪੁਬਨਾਵੈ॥੪੩੩॥ਕਾਬੀਤੁ॥ਜਿਸਾਜਿਹਜਧਾਰਜੇਈਰਾਮਲ
 ਘੁਭੁਤਹੋਈਮਾਰਾਇੰਦ੍ਰਜੀਤਨੇਤਨੇਤਸਦਾਗਾਵਨੇ॥ਸੇਈਦਿਹਾਐਨਿਜਸਮਾਤਾਰਿਪਾਏਦੇਖਰੂਪਾਬਿਸਮਯੋਗਿਦ
 ਕੰਡਲੁਪਾਵਨੇ॥ਸਭੀਫਲਚਾਏਮੁਖਪੰਕਜਸੁਹਏਜਨਲਾਗਾਘਾਮਾਏਮਮਸੇਵਾਨਾਬਿਹਾਵਨੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਸਮਾਧ
 ਨਿਜਰੂਪਮੇਅਗਾਧਲਗੀਨੇਤਨੇਤਸੇਫਲਚਾਇਕੈਅਲਾਵਿਨੇ॥੪੩੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਿਭੋਦਿਵਸਪੈੜਾਜੁਨੇਪਰੀਨਿਸਾ
 ਗੁਰੈਨ॥ਤੀਨਕਾਲਨਿੰਦ੍ਰਾਨਹੀਪ੍ਰਭੂਗਾਨਘਨਐਨ॥੪੩੫॥ਸ੍ਰੋਧਾ॥ਰੈਨਬਿਤੀਤਭੁਈਈਹਰੀਤਪ੍ਰਭਾਤਭਯੋਰਵਿਤੇਜ
 ਧਰਾਏ॥ਰਾਇਬੁਲਾਰਸਵਾਰਕੈਜੈਨੋਕੋਆਨੰਦਪਾਇਸਿਕਰਸਿਧਾਏ॥ਯਾਹਿਵਟੇਢਿਗਾਐਤਬੈਨਿਜਦਾਸਨੋਕੋਤਿ
 ਨਬੈਨਅਲਾਏ॥ਦੇਖਹੁਕੋਨਾਬਿਰਾਜਰਯੋਇਹਮੋਧਉਦਨਤਰੇਤਰਆਏ॥੪੩੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਸੇਸਦ੍ਰਿਸਟਪੱਕੋਨਹੀਕ
 ਹੁਕੋਭਿਹਵਾਰਾ॥ਦਾਸਦੇਖਐਸੋਕਹਾਸੁਨੇਸਾਹਨਿਧਾਰਾ॥੪੩੭॥ਚੋਪਈ॥ਕਾਭੁਬੇਦੀਕਾਸੁਤਜਨੇ॥ਸੁਨਤਗਾਇਅਸਬਚ
 ਨਬਖਾਨੇ॥ਨਾਹਿਜਗਾਵੇਚਲੀਏਆਗੇ॥ਗਾਇਸਿਕਾਰਖੇਰੂਮੇਪਾਰੇ॥੪੩੮॥ਸਿਕਾਰਖੇਰੂਦਿਨਜਾਮਰਹਾਏ॥ਰਾਇਪੈਂਗੂਟਿ
 ਗਤਿਸਹੀਆਏ॥ਦਿਖਆਗੇਨਿੰਦ੍ਰਾਹੀਪਾਈ॥ਐਰਸਰਪਫਲਮੁਖਪਰਛਾਈ॥੪੩੯॥ਧਾਰਬੋਭੈਰਾਇਅਲਾਏ॥ਕਾਭੁਸੁਤ
 ਜਨਨਗਾਚਬਾਏ॥ਕਹਾਦਾਸਕੋਦੇਖਹੁਜਾਇ॥ਅਵੈਪਾਨਕੋਗਾਏਬਿਲਾਇ॥੪੪੦॥ਸਰਪੜਾਸਕਰਜਾਹਿਨੇਨੇਰੇ॥ਦੂਰ
 ਹੁੰਦਾਸਦ੍ਰਿਸਟਕਰਹੋਰੇ॥ਸੀਗੁਰਨਿਜਕਰਤਬੈਹਲਾਏ॥ਦਾਸਦੇਖਅਸਬੈਨਅਲਾਏ॥੪੪੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਜੀਵਤਹੋਦਾਸ
 ਨਕਹਾਸੁਨਤਸਾਹਸੁਖਪਾਇ॥ਉਤਰਅੰਸੂਠਾਂਢਾਭਯੋਗੁਰੂਚਰਨਤਰਆਇ॥੪੪੨॥ਦਿਖਛਾਯਾਠਾਂਢੀਤਹਾਂਸੇਸਛਾ

ਧਠਣਐਸਾਅਮੀਰੁਪਮਦਿਜਾਣਕੇਕੀਨਰੱਛਤਹਜੇਸਾ॥੪੪੩॥**ਚੋ**॥ਮੋਨੋਸਿੰਧਖੀਰਜਗਰੁਯੋਸੇਖਸਾਇਗੁਰਨਿਜਪਦ
 ਲਯੋ॥ਬਿਜੇਮੇਰਾਇਆਧਿਕਮਨਪਾਈ॥ਠਾਂਢਾਜਾਂਮਰਹਾਉਰਝਾਈ॥ਜਨਨਿਜਾਨਿਜਪਾਮਾਸਿਧਯੋ॥ਗੁਰਗੁਨਗਾਵਤਪੰਥ
 ਭਰਯੋ॥ਜਨਗੁਰੁਕੋਅਜਅਬਨਾਸੀ॥ਕਟੀਰਾਇਗੁਰਦਸੰਕਟਠਾਸੀ॥੪੪੪॥**ਆਰੀ**॥ਜਾਇਆਪਨੇਧਾਮਰਾਇਸੁਖਪਾ
 ਯੋ॥ਪਠੇਦਸਨਿਜਕਾਛੁਨਿਕਟਬੁਲਯੋ॥ਕਾਛੁਬਡੁਭੈਧਾਰਜਨਕਿਯਾਕੀਨੀਏ॥ਹੋਮੋਕੇਤੁਰਤਬੁਲਾਇਖੇਦਕੇਦੀਜੀ
 ਏ॥੪੪੫॥ਕਾਛੁਬਡੁਭੈਧਾਰਗਾਇਪੈਅਯੋ॥ਕਹਾਰਾਇਸੁਤਤੇਰੇਖੇਤੁਗਾਵਯੋ॥ਸਹੀਸਤਹਮਕੀਨਉਜਾਕਾਗੁਰਕ
 ਰਾਹੋਬਹਾਦਿਨਗੁਏਬਤੀਤਨਦੇਵਹੁਤਾਹਿਰੁਗਾ॥੪੪੬॥**ਕੁੰਡਲੀਆ**॥ਕਾਛੁਭੁਨਭੈਧਾਰਯੋਭੁਯੋਚਿਤਮੇਲੀਨਾਹਸਯੋ
 ਰਾਇਤਬਦੇਖਕੈਕਹਾਚਿਤਨਹਿਕੀਨਾ॥ਕਹਾਚਿਤਨਹਕੀਨਬਲੀਸੁਤਤੇਰਾਪਾਰਾ॥ਸਹੀਸਰੂਪਖੁਦਾਇਆਜੁਹਮ
 ਨੈਨਨਿਹਾਰਾ॥ਤੁਮਸੁਤਕਰਨਹਿਜਾਨਜਾਨਪਮੇਸ੍ਵਰੇਸੇਈ॥ਕਾਛੁਬਡੁਸੁਖਪਾਇਅਯੋਗਹਚਿਤਖੇਈ॥੪੪੭॥
ਦੋਹਰਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਾਇਹਤੇਉਠੇਗਾਏਸਦਨਸੁਖਪਾਇ॥ਤਾਦਿਨਤੇਇਸਵੇਣਕੀਇਸਾਥਿਰਛਾਇਰਹਾਇ॥੪੪੮॥
 ਸਥਾਨਸੇਸਾਇਹਤਦਿਨਤੇਕਰੈਦਰਸਨਰਨਾਰਾ॥ਰਵਸੁਤਨੇਰਨਾਵਹੀਨੀਵਤਲਹਿਠਲਚਾਰਾ॥੪੪੯॥**ਚੋ**॥ਸੁ
 ਨਪੈੜੇਤਬਬੰਦਨਕੀਨੋ॥ਬਿਧੀਏਜੇਠੇਅਨੀਦਲੀਨੋ॥ਕਰਬੰਦਨਤਿਹਤਰਸੁਖਪਾਇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਨਿਜਰੇਰੇਆਇ॥
 ੪੫੦॥ਲਾਛੁਅੰਸਗੁਰੁਗੁਧਿਗਾਏਈ॥ਆਇਗੁਰੁਕੇਪਗਲਪਟਾਈ॥ਰਾਇਬੁਲਾਰਅੰਸਖੀਜੇਈ॥ਗੁਰਗੁਟਲੇਆਈ
 ਜੇਈ॥੪੫੧॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਾਨਸਗੁਨਕਾਕੀਨਾ॥ਨਿਜਾਇਛਾਸਗੁਰੁਕੋਸੁਖਦੀਨਾ॥ਸੁਨਗੁਰੁਕੋਸੰਗਤਬਹੁਆਈ॥ਦੇਸ
 ਦੇਸਮਹਿਖਬੁਜਨਾਈ॥੪੫੨॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਗੁਗਤਸਿੰਧਮੇਲਾਭੁਯੋਤਿਹਠਾਂਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ਸਫਲਦਰਸਗੁਰਕਕ
 ਠੈਚਾੜੈਪੁਜਹਜਾਰਾ॥੪੫੩॥**ਸ੍ਰੋਧਾ**॥ਕੋਤਕਕੀਨਾਪਾਰਤਹਾਂਗੁਰਭਾਖਤਹੋਇਬੋਭੋਬਿਸਥਾਰਾ॥ਸੰਗਤਪਾਇਸ

ਭੀਮਨਬਾਛਤਦੇਖਦੀਦਾਰਗੁਰੂਸੁਖਕਾਰਾ। ਭਾਗਬਭੇਤਿਹਸੰਗਤਕੋਪੁਤੋਖਗੁਰੂਜਿਹਦਰਸਨਿਹਾਰਾ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਾਬਿ
 ਨਾਅਸੋਕੋਨਕਰੈਦੁਖਫਾਸਕਟੀਜਗਜੀਵਹਜਾਰਾ॥੪੫੫॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਨਨਕਸਰਮੋਜਨਕੀਓਦਰਸਗੁਰੂਦਰਬਾਰਾ॥ ਏ
 ਆਗਿਆਨਿਜਧਾਂਮੋਕੇਸੰਗਤਗੋਤਿਹਵਾਰਾ॥੪੫੬॥**ਚੌਪਈ**॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਤਤਹਅਸਥਲਧਰਦੀਜੈ॥੪੫੭॥ ਨਨਕਸ
 ਰਗੁਰਕੀਨਜਨਨਾ॥ ਨਮੋਕੀਨਗੁਰਨਨਕਥਾਨਾ॥ ਵਿਦਯਾਪਾਇਮਾਨਸਭੁਦੈਕੈ॥ ਚਾਗਸਿਖਸੰਗਸੇਨਾਏਕੈ॥੪੫੮॥
ਸੋਹਣਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੀਨਪਾਨਪੰਥਚਰਤਬਹੁਤੇਕੀਏ॥ ਕੋਕਵਕਰੈਬਖਾਨਅਗਮਗੁਰੂਕਥਜਨਕੈ॥੪੫੯॥**ਚੌਪਈ**॥
 ਭਗਤਸਿੰਘਗੁਰਮੋਦੀਆਏ॥ ਭੋਰਕੀਨਅਧਕਹਰਖਾਏ॥ ਪਨਹੀਆਸਤਿਹਗੁਰਕੋਰਾ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਦਰਸਨ
 ਹੋਰਾ॥੪੬੦॥ ਹੁਤੇਸਿਖਜੇਤਹਗੁਰਆਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕਾਦਰਸਨਪਾਏ॥ ਕਹਾਬਿਧੀਆਪੁਭੋਮੋਹਭੁਨਵੇ॥ ਪਨਹੀਆ
 ਸਕਾਹਿਅਲਾਵੇ॥੪੬੧॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਦਯਾਸਿੰਧਐਸੇਕਹਾਭਗਤਸਿੰਘਸੁਨਬੈਨਾ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਦਰਸਨਮਏਨਨਕਸਰ
 ਸੁਖਐਨਾ॥੪੬੨॥**ਚੌ**॥ ਦਰਸਨਕਗਇਹਠਾਠਿਰਆਏ॥ ਇਹਠਾਗੁਰਸਿਖਰਹਤਮਹਾਏ॥ ਭਾਈਕਿਦਾਰਏਕਉਦਾਸੀ
 ਜਾਂਕੀਕਟੀਗੁਰੂਭੁਵਫਾਸੀ॥੪੬੩॥ ਅਨਿਨਭਗਤਗੁਰਕਸੇਜਨੇ॥ ਗੁਰਬਿਨਐਰਨਮਨਮੇਧੁਨੇ॥ ਤਕੋਰੋਗਹ
 ਜੀਰਾਂਭਾਰੀ॥ ਮਗਨਗੁਰੂਰਸਖੇਦਅਪਾਰੀ॥੪੬੪॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਜਾਮਨਿਜਾਨਬਹੀਗਈਅਯੋਗੁਰੂਨਿਕਟਾਇ॥ ਕੀਨ
 ਸੈਨਆਗੇਪ੍ਰਭੂਬੈਠਚਰਨਤਰਆਇ॥੪੬੫॥**ਚੌਪਈ**॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਸਿਖਬਹੁਬੈਠੇ॥ ਇਕਾਚਿਤਾਇੰਦ੍ਰੀਸਕਲ
 ਇਰੈਠੇ॥ ਭਾਈਕਿਦਾਰੋਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ ਸੁਨਭਾਈਤਨਖੇਦਅਪਾਰੀ॥੪੬੬॥ ਭਾਈਕਹਾਗੁਰੂਕੇਆਗੇ॥ ਬਿਨਤੀਕ
 ਰੋਰੋਗਸਭੁਭਾਰੇ॥ ਕਿਦਰੋਕਹਾਭੂਠਤਨਜਾਨੇ॥ ਨਾਸਵੰਤਹਿਤਾਬਿਨਤਬਖਾਨੇ॥੪੬੭॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਆਬਪਤਾਸਾਜੇਸ
 ਤਨਬਚਅਯੋਘਗੁਰਮੇਸਾ॥ ਪਾਪਰੋਠਰਨਹਿਤਚਹੈਸੋਕਾਯੁਪਜੜਜੈਸਾ॥੪੬੮॥**ਚੌ**॥ ਧੀਨਧੀਨਭਾਈਤਬਗਾ

ਯੋ ਅਸਾਨਿਸਚਾਤੁ ਮਰੇ ਮਨ ਆਯੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪਨਹੀ ਅੰਗ ਛੁਹਾਏ ਤਤਾਛਿ ਨ ਰੇਗ ਹਜੀ ਰਮਿਟਾਏ ॥ ੪੬੯ ॥ ਮਾਨਤੁ
 ਲੀਤਿ ਹਪਨੀ ਉਠਾਈ ਅੰਗ ਕਿਦਾਰੇ ਅਪਨੇ ਲਾਈ ਛੇਵ ਤੇਰੇ ਗਾਛਿ ਨ ਕਤਿ ਹਗਾਯੋ ਮਾਨੇ ਰੇਗ ਨ ਸੁਪਨੇ ਰੁਯੋ ॥
 ੪੭੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਠਧੁਨਿ ਦ੍ਰਿਗੁ ਰਤ ਬੈਉ ਠੇ ਮੇਸ ਮੁਖ ਗਾਇ ਸਰਬ ਰੇਗ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਲ ਮੇਰੁ ਰਉਪ
 ਏ ॥ ੪੭੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਦਾਰ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਯੋ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹ ਕੈ ਸਦੁਖ ਪਾਯੋ ਕਿਦਾਰੇ ਕਹਾਂ ਖੇਦ ਕੋ ਨਾਹੀ
 ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਅਘ ਘਨ ਸਾਹੀ ॥ ੪੭੨ ॥ ਰੇਗ ਹਜੀ ਰੁਯੋ ਤਨ ਆਇ ਤੁਮ ਪਨਹੀ ਪ੍ਰਕੁਦ ਯੋ ਮਿਟਾਇ ਅਸ ਕਹ
 ਬਹੁ ਰਿਗੁ ਰੂਪ ਗਲ ਗਾ ਗੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੇ ਰਸ ਪਗਾ ॥ ੪੭੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਹੋਤੁ ਲੇ ਆਸਾ ਨਿਜ
 ਹਾਥਾ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪਨਹੀ ਉਠਾਈ ਕੈ ਨ ਖੋਦੀ ਨ ਨਾਥਾ ॥ ੪੭੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਆਸਾ ਪਨਹੀ ਲੇਹੁ ਪਾਠੇ ਧਰੇ ਸਦਨ ਸ
 ਗਲੇ ਦੁਖ ਟੋਰੇ ਰੇਗ ਹਜੀ ਰਗੁ ਸਤ ਜੇ ਆਵੈ ਛੇਹਤ ਧਾਹ ਪੀਰ ਮਿਟ ਜਾਵੈ ॥ ੪੭੫ ॥ ਸੁਨਤ ਕਿਦਾਰੇ ਮਨ ਸੁਖ ਪ
 ਯੋ ਆਸਾ ਪਨਹੀ ਲੇਗੁ ਹਾਥੋ ਤਾਂ ਦਿਨ ਤੇਗੁ ਹਪਲੰਘ ਸਵਾਰਾ ਰਾਖੇ ਪੁਜਾ ਕਰ ਦੁਖ ਟਾਰਾ ॥ ੪੭੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁ
 ਗਤ ਸਿੰਘ ਪੈੜਾ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਬਤ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਪ੍ਰਸਯਾਂ ਹਿਜੇ ਤਨ ਕਰੈ ਰੇਗ ਹਜੀ ਰਮਿਟਾਇ ॥ ੪੭੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਸੁਨ ਬਿਧੀ ਏ ਮਨ ਮੇ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਚਰਨ ਬੁਜ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਯੋ ਬਸੇ ਰੈ ਨ ਕਰ ਪਾਤ ਪਾਨਾ ਪੰਥ ਚਰਿਤ ਗੁਰ ਕੀ
 ਨੇ ਨਨਾ ॥ ੪੭੮ ॥ ਇਹ ਮੇ ਕਥਾ ਅੰਠ ਸੁਨ ਭਾਈ ਸੁੰਦਰੈ ਸੁੰਦਰ ਆਧਿਕਾਈ ਇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਯਾਲੀ ਨਗਰ ਉਦਾਰਾ ਸੁਨਾ ਸੀ
 ਰਤਿ ਹਛ ਬਲ ਖਹਾਰਾ ॥ ੪੭੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਛੁ ਕਦੂਰ ਰਵੀ ਵਰੈ ਤੀ ਨੋ ਕੇ ਸਪਰਜਾਨਾ ਦੁਆਰਾ ਖੜੀ ਤਿਹ ਬਸੇ ਮ
 ਰਵਾਹ ਪਹਿਚਨਾ ॥ ੪੮੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਗਣਨਾ ਮਤਿ ਹਪਾਰੀ ਪਤ ਬਤ ਪਤਿ ਸੇਵਾ ਸੁਰਚਾਰੀ ਸਿਭ ਨਨਾ ਹਧਨ ਅਪ
 ਕਾਇਖਾਇ ਨਿਸਾਦਿਨਾ ਚਿਤਾ ਕਰੈ ਮਹਾਇ ॥ ੪੮੧ ॥ ਸਰਵ ਰਸੇਵ ਸਦਾ ਹਕਰੈ ਦੇਵੁ ਸੁਤ ਕੀਨ ਘਬਰੈ

ਜਬਲਛਮੀਦੀਨੋਵਰਦਨਾ॥ ਨਗਇਦਦਸਕੋਪਛਮਹਨਾ॥ ੪੮੩॥ ਤਕੇਬਚਨਰਦਸੁਨਪਾਏ॥ ਬੀਨਲੀਏਜਹਤਹਗੁ
 ਨਗਾਏ॥ ਬਿਚਰਤਨਗਾਰਮੰਡੁਆਲੀਅਯੋ॥ ਗੁਰਸਿਖਭੇਸਧਾਰਸੁਖਪਾਏ॥ ੪੮੪॥ ਦੁਆਰੇਕੇਤਬਸਦਨਪਧਾਰਾ॥
 ਤਿਨਕੀਨੀਬਹੁਸੇਵਾਪਾਰਾ॥ ਨਰਦਕਹਮਾਂਗਾਰੁਚਜੇਈ॥ ਤੋਕੇਦੇਉਆਜੁਮੇਜੇਈ॥ ੪੮੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬਦੇਉਹਰ
 ਖੰਤੁਏਪਤਨਗੀਸੁਖਪਾਇ॥ ਹਾਥਜੇਰਅਤਿਦੀਨੈਪ੍ਰੇਮੁਖਸੇਬਚਨਅਲਾਇ॥ ੪੮੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੁਖੰਨੇਦਰ
 ਬਗਹਮਾਹੀ॥ ਸੁਤਨਹਿਭੁਯੋਭਰਦੁਖਪਾਹੀ॥ ਸੁਤਅਥਵਾਕੰਨਪਾਗਹੋਵੈ॥ ਸਫਲਗਸਤਹਮਰੇਦੁਖਖੋਵੈ॥ ੪
 ੮੭॥ ਨਰਦਕਹਾਬਚੁਭਿਲੀਜੈ॥ ਕੰਨਪਾਹੋਇਭਾਰਸੁਖਦੀਜੈ॥ ਹੇਵਹੁਤਮਗੁਰਕੇਸਿਖਜਾਈ॥ ਨਿਸਚੈਤੁਮਰੀ
 ਪੀਰਮਿਟਈ॥ ੪੮੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਵਸਤਹੈਂਗੁਰਅਰਜਨਸੁਖਖਨਾ॥ ਜਾਇਸਿਖਤਿਹਕੇਬਨੇਅੰਰਸੁ
 ਨੇਨਿਜਕਾਨਾ॥ ੪੮੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਸ੍ਰੀਜਨਮਗਹਤੁਮਰੇਲੇਵੈ॥ ਆਦਸਕਤਿਪ੍ਰਭੁਜਨਅਭੇਵੈ॥ ਹਰਿਗੋਵਿਦਕੇਦੀਜੈ
 ਜੇਈ॥ ਆਦਿਪ੍ਰਭੁਵਹੁਸਭਦੁਖਖੋਈ॥ ਨਰਦਅੰਸੇਕਹਤਸਿਧਾਯੋ॥ ਪਤਨਗੀਮਨਮੇਸੁਖਪਾਏ॥ ਤਾਦਿਨਤੇਗੁਰਕੇ
 ਸਿਖਹੋਏ॥ ਕੰਨਪਾਹੁਈਸਭੀਦੁਖਖੋਏ॥ ੪੯੦॥ ਲਛਮੀਕੀਮਾਯਾਭੂਮਾਏ॥ ਨਰਦਬਚਵਹੁਦੀਨੁਭੁਲਾਏ॥ ਪੁਤ੍ਰੀਕਰ
 ਜਨੈਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਦੇਖਰੂਪਅਤਿਬਲਿਬਲਜਾਂਹੀ॥ ੪੯੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਰਜਾਇਕਾਦਸਕੀਭਈਪੁਤ੍ਰੀਰੂਪਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਗਤ
 ਸਿੰਘਾਚਿਤਾਕਰੈਦੁਆਰਭਾਗਣਨਾ॥ ੪੯੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਹੇਪਤਿਜਹਸੰਦਰਬਰਹੋਈ॥ ਸਗਾਈਕਰਜਹਖੇਦਨਕੋਈ॥
 ਬਰਲਾਇਕਨਿਜਪੁਤ੍ਰੀਜਨੋ॥ ਯਾਮੇਦੇਰਨਰੰਚਕਠਨੋ॥ ੪੯੩॥ ਰੁਬਨਾਰਦਅਯੋਧਰਰੂਪਾ॥ ਸੰਦਤਨਰਵਤੇਜਅ
 ਰੂਪਾ॥ ਗੁਰਸਿਖਜਨਬੰਦਨਾਧਾਰੀ॥ ਹਰਖਤਹੁਇਦੁਆਰਾਭੁਤਨਾਰੀ॥ ੪੯੪॥ ਭਾਖੇਬਚਕਿਰਪਾਕਰਜੈਜੋ॥ ਕਹੁ
 ਪਰਕੀਨੀਨਹਿਅੰਸੋ॥ ਜੈਸੀਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮੇਪਰਕਰੀ॥ ਪਾਵਨਸਦਨਕੀਨਰਜਧਰੀ॥ ੪੯੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਹਾਰਾਜ

ਬਿਨਤੀ ਭੁਨੇ ਮਨ ਮੇਧੋਨੇ ਐਰਾ ਵਰਲਾ ਇਕ ਪੁਤੀ ਭੁਈ ਭੁਖੇ ਵਰਕਿ ਹੋ ਠੈਰਾ ॥ ੪੯੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਰਦਕ ਹਧਰ ਪੀਰ ਤੋਰ
 ਸੁਤਾ ਸੁਖ ਖਾਨੇ ਹੈ ॥ ਆਦਿ ਸਕਤ ਰਾਖੀ ਰਉਤੀ ਵਰਯਾਂ ਕਾ ਭੁਨੇ ॥ ੪੯੭ ॥ ਪਰੰਬੁ ਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਉਤਰੇ ਭੁਗਨਿ ਵਰਲਾ
 ਭੁਗਾ ਪਰਨੀ ਕੋ ਸੁਖ ਦੇਵ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਨਾ ਮਹੈ ॥ ੪੯੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਆਦਿ ਸਕਤਿ ਯਹੁ ਤੁੰ ਕੀ ਨਰੀ ॥ ਦੀਜੈ ਤਿਹ ਗਾ
 ਰ ਅੰਚਰ ਗਾਹੀ ॥ ਕਹਦੁ ਆਰਾ ਕਿਹ ਠੰਗੁ ਰਦੇਵਾ ॥ ਨਰਦਕ ਹਿਸ ਭੁੰਟੈ ਰ ਅਰੇਵਾ ॥ ੪੯੯ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਤ ਲਵੈ ਗੀਅੰ
 ਏ ॥ ਅਬਨੇਰ ਗੁਰ ਮਟਵੀ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੀ ਠੰਗੁ ਮੋਰੇ ਕੋ ਭੁਈ ॥ ਪਠੈ ਵਿਪ੍ਰ ਕਰ ਸਗਨ ਧਰਾਈ ॥ ੫੦੦ ॥ ਨਰਦ ਬਚ
 ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਭੁਈ ॥ ਕਰ ਸਲਾਹ ਦਿਜਤ ਬੈਠਾਏ ॥ ਤਹੁ ਤੇ ਨਰਦ ਕੀ ਨ ਪਾਨਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਓਰ ਪਾਰ ਸੁਖ ਨਾਨਾ ॥ ੫੦੧ ॥
 ਪੰਥ ਚਰਤ ਗੁਰ ਕਰਤ ਬਹੁਤਾਰਤ ਸਿੱਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਟ ਵਤੇ ਦੱਖਣ ਦਿਸਾ ਭੋਰ ਕੀ ਨ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੫੦੨ ॥ ਸ੍ਰੋਧਾ ॥ ਨ
 ਰਦ ਆਇ ਲੋਗੋ ਪਦ ਪੰਕਜ ਹੋ ਪੁਰ ਮੋਰ ਬਿਨਤ ਭੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਆਵਹਿ ਵਿੱਪ੍ਰ ਪੁਰੁਤ ਮੋਰੇ ਤਿਹ ਕਾਰਜ ਮੇ ਕਛੁ ਦੇਰ ਨ ਕੀ
 ਜੈ ॥ ਹੋ ਕਰੁ ਨਾਨਿ ਧਹੇ ਜਗ ਕੇ ਪੁਰੁ ਅੰਤ ਦਾਨ ਇਹੀ ਮਮ ਦੀਜੈ ॥ ਭੁਗਨਿ ਵਾਰ ਕੋਰੇ ਪਰਨੀ ਜਿਹ ਤੇ ਅਸੁ ਰਾਹ ਪਰੇ ਭੁ
 ਖ ਜੀਜੈ ॥ ੫੦੩ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਤਬਾ ਸੋਤ ਬਚ ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਹੋ ਨਰਦ ਬਚ ਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੋਨੇ ਸੋਨੇ ਹਰ ਭਾਰੇ ਕੇ ਸੁਰੁ ਸੁਰ ਕਸ
 ਟ ਮਿਟਾਇ ॥ ੫੦੪ ॥ ਚੌ ॥ ਐਸੇ ਸੁਨ ਨਰਦ ਤਬ ਗਏ ॥ ਸਗਨ ਲੀਏ ਦਿਜ ਆਵਤੁ ਭੋਯੇ ॥ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਮੁਖ ਪ੍ਰਥਮ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕੀਯ ਪੁਰੁ ਗਿਰਧਾਰੀ ॥ ੫੦੫ ॥ ਦੁਆਰੇ ਪੁਤੀ ਪਈ ਸਗਾਈ ॥ ਗਾਰ ਅੰਚਰ ਧਰਾ ਬਿਨਤ ਅਲਾ
 ਏ ॥ ਦਾਸੀ ਨਿਜ ਚਰਨ ਨ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਗਾਰੀ ਬਨਿ ਵਾਜਦਾ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ੫੦੬ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਬਿੱਪ੍ਰ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰੁ ਜੀਪੁ
 ਰਤੇ ਉਤ ਮਜਨਾ ॥ ਮਹੂਰਤ ਭੁਲੇ ਸੁਧਾਇ ਕੈ ਕੀ ਨਰੀ ਤ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ੫੦੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਹਕੂ ਸਤਾਈ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ॥
 ਭੁਈ ਸਗਾਈ ਦਿਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਾਵਣ ਰਿਖ ਦਿਜ ਕਹਾ ਭੁਨਾਇ ॥ ਫੇਰੇ ਲੀਜੈ ਪੁਰੁ ਬਨਾਇ ॥ ੫੦੮ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਮਾ

ਨਬਹੁਦੀਨੋ॥ ਤਾਸਾ ਬਿਪ੍ਰਕਾਸਿ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ॥ ਜਾਇ ਬਿਪ੍ਰਸਤੁ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ॥ ਦੁਆਰੇ ਮਨ ਮੇ ਹਰਖ ਨ ਮਾਇ॥ ੫੦੬॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਰਾ॥ ਬਹੁ ਉਦਮ ਮਨ ਮੇ ਕੀਓ ਮੰਗਲ ਜਾਨ ਬਨਾਇ॥ ਜਗਤ ਗੀਤ ਜੇ ਤਕ ਹੁਤੀ ਨਹੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇ॥ ੫੧੦॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਪਛੇ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਅੰਸ ਅਲਾਯੋ॥ ਵਿਵਾਹੁ ਮਾਰਾ ਬਿਧੀ ਆਯੋ॥ ਵਿਵਾਹੁ ਸਮਰੀ॥ ਇਹ ਨਹੀ॥ ਬਾਜੀ ਅਸਤੁ ਲਿਆਵੈ ਕੋਇ॥
 ੫੧੧॥ ਅੰਸੇ ਸੁਨਾ ਬਿਧੀ ਆਤ ਬਧਾਯੋ॥ ਜਾਇ ਲੋਹੇ ਰਸਾ ਜਸੁ ਭੁਲਾਯੋ॥ ਬਾਜੀ ਅਸਤੁ ਸਰਗ ਸਤੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਦਿਖਹੁ ਰਖੇ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੫੧੨॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਗੁਗਤ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਠਾਂ ਕਰੇ ਕੋ ਤਕ ਅਨਿਕ ਅਪਾਰਾ॥ ਬਛੈਰੇ ਬਗਾ ਬਾਕੋ ਹੋਇ ਜੋ ਕੋ
 ਗੁਰੁ ਹਕਾਰਾ॥ ੫੧੩॥ ਤੋ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅਸਕਹਾਰੇ ਬਾਨਾਇ ਹੋਰਾ॥ ਤੋ ਰਬੰਸੁ ਮੁਖ ਪਾਇ ਹੈ ਯਾਂ ਹਿ ਪੁਜਾ ਸਿਰ ਮੀਰਾ॥ ੫੧੪॥
 ਚੌ॥ ਐਰ ਦਰਸੇ ਜੋ ਕਰਨ ਰੁਨਰੀ॥ ਮੰਗਲ ਸਦਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪੈਚਾਰੀ॥ ਐਸੁ ਭਾਖੁ ਗੁਰ ਕੀ ਨ ਪਾਨਾ॥ ਬਿਪ੍ਰਚਯੋ ਤਿਹ ਠੇ
 ਰਜ ਬਾਨਾ॥ ੫੧੫॥ ਸਾਵਦ ਬੇਦੀ ਦਿਨ ਰਵਜਾਨੇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਲਕ ਗੁਰ ਪਾਨਾ ਠਾਨੇ॥ ਅਤਿ ਉਤਕੰਠਾ ਅੰਗੁ ਦੁਆਰਾ॥ ਕਬਹੂੰ
 ਵੈ ਗੁਰ ਆਇ ਦੀਦਾਰਾ॥ ੫੧੬॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਸਦਨ ਮੇ ਕਮੀ ਨ ਕੋ ਨੇ ਕਾਜਾ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤਿ ਪੁਨ ਅਏ ਨਿਜ ਵਿਦਾ
 ਹਕਰ ਸਾਜਾ॥ ੫੧੭॥ **ਸ਼੍ਰੋਤਾ**॥ ਸਾਜ ਕੈ ਸੈ ਨ ਚੜੈ ਗੁਰੁ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਪਿਥ ਨਿਸਾ ਬਸ ਪਾਤ ਪਾਨਾ॥ ਅੰਸੁ ਕ੍ਰਮੇ ਤਬ ਹੀ ਛਬ ਪਾਵਤ ਚ
 ਲ ਪਰੋ ਸੁਖ ਨਾਨਾ॥ ਕੋਨ ਕੋ ਹੋਇ ਪਮਾ ਮੁਖ ਤੇ ਪਿਖ ਮਾਰਤੋ ਐਖ ਗਰਦ ਲਜਨਾ॥ ਲਹਰ ਅੰਗ ਕਿਰੀ ਗਾਪ ਪਾਰਤ ਯਾਸ
 ਮ ਅੰਸੁ ਇਹੀ ਮਨ ਮਾਨਾ॥ ੫੧੮॥ ਸੇਤੁ ਪਸਾ ਕਧਰੀ ਗੁਰੁ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਈ ਨ ਮਹਾਂ ਛਬ ਕੋਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਗਿਰਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸੁਤਾ ਸਿੰਘ ਨਹੀ ਜ
 ਨ ਚੰਪਕ ਕੇਤ ਕੀ ਫੂਲ ਸੁਧਾਰੇ॥ ਆਖੁ ਧਰਮੀ ਗਾਬਿਰਾ ਜਬ ਹੀ ਛਬ ਬਾਦ ਰਸੇ ਤੇ ਮੇ ਪੰਖ ਸੁਕਾਰੇ॥ ਮੇਹਰੇ ਹੋਛਾ ਬਿਐਸ ਨਿ
 ਹਾਰੇ ਪੰਖ ਕੋ ਲੋਕ ਸੁਰੀ ਦੁਖ ਟਾਰੇ॥ ੫੧੯॥ **ਸੋਮਰ ਜੀ ਛੰਦਾ**॥ ਸੁਨੇ ਨਗ ਮਾਝੀ ਗੁਰੁ ਨੇਰ ਅਏ॥ ਸਜੇ ਭਾਰਤਾ ਜੀ ਅੰਗੀ ਲੈ
 ਨ ਅਏ॥ ਤਜੀ ਕ੍ਰਿਤ ਲੋਕੀ ਨਹੀ ਐਰ ਭਾਵੈ॥ ਮਿਲੀ ਦੇਵ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਾ ਗੀਤ ਗਾਵੈ॥ ੫੨੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਬਾਜ

ਬਜਾਇ ਬਹੁ ਦੇਵ ਤਦ ਨ ਆਪਾਗਾ ਨਿਕਟ ਨਗਰ ਪੁਰਬਾਦਿ ਸਾਰੇ ਰਾਕੀ ਨ ਚੁਧਾਰਾ ॥ ੫੨੧ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਬਸ ਰਹੇ
 ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੁਆਰਾ ਲਗੇ ਚਰਨ ਗੁਰ ਆਈ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਨ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਵਗਵਿੰਤ ਗੁਰ ਪਰ ਬਰਖਾਯੋ ॥ ੫੨੨ ॥ ਧ
 ਰ ਆਨੰਦ ਨਿਜ ਸਦਨ ਪਧਾਰਾ ॥ ਹਰਖ ਤੁਬਿਹ ਬਲ ਸਿਬ ਲਉ ਦਰਾ ॥ ਗੁਰ ਵਸਤੁ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਪਠਾਈ ॥ ਜੋ ਜਿਹ ਇਛੁ
 ਜੋਇ ਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ੫੨੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਦੋਇ ਦਿਵਸ ਆਗੇ ਅਏ ਸੀ ਗੁਰ ਲਖ ਭਿਓ ਪੀਤਾ ॥ ਜਾਮਵੰਤ ਹਰ ਰਾਮ ਮਨ ਗਏ ਕਾ
 ਨ ਗੁਰ ਗੀਤਾ ॥ ੫੨੪ ॥ **ਸਮਾਨ ਛੰਦਾ** ॥ ਬੀਤ ਦਿਵਸਾ ਬਿਬਯ ਬੈ ॥ ਸੁਹਰਖ ਧਾਰ ਕੈ ਤਬੈ ॥ ਪਠੇ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ਚਲੇ ਸੁਬਾ
 ਜ ਵਾਇ ਕੈ ॥ ੫੨੫ ॥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਵਰ ਅਸ੍ਰੁਨੀ ॥ ਚਲੇ ਰੂਹਾਇ ਕੈ ਧਨੀ ॥ ਸੁਚੰਡ ਤੇ ਜਯੈ ਲਸੈ ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤੇ ਜਕੈ ਹਸੈ ॥ ੫੨੬ ॥ **ਝੋ**
ਧਾ ॥ ਜਾਮਰ ਹੋਇ ਨ ਆਇ ਜਬੈ ਇਮ ਸਾਜ ਬਰਤ ਚੜੇ ਜਗ ਸਾਈ ॥ ਪਾਵਸ ਮੈ ਬਿਤਰੀ ਬਰਖਾ ਜਨੁ ਭੂਲ ਕੈ ਸੋ ਕੁਤ
 ਹਾਂ ਬਰਖਾਈ ॥ ਰੰਕ ਭੁਏ ਨਿਪ ਦਨੋ ਕੈ ਪਾਇ ਕੈ ਦੇਵ ਬਹੁ ਮਿਲ ਦੇਖ ਨ ਆਈ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਸੀ ਗਾ ਦੁਆਰ ਕਰੀ ਮਿਲਨੀ ਗੁਰ
 ਧਾਮ ਗਏ ਸਰੂਰੀ ਤਕਰਾਈ ॥ ੫੨੭ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਪੁ ਦੇਖ ਸਰੋ ਅਬ ਲਾਪਿ ਖਭਾ ਗਲ ਸਾਸ ਗੁਰੂ ਹਰਖਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਰ
 ਤ ਅਏ ਸੁਖ ਸਿੰਧ ਸੁਵਿਪੁ ਅਯੋ ਪੁਨਰੀ ਤਜਨਾਈ ॥ ਜਨੇ ਗੋਪੁਰ ਸਮਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਤਰੁਏ ਗੁਰ ਬਾਜ ਬਜਾਈ ॥ ਸੀਸ ਸ੍ਰ
 ਗਸਤ ਅਪਾਰ ਲਸੈ ਰਵਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਜ ਭੁਦੇਖ ਲਜਾਈ ॥ ੫੨੮ ॥ **ਅੜਿਲਾ** ॥ ਬੇਈਧਰੀ ਬਨਾਇ ਜਹਾ ਹਰਖਾਇ ਕੈ ॥ ਬੀ
 ਦ ਬਿੱਪ੍ਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬੈਠ ਗੁਰ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ਕੀਨਰੀ ਤਸਰੁ ਤਹਾ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਹੋਲਾਵਾਂ ਲੀਨ ਚੁਧਾਰ ਡਿਯਾ ਮੁਖ ਗਾ
 ਯੋ ॥ ੫੨੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੀਮਤ ਸੇਰ ਹਸੈ ਭੁਏ ਅੰਗ ਬਹੁ ਤਜਨਾ ॥ ਲਾਵਾਂ ਸਾਵਣ ਰਿਖਾ ਦਿਨ ਲੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੫੩੦ ॥
ਛਪੋ ॥ ਅਧਕ ਲਾਗ ਕਰ ਗੀਤ ਗੁਰੂ ਜੀਤ ਹਾਂ ਰਹਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਆਜੇ ਠਾਹਰ ਖਤ ਬਾਜੀ ਅਸਤ ਚਲਾਏ ॥ ਪੁਨੇ ਭੋਜਨ
 ਸਰੂਰੀ ਨਗਾਇ ਬਹੁ ਮੰਗ ਲਨ ਗੀ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਸੁਰਤ ਰਨੀ ਦੇਵਤ ਅਧਕ ਸੁਗਾਰੀ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਭੋਜਨ ਕਰੈ ਬਰ

ਤਹਰਖਮਨਪਾਇਕੈ॥ ਗਾਰੀਮੰਗਲਰੂਪਲਖਸੁਨਤਸੰਭੇਤਹਰਖਾਇਕੈ॥ ੫੩੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਕਰਭੋਜਨਸੁਖਪਾਇਕੈਜਨਵਸੇਤੁ
 ਨਿਆਇ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਮੰਗਲਅਧਿਕਮੋਤੇਕਹੈਨਜਾਇ॥ ੫੩੨॥ **ਪਾਧਰੀਛੰਦਾ**॥ ਇਹਭਾਂਤਹਰਖਹੋਯੋਅਪਚ॥ ਰਹੇ
 ਦਿਵਸਪਾਂਚਤਿਹਠਾਂਮੁਰਗ॥ ਤਬਦੀਨਦਾਜਦੁਆਰੇਅਨੰਤ॥ ਬਹੁਬਿਨਤਭਾਖਮਮਕੀਦਜੀਤ॥ ੫੩੩॥ **ਪੁਨਮੰਦਸਖੰ**
 ਵੇਰੁਲਾਸੁਧਾਗ॥ ਕੀਨੋਵਿਰਾਗਮਨਮੇਅਪਾਗ॥ ਪੁਤੀਸੁਅੰਕਭਾਗਦਮਿਲਾਇ॥ ਦੀਨੀਸੁਸਿੰਘਭਾਰੀਤਦਾਇ॥ ੫੩੪॥ **ਦੋ**
ਹਰਾ॥ ਮਿਲਮਰਵਾਹੀਅੰਕਸੁਭਅਬਲਾਐਸਅਲਾਇ॥ ਕਤਸਿਰਜੀਬਿਧਨੋਵਿਧਾਪਰਵਸਸਦਰਗਾਇ॥ ੫੩੫॥ **ਚੋਪ**
ਈ॥ ਇਹੈਭਾਵਕਵਕੇਮਨਅਯੋ॥ ਹਰਖਾਬਿਰਹਜਨਵਸਾਪਯੋ॥ ਧਨਵਰਖਾਵਤਤਿਹਗੁਰਾਏ॥ ਜਹਬਰਾਤਉਤੀਹ
 ਰਖਾਏ॥ ੫੩੬॥ **ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਬਿਲਮੁਕਛੁਕੀਜੈ**॥ ਭੂਲਾਇਸੀਠੋਰਧਰਦੀਜੈ॥ ਦਰਸਨਕਾਜਸਿਖਮਮਧਾਰਾ॥ ਅਯੋ
 ਉਤਾਇਲਕੋਰੇਦੀਦਾਰਾ॥ ੫੩੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਐਸਬਚਨਗੁਰਕਰਤਬੇਤਬਲੇਅਯੋਲੀਗਾਹ॥ ਦਰਸਗੁਰੂਕੀਇਛੁਜ
 ਹਮਨਮੇਧਾਰਉਮਾਹ॥ ੫੩੮॥ **ਸ੍ਰੈਯਾ**॥ ਪੀਤਪੁਸਾਕਧਰੇਗੁਰਰਾਜਤਲਾਜਤਦੇਖਛਟਾਪਟਕਾਰੀ॥ ਲਾਗਲੀਗਾਹੁ
 ਗੁਰੂਪਦਪੰਕਜਅਨੰਦਪੂਛਪੂਛਸੁਖਧਾਰੀ॥ ਭਾਖਲੀਗਾਹਸਦਾਪੁਰਾਨੰਦਤੇਰਮਯਾਸਗਲੇਦੁਖਟਾਰੀ॥ ਇਕ
 ਭਯੋਉਤਪਾਤਲੋਹੰਰਸੁਦਸਟਕੀਓਵਸਟਾਤਮਭਾਰੀ॥ ੫੩੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸੁਨਅਸਕਹਾਕੋਹੈਕੈਸਉਤਪਾ
 ਤਾ॥ ਕਹਲੀਗਾਹਕਾਜੀਤਹਾਂਕੀਨਪਾਪਬਖਾਤਾ॥ ੫੪੦॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਲੇਖਬਾਵਲੀਗੁਰਕੀਦੀਨੀ॥ ਢਾਹਡਰਹਡਪੁਰ
 ਨਕੀਨੀ॥ ਉਪਰਅਪਨੇਸਦਨਬਨਾਏ॥ ਦੇਵਤਮੇਕੋਖੇਦਮਹਾਏ॥ ੫੪੧॥ **ਕਾਜੀਬਾਦਸਹਕਾਜਨਾ**॥ ਹਟਕਤਨਾਹਿਕੋ
 ਇਨਰਾਨਾ॥ ਪਾਪੀਕੀਨਬੰਢੋਉਤਪਾਤਾ॥ ਹਟਕਤਆਇਸਿੰਘਕਰਘਾਤਾ॥ ੫੪੨॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਮਰਸਿੰਘਪਾਇਤਹਾਂਤੁ
 ਖਸੇਐਸਅਲਾਇ॥ ਤੇਰਗੁਰੂਹਰਸੁਰਾਮਮਤਾਕੋਛਲਤੁਮਪਾਇ॥ ੫੪੩॥ **ਚੋ**॥ ਐਸੇਕਹਗੁਰਪਗਲਪਟਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਮੁ

ਖੰਐਸੇਬਚਨਅਲਯੋ॥ ਗੁਰੂਬਵਲੀਸਦਥਿਰਜਨੋ॥ ਤਿਸੀਦੁਸਟਕਮੁਲਪੁਟੋਨੋ॥ ੫੪੪॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖਐਸਪ੍ਰਗਟਵੈ
 ਗਤਿਸੀਮੁਲਹਨਪ੍ਰਗਟਕਰਵੈ॥ ਸੁਖਸੰਕਰੇਸੇਵਤੁਮਜਾਈ॥ ਤੁਮਰੀਓਰਨਦੁਸਟਾਦਿਖਾਈ॥ ੫੪੫॥ ਦੋਰਗਾ॥ ਗੁਰਅ
 ਇਸਧਰਸੀਸਪੈਬਹੁਰਿਗੁਰੂਪਗਲਗਾ॥ ਬਿਧੀਏਆਦਿਕਸਭਨਕੇਲਗੋਚਰਨਵਡੁਭਗਾ॥ ੫੪੬॥ ਗਯੋਲੰਗਾਹ
 ਲੋਹੇਰਕੋਗੁਰਮੁਰਤਰਿਦਧਾਗਾ॥ ਪੁਨਦੁਆਰੇਬੰਦਨਕਰੀਸੁਨਪ੍ਰਕੂਕਰਤਗਾ॥ ੫੪੭॥ ਮੋਹਦਰਸਫਿਰਦੇਹੁੰਗੇਸੀਗੁ
 ਰਕਹਾਸੁਨਾਈ॥ ਮੋਹਰੂਪਇਹਸਿਸਪਾਕਰੇਦਰਸਸੁਖਪਾਈ॥ ੫੪੮॥ ਸੋਰਨਾ॥ ਨਾਮਚੁਟਾਣਾਯਾਂਹਜੇਉਦਰਸਾਇ
 ਛਕਰੈ॥ ਮਨਸਾਪੁਗਵੇਵਹੁਚਰਪਦਰਥਪਾਈਜੋ॥ ੫੪੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਜਨਸਸੁਰਕੀਨੇਸਨਮਾਨਾ॥ ਦੁਆਰੇਕਾਗੁ
 ਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ ਬਹੁਰਸਾਸਕੇਨਮੋਉਚਾਰੀ॥ ਬਜਬਜਾਵਤਚਲੇਖਰਾਰੀ॥ ੫੫੦॥ ਰਵੀਨਾਂਪਕੀਨਤਬਰੇਰਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਸੁੰਦਰਲਹੇਗਾ॥ ਤਿਹਠਾਂਗੁਰਨਨਕਕੀਬੇਰੀ॥ ਬੈਰੇਗਾਮਸੀਗੁਰਹੇਰੀ॥ ੫੫੧॥ ਕਰਦਰਸਨਮਨਮੋ
 ਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਬਿਧੀਆਪੈਕਾਅੰਗਪਠਾਯੋ॥ ਦਾਜਸੀਗਾਏਸੁਧਾਸਰੇਵਰਾ॥ ਰੁਖੀਕੁਸਲਕਹੇਸਭਕੇਵਰਾ॥ ੫੫੨॥ ਦੋ
 ਰਗਾ॥ ਬਿਧੀਆਪਾਇਨਿਦੇਸਗੁਰਪੈਕਾਸਾਬਲਵਾਈ॥ ਸੁਧਾਸਰੇਵਰਆਇਕੈਕਰਬੰਦਨਮਨਲਾਈ॥ ੫੫੩॥
 ਕਾਸਿੰਦਾ॥ ਗੁਰਕੀਸੁਧਦੇਤਭੁੰਮੇਸਭਕੇਪੁਨਮਾਤਕੇਜਾਇਲਗੋਪਗਦੇਉ॥ ਦਾਜਦੀਓਪਿਖਮਾਤਅਨੰਦਤਪੁਤ੍ਰ
 ਵਿਵਾਹੁਸੁਨੇਦੁਖਖੇਉ॥ ਬਜਬਜਾਵਨਕੀਕਰਆਇਸਪਾਵਤਦਾਨਸੁਆਵਤਜੇਉ॥ ਆਜੁਕੇਦਿਵਸਪੈਹਉਸ
 ਜਨੀਬਲਿਜਾਵਤਹੋਸੁਤਆਗਮਹੋਉ॥ ੫੫੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਹਠਾਂਅਨਦਭੁੰਮੇਅਪਾਰਾ॥ ਤਹੰਰੈਨਬਸਗੁਰੂਮੁ
 ਰਾਰਾ॥ ਕੀਨਪ੍ਰਾਨਸੈਨਚਲਐਸੋ॥ ਗੀਗਤਰੀਗਅਨੰਦਤਜੈਸੋ॥ ੫੫੫॥ ਸੁਧਾਸਰੇਵਰਕੋਢਿਗਾਏ॥ ਚੜ੍ਹੇਜਾਮ
 ਦਿਨਬਾਜਬਜਾਏ॥ ਆਗਮਪੇਖਸੀਗੁਰਆਵਾ॥ ਉੜਦੁਬੀਬੀਗੀਧਸਿਚਵਾ॥ ੫੫੬॥ ਦੋਰਗਾ॥ ਧਨਬਰਖਵ

ਤਅਧਕਹੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੀ ਨਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਪੁਸਪਮਾਲਕਰਧਾਰਕੈ ਕਰਨਰੁਨਾਰਅਦੇਸਾ ॥ ੫੫੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅੰਗਨਕੀ
 ਬਬੁਲਾਵੈ ॥ ਕੁਟੁੰਚੁਚੁਰਕਦਿੰਤੁਨਵੈ ॥ ਸੁਬਰੀਸੁੰਦਰਬਜਤਨਿਸਨਾ ॥ ਦੇਖਅਧਕਛਾਬਿਸੰਕਲਜਨਾ ॥ ੫੫੨ ॥
 ਪਰਨਰਨਰਸਭੀਹਰਖਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸੁੰਦਰੁਪਾਦਿਖਾਏ ॥ ਗੰਗਾਮਾਤਮਨਅਨੰਦਪਈ ॥ ਸਾਜਅਰਤੀਅੰਗਸਿਧਾਈ ॥
 ੫੫੩ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਮਹਲੀਅਏ ॥ ਮਰਵਹੀਅੰਚਰਗੰਠਧਰਾਏ ॥ ਦੇਖਰੂਪਹਰਖੀਸਰੁਨਾਰੀ ॥ ਗੰਗਾਮਾਤਦਰ
 ਓਰਪਧਾਰੀ ॥ ੫੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਉਪਰਵਾਰਕੈ ਮਾਤਕੀਓਜਲਪਾਨ ॥ ਬਹੁਰਹਰਖਮਨਪਾਈਬਹੁਦੀਓਦਾਨਸੁਖ
 ਮਾਨ ॥ ੫੫੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਭੀੜਸਦਨਕੀਨਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਗਾਵਤਅਬਲਾਕਰਤਅਦੇਸਾ ॥ ਦੇਉਮਹਲਗੁਰਕੈਪਗਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ
 ਪ੍ਰਭੂਕੇਰਸਮਹਿਪਾਗੀ ॥ ੫੫੬ ॥ ਸੁਧਾਸੋਰੇਵਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ ॥ ਪੁਨਜਾਇਕੀਨੋਇਸਨਨਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟਧਰਬੰਦਨ
 ਕੀਨੋ ॥ ਤਖਤਦਰਬਾਰਹਰਖਮਨਲੀਨੋ ॥ ੫੫੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬੁਢੇਅੰਗੁਰਦਾਸਕੋਮਿਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਖਾਈ ॥ ਬਹੁਰੋਕੋਲਾਂਗ੍ਰਹ
 ਅਏਤਿਹਸੁਧਾਪੀਰਧਰਾਈ ॥ ੫੫੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਹੁਰਿਆਇਗੁਰਤਖਤਸੁਹਾਏ ॥ ਦਰਸਨਹੇਤਸਿਖਬਹੁਅਏ ॥ ਪੈ
 ਦੇਖਬਹੁਰੋਚਲਅਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੋਪਗਲਪਟਾਏ ॥ ੫੫੯ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਾਹਿਮਾਨਬਹੁਕੀਨਾ ॥ ਮਨਇਛੁਤਸੁਖ
 ਦਾਸਨਦੀਨਾ ॥ ਇਹਬਿਧਿਕੀਨੋਚਰਿਤਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਗਤਸਿੰਘਕਛੁਵਾਰਨਪਾਰਾ ॥ ੫੬੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਯੋਮਾਸਅੰ
 ਸੁਸੁਖਦਇਵਸਾਇਕਾਦਸਜਨਾ ॥ ਜਾਮਨਿਸਾਜਬਹੀਰਹੀਸ੍ਰੀਗੁਰਕੀਓਸਨਨਾ ॥ ੫੬੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬੈਠਧਿਆਨਨਿ
 ਸੁਸੁਖਪਾਯੋ ॥ ਮਾਤਦੋਸੇਦੀਸਮਾਲਖਾਯੋ ॥ ਅੰਕਧਾਰਸੁਤਗੁਗਢਿਗਾਏ ॥ ਦਘਾਸਿਧਕੋਪਗਲਪਟਾਈ ॥ ੫
 ੬੨ ॥ ਦੇਖਰੂਪਸੁਤਪ੍ਰਭੂਹਰਖਾਏ ॥ ਕਿਆਇਛੁਮੁਖਬਚਨਅਲਾਏ ॥ ਕਹਾਮਾਤਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੂਕੀਜੋ ॥ ਪੁਤੀਦਾਨਮੇ
 ਹਕੋਦੀਜੋ ॥ ੫੬੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿਨਤੀਸੁਨ ਹਰਖੇਪ੍ਰਭੂਤਥਾਸਤਬਚਨਉਚਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿਨਾਮਕੋਮੰਤ੍ਰਲਿਖਦੀਨੋ

ਅਨੰਦਧਾਰਾ ॥ ੫੧੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਹੀ ਗੀਤ ਬਿਧ ਐਸ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਜਾਇ ਸਦ ਨਤਨ ਮੋ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ॥ ਬਹੁ ਗੋਇ ਕਚਿਤ
 ਕੀਜੈ ਧ੍ਰੁਵਾ ॥ ਪਰਮ ਸਕਤ ਕਾਰੂ ਪਮ ਹਨ ॥ ੫੧੧ ॥ ਦੋਮੇਵੀ ਮਤ ਜੁਨਤ ਹਰਖਾਈ ॥ ਲੇਨਿ ਦੇਸ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਹ ਅਈ
 ਕਰ ਮੋਜਨ ਧਰ ਸਕਤ ਧ੍ਰੁਵਾ ॥ ਸੋਭਿਨ ਮਚੁ ਸੋਭੁਖ ਮਾਨ ॥ ੫੧੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਵਨ ਉਦਗ ਇਸਾ ਬਿਤ ਭਈ ॥
 ਤਕੇਤ ਬਾਇ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਦਸ ਮਾਸ ਬਹੁ ਖੋਸੀ ਗਏ ਬਿਤਾਇ ॥ ੫੧੩ ॥ ਪ੍ਰਸੁਤ ਸਮਾਜ ਬਾਯੋ ਮੰਗਲੋ ਹੋਤ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਤ ਅੰਗ ਫੁਰਕੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨ ਆਨ ਦੁਰਾ ॥ ੫੧੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਰੋਤਨ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆ ਧੁਪ
 ਅੰਗ ਬਿਰਾਜਤ ਭੁਗੀ ॥ ਭਾਲ ਸਸੀ ਪਿਖੈ ਨ ਸੁਕਾ ਸਤ ਕਦ ਦਿਸਾਤ ਮਦੂਰ ਨਿਦਰੀ ॥ ਭੰਭ ਨਿਭੰਭ ਹੋਤ ਜਿਹਦ
 ਨਵਰ ਜਈ ਚਿਖੁ ਸੋ ਅਸੁਰਾ ਗੀ ॥ ਸੋਈ ਬਨਾਇ ਮਹਾਤਨ ਸ੍ਰੀ ਦੁਲੀ ਨਵ ਤਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਬਚ ਸਾਰੀ ॥ ੫੧੫ ॥ ਮਤ ਦੋਮੇਵੀ
 ਉਦਰ ਤੇ ਪਉਨ ਨਿਕਸਿ ਪਿਖੈ ਨ ॥ ਮਹਾ ਜੇਤ ਅਧੁਪ ਧਰੋ ਮਨੋ ਰੂਪ ਕੋ ਐਨ ॥ ੫੧੬ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਮਤਾ ਕਰੀ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ
 ਲਖਾਇ ॥ ਕੈਸ ਜਨ ਮੋਰੇ ਲੀਓ ਕਹ ਹੁਬਾਤ ਸਮਝਾਇ ॥ ੫੧੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਆ ਸਿੰਘ ਅਗਾ ਕਰੀ ਤੋ
 ਹਿਮੰਤ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਤੁਮ ਯਾਚਨ ਮੇਰਾ ਕੀਓ ਦਾਸੀ ਜਾਨ ਅਨਾਥਾ ॥ ੫੧੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਤੇ ਅਪਨ ਰੂਪਾ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਖੋਜ
 ਬਕੇ ਨ ਰਹਾ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ਅਬ ਹੋਂ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭਈ ਤੁਮ ਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਇ ਸਾ ਸਿਰ ਪਰਧਾਰੀ ॥ ੫੧੯ ॥ ਮਤ ਹਰਖ ਕਹਾਤ
 ਨਲੀ ਜੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਾਲ ਅੰਗ ਅਬ ਕੀਜੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਬਾਲ ਅੰਗ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ਭਰਾ ਸਮਾਨ ਰੁਦਨ ਤਬ ਕੀਨੋ ॥ ੫੨੦ ॥
 ਅੰਗ ਚਿਹਨ ਨਹਿ ਕੋਈ ਰਹਾਯੋ ॥ ਭਾਲ ਸਸੀ ਰਹਾ ਅਤ ਛਬ ਛਾਯੋ ॥ ਦੋਮੇਵੀ ਮਤ ਹਰਖ ਬਹੁ ਕੀਨੋ ॥ ਦਾਨ ਅਪਾਰਾ ਦਿ
 ਜਨ ਕੋ ਦੀਨੋ ॥ ੫੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਨ ਨਿਛੋੜ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਲ ਗਨਾ ਬ੍ਰਿਖ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਸਜ ਰੁਤ ਸੰਮਤ ਵਾਰ ਗੁਣ ਸਾਵਦ
 ਮਾਸ ਪ੍ਰਮਾਦ ॥ ੫੨੨ ॥ ਦਿਵਸਾਇ ਕਾਦ ਸਕੇ ਗਏ ਰਹੀ ਜਾਮਨਿ ਸਾਇ ॥ ਅੰਗ ਲਦਾਇ ਕ ਜਾਨ ਗ੍ਰਹ ਜਨ ਮਭਤ

ਗੁਰਪਾਇ॥ ੫੮੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਮਾਤ ਅਨੰਦ ਕੀ ਚਿਮਨ ਮੈ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਖਾਏ॥ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀ ਮਨ ਮੈ ਭੁਵ
ਚੰਡਲੀ ਚਿਮਿ ਸਦੁ ਸਦੁ ਖਪਾਏ॥ ਮਾਤ ਸੁਗੰਗ ਅਨੰਦ ਕੀ ਚਿਪਿ ਖਨਾ ਮਧ ਰੋ ਬਲ ਰੂਪਾਇ ਖਾਏ॥ ਵੀਰੋ ਨਾਮ ਵਿਚ
ਰਕਯੋ ਸੁਖ ਹੋਤ ਰੁਕੋ ਕਹੈ ਨ ਸੁਨਾਏ॥ ੫੮੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚੜ੍ਹ ਐਵਿ ਵਸ ਮਾਤਾ ਸੁਭੀ ਦੇਖ ਰੂਪ ਹਰਖਾਇ॥ ਦੇਤ ਦਾਨ ਅ
ਤਿਅਨ ਦੋਸੈ ਗਯੋ ਸੁਖ ਰਖ ਬਿਤਾਇ॥ ੫੮੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਏਕਾ ਦਿਵਸ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਆਈ॥ ਭਈ ਭੀ ਰਬਹੁ ਪੁਜ ਚੜ੍ਹਾਈ
ਮਨ ਇਛੁਤ ਵਰ ਸੰਗਤ ਪਾਏ॥ ਗਈ ਧਾਮ ਮਨ ਖੇਦ ਗਵਾਏ॥ ੫੮੬॥ ਮਾਤ ਮਰਵਾਹੀ ਕੇ ਮਨ ਆਈ॥ ਮਨ ਬਾਛੁਤ ਸੀ
ਗਤ ਬਰਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਜੋ ਹੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ॥ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਲੈ ਵਡ ਸੁਖ ਧਰੈ॥ ੫੮੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਵੇਂਤ ਤਖਟਾਇ ਨਗ
ਇਸੁ ਪਾਸ ਰੇ ਵਰਨਾਇ॥ ਮਾਤ ਮਰਵਾਹੀ ਕੇ ਸਦਨ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਆਈ॥ ੫੮੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਮਾਤਾ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨ ਅਪਾਰਾਹਿ
ਪੁਰ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਪੁਰ ਦਇਛੁ ਹਮਾਰੀ ਕੀਜੈ॥ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹਮਰੇ ਕਹਦੀਜੈ॥ ੫੮੯॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨਤਾ ਬਿਨਤਹ
ਰਖਾਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੁੰਦਰ ਚਨ ਅਲਾਏ॥ ਤੁਮਰੇ ਧਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਹੋਵੈ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਬੀਜ ਜਨ ਜਗਦੁਖ ਖੇਵੈ॥ ੫੯੦॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਸਤਿ ਨਾਮੋ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖ ਦੀਓ ਮਾਤਾ ਸਮਝਾਈ॥ ਕਰਮੋ ਜਨ ਰਵਸ ਨ ਮੁਖੈ ਚੂਸੇ ਯਾਂ ਹਿ ਬਨਾਇ॥ ੫੯੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੁ
ਨ ਮਾਤਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਤਸ ਬਯੋਤ ਬਨਾਏ॥ ਗੁਣ ਸਨ ਮੁਖ ਗਵਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਨਾ॥ ਪਵਨ ਉਦ੍ਰਤ ਬਵਾਸ
ਨਾਨਾ॥ ੫੯੨॥ ਰਵ ਅਹਿ ਅਰਧ ਜਾਮਤ ਬਯਾਏ॥ ਭੁਯੋ ਅਪਨ ਮਾਤ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਪਿਖ ਅਨੰਦ ਪਾਏ॥ ਪੰਚ
ਮਾਸ ਸੁਖ ਸੰਗ ਬਿਤਾਏ॥ ੫੯੩॥ ਮਾਘ ਮਾਸ ਸੁੰਦਰ ਅਯੋਖੇ ਰਸਾ ਦਿਵਸਾ ਬਿਤਾਈ॥ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡ ਆਏ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਜ ਮ
ਹਲੀ ਉਖ ਪਾਇ॥ ੫੯੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਅਰਧ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਜਬੈ ਰਹਾਨਾ॥ ਧਰ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਭੂ ਬੈਠ ਮਹਾਨਾ॥ ਮਾਤ ਨਾਨਕੀ ਤ
ਬਾਢਿ ਗਾਈ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਮੁਖਾ ਬਿਨਤ ਅਲਾਈ॥ ੫੯੫॥ ਦੋਸੇ ਵੀ ਮਰਵਾਹੀ ਪਰਜੈ ਸੇ॥ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਸੇ

ਬਿਨਤੀ ਬੁਨਤ ਪੁਰੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸੀ ਮੁਖ ਭੁਖੇ ਬਚਨ ਰਸਾਲਾ ॥ ੫੯੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੀਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰੇ ਸਦਨ ਸ
 ਨੇ ਸਨੇ ਭਵ ਪਾਹਿ ॥ ਰਾਜ ਭਗਤੁ ਮਰੇ ਰੇ ਹਸ ਮਾਪਾਇ ਅਧਕਾਇ ॥ ੫੯੭ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਐਸ ਭਾਖ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖ ਦੀਨੇ ॥ ਜੋ
 ਤਿਨ ਮਧੂ ਸਨਤਿ ਹਕੀਨੇ ॥ ਮਾਤ ਨਨਕੀ ਉਦ ਰਬਾਈ ॥ ਆਇ ਪਉਨ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੫੯੮ ॥ ਰੁਖੇ ਅਧਨ ਹਰਖ
 ਬਹੁ ਪਾਏ ॥ ਮਰਵਾਹੀ ਦਸ ਮਾਸ ਬਿਤਾਏ ॥ ਵਾਮ ਅੰਗ ਸਭ ਫਰਕ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਮੰਗਲ ਅਧਕਾਇ ਖਾਵਤ ਆਗੇ ॥ ੫੯੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਹਾੜ੍ਹ ਇਕਾ ਦਸ ਦਿਨ ਗਏ ਭੋਮ ਵਾਰ ਖੁਦਾਇ ॥ ਅਰਧ ਜਾਮ ਦਿਨ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਪਉਨ ਉਦ੍ਯੋਗ ਸਾਇ ॥ ੬੦੦ ॥ ਮਾਤ ਪੁਰਛਾ
 ਤਨ ਭਈ ਅਯੋਗ ਦਿਤ ਨ ਪਰਾ ॥ ਬੈਠੇ ਮਾਤ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਸਾਰਾ ॥ ੬੦੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਾਤ ਪੁਰਛਾ ਜਬੈ ਬਿਹਾਈ
 ਮਾਹਾਂ ਜੋਤ ਗਵਿ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ॥ ਭਈ ਚਕਤ ਮੁਖ ਐਸ ਅਲਾਏ ॥ ਕੇਤੂ ਕੋਹੇ ਜਨ ਮਾਕਿ ਮਾਪਾਏ ॥ ੬੦੨ ॥ ਰਵਿਵਚ ॥
 ਹੋਂਗ ਦਿਯਾ ਦਕੀ ਚਿਤੁ ਮੋ ਮੋਕੀ ॥ ਆਇ ਸਦਈ ਸੀ ਗੁਰ ਤੋ ਕੋ ॥ ਜੇ ਮਾਤ ਅਬ ਆਗ ਪਾਕੀ ਜੋ ॥ ਜੋਈ ਕਰੇ ਮਾਨ ਚਿਤ ਲੀਜੈ
 ॥ ੬੦੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਮਾਤ ਮੁਖ ਸੋ ਕਹਾ ਕਰੇ ਬਾਲ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਬਾਲ ਅੰਗ ਰਵ ਕੀ ਨਤ ਬਲਾ ਜਤ ਦੇਖ ਅਨੰਗ ॥ ੬੦੪ ॥
 ਦੂਪਤ ਭੁਭਾ ਪਤਵਾਰ ਸਸ ਸੇਰੇ ਹਵ ਪਗਤੀਨਾ ॥ ਮਾਤ ਮਰਵਾਹੀ ਹਰਖਾਇ ਖਰੁ ਦਨ ਬਾਲ ਸਮਕੀਨਾ ॥ ੬੦੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਸੁਨਿਤ ਤਾਛਿ ਨ ਆਈ ॥ ਦੇਖ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭ ਬਾਤ ਸੁਨਈ ॥ ਭਈ ਚਕਤ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਬਜਤ ਬਾਜ ਬਹੁ ਮੰਗ
 ਲਗਾਏ ॥ ੬੦੬ ॥ ਮਾਤ ਨਨਕੀ ਬੁਨ ਹਰਖਾਈ ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਗਾਈ ॥ ਸਭਾ ਬਿਤੰਤ ਸੀ ਗੁਰ ਹਿਸੁਨਾਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜ
 ਾਇ ਸੁਤ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੬੦੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਾਹਾਂ ਜੋਤ ਦਿਖ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਸੀ ਮੁਖ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭੋਨੇ ਮਾਤ ਅਵਤਾਰਾਇ ਹੁਤ੍ਰ
 ਧਰੇ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੬੦੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਰਜ ਮੋਲਤਾ ਤੇਇ ਹਨ ਮਾ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸੁਰਤ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਸੁਨ ਅਨੰਦ ਪਾ
 ਏ ॥ ਈਓ ਦਾਨ ਅਭਿਹਰਖ ਧਰਾਏ ॥ ੬੦੯ ॥ ਅੰਬ ਮੋਰ ਧਰਬੰਦ ਰਵਾਰੇ ॥ ਬਾਂਧੇ ਦਰਬਹੁ ਗਾਵਤ ਨਾਰੇ ॥ ਕੀਨਰੀ ਤਜਗਾਦ

ਨਕਰਏ। ਪਾਂਚਮਾਸੁਖਸੀਗਾਬਿਭਾਏ। ੬੧੦ ^{ਦੇ} ਮਾਤਨਨਕੀਹਰਖਮਨਵਾਂਮਾਗਫੁਰਕਾਇ। ਬਹੁਮੰਗਲਸੁਚਨ
 ਭਏਲਖੋਪੁਤ੍ਰਭਵਪਾਇ। ੬੧੧ ^{ਚੋਪਈ} ਅਰਧਜਾਮਾਦਿਨਜਬੈਰਹਾਏ। ਮਾਘਰਖੇਜਸਦਿਵਸਬਿਤਾਏ। ਨਿਸਰੀਪ
 ਵਨਪੁਤ੍ਰਭਵਨਾ। ਸਸਰੁਤਸੀਮਤਾਦਿਨਤਤਚੀਨ। ੬੧੨ ਵਿਸਾਖਾਜਾਨਨਿਛੁਕਾਏ। ਬਿਹਛਿਨਸੁੰਦਰੁਤਤਵਪਾ
 ਏ। ਈਦੁਤਤਾਦਿਨਦਿਖਹਰਖਾਨੀ। ਮਾਤਨਨਕੀਪੁਲਕਤਬਾਨੀ। ੬੧੩ ਦੇਖਪੁਤ੍ਰਸੁਖਪਾਏਮਾਤਨਨਕੀਗੁਰਾ
 ਗੀਗਮਾਤਅਈਤਬੈਸੁਤਸੁਤਕੀਨਦਿਦਾਰ। ੬੧੪ ^{ਚੋਪਈ} ਗੀਗਮਾਤਸੁਤਰੂਪਾਦਿਖਾਏ। ਬਰੁਅਨੀਦਨਿਜਮ
 ਨਮੇਪਾਏ। ਗੀਗਮਾਤਕੇਮਨਕੀਜਾਨ। ਅਏਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ। ੬੧੫ ਦੇਖੋਗੁਰਸੁਤਰੂਪਅਪਾਰਾ। ਸ੍ਰੀਖਖ
 ਕੀਨੋਬਚਨਉਚਾਰਾ। ਅਦੀਵੀਤਇਹਮਾਤਲਖੋਏ। ਵਰੁਜੇਧਾਰਿਅਉਪਮਾਕੋਏ। ੬੧੬ ^{ਦੋਹਰਾ} ਅਦੀਰਾਇਤ
 ਤੇਇਸੈਕੁਨਾਮਸੁਖਖਾਨ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਅਸਭਾਂਤਬਚਭਾਖੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ। ੬੧੭ ^{ਸੋਰਠਾ} ਗੀਗਮਾਤਸੁਨਨਾਮ
 ਬਰੁਅਨੀਦਮਨਮੇਕੀਓ। ਐਹਰਖੀਸਭਬਾਂਮਮਾਤਨਨਕੀਹਰਖਬਹੁ। ੬੧੮ ^{ਸੈਯਾ} ਮੰਗਲਸਾਜਸਜੇਸਭਹੀਦ
 ਰਚੰਦਨਜੇਛਿਰਕੇਗ੍ਰਹਸਾਰੇ। ਬੰਦਨਵਾਰਬਧੇਦਰਉਪਰਬਾਜਬਜਾਇਬਰੇਸੁਖਧਾਰੇ। ਦਾਨਦੀਓਬਹੁਬਿਪਨਕੇ
 ਉਪਮਾਤਿਹਕੀਕਾਵਿਦਾਸਉਚਾਰੇ। ਜੈਸਭਮੇਭੁਵਦਾਸਰਖੀਦਿਜਦਾਨਕੇਦੇਖਸੁਮੇਰਚਿਤਾਰੇ। ੬੧੯ ^{ਸੁਨੇਸੀਤਮੰਗ}
 ਲਾਅਧਕਕਹਤਕਕੋਰੋਉਚਾਰਾ। ਬਰਖਬੀਤਅਤਅਨਦੇਸੰਦੀਨੇਦਾਨਅਪਾਰਾ। ੬੨੦ ^{ਚੋਪਈ} ਭੁਗਤਸਿੰਘਮੰਗ
 ਲਬਹੁਜਾਨੇ। ਭਾਖੋਬੋਰੀਅਧਿਕਪਛੋਨੇ। ਮਾਤਨਨਕੀਬਹੁਸੁਖਪਾਵੈ। ਪੁਤ੍ਰਦੇਖਨਿਜਬਲਬਲਜਾਵੈ। ੬੨੧ ^{ਸਿ}
 ਮਰਿਤਪੇਖਮਾਸਤਬਆਏ। ਸੁਰਗੁਰਵਿਦਦਿਵਸਬਿਤਾਏ। ਪ੍ਰਤਕਾਲਗੁਰਕੀਨਸਨਾਨਾ। ਬੈਠੇਲਾਇਰੂਪਨਿਜਧ
 ਧਾਨਾ। ੬੨੨ ^{ਦੋਹਰਾ} ਗੁਰਨਾਨਕਪਦਕਮਲਮੇਲਾਗਸਮਾਧਅਖੰਡਾ। ਮਾਤਨਨਕੀਤਬਅਈਲੈਗੋਦੀਤਤਚੀ

ਨੂ॥ ੬੨੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੋਪਗਲਪਟਈ॥ ਅਤਿਅਧੀਨਹੁਇਬਿਨਤਅਲਾਈ॥ ਬਿਨਤੀਉਨਤਗੁਰਨੈਨਉਪਾਰੋਦੇ
 ਖਪੁਤਪਰਹਰਖਅਪਾਰੋ॥ ੬੨੪॥ ਸੀਮੁਖਕਰਮਾਂਗਤੁਚੋਜੋਈ॥ ਪਾਵਨਸਮਾਦੇਉਤੁਹਿਜੋਈ॥ ਮਾਤਨਨਕੀਹਰਖਉ
 ਚਾਰੀ॥ ਸਤੁਪਟਜਾਨਨਹਾਰਮੁਰਾਰੀ॥ ੬੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਮਰੇਬਚੈਪੁਤ੍ਰਕੇਦੀਜੈਪੁਤ੍ਰਮੁਰਾਰੀ॥ ਸੱਤਿਨਾਮਕੋਮੰਤ੍ਰਲਿ
 ਖਸੀਮੁਖਕੀਨਉਚਾਰ॥ ੬੨੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੀਓਮੰਤ੍ਰਪੁਨਿਰੀਤਉਚਾਰੀ॥ ਕਰਸਨਾਨਇਕਚਿਤਤਧਾਰੀ॥ ਧ੍ਯਾਨਗੁਰੁ
 ਨਨਕਕਾਕੋਰੋ॥ ਸਪੁਰਣਮੰਤ੍ਰਅਪਨਮੁਖਧੋਰੋ॥ ੬੨੭॥ ਕਰਬੰਦਨਪੁਨਿਮਾਤਸਿਧਾਰੀ॥ ਹਰਖਤਅਪਨੇਸਦਨਮਝ
 ਹੀ॥ ਕਰਸਨਾਨਮਨਮੇਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਗੁਰਨਨਕਕਾਧਿਧਾਨਲਗਾਯੋ॥ ੬੨੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਲੀਦੇਪੀਯੁਤਕੀਓਗੁਰਨਨ
 ਕਕਾਧਾਨ॥ ਮੰਤ੍ਰਪਾਨਤਤਾਛਿਨਕੀਓਜੋਤਿਨਾਮਸੁਖਮਾਨ॥ ੬੨੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਚਨਗੁਰੁਤਾਹਿਛਿਨੋਹੋਯੋ॥ ਇਸਾਬਿਰ
 ਉਦਰਪਵਨਦੁਖਖੋਯੋ॥ ਹੀਗਮਾਤਪਿਖਅਨੰਦਪਾਇ॥ ਅਰਧਮਾਸਗੁਰਮਾਸਾਬਿਤਾਇ॥ ੬੩੦॥ ਇਹਮੈਕਥਾਅੰਰ
 ਸੁਨਗਈ॥ ਜੋਉਕਰੀਦੀਨਨਉਖਦਾਈ॥ ਦੀਪਮਾਲਕਾਮੇਲਾਅਯੋ॥ ਕੋਤਕਮਾਸਅਹਿਦਿਵਸਾਬਿਤਾਯੋ॥ ੬੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਦੇਸਦੇਸਸੀਗਤਅਈਕਹਿਤਕਕੋਰੋਬਖਾਨਾ॥ ਪੁਲਕਗਾਤਸੀਗਤਸੁਰੀਅਈਕਰਤਗੁਰਧਮਾਨ॥ ੬੩੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੀ
 ਗਤਆਇਘਨੀਤਬਹੀਗੁਰਦਰਸਨਚਾਹਉਮੰਗਅਪਾਰਾ॥ ਤਖਤਅਕਾਲਾਬਿਰਾਜਤਭੇਗੁਰਸੇਤਧਰੇਪਟਦੇਤਾਦਿ
 ਦਾਰਾ॥ ਆਯੁਧਅੰਗਬਡੀਛਾਬਿਪਾਵਤੁਖਨਧਾਰਅਪਾਰਮੁਰਾਰਾ॥ ਅੰਗਜਭੇਦਅਪਾਰਚੜੀਬਹੁਖਨਆਯੁਧ
 ਲਾਲਿਤਹਜਾਰਾ॥ ੬੩੩॥ ਅਕਿਲਾ॥ ਪਾਛੇਏਕਮਜਾਮਏਕਾਦਿਨਅਯੋ॥ ਲਾਗੇਆਪਿਕਦੀਵਾਨਹਰਖਬਹੁਪਾਯੋ॥ ਸੀਗਤਸ
 ਰੁਮਨਬਾਛਤਬਰਕੋਪਾਵਹੀ॥ ਹੋਕਹਤਕਕੋਰੋਉਚਾਰਨਗਨਨਾਅਵਹੀ॥ ੬੩੪॥ ਤਬਬਾਬਾਗੁਰਾਦਿਤਾਗੁਰਾਦਿਗ
 ਆਯੋ॥ ਲਾਗੇਅਪਕਦਿਵਾਨਹਰਖਬਹੁਪਾਯੋ॥ ਦੜਅਧਗਬਿਧੁਪਦੇਖਸਕੁਚਾਈਹੈ॥ ਹੋਪੰਕਜਖੰਜਨਮੀਨੈਨਉ

ਰਹਾਇਓ॥ ੬੩੫॥ **ਦੋਹਰਾ** ਕੀਬੁਕੀਰਲੋਜਾਧਰੈਬਦਨਮਪੀਕਲਜਾਨਾ॥ ਚੰਦ੍ਰਤਾਕੀਅਵਧਲਖਗੁਰਸੁਤਰੂਪਮਹਨਾ॥
 ੬੩੬॥ **ਚੌਪਈ** ਦੇਖਰੂਪਸਭਕਾਮਨਹਕੋ॥ ਇਕਟਕਦੇਖਸਭੀਸੁਖਧਰੋ॥ ਰਾਮਾਖੰਡੀਜਾਤਸਰੀਲਾ॥ ਬਟਲੇਬਸੈ
 ਜਾਣਪਈਲਾ॥ ੬੩੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ਦੇਖਰੂਪਮਨਅਨਦਧਰਾਯੋ॥ ਉਠੈਹਰਖਗਰਅੰਚਰਪਾਯੋ॥ ਤ੍ਰਹਿਤ੍ਰਹਿਕਰਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ ਹੇ
 ਪੁਰੁਆਯੋਸਗਨਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੬੩੮॥ **ਦੋਹਰਾ** ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕਹਕਿਪਾਕੋਹੋਕਿਆਇਛੋਮਨਤੇਗਾ॥ ਹੋਅਨਾਬਰਾਮੇਕਹਾਤੁ
 ਰਮਨੋਰਬਮੇਰਾ॥ ੬੩੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ਕੰਨਧਾਮਸਖਟਬਰਸਕੀਮੋਕੇਜਾਨਅਨਾਥਾ॥ ਦਾਸੀਨਿਜਸੁਤਕੀਜੀਏਹੇਪੁਰੁਦੀਨਾਨਾਥਾ॥
 ੬੪੦॥ **ਚੌਪਈ** ਸਗਾਈਮਮਪੁੰਡੀਕੀਲੀਜੈ॥ ਦਾਸੀਗੁਰਦਿਤੇਕੀਕੀਜੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸੁਨਮਨਮੇਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਤਾਸਾਸਿਖਕੋ
 ਧੰਨਅਲਾਯੋ॥ ੬੪੧॥ **ਬਿਧੀ** ਆਮਾਤਾਨਿਕਟਿਪਠਾਯੋ॥ ਸਭਸੀਦੇਸਤਿਹਜਾਇਸੁਨਾਯੋ॥ ਗੰਗਾਮਾਤਸੁਨਮਨਸੁਖਪਾਇ॥ ਮੁ
 ਖਸੈਕਹਾਨਦੇਰਸੁਹਾਇ॥ ੬੪੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਲੱਛਮੀਆਈਸਦਨਮੇਕੀਜੈਕਾਜਸੁਧਾਰਾ॥ ਦਮੋਦੀਭੀਐਸੇਕਹਾਸ੍ਰੀਗੁ
 ਰਜਾਨਨਹਾਰਾ॥ ੬੪੩॥ **ਸ੍ਰੋਤਾ** ਮੰਗਲਮਾਤਾਪਾਰਕੀਓਘਰਬੇਲਕੈਨਾਰਸੁਮੰਗਲਗਾਈ॥ ਮਾਤਸੀਦੇਸਕਹਾਬਿਧੀ
 ਏਗੁਰਕੋਸੁਨਕੇਪੁਰੁਆਨੰਦਪਾਈ॥ ਬੁਲਾਇਲੀਓਦਿਜਉਤਮਏਕਸੁਸੇਧਸਮਾਸਭਗੀਤਕਰਾਈ॥ ਗੀਤਕਰੀਜਗ
 ਜੋਇਹੁਤੀਦਿਖਰਾਮਾਤਬੈਰਨਨਾਹਸਮਾਈ॥ ੬੪੪॥ **ਦੋਹਰਾ** ਤਬਰਾਮਾਮਨਹਰਖਕੈਨਿਜਕਰਬਾਲੇਭੁਲਾ॥ ਕੀਨ
 ਤਿਲਕੁਹਰਖੇਸਭੀਬਾਜੇਬਜਤਉਤਾਲਾ॥ ੬੪੫॥ **ਚੌਪਈ** ਬਹੁਰਿਛੁਹਾਰਾਮੁਖਮੇਦੀਨੋ॥ ਜੈਜੈਕਾਰਸਭਨਤਬ
 ਕੀਨੋ॥ ਬਾਟਪ੍ਰਸਾਦਿਛੁਹਾਰੇਗਰੀ॥ ਤਖਤਬੰਦਨਾਹਰਖਤਕਰੀ॥ ੬੪੬॥ ਉਠੈਪੁਰੁਸਭਚਰਨਲਗਾਏ॥ ਅਪਨੇ
 ਅਪਨੇਨ੍ਰੇਗਸਿਧਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਲੀਨੋਸੁਤਕੇਸਾਥਾ॥ ਆਏਮਹਲੀਦੀਨਾਨਾਥਾ॥ ੬੪੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ਦੇਖਮਾਤਹਰਖੀਤਬੈ
 ਸੁਤਕੇਕੰਠਲਗਾਇ॥ ਦੀਓਦਨਗਾਵਤਤਬੈਅਬਲਾਹਰਖਧਰਾਇ॥ ੬੪੮॥ **ਚੌਪਈ** ਕੋਕਲਕੰਠਮਧੁਰਸੁਰਗ॥

ਵੈ॥ ਸਾਗੀ ਨਿਸਾਵਿਗਾਨੀ ਦਨ ਪਾਵੈ॥ ਦੇਤਬ ਧਾਈ ਪੁਰਕੀ ਨਹੀ॥ ਇਹ ਜੇਗੀ ਜੀਵੇ ਜੁਗ ਚਾਰੀ॥ ੬੪੯॥ ਤਾਦਿਨ ਜੈਸ ਕੁਲਾਹਲ
 ਕੁਯੋ॥ ਸਿਸਹ ਸਮੁਖ ਜਾਤ ਨ ਕਹਯੋ॥ ਤੁਛ ਜੀਵ ਕਵ ਕੈਸ ਅਲਾਵੈ॥ ਪਟ ਬੀਜ ਨ ਰਵ ਸਮ ਸਰਪਾਵੈ॥ ੬੫੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਰ
 ਤਾ ਸਿੰਘ ਮੰਗਲ ਕੁਯੋ ਦਿਵਸ ਚਾਰ ਅਧ ਕਾਇ॥ ਠੀਗਾ ਮਾਤ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੋ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸਮਝਾਇ॥ ੬੫੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਭਈ ਸਗਾ
 ਈ ਸੁਤ ਕੀ ਜੈਸੇ॥ ਹੇ ਪੁਰ ਕੋ ਰੋਸੁ ਤਾ ਕੀ ਤੈਸੇ॥ ਵਰਲਾ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਧਰਜ ਹਾਂ॥ ਕੋਰੇ ਦਿਚਾਰ ਪੁਰੂ ਜੀਤ ਹਾਂ॥ ੬੫੨॥ ਮਾਤ ਦ
 ਮੇਦੀ ਭੀ ਕਹਯੋ ਸੇ॥ ਠੀਗਾ ਮਾਤ ਭਾਖੇ ਬਚ ਜੈਸੇ॥ ਤਬ ਸੋਤ ਬਚ ਗੁਰ ਮੁਖੇ ਅਲਾਇ॥ ਖਿਰੇ ਬਦ ਨ ਛੁਬ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥
 ੬੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਇ ਤਖਤ ਬੈਠੇ ਪੁਰੂ ਬਿਤ ਪੰਚ ਮੀ ਜਾਨ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਸੰਗਤ ਸੁਭੀ ਵਿਦਾ ਹੋਤ ਸੁਖ ਮਾਨ॥ ੬੫੪॥ ਚੌ
 ਅਧਿਕ ਦਿਵਸ ਲਗੇ ਤਬ ਆਇ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਛੁਬ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗੁਰ ਬੈਨ ਚਿਤਾਰਾ॥ ਦੇਖਤ ਸੁਭ ਕੀ ਓਰ ਮੁ
 ਰਾਰੀ॥ ੬੫੫॥ ਅਤਿ ਅਨਾਥ ਮਲ ਨਾਂ ਬਰਧਾਰੇ॥ ਦੇਖੋ ਬਾਲ ਕਰੂਪ ਅਪਾਰੇ॥ ਕੋਕੇ ਸੁਤ ਗੁਰ ਮੁਖੇ ਅਲਾਯੋ॥ ਕਾਹਨ ਗਰ
 ਤੇ ਇਹ ਠਾਂ ਆਯੋ॥ ੬੫੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਤਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਇਮਰੀ ਨੀ ਮਰਦਾ ਸਾ॥ ਜਾਤ ਬੇਸਲੇ ਹੋ ਬੋਲੇ ਮੇਲੇ ਨ ਗਰਮ ਦਾ
 ਸਾ॥ ੬੫੭॥ ਚੌਪਈ॥ ਧਰਮ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰਾ॥ ਇਹ ਸੁਤ ਮੇਰਾ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਸਾਧੂ ਧਾਰਿ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਜਾਨੈ ਨਿਜ ਦਾ
 ਸਨਕਾ ਦਾਸ ਪਛਾਨੇ॥ ੬੫੮॥ ਸਪਤ ਬਰਸ ਕਾ ਬਾਲ ਕਜਾਨ॥ ਹਰਖੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ॥ ਬਿੰਦੂ ਬੁਝਤ ਬਈ ਛੁਹ
 ਰਾ॥ ਦੇਖ ਸੁਭ ਨ ਮਨਾ ਬਿਸਮੇਧਾਰਾ॥ ੬੫੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਧਰਮੇ ਕਹਾ ਤੁਛ ਜੀਵੇ ਹੋਂਦਾ ਸਾ॥ ਸਗਾਈ ਬਨੈ ਨ ਪੁਰਖ
 ਮਤੁ ਮੁਖ ਰਾਸਾ॥ ੬੬੦॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹ ਰੋਜਿ ਨ ਤੁਮ ਸੁਤਾ ਸਿਵ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਪਿਤ੍ਰੀ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਭੀ ਗੁਰ ਮੇਦਰ ਬਾ
 ਪਾਰਾ॥ ੬੬੧॥ ਨਿਜ ਪੁੰਡੀ ਕੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰੀ ਸਗਾਈ ਤਾਂਹਿ॥ ਜਗਤ ਹੀਤ ਕਹੁ ਤੀ ਮਨ ਮੇਧਾਰ ਉਮਾਂਹਿ॥ ੬੬੨॥ ਚੌਪਈ॥
 ਤਬ ਧਰਮੇ ਮਨ ਮਾਨੈ ਦਪਾਯੋ॥ ਲੈ ਆਇ ਸਨਿ ਜਨ ਗਰਾ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਸੁਭ ਸੰਗਤ ਮਨਾ ਬਿਸਮੇਧਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਝਾ ਕ

ਹਸਮਝਾਈ॥ ੬੬੩॥ ਬਾਲਰੰਕਨਹਿਸਿਵਅਵਤਾਰ॥ ਧਰਮੇਕੁਮਪ੍ਰਭੁਆਇਸਧਾਰ॥ ਸੁਨਤਸਭੀਮਨਧੀਰਜਪਾਏ॥ ਗੁਰਆ
 ਏਸਲੇਸਭੀ॥ ਸਿਧਾਏ॥ ੬੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਰਆਇਸਧਰਸੀਜਪੈਰਾਮਾਮਨਜੁਖਪਾਇ॥ ਸਹਰਬਟਲੋਕੋਗੋਅਪੁਨਧ॥
 ਮਹਰਖਾਇ॥ ੬੬੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਨਿਜਮਹਲੀਆਏ॥ ਜਾਤਨਮਤਿਹਮਾਤਸੁਨਾਏ॥ ਮਾਤਗਿਆਨਮਨਜੁਨਜੁ
 ਖਪਾਏ॥ ਭਈਜਗਾਈਮੰਗਲਗਾਏ॥ ੬੬੬॥ ਮਾਤਦਮੇਦੀ॥ ਏਮਸੁਨਲੀਨਾ॥ ਜਾਤਕਰੰਕਸਾਕਪ੍ਰਭਕੀਨਾ॥ ਭਈਰੈਨ
 ਜਬਸੀਗੁਰਆਏ॥ ਹਾਥਜੇਰਬਚਮਾਤਅਲਾਏ॥ ੬੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰੰਕਪ੍ਰਭੁਪਗਬਿੰਤਨਹੀਅੰਬਰਧਾਰਮਲੀਨਾ॥ ਮੇਰੇ
 ਮਨਸੀਸਾਭੁਯੋਕੈਸਸਾਕਤੁਮਕੀਨਾ॥ ੬੬੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੀਗੁਰਕਹਾਰੰਕਜਿਨਜਾਨੇ॥ ਮੋਧਚੀਬੜੇਲਾਲਪਛਾਨੇ॥ ਸਿ
 ਵਅਵਤਾਰਕੁਮੇਜਗਮਾਹੀ॥ ਪੁਰਬਨਾਰਜਤਾਤੁਮਆਹੀ॥ ੬੬੯॥ ਭਗਤਸਿੰਘਤਬਸੀਸਾਕੀਨੇ॥ ਸਿਵਅਵਤਾਰਕੈ
 ਸਕਰਲੀਨੇ॥ ਮਨੀਸਿੰਘਕਹਜੁਨੇਪ੍ਰਾਰੇ॥ ਜਬਥੇਬਾਲਕਰੂਪਮੁਰਾਰੇ॥ ੬੭੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਾਰਦਸਿਵਮਿਲਜੇਗਨੀ
 ਆਏਬਟੰਜਾਬੀਰ॥ ਬਾਲਗੁਰੂਆਇਸਦਈਸਭਤੁਮਧਰੇਸਰੀਰ॥ ੬੭੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਬੀਰਸਭੀਸੁਰਨਤਨਪਾਏ॥ ਸਿਵ
 ਅਵਤਾਰਧਾਰਜਗਆਏ॥ ਨਾਰਦਸਦਦੁਭਾਸੀਭੁਯੋ॥ ਏਮਸੁਨਮਾਤਾਮਨਕੁਮਗਯੋ॥ ੬੭੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭਗਤਸਿੰਘ
 ਗੁਰਕੀਕਥਾਸੀਗੁਰਜਨਨਹਾਰਾ॥ ਜਨਮਸਫਲਹਿਤਹੈਕੋਹੀਂਸਿੰਘਬੰਦਰਸਧਾਰ॥ ੬੭੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਮੰਗਲਭੁਯੋਕ
 ਹਲੇਗਾਂਭੀ॥ ਸੁੰਦਰਾਗਲਚਰਿਤਸੁਨਾਂਭੀ॥ ਪੁਰਨਭਏਮਾਸਦਸਜਾਨੇ॥ ਮਾਤਨਾਨਕੀਅਤਿਸੁਖਠਾਨੇ॥ ੬੭੪॥ ਮੰਗ
 ਲਅਧਿਕੋਹਨਤਬਲਾਰੇ॥ ਫਰਕਅੰਗਸੁਚਨਬਰੂਭਾਰੇ॥ ਠੀਗਮਾਤਮਰਵਾਹੀਆਹੀ॥ ਮਾਤਨਾਨਕੀਨਿਕਟਸੁਹਾ
 ਏ॥ ੬੭੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੇਰਹਸੈਰਿਖਦਿਨਗਏਸੰਮਤਕਤਕਮਾਸਾ॥ ਰਾਕਾਸਸਸੁਤਵਿਦਵਾਇਅਨੁਰਾਧਾਸੁਖਰਾਸਾ॥
 ੬੭੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਘੜੀਸਾਤਨਿਸਜਬੈਰਹਾਈ॥ ਪਵਨਨਿਸਰਮਾਤਾਮੁਰਦੁਈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਧਾਰਾਏਏਸਾਏ॥

ਨਿਕਟਿ ਮੁਰਾਰ ॥ ੬੧੭ ॥ ਮਤਨ ਨ ਕੀ ਦੇ ਹਸੀ ਭੁਰੀ ॥ ਦੇਖ ਅੰਗੁ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਰੀ ॥ ਮੁਖ ਅੰਚ ਰਧਰ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਜ
 ਅਬ ਨ ਸੀਤੁ ਹਿਸਰੁ ਠਾਯੋ ॥ ੬੧੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੈਸ ਉਦਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਲੀਨ ਮਨੁ ਜ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮ ਮੁਖ ਨੇਤ ਕਹ ਸਭੁ ਤੇ
 ਪਰੇ ਮੁਰਾਰ ॥ ੬੧੯ ॥ ਮਤਰੀ ਗੁਰ ਗਾਨ ਮਨੁ ਸੁਧ ਰੂਪ ਗੁਰ ਜਾਨ ॥ ਅਹ ਕੋਤ ਕਲਖ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਮਨ ਮੈ ਬੰਦ ਨ ਠਨ ॥ ੬੨੦
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਭੁਨੇ ਮਤ ਜਾਤੇ ਭੁਟ ਪਾਯੋ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤੋ ਕੋ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਨ ਕਰਧਾਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਕੀਨੋ ਭੁਮ ਇਹ
 ਹੇਤ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ੬੨੧ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਤਿ ਨਾਮ ਪਛੋਨੇ ॥ ਬਿਧ ਯੁਤ ਇਕ ਚਿਤ ਕਰ ਜਿਹ ਧਮੋਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੋਇ ਸੀ ਸੋ ਕੋ ਨਾਹੀ
 ਦੇਖ ਵਿਚਾਰ ਅਪਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੬੨੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੇ ਆਇਸ ਮਤਾ ਕਰੇ ਅਬ ਸੋ ਕਰੋ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਐਸੇ ਕਹ ਮੁਖ ਮੇਨ ਧਰ ਸੁੰ
 ਦਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ੬੨੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਤਨ ਨ ਕੀ ਹਰਖ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਜੇ ਸਮੁਹਿ ਭੁਯੋ ॥ ਬਾਲ ਅੰਗ ਕੀ ਜੈ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ਲਲਿਤ ਰੂਪ ਸਭੁ ਕੋ ਹਰਖਾਈ ॥ ੬੨੪ ॥ ਪੁਨ ਮੇਰੇ ਦੀ ਜੈ ਸੁਖ ਧਾਮੀ ॥ ਸੁਤ ਕਰੋ ਤੇ ਹਿਨ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਰੇਈ ਸਬ ਪੁਤੋ ਹਿ
 ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਭਥਾ ਸੋਤ ਬਚ ਮੁਖ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੬੨੫ ॥ ਬਾਲ ਅੰਗ ਬਹੁ ਰੇ ਕਰੇ ਰਤ ਪਤ ਦੇਖ ਲਜਾਇ ॥ ਐ ਗਚੈ ਨ ਨ ਹੋ ਕੇ
 ਰਹੇ ਸੇਲੀ ਦੇ ਪੀਰੁਇ ॥ ੬੨੬ ॥ ਅੜਿਲਾ ॥ ਲਲਿਤ ਬੈਨ ਕਛੁ ਬੇਲ ਮੇਨ ਮੁਖ ਧਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਪਦ ਲਾਗ ਸਮਾਧ ਸੁਮਾ
 ਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਾਲ ਰੀ ਮਪ ਕੀ ਪਾਨ ਗੀ ਗਾ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਹੇ ਮਤਨ ਨ ਕੀ ਹਰਖੁ ਨ ਜਾਤ ਬਤਾਯੋ ॥ ੬੨੭ ॥ ਸੈਫੁ ॥ ਗਾਇਉ
 ਠੀ ਅਬ ਲਾ ਮਨ ਅਨੀ ਦਸੰ ਗਲ ਭੂਰ ਭੁਯੋ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਦਾਨ ਸੀ ਕਲਪ ਕੀ ਓਮ ਨ ਮੇ ਦੇ ਉਪਾਤ ਭੁਯੋ ਮਨ ਮੈ ਠਹਿਰਾਈ ॥
 ਮਤ ਨਿਦੇਸ ਕਰੀ ਬਹੁ ਬਾਜ ਨ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਈ ॥ ਰਾਸ ਮੰਗਲ ਭੂਰ ਭੁਯੋ ਅਬ ਲਾ ਪੁਰ ਕੀ ਮਿਲ ਦੇਤ
 ਬਧਾਈ ॥ ੬੨੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਿਸ ਬਿਹਾਇ ਰਵਿ ਆਯੋ ਦਹ ਦਿਸ ਕਿਰਨ ਛਾਇ ॥ ਜਸ ਗੁਰ ਸੁਤ ਕਾ ਜਨ ਮਨੁ ਨ ਭੁਭੁਮ
 ਮੰਗਲ ਨਾਇ ॥ ੬੨੯ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਸੁਨ ਅਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਸਹਿ ਬਬੁ ਦਾਸ ਬਲ ਵਯੋ ॥ ਅਏ ਨਿਜ ਮਹਲੀ

ਹਰਖਾਇ॥ ਮਾਤਬਧਾਈ॥ ਅੰਗੁਸੁਨਾਇ॥ ੬੯੦॥ ਸਾਹਿਬਬੁਢੇਦਈਬਧਾਈ॥ ਗੀਗਮਾਤਕੋਹਰਖਧਰਾਈ॥ ਬਾਲਰੂਪਗੁਰ
 ਨੈਨਨਿਹਾਰਾ॥ ਪੂਰਬਮਾਤਪ੍ਰਸੰਗਉਚਾਰਾ॥ ੬੯੧॥ ਦਮਾਸਿੰਧਸੁਨਦੇਖਸਰੂਪਾ॥ ਲਗਸਮਾਧਅਖੰਡੁਅਨੁਪਾ॥ ਦਿਖਜ
 ਮਾਧਬੁਢੇਮਨਆਈ॥ ਸਿਵਕੁੰਡੁਜਏਹਦੇਖਲਜਾਈ॥ ੬੯੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੀਗਮਾਤਬਹੁਰੇਕਹਾਹੇਸੁਤਸੁਤਕਾਨਾਮਾ॥ ਧ
 ਰੇਅਪਜੇਭਾਇਮਨਤੁਮਸਰੂਪੁਰਣਕਾਮਾ॥ ੬੯੩॥ ਸੀਗੁਰੋਵਾਚਾ॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਨੇਮਾਤਇਹਰੂਪਅਪਾਰਾ॥ ਸਮਾਧਅਚੱਲ
 ਏਕਰਸਧਾਰਾ॥ ਸੇਲੀਦੋਪੀਜੋਹਤਐਸੇ॥ ਕਾਲੀਨਗਸਸੀਪਰਜੈਸੇ॥ ੬੯੪॥ ਸਮਾਧਅਟੱਲਧਾਰਮਮਰੁਈ॥ ਤਤੇਨਮ
 ਅਟੱਲਸੁਹਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਰੂਪਬਾਬੇਕਾਪਯੋ॥ ਤਤੇਬਾਬਅਟੱਲਧਰਾਯੋ॥ ੬੯੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਹਬਬੁਢੇਹਰਖਸੁਨਸਤੀਮ
 ਤਹਰਖਾਈ॥ ਦਾਨਦੀਓਗੁਰਦਿਜਨੋਕੋਮਨਵਾਛਤਜੇਆਈ॥ ੬੯੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਮਤਾਦੀਨੋਦਾਨਅਪਾਰਾ॥ ਅਨੰਦਰੂਰਸ
 ਭੀਮਨਧਾਰਾ॥ ਮੰਗਲਅਧਿਕਜਾਨਚਿਤਲੀਜੈ॥ ਕਾਵਿਕੀਭੂਲਾਛਿਮਾਪਨਕੀਜੈ॥ ੬੯੭॥ ਤੀਨਤਤਕੰਨਪਾਗਥਭਾਖੀ॥
 ਸੁਨੇਮਾਤਕੋਲਾਂਅਬਸਾਖੀ॥ ਕੋਲਾਂਮਾਤਐਸਸੁਨਪਯੋ॥ ਮਾਤਨਾਨਕੀਸੁਤਉਪਜਾਯੋ॥ ੬੯੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਧਾਰਧੇਮਮਨਮੇਰ
 ਈਕੋਲਾਂਗੁਰਕੇਧਾਮਾ॥ ਗੀਗਮਾਤਕੋਚਰਨਪਰਕਰੀਹਰਖਪ੍ਰਨਾਮਾ॥ ੬੯੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਗੀਗਮਾਤਬਹੁਆਦਈਨੋ॥ ਕੁਸ
 ਲਪ੍ਰਸਨਕਹਿਬਰੂਸੁਖਲੀਨੋ॥ ਗੁਰਕੇਮਹਲਤੀਨਬਰੂਭਾਗੀ॥ ਕੋਲਾਂਬਹੁਰਤਾਂਹਿਪਗਲਾਗੀ॥ ੭੦੦॥ ਹਰਖਤਸਰੂ
 ਕੋਦਈਬਧਾਈ॥ ਤਿਨੇਮਾਨਕੀਨੋਅਧਿਕਈ॥ ਚੋਰੇਸੁਤਕੰਨਪਾਸਸਭਾਕਾ॥ ਕੋਲਾਂਦਿਖਮਨਭੁਈਨਿਹਾਲਾ॥ ੭੦੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਬਰੂਅਨੰਦਮਨਮੇਰੀਓਖਸੈਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ ਚਿਰਜੀਵੋਚੋਰੇਸੁਵਨਭੰਦਰਤੇਜਅਪਾਰਾ॥ ੭੦੨॥ ਚੋਪਈ॥
 ਬਹੁਰਬਹੁਰਨਿਜਉਰੋਸੋਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਸੁਤਰੂਪਦੇਖਹਰਖਾਵੈ॥ ਬਾਬਾਅਟੱਲਰੂਪਬਰੂਜੈਰੈ॥ ਬਾਲਮਾਤਦੁਇਰਤਿ
 ਪਤਿਮੈਰੈ॥ ੭੦੩॥ ਕੋਮਲਤਨਛਬਕਹੀਨਜਾਈ॥ ਅਵਲਕੋਲਾਂਦਿਖਹਰਖਾਈ॥ ਨਿਜਮਨਮੇਬਹੁਰਉਰਧਾਗੀ॥ ਮੇਰੇ

ਉਤਨਹਿਖੇਦੁਅਪਾਰੀ॥ ੧੦੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਰਨਲਗਸਭੁਕੈਤਬੈਸਨੇਮੈਚਿਤੁਅਪਾਰਾ॥ ਮਖਹੁਬਧਾਈਭਾਖਕੈਆਈਸਦਨ
 ਮਝਾਰਾ॥ ੧੦੫॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ ਚਿਤਕਰੀਨਿਜਐਸਰਿਦੈਮਮਤਪਾਗਦੀਓਗੁਰਜਨਮਲੀਨੀ॥ ਮੋਹਭੁਐਭੁਵਤੁਰਕਨਿਕੇਤਮੈ
 ਐਸਾਬਿਚਾਰਗੁਰੂਚਿਤਚੀਨੀ॥ ਜਾਹਿਕੇਪੁੰਡਨਹੀਜਗਮੈਸਮਪਾਇਘਨੇਸਮਬੰਝਾਧੀਨੀ॥ ਭੋਗਾਬਿਨਾਸੁਤਹੋਤਨ
 ਹੀਇਹਜੀਵਨਤੇਮਿਤਉਤਮਕੀਨੀ॥ ੧੦੬॥ ਜੇਕਹਭੋਗਨਹੀਕਰਤੇਗੁਰਕਹਤੇਪੁੰਡਚਾਰਉਪਾਈ॥ ਐਰਸੁਤਾਸ
 ਸਿਸੀਉਪਜੀਮਨੇਮੈਸਚਿਤਾਰਘਨੀਮੁਰਛਾਈ॥ ਖਨਐਪਾਨਤਿਆਗਦੀਓਪਟਭੂਖਨਅੰਗਉਤਾਰਬਗਾਈ॥ ਬਿ
 ਚਾਰਕਰੀਬਿਬਭੁਤਰਿਦੇਸੁਤਪਾਇਕਿਧੋਤਨਨਾਸਕਰਾਈ॥ ੧੦੭॥ ਰੈਨਪਰੀਦੁਖਪਾਇਮਹਾਘਟਕਾਨੁਗਕੇਸਮ
 ਨਾਹਿਬਿਹਾਵੈ॥ ਚੌਰੇਹੀਜਾਮਾਬਿਹਾਲਰਹੀਬਿਰਹਨਲਭੁਗਰਿਦੈਉਪਜਾਵੈ॥ ਦਾਸੀਬੁਲਾਇਨਬੇਲਤਬੈਨਕਿਸੀ
 ਬਿਰਥਾਚਿਤਨਾਹਿਸੁਨਾਵੈ॥ ਕਾਹੁਤੇਖੇਦਮਿਟਾਤਨਹੀਸੁਖਸਿੰਧਪ੍ਰਭੂਦੁਖਅਨਮਿਟਾਵੈ॥ ੧੦੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਰਹਤ
 ਪਤਕੋਲਾਂਭੁਈਰਹੀਨਦੇਹਸੀਭਾਰਾ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਸੀਗੁਰੂਕੀਗਾਥਾਭੁਨੇਅਪਾਰਾ॥ ੧੦੯॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ ਪਤਸਨਨਕਰੇਨਿਤੇਨੇ
 ਮੈਸੇਜਾਇਦਰਥਾਰਸੁਵਾਰਸੁਨਾਵੈ॥ ਸੁਖਮਨੀਪਾਠਕਰੈਬਹੁਰੋਨਿਜਬੈਠਕੈਤਖਤੁਸੁਦਰਸਾਦਿਖਾਵੈ॥ ਤਾਦਿਨਭੀਰਅਪਾਰਭੁ
 ਈਐਲਾਮਾਘੀਭੁਐਸਿੰਧਸੰਗਤਅਵੈ॥ ਮਾਘਦੁਤੀਦਿਨਅਨੰਦਧਾਰਪ੍ਰਭੂਨਿਜਦਾਸਨਖੇਦਮਿਟਾਵੈ॥ ੧੧੦॥ ਛਪੇ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੂਧਾਰਪ੍ਰਣਐਸਪਾਠਕਰਬੇਲਤਬੈਨਾ॥ ਐਕਰਕਾਜਨਜੋਇਸਦਾਸੁਖਸਿੰਘਅਚੈਨਾ॥ ਸੁਨੀਵਾਰਸੁਖਪਾਇਤਖਤਪ੍ਰਭੂਆ
 ਨਸੁਹਾਏ॥ ਲਗੇਸੁਖਮਨੀਪਾਠਪ੍ਰਭੂਨਿਜਧਾਨਧਰਾਏ॥ ਅਰਧਜਾਮਜਬਦਿਨਐਐਵਿਸਅਸਟਪਦਪਾਠਕਰਾ॥ ਕੋ
 ਲਾਂਬਿਰਹਅਪਾਰਕਰਖਲੀਚਮਨਧ੍ਰਮਧਰਾ॥ ੧੧੧॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ ਅਪੋਨੇਪ੍ਰਣਮਿਟਾਇਕਰਤਪਾਠਸੀਗੁਰਉਠੇ॥ ਭੁਗਤਵ
 ਤਸਤੁੰਗਾਇਦਾਸਖੇਦਪਾਵੈਨਹੀ॥ ੧੧੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਕੋਲਾਂਗੁਰਗੁਰਕੀਨਪਾਨਾ॥ ਤਤਛਿਨਤਪਾਗਦਿਰਸੁਖਖਾਨਾ॥

ਅਗੇ ਦੇਖੀ ਲੇਟਤੁ ਧਰਨੀ ॥ ਵਿਰਹ ਦਸਾ ਤਿਹ ਜਾਇ ਨ ਵਰਨੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਬੈਠੇ ਨਿਕਟੇ ਭੋਗਤ ਹਧਾਈ ॥ ਸੁਖ ਮਨਿ ਸੁਖ ਕੀ ਖਾਨੁ
ਹਈ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਕੈਸ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਪਿਆਰੀ ਕਹੇ ਨਗ ਹਰੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ੧੧੨ ॥ **ਕੋਲਾਂ ਵਾਚਾ** ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਖੇਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੈਸੇ
ਕਹੇ ਨ ਬਨੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤੁਧ ਕਹੇ ਹੋ ਸੁਨੈ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਦੀਨੈ ਮਮ ਨਿਜ ਦੀਨ ਗਵਾਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਅੰਚਰ ਪਕਰ ਲੀਓ ਮਮੋ ਤੇਰਾ ॥ ਭੁ
ਯੋ ਨ ਕਾਜ ਕਛੂ ਜਗ ਮੇਰਾ ॥ ਜਾਨਤੁ ਰਕੁ ਨੀ ਮੇਰੇ ਹਿਰੁ ਲਾਇ ॥ ਕਬੀ ਨਾ ਸਿਵ ਅਰ ਤੇ ਜਾ ਮਿਟਾਇ ॥ ੧੧੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬਿਤੇ ਬਰਸ ਗ੍ਰਹ
ਮਾਮ ਅਈ ਕੀਨੈ ਬਿਬਤੁ ਮਾਥਿ ॥ ਹਾਮੇ ਕੈ ਕੈਸੁ ਲਾਇ ਓਭੁ ਮੇਇ ਹੀ ਤਨ ਦਾਹਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸੀ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਕੋਲਾਂ ਖੇਦ ਨ ਕੀਜੀ
ਐ ਮਨ ਮੇਧੋ ਗਵਿਚਾਰਾ ॥ ਮਦਨ ਤਪੁ ਤਜੇ ਜਗਤ ਮੇਧਾਵੈ ਖੇਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੧੬ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਯਾ** ॥ ਜੇ ਜਗ ਨਾਰਿ ਅਧੀਨ ਭੁਏ ਸਦ ਲੀਪ
ਦਨਾਰਿ ਕਰੇ ਮਦ ਪਾਨਾ ॥ ਮੈਥੁ ਨ ਜਾਨ ਕਰੈ ਪਟਕਾਸੁ ਮਧਾਇ ॥ ਘੋਨੇ ਧਮਤਾ ਤਨ ਨਾ ॥ ਖਿਰ ਕੀ ਧਮ ਧਾਮ ਰਚੀ ਅਬ ਲਾਸੀ
ਗਯਾ ॥ ਹਿਸਿਲੇ ਦੁਖੋ ਹੋਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਉਤ ਮਜੇ ਜਗ ਮੇਜਨ ਨਾਰਿ ਕੇ ॥ ਭੋਗਤ ਜੇ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ੧੧੭ ॥ **ਕੋਲਾਂ ਵਾਚਾ** ॥ ਜੇ
ਗਨਾਰਿ ਕੇ ਸੀ ਗਮਿਲੇ ਦੁਖੋ ਹੋਵਤ ਐਸ ਕਹੇ ਕਸ ਕੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਐ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭੁਏ ਜਗ ਮੇਧੁ ਤੇ ਹਾਇ ॥ ਘੋਨੇ ਪ੍ਰਭ ਐ ਰਸੁ ਨੀਜੈ ॥
ਚਰ ਸੁਖ ਭੁਏ ਤੁਮਰੇ ਪੁਨ ਕੀਨ ਆਭੁਈ ਮਮ ਐਸ ਕਹੀਜੈ ॥ ਭੋਗ ਬਿਨਾ ਸੁਤੋ ਹੋਤ ਨਹੀ ॥ ਬਿਨ ਭੋਗ ਕਹੇ ਜਗ ਕੋ ਨ ਰਹੀਜੈ
੧੧੮ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਵਾਚਾ** ॥ ਜੇ ਜਗ ਮੁੜ ਅਧੀਨ ਤ੍ਰਿਧਾਨ ਰਾਮ ॥ ਹਰੀ ਕਹ ਕੇਲ ਮਚਾਯੋ ॥ ਸੁਧ ਸਦਾ ਸਚ ਨੇ ਦਪਰਾਤੁ ਮਤਾਂਹਿ
ਕੇਲੇ ਪਨਰੰਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਦਸਤਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਨਰ ਜੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਅਨੰਦ ਕੀਓ ॥ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਸੁਖ ਨੇ ਸਮ ਜਾਨ ਸਭੀ ॥ ਜਗ ਕੇ ਦੁ
ਖ ਖਾਨਾ ਤ੍ਰਿਧਾ ਦਿਖੇ ਹੁ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੧੧੯ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਧ ਪਰਾਤੁ ਮਜੀ ॥ ਫਿਰੀ ਤਕਰੀ ਸੁਨੀਏ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਜਤਿਨ ਮੇਰੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਿ ਕੀਯੋ ॥ ਤਿਹ ਚੂਸ ਭੁਏ ਸੁਤੋ ਭੋਗ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਹ ਕਾਰਨ ਮੈਥੁ ਨਾ ਹਿਕਰੇ ਮਮ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ॥ ਸੁਤ ਬੇਦ ਉਪਾਈ ॥ ਤਾਂਹੀ
ਤੇਧੀ ਰਧੇ ਰੇ ਮਨ ਮੈਥੁ ਮੈਥੁ ਨ ਗਾਥ ਤੇ ਜੇ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੧੨੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਦਸ ਮਰੂਪ ਤਕ ਹੋ ਸੁਨੈ ਮੈਥੁ ਨ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗਾ ॥ ਸ.

ਬੁਢਾ ੧ ਰਮਦਾਸ
 ਕੁਨਾਰ
 ਸੁਦਣ ੩
 ਜਲਾਲ ੪
 ਏਡਾ ੧੫
 ਗੁਰਦਿਤਾ ੬
 ਰਾਮਕੋਰ ੭
 ਗੁਰਬਖਸਿ ੮

ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ
 ੧੨ ਗਾਏ ਸਧਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਭੰਗ ਨਕੋਂ ਸਤਿ ਨਾਮ

ਹਿਬਬੁਦੀਨ ਮੁਜੇਤਜੇ ਸੋਇ ਬਡੁ ਭਗਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕੋਲਾਵਾਚਾ ਚੋ ॥ ਸਾਹਿਬਬੁਦ ਕੈ ਸਤ੍ਰਾ ਗੋ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਅੰਤ ਨਜਗ ਮੇ ਪਾਗੋ ॥ ਤਕੇ
 ਨਾਮ ਕੋ ਹੋ ਮਮ ਜਾਨੋ ॥ ਕੀਨੋ ਤ੍ਰਾਗ ਭੋਗ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸੀ ਗੁਰੇਵਾਚਾ ॥ ਭੇਟ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ਸਾਹਿਬਬੁਦਾ ਸਭ ਦੁਖ
 ਈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਮ ਮੰਤ੍ਰ ਦੁਦੈ ॥ ਉਪਜੇ ਮੁਤ ਭਰੀ ਸੁਖ ਲੇਵੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਿਹ ਮੁਤ ਭਾਨਾ ਜਾਨ ਉਪਾਜਿ ਓ ਉਪਾਜਿ
 ਅਓਰ ਮੁਨਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਦਣ ਬਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਚਤੁਰ ਜਲਾਲ ਹੁਇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੋ ਮੇ ਹੁਇ ਹੈ ਜਗਜ
 ਸਕੇਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦਿਤਾ ਸਟ ਮੇ ਉਪਜੈ ਰੁਵ ਨਿਧ ਸੇਤਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਚੋ ॥ ਨਵ ਮਗੁਰੂ ਕੇ ਸੰਗਾ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਦਿਲੀ ਗੁਰ ਸੰਗ ਪ
 ਆਨ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਮਕੋਰ ਮੁਤ ਤਾ ਕਾ ॥ ਉਪਜੇ ਹੋਇ ਬੋਝ ਜਸ ਜਾਂਕਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਚਰਿਤ ਕਰਾਵੈ ॥ ਪਾ
 ਵਨ ਅਪਕ ਕੈ ਸਕੇਗਾ ਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਖਿਤਾ ਬਐਸ ਗੁਰ ਕਰੈ ॥ ਕੋਲਾ ਮੁਨੇ ਨਾਮਾਇ ਹੁਧੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਮੁ
 ਕੋਰ ਜੀ ਗੁਰ ਬਖਸਾ ਸਿਧਾ ਤਿਹ ਨਾਮ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਪਰੈ ॥ ਅਗੇ ਸੀ ਕੁਬਰਨ ਉਪਾਵੈ ॥ ਕਲਕੇ ਨੀਵ ਸਾਬ ਮਿਲ ਜਾਵੈ ॥
 ੧੨੮ ॥ ਪੁਨ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਹਮਰੈ ਹੋਈ ॥ ਕਰੇਨੋ ਭੋਗ ਅੰਗ ਮਿਲ ਸੇਈ ॥ ਤਾਤੇ ਭੋਗਾਇ ਛਤੁ ਮਤ੍ਰਾ ਗੋ ॥ ਉਠਹੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰ
 ਸਪਾਗੋ ॥ ੧੨੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਚਨ ਮੁਨ ਤੋ ਕੋਲਾ ਉਠੀ ਭੁਈ ਮੁਧਾ ਤਿਹ ਵਗਾ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਨਾਮਿ ਦਗਈ ਮੁਖ ਸੋ ਕੀਨ ਉਚਰਾ ॥ ੧੩੦ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਅਗਨਿ ਤੇ ਰਾਖ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਇਛਾ ਏਕ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਗ ਮੇ ਨਾਮ ਪੁਕਾਰਿ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ੧੩੧ ॥ ਤਾਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮੇ ਹਮੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ਕਿਧੈ ਜਤਨ ਕਛੁ ਅੰਗ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਾਤੇ ਨਾਮ ਰਹੇ ਜਗ ਮੇ ਰਾ ॥ ਜਗ ਮੇ ਹੋਇ ਬੋਝ
 ਜਤੋਰਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਏ ਪੁਕਾਰੇ ਦੇਖਤ ਹਮਰੇ ਚਾਰਾ ॥ ਉਤਮ ਜਨ ਕੇ ਨਾਮਾਇ ਹਕਰ ਹੈ ਮੁਖ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥
 ਤ੍ਰਿਲਾ ॥ ਤੁਮ ਰਾਸਤ ਪੈ ਅੰਸ ਜਗੀ ਜਗ ਜਾਨੈ ॥ ਬਾਲ ਕਾ ਬਿਪਰਾਅ ਨ ਮੁਖ ਹਿਬਖਾਨੈ ॥ ਜਾਨੈ ਉਚਰਨੀ ਚਨਾ ਰਿਨਰ
 ਰਾਇ ਜੋ ॥ ਹੋ ਸਬ ਫਲ ਤਿਹ ਕਰਮਾ ॥ ਹੋ ਤੇਰ ਮੁਤ ਧਾਇਜੈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਤੁਮ ਰਾਸਤ ਸਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਹੋ ॥ ਨਾਮੋ ਕੋਲ ਸਰਤ ਕਾ ਪ

ਰਹੇ ਕੋਲਾ ਚੁਨਤਾ ਆਧਿਕ ਹਰਖਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਈ ॥ ੧੩੬ ॥ ਚਰਚ ਕਰਤ ਜਾਮਦਿ ਨ ਆਯੋ ॥ ਬੁਢੇ
 ਕੋ ਗੁਰ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਅੰਗੁਰ ਦਾਸਾ ॥ ਆਏ ਤਹਾਂ ਜਹਾਂ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬੁਢੇ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੀ
 ਇਛੋ ਕੋਲਾਂ ਕੇਗਾ ॥ ਇਹ ਬਾਛਾ ਚੁਨਤਾ ਮਜਗ ਕੋ ਹੋ ਕਰੇਤ ਜਦੇਗਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕੀ ਨਉ ਚਾਰਾ ॥ ਜੇਤੁ ਮਕ
 ਰੇ ਭੁਲੇ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਚੁਨਤ ਉਠੇ ਪਟਕਟ ਸਸ੍ਰਮੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਪੂਰਣ ਕਾਮੀ ॥ ੧੩੯ ॥ ਬੋਹੜ ਤਰਪੁਰ ਬਾਦਿ ਸੋਹਣੀ ॥ ਕ
 ਰਪੰਕਜ ਗੁਰ ਕਹੀ ਖੋਗੇਇ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਹਿ ਟੋਕੁਲ ਗਾਯੋ ॥ ਨਾਮੋ ਕੋਲ ਸਰਪੁਖੇ ਅਲਾਯੋ ॥ ੧੪੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਾਘੀ ਕੀ ਸੰਗਤ
 ਅਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਖ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਾਰ ਕਢੈ ਜੋ ਧਾਂਹ ਕੀਲ ਹੈਂ ਮੁਕਤ ਫਲ ਚਾਰਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਸੰਗਤ ਸਭ ਧਾਈ ॥
 ਕਾਰੋ ਪੈਟ ਸਭੁ ਜੀਜ ਉਠਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤਾਂ ਕੀ ਉਪਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜੇ ਉਸਨ ਨ ਕਰੈ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ੧੪੨ ॥ ਜੇ ਇਛੋ ਧਰ ਕਰੈ ਸਨਨਾ ॥
 ਇਛੋ ਪੁਰਧਾਰ ਸੁਖ ਨਨਾ ॥ ਪੁੰਡਰੋਤੋ ਜੇ ਅਬਲਾ ਨਵੈ ॥ ਏਕ ਬਰਖ ਮੈ ਸੁਤ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਅੰਗੇ ਇਛੋ ਜੇ ਨਰ ਕਰੈ ਲਹੈ ਸੋਇ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘਾਇ ਹੁਤਾਵ ਚਰੀ ਮੁਖ ਪ੍ਰਭੂ ਅਲਾਇ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕੋਵੇ ਵਚਾ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਦੀ ਨਦ ਘਾਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭੁਏ
 ਪ੍ਰਭੂ ਮੈ ਸਉ ਚਾਰ ਕੀਏ ਮੁਖ ਬੈਨਾ ॥ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਕਰੈ ਜਗ ਮੈ ਤਪਦ ਨ ਕੀਏ ਫਲ ਬੇਦ ਅਧੈਨਾ ॥ ਸਾਹਿਜ ਨਾਨਕੋ ਜੋਇ ਲਹੈ
 ਨਰੁ ਮੈ ਰਚੁ ਨੈ ਕੋਲਾਂ ਧਰ ਚੈਨਾ ॥ ਜਬ ਲੇਇ ਹੁਤੁ ਮਾਮਕਾ ਸਰਹੈ ਤਬ ਲੇ ਰਹਿ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੈਨਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਮਾਪ
 ਇੱਪਕ ਬਨੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਮੈ ਸਉ ਚਾਰਾ ॥ ਕਹ ਕਾਵਿ ਬੋਹੜ ਉਪਮ ਗੁਰ ਭਾਖੀ ਆਧਿਕ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਬੋਹੜ ਕੀ ਠਾ ਅਖੈ ਬ
 ਟੈ ਸਮਕ ਲਪਤ ਰੁਮਨ ਇਛੋ ਤਦੇਵੈ ॥ ਦੀਪ ਜਗਾਇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਜੇ ਨਰ ਪੁਜ ਕਰੈ ਮਨ ਬਾਛ ਤਲੇਵੈ ॥ ਅੰਗ ਉਚਾਰ ਕਹਾ
 ਗੀ ਅੰਜਮ ਪੰਥ ਅੰਧੇਰ ਨਾਦਿ ਜਾਟਿ ਪਰੇਵੈ ॥ ਲਛਮੀ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀ ਇਛੋ ਧਰੈ ਨਰੁ ਪਾਵਤੋ ਸੋ ਨਹਿ ਸੰਸਾਰੇਵੈ ॥ ੧੪੭ ॥ ਦੋਹਰ
 ਤੀਰਥ ਬੋਹੜ ਉਪਮ ਸੁਨਿ ਬੁਢਾ ਅੰਗੁਰ ਦਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਸੰਗਤ ਹਰਖ ਤਭੁਈ ਕੋਲਾਂ ਆਧਿਕ ਹੁਲਾਸਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਅੰਗਿਲਾ ਭੁ

ਗਤਿ ਸਿੰਘ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਭਾਇ ਨ ਹੋਯੋ ॥ ਦੁਤੀ ਦਿਵਸ ਭਵ ਮਾਘ ਸੁਦੀ ਸੁਖ ਪੋਯੋ ॥ ਬਿਤ ਪੰਚਮੀ ਵਾਰ ਸਜੀ ਪਹਿਚਾਨਿ ਯੋ ਹੋਕੇ
 ਨੇਜ ਰਪੁ ਗਟਾਇ ਉਪ ਮਬਹੁ ਜਾਨੀਏ ॥ ੧੪੬ ॥ ਪੁਨਿ ਕੋਲੋ ਕੋਈ ਰਜ ਸੀ ਗੁਰ ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਬਲ ਬਲ ਕਵਿ ਗੁਰ ਉਪਰੋ ਮੇਹ ਸ
 ਵ ਕੋ ॥ ਮਹਾਂ ਸੁਭ ਮਤਿ ਹਿਨੁ ਸੁ ਅਪਨੀ ਦਯਾ ਸੋ ॥ ਹੋ ਪਾਵਨ ਪਤਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾਸ ਕਵਿ ਮਯਾ ਸੋ ॥ ੧੪੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ
 ਭਯੋ ਕਪੂ ਕਰ ਪੰਕਜ ਗਹਲੀ ਨਾ ॥ ਜਾਮੈ ਦੇਉ ਦਿਨ ਆਇ ਤਬ ਤਿਹ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਨ ॥ ੧੪੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਆਇ ਤਬ ਤਪਰ
 ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ਬੈਠੇ ਹਰਖ ਅਧ ਕਮਨ ਲੀਨੋ ॥ ਕਥਾ ਰਸ ਲੋਕ ਲਸ ਰਗੁਣੀ ॥ ਪੁਰਨੁ ਭੁਈ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੧੪੯ ॥ ਕਥਾ
 ਵਿਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇਜੈ ਸੁਧਾਰੋ ॥ ਕਰੀ ਜਗਾਈ ਰਾਮੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਪਾਯੋ ਹਰਖ ਭਾਰ ਮਨ ਤਬ ਹੀ ॥ ੧੫੦ ॥
 ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਹਰਵ ਦਲੇ ਜਾਇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਸਦਨ ਮਝਾਗਾ ॥ ਸੁਬਾ ਬੀਤਿ ਤਨਿ ਜਨ ਰਸੇ ਕੀ ਨੇਹ ਰਖ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਚੌਪ
 ਈ ॥ ਸੁਨ ਸੁਖ ਦੇਈ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਪਤ ਕੋਧਨ ਧਨੁ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਮਮ ਪ੍ਰਤੀਕੇ ਗੁਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਹ ਮਿਸ ਸੀ ਗੁਰ ਦੇ
 ਏ ਦਿ ਦਾਰਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਸੁਨ ਹਰਖ ਧਰਾਇ ॥ ਜਗਤ ਹੀਤ ਕੀ ਨੀਉ ਖਪਾਇ ॥ ਸਭ ਪੁਰਜ ਨਇ ਮਹਰਖ ਧਰਾ
 ਵੈ ॥ ਭੁਤ ਵਿਵਾਹ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ ੧੫੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਫਲ ਨੇਨ ਸਭ ਹੋ ਹਿੰਗੋ ॥ ਪੁਰਜ ਨ ਮੇਸ ਅਲਾਇ ॥ ਤੀਨ ਮਾਸ ਸੁਖ
 ਸੋ ॥ ਬਿਤੇ ਅਯੋ ਮਾਘ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਮੇ ਮਨ ਮੇਰੀ ਨਾਵਿਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਨਰੀ ਸੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਰੀ ਸੁਨੇ
 ਮੇਹ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਵਿਸਾਸ ਨ ਕੋ ਉਪਾਵੈ ॥ ੧੫੫ ॥ ਤਤੇ ਕੀਜੈ ਸੁਤਾ ਵਿਵਾਹੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇ ਅਧਿਕ ਉਮਾਹੁ ॥ ਸੁਨ ਸੁਖ
 ਦੇਈ ਮੇਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਪਤਿ ਕਾਰਜ ਨ ਹਿੰਦੇ ਰਸੁ ਹਯੋ ॥ ੧੫੬ ॥ ਦਰਸ ਕੋਰੇ ਸੀ ਗੁਰੁ ਕਾ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪੁਕਾਰਿ ਖਾਇ ॥ ਬਾਬਾ
 ਗਦਿ ਤਾਨ ਮਾਜਿ ਹੋ ਮੇਹਿ ਸੁਤ ਭਰਤਾਇ ॥ ੧੫੭ ॥ ਪਰਸ ਪਰ ਹਰਖ ਦੁਹੰ ਮਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸਭ ਪਵਾਰ ਨਿਜ ਬੇਲ ਪਠਾਯੋ ॥ ਪੁ
 ਛ ਸਲਾਹਤਾ ਹਰੁ ਲਗਾਈ ॥ ਉਤਮ ਦਿਨ ਤਬ ਲੀਓ ਬੁਲਾਈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਰਾਮੇ ਦਿਨ ਕੋ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੀ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਖ

ਸੈਂਕਹਸਾਹਕੋਹਿਉਦ੍ਵਜਗਮਿਜਾਦਾ॥੧੬੩॥ਬਾਬਗੁਰਦਿਤਪ੍ਰਤ੍ਰਗੁਰਜਾਂਕਾਭੂਪਅਪਾਰਾਨੰਤੀਨਾਮੋਸੁਮਮਸੁਤਾਹੋਦਿਸ
 ਕੋਹੋਦਿਚਾਰਾ॥੧੬੪॥ਸੁਨਤਨਾਮਾਦਿਜਅਨੰਦਪਯੋਸੋਧਾਦਿਵਸਮੁਖਐਸਅਲਾਯੋ॥ਵਿਸਾਖਾਇਕੀਸਾਦਿਵਸਮੁਖਦਾਈ
 ਸਾਹਕਹੋਵਿੱਪ੍ਰਸੁਖਦਾਈ॥੧੬੫॥ਸੁਨਤਸੁਤੀਮਨਅਨੰਦਕੀਨੋਸੀਗੁਰਨਿਕਟਵਿੱਪ੍ਰਪਠਦੀਨੋ॥ਸਾਹਾਭਿਖਬਹੁਬਿ
 ਨਤਲਿਖਾਈਆਯੋਵਿੱਪ੍ਰਗੁਰਨਿਕਟਾਈ॥੧੬੬॥ਦੇਹਰਾ॥ਬੈਠੇਸੀਗੁਰਤਖਤਪੈਸਭੁਜੇਭੁਜਸਕੇਤਾਅਸੀਰਵਾਦਦਿ
 ਖਾਦਿਜਕਹਾਹੋਪ੍ਰਗ੍ਰਿਪਾਨਿਕੇਤਾ॥੧੬੭॥ਚੋਪਈ॥ਸੀਗੁਰਦਿਜਕਾਅਦਰਕੀਨੋ॥ਨਿਕਟਾਬਿਠਾਇਭੁਰਸੁਖਦੀਨੋ॥
 ਪੁਨਾਪੁਛਕਿਹਦਿਸਤੇਆਯੋ॥ਹਾਬਜੇਗਦਿਜਐਸਅਲਾਯੋ॥੧੬੮॥ਹੋਪ੍ਰਤੀਨਲੋਕਕੇਗਯਾਤਾ॥ਨਰਅਨਹਰਪੁਛੇ
 ਅਮਬਾਤਾਰਾਮੇਪ੍ਰਭੁਜੀਮੋਹਪਠਾਯੋ॥ਸਹਰਵਟਲੇਤੇਚਲਾਯੋ॥੧੬੯॥ਦੇਹਰਾ॥ਚਰਨਕਮਲਨਿਜਕੇਪ੍ਰਭੁਰਾ
 ਮੋਬਿਨਤਲਿਖਾਈ॥ਪੁਨਵਿਵਾਹੁਨਿਜਸੁਤਕਾਸਾਹਪਠੋਸੁਧਾਈ॥੧੭੦॥ਚੋਪਈ॥ਐਸੇਕਹਦਿਜਪਾਤੀਦਈ॥ਹ
 ਰਖਤਆਪਸੀਗੁਰਲਈ॥ਤਾਮਹਿਸਾਹਾਐਸਲਿਖਾਯੋ॥ਵਿਸਾਖਾਇਕੀਸੀਅਤਿਸੁਖਪਾਯੋ॥੧੭੧॥ਅੰਗੀਕਾਰਵਾਚ
 ਗੁਰਕੀਨਾ॥ਬੁਢੇਆਦਿਹਰਖਸੁਖਲੀਨਾ॥ਕੋਊਨਰੁਸੁਨਮਹਲੀਆਯੋ॥ਹਰਖਤਸਾਹਾਅਇਸੁਨਾਯੋ॥੧੭੨॥ਦੇਹਰਾ॥ਮੰ
 ਤਦਮੇਦੀਮਤਖਰੁਸੁਨਮਨਅਨੰਦਧਾਰਾ॥ਅਨੰਦਵਸਤਿਹਪੁਰਖਕੇਦੀਨੋਦਰਬਅਪਾਰਾ॥੧੭੩॥ਚੋਪਈ॥ਪਾਇਦ
 ਰਬਨਰਦਾਰਿਦਖੋਯੋ॥ਗਯੋਸਦਨਨਿਜਅਨੰਦਹੋਯੋ॥ਜੇਵਕਸਿੰਘਬਿੱਪ੍ਰਕੀਜੇਵਾ॥ਆਏਮਹਲੀਅਲਖਾਅ
 ਭੇਵਾ॥੧੭੪॥ਆਗੇਹਰਖਮਤਸੁਭਧਾਈ॥ਪੁਛਯੋਕਹਤੇਪਾਤੀਆਈ॥ਸੀਮੁਖਕਹਾਸੁਨਮਨਲਾਈ॥
 ਰਾਮੇਸਾਹਪਠਯੋਲਿਖਾਈ॥੧੭੫॥ਦੇਹਰਾ॥ਵਿਸਾਖਾਵਿੱਸੁਜਨਸੁਭਤੀਨਾਸਮਪਜਨਾਬਹੁ
 ਮੰਗਲਉਦਮਕੋਰੋਮਾਤਨਿਦੇਸਬਖਾਨਾ॥੧੭੬॥ਅੰਤਰੀਰਾਸੁਨਿਮਨਮੇਮਾਨਦਪ

ਯੋਹਰਖਤਰੀਨਬਖਾਨਨਦੇਰਸੁਹਯੋ। ਸੁਨਤਪ੍ਰਭੁਖਪਾਇਦੋਮੇਵੀਹਰਖਧਰਾ। ਹੇਮੰਗਲਕੀਨਅਪਾਰਕਹਾਂਲੋਕਹਾਵ
 ਰਾ॥ ੧੧੬॥ **ਸੋਧਾ**॥ ਗਾਵਤਰੀਅਬਲਾਨਿਸਕੋਦਰਬਾਜਨਕੀ। ਪੁਨਹੋਤਅਪਾਰਾ। ਬਾਜਤਢੇਲਾਭਿਯਾਮੁਸਕਾਵਤਅਵਤ
 ਗਾਵਤਰੀਤਸੁਧਾਰਾ। ਅਨੰਦਗੁਰਗੁਪੇਪੁਰਮੇਜਨਮੰਗਲਲੀਨਾਇਹਾਅਵਤਰਾ। ਦੇਵਤ੍ਰਿਯਾਬਪੁਨਾਰਬਨਾਇਮਿਲੀ
 ਅਬਲਾਪੁਖਰਗਉਚਾਰਾ॥ ੧੧੭॥ ਗੁਰਅਨੰਦਗੁਪੇਨਿਸਕੋਪ੍ਰਭੁਤਰੁਪੇਗੁਰਆਇਸਪਾਏ। ਨੀਮਸੁਮਾਘਾਬਿਹਾਇਤਥੈ
 ਬਹੁਦਰਬਲੀਏਸੁਚਸੇਵਕਪਾਏ। ਪ੍ਰਿਤਅੰਖਾਂਬੁਕਰੀ। ਇਕਠੀਤਬਵਸਤੁਅਪਾਰਨਜਤਗਨਾਏ। ਸੋਦਿਜਦੇਖਅਚੰਤੁ
 ਏਗੁਰਕੀਪ੍ਰਭੁਤਲਖਕੈਸੁਖਪਾਏ॥ ੧੧੮॥ **ਸੋਧਾ**॥ ਅਨਕਕੜਾਹੇਚਰਬਹੁਪਕਵਨਕਢਾਏ। ਕਰਦਿਜਮਾਨਅਪਾਰਦੀ
 ਓਦਰਬਕਗਬਿਦਤਬ॥ ੧੧੯॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਚਤੁਰਬਦਿਨਗੁਰਗੁਰਤੋਰੇ। ਦਨਮਾਨਦੈਅਧਿਕਨਿਹੋਰੇ। ਅਨੰਦਗੁਰ
 ਵਿੱਪ੍ਰਮਨਪਯੋ। ਸਹਰਵਟਲੇਓਗਸਿਧਯੋ॥ ੧੨੦॥ ਜਾਇਸਦਨਰਾਮੇਕੇਤਬਹੀ। ਕਹੀਬਾਤਾਇਹਠਾਂਕੀਸਬਹੀ। ਸੁਨ
 ਤਸਭੀਮਨਅਨਦਪਯੋ। ਤੁਰਤਹਬਏਤਬਜਾਹਬਨਯੋ॥ ੧੨੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸਿਕੋਚਕਥਾਕਹਤਾਹਕੀਕਹੋਹੋਤਵਿਸਥਾ
 ਰਾ। ਬੇਰੇਤੇਬਹੁਜਾਨੀਓਕਵਿਕੋਛਿਮਾਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੨੨॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਇਹਠਾਂਸੀਗੁਰਏਸੇਕੀਨੀ। ਗੰਗਮਾਤਕੀਆਗਮਾਲੀ
 ਨੀ। ਪ੍ਰਿਥਮੇਸੀਗੁਰਗੁਜੀਲੈਕੋ। ਤਖਤਦਰਵਾਰਬੰਦਨਾਕੈਕੈ॥ ੧੨੩॥ ਗੁਜੀਦੈਪੁਨਾਸਿਖਪਠਾਏ। ਗੋਇਦਵਲਖਰੂ
 ਕਸਿਧਾਏ। ਰੂਲੇਮਉਤਰੇਲੀਜਾਨਾ। ਪਠੇਮੰਨ੍ਹਾਲੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥ ੧੨੪॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਗੁਜੀਸਭੁਦਿਸਤੋਰਕੈਬਾਂਟੀਨ
 ਗਰਮਝਾਰਾ। ਹਰੀਚੰਦਕੇਸਦਨੇਪਠੀ। ਸੁਹਰਖਅਪਾਰਾ॥ ੧੨੫॥ **ਚੋ**॥ ਨਿਤਨੁਤਨਬਹੁਮੰਗਲਹੋਵੇ। ਗਾਵਤਅਬਲਾ
 ਬਹੁਖਪੋਵੈ। ਬਿਧੀਏਆਦਮੁਖਜੇਦਾਸਾ। ਤਿਨੋਕੋਆਇਸਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੨੬॥ ਬਾਜੀਅਸਤਸਹਸਕੀਲੀਜੈ।
 ਅੰਰਸਮਗੀ। ਇਕਠੀਕੀਜੈ। ਹੁਤੇਚਤੁਰਬੇਰੇਮਹਿਜਨੀ। ਗੁਗਤਸਿਧਾਬਿਧੀਅਬਰੂਗਮਾਨੀ॥ ੧੨੭॥ ਮਾਤੁਖਪਠਾਬਿਧੀ

ਏਤਥੈਸੁਰੀਵਸਤੁਇਕਠਾਇ॥ਬਾਜੀਅਸਤੁਮੰਗਾਇਬਹੁਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਬਹੁਭਾਇ॥੧੮੮॥ਅਕਿਲਾ॥ਭੰਦਰਵਸਮਤੇਜਸਗ
 ਸਤਬਣਯੋ॥ਭਾਂਤਭਾਂਤਪਕਵਨਨਜਾਤਗਣਯੋ॥ਬਾਜੇਬਜਤਅਪਾਰਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨੇਮੋਸੋ॥ਹੇਤੰਬੁਅਪਕਕਨਤਲਗਾਈ
 ਪੇਮੋਸੋ॥੧੮੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਭਾਂਤਭਾਂਤਮੰਗਲਭੁਯੋਕਹਤਕਕਰੋਉਚਾਗਾ॥ਜਗਤਰੀਤਜੇਤਕਹੁਤੀਕੀਨੀਅਧਕਯੁਧਾਰਿ
 ੧੯੦॥ਚੌਪਈ॥ਅਨੰਦਸੇਦੁਇਮਸਾਬਿਤਾਏ॥ਚੜ੍ਹਯੋਬਿਸਾਖਅਧਿਕਭੁਖਦਾਏ॥ਮੇਹਰੀਦਭੂਜੀਤਬਆਯੋ॥ਨਾਰੀ
 ਭੁਤਸੰਗਹਰਖਧਰਾਏ॥੧੯੧॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਬਹੁਕੀਨੇਮਾਨਾ॥ਜਨਪਿਤਾਸਮਬੰਦਨਠਾਨਾ॥ਵਿਸਾਖਦਿਵਸਵਸੁਤ
 ਬੈਬਿਹਾਏ॥ਦਾਸਨਗਾਇਣਪੁਤਤੀਯਆਏ॥੧੯੨॥ਜਨਸਭਰਗੁਰਚਰਣਗਹਾਏ॥ਅਗੇਹੁਇਕਗਬਿਨਤਿਮਹਾ
 ਏ॥ਅਤਿਅਦਰਸੋਨਿਕਟਬਹਾਏ॥ਦਾਸਨਗਾਇਣਆਨਦਪਾਏ॥੧੯੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਦਯੋਕੋਰਤਾਕੀਕ੍ਰਿਪਾਮਨੋਮੇਅਨੰ
 ਦਧਾਰਾ॥ਗੁਰਮਹਲੀਤਤਾਛਿਨਅਈਪੁਲਕਅੰਗਭੁਖਕਾਰਾ॥੧੯੪॥ਚੌਪਈ॥ਮਾਤਦੋਸੇਦੀਇਮਭੁਨਪਾਇ॥ਮਮਮਾ
 ਤਬਰੁਹਰਖਤਅਈ॥ਅਗੇਹੁਇਤਬਦਈਬਧਾਈ॥ਅਨੰਦਧਰਤਿਹਮੰਕਮਿਲਾਈ॥੧੯੫॥ਗੰਗਮਾਤਕੋਬੰਦਨਕੀ
 ਨੀ॥ਦਯੋਕੋਰਬਰੁਆਨਦਲੀਨੀ॥ਤਬਲੋਕ੍ਰਿਸਨਚੰਦਧਨਵੰਤੀ॥ਅਏਹਰਖਤਅਤਜਸਵੰਤੀ॥੧੯੬॥ਦੋਹਰਾ
 ਕ੍ਰਿਸਨਚੰਦਗੁਰਗਢਿਗਗਯੋਸੀ॥ਗੁਰਬੰਦਨਕੀਨਾ॥ਧਨਵੰਤੀਮਿਲਸਰੁਮਾਤਸੋਹਰਖਬਧਾਈਦੀਨਾ॥੧੯੭॥ਚੌਪਈ॥
 ਤਬਲੋਦੁਆਦਸਾਦਿਵਸਾਬਿਤਾਏ॥ਸਾਂਈਦਾਸਰਾਮੇਭੁਤਆਏ॥ਪੇਮਸੀਵੇਦੋਨੋਭੁਖਦਾਈ॥ਪੁਲਕਗਾਤਛਾਬਿਕਹੀ
 ਨਜਾਈ॥੧੯੮॥ਸੀਗੁਰਮਹਲੀਪਗਲਪਦਾਏ॥ਕਹੀਬਧਾਈਮੁਖੰਅਲਾਏ॥ਦਯਾਸਿੰਧਬਹੁਧੀਰਧਰਾਏ॥ਨਿਜਕਰ
 ਸੰਤਿਹਸੀਸਉਠਾਏ॥੧੯੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਰਾਮੇਮਿਲਨਿਜਬਹਨਸੋਅਨੰਦਭੁਜਾਪਸਾਰਾ॥ਦਈਬਧਾਈਹਰਖਧਰਸਭੁਕੋ
 ਬੰਦਨਧਾਰਾ॥੨੦੦॥ਸੋਰਠਾ॥ਦੁਆਰਾਗੁਗਣਆਇਨਗਰਮੰਰੁਆਲੀਤੇਤਬੈ॥ਸੀਗੁਰਮਾਨਧਰਾਇਜਨਸਭਰਅ॥

ਦਰੀਓ ॥ ੮੦੧ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਗਟਮਨੇਮੇਅਨੰਦਪਾਈ ॥ ਸਤੀਮਾਤਕੇਦਈਬਧਈ ॥ ਮਿਲਮਰਵਹੀਅਨੰਦਪਾਗਾਜਾਨ
 ਮਾਤਧਰਹੁਰਖਅਪਾਰ ॥ ੮੦੨ ॥ ਮਾਤਨਨਕੀਅਨੰਦਪਾਵੈ ॥ ਜੇਆਵਤਤਿਹਮਨਧਰਵੈ ॥ ਕੋਕਲਕੀਠਗਾਇਬਹੁਨਰੀ
 ਮਿਲਮਿਲਤੂੰਡਅਧਕਸੁਖਧਾਰੀ ॥ ੮੦੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਤਨੁਤਨਮੰਗਲਭਯੋਮੋਤੇਕਯੋਨਜਾਇ ॥ ਮਮਜਿਹਥਾਸਾਸਿ
 ਕਥਾਬਹੁਹੋਤਾਵਿਥਾਰਮਹਾਇ ॥ ੮੦੪ ॥ ਉਤਮਜਨਜੇਜਗਤਮੇਸੁਨਤਏਕਬਹੁਜਾਨ ॥ ਸੀਕੋਚਕਥਾਤੇਸੇਕੋਹੋਲੀਜੈਅਧਿ
 ਕਪਛਨ ॥ ੮੦੫ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਰੀਤਕਰੀਜਗਜੇਤਹੁਤੀਦਿਜੇਭੁਜਨਪਾਵਤਦਨਅਪਾਰ ॥ ਦੇਵਭਿਸਾਬਪੁਨਰਬਨਾਇ
 ਸੁਗਾਵਤਭੀਬਹੁਗਰਾਸੁਧਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂਸਥਾਨਨਮਾਤਕਰੈਵਸਅਨੰਦਬਾਟਤਥਿਤਹਜਾਰਾ ॥ ਦੂਰਤੇਦੂਰਸੁਆਇਘਨੇ
 ਜਨਪੁਤ੍ਰਵਿਦਾਹੁਗੁਰੂਸੁਖਕਾਰਾ ॥ ੮੦੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭੀਨਦਿਵਸਤਬਲੈਰਹੇਮੰਗਲਹੋਤੁਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਆਇਸਸਤੁ
 ਕੋਕਰੀਹੁਜੇਬਰਤਤਮਾਰਾ ॥ ੮੦੭ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਆਇਸਐਸਸੁਨੀਗੁਰਕੀਤਬਸਾਜਤੋਭੁਨਿਜਥਾਹਨਨਾਨਾ ॥ ਅੰਬਾਰਕਰੀ
 ਸਜਸੀਦਰਹੋਰਥਉਤਮਪਾਲਕੀਸੇਰੁਮਹਾਨਾ ॥ ਰੈਨਪਰੀਪ੍ਰਭਾਤਭਯੋਦਿਨਮਾਸਵਿਤੀਤਸੁਵਿਸਦਿਖਾਨਾ ॥ ਸਾਂ
 ਤਿਐਭੁਜਨਬਿੱਪਪੁਜਾਇਕੈਤਮਾਰਬਰਤਬਜਾਇਨਿਸਾਨਾ ॥ ੮੦੮ ॥ ਧਾਰਪ੍ਰਸਾਦਗੁਰੂਸੁਤਸੀਦਰਪੀਤਭੁਲੇਪਦਅੰ
 ਗਾਬਿਰਜੇ ॥ ਭੂਖਨਅੰਗਬਡੀਛਬਪਾਵਤਦੇਖਸਸੀਮੁਖਪੰਕਜਲਜੈ ॥ ਗਾਵਤਭੀਅਬਲਾਮਿਲਤੀਦਰਕਾਮਕਿਸ
 ਪਿਖਲਾਜਸਮਾਜੇ ॥ ਧਾਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰਸੁਰਗਬਿਨਤੀਸੁਤਸੰਗਸੁਛਾਜੇ ॥ ੮੦੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਖਤਬੰਦਨਾ
 ਕਰਪ੍ਰਭੂਸੁਤਕੋਮਾਥਟਿਕਾਇ ॥ ਨਿਜਾਨਿਜਥਾਹਨਸਭਚੜ੍ਹੇਜਾਮਦਿਵਸਤਬਆਇ ॥ ੮੧੦ ॥ ਚੈਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਭ
 ਏਤੁਰੀਗਾਸਵਾਰਾ ॥ ਕਿਆਉਪਮਾਕਵਸਕੈਉਚਾਰਾ ॥ ਬਾਬਗੁਰਦਿਤਾਸੁਖਦਾਈ ॥ ਘੋਰੀਚਕੇਜਬੀਹਰਖਈ ॥ ੮੧
 ੧ ॥ ਬੀਬੀਵੀਰੋਤਤਛਿਨਆਇ ॥ ਹਰਖਤਅਗੇਬਾਗਗਾਹਾਇ ॥ ਭਾਰਮੇਲਕੀਠਦਧਜਾਏ ॥ ਬੀਬੀਦੀਨੋਹਰਖਧ

ਰਏ॥ ੮੧੩॥ ਲੈ ਕੇ ਠਾਥੀ ਬੀਹਰਖਾਇ॥ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ॥ ਦੋ ਮੇਦੀ ਮਾਤਰੀ ਗਮਰਵਾਹੀ॥ ਮਾਤਨ ਨ ਕੀ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾ
 ਹੀ॥ ੮੧੩॥ ਦੋ॥ ਬਰਤਾ ਬਿਦਾ ਕਰਨਾ ਰਿਬਹੁ ਗਾਵਤ ਮੰਗਲ ਬੈਨਾ॥ ਹਰਖ ਪਧਾਰੀ ਪਾਛ ਸਰੁ ਹਰਖ ਤ ਅਪਨੇ ਐਨਾ॥ ੮੧੪॥
 ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਅੰਗ ਬਰਤ ਪਾਨ ਕੀ ਚਿਸ ਮਪਾਵ ਸਕੇ ਧਨ ਬਰਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਲਾਂਘ ਪੁਰੀ ਇਕ ਠਾਇ ਸੁਰੀ ਕਾਵਿ ਰੁਖ ਤਨਾ ਮਝੁ ਨੇਨਿ
 ਰਧਾਰਾ॥ ਮੇਹਰੀ ਪਾਲ ਕੀ ਜਾਜ ਸੁਹਾਵ ਤਨੇ ਦਤਿ ਜੇ ਸੁਤ ਅੰਸੁ ਸਵਾਰਾ॥ ਅੰਗ ਬਰਤ ਮਦਾ ਤੁ ਬਿਰਾਜਤ ਚੰਦ ਹਰੀ ਰਬ ਅੰਗ ਨਿ
 ਹਰਾ॥ ੮੧੪॥ ਕਿਸੁ ਸਸੀ ਪੁਨ ਦਾਸਨ ਗਾਇ ਲੁਧੀ ਦਸਾ ਜਚੜੇ ਗਜ ਜੇਹਤਾ॥ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸੁ ਸੁਆਰ ਕੁਛ ਬਰੁ ਰਭੁ ਏਦਿਖ
 ਦੇਵਾ ਬਿਮੇਹਤਾ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰੀ ਮਨ ਮੇਮ ਮਕੈ ਸਕੋ ਰੋਚੜ ਆਨ ਸਰੋਹਤਾ॥ ਰਕਾ ਬਗਹੀ ਗੁਰ ਅੰਸੁ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ
 ਨੈਨ ਚਲੇ ਮਗ ਜੇਹਤਾ॥ ੮੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬੁਢੇ ਐ ਗੁਰ ਦਾ ਸਕੋ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ॥ ਦਰਬਾਰ ਤਖਤ ਸੇਵਾ ਕੋ ਰੋਹੇ ਇਹਾਂ ਸੁ
 ਖਪਾਇ॥ ੮੧੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਰਬੰਦ ਨ ਜੇ ਪਾਛੁ ਹਟਾਏ॥ ਬਰਤ ਹਰਖ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਏ॥ ਛੈਲ ਛਬੀ ਲੋ ਅੰਸੁ ਨ ਚਾਵੈ॥ ਏ
 ਖ ਬਰਤ ਸੁਰਬ ਲਿਬ ਲਿਜਾਵੈ॥ ੮੧੭॥ ਚਲਤ ਬਰਤ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮੇਜੇ॥ ਗੰਗਾ ਤਰੀ ਗਅਨੰਦ ਤੇਜੇ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਮਨ ਮੇਜੁ
 ਖਪਾਵੈ॥ ਦੇਖ ਚਰਨ ਗੁਰ ਬਲ ਬਲ ਜਾਵੈ॥ ੮੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਰਾਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਦੇਖ ਦਸ ਸਾਂਈ ਦਾਸਾ ਇਹੁ ਠਾਇ॥ ਉਤਰ ਅੰ
 ਸੁ ਆਏ ਪਰਾ ਕਹਾ ਚੜ੍ਹਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੮੧੯॥ ਅੜਿਲਾ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਕਰਬੰਦ ਨ ਐਸ ਅਲਾਏ॥ ਹੁਜੇ ਆਪ ਸਵਾਰੋ ਮੇਹਨ ਹਰੁ
 ਯੋ॥ ਹੋ ਜੇਵ ਕਪਦ ਪੰਕਜ ਚਲੇ ਨਿਹਾਰ ਮਗਾ॥ ਹੇਤੁ ਮਝੁ ਆਮੀ ਮਮ ਦਾਸ ਕਾਹ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਹ ਠਗਾ॥ ੮੨੦॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਬੈਨ ਸੁਨੇ ਰਸ
 ਹੀ ਤਰੁ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰੇ ਤਿਹ ਅੰਕਲ ਗਾਏ॥ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸਾਜ ਕਰੀ ਨਿਹਛਾ ਜਤਤਾ ਪਰ ਬੈਠ ਸੁਤਾਂ ਹਿਬ ਹਾਏ॥ ਰਾਜਤ ਮਧ ਅੰਬ
 ਰੋ ਦੇ ਉਜਨ ਪਾਰ ਥਾਮੈ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥ ਸਿਧਾਏ॥ ਬਾਲ ਕਵੀ ਕਹ ਸੰਤ ਸੁਨੇ ਮਧ ਭੀ ਨ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਐਸ ਨ ਪਾਏ॥ ੮੨੧॥ ਕੋਤ ਕਪੰਬ
 ਅਪਾਰ ਕੀ ਏਕ ਵਰੁ ਖਤ ਠੇਗਾਇ ਜੋ ਬਿਰਮਾਵੈ॥ ਬਰਤ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰ ਕਥਾ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਵੀ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਬੈਠ ਗੁਰੁ ਮ

ਮਾਇਪੁਖੰਬੁਜਾਪਕ੍ਰਿਪਾਕਰਗਾਥਾ ਲਾਵੈਂ। ਬਰਤਪਰਾਥੰਬਪੁਰਉਗੀਜਨਜਾਇਪਰੀਸੁਰਮੰਗਲਗਾਵੈ॥੨੨॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਕਹਾਂਲਗੇਬਰਨਨਕਰੇਂਮੰਗਲਪੰਥਅਪਾਗ। ਉਦੇਕੇਸੁਰਗਮਲਖੰਡੇਰਾਕੀਨਸੁਧਾਗ॥੨੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਰ
 ਵਦਿਨਪ੍ਰਕੀਨਪਾਨਾ। ਨੇਰਾਕਰਤਗਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ। ਤਹਜਥਾਨਗੁਰਨਾਨਕਕੇਰਾ। ਸਬਬਰਤਯੁਤਦਰਸਨਹੇਰਾ॥੨੪॥
 ਸਾਂਈਦਾਸਗੁਰਗੁਜਾਗਹਨੀ। ਕਰਪ੍ਰਕਰਮਾਬੰਦਨਠਨੀ। ਕਰਬੰਦਨਬੈਠੇਨਿਕਟਾਈ। ਸਾਂਈਦਾਸਤਬਾਬਿਨਤਅਲਾਈ॥੨੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਦੀਨਦਯਾਲਮੋਕੋਕੋਹੈਹਕੋਕੋਅਸਥਾਨ। ਕਿਹਨਿਮਿਤਾਇਹਠਾਂਅਏਹੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥੨੬॥ ਸੈ
 ਧਾ। ਤਹਬਿਨਤਸੁਨਦੀਨਦਯਾਲਕ੍ਰਿਪਾਲਭੁਏਬਚਐਸੇਅਲਾਏ। ਆਦਿਪੁਰਾਪ੍ਰਭੂਕਰਤਰਸੀਗੁਰਨਾਨਕਤੇਜਮੇਹ
 ਏ। ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਚਲਾਏ। ਇਹਾਂਨਿਜਹੇਤਵਿਦਾਹਸਨਾਨਕਰਾਏ। ਸਾਂਤਕਰਾਇਪੁਜਾਇਦਿਜੇਤਮਧਾਰਗੁਲੇਪਦਪੀਤ
 ਸੁਹਾਏ॥੨੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਵਿਦਾਹਵਸਤੁਇਹਠੈਰਧਰਬਹੁਰਿਬਟਲੇਜਾਈ। ਸਾਂਈਦਾਸਜੇਦਰਸਕਰਾਇਹਕਾਜਨਮੁਨ
 ਆਈ॥੨੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਾਂਈਦਾਸਸੁਨਮੈਲਲੁਕਯੋ। ਅਤਿਅਨੰਦਨਿਜਮਨਮੇਪਾਯੋ। ਵਿਦਾਹਸਾਜਜੇਤਕਸੀਗਾਥਾ
 ਵਾ। ਬਿਧੀਏਕੋਗੁਰਸਭੁਸੰਪਾਵਾ॥੨੯॥ ਬਹੁਉਖੰਸੋਤਿਹੈਨਬਸਾਏ। ਪ੍ਰਤਪਾਨਨਿਸਾਨਬਜਾਏ। ਚਲੇਹਰਖਧ
 ਰਬਡੁਛਬੋਹਈ। ਹੇਤਨਿਹਾਲਦਰਸਕਰੇਜੇਈ॥੩੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਹੰਬੈਠਗੁਰਬੈਠਹੈਚਲਤਤਹਾਂਚਲਜਾਈ। ਸਾਂ
 ਈਦਾਸਸਮੇਠੈਰਕੋਗੁਰਪਦਕਮਲਲੁਗਾਈ॥੩੧॥ ਜਾਮਾਦਿਕਸਤਬਆਈਕੋਸਵਟਾਲਾਐਗਾਦਿਖਾ। ਨੇਰਾਕੀਓ
 ਬਨਾਇਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਅਤਹਰਖਸੇਂ॥੩੨॥ ਸੈਧਾ॥ ਬਾਜਬਰਤਕੇਕਾਨਸੁਨੇਤਬਲੇਗਪੁਰੀਮਨਮੇਉਮਗਾਏ। ਗੁਰਅੰਨੀ
 ਦਕੀਓਮਨਮੇਸੁਨਬਰਤਅਈਗੁਰਸੰਗਸੁਹਾਏ। ਆਵਹਿਗੋਗੁਰਦਰਸਕਰੈਹਮਦਰਸਨਤੇਅਧਰਿਧਨਸਾਏ। ਗਾ
 ਵਤਨਾਰਿਬਿਚਾਰਕਰੈਅਲਿਭਾਗਬਡੈਇਹਠੈਰਮਹਾਏ॥੩੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਹੁਅਨੰਦਰਾਮੇਕੀਓਸਜੇਸਾਜਉਖਸਾ

ਥਾ ਅਗਉਡੀ ਕਤ ਐਸ ਹੀ ਕਬ ਆਵੈ ਮਮਨਾ ਬਾ ॥ ੮੩੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪਟ ਭੂਖਨ ਭਾਂਜਨ ਪਕਵਾਨ ॥ ਦਧ ਚਿਰ ਵਾਨ ਹਿਜ
 ਇਬ ਖਾਨਾ ॥ ਘਨੀ ਨ ਕਾਵਰ ਲਾ ਦਚ ਲਾਈ ॥ ਅਗਵਾਨ ਹਾਥ ਉਪਹਰ ਪਠਾਈ ॥ ੮੩੫ ॥ ਨਿਤ ਕ੍ਰਿਅਾ ਇਹ ਠਾਂ ਗੁਰ ਕਰ ਕੈ ॥
 ਬੈਠੇ ਪਟ ਭੂਖਨ ਤਨ ਪਰ ਕੈ ॥ ਬਜਾਵਤ ਬਾਜ ਦੇਖ ਅਗਵਾਨ ॥ ਬਾਤ ਹਰਖ ਨਿਜ ਹਨੇ ਨਿਜਾਨਾ ॥ ੮੩੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਮਦਿ
 ਵਸਤ ਬੈਰ ਹਾਲ ਗੋਚਰ ਨ ਅਗਵਾਨ ॥ ਪਰ ਭੁਟਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਚਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੮੩੭ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਧੀਰ ਦਈ ਪ੍ਰਭ
 ਭੁਟ ਲਈ ਸਭ ਬਾਂਟ ਦਈ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਬਾਹਨ ਸਾਜ ਬਰਤ ਚੜੀ ਨਿਜ ਮੰਗਲ ਬਾਜ ਅਨੇ ਕਬ ਜਾਏ ॥ ਕਾਲਿ ਤਅੰ
 ਬਾਗ ਬਿਰਾਜ ਪ੍ਰਭੂ ਫਿਗਨ ਰਖੁ ਹਰੀ ਨਾਹ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸੁੰਦਰ ਐਸ ਸਰੂਪ ਕੇ ਉਪਦਾਸ ਕਵੀ ਪਿਖ ਮੈਲ ਭੁਕਾਏ ॥ ੮੩੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਭਗਤਿ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਤੇ ਲਗੀ ਆਮਦ ਨ ਹੋਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰੰਕ ਭੂਪ ਅਨਗਨ ਭੁਏ ਦਾਰ ਦਸ ਗੋਰੇ ਟਾਰਾ ॥ ੮੩੯ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪਟ
 ਸਸਮ ਬਰਖਾਧ ਨ ਹੋਈ ॥ ਰਹਨ ਰੰਕ ਪੁਰੀ ਤਿਹ ਕੋਈ ॥ ਨਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀ ਨ ਭਖ ਪਾਏ ॥ ਨਰਨ ਗੀਦਿਖ ਅਨਦਧ ਰਾਏ ॥ ੮੪੦ ॥
 ਬਹੁ ਸੇਭਾ ਦਾਇਕ ਜੇਸ ਦਨਾ ॥ ਰਤਿ ਪਤ ਸੋਕੁ ਮਾਨ ਦਿਖ ਕਦਨਾ ॥ ਭਗ ਬਿਨ ਤੇ ਭਗਤਿ ਹਈ ਨੇ ॥ ਧੁਤ ਬਰਤ ਪ੍ਰਭੂ
 ਰਖਤ ਕੀਨੇ ॥ ੮੪੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਖ ਦੇਵਤਾ ਦਿਵਸ ਪੁਰ ਉਪਮਾ ਮੁਖੰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਉਤਮ ਨਗਨ ਤਨ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਦ
 ਗਾ ॥ ੮੪੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਰਾਮੇ ਅਨਗਨ ਦਰਬ ਪਠਾਏ ॥ ਜੋ ਜਿਹ ਇਛ ਸੋਇ ਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ਦਿਵਸਾ ਬਿਹਾਇ ਰੈਨ ਤਬ ਆਈ ॥
 ਮਿਲਨੀ ਹਿਤ ਗੁਰ ਪਠੇ ਭੁਲਾਈ ॥ ੮੪੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਲੇ ਮੁਖ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ॥ ਬਾਜ ਬਜਾਇ ਹਰਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ॥ ਬਾਜੀ ਅਸ
 ਤਘਨੀ ਚਲ ਆਗੇ ॥ ਚਲਤ ਬਰਤ ਸੰਗ ਸੁਰ ਪਾਗੇ ॥ ੮੪੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਹੁ ਹਵਾਇ ਨ ਭੁਕੇ ਚਲੀ ਮੈਨੇ ਭੁਲਾਵ ਨ ਦੇਵ
 ਆਵਹੁ ਦੇਰ ਲਗਾਇ ਕੁਭ ਮਿਲਨੀ ਕਰਤ ਅਭੇਦ ॥ ੮੪੫ ॥ ਅਭਿਲਾ ॥ ਗਰ ਅੰਚਰ ਧਰ ਰਾਮਾ ਅਗਨ ਅਥਾ ॥ ਭੂਖਨ ਪ
 ਟੈ ਦਾਸੀ ਭੁਟਾ ਲਿਖਾਏ ॥ ਕਹਾ ਦਿਜ ਗੁਰ ਮਿਲ ਅੰਕ ਦੇਰ ਨ ਹਿਠਾਨੀਏ ॥ ਹੋਰ ਮੇਰੀ ਨ ਉਚਾਰ ਦਾਸ ਮਮਜਾਨੀਏ ॥ ੮੪੬ ॥

੪੬) ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਨ ਕੈ। ਧਰ ਭੋਟਾ ਪਗਲਾ ਗਹਰ ਖਬੁ ਠਨ ਕੈ। ਦਘਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਕਰ ਜੋ ਸੀ ਸਭਿ ਠਾਏ
 ਹੋ ਕਰ ਠਾਂ ਦਾ ਸੁਧਾਇ ਸੁਧੀ ਰਧ ਰਾਏ। ੪੭) ਦੋਹਰਾ। ਹਰਖ ਸਦਨ ਰਾਮ ਰੋਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਛ ਹਟਾਇ। ਬਾਬ ਰਾਜ ਤਐ
 ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਛ ਛੁਪਾਇ। ੪੮) ਚੋਪਈ। ਰੀਤ ਹੋਤ ਤਬ ਸਦਨ ਬੁਲਾਏ। ਬਾਬ ਗੋਪੇ ਹਰਖ ਮਨ ਪਾਏ। ਅਬ ਲਾਏ
 ਖਰੂਪ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਧੀਨ ਧੀਨ ਨਿਜ ਮੁਖੇ ਅਲਾਏ। ੪੯) ਹੇਅਲਿ ਨੀਤੀ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ। ਤਿਹ ਲਾਇਕਾ ਬਿਧ ਧਾਰਿ ਜਵਾਰਾ
 ਇਹੋ ਜੇ ਰੀਤ ਗਚਾਰ ਹਟਾਏ। ਦੇਖ ਨਾਰ ਅਸ ਬਲ ਬਲ ਜਾਏ। ੫੦) ਦੋਹਰਾ। ਬਾਜੀ ਅਸਤ ਚਲਾਇ ਬਹੁ ਜਨ ਵਸੇ ਭੁ
 ਰਾਇ। ਬਾਬ ਰੀਤ ਕਰਾਇ ਗ੍ਰਹ ਅਯੋ ਹਰਖ ਪਗਾਇ। ੫੧) ਸ਼੍ਰੋਤਾ। ਦੁਹਾ ਦਿਸ ਅਨੰਦ ਭਰ ਭੁਯੋ ਨਿਸ ਜਾਮਾ ਬਿਤੀਤ
 ਭੁਈ ਚੁਖ ਦਾਈ। ਭੁਜਨ ਹੋਤ ਬੁਲਾਇ ਪਠੇ ਗੁਰ ਬਾਜ ਬਜਾਇ ਚਲੇ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਪਾਵੇ ਪਾਟ ਪੜੇ ਬਹੁ ਅੰਗ ਜਬਾਜੀ ਸੁ
 ਅਸਤ ਬਡੀ ਛੁਬ ਲਾਈ। ਭੁਜਨ ਲਾਗ ਜਬੈ ਕਰਨੈ ਸੁਰ ਨਾਗ ਤਿਯਾ ਬਹੁ ਗਾਰੁ ਨਾਈ। ੫੨) ਭੁਜਨ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ਕੀਓ
 ਤਬ ਅਵਤਰੇ ਨਿਜੇ ਰੂਪ ਮਝਾਰਾ। ਬਹੁ ਰਿਬੁਲਾਵ ਨਾ ਬਿੱਪ ਅਯੋ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਵਿਵਾਹ ਸਮਾ ਸੁਖ ਕਾਰਾ। ਅਨੰਦ ਬਾਜ ਬਜਾਇ
 ਚਲਾਇ ਜਬੈ ਦਨ ਕੋ ਗ੍ਰਹ ਬੈਠ ਮੁਰਾਰਾ। ਰੀਤ ਕਰੀ ਜਗ ਜੋਇ ਹੁਤੀ ਗੁਰ ਲਾਗ ਸਮਾਜ ਸੁਤੀ ਤਿਹ ਵਾਰਾ। ੫੩) ਦੋਹਰਾ
 ਬਾਬੇ ਗੁਰ ਦਿਤੇ ਤਬੈ ਲਾਂਵਾਂ ਲੀਨ ਸੁਧਾਰਾ। ਗਾਵਤ ਅਬ ਲਾਂਬਿਰ ਹੋਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭੁਈ ਨਿਹਾਰਾ। ੫੪) ਦੋਹਰਾ। ਸੋਰਹ ਸੋਰਿਖ ਵਸੁ
 ਗਏ ਸੀਮਤ ਵਰਖ ਸੁਚੀਨ। ਵਿਸਾਖ ਰੂਦ੍ਰ ਦਿਸਾ ਦਿਨ ਸੀਲਾਂਵਾਂ ਬਾਬੇ ਲੀਨ। ੫੫) ਚੋਪਈ। ਦਾਨ ਮਾਨਾ ਬਿੱਪ ਨੋ ਕੈਦੈ
 ਉਠੇ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕੈ ਕੈ। ਬਾਬ ਰਹੋ ਸਦਨ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜਨ ਵਸੇ ਆਏ। ੫੬) ਜਾਂਦੀ ਸੁਭ ਮਨ ਅਨ
 ਦਪਾਵੈ। ਅਸਹਰਖ ਨਹਿ ਕਹੂ ਅਲਾਵੈ। ਚੜ੍ਹੇ ਯੋਦਿ ਵਸ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਯੋ। ਦਧ ਸੁਤਾ ਸਿਹਰਾ ਸੀਸ ਸੁਹਾਏ। ੫੭) ਦੋਹਰਾ
 ਰਾ। ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਭਾਖੇ ਕਵੀ ਮੋਹ ਕਾਨ ਬਪੁ ਦੇਖਾ। ਜਨ ਸਮਾਜ ਪੁਰੀ ਗਇ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਲੇਖਾ। ੫੮) ਅਭਿਲਾਸ

ਭੁਬਰਾਤਨਿਜਮਨੇਮੇਅਨਦਪਾਯੋ॥ ਵਪਾਸਿੰਧਬਚਉਦ੍ਰਐਸਅਲਾਯੋ॥ ਚਾਲੇਦਰਸਨਹੇਤਚਲੇਭੁਖਪਾਇਕੈ॥ ਹੋਕੀਨਬੰ
 ਦਨਜਾਇਤਹੰਭੁਖਪਾਇਕੈ॥ ੮੫੮॥ ਧਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਸੁਤਕੇਮਾਥਟਿਕਾਯੋ॥ ਸਾਈਦਾਸਕਰਪੰਕਜਹਾਥਗਾਯੋ॥ ਕਰ
 ਬੰਦਨਤਹਬੈਠਹਰਖਬਹੁਪਾਇਮਨਾ॥ ਹੋਰਾਮੇਪਤਿਕਗਬਿਨਤੀਜੁਨੇਭੁਖਸਿੰਧਪਾਨ॥ ੮੫੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਹੋਪ੍ਰਭੁਕਾਕੋਇਹਅ
 ਸਥਾਨ॥ ਕਿਹਨਿਮਿੱਤਕਹੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥ ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਐਸਅਲਾਯੋ॥ ਭੁਗਤਿਸਿੰਧਸੀਕੋਚਸੁਨਾਯੋ॥ ੮੬੦॥ ਮੁਲ
 ਚੰਦਚੰਦੋਨਾਗੀ॥ ਤਾਂਕਾਗਹਜਨੇਭੁਖਕਾਗੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕੀਨਾਦਿਵਹਾ॥ ਇਸੀਠੈਰਮਨਅਨੰਦਪਾਹਾ॥ ੮੬੧॥ ਦੋ
 ਹਰਾ॥ ਬੇਦਬੇਦਤਤਸਸਭੁਲੇਸੰਮਤਵਰਖਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਵਿਸਬੇਦਾਦਿਨਜੇਠਕੇਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥ ੮੬੨॥ ਅਕਿਲਾ॥
 ਸਾਈਦਾਸਸੁਨਿਮਨੇਮੇਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ ਗਰਅੰਚਰਧਰਗੁਰਸੁਤਮੈਲਭੁਕਾਯੋ॥ ਪੁਨਸਭੁਬੰਦਨਕੀਨਹਰਖਬਹੁਪਾਇ
 ਕੈ॥ ਹੋਜਨਵਸੇਚਲਾਇਬਾਜਬਹੁਆਇਕੈ॥ ੮੬੩॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਮੰਗਲਹੇਤਅਪਾਰਤਹੰਭੁਖਪਾਵਤਦਾਨਜੇਭੁਚਲਾ
 ਏ॥ ਮੰਗਨਕੀਨਹਾਇਛਕਰੈਪੁਨਿਪਾਇਕੈਦਾਨਦਰਿੰਦ੍ਰਮਿਟਾਏ॥ ਦਾਸਰਈਮਨਅਨੰਦਪਾਇਕੈਦੀਨਦਪਾਲਪ੍ਰਭੁ
 ਦਰਸਾਏ॥ ਭੋਜਨਜਾਨਸਮਾਸਭੁਉਦ੍ਰਧਾਗਬਿਨਤਭੁਖਸਿੰਧੁਲਾਏ॥ ੮੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਮੇਸਮੇਮੰਗਲਾਯੋਕਬੀਤ
 ਘੋਦਿਨਨਿਜਆਇ॥ ਸਭੁਬਰਾਤਭੋਜਨਕੀਓਕੀਨਸੈਨਭੁਖਪਾਇ॥ ੮੬੫॥ ਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਰਹੀਨਿਸਜਾਮਭੁਖਸਿੰਧਅਭੁਰਾਮਕੀ
 ਨਮੋਜਨਅਕਾਮਚਿਦਪਾਨਮਨੁਲਾਵੇਨੇ॥ ਪੰਕਜਸਮਾਨਜਲੁਜਗਤੇਨਿਅਾਰਜਾਭੋਤਕਾਦਿਖਾਨਹਿਤਚਰਤਕਰਾਵੇਨੇ॥
 ਸਦਾਏਕਰਸਨਿਜਰੂਪਮੇਸਮਾਧਲਾਗੀਕਰੈਰੋਛਦਾਸਾਬਿਰਦਜਾਂਹਿਪਤਤਿਪਾਵੇਨੇ॥ ਐਸੇਹੈਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭੁਕਥਾਹੈਰ
 ਸਲਜਾਂਕੀਬਸੇਕਾਵਿਐਨਹਿਦੋਤਰਜਸੁਗਾਵੇਨੇ॥ ੮੬੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚੜ੍ਹਐਦਿਵਸਜੀਗੁਰਕਹੇਭੁਗਤਸਿੰਧਾਇਮਥੇ
 ਨਾ॥ ਸਜਬਾਹਨਸਭੁਹੀਚਲੇਦਰਸਨਅਚਲਨੈਨ॥ ੮੬੭॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਬਾਹਨਸਾਜਅਨੇਕਤਬੈਭੁਖਪਾਇਬਰਾਤਚਲੇ

ਗੁਰਸੀਗਾ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਕੋ ਸਾਥ ਲੀਏ ਪੁਰੁ ਪਾਲ ਕੀ ਮਾਹਿ ਬਿਰਾਜ ਉਮੰਗਾ॥ ਨਨੈ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਤੁਮ੍ਹਿ ਦਰਸਾਰ ਕਰੀ ਪਾਖਲਾ
 ਜਾਨੀਗਾ॥ ਬਾਹਨ ਮਾਪੇ ਨੇ ਮਾਪ ਸਭੀ ਜਨ ਚਾਲਤ ਚਾਲ ਸੁਰੀ ਗਤ ਰੇਗਾ॥ ੮੬੯ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਪਰਜਾ ਤੁਮ੍ਹੇ ਔਚ
 ਲਾ ਅਤਿ ਸੁਖ ਥਾਨ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਤ ਸਾਥ ਲੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੰਦ ਨ ਠਾਨ॥ ੮੭੦ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਭੁ ਬਰਾਤ ਤਿਹ ਮੋਜ ਨ ਕੀਨੇ॥ ਕਰ
 ਦਰਸਨ ਮਨ ਮੈ ਸੁਖ ਲੀਨੇ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਪੁਨ ਬਿਨ ਤਿਅ ਲਾਈ॥ ਹੋ ਪੁਰੁ ਮੇਹਿ ਕਹੋ ਸਮਝਾਈ॥ ੮੭੧ ॥ ਕੋਕੋ ਇਹ ਉਤਮ ਅ
 ਸਥਾਨ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਣ ਕਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਖ ਕਹਾ ਭਨ ਪ੍ਰਮਾਣ॥ ਇਹ ਮੇਜਾ ਨੇ ਕਥਾ ਅਪਾਰੇ॥ ੮੭੨ ॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਬੇਰੀ ਕਹ ਬਹੁ ਜਨੀਏ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸੰਕੋਚਾ॥ ਪੜਤ ਸੁਨਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਕਥਾ ਗੁਰੂ ਭਵ ਮੇਚਾ॥ ੮੭੩ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅਸ
 ਥਾਨ ਇਹ ਸਭੁ ਫਲ ਦਾਇਕ ਬੇਗਾ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਕਰਣ ਸੁਣੇ ਤੀਨ ਭਵਨ ਗੁਰ ਹੋਰਾ॥ ੮੭੪ ॥ ਉਦਾਸ ਭੇਖ ਸੁੰਦਰੀ ਓਅ
 ਏ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਕਾਛੁ ਤਿਪਰੇ ਮਾਤੁ ਦਿਖਾ ਬਿਨ ਤੀਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ॥ ੮੭੫ ॥ ਸ਼੍ਰੋਧਾ॥ ਤਾਹਿ ਬਿਨ ਤੀ ਸੁਨ ਭੇਖ ਉਦਾਸ ਉਤਾਰਦੀ
 ਓਗ੍ਰ ਹਮੰ ਬਰ ਪਾਰੇ॥ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾ ਨਿਹਾਲ ਕਰੇ ਜਨ ਅਇਸ ਪਾਲ ਨ ਪੁੜਾ ਦਿਚਾਰੇ॥ ਅੰਗ ਦਕੋ ਸਿਰਹਾ ਬਦੀ ਓਪੁਨ ਸੇਦਰ
 ਆਰਤੀ ਰੀਤ ਸਟਾਰੇ॥ ਸੁੰਦਰ ਜਾਪ ਪੁਰੁ ਤਉ ਚਾਰਤ ਗੁਰ ਮੁਖ ਭਾਰ ਅਬਰ ਬਣਤਾਰੇ॥ ੮੭੬ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਰਦ ਨੇ ਬਾਲੇ
 ਬਿਨ ਤੁ ਕਰ ਚਲੇ ਪੁਰੁ ਕਿਹੋ ਠੇਰਾ॥ ਔਚਲ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਹਾ ਅਏ ਸਿੰਘ ਸਿਰੋ ਮੇਰਾ॥ ੮੭੭ ॥ ਚਲੇ ਦਰਸਤਿ ਹਕੀਜੀਏ ਅੰਗ
 ਦਬਾਲਾ ਸੀਗਾ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਚਾਰੇ ਅਏ ਇਹ ਠਾਧਾਰ ਉਮੰਗਾ॥ ੮੭੮ ॥ ਕਵਿੰਤੁ॥ ਮੇਲਾ ਸਿਵ ਰਾਤ ਜਾਨ ਅਇ ਗੁਰ ਹਰਖ ਠਾਂ
 ਨ ਤੀਨ ਲੋਕ ਦਰਸ ਜਨ ਲਛਮੀ ਚੜ੍ਹਾਹੈ॥ ਦੇਖ ਰਿਧ ਸਿੰਧ ਜੇਗੀ ਮਨ ਮੇਰਿ ਸਕ ਪਰੀ ਭਗਤੀਏ ਰਾਸ ਕਈ ਲੋਟਾ ਜੇ
 ਗੀ ਚਾਇ ਹੈ॥ ਤਾਂਹਿ ਰਾਸ ਭੂਲ ਗਈ ਲੋਟੇ ਮਾਹਿ ਸੁਰਤ ਭੁਈ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਕਾਢ ਜਾਹਿ ਤੇ ਲੁਕਾਇ ਹੈ॥ ਗੋਰਖ ਨ
 ਬੋਲ ਬੈਨ ਅੰਗ ਸਿੰਧ ਲਾਲ ਨੈਨ ਦੇਖ ਕੋਚ ਰਿਤੁ ਮਨ ਮਾਝੁ ਨ ਸਾਇ ਹੈ॥ ੮੭੯ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਖਾਇ ਖੁਨ ਸੋ ਜੇਗੀ ਸਭੈ ਰੋਸਟ

ਹੇਤਮਿਲਾਇ। ਭੰਗਰਨਾਬਐਸੇਕਹਾਕਿਉਕਾਂਜੀਪੈਪਾਇ॥੮੮੦॥**ਛੁਪੈ**॥ ਕਿਉਕਾਂਜੀਪੈਪਾਇਫੀਟਪੈਮਾਖੁਨਖੋਯੋ॥ ਦੀ
 ਨੇਛੋਰੁਇਦਾਸਵੱਤਸੀਸਾਰੀਹੋਯੋ॥ ਕਹਨਾਨਕਸੁਨਭੰਗਰਾਮਾਉਕਚੱਜੀਤੇਰੀ॥ ਭਾਂਡਾਧੋਇਨਛੁਲਸਕੈਸੁਨਾਸਿਖਮਾਮੇਰੀ
 ਹੁਇਅਤੀਤਗਹਤਿਪਾਗਕੈਫਿਰਗ੍ਰਹੀਮਾਗਨਕਰੇ॥ ਹੁਇਨਿਲੋਜਘਰਘਰਫਿਰੋਬਿਨਦਿਤੇਕਿਆਕਰਧੋਰੇ॥੮੮੧॥
 ਵੇਹਰਾ॥ ਭੁਗਤਸਿਘਾਇਹਰਾਸਤਕੇਭਾਈਕਹਪ੍ਰਥਾਇ॥ ਕਵਿੰਤਤੀਨਸੈਦਿਨਖਟੈਸਾਂਈਦਾਸਾਇਹਭਾਇ॥੮੮੨॥**ਸ੍ਰੀ**
 ਜੈਸਸਭੀਨਦਤਾਲਵੇਰੁਦਪਮੇਰਸੁਮੇਰਬੋਰੁਜਗਜਾਨੈ॥ ਬਨਾਸਪਤੀਮਧਚੰਦਨਦੀਰਘਧਾਂਤਨਮਾਝਬੋਰੁਹਰਠਨੈ॥ ਪੀਖੀਹਿਸ
 ਮਿਗਰਾਜਸ੍ਰਦੁਲਹਿਰਾਗਾਸਿਰੀਸੰਗਪਾਰਸਮਾਨੈ॥ ਗਮਾਨੈਮੇਗਮਾਨਰੁਧਮਾਨੈਮੇਧਮਾਨਸੁਧਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਮਗ੍ਰਹਸਤਪ੍ਰਧਨੈ॥੮੮੩॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਸਭੁਤੇਉਤਮਗ੍ਰਹਸਤਹੈਸਾਂਈਦਾਸਾਚਿਤਜਾਨ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਾਇਮੇਕਹਾਂਜੇਗੀਸੁਨਿਰਿਸਠਨ॥੮੮੪॥**ਸ੍ਰੀ**
ਰਣ॥ ਹੁਇਜੇਗੀ॥ ਇਕਠਾਇਮਾਰਕਿਲਕਉਚੈਬਕੈ॥ ਖਟਦਰਸਨਦੁਖਦਾਇਕਲਭੁਗਨਾਨਕਆਇਚੈ॥੮੮੫॥**ਚੋਪਈ**
 ਧਰਸਿਧਰਿਸਅਉਖਧਵਾਲੀ॥ ਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਪੁਨਿਬੋਲਕਰਾਲੀ॥ ਸਿੰਘਬਾਘਪਰਧਾਰਉਡ੍ਰਾਵੈ॥ ਨਾਗਪਵਨਛਡ੍ਰਾਅ
 ਗਨਿਦਸਾਵੈ॥੮੮੬॥ ਭੰਗਰਨਾਬਨਭੁਤਾਹੈਤੇਰੈ॥ ਕੋਮਿਗਾਨੀਤਰੈਨਬੋਰੈ॥ ਸਿੰਧਈਰਖਾਅਗਨਿਲਗਾਈ॥ ਏਹਬਿ
 ਧਮਾਥਾਬਹੁਤਾਦਿਖਾਈ॥੮੮੭॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਸਕਲਧਰਾਸਮਚੱਕਫਿਰੈਸਿੰਧਤੰਤ੍ਰਚੈਫੇਰਾ॥ ਸਾਂਈਦਾਸਾਇਹਭੂਮਾਥਿਰਪ
 ਦਪੰਕਜਗੁਰਹੋਰਾ॥੮੮੮॥**ਛੁਪੈ**॥ ਹਰਸਿੰਧਬਲਲਾਇਕਹਨਾਨਕਸੁਨਲੀਜੈ॥ ਕਿਆਦੀਨੀਕਰਾਮਾਤਜਗਤਕਛੁ
 ਹਮਕੋਦੀਜੈ॥ ਬਾਬੇਕੀਨਉਚਾਰਵਸਤੁਮਮੇਸਨਕਾਈ॥ ਬਿਨਸੰਗਤਸਤੁਸੰਗਓਟਹਰਿਧਾਰਨਰਾਈ॥ ਸਾਂਈਦਾਸ
 ਖਨਤੰਤ੍ਰਕਰਜੀਤਸਿੰਧਕਰਝੜਪਏ॥ ਸਬਦਗੁਰੁਤਿਹਲੇਪਬਲਭੁਗਨਗਣਿਹਰਿਗੁਰਲਏ॥੮੮੯॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਬਹੁ
 ਗਿਸਿੰਧਮੁਖਸੋਕਹਾਕਛੁਬਲਹਮੇਦਿਖਾਇ॥ ਸਲੋਕਮਾਝਕੀਵਾਰਮੇਦਿਸਵਸੁਪ੍ਰਭੂਜਨਾਇ॥੮੯੦॥**ਸ੍ਰੀ**ਕੋਚਅਰਥੁ॥

ਕਾਸੁਨੇਸਾਂਈਦਾਸਸੁਖਧਾਰਾ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਬਹੁਜਾਨੀਏਸੀ। ਗੁਰਕਥਾਅਪਾਰਾ। ੮੯੧॥ ਸ੍ਰੋਧਾ॥ ਬੰਨੀਪਾਟਹਿਵੈਘਰਬਾਧਉਤੇ
 ਜਨਸਾਰਜਲੀਦੁਖਪੀਜੈ। ਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਇਬਡੇਬਲਟੇਕਅਕਾਸਕੋਤੇਲਨਕੀਜੈ। ਦੀਰਘਐਰੂਨਮਾਉਕਹੀਤਬਾ
 ਪਨਿਦੇਸਸੁਤੀਨਥਲੀਜੈ। ਏਵਰੂਤਾਣਭੁਯੋਮਨਮੈਪੁਨਭਾਖਕੈ। ਐਰਤੇਭੈਸਕਰੀਜੈ। ੮੯੨॥ ਸਾਹਿਬਸਮਸਰਾਹਿਇਹ
 ਸੁਨਸਿਧੋਸਭਕੁਗ। ਕਹਨਾਨਕਸੁਖਨਾਮੈ। ਐਰਸੁਤੀਬਲਧੁਗ। ੮੯੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘ। ਇਹਕੇਪ੍ਰਥਾਇ। ਭੁ
 ਈਟੀਕਾਕਰੀਬਨਾਇ। ਪ੍ਰਿਥਮਵਾਰਦੇਖੋਮਨਲਾਈ। ਜਬਸੋਲਕਇਹਸਿਧੋਸੁਨਾਈ। ੮੯੪॥ ਮਾਨਛੇਰੂਬਚਸਿਧਅਲਾ
 ਏ। ਨਾਨਕਕੋਹੇਨਮਕਿਮਪਏ। ਅਤਿਅਪੀਨਸਭਾਸਿਸੁਦਿਖਾਇ। ਸਾਂਈਦਾਸਸ੍ਰੀਮੁਖੋਅਲਾਇ। ੮੯੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁ
 ਰਨਾਨਕਸਭਾਸਿਧੋਸੋਗੋਸਟਕੀਨਸੁਧਾਰਾ। ਰਾਮਕਲੀਭੁਰਗਮੇਗੋਸਟਸਿਧਦਿਚਾਰਾ। ੮੯੬॥ ਸਾਂਈਦਾਸਬਿਨਤੀ
 ਕਰੀਹੋਪ੍ਰਭੁਮੋਹਿਉਨਾਇ। ਗੁਰਨਾਨਕਕੈਸੇਕਰੀਗੋਸਟਸਿਧਤਦਾਇ। ੮੯੭॥ ਚੌਪਈ॥ ਬਿਨਤੀਸੁਨਤਬਚਅਮੀਸ
 ਮਾਨਾ। ਭਾਖੇਕਥਾਘਾਂਹਿਮੈਨਾਨਾ। ਸਮਾਵਿਵਾਹਲਾਗਬਹੁਦੇਰੀ। ਸੁਧਾਜੋਰਵਰਕੋਹੋਘੋਨੇਰੀ। ੮੯੮॥ ਇਹਸੁਨਸਾਂ
 ਈਦਾਸਸੁਖਪਾਯੋ। ਵਯਾਸਿਧਪੁਨਐਸਅਲਾਯੋ। ਕਰੋਗੋਸਟਸਿਧਬਹੁਹਰਖਾਈ। ਸਬਦਜਾਂਤਸਬਕੋਮਨਾਈ। ੮੯੯॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮਬਪੁਜਾਨਕੈ। ਗੁਰਨਾਨਕਕਰਤਾਰਗੋਰਖਮਿਲਸਭੁਸਿਧੋਸੋਊਸਤਤਿਕੀਨਉਚਾਰਾ। ੯੦੦॥ ਸ੍ਰੋਧਾ॥
 ਤੇਹਿਕੋਨੇਤਭੁਨੇਸਭਬੇਦਸਰੂਪਅਭੇਦਅਪਾਰਤੁਮਾਰਾ। ਸਿਧਸਭੀਹਮਮਾਨਭੋਰਕਰਜਾਂਤਪ੍ਰਭੁਤੁਮਖੇਦਨਿਵਾਰਾ। ਪੁ
 ਰਖਪ੍ਰਕਾਸਭੁਮੇਜਗਮੇਤਮਮੇਟਕੀਓਪ੍ਰਕਾਸਉਦਾਰਾ। ਧੰਨਜਧੰਨਪ੍ਰਭੁਤੁਮਕੈਬਹੁਐਗੁਨਕੀਨਤੁਆਗਹਮਾਰਾ। ੯੦੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਐਸੇਕਹਚਰਨੀਪਰੇਸਿਧਜਾਂਤਮਨਪਾਇ। ਗਏਗੁਰੂਕਰਚਰਤਬਹੁਜਗਮੈਕੈਨਗਨਾਇ। ੯੦੨॥ ਚੌਪਈ॥
 ਸਾਂਈਦਾਸਇਹੋਤਸਥਾਨਾ। ਗੁਰੇਨਾਨਕਕਾਸੇਭੁਮਹਨਾ। ਤਾਦਿਨਜੇਨਰਨਾਰੀਆਵੈ। ਕਰਦਰਸਨਚੋਰੋਛਲਪਾਵੈ।

੬੦੩) ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਮਨੇ ਮੇਰੁ ਖਪਾਏ। ਸਭ ਬਰਾਤ ਭੁਤ ਮਾਥਾ ਟਿਕਾਏ। ਸਵਾਜਾ ਮਦਿ ਨਤ ਬਲੇ ਆਇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚੰਕੀ ਤਹਾਂ ਭੁ
 ਨਾਇ। ੬੦੪) ਦੋਹਰਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਪੇਸੇ ਪੁਨਾਵਟਾ ਲੇ ਆਇ। ਚੜ੍ਹੇ ਜਾ ਮਦਿ ਨਹ ਰਖੇ ਸੇ। ਭੋਜਨ ਖਟ ਰਸ ਪਾਇ। ੬੦੫)
 ਚੋਪਈ। ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਮੰਗਲ ਹੁਇ ਭਾਰੀ। ਠੈਰ ਠੈਰ ਮਿਲ ਗਾਵਤ ਨਾਰੀ। ਪਖਾਨ ਬੇਦ ਅਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਏ। ਇਹ ਜੁਨ ਪਰਜ
 ਨ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਏ। ੬੦੬) ਕਥਾ ਇਹ ਨਾਂ ਠਿਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਵੈ। ਹੇ ਅਲਿਨ ਨਹ ਮਦਰਸ ਨ ਪਾਵੈ। ਗੁਰੁ ਭੁਤ ਘਾਗਾਰਿ ਦੇ ਪੇਤ ਭੁ
 ਗਵੈ। ਗੁਰੁ ਜੁਤ ਚੰਦਰ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ। ੬੦੭) ਦੋਹਰਾ। ਤਖਾਗ ਪਲਕ ਦੇਖੇ ਸੁਰੀ ਪੁਰਜ ਨ ਮਿਲ ਨ ਭੁਨਾਗ। ਧਰ ਘੇਦਾ ਜਰਾ
 ਮੇਤ ਬੈਸ ਨੇ ਮੇਰੁ ਖਾਪਾਰਾ। ੬੦੮) ਸੋਰਠਾ। ਹੈਸੁਰ ਭੀ ਪਟ ਦੀਨ ਭੁਜ ਨ ਭੂਖਨ ਲਾਭਿ ਤਬਹਾ। ਜਾਨੇ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕਹੇ
 ਕਥਾ ਬਹੁ ਬਿਨਤ ਕਵੈ। ੬੦੯) ਚੋਪਈ। ਬੋਲ ਬਰਾਤ ਪੁਨ ਖਟ ਦਿਖਾਈ। ਦੇਖ ਦੇਵ ਮਨਾ ਬਿਜੇ ਮੇ ਆਈ। ਕਿਸੀ ਦਰਬਰੀ
 ਗਨਤਿ ਨ ਆਵੈ। ਦਿਖ ਬਰਾਤ ਮਨੇ ਮੇਰੁ ਖਾਵੈ। ੬੧੦) ਹੋਇ ਦੀਨ ਗਰ ਅੰਚਰ ਪਾਇ। ਰਾਮੋ ਬਿਨਤੀ ਅਧਿਕ ਅਲਾਇ।
 ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮਮਕ ਛੂਨ ਦੀਨੇ। ਅਪਨਾ ਕਜ ਆਪ ਭੁਮਕੀਨੇ। ੬੧੧) ਦੋਹਰਾ। ਐਸੁ ਖਚਰ ਨੀਲ ਰੋਸੀ ਗੁਰ ਪੀਰ ਪਰਾਇ।
 ਰਾਜ ਇਕ ਠਪੁਨ ਮੇਲ ਸਕੈ ਰਾਮੇ ਰੁਦ ਨ ਉਠਾਇ। ੬੧੨) ਚੋਪਈ। ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੋਲਾ ਤਬੈ ਮੰਗਾਏ। ਨਗ ਮਾਨ ਕਬਹੂ ਜਾਹੁ ਹੁ
 ਏ। ਬਹੁ ਪੀਰ ਜਦੈ ਸੁਤਾ ਬਹਾਈ। ਨੰਤੀ ਨ ਮਜਾਹੁ ਖਦਾਈ। ੬੧੩) ਨੰਤੀ ਮਾਤਾ ਬਿਰਹੁ ਖਦੇਈ। ਪੁਨ ਪੁਨ ਅੰਕੁ ਭੁਤ ਕੇ
 ਲੇਈ। ਦੈ ਸਿੱਖ ਖਾਬਹੁ ਪੀਰ ਪਰਾਏ। ਮਿਲ ਅਬ ਲਾਬਹੁ ਰੁਦ ਨ ਉਠਾਏ। ੬੧੪) ਦੋਹਰਾ। ਗੁਗਰ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਦਿਨ ਜੁਨੇ ਕੈ
 ਸਪੀਰ ਕੋ ਹੋਇ। ਦੇਖ ਅਵੈ ਸਦਿ ਗਨੀਰ ਭੁਰ ਮੇਟ ਪੀਰ ਦਿਖੋ ਹੋਇ। ੬੧੫) ਚੋਪਈ। ਬਾਬੇ ਕੋ ਦੈ ਪੀਰ ਅਪਾਰਾ। ਸਭੁ ਅਬ
 ਲਾਚਲ ਸਦਨ ਮਝਾਰਾ। ਰੂਲਾ ਕੀ ਪਕਹਾਰ ਉਠਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਪਨਵ ਰਖਾਏ। ੬੧੬) ਨਭ ਭੂਮ ਵਜੇ ਅਧ ਕਬਜਾ
 ਵੈ। ਮਿਲ ਨ ਭੁਝੀ ਦੀ ਮੰਗ ਲਗਾਵੈ। ਏਕੋ ਕੋਸਰਾ ਮਾਸੀ ਗਾਏ। ਹਟੇ ਪਾਛੁ ਗੁਰ ਮੁਖੇ ਅਲਾਏ। ੬੧੭) ਦੋਹਰਾ। ਹੁਇ ਅ

ਧੀਨਚਰਨੀਪਰਾਰਾਮੇਕਹਾਸੁਨਾਇ॥ ਛਿਮੋਰੂਲਨਿਜਦਾਸਲਖਪਠਯੋਰਿਬੁਲਾਇ॥ ੧੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੇਖੀਰਜਗੁਰਪਾਛਹਟ॥
 ਯੋ॥ ਰਾਮਾਹਰਖਤਨਿਜਗੁਹਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੀਨੋਅੰਗੁਪਆਨਾ॥ ਬਾਜਬਜਾਇਧਾਰਸੁਖਨਾਨਾ॥ ੧੯॥ ਅਰਧਜਾਂਮਦਿਨਜਨ
 ਅਸੇਸਾ॥ ਦਧਸੁਤਸਰਪ੍ਰਭੂਕੀਓਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਪੁਰਨਰਨਾਰਿਹਰਖਧਰਧਾਏ॥ ਬਰਤਬਾਜਤਬਅਧਕਬਜਾਏ॥ ੨੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਗੁ
 ਰਮਹਲੀਤਤਛਿਨਅਏਕੀਓਪਾਨਜਲਵਾਰਾ॥ ਮਾਤਦਮੇਦੀਹਰਖਸੇਵਾਰਯੇਦਰਬਅਪਾਰਾ॥ ੨੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੇਖਸਨੁਖ॥
 ਮਾਤਸੁਖਪਯੋ॥ ਸਸਬਦਨੀਬਰੂਪੁਸੁਹਯੋ॥ ਗਾਵਤਭੋਨਜਲਜਰੁਖਨਾਰੀ॥ ਸਹਤਸਨੁਖਾਨਿਕੇਤਪਧਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਅੰ
 ਰਮੇਲਨਾਰੀਖੀਜੇਤੀ॥ ਵਾਰੈਦਰਬਹਰਖਧਰਤੇਤੀ॥ ਦਿਖਬਾਬੇਕਰੂਪਅਪਾਰਾ॥ ਗਾਵਤਤਰਨੀਆਨੰਦਧਾਰਾ॥ ੨੩॥ ਦੇ
 ਹਗਾ॥ ਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਹਰਖਸੇਧਰਅੰਗਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਰਦਾਸਤਖਤਕਰਬੰਦਨਾਪੁਰੋਸੇਤਮਮਿਜਾਦਾ॥ ੨੪॥ ਚੋਪਈ॥
 ਸਾਂਈਦਾਸਕਰਹਾਬਗਹਏ॥ ਬਰਤਸਹਤਦਰਬਾਰਸਿਧਾਏ॥ ਧਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੂਬੰਦਨਕੀਨੋ॥ ਕਰਪ੍ਰਕਰਮਾਨੰਦਲੀਨੋ॥
 ੨੪॥ ਮਿਲਬੁਢੇਕੋਆਨੰਦਪਾਇ॥ ਨਸੀਨਅਕਾਲਤਖਤਪ੍ਰਭੂਆਇ॥ ਤਿਹਭਾਈਕੋਕੁਜਲਅਲਾਯੋ॥ ਸੇਦਰਭੋਗਾਉਦੀਪ
 ਜਗਾਯੋ॥ ੨੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਬਿਧੀਏਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਸਬਬਰਤਸੁਧਲੇਹੁ॥ ਧਯੋਕੋਇਇਛਾਕੋਰੈਤੈਸਤਾਹਕੇਦੇਹੁ॥ ੨੬॥
 ਅੜਿਲਾ॥ ਬਿਧੀਆਆਇਸਪਾਇਗਯੋਸੁਖਪਾਇਕੈ॥ ਸਬਬਰਤਕਰਸੇਵਭਾਰਮਨਲਾਇਕੈ॥ ਤਬਲੇਅਬਦਲਦਾਢੀ
 ਗੁਰਸਮੁਹਾਯੋ॥ ਹੋਪ੍ਰਭੂਆਗਾਧਰਮਨਮੈਬਹੁਸੁਖਪਯੋ॥ ੨੭॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਗੁਰਉਸਤਤਕੀਵਾਰਤਬਢਾਢੀਖੁਏ
 ਅਲਾਇ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਸੁਨਹਰਖਧਰਬਹੁਧਨਤਾਂਹਿਦਿਵਾਇ॥ ਬਹੁਧਨਤਾਂਹਿਦਿਵਾਇਉਠੇਸੁਖਧਾਰਅਪਾਰਾ॥ ਮਹਲੀਅਇ
 ਨਿਦੇਸਸੀਖੁਖਯੋਸਉਚਾਰਾ॥ ਸਭੀਮਾਤਾਇਕਠਾਇਪ੍ਰਭੂਕੀਆਗਾਧਾਈ॥ ਸਨੁਖਾਸੀਗਾਉਖਧਾਰਦਰਸਦਰਬਾਰਸਿਸ
 ਈ॥ ੨੮॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਧਰਭੋਟਪ੍ਰਸਾਦਿਬਹੁਤਖਤਪੁਨਾਦਰਬਾਰਾ॥ ਕਰਬੰਦਨਮਹਲੀਅਈਗਾਵਤਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ ੨੯॥

ਚੋਪਈ॥ ਤਥਲੋਗਈਜਾਂਮਨਿਸਜਨੋ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਗੁਰਭੋਜਨਠਨੋ॥ ਕੀਨਸੈਨਨਿਸਨਾਸਰਵਯੋ॥ ਸਤੀਮੇਲਮਿਲਅਨੰਦ
 ਯੋਯੋ॥ ੮੩੧॥ ਮਿਲਮਿਲਕਹੈਰਹੇਹਮਈਹਾਂ॥ ਕਰਹੈਕਾਜਸਦਨਹਮਕੀਹਾਂ॥ ਪਾਂਚਦਿਵਸਸੁਖਸੰਗਾਬਿਤੁਏ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਸਭਕੋਦਿਦਾਕਰਾਏ॥ ੮੩੨॥ ਏਹਗਾ॥ ਦਾਤੁਮੇਹਰੀਨਾਰਿਉਤੁਤੁਸੰਗਾਦਿਦਾਕਰਾਇ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲਖਰੂਰਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰਮ
 ਨਪਰਾਇ॥ ੮੩੩॥ ਕਰਬੰਦਨਗੁਰਹਰਖਸੰਨਗਾਇਦਾਸਭੁਤਨਾਰਿ॥ ਅਧਿਕਮਾਨਦੈਤੋਰਯੋਰੂਲੈਕੋਸਭਰਾਗਾ॥ ੮੩੪॥
 ਚੋਪਈ॥ ਗੋਪੀਪਤਿਸਿਨਾਰੀਸੰਗਾ॥ ਦਿਦਾਰੀਨਮਉਓਰਉਮੰਗਾ॥ ਬਿਦਾਰੀਨਅਬਲਾਭੁਤਦੁਆਰਾ॥ ਓਰਮੰਡੂਲੀ
 ਗੁਰਸਭਰਾਗਾ॥ ੮੩੫॥ ਸਾਂਈਦਾਸਕੋਕਹਾਉਨਾਇ॥ ਬੱਲਭੁਅਪਨੇਸਦਨਾਸਿਧਾਇ॥ ਸਾਂਈਦਾਸਕਹਪ੍ਰਭੁਸੁਨਿਲੀਜੈ॥
 ਕਹਾਂਜੰਉਉਤੁਮਮਦੀਜੈ॥ ੮੩੬॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਮਮਗ੍ਰਹਕੋਇਨਜਗਤਮੈਪਦਪੰਕਜਪ੍ਰਭੁਤੁਆਗਾ॥ ਕਹਾਂਜੰਉਪ੍ਰਭੁਅੰਰ
 ਸੁਨਗੋਸਟਮੈਮਨਲਾਗਾ॥ ਗੋਸਟਮੈਮਨਲਾਗਾਬੈਨਪ੍ਰਭੁਅਪਨਚਿਤ੍ਰਗੋ॥ ਗੋਸਟਸਿੰਧਸੁਨਾਇਪ੍ਰਭੁਮਮਖੇਦਨਿਵੰਗੋ॥ ਭੁ
 ਰੇਗੀਤਰਸਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭੁਸੁਨਕਿਕਰਬੈਨਾ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਸੁਖਪਾਇਪ੍ਰਭੁਸੁਖਸਿੰਧਅਚੈਨਾ॥ ੮੩੭॥ ਏਹਗਾ॥ ਗੋਸਟਸਿੰਧ
 ਸੰਕੋਚਸੰਸ੍ਰੀਗੁਰਅਰਥਸੁਨਾਇ॥ ਦਿਵਜਪਾਂਚਮੇਹਰਖਧਰਸੰਸਾਦੀਓਮਿਟਾਇ॥ ੮੩੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਾਂਈਦਾਸਸੁਖਪ
 ਏਯਾਇਅਪਾਰਾ॥ ਸੁਨਤਅਰਥਭੂਮਸਕਲਨਿਵਾਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕੋਪਗਲਪਟਯੋ॥ ਧੰਨਧੰਨਨਿਜਮੁਖੰਅਲਯੋ॥ ੮
 ੩੯॥ ਕਥਾਦਿਵਹਕਹੀਸੁਖਸੰਗਾ॥ ਪਾਵਨਜਾਨਜਗਤਜਿਮੰਗੀਗਾ॥ ਮੰਜਨਪਾਨਹਰਤਬਹੁਪਾਪਾ॥ ਪੜਤਸੁਨਤਾਇਹਮੇ
 ਦਸੰਤਾਪਾ॥ ੮੪੦॥ ਏਹਗਾ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਅੰਗ੍ਰਹਭੁਨੇਮਾਤਗੰਗਨਿਜਧਾਮਾ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਾਓਗਜਾਇਜਿਮਕਥਾਅਧ
 ਕਅਭਿਰਾਮਾ॥ ੮੪੧॥ ਏਹਗਾ॥ ਮਿਹਰਾਨਾਮਬਖਾਨਅਨੰਨਭਗਤਗੁਰਕਾਸਦੁਬਸੈਬਕਾਲੇਜਨਤੀਰਬਿਪਾਸਾਪ੍ਰੇਮਸੰ॥
 ੮੪੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਸੇਚਲਯੋਯੋ॥ ਅਨੰਨਭਗਤਬਹੁਪੁਜਾਲਿਯੋਯੋ॥ ਮੇਲਾਭੁਯੋਦਿਸਾਖੀਜਾਨੋ॥ ਮੱਧਦਿਵ

ਹਰਖ ਬਹੁ ਠੋਨੇ) ੬੪੩) ਤਖਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰ ਭੇਟ ਅਪਾਰਾ) ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਿਹਰੇ ਸੁਖ ਪਾਰਾ) ਪੁਨ ਭੇਟ ਲੈ ਮਹਲੀ ਗਏ) ਗੀ ਗਮ
 ਤਕ ਦਰਸਨ ਕਏ) ੬੪੪) ਦੋਹਰਾ) ਵਿਵਾਹ ਸਮਾ ਭਖੋ ਹੋਤ ਬਹੁ ਮਾਤਾ ਬੇਠ ਅਨੰਦ) ਰੁਗਤ ਸਿੰਘ ਹਰਖ ਤਸੁ ਭੀ ਜਿਸ ਦੇ
 ਵਿਗਾਢੇ ਦਾ) ੬੪੫) ਚੋਪਈ) ਧਰੀ ਪੁਜ ਮਾਤਾ ਕੇ ਆਗੇ) ਮਿਹਰੇ ਬਿਨ ਤੀ ਕੀ ਨਰ ਸਪਾਰੇ) ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਮਾਂ ਗਰੁ ਚੜੇ ਏਈ) ਤੇ
 ਕੇ ਦੇ ਉਤੁ ਖਮ ਮੋਏਈ) ੬੪੬) ਮਿਹਰੇ ਮਨ ਮੇ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵਾ) ਹਾਥ ਜੋਰ ਹੁਇ ਦੀ ਨ ਅਲਾਵਾ) ਮਰ ਹਮਾਤ ਨਵੀ ਨ ਬ
 ਲਾਏ) ਇਸੀ ਹੋਤ ਚਲਾਇ ਹਠਾਂ ਆਏ) ੬੪੭) ਚੋਪਈ) ਹਮਰੇ ਮਨ ਮਾਤਾ ਬੁਨੇ ਗੁਰ ਦਿਗ ਬਿਨ ਤੇ ਕਰਾਉ) ਦੇਖ ਤੇਜ ਭਾਖੇ ਮਨ
 ਹੀ ਭਾਰੀ ਚਿਤ ਪਰਾਉ) ੬੪੮) ਚੋਪਈ) ਮਾਤਾ ਇਹੀ ਦਨ ਮਮਦੀ ਜੈ) ਪਾਵਨ ਸਦਨ ਮੇ ਹਿ ਚਲ ਕੀ ਜੈ) ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੇ ਸੀ
 ਗਲ ਵਾਇ) ਇਹ ਇਛਾ ਮਮ ਮਾਤ ਪੁਰਾਇ) ੬੪੯) ਬੈਨ ਭਥਾ ਸਤ ਮਾਤ ਉਚਾਰੇ) ਅਬ ਨਹਿ ਜਵਨ ਬਨੇ ਚੁਪਾਰੇ) ਬਬੇ ਕਾ
 ਅਬ ਹੋਤ ਵਿਵਾਹੁ) ਕਛੁ ਦਿਨ ਰਹੇ ਪੁਰ ਸੁਖ ਪਾਉ) ੬੫੦) ਦੋਹਰਾ) ਪਾਛੇ ਭੁਮ ਦਿਗ ਆਇ ਹੋਗੁ ਰੋਕੇ ਸੀ ਗਲ ਵਾਇ) ਜਾ
 ਇਸ ਦਨ ਸੁਖ ਸੇ ਬੋਧੇ ਚਿਤਾ ਕਰੇ ਨ ਕਾਇ) ੬੫੧) ਚੋਪਈ) ਮਿਹਰੇ ਬੁਨ ਤਭਾ ਰਸੁ ਖਲੀ ਨੇ) ਕਰ ਬੰਦ ਨਤ ਬਪਾਨ ਕੀ
 ਨੇ) ਨਿਸ ਦਿਨ ਆਦ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਕਰੈ) ਨੈਨੀ ਨੀ ਦਨਾਇ ਕਾਛਿ ਨ ਪਰੈ) ੬੫੨) ਸਮਝ ਦਸਾ ਮਾਤਾ ਜੀਤਾ ਕੀ) ਦਰਸ ਮਾਹਿ ਰੁ
 ਚ ਅਟਕੀ ਜਾਂ ਕੀ) ਅੰਤ ਸ੍ਵਾਸ ਪੁਨ ਅਪੁਨੇ ਜਾਨਾ) ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਬਿਨ ਤੀ ਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ) ੬੫੩) ਦੋਹਰਾ) ਹੋਸਤ ਭੁਮੇ ਰੇਦਾ ਸਇ
 ਕਬ ਜੇ ਬਕਾਲੇ ਮਾਝਾ) ਦਰਸ ਇਛਾ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕਰੈ ਨੀ ਦਨ ਪਰਹੈ ਸਾਂਝਾ) ੬੫੪) ਚੋਪਈ) ਤਹ ਚਲ ਦਰਸ ਦਾ ਸੋਕੇ ਦੀ ਜੈ
 ਦਾਸ ਵਤ ਸਾਇਛੁ ਪੁਰਨ ਕੀ ਜੈ) ਮਾਤਾ ਕੇ ਇਮ ਬੈਨ ਚੁਨਾਇ) ਅੰਤ ਜਾ ਮੀ ਸਭੀ ਲਖਾਇ) ੬੫੫) ਮੁਖ ਸੋਕਹਾ ਸਤ ਬਚ ਮਾਤਾ
 ਚਾਲੇ ਭੁਮੇ ਰੇ ਸੀ ਗਪ ਰਾਤਾ) ਨਿਸ ਦਿਹਾਇ ਰਵ ਕਿਰਨ ਪਸਾਰੀ) ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤ ਬੈਤ ਆਰੀ) ੬੫੬) ਦੋਹਰਾ) ਸਭ ਕੁਟਿ ਬ
 ਕੇ ਛੇ ਭਿਕੇ ਚਾਗ ਸਿੰਘ ਕਛੁ ਦਾਸਾ) ਅਲਪ ਸੁਰ ਨਿਜ ਸੀ ਗਲੇ ਜਾਂ ਏਈ ਦਾਸ ਹੁਲਾਸਾ) ੬੫੭) ਗੀ ਗਮ ਤੇ ਕੇ ਸੀ ਗਲੇ ਤਖਤ ਬੰਦ

ਰਬਾਗਾ ਬਕਾਲੇ ਉਪਮਾ ਨਕੀਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰਤਿਪਕਾਰਾ। **੬੫੦** ਪੰਦ੍ਰਹਦਿਨ ਗੋਜੇ ਠਕੇਰੁ ਗਤਸਿੰਘ ਖੁਖ ਪਾਇ। ਤਤਕਾਲ ਚਲੇ ੧੬੧
 ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰੋਤਿਹ ਠਾਂ ਜਾਇ। **੬੫੧** ਚੋਪਈ ਅੰਗਜਮਿ ਹਰੇ ਅੰਸੁ ਨਾਯੋ। ਰ੍ਹਿਪਾ ਸਿੰਘ ਮਾਤਾ ਉਤ ਅਯੋ ਮਨ ਮੇਅ ਨੰਦ ਪਰਯੋ
 ਮਹਨਾ ਮਨੁ ਹੁਸਿ ਪਰਸਾਏ ਮ ਰੂਥਾਨਾ। **੬੫੨** ਉਠ ਅੰਗਰਖ ਕਰਦੇ ਰਯੋ ਆਗੇ। ਮਾਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਸਲ ਪਰਬਾਗੇ। ਗਰ ਅੰਚਰ
 ਧਰ ਗੁਰ ਪਗਲਾਗਾ। ਕੁਹੜਾ ਹਕਰ ਅਤਰਸ ਪਾਗਾ। **੬੫੩** ਕੁੰਡਲੀ ਆ। ਕਰਪੰਕਜ ਗੁਰਪੀਰ ਦੇਸ ਨੁਖ ਠਾਢਾ ਕੀਨਾ। ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਅਨੰਦ ਕੁਸਲ ਕਹੋਤੇ ਰਦ ਆਦੁ ਖਛੀਨਾ। ਤੇਰਦ ਆਦੁ ਖਛੀਨਾ ਮੇਮ ਦੀਰਦਿ ਦਾਗਾ। ਅਪ੍ਰੇਮੇ ਇਅਨੁ ਪਾਰਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
 ਉਦਾਗਾ। ਮਹਮਾ ਕਹੀਨ ਜਾਇ ਨੀਚ ਗੁਹਤੇ ਹਿਉ ਧਾਰਯੋ। ਪਤਕ ਅਨਿਕ ਉਧਾਰਦ ਰਸ ਦੇ ਮੇ ਕੋਤ ਕੋ। **੬੫੪** ਦੇਹਰਾ
 ਅੰਸੇ ਕਹਚਰ ਨੀਲ ਗਯੋ ਬਹੁ ਰਿਮਾਤ ਪਗਲਾਗਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਵ ਮਿਹਰਾ ਭਯੋ ਗਤਸਿੰਘ ਬਰੁਭਾਗਾ। **੬੫੫** ਚੋਪਈ। ਬਹੁ
 ਉਸਤਤਿ ਮਾਤਾ ਕੀ ਕੀਨੀ। ਪੁਲਕ ਅੰਗ ਅਨੰਦ ਮਹਲੀਨੀ। ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਬਹੁ ਪੀਰ ਜਟੀਨੇ। ਅਯੋਸ ਦਨ ਭਾਰੁ ਖਕੀਨੇ। **੬੫੬**
 ਜੋਗੁ ਹਰਚੇ ਨਵੀਨ ਬਨਾਇ। ਤਹੇਰਾ ਕਰਪਲੰਘ ਰੂਸਾਇ। ਮਿਹਰੇ ਸੇਵਾ ਕੀਨ ਅਪਾਰਾ। ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕਰਿ ਕੋਨ ਸੁਖ
 ਰਾ। **੬੫੭** ਦੇਹਰਾ। ਸੁਤ ਨਰੀ ਉਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਨਿਸਦਿ ਨ ਸੇਵਕ ਮਾਇ। ਬਢੇ ਗ੍ਰਿਥ ਗਾਥਾ ਲੇਖੋ ਕਵਿ ਕੋ ਭਾਰ ਜਨਾਇ। **੬੫੮**
 ਚੋਪਈ। ਇਛੁ ਪੂਰ ਮਿਹਰੇ ਨਿਜ ਪਾਈ। ਗੁਰਸੁਤ ਦਰਸ ਮਾਤ ਦੇ ਆਈ। ਸ੍ਰੀਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰਚਰਤ ਅਪਾਰਾ। ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਬਸ
 ਅਧਿਕ ਸੁਧਾਰਾ। **੬੫੯** ਚਤੁਰਥ ਦਿਨ ਮਾਤਾਲਖ ਪਾਯੋ। ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਮੇਰਾ ਅਬ ਆਯੋ। ਰੇਦ ਜਾਮ ਨਿਸ਼ਜ ਬੈਰਹਾਈ। ਗੰ
 ਗਾ ਮਾਤ ਪਰਹਰਖ ਨਹਾਈ। **੬੬੦** ਦੇਹਰਾ। ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕੋ ਅਸਕਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਮੇਰਾ ਜਾਨ। ਦਾਹ ਬਾਨ ਕੀ ਜੈ ਨਹੀ ਕਰਾਜਿ
 ਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ। **੬੬੧** ਚੋਪਈ। ਜਪਨੀ ਪੜਤ ਦਗਜ ਲਟੀਜੈ। ਹੇਸੁ ਭਯੋ ਸਕ੍ਰਿਯਾ ਤਨ ਕੀਜੈ। ਜੋਵੇ ਹੋਰੁ ਰੋਕੇ ਨਿਕ
 ਦਾਈ। ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਹ ਬੁਲਾਈ। **੬੬੨** ਦੇਹਰਾ। ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਬਚ ਸਤ ਕਹਵਾਹ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਗਾਇ। ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਜਪ

ਜੀਪਢੇਘੋਇਕਚਿਤਧਯਾਨਧਰਾਇ॥੬੧੧॥ਚੋਪਈ॥ਸੁਖਮਨੀਪਠਮਾਤਪੁਨਿਕੀਨੋ॥ਭੁਗਤਸਿੰਘਬਹੁਅਨੰਦਲੀਨੋ॥ਸਾਂਈਦ
 ਸਾਬਿਧੀਏਬੀਆਦਿ॥ਮਿਹਰੇਲੁਭਾਇਖਭੁਬਿਸਮਾਦਾ॥੬੧੨॥ਪਾਇਭੋਗਧਰਕੁਸਾਭੁਸਾਇ॥ਮਾਤਸੈਨਕਰਪਾਨਾਬਿਲਾਇ
 ਗੁਰਅਰਜਨਕੋਨਿਕਟਿਸਿਧਾਰੀ॥ਜੈਜੈਸੁਰਨਾਰਿਉਚਾਰੀ॥੬੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਜੇਠਾਦਿਸਾਗੁਰਅਹਿਗਏਉਦੀਚੈਬਸਸਿਟਾ
 ਗਾਗਿਗਮਾਤਜਗਪਯਾਨਕੈਗੁਰਕੈਨਿਕਟਿਪਧਾਰ॥੬੧੪॥ਚੋਪਈ॥ਸਾਤਘਰੀਨਿਸਜਨਮੁਰਗਾ॥ਬਾਬਕੋਕੋਅਸਬਚ
 ਨਉਚਾਰਾ॥ਸੰਗਮਿਲਾਇਸਬਦਬਹੁਮਾਰੂ॥ਅਸਵਾਰਪੜੈਉਖਧਾਰੂ॥੬੧੫॥ਭਾਖਸੱਤਬਾਬਕਪੜਤੈਸੇ॥ਦਘਾਸਿਧਭੁ
 ਖੇਬਚਜੈਸੇ॥ਤਾਛਿਨਸਭੁਐਸਦਿਸਟਾਵੈ॥ਇਹਸਮਾਦਾਇਬਿਰਹਜਨਗਾਵੈ॥੬੧੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਪਾਇਭੋਗਬਾਬਕਤਬੈ
 ਭੁਐਭੋਰਗਵਿਆਇ॥ਕਰੀਰੀਤਜਗਮਿਤੋਜੋਉਦਯਾਨਬਨਾਇ॥੬੧੭॥ਚੋਪਈ॥ਕਰਮੰਜਨਪੁਨਮਾਤਾਇਸਨਾਨਾ॥ਨਰਅ
 ਨੁਰਕਛੁਰੇਦਨਨਾ॥ਮਿਹਰੇਉਖਸੇਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਕੋਰੇਇਹੰਸਸਕਾਰਾ॥੬੧੮॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਰਮਾਤਬਚਗਾਇ॥
 ਬੀਚਾਬਿਪਾਸਾਦਾਗਕਰਾਇ॥ਤਤੋਕੰਧਯਾਨਧਰਲੀਜੈ॥ਬਿਪਾਸਾਰਿਪਯਾਨਕੀਜੈ॥੬੧੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਾਂਈਦਸਗੁਰਏ
 ਕਾਦਿਸਾਬਿਧੀਅਜੇਠਾਆਨਾ॥ਪਿਰਾਣਪੈਕਾਕੰਧਧਰਬਹੁਛਬਿਬਨੀਬਿਬਾਨ॥੬੨੦॥ਚੋਪਈ॥ਮਿਹਰਾਉਪ੍ਰਚੈਗਫਿਰਾ
 ਵੈ॥ਬਡਛਬਭਈਨਬਰਨੀਜਾਵੈ॥ਬਾਬਕੋਕੋਗੁਰਐਸਅਲਾਇ॥ਵਡਹੰਸਵਾਰਹੁਇਅਗੁਜੁਨਾਇ॥੬੨੧॥ਪੁਨਮਾਰੂਪ
 ਝਡੁਖਣੇਵਾਰਾ॥ਬਾਬਕਪੜੈਤੈਸਹਿਤਧਾਰਾ॥ਘਨੀਭੀਰਤਾਸਮਸੰਗਹੋਈ॥ਸਿੱਖਸੰਗਤਗੁਰਕੋਰਸਪੇਈ॥੬੨੨॥ਦੋਹ
 ਰਾ॥ਤੀਰਬਿਪਾਸਾਜਾਇਕੈਭੋਗਵਾਰਕਾਪਾਇ॥ਯਾਨਭੂਮਪਰਰਾਖੋਸ੍ਰੀਗੁਰਬਚਨਅਲਾਇ॥੬੨੩॥ਚੋਪਈ॥ਕਰਮੰਜ
 ਨਤਨਮਾਤਉਠਾਵੈ॥ਜਪਜੀਪੜਤਨਦੀਮਹਿਜਾਵੈ॥ਜਹਾਭੋਗਪਾਵੈਤਨਤਯਾਗਾ॥ਆਇਬਹੁਰਪਾਛੇਬਡਭਾਗਾ॥੬
 ੨੪॥ਅਸਕਹਪ੍ਰਭੂਦੀਵਨਲਗਾਯੋ॥ਮਿਹਰਾਅਪਨੀਠੈਰਧਰਾਯੋ॥ਕਰਮੰਜਨਚਾਰੇਉਖਧਾਰਾਇ॥ਗਿਗਮਾਤਤਨਕੰਧਉ

ਠਾਇ) **੧੬੫** ਦੋਹਰਾ) ਬੀਚਾਬਿਪਾਸਾਜਤੁਭੇਜਪਜੀਪੜਤਤਦਾਇ) ਪਾਇਓਗਤਨਛੇਰੁਐਕਰਬੰਦਨਮਨਲਾਇ) **੧੬੬**
੧੬੫ ਚੋਪਈ) ਚੋਰੋਹਟਗੁਰਕੇਢਿਗਅਏ) ਕਰਬੰਦਨਬੈਠੇਨਿਕਦਾਏ) ਬਾਬਕੋਭੇਗਸਬਦਕਾਪਐ) ਕੜਾਹੁਵਰਤਾਇਓਠੇ
 ਗੁਨਗਐ) **੧੬੭** ਬਰਨਤਚਰਤਮਤਮਗਮਾਹੀ) ਉਸਤਤਕਰਤਪਨੀਸੁਖਪਾਹੀ) ਬਕਲਿਮਾਝਸੀਗੁਰਅਏ) ਬਸੇਰੈਨ
 ਬਚਪ੍ਰਤਅਲਾਏ) **੧੬੮** ਹੇਬਲਭੁਮਿਹਰਾਸੁਨੇਹਮਕੋਜਾਨਤਯਾਰਾ) ਸੁਧਾਸੋਰਵਰਜਾਇਕੈਸਭੁਹੀਰੀਤਸੁਧਾਰਾ) **੧੬੯**
 ਚੋਪਈ) ਏਛਪੁਰਤੁਮਰੀਅਬੋਹਈ) ਆਇਸਦੀਜੈਨਿਜਸਮੋਖਈ) ਮਿਹਰੇਕਹਾਂਮੋਹਮਨਐਸੇ) ਕੋਰੋਚਰਤਤਿਹਠੰਤੁਮਜੈ
 ਜੇ) **੧੭੦** ਤੈਸਚਰਿਤਬਸਇਹਾਂਧਰਾਵੇ) ਹੇਪ੍ਰਭੁਮਮਾਦ੍ਵਿਗਸਫਲਕਰਾਵੇ) ਇਹਾਂਮਤੜੇਦਸਿਪੁਨਕੀਜੈ) ਅਪਨੇਭੁਲਤਿ
 ਲਕਪ੍ਰਭੁਲੀਜੈ) **੧੭੧** ਦੋਹਰਾ) ਅਸਕਹਪਗਲਪਟਐਸੀਗੁਰਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ) ਐਸੇਕਹਮਿਹਰਾਸੁਨੇਸ੍ਰੀਦੁਬਚਨਰਸਾਲਾ)
੧੭੨ ਚੋਪਈ) ਧਰੋਪੀਰਕੋਤਕਬਹੁਕਰੇ) ਤੁਮਦੇਖਤਾਇਹਠਾਂਸੁਖਧਰੇ) ਮਮਸੁਤਉਪਜਨਵਮਗੁਰੋਹਈ) ਮੋਹਭੁਪਲ
 ਖਭੇਦਨੋਕਈ) **੧੭੩** ਗੀਗਮਾਭਜਿਹਪ੍ਰਨਾਬਿਲਈ) ਬੈਠਭੁਲਤਿਹਤਿਲਕਧਰਾਈ) ਤਬਲਗਤੁਮਰੀਦੋਹਰਹਾਵੇ) ਕ
 ਰੇਦਰਸਪੁਨਪ੍ਰਨਾਬਿਲਾਵੇ) **੧੭੪** ਐਸਸੁਨਤਮਿਹਰੇਤਬੈਅਨੀਦਧਕੋਅਪਾਰਾ) ਭੁਗਤਸਿਘਗੁਰਕ੍ਰਹਸੁਨੇਤਿਹਠਤਿ
 ਲਕਸੁਧਾਰਾ) **੧੭੫** ਚੋਪਈ) ਮੰਜੀਤਹਾਂਪ੍ਰਗਟਫਲਦਾਇਕ) ਕਰਦਰਸਨਦੁਖਦਾਰਦਯਾਇਕ) ਮਿਹਰੇਕਹਾਭੁਇਪ੍ਰਭੁ
 ਰੀਜੈ) ਸਿਦਕਚਰਨਰਜਮੋਕੋਦੀਜੈ) **੧੭੬** ਦੀਨਮਾਨਗੁਰਕੀਨਪ੍ਰਾਨਾ) ਜਾਂਈਦਾਸਧਰਸੰਗਸੁਜਾਨਾ) ਬਾਬਕਾਬਿਧੀ
 ਏਥੀਸੰਗਲੀਨੇ) ਬਰਨਤਪੰਥਕਥਾਰਸਭੀਨੇ) **੧੭੭** ਤਿਸੀਦਿਵਸਪਹੁਚੇਪ੍ਰਭੁਸੁਧਾਸੋਰਵਰਅਏ) ਗੀਗਮਾਤਕੀਬਾ
 ਤਸੁਨਿਅਏਲੋਕਸਭੁਧਾਇ) **੧੭੮** ਚੋਪਈ) ਰਹਾਜਮਾਦਿਨਕੀਨਸਨਾਨਾ) ਰੂਪਸੋਰਵਰਅਮੀਨਿਧਾਨਾ) ਅਰਦਾਸਕਰਾ
 ਇਤਖਤਦਰਬਾਰਾ) ਪੁਨਬੈਠਤਬਤਖਤਮੁਰਾਰਾ) **੧੭੯** ਬੁਢਭੁਈਸਿਖਸਬਾਏ) ਗੀਗਮਾਤਕੀਓਰਭੁਲਾਏ) ਪੁਰਕੇ

ਲੇਕਸਭੀਮਿਲਾਇ। ਗੁਰਕੋਮਾਤਾਓਰਬੁਲਾਇ। ੧੦੦੦॥ ਦੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਭਕੋਪੀਰਦੇਉਪਜਾਬਿਨਸਜਗਗਾਇ। ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਪਾਛੇਭੁਏਗਏਨਨਈਦਿਖਾਇ। ੧੦੦੧॥ ਚੋਪਈ। ਗੁਰਮਹਲੀਪੁਰਕੀਤਿਯਾਜਾਵੈ। ਉਚੀਸੁਰਸੇਰੁਦਨਉਠਵੈ। ਸਭੀਮਾਤ
 ਅਗੇਰੁਦਨਈ। ਮਾਨਹੁਕੀਰਨਵਾਸਾਪਈ। ੧੦੦੨॥ ਨਿਸਾਜਾਨਪੁਰਮਹਲੀਗਏ। ਕੀਚਿਨਿਵਾਰੁਦਨਨਹਕਏ। ਅਗ
 ਮਧਰਮਰੀਤਾਇਹਗਈ। ਮਿਤਪਾਛੇਰੁਦਨਉਠਈ। ੧੦੦੩॥ ਇਹਕੇਰੁਦਨਪਾਇਦੁਖਜੇਈ। ਸੀਫਕਾਮਨੀਪਾਪਤਿਓ
 ਈ। ਤੁਭੇਉਤਮਜੇਜਗਨਾਹੀ। ਕਰੈਨਰੁਦਨਪੀਰਮਨਪਾਰੀ। ੧੦੦੪॥ ਦੋਹਰਾ। ਜਪਤਪਾਪਾਦੀਹਿਤਕਰੈਤਿਹਫਲਜੇਚੁਖ
 ਪਾਇ। ਅਦਈਸਰੀਮਾਤਮਮਧੋਰਪੀਰਗੁਨਗਾਇ। ੧੦੦੫॥ ਚੋਪਈ। ਇਮਸੁਨਸਭੀਪੀਰਮਨਪਾਏ। ਬਿਤੀਰੈਨਗਵਿਤੇਜ
 ਧਰਯੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਖਤਰਾਜਚੁਖਰਾਸ। ਸ੍ਰੀਪੁਖਕਹਾਉਨੇਗੁਰਦਾਸ। ੧੦੦੬॥ ਗੁਰੂਕੀਥਕਾਪਾਠਕਰਵੈ। ਸ੍ਰੀਮਾਤਾਹਿਤਰੀ
 ਭਠਹਿਰਵੈ। ਕਰਨਪਾਠਲਾਗੇਤਬਭਈ। ਕੋਠੜੀਗੁਰੂਕੀਥਮਨਲਾਈ। ੧੦੦੭॥ ਦੋਹਰਾ। ਭੋਜਸਿੱਖਸਭ। ਹੀਦਿਸਾਖਬ
 ਰਕੀਨਕਰਤਾਗਾਗੋਵਿੰਦਵਾਲਖਰੂਰਮਉਠੈਲੋਨਿਜਸਜੁਗਾਰਿ। ੧੦੦੮॥ ਚੋਪਈ। ਸੁਨਤਖਬਰਸਬਹੀਚਲਾਏ। ਮਾਤ
 ਪਿਮਾਨਾਉਨਾਬਿਜਮਾਏ। ਮੰਡੂਮਾਲੀਦੁਆਰਾਸਹਨਗਾ। ਅਯੋਮਨਮੋਚਿਤਅਪਾਰ। ੧੦੦੯॥ ਗੁਰਮਹਲੀਮਿਲਰੁਦਨਉਠ
 ਯੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਭਕੋਪੀਰਧਰਯੋ। ਗਮਾਨਕਥਾਬਹੁਭਾਂਤਸੁਨਈ। ਕਾਹਿਤਕਰੋਚਿਤਤੁਮਭਈ। ੧੦੧੦॥ ਦੋਹਰਾ। ਨਿਤਨੁ
 ਤਨਹੋਵਤਤਹਾਚੋਕੀਸਬਦਅਪਾਰ। ਸਭਸਮਾਜਇਕਠਾਂਭੁਯੋਕੈਦਸਾਦਿਵਸਨਿਹਾਰ। ੧੦੧੧॥ ਚੋ॥ ਲੋਨਿਦੇਸਭਈਗੁ
 ਰਦਾਸ। ਗ੍ਰੰਥਭੋਗਪਾਏਚੁਖਰਾਸ। ਜਰੀਪੁਸਾਕਦਰਬਸੰਗਧਾਰਾ। ਭਈਕੋਤਬਦੀਓਮਰਾਗ। ਬੁਢੇਪਾਗਗੁਰੂਕੇਦੀਨੀ
 ਅਪਨੇਸੀਸਪ੍ਰਕਰਲੀਨੀ। ਮੁਹਰੀਦਾਤੂਸੀਪਤਦਾਸ। ਸਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪਗਦਈਹੁਲਾਸ। ੧੦੧੨॥ ਦੋਹਰਾ। ਹਰੀਚੰਦਦੁਆ
 ਰੇਦਈਕਹਤਕਕਹੈਉਨਾਇ। ਬਿੱਤਪਟੈਭ੍ਰਅਨਕਹੀਮੋਤੇਗਨੇਨਜਾਇ। ੧੦੧੩॥ ਚੋਪਈ। ਪੁਨਕੜਹੁਵਰਤਾਇਅਨੀ

ਰਾਅਰਦਾਸਕਰਾਈਤਖਤਬਿਅੰਤਾਰਜਸਾਜਤਖਤਬਹੁਦੀਨੋਸਿਰੋਪਉਤਿਹਤੇਪ੍ਰਤੀਨੋ॥੧੦੧੫॥ਭੂਖਨਭਾ
 ਜਨਬਸਤ੍ਰਅਪਾਗਾਹੈਯੁਤਦੀਨੋਸੀਦਰਬਾਰਾਕੜਾਹੁਵਰਤਾਇਪਾਗਗੁਰਲੈਕੈ॥ਬੈਠੇਆਇਤਖਤਖਪੈਕੈ॥੧੦੧੬॥
 ੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਸੈਰੈਨਜੇਤਕਅਏਭੁਰੋਹੋਤਖਪਾਇ॥ਲੈਆਇਸਨਿਜਨਿਜਗਏਸੀਗੁਰਕੇਗੁਨਗਾਇ॥੧੦੧੭॥ਸਾਂਈ
 ਦਾਸਕੋਨਰਿਯੁਤਦੈਗੁਰਪੀਰਅਪਾਗਾਵਿਦਾਕੀਨਗੁਰਪੇਮਸੋਗਯੋਰੂਪਰਿਦਧਾਰਾ॥੧੦੧੮॥ਥੋਪਈ॥ਗੁਗਤਿਸਿੰਘਬ
 ਹੁਕੇਤਕਕੀਨੋ॥ਜਗਤਬੀਚਭੁਰੀਜਸਲੀਨੋ॥ਦੂਰਦੂਰਕੀਸੰਗਤਅਵੈ॥ਪ੍ਰਕੋਮਤਓਰਬੁਲਾਵੈ॥੧੦੧੯॥ਪਾਂਚਦਿਵ
 ਸਜਬਹਾੜਾਬਿਤਯੋ॥ਬਿਤਾਇਕਾਦਸਜੇੜਲਗਾਯੋ॥ਸੀਗੁਰਬੁਢਾਐਗੁਰਦਾਸਾ॥ਹੋਤਰਾਗਬਹੁਪਾਰਹੁਲਾਸਾ॥੧੦੨੦॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਸਾਮਨਿਸਾਜਬਹੀਰਹੀਸੀਗੁਰਕੀਓਸਨਾਨਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਪਦਕਮਲਮੈਬੈਠੇਲਾਇਧਿਆਨ॥੧੦੨੧॥ਓ॥ਮਾਤਨ
 ਨਕੀਕਾਮਨਪ੍ਰੇਰਯੋ॥ਅਈਮਾਤਗੁਰਦਰਸਨਹੋਕੋ॥ਹਾਬਜੇਰਗੁਰਪਗਲਪਟਾਈ॥ਗੁਇਅਧੀਨਬਹੁਬਿਨਤੀਅਲਾਈ॥
 ੧੦੨੨॥ਉਪਾਗਦ੍ਰਿਗਚਲਪ੍ਰਭੂਅਲਾਯੋ॥ਮਾਂਗਹੁਕਪਾਤਮਰੇਮਨਅਯੋ॥ਕਹਾਨਾਨਕੀਜਾਨਹੁਸੁਆਮੀ॥ਘਟਪਟਕੇ
 ਪ੍ਰਭਅੰਤਜਾਮੀ॥੧੦੨੩॥ਦੋ॥ਮੇਰੇਮਨਇੰਛਾਪ੍ਰਭੂਤਮਬਚਕਹੋਉਦਾਗਾ॥ਰਾਜਭਾਗਤਮਰੇਰਹੈਤੀਨਪੁਤਸੰਸਾਰਾ॥੧੦
 ੨੪॥ਓ॥ਤਭੇਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈ॥ਸੁਤਗੁਰਆਈਲਾਇਕਦੀਜੈ॥ਜਾਕੇਗ੍ਰਹਜਗਕੀਵਡ੍ਰਿਅਈ॥ਸੋਸਿੰਘਮਸੁਤਦੋਹਰਾ
 ਸਾਈ॥੧੦੨੫॥ਤਬਸੋਤਬਚਗੁਰਮੁਖੰਅਲਾਏ॥ਧਰੇਪੀਰਸੁਤਬਲੀਉਪਾਏ॥ਸੋਤਿਨਾਮਮੰਡਲਿਖਦੀਨੋ॥ਕਰਮੋਜਨਹੁ
 ਸੋਸੁਖਲੀਨੋ॥੧੦੨੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਮਾਤਨਾਨਕੀਨਾਇਕੈਗੁਰਕੋਧਿਆਨਧਰਾਇ॥ਸੋਤਨਾਮਾਇਕਚਿਤਹੁਇਚੂਸਯੋਗਹਰੁਬਿ
 ਹਾਇ॥੧੦੨੭॥ਓਪਈ॥ਸੁਚਨਭਯੋਗਰਭੁਕੇਤਬਹੀ॥ਇਸਾਬਿਰਪਦਨਮੰਡਮੁਖਜਬਹੀ॥ਪਾਂਚਮਾਸਬੀਤੇਸੁਖਸੰਗਾ॥
 ਕੇਤਕਕੀਨੋਪ੍ਰਭੂਅੰਤਗਾ॥੧੦੨੮॥ਈਪਮਾਲਮੇਲਾਬਹੁਹੋਯੋ॥ਸੰਗਤਦਰਸਸਕਲਦੁਖਯੋਯੋ॥ਦਿਵਸਪੰਚਮੀਪ੍ਰਭੂਵਿ

ਰਗ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦੀਵ ਨ ਅਪਾਰ) ੧੦੨੯) ਦੋਹਰਾ ਬੁਢੇ ਆਇ ਗੁਰਦਾਸ ਮਿਲ ਸੰਗ ਤਸਭਾਇ ਕਠਾਇ। ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ।
 ਖਬਰ ਨ ਅਲਾਇ) ੧੦੩੦) ਤੁਮਰੇ ਬਚ ਬਹੁ ਜੁਧ ਕੇ ਸਮਾ ਅਯੋਨਿ ਰਧਾਰ। ਜਬ ਲਗਾ ਮਾਤ ਤਨ ਰਹਾਰੇ ਮੈ ਨ ਬਿਨ ਰਾਗ) ੧੦
 ੩੧) ਤਤੇ ਮਮਾ ਬਿਨ ਤੀਉ ਨਿਲੀਜੈ। ਭੰਗ ਮਿਯਾ ਦਸ ਭੀ ਕਰ ਦੀਜੈ। ਤੁਮ ਗੁਰਦਾਸ ਬੀੜ ਬਸ ਜਾਈ। ਇਮ ਭੁਨ ਭਾਈ ਬਿ
 ਨ ਤ ਅਲਾਈ) ੧੦੩੨) ਚੌਕੀ ਸਬਦ ਰੀਤ ਦਰਬਾਰ। ਭੰਗ ਕੈ ਸਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖੋਂ ਚਿਰਾਰ। ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸੀ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ। ਗੁਰ ਅ
 ਰਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤ ਜਾਮੀ) ੧੦੩੩) ਮੁਖ ਸੋ ਅਬ ਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ। ਤਬਾ ਸਿੱਖ ਨ ਬਹੁ ਬਿਨਤ ਕਰਾਈ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਬਚ ਮੇਸ ਉ
 ਚਾਰ। ਇਹ ਮੁਖ ਚੁਨ ਭੀ ਭਗਾਰ। ੧੦੩੪) ਦੋ ਮਸੰਦ ਦਹਲਿ ਕਰ ਕਪਟ ਕੀ। ਤੁਮ ਬਚ ਅਬ ਚਲ ਗਾਈ। ਸੀ ਗੁਰ ਕਹ ਸੀ ਸਾ
 ਨਹੀ ਅਬ ਚਲ ਫੇਰ ਬਨਾਈ) ੧੦੩੫) ਚਿਪਈ। ਮਸੰਦ ਨ ਗਾਰ ਕਪਟ ਲਗਾਏ। ਹਨਾ ਮੁਲ ਨਿਜ ਖੇਦ ਧਰਾਏ। ਤੁਰਕ ਬਿਅ
 ਦ ਬੀ ਮੰਦਰ ਕਰੈ। ਕਛੁ ਨ ਕਰੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਧਰੈ) ੧੦੩੬) ਭਾਈ ਚਨੇ ਸਮਾਵਹੁ ਅਯੋ। ਜਗ ਮੇਭਾ ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਗਟਾਏ। ਜੇ ਮੇਲੇ ਛ
 ਦਿਜ ਧੇਨ ਹਤਾਵੈ। ਬਿਅਦ ਬੀ ਕਰੈ ਨ ਸੀ ਕਧਰਾਵੈ) ੧੦੩੭) ਦੋਹਰਾ ਕਰੇਂ ਜੁਧ ਤਕੇ ਹਨ ਧਰਾ ਭਗ ਮਿਟ ਜਾਈ। ਤਾਂ ਤੋ ਠੇਰ ਤ
 ਆਗ ਤੁਮ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸਭੀ ਸਿਧਾਈ) ੧੦੩੮) ਸੋਰਠਾ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਰਿਉ ਚਾਰ ਭਾਈ। ਦੁਇ ਕਰ ਜੇ ਤ੍ਰਿਕੈ। ਫਿਰ ਕਬਰੀਤ ਸ
 ਵਾਰ ਮਹਾਂ ਰਜ ਸੀਸਾ ਹਰੈ) ੧੦੩੯) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਰਾ ਦੋਹਰਾ। ਹਰਿ ਮੰਦੁ ਪੁਨਤ ਖਤ ਕੇਢਾ ਹੁਤ ਕਰਿ ਸਧਾਰ। ਦਸ ਮਰੁ ਪਧ
 ਰੋਂ ਜਬੀ ਫਿਰ ਸਬਰੀਤ ਸਵਾਰ) ੧੦੪੦) ਚਿਪਈ। ਅਵਲ ਨੀਵ ਮਸੰਦ ਨਿਵਾਰੇ। ਬਹੁ ਦੁਖ ਦੈ ਗੁਰ ਦੇਖੀ ਮਾਰੇ। ਗੁਰ ਕੋ ਸੀ
 ਖ ਮੇ ਸਿਧ ਚਹੇਈ। ਅਬ ਚਲ ਨੀਵ ਧਾਰ ਪੁਨ ਸੇਈ) ੧੦੪੧) ਹਰ ਮੰਦੁ ਪੁਨਤ ਖਤ ਸਵਾਰੈ। ਚੌਕੀ ਰੀਤ ਸਬਦ ਸਭ ਧਾਰੈ
 ਕਛੁ ਕਕਾਲ ਅਬਰੀਤ ਨਹੇਈ। ਗੁਰ ਇਛਾ ਅਬ ਸੀਸ ਨ ਕੇਈ) ੧੦੪੨) ਦੋਹਰਾ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਮੇਸੇ ਚੁਨਤ ਸਭੀ ਮੇਨ ਮਨ
 ਧਾਰ। ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੀ ਭੁਏ ਤਪਾਰ) ੧੦੪੩) ਬੀੜ ਚਗ ਬਿਬ ਜਤ ਭੇ ਸੰਗ ਤਨਿ ਜਨਿ ਜਾਈ। ਰੀਤ ਅਨ ਬਾਸ ਭ

ਕਈ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ੧੦੪੪ ॥ ਚੋ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ॥ ਬੁਢੇ ਕੇ ਸੇ ਪੀਜੇ ਉਸੇ ਵਾ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਥ ਕੀ ਦਈ ਮਿ
ਦਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਬੀੜਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੦੪੫ ॥ ਭਾਈ ਸੇਵਤ ਖਤ ਕੀ ਧਰੈ ॥ ਦਈ ਮਿਟਾਇ ਐਰ ਸਿਖ ਕਰੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਦ
ਰੈ ਹੋਹੁ ਲਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਕੋਇ ਨ ਲਖੈ ਬਿਲਾਸ ॥ ੧੦੪੬ ॥ ਘਨੀ ਅਸੁ ਆਪੁਰ ਭਈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਜੁਨ ਪਾਇ ॥ ਤੁਰਕ ਸੁਤਾ ਗੁਰ ਕ
ਹਧਰੀ ਪਿਤ ਕੀ ਰੀਤ ਮਿਟਾਇ ॥ ੧੦੪੭ ॥ ਸ੍ਰੈਧਾ ॥ ਤੇਜ ਅਪਾਰ ਲਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਜਨ ਕੋਇ ਨ ਭਾਖ ਸਕੈ ਸੁਹਾਈ ॥ ਨਿਦ ਅਪਾਰ ਭ
ਈ ਜਗ ਮੇਰੁ ਸਮੇਹ ਪਿਸਾਚ ਬੂਝੇ ਦੁਖ ਦਈ ॥ ਰੂਪ ਰਿਦੇ ਗੁਰ ਕੇ ਜਿਹ ਰਾਜ ਤਸੀ ਜਾ ਬਿਹਾਇ ਨ ਖੇਦ ਪਰਈ ॥ ਆਗਤ ਮਾਸ ਵਿ
ਰੀਤ ਭਏ ਸਿਖ ਸੰਗ ਤੂੰ ਦੇਸ ਤੇ ਆਈ ॥ ੧੦੪੮ ॥ ਚੋ ॥ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਸੀ ਗਤ ਵਰ ਪਾਵੈ ॥ ਦਘਾ ਸਿੰਧ ਪੇਬ ਲਬ ਲਜ ਵੈ ॥ ਸੰਗਤ
ਬੁਢਾ ਐ ਗੁਰ ਦਾਸ ॥ ਨਹ ਦੇਖੈ ਕੀ ਨੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ੧੦੪੯ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਹੋ ਠੇਰਾ ਸਿਧ ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥
ਗਏ ਬੀੜ ਦੇ ਉਦਹ ਗਾਨੀ ॥ ਭੰਗ ਮ੍ਰਿਦਾ ਦਤਾਂ ਹਕੀਠਾਨੀ ॥ ੧੦੫੦ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਹਮ ਕਰਨੈ ਹੈਂ ਜੁਧ ਬਹੁ ਅਬਨ ਹਰੀਤ ਸੁਹਾਈ ॥
ਐਰ ਸਿੰਧ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਚੋਰੀ ਸਬਦ ਮਹਾਈ ॥ ੧੦੫੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੰਗਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਕਰੀ ਚਿਤ ਮਨ ਭਈ ਅਚੈਨਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਮਰੱਥ ਜਨ ਪਰਧੀਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਨ ਕੋਇ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੦੫੨ ॥ ਸੰਗਤ ਪਾਇ ਨਿਦੇਸ ਸਿਧਾਈ ॥ ਮਾਤਨ ਨ ਕੀ ਬਹੁ ਸੁਖ
ਪਾਈ ॥ ਪਾਂਚ ਵਿਸਾਖ ਅਹਸ ਬਹਿ ਬਿਤਾਏ ॥ ਫਰਕ ਅੰਗ ਸੁਖ ਭਾਰ ਜਨਾਏ ॥ ੧੦੫੩ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਸਵਾਜਾ ਮਨਿ ਜਜਬ ਹੀਲ
ਗੋ ਵਿਸਾਖਾ ਆਈ ॥ ਪਵਨ ਨਿਕਸਤ ਭਵਲ ਮੇਰੇ ਦਰਸੇ ਭੁਮਹਾਈ ॥ ੧੦੫੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਾਤ ਦੇ ਮੇਵੀ ਐ ਮਰਵਾਹੀ ॥ ਹ
ਰਖਤ ਮਾਤ ਅੰਗ ਨਿਜ ਨਾਹੀ ॥ ਆਇ ਸਕਰ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਏ ॥ ਦੀਓ ਦਾਨ ਬਹੁ ਸਖਾਨ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧੦੫੫ ॥ ਮਿਲ ਮਿਲ ਤ੍ਰਿਖ
ਪਰੀ ਕੀ ਅਵੈ ॥ ਦੇਤ ਬਧਾਈ ਮੰਗਲ ਗਾਵੈ ॥ ਭੁਯੇ ਭੋਰ ਪਰਬੰਦ ਨਵੇਰਾ ॥ ਦੀਓ ਦਾਨ ਜਿਹ ਵਾਰਨ ਪਾਰੇ ॥ ੧੦੫੬ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥
ਗੁਰ ਰਿਖ ਆਗ ਮਸ ਸਮਿਲੇ ਸੰਮਤ ਮਾਸ ਵਿਸਾਖਾ ॥ ਗਏ ਪਾਂਚ ਦਿਨ ਭਵਲ ਮੇਰੁ ਗਤ ਸਿੰਘ ਚਿਤ ਰਾਖਾ ॥ ੧੦੫੭ ॥ ਚੋਪਈ

ਚਢੋਯੋਦਿਵਸਪ੍ਰਭੁਜੀਉਨਿਪਯੋਜਨਮਯੋਤੁਤਜਿਹੁਪਮਹਾਯੋਜੇਠੇਬਿਧੀਏਕੋਲੈਸਥਾਅਏਮਹਲੀਦੀਨਨਾਥ॥ ੧੦੫੯॥
 ਗਵਤਅਬਲਾਮੰਗਲਅਗੋਅੰਗੁਰੀਧਧਾਰਤਨਬਾਗੋਦੇਖਪ੍ਰਭੁਜਿਹੁਪਅਪਾਰਾਹਬਜੇਗੁਰਬੰਦਨਧਾਰਾ॥ ੧੦੬੦॥
 ੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਿਉਭੁਤਕੇਬੰਦਨਕਰੀਬਿਧੀਏਬਿਨੈਅਲਾਇਗੋਪਕਥਾਬਿਧੀਆਸੁਨੋਗੋਖਰਿਦੈਛਪਾਇ॥ ੧੦੬੧॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ਪਾਚੇਭੁਤਮੇਇਹਗੁਰੋਵੈਦੀਨਰੋਛਕਰਸੀਕਟੋਖਵੈ॥ ਇਹਕੇਧਨੀਤੇਗਉਪਜਾਵੈ॥ ਤੇਗਬਹਾਵੀਅਧਕਕਮਵੈ॥
 ੧੦੬੨॥ ਭੁਤੇਨਾਮਸੀਮੁਖਗਯੋ॥ ਤੇਗਬਹਾਵੁਸੁਨੁਖਪਾਯੋ॥ ਧਰਯੋਨਾਮਗੁਰਪੁਲਕਤਬਾਨੀ॥ ਤੀਨੇਮਾਤਸੁਨਤਹਰਖ
 ਨੀ॥ ੧੦੬੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦਨਦੀਭਿਬਹੁਦਿਨਨੋਕੋਮੰਗਲਹੋਤਅਪਾਰਾਪਾਂਚਦਿਵਸਭੁਖਸੀਗਏਦਮੇਦੀਮਤਵਿਚਾਰਾ॥
 ੧੦੬੪॥ ਹਬਜੇਗਬਿਨਤੀਕਰੀਸੀਗੁਰੋਕੋਨਿਕਟਾਇ॥ ਕੰਨਯਾਦਿਖਅਹਿਬਰਸਕੀਸਾਹਪਠੇਸੁਧਾਇ॥ ੧੦੬੫॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ਬਿਨਤੀਮਾਤਕੀਇਮਸੁਨਪਾਈ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਕੇਮਨਮੈਭਾਈ॥ ਸਿੰਘਾਪ੍ਰੇਤਤੁਰਤਭੁਲਾਯੋ॥ ਸੋਧਹੁਸਾਹਾਮੁਖੰਅਲਾਯੋ॥
 ੧੦੬੬॥ ਵੀਰਿਨਾਮਸੁਤਕਾਜਾਨੋ॥ ਦੂਲਹੁਸਾਧੁਨਾਮਛੋਨਾ॥ ਨਾਮਸੁਤਦਿਜਪਾਰਉਮਹਾ॥ ਗੁਰੁਭੁਲਗਨਖੋਜੇਦਿਖਸਾਹਾ
 ੧੦੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਠਛੁਬੀਸਦੀਮੁਖਕਹਾਗੁਰੁਭੁਲਗਨਮਿਲਾਇ॥ ਸਾਹੇਚਿੰਠੀਲਿਖਦਈਮਾਤਗੁਰੁਮਨਭਾਇ॥ ੧੦੬੮॥
 ੮੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੈਸੀਬਲਸਿੰਘਾਗੁਰੋਤੋਕੋ॥ ਭੁਤਭੁਤਕਰਾਬਿਨਤੀਨਿਹੋਕੋ॥ ਸਿੰਘਾਚਿੰਠੀਲੀਏਸਿੰਘਾਯੋ॥ ਮੰਲੇਭਰਭਾ
 ਰਸੁਖਪਾਯੋ॥ ੧੦੬੯॥ ਚਾਰਦਿਵਸਮੇਪਹੁਚੋਤਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਦ੍ਗੁਰੁਧਰਮੇਕਜਹਾਂ॥ ਦਿਜਪਛਾਨਤਿਨਕੀਨੇਮਾਨਾ॥ ਪੁਛਯੋ
 ਅਨੰਦਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ॥ ੧੦੭੦॥ ਚੋ॥ ਨਿਜਨਰੀਸੇਜਾਇਸੁਨਾਯੋ॥ ਨੰਦਕੋਰਸੁਨਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ ਹੋਤਬਧਾਈਬਜਬਜਾ
 ਵੈ॥ ਮਿਲਤਰਨੀਬਹੁਮੰਗਲਗਾਵੈ॥ ੧੦੭੧॥ ਏਕਦਿਵਸਦਿਜਤਹਾਰਾਯੋ॥ ਦਨਮਾਨਦੈਵਿਦਾਕਰਾਯੋ॥ ਪਾਂਚਦਿਵ
 ਸਮੇਪਹੁਚੋਯੋਆਇ॥ ਸੁਧਸੋਰਵਰਗੁਰਨਿਕਟਾਇ॥ ੧੦੭੨॥ ਦੋ॥ ਸਭਸੀਦੇਸਤਿਨੋਕੋਕਹਾਸੁਨਗੁਰਆਇਸਦੀਨ

ਅਨੀਵਸਤਪਠਦਰਬਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰਾਇਕਠੀਕੀਨ) ੧੦੧੩) ਚੋ) ਭੁਰੀਦੰਦਰੁਬਜੇਤਬਰੀਆਗਮਾਕਰੀਸ੍ਰੀਗੁਰਜਬਰੀ
ਮਿਲਬਹੁਨਰੀਮੰਗਲਗਾਵੈ) ਸੁਰਤਰਨੀਜਿਹਦੇਖਲਜਾਵੈ) ੧੦੧੪) ਰਤਨਬੰਰੁਸਰੁਮੰਦ੍ਰਲਾਏ) ਬਹੁਤਚੰਦੋਅਤਹਾਂਤ
ਨਾਏ) ਤੇਰਨਬਧੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾ) ਸਰੁਸੇਭਾਗੁਹਬਨੀਉਦਾਰਾ) ੧੦੧੫) ਚੋ) ਚਾਕੁਕੜਾਹੇਅਨਿਕਹੀਭੁੰਦੀਬਹੁਪਕਵਨਾ)
ਭਾਂਤਭਾਂਤਸ੍ਰੀਗੁਰਰਚੇਜੇਬਿਧਨਹਿਜਾਨ) ੧੦੧੬) ਚੋ) ਕੋਠੇਬਹੁਪਕਵਨਭਰਾਏ) ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਮੰਗਲੋਹਤਮਹਾਏ) ਕ
ਭੁਅਚਰਜਨਹਮਨਮੈਕੋਰੇ) ਸ੍ਰੀਜਤਿਗੁਰਮਹਿਮਾਚਿਤਧਰੇ) ੧੦੧੭) ਵਿਸਖਬਤੀਤਜੇਠਪੁਨਿਆਏ) ਮਾਤਦੋਮੇਦੀਵ
ਰੁਤਖਪਯੋ) ਗੁਇਅਪੀਨਬਹੁਬਿਨਤੀਅਲਾਏ) ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਆਗੇਇਹਭਾਏ) ੧੦੧੮) ਦੋਹਰਾ) ਬੋਰੇਦਿਨਪੁਰੁਜੀਰੋ
ਭਾਜੀਪਠਸਭਓਗਾਗੇਵਿਦਵਾਲਖਰੂਪਨਰੂਰੇਲੀਭੁਲੇਤੋਰਾ) ੧੦੧੯) ਚੋ) ਮਉਮੰਡਮਾਲੀਪਠੀਏਚੁਆਮੀ) ਭੁਗ
ਤਸਿੰਘਗੁਰਅੰਤਜਾਮੀ) ਆਗਲਚਰਿਤਜਨਚੁਪਧਾਰੀ) ਉੜਦੀਓਨਕੋਇਪੁਰਾਰੀ) ੧੦੨੦) ਤੀਨਬੋਰਬਚਮਾਤਾ
ਲਾਏ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਉੜਨਹਿਜੁਨਏ) ਮਾਤਾਗੁਰਕੇਮਨਕੀਜਾਨ) ਰਹੀਮੇਨਨਹਿਬਚਨਬਖਾਨ) ੧੦੨੧) ਦੋ) ਦਯਾਸਿਧਮੰਗ
ਲਭਯੋਭਾਂਤਭਾਂਤਅਨੁਪਾਰਾ) ਅਧਿਕਰੂਪਮਿਲਕਾਮਨੀਗਾਵਤਰਾਗਾਤੁਧਾਰਾ) ੧੦੨੨) ਭੁਗਤਸਿੰਘਪੁਰੁਕੀਕਥਾਪਰ
ਮਹਾਯਪਹਿਚਨਾ) ਤਿਹਅਸੈਅਤਿਕਠਨਪੈਜਨਤਜੈਗੁਰਗਾਨਾ) ੧੦੨੩) ਚੋ) ਦਯਾਸਿਧਮਨਐਸਾਵਿਚਾਰੀ) ਪੁਰੁ
ਕਰਜਨਤਪੁਹਨਰੁਨਰੀ) ਹਮਕਰਜੁਧਈਸਨਹਜਨੈ) ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਮੈਕੋਮਨੈ) ੧੦੨੪) ਭੁਤੇਐਸਜਤਨਅਬਕੀਜੈ
ਆਪਲੁਕਾਇਜਗਤਉਖਲੀਜੈ) ਮੈਕੋਨਰੁਜਨੈਨਰੁਨਰੀ) ਏਹਮਿਸਪੰਚਮਸਰਪ੍ਰਗਦਾਰੀ) ੧੦੨੫) ਦੋਹਰਾ) ਅਸਵਿ
ਚਰਮਨਮੈਕਰੀਸ੍ਰੰਗਚਰਿਤਅਨੁਸਾਰਾ) ਪੈਦੇਖਕੋਸੰਗਹੀਰਾਖਤਸਦਾਪੁਰਾਰਾ) ੧੦੨੬) ਸ੍ਰੇਯਾ) ਤਾਹਿਸੰਪੁਛਸਲਾਹ
ਪੁਰੁਸਭਕਾਜਕਰੈਤਿਹਸਾਬਕਵੈ) ਕੋਲਕੋਰੁਹਜਾਤਨਿਤਪ੍ਰਤਿਮੈਰਕਫੂਮਨਰਿਚਨਭਾਵੈ) ਲੋਕਵਿਚਾਰਕਰੈ

ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਕੈ ਸਵਿਚ ਰਪੂ ਮਨ ਆਵੈਂ ਉਤਮ ਸੇਵਕ ਰੀਤ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਨੀਚ ਮਲੇ ਛੁਸਦਾ ਮੁਹਿਲਾਵੈਂ ॥ ੧੦੮ ॥ ਚੋ ਪੁਰਜਨ ਪਰ
 ਜਨ ਐਸ ਅਲਾਈ ॥ ਕੁਲ ਕੀਰੀਤ ਗੁਰੂ ਨਹਿ ਭੁਈ ॥ ਰਚੇ ਸੁਤ ਕਾ ਸਦ ਨ ਦਿਵਾਹੁ ॥ ਕਹੀ ਨ ਭਾਜੀ ਪਠਾ ਚਿਤ ਰਾਹੁ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਪੈਦੇ ਖੋਕੇ ਲਾਂਭੁ ਰਜਾ ਦੂ ॥ ਕੀਓ ਵੇਸ ਗੁਰ ਭੁਯੋ ਵਿਖਾ ਦੂ ॥ ਪੁਰੀ ਦੇ ਸਬ ਹੁ ਅਸੁ ਆਹੋਈ ॥ ਤਮ ਗ੍ਰਾਸ ਕਰੇ ਮੁੜ ਨ ਰੋਜੇਈ ॥ ੧੦੯ ॥
 ਚੋ ॥ ਗੁਰ ਰਜ ਅੰਜਨ ਜਾਂਹਿ ਦਿਗਲ ਖੇਂ ਸੁਧ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਗੁਰ ਗੁਤਿ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਚਰਿਤ ਲਖ ਜਾਨਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭੇਦ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੋ
 ਨਿੰਦਾ ਭੁਈ ਜਗਤ ਮੈ ਭੁਗੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰ ਕਹਨੁ ਨ ਭੁਗੀ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਆਦਿ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਧ ਸਾਂਤ ਲਖ ਸੰਸਨ
 ਭਾਨੈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੋ ॥ ਅੰਗ ਸਿੱਖ ਜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਆਹੀ ॥ ਸੁਨ ਅਸੁ ਆ ਗੁਰ ਰਿਦ ਤਪਤਾਹੀ ॥ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋਤ ਤਪਾਨਾ ॥ ਹੋਤ ਅਪਨ ਜਨ
 ਨਿੰਦਨ ਕਾਨਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੋ ॥ ਏਕ ਨੈਨ ਹੁਇ ਹਟ ਕੀਏ ਜਗ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਚਲੇ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾ ਚਿਤ ਪਰ
 ਏ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੋ ॥ ਤਾਮੇ ਪਾਂਚਾ ਸਿੱਖ ਰਿਗ ਰਾਤੇ ॥ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰੋ ਹੋਰ ਗੁਰ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਰੂਜ ਨ ਕੋਈ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਜਗਨ
 ਹਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੋ ॥ ਚਿਤ ਸਿੰਘ ਗਲਤ ਨ ਭੁਪੈ ਨ ਥਾਹ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਬੁਢੇ ਅੰਗ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਪੀਰ ਜਹਾ ਥਕਨਾ ॥ ੧੦੯ ॥
 ਚੋ ॥ ਸਾਹਬ ਬੁਢੇ ਕੇ ਬਚਮ ਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਬੋਹਰ ਨ ਰੀਚ ਕਠਨੇ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਾਰਤ ਬਕੀ ਨ ਪਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬੀੜ ਓਰ ਪਹਿਅਨਾ ॥
 ੧੦੯ ॥ ਚੋ ॥ ਤਹ ਪਾਂਚੇ ਕੇ ਨ ਮਸੁਨਾਇ ॥ ਕਿਸਨ ਤੀਰਥ ਤਖਤੁ ਗਾਇ ॥ ਨਿਹਾਲੁ ਅੰਗ ਤਿਲੋਕਾ ਜਾਨੈ ॥ ਦਸਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮਾ
 ਨੈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਚੋ ॥ ਹਰਾ ਭੁਭੋਤ ਪਾਂਚੇ ਚਲੇ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਜਾਇ ॥ ਪਹੁਚੇ ਦਰਸਨ ਬੀੜ ਕਰ ਕਛੁ ਕਸਾਂ ਰਿਖੇ ਨ ਪਾਇ ॥
 ੧੦੯ ॥ ਚੋ ॥ ਬੁਢੇ ਭੁਈ ਕੇ ਪਗ ਬੀਏ ॥ ਪਾਂਚੇ ਮਨ ਮੇਧਾ ਅਨੀਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕੀਨੇ ਮਨਾ ॥ ਕੁਸਲ ਪੁਛ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਚੋ ॥ ਪਾਂਚੇ ਮੇਨਾ ਚਿਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਭਾਈ ਕਹਾ ਕੈਸਾ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ਕਿਸਨੇ ਕਹਾ ਖੇਦ ਹਮ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਦੇਉ ॥ ਇਹਨ
 ਚਲਾਏ ॥

੧੧੦੧) **ਦੋਹਰਾ** ਗੁਰਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤ ਨਰ ਹਮ ਤੇ ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਇ। ਕਿਯਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਢੇ ਕਹਾ ਕਿਸ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ। ੧੧੦੨) **ਚੌ** ਭੁਮ
 ਕੋ ਤਿਆਗ ਨੀਚ ਮੁਖ ਲਾਵੈ। ਪੈਦੇ ਖਾਕੋ ਲਾਗ ਹਜਾਵੈ। ਰੀਤ ਤੁਮਾਗ ਕੁਲ ਅਸੁ ਅਹੋਈ। ਹਮ ਤੇ ਸੁਨੀ ਜਤਨ ਹਿਜੇਈ। ੧੧੦੩)
 ਭਾਈ ਕਹਾ ਚਿਤ ਨਹਿ ਕੀਜੈ। ਗੁਰ ਕੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਲਖੀਜੈ। ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਰੇ ਗੁਰ ਭਾਈ। ਇਹ ਪਥਾਇ ਪੈਰੀ ਮੁਖ ਗਾਈ। ੧੧੦੪)
੩) ਦੋਹਰਾ ਜਨ ਦਿਸ ਰਸਵਾਰੀ ਮੇ ਪੈਰੀ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ। ਵਿਸਵੇ ਦੁਪਹਿਚ ਨੀਏ ਸੁਨੇ ਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰਾ। ੧੧੦੫) **ਸ਼੍ਰੋਤਾ** ਅੰਜ
 ਰ ਅਪ ਜੈ ਰੋ ਨਿਸਥਾ ਸੁਰ ਪੂਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਜਲ ਵਤਨ ਹੀ। ਸਦੁਕੁ ਕਾਇਲੁ ਕੈ ਜਗਨ ਹਿਨ ਛਾਹ ਲੁਕੀ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਗਟਾਹੀ।
 ਜੈ ਸੁਗੰਧ ਲੀਏ ਅਲਿਗੁ ਜਤ ਰੰਗ ਕਰੀ ਧਰੇ ਮੁਖ ਮਾਹੀ। ਤੈਸ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਮੇ ਹਰੈ ਗੁਰ ਚਰਿਤ ਅਗੀ ਮਨ ਗੰਧ ਪਰਾਹੀ।
 ੧੧੦੬) **ਦੋਹਰਾ** ਐਰ ਗੀਤ ਪਾਛ ਲਓ ਨੇ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਜੈ ਕੀਨਾ। ਇਹ ਕੀਰੀਤ ਅਗੀ ਮੈ ਹੈ ਕਹਾ ਮਿਲੀ ਚਿਤ ਚੀਨਾ। ੧੧੦੭) **ਛਪੇ**
 ਧਰਮ ਸਾਲ ਕਰ ਬੈਠ ਬਨਾਇ ਕਨਾਹਿ ਟਿਕਾਯੋ। ਗੁਰ ਦੀ ਰਖ ਕਰ ਮਾਤ ਫਿਰੈ ਨਰਨਾਹਿ ਰੁਕਾਯੋ। ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਰਆਇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਹ
 ਚੜ੍ਹਾਯੋ। ਮੰਜੀ ਬਹਸੀ ਤੇ ਖਸੁ ਅਨਾ ਸਿਕਾ ਰਖਿ ਲਾਯੋ। ਬਾਣੀ ਸੁਣ ਕਰ ਗਾਂਢ ਦੇ ਐਸਾ ਰੀਤ ਪਾਛੇ ਭਾਈ। ਇਹ ਕਥਾ ਗਾਇ
 ਨ ਸੁਣੈ ਰੁਚ ਉਲਟ ਰੀਤ ਜਗੀ ਮੇ ਕਈ। ੧੧੦੮) **ਸ਼੍ਰੋਤਾ** ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਤਿਆਗ ਨੀਚ ਦੁਸਟ ਮੁਖ ਲਾਯੋ। ਕੀਨ ਚਿਤ ਮਹਿ ਪਗ
 ਜਪੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਹਰਖ ਸੀ। ੧੧੦੯) **ਦੋਹਰਾ** ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਕਿਸਨਾ ਸੁਨੇ ਜੇ ਚਾਹੈ ਕਰ ਸੋਈ। ਪੁਨਤਖਤੁ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਕੈਸ ਸਾਂਤ
 ਹਮੋ ਹੋਈ। ੧੧੧੦) **ਚੌ** ਚਲੇ ਆਪਤਿ ਹਗੁਰ ਨਿਕਟਾਈ। ਤੁਮੈ ਬਚ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਭਾਈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੁਮਾਗਤ ਹਕਾਧਰੈ। ਪਤੀ
 ਤੇ ਮੇਹ ਬਚਤੁ ਮਨ ਹਿਟਰੈ। ੧੧੧੧) ਬੁਢੇ ਭਾਈ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ। ਕਰੈ ਸੋਈ ਜੇ ਤੁਮੈ ਕੋ ਭਾਈ। ਚਰਚ ਭਾਈ ਜਾਂ ਮਬਹੁਤ ਹਾਂ
 ਅਯੋ ਜਾਂ ਮਾਦਿਗਤ ਪਰਾਵਿ ਮਹਾਂ। ੧੧੧੨) **ਚੌ** ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਜਾਤੇ ਚਲੇ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਚੰਗਾ। ਕਛੂ ਘਾਮਾ ਬੀ ਅਪੈ ਨਹੀ ਅ
 ਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿਦ ਖੇਰਾ। ੧੧੧੩) **ਚੌ** ਪੰਥ ਚਰਤ ਗੁਰ ਚਰਚ ਕਰੈ। ਸਨੇ ਸਨੇ ਅਗੁਨ ਪਗਧਰੈ। ਅਮੀ ਸਰੋਵਰ ਪਹੁਚਤੁ

ਜਾਨਾ ਕੁਪਨਾਇ ਰਿਖ ਕੀ ਨਜਨਾ ॥ ੧੧੧੪ ॥ ਭਖਤ ਬੰਦ ਦਰਸਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ਕੀਨੋ ਅਨੰਦ ਮਨ ਮੇਧਾਰ ॥ ਪੁਰਜਨ ਮਿਲੇ ਸ
 ਭੀਤ ਹਆਇ ॥ ਕੀਨ ਬਿਨੈ ਪੁਰਖੇ ਦਮਿਦਾਇ ॥ ੧੧੧੫ ॥ ਚੁਫੇ ਤਬ ਪੁਛਨ ਕੀਓ ॥ ਕਹਾਂ ਗਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਸਿੱਖ
 ਨਕਹਾ ਜਨਤਾ ਪਾਅਭੇਵਾ ॥ ੧੧੧੬ ॥ ਅਬ ਹੀ ਹੋਤ ਸਿਕਾਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਚਟੀ ਵਿ ਰੂਕੀ ਯੁਹ ਮਹਾਏ ॥ ਬੁਢਾ ਭਾਈ ਪਾਂਚ ਪਾ
 ਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਐਸ ਤਿਹ ਚਰਪਧਾਰੇ ॥ ੧੧੧੭ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨ ॥ ਬੈਠੇ ਬੁਢਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਕਛੁ ਕਦੂਰ ਰਾਮ
 ਸਰਤੇ ਜੋਨੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਚੁਚ ਜਾਨ ਟਿਕਾਨੇ ॥ ੧੧੧੮ ॥ ਭਿਲੇ ਕਾਤਖਤੁ ਅੰਗ ਗੁਰ ਪਠੇ ਕੋ ਹੋਸੁ ਧਜਾਇ ॥ ਦੇਉ ਚਲੇ ਹਰ
 ਖ ਸੇਰ ਹੋ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਆਇ ॥ ੧੧੧੯ ॥ ਦੂਢ ਤੁਝੇ ਦੇਉ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਛੁ ਨ ਦਰਨ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਟਿ
 ਘਟਿ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ॥ ਅਏ ਬੋਹਰ ਪਾਛੁ ਖਧਾਮੀ ॥ ੧੧੨੦ ॥ ਦੂਰ ਹੁਦੇ ਖ ਸਿੱਖ ਵਿਗਧਾਏ ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਏ ॥ ਪੁ
 ਖ ਤੇ ਨਿਮਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਬੁਢਾ ਭਾਈ ਪੁਰਜੀ ਆਏ ॥ ੧੧੨੧ ॥ ਸੁਨਤ ਉਤ੍ਰ ਗੁਰ ਅੰਸੂ ਤੇ ਅਏ ਬੁਰਤ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ਬੁ
 ਢਾ ਭਾਈ ਅੰਗ ਉਠ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਇ ॥ ੧੧੨੨ ॥ ਪਰਸ ਪਰਲਪਟ ਚਰਨ ਖਪਾਏ ॥ ਮੁਖ ਸੇ ਅਨੰਦ ਕੁਸਲ ਅਲ
 ਯੋ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰੁ ਸੁਰਸਬ ਆਏ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਆਦਿ ਬੈਠ ਹਰ ਖਾਏ ॥ ੧੧੨੩ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਗੁਰ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪਰਤ ਪਾਮਰ ਵਿਤੇ ਜ
 ਮਾਹਾਇ ॥ ਕੋਨ ਹੋਤੁ ਮਾਵ ਨ ਭਯੋ ॥ ਸੀਘਰ ਹੋਵਿ ਲਮਕਿ ਮਕਯੋ ॥ ੧੧੨੪ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਬੁਢੇ ਕਹਾ ਸਭੁ ਪਟ ਜਨਨਹ
 ਰਾ ॥ ਭਗਤ ਵਤਸਤ ਵਨ ਮਹੈ ਦਾਸ ਨ ਖੇਦ ਨਿਵਾਰ ॥ ੧੧੨੫ ॥ ਭੀਨ ਕਾਲ ਨਹਿ ਲੇਖਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਧ ਬਪਰੁ ਪੁਰਾ
 ਰੇ ॥ ਨਰਲੀ ਲਾਇ ਖਨਿ ਦੋਹਈ ॥ ਨਰਕ ਤੁਝ ਨਰਜਗ ਮੇਜੇਈ ॥ ੧੧੨੬ ॥ ਇਹੈ ਸਿੱਖ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਭਾਈ ਇਨੈ
 ਦੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਵਸਨਹਿ ਚਲੇ ਹਟਕ ਨਰਲੀ ਜੈ ॥ ਭਗਤ ਵਤੁ ਇਨ ਰੱਛਾ ਕੀਜੈ ॥ ੧੧੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਰਾ ॥ ਦੇਹ ਰਾਜੇ ਆਇ
 ਸ ਮੇਰੇ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਸੋਇ ਨਿਧਾਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਅਸਕਹਾ ਕੀਜੈ ਤਪਾਗ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧੧੨੮ ॥ ਕੋਲਾਂ ਤਪਾਗ ਕੋਰੇ ਹੋਸੁ ਅਮੀ

ਮਿਟੇਨਿਦਇਹਪੁਰਣਕਾਮੀਥੀਏਅਦਿਸੁਗਜਿਖਜੇਤੇ। ਸਤੁਮਿਲਕਹੋਬਚਨਪਰਹੋਤੇ॥੧੧੨੯॥ ਮਾਨਨਜੇਗਭੁਏ
ਕੋਬੈਨਾ। ਕਹਤਸਾਚਹੋਪ੍ਰਭੁਖਮੈਨਾ। ਬਾਨੀਰੁਈਅਕਸਤਦਏ। ਸਾਹਿਬਭੁਫਸਾਚਅੰਲਏ॥੧੧੩੦॥ ਦੋ। ਸੁਨਤਸੀ
ਗੁਰਚਕਤਭੇਚਹੁੰਦਿਸਦਿਸਟਪਸਾਰਾ। ਰਿਦੈਹਰਖਸੁਖਸਿੰਧਗੁਰਮੁਖਸੇਬਚਨਉਚਾਰਾ॥੧੧੩੧॥ ਦੋ। ਮਾਨਹੁਜਭਾਬਿਬੇਕ
ਸਬਈ। ਬਬੇਕਬਚਨਕਹਮੇਹਜੁਨਈ। ਤਦਨੰਕਬਾਨੀਨਭੁਹਈ। ਇਹਸਮਉਤਮਠੈਰਨਕੋਈ॥੧੧੩੨॥ ਦੋ। ਦਯਾਸਿ
ਧਕਰਜੇਰਕੈਸੀਮੁਖਕੀਨਉਚਾਰਾ। ਸਾਹਿਬਭੁਫਜੀਉਨੇਬਚਨਸੋਤਨਿਰਧਾਰਾ॥੧੧੩੩॥ ਦੋ। ਤੁਮਬਚਕੋਲਾਂਤਿਆਗ
ਜੁਨਏ। ਵਸੁਅਹਿਤਾਂਤਨਪ੍ਰਾਨਰਹਏ। ਕੋਰੋਂਕ੍ਰਾਗੋਭਰਚਿਤਧਾਰੇ। ਤੁਮਨਦੇਸਸਦਸੀਜਹਮਾਰੇ॥੧੧੩੪॥ ਅਏਸਮੈ
ਰਮੇਹਕਰਜੇਈ। ਤਤਛਿਨਕਰੋਂਬਿਲਮੁਨਹੋਕੋਈ। ਤਤਛਿਨਕਰੋਂਬਿਲਮੁਨਹੋਕੋਈ। ਬੁਫੇਭਾਈਧਨਧਨਗਾਏ। ਸਤੁ
ਸਿੰਖਨਮਨਮਾਨੰਦਪਾਏ॥੧੧੩੫॥ ਦੋ। ਸਾਹਿਬਭੁਫਪੁਨਕਹਤੀਰਬਰਚਇਹੋਠੈਗਾ। ਬਾਨੀਨਭੁਆਇਸਦਈਤੋਜੋਬਿਲ
ਮਸਿਰਮੈਗਾ॥੧੧੩੬॥ ਦੋ। ਕਸਿਪਟਕਟਪ੍ਰਭੁਅੰਕੁਜਾਮੀ। ਦਯਾਸਿਧਸਾਹਿਬਸੁਖਧਾਮੀ। ਉਠੈਜਾਮਅਹਅਰਧਰਹਾ
ਏ। ਏਕਦਾਸਕਰਪਰਸੁਜੁਹਾਏ॥੧੧੩੭॥ ਸੇਪ੍ਰਭੁਲੀਨਹਾਥਨਿਜਧਾਰਾ। ਦੱਖਣਦਿਸਹੁਇਨਿਕਟਿਮੁਰਾਰਿ। ਸਤਿਨਾ
ਮਕਹਟੋਕੁਲਗਾਏ। ਸਗਬਿਬੇਕਮੁਖਨਾਮਧਾਰਾਏ॥੧੧੩੮॥ ਦੋ। ਸੁਨਤਨਾਮਹਰਖੇਸਭੀਪੁਨਗੁਰਕੀਨਉਚਾਰਾ। ਕਾ
ਰਕਦੈਜੇਯਾਹਿਕੀਉਤਮਫਲਲਹਿਚਾਰਾ॥੧੧੩੯॥ ਅਕਿਲਾ। ਬੁਫੇਭਾਈਹਰਖਸਕਲਜਨਪਾਏ। ਕਢੀਕਾਰਸਿਰਪੇਟ
ਗੁਰੁਗੁਨਗਾਏ। ਸੀਗੁਰਉਪਮਉਚਾਰਯੋਗਤਪਦਾਨਜੇ। ਹਉਤਮਲਹੈਬਿਬੇਕਕਰੋਇਸਨਨਜੇ॥੧੧੪੦॥ ਹਠੀਤਪੀ
ਸਿਖਵਾਸਇਹਠਾਂਲੇਹੰਗੇ। ਅਰੰਪੀਚਤਨਘਾਇਮਨਤਜਦੇਹੰਗੇ। ਕਰਮੇਜਨਰਨਤਯਾਗਾਇਹਾਂਨਰਆਇਜੋਹੋਪਰ
ਮਧਾਮੋਕਪਾਇਜੋਗਤਪਪਾਇਜੋ॥੧੧੪੧॥ ਸਨੇਸਨੇਪੋਕਬਨੇਸਮਾਪਾਇਬਹੁਭਾਇ। ਸੁਕੇਬਲਜਨੁਕਵਲਹੈਸਰ

ਸੁਗਭਰੀਏਹਾਸੁਖਧਾਰਾ। ਸਾਹਿਮੰਮਨਪਯੋਗਦੁਖਦਾਰਾ।
ਨਰਬਾਨੀਸੀਗੁਰਸੀਧਾਈ। ਸਕਲਸਭਾਯੁਤਮਨਹਰਖਈ॥੧੧੩੩॥

ਬਿਬੇਕ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੧੪੩ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਤਾ ਦਿਨ ਭੋਨੇ ਬਿਤ ਸਪਤਮੀ ਜਾਨਾ ਜੇਠ ਵਦੀ ਦਿਨ ਵਿਸਦੁ ਇਸਰ ਗੁਰ ਰਚ
 ਸੁਖ ਖਾਨ ॥ ੧੧੪੪ ॥ ਐਯਾ ॥ ਤੀਰਥ ਕੰਠ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤਹ ਰਾਜ ਤਥਿ ਗਿਰੀ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ਜਾਂਹ ਕੇ ਦਰਸ ਕੀਏ ਕੁਮਭੁਜ ਤਤੀ
 ਰਥ ਨਾਇ ਸੁਤੀ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਸਿੰਘ ਦਯਾ ਤਹ ਕੀਉ ਪਾਪ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਕਰੀ ਬਹੁਤ ਬਨਾਈ ॥ ਦਰਸ ਸਥਾਨ ਸਨਾਨ ਕੀਏ ਨਰਸੀ
 ਕਟ ਜੇਨ ਨੂਲ ਪਰਾਈ ॥ ੧੧੪੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਜੇਤ ਕਪੂਰ ਸੈਨਾ ॥ ਕਢੀ ਕਾਰ ਵਿਦੁ ਲਕ ਤਥੇਨਾ ॥ ਅਬੋ ਸੁਰਪੁ
 ਨ ਨਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਸਭ ਹਨ ਸੁਖ ਦਾਏ ॥ ੧੧੪੬ ॥ ਬੁਢੇ ਕਰ ਗੁਰ ਕਰ ਗਹਲੀਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖ ਨ ਭੁਤ ਪਾਨ ਕੀਨੇ
 ਚਰਚਾ ਕਰਤ ਪੰਥ ਬਹੁ ਆਏ ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਦ ਸਨ ਪਾਏ ॥ ੧੧੪੭ ॥ ਚੋ ॥ ਦਰਬਾਰ ਤਖਤ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਬੁਢੇ ਭਾਈ ਸੰਗਾ ॥
 ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸੀ ਗੁਰ ਰਹੇ ਮਨ ਮੇ ਅਪਕ ਉਮੰਗਾ ॥ ੧੧੪੮ ॥ ਚੋ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਗਾਥ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸਰਬ ਬੇਕਫਲ ਯਾਹ ਮਹ
 ਈ ॥ ਕੋਲਾਂ ਗਾਥ ਅਲਪ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਮਨ ਰੋਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ੧੧੪੯ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਹਾਇ ਭੋਰ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ
 ਅਸ ਬੋਲੇ ਤਬ ਨ ਯੋ ॥ ਭੰਦੁ ਰਥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਰਤ ਮੰਗਾਇ ॥ ਏਕ ਲੋਕ ਲਾਂਸ ਦਨਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੧੫੦ ॥ ਚੋ ॥ ਧੀਰ ਜਬ ਹੁਤ ਕੇ
 ਦੀਓ ਪੁਨ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਸ ਜੀਵਨ ਹੈ ਜਗਤ ਮੇ ਅਪ ਜਸ ਮਿਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੧੫੧ ॥ ਪੂਰਨ ਲੋਕ ਅਪ ਜਸ ਕਰੈ ਭੇਦ
 ਜਾਨ ਨ ਹੋ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮ ਭੀਲ ਨੀ ਬਤ ਜਿ ਮਤ ਸਤੁ ਮਨ ਗਮੈ ਹੋਈ ॥ ੧੧੫੨ ॥ ਚੋ ॥ ਤੁਮ ਰੇਤ ਨ ਵਜ੍ਹਾ ਦਿਵ ਸਪਾਨਾ ॥ ਮਨ ਬ
 ਚਨ ਮਮ ਕੋਰੇ ਪਾਨਾ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਜਾਹੁ ਮਮ ਪਾਰੀ ॥ ਰਥ ਅਰੁੜ ਸਭੁ ਖੇਦ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੧੧੫੩ ॥ ਕੋਲਾਂ ਵਾਰਾ ਚੋ ॥ ਪੂਰਨ
 ਵਿਹਾਇ ਚਿਤ ਮਮ ਨ ਹੀ ॥ ਬਿਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮ ਸਯੋ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਅੰਤ ਦਰਸਨ ਮਮ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਰਦ ਸੀ ਭਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜਸੁ ਲੀ
 ਜੈ ॥ ੧੧੫੪ ॥ ਚੋ ॥ ਏਹੀ ਹੀ ਏਛੋ ਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ਦਰਸ ਅੰਤ ਮਮ ਦੇਹਾ ॥ ਪਤਤਿ ਪਾਵਨ ਤਵ ਨਾਮ ਹੈ ਸੋ ਸੀਭਾਰ ਜਸੁ ਲੇਹਾ ॥ ੧੧੫
 ੫ ॥ ਚੋ ॥ ਤਖਤ ਸੋਤ ਬਚ ਗੁਰ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਮਾਰੀ ਚੋਨੇ ਸੋਤ ਨਿਧਾਗਾ ॥ ਅਵੈ ਨਿਕਟ ਜਾਮਵ ਸੁਆਗੇ ॥ ਧੀਰ ਜਧੋ ਰਚਿ

ਤਸਤੁਤਪਾਰੇ॥੧੧੬॥ਜੋਪੋਜਪਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵ॥ਕਰੈਮੁਕਤਿਸੁਖਸਿੰਧਅਭੇਦ॥ਮਨਬਚਨਕੋਲਾਂਬਛੁਰਾਈ॥ਹੁਇਨਿਮ੍ਰ
ਤਗੁਰਕੋਪਗਲਾਈ॥੧੧੫੧॥ੴਗੁਰਮੁਰਤਿਰਿਦਪਾਰਕੋਰਥਅਰੁੜਕਰਪਾਨ॥ਅਲਪਦਾਜਨਿਜਸੀਗਲੈਪ੍ਰੇਮਮਗ
ਨਗੁਰਧਆਨ॥੧੧੫੨॥ੴਨੀਰਬਿਨਾਜਿਮਮੀਨੁਤਹਵਤਤੇਲਾਬਿਰੀਨਸਿੰਘਕੁਮਲਾਈ॥ਚੰਦਚਕੋਰਬਿਰਹਾਜਿ
ਮੈਸੋਹਤਨੀਰਜਸੁਰਬਿਨਾਦੁਖਪਈ॥ਕੀਤਾਬਿਨਾਜਿਮਨਾਵਦੁਖਾਂਤਰਨਾਧਬਿਨਾਪ੍ਰਤਨਾਪੁਰਛਾਈ॥ਭੈਜਾਵਿਰਹਗੁਰਕੀਮ
ਗਜਾਵਤਨੀਰਜਨਾਮਗੁਰਮੁਖਗਾਈ॥੧੧੫੩॥ੴਦਰਸਲਾਗਾਇਸਾਬਿਰਰਹੈਕੋਲਾਂਦ੍ਰਿੜਤਨਪ੍ਰਾਨ॥ਪਹੁਚੀਪੁਰਕਰਤ
ਰਤਬਅਹਿਨਿਸਕਰਗੁਰਧਆਨ॥੧੧੬੦॥ੴਕੋਲਾਂਦਿਦਾਜਬੈਗੁਰਕੀਨੀ॥ਨਰਨਾਰੀਦਿਖਾਨੀਦਲੀਨੀ॥ਸੀਗੁਰਤਖ
ਤਬਿਰਾਜੇਆਈ॥ਪੁਰਜਨਮਿਲਗੁਰਕਾਜਸੁਗਾਈ॥੧੧੬੧॥ਭਢੇਸੁਤਪ੍ਰਸਦਨਪਧਾਰੇ॥ਮੰਗਲਹੋਵਤਵਾਰਨਪਾਰੇ॥
ਕਿਹਠਾਂਗਾਵਤਮਿਲਬਹੁਨਾਰੀ॥ਕਿਹਠਾਂਬਜੇਬਜਤੁਤਧਾਰੀ॥੧੧੬੨॥ੴਤੀਨਬ੍ਰਾਹਮੇਦਿਨਰਹੇਮੰਗਲਹੋਤਾਅਪ
ਗਾਬੁਢਾਭਾਈਹਰਖਦਿਖੋਕੋਤਕਜਨਮੁਰਾਰ॥੧੧੬੩॥ੴਇਹੋਮੈਜੀਦੁਕਥਾਤੁਨੀਜੈ॥ਨਾਰਦਕੀਭਾਰੀਸੁਖਲੀਜੈ॥ਸੁ
ਰਮੰਡਲਮਿਲਕੀਨਾਦਿਚਾਰਾ॥ਉਰਝੇਗੁਸਤਗੁਰੁਕਰਤਾਰਾ॥੧੧੬੪॥ਘੋਦਪਸੁਰਉਤਮਤਨਪਾਏ॥ਤੋਦਪਭੀਰੂਸਦਾਰਹ
ਏ॥ਸਤੁਮਿਲਨਾਰਦਕੋਸਮਝਯੋ॥ਕੋਹਸੰਦੇਸਗੁਰੂਛਿਗਜਯੋ॥੧੧੬੫॥ਹਿਯੁਤੁਰਬਛਾਅਬਕੀਜੈ॥ਹੋਤੇਦੁਸਟਸੁਰਦਿ
ਜਸੁਖਦੀਜੈ॥ਮਤਾਪ੍ਰਨਅੰਤਪ੍ਰਨਪਾਰੇ॥ਹੋਨੇਦੁਸਟਦਿਜਯੋਨਹਤਾਰੇ॥੧੧੬੬॥ੴਸੋਪ੍ਰਨਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਕੋਮੋਗਮੋਸੁਵਰਖ
ਵਿਲਾਈ॥ਹੋਗੁਰਦੇਰਨਕੀਜੀਅੰਹੋਨੇਦੁਸਟਦੁਖਦਾਈ॥੧੧੬੭॥ੴਸੁਰਬਿਨਤੀਨਾਰਦਸੁਨਿਪਾਈ॥ਅਯੋਗੁਰੂਪਹਿਦੇ
ਰਨਲਾਈ॥ਪਰੀਖਾਹਿਤਨਾਰਦਮਨਆਨਾ॥ਧਰੋਮੋਰਿਖੀਬਪੁਤੇਜਮਹਾਨਾ॥੧੧੬੮॥ਅਰਧਜਾਂਮਾਦਿਨਜਬੈਰਹਾਈ॥ਬੈ
ਠਤਖਤਪ੍ਰਭੁਬਛਾਬਿਪਾਈ॥ਸਾਹਿਬਬੁਢਾਭਾਈਪਾਸ॥ਲਗੇਦਿਟਨਾਧਿਕਸੁਖਰਾਜ॥੧੧੬੯॥ੴਗੁਰਾਤਜਿਘਨਾ

ਰਦਅਯੋਕਰਯੋਭੰਡਪ੍ਰਨਾਮਾ ਕੀਨਪ੍ਰਸਨਗੁਰਅਗ੍ਰਹਇਕੋਕਵਨਤੁਮਧਾਮ ॥ ੧੧੧੦ ॥ ਚੈ ॥ ਕਵਨਭੁਖਕਿਆਰੁਪਤੁਮਾਰ ॥
 ਕਵਨਕੁਟੰਬਮਾਤਪਿਤਯਾਰਾ ਸਖਾਪੁਤ੍ਰਕੁਪਕਵਨਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਿਧਪਦਪੂਜਭਿਗਧਸਿਚਾਰੇ ॥ ੧੧੧੧ ॥ ਦਯਾਸਿੰਘਸੁਨਪ੍ਰ
 ਰੁਮਸਕਾਏ ॥ ਏਉਤ੍ਰਕੁਮਤਾਂਹਿਬਿਰਏ ॥ ਅਤਿਅਨੰਦਭਾਈਮਨਪਾਏ ॥ ਕੀਨਉਚਾਰਕਵਿਤਤਦਯੋ ॥ ੧੧੧੨ ॥ ਚੈ ॥ ਜੇਉ
 ਕੁਸੀਗੁਰਦਯੋਕਵਿਤਮਾਝਕਹਯੋਇ ॥ ਜਨਤੀਨਸੈਤੀਨਪਰਸਮਝਅਰਥਬਹੁਹੋਇ ॥ ੧੧੧੩ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਨਨਰਦਾਰਿਖਬ
 ਚਨਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਮਾਸਦਨਅਪਾਰੇ ॥ ਭੁਖਰੁਪਸੰਤਨਸੰਗਜਾਨੇ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮਮਸੰਤਬਖਾਨੇ ॥ ੧੧੧੪ ॥ ਰੁ
 ਟੰਬਸਖਾਸੁਤਸਰਬਨਿਧਨਾ ॥ ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਜਾਧਸੰਗਮਾਨਾ ॥ ਪੁਪਦੀਪਸੰਤਨਸੰਗਪੁਜੇ ॥ ਭਿਗਰੇਗਰਸਜਾਨਨਦੂਜੇ ॥
 ੧੧੧੫ ॥ ਚੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਸੁਖਸਰਬਮਮੋਭਉਪਮਅਨੁਪਾ ॥ ਸੁਨਨਰਦਮਨਹਰਖਮੋਹਕੋਮੋਹਤਮਕੁਪਾ ॥ ੧੧੧੬ ॥ ਬਹੁਉਸ
 ਤਤਿਗੁਰਕੀਕਰੀ ॥ ਸੁਰਬਿਨਤੀਪੁਨਗਾਇ ॥ ਹੋਨੇਦੁਸਟਪ੍ਰਭਦੇਰਤਜਸੁਰਮੰਡਲਦੁਖਪਾਇ ॥ ੧੧੧੭ ॥ ਚੈਪਈ ॥ ਸੀਗੁ
 ਰਕਹਾਚਿਤਨਹਿਕੀਜੈ ॥ ਸੁਰਸੀਦੇਸਕਹਿਪੀਰਜਲੀਜੈ ॥ ਰਹੇਨੈਨਾਦਿਨਜੁਧਮਝਾਰਾ ॥ ਹੋਨੇਦੁਸਟਦਿਜਯੋਨਸੰਘਾਰਾ ॥ ੧੧
 ੧੮ ॥ ਨਰਦਸੁਨਮਨਮੈਸੁਖਪਾਏ ॥ ਲੈਅਇਸਗੁਰਸੂਰਗਸਿਧਾਏ ॥ ਸਭਦੇਵਨਸੇਕਹਾਸੁਨਾਇ ॥ ਦੁਇਦਿਨਗਏਦੁ
 ਸਟਬਹੁਪਾਇ ॥ ੧੧੧੯ ॥ ਚੈ ॥ ਸਨੇਸਨੇਹਰਭਾਰੋਕਧਰਾਬਿਪ੍ਰਸੁਖਦਾਇ ॥ ਸੁਰਮੰਡਲਮਨਹਰਖਧਰਥਾਜੇਅਧਿਕਬ
 ਜਾਇ ॥ ੧੧੨੦ ॥ ਚੈ ॥ ਅਬੋਸੁਰਨਿਸਾਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਦਯਾਸਿੰਘਕਰਚਰਿਤਮਹਾਈ ॥ ਨਿਸਾਬਿਰਾਇਭੋਰਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਸੁ
 ਫੇਭਾਈਮਨਸੁਖਪਾਏ ॥ ੧੧੨੧ ॥ ਗੁਰਆਇਸਲੈਦੇਉਪਧਾਰੇ ॥ ਬੀੜਭਰਮਨਕੋਤਕਸਾਰੇ ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸਕਾਵਿ
 ਜਾਨੇ ॥ ਬਿਨਤੀਮਮਸੰਤਨਪਹਿਮਾਨੇ ॥ ੧੧੨੨ ॥ ਛਿਮੋਭੂਲਮੋਹੀਪ੍ਰਭੂਜਨਤੁਛਜਗਜੀਵਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਸੁਵਨੀਸੁਨਪ
 ਰਮਦਯਾਸੁਖਸੀਵਾ ॥ ੧੧੨੩ ॥ ਕਹਤਨਾਮਕਵਿਅਪਨੇਲਜਤਅਧਿਕਅਜਨਾ ॥ ਬਰਨਤਸਾਹਬਨਾਮਕੋਕੈਸੇਨਾਮਬ

ਖਨ) ੧੧੮੪) ਬਾਰਬਾਰੇਰੀ ਬਿਨਤ ਦਸਨਦਸਪਛਨਾ ਖੇਦਨਿਵਾਰੇ ਮੋਹਮਨਦੀ ਜੋਗਰਜਸੁਦਨ) ੧੧੮੫) ਇਹਧਿਖਾਇ
ਪੁਰਨਭਯੋਪਕੈਭੈਣਿ ਚਿਤਧਾਗਾ ਅਛਤਤਨਫਲਚਾਰਲਹਿਗੁਰਕੇਧਾਮਪਧਾਰ) ੧੧੮੬) ਭੁਨੇਸੀਤਅਗੋਕਥਾਮੁਗਲਸ
ਖਨਸੰਘਾਰ) ਬਹੁਤੁਰਕਨਸੇਹੰਤਕਰੈਸੀ ਗੁਰਜੁਧਮਝਾਰ) ੧੧੮੭) ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਗਬਿਲਾਸਚਰਿਤਬਰਨਨੰਨਾਮਨਵੰਸ
ਧਿਆਇਮਸਤਸੁਰਮਸਤ) ੮) ਅਫਜ਼ਾ ਸ਼੍ਰੇਯਾ) ਬੀਦਨਕੈਕਰਜੋਰਦੇਉਗੁਰਨਕਜੀਪਦਕੰਜਉਦਾਰੇ) ਕੀਦਮਿਗਿੰਦ
ਕੀਏਖਸਿਧਅਵਿਧਰਸਿਧਜਸੰਪ੍ਰਗਟਾਰੇ) ਐਸਗੁਰੂਦਸਵੰਨਪਦਾਰਜਗੀਧਸਭੀਦੁਖਟਾਰੇ) ਸੰਪੁਟਹਾਥਨਮੋਖਖੋਸੇ
ਕਵਸੰਗਤਪਾਦਸਹਾਇਤਥਾਰੇ) ੧੦) ਸਰਦਮਾਤਾਬਿਮਲਮਤਬਾਰੀਬਾਰਪ੍ਰਦਮਾ) ਗੁਰਜਸੁਸਿਧਸਮਾਨਹੈਤੁਲਹਾਤੁ
ਮੋਰਨਾਮਾ) ੨) ਪਰਮਚੰਡਗੁਰਜਤਕਬਰਨੇਬਾਹਪ੍ਰਸੰਗਾ) ਸਿਧਤਹਜਜਬੈਠਖੁਖਕਹਤੁਮਕਥਪ੍ਰਸੰਗਾ) ੩) ਮਨੀਸ਼ਿ
ਧਜੀਵਾਚਾਏ) ਗੁਰਗਤਸਿਧਸੁਨਚਰਿਤਰਸਾਲਾ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਕੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ) ਬੁਢਾਭਾਈਜਬੈਸਿਧਾਏ) ਪੀਛੈ
ਸਤਿਗੁਰਜੈਸਕਰਾਏ) ੪) ਬੈਠਾਈਕੀਤਏਕਲੇਜਾਈ) ਕੋਇਨਨਿਕਟਦਾਸਤਬਭਾਈ) ਨਾਰਦਪਠੀਕਲ੍ਹਾਨਿਜਨਾਰੀ)
ਆਇਗੁਰੂਫਿਗਾਬੀਦਨਧਾਰੀ) ੫) ਦੋਹਰਾ) ਭੁਲੇਵਾਲਾਬਿਸਾਲਤਨਦੀਰਘਭੁਜਪਦਜਾਨਾ) ਝੰਡੂਜੋਗਨੀਸੰਗਮਿਲ
ਜੈਜੈਕੀਨਬਖਾਨ) ੬) ਸ਼੍ਰੇਯਾ) ਕਛੂਪੁਸਕਾਇਪ੍ਰਭੂਮੁਖਪੀਕਜੋਕੇਮਲਬੈਨਕਹੋਕਿਮਾਈ) ਭਾਂਹਿਬਿਨਤੀਕਰਐਸਕ
ਹਪ੍ਰਭੋਮੋਹਭੁਨੇਪਤਪਾਸਪਠਾਈ) ਆਇਭੁਲੈਤੁਮਰੀਭੁਖਸਾਗਅੰਗ੍ਰਹਕਾਜਕੀਏਅਰਘਾਈ) ਐਰਤੁਰੰਗਾਅਪਾਰਲੀ
ਓਅਬਆਇਸੋਹਾਇਕੋਰੰਮਨੁਲਾਈ) ੭) ਦੋਹਰਾ) ਦਯਾਸਿਧਹਰਖੇਤਬੈਦਯਾਸਿਧਭੁਖਰਾਸਾ) ਕਰਪੀਕਜਮੁਖਫੇਰਕੈ
ਕੀਨੋਬਚਨਪ੍ਰਕਾਸ) ੮) ਗੁਰਗਫੀਦਾ) ਕਹੋਬੈਨਐਸੋਕਰੋਬਾਤਸੋਈ) ਹਨੇਦੀਨਦੇਖੀਜਿਤੀਭੁਧਰੇਈ) ਦਿਨੀਤੀਨਯਾਐ
ਨਹੀਦੇਰਕੀਜੋ) ਰਿਦੈਸਾਹਵਾਸਅਬੈਜਾਇਕੀਜੈ) ੯) ਰਿਦਾਪ੍ਰੇਰਤਾਂਕਾਖਿਲੋਜੋਸਿਕਾਰਾ) ਗੋਰੰਬਜਬਾਂਕਾਮਚੈਭੁਧਰ

ਰਾ॥ ਕਲ੍ਹ ਬੈਨ ਮਾਨੇ ਤਦੰ ਤਾਂ ਹਿਧਾਈ॥ ਬਸੀ ਸਾਹ ਅੰਨੇ ਰਿਦੇ ਖੋਭੁ ਪਾਈ॥ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਲ੍ਹ ਕੀ ਨ ਨਾਰਦ ਤਬੈ ਸੀਗਤ ਪੇਰੀ ਜਾਇ
 ਅਹਿ ਨਿਸਚਾ ਲੈ ਖੋਭੁ ਮਨ ਕਬਹੂ ਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇ॥ ੧੧॥ ਚੌ॥ ਸੀਗਰ ਰਚੇ ਬਾਹੀ ਮੈ ਭੁਰੀ॥ ਜਨ ਕਮਲ ਸਮਲੇ ਪੁਨਧਾਰੀ॥
 ਤਨ ਕਰੀ ਤਰਿਦੇ ਨੀਜ ਰੂਪਾ॥ ਸਦਾ ਅਟਲ ਟਲ ਨਾਹ ਅਨੁਪਾ॥ ੧੨॥ ਤੀਨਾ ਬਿਖਾਹੇ ਮੇਦਿ ਨਤ ਬਰੇਹਾ॥ ਨਰ ਨਾਰਿਨ ਮਨ ਅਨੀ
 ਦਲੇਹਾ॥ ਜਿਤ ਕਜਗਤ ਕੀਰੀ ਤਹੁਇ ਆਈ॥ ਤੇਲ ਬਟਨਾ ਦਿਕਸੁ ਕਰਵਾਈ॥ ੧੩॥ ਦੋ॥ ਕਬਲ ਕੀ ਸੀਗਤ ਅਈ ਮਨ ਮੈਚ॥
 ਹਅਪਾਗਾ ਜਾਇ ਦਰਸਹ ਮਅਬ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕਰਤਾਰ॥ ੧੪॥ ਭੁੰਗਾ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਜੀਤੀ ਦੁਖਤ ਅਕਾਲਾ॥ ਸੀਸ ਤਿ
 ਗੁਰਤ ਹਿੰਬੈ ਠਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧੫॥ ਕਬਿਤਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਾਣੀ ਕਬਲ ਕੇ ਸਿੱਖ ਪਾਈ॥ ਸਭੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੀ
 ਚਾਹਚੇਤੁ ਰੀਹੈ॥ ਬੰਜਲਾ ਲਹੀਰ ਨਾਮੇ ਮੁਹਰਨ ਕੇ ਬਾਲ ਭਰੇ ਭੂਲੀ ਬਹੁ ਮੇਵਨ ਕੀ ਰਿਟ ਅਗੋਧ ਰੀਹੈ॥ ਅਨੰਦ ਮਨ ਭੁਮੇ
 ਗਯੋ ਚਿਤ ਕੋ ਕਲੇਸ ਸਤੁ ਅੰਚਰ ਗਾਰੂਹਤਿ ਨੈ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਕਰੀਹੈ॥ ਮੇਰਾ ਧਾਨ ਲਸਗਾ ਸਿੱਖ ਨ ਕੇ ਦੂਰ ਕੀ ਚਿਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਿਹਾਲ ਸੀਗਤ ਸੁਕਰੀਹੈ॥ ੧੬॥ ਦੋ॥ ਘੁਰੁ ਜੀਐ ਸਵਿਚਾਰਿ ਯੋ ਕੋਤ ਕੋਰੈ ਉਦਾਰਾ॥ ਛੁਪਾਵਨ ਸੀਗਤ ਸ
 ਭੈ ਜਾਮ ਦੁਇ ਦਿਵਸ ਨਿਹਾਰ॥ ੧੭॥ ਦੋ॥ ਮੇਦੀ ਪਠ ਮਾਯਾ ਰੀਜਾਂ ਤੇ ਬਚਨ ਨਮਨਾ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਪੁਰੋਕਤ ਕੀ ਸਾਹਿਬ ਸਕ
 ਲ ਜਹਾਨ॥ ੧੮॥ ਚੌ॥ ਨਿਕਟ ਬੇਲਾਇ ਕਸਿਖ ਤਬਲੀ ਨੋ॥ ਕਹਸੀ ਦੇਸ ਮੰਦੂ ਪਠਦੀ ਨੋ॥ ਮਾਤ ਦੋ ਮੇਦੀ ਪੈਚਲ ਅਯੋ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹਾ ਸੁਤਿ ਨੈ ਚੁਨਾਯੋ॥ ੧੯॥ ਮਾਤ ਜੀਤ ਬੰਧੈ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ॥ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਪਕਵਾਨ ਮੰਗਵਾ॥ ਮਾਤ ਜੀਤ ਬਕਹ
 ਯੋ ਚੁਨਾਇ॥ ਸਗਨ ਕੀਏ ਬਿਨ ਦਯੋ ਨ ਜਾਇ॥ ੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਗ ਕੀ ਇਹ ਮਿਰਜਾ ਦੇਹੈ ਚੁਨੀ ਮੈਦੀ ਨਦ ਪਾਲਾ॥ ਸਗ
 ਨ ਕੋਰੇ ਗੀ ਮੈਜ ਬੈਤ ਬਦੇਵੇਂ ਤਤ ਕਾਲਾ॥ ੨੧॥ ਚੌ॥ ਤਬੈ ਸਿੱਖ ਫਿਰ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਯੋ॥ ਮਾਤਾ ਕਯੋ ਸੁਤੁ ਹਿ ਚੁਨਾਯੋ॥
 ਫਿਰ ਗੁਰ ਕਯੋ ਸਿੱਖ ਕੇ ਪਾਈ॥ ਜਾਇ ਸਿਤਾ ਬਲਾ ਚਿਮਿਠਾਈ॥ ੨੨॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਫਿਰ ਕਛੂ ਨਦੀ ਨੋ॥ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ

ਮਨੋਕੋਪਸੁਕੀਨੋ॥ਤੀਜੀਬੋਰਸਿੱਖਚਲਿਗਯੋ॥ਮਾਤਾਜੀਇਮਉਤ੍ਰਦਯੋ॥੨੩॥ਦੋ॥ਦੋਇਬਾਹਮੇਦਿਨਰਹੇਆਵਤਜੀਵਅਪਾ
ਰਾਅਬੈਮਿਠਾਈਬੰਟਹੋਕਿਅਦੇਵੋਤਿਨੈਬਿਚਾਰਾ॥੨੪॥ਚੋ॥ਸਤਿਗੁਰਮਨਮੈਕੂਧਰਭੁਏ॥ਐਸਸਰਾਪੁਤਬਦੇਵਤਭੁਏ॥
ਤੁਮਸਿੱਖਨਨੁਹਿਦਈਮਿਠਾਈ॥ਖਵੈਗੇਸੁਮਲੇਛੁਬਨਾਈ॥੨੫॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਮਨਮੈਸਾਬਿਚਰੇ॥ਸਿੱਖਮੈਕੋਰੈਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇ
ਸਿੱਖਏਕਹਲਵਾਈਆਯੋ॥ਭਾਂਤਭਾਂਤਪਕਵਨਲਿਆਯੋ॥੨੬॥ਦਯਾਸਿੰਧਮਨਹਰਖਸੁਲੀਨੋ॥ਸਭਸਿੱਖਨੋਕਬਾਂਟਸੁਦੀਨੋ
ਦੁਇੰਜਾਮਦੁਇੰਘਰੀਗਯੋਦਿਨਾ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਦਾਕੀਨਸਭਸਿੱਖਨ॥੨੭॥ਨਿਜਨਿਜਆਸ੍ਰਮਜਤਭੁਏ॥ਸਤਿਗੁਰਪ
ਲੰਘਪੈਢਤਬਗਏ॥ਦੋਇੰਘਰੀਵਿਸ੍ਰਾਮਕੀਓਜਬਾ॥ਦੀਨਨਾਥਉਠੇਹਰਖਤਤਬਾ॥੨੮॥ਦੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਤਿਕੋ
ਤਕੀਕਉਤਕਕਰਤਅਪਾਰਾ॥ਜੇਸਸਹਸਾਜਿਹਬਾਧਰੀਤਉਨਪਯੋਪਾਰਾ॥ਜੈਯਾ॥ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਵਿਚਾਰਕੀਓਮਨਦੁ
ਸਟਨਕੀਜੜਕਟਸਟੋਂ॥ਤੁਰਕਸੰਘਾਰਉਬਾਰਸੁਸਿੱਖਨਮੇਧਕਾਰੁਰਸੁਅਜਹਟੋਂ॥ਦਾਸਰਖੀਜਿਮੇਰਾਖਸਮਾਰਮ
ਲੇਛੁਸੰਘਾਰਸਭੀਭੁਗਟੋਂ॥ਬਿਜਾਕਰਪਾਨਸਿਕਾਰਚੜੇਗੁਰਸਾਥਕਾਉਂਦੁਠਾਟਠਟੋਂ॥੨੯॥ਦੋ॥ਘੋਰਾਪਰਸਤਿਗੁਰ
ਚੜੇਸਸੜਅਸੜਗਹਿਹਾਥਾ॥ਕਰਦਹਨਬਾਜਾਬਿਰਾਜਹੀਸਭੀਭੁਰਭੁਏਸਾਥਾ॥੩੦॥ਚੋ॥ਸਤਿਗੁਰਤਲੇਬਾਜਭੁਰ
ਕਰਨੀ॥ਅਗਾਇਵਜਰਤਪਰਤਪਗਧਰਨੀ॥ਨਨਾਗੁਨਨਹਿਜਤਬਖਾਨੇ॥ਨਿਦਰਪਵਨਜਨੁਚਹੋਉਤ੍ਰਨੇ॥੩੧॥
ਕੁਹੀਭੁਹੀਭੁਰੇਘਨੇ॥ਚੀਤੇਸੁਅਨਨਜਾਹੀਗਨੇ॥ਸਭੈਭੁਰਲੀਏਬਾਜਅਪਾਰਾ॥ਐਸੇਸਤਿਗੁਰਚੜੇਸਿਕਾਰਾ॥
੩੨॥ਦੋ॥ਗੁਮਟਾਲਾਕੀਭੁਹਮੈਖੇਲਤਅਧਕਾਸਿਕਾਰਾ॥ਜੀਵਨੀਤਮਾਰੇਸਭੀਗਏਸੁਸ੍ਵਰਗਅਪਾਰਾ॥੩੩॥ਚੋ॥ਚੀ
ਤੇਸੁਅਨਭੁਮਿਗਗਹਾਏ॥ਜੁਹੀਬਾਜਪੰਛੀਗਹਿਲਿਆਏ॥ਰੁਚਰਭੁਤਨਪਰਚੜੇਬਿਬਾਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਜਹਮਰੇ
ਬਨਾ॥੩੪॥ਇਹਬਿਧਖੇਲਮੇਥਹਤਸਿਕਾਰਾ॥ਮਾਰੇਰੋਝਰੀਛੁੜੀਖਾਰਾ॥ਮਾਨੁਖਬਪੁਕਰਅੰਗੀਕਾਰਾ॥ਸ੍ਰਮਤਭੁਏਸਤਿ

ਹਰਕਰਤਾਰ॥ ੩੬॥ ਤਬੋਸਿਖਕੋਕਹਿਯੋਬੁਝਾਈ॥ ਈਹਾਂਛਾਵਨਾਦਿਸਟੀਅਈ॥ ਹਬਜੋਰਸਿਖਐਸਉਚਾਰੋ॥ ਦੁਇਪੀਪ
 ਰਮਹਾਂਗਾਜਨਿਹਾਰੋ॥ ੩੭॥ ਜਰੇਸੁਪੀਪਰਨਿਕਟਿਨਅਵੈ॥ ਕੁਸਮੀਭੂਤਸਭੀਹੁਇਜਾਵੈ॥ ਅਬਵਹੁਪੀਪਲਜਰੇਦਿਸਟ
 ਹੀ॥ ਗੁਮਟਾਲਾਹੋਦਪੀਪਰਨਹੀ॥ ੩੮॥ ਦੋ॥ ਈਹਾਂਗਾਥਐਸੇਭੁਈਭੁਨਸੀਤਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਸਾਹਜਹਾਂਭੁਲਹੋਰਤੇਖੇਲਨ
 ਚੜ੍ਹਐਸਿਕਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਚੋ॥ ਖੇਲਤਸਿਕਾਰਦੂਰਚਲਿਆਏ॥ ਸਾਹਿਜਹਾਂਮਨਐਸੇਭੁਏ॥ ਪੰਛੀਦੇਖੋਏਕੁਝਕਾਂਥਾ॥ ਬ
 ਜਸੁਪੇਦਛੁਟਿਓਕਰਦਾਂਥਾ॥ ੪੦॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਥਾਜਥਹੁਚੇਟਨਕਰਹੀ॥ ਦੋਰਦੋਰਪੰਛੀਕੋਧਰਹੀ॥ ਸਾਹਜਹਾਂਗਐਆਪਲ
 ਹੋਰਾ॥ ਮੀਰਸਿਕਾਰਦੋਰੇਬੋਜੋਰਾ॥ ੪੧॥ ਦੋਰਾ॥ ਆਵਤਥਾਜਨਿਹਾਰੋ॥ ਸੁੰਦਰਪੰਛੀਸਾਥਾ॥ ਦੁਸਟਿਖੁਲਹਨਸੀਗੁਰੂ
 ਛੋਰਿਐਥਾਜਸੁਹਾਥਾ॥ ੪੨॥ ਭੁਜੀਗਛੁਦਾ॥ ਤਬੋਥਾਜਦੋਰੋਦਯਾਸਿਧਕੋਰੋ॥ ਹਨੀਚੁੰਚਤੀਛੀਲੋਤਾਜਘੋਰੋ॥ ਦੋਉ
 ਥਾਜਬੈਠੇਭੁਕਾਂਥੀਕੁਮਾਰੋ॥ ਸਿਖੰਦੋਰਲੀਨੇਸੁਹਾਥੀਮਝਾਰੋ॥ ੪੩॥ ਦੋ॥ ਸੁੰਦਰਥਾਜਨਿਹਾਰੋ॥ ਸੀਗੁਰੂਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥
 ਥਾਜਪਕਰਿਨਿਜਕਰਲਐਸਿਖਕੋਕਹਿਯੋਨਿਹਾਲਾ॥ ੪੪॥ ਮੀਰਸਿਕਾਰਾਏਤਬੈਠਾਲਤਥਾਜਾਬਿਹਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਿ
 ਬਿਨਤੀਕਰੀਥਾਜਦੇਧੁਤਤਕਾਲਾ॥ ੪੫॥ ਚੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਥਐਸਉਚਾਰਾ॥ ਚੇਰੀਲੀਨਨਥਾਜਤੁਮਾਰਾ॥ ਹਮਪਹਿਠੇ
 ਜੋਸੀਅਕਾਲਾਕਤਕੇਭੁਮਹੋਰੁਏਬਿਹਾਲਾ॥ ੪੬॥ ਮੀਰਸਿਕਾਰਬੇਲਤਕੁਪਥੈਨਾ॥ ਥਾਜਸਾਹਦੇਲੀਜਹਿਐਨਾ॥ ਤਾਕੇ
 ਥਾਜਤੁਰਤਹਮਦੀਜੈ॥ ਬਿਥਕਸਟਨਹਤਨਪਰਲੀਜੈ॥ ੪੭॥ ਦਯਾਸਿਧਬੇਲੇਤਥਥਚਨਾ॥ ਦੋਲੀਪਤਿਪਹਿਗਏਨਜ
 ਚਨਾ॥ ਐਤ੍ਰਿਸਰੀਹਮਕਾਟਨਕਰੈ॥ ਸੀਅਕਾਲਟੇਕਮਨਧਰੈ॥ ੪੮॥ ਮੀਰਸਿਕਾਰਤਥਭੁਏਬਿਹਾਲਾ॥ ਦੋਰਲੋਹੋਰਗਏ
 ਤਤਕਾਲਾ॥ ਥਾਦਸਾਹਅਗੇਭੁਏਠਾਢੇ॥ ਨਿਕਸਨਥਚਨਕੋਧਕੇਥਾਢੇ॥ ੪੯॥ ਹਜਰਤਥਾਜਗੁਰੂਗਹਿਲੀਨੋ॥ ਹਮਕੋ
 ਤਸਥਹੁਤਤਿਨਦੀਨੋ॥ ਭੁਮਹੋਰੁਏਤਿਨੋਕੁਨਕੀਨੋ॥ ਪਕਰਥਾਜਹਮਕੋਦੁਖਦੀਨੋ॥ ੫੦॥ ਦੋ॥ ਥਾਦਸਾਹਪੀਰਜਦੀ

ਚਿਨ੍ਹਿਸੈਨੀਕਰਹਾਥਾ ਸੈਨਬੁਲਾਈਆਪਨੀਬਹੁਤਕੁਪਕੇਸਾਥਾ॥੫੧॥ਏਕਪਠਨਸੁਰਹੁਤੇਮੁਗਲਸਖਾਂਤਿਹਨਾਮਾ॥
 ਹਥਜੇਰਠਾਂਢੁਭਯੋਥਾਦਸਾਹਕੇਕਾਮਾ॥੫੨॥ਥਾਦਸਾਹਥਾਮੁਹਿਦੀਜੈਆਪਨੀਸੈਨਸਾਥਮਮਕੀਜੈ॥ਜਾਇ
 ਗੁਰੂਸੇਜੁਧਮਚਾਵੈ॥ਸਭੁਕੇਮਾਰਥਾਜਗਹਿਲਿਅਵੈ॥੫੩॥ਸਪਤਸਹਿਸਸੁਰਮਮਸੰਗਾ॥ਸੈਰਸੈਨਤੁਮਦੇਹੁਅਭੰਗਾ
 ਮੁਗਲਸਖਾਂਕੇਬੈਨਸੁਨੇਜਥਾ॥ਭੁਯੋਪਸੰਨਥਾਦਸਾਹਤਥਾ॥੫੪॥ਸਿਰੇਪਾਉਤਾਕੇਤਬਦੀਨੋ॥ਨਿਜਸੁਰੇਦੋਬਿਦਾਸੁ
 ਕੀਨੋ॥ਇਹਬਿਧਿਚਢਯੋਖਨਹਿਕਰਾਈਹਾਂਸਹਿਬਖੇਲਸਿਕਾਰਾ॥੫੫॥ਦੋਇਘਰੀਦਿਨਰਹਯੋਜਨਤਥਾ॥ਰਾਮਦਾ
 ਸਪੁਰਆਏਗੁਰਤਥਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਥਾਅਗਮਾਕਰੀ॥ਸਭੈਸੁਰਜਾਣੇਨਿਜਘਰੀ॥੫੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਸੀਸਤਿਗੁਰਬੈਠ
 ਤਉਏਬ੍ਰਿਗੋਤਖਤਅਕਾਲਾ॥ਸੇਦਰਸੁਨਿਗਹਿਰਾਸਕੇਜਾਪਸੁਸ੍ਰੀਅਕਾਲਾ॥੫੭॥ਅਖਿਲਾ॥ਭ੍ਰਿਵਲਗਯੋਦੀਵਨਬਹੁ
 ਤਮਨੁਭਵਹੀ॥ਮਨਥਾਛੋਜੇਕਰੈਸਭੈਫਲਪਾਵਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਫੇਰਤਥਾਂਨਸੁਚੁਦਕੀਧਥਕੋ॥ਹੋਚਹਤਕਰਯੋਨਿਦ
 ਨਮਲੇਛੁਸਿਘਾਰਕੋ॥੫੮॥ਦੋ॥ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਹਰਖਤਭੁਯੋਪੁਪਸੁਦੀਪਜਗਾਇ॥ਸਸਕੁਨਕੀਪੁਜਾਕਰੀਮਨਮੇਹਰ
 ਖਬਢਾਇ॥੫੯॥ਏਕਘਰੀਪੁਜਾਕਰੀਦਯਾ॥ਸਿਧਰਦਧੀਰਾ॥ਫਿਰਤਿਹਤੇਬਾਨੀਭੁਈਹੋਨੇਦੁਸਟਹੋਬੀਰਾ॥੬੦॥ਦੋ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਰਤਨਸੁਨੇਲਾਗੇ॥ਸਭੈਸਿੱਖਗੁਰਰਸਮਹਿਪਾਗੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਆਗਮਾਤਥਕਰੀ॥ਸਭੈਸੁਚੇਤਰੋਹੇਨਿਜਘਰੀ
 ੬੧॥ਚਾਰਘਰੀਨਿਸਬੀਤੀਜਥੈ॥ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਧਾਰਕਹਿਲਾਂਗੀਤਥੈ॥ਰਾਗੀਭੋਗਸਥਦਕਾਪਯੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਮਨਹਰ
 ਖਬਢਾਯੋ॥੬੨॥ਭੋਜਨਕੀਨਾਗੁਰੂਜੀਮਨਮੇਹਰਖਬਢਾਇ॥ਕੀਰਤਨਸੇਹਲਤਥਸੁਨਯੋਆਨੰਦਚਿਤਅਧਿਕਾਇ
 ੬੩॥ਦੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਨਿਜਮਹਲੀਗਾਏ॥ਭ੍ਰਿਵਰਪਲੰਘਾਬਿਰਾਜਤਭੁਏ॥ਦਾਸਨਤਬੈਨਿਵਾਇਓਮਾਥਾ॥ਬੁਜਨ
 ਚਾਪੀਕਰਹਿਤਸਾਥਾ॥੬੪॥ਕਬਿਭੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿੱਖਕਿਸੀਸਮੇਨਿਜਸੇਜਪਿਖਸੁਭਘਰੀਜਨਾਇਕਉਦਮਉਠ

॥੨॥

ਯੋਹੈ ਕਟਪਰਮਾਨਾਈ ਕਿਲੇਭੀ ਤਮਨਭਾਈ ਛਤਕੇਨ ਮਿਤਬਲੇਬਹੁਤਲਿਅਯੋਹੈ ਤਖਤਬਨਯੋਹਿਪਾਸਿਧਮਨਭਾ
ਯੋਤਹਾਂ ਕਰੈਜੇਦੀਦਾਰਭੁਵੇਕਸੇਪਲਯੋਹੈ ਮਹਿਮਾਨਕਰੀਜਾਇਤੁਛ ਮਤਿਮੇਰੀਆਇਗੁਰਕੇਤਖਤਪਿਖਬਾਸਵਲੁਭ
ਯੋਹੈ ॥੬੫॥ ਕਿਤਕਾਜਿਖੇਰਕਰੈਤਿਸੀਦੁਰਗਕੇਬੀਚਾ ਪਵਨਬੁਹਾਰਤਆਪਤਹਬਾਸਵਾਮੀਮਿਤਸੀਚਾ ॥੬੬॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਿਤਐਸੇਭੁਯੋਭੁਨਤਾਂਹਿਕੀਗਾਥਾ ਪੁਗਲਸਖਾਂਤਬਹੀਚੜ੍ਹਐਬਹੁਤਕੁਧਕੇਜਾਥਾ ॥੬੭॥ ਚੋਸਭੀਸਿਖਮਿਲਬੈਠੇਤਹ
ਧਰਮਸਾਲਗੁਰਕੀਹੈਜਹਾਂਸਭੀਸਿਖਮਨਐਸਾਦਿਚਰੇ ਸਤਿਗੁਰਪਾਟਿਪਾਟਿਜਾਨਨਹਾਰੇ ॥੬੮॥ ਹਮਰੋਧਰਮਭੇਦਸ
ਭੁਦੀਜੈ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਚਾਹੈਸੇਕੀਜੈ ॥ਸਹਿਮਲੇਛਕਾਨਾਸਕਰੈਗੇ ॥ਹਮਰੋਚਿਤਸੰਤਾਪਹਰੈਗੇ ॥੬੯॥ ਸੀਧਿਮਾਸਮੇਦਿਚਰ
ਅਸਵਾਸੀਸਿਖਲਹੈਗਾਨਿਜਾਬਿਨਤੀਪਤੀਆਲਿਖੀਦਾਇਆਸਿਧਕੀਓਗਾ ॥੭੦॥ **ਸੂਲਨਾਛੰਦਾ** ਦੂਤਤੁਮਦੇਗਬਿਧ
ਜਾਇਸੀਗੁਰਕਹੈਚੜ੍ਹਿਓਮਾਲੇਛਸੰਗਾਸੁਰਲੀਨਾ ॥ਆਪਪਕਰਹਾਬਿਯਾਰਤਿਪਾਰਹੁਇਲਰਨਕੋਜੁਧਕਾਤਾਹਿਮਨਮ
ਤਕੀਨਾ ॥ਚੜ੍ਹੀਸੈਨਮਲੇਛਨਹਿਰੂਰਤਹੈਕਿਸੀਭਿਜਾਨਸਭੁਬਾਤਤੁਮਨਾਬਦੀਨਾ ॥ਤੁਮਆਪਪ੍ਰਬੀਨਨਹਿਰੀਨਬਲ
ਕਿਸੀਭਿਲਿਖੀਵਹਬਾਤਜੇਦਿਸਟਚੀਨਾ ॥੭੧॥ ਚਾਲਿਐਤਬਦੂਤਪਾਇਅਤਿਪਵਨਕੇਬੇਗਸੇਪਰੀਚਾਰਤਬਜਾਮਾਇਕਰੈ
ਨਜਾਈ ॥ਅਭਿਰੈਨਅੰਧੇਰਕਛੁਦਿਸਟਨਾਵਤੋਪੜਤਗੁਰਮੰਤਕਛੁਭੈਸਪਾਈ ॥ਅੰਗਸੀਸਤਿਗੁਰੁਜਾਇਪਾਤੀਧਰੀ
ਕਹੋਜੇਸਿਖਬਚਖੁਖਸੁਨਾਈ ॥ਬਾਤਭੁਨਤਅਨੰਤਮਨਮਾਹਿਚਿਤਵਨਕਰੀਨਾਸਮਲੇਛਾਚਿਤਐਸਾਐ ॥੭੨॥ ਦੋ
ਸਰਬਕਾਮਪੂਰਨਕੀਏਤਿਸੀਦੂਤਕੇਆਪਾਸਭਾਬਿਧਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭਪਾਟਿਪਾਟਿਰਹੇਬਿਆਪਾ ॥੭੩॥ ਸਾਹਜਹਾਂਪਤੀ
ਲਿਖੀਪੁਗਲਸਖਾਂਕੀਓਗਾ ॥ਬਾਜਸਹਿਤਲਿਅਵੇਈਹਾਂਸੀਗੁਰਸਭਾਸਿਰਮੋਗਾ ॥੭੪॥ **ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ** ਚੜ੍ਹਐਆਪਖਾ
ਨੰਮਹਾਕੋਪਧਾਰੇ ॥ਲਈਸੰਗਸੈਨਾਸੁਮਾਰੈਉਚਾਰੇ ॥ਬਡੀਰੈਨਅੰਧੀਖੁਰੈਪੂਰਉਠੀ ॥ਮੌਨੇਫਾਗਖੇਲੇਪਿਸਾਚੀਕਰੂ

ਠੀ॥ ੧੫॥ **ਸ੍ਰੀ** ਤਬ ਬਾਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਭਈ ਨ ਭੁਤੇ ਮਲੇ ਛਾਨਿ ਸੀ ਤਿਨ ਬਤ ਉਚਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਜੀ ਪਕ ਜੁ ਬਾਇ ਕੋ ਤੁਭੈ ਕੋ ਤਛੋਰ
 ਤੋ ਅਬਾ ਸਿੰਘ ਗਵਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਰ ਕੇ ਹਰ ਸੀ ਗਾ ਕੋ ਹੋ ਕਰਤਾਰੀ॥ ਲਾਖ ਸਿਮਰਨੁ ਗੋਪ ਲਮੇ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ
 ਜਬੈ ਬਨ ਦੇ ਤਾਇਖਾਰੀ॥ ੧੬॥ **ਦੋ** ਬਾਨੀ ਸੁਨਤ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕੀਨੋ ਕੂਧ ਮਲੇ ਛਾ॥ ਅਯੋਕਾਲ ਨ ਹੋਟ ਤਹੈ ਅੰਤ ਨ ਲੇਵ ਤਸੇ ਛ
 ੧੧॥ **ਦੋ** ਦੋਇ ਜਾਂ ਮਨਿ ਸਬੀ ਤੀਜ ਬੈ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਪਰ ਪਹੁਚੇ ਤਬੈ॥ ਸਭੀ ਬੈਠ ਮਿਲ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨੋ॥ ਦਾਗੁ ਸਿੱਕ ਬਾਂਟ ਸੁਦੀਨੋ
 ੧੭॥ **ਦੋ** ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਰਹੇ ਨਵੀਨ ਦੁਰਗ ਕੇ ਮਾਂਹਿ॥ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਸ ਬਚ ਭਾਖੇ ਤਾਂਹਿ॥ ੧੮॥ **ਦੋ** ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਅ
 ਬ ਕੋਰੇ ਉਪਾਈ॥ ਸੈਨਾ ਬਡੀ॥ ਮਲੇ ਛਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਤਬ ਅਸ ਉਚਾਰੀ॥ ਅਕੀ ਗੜ ਤੁਮ ਕੋਰੇ ਸਵਾਰੀ॥ ੨੦॥
 ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਉਚਾਰੀ ਕੋਟੀ॥ ਲਠੈਂ ਪਾਹ ਮਾਕਿ ਸਕੀ ਓਟੀ॥ ਦਾਗੁ ਤੇ ਪਨ ਹੀ ਹਮ ਸੀ ਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਤੁਮ ਬਚਨ ਅਭੰਗਾ॥ ੨੧॥
 ਦੀਨਾ ਬਕਹੋ ਅਸ ਬੈਨਾ॥ ਮਨ ਮੈ ਹੋਵੁ ਤੁਮ ਨਿਹ ਚੈਨਾ॥ ਲੋਹ ਕੋਟ ਭੀ ਤੁਮ ਕੀਨੀ॥ ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਮਤਿ ਕਰਹੋ ਛੀਨੀ॥ ੨੨॥
 ਸੇਰਨਾ॥ ਬਲੇ ਤੇ ਪਹ ਮਕੀ ਨ ਧੁਰ ਪੁਰ ਮਾਂਗੇ ਤਿਸੈ॥ ਸਿੱਛਾ ਅਸ ਗੁਰ ਦੀ ਨ ਅੰਗ ਸੀ ਗਤੁ ਮਰੇ ਬਸੈ॥ ੨੩॥ **ਤੁਜੀ ਗਛੀ** ਤਬੈ ਦੋਰ
 ਅਕੀ ਮਹਾ ਕੋਟ ਕੀਨੋ॥ ਬਲੇ ਤੇ ਪਕੀਨੀ ਗੁਰੂ ਬੈ ਨ ਚੀਨੋ॥ ਤਬੈ ਧੁਰ ਪੁਰੇ ਸਿਖ ਤੋ ਪਛੋੜੀ॥ ਮਲੇ ਛੀ ਸੁਸੈ ਨ ਚੜੀ ਹੋਇ ਕੋੜੀ॥
 ੨੪॥ **ਤੋ** ਤੋ ਨ ਠਾਂ ਜੀ ਗੁਰੀ ਅਪਾਰੀ॥ ਮਹਾਂ ਰੈਨ ਅਪੀ ਸਕੈ ਨ ਸੀਭਾਰੀ॥ ਤਬੈ ਦੋਰ ਸੈਨਾ ਕੋਰੇ ਅਪਹ ਲਾ॥ ਸਬੈ ਤੋ ਪਲੇਵੇ ਇਨੈ ਕੋ
 ਟਮਲਾ॥ ੨੫॥ **ਦੋ** ਸਿਖ ਮਨ ਮੇ ਸਾਵਿਚਾਰਿ ਓਆਈ ਸੈਨ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਇਹ ਜਾਇ ਨਿਰੋਕੋਂ ਇਹਾਂ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੨੬॥
 ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਗੁਰ ਤਖਤ ਕੋ ਨਿਕਸ ਬਾਹਰਿ ਭੇਠਾਂਢਾ॥ ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀ ਦੇਖ ਕੈ ਸਿੱਖ ਨ ਕੂਧ ਸੁਭਾਢਾ॥ ੨੭॥ **ਦੋ** ਚਪਰ ਚਲਾ ਸਿ
 ਖ ਅੰਧ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਮਾਰਹੁ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਐਸੇ ਜੁਧ ਭਯੋ ਤਿਹ ਬਾਨਾ॥ ਜੇਗ ਨਿਪੀਵ ਤਰੁਧ ਰਮਹਾਨਾ॥ ੨੮॥ **ਤੂ** ਤਪਿ
 ਸਾਚ ਦੇਹਾਂ ਕਿਲਕਾਰੀ॥ ਸਿਵ ਗਣ ਨ ਚਤਦੈ ਕਰਤਾਰੀ॥ ਨਭ ਮੈ ਸੁਦੀ ਨਿਰਤ ਸੁਕਰ ਹੀ॥ ਜੁਧ ਸੁਖੀ ਬਰਸੁ ਰਾਬਰ ਹੀ॥

੬੬॥ ਇਹਿ ਬਿਧ ਭੁਯੋ ਭੁਯੋ ਸਿੰਘਾ ਮਾ ਪੁਰੇ ਸੁਰ ਸੁਰ ਕੇ ਧਾਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੰਘ ਸਹੀ ਦਹੁ ਇਗਏ ॥ ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀ ਹਰਖ ਤਭਏ ॥ ੬੭॥
 ਦਾ ਨੂਹ ਪਹਿਰਿ ਨਿਸਰਹਾਈ ਤਮ ਅਤਿ ਗਾਏ ਹੋਇ ॥ ਬੀਬਨ ਮੈ ਭੂਲੇ ਟਿਰਹਿ ਪੈਂਤੁ ਨ ਸੁਝੇ ਕੋਇ ॥ ੬੮॥ ਚੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਬ
 ਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰ ਕੇ ਲੇਹੁ ਕਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਸੁਰ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ॥ ਇਕ ਸਿੰਧ ਭੁਜੇ ਐ ਤਿਨ ਕੀ ਚਰ ॥ ੬੯॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਹੋਤੁ
 ਨਿਪਾਰੇ ॥ ਭੁਈ ਬਿਧੀ ਅਸੁਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਭੁਈ ਪਿਰਾਣਾ ਸੁਰ ਭੁਰੀ ॥ ਮਲ ਕਜਾ ਤੀਭੁ ਨੁ ਸੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ੭੦॥ ਪੈਦੇ ਧਾਮ ਸਮੁਰ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਖਲੇਈ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਅਗਮ ਮਮਦੀ ਜੈ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਚਿਤ ਕਛੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ੭੧॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ
 ਨਿਜ ਸੁਰ ਦਿਖਾਰੇ ॥ ਆਦਰ ਸੋ ਨਿਜ ਨਿਕਟਿ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਬੈਠਾਇ ਕੀਤਾ ॥ ਤਿਨ ਸਿੰਧੁ ਛੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ੭੨॥
 ਲੋਹ ਕੇ ਦਮ ਸਿਖ ਜੋ ਰਹੇ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਧਾਮ ਗੁਰ ਗਏ ॥ ਜੇ ਅਬ ਜਤਨ ਕੋ ਹੋ ਸੋ ਕਰੀਏ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਬੀਚ ਬਿਲੀਬ ਨਧਰੀ
 ਏ ॥ ੭੩॥ ਦੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਹਰਖ ਤਭੇ ਸਭ ਸੁਰ ॥ ਸੁਰ ਜਪੈ ਕੀ ਅਬ ਲਕਰੈ ਜਿਉ ਉਲੂਹੈ ਕੂਰ ॥ ੭੪॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਤੁ
 ਮੋਰ ਬਲ ਪਾਈ ॥ ਮਹੈਂ ਹਮ ਸੁ ਮਲੇ ਛਬਨਾਈ ॥ ਕੋਹ ਤਾਂ ਦੋਲੀ ਜੀਗਮ ਚੰਘੈ ॥ ਕੋਹ ਲੋਹ ਰਲੁਟ ਪਰਲੋਘੈ ॥ ੭੫॥ ਸੈਨਾ ਸ
 ਭੀ ਮਲੇ ਛੀ ਹੋਨੇ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਭੀ ਝੁਝੈ ਨਹੀ ਗੋਨੇ ॥ ਪੰਚ ਸੁਰ ਭੁਯੋ ਅਸ ਬਚਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਐ ਸਾ ਬਿਚਾਰੀ ਰਚਨਾ ॥ ੭੬॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਧੀਰ ਜੋ ਸੋਹਮ ਮਾਰੇ ਨੇ ਸਭੀ ਮਲੇ ਛਬਨਾਈ ॥ ਅਬ ਏਹ ਤੇ ਨਿਕਸੈ ਕੋਲੈ ਮੇਦਨ ਸੁਜਾਈ ॥ ੭੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਚਨਾ
 ਖੋ ਸਭ ਸੁਰ ਨੇ ਕਸਾਥਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਚੇਤ ਸਭ ਹੀ ਚਲੇ ਸਸੜ ਅਸੜ ਗਹਿਰਾਥਾ ॥ ੭੮॥ ਨਿਜ ਰਸਨ ਤੇ ਭੁਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ
 ਨਾਥਾ ॥ ਰਾਮ ਸਰਹੋ ਕੁਤੁ ਮਚਲੇ ਕਛੁ ਨ ਲੀਜੈ ਸਾਥਾ ॥ ੭੯॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਮੇਐ ਸਦਿ ਚਰੀ ॥ ਏਹਾਂ ਯੁਧ ਨ ਬਨੈ ਅ
 ਪਾਰੀ ॥ ਮੰਦ੍ਰ ਮੈ ਨਹ ਬਨੈ ਯੁਧ ਯਾ ॥ ਜਾਮਦਾਨ ਮੈ ਹੋਨੈ ਯੁਧ ਯਾ ॥ ੮੦॥ ਸੰਕੁ ਛੰਦਾ ॥ ਅਬ ਨਿਕਸਈ ਹੰਤੋ ਚਲੇਂ ਹਮ ਰਾਮ ਸਰਾਅ
 ਸਥਾਨਾ ॥ ਕੁਟਿ ਬਸ ਭੁਕੇ ਤੋ ਰੋਐ ਸੀਗਾ ਸੁਰ ਦੀਨ ਮਹਾਂਨਾ ॥ ਆਗਿ ਅਸੁਤ ਬਐ ਸੀ ਕਰੀ ਕਛੁ ਧਨੁ ਨ ਲੇਵੇ ਹਾਥਾ ॥ ਯਹ ਭਾਖਦ

ਪਸਤਸਰਚਲੇਪੰਚਦੁਰਲੋਨਿਜਸਾਥਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਪਿਥਮਾਏਤਖਤਭੀਗੋਬੰਦਨਾਬਹੁਬਾਰਾ ॥ ਆਗਿਆਸੁਲੀਨਮਕਾਲਤੇਮਲੇ ॥
 ਕੋਰੋਸੰਘਾਰਾ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰਨਿਸਨਕੋਤਬਕੀਨਸਤਿਗੁਰਜਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮਕੋਚਲੇਮਨੋਮੇਨਹਰਖਸਮਾਇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਚੋ ॥
 ਦੁਖਭੰਜਨਤਬਬੋਗਦਿਖਨੋ ॥ ਭੁਏਪ੍ਰਸੰਨਨੈਨਬਿਗਸਨੋ ॥ ਤਹਿਇਸਨਾਨਕੀਨਮਨਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤਪਹਰਿਨਵਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਬਹੁਰਿਚਲੇਸਤਿਗੁਰਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਦਾਦਰਸਮਨਚਾਹਿਅਪਾਰਾ ॥ ਬੇਦਪ੍ਰਕ੍ਰਮਕਾਰਿਹਰਿਮੰਦਗਾਉਸ
 ਤਤਿਕੀਨੀਦਾਇਆਨਿਧੀਦਗਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਧ੍ਵੇਯਾ ॥ ਬੰਦਤਹੰਗੁਰਨਾਨਕਕੋਜਿਨਕੋਬਲਤੇਹਮਹੂੰਸੁਖਪਾਏ ॥ ਸੰਕਰਐਚਤੁਰ
 ਨਨਲੋਜਿਹਦੁੰਦਤਨੀਤਸਮਾਪਲਗਾਏ ॥ ਗੁਰਅੰਗਦੇਨੁਮੇਕਗੋਹਿਤਸੰਪੁਨਅਮਰਗੁਰੂਜਿਹਅੰਤੁਨਪਾਏ ॥ ਰਾਮਦਾਸਗੁ
 ਰੂਹਰਿਰੂਪਭੁਏਗੁਰਅਰਜਨਅੰਤੁਕਿਨੀਨਲਖਾਏ ॥ ੧੦੮ ॥ ਚੋ ॥ ਹਾਥਜੇਰਗੁਰਹਰਿਗੋਬੰਦਾਬਿਨਤੀਐਜੇਧਾਰਾਮੇ
 ਪਗਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਜੇਜੇਜੇਅਸੁਰਾਰਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਛਪੇ ॥ ਚਰਨਸਰਨਗੁਵਹਰਨਦੀਨਬੰਧਵਸੁਖਦਾਇਕਾਪਤਤਿਪਵਿ
 ਰਹਿਕਰਤਸਕਲਥਾਤਨਪ੍ਰਭਲਾਇਕਾ ॥ ਤੁਮਸਰਐਰਉਦਾਰਤੀਨਗੁਵਨੋਮੇਨਾਹੀ ॥ ਬਿਜੈਦਨਪੁਹਿਕਗੋਇਪੈਲੋਚਾ
 ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਮਲੇਛਨਾਸਚਿਤਪਰਤਹੰਕਰੁਦਾਕਰਿਪੂਰਨਕਰਹਾ ॥ ਜੈਗੁਰਦੀਤਅੰਤਗੁਰਐਵਕਮਸਤਕਕਰੁਪ
 ਰਹਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਚੋ ॥ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਬਿਨਤੀਕਰੀਬਿਜੈਚਿਤਕਰਅਸਾ ॥ ਬਰਬਹੁਹਬਾਨੀਭੁਣੀਹਰਿਮੰਦ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੧੧ ॥
 ਸੋਰਠਾਹੋਹੁਚਿਤ^{ਮਹਿ}ਤੀਗਬਿਜੈਹੋਹਿਤੁਮਰੀਜਦਾ ॥ ਬਲੀਜਗਤਮੇਬੀਰਤੁਮਰੇਜਮਨਹਿਕੋਭੁਏ ॥ ੧੧੨ ॥ ਚੋ ॥ ਅਬਤੁਮਕ
 ਰੇਮਲੇਛਸੰਘਾਰਾ ॥ ਅਰੈਨਕੋਊਚੁਰਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੇਪੋਤਹੁਇਬਲਿਵਨਾ ॥ ਸਭੀਮਲੇਛਕਾਰੈਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧੧੩ ॥
 ਭੁਜੀਗਛੀਦਾ ॥ ਭੁਣੀਐਜਬਾਨੀਮਹਾਂਪ੍ਰੇਮਧਾਰੇ ॥ ਭੁਣੀਮੇਨਬਾਨੀਸੁਆਪੀਮਝਾਰੇ ॥ ਭੁਣੀਐਜਬਾਨੀਗੁਰੂਦੀਨਨਾਥਾ
 ਤਬੈਪ੍ਰੇਮਸੰਘਾਪਨਾਯੋਸੁਮਾਥਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਚੋ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਤਤਾਛਿਨਚਲੇਸਤਿਗੁਰਆਗਿਆਧਾਰਾ ॥ ਆਗਮਾਦੀਨੀ

ਸਿੱਖੋ ਕੋਲਿ ਆਉਤੁ ਰੰਗ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਓ ਕੁਮੇਤ ਰੂਪ ਤਾਜੀ ਚੁਰੰਗਾਰਾ ॥ ਚਲਤ ਚਲਾਜਿ ਮੰਗੀ ਗਤ ਰੰਗਾਰਾ ॥ ਲੋਹਰਜੰ
 ਏਕਾਜੀ ਬੇਅੰਗਾਰਾ ॥ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰੁਏਤਾ ਸਮਾਸਵਾਰਾ ॥ ਸਿੱਖੀ ਨਿਰਤਾਜਿ ਮਚਾ
 ਲਾਖ ਪਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਰੂਪ ਹੁਚੇ ਸੰਗ ਜਾਈ ॥ ਸਰਸਹਿ ਮਾਚਿਤ ਰਾਖ ਬਸਾਈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਦੋ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨਜੀ ਬੈਠ ਜਹੰਬਾਂ
 ਧੀ ਬੀੜ ਗੰਥਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਲਗਤ ਰਹਿੰਦ ਲਹੈ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥਾਰਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਗੁਰਮੰਜੀ ਕਰ ਬੰਦਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਾਈ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਸੈਨ ਨਿਜ ਜਿਮਨਿ ਛੁੜ ਪਤਿ ਚੰਦਾਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਸ ਰੁਨ ਕੀਲੀ ਨੀ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ
 ਸਰਸ ਰੁਨ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ॥ ਬੀਬੀ ਵੀਰੋ ਜੀ ਨਹਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰੀ ਆਕਰਨ ਅਟਕਰ ਹਈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਜੋ ਕੋਊ ਮਨ ਸੀਸਾ ਕਰੈ
 ਨਿਜ ਮਾਤਾ ਕਉ ਸਾਖਨ ਧਰੈ ॥ ਨਿਜ ਮਾਤਾ ਮਨ ਮੇਸਾ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਮੇਰ ਮਾਤ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਗੀ ॥ ੧੨੧ ॥ ਏਹਿ ਰੂਮ ਸੋ ਬੀਬੀ
 ਰਹਿ ਗਈ ॥ ਆਇ ਸੋਧਾਇ ਹੁੰ ਅਬ ਲਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਮਨ ਮੇਸਾ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਜਾਵੈ ਕੇ ਸੁਰਾਬ ਲਕਾਰੀ ॥ ੧੨੨ ॥ ਕੁਲ ਪ੍ਰੇ
 ਰਤੁ ਸਿੰਘਾ ਜਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ਬਾਬ ਕਰ ਬਾਬੀ ਨਿਹ ਕਾਮਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਆਏ ਸੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟਾਰੈ ॥ ੧੨੩ ॥
 ਬੀਬੀ ਕੋਲਿ ਆਵਹੁ ਤੁਮ ਜਾਈ ॥ ਦੋਊ ਮੁਗਲ ਕਾਭੇ ਸਬਨਾਈ ॥ ਦੁਹਨ ਕਯੋਗਾਰੀ ਬਨਿਦਾਜਾ ॥ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਹ ਦਿਖੰ
 ਵਨ ਕਾਜਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਾਇਆ ਸਿਧ ਤਬ ਸਿਮਰਨਾ ਦੀਨੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹਥਾ ਯਾਂਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਜਾਈ ॥ ਤੁਮ ਆਵੈ ਤੁਮ ਰੇ
 ਸਾਖਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਬਾਬ ਕੋ ਕੋਆਰੀ ਆਕਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਕਸੀ ਰਾਗਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਮਾਰੇ ਤਾਂਹਿ ਕੋਞੇ ਆਵੈ ॥ ਨਿਕਟਾਰਾ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ ਕਰਿ ਹੋਤੁ ਮਤੁ ਪਕ ਅਵਾਜਾ ॥ ਸਭੈ ਜੁਧ ਕਾਭੇ ਜੋ ਜਾਜਾ ॥ ਹੁਇ ਖਚੇ ਤਜਾਵੈ ਤੁਮ ਰਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਅਸਥ
 ਚਨ ਅਲਾਈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਭੇਸ ਮੁਗਲ ਕਾ ਦੁਹੁ ਅਨ ਕਰੈ ॥ ਜਾਇ ਮਹਲ ਤਰਹੇ ਖਰੈ ॥ ਬੀਬੀ ਜੀ ਆਵੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਤੁਮ ਏਹੰ
 ਹਮ ਭੁਏ ਬਿਹਲਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਬੀਬੀ ਜੀ ਤਬ ਤਿਨ ਬਚ ਭੁਨੇ ॥ ਰੂਪ ਦੇਖਤਿ ਹਮਾ ਥਾਪੁਨੇ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਬੈਨ ਪਛੋਨੈ ਮੈ ਸਬਾ ॥ ਰੂ

ਪਤੁਮਾਰਾਦਿਖਨਸਕੇਅਥਾ ੧੨੯) ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਿਮਰਨੀਤਬੋਦਿਖਾਈ ॥ ਬੀਬੀਮਨਪ੍ਰਤੀਤਤਬਾਈ ॥ ਉਤਮਹਲਕੇਆ
 ਈਤਰੇ ॥ ਕੁਲਪੋਹਤਤਬਬੰਦਨਕਰੇ ॥ ੧੩੦) ਤਬਸਿਧੇਬਚਐਸਉਚਾਰੀ ॥ ਚਲੇਸਿਤਬਨਲਾਉਅਵਾਰੀ ॥ ਨਿਜਪਾਛੇ
 ਤਬਲਈਚੜਾਈ ॥ ਚਲੇਸਿਮਰਿਗੁਰਪਾਈ ॥ ੧੩੧) ਦੋਮਲੇਛੁਬਤਕਛੁਬੀਚਤੇਬੋਰੀਕੋਹੋਸੁਨਾਈ ॥ ਬਹੁਰਿਕਬਾਸੀ
 ਗੁਰਕੋਹੋਮਨਮੇਹਰਖਬਦਾਈ ॥ ੧੩੨) ਬੀਬਨਮੇਛੁਲੇਫਿਰਹਿਦੂੰਦੁਤਗੁਰਅਸਥਾਨ ॥ ਰੋਨਸੀਧੇਰੀਬਕਪਰੇਕਹੁਨਗੁਰੂ
 ਦਿਖਾਨਾ ॥ ੧੩੩) ਚੋਪਈ ॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਗੁਰਮੰਦ੍ਰਅਏ ॥ ਸੁਨਮਹਲਨਿਹਾਰੁਏ ॥ ਗੁਰਕਾਮਹਿਲਨਕਿਨੀਪਛਾਨਾ ॥ ਖਾ
 ਈਮਿਠਈਸਭਮਨਮਾਨਾ ॥ ੧੩੪) ਅਤਿਭੂਖੇਪੈਨ੍ਹੇਸ੍ਰਮਾਬਿਪਾਪੀ ॥ ਖਾਈਮਿਠਈਗਾਂਠਲੇਥਾਪੀ ॥ ਉਪਰਮੰਦਰਕਿਸੀਨ
 ਦੇਖਾ ॥ ਚਲੇਪਠਨਮੁਗਲਅਰੁਸੇਖਾ ॥ ੧੩੫) ਏਕਮੁਗਲਬਡੀਜਿਹਐਠਾ ॥ ਦਰਸਨੀਦਰਉਪ੍ਰਸੇਥੈਠਾ ॥ ਨਿਜਗਾਰੂ
 ਤਰਘੇਰਾਬਾਂਧਾ ॥ ਬੰਦਗੀਕਰਤਜਾਨਨਿਜਆਂਧਾ ॥ ੧੩੬) ਤਬਲੇਸਿੰਘਾਬਾਬਕਅਯੋਕੋਹੈਰੇਤੁਮਕਹਾਸਿਧਾਏ ॥ ਬਾ
 ਬਕਬੇਲਐਅਪਨੇਭਾਈ ॥ ਚਲੇਸਿਤਾਬਅਸ੍ਰਦੇਗਈ ॥ ੧੩੭) ਬੀਬੀਕੀਪਨਹੀਗਿਰਪਰੀ ॥ ਘੁੰਘਰੂਸਾਬਜੁਨਹਰੀਜਗੀ
 ॥ ਪਨਹੀਕਾਸੁਨਸਬਦਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਰਤਮਲੇਛੁਭਐਅਸਵਾਰਾ ॥ ੧੩੮) ਦੋਸਭਕੋਕੁਕਥਲਐਤੁਮਅਵੇਮਮਓਰ
 ਗੁਰੁਕਬੀਲੇਜਾਤੈਜੋਹਮਰੇਹੈਚੋਰਾ ॥ ੧੩੯) ਨੇਜਾਹਾਬਸੀਭਾਰਕੋਅਸ੍ਰਦੇਰਐਤਾਂਹਿ ॥ ਮਾਰਨਲਾਗੇਦੁਹੁਕੋਕਹਿਲਗਭਾ
 ਗੇਜਾਂਹਿ ॥ ੧੪੦) ਨੇਜਾਦੁਸਟਸੰਭਾਰਕਰਿਧਾਰਕੋਧਮਨਮਾਂਹਿ ॥ ਯਾਹਦੁਬੇਲੋਕੋਹਨੇਕਹਾਚੋਰਭੁਜਜਾਂਹਿ ॥ ੧੪੧) ਲੋਥੇ
 ਲਐਸਿੰਘਾਤਬੈਬਾਬਕਤੁਪਕਸੰਭਾਰਾ ॥ ਦੁਸਟਪਛਮਮੇਅਏਤੁਮਕਤਕਰੀਅਵਾਰਾ ॥ ੧੪੨) ਛੁਪੈ ॥ ਸੁਨਤਸਿੰਘੇ
 ਕੇਬੈਨਕੋਧਅਤਿਭੂਐਬਾਬਕਤਨਾ ॥ ਲੀਨੀਤੁਮਕਸੰਭਾਰਕਰੀਨਚਿਤਕਛੁਮਨਾ ॥ ਸਿਸਤਬਾਂਧਤਤਕਾਲਦੁਸਟਤ
 ਨਕੀਨਪ੍ਰਹਾਰਨਾ ॥ ਛੁਟਤਲਾਗੀਭਾਲਮੁਗਲਮੁਖਹਾਈਉਚਾਰਨਾ ॥ ਗਏਪ੍ਰਨਤਿਹਛੁਟਆਈਤਿਹਦਿਖੋਮਲੇਛੁਨ

ਨਿਰਭੈ ਬਾਬਕ ਚਲੇ ਸਾਥ ਸਿੰਘ ਹਰਖ ਤਮਨ ॥ ੧੪੩ ॥ ਚੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਭੁਨਤੁ ਪਕ ਅਵਾਜਾ ॥ ਸਭੈ ਯੁਧ ਕਰੇ ਜੋ ਸਾਜਾ ॥ ਬਿ
 ਧੀ ਅਭਾਨੁ ਅਤਿ ਬਡੁ ਭੁਗਾ ॥ ਜਤੀ ਮਲ ਪਿਰਾਣਾ ਪ੍ਰਣਪੁਰਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾ ਭੁਗਾ ਅਤਿ ਭਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਕਰਿ ਦਯਾ ਅ
 ਪਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਬੀਰ ਇਹ ਦੀ ਨਪ ਠਾਈ ॥ ਸਾਬ ਦੀ ਨਬ ਹੁ ਸੈ ਨਬ ਨਾਈ ॥ ੧੪੫ ॥ ਤਬ ਲੇ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ
 ਨੁਪਰ ਮੈ ਲਝੁ ਕਾਯੋ ॥ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਹਰਖ ਬਹੁ ਲੀਨੋ ॥ ਦਾਨ ਮਨ ਕਰਿ ਪੂਰਣ ਕੀਨੋ ॥ ੧੪੬ ॥ ਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਤਬ ਜਾਨਿਯੋ
 ਸਮਾਜੁ ਧਕਾ ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਕੁਟਿਬ ਸਭ ਤੋ ਕੋ ਸਭ ਹੀ ਬਿਪ ਸਮਝਾਇ ॥ ੧੪੭ ॥ ਚੈ ॥ ਚਿਤਾ ਮਨ ਕਛੁ ਬੀਚਨ ਕੋਰੇ ॥ ਏਕ
 ਅਕਾਲ ਦੇ ਕਮਨ ਧਰੇ ॥ ਜਾਹੁ ਝਬਾਲ ਰੋਹ ਇਹ ਦਰਾ ॥ ਭੁਰਕਨ ਜੋ ਅਬ ਯੁਧ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਬੀਬੀ ਕੇ ਦੇਨੇ ਤਹਿ ਫੇਰੇ ॥ ਜਾ
 ਹੁ ਸਿਤਾ ਬਮਨ ਬਚ ਮੇਰੇ ॥ ਝਬਾਲ ਰੋਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਦਰਾ ॥ ਚਲਾ ਦੁਖ ਤਮਨ ਚਿਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਕਛੁ ਕ ਸਿੱਖ ਸ
 ਬਤ ਬਕੀਨੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਜਿਨ ਮਨ ਦੀਨੇ ॥ ਏਕੁ ਪਹਿਰ ਮਹਿ ਪਹੁਚੇ ਜਾਈ ॥ ਚੜ੍ਹ ਯੋ ਦਿਵਸ ਤਹ ਅਵਸਰ ਆਈ
 ੧੫੦ ॥ ਏ ॥ ਤਾਂ ਪਛੇ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੇਲ ਸਿੱਖਾ ਇਕ ਲੀਨਾ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਜਾਹਿ ਜਨੇ ਤਕੇ ਤੁਮ ਹੋ ਬੁਧ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਜਿ
 ਹਠਾ ਮਿਲੇ ਜਨੇ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਝਬਾਲ ਲੇ ਜਾਹੁ ॥ ਆਦਰ ਸੇ ਪੂਰਣਿ ਕੋਰੇ ਜਾਹੁ ਦੇਰਨ ਲਾਹੁ ॥ ੧੫੨ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਨਮਸਕਾਰ
 ਕਰਿ ਸਿੱਖਾ ਸਿੰਘ ਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਅਸਕੋ ਤਕ ਭੁਯੋ ॥ ਤਬੋ ਅਕਾਲ ਕਾ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਨੋ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਖ ਦਇਅ ਨਿਧ ਲੀ
 ਨੋ ॥ ੧੫੩ ॥ ਏ ਹਰਾ ॥ ਬਾਨੀ ਸਮਝਿ ਅਕਾਲ ਕੀ ਚੜ੍ਹ ਤਕਰੀ ਤਤਕਾਲ ॥ ਜਾਮਨਿ ਸਤ ਬਰਹਿ ਗਈ ਅਯੋ ਮਲੇ ਛਨ
 ਕਾਲ ॥ ੧੫੪ ॥ ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਮਾਰੂ ਬਜਾ ਭੁਰਨ ਮਨ ਅਤਿ ਰੋਗਾ ॥ ਆਇ ਸਭੈ ਠਾਢੇ ਭੁਏ ਦਧ ਭੁਤ ਸਗਦਿ ਸਕੋਹਾ ॥ ੧੫
 ੫ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਲੀਨੇ ਬਲ ਛੀਨ ਵੇ ਕੇ ਦੀਨ ਬੀਧ ਨਾਮ ਜਾ ਕੇ ਦੀਨ ਨੇ ਕੇ ਨਾ ਬਗੁਰ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਰੀਯੋ ॥ ਪੁੱਕੈ ਅਸਕੋ ਤਮ
 ਲੇ ਛਠਾਢੇ ਸਭ ਤਹ ਭੁਏ ਸਿੱਖ ਨਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਕਰਨ ਨਿਜ ਧਾਰੀਯੋ ॥ ਦੁਸਟ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋਰੇ ਐਸੀ

ਇਛਾਦਇਅਨਿਧਮਨਮੇਵਿਚਾਰੀਹੈ॥ ਮਲੇਛੁਅਪੀਨਬਲਹੀਨਤਾਕੋਕਹਾਂਬਖੁਕੁਤਤੇਜਅਪਨੋਹਰਿਲੀਨੋਉਮੁਰਾ
 ਗੀਹੈ॥ ੧੫੬॥ ਦੋ॥ ਨਿਜਸੁਰਨਅਗਆਕਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਰਣਧੀਰਾ॥ ਜਾਇਮਲੇਛਨਸੇਲੋਹੋਨੋਦੁਸਟਕੇਬੀਰ॥ ੧੫੭॥
 ਚੋ॥ ਤਬਲੋਆਇਉਚੰਦਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ ਸਕਲਾਨਿਸਾਤਮਾਛਿਨਮੈਨਾਸੋ॥ ਸਭੈਸੁਰਮਨਹਰਖਅਪਾਰਾ॥ ਸਭਲਰਨੇਕੋਭੁ
 ਏਤਯਾਰਾ॥ ੧੫੮॥ ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ਚਲਯੇਸੁਰਭੁਨੁਮਹਾਰੇਸਧਾਰਾ॥ ਲਏਢਾਲਖੰਡਾਉਤੀਖਾਦੁਧਾਰਾ॥ ਗੁਰੂਕੀਉਆਗੀ
 ਆਲਈਸਾਬਸੈਨਾ॥ ਕੁਪਯੋਬੀਰਐਸਾਮਨੋਹੈਤ੍ਰਿਨੈਨਾ॥ ੧੫੯॥ ਭੁਯੇਜਾਇਠਾਂਢਾਤਹਾਂਜੁਪਸੰਧੀ॥ ਕੁਪੇਖਾਨਸਾਰੇਦਿਖਾਈ
 ਰਉਧੀ॥ ਤਿਸੈਸਾਮੁਹੇਬੀਰਭਾਜੈਪਠਾਣੀ॥ ਦਈਸਾਬਸੈਨਾਹ॥ ਜੁਰੇਜੁਆਣੀ॥ ੧੬੦॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ਕੁਪਿਯੋਬੀਰਖਾਂਨੁ॥ ਲ
 ਯੇਯੇਰਭਾਂਨੁ॥ ਸੰਭਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥ ਹਨੇਤਾਸਜੁਆਣੀ॥ ੧੬੧॥ ਉਭੁਨੁਸੰਭਾਰਾ॥ ਸੁਖੰਡਾਦੁਧਾਰਾ॥ ਨਿਰਭੈਤੇਗਬਾਹੈ॥ ਦੇਉਜੀ
 ਤਚਾਹੈ॥ ੧੬੨॥ ਰਿਸਾਖਾਨਸੁਰਾ॥ ਮਹਾਮੋਦਪੂਰਾ॥ ਬਜਾਏਨਿਸਾਣੀ॥ ਕੜਕੋਕ੍ਰਿਪਾਣੀ॥ ੧੬੩॥ ਹਠੀਸਸਤ੍ਰਝਾਰੈ॥ ਨਸੀਕ
 ਬਿਚਾਰੈ॥ ਕਰੈਤੇਗਮਾਰੀ॥ ਫਿਰੈਲੋਹਧਾਰੀ॥ ੧੬੪॥ ਨਦੀਮੰਝਪੂਰੀ॥ ਫਿਰੈਗੋਟਪੂਰੀ॥ ਜੇਗਨਕਰਾਲੀ॥ ਫਿਰੈਖੰਧਰਾਲੀ॥
 ੧੬੫॥ ਪਾਪੜੀਛੰਦਾ॥ ਤਿਸਜੁਪਬੀਚਹੱਸੇਮਸਾਣਾ॥ ਲਿੰਟੇਗਾਜਿਦੁਟੇਚਵਾਣਾ॥ ਰਾਕਨਰੁਹੋਕਚਾਵਡੀ॥ ਚਿਕਾਰਾਏ
 ਲੰਖੜੋਕਬਜੇਦੁਧਾਰਾ॥ ੧੬੬॥ ਪਠਾਣੀਉਸੈਨਮਾਰੀਹਜਾਰਾ॥ ਗਹਿਯੋਏਕਸੁਰਖਭੁਅਪਾਰਾ॥ ਜੁਟੇਦੁਬੀਰਤਹਕੜਕਜੀ
 ਗਾ॥ ਛੁਟੀਕ੍ਰਿਪਾਣਕਟੇਸੁਅੰਗਾ॥ ੧੬੭॥ ਨਿਰਜਛੰਦਾ॥ ਤਬੈਪਠਨਕੋਪੀਯੀ॥ ਸੰਭਾਰਯੋਰੋਪੀਯੀ॥ ਉਭੁਨੁਸੁਰਭਾਰੀਯੀ॥
 ਖੰਡਾਉਢਾਲਧਾਰੀਯੀ॥ ੧੬੮॥ ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ਤਬੈਕੋਪਕੋਭੁਨੁਖੰਡਾਚਲਾਯੋ॥ ਲਗਯੋਖਾਨਸੀਸੀਉਹਰਿਭੁਭਾਯੋ॥ ਤਬੈਤਾ
 ਨੁਕੋਐਚਕੈਤੇਗਮਾਰੀ॥ ਜੁਝੇਬੀਰਦੇਉਉਆਪੰਮਝਾਰੀ॥ ੧੬੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਠਾਨਜਬੈਜੁਝਤਭਯੋਸਹਸਸੁਰਕੇਸਾਬ
 ਸੈਯਦਤਬਅਵਤਭੁਯੋਲੀਏਸਹੰਸਭੁਟਸਾਬਾ॥ ੧੭੦॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਐਸਾਦਿਖਭੁਨੁਚਰਿਤ੍ਰਾਬਿਸਾਲਾ॥ ਖਾਨਸਹ

ਸਸੀਗਮਾਰਿਕੈ ਮੁਕਤਿ ਭੁਯੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ੧੧੧ ॥ ਭੁਜੀ ਗਛੀ ਦਾ ਤਬੈ ਕੋ ਪਕੈ ਆਪਸਿ ਘਾਪ ਠਯੋ ॥ ਲਏ ਪਾਂਚ ਸੈ ਸੁਰਖੇ ਤੀ ਸੁਆ
 ਯੋ ॥ ਭੁਯੋ ਜੁਧ ਭਰੀ ਹਨੀ ਤਾਸ ਸੈਨਾ ॥ ਹਨੀ ਸਿੰਘ ਸੈਨਾ ਸੁਸੈ ਯਦ ਰਿਸੈ ਨਾ ॥ ਹਨੀ ਸੈਨ ਦੇ ਉਬ ਚੋ ਸੁਰਨਾ ਹੀ ॥ ਸੁਰੂ ਦੇ ਵਸੈ
 ਸਦ ਸੁਘਾਵੰ ਚਲਾ ਹੀ ॥ ਡਿਗੇ ਭੂਮ ਮੰਧੀ ਦੁਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗਯੋ ਸਿੰਘ ਸੁਰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ॥ ੧੧੨ ॥ ਤਬੈ ਦੀਨ ਨਾ
 ਬੰਧ ਠੇ ਪੰਚ ਸੁਰੀ ॥ ਦਏ ਸੁਰਸਾ ਬੰਧ ਮਹਾਂ ਜੁਧ ਪੂਰੀ ॥ ਦਿਖੈ ਦੇਵ ਗੋਟੀ ਲਏ ਪੁਰ ਪਮਾਲਾ ॥ ਫਿਰੈ ਜੁਧ ਪੂਰੀ ਸੁਜੇ ਗਕਰਾਲਾ
 ॥ ੧੧੩ ॥ ਕੁੰਡ ਲੀਆ ॥ ਸਪਤ ਸਹਿ ਸੁਰਾ ਪਠਯੋ ਖਨੋਰੇ ਸਮਨ ਠਾਂ ॥ ਲੇਹ ਪੂਰਧਾਏ ਸਬੈ ਬਾਜਤ ਭੁਏ ਨਿਸਨਾ ॥ ਬਾਜਤ ਭੁ
 ਏ ਨਿਸਨਾ ਆਨ ਕਛੁ ਨ ਦਰਨ ਆਵੈ ॥ ਮਰਹੀ ਮਰ ਪੁਕਰ ਸਭੈ ਭੁਟ ਕੁਕੁਰੁ ਨਾਵੈ ॥ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਤਬੈ ਕੋ ਪਸਾ ਬਬਾ ਬਕ
 ਕੋਲੀ ਨੇ ॥ ਹਨੀ ਦੁਸਟੈ ਸੈਨ ਜੁਧ ਭਰੀ ਤਹ ਕੀਨੇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਰਸਾਵ ਲਛੀ ਦਾ ਪਠਨੀ ਸੁਸੈਨਾ ॥ ਕਰੈ ਲੋਹ ਨੈਨਾ ॥ ਦੁਹਿ
 ਰਦੂ ਕੋ ॥ ਮੁਖੀ ਮਾਰ ਕੂਕੈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਭੈ ਤੇਗ ਮਾਰੈ ॥ ਨਸੀਕਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਪਿਰਾਣਾ ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਤੁਰੰਗੀ ਨਚਾਯੋ ॥ ੧੧੬ ॥ ਲਗੇ
 ਘਾਵ ਅੰਗੀ ॥ ਹਨੇ ਦੁਸਟ ਜੰਗੀ ॥ ਬਡੀ ਸੈਨ ਗਾਹੀ ॥ ਰਜੈ ਤੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੧੧੭ ॥ ਗਜੀ ਗੋਟ ਕਾਵਲੀ ॥ ਹਸੀ ਖੰਧ ਗਲੀ ॥ ਕ
 ਹੂ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁਗਾਜੀ ਕਰਾਰੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਰਿਯੋ ਜੁਧ ਸੁਧੀ ॥ ਡਿਗੇ ਭੂਮ ਮਧੀ ॥ ਨਭੀ ਯਨ ਆਯੋ ॥ ਪਿਰਾਣਾ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੧੯
 ਯੋ ॥ ਪਿਰਾਣਾ ਤਬ ਝੂਝ ਤਭੁ ਯੋ ਦਿਖਾ ਬਿਧੀ ਆਰਧੀ ਗਾ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾ ਕੋ ਸਾਬ ਲੈ ਤਬ ਆਏ ਦੇਬੀ ਗਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਚਾਚਰ ਸਮੁ
 ਰਾ ਭੁਏ ਮਰੇ ਯੋ ਜੁਧ ਆਪਾਗਾ ॥ ਉਚਨੀ ਚੋ ਜੇਧਾ ਤਹਾਂ ਸਬ ਕੀਨੇ ॥ ਏਕ ਸਾਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੀ ਦਾ ॥ ਸੁਰਾਸ ਖਨ ਭੁਜੀ ਯੀ
 ਬਿਸੇਖ ਲਾਜ ਲਾਜੀ ਯੀ ॥ ਪੁਗਲ ਸਖਾ ਕੋ ਪਕੈ ॥ ਫਿਰੈ ਸੁਰੂ ਰੋ ਪਕੈ ॥ ੧੨੨ ॥ ਭੁਜੀ ਗਛੀ ਦਾ ਤਬੈ ਖਾਨ ਪੈ ਦੇ ਕੀਓ ਕੋ ਪ
 ਭਰੀ ॥ ਹਨੇ ਸੁਰਸਾ ਬੰਧ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਧਾਰੀ ॥ ਪੁਐ ਕੁੰਡ ਮਾਲਾ ਤਹਾਂ ਆਪ ਕਾਲੀ ॥ ਫਿਰੈ ਸਿੰਘ ਲਮਭੇ ਹਸੀ ਖੰਧ ਗਲੀ ॥ ੧੨੩
 ਨਭੀ ਉਦੀ ਆਨ ਨੇ ਮੇਰੀ ਤਗਾਵੈ ॥ ਬਰੈ ਜੁਧ ਸੁਰ ਸਭੈ ਐਸ ਭਾਵੈ ॥ ਸਟਾ ਸਟ ਸੁਰੇ ਕਟਾ ਕਟ ਕੋ ਪੋ ॥ ਫਟਾ ਫਟ ਬਾਹੈ ਲਟ

ਲਟਲੇਪੇ॥੧੮੪॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਗੁਰੂਬੀਰਧਾਏ॥ਬਡੇਰੋਸਖਾਏ॥ਕਰੀਤੇਗਥਾ॥ਗਏਜੀਤਕਰਖਾ॥੧੮੫॥ਮਲੇ
 ਛੀਸੁਸੈਨਾ॥ਹਨੀਜੁਧਐਨਾ॥ਨਦੀਸੋਦਪੁਰੀ॥ਫਿਰੀਗੋਦਹੁਰੀ॥੧੮੬॥ਤਹਾਂਵੀਰੁਮੰਡੀ॥ਫਿਰੀਜੁਧਵੰਡੀ॥ਕਟਾਕਟਥਹੈ॥
 ਉਭੈਜੀਤਚਹੈ॥੧੮੭॥ਸਭੈਦੁਸਟਮਾਰੈ॥ਗੁਰੂਜੈਉਚਾਰੈ॥ਏਕੀਖਨਬਾਚਾ॥ਮਹਾਮੋਤਿਕਾਚਾ॥੧੮੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਕਹਾਂਤੀ
 ਕਬਰਨਨਕਰੋਮਚਐਜੁਧਅਪਾਰਾ॥ਸੈਨਮਲੇਛੀਜੇਅਈਛਿਨੋਮੇਦਈਸੀਘਰਾ॥੧੮੯॥ਮੁਗਲਸਖਾ॥ਸੁਰਬਚਐਮਨ
 ਮੈਅਤਿਬਿਸਮਾਨਾ॥ਬਚੇਸੁਰਸਬਸਾਬਲੈਤਬਅਧੋਰਿਸਠਨਾ॥੧੯੦॥ਚੋਪਈ॥ਮੁਗਲਸਖਾ॥ਤਬਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਹ
 ਰਿਗੋਵੀਦਸਿਉਜੁਧਹਮਾਰਾ॥ਬਾਦਸਾ॥ਹਕਬਾਜਦੁਰਾਈ॥ਪੁਨਹ॥ਨਸੈਨਕਹਾਂਛਪਜਾਈ॥੧੯੧॥ਦਿਲੀਪਤਿਤਖਤ
 ਕਾਮਾਲਕਾ॥ਤੁਮਕਤਕਰਤਖਤਜਿਮਬਾਲਕਾ॥ਦੇਸਮੁਲਖਕਛੁਰਾਜਨਪਵੇ॥ਪਾਤਸਾਹਤੁਆਪਸਦਵੇ॥੧੯੨॥
 ਬਲਖਬੁਖਾਰਸਿਧਪ੍ਰਦੀਤਾ॥ਸਾਹਜਹਾਂਬਾਦਸਾਹਅਨੰਤਾ॥ਚਲੇਬਾਜਲੈਤੁਮੈਮਿਲਾਂਉ॥ਤੁਮਰੋਸਤੁਅਪਰਾਧਛਿਮਾਂਉ॥
 ੧੯੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਐਸਉਚਾਰਾ॥ਭੁਨੇਖਾਂਨਤੁਮਬਚਨਹਮਾਰਾ॥ਪਾਤਸਾਹਮਰਾਬਲਵੰਤਾ॥ਅਕਾਲਪੁਰਖਜਿਹ
 ਆਦਿਨਅੰਤਾ॥੧੯੪॥ਤਾਜਬਾਜਤੁਮੈਸਭਲੈਨੇ॥ਨਿਜਸਿੱਖਨਕੋਹਮਸਭਦੈਨੇ॥ਨਾਸਵੰਤਹੈਤੁਮਰਾਜਾਹੁ॥ਅਬਿਨ
 ਸੀਰੈਮਮਪਤਿਸਾਹੁ॥੧੯੫॥ਦੇਹਰਾ॥ਮੁਗਲਸਖਾ॥ਕੋਪਤਬੈਨਾਸਵੰਤਭੁਨਸਾਹੁ॥ਹਰਿਗੋਵੀਦਜਾਵੇਕਹਾਂਕੀਏਕਰਮ
 ਫਲਪਾਹੁ॥੧੯੬॥ਚੋਪਈ॥ਤਬਲੋਚੇਗੀਚੁਹਚਕਰਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਚੀਦਿਸਪਿਯਰੀ॥ਦਿਸਟਾਨੀ॥ਨਿਸਪਤਿਜੋਤਤ
 ਬੈਕੁਮਲਾਈ॥ਸਾਹੁਅੰਰਅਬਤਖਤਭੁਰਾਈ॥੧੯੭॥ਤਬੈਖਾਨਇਹਬਤਉਚਾਰੀ॥ਮੈਸੋਜੁਧਕਰੋਬਲਧਾਰੀ॥ਦੀ
 ਨਾਬਸੁਨੇਜਬੈਨਾ॥ਤਪਤਲੋਹਸਮਕੀਨੇਨੈਨਾ॥੧੯੮॥ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੋਪੇਲਏਖੰਗਪਾਨੀ॥ਤੁਰੰਗੀ
 ਨਚਐਮਹਾਂਤੇਜਵਨੀ॥ਤਬੈਕੋਪਖਾਨੀਦੁਰਐਤੁਰੰਗਾ॥ਲਏਜਾਬਸੁਰੰਗਹਐਖੰਗਨੀਗਾ॥੧੯੯॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੋਪੇ

ਤਥੈ ਬਨ ਮਾਰਯੋ ਲਗਯੋ ਖਾਨ ਘੋੜੇ ਸੁਰਗੀ ਸਿਧਾ ਕੋ ॥ ਭੁਯੋ ਖਾਨ ਪਿਆਦਾਲੀ ਏਖ ਗਹਥੀ ॥ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਆਏ ਬਨੈ ਕੋ ਪਸੰ
 ਥੀ ॥ ੨੦੦ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਬੈਲੋ ਕੋ ਖਾਨ ਵਾਰੀ ॥ ਤਥੈ ਕੋ ਪਕੈ ਖਾਨ ਕੀ ਨੋ ਭਵਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਲਹੀ ਤਿਸੀ ਵਾਰੈ ਕਾ ॥ ਭੁਯੋ ਖਾਨ ਬਿ
 ਸਮੈ ਗਯੋ ਵਾਰੈ ਕਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਕਰੋ ਅੰਗ ਵਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭੁਯੋ ॥ ਕੀ ਯੋ ਖਾਨ ਵਾਰੈ ਸੋ ਉਰੋ ਕਰਾ ਯੋ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਕੀ ਨੋ ਭੁਖ
 ਗੀ ਧਿਆਨੀ ॥ ਮੁਹੰਜੁ ਪਜੇ ਤੇ ਸੁਵਿਦਯਾ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ੨੦੨ ॥ ਏਹਾ ਦਇਆ ਸਿੰਧ ਤਬ ਕੋ ਪਕੈ ਕੀ ਨੋ ਖੜਗ ਪੁਹਗਾ ॥ ਸੀਸ ਕਾਟ
 ਭੁਤ ਲਗਯੋ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੦੩ ॥ ਖੁਗਲ ਸਖਾਂ ਮਾਰੋ ਜਬੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਣ ਪੀਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਿਸ ਪਰ ਕਰੀ
 ਗਯੋ ਸੁਰਗ ਕੋ ਬੀਰਾ ॥ ੨੦੪ ॥ ਏਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾ ਯੁਧ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਰਨ ਨ ਕੀਓ ਯੁਧ ਅਨੁਹਾਰੀ ॥ ਸਿੰਧੀ ਦਾ ਨਮੋ ਕੋ ਪੁਰਦੀ ਸੇ
 ਭੂਲਾ ਛਿਅਪਨ ਹਮਰੀ ਕੀਜੈ ॥ ੨੦੫ ॥ ਦਾਸ ਜਨ ਮਮ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥ ਅਗੈ ਕੋ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਨਾਇ ॥ ਗਣ ਗਣ ਭੁਧ ਬਲ ਕ
 ਛੁਨਾਹੀ ॥ ਬਿਰਦ ਲਾਜ ਰਾਖੇ ਅਪਨਾਈ ॥ ੨੦੬ ॥ ਏਹਾ ਨਿਜ ਸੁਰਨ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਦਧ ਸੁਤ ਸਗਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਜਾਇ ਤੁ
 ਬਾਲ ਫੇਰੇ ਦੀਏ ਅਗੈ ਕੋ ਰੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੦੭ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾ ਬਿਲਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਸੁਧ ਬਰਨ ਨੀ ਖੁਗਲ ਸਖਾਂ ਨ ਬਧਿ ਦਾਸ
 ਯਾਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਤੁ ਮਸਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਠਨ੍ਹਾ ॥ ਏਹਾ ਪਈ ॥ ਖੁਗਲ ਸਖਾਂ ਤਬ ਸੁਰਗਾ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਭਾਜ ਬਚੇ ਜੇ ਤੁਛਾ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ॥ ਸਾਹਜ ਹਾਂ ਪੇ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਖੁਗਲ ਸਖਾਂ ਰਣ ਗੁਰੂ ਸੀਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹ ਕੋ ਪਕੀਨਾ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਤਬ ਬਚ
 ਨ ਅਲਾਹੀ ॥ ਖੁਦ ਅਵਤਾਰ ਸਹੀ ਗੁਰੂ ਪਾ ॥ ਔਰ ਨਰਨ ਸਮ ਸਮ ਝਨ ਭੂਪਾ ॥ ੨ ॥ ਵੈਰ ਕੀ ਏਕ ਬਸਰ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰੈ ਬੈਰ
 ਸੇਜ ਨ ਮਗਵਾਵੈ ॥ ਕਿ ਅਹੈ ਤੁਛ ਬਜ ਕੀ ਬਤਾ ॥ ਐਸੇ ਤੁਮੈ ਕੀ ਨ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਹਿਜ ਹਾਂ ਸਨ ਸਾਂਤੁ ਕੀਨੇ ॥ ਵੈਰ ਭਾਵ
 ਸੁਰਹੀ ਤਜ ਦੀਨੇ ॥ ਇਹਾਂ ਭੁਈ ਸਾਹ ਮਨ ਸਾਂਤਾ ॥ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁਨ ਅਬ ਬਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਏਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਸੁਰਾਇ
 ਖੁਖੋ ਛੋਏ ਤਬ ਆਪਾ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਹੋ ਜੇ ਭੁਤ ਮਕਰ ਅਕਾਲ ਕਾ ਪਾ ॥ ੫ ॥ ਏਹਾ ਪਿਰਾਣਾ ਭੁਤ ਸੁਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਸਿੰਧਾ ਬੀਰ

ਹਤੁਧਮਝਾਈ। ਤਬਸਿਸਕਰਸਰੁਨਕਾਕੀਨੋ। ਮਨਥਾਛਤਬਰਸਰੁਕੇਦੀਨੋ। ੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਐਸਾਦਿਚਰੀ। ਲੋਹਕੇਟ
 ਜੇਤੁਰਹਤਰੀ। ਤਿਨੋਕੇਖਕਤਿਕੋਰੇਅਥਜਾਈ। ਤਤੁਛਿਨਤਿਹਠਾਂਪਹੁਚੇਅਈ। ੭॥ ਸੰਗਾਮਭੂਮਾਦਿਖਹਰਖਤਭਏ। ਬਹੁ
 ਤਮਲੇਛਹਤਤਿਹਠਾਂਪਏ। ਬਿਧੀਏਕੋਤਬਨਿਕਟਬੁਲਾਈ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਅਸਬਚਨਚੁਨਾਈ। ੮॥ ਜੇਮਮਸੁਰਹਭੇਇ
 ਹਠਾਈ। ਸਰੁਕੀਲੇਬਤੁਮਜਾਉਕਾਈ। ਬਚਨਚੁਨਤਾਬਿਧੀਅਤਬਧਾਯੋ। ਭੁਲਲੇਬਸਰੁਕੀਲੇਅਯੋ। ੯॥ ਦੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਧਕੇਦ੍ਰਿਗਨਤੇਚਲਐਪ੍ਰੇਮਪਵਾਹ। ਨਿਜਸੁਰਨਕੋਨਾਮਲੈਗਦਗਦਸੁਰਦ੍ਰੇਜਾਹ। ੧੦॥ ਤਿਹਸੁਰਨਕੋਨਾਮਕਾਦਿਕ
 ਹਤੁਧਨੇਨਿਰਧਾਰਾ। ਨਿਜਰਸਨਤੇਜੇਭੁਨੈਪ੍ਰੇਖਪ੍ਰੇਖਕਰਤਾਰਾ। ੧੧॥ ਸ੍ਰੇਯਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਰੁਮਾਲਲਐਕਰਮੇਪ੍ਰਖਪੇਛਤ
 ਭੇਦ੍ਰਿਗਨੀਰਬਹਏ। ਭਾਈਨੀਦਾਅਨੰਦਕੋਰਮਨਮੇਮਮਤਿਧਾਰਾਕੋਹਕਿਹੋਤਸਿਧਏ। ਭਾਈਜੈਤ੍ਰਾਸੁਨੀਤਮਲੇਛਨਕੋ
 ਭਾਈਪਿਰਾਣਾਭੁਪ੍ਰੇਮਕੇਬੀਚਸਮਏ। ਭਾਈਤੇਤਾਤਿਲੋਕਬੇਸੁਰਬਰੇਮਮਹੇਤਾਇਨੈਨਿਜਦੇਹਗਵਏ। ੧੨॥ ਦੋਹਰਾ।
 ਸੰਈਦਾਸਪ੍ਰੇਮਬਲੀਭਗਤੁਸੁਰਮਪਾਰਾ। ਅਨੰਤਬਲੀਅਨੰਤਥਾਹਮੋਰੇਪ੍ਰੇਮਪਿਧਾਰਾ। ੧੩॥ ਚੋਪਈ। ਨਿਹਾਲੁਤਖਤੁ
 ਏਬਰੁਸੁਰੇ। ਮੋਹਨਗੁਪਾਲਾਪੁਲਕੇਪੁਰੇ। ਏਮਮਤੇਰਹੰਸੁਰਮਪਾਰੇ। ਮਮਨਿਮਿਤਏਸੁਰਗਾਸਿਧਾਰੇ। ੧੪॥ ਬਿਧੀਏਕੋਤ
 ਬਕਹਾਂਚੁਨਾਈ। ਕੋਜੀਵਤਹੈਦੇਖੁਬਨਾਈ। ਬਿਧੀਏਤਬਸਬਲੇਖਾਦਿਖਾਰੀ। ਮੋਹਨਗੁਪਾਲਾਭੁਸਸਕਨਿਹਾਰੀ। ੧੫॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਕਹਾਂਚੁਨਾਈ। ਦੋਇਨੀਵਤਮਹਾਂਰਾਜਾਦਿਖਾਈ। ਦੀਨਾਨਾਥਜਨੇਤਿਹਬੈਨਾ। ਹਰਖਪੁਰਅਏਤਬਨੈਨਾ।
 ੧੬॥ ਉਠਤਿਹਕੋਨਿਜਨੈਨਨਿਹਾਰੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਬੈਠੇਨਿਕਟਾਰੀ। ਨਿਜਉਰਰਾਖੋਤਿਨਕਾਸੀਸਾ। ਦ੍ਰਿਗਜਲਧੇਯੋਖ
 ਖਜਗਦੀਸਾ। ੧੭॥ ਕਾਵਿਵਾਚਸ੍ਰੇਯਾ। ਸੇਸਸਹੰਸਧਰੀ। ਜੇਹਬਾਜਿਹਧਾਵਤਹੈਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਯੋ। ਜਾਂਚਤੁਰਨਨਾਐ
 ਰਖਕਾਨਨਏਜਤਹੈਕਬਾਥਹਨਅਯੋ। ਨਾਰਦਸਾਰਦਏਜਬਕੇਕਬਪਾਵਤਹੈਨਉਪਾਵਕਰਾਯੋ। ਸੋਗੁਰਪ੍ਰੇਮਧਰੈ

ਮਨਮੈਨਿ ਜਸਿਖਨਗੇਦਲੀਏਹਠਖਾਯੋ॥੧੯॥ਦੇਹਗਾਪਤਤਿਪਾਵਨਾਇਹਬਿਰਦਹੈਦਾਸਨਦੁਖਨਦਿਖਾਇ॥ਦਾਸਚੁਖ
 ਚੁਖਮਨਧਰੇਦਾਸਦੁਖੀਦੁਖਪਾਇ॥੧੯॥ਚੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਮੇਹਨਗੁਪਾਭੁਤੁਮਮਾਪਿਆਚੇ॥ਮਨ
 ਬਾਂਛਤਠਲਤੁਮਅਬਲੇਵੇ॥ਜੇਮਾਰੇਤੁਮਹੀਸਭਦੇਵੇ॥੨੦॥ਕੋਹਰਾਂਸਭਕੇਦੇਉਜੀ॥ਪ੍ਰੀਤੀਰਾਜਭੇਗੇਤੁਮਭ
 ਈ॥ਮੇਹਨਤਬਅਸਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਭੇਕਰਤਾਰਾ॥੨੧॥ਦੇਹਅਨਿਤਸਦਾਬਿਰਨਹੀ॥ਰਾਜਭੇਗ
 ਸਭਨਾਸਦਿਖਾਹੀ॥ਅੰਤੁਸਮੇਹੇਦੀਨਾਦਿਆਲਾ॥ਦਰਸਦੀਓਤੁਮਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਲਾ॥੨੨॥ਸਭੈਮਨੇਰਬਪੂਰਨਭਏ॥
 ਦਾਸਜਾਨਦਰਸਨਤੁਮਦਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਐਸਉਚਾਰੀ॥ਮਨਇਛਤਲੇਹੁਮੁਕਤਿਚੁਧਾਰੀ॥੨੩॥ਮੇਹਨਕਹੈ
 ਹੇਕ੍ਰਿਪਾਸੁਦਾ॥ਹਮਕੋਮੁਕਤਿਨਹੇਤਅਨੰਦਾ॥ਮਨਭਵਤਸਭਕੇਵਰਦੀਜੈ॥ਸਦਾਹਮਕੋਨਿਜਸੀਗਰਬੀਜੈ॥੨੪॥
 ਜਹਅਵਤਾਰਪ੍ਰਭੁਤੁਮਧਰੇ॥ਨਿਜਸੇਵਕਹਮਕੋਤੁਮਕੋਰੇ॥ਚਰਨਨਰੇਹਤਿਹਾਰੇਚਿਤਾ॥ਮਨਮੈਹੋਇਚੁਗਤਅ
 ਮਿਤਾ॥੨੫॥ਦੇ॥ਬਚਨਜਬੈਐਸੇਸੁਨੇਦਯਾਸਿਧਗੁਰਦੇਵਾ॥ਹੁਇਪ੍ਰਸੰਨਕਹਨੇਲਗੇਸਬੈਬਾਤਕੇਭੇਵਾ॥੨੬॥ਚੋ॥ਤੁ
 ਗਤਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਬਸੈ॥ਦੁਖਦਰਦਜਮਕਭੈਨਸੈ॥ਦਸਮਅਉਤਾਰਜਬੈਮੈਧਰੇ॥ਅਪਨੇਸੀਗਤੁਮਸਭਕੇਕੋਰੇ
 ੨੭॥ਏਕਐਰਬਰਦੀਜੈਚੁਆਮੀ॥ਸਭਘਟਘਟਕੇਅੰਤੁਜਾਮੀ॥ਬਾਜਤੁਰਕੋਕੀਦੀਜੈਨਹੀ॥ਸਦਾਜੁਧਤਿਨਸੀਗਮ
 ਚਾਹੀ॥੨੮॥ਤਿਨਕੋਬਾਜਨਹੀਮੈਦੇਨਾ॥ਤਾਜਬਾਜਤਿਨਕੋਸਭਲੈਨਾ॥ਦੇਸਰਾਜਤਿਨਕਾਮੈਲੈਹੋ॥ਗਰੀਬਅਨਾ
 ਥਨਕੋਸਭਦੈਹੋ॥੨੯॥ਐਂਤਨਿਗੁਰਚਰਨਨਤਬਧਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਹਰਖਮਨਧਰੇ॥ਉਠਹੁਉਠਹੁਹੋਮੇਰੇਪਾਗੇ॥ਮੈ
 ਤੁਮਰੇਹੋਸਦਬਾਲਿਹਾਰੇ॥ਸਦਾਜੁਧਤੁਰਕਨਸੋਕੈਹੋ॥ਅੰਤੁਪੰਤੁਸਿਖਨਕੈਦੈਹੋ॥੩੦॥ਐਂਤਨਿਕੋਸਭਭਏਪ੍ਰਸੰਨ
 ਦਯਾਸਿਧਕੋਭੁਖਮੈਧੀਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਬਹੁਬਚਨਅਲਾਏ॥ਜੇਮੈਪੇਨਹੀਜਾਤਸੁਨਾਏ॥੩੧॥ਦੇਹਗਾਸਭਬਿਤੰਤਜ

ਬਹੀਸੁਨਿਐਬੋਲਿਐਮੋਹਨਗਈ॥ਕਿਹਠਾਂਕਰਹੈਜੁਪਪੁਰੁਮੋਜੋਕਰੇਸੁਨਾਈ॥੩੨॥ਮੋਹਨਕੀਬਿਨਤੀਸੁਨੀਬੋਲੇਦਇਆਸ
 ਮੁੰਦਾਦੇਸਨਖੜਸਾਰੋਮੋਰਪਾਂਵਟਭੂਮਸੁਰੁਚੀਦਾ॥੩੩॥ਸੁੰਦਾ॥ਸੁੰਦਪਾਂਵਟਭੂਮਾਬਿਰਾਜਤਜਾਂਸਮਾਇਦੁਪੁਰੀਨਕੁਬੇਰਾ
 ਜੋਤਿਹਠਾਂਤਨਤਿਮਾਗਤਹੈਨਰਪਾਵਤਹੈਪਰਮੰਪਦਮੇਰਾ॥ਤਾਂਹਿਕੋਨਿਕਟਭੰਗਾਣੀਸੁਥਾਨਅਤਿਹੀਹੁਇਹੈਤਿਹਜੁਪਕਾ
 ਘੇਰਾ॥ਪ੍ਰਿਥਮਸੁਜੁਪਕੋਰੋਤਿਹਠਾਂਮਮਅਗੇਹੁਇਜੁਪਕੋਰੋਤੁਮਤੇਰਾਂ॥੩੪॥ਚੈ॥ਭੂਮਤੇਰਹੋਕੋਨਮਾਇਹੁਇਹੈ॥ਜਾਹਸੁਨ
 ਤਤੁਮਸਭਦੁਖਖੁਇਹੈ॥ਜੀਤਮੋਲਸੀਸਾਹਕਹਵੇ॥ਗੁਲਾਬਚੰਦਮਾਹਰੀਸਦਾਵੇ॥੩੫॥ਗੀਗਾਰਾਮਲਾਲਚੰਦਰੁਨੀਐ
 ਮਾਹਰੁਦਮਾਰਾਮਸੁਭਗੁਨੀਐ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਉਦਾਸੀਨੰਦਚੰਦਬਲੀ॥ਮਾਮਾਕ੍ਰਿਪਾਲਚੰਦਅਰਿਦਲੀ॥੩੬॥ਸਾਹਿਬਚੰਦਹ
 ਰੀਚੰਦਜਾਨੇ॥ਏਨਿਜਤੇਰਹੰਨਾਮਪਛੋਨੇ॥ਸੋੜਹੋਸੋਛਿਅਲੀਜਮਝਾਰਾ॥ਜੁਪਭੰਗਾਣੀਹੋਇਆਪਾਰਾ॥੩੭॥ਚੈ॥ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਜੁਪਾਇਹਠਾਂਕੀਓਭੂਮਤੇਰਹਿੰਮਮਸੁਰਾ॥ਬਹੁਰਿਜੁਪਓਹਠਾਂਕੋਰੋਮਮਸੰਗੇਏਅਰਿਚੂਰਾ॥੩੮॥ਚੈ॥ਜੀਤਭੁਈਇਹਜੁਪਮਝਾ
 ਰੀ॥ਹੋਇਫਤੇਤਿਹਠਾਂਜੁਅਪਾਰੀ॥ਮੋਹਨਗੁਪਾਲਭੇਦਜਬਪਾਏ॥ਪ੍ਰਾਨਤਿਆਗਤਬਜੁਰਗਾਸਿਧਾਏ॥੩੯॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਨਿ
 ਜਬਸਝਉਤਾਰੀ॥ਸਭਜੁਰਨਕੋਉਪ੍ਰਭੂਰੀ॥ਨਿਜਮਹਲਨਕੋਨਿਕਟਿਬਨਾਈ॥ਚਿਖਾਕੀਨਜਭੂਕੀਮਨਲਾਈ॥੪੦॥
 ਅਗੇਹੀਚੰਦਨਬਹੁਲੀਓ॥ਸੋਸਭਚਿਖਾਮਝਰਖਦੀਓ॥ਨਿਜਕਰੋਸੀਤਿਹਅਗਲਗਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਦੀਨਨਜੁਖ
 ਦਈ॥੪੧॥ਨਭਤੇਤੇਰਹੰਸੁੰਦਯਾਨਾ॥ਗਾਵਤਜੁੰਦੀਅਨਿਕਬਿਧਾਨਾ॥ਤਿਹਚੜ੍ਹਚੁਰੇਸੁਰਗਾਸਿਧਾਰੇ॥ਮਨਬਾਛਤਬ
 ਰਲੇਹੁਆਪਾਰੇ॥੪੨॥ਚੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਅਏਤਹਾਂਜੁਪਾਸੋਰੇਵਰਨਾਨਾ॥ਸਿਧਮਾਨਦਿਵਸਅਏਤਬੈਸਤਿਗੁਰਕੀਓਪ੍ਰਾਨ
 ੪੩॥ਚੈ॥ਅਕਾਲਭੁੰਗੇਅਰਦਾਸਕਰਾਈ॥ਹਰਿਮੰਦੁਪਹੁਚੇਪੁਨਿਜਾਈ॥ਨਿਮਸਕਾਰਤਿਹਠਾਂਪੁਨਿਕਰੀ॥ਬਾਰੰਬਾਰ
 ਹਰਖਬਹੁਰੀ॥੪੪॥ਬੇਦਪ੍ਰਕਾਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀ॥ਦਿਜਨਦਾਂਨਬਹੁਭਾਂਤਨਦੀਨੀ॥ਹਰਿਮੰਦੁਗੁਰਅਗਿਆਪ

ਈ॥ ਵਿਪਾਸਿ ਪਤ ਬਿਪਾਨ ਕਰਾਈ॥ ੪੫॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿ ਪਾਗਮਾਤ ਬਕਰੀ॥ ਫਤੇਜੀਤ ਬਾਜੇ ਇਹ ਪਰੀ॥ ਫਤੇਨਗਾਰ ਤਬ
 ਹੀ ਬਾਜੇ॥ ਗੁਟਕਲਾਵਤ ਜੁਬ ਹੁਸਾਨਿ॥ ੪੬॥ ਦੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਲੇ ਝਬਾਲੇ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਖ ਅਪਾਰ॥ ਤਤਾਛਿ ਨਜਾਪੁ॥
 ਪਤਿ ਭੁਏ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਪ੍ਰਦਾਰ॥ ੪੭॥ ਪਹਿਗਦਿ ਵਸ ਜਬ ਹੀ ਰਹੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿ ਪ੍ਰਦੀਨਾ॥ ਦਾਸ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇ ਕੇ
 ਆਗਿਆ ਐਸੇ ਦੀਨਾ॥ ੪੮॥ ਚੋ॥ ਜਾਹਿ ਸਿਤਾ ਬਦੇਰ ਨਹਿ ਲਾਵੇ॥ ਵਿਯਾਹ ਸਮਰੀ॥ ਸਰੁ ਹੀ ਲਿਆਵੇ॥ ਬਹੁ ਹਲਵਾਈ ਅਥੈ
 ਸਦਈ ਐ॥ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਪਕਵਾਨ ਪਕਾਏ॥ ੪੯॥ ਦੋ॥ ਦਾਸ ਤਬੈ ਸਿਰ ਨਾਈ॥ ਸਰੁ ਹੀ ਭੁੰਤ ਮਿਰਜਾ ਵਖਾਣੀ॥ ਬਹੁ ਮੇਲ
 ਨ ਕੇ ਬਸਤੁ ਲੀਨੇ॥ ਸਬੈ ਜਾਜ ਪ੍ਰਭਾਇ ਕਠੇ ਕੀਨੇ॥ ੫੦॥ ਅਨਿਕ ਕੜਾਹੇ ਤਹਾਂ ਚੜਾਏ॥ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਪਕਵਾਨ ਪਕਾਏ॥ ਤਿ
 ਭੁਅਨਿਕ ਸੁਤਹਾਂ ਤਨਾਈ॥ ਕਨ੍ਹਾਂ ਤਨਾਈ॥ ਕਨ੍ਹਾਂ ਤਚਾਂ ਦਨੀ ਗਨੀ ਨਜਾਈ॥ ੫੧॥ ਮੰਗਲ ਬਾਜੇ ਬਜਤ ਅਪਾਰ॥ ਗਾਵਤ
 ਉਦਰ ਗੀਤ ਹਜਾਰ॥ ਨਿਕ ਕਾਰਜ ਸਰੁ ਦੀ ਨਾਵਿ ਸਾਰੀ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਭਾਰੀ॥ ੫੨॥ ਦੋ॥ ਸੁਰਤਿ ਯਾਉਂਦੁ
 ਵੇਖ ਧਰਾ ਵਤ ਭੁਈ ਅਪਾਰ॥ ਜੇ ਮੰਗਲ ਤਬੋ ਹੋਤ ਭਾਵਤ ਵਰਨ ਪਾਰ॥ ੫੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ਨਾਈ ਜਨੇ ਤਾਅ
 ਪਾਰ॥ ਭੁਲੇ ਸਿਖ ਆਗੇ ਪਠੇ ਤਿਨ ਕੇ ਲੇਨ ਸੁਧਾਰ॥ ੫੪॥ ਭੁਜੀ ਗਛੰਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਭੁਆਗੀਆ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗਿ ਯਾ ਚਲੇ ਐ
 ਸਧਾਈ॥ ਅਸੁੰਦਰਾਈ॥ ੫੫॥ ਸੁਨੇ ਬਜਤ ਬਾਜੇ॥ ਜਨੇ ਤਿਸ ਮਾਜੇ॥ ਸੁਤੁ ਤਿਸ ਮੰਦਗਾ॥ ਬਾਜਤ ਸੁਰੰਗਾ॥ ੫੬॥ ਨਭੀ ਭੁਮ ਬਾਜੇ
 ਮਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਜੇ॥ ਸੁਆਗੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਮਹਾ ਮੇਦਛਾਏ॥ ੫੭॥ ਮਹਾ ਭੁਯੰਤੁ ਪ੍ਰੀ॥ ਮਿਲੇ ਆਪ ਮੰਧੀ॥ ਸੁਜੀਏ ਅਪਾਰ॥ ਮਨੇ ਗੀਰਾ
 ਧਾਰਾ॥ ੫੮॥ ਦੋ॥ ਹਰਾ॥ ਹੋਰ ਬਹਾਤੀ॥ ਸਰੁ ਚੜੇ ਉਦੈ ਸਰੁ ਤਭੇ ਧਾ॥ ਕਵਿ ਬੁਧੋ ਤੇਤੀ ਨਹੀ ਗਨਤੀ ਕਰੈ ਅਲੇਖਾ॥ ੫੯॥ ਏਕੋ ਕੋਸ
 ਆਮਦ ਨ ਕਰੀ ਜਹਨ ਆਵਤ ਪਾਰ॥ ਰੀਕ ਭੂਪਤ ਬਹੁਇ ਗਏ ਤਿਹ ਠਾਂ ਕਈ ਹਜਾਰ॥ ੬੦॥ ਚੋ॥ ਧਨ ਬਾਦ ਗਨੀ ਮਬਰਖਾਲ
 ਹੀ॥ ਭੁਛ ਕਨੇ ਹੋਸਨ ਧਨ ਕੀ ਰਹੀ॥ ਉਦੈ ਮਹਿ ਦੀਓ ਉਤਾਰਾ॥ ਸਰੁ ਸੇਭਾ ਤਿਹ ਬਨੀ ਅਪਾਰਾ॥ ੬੧॥ ਲੋਗ ਨਗਰ ਸਭ ਦੇਖਨ

ਅਵੈਂ ਦੇਖ ਜੇ ਨੇਤ ਮਹਾਂ ਖਪਵੈਂ ਦੂਲ ਹੁਕੀ ਸੋਭਾ ਜਬ ਹੋਰੀ ਚੈ ਤੁਲਿਖੇ ਰਵਿ ਰਹਤ ਚਕੋਰੀ ॥੬੩॥ ਸਾਧੂ ਨਾਮ ਸੁਖਿ ਦਰਹੂ
 ਪਾ ਮਾਨ ਹੁਸਤੀ ਜਗਤ ਕਾ ਰੂਪਾ ਵਿਦਿਆ ਹੁਨ ਸੁਭਾ ਲਿਖ ਪਾਫਾ ਜਿਤਾਇ ਦੀ ਅਰੁ ਮਾਨ ਵਿਚਾ ॥੬੪॥ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਸੁਖਿ ਦਸਤ
 ਅੰਗਾ ਰੂਪ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਲਜਤ ਅਨੰਗਾ ਲੋਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਤ ਬਹੁਤੇਰਾ ਮਨ ਹੁਇ ਦਰਵਿ ਵਰਨ ਕੁਬੇਰਾ ॥੬੫॥ ਦੋਹਰਾ ਇਹ
 ਬਿਧ ਦੂਲ ਹੁਸੇ ਭਾਇਖ ਮਨੇ ਭੁਯੇ ਹੁਲਾਸਾ ਮਨ ਹੁਗ ਪਾਨ ਪਰ ਰੂਪ ਕੋਇ ਹਠਾ ਕੀਓ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੬੬॥ ਤਬ ਲੋਏ ਕਸਿੱਖ ਤਹਿ
 ਅਯੋ ਸਬ ਨਾਮ ਤਥੈ ਬਚਨ ਬੁਨਯੋ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੇਵ ਕਹਤੇ ਆਈ ਜਾਂ ਕੀਜੇ ਭਾਬਰਨ ਨਜਾਈ ॥੬੭॥ ਤਬੈ ਸਿੱਖਾਇ ਹਬਰ
 ਨਉ ਚਾਰੇ ਮਾਲਵੇ ਮੇਲਾ ਨਗਰ ਅਪਾਰੇ ਸੁੰਦਰ ਜੀਵਾਇ ਹਤਿ ਹਤੇ ਆਈ ਬਕਤਿ ਰਹੀ ਨਿਹ ਹੋਰ ਲੁਕਾਈ ॥੬੮॥ ਬਜੇ ਬ
 ਜਤ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਭੁਮਨ ਭੁਭੁਯੇ ਸੁਮੰਗਲ ਚਾਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਤਬ ਪਠੀ ਬਟੇ ਹਰੀ ਨਾਨਾ ਬਸਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਰੀ ॥੬੯॥
 ਭਾਤ ਭਾਂਤ ਪਕਵਾਨ ਪਠਾਏ ਜੇਕ ਬਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਤ ਗਨਾਏ ਐਰ ਬਸਤੁ ਕੀ ਗਨਤ ਨ ਆਏ ਦਿਖ ਸਭ ਹੀ ਮਨ ਹਰਖ ਬਧ
 ਏ ॥੭੦॥ ਦੋਹਰਾ ਕਹਲ ਗਬਰਨ ਨਹੈ ਕੋਰੋ ਬਨੀ ਚੁਸੇ ਭੁਅ ਪਾਰਾ ਸਿਸ ਸਹਿ ਜਾਨਿ ਹਥ ਧਰੀ ਪਾਏ ਤਉ ਨ ਪਾਰਾ ॥੭੧॥ ਸੈਧਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਓ ਮਨ ਮੇਰਿ ਪਾਸਿ ਧੁਲਾਇ ਏਹੈ ਜਮ ਝਾਈ ਆਈ ਹੈ ਜੀਵ ਅਪਾਰ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਇ ਸਭੈ
 ਸੁਖ ਜਾਈ ਆਇ ਸਪਾਇ ਚਲੀ ਬਧਾਇ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਰੀ ਅਸ ਜਾਈ ਦੇਵ ਨ ਮੰਦੁ ਬਾਗ ਬਰੀ ਚਨ ਚੈ ਦੁਸੇ ਜਰਚੈ
 ਸੁਖ ਦਾਈ ॥੭੨॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਸੁਖ ਹੋਤ ਭਾਬਰਤੁ ਨ ਮਨ ਅਨੰਦਾ ਮਨ ਹੁਬ ਸੇ ਸੁਰ ਲੋਕ ਮੇ ਮਿਟੀ ਸਕਲ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥੭੩॥
 ਜੇਤ ਕਜ ਗਤ ਰੀਤ ਹੁਇ ਆਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਸੇ ਸਭ ਕਰਵਾਈ ਤਬ ਲੋਧ ਰੀਪ ਚ ਨਿਸ ਗਈ ਕੁਲ ਪ੍ਰੋਹਤ ਤਬ ਆ
 ਗਾ ਦਾਈ ॥੭੪॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਅਬ ਦੇਰਨ ਕੋਰੇ ਸਭੈ ਸਮਗੀ ਇਕ ਠੀਧਰੇ ਸਮਾਵਿ ਵਾਹ ਕਾ ਪਹੁ ਚੋ ਆਈ ਮਾਤੁ ਖਪਠ
 ਹੁਜੇ ਨੇਤ ਬੁਲਾਈ ॥੭੫॥ ਦੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਆਗਾ ਕਰੀ ਚਲੇ ਸਿੱਖ ਤਬ ਪਾਈ ਜਾਇ ਬਰਤਨ ਕੋ ਕਹਾ ਮਨ ਮੇ ਹਰਖ

ਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਚੈ ॥ ਦੂਲਹੁ ਭੁਯੋ ਬਾਜ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਸੁਵਰਨ ਸੁਗਮ ਤਸੁ ਸੇਭੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਾਜੇ ਬਾਜਤ ਅਨੇਕ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਚਲੇ ਬਰਤੀ ਹਰ
 ਖਤ ਅੰਗਾ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਿ ਰਿਪ ਅਗਮਾ ਪਾਈ ॥ ਏਦੀ ਪਕ ਬਹੁ ਭੁੰਤ ਨਗਾਈ ॥ ਬੇਦੀ ਚੰਦ੍ਰਤ ਹਾਂਬ ਨਾਈ ॥ ਵਿਚ ਵਿਚ ਮੁਕ
 ਤਾਦਾ ਮਸੁਹਾਈ ॥ ੭ ॥ ਮਾਇ ਕਰੰਦੈ ਕੰਪੁ ਰਾਏ ॥ ਰਿਪ ਸਿਧ ਮਨ ਭੀ ਭੁਯੋ ॥ ਲਾਲ ਨੇਕ ਖਰੇਤ ਹਿਧੇਗਾ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਰਖ ਸਭ
 ਕਾ ਮਨੁ ਹਰੇ ॥ ੮ ॥ ਅੰਗੁ ਭੁੰਤ ਚੰਦਰ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਜੇਕ ਬਹੁ ਨਹਿ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਬੀਚ ਹੀ ਤੇ ਮਲੇਛ ਨਾਇਕ ਬਾਤਾ ॥ ਸੁਨੇ ਭੁਤਿ
 ਸੈਭੁ ਯੋਭਿਤ ਪਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ਮਾਇ ਦੀ ਪਕ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੇਖੇ ॥ ਸੁਨ ਕੁਲਾਹਲ ਭਗਾ ॥ ਕਿਲੇ ਨਿਕਟਿ ਇਹ ਕਿਅ ਕਰੈ ਮਨ ਮੈਤੁ
 ਰਕ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕਰਿ ਵਿਚਾਰ ਭਿਨਤੁ ਪਕ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਗੋਲੀ ਤਬੈ ਬੀਚ ਰਹਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤੇ ਕੁਲਾਇ ਸੁਆਸ ਵਿਚਾਰ
 ਮੋਰੇ ਇਸੈ ਹਿਦ ਗੁਰ ਭਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਸਤ ਬਾਂਧਾ ਭਿਨਤੁ ਪਕ ਚਲਾਈ ॥ ਰੂਪ ਕਪਟ ਭਿਸ ਹੀ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਕੀਨ ਤੈਸ ਫਲ
 ਪਯੋ ॥ ਪਾਪੀ ਸੋ ਜਮ ਪਾਮਾ ਸਿਧ ਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਬੋਲ ਯੋ ਸਿਖ ਗਾਰੀ ਬਨਿ ਵਾਜਾ ॥ ਕੈਸਾ ਹੋਸੇ ਭੁਪਕ ਅਵਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਸਭ ਭੁੰ
 ਤ ਭੁਨਾਈ ॥ ਜਿਹ ਵਿਧ ਭੁਰਕ ਨਾ ਸਕਰਵਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਅਸ ਬਚਨ ਭੁਨਾਵੈ ॥ ਸਮਾਪਾਈ ਕਿਲਾਫ ਹਿਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਲੋ
 ਪਹਿਰਾਤ ਚਲ ਗਈ ॥ ਸਭੀ ਭੁਵਤ ਮਨ ਹਰਖ ਭੁਭਈ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ਦੂਲਹੁ ਪੁਨਿਆਏ ॥ ਤਬੈ ਚੰਦਰ ਬੀਲ ਭੁਹਾਇ
 ਸਭਾ ਬਿਪਨ ਕਰ ਬੰਦ ਨਾ ਬੈਠੇ ਆਇ ਸਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਚੈ ॥ ਨਵ ਰਿਹਾਨਿ ਜਨਿ ਜਬਾਨ ਬੈਠਾਏ ॥ ਚਤੁਰ ਨਨ ਮਨ ਭੀ ਭੁਭਾਏ
 ਬਿਪਨ ਸਭਾ ਕਿਹ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਦੂਲਹੁ ਤੇ ਅਤਿ ਹੀ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਪਨ ਕੀਨਿ ਅਬੋਲ ਪਠਾਈ ॥ ਕਰ ਸਿਗਾਰਾ
 ਖੀਲੇ ਆਈ ॥ ਸਭਾ ਬਿਪਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਈ ॥ ਖਾਰੇ ਪਰਕੀਨ ਮਾਝਾ ਬਿਠਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਪਨ ਤਬੈ ਬੇਦ ਪੁਨ ਕਰੀ ॥ ਨਰ
 ਨਰਨ ਮਨ ਅਨੰਦ ਭੁਰੀ ॥ ਸਾਸ ਕੁਰੀਤ ਤਬੈ ਸਭ ਕੀਨੀ ॥ ਬਿਪਨ ਬਹੁਤ ਦੋਛ ਨਾ ਲੀਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਲਾਵਾਂ ਲੀਨ ਤਬੈ ਮਨ
 ਲਾਈ ॥ ਭੁਵਤੀ ਗਾਵਤ ਗੀਤ ਭੁਭਈ ॥ ਗਾਵਤ ਭੁਵਤੀ ਲਾਂਵ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਹੁਵਹਤਿ ਵਿਰਾਗਾ ਹਿਧਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਲਾਗੀ

ਸਭੈਲਾਗਨਿਜਪਾਈ॥ਦਿਜਦਨਨਕੀਗਨਤਨਆਈ॥ਵਿਵਹਸੀਪੁਰਨਤਬਹੀਭੁਯੋ॥ਦੁਲਹੁਤਬੈਬਰਾਤਮੇਰਯੋ॥੬੦॥
 ਦੋ॥ਰਿਧਸਿੰਧੁਖਬਹੁਤੇਰਚੇਜੇਕਬਹੁੰਨਾਦਿਖਾਈ॥ਸਭਕੇਮਨਮਾਈਆਹਰੇਤਿਹੁਖਰਹੇਲੁਭਾਈ॥੬੧॥ਚੈਪਈ॥
 ਸਭਕੇਮਨਪ੍ਰਤੀਤਅਸਲਹੋ॥ਸਾਤਾਦਿਵਸਹਮਾਈਹਠਾਰਹੋ॥ਦੁਲਹੁਕੋਮਾਯਾਨਹਿਬਾਪੀ॥ਸਾਧੁਨਾਮਕੀਨਜਪਤਾ
 ਪੀ॥੬੨॥ਏਕਾਦਿਵਸਹਮਾਈਹਠਾਰਹੋ॥ਸਾਧੁਸਦਾਉਪਮਤਗੋ॥ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਰਿਧਸਿੰਧਨਿਵਾਸ॥ਸਭਕੀਪੁਰਕਰੀਏ
 ਆਸ॥੬੩॥ਬੀਤੀਠੈਨਤਮਚਰਤਮਭੁਗੋ॥ਨਿਜਨਿਜਕਾਰਜਸਭਜਨਲਾਗੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਮਨੇਸਦਿਚਾਰੀ॥ਬਿਦਾਬ
 ਰਾਤਕੋਰਤਤਕਰੀ॥ਰਿਧਸਿੰਧਆਗਿਆਗੁਰਦੀਨੀ॥ਦਾਜਸਮਕੀਏਕਠੀਕੀਨੀ॥ਗਹਨੇਬਸਬੁਝਮੇਤਨਥਾਰਾ॥ਹੈਰਬ
 ਹਸਤੀਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੬੪॥ਦਾਸੀਦਾਸਦੀਏਬਹੁਸੀਗਾ॥ਰਿਧਸਿੰਧਸਭਰਚੇਸੁਰੰਗਾ॥ਕਹਲਗਗਨਹੋਦਾਜਸਮਾ
 ਜਾ॥ਦੀਨੋਜੋਊਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੬੫॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਆਗਿਆਕਰੀਭੋਲਾਕਰੋਹੋਤ੍ਤਾਰਾ॥ਮਾਦਿਮਾਫਕਰੀਦਰਖਚੇਜੋਲਿਅ
 ਏਤੁਤਕਾਲਾ॥੬੬॥ਚੈਪਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਦੀਰਿਦਾਜਅਪਾਰਾ॥ਸੇਸਬਕਤਾਜਿਹਕਰਤੁਸਮਾਰਾ॥ਮਨੁਖਕੀਕਿਆਬਾ
 ਤਚਲਾਵੈ॥ਦੀਏਦਾਜਕੀਗਨਤੁਤਨਵੈ॥੬੭॥ਸਜਸਜਬਾਹਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਚਲੀਬਰਾਤਬਜਾਇਨਗਾਰਾ॥
 ਸਾਧੁਤਬਹੁਰਚਰਨਨਪਕੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਹਥਾਸਿਰਧਕੋ॥੬੮॥ਦੁਲਹੁਤਬੈਸਾਸੁਪਗਪਰਾ॥ਦਈਅਸੀਸਹਾਬਸਿ
 ਰਧਰਾ॥ਬੀਬੀਵੀਰੋਕਰੀਤ੍ਤਾਰਾ॥ਸਭਮਾਤਾਮਿਲਦੀਯੋਪ੍ਰਿਯਾਰਾ॥੧੦੦॥ਭਦਨਕਰਤਬੀਬੀਤਬਭਾਰੀ॥ਸਿੰਧਦੀ
 ਨਮਾਤੁਭੁਚਾਰੀ॥ਪਤਿਕੀਜੇਵਾਮਹਿਸਦਰਹੀਯੋ॥ਪ੍ਰਤੀਸਿੰਧਹਮਾਰੀਲਹੀਯੋ॥੧੦੧॥ਦੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਤਬਹੀਸਿ
 ਲੇਬੀਬੀਕੋਧਰਧੀਰਾ॥ਬਾਤਕਰਤਗਦਗਦਭਏਚਲਯੋਨੈਨਤੇਨੀਰਾ॥੧੦੨॥ਬਾਬਾਗੁਰਦਿਤਾਮਿਲੋਮਨਮੇਮੋਹ
 ਅਪਾਰਾ॥ਨੀਰਨੈਨਤੇਪਰਤਯੋਮਨਮੇਘਕੀਧਾਰਾ॥੧੦੩॥ਚੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕੀਆਗਿਆਪਾਏ॥ਭੋਲਾਤਬੈਕਹਾਰਲਿ

ਘੋਲੀ ਬੀਬੀ ਕੋ ਤਬ ਦੀ ਨਚੜਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧਰੀ ਆਇ ਜਪਾਈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਮਾਤੁ ਦਮੋਦਰੀ ਮਿਲ ਮਿਲੋ ਰਈ ॥ ਅਹੋ ਨਰਿ ਸਮ
 ਦੁਖੀ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪੁੰਡੀ ਸਦਧਰਮ ਮਹਿ ਰਹੀਐ ॥ ਪਤਿ ਬਿਨ ਸੇਵ ਨ ਦੂਸਰ ਲਹੀਐ ॥ ੧੦੫ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਮਿਲੀ ਸੁਸਭ ਪ੍ਰਵਰਾ ॥ ਧਰ
 ਧੀਰਜ ਤਿਨ ਦੀ ਨਾਪਾਰਾ ॥ ਦਇਆ ਸਿੰਧਰੀ ਅਗਾਪਾਏ ॥ ਭੋਲਾ ਤਬੈ ਕਹਾਰ ਚਲਾਏ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੁਭ ਬਰਤ ਤਬ ਹੀ ਮਿਲੀ
 ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ ਆਈ ॥ ਲੇਆਇ ਸਜੁ ਹੀ ਚਲੇ ਪਰਸ ਪਰਸੀ ਜਨਿ ਆਈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਧ੍ਰੁਵਾ ॥ ਧੀਰਧਰ ਯੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮਨ ਮੇਤਬ
 ਅਵਤਰੇ ਨਿਜ ਭੋਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਬਿਨਤੀ ਸਭ ਸਿੱਖ ਨ ਮੇਸ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਹਰੀਐ ॥ ਮਮ ਸੰਸਾਰਾ ਦੀ ਨਨਾ ਬਸਨਾ ਬਕੋਰੇ
 ਮਮ ਯਹਿ ਅਸਥਾਨ ਕੋਹ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਹੁ ਏਹੀ ਹਾਂ ਕਰ ਯੇਰ ਮਦ ਸਪੁਰੀ ਤਜਿ ਕੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਦੇ
 ਹਰਾ ॥ ਸਿੱਖ ਨ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਭਾ ਬਿਰਤਿ ਤਕ ਹੋਨ ਲਗੇ ਗਾਦ ਗਾਦ ਵੈ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸ੍ਰੋ
 ਧਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਮੇਸ ਉਚਾਰ ਕੀ ਓਮ ਮਸਿੱਖ ਨੋ ਕੋ ਨਹਿ ਦੀ ਨ ਮਿਠਈ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕ੍ਰੋਧ ਭੁਯੋ ਹਮੇਰੇ ਚਿਤ ਮਲੇਛ ਸਿੰਘ
 ਰਬ ਨ ਮੇਤਬ ਆਈ ॥ ਬਚਨ ਜਥਾ ਰਬੋ ਹੁਤੁਏ ਇਹ ਕਾਰਣ ਆਈ ॥ ਇਹ ਹਮਧਾਈ ॥ ਇਸਥਾਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਧਾਵਨ ਕੇ
 ਹਿਤ ਸੋਤ ਸੁਨੇ ਮਮ ਬਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿੱਖ ਸਭ ਹਮੇਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਪਾਰੇ ॥ ਸੋ
 ਰਹੈ ਉਨਾ ਸੀ ਨ ਮੇਝਾਗਾ ਜੇ ਠਛ ਬੀ ਮਵੈ ਚੁੰਦ੍ਰਵਾਰਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਬੀਬੀ ਕਾਹਮ ਕੀਐ ਬਿਵਾਹਾ ॥ ਮਨ ਮੇਬਧੀ ਸੁਹਮੇਰੇ ਚ
 ਹਿ ॥ ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਪੁਰਾਤਨ ਜਨੇ ॥ ਯਾ ਮੇਰੇ ਦਨ ਰੰਚ ਪਛੋਨੇ ॥ ੧੧੨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਉਛੈ ਛਾਕ ਗਇ ਹ ਆਵੈ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਬ
 ਰਯਾ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁੜਹੇ ਤਜੇ ਆਵੈ ਨ ਗੀ ॥ ਪੁੜਹੇ ਇਤਿ ਨ ਕੇ ਸੁਭ ਚਾਰੀ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਯਹਿ ਕਿਲਾਫ ਹਾਵੈ ॥ ਸਿੱਖ
 ਸੰਗਤ ਹਮਰੀ ਬਹੁ ਆਵੈ ॥ ਦੋਇ ਸੇਬਾਰਾ ਬਿਤ ਹੋ ਬਰਸਾ ॥ ਇਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਇ ਹੈ ਸਰਸਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਅਠਾਰਾਂ ਸੈ ਇਕਾਨ
 ਵਾਂ ਨਵੈ ॥ ਤਬੈ ਸਿੱਖਾਇ ਹਮੇਲਾ ਲਾਵੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਸੰਗਤ ਆਈ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਬਰਯਾ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਇਸ ਅਸ

ਬਾਨਕੀਉਪਮਾਪਾਰਾਮੇਤੇਕਹੀਨਜਾਤੁਪਾਰਾਜੇਠਛੁਬੀਸਵੀਮੈਜੇਅਵੈ। ਜਬਾਸਕਤਿਆਇਪੁਜਚੜਾਵੈ॥ ੧੧੬॥ ਰਿਧ
 ਸਿੰਧਤਿਨਕੇਰਹਿਲਗੀ। ਦੂਖਦਾਰੈਦੁਤਾਂਕਾਸਭੁਭਾਗੀ। ਜੇਕੋਉਇਹਾਂਦਰਸਨਅਵੈ। ਮਨਬਾਛਤਬਰਯਾਂਤੋਪਾਵੈ॥ ੧੧੭॥
ਦੋਹਰਾ। ਸਭੁਤੀਰਥਇਸਨਨਤੇਜੇਛਲਹੋਤਅਪਾਰਾਸੇਛਲਾਇਹਦਰਸਨਲਹੈਮਨਮੈਜਤਾਵਿਚਾਰ॥ ੧੧੮॥ ਸ੍ਰੀਮੁ
 ਖਤਬਐਸੇਕਹਾਮਾਣਕੋਚੋਕਾਇਹਨਾਮ। ਜੇਦਰਸਨਾਇਹਠਾਂਕਰੈਗੁਇਹੈਪੁਰਣਕਾਮ॥ ੧੧੯॥ ਥੀਥੀਕੋਬਿਵਾਹਕੀਕਥ
 ਕਹੀਨਿਰਧਾਰਾ। ਭੂਲਭੂਕਮਮਬਖਸੀਏਦਾਸਨਦਾਸਾਵਿਚਾਰ॥ ੧੨੦॥ ਅਗੇਧਹਿਕਥਹੋਇਗੀਕੋਲਾਹੋਇਉਧਾਰਾਸ
 ਤਿਗੁਰਹਰਿਗੁਰਦਿਦਜੀਜਾਵੈਪੁਰਕਰਤਾਰ॥ ੧੨੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਥੀਥੀਕਾਬਿਵਾਹਬਰਨਨੰਨਾਮਾਗਿਆਰ
ਮੇਧਾਇ। ਸਮਾਪਤਮਸਤੁਤੁਮਸਤੁ॥ ੧੧॥ ਅਠਭੁਜਾਚੋਪਈ। ਜਬਦਿਵਾਹੁਸੀਪੁਰਨਭੁਯੋ। ਚਿਤਕਾਸੀਸਸਤੁਮਿ
 ਟਗਯੋ। ਕੋਲਾਂਕੀਗਥਮਨਮੈਅਈ। ਭੀਨਦਿਵਸਤਕਰਾਰਹਾਈ॥ ੧॥ ਤਾਂਕੀਬਾਤਭੁਨੇਮਨਲਾਈ। ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਜਿਹਦਿ
 ਧਸਮਝਾਈ। ਕੋਲਾਂਕੀਗਥਪਾਛੇਕਹੀ। ਅਬਸੇਕਹੋਉਹਾਜੇਰਹੀ॥ ੨॥ ਕੋਲਾਂਪ੍ਰਤਪ੍ਰਭਬਚਨਉਚਾਰੇ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਪਰਪੀ
 ਰਨਿਵਾਰੇ। ਅਸਟਾਦਿਵਸਤਵਮਰਣਹੋਈ। ਯਾਮੈਸੀਸਨਹੀਅਬਕੋਈ॥ ੩॥ ਹਾਥਜੇਗਬਿਨਤੀਅਸਕੀਨੀ। ਕੋਲਾਂਅਤਿ
 ਹੀਰੋਇਅਧੀਨੀ। ਹੋਪ੍ਰਭਦੀਨਨਾਥਸੁਆਮੀ। ਸਭੁਘਾਟਿਘਾਟਿਕੇਅੰਤੁਜਾਮੀ॥ ੪॥ **ਦੋਹਰਾ**। ਅੰਤੁਸਮੈਭੁਮਦੇਹਕੇਦਰ
 ਸਨਮੈਕੋਦੇਹਾ। ਪਤਤਿਪਾਵਨਤਵਨਾਮਹੈਜੇਸੀਗੁਰਜਸੁਲੇਹਾ॥ ੫॥ **ਚੋਪਈ**। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਤਿਹਬਚਨਭੁਨਾਈ। ਨਿਜਮਨਿ
 ਭੀਤਰਿਦਖਾਬਸਾਈ। ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਅਸਬਚਨਉਚਾਰੇ। ਕੋਲਾਂਸੱਤਭੁਨੇਨਿਰਧਾਰੇ॥ ੬॥ ਅਠਪਹਰਿਅਗੇਤਵਪਾਸ। ਨਿ
 ਸਚੈਕਰਿਹੋਅਭਾਇਪ੍ਰਕਾਸ। ਅਸਕਹਿਬਿਦਾਸੁਤਬਹੀਕੀਨੀ। ਪੁਰਕਰਤਾਰਕੀਆਗਾਦੀਨੀ॥ ੭॥ ਸੱਤਬਚਨਰਿਦਧਰਸੇ
 ਗਈ। ਭੁਨੇਕਥਾਜੇਅਗੇਭੁਈ। ਥੀਥੀਕਪ੍ਰਭਕੀਓਦਿਵਾਹੁ। ਕੋਲਾਂਬਚਰਿਦਅਈਚਾਹਿ॥ ੮॥ ਸਭੁਪ੍ਰਵਰੋਕੇਸੀਗਤਬ

ਲੀਨੋ ਪੁਰੁਜੀਤ ਬੈਪਾਨ ਕੀਨੋ ਮਗ ਕੀਤੀ ਦੁਕ ਥਾਹੁ ਹਈ ਤਰਨ ਤਰਨ ਪਹੁਚੇਤ ਬਾਈ) **੯੦ ਦੋਹਰਾ** ਮਾਨਸੋਰੇ ਵਰਤਾ
 ਲਾਉਤੁ ਸੁਭਾ ਅਪ ਕਰੈ ਨਿਵਰਾ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਸਥਾਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ) **੯੧ ਚੌਪਈ** ਮਾਨਸੋਰੇ ਵਰਹਿ ਸਾਬਿਰਾ
 ਜਤੁ ਚੰਦ੍ਰ ਖੀਰ ਹੋਇ ਹਿਕਾਲਾ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਇਸਨ ਨ ਕਰੈ ਨਰਕਾ ਗੁਰੀ ਸੁਭੇਤ ਤਤਕਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀ
 ਚਿਨਰੋ ਜੇਗ੍ਰ ਅਵਨੁ ਦੇਖਾ ਵਿਸਾਲਾ ਸੋਨਰਾ ਐਸਾ ਨ ਕਰੈ ਤਬ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਹੁ ਭੁਭੇਤ ਤਤਕਾਲਾ) **੯੨ ਦੋਹਰਾ** ਪੁਰਬਾ ਦੇਸਾ
 ਤਲਾਵ ਕੇ ਬੈਠੇ ਪੁਰਨ ਧੀਰਾ ਕਛੁ ਕਕਾਲਾ ਬਿਸ੍ਵਾ ਮਕਰ ਕੀ ਐਸਨਾ ਨ ਸਰੀਰਾ) **੯੩ ਚੌਪਈ** ਰੀਨ ਸਨਨ ਗੁਰੁ ਜੀ ਅਪ
 ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਕੀਨੋ ਜਾਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਮਨ ਐਸੇ ਭਯੋ ਤਤਕਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੰਗਯੋ) **੯੪ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਸਥਾਨ ਤਬ**
 ਗਏ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇਭਏ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟ ਪੁਰ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਕਰੀ) **੯੫ ਚਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰ**
 ਮਾਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਰੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਚਲੇ ਤਿਹ ਪਰੀ ਸਭੈ ਸਾਥ ਕੇ ਸੰਗ ਪੁਰੁਲੀਨੋ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਲਾ ਦਿਸ ਪਾਨ ਕੀਨੋ) **੯੬ ਦੋਹਰਾ**
 ਚਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰ ਦਿਨ ਕੇ ਰਹੇ ਤਿਹ ਠਾਂ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁਭਾ ਅਸਥਾਨ ਪਿਖ ਭੇਰਾ ਕੀ ਨ ਬਨਾਇ) **੯੭ ਚੌਪਈ** ਨ
 ਗੁਲੇ ਕੇ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪਯੋ ਤੁਰਕ ਮਾਰ ਗੁਰਈ ਹਾਂ ਅਯੋ ਤਤਾਛਿ ਨ ਦੇਰੇ ਤਜ ਸਭੁ ਕਾਜਾ ਕਰੀਏ ਦਰਸ ਗਰੀਬ ਨਿਵੰਜਾ
੯੮ ਜਾਇ ਸੁਭਨ ਪੁਰ ਦਰਸਨ ਪਯੋ ਦੁਖ ਦਰਿ ਦੁਸੁਭ ਸੰਸਾਰਿ ਯੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟ ਪੁਰ ਅਗੇ ਧਰੀ ਅੰਚਰ ਰੂਰ
 ਗੁਰੁ ਪਗ ਪਰੇ) **੯੯ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਸਭੁ ਕੀ ਗੁਰ ਲਈ** ਪ੍ਰੇਖ ਪ੍ਰੇਖ ਸਭੁ ਹਨ ਕਹਿ ਦਈ ਧੀਰਜ ਦੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠਾਈ ਚ
 ਲੇਬਾ ਵਲੀ ਕੇ ਗੁਰ ਧਈ) **੧੦੦ ਦੋਹਰਾ** ਕਛੁ ਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਤਾਛਿ ਨ ਭਯੋ ਗੁਰ ਕੀ ਅਗ ਮਾਧਾਇ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੇ ਕਰ ਬਿ
 ਖੇ ਕਰ ਯੇ ਦਰਸ ਹਰਖਾਇ) **੧੦੧ ਚੌਪਈ** ਗੁਰਨ ਨ ਕੁਖ ਸਬ ਦਓ ਚਾਰਾ ਨੈਨ ਸੀਚਾ ਧਿਆਨ ਨਿਜ ਧਾਰਾ ਅੰਤ
 ਧਿਆਨ ਏਕਾ ਚਿਤ ਕੀਨੋ ਪਾਂਚ ਗੁਰੁ ਪੁਰ ਦਰਸਨ ਦੀਨੋ) **੧੦੨ ਉਠਹੁ ਉਠਹੁ** ਹੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬਾਲਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੁਮਰੇ

ਅਧਿਕਾਰੀ। ਦੀਨ ਨ ਕੀਰਛਾ ਤੁਮ ਕਰੋ। ਮਲੇਛ ਪ੍ਰਤਾਪ ਛਿਨ ਕੁ ਹਰੇ॥ ੨੨॥ ਪਾਂਚਗ੍ਰੰਥ ਚ ਅਸ ਜਬ ਕਰੇ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ
 ਤੁਨ ਅਨੰਦ ਲੇਹੇ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੋਤ ਬਕਹਾ ਬੁਲਾਈ॥ ਸਭ ਕੁਟ ਬਕੰ ਲਾਵੇ ਜਾਈ॥ ੨੩॥ ਤਤ ਕਲੁ ਭਾਈ ਤਿਹ ਅਯੋ। ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਹ ਚਿਰ ਪਠਾਯੋ॥ ਤੀਨ ਮਾਤ ਕੋ ਕਰੀ ਪ੍ਰਨਾਮ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸੇ ਕੀ ਬਿਖਾਨ॥ ੨੪॥ ਦੋ॥ ਸਭ ਕੁਟ ਬਕੰਦ
 ਨ ਕਰੀ ਹਰਿਗੋ॥ ਬਿੰਦ ਕੇ ਆਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਚਿਰ ਪਿਖੈ ਸੇ ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ॥ ੨੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਬਾਵਲੀ ਮਾਹਿ ਮੰਜ
 ਨ ਸਭ ਕਰੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਦੁਖ ਸਭ ਹਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅੰਸੇ ਉਨਿ ਲੀਨੇ॥ ਸਭ ਨ ਜਾਇ ਤਿਹ ਮੰਜ ਨ ਕੀਨੇ॥ ੨੬॥ ਦੋ॥
 ਰਗ॥ ਹਰਿਗੋ॥ ਬਿੰਦਾਇ ਸਨਾਨ ਤਬ ਕੀਨੇ॥ ਅਤਿ ਹਰਖਾਇ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਜਪ ਜੀਪ ਦਯੋ॥ ਇਕ ਚਿਤਾ ਪਿਆਨ ਲਗਾਇ॥ ੨੭॥
 ਚੌਪਈ॥ ਬਹੁ ਰਚ ਲੇਖੇ ਹਨ ਚੌਬਾਰੇ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਜੁ ਮਨ ਅਤਿ ਹਰਖਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਬਹੁ ਤਬੇ ਨਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਅੰਚਰ ਨੂਰ ਭਰੇ
 ਇਅਧੀਨੀ॥ ੨੮॥ ਬਹੁ ਰੇਖਨੇ ਅਤਿ ਹਰਖਾਏ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਚੌਬਾਰੇ ਆਏ॥ ਹਰਿਗੋ॥ ਬਿੰਦ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਕਰੀ॥ ਚਰਨੁ
 ਰਲੈ ਮਾਥੇ ਪਰੀ॥ ੨੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਜੀ ਦਰਸਨ ਪਾਏ॥ ਨਿਜ ਨੇਰੇ ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਆਏ॥ ਆਇ ਦੀਵਾਨ ਤਬੈ ਗੁਰ ਲਾਯੋ॥ ਸ
 ਭ ਸਿੰਘ ਨ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ॥ ੩੦॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅੰਸੁ ਆਵੈ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਸਾਦਿ ਲਿਆਵੈ॥ ਜੋਇ ਛੋਕੇ ਉਮਨ ਮੇ
 ਧਰੈ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਕਰੈ॥ ੩੧॥ ਬਾਬੇ ਨੰਦ ਕਾ ਸੁਤ ਚਲਾਯੋ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਾਮ ਸਭ ਗੁਣ ਸੁਖ ਦਾਯੋ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜਿ
 ਨ ਸੋ ਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਗੀ ਬਚਾਇਆ॥ ੩੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟ ਅਗੇ ਪਰੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਮਨ ਹਰਖਾਇ॥
 ਹਰਿਗੋ॥ ਵਿੰਦ ਅਵਕੀਰਿ ਤਕੇ ਬਹੁ ਅਧਕਾਇ॥ ੩੩॥ ਬਹੁ ਬੰਦਨ ਸੁੰਦਰ ਕਰੀ ਹਰਿਗੋ॥ ਵਿੰਦ ਨਿਕਟਾਇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾ ਰੂਪ
 ਲਖ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਇ॥ ੩੪॥ ਰੁਜੀ ਗਛੰਦਾ॥ ਦੇਉ ਹਾਥ ਜੇ ਰੇ ਸੁਨੇ ਤਾ ਸਬਾਨੀ॥ ਛਿਮੇ ਰੂਲ ਮੇਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਗਾਨੀ॥
 ਗੁਰੂ ਪਾਪ ਛੇਤ੍ਰ ਏਸਾਂਤ ਰੂਪੀ॥ ਸਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਜੇ ਬਨੇ ਰੂਪ ਰੂਪੀ॥ ੩੫॥ ਰੁਈ ਚਿਤ ਮੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਟੇ॥ ਬੋਲੈ ਦੁਸਟ ਮੇਰੇ

ਤਿਸੈ ਆਪ ਫਟੇ। ਤੁਨੀ ਤਸਬਾਨੀ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਬੇਲੇ। ਰੁਪੇ ਪਾਪ ਭਰੀ ਗਉ ਮੇ ਦੇ ਡੁਲੇ। ੩੬) ਧਰਾ ਰੂਪ ਧੇਨੀ ਸੁਮੇਧਾ ਪੁਕਰੀ। ਗਉ
 ਬ੍ਰਹਮ ਰੱਖ ਕਰੇ ਰੇ ਮੁਰਾਰੀ। ਤੁਨੀ ਐਸ ਬਾਨੀ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਬੇਲੇ। ਧਰੇ ਧੀਰ ਧਰਣੀ ਮਨੀ ਨਹਿ ਡੁਲੇ। ੩੭) ਕਰੀ ਮੇਰੀ ਆਗਾ
 ਪ੍ਰੀਤੀ ਮੰਧ ਜੋਵੇ। ਹਨੇ ਦੁਸਟ ਪਾਪੀ ਮਲੇ ਛੁੱਖ ਪਵੇ। ਰੁਣੀ ਐਸ ਬਾਨੀ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਜੀ ਕੀ। ਧਰਾ ਰੂਪ ਐਸੀ ਕਰੀ ਬਤਨੀ ਕੀ।
 ੩੮) ਦੇਹ ਰਾ। ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਗਾ ਕਰੀ ਧਰਾ ਰੂਪ ਇਮ ਆਈ। ਮਲੇ ਛੁੱਖ ਦੁਸਟ ਪਾਪੀ ਹਨੇ ਧਰਾ ਭਾਰੀ ਮਿਟ ਜਾਈ। ੩੯) ਚੈ। ਇ
 ਹ ਕਰਨ ਗੁਰ ਮੇਰ ਪਠਾਏ। ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਪਰਜਾ ਮੇ ਅਯੋ। ਤੁਨੀ ਸ੍ਰੀ ਦਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਬੈਠਾ। ਹਰਖ ਪੁਰਖ ਏ ਦੇ ਉਨੈ ਨਾ। ੪੦
 ਹਾਥ ਜੇਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨ ਪਰੇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਹਾਥ ਸਿਰ ਪਰੇ। ਰੁਮ ਹੋ ਬੰਨ੍ਹੇ ਅਮਰ ਗੁਰ ਪੇਤਾ। ਦਾਸ ਨ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹਮ ਹੋਤੇ। ੪
 ੧) ਥਾ ਬੇਨੀ ਦਕੀ ਬਾਂ ਮਤਿ ਹ ਆਈ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਨ ਗੀਸਾ ਬੁਧ ਹਾਈ। ਅੰਬ ਬਹੁਤ ਨਾਰੀ ਤਿਹ ਸੀਗਾ। ਰੂਪ ਦੇਖ ਜਿਹ ਲਜਤ ਅਨੀਗਾ।
 ੪੨) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰੀ। ਵਾਰੇ ਕਰਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨ ਪਰੀ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਕੀ ਮਾਤ ਕੋ ਬੋਲੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਧ ਕੇ ਮਾਹਿਤ ਕੋ ਲੀ।
 ੪੩) ਹਿ ਪ੍ਰਦੀ ਨਾਨ ਬਸਾਈ। ਭਵਨ ਚਲੇ ਰਜਨੀ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਕੋਰੇ ਪੁਨੀ ਤੁਭਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਮੀ। ਘਟਿ ਪਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਭ ਅੰਬੁਜਾ ਮੀ। ੪੪) ਪ੍ਰੀਤ ਦੇਖ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੇ। ਸਿਖ ਸੀਗਤ ਮਮ ਸੀਗ ਅਮੇਲੇ। ਜਵਨ ਹਮੇਰੇ ਭਵਨ ਨਹੇਈ। ਰੁਮ
 ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਜੋਈ। ੪੫) ਦੇਹ ਰਾ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਕੀ ਮਾਤ ਕਹੇ ਨਹਿ ਜਾਵੇ। ਤੁਮ ਨਾਥਾ ਤੀਨ ਨਾਰਤੁ ਮਰੀ ਜੋ ਉਸੇ ਤੇ ਜੋ ਮਮ
 ਸਾਥ। ੪੬) ਚੈ ਪਈ। ਦੇਖ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਯੋ ਗਰਿਯੋ। ਸਾਥ ਲੈ ਜਾਹਿ ਹਰਖ ਮਨ ਧਾਰਿਯੋ। ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੀ ਯੋ ਆਗਾ ਪਈ।
 ਦਮੇ ਵੀ ਕੇ ਪਾਸਾ ਸਿਧਾਈ। ੪੭) ਮਾਤ ਨਨ ਕੀ ਅਰੁ ਮਰਵਾ ਹੀ। ਚਰਨ ਪਰੀ ਚਿਤ ਬਹੁਤ ਉਮਾਹੀ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਮਾਤ ਕੀ ਬਿਨ
 ਤੀ ਤੁਨੀ ਅੰ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਾ ਮਨ ਮਨੀ। ੪੮) ਦੇਹ ਰਾ। ਦਮੇ ਵੀ ਅਰੁ ਨਨ ਕੀ ਮਰਵਾ ਹੀ ਸੀਗ ਲੀਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਮਾਤ ਕੇ ਸੀਗ ਚ
 ਲੀ ਦਾਸੀ ਸੀਗ ਬਹੁ ਕੀਨ। ੪੯) ਚੈ। ਤਬੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਹੁਤ ਮਨ ਹੋਈ। ਨਾਰਿਨੀ ਦਕੀ ਚਿਤ ਸਭੁ ਖੋਈ। ਜਾਈ ਭਵਨ ਬਹੁ

ਲੰਘਾਵਾਰੇ ਸੇਜ ਬੀਦਾਜਿ ਹੋਸੇ ਭੁਖ ਪਾਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਭੀਨ ਪਲੰਘ ਚੰਦੁ ਤਬ ਸਾਜੇ ॥ ਭੀਨ ਮਾਤ ਭਿਹੁ ਪਰ ਰਾਜੇ ॥ ਘੋਨੇ ਪਲੰਘ ਦ
 ਸੀ ਕੋਈ ਨੇ ॥ ਚੰਦੁ ਮਾਤ ਹਰਖ ਮਨ ਕੀਨੇ ॥ ੫੧ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਭੋਜਨ ਮੰਗਵਾਏ ॥ ਹਥ ਜੋਰ ਸਭ ਕੇ ਅਚਵਾਏ ॥ ਨੀਦ ਨ ਰਬ ਜਿ
 ਨਤ ਬਲੀਨੇ ॥ ਭੀਨ ਮਾਤ ਕੋ ਪਵਨ ਚੁਕੀਨੇ ॥ ੫੨ ॥ ਦਾਸੀ ਸਭ ਦਾਸੀ ਕੋ ਕਰਹੀ ॥ ਪਵਨ ਬੰਜਨ ਹਾਥ ਹਧਰਹੀ ॥ ਭੋਜਨ ਕ
 ਰਜਲ ਪਾਨ ਦਿਵਾਏ ॥ ਯੋਜ ਭੋਕੇ ਬਿਸਾ ਮਕਰਾਏ ॥ ੫੩ ॥ ਨੀਦ ਕੀ ਨਰਿ ਸੋਧ ਸਭ ਧਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਨ ਰਿਹਾ ਬਨਿ ਜਕਰੀ ॥ ਭੀਨ ਮਾ
 ਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ॥ ਅੰਚਰ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ਅਧੀਨੀ ॥ ੫੪ ॥ ਚਰਨ ਚਾਪ ਚੰਦੁ ਕੀ ਤਰਨੀ ॥ ਬੰਜਨ ਕਰਤ ਨੀਦ ਕੀ ਘਰਨੀ ॥ ਚੰਦੁ
 ਕੀ ਤਰਨੀ ਯੋ ਬੋਲੀ ॥ ਹਥ ਜੋਰ ਬਹੁ ਬਚਨ ਅਮੋਲੀ ॥ ੫੫ ॥ ਵਿਵਾਹ ਬੀਚ ਹਮ ਕਿਉ ਨ ਭੁਲਾਏ ॥ ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਬੁਝਾਲ ਹਾ
 ਏ ॥ ਮਾਤ ਦਮੋਦੀ ਯੋ ਪੁਖ ਕਹੇ ॥ ਸੁਨਿ ਪਾਰੀ ਮੈ ਭੇਦ ਨ ਲਾਹੇ ॥ ੫੬ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜੋ ਬਚਨ ਹਿ ਮਾਨੇ ॥ ਸੇਵੁ ਪਾਵ ਸੱਤ ਹ
 ਮ ਜਾਨੇ ॥ ਸਿੰਧ ਸੁਕਾ ਹਸੁ ਮੇਰ ਉਡਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਬਚਨ ਹਿ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਸੁਨਤ ਬਹੁ ਛਤ ਭੁਈ ਚੰਦਰਿ
 ਤਰਨੀ ਆਪਾ ॥ ਕੋ ਨ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਤੁਮੇ ਜਿਹ ਗੁਰ ਦੀ ਚਿਸਾ ॥ ੫੮ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਸੁਨ ਸਖਿ ਤੇ ਸੋ ਬਿਤਿ ਤਕ ਹੋ ਸਭ ਕਾ ਬਲ ਸੰਗਤ
 ਆਈ ॥ ਮਪਾਰਾ ॥ ਭਾਹਿ ਨਿਮਿਤ ਪਠਾਏ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਮਿਠਾਈ ॥ ਲਿਖਾ ਉਅ ਬੈਤ ਤਕਾਰਾ ॥ ਅਗਾਨ ਗ੍ਰਾਸੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਤਬੇ ਮਮ
 ਦੀ ਚਿਜ ਬਾਬ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਭੀਨ ਸੁਬਾਹ ਪਠਾਏ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਹਸਾ ਪਈ ਚਿਸੁ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਭਾਰਾ ॥ ੫੯ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤ ਬਮੇ ਸਸਾ
 ਪਈ ਚਿਹਿ ਧਾਂ ਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥ ਮਲੇ ਛਚੰਡਾ ਗਾ ॥ ਤੋਹੀ ਲੋਠੋਂ ਜਮ ਲੇ ਛਾਈ ॥ ਸਖਿ ਕਿਅ ਕਹੈ ਜੁ ਭੁਮੇ ਸੀਕਟ ਭਾਰਾ ॥ ਅਰਧ ਨਿ
 ਸਾਮ ਮਭਾ ਜਪਈ ਤਬ ਰਾਤ ਬੁਝਾਲ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹਿ ਭੁਲਾਏ ਨਹੀ ਅਬ ਆਏ ਸਮੀਪ ਤੁਮੇ ਇਹ ਵਾਰਾ ॥ ੬੦ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ਯੋ ਬਿਤਿ ਤਜ ਬਹੀ ॥ ਸੁਨਿ ਯੋ ਨੀਦ ਤਰਨੀ ਸਿਖ ਦੀਨਾ ॥ ਭਰਤ ਅਰੁ ਭਗਵਾਨ ਮੈ ਕਛੂ ਭੇਦ ਨ ਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ੬੧ ॥ ਚੌਥਾ
 ਮਾਤ ਦਮੋਦੀ ਮਨੈ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਨੀਦ ਤਰਨੀ ਨਿਜ ਬਡੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਸਿੱਖ ਮਾਨ ਚਰਨ ਸਿਰਧ ਕੋ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸੈਨ ਪਲੰ

ਅਤਬਕਰਿਯੋ॥੬੨॥ਪ੍ਰਤਉਕੁਮਾਤਾਇਹਕਹਿਯੋ॥ਜਬਬੁਧਬਲਮਨਮੇਲਹਿਯੋ॥ਮਨੀਸਿਘਤਬਗਦਗਦਭੁਏ॥ਦੁਖਕ
 ਲੇਸਸਭੁਹੀਮਿਟਗਏ॥੬੩॥ਏਕਮਹੂਰਤਅੰਕੁਭੁਏ॥ਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗਾਵਿਚਾਰਤਨਏ॥ਭੁਗਤਸਿਘਅੰਚਰਗਾਰੂਰਿਯੋ॥
 ਹਾਥਜੇਗਇਹਬਚਨਉਚਾਰਿਓ॥੬੪॥ਅਹੰਰਾਜਮਮਦਾਜਵਿਚਾਰੀ॥ਅਗੇਕੋਹਪ੍ਰਸੰਗਅਪਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੀਕਥਾ
 ਅਪਾਰਾ॥ਤੁਮੈਸੁਨਾਈਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੬੫॥ਚੰਦਕ੍ਰਿਨਸਮਬਚਨਤੁਮਾਰੇ॥ਮਮਰਿਦਤਪਤੁਭਿਨਕਨਿਵਾਰੇ॥ਕਥਾਅੰ
 ਮਿਤਸਮਪਾਨਕਰਾਹੀ॥ਕ੍ਰਿਪਤੋਹੇਤਮੇਰੋਮਨਨਾਹੀ॥੬੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਭੁਗਤਸਿਘਾਬਿਨਤੀਚੁਨੀਮਨੀਸਿਘਬਡਗਮਾਨਾਪੀ
 ਨਧੀਨਖਤੋਕਯੋਬਡੁਨਿਸਚਾਤਿਹਜਨ॥੬੭॥ਚੋਪਈ॥ਭੁਗਤਸਿਘਤੁਮਸਮਨਹੀਕੋਈ॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਜਾਸਮਨੋਹੇ
 ਈ॥ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕੀਕਥਾਅਪਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕਥੈਨੋਹੇਤੁਮਾਰਾ॥੬੮॥ਜਬਬੁਧਬਲਕੋਹੋਬਖਾਨੀ॥ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਕ
 ਥਾਮਹਾਨੀ॥ਸੰਸਾਰਸਿਧਤਰਨਕੋਤਰਨੀ॥ਕੋਟਅਘਨਪਾਤਕਕੀਹਰਨੀ॥੬੯॥ਅਬਸੁਨਿਅਗੇਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਨਿਕ
 ਸਤਸੁਧਾਜਿਮੰਗੀਗਤਰੰਗਾ॥ਤਬਲੈਅਰਧਜਾਂਮਨਿਸਭਾਈ॥ਚੰਦਗਸਿਉਗੋਸਟਪ੍ਰਕੁਈ॥੭੦॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਮਰ
 ਗੁਰੂਕਾਭੁਤਸੁਤਬਾਬਾਸਾਵਨਜਨਾ॥ਤਿਸਕੇਸੁਤਕਾਜੈਉਚੰਦਮੱਲਪਹਿਚਨ॥੭੧॥ਚੋਪਈ॥ਤਿਸੀਸਮੇਸੋਉਚਾਲਿਅਯੋ
 ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕਾਦਰਸਨਪਾਯੋ॥ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟਅਗੇਪ੍ਰਭੁਪਰੀ॥ਅੰਚਰਿਭੁਗਾਬਿਨਤੀਬਹੁਕਰੀ॥੭੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਹਰਿਗੁ
 ਵਿੰਦਕੇਚਰਨਪਰਜੀਸਪਕੋਤਿਹਆਈ॥ਨਿਜਕਰਗੁਰੂਉਠਾਈਓਕਰਿਆਦਰਅਧਿਕਾਇ॥੭੩॥ਚੋਪਈ॥ਪ੍ਰ
 ਭੁਜੀਤਿਸਕੋਨਿਕਾਟਿਬੈਠਾਈ॥ਕੁਸਲਅਨੰਦਪੁਛਯੋਮਨਲਾਈ॥ਹਾਥਜੇਗਤਿਨਐਸਉਚਾਰਾ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭ
 ਕੁਸਲਅਪਾਰਾ॥੭੪॥ਤਿਹਾਛਿਨਲਾਂਗੀ॥ਗੁਰਨਿਕਟਾਯੋ॥ਹਾਥਜੇਗਇਮਬਚਨਸੁਨਯੋ॥ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਮਾਰਪ੍ਰਭਜੀਭੁਮੇ
 ਲਿਆਉਸਿਤਾਬਗੁਰੂਇਮਕਯੋ॥੭੫॥ਤਤਾਛਿਨਦੋਰੇਸਿੱਖਤਿਹਵਾਰਾ॥ਬਿਜਨਲਿਖਾਏਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਅਟਤ

ਭੇਜਨਗੁਰਜਬਦੇਖਾਯੋਰਹਾਬਭੁਏਠਾਂਢਅਲੇਖਾ॥੧੬॥ ਚੌਕੀਪਰਭੇਜਨਰਖਦਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਬੈਠਤਭੁਏ॥ ਲਾਂਗੀ
 ਤਬੈਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰਤਯੋ॥ ਦਇਆਸਿਧਕੇਮਨਅਤਿਭੁਏ॥੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸੁੰਦਰਸੁਖਲੋਕਤਬੈਦੈਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਆਪਾ॥
 ਹਾਥਜੋਰਿਆਗਯਾਦਈਛਕੇਗੁਰੂਕਠਿਜਾਪਾ॥੧੮॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਭੇਜਨਤਬਕੀਨੇ॥ ਮਨਮੇਰਖਬਹੁਤਤਬਲੀ
 ਨੇ॥ ਸੀਤਲਜਲਅਚਵਨੋਕੇਦੀਯੋ॥ ਹਾਥਜੁਚੇਤਗੁਰੂਜੀਕੀਓ॥੧੯॥ ਸੁੰਦਰਪ੍ਰਭੁਮੇਸਅਲਾਯੋ॥ ਚੰਦਮੋਲਮਮਮ
 ਨਬਹੁਭੁਏ॥ ਨਿਜਗ੍ਰਹਜਹੁਨਿਸਾਬਹੁਗਈ॥ ਅਏਈਹਾਂਦੇਰਬਹੁਭਈ॥੨੦॥ ਹਾਥਜੋਰਸੁੰਦਰਅਸਕਯੋ॥ ਮਹਾਂਰਾਜ
 ਹਮਅਨੰਦਲਯੋ॥ ਆਜਨਿਸਾਤੁਮਰੇਓਗਰਹੀ॥ ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਮਹਿਸੁਖਲੋਹੀ॥੨੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਦੁਇਪਲੀਘਮੰਗਾਏ
 ਦੇਉਤਿਹੁਉਪਰਬੈਠਏ॥ ਤਬਲੋਜਾਮਏਕਨਿਸਗਈ॥ ਸੰਗਤਕੋਆਗਯਾਪ੍ਰਭੁਦਈ॥੨੨॥ **ਰੰਗੁਲੀਆ**॥ ਸੰਗਤਕੋਆ
 ਗਯਾਕਰੀਜੋਵੇਨਿਜਨਿਜਧਾਮਾ॥ ਸੋਤਨਾਂਮਰਿਦਮਹਿਧਰੈਪੈਰੈਂਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ ਪੈਰੈਂਪੂਰਨਕਾਮਧਾਂਮਸਭਸੰਗਤਚਾਲੀ
 ਸੋਤਿਨਾਮਰਿਦਧਰੈਂਮੇਹਮਤਿਮਨਤੇਹਾਲੀ॥ ਨੈਨਨੀਦਨਹਿਪਰੈਗੁਰੂਗੁਰਪੁਖੋਉਚਾਰੈਂ॥ ਰਿਦਮਹਿਐਸਪ੍ਰਤੀਤਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਧਸਭੁਕੋਤਰੈਂ॥੨੩॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਅਰਤੀਸੋਹਲਾਤਬਪੜਿਓਦਇਆਸਿਧਰਨਧੀਰਾ॥ ਏਕਾਚੈਤਜੋਦ੍ਰਿੜਕਰੈਬਿਯਾਪ
 ਨਕਲਸਰੀਰਾ॥੨੪॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਤਬਪ੍ਰਭੁਜੀਨਿਜਪਲੀਘਾਬਿਰਾਜੇ॥ ਕੋਟਿਕਾਮਾਦਿਖਮਨਮੈਲਾਜੋ॥ ਸੁੰਦਰਸਿਮਲਜਭੁਨਿ
 ਸਜਗੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਰਸਮੇਪਾਗੇ॥੨੫॥ ਸਿੱਖਦੇਇਤਬਪ੍ਰਭੁਨਿਕਟਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਿਲਪਟਾਏ॥ ਏਕਸਿੱਖ
 ਬੀਜਨੋਕੇਕਰਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਤਿਰਿਦਮਹਿਧਰਹੀ॥੨੬॥ ਵੁਡੀਯਾਸਿੱਖਪ੍ਰੇਮਮਨਭੁਰੇ॥ ਚਰਨਪਲੇਟਤਰਿਦਮਹਿ
 ਧਰੇ॥ ਸੁੰਦਰਸਮਲਕੋਇਮਕਯੋ॥ ਧੀਨਭਾਗਾਇਹਸਿਖਕੇਲਯੋ॥੨੭॥ **ਸ਼੍ਰੋਤਾ**॥ ਜਹਿਨਿਮਿਤਤਪੇਤਪਸਾਧਭਨਾਰ
 ਦਸਾਰਦਅੰਤੁਨਪਾਯੋ॥ ਸੀਕਰਐਚਤੁਰਨਨਜੁਬਹੁਪਾਠਪੜੇਐ॥ ਛਹਾਬਨਅਯੋ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਹਾਰਪੋਰੇਨਿਤਨੇਤੁਹੀ

ਨੇਤਸਬੈ ਮੁਨਗਾਯੋ ਸੋਗੁਰਚਰਨ ਰਿਦੇਧਰ ਆਜੁ ਸੁਭਾਗ ਜਗੇ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮਗਾਯੋ ॥੮੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੰਦ ਮਲਿਨੀ ਤੁਮ ਸੁਨੇ
 ਏਹ ਸਮੇ ਕੋਇ ਨ ਆਜਾ ॥ ਏਹ ਸੁਖ ਸਮੇ ਕੋ ਸੁਖ ਨਹੀ ਕੋਇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੮੯॥ ਚੌਪਈ ॥ ਚਰਚ ਕਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨੁ ਭੋਗਾਛਿ
 ਨਾਛਿ ਨ ਮਗਨ ਹੋਤ ਹਰਖ ਰੋ ॥ ਤਬ ਲੋਸਵ ਪਹਿਰਿ ਨਿਸਰਹੀ ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਮਕੀ ਸਰਤ ਬਹੀ ॥੯੦॥ ਪੁਰਸੋਤ ਮਹਰਖ ਤਪੁ ਭੁਇ
 ਠਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਹਿ ਦੁਠਾ ॥ ਸਭੈ ਸੋਚ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤ ਬਕਰੀ ॥ ਕੀਓ ਸਨਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਧਰੀ ॥੯੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨ
 ਕ ਅੰਗ ਦੁਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਚਿਤੁ ਮਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਰਜਨ ਗੁਰੁ ਭਾਕੋ ਧਾਕੋ ਧੀਆਨਾ ॥੯੨॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪਰੀਦੋਇ ਬੀਤ ਭਜ
 ਬੁਝਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਗਿਆਤ ਬਦਈ ॥ ਠਰਸ ਕਰੋ ਰਾਗੀ ਸੁਭਲਾਵੋ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ਵਾਰ ਲਗਾਵੋ ॥੯੩॥ ਸਨਮੁਖ
 ਆਸਨ ਉਚੁ ਹਏ ॥ ਸਨਮਾਨ ਸਹਿਤ ਰਾਗੀ ਬੈਠਾਏ ॥ ਪਲੰਘ ਤਰੇਤ ਬਸਤਿ ਗੁਰਗਾਯੋ ॥ ਦੇਖਾਇਵਾਨ ਸੰਕ੍ਰਮਨ ਲਾਜੋ ॥੯੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਨਿ ਜਮਨਾ ਬੈਠੇ ਰਾਗੀ ਸਬਦ ਅਲਾਪਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਤੁ ਗੁਇ ਬਹੀ ਗਾਇ ਦੂਖ ਅਰੁ ਪਾਪਾ ॥੯੫॥ ਰਾ
 ਗੀ ਭੋਗ ਵਾਰਕਾ ਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਮੇਲ ਸੁਕਾਏ ॥ ਨਿਸਤ ਮਦੁਰ ਸੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਨਖੜ ਲੋਪ ਨਿਰਮਲ ਭੁਯੋ ਕਾਸਾ ॥੯੬॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਨਿਜ ਸੈਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਰੋਤਿ ਆਗੀ ਗਮਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਆਪ ਬਾਵਲੀ ਕੋ ਗੁਰਚਲੇ ॥ ਸਾਬ ਸਿੱਖ ਤਬ ਲੀ
 ਨੇ ਭੁਲੇ ॥੯੭॥ ਜੇਵਕ ਤਬੈ ਭੁਰੰਗਾ ਲਿਆਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਚਰਨ ਸੁਹਾਏ ॥ ਜਗਾ ਮਿਜਾ ਦਾਇਹ ਰਾਖ ਸੁਆਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ
 ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ॥੯੮॥ ਦੀਨਾਨਾਥ ਹਰਖ ਮਨ ਕੀਨੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗਨਿਜ ਕਰ ਪਰਲੀਨੇ ॥ ਬਾਵਲੀ ਕਾ ਗੁਰਦਰਸਨ ਪਾ
 ਈ ॥ ਚਰਨ ਸੁਰ ਨਿਜ ਮਸਤਕ ਲਾਈ ॥੯੯॥ ਸੰਗਤ ਕੇ ਗੁਰ ਆਗਾ ਦਈ ॥ ਏਸਨ ਕਰੋ ਸੁਭੇਦਰਨ ਕਈ ॥ ਪੁਨਾਇ ਸਨਾਨ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਨੇ ॥ ਦਿਜਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਭੁੰਤ ਨੀਦੀਨੇ ॥੧੦੦॥ ਬਾਬੇ ਗੁਰਦਿਤੋ ਕਰ ਜੇਰੇ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਚਿਰੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ
 ਜੀ ਮਮ ਸੰਸਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਜਿਹ ਲਗਤ ਰੋਹੇ ਸੁਸੰਸਾਰੇ ॥੧੦੧॥ ਬਾਵਲੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਕੋਹੇ ॥ ਮੇਮਨ ਉਪਜਿ ਚਿਸੀ ਸਾ

ਦੋਹਾ ਸੀ ਮੁਖ ਅੰਸ ਉਚਰੇ ਬਚਨਾ ਬਾਵਲੀ ਕੀ ਭਾਗੀ ਪੈਰ ਚਨਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ਚੋਰਾ ਸੀ ਪੈਰੀ ਰਚੀ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕਰ ਭਾਗਾ ॥
 ਜੇਨ ਰੁਨਾ ਇਜ ਪਜੀ ਪੜੈ ਸੋ ਤਰਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ਪਠ ਚੋਰਾ ਸੀ ਜੇਨ ਰੁਕਰਹੈ ॥ ਨਿਸ ਚੈ ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਰਹੈ ॥ ਪੂਰਨ
 ਮਾਸੀ ਜੇਨ ਰੁਨਾ ਵੈ ॥ ਮੁਕਤ ਭਗਤ ਸਰੂਪ ਰਲੈ ਜਵੈ ॥ ੧੦੪ ॥ ਇਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਰਚੀ ਅਮਰ ਕ
 ਰਤਾਰਾ ॥ ਕਿਸੀ ਕਾ ਜੋ ਕੇ ਮੰਜ ਨ ਕਰੈ ॥ ਜੇਨ ਰੁ ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਰੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਐਸੇ ਕਹਿ ਗੁਰ ਸੀ ਸਨਿ ਵਯੋ ॥ ਨਮੋ ਸਕਾਰ ਕਾਰਿ
 ਚਰਨ ਉਠਾਯੋ ॥ ਪੁਨਰੀ ਦਰ ਕੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਨੇ ਸਾਧ ਬਡਾ ਗਿਆਨੇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਜੇ ਅਸਥਾਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ਤਤ ਕਾਲ
 ਪੁਰਿ ਦਰਸਾਇਖਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਜੋ ਰੁਪ੍ਰਤੁ ਆਗੇ ॥ ਚਾਲਿ ਮੋਸਾ ਬਲੈ ਗੁਰ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬੀਥਨ ਮੋ ਅਏ ॥
 ਅਨਿਕ ਲੋਕ ਦਰਸਨ ਭਥ ਕਏ ॥ ਤਬ ਸੁੰਦਰਿ ਹੁੰਤ ਉਚਰੈ ॥ ਸੀਰਾ ਮਦਾ ਸੋ ਕੁਪ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਧੁਜਾ ਅਧਿਕ ਤਿਹ
 ਉਪਰ ਜੋ ॥ ਸੁਰਨ ਰਦੇਖ ਅਸੁਰ ਮਾਨਿ ਲਾਜੇ ॥ ਸੁਨਤਿ ਹਥੈ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਇਮ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਚਰਨ ਮਤ ਲੀਨੇ ॥ ੧੦੯ ॥ ਭੁ
 ਜੀ ਗਛੈ ਦਾ ॥ ਚਲੇ ਆਪ ਦੀਦਾਰ ਚੋ ਬਾਰ ਕੇਰੀ ॥ ਲਏ ਸਾਥ ਸੁੰਦਰ ਤਜੀ ਤਤ ਦੇਰੀ ॥ ਕਿਯੋ ਜਾਇ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਧੀ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਬੇਲੇ ਸਰੂਪੀ ਪੁਜਾ ਸੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਚਲੇ ਦਰਸ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ ਸਾਕਿ ਲਾਵਿਖ ਜਗ
 ਤਾਰਨਾ ॥ ਤਹ ਦਰਸ ਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਪਾਯੋ ॥ ਦੀਨ ਨਾਥ ਪਰਹਰਖ ਮਹਾਯੋ ॥ ੧੧੧ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ ਸਜਹਿ ਅਤਿ ਚਿਤੁ ਚਾਈ
 ਗੁਰ ਮਦਾ ਸੋ ਕੇ ਦੀਨ ਗੁਰਾਈ ॥ ਸਬ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤਹ ਦਰਸਨ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨ ਮੈ ਹਰਖ ਦਯਾ ਨਿਧ ਲੀਨੇ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸੁੰਦਰੇ ਗੁਰ ਕਹਾ
 ਭੁਝਾਈ ॥ ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਕਹਾ ਬੀਧ ਜਮ ਭਾਈ ॥ ਚੰਦ ਮੱਲ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਕਰ ਮਨ ਚਿਤੁ ਪੂਰੇ ਉਨੈਨਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਚੰਦ
 ਮੱਲਾ ਵਿਖ ਪ੍ਰਭੁ ਹਸ ਬੇਲੇ ॥ ਪਰ ਰਿਦ ਜਨ ਨਹਾਰ ਅਮੋਲੇ ॥ ਕਾਰਨ ਨਿਜ ਨੈਨ ਨਿਜ ਲਾਵਨਾ ॥ ਸੋ ਤਬ ਚਨ ਕਹੁ ਜੋ ਰਿਦ
 ਭਾਵਨਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ਚੰਦ ਮੱਲ ਤਬ ਕਹੁ ਤਭਾ ॥ ਛਲ ਕਥਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਮੇਰਾ ਹਸਦੁ ਮੇਰ ਬੰਗਾ ਸਰੂਪਾ ॥

੧੧੫) ਓ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜਗ ਕਾਰਨ ਰਚੀ ਬਾਵਲੀ ਜਗ ਨਿਸਤਾਰਨ ਤਕੇ ਸੁਤ ਦੈ ਮੋਹਰੀ ਮੋਹਨ ਬੇਰੁ ਸੰਤ ਸੁਭ ਕੇ
 ਮਨ ਸੋਹਨ ੧੧੬) ਤੁਮ ਰੋ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਭੁਨ ਸੇਵ ਕਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਵਹ ਨਿਸਦਿਨਾ ਹਮ ਰੋ ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਮਲਾ ਸੇਵ ਕਰੈ
 ਪੁਰੁ ਕੀ ਸਭ ਅਘ ਦਲਾ ੧੧੭) ਰਾਮ ਦਾਸ ਬਿਨ ਸਭ ਮਨ ਲਿਆਵੈ ਨਿਜ ਗੁਰ ਅਈ ਹਮੇ ਦਿਵਾਵੈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜਾ
 ਨਾਚਿਤ ਲੀਨੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਹਿਤ ਕਾਰਨ ਅਸ ਕੀਨੋ ੧੧੮) ਚਹੂੰ ਅਨ ਕੋ ਗੁਰ ਕਾ ਬੁਲਾਈ ਰਚਤੁ ਭੀ ਤਇਹ ਠਾ ਮਨੁ ਲਾਈ
 ਮੋਹਨ ਮੋਹਰੀ ਭੀ ਤਸਵਾਰੀ ਅਮਰ ਦਾਸ ਦਿਖ ਦੀਨੀ ਗਾਰੀ ੧੧੯) ਹੇ ਮੁਗਧੋ ਕਿਆ ਤੁਮ ਇਹ ਕਰੀ ਈਹ ਨੀ ਵਸੁ ਕਿ
 ਉਤੁ ਮਧਰੀ ਈਹ ਰਚੇ ਭੀ ਤੁਮ ਨ ਲਾਈ ਤਬ ਭਿਨ ਤੈ ਸੇ ਕੀ ਨਉ ਪਾਈ ੧੨੦) ਦੋਹਰਾ ਭੀ ਨ ਬੇਰਾ ਮੇਰਾ ਚੀ ਦਿਖ ਅਪ
 ਮਾਨ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾ ਬੇਪਰਵਾਹ ਗੁਰ ਜਾਨ ਕੈ ਭੀ ਤੁਮ ਗਾਤਿ ਨ ਦੀਨਾ ੧੨੧) ਚੋਪਈ ਮਮ ਬਾਬੇ ਤੈ ਸੇ ਬਚਤਿ ਮਾਗੇ ਮਨ
 ਤਬ ਚਨ ਹੋਤ ਬਹੁ ਭਾਗੇ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ ਅਗ ਮਾਨੀ ਸਪਤ ਭੀ ਤਤਿ ਨ ਰਚੀ ਮਹਨੀ ੧੨੨) ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪਿ
 ਖ ਕ੍ਰੋਧ ਲਿਆਵੈ ਅਸ ਨਹੀ ਕਹੀ ਕਿਭੀ ਤਬ ਨਾਵੈ ਰਾਮ ਦਾਸ ਤਬ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ ਦਾਸ ਨਾਨ ਬਖ ਸੋਇਹ ਘਰੀ ੧੨੩
 ਹਮ ਮਨੁ ਖਸਦ ਭੂਲਨ ਹਾਰੇ ਤੁਮ ਬਖਾਸਿ ਦਸੁ ਪਤਿ ਉਧਾਰੇ ਅਵਰ ਭੀ ਤੁਮ ਬਰਚੇ ਬਨਾਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੇ ਜੇ ਮਨ
 ਭਾਈ ੧੨੪) ਛਲਾ ਬਿਹੀ ਨ ਸੁਨਿ ਤਿਸ ਕੀ ਬਾਨੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਬੇਲੇ ਬਹੁ ਗਮਨੀ ਧੰਨ ਧੰਨ ਤੁਮ ਹੋਰ ਮਦਾਸਾ ਗੁ
 ਰਨ ਨ ਕਤੁ ਮਰਿ ਦੈ ਨਿਵਾਸ ੧੨੫) ਸਪਤ ਬਚਨ ਤੁਮ ਹਮ ਰੋ ਮਨੇ ਸਪਤ ਗੁਰ ਅਈ ਦੀਨ ਮਹਨੇ ਸਪਤ ਗੁਰ ਅ
 ਈ ਤੁਮ ਰੋ ਹੋਵੈ ਸਭ ਸਿਖ ਨ ਕੇ ਸੀ ਕਟਿ ਪੋਵੈ ੧੨੬) ਅਸ ਕਾਹਿਤ ਬਨਿ ਜਗ ਰੇਲਾ ਗਾਏ ਨਿਜ ਪਦ ਅਭੈ ਸੁਤ ਹਿ
 ਮਿਲਾਏ ਨਿਜ ਪਦ ਅਭੈ ਸੁਤ ਹਿ ਮਿਲਾਏ ਪੈ ਸੇ ਪਾਂਚ ਨ ਲੇਰ ਮੰਗਾਈ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕੀ ਦੀਨ ਗੁਰਾਈ ੧੨੭) ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਗੁਰਾਈ ਹਾਂਬ ਹਾਏ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ਪੁਰ ਬਚਨ ਸੋਤ ਅਬ ਭਾਏ ਭੀ ਨ ਜਨ ਮਹਮੁੰਦ

ਲਏ॥ ੧੨੮॥ ਚੰਬੇਜਨਮਤੁਮਦੀਨਗੁਰਾਈ॥ ਤੁਮਰੀਬਖਸਤੁਮੈਗਿਹਾਈ॥ ਅਸਕਹਿਗੁਰਤਬਮੈਲਕੁਕਯੋ॥ ਰਾਮਦਾਸ ੧੮੬
 ਤਬਗੁਰੁਕਹਾਯੋ॥ ੧੨੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਹੀਚਿਤੁਮੈਮਨੁਭਈ॥ ਜੇਬਾਬਚਮਨਾਮਮਪ੍ਰਤਪਅਸਹੋਤਤਬਬਖੁਜੇਰੂਲਅ
 ਜਨ॥ ੧੩੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚੰਦਮੋਲਬਚਟੀਨਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜਬਹੀਭੁਨੇ॥ ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਬੀਨਤਿਸੇਦੇਤਅਸਬਜੁਭਏ॥
 ੧੩੧॥ ਚੌ॥ ਭੁੰਗਾਹਮਰੇਤਖਤਅਕਾਲਾਸਿਖਨਕੋਮੈਟੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਤਿਹਾਸਿਖਨਜੋਮਿਲਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਤੁਮਰੀਅੰਸਸੁਪੁ
 ਜਕਹਾਵੈ॥ ੧੩੨॥ ਸਭਸੁਖਭੁਗਵੈਅੰਸਤੁਮਾਰੀ॥ ਸੋਭਾਤਤੁਮਜਾਨਹਮਾਰੀ॥ ਅਸਕਹਿਮੰਜੀਸੀਸਨਿਵਯੋ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕਰਿਮਨਹਰਖਬਯਾਯੋ॥ ੧੩੩॥ ਬਹੁਰੇਖੀਮਕਾਦਰਸਨਪਾਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਅੰਗਾਸਿਧਏ॥ ਤਬਸੰਦਰਕਹਿਕ੍ਰਿਪਾਨੀ
 ਧਨਾ॥ ਤੁਮਰੇਪਿਤਾਜਨਮਅਸਥਾਨਾ॥ ੧੩੪॥ ਅਸਸੁਨਹਰਖਗੁਰੂਜੀਕੀਨੋ॥ ਮਨਮੈਦਨਭੁੰਤਬਹੁਦੀਨੋ॥ ਨਿਜਪਿਤ
 ਜਨਮਸਥਾਨਪਿਖਹਰਖੋ॥ ਕਰੀਇਛੁਲਨਨਭੁਬਰਖੋ॥ ੧੩੫॥ ਕਰਬਿਨਤੀਤਹਿਬਾਰੇਬਾਗਾ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਗੁਰਅੰਗ
 ਸਿਧਾਰਾ॥ ਚੰਬਾਰੇਮੋਹਨਤਬਗਏ॥ ਦਰਸਨਕਰਗੁਰਹਰਖਤਭਏ॥ ੧੩੬॥ ਝੋਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤਬਦੇਖਦੀਦਾਰਤਿਸੈਤਬ
 ਚੰਦ੍ਰਕੋਪੁਛਬਾਤਪੁਰਾਨੀ॥ ਇਸਕੀਬਿਧਅੰਗਜਮੋਹਿਕਹੋਤਬਸੰਦਰਸੁਧਸੁਨਵਕਹਾਨੀ॥ ਪੇਬੀਅਕਾਰਨਾਏ
 ਇਹਾਤੁਮਰੇਪਿਤਾਅਰਜਨਸੁਧਗਯਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਛੰਦਰਚਯੋਇਹਬੈਠਸੁਮੋਹਨਮੰਦਰਉਚਮਹਾਨੀ॥ ੧੩੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧ
 ਅਸਬਚਸੁਨੇ॥ ਚੰਦ੍ਰਪੀਨਉਚਾਰਾ॥ ਕਰਬੰਦਨਬਹੁਬਾਰਤੁਮਾਗੇਚਲੇਪੁਰਾਰਿ॥ ੧੩੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚੰਦ੍ਰਪੁਨਮਲਚੰਦਹ
 ਬੋਜੇਗਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ ਹਿਪ੍ਰਭਸੁਖਮਾਕੰਦਦਰਸਕਰੇਗੁਰਥਾਨਜਿਹਾ॥ ੧੩੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜੀਬੀਬੀਭੁਨੀ
 ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਜੀਬਭਾਗੀਆਨੀ॥ ਇਨਕੇਦੇਹਰੇਜਹਅਸਥਾਨਾ॥ ਸੋਪਿਖਯੋਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ॥ ੧੪੦॥ ਐਸੇਬਚ
 ਨਭਨਭਏਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਯੋਤਿਨੈਧੰਨਧੰਨ॥ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਚਲੁਭਏਗੁਰਤਹਾ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਤਨਦਾਹੋਜਹਾ॥ ੧੪੧॥

ਹਰਿਗੁਣਿ ਦੁ ਗੁਰਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਚਰਨ ਪੂਰਨਿ ਜਮ ਸਤ ਕਧਰੀ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਚਾਲੇ ਤਹਾਂ ॥ ਗੁਰਮਦਾਸ ਕਾ ਦੇ
 ਹਰਾਜਹਾਂ ॥ ੧੪੩ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ ਦੇ ਹਰਾਜਨਾ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਨ
 ਮਪ੍ਰਭੂ ਮਨਮਾਨਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਤੀਰਥ ਪਾਸਾ ਕੇ ਭੁਏ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਈਹਾਂ ਸਿੱਖ ਨ ਕੋ ਰੋਭੁ ਏਸੁ ਬਹੁਤ ਵੈਰਾਨਾ ॥ ੧੪੫ ॥
 ਪੰਡਾ ਖਿਲਰੇ ਦੇਖ ਪੰਛੀ ਕੀ ਬਿੰਨਤ ਹਪਰੀ ॥ ਕੀਨੋ ਬਚਨ ਅਲਖ ਸਮਾਪਾਇ ਸਰਤ ਬਹੈ ॥ ੧੪੬ ॥ ਲੋਪਾ ਬਿਪਾਸਾ ਏਨ
 ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਏਦ੍ਰਿਸਟ ਨ ਪਰੈ ॥ ਐਸ ਬਚਨ ਕਹਿ ਸਿੱਖ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਲਿਖਾ ਉਤਰੰਗ ਸੀ ਘ੍ਰਿਨਿਕਟਾਯੋ ॥ ੧੪੭ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਸਾਸਿ ਮਲ ਮਨ ਹਰੇ ਲੋ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਹਿ ਬਚਨ ਅਮੋਲੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਈਹਾਂ ਕਰੋ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕੋਰ ਸਭਨ ਕੀਆ
 ਸਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਤੀਰਥਿਨਤੀ ਸੁਨਈ ਨਦ ਘਾਲਾ ॥ ਭੁਏ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਧੀਰ ਜਾਤਿ ਨੋ ਕੇਦੀ ਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਮਰੇ
 ਜਾਵਨ ਸੀ ਘ੍ਰਿਚਾਰਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਭੁਟ ਬਹਮਾਰਾ ਏਹ ਠਰੋ ॥ ਤੁਮ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਮਨ ਲੋ ॥ ਹਮਨੇ ਕਰਨੇ ਕਾਜ ਅਨੇਕ
 ਤੁਮ ਮਨ ਧਾਰੇ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ ੧੫੦ ॥ ਬਚਨ ਅਮੋਲ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਸਿ ਮਲਿ ਹਰਖ ਤਮਾਨਾ ॥ ਘਨੇ ਸਿੱਖ ਜੋ ਆਏ
 ਸਾਥਾ ॥ ਸਭਨ ਨਿਵਾਏ ਗੁਰ ਪਗਮਾਥਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰੇ ਨਾਮ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਵਾਹੁ
 ਰੂਤੁ ਮਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗਾ ॥ ਸੁਧਾ ਪਾਨ ਕਰਨਾ ਮ ਅੰਤੁਗਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਆਗਿਆ ਦਈ ਜਾਵੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਾ
 ਮਾ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰੇ ਪੂਰਨ ਖੈਰੋ ॥ ੧੫੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਤੁਰੰਗ ਮੁਰਾਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾ ਧਿਆਨ ਧਰਾ ॥
 ਬਿਪਾਸਾ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ਅੰਗ ਚਲੇ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ॥ ੧੫੪ ॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦ ਘਾਲਾ ॥ ਅਨੰਦੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਮਲਾ ਹੋ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੁਦਰ ਬੀਦਿ ਵਾਯੋ ॥ ੧੫੫ ॥ ਤਿਨੇ ਹਾਥ ਜੋਰੈ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੇਰੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪ ਕੀਜੈ ॥ ਸਿਦ ਕੋ ਮੋਹ ਦੀਜੈ
 ੧੫੬ ॥ ਈਹਿ ਸਿਦ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਆਵਿਤਰੀ ॥ ਧਨ ਬਹੁਤ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਦਾਤਾ ਸਕੀਜੈ ॥ ੧੫੭ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਬਾਬੇ ਗੁਰਦਿ

ਭੇਕਹਾਏਪ੍ਰਭੁਦੀਨਨਾਥਾਗੋਇਦਵਾਲਾਨਿਹਾਰਕੈਮੇਮਨਭੁਏਸਨਾਥਾ॥੧੫੮॥ਕੀਠਅਭੁਖਨਛੰਦਾ॥ਹਰਿਗੋਵਿਦਕ
ਹਭੇਦਕੋਹੋਭੁਹਿ॥ਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਾਨਹਿਭੁਭੁਹਿ॥ਬਿਪਾਸਾਤੀਰਭੁਨ੍ਹਾਇਬਿਨਗਤਾਸੇਤਰਹੈਜੇਲੇਹਚਰਨਾਂਮ੍ਰਿਤਾ॥੧੫੯॥
ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਘਨੀਸੀਰਸੈਨਾ॥ਮੱਧਾਬਿਰਾਜਤਲਾਜਤਮੈਨਾ॥ਉਤਕੋਲਾਂਨਿਤਹੋਤਉਜਿਮਾਰੈ॥ਠੈਨਾਦਿਵਸਸੁਖਸਿੰਧਾਚਿ
ਤਰੈ॥੧੬੦॥ਜੱਜਰਭੁਏਸੁਰਸ਼ਾਸ਼ਗਜਿਉਤਨਾ॥ਰਾਖਤਸੀਸੁਖਸਿੰਧਾਬਿਖੇਮਨਾ॥ਕਿਉਨਹਿਆਏਬੈਗਨਿਕੀਦਨਾ॥ਸੇਤਤਕਿ
ਠਅਭੁਖਨਛੰਦਨਾ॥੧੬੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਜੋਰਚਏਸੁੰਦ੍ਰਪੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਅਰਧਜਾਮਾਦਿਨਕੇਰਹੇਪਹੁਚੇਤਹਾਂ
ਪੁਰਾਰਾ॥੧੬੨॥ਚੌ॥ਪ੍ਰਥਮਥੀਮਜੀਸਤਿਗੁਰਅਏ॥ਦੇਖਦੀਦਾਰਪੁਸੀਮਨਭੁਏ॥ਨਮਸਕਾਰਕਰਉਸਤਤਕਰੀ॥ਅ
ਨੰਦਬਹੁਤਭੁਏਤਿਹਘਰੀ॥੧੬੩॥ਏਕਘਰੀਗੁਰਬੈਠਤਭੁਏ॥ਸੇਢੀਸੁਨਿਪੁਨਤਿਹਠਾਂਅਏ॥ਨਮਸਕਾਰਸਭੁਹਨਅ
ਇਕਰੀ॥ਸੇਹਠਾਸਸਭੁਹਨਕੀਜਰੀ॥੧੬੪॥ਕੁਸਲਅਨੰਦਸਭੁਕੀਗੁਰਲੈਕੈ॥ਚਲੇਸਿਤਾਬਧੀਰਤਿਹਦੈਕੈ॥ਕੋਲਾਂ
ਮਨਮੈਐਸਾਬਿਚਾਰੈ॥ਸੇਹਾਬਿਸਾਕੈਗੁਰਕਰਤਾਰੈ॥੧੬੫॥ਤਬਲੈਸਤਿਗੁਰਅਏਤਹਾਂ॥ਕੋਲਾਂਬਸਤਰੈਨਾਦਿਨਜਹਾਂ
ਕੋਲਾਂਉਠੇਅਏਗੁਰਅਬਹੀ॥ਭੂਲੀਨਿਜਸਰੀਰਭੁਧਤਬਹੀ॥੧੬੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਨਮੁਖਅਵਤਦੇਖਕੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸੁਖ
ਖਨਾ॥ਝ੍ਰੇਪ੍ਰਸੰਨਉਠਏਚਰੇਪਹੁਚੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥੧੬੭॥ਸੋਰਠਾ॥ਅਤੀਕ੍ਰਿਸਤਨਪੀਰ॥ਕੋਲਾਂਅਤਿਹੀਐਮੁੱਸੋਂ
ਪੁਰਬਭੁਏਸਰੀਰਸਤਿਗੁਰਭੂਪਾਨਿਹਾਰਕੈ॥੧੬੮॥ਚੌ॥ਝ੍ਰੇਪ੍ਰਸੰਨਅਸਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਦੀਨਨਾਥਪੁਰਾਰੈ॥ਸ
ਫਲਜਨਮਮੈਰੋਅਬਭੁਏ॥ਜਨਮਮਰਨਸੀਸਾਮਿਟਗਏ॥੧੬੯॥ਅਸਕਹਿਗੁਰਚਰਨਨਤਬਪਰੀ॥ਪੁਰਚਰਨ
ਨਿਜਮਾਥੇਧਰੀ॥ਉਠਹਉਠਹਸਤਿਗੁਰਅਸਕਹੇ॥ਸਭੈਪਾਪਅਬਭੁਮੋਰਦਹੇ॥੧੭੦॥ਘਹਚਰਨਨਲਗਭੁਈਨਿਹਾਲ
ਹੇਪ੍ਰਭੁਕਿਉਛੋੜੋਤਤਕਾਲਾ॥ਪੀਰਜਦੈਤਿਹਸੀਸਉਠਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਸਬਚਨਅਲਏ॥੧੭੧॥ਨਿਜਭੈਰੋਕੋਮੈ

ਅਬਜਾਵੇ। ਭੁਲਕੋਹੋਂਤੁਮਰੇਪਹਿਅਵੇ। ਚਰਖਰੀਦਿਨਰਹਿਜਬਜਵੈ। ਤੁਮਰੇਅੰਤਸਮਾਤਬਅਵੈ। ੧੧੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੋਤਿਨਾ
 ਮਮੰਤੁਜਪੇਸਬਬੰਧਨਕੋਤਿਆਗਾ। ਜਾਂਜਗਕੋਉਨਹਿਭੁਯੇਤੁਮਰੇਸਮਬਠੁਗਾ। ੧੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਸਕਹਗੁਰਤਬਬੰਧ
 ਜੀਅਏ। ਪ੍ਰਨਾਮਕੀਨਪਰਹਰਖਮਹਾਏ। ਬਹੁਤਅਪਾਰਦੀਵਨਲਗਏ। ਸਭੁਸਿੱਖਨੀਮਲਦਰਸਨਪਾਏ। ੧੧੪॥ ਸ਼੍ਰੋਤੁ॥
 ਆਵਤਸਿੱਖਅਪਾਰਤਹਾਂਗੁਰਦਰਸਨੇਮੇਜਿਨਕੀਮਤਿਭੀਨੀ। ਪੂਜਚੜਾਵਤਹੈਬਹੁਤਾਤਨਬਾਰੇਬਾਰਸੁਖੰਦਨਕੀਨੀ।
 ਰਾਗੀਗਾਵਤਰਾਗਤਹਾਂਬਹੁਅਸਾਰਾਗਜਿਨੈਚਿਤਚੀਨੀ। ਮਨਇਛੁਤੋਜਾਚਿਤਚਹਤਹੈਗੁਰਪਾਗਕ੍ਰਿਪਾਸਭੁਪੁਰਨਕੀ
 ਨੀ। ੧੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਤਰੁਚਸੇਸੇਦਰਪੜਏਰਗੀਬੁਧਪ੍ਰਬੀਨ। ਸਧਪਾਠਰਹਿਰਾਸਕਾਕੀਨੋਹੋਇਅਪੀਨ। ੧੧੬॥ ਸ਼੍ਰੋਤੁ॥
 ਨਾਛੰਦਾ। ਭੁਗਰਹਿਰਾਸਕਾਚੁਨਏਪ੍ਰਭੂਜੀਭੋਰਨਿਜਾਪਕੋਪਿਖਾਂਨਕੀਓ। ਹਾਥਜੇਰਸਭੁਸਿੱਖਅਰਦਸਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੱਧਉਪਦੇਸਕਗਰਿਆਨਦੀਓ। ਨਿਜਇਛੁਜੇਉਚਿਤਚਹਤਬੇਸਭੁਸੰਗਤਸੇਬਰਮਾਂਗਲੀਓ। ਦਘਾਸਿੱਧਸੁਜਾਇਨਿ
 ਵਾਸਕੀਓਜਗਮੇਜਿਹਕੇਸਮਨਾਹਿਬੀਓ। ੧੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੋਜਨਕੀਨੋਹਰਖਸੇਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਅਲਾ। ਪਲੰਘਾਬਿਰਾ
 ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿੱਧਦੀਨਾਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ੧੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਕਜਾਮਨਿਸਰਹਿਦੁਇਘਰੀ। ਹਰਖਉਠੇਸਤਿਗੁਰਨਰਹਰੀ। ਨਿਜਦਾ
 ਸਨਕੋਬਚਨਉਚਾਰੇ। ਗੁਰਅਰਜਨਨਿਜਹਾਥਸਵਾਰੇ। ੧੧੯॥ ਸਕਰਗੀਗਾਜਿਹਨਾਮਸੁਹਾਈ। ਚਲੋਇਸਨਾਨਕ
 ਰੋਮਨਲਾਈ। ਤਤਛਿਨਪ੍ਰਭਜੀਪਹੁਚੇਤਹਾਂ। ਸਕਰਗੀਗਤੀਰਬੰਧੇਜਹਾਂ। ੧੨੦॥ ਜਾਇਪ੍ਰਨਾਮਕੀਨਮਨਲਾਈ। ਸਭੁਸਿੱ
 ਖਨਮਿਲਬਚਨਅਲਾਈ। ਸਕਰਗੀਗਾਕੀਕਥਾਸੁਹਾਈ। ਹੇਗੁਰਕੋਹੇਸਭੀਚਿਤਲਾਈ। ੧੨੧॥ ਕਿਹਕਾਰਨਇਹਨਾ
 ਮਧਰਏ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੱਧਨਿਜਖੁਜੇਗਏ। ਤਿਹਬਿਨਤੀਸੁਨਗੁਰਤਬਬੋਲੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਰਿਦੇਸੁਕੋਲੇ। ੧੨੨॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਏਸੇਕਏਸੁਨੇਸਿੱਖਨਿਰਧਾਰਾ। ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਇਹਧਰਏਸਕਰਗੀਗਾਸੁਭਚਾਰਾ। ੧੨੩॥ ਸੋਰਠਾ

ਬੋਲੇ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਬੀਨ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੇ ॥ ਕੋ ਨ ਹੋਤ ਚਿਤ ਦੀ ਨ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਜੀ ॥ ਇਹ ਪਰਯੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਤਿ ਰੁਚਵਾਨ
 ਸੁਨੇ ਸਿੱਖ ਬੈਨਾ ॥ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਮੇਨਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿੱਖਾਇ ਕਾ ਚਿਤ ਮਨ ਲਈ ॥ ਸਕੂਰੀ ਗਾ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧੮੫ ॥ ਏਕ ਸਮੇ
 ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਗੀ ਅਨੀ ॥ ਦੀਵਾਨ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਇਹ ਬਾਨੀ ॥ ਅਯੋ ਮੇਲ ਵਿਸਾਖੀ ਭੁਗੀ ॥ ਆਵ ਤਸੀ ਗਾਤਿ ਬਹੁਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੮੬ ॥
 ੬ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੀ ਸੀ ਗਤ ਆਵੈ ॥ ਭੁਤ ਭੁਤ ਕੀ ਪੂਜ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਅਸਟ ਦਿਵਸ ਮੇਲੇ ਮਹਿ ਰਹੇ ॥ ਨਰਨਾ ਰੀ ਮਨ ਆਨੰਦ ਲਹੇ ॥ ੧੮੭ ॥
 ੧ ॥ ਤਬ ਲੇਏ ਕਾ ਸਿੱਖ ਤਹਿ ਅਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਗ ਇਮ ਬਚਨ ਅਲਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੇਰੀ ਗਾਜਾਂਭੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨ ਨ ਬਹੁ ਗਿਠਿ ਰ
 ਆਂਭੀ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚੌ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਮੇ ਸੇ ਕਹੈ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਕਰਾਇ ਸਨਨਾ ॥ ਗੀ ਗਾ ਸਮਾਇ ਹਰੈ ਰਚਯੋ ਸਕੂਰੀ ਗਾ ਸੁਭਾਨਾ ॥ ੧੮੯ ॥
 ਸਿਰਠਾ ॥ ਬੋਲੇ ਸਿੱਖ ਬੋਹਰ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਆਗਿ ਮਾ ਕਰੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸਭ ਸਿਰ ਮੇਰੀ ਗਾ ਕੀ ਇਛਾ ਰਹਤ ॥ ੧੯੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਘ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿੱਖ ਤੁਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਜੋ ਰਿਦ ਮੇਧਰੈ ॥ ਵਹ ਗੁਰੂ ਜਪ ਮਨ ਮੈ ਕਰੈ ॥ ੧੯੧ ॥ ਨਿ
 ਸਾਦਿ ਨਧਰੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਪਿਆਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਗੀ ਗਾ ਸਮਠ ਲਪਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ਤੰਤੋ ਜੋ ਪੇਨਾ ਮਤੁ ਮਭਈ ॥ ਇਹ ਠਾਨਾ ਇਨ੍ਹਾ ਪਿਆਨ ਲ
 ਗਈ ॥ ੧੯੨ ॥ ਤੀਨ ਬਚਨ ਜਤਿ ਗੁਰਾਇ ਮਕਰੇ ॥ ਤਿਨਾ ਇਛਾ ਗੀ ਗਾ ਕੀ ਲਹੇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਜਾਵੇ ਗੀ ਗਾ ॥ ਹਮੇਰੇ ਗਾਠੁ ੦
 ਲੈ ਨਿਜ ਸੀਰਾ ॥ ੧੯੩ ॥ ਪੁਰਖੀ ਸਮਾਜ ਬੈਤੁ ਮਪਾਵੇ ॥ ਗੀ ਗਾ ਜਲ ਕਾ ਪੂਰ ਲਿਖਾਵੇ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਕੀ ਆਗਿ ਮਾਪਈ ॥ ਚ
 ਲੋ ਸੇ ਤਬਾ ਸਿੱਖ ਹਰਖਾਈ ॥ ੧੯੪ ॥ ਚੌਰਹਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰਾਢਿ ਗਤ ਬੋ ਬਿਨਤੀ ਸਿੱਖ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਜੀ
 ਬਚਨ ਅਸ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖਾ ਕਿਉ ਦੀਨਾ ॥ ੧੯੫ ॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿੱਖ ਨਿਰਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਇਛਾ ਕਰੀ ॥ ਮਹਿ ਮਾ ਕਰਨ ਅਪਾ
 ਰ ਸਕਰੀ ਗਾ ਕੀ ਤੁਮ ਸੁਨੇ ॥ ੧੯੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਮੇ ਪਹੁ ਚਿਓ ਗੀ ਗਾ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਸੋ ਚਿਤ ਰਹਿਤ ਅਭਿਗਾ ॥ ਜ
 ਬ ਪੁਰਖੀ ਕਾਵੇ ਲਾ ਅਯੋ ॥ ਇਸਨ ਨ ਕੀ ਨਧਰ ਹਰਖ ਮਹਾਯੋ ॥ ੧੯੭ ॥ ਪੁਨਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਗਾਠੁ ਵਲੀਨੇ ॥ ਗੀ ਗਾ ਜਲ ਮੇ

ਪੁਰਣਕੀਨੋ॥ ਖਾਂਬਾਇਸਨਨਕਰਵਨਲਾਗਾ॥ ਛੁਟਯੋਹਥੇਸੇਕਮਨਜਾਗਾ॥ ੧੯੮॥ ਤੈਸੇਗਛੁਟਾਮੇਲਾਇਕਲੀਨੋ॥ ਰੀਗਾ
 ਜਲਭੁਰਿਖਾਂਬਨਕੀਨੋ॥ ਇਸਨਨਕਰਾਇਤੁਰੇਚਿਤਚਾਈ॥ ਗੁਰਦਰਸਨਕੀਇੱਛੁਬਧਾਈ॥ ੧੯੯॥ ਕਿਤਕਦਿਵਸਮੇਪਹੁਚੇ
 ਤਹਾਂ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਜੀਬੈਠੇਜਹਾਂ॥ ਰੀਗਾਜਲਗਛੁਵਾਪੁਭੁਆਗੇ॥ ਧਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੈਛਲਾਤਿਅਗੇ॥ ੨੦੦॥ ਬਰੰਬਾਰ
 ਬੰਦਨਕੀਨੀ॥ ਅੰਚਰਛੁਰਹੁਇਅਧੀਨੀ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਗੁਰਤਬਜਾਨਿਯੋ॥ ਇਹਗਛੁਵਾਨਹਿਸੇਪਹਚਾਨਯੋ॥ ੨੦੧॥ ਦੋ
 ਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਪੁਖੰਐਸਉਚਾਰਿਓਸਿਖਸੇਂਦੀਨਦਖਾਲਾ॥ ਇਹਗਛੁਵਾਹਮਰੇਨਹੀਸਾਚਕੋਹਤੁਤਕਾਲਾ॥ ੨੦੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਹਾਥ
 ਜੇਗਸਿਖੰਐਸਉਚਾਰੀ॥ ਛਿਮਾਕੀਜੀਐਭੂਲਹਮਾਰੀ॥ ਗਛੁਵਾਬੀਚਪ੍ਰਵਾਹਗਿਰਾਯੋ॥ ਕਰਰੇਹਜਤਨਹਾਥਨਹੀਆਯੋ॥
 ੨੦੩॥ ਤਬਮੇਅੰਗੁਗਛੁਵਾਲੀਨੋ॥ ਰੀਗਾਜਲਸੇਂਪੁਰਨਕੀਨੋ॥ ਸੇਅੰਗਜਤੁਮਰੇਮੈਰਾਖੋ॥ ਮਹਾਂਰਾਜਾਇਹਸਤੁਪੁਹਿਭਾ
 ਯੋ॥ ੨੦੪॥ ਗੁਰਅਰਜਨਫਿਰਪੁਛਨਕਰਿਯੋ॥ ਗਿਰਯੋਜੇਪ੍ਰਵਾਹਮੈਭੁਰਿਯੋ॥ ਤਿਗਛੁਵਾਹਮਾਇਹਾਂਕਢਵੈ॥ ਸਿਖਸਿਰ
 ਤਸਗਈਲਖਪਾਵੈ॥ ੨੦੫॥ ਤਬਬੋਲੋਸਿਖਹੋਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ ਘਟਘਟਕੇਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਗਛੁਵਾਸਤਿਪ੍ਰਵਾਹਮੈਰੀ
 ਕੋ॥ ਰੀਗਾਜਲਸੇਂਪੁਰਨਕਰਿਓ॥ ੨੦੬॥ ਦੋ॥ ਉਠਠਾਢੇਸ੍ਰੀਗੁਰਭੁਏਸਕਰਗੀਗਪਰਆਪਾ॥ ਕਰਯੋਅਵਾਹਨਗੀਗਾਕੇ
 ਸਤਿਨਾਮਕਰਜਾਪਾ॥ ੨੦੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੁਨਹੁਗੀਗਪ੍ਰਬੀਨਗੁਰਅਰਜਨਐਸੇਕਯੋ॥ ਜੇਗਛੁਵਾਤੁਮਲੀਨਤੈਇਹਠਾਂ
 ਅਬਦੀਜੀਐ॥ ੨੦੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਰੀਗਾਨਿਜਕੇਧੀਨਬਖਾਨੀ॥ ਯਾਦਕੀਓਮੈਕੇਗੁਰਗਮਾਨੀ॥ ਮੇਰੇਬੀਚਬਹੁਤਅਘ
 ਪੂਰੇ॥ ਗੁਰਦਰਸਨਕਰਹੁਇਚੈਚੂਰੇ॥ ੨੦੯॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਰਚਾਤੁਤੀਰਬਭਾਰੀ॥ ਸਕਰਗੀਗਾਨਿਹਉਪਮਅਪਾਰੀ॥ ਤਿਹ
 ਸਿੰਮਿਲਅਬਪਾਵਨਹੋਵੈ॥ ਨਿਜਤਨਕੇਅਘਸਗਲੇਖੋਵੈ॥ ੨੧੦॥ ਐਸਵਿਚਾਰਗੀਗਤਬਧਾਈ॥ ਸਕਰਗੀਗਾਕੇਬੀ
 ਚਮਿਲਾਈ॥ ਕੂਪਬੀਚਤੇਬੁੰਬਨਿਕਸਾਨਾ॥ ਚਲਿਐਪ੍ਰਵਾਹਧਰਤੇਜਮਹਾਨਾ॥ ੨੧੧॥ ਇਹਸੁਨਸਭੈਦੇਵਬਿਸਮੀਨੇ

ਦੇਖਨਾ ਏਸੁ ਚੜ੍ਹਾਨੇ ॥ ਦੇਖ ਅਚਰਜ ਸੁਭੀ ਸਿਖ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਏ ॥ ੨੧੨ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਹਿਤੀ ਗਾਮਨ ਜਾ
 ਨਾ ਗਾਢ ਵੇਖੁ ਤੁਝੁ ਤਹਾਂ ਦਿਖੈ ॥ ਮੇਰੁ ਮੀਠੁ ਪਰੀ ਗਾਵਿ ਚਾਰੀ ॥ ਜੇਸੁ ਤਿਹੁ ਗੁਰੁ ਏਹੈ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੨੧੩ ॥ ਤੋਨਿ ਜਗੁ ਫਲੇ
 ਹਛਾਨੀ ॥ ਤੋਸੁ ਮਝੈ ਹੋ ਗੁਰ ਬਡੁ ਗਮਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੁਭ ਜਾਨਨ ਹਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੧੪ ॥ ਏਹੁ ਗਾ
 ਨਿਕਟਿ ਬੋਲਿ ਸਾ ਸਿਖ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਖੇਬੈ ਨਾ ॥ ਜੇ ਗਾਢੁ ਤੁਮ ਤੋ ਗਿਰੋ ਸੋ ਕਾਢੈ ਦਿਖੈ ਨਾ ॥ ੨੧੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੀਨੇ ਜਤਨ ਅ
 ਨੇਕ ਕਛੁ ਸਿਆਨ ਨ ਤਿਹ ਪਰੀ ॥ ਬਹੁ ਰੋਧਾ ਗਬਿ ਬੇਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੇਭੁ ਖੇਬ ਚਨਾ ॥ ੨੧੬ ॥ ਚੌ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਵੈਸੇ
 ਗਾਢ ਵੇਖੁ ਤੁਝੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਬ ਅਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਭੁਨੈ ਸਿਖਾ ਏਹ ਬਾਤੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੧੭ ॥ ਸੋ ਤਿਨਾ ਮਧ ਝਜਲੁ ਤੁਮ
 ਰੂਹੇ ॥ ਛਲ ਗਾਢ ਵੇਸੁ ਭਲੇ ਪਾਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਸੋ ਤਿਨਾ ਮਧ ਝਿਮੰਤੁ ॥ ਜਲਾਛਿ ਝਕ ਪੋਲੇ ਪੇਸੁ ਪਨੰਤੁ ॥ ੨੧੮ ॥ ਏਕੋ ਗਾਢੁ ਸੋ ਤ
 ਬ ਦੇਖਾ ॥ ਸੋ ਗਾਹਿ ਪਰਿ ਮੇਰੁ ਅਰ ਅਲੇਖਾ ॥ ਪੁਰ ਸੋ ਤੁਮ ਪੁਰੁ ਹਰਖ ਭਭਏ ॥ ਸੁਭ ਸਿਖਨ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲਏ ॥ ੨੧੯ ॥ ਗੀ ਗਾ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਸਨ ਮੁਖ ਅਈ ॥ ਹਥ ਜੇਗ ਏ ਮਬ ਚਨ ਅਲਾਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਬਖਸੈ ਭੁਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ਪਤੁਤਿ ਪਾਵਨ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ੨੨੦ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ਗੀ ਗਾ ਕੋ ਅਰਾਮ ਕਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭੁ ਮੁਖ ਪਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ਏਹ ਬਾਨ ਮੇਕ ਛੂਭੇ ਦਨ ਹਿਜਾਨਾ ॥ ੨੨੧ ॥ ਕਰ
 ਹੋਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸਾ ਏਹ ਠਾਂ ਤੁਮ ਨਿਤ ਨੇਮ ਸੀ ॥ ਮਿਟੈ ਸਭੈ ਅਪਦਾ ਸੁਧ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਰੋਹੇ ॥ ੨੨੨ ॥ ਚੌ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ਤਬ
 ਗੀ ਗਾ ਸਿਧਾਰੀ ॥ ਚਲੀ ਜਤ ਗੁਰ ਉਪਮਾਵਿ ਚਾਰੀ ॥ ਧਾਰ ਅਨੰਦ ਗੁਰੁ ਤਬ ਬੋਲੇ ॥ ਭੁਨੈ ਸਿਖਾ ਏਹ ਬਚਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ੨੨੩
 ॥ ਅਦਿਕਾਲ ਕਾਤੀ ਰਬ ਭਾਰੀ ॥ ਏਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਬਹੁਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ਪਾਛੈ ਸਕਰ ਗੀ ਜਾ ਏਹ ਨਾਮਾ ॥ ਸਭੈ ਪੁਰ ਕਰਾਇ ਛੁਮਦਾਮ ॥
 ੨੨੪ ॥ ਸਕਰ ਗੀ ਗਾ ਅਬਨਾ ਮਧ ਰਾਯੋ ॥ ਗੀ ਗਾ ਤੇ ਹਮ ਅਪਿਕਲ ਖਾਯੋ ॥ ਜੇ ਬਾਛਾ ਕਰਾਇ ਹਠਾਂ ਆਵੈ ॥ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਸੁ ਭੁਹੀ
 ਬਰਪਾਵੈ ॥ ੨੨੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤੁ ਜੇ ਆਵੈ ਨਾਰੀ ॥ ਕਰਾਇ ਸਨ ਨਲੇ ਹਸੁ ਭੁਚਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਗਾਢੁ ਨਿਕਸਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ

ਉਪਮਾਜਨਮਹਨਾ॥ ੨੨੬॥ ਕਰਇਸਨਨਦਰਸਤਿਹਕਰੈ॥ ਨਰਕਦੁਆਰਤਿਹਦਿਸਟਨਪਰੈ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਤਬਕੀਓਸਨਨਾ
 ਨਿਜਮਹਲੀਗਏਉਪਾਨਿਧਨਾ॥ ੨੨੭॥ ਏ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਮੁਖਕਮਲਤੇਅੰਸੇਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ ਦ੍ਰਿੜਪਤੀਤਸਿਖਨਗੁਣੀਕੀਨੋਤ
 ਬੈਸਨਾ॥ ੨੨੮॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਮਨਮਨਅੰਤੁਹੁਇਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ ਨਿਜਪਿਤਸਮਝਸਥਾਨਹੁਇਅਧੀਨਮਜਨਕੀਓ॥ ੨੨੯॥
 ਏ॥ ਕੀਓਸਨਨਗੁਰੁਤਹਿਆਪਾ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਕਕੀਨੋਜਾਪਾ॥ ਨਿਜਮਨਮੇਬਹੁਹਰਖਧਰਾਈ॥ ਬੈਠੇਤਹਾਂਸਮਾਧਲਗਾਈ॥ ੨੩੦॥
 ੩੦॥ ਤੁਬਲੋਕੋਸਪਤਤਚਕਿਅਯੋ॥ ਨਿਸਪਤਿਲੇਪਅੰਧੇਰਬਿਹਯੋ॥ ਸਭੈਅਲੁਕਭਾਜਤਬਗਏ॥ ਨਰਨਰੀਮਨਹਰਖਤਭੁਏ॥
 ੨੩੧॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਜਸਪੁਰਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਮਲੇਛਅੰਧੇਰਸਭੀਹੁਇਨਾਸਾ॥ ਪਾਪਉਲੂਕਸਭੈਨਸਜਾਵੈ॥ ਚੇਰਜਾਰੋਊਦਿਸ
 ਏਨਅਵੈ॥ ੨੩੨॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰੈਨਉਪਾਰੋ॥ ਕੋਟਿਭਾਨਜਨੁਚੜ੍ਹਾਪਾਰੋ॥ ਅਨੰਦਚੌਕੀਗਾਵਨਲਾਗੋ॥ ਰਾਗੀਸਭੈਪ੍ਰੇ
 ਮਰਸਪਾਰੋ॥ ੨੩੩॥ ਪਾਂਚਘਰੀਦਿਨਕੋਭੁਏਭੁਗਅਨੰਦਕਾਪਾਇ॥ ਚਰਨਕਵਲਚੌਕੀਸੁਨੀਸਟਾਪਹਰਿਦਿਨਆਇ॥ ੨੩੪॥
 ੩੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਯੋਸੁਲਾਂਗੀਧਾਇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਲੀਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਨਿਕਟਾਇਹਾਬੋਜੇਗਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ ੨੩੫॥
 ਏ॥ ਅਯੋਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨੇਮਹਾਂਰਾਜਾ॥ ਇਹਸੁਨਉਠੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ਜਲਾਛਿਰਕਾਇਚੌਕੀਪਰਧਰਿਯੋ॥ ਬੈਠਗੁਰੁਮਨ
 ਅਨੰਦਭਰਿਯੋ॥ ੨੩੬॥ ਖਾਸਸਿੱਖਜੇਰਹਤਹਜੁਰੇ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿਦੀਓਤਿਨਕੋਗੁਰਪੁਰੇ॥ ਅੰਸਭੋਕੇਲਾਂਗੀਵਰਤਾਇਓ॥ ਭੋ
 ਜਨਲੀਨਸਭਨਮਨਭਯੋ॥ ੨੩੭॥ ਭੋਜਨਪਾਇਤ੍ਰਿਪਤਸਭਭੁਏ॥ ਦੀਨਦਆਲਚੁਲਾਤਬਕਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੁਮਸੋਕਾਦਿਖ
 ਲਾਜੇ॥ ਸਕਰੀਗਕੋਨਿਕਟਿਬਿਰਾਜੇ॥ ੨੩੮॥ ਪੁਰੋਸਤਮਪ੍ਰਭੂਮਾਥਿਰਾਜੇ॥ ਕੋਟਕਾਂਮਦਿਖਮਨਮੇਲਾਜੈ॥ ਕਰਬਿਸ
 ਮਉਠੇਪ੍ਰਭੁਆਮੀ॥ ਪਰਪੀਰਹਰਅੰਤੁਜਾਮੀ॥ ੨੩੯॥ ਏ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਬੈਠੇਤਹਾਂਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਆਲਾਏਕ
 ਸਿੱਖਤਹਿਅਯੋਨਿਜਮਨਭੁਯੋਬਿਹਲਾ॥ ੨੪੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੁਨੀਐਦੀਨਨਾਬਯੋਨਸਭੀਹਮਰੀਹਨੀ॥ ਸਭਕੋਕਰੋਸ

ਨਬੋਭਿਸਿੰਘ ਅਬਰਤ ਕਰੇ॥ ੨੪੧॥ ਚੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਮੁਖ ਮੇਸ ਅਲਾਈ॥ ਸਬ ਬਿੰਤ ਤੋ ਮੇ ਕਹੁ ਸਮਝਾਈ॥ ਹਾਬ ਜੇ ਰਸਿਖ
 ਕਹਨੇ ਲਗਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋ ਕਸਤੁ ਤਾਗਾ॥ ੨੪੨॥ ਅਮਰਿ ਹਮੇ ਝੀਏ ਨ ਅਪਾਰੀ॥ ਪਾਤਰੁ ਏ ਬਨ ਮਾਝਾ ਸਿਧਾਰੀ॥ ਅਲ
 ਮਰੀ ਜਕੇ ਕਛੁ ਕਪੇਰੇ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਿ ਹਜੀ ਵਧਨੇਰੇ॥ ੨੪੩॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨਏ ਕਸਿੰਘ ਤ ਹਰੇ॥ ਸਭ ਜੀਵਨ ਕੇ ਹਨ ਸੁਚ
 ਹੇ॥ ਚਰਤ ਚਰਤ ਤਿਹ ਧੋਨ ਸਿਧਾਰੀ॥ ਦਿਖੈ ਪਤ ਬਸਿੰਘ ਬਲਾਰੀ॥ ੨੪੪॥ ਗਉ ਅੰਸੁ ਭੈਏ ਰਤਿ ਹਲੀਨੀ॥ ਕਛੁ ਮਾਰੀ ਕ
 ਛੁ ਪਾਇ ਲਕੀਨੀ॥ ਨਿਜ ਬਲ ਸੇਝੀ ਭੁਜਿ ਆਈ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੇਸਾ ਚਮੁਨਾਈ॥ ੨੪੫॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨ ਕੀ ਰੱਖਾ ਕਾਰਨਾ ਪਰੀ
 ਦੇਹੁ ਮਖੇ ਦਾਨਿ ਵਰਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਤਿ ਗੁਰ ਤਿਹ ਪੀਰ ਜਦੀਨੇ॥ ਦਾਨ ਮਾਨ ਕਰ ਪੂਰਨ ਕੀਨੇ॥ ੨੪੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤਬ ਅ
 ਗਿਆ ਕਰੀ ਘੋਰ ਕੋਰੇ ਭਿਆਗ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਬਾਂਧੇ ਸਭੀ ਸੁਰੇ ਚਲੇ ਅਪਾਰ॥ ੨੪੭॥ ਸੋ॥ ਤਬ ਲੋਅਧੋ ਭਰੀ ਗੁਰ ਜਅ
 ਸ੍ਰੁਯਾਇ ਦਿਖਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰੀਗੁ ਚਲਿਤ ਚਾਲਤੀ ਛਨ ਬਹੁਤ॥ ੨੪੮॥ ਚੋ॥ ਪਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਖੇਲਨ
 ਚਲੇ ਸਿਕਾਰ ਪਿਅਰੇ॥ ਅਸਕ ਹਿ ਬਿਜੀ ਆਪ ਨ ਕਰਾਈ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਨਿਜ ਕਮਰ ਛਕਾਈ॥ ੨੪੯॥ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਕੀਨ ਨ ਮਾਮੀ॥ ਭਏ ਸੁਆਰਤੁ ਰੀਗੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਲਏ ਸਾਬ ਸੁਰੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ॥ ਭਏ ਸਗਨ ਸਭ ਮੰਗਲ ਚਾਰੀ॥ ੨੫੦॥ ਰੂ
 ਜੀ ਗਛੀਦਾ॥ ਬਨੀ ਦੇਖ ਗੋਬਿੰਦੀ ਭੁਪ ਕਾ ਅਵਾਜਾ॥ ਸਭੈ ਜੀਵ ਭਾਗੇ ਸੁਕਾਇ ਰਨਿ ਲਾਜਾ॥ ਤਹੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਰੇ ਘਨੇ ਸੁਰਘਾ
 ਧੋ॥ ਗੁਰੂ ਸਨ ਮੁਖੇ ਸਿੰਘ ਦੋਰਤ ਸੁਆਧੋ॥ ੨੫੧॥ ਅਧੋ ਸਿੰਘ ਭਾਰੀ ਸੁਤੁੰ ਪਸਾਰੇ॥ ਸਭੈ ਸੁਰੇ ਕੇ ਅਸੁ ਭਾਰੇ ਸੁਭਾਰੇ
 ਰਹੇ ਏ ਕਠਾ ਢੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦ ਆਲਾ॥ ਰਹਿਓ ਠਠ ਕਸਿੰਘ ਸੁਗਰ ਜਿਐ ਕਰਾਲਾ॥ ੨੫੨॥ ਦੀਓ ਭਿੰਨ ਗਘੇ ਰਾਭਏ ਪੇ
 ਰ ਪਿਆਦੇ॥ ਭਿੰਨੈ ਦੇਖਏ ਕਲ ਸੁਰਾਖੀ ਮਿਜ ਦੇ॥ ਲੀਓ ਢਾਲ ਜਮ ਪਰ ਸੁਹਾਈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਕਹੋ ਸਿੰਘ ਕੇ ਵਾਰ ਕੀ ਜੈ ਸੀ
 ਭਾਰੀ॥ ੨੫੩॥ ਤਬੈ ਮੇਠ ਕੇ ਸਿੰਘ ਜੈ ਚੋਟ ਮਾਰੀ॥ ਸੋਊ ਢਾਲ ਰੋਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਭਾਰੀ॥ ਤਲੈ ਬੈਠ ਜਮ ਪਰ ਤਿਜੀ ਉਦ੍ਰਫ

ਰਿਓ ॥ ਭਿਗਾ ਭੁਮ ਕੇ ਹਰਗੁ ਰੂਪਿ ਅਨੇਜੇ ਰਿਓ ॥ ੨੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਾਰ ਰੂਪ ਕੇ ਹਰਿ ਤਬੈ ਤੇ ਦਰਚਾ ਕ੍ਰਿਓ ਬਿਬਾਨਾ ॥ ਸਭੁ ਸਿੱਖ
 ਨ ਪੁਛੁ ਨ ਰਿਓ ਕੋ ਪੈ ਕਹਾਂ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ੨੫੫ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਤਬ ਕੇ ਹਰ ਸਭੁ ਭੇਦੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮੈ ਹੋਂ ਦਾਸਾ ॥ ਏਕਾਦਿ
 ਵਸ ਗੁਰ ਨੀਦਿ ਅਕਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਮ ਮਧਰੀ ॥ ੨੫੬ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਾ ਏਹ ਫਲ ਹੋਯੋ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਸੰਕਟ ਖੋ
 ਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਰਸਾ ਹਿਫਲ ਚੀਨੀ ॥ ਅਮਰ ਦੇ ਹਮ ਮਧਾਰ ਨਵੀਨੀ ॥ ੨੫੭ ॥ ਅਸ ਕਹਚਾ ਕ੍ਰਿਓ ਬਿਬਾਨ ਸੇਰੋ ॥ ਸਭੁ
 ਸਿੱਖ ਨ ਆਨੰਦ ਭਯੋ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਖੇਲਾ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਹਨੇ ਜੀਵ ਗਏ ਸ੍ਰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ਕੋਲਾਂ ਕੀ ਗਥ ਮਨ
 ਮੇ ਅਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਰ ਜਨ ਖੋਂਚ ਚਲਾਈ ॥ ਤਾਂ ਰਿਅੰਤਾ ਦਿਖ ਦੀਨਾ ਦਿਆਲਾ ॥ ਖੇਲਾ ਸਿਕਾਰ ਮੁੜੇ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੨੫੯ ॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਏਕ ਜਾਂ ਮਾਦਿਨ ਕੇ ਰਹੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥਾ ॥ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ਕੋਲਾਂ ਕਰਨ ਸਨਾਥਾ ॥ ੨੬੦ ॥ ਅਭਿਪ੍ਰਸੰਨ
 ਕੋਲਾਂ ਭਈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਜਧਾਰਾ ॥ ੨੬੧ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਆਨੰਦ ਸੋਤਿ ਹਲਰੀ
 ਸਮਾਧਾ ॥ ਲਯੋ ਸੁਭਾਰੀ ਸੁਖ ਹਅਗਾਧਾ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬੋਲੇ ਮੁਸਕਾਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਅੰਤ ਸਮਾ ਅਬਾਈ ॥ ੨੬੨ ॥ ਚਾਰ
 ਪਰੀ ਤੁਮਰੇ ਪੈ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਕਰਹੈ ਗਵਨ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਤਬ ਲੋ ਤੁਮਰੇ ਪਾਸ ਰਹਾਵੈ ॥ ਕਛੁ ਚਿਤਾ ਮਨ ਬੀਚਨਾ ਲਿਅਵੈ ॥
 ੨੬੩ ॥ ਹਥ ਜੋਰ ਕੋਲ ਹੋਇ ਦੀਨਾ ॥ ਭਾਖੇ ਬਚਨ ਸੁਹਾਇ ਅਧੀਨਾ ॥ ਕੋਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੀਨੋ ॥ ਜਿਹ ਕਾਰਨ ਤੁਮ ਦਰਸ
 ਨ ਦੀਨੋ ॥ ੨੬੪ ॥ ਨਿਭਨੇ ਤਜਿ ਹਬੇ ਦਬਖੀਨੋ ॥ ਤਪੇਤ ਪੀਸ ਰਭੇ ਦਨ ਜਾਨੋ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇਹ ਮਮ ਹਾਂ ਮਲੀਨਾ ॥ ਅੰਤ ਸਮੇਤੁ
 ਮੋ ਕੋ ਮੇਰੀਨਾ ॥ ੨੬੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇ ਸਾ ਕੀ ਚਿਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ਨਾਥਾ ॥ ਜਿਹ ਫਲ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਦੀਓ ਸੋ ਕਹਿ ਕਰੋ ਸ
 ਨਾਥਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਨ ਪੀਰ ਤੇ ਰਿਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਦੇਖ ਕੈ ॥ ਸੁਨੇ ਚਿਤ ਕਰ ਪੀਰ ਸਭੁ ਬਿਤਿ ਤਤੇ ਸੋ ਕਹੈ ॥ ੨੬੭ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਵ ਸਭੁ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਭਹਾਵਤ ਰੀ ਪ੍ਰਥਗਾਵਤ ਬੇ ਜਿਹ ਗੁਰੀ ॥ ਓਰ ਬਸਿਨਾ ਮਤ ਹਾਂ ਤੁਮਰੇ ਤਹਨਾ ਚਕਰੈ ਸਭ

ਮੇਰਤਕਾਰੀ। ਕਪਲਮੁਨੀਚਲਾਯੋਤਹਾਂਅਤਿਨਚਤਦੇਖਤੁਮੇਗੁਣਕਾਰੀ। ਚਿਤਕੇਬੀਚਸੁਖੰਤਲਪੇਇਕਵਾਰਦਿਖੇਮਮਰਿ
 ਪਾਰੀ। ੨੬੮। ਤਿਹਪ੍ਰਤਿਤੁਮੇਨਾਵਿਸਾਟਿਪਸਾਰੀ। ਤਬੈਕੋਪਕੀਨੋਮੁਨਿਭਾਰੀ। ਹਿਦਸਟੇਤੁਮਭੂਮਾਰੀਰਵੇ। ਮਲੇਛਤੁਨਪਰ
 ਬਹੁਦੁਖਪਾਵੇ। ੨੬੯। ਤਬਤੁਮਹਾਬਜੋਰਹੁਇਦੀਨਾ। ਭਾਖੇਮੁਨਿਪ੍ਰਤਿਬਚਨਅਧੀਨਾ। ਬਚਨਅਮੋਘਤੁਮਾਰਾਸੁਆਮੀ।
 ਕੋਹਅੰਤਮੁਨਿਅੰਤਰਜਾਮੀ। ੨੭੦। ਕਪਲਮੁਨੀਮਨਅਨੰਦਭਯੋ। ਸ੍ਵਾਪਅੰਤਤੁਮਕੋਅਸਕਯੋ। ਗੁਰਨਾਨਕਕੀਬੀਸ
 ਮਝਾਰੇ। ਛਠਵਗੁਰੂਤੁਮਕੋਰੋਊਧਾਰੇ। ੨੭੧। ਜਾਇਜਨਮਕਾਜੀਗ੍ਰਹਪਾਵੇ। ਭੂਠਕੂਠਤੁਰਕਨਕੀਖਾਵੇ। ਰਾਮਪੁੰਡ
 ਲਵਸਹਿਰਲਹੋਗ। ਤਹਾਂਜਨਮਬਚਪਾਵੇਮੋਗ। ੨੭੨। ਦੋਹਰਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਕੀਬੀਸਮੇਹਰਿਗੋਵਿੰਦਅਵਤਾਰਾ। ਜ
 ਬੈਠੁਜਾਤੁਮਰੀਗਹੈਨਿਸਚੈਹੋਇਊਧਾਰ। ੨੭੩। ਸੋਠਾ। ਭੁਨਉਰਬਸਤਵਨਮੋਕੋਲਾਤਿਹਠਾਂਹੁਇਹੈ। ਅੰਤਸਮੈਨਿ
 ਹਕਮਤੁਮੋਕੋਦਰਸਨਦੇਹੰਗੇ। ੨੭੪। ਚੌ। ਕਪਲਮੁਨੀਬਚਸੰਤਸੁਰੁਏ। ਸ੍ਵਾਪਏਤੁਮਰੇਅਬਗਏ। ਜਾਵੇਸੁਵਰਗ
 ਭੁਨਿਜਤਨਪਾਵੇ। ਉਰਬਸਿਅਪਨਨਾਮਸਫਾਵੇ। ੨੭੫। ਹਥਜੇਰੋਕੋਲਾਹੁਇਦੀਨਾ। ਕਹੋਪ੍ਰਭੂਰੱਛਤੁਮਕੀਨਾ। ਜਾਂਇ
 ਸੁਰਗਮੇਭੂਮਾਰੀਰਾਵੇ। ਤੁਛਬਾਤਮੇਸ੍ਵਾਪਸੁਪਾਵੇ। ੨੭੬। ਤਹਾਂਨਜਾਵੇਮੇਅਬਸੁਆਮੀ। ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕੋਰੋਮੁਦਾ
 ਮੀ। ਮੋਕੋਇਹਬਰਦੀਜੈਨਾਥ। ਦਾਸਨਪਦਦੇਕੋਰੋਸਨਾਥ। ੨੭੭। ਜਹਾਂਜਹਾਂਹੈਤੁਮਰੇਦਾਸਾ। ਤਿਹਠਾਂਹਮਰੇਕੋਰੋਨਿ
 ਵਾਜਾ। ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਮੇਸਦਰੋਹੈ। ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਸਗਲੇਦੋਹੈ। ੨੭੮। ਦੋਹਰਾ। ਤਬਸੰਤਬਚਤਕਭਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕ
 ਰਤਾਰਾ। ਨਿਜਸਰੂਪਮੈਲੀਨੋਹੋਇਕੋਲਾਭਯੋਊਧਾਰ। ੨੭੯। ਸੋਠਾ। ਭੁਮਪ੍ਰਣਕੋਅੰਤਕੋਲਾਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੇਮਸੈ। ਜਾਂਹਿ
 ਸੁਪਾਵਤਸੰਤਸੇਬਰਗੁਰਤੇਪਾਏ। ੨੮੦। ਚੌ। ਧੰਨਭਾਗੋਕੋਲਾਕੇਜਾਨੇ। ਬਾਤਕਰਤਜਿਹਪ੍ਰਾਨਬਿਹਾਨੇ। ਜਾਂਕਉਖੇਜਤ
 ਨਾਰਦਸਾਰਦਾ। ਅੰਤਨਪਾਵਤਭੁਧਾਬਿਸਾਰਦਾ। ੨੮੧। ਅੰਤਸਮੈਤਿਹਦਰਸਨਪਾਏ। ਕੋਲਾਸਮਨਹਿਕੋਊਗਾਏ। ਨਿਜ

॥੮॥ ਸਮਾਜ ਸੰਮੇਲਨ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤੀ ਰਹਿ ਜਾਨੀ ਨਹੀਂ
 ਸੇਖੀ ਤਬ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਭਾਵਨਾ ਤੁਰਾ ਕਰਾ ਸਿਧ ਹੀ

ਮਨ ਮੈ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਹੀ ॥ ਪੁਸਲ ਮਾਨ ਕੀ ਨਾਇਕਾ ਹੀ ॥ ੨੮੫ ॥ ਮਿਤ ਕਉ ਆਸ ਭੁਭੁਕਾ ਭੁਕਾਈ ॥ ਦਿਹ ਦਾ ਬਨ ਕੀ ਆਗਮ ॥
 ਲਈ ॥ ਗੋਰ ਕਾ ਚਤੁਰਦਾ ਬਨ ਕਰੀ ॥ ਬਾਗ ਬੀਚ ਗੁਰ ਅਗਮ ਧਰੀ ॥ ੨੮੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਲਾਂ ਕੀ ਗਾਥਾ ਸਭ ਕਰੀ ਦਾਸਿ
 ਘਬਰਾਸਾ ॥ ਭੂਲ ਭੂਕ ਮਮ ਬਖਸੀ ਏ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸਾ ਦਿਚਾਰਾ ॥ ੨੮੭ ॥ ਆਗੇ ਇਹ ਕਥਾ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਉਪਜਾਹਿ ਅਨਿਕ ਤਰੀ
 ਗਾ ॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਕੋ ਬਿਆਹਿ ਕੋ ਤਿਹ ਅਭਿਮਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੨੮੮ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਉਪਾਖਯਾਨ ਨਾਮੁ ਦੁ
 ਆਦਸ ਮੋਧਾਇ ॥ ਸਮਾਪਤੁ ਮਸਤੁ ਭੁਭੁਕਾ ਮਸਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਛਰੁ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਾਵਿ ਤੋ ਬੁਧ ਏਤੀ ਨਹੀ ਰੁਖਾ ਕਹੈ ਬ
 ਨਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਲਖ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨੀ ਐਸ ਜਬ ਗਾਥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬਡ ਗਿਆਨ ਤੇ ॥
 ਨਿਜ ਮਨ ਭੋਲੇ ਸਨਾ ਬਡ ਗਤ ਸਿੰਘ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮੋਹੇ ਭੁਭੁਕਾਈ ॥ ਚਿਰਾਸੀ ਲਖ ਚੁਨ ਕ੍ਰਮਾਰੀ ॥
 ਸਫਲ ਜਨ ਮਾਥਾ ਮੋਹੇ ਭੁਭੁਕਾ ॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਸਭ ਸੀ ਸਾਗਰੀ ॥ ੩ ॥ ਆਗੇ ਕਹੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੀ ਭਾਰੀ ॥ ਜੋ ਕੋ ਤਕ ਹੈ ਕੀ ਨ ਮੁ
 ਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਤਾ ਸਿੰਘ ਤਬ ਚਰਨ ਨ ਪਰਯੋ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮਨ ਅਨਿਦ ਭਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਕ ਮਹੁਰਤਾ ਧਿਆਨ ਮਨੀ
 ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਮਨ ਕੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਭੀ ਸਮਝਤ ਬਭਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਚੌ ॥ ਕੋਲਾਂ ਪਾਣੀ ਤਜ ਬੋਹੇਈ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੰਕਟ ਸਭ ਖੋਈ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਨੀਰ ਚਲੇ ਮੈ ਨ ਨਿਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਪ
 ਰਧਾਏ ॥ ਕਛੁ ਕਕਾਲਾ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਮੇਲਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤ ਨਿਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸਭ ਸੰਕਟ ਖੋਵੈ ॥ ੨ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ਜੋਇ ਛਾਨਿ ਜਮ ਨ ਕਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਆਇ ॥ ਸਭੈ ਕਾ ਮੁਖ ਨ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੋਰਠਾ
 ਕਰਮ ਕਾਲ ਕੀ ਬਾਤੁ ਸੁਨਹੁ ਸਤਿ ਚਿਤੈ ਸਬੈ ॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਉਤਪਾਤ ਨਿਜ ਮਨ ਬੀਚ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੧੦ ॥ ਚੌ ॥ ਏਕ ਦਿਵ
 ਸ ਮਿਲ ਬੈਠ ਪਠਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਾਤ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਤਿਹ ਪਾਪ ਭਰਯੋ ॥ ਸਭ ਪਠਾਨ ਮਨ ਅਨਿਦ ਲੋ ॥ ੧੧ ॥

ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਕੀ ਚਰਚਾ ਕਰੀ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸੇਭ ਸੁਭ ਨਤ ਬਰੀ॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਨਿਜ ਉਪਮ ਉਚਾਰੀ॥ ਮੇਰੇ ਸਮ ਨਹਿ ਕੋਊ ਬਲਾ
 ਰੀ॥ ੧੨॥ ਅਮਿਤ ਸਰੋਕੇ ਰੂਪ ਮੇ ਕੀਨੋ॥ ਨਿਜ ਬਲ ਫਤੇ ਸਬ ਨਤ ਲੀਨੋ॥ ਜੇਹ ਮਤ ਹਾਂ ਨ ਰੂਪ ਕਰਾਵੈ॥ ਜੀਗ ਫਤੇ ਗੁਰ ਕ
 ਬੀਨ ਪਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਕਿਆ ਕਹੈ ਨਿਜ ਬਲ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ਸਪਤ ਹਜਰ ਹਨ ਬਲ ਸਾਥਾ॥ ਗੁਰੀ ਬਲ ਦਿਖ ਉਪਮਾ ਕਰੈ॥ ਅ
 ਤਿਆ ਦਰਮੇ ਰਾਗੁ ਰਧੈ॥ ੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਰ ਸੈ ਨ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਸਮ ਬਲ ਕਾਗ॥ ਸਭੈ ਤੁਰ ਕਰੈ ਮਾਨ ਤੇ ਕੋਊ ਨ ਸਕੈ ਨਿ
 ਹਰ॥ ੧੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਭੁਨੀ ਐਸ ਜਬ ਬਾਤ ਸੁਭ ਪਠਾਨ ਮਿਲ॥ ਕੈ ਕਹੈ॥ ਰੇਤ ਅਧਿਕ ਤਪਤਾ ਤਰਵਿ ਬਲ ਛੁੰਦੁ ਨ ਜਾਨਈ
 ੧੬॥ ਚੌ॥ ਰੂਪਾ ਸਿੰਧ ਮਨ ਕੀ ਨਾ ਵਿਚਾਰੇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ਨਹਾਰੇ॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਕੋ ਮਾਨ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਦੂਰ ਕਰਨ ਕੀ ਬ
 ਤਾ ਵਿਚਾਰੀ॥ ੧੭॥ ਭਲੇ ਪੁਰਸਬ ਹੁਜਲ ਤਨ ਧਰੈ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਤਿਹ ਕਟ ਨ ਕਰੈ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਅਸ ਕੀ ਨ ਉਪਾਈ॥ ਪੈਦੇ
 ਖਾਂ ਕੋ ਵਿਆਹਿ ਰਚਾਈ॥ ੧੮॥ ਮੀਰ ਛੋਟੇ ਇਕ ਬਸੈ ਪਠਾਨਾ॥ ਜਾਂ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਗਲ ਜਹਾਨਾ॥ ਤਿਹ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੋ ਕੀਨ ਸਗਾਈ॥ ਪੈਦੇ
 ਖਾਂ ਮਨ ਭਈ ਬਧਾਈ॥ ੧੯॥ ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਵਸ ਮੇ ਕੀ ਨਾ ਵਿਵਾਹੂ॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਮਨ ਬਧੀ ਸੁਚਾਹੂ॥ ਜਬ ਦਿਵਾਹੋ ਲੀਗਾ ਹਿਲਿ ਸਾਧੋ
 ਨਰਨਾਗੀ ਮਿਲ ਮੰਗਲ ਗਾਯੋ॥ ੨੦॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨਸਵਾਰੀ॥ ਮੀਰ ਛੋਟੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਅਪਾਰੀ॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਭੁ
 ਲਾਯੋ॥ ਦਇਆ ਸਿੰਧਾਇ ਹੁਭਾਂਤ ਸਿਖਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਕੋ ਸੋ ਕਹੈ॥ ਰੂਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾ॥ ਬਚਨ ਮਾਨ ਮੇਰੇ ਬਸੈ ਨਿਜ ਗੁ
 ਹ ਅਨੰਦ ਧਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਚੇ ਭੁਭੰਦਰੇ॥ ਹਮੀਰ ਛੋਟੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਕੋ॥ ਤਿਹ ਬਸ ਅਨੰਦ ਲੇਹ ਨਿਜਾਇ ਸੁਖੀ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ
 ਕਰਾ॥ ੨੩॥ ਚੌ॥ ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਸੁਨ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਪਰਪੀਰ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਦਾਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਵੈ॥ ਕਰਦ ਰਸਨ
 ਦੁਖ ਸਗਲੋਂ ਖੋਵੈ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਾਇ ਹਬਾਤ ਸੁਨਾਈ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਬਸੈ ਸੁਆਨੰਦ ਪਾਈ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਦਿਵਸ ਮਮ ਨਿਕਟਿ ਸੁਆ
 ਵੈ॥ ਜਿਤ ਕਕਾਲ ਹਮਾਇ ਹਾਂ ਰਹਵੈ॥ ੨੪॥ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਮਨੇ ਤਿਹ ਬੈਨਾ॥ ਬਸਿ ਮੈਰੈ ਨਾਹਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈਨਾ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਦਿਵਸ ਗੁ

ਰਨਿਕਟਿਪਧਾਰੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਸਤੁਕਾਜਸਵਰੈ॥ ੨੬॥ ਭੁੰਤਭੁੰਤਗੁਰਖੇਲਾਸਿਕਾਰਾ॥ ਦੇਖੀਜੀਵਕਿਤਕਹਨਭਾਰਾ॥ ਦੀਨਨ
 ਕੀਰੋਛਾਨਿਤਕਰੈ॥ ਪਾਪੀਨਰੋਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪਰੈ॥ ੨੭॥ ਦੋ॥ ਭੁੰਤਭੁੰਤਕੇਤਕਕਰੈਸੀ॥ ਗੁਰਹਰਿਗੋਵਿਦਾ॥ ਪੁਰਕਰਤਾਰ
 ਜਸੁਪ੍ਰਗਾਟਿਯੋਸੀ॥ ਤਲਾਕਿਰਣਸੁਚੰਦਾ॥ ੨੮॥ ਸੋ॥ ਜਾਂਹਿਨਪਾਵਤਅੰਤਬੇਦਥਹਮਨਿਤਗਾਵਤੋ॥ ਸੋਧਰਹੁਪਅਨੀ
 ਤਦੀਨਨਕੀਰੋਛਾਕਰੈ॥ ੨੯॥ ਦੋ॥ ਕਿਤਕਦਿਵਸਾਇਹਭੁੰਤਾਬਿਤਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਉਤਕਕਰਤਮਹਾਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧ
 ਕੇਚਰਤਅਪਾਰੀ॥ ਅਲਪਬੁਧਨਹਿਜਾਤਾਬਿਚਾਰੀ॥ ੩੦॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਚੁਨਿਹਰਖਤਭੁਯੋ॥ ਜਨਮਮਰਨਸੰਸਾਰਮਿਟ
 ਗਯੋ॥ ਮਨੀਸਿੰਘਗਥਐਰਉਚਾਰੀ॥ ਸੋਕਵਿਕਹਤਭੁਨੇਨਿਰਧਾਰੀ॥ ੩੧॥ ਦੋ॥ ਆਸਿਧਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ ਭੁੰ
 ਤਭੁੰਤਕੇਖੇਲਾਸਿਕਾਰਾ॥ ਇਕਾਦਿਵਸਮਨਐਸਵਿਚਾਰੀ॥ ਚਲੋਬਾਗਾਨਿਜਨੈਨਨਿਹਾਰੀ॥ ੩੨॥ ਪੈਦੇਖਾਂਨਿਜਸੰਗਲ
 ਵੇਏ॥ ਬਾਗਮੋਧਸ੍ਰੀਗੁਰਤਬਯਾਏ॥ ਕਰੀਘਟਘਨਾਬਿਰਛਉਚਾਰੀ॥ ਮਨੈਰੈਨਨਿਜਨੈਨਨਿਹਾਰੀ॥ ੩੩॥ ਦੋ॥ ਹਰ
 ਭੁੰਤਭੁੰਤਹੋਵਤਭੁੰਤਮੋਰਨਸਬਦਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਰਛਨਘਟਾਸੀਭਾਰਿਕੈਪਾਇਲਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਸੋ॥ ਕੀਨੇਬ
 ਹੁਤਅਨੰਦਸਤਿਗੁਰਬਾਗਾਨਿਹਾਰਿਕੈ॥ ਬਾਗਾਨਿਸਾਗੁਰਚੰਦਕਹਿਲਗਉਪਮਾਕਵਿਕਰੋ॥ ੩੫॥ ਸੋ॥ ਫੂਲਚੁਪੇ
 ਦਨਖੜਬਿਰਜੇਅਰਾਕਉਦ੍ਰਾਹਸੁਹਾਈ॥ ਬਾਗਾਨਿਸਾਗੁਰਚੰਦਨਿਹਾਰਸੁਹਰਖਕੀਓਨਿਜਸਿਪਤਪਾਈ॥ ਖਾਨ
 ਪ੍ਰਸੰਨਭੁਯੋਮਨਐਉਪਮਾਬਹੁਬਾਰਭਿਨੈਮੁਖਗਾਈ॥ ਬਹੁਤਅਨੰਦਚੋਕਰਕੀਓਗੁਰਰੂਪਨਿਹਾਰਸੁਅਨੰਦਪਾਈ॥ ੩
 ੬॥ ਦੋ॥ ਪਈ॥ ਸੋਪ੍ਰਭਜੀਸਤੁਬਾਗਾਨਿਹਾਰਕੋ॥ ਫੂਲਪੜਦਿਖਮਨੰਦਧਾਰਕੋ॥ ਕੋਰਓਰਚੁਭਥਾਨਾਦਿਖਾਏ॥ ਬੈਠੇਗੁਰ
 ਧਰਹਰਖਮਹਾਏ॥ ੩੭॥ ਪੈਦੇਖਕੋਨਿਕਟਿਬੈਠਾਯੋ॥ ਬਾਗਉਪਮਤਬਸੀਮੁਖਗਾਯੋ॥ ਪੈਦੇਖਾਂਮਨਹਰਖਧਰਾਏ॥ ਹ
 ਮਸੋਚੋਪਰਖੇਲਮਚਾਏ॥ ੩੮॥ ਤਬਗੁਰਚੋਪਰਖੇਲਮਚਾਈ॥ ਭੁੰਤਭੁੰਤਕੇਦਾਵਧਰਾਈ॥ ਪਰਤਦਵਸ੍ਰੀਗੁਰਜੇਮਾਂ

ਗੋ। ਚਾਹਤ ਖਾਂ ਨਨ ਆਵਤੁ ਆਗੇ॥ ੩੯॥ ਤਬ ਲੋਏ ਕਪਠਾਂ ਨ ਚੁਆਏ॥ ਭਾਜ ਖਾਇ ਕਿਹ ਚਿਹ ਸਿਧਾਏ॥ ਤਿਸੀ ਠੋਰੇ ਸਉ ਚਲ ਆ
 ਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਾ ਜਿਹ ਕੇ ਲਮ ਚਾਏ॥ ੪੦॥ ਮੁਸਾਹਿਬ ਬਹੁ ਸਾਹਕੇ ਜਾਨੇ॥ ਸਾਹਜ ਹਾਂਤਿ ਹਰ ਖਤ ਮਾਨੇ॥ ਸਭਾ ਮਧ ਜਬ ਹੀ ਚਲ
 ਜਾਵੈ॥ ਹਜਰਤ ਤਿਸ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਬਠਾਵੈ॥ ੪੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਹਜ ਹਾਂ ਮਨ ਕੋ ਪਕਾਰਿ ਦੀਨੀ ਸੈ ਨ ਆਪਾਗਾ॥ ਪਹਾੜ ਚਿਹ ਤਿਹ ਠੇ
 ਜੇ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਬਹੁ ਧਾਰਾ॥ ੪੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚਲਿ ਚਿਖਾਂ ਨਤ ਬਧਾਇ ਬਹੁਤ ਚੁਪ ਤਿਹ ਠਾਂ ਕੀ ਚਿ॥ ਨਿਜ ਸੈਨ ਕਾਰਿ ਘਾਇ ਭਾਜ
 ਖਾਇ ਮੁੜ ਆਏ॥ ੪੩॥ ਚੌ॥ ਆਇ ਸਾਹਕੇ ਨਿਕਟ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਹਜਰਤ ਰਾਜ ਬਲੀ ਅਪਾਰਾ॥ ਸੈਨ ਸਭੇ ਹਮਰੀ ਹਤ ਕੀਨੀ॥ ਅ
 ਮਾਰਨ ਕੀ ਆਗਾ ਦੀਨੀ॥ ੪੪॥ ਭਾਜ ਨਿਕਟਿ ਮੈ ਤੁਮਰੇ ਆਏ॥ ਸਭਾ ਬਿਤੰਤ ਮੈ ਤੁਮੇ ਚੁਨਾਏ॥ ਸਾਹਜ ਹਾਂ ਮਨ ਕੋ ਪਚ
 ਕੀਨੇ॥ ਬਹੁ ਧੀਰ ਕਰਤਿ ਸੀ ਕੋ ਕੀਨੇ॥ ੪੫॥ ਸਾਹਜ ਹਾਂ ਤਬ ਮੈ ਸਉ ਚਾਰੀ॥ ਅਗਨੈ ਨਨ ਹਿਹੋ ਹਿਗਵਾਰੀ॥ ਲਾਜ ਖਾਂ ਨ ਅਸ
 ਮਨ ਮੈ ਆਈ॥ ਏਹੋ ਠੋਰ ਤਿਸਾਗ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾਹਿਧਾਈ॥ ੪੬॥ ਕਰਤਾ ਬਿਚਾਰ ਖਾਂ ਨ ਮੇਨ ਭੋਲੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਰਸ ਤਬੈ ਤਕ ਆਏ
 ਆਇ ਨਿਕਟਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭੁਯੋ ਨਾਢਾ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਤਿਸੈ ਮਾਨ ਬਹੁ ਬਾਢਾ॥ ੪੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹੇ ਆਪਨੇ
 ਧਿਆਨ॥ ੪੮॥ ਚੌ॥ ਕੀਨੇ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰੋਧ ਮੁਸਾਹਿਬ ਸਾਹਜ ਹਾਂ ਤਬੈ॥ ਦਿਖੇ ਮੇਕ ਉਬਠੇ ਜੇ ਧਨ ਹਿਅ ਦਰ ਗੁਰ ਨੇ ਕੀਏ॥
 ੪੯॥ ਚੌ॥ ਤਬ ਪਠਨ ਮਨ ਮੈ ਸੇ ਆਈ॥ ਕਾਟ ਸੀ ਸਾਇਹ ਦੇ ਉਬਗਾਈ॥ ਨਹਿ ਆਦਰਾਇਨ ਮੇਰਾ ਕੀਓ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤੇਗਹ
 ਥਧਰ ਦੀਓ॥ ੫੦॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਅਸ ਕੀਨ ਸਲਾਹਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਰਨ ਕੀ ਚਿਤ ਚਾਹਾ॥ ਜਬ ਹੀ ਹਾਥ ਤੇਗ ਪਰ ਧਕਿ
 ਕਛੁ ਕਥੈ ਚਬਹੁਤ ਰਿਸ ਭਰਿਏ॥ ੫੧॥ ਫੇਰ ਕਟਾਖਾ ਦਿਖਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਜਾਸੋ ਕ੍ਰੋਧ ਹੋਵਤ ਅਰਿ ਚੂਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭੁਖੇ ਬਚ
 ਨ ਬਨਾਈ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਕੋ ਪੈ ਚੁਰਕ ਹਾਈ॥ ੫੨॥ ਜਹਾਂ ਤੇਗ ਮਾਰਨ ਕਾ ਬਾਨਾ॥ ਆਏ ਭਾਜ ਤਹ ਤੇ ਮਤ ਹਨਾ॥ ਫੁਕਰਨ ਪਰ
 ਅਤੇਗ ਧਰਾਈ॥ ਨਿਜ ਤਨ ਕਾ ਕਿਉਨ ਸਕ ਰਾਈ॥ ੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਾਥ ਤੇਗ ਤੁਮਰੇ ਰਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਹਰੈ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਮਾਨੀ ਕੋ ਨ

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖੇ ਲਗਾਏ ਸਿੰਕਰ ਤਦਾਵ ਮਨ ਮਾਨਾ

ਹਥਾਂ ਵੇਰੋ ਨਿਮਾਨਿ ਅਗੁਰਮਾਨ **੫੪ ਸੋਰਠਾ**। ਚੁਨੇ ਬਚਨ ਅਸਖਾਂ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ। ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ਜਨ ਅਰ ਤੁ
 ਏ ਗੁਰ ਪਗ ਪਰਾ **੫੫ ਚੌ**। ਛੇ ਮੇਰੂਲ ਹਮਰੀ ਹਿਉ ਆਮੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤੁਮ ਅੰਤ ਜਾ ਮੀ। ਤੁਮਰੀ ਮਾਇ ਅਹੈ ਬਲਵੀਤਾ
 ਜਾਂਹਿ ਕ੍ਰਮ ਯੋ ਮੇਰੀ ਅਤਿ ਪੰਤਾ **੫੬**। ਭੂਲਾ ਛਿਮਾਪਨ ਹਮਰੀ ਕੀ ਜੈ। ਨਿਜ ਚਰਨ ਨਕਾ ਦਾ ਸਕਰੀ ਜੈ। ਅਰਤ ਹੁਇ ਪਿਪਾ
 ਅਨੇਜ ਬਹੀ। ਸਿੱਖਾ ਬਚਤੁ ਖੇਗੁਰਤ ਬਹੀ **੫੭**। ਕਿਸੀ ਸੰਤ ਪਰ ਕੇ ਪਨ ਕੋਰੇ। ਸਾਧ ਅਵੀਰੀ ਪਾਤਿਸ ਦਰੋਰੇ। ਸੰਤ ਸਾ
 ਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਯੋ। ਸਤਿਗੁਰ ਓਟਿ ਸਦਾ ਚਿਤ ਪਰੀਓ **੫੮**। ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖ ਖਾਨਤ ਬਹੋਯੋ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੀਸਾ ਸਰ
 ਖੋਯੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ। ਜਾਹੁ ਖਾਂ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰੇ **੫੯ ਚੌ**। ਖਾਂ ਨ ਕਹਿਯੋ ਅਤਿ ਦੀਨੈ ਦ੍ਰੋਹ ਚਰਨ
 ਨਕਾ ਦਾਸ। ਬਾਦ ਸਾਹ ਮੇਰੀ ਆਗਯੋ ਕੈ ਸੇਚ ਲੋਧੁ ਪਾਸ **੬੦ ਸੋ**। ਦੇਖ ਖਾਂ ਅਤਿ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਏ। ਦਿਅਲ ਤਬ
 ਕਯੋ ਜਾਹੁ ਪ੍ਰਥੀ ਨ ਬਹੁ ਅਦਰਤੁ ਮਰ ਕਰੈ **੬੧ ਚੌ**। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ। ਜਾਹੁ ਖਾਂ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰੇ। ਮ
 ਨ ਸਬਤੁ ਮਰਾ ਅਧਕ ਸੁਹੈ। ਗੁਰਨ ਨਕ ਸਭ ਸੀਕਟ ਖੇਵੈ **੬੨**। ਬਚਨ ਮਾਨ ਗੁਰ ਖਾਂ ਨ ਸੁਰਮੇ। ਅਗਲ ਚਰਤ ਭੁਨੋ
 ਰੁਯੋ। ਬਾਦ ਸਾਹ ਜਬ ਖਾਂ ਨਿਕਾਰਿਯੋ। ਬਹੁ ਤਰ੍ਹੇ ਪਮਨ ਭੀ ਕਯਾਯੋ **੬੩**। ਪਾਛੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਵਿਰੀ। ਖਾਂ ਨ ਸੁਰਬਖ
 ਝੈ ਅਪਾਰੀ। ਕਿਅ ਭੁਯੋ ਏਕ ਵਾਰ ਭੁਜਾਯੋ। ਤਿਹ ਸਮ ਸੁਰਨ ਕੇ ਮਨ ਭੁਯੋ **੬੪**। ਅਬ ਤਿਹ ਕੀ ਚੁਧਾ ਜਿਹ ਠਾਪਾਵੇ। ਕ
 ਰਸਨ ਮਾਨ ਤਿਸੇ ਕਹਾ ਲਿਅਵੇ। ਭਾਂਹੀ ਸੇ ਮੇਰੀ ਨਰਗਾਯੋ। ਖਾਂ ਨ ਸਾਹ ਜੁਇ ਹਠਾ ਆਯੋ **੬੫ ਚੌ**। ਇਹ ਸੁਨ
 ਸਾਹ ਜਹਾਂ ਤਬੈ ਕਾਰਿਯੋ। ਹਰਖ ਮਨ ਭਾਰਾ। ਖਾਂ ਨ ਬੁਲਾਯੋ ਨਿਕਾਟਿ ਤਬ ਅਤਿ ਆਦ੍ਰਤਿ ਹਧਾਰਾ **੬੬ ਸੋਰਠਾ**। ਕੀਨੇ
 ਤਬੈ ਵਜੀਰ ਬਾਦ ਸਾਹ ਤਬ ਆਪਨੇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਨ ਪੀਰ ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕੀਯੋ **੬੭ ਚੌ**। ਅਨਿਕ ਪਤਿਤ ਕਾਕੀ
 ਨ ਉਧਾਰੇ। ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰੇ। ਨਿਹ ਕਪਟ ਸੇਵੇ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੈ। ਮਨ ਬਾਛਤ ਬਰਕਾਰਿ ਮੇਧਰੈ **੬੮**

ਬਾਜੀਜੀਤਉਠੇਗੁਰਪੁਰੇ॥ਜਸਉਪਮਸਭੁਜਗੁਰਪੁਰੇ॥ਨਿਜਰੂਰੇਸੀਗੁਰਜਬਾਏ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਕੇਮੰਗਲ
 ਗਾਏ॥੬੬॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੀਕਬਾਪਾਰੀ॥ਜੇਸਰਤਤਨਹਿਆਵਤਵਾਰੀ॥ਅਨਿਕਸਿੱਖਤਾਰੇਨਹਿਅੰਤਾ॥ਸੀਸਤਿ
 ਗੁਰਧਰਪੁਅਨੰਤਾ॥੬੭॥ਮੇਰੈਜੀਵਤੁਛਮਤਮੇਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੀਗਾਥਾਪਨੇਰੀ॥ਮੇਰੀਭੂਲਾਛਿਮਾਪਨਕਰੀਐ
 ਪਤਤਿਉਧਾਰਬਿਰਦਾਚਿਤਪਰੀਓ॥੬੮॥ਦੇਹਗਾ॥ਹਰਿਗੁਵਿੰਦਗੁਰਕੇਚਰਿਤਜੇਸੁਨਿਹੈਮਨਲਾਇ॥ਚਰਪਦਾਰਥ
 ਪਰਲੈਹੈਕਾਲਨਿਕਟਿਨਹਿਆਇ॥੬੯॥ਚੋ॥ਅਬੋਸੁਰਪੁਰਦਧਸੁਤਾਐ॥ਮਦਨਨਾਰਿਮਨਅਨੰਦਪਾਐ॥ਖਿਰੇ
 ਨਖਤਮਨਹਰਖਧਰਈ॥ਹਰਖਸਾਵਰੀਨਿਜਪਤਿਪਾਈ॥੭੦॥ਤੀਨਪਹਰਿਨਿਸਭੁਈ॥ਬਿਤੀਤਾਜਾਗੇਗੁਰ
 ਸਦਮਨੁਵਜੀਤਾ॥ਸਭੀਸੋਚਕਰਮੰਜਨਕਰੋ॥ਸੀਗੁਰਨਕਉਰੇਮੇਧਰਿਓ॥੭੧॥ਅੰਕੁਸਿਅਨੁਏਗੁਰਸੁਆ
 ਮੀ॥ਪਰਪੀਰਾਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਰੈਨਬਿਤੀਪਹਿਪਾਟਤੁਈ॥ਚੋਰਜਾਗਮਨਾਚੈਤਾਲਈ॥੭੨॥ਨਿਸਪਤਿਓਪ
 ਸੁਨਿਖਤਮਲੀਨੇ॥ਜਥਾਰਜਗੋਹੋਇਅਪੀਨੇ॥ਸਭਸੰਤਨਮਨੁਏਹੁਲਾਸਾ॥ਜਥਾਸੁਰਾਦਿਖਕਮਲਾਬਿਗਾਸਾ॥੭੩॥
 ਦੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਵੀਚਾਰਿਓਬਹੁਦਿਨਭਏਬਤੀਤਾ॥ਕਰੋਜੁਧਪੁਨਿਅਬਕਰੋਐਰਭੁਰਕਕੇਉਜੀਤਾ॥੭੪॥ਸੋਰਠਾ
 ਚੋਮਾਸਾਅਬਾਏ॥ਸਰਤਤੁਟਚਲੀਏਕਹੀ॥ਏਕਾਸਿਖਕਹਿਐਅਲਾਇਮਹਾਂਰਾਜਾਬਿਨਤੀਸੁਨੇ॥੭੫॥ਕਬਿਤਾ॥ਦੀ
 ਨਨਕੇਨਾਥਹੋਜਨਾਬਸਭਸਿੱਖਕੀਏਸਦਾਪਰਪੀਰਹਰਦਾਸਪ੍ਰਿਤਪਾਲੋਹੋ॥ਬੈਰਨਕੇਮਾਥੋਹੁਦਾਸਸੰਗਸਾਬਤੁਮਸਿੱ
 ਖਨਕੇਖੇਦਹਰਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲੋਹੋ॥ਭੂਲੇਦੇਰਪਾਥੋਹੁਦਾਸਮੇਅਨਾਬਸਦਾਮੇਰੇਗਿਰਚਲੇਪ੍ਰਕਰਤਨਿਹਲੋਹੋ॥ਪਵਿ
 ਤੁਮੇਗਾਥੋਹੁਸੁਨਜਸਾਐਨਾਥਕੀਜੀਏਸਾਸਿੱਖਮੇਹਕਦੇਅਪਜਲੋਹੋ॥੭੬॥ਦੋ॥ਤੀਰਾਬਿਪਾਸਕੇਬਸਤੁਬਾਘੇਹ
 ਮੇਰੇਗਾਂਢੀ॥ਸਿਕਾਰਭੂਮਤਿਹਠਾਪਨੀਚੁੰਦ੍ਰਹੈਬਹੁਠੰਢੀ॥੭੭॥ਦੋ॥ਇਹਸੁਨਿਮੇਨਗੁਰੂਜੀਰਹੋ॥ਐਰਸਿੱਖਤਬਬਚਨ

ਅਲਏ। ਉਦ੍ਰੁਮਾ ਬਿਪਾਸਤੀਰਾ। ਰੁਹੇਲਾਨਾ ਮੁਖੇ ਹੁੰਦੀ ਰਾ। ੮੧। ਕਛੁਕ ਬਸਤੁ ਹੈਂਤਿ ਹਠਾਂ ਲੋਕਾ। ਬਿਪਾਸਤੀ ਰਹਰਤੁ ਭਵ
 ਸੇਕਾ। ਇਹੁ ਨਿਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਭੁਯੋ। ਪੈਦੇ ਖਾਂਤੁ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ। ੮੨। ਪੈਦੇ ਖਾਂਤੁ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ। ਹਾਥ ਜੇ ਰਤਿ ਨ ਕਰੀ ਅ
 ਰਦਾ ਜਾ। ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਕਿਆ ਆਗਾ ਮੈ ਕੋ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਹਿਯੋ ਬੁਲਾਯੋ ਤੋ ਕੋ। ੮੩। ਚੋਮਾ ਸਾ ਅਬ ਪਹੁਚੈ ਆਈ। ਸਰਤ ਤੀਰ ਰ
 ਹੋਂ ਮਜਾਈ। ਤੁਮਾਇ ਹਠਾਂ ਰਹਿ ਹੋ ਬਲਿਵਾਨਾ। ਮਮਾ ਸਿੱਖਾ ਧਰੋ ਹੋ ਨਿਜ ਕਾਨਾ। ੮੪। ਇਹੁ। ਭੁਨਹੁ ਖਾਂਤੁ ਧਰਯੋ ਅਨ
 ਤੁਮ ਨਿਜ ਮਨ ਸੋਭਾ ਬਿਚਾਰ। ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਪਰ ਲੋਕ ਗਤ ਮਨੇ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰ। ੮੫। ਚੋ। ਤਾਤੁ ਮਾਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਨਿਜ ਬਹੁ
 ਜਾਨੁ ਆਦਰ ਧਰੋ। ਸੰਤ ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ। ਕਰ ਆਦਰ ਪਲੇ ਇਹ ਧਰਨੀ। ੮੬। ਨਿਜ ਨਰੀ ਬਿਨੁ ਭੋਗਨ ਕਰੋ।
 ਨਰ ਕਅਗਾ ਨਿਤੇ ਮਨ ਮੈ ਭਰੋ। ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮੈ ਜਬ ਜਾਵੇ। ਤਿਹ ਠਾਂ ਤੁਮ ਕੋ ਬੋਲ ਪਠਾਵੇ। ੮੭। ਅਬ ਤੁਮਾਇ ਹਠਾਂ ਰੋ
 ਬਲਾ ਰੀ। ਸਦਾ ਸੁਖਾ ਸਿੱਖ ਮਾਂ ਨਹ ਮਾਰੀ। ਬੋਲਿ ਖੇਖਾਂ ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਨਾ ਮੇਰੇ ਅਵਿਗੁਨ ਕਛੁ ਨ ਗਨੇ। ੮੮। ਮੈ ਹੋਂਦਾ ਚਲੇ ਤੁ
 ਮ ਸੀਗਾ। ਕਰੋ ਸੇਵਾ ਜਿਹ ਠਾਂ ਹੋਇ ਜੀਗਾ। ਦਿਖਾ ਮਾਨ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ। ਹੋਰੋ ਮਾਨ ਮਨ ਕਰ ਅਨੁਮਾਨਾ। ੮੯। ਨਿਜ ਮਾ
 ਇਆ ਆਗਾ ਕਰੀ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਤਰਨ ਧੀਰਾ। ਖਾਂਤੁ ਮੋਤੁ ਮਕੀ ਜੀਏ ਬਲਤ ਜੋਹਾਇ ਅਧੀਰਾ। ੯੦। ਦੋ। ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਬ
 ਲਵੀ ਤਸੁ ਭੈਦੇਵਾ ਜਿਨ ਵਸ ਕਰੋ। ਜਾਹਿਨ ਆਵਤ ਅੰਤ ਤਿਹ ਅੰਗੁਨ ਰਕਿਆ ਗਨੇ। ੯੧। ਚੋ। ਮਾਯਾ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਖਾਂਤੁ ਮਾ
 ਯੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਾ ਸਿਉ ਬਚਨ ਅਲਯੋ। ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੈ ਇਹ ਠਾਂ ਰਹੋ। ਤੁਮਰੀ ਆਗਾ ਨਿਜਾ ਦਿਨ ਗਹੋ। ੯੨। ਕੋਰੋ ਕ੍ਰਿਸ
 ਤ ਅਬ ਕੀਓ ਵਿਵਾਹਾ। ਅਤਿ ਸੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਚਹਾ। ਪੁਨਿ ਤੁਮ ਆਗਾ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਇਹ ਠਾਂ ਰਹੋ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਤਿਪਲਾ।
 ੯੩। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਤੁਮਾਇ ਹਠਾਂ ਰਹੋ। ਸਿੱਖਾ ਹਮਰੀ ਮਨ ਮੈ ਗਹੋ। ਯੋ ਭੁਨਖਾਂਤੁ ਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਕਹੋ ਯੋ
 ਨਾ। ੯੪। ਪੁਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਨ ਮੈ ਸੇ ਅਯੋ। ਬਾਬ ਗੁਰਾ ਦਿਤਾ ਸੁਭਲਾਯੋ। ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਾਂ ਮਾਨ ਬਚ ਮੇਰਾ। ਗੋਇ ਦਵਾਲ

ਜਾਹੁ ਤਜਦੇਗਾ ॥ ੯੫ ॥ ਦੋ ॥ ਸੀਗੁ ਰਕੀ ਆਗੀ ਆਸੁ ਨੀਗੁ ਰਦਿ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਖਾਨ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਸੀਗੁ ਰੁਕੇ ਉਠੇ ਹਰਖ ਮਨ ਮਾਨ ॥ ੯੬ ॥
 ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿਤ ਚਲੇ ਮੋਗੇ ਏਦਵਾਲ ਕੀ ਚਿੰਗ ॥ ਕਛੁ ਉਤ੍ਤੁ ਨ ਹਿਤਿ ਨ ਕੀ ਚਿੰਜ ਨੇ ਬਚਨ ਅਮੋਗ ॥ ੯੭ ॥ ਦੋ ॥ ਗੋਏ ਦਵ
 ਲ ਸੁਪਹੁ ਚੋ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਮਿਲ ਹਰਖ ਪਰਾਈ ॥ ਤਬ ਲੇਖੀ ਬੀ ਵੀਰੋ ਆਈ ॥ ਮਾਤਭੂ ਤਨ ਮਿਲ ਹਰਖਾਈ ॥ ੯੮ ॥
 ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਮਿਲ ਅਨੰਦ ਕੀ ਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਦੇ ਸਬਾ ਬੇ ਤੇ ਲੀਨੇ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੀ ਭਿਆਰੀ ॥ ਬੇਲਾ ਜਿਖ ਮੁਖ ਬਚਨ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ੯੯ ॥ ਹਮਰੇ ਘੋਰਾ ਤੁਛ ਨ ਲਿਆਵੇ ॥ ਚਲੇ ਸਿਤਾ ਬਨ ਦੇ ਰਲ ਗਾਵੇ ॥ ਭਏ ਭਿਆਰ ਸਭੀ ਸਿਖ ਸੁਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਜਹ
 ਚਿਤ ਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤਿ ਵਰੋਦ ਸੀ ਜੋਨੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਕਰਾ ਪਾਨੇ ॥ ਏਕ ਮਾਂਸ ਗੁਰਾਇ ਹਠਾਂ ਰਹੇ ॥ ਬਹੁ ਕੋਤ
 ਕ ਕਰ ਅਨੰਦ ਲਹੇ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸਾਵਣ ਦੂਜੀ ਕਰੀ ਭਿਆਰੀ ॥ ਦਘਾ ਸਿੰਧ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਘੋਰਾ ਪਰ ਭਏ ਸਵਾਰਾ ॥ ਚਲੇ
 ਤੁਰੰਗ ਪਵਨ ਤੇ ਭਾਰਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੈਫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਤ ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਇ ਲਹੇ ਫਲ ਚਾਰ ਸੰਭੇ ਨਰਨਾਰੀ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੜੈ ਨਰ ਜੋ
 ਇਹ ਚਰਤ ਕੀ ਏ ਜੋ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੇ ਜਮ ਕੀ ਕਰਕੀ ਤਨ ਅਛੁਤ ਗੁਇ ਫਲ ਲੇਹੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥ ਦਾਨ ਸਭੀ ਕਵਿਏ
 ਹੁਕਮੇ ਮੋਧ ਪੜੇ ਫਿਰ ਮੂਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੦੩ ॥ ਦੋ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਿਤ ਸੁੰਦਰੀ ਗਾਸ ਮਾਨ ॥ ਇਹ ਸੁਨ ਸਭ ਅਘ
 ਕੋ ਹਰੈ ਵਹੁ ਹਰ ਕੀ ਏ ਸਨਾਨ ॥ ੧੦੪ ॥ ਅਗੋਧ ਹਿਰਾ ਬਹਾਇ ਗੀ ॥ ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਗੁਗਣ ਨਘੇਰ ਤ੍ਰੈ ਕੋ ਮਾਰ ਕੈ ਕਰ ਹੈਂ ਨੁ
 ਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਇਤਿ ਸੀਗੁ ਗਬਿਲਾ ਸਰੁ ਹੇਲੇ ਆਵਨ ਬਰਨ ਨੀਨਾ ਮਧਿਯੋ ਦਸ ਮੋਧ ਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸ
 ਰ ਸੁਭ ਮਸਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਠ ॥ ਦੋ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਸੀਗੁ ਰੁਕੇ ਬਹੁ ਰਸਾਰਾਮਾਇ ॥ ਹਰੇ ਵਿਪਨ ਹਰ ਜਸੁ ਕੋ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕੋਰ ਸ
 ਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਤੁਰੰਗ ਸਵਾਰਾ ॥ ਹੇਤੁ ਭਏ ਬਹੁ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ ॥ ਬਵੇਂ ਤੀਤ ਰਸਨ ਮੁਖ ਧੋਨਾ ॥ ਬੰਚੁ
 ਗਾਵਤ ਬਾਲ ਚੁਨੈ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਤ ਮਿਠਾਈ ਕੁੰਭੁ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰਸਨ ਮੁਖ ਮਨ ਹਰਖ ਪਰਾਯੋ ॥ ਸਾਚੇ ਹੋਨ ਸਭੀ ਭਏ ਸਗਨ

ਦੇਖਤਾਸਸਤਿਗੁਰੁਏਮਗਨੀ॥੩॥ਫਿਜਅਪਰਗੁਰੁਕੀਚਲੀ॥ਸਭੀਸੁਰਖਬਚੱਚੁਪਲੀ॥ਮੱਧਸੈਨਸ੍ਰੀਗੁਰਇਸਰ
 ਜੋ॥ਮਨੁਬੁਧਸਪਤਦੇਵਸਮਾਜੇ॥੩॥ਬਜੇਬਜਤਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਜਿਹਰਖਕਸੀਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਪਹੁਚੇਸਤਿਗੁਰਸਰ
 ਤਤੀਰਾ॥ਲਾਂਘਤਨਗਰਭੁਨੰਦਗੀਭੀਰਾ॥੪॥ਦੇਖਾਬਿਪਸਾਕੋਗੁਰੁਮਨਮੈਰੁਏਅਨੰਦਾ॥ਦਿਖਸਰਤਾਰਖਭੁ
 ਈਜਸਦਧਦੇਖਚੁਚੰਦਾ॥੫॥ਸੋਨੰਕਬਹੁਤਮੰਗਾਈਪਰਭੁਏਸ੍ਰੀਗੁਰਤਬੈ॥ਸੈਨਸਭੀਚੜਾਈਪਰਉਤਰੀਪੇਮੱਧ
 ੬॥ਜਾਂਹਿਨਾਮਭੁਵਸਿੰਧਤਰਾਂਹੀ॥ਸੋਚੜਨਾਵੁਪਰਪਰਾਹੀ॥ਮਨੁਬਖਪੁਕਰਿਸੰਗੀਕਾਰਾ॥ਕਰਤਖੇਲਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਕਰਤਾਰਾ॥੭॥ਗੁਹੇਲਗਾਂਢਗੁਰੁਜਬਚੀਨੇ॥ਦੇਖਚੋਟੇਰਤਰਖਮਨਲੀਨੇ॥ਏਕਓਰਕਛੁਲੇਕਬਸਾਹੀ॥ਐਰਸਭੀ
 ਵਹੁਬੇਹਦਿਖਾਹੀ॥੮॥ਉਤਰਤਭੁਏਦੇਖਚੁਭਬਨਾ॥ਖਬਰਲੀਨਸਭਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ॥ਬਹੁਸੁਭਸਗਨਭੁਏਤਿਹਕਲਾ
 ਪ੍ਰਕਾਸਕਰਤਗੁਰੁਮ੍ਰਿਗਸਲਾ॥੯॥ਪੁਨਿਸਤਿਗੁਰਦੀਵਾਨਲਗਾਏ॥ਦੇਖਪ੍ਰਤਾਪਲੇਗਸਭਧਾਏ॥ਜਾਈਖਬਰਸਭਹੀ
 ਕਹਿਦੀਨੀ॥ਘੋਰੜਕੋਨਿਜਨਾਇਕਚੀਨੀ॥੧੦॥ਸੁਨਿਨਾਇਕਅਯੋਤਬੈਮਨਮੈਕੀਓਗੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਥਮਆਇਈ
 ਦਨਕਰੀਬਹੁਰੇਕੀਯੋਬਖਾਨਾ॥੧੧॥ਪਾਂਚਗੁਰੁਜੈਸੇਰੁਏਰੋਹਤੈਸਰਿਦਸਾਂਤਾ॥ਸਸੜਅਸੜਤੁਮਨੇਧਰੇਕਰਨਚਹੋਉ
 ਤਪਤਾ॥੧੨॥ਗੁਰਖਤਬਚਨਭੁਨਗਰਸਿਧਾਯੋ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੋਮਨਮੈਸੇਰੁਏ॥ਰਚੀਐਏਹਠਾਂਸਹਰਅਪਾਰੀ॥ਤ੍ਰੀ
 ਵਰੁਮਸਰਤਨਿਕਟਾਰੀ॥੧੩॥ਮਹੁਰਤਕਾਢਟੰਕਗੁਰਲਾਏ॥ਪਨਹਰਚੀਰਿਦਹਰਖਧਰਾਏ॥ਏਹਸੁਨਿਘੋਰੜਕੋ
 ਧਰਾਈ॥ਕਦੁਕਬਚਨਤਿਨਐਸਅਲਾਈ॥੧੪॥ਸਾਹਜਹਾਂਨਹਸੁਭਤਤੋਕੋ॥ਕਿਆਮਨਆਈਧੈਕਹੁਮੈਕੋਆ
 ਪਹਿੰਦਕਾਗੁਰੁਕਹਾਵੈ॥ਜੀਵਜੀਤਬਹੁਰੇਜਹਤਵੈ॥੧੫॥ਪਰਾਈਰੂਮਮੈਲੋਕਰਜੇਰੀ॥ਨਿਜਕਰਕਿਉਨਿਜਗੀਵਾਤੋ
 ਰੀ॥ਜੇਚਹੋਨਿਜਪ੍ਰਾਨਉਥਾਰਾ॥ਜਾਵਾਏਹਤੋਹੋਤਸਕਾਰੇ॥੧੬॥ਨਿਰਮਲਬਚਨਸਤਿਗੁਰੁਅਲਾਏ॥ਤੁਮਰੀਭੂਮਤੁਮਪਾ

ਸਰਹਾਏ। ਚਾਗਦਿਵਸ ਬਿਸਮ ਕਰੈਗੇ। ਨਕਸ਼ਾ ਸਾਇਸੁ ਹਰਖ ਪਰੈਗੇ। ੧੧॥ ਦੋ॥ ਬਹੁਨਿੰਦਾ ਗੁਰਕੀ ਕਰੀ ਘੋਰ ਕੁਮਨ ਰਿਸਠਾ
 ਨ। ਮੇਨ ਪਾਰਸੀ ਗੁਰਹੇ ਕਲਤਿ ਸੀ ਅਨਮਾਨ। ੧੨॥ ਸੋ॥ ਦਿਵਸ ਦੂਜਰੇ ਅਇਘੋਰ ਕੁਮਨ ਅਤਿ ਰਿਦ ਕ੍ਰੋਧ ਧਰਾ। ਗੁਰਕੇ ਕਹਾ ਅਲ
 ਇਤੁੰ ਭੁਲਾ ਜਮ ਝੋਨ ਹੀ। ੧੩॥ ਦੋ॥ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀ ਨੀ। ਗਾਰੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੀ ਨੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ
 ਅਰੇ ਮੁੜ ਨਿਜ ਪਾਲ ਉਥਾਰੇ। ੨੦॥ ਇਹ ਸੁਨਿਘੋਰ ਕੋ ਪੁਕੀ ਨੇ। ਸਾਹਜਹਾਂ ਭੈ ਗੁਰ ਕੇ ਦੀ ਨੇ। ਅਜਹੁ ਨ ਸਮਝ ਦੇ ਸਤਿ ਕਾ
 ਢੋਘੇ। ਅਰਧਾਨਿ ਸਾਭੁ ਜਾਚੈ ਤਾ ਬਾਢੋਘੇ। ੨੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਸਭਾ ਖੀਬਾ ਨੀ। ਸੁਨਹੁ ਗਵਾਰ ਮੁੜ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਸਾਹਜਹਾਂ
 ਜਨੈ ਹਮ ਜਾਨੈ। ਤੁਮਾ ਕਿਉ ਕਲਪ ਮੁੜ ਰਿਸਠਾਨੈ। ੨੨॥ ਬਹੁਨਿੰਦਾ ਗੁਰਕੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਅਗਮਾ ਦੀ ਨੀ।
 ਮਾਰੇ ਇਸੈ ਨ ਦੇਰ ਲਗਾਏ। ਇਹ ਸੁਨ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖ ਤਬ ਧਾਏ। ੨੩॥ ਦੋ॥ ਬਹੁਪਨ ਹੀ ਸਿਰ ਪੈਧਰੀ ਗਿਰਾਭੂ ਮੁਰਛਾਇ
 ਲਾਤ ਮੁਸਟ ਕਰ ਮਾਏ ਮਨ ਮੇਰ ਖਧਾਇ। ੨੪॥ ਸੋ॥ ਤਬ ਘੋਰ ਕੋ ਮਾਰਨ ਦੀ ਬੀਚ ਰੂਠੇ ਤਿਨੈ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕ
 ਟਾਇ ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਬੈਠੇ ਤਬੈ। ੨੫॥ ਦੋ॥ ਪਈ। ਤਬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੀ। ਮਾਰਾ ਦੁਸਟ ਚੋੜੇ ਤੀ ਰੂਹੀ। ਸਾਹਿਰ ਪਨਾਹਿ
 ਭੰਦੁ ਤਬ ਰਚੀ। ਬਹੁਤ ਭੁੰਤ ਕਰਿ ਕੀ ਨੀ ਖਚੀ। ੨੬॥ ਸਭ ਸੁਰਨ ਕੋ ਬੋਲਹ ਜੁਗੇ। ਭਾਖੇ ਬਚਨ ਤਬੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ। ਭੁਲ ਕੇ ਜੁਧੇ
 ਇਕੋ ਭੁਗੀ। ਰੋਹੇ ਸੁਚੇਤ ਸਸਤੁ ਨ ਧਾਰੀ। ੨੭॥ ਇਹ ਠੰਢੁਈ ਐਸਤ ਬਥਾਤਾ। ਅਬ ਸੁਨ ਘੋਰ ਕੋ ਉਤਪਾਤਾ। ਘੋਰ ਕੁ
 ਮੁਤਜ ਬੈਸੁਨ ਪਾਏ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਇਨ ਮਾਗਿ ਗਾਇਓ। ੨੮॥ ਲੇਖਨ ਦੀ ਇਨ ਦੀ ਨੀ ਰੂਹੇ। ਰਿਵਨ ਲਾਰੇ ਮੇਰਾ ਇਪੁਕ
 ਰੇ। ਪੁਨ ਮਨ ਮੇਤਿ ਨ ਐਸ ਵਿਚਾਰੀ। ਚਲੇ ਜਲੰਧਰ ਕੋ ਰੋਪੁ ਕਾਰੀ। ੨੯॥ ਦੋ॥ ਧ੍ਰਮ ਕ੍ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਤਹਾਂ ਸੁਬਾਹੈ ਬਲਕਾ
 ਗ। ਸੇਸੈ ਨ ਨਿਜ ਸੀ ਗਲੈ ਕਰਹੈ ਇਸੈ ਸੀ ਧਾਰਾ। ੩੦॥ ਸੋ॥ ਧਾਏ ਤਬ ਕਰ ਕ੍ਰੋਧ ਰਤਨ ਚੰਦਾ ਚਿਤਾ ਕੀਏ। ਮਮਾ ਪਿਤ ਬ
 ਰੂਥਾ ਜੇਧਾਇ ਨੈ ਭਗਮ ਹੀ ਮਾਰਿਓ। ੩੧॥ ਦੋ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਬਹੁ ਗਟੀ ਬਿਚਾਰੀ। ਮਾਇਆ ਕੂਮੈ ਜਤਨ ਨਿਹਾਰੀ

ਚੰਦ੍ਰਕੇਸੁਤਕਰਮਚੰਦ੍ਰਜਿਹਾ ਅਬਹੀਮਿਲਾਂਤਿਸੀਕੇਮੇਤਿਹਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਸੇਪ੍ਰਥਮਸਲਾਹਰਲਾਵੇ ॥ ਬਹੁਰੇਯਾਸੁਬੇਪਰਿ
 ਜਾਵੇ ॥ ਜਾਲੀਧਰਪੁਨਪਹੁਚੇਜਾਈ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕੇਸੁਤਮਿਲੇਅਈ ॥ ੩੩ ॥ ਤਸੇਮਿਲੇਯੋਰੇਇਪੁਨਕੇਸੇ ॥ ਬਨਮੇਲੁਟ
 ਲੇਯਨਜੇਸੇ ॥ ਤਿਨਪੁਨਕਹਾਧੀਰਤੁਮਧੋਰੇ ॥ ਅਬਹੀਯਾਕੋਹਨਾਬਿਚਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਜਪਿਤਬਦਲਾਹਮਭੀਲੇਵੇ ॥ ਜਾ
 ਇਸਾਹਸੇਸਰੁਕਹਿਦੇਵੇ ॥ ਦੇਊਗਲਿਸੁਬੇਪੇਅਈ ॥ ਘੋਰਕੁਸੁਤਯੇਬਚਨਅਲਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧੋਰਜਨਤੁਮਪੇ
 ਕੋਹੰਗਰਿਗੁਦਿਦਬਲਵਨਾ ॥ ਮਮਪਿਤਬਾਬਤੁਰਮਾਮਾਰਿਯੋਤਿਸੇਅਸਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਬੇਪੁਛੀਬਾਤਕਿਆਪਾ
 ਧੋਤਿਪਿਤਕੀਓ ॥ ਜਿਹਕਰਕੀਨੇਪਾਤਸੇਊਪ੍ਰਗਟਮੇਸੇਕੋਹ ॥ ੩੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਘੋਰਕੁਸੁਤਤਬਬਾਤਉਚਰੀ ॥ ਮਹਾਰਜਸੁਨੀਏ
 ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ਰਹੇਲਾਭੂਮਸੁਰਕੀਸਬਹੀ ॥ ਰਚਾਸਹਿਰਗੁਰਨਿਜਬਲਤਬਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਮੇਰੇਪਿਤਾਹਟਵਨਕੀਨੇ ॥ ਤਕੇਮਾਰ
 ਤੁਰਤਤਿਨਦੀਨੇ ॥ ਕਛੂਪ੍ਰਧਪਿਤਨਹਿਕੀਓ ॥ ਚੰਦ੍ਰਕੇਸੁਤਯੋਕਹਿਦੀਓ ॥ ੩੯ ॥ ਮੇਰੇਭ੍ਰੀਤਿਨਪਿਤਾਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮਨਭਾਵ
 ਤਕਰਟਰਤਨਟਾਰਾ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂਕਾਬਾਜਚੁਰਯੋ ॥ ਮੁਗਲਸਖਾਂਹਤੁਮਾਰਿਰਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂਕਾਬੈਰੀਭੁਰੀ ॥ ਮੇਰੇ
 ਤਿਸੇਸੋਕਸੁਰਦਾਰੀ ॥ ਤਬਸੁਬੇਮਨੇਐਸੀਅਨੀ ॥ ਕੋਰੋਜੁਧਾਇਹੋਸੇਬਲਠਨੀ ॥ ੪੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂਸੋਸਮਝੋਪਾਛੇ
 ਹੋਇਜੁਬਾਤਾ ॥ ਸਸਕੁਅਸਕੁਧਰਅਬਲਰੋਕੋਰੀ ॥ ਏਸੇਰਨਪਾਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਬਤਿਨਅਗਮਕੀਨੇਨੀਕੋਬੋਲਕੈ ॥
 ਰਚੋਹੋਠੋਜਨਵੀਨਤਾਤਕਾਲਅਬਹੀਚਲੈ ॥ ੪੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹਸਹਸੁਰਲੀਏਸੰਗਾ ॥ ਸਸਕੁਅਸਕੁਧਾਏਸੁਭਾਯੰਗਾ ॥
 ਕਛੂਬਾਏਕਛੂਦਏਕੀਨੀ ॥ ਪਛੇਅਗਕਛੂਪੁਨਿਦੀਨੀ ॥ ੪੪ ॥ ਮੰਧਭੁਗਤਿਨਜਾਟਕੈਸੇ ॥ ਦਾਸਰਬੀਪਰਗਵਟਜੈਸੇ
 ਚੰਦ੍ਰਸੁਅਹੀਸੁਤਸੰਗਚਲਾ ॥ ਪੇਰਤਕਾਲਬਹੁਤਕਲਮਲਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੰਗਧਰਿਸੈਨਾਧੋਯੋਐਸੇ ॥ ਕਾਲਜਮਨਚੜ੍ਹਹ
 ਰਿਪਾਰਿਜੈਸੇ ॥ ਸਬਕਾਕਲਪਹੁਚੇਅਈ ॥ ਮਾਨਹੁਮ੍ਰਿਤਪਲਬੋਲਮੰਗਈ ॥ ੪੬ ॥ ਸੁਭਮਲੇਛਕੀਓਮਦ੍ਰਾਪਨਾ ॥

ਰਾਖਤਬਚਨਕਠਨਮਨਮਨਾ ਕਹਾਂਗੁਰੂਪੈਹਮੈਬਤਵੇ ਹਮਹੀਸਾਰਤਾਹਪਰਅਵੇ ॥੪੭॥ **ਦੋ** ਸਗਰਪੁਤਕੀਓਕੋਧਜਸ
 ਕਪਲਮੁਨੀਧਰਿਧਿਮਨ ਲਾਤਪ੍ਰਹਰਤਕੋਕੀਓਭੁਏਭੁਸਮਅਰਿਮਨ ॥੪੮॥ **ਸੋਰਣਾ** ਤੇਜੇਧਏਕੋਧਪਰਹੁਪੀਰਜਾ
 ਵੈਕਹਾਂਹਰਿਗੋਵਿਦਬਭੁਜੇਧਏਕਨਿਮਖਹਤਸਭਕਰੈ ॥੪੯॥ **ਅਰਧਤੁਜੀਗਛੰਦਾ** ਚਲੇਐਸਪਾਪੀਮਹਾਂਦੁਸ
 ਟਜਾਪੀਮਲੇਛੀਮੁਸੈਨਾ ਕਰੈਲਾਲਨੈਨਾ ॥੫੦॥ ਗੁਰੂਹਾਥਅਵੈ ਸੁਜਨੇਨਪਵੈ ਚਲੇਦੇਗਤਿਅਗੀਮਤੀਜਾਇ
 ਭਾਗੀ ॥੫੧॥ ਸੁਜੇਗਨਿਕਰਲੀ ਚਲੀਖੰਪਰਲੀ ਮਧੀਦਿਵਸਅਏ ਬਿਪਸਾਸੁਹਏ ॥੫੨॥ ਸੁਨੈਕਾਮੰਗਾਈ ਚ
 ਕ੍ਰੇਰੁਰਤਧਾਈ ਸੁਸੈਨਾਅਪਾਰੀ ਸੁਪਾਰੀਉਤਾਰੀ ॥੫੩॥ **ਚੋ** ਹੋਇਸੁਚੇਤਚੜੀਸਥਸੈਨਾ ਤਪਤਤਾਬਸੈਕੀਨੈਨੈਨਾਪ
 ਹਚੇਸਤਿਗੁਰਨਿਕਟਸੁਜਾਈ ਅਵਲਸੁਬੇਬਤਅਲਾਈ ॥੫੪॥ ਤੁਮਘੇਰੜਕੇਮਾਰਗਿਰਾਯੋ ਹਜਰਤਭੂਮਪਰੇ
 ਰਲਾਯੋ ਅਬਤਕਮਿਲਾਨੋਤੇਕੇਸੁਗਾ ਅਬਮੇਕਰੈਤੇਹਿਤਨਦੂਰਾ ॥੫੫॥ ਕਹਾਂਜਾਂਉਤੁਮਜਾਨਨਦੈਹੋ ਸਭਕੇਬ
 ਦਲੇਅਬਹੀਏਹੋ ਜਬਹੀਮਾਰਸਸੜਕੀਮਚੇ ਤਬਜੋਨਬਲਹਮਰਸਾਚੇ ॥੫੬॥ **ਦੋਹਰਾ** ਅਬਦੁਲਖਾਂਸੁਬੇ
 ਤਬੈਕੀਨੇਐਸਬਖਾਨਾ ਕੋਹੈਰੇਗੁਰਹਰਿਗੋਵਿਦਜੇਉਭਐਅਜਨਾ ॥੫੭॥ **ਸੋਰਣਾ** ਬੋਲੇਦੀਨਾਥਹੋਹੋਕਿਆਭਾ
 ਖੋਕੁਮੰਤਿ ਸੈਨਮਲੇਛੀਸਥਤੁਅਐਕਾਰਨਕਵਨਾ ॥੫੮॥ **ਕੁੰਡਲੀਆਛੰਦਾ** ਅਵਦੁਲਹਖਾਂਬੋਲਾਤਬੈਤੈਕੀਨੇ
 ਅਪ੍ਰਧਾਚੰਦੂਸੁਆਹੀਕੋਹਨਾਸਕਾਨਕੋਊਸਾਧਾ ਸਕਾਨਕੋਊਸਾਧਤਾਹਿਮਨਭਵੀਕੀਨੀ ਬਹੁਰਲੀਨੇਬਾਜਤਪਕ
 ਰਿਪੀਠਨਦੀਨੀ ਮੁਗਲਸਖਾਂਕੋਮਾਰਆਪਕੋਸੁਰਕਹਾਯੋ ਇਹਠਾਂਘੇਰੜਮਾਰਕਿਸੀਤੇਭੈਨਹਿਪਾਯੋ ॥੫੯॥
ਰੂਹੀਆ ਅਬਸਨਮੁਖਅਯੋਤੁਮੈਹੋਸੁਰਬਲਕਾਰਾ ਜੁਪਕਰੈਕੈਮੁਰਚਲੇਸਸੜਅਸੜਸਭਰੂਰਾ ਸਸੜਅਸ
 ਝੋਕੇਰੂਰਇਹੰਤੇਭਗੋਪਿਆਗੋ ਬੋਲੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸਸੜਹਮਕੈਸੇਰੂਰੇ ਸੁਰਨਹਿਅਸਭਾਖਬਤਤੁਮਜੈਸੀਬੋਲੀ

ਹੇਥ ਹੁਰੇ ਜੈਸ ਅਵਾਜ ਪ੍ਰਥਮ ਲਗੇ ਤਨ ਗੋਲੀ॥ ੬੦॥ ਦੋ॥ ਸੁਰ ਅਸਭਾ ਬੇਨਹੀ ਯਹ ਪੁਜੀ ਕੀ ਬਾਤ॥ ਹਮੇ ਗੋਸਿਖੈ ਅਤਿ
 ਬਲੀ ਕਰੈ ਸਭ ਨ ਕਾਘਾਤ॥ ੬੧॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ॥ ਤਬੈ ਖਾਨਕੇ ਪਾ॥ ਕਰੀ ਆਪ ਚਿਪਾ॥ ਹਮੇ ਸੁਰ ਭਾਰੀ॥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਯਧਾਰੀ॥
 ੬੨॥ ਹਮੁ ਠਾਂਢੇ ਹਵੈ॥ ਤੁਮੁ ਠਾਂਢੇ ਜੇਵੈ॥ ਦੁਸੁ ਏਸੁ ਸੈਨਾ॥ ਲਰੈ ਯਧ ਅੰਨਾ॥ ੬੩॥ ਪਛੈ ਮੇਰੇ ਰਾ॥ ਪਰੇ ਯਧ ਘੋਰਾ॥ ਗੁਰੂ ਬ
 ਤਮਾਨੀ॥ ਰਹੈ ਠਾਂਢੇ ਰਮਾਨੀ॥ ੬੪॥ ਗੁਰੂ ਸੁਰ ਬਾਂਕੇ॥ ਗਿਨੈ ਨਾਮ ਤਾਕੇ॥ ਜਟੁ ਸੁਰ ਜਾਨੇ॥ ਕਲਾ ਟਾਸੁ ਨਾਨੇ॥ ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ
 ਪਿਰਾਗਾ ਮਥਰਾ ਸੁਰ ਤਨ ਜਗਨ ਜੋਧ ਅਪਾਰਾ॥ ਪਰਸਰਾ ਮੇਲ ਕਬਹੂੰ ਸਕਤੁ ਸੰਤ ਸੰਘਾਰ॥ ੬੬॥ ਜੋ॥ ਬਿਧੀ ਆਸੁਰ
 ਅਪਾਰ ਜਿਨੈ ਯਧ ਪਾਛੈ ਕੀਓ॥ ਅਬ ਕਰ ਸੰਤ ਸੰਘਾਰ ਗੁਰੂ ਸੇਵ ਬਹੁ ਕਰੈ ਗੋ॥ ੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਇਸੁ ਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਹੈ ਭੰਗੀ॥ ਬ
 ਰ੍ਹਜੇ ਧਾਹਤ ਭੁਮ ਬਲਾਰੀ॥ ਐਰ ਸੈਨ ਅਨਗਨ ਗੁਰ ਸੀ ਗਾ॥ ਜੁਧ ਬੀਚ ਸਭ ਰਹਿਤ ਅਭੰਗਾ॥ ੬੮॥ ਬਾਂਧਾਂ ਚੰਗ ਸੈਨ ਕਾ
 ਭਾਰੀ॥ ਦੇਖ ਮੇਲੇ ਛਰੈ ਭੈ ਧਾਰੀ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਤਨ ਭੁਰ ਕਨੀ ਕਹੋ॥ ਜਿਹ ਹਰ ਠਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੋਹਾਂ॥ ੬੯॥ ਘਾਧੜੀ ਛੰਦਾ॥
 ਅਬ ਦੁਲਖਾਂ ਨ ਸੁਖ ਨ ਬਾਬਾ॥ ਤਾਕੇ ਵਜੀਰ ਗਨ ਕਹ ਸਤਾਬਾ॥ ਗਨ ਕੈ ਸਪੁਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਂਹਿ॥ ਸੈਨਾ ਸੰਗੁ ਗਤ ਗਨ ਕੈ ਸੁਨ
 ਹਿ॥ ੭੦॥ ਅਹੰ ਮਦ ਖਾਂਤੁ ਬੈਰ ਮਦ ਜੀਰਾ॥ ਬਲਵੰਤੁ ਖਾਂ ਅਲੀ ਬਖਸ ਧੀਰਾ॥ ਇਮਾਮ ਬਖਸ ਸੁਰਾ ਅਪਾਰਾ॥ ਪਾਂਚੇ ਵਜੀਰ
 ਗਨ ਕਹਿ ਯਧਾਰਾ॥ ੭੧॥ ਦੋ॥ ਨਬੀ ਬਖਸ ਸਕਰੀ ਮਬਖਸ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਂਹਿ ਕੇ ਜਾਨਾ॥ ਮਹੰ ਮਦ ਘਾਰ ਘੋਰ ਤੁਨੈ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਂਹਿ
 ਨਮਾਨਾ॥ ੭੨॥ ਘੋਰ ਤੁਨੈ ਰਤਨ ਚੰਦ ਕਰਮ ਚੰਦ ਮਾਤਿ ਨੀਧਾ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਆਹ ਸੁਤ ਜਾਨੀਐ ਜਿਨੈ ਬੈਰ ਬਧੁ ਰੰਧਾ॥ ੭੩॥
 ਦੋ॥ ਅਵ ਦੁਲਹ ਖਾਂ ਨ ਕੇਏ ਸਭੁ ਸੁਰੇ॥ ਜਿਹ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਰਘੋ ਭਰਪੁਰੇ॥ ਪੰਦੁ ਹਸ ਹਸ ਲੀਨ ਸੰਗ ਸੈਨਾ॥ ਬਾਂਧਾਂ ਚੰਗ ਅਏ
 ਭਧੈ ਐਨਾ॥ ੭੪॥ ਦੁਉਤਰ ਠੁਰੇ ਬਲ ਭਾਰੀ॥ ਪੀਸਤ ਦੰਤ ਖੜੇ ਨਿਰਧਾਰੀ॥ ਇਕਟ ਕੁਰਸ ਸਨ ਮੁਖ ਸਿਖ ਜੇਹੈ॥ ਗੁਰ ਅ
 ਰੀ॥ ਘਾਧਰ ਲੋਰੇ ਅਗੈਰੈ॥ ੭੫॥ ਭੁਜੀ ਗਛੰਦਾ॥ ਤਬੈ ਦੀਨ ਨਾਬੀ ਭੁਜੈ ਦੁਬਲਾਯੋ॥ ਲਏ ਹਾਥ ਸਾਂਗੀ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਅਯੋ॥ ਕਰੈ

ਮੋਹਾਗਮਾਸੁਨੇਦੀਨਦਿਆਲਾਦਿਜੈਮੋਹਬਾਪੀਲੋਰੋਜੁਪਆਲਾ॥੧੬॥ਤਬੈਦੀਨਨਾਖੀਸੁਖੇਸੰਉਚਾਰੀ॥ਹਨੇਦੁਸ
 ਟਪਾਪੀਕੋਰੋਜੁਪਗੁਰੀ॥ਦਈਆਪਸੈਨਕਛੂਸੰਗਤਕੋ॥ਪਰਾਅਸੁਦੇਗਇਗੁਰੀਜੁਬਾਂਕੋ॥੧੭॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾਜਟੂ
 ਸੁਰਗਰੀ॥ਸੁਰੀਨੇਉਚਾਰੀ॥ਗੁਰੂਕੀਸੁਆਗਿਆਅਯੋਪੇਮਪਾਗਿਆ॥੧੮॥ਅਵੇਸੁਰਕੋਉ॥ਕਰੋਜੁਪਦੇਉ॥ਸੁਨੀ
 ਖੰਨਬਾਨੀ॥ਸੁਜਟੂਬਖਾਨੀ॥੧੯॥ਕਰੋਲਾਲਨੈਨਾ॥ਪਠਿਯੋਜੁਪਐਨਾ॥ਕਹਤਸਨਾਮੀ॥ਸੁਨੇਬੁਧਧਾਮੀ॥੨੦॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਮਹਿਮਦਖੰਨਵਜੀਰਕੋਭੇਜਾਤਬਹੀਕਰਾ॥ਏਕਸਹਸਸੈਨਾਦਈ॥ਤਾਂਕੇਸੰਗਜੁਧਾਗਾ॥੨੧॥ਸੋਉਆਇਨ
 ਏਭਯੋਤਬੈਜੁਪਅਸਥਾਨਾ॥ਚਰਘਰੀਧਕਜਾਮਤਬਰਹਿਯੋਦਿਵਸਅਨੁਮਾਨਾ॥੨੨॥**ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ**॥ਤਬੈਸੁਕੋਪ
 ਓਪਦੈਵਜੀਰਬਾਣਮਾਰਕੋ॥ਜਟੂਸੁਸੁਰਦੇਖਕੈਨਭੇਸੁਕਾਟਭਾਕੋ॥ਜਟੂਸੁਬਾਨਮਾਰਕੈਹਨੀ॥ਸੁਸੈਨਤਾਸਕੀ॥ਮਚਾਸੁਜੁ
 ਧਭਾਰਿਯੰਗੁਰੀ॥ਸੁਸੈਨਪਾਸਕੀ॥੨੩॥ਜਬੈਸੁਸੈਨਤਾਸਕੀਦਈ॥ਜਟੂਸੰਘਾਰਕੋ॥ਰਹਾਸੁਏਕਸੁਰਮਾਮਹਿਮਦੀਪੁਕਾਰਕੋ
 ਪਰਾਵਜੀਰਦੋਰਕੈਅਨੇਕਬਾਣਮਾਰਕੀ॥ਹਨੇਸੁਸੰਗਸੁਰਜੇਤਬੈਜਟੂਹੀਕਾਰਕੀ॥੨੪॥ਦੁਊਸੁਸੁਰਗਾਰਿਯੰਪਏਸੁਭੇਗ
 ਹਾਥਕੋ॥ਸੁਤੇਗਜੁਪਧਾਰੀਯੰਸੁਭੀ॥ਸੁਅੰਗਮਾਥਕੋ॥ਗਿਰੀਸੁਤੇਗਹਾਥਤੇਕੀਯੋਸੁਪੁਸਦਜੁਪਕੋ॥ਪਰੋਪ੍ਰੀਸੁਪੁਰ
 ਛਾਉਠੇਸੁਧਾਰਕੂਧੋਕੋ॥੨੫॥**ਚੌਪਈ**॥ਇਹਬਿਧਦੇਉਸੁਰਕਰਕੂਧਾ॥ਦਾਇਘਰੀਕੀਨੇਬਨੁਜੁਧਾ॥ਮਹਿਮਦਤਮ
 ਕਤੇਗਕੀਝਾਰੀ॥ਜਟੂਤੇਗਤਪ੍ਰੇਭਾਰੀ॥੨੬॥ਦੁਹੁਜੁਪਤਬਕੀਨੇਭਾਰੀ॥ਧੰਨਪਧੰਨਅਸਭੁਸੈਨਪੁਕਾਰੀ॥ਦੇਉਗਿ
 ਰੇਜੁਝਰਨਧਾਮਾ॥ਗਏਸੁਰਗਕਰਪੁਰਨਕਾਮਾ॥੨੭॥ਜਟੂਗਿਰਦੇਖਗੁਰਸੁਆਮੀ॥ਮਥਰਾਸੁਰਪਠਯੋਬਲਿਧ
 ਮੀ॥ਇਕਸੋਸੁਰਦੀਓਤਿਹਸੰਗਾ॥ਰੂਪਦੇਖਜਿਹਲਜਤਅਨੰਗਾ॥੨੮॥**ਦੋ**॥ਤਬਕਾਇਰਗੁਰੋਸਬੈਰਹੇਸੁਰਸਬਰ
 ਦਾ॥ਤਬਸੁਬਾਦਿਖਤਾਸੋਕੈਨਖਸਿਖਅਤਿਰਿਸਬਾਢਾ॥੨੯॥**ਦੁਤੀ**॥ਯਵਜੀਰਭੇਜਾਤਬੈਬੈਰਮਖਾਂਜਿਹਨਾਂਮਾਦਈ

ਸੈਨ ਸੰਗ ਪਾਂਚ ਸੇ ਅਤਿ ਸੁਰੇ ਬਲ ਧਾਮ ॥ ੯੦ ॥ ਰਸਾ ਦਲ ਛੰਦਾ ॥ ਦੁਸੁ ਏ ਸੁ ਜੇਧਾ ॥ ਧਏ ਧਾਰੋ ਕੁ ਧਾ ॥ ਕਰੀ ਬਾਣ ਮਾਰੀ ॥ ਨ ਸੀ ਕਾ ਬਿ
 ਚਾਰੀ ॥ ੯੧ ॥ ਲਏ ਰੰਗੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ॥ ਫਿਰੈ ਰੰਗੁ ਤ੍ਰਿੰਤ੍ਰੀ ॥ ਸਿਆਰੀ ਸੁ ਅਏ ॥ ਚਮਾ ਸੀਖ ਵਾਏ ॥ ੯੨ ॥ ਪਰੀ ਏ ਕਮੰਧੀ ॥ ਰੁਧੇ ਰੁਧ ਧੁੰਧੀ
 ਦੁਹੰ ਕੀ ਸੁ ਸੈਨਾ ॥ ਹਨੀ ਰੁਧ ਮੈਨਾ ॥ ੯੩ ॥ ਰੋਹੇ ਏ ਇ ਜੇਧਾ ॥ ਕਰਾਤ ਸਕ੍ਰੇ ਧਾ ॥ ਕਿਏ ਰੁਧ ਭਾਰਾ ॥ ਰਹੀ ਨ ਸੀ ਭਾਰਾ ॥ ੯੪ ॥ ਏ ॥ ਰੁ
 ਰਚ ਰੰਗ ਨ ਕਾਧਿ ॥ ਅਨ ਧਰਮ ਬਰਾਭੁ ਧੇ ਸੁ ਚੇਤਾ ॥ ਤੇਗ ਹਾਥ ਗਹਤ ਬਹਨੀ ਕੀ ॥ ਨੇ ਰੁਧ ਕ ਅਚੇਤਾ ॥ ੯੫ ॥ ਮਥਰਾਤ ਬਰਨ
 ਜੇ ਰੁਈ ਬੈਰ ਮਖਾਂ ਕੇ ਮਾਰਾ ॥ ਰਨ ਬੰਗੁ ਜਨ ਹੋ ਬਨਾ ਮਨ ਹੁ ਜੇ ਰੁਧਿ ਪੁਰਾਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਬੈਰ ਮਖਾਂ ਹਤ ਦੇਖ ਬਲਾਰੀ ॥ ਰੁ
 ਬੈ ਕੋ ਪਕੀ ਨਤ ਬਭਾਰੀ ॥ ਇ ਮਾ ਮਥਖ ਸਾਦਿ ਵਨ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸੀਗ ਸੈਨ ਦੇ ਤਾਂ ਹਿ ਪਠਾਏ ॥ ੯੭ ॥ ਕਯੋ ਕਿ ਮੋਰੇ ਇ ਸੈ ਬਨ
 ਈ ॥ ਦੇਖ ਹੁਏ ਕਲ ਰੁਧ ਸੁਹਾਈ ॥ ਇ ਮਾ ਮਥਖ ਸਕੀ ਨੇ ਮਨ ਕ੍ਰੇ ਧਾ ॥ ਅਸੁ ਦੋਰਾ ਇ ਪਰਾਬ ਰੁਧ ਜੇਧਾ ॥ ੯੮ ॥ ਬਨ ਬੁੰਦ ਕੀ
 ਨੀ ਰਿਸ ਧਾਰੀ ॥ ਮਥਰਾ ਦੇਖ ਕ੍ਰੇ ਧ ਧਰ ਭਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਬਾਨ ਨ ਸੇ ਬਾਨ ਕਟਾਨੇ ॥ ਰੁਧੇ ਰੁਧ ਨ ਖਾਲੀ ਨਿਜ ਜਾਨੇ ॥ ੯੯ ॥ ਦੁ
 ਲ ਅਸਗਾ ਹਿ ਪਰਾਵੀ ਗਾਰੀ ॥ ਅਤਿ ਬਲ ਸੇ ਬਹੁ ਸੈਨ ਸੀ ਪਾਰੀ ॥ ਇ ਮਾ ਮਥਖ ਸਕਾ ਅਸੁ ਹਤ ਨਾ ॥ ਪਾਇ ਲਭੁ ਧੇ ਸੁਰ ਬ
 ਲਿਵਨਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਏ ਰਹਾ ॥ ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀ ਸਿਰੁ ਹ ਨੀ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪੁਤਾ ਪਾ ॥ ਦੇਉ ਸੁਰਤ ਬਹਤ ਪਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਜਾਪਾ ॥ ੧੦
 ੧ ॥ ਸੋਰਣਾ ॥ ਹਤੇ ਸੁਰਦਿ ਖਖਾਂ ਨਤ ਬੈ ਕ੍ਰੇ ਧ ਮਨ ਮੈ ਕੀਓ ॥ ਰੁਧੇ ਰੁਧ ਲਪਠਾ ਨ ਸੈਨ ਦੇ ਚਤੁਰੰਗੀ ॥ ੧੦੨ ॥ ਅਕਿਲਾ ॥
 ਅਲੀ ਬਖਸ ਬਲਵੰ ਰੁਧੁ ਦੀਓ ਪਠਾਇ ਕੈ ॥ ਰੁਧੇ ਰੁਧ ਏ ਦੀ ਵਨ ਲੋਰੇ ਰੁਧ ਮਜਾਇ ਕੈ ॥ ਦਈ ਪਠਾਨੀ ਸੈਨ ਬੇਗ ਕਹ ਧਈ
 ਯੋ ॥ ਹੋਸ ਰੁਧ ਸੁਤ ਕਰ ਪਾਤ ਬਾਂਧ ਗੁਰ ਲਿਆਈਓ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕੁੰਤੂਰੀਆ ॥ ਸੈਨ ਲੀਨੀ ਸੀਗ ਬਹੁ ਪਿਓ ਖਾਨ ਦੀ ਵਨਾਧੇ
 ਸੈਨ ਗੁਰ ਕੀ ਲਈ ॥ ਜਿ ਮਥੇ ਲੀ ਦੂ ਮਛਾਨਾ ॥ ਜਿਉ ਬੇਲੀ ਦੂ ਮਛਾਨਾ ॥ ਮੇਸ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰੇ ਮੁਕੇ ਅਗਿ ਮਨ ਅਪਕਤ
 ਨਹਿ ਸੀ ਭਾਰਾ ॥ ਕੋਰੇ ਰੁਧ ਸੁਹਾਈ ਤੇ ਹਰਤ ਰੁਧ ਮਗਿ ਰਾਵੇ ॥ ਤੇ ਹਰਤ ਰੁਧ ਕੇ ਬਾਂਧ ਜਾਇ ਬਰੁ ਮਨ ਸਬ ਪਾਵੇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਏ ॥ ਸਬੀ

ਸੁਰਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਇ। ਲੇ ਆਗਿ ਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੇ ਚਲੇ ਬੇਗ ਸਿਖਧਾਇ॥ ੧੦੫॥ ਛੁਪੈ॥ ਚਲਾ ਸੁਨ ਨੇਧਾਇ
 ਕਲਮਾਲੇ ਪੁਰਾ ਜਗਨਾ ਕਿਸਾ ਸੁਰਸੁ ਮੇਲ ਕਹਰਖੁਰਾ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਰਚਲੇ ਵਿਸਧਾਰਿ ਕੈ॥ ਸੈ ਨਾਲੀ ਨੀ ਸੰਗ ਸੁਪ
 ਰੇਟੀ ਗਾਰ ਕੈ॥ ੧੦੬॥ ਪਰੇਚ ਪਰ ਵਿਸਧਾਰ ਬਿਦੇ ਰੁਗਨਾ ਬਹੁ ਸੈ ਨਾਹਤ ਕੀ ਨਬ ਚਾ ਜੇ ਜਾਤੁ ਜਾ॥ ੧੦੭॥ ਰਸਵਲ
 ਛੰਦਾ ਤਬੈ ਸੁਰਧਾਏ॥ ਸਰੇ ਪੀਚਲਾਏ॥ ਕਰੈ ਲਲਨੈ ਨਾ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਬੈਨਾ॥ ੧੦੮॥ ਬਡੀ ਤੇ ਗਝਾਰੈ॥ ਨਸੀ ਕਾ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਪੁਐ ਰੀ
 ਨੁਮਾਲਾ ਸੁਭੈ ਰੋਕ ਗਲਾ॥ ੧੦੯॥ ਉਠੈ ਚਾਂਦ ਨੂਲੀ॥ ਭੁਖੇ ਮਾਂਸ ਘਾਈ॥ ਫਿਰੈ ਸਿਮਾਰ ਮਾਤੋ॥ ਕਬੀ ਨਾ ਅਘਾਤੋ॥ ੧੧੦॥ ਸੁਲੇਹੁ
 ਪਿਵਤੀ॥ ਕਿ ਜੇਗਨ ਹਸੀਤੀ॥ ਭੁਖੇ ਯੁਧ ਰੀ॥ ਸਕੈ ਨ ਨਿਹਾਰੀ॥ ੧੧੧॥ ਗਏ ਰੁਜ ਮੁਜੀ॥ ਜਿਨੈ ਬੋਰ ਪੁਜੀ॥ ਕਰਾ ਜੁਧ ਰੁਜਾ
 ਰੁਨੇ ਹਤ ਨਾ॥ ੧੧੨॥ ਰੁਜੀ ਗਛੰਦਾ॥ ਤਬੈ ਕੋ ਪਕੈ ਮੇਲ ਕੀ ਤੇ ਗਝਾਰੀ॥ ਹਤਾਏ ਕਟੀ ਵਨ ਸੈ ਨਾਹਤ ਰੀ॥ ਬਲੀ ਵੰਗ ਮਾ ਕੋ ਸੁਜੇ
 ਧਾਪਾਰੀ॥ ਧਨ ਮੇਲ ਕੀ ਸੁਰਭਾ ਖੇਬਲਾਰੀ॥ ੧੧੩॥ ਮਚਾਘੋਰ ਸੰਗ ਮੇਲ ਕਹਤਾਏ॥ ਨਭਿ ਸੁੰਦਰੀ ਲੇਚਲੀ ਸੁਰਭਾਏ॥ ਤਬੈ
 ਸਿਖਾਰਿ ਲੇਖੀ ਸੁਭੀ ਤੈਬ ਨਈ॥ ਸਿਤੀ ਗੁਦ ਅੰਮੇਦਤਾ ਮੇਰ ਚਾਈ॥ ੧੧੪॥ ਛੁਪੈ॥ ਏਹ ਬਿਧ ਮਚਾਘੋਰ ਸੰਗ ਮਾ ਕਹਲੇ ਨ
 ਨੇ ਸੁਰ ਕੇ ਨਾਮ॥ ਅਲੀ ਬਖਸਰ ਨ ਭੂਮਾ ਗਿਰਾਏ॥ ਵਾਹਗੁ ਰੁਜ ਸੁ ਸਿਖ ਨ ਗਾਏ॥ ੧੧੫॥ ਸੈ ਨ ਮਲੇ ਛੰਦਈ ਸੰਘਾਰਾ ਗ
 ਏ ਰੁਜ ਤਿਨ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਹਜਰ ਤੋਰ ਦੀ ਵਨ ਹਤਾਏ॥ ਗੁਰ ਸੈ ਨਾ ਬਡ ਤੇ ਜਧਾਏ॥ ੧੧੬॥ ਜੇ ਉਰੁ ਜਰਦ ਬੇ ਮੁਖ
 ਅਏ॥ ਤੇ ਸੁਬੇ ਨਿਜ ਕਰੈ ਹਤਾਏ॥ ਪਾਵਤ ਰੇਜ ਸੁਲੇਵ ਤੋਰ ਕੀ॥ ਅਏ ਰੁਜ ਜੁਧ ਸਮਾ ਬਿਲੇ ਕੀ॥ ੧੧੭॥ ਏਹ ਗਾ॥ ਤਬੈ ਖਾਂ
 ਨ ਮਨ ਕੋ ਪਕਰ ਨਿਜ ਭੁਤ ਲਏ ਹਕਾਰਾ॥ ਸੈ ਨਾ ਦੈ ਤਿਹ ਭੇਜਿ ਓਸਾ ਬਮਰੀ ਮਦਯਾਗ॥ ੧੧੮॥ ਲੇ ਆਇ ਸਤਿਹ ਪਿਤੁ ਤੇ ਚ
 ਲੇ ਬਜਾਵਤ ਬਾਜਾ॥ ਗਜਗਾਹ ਨ ਬਾਂਧੀ ਸੁਰਨ ਕੀ ਯੋਜੁਧ ਕਾਸਾਜਾ॥ ੧੧੯॥ ਛੁਪੈ॥ ਮਾਰੂ ਬਜਾਇ ਚੜੇ ਰਨ ਕੇ ਸੁਰੁ
 ਰਨ ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਲ ਗਈ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਪੁਰ ਅਕਾਸ ਚੜੇ ਨ ਭੂਮੀ ਲੈ ਮੇਜ ਨੁਦੇ ਤਬ ਧਾਈ॥ ਆਇ ਕੈਠਾਂ ਢੁਏ ਰਨ ਮੇਤ ਬਮਾ

ਰਹੁ ਮਰਸੁ ਬਾਤੁ ਅਲਾਈ। ਜੁਪ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤਬ ਸੁਰਨ ਦੇਖ ਅਪੋਸਰਾਈ॥ ੧੨੦॥ ਭੋਹ ਕਮਨ ਸਮਾਨ ਤੀਯਾ ਸਰਤੀ
 ਖਨ ਹੋਂ ਜਿਨ ਕੋ ਪਲ ਕੋ। ਪਿਕ ਸੈਨ ਨ ਬੈਨ ਨਵ ਕਕਸੇ ਬਰਛੀ। ਮੁਖ ਛੂਟਿ ਰਹੀ ਅਲਿਕੋ। ਨਵ ਸਾਤੁ ਸਿਗਾਰ ਰਚੇ ਰੁਚੇ ਸੰਦੁਤਿ
 ਦੇਹ ਮੋਨੇ ਚਪਲਾ ਚਮਕੈ। ਸਬ ਜੇ ਬਨਵਾਨ ਮਹਾ ਮਦੁ ਜੀ ਦੁਆ। ਇਲ ਬੀਰ ਕੀਏ ਚਲ ਕੈ॥ ੧੨੧॥ ਏ। ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੁਪ
 ਹੋਤੁ ਦੁਹੂੰ ਸੈਨ ਕੇ ਬੀਚ। ਰਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਤਿਹ ਠਾਂ ਚਲਾਏ। ਬਹੁ ਤਤ ਬਕੀ ਚ॥ ੧੨੨॥ ਏ। ਕਲਾ ਦੇ ਮਨ ਮੇਰੀ ਓ ਕੋਧਾ
 ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀਹ ਨੀ ਚੁਜੇ ਪਾ। ਕੜਕੜੀ ਬੈਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ। ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰਤੁ ਸੁਰ ਬਾਇਵਾਨ॥ ੧੨੩॥ ਬੋਹੁ ਪ੍ਰਤ ਬਖਾਨ
 ਰਿਸਾਏ। ਨਬੀ ਬਖਸ ਜਿਹ ਨਾਂ ਮਕਹਾਏ। ਆਵਤ ਹਨੀ ਤੇਗ ਤਬ ਭਾਰੀ। ਕਲਾ ਦੇ ਕੇ ਸੀ ਸਮਝਾਰੀ॥ ੧੨੪॥ ਗਿਰਤੁ ਤਾ
 ਹਿ ਅਸ ਤੇਗ ਚਲਾਈ। ਨਬੀ ਬਖਸ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਾਈ॥ ਇਹ ਬੀਧਿ ਦੇਖ ਭੂਤ ਕੋ ਘਾਤਾ। ਕਰੀ ਮੁਬਖਸ ਦੇ ਕੋ ਬਿਖਾਤਾ॥
 ੧੨੫॥ ਇਤ ਤੇ ਦੇ ਕੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੇਧਾ। ਲੀਏ ਹਾਥ ਸੈ ਹਥੀ ਪਰ ਕੋਧਾ। ਆਵਤ ਹਨੀ ਤਾਂ ਹਿ ਉਰ ਮਾਹੀ। ਕਰੀ ਮੁਬਖਸ ਕੇ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਉਠਾਹੀ॥ ੧੨੬॥ ਏਹ ਰਾ। ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਤ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸੈਨ ਹਨੀ ਅਪਾਰਾ। ਕਿਸਨਾ ਰਣ ਜੁਝ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁਰਗ ਤਤ ਕਾਰਾ॥ ੧
 ੨੭॥ ਏ। ਦੇਖ ਮਹੀ ਮਦ ਯਾਰ ਜੁਪ ਯੋ। ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਪਰ ਸੁਰ ਕਹਾਏ। ਇਹ ਤੇਜਗਨ ਸੁਰ ਰਿਸਾਨਾ। ਤਕਤ ਕਹੇ ਨੇਤ
 ਹਤ ਨਬਾਨ॥ ੧੨੮॥ ਦੁਹਾ ਦੇ ਸਬਾਨ ਬਰਖ ਬਹੁ ਰੋਹੈ। ਖਗ ਚਪਲਾ ਤਿਹ ਮੈ ਛਾ ਬਿਸੇਹੈ। ਸੁਏ ਦੁਹੂੰ ਸੈਨ ਹਤੁ ਰੂਹੀ। ਰਹੇ ਦੇ
 ਇਸੁ ਰੇ ਬਲ ਕਾਰੀ॥ ੧੨੯॥ ਰਸਾ ਦਲ ਛੀਦਾ। ਦੇਉ ਬੀਰ ਕੋ ਪੋ। ਰਨੀ ਪਾਵੇ ਰੋਪੋ। ਅਪੋ ਆਪ ਬਾਹੈ॥ ੧੩੦॥ ਦੁਊ ਘਾਇਲ
 ਗੇ। ਰਸੰ ਰੁਦ੍ਰ ਪਗੇ। ਦੇਉ ਬੀਰ ਬੀਕੇ। ਸੁਅਛੇ ਨਿਸੀਕੇ॥ ੧੩੧॥ ਨਰੁ ਯਾਨ ਅਯੋ। ਕਿਸੁ ਨਾਹਿ ਭਾਏ। ਰਚੇ ਜੁਪ ਮਾਹੀ॥
 ਕਰੈ ਜੁਪ ਬਾਹੀ॥ ੧੩੨॥ ਦੁਹੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਤ੍ਰਿਸਾਗੇ। ਸੁਆਮੀ ਨਜਾਗੇ। ਚੜ੍ਹੇ ਯਾਨ ਮਾਹੀ। ਬਕੀ ਠੀ ਸਿਧਾਹੀ॥ ੧੩੩॥ ਏ। ਪ੍ਰਤ ਸਿ
 ਤੁਹ ਤੇ ਦੇਖ ਕੈ ਕੀਓ ਖਾਂ ਨ ਮਨੋ ਰਸਾ। ਆਪ ਚੜ੍ਹ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਲ ਬਚਾ ਸੁਰ ਮਨੋ ਜਸ॥ ੧੩੪॥ ਤਬੇ ਖਾਂ ਨ ਆਗਾ ਕਰੀ ਮਾ

ਮੰਗਾਇਖਮੇਰੀਅਗੇਸਰਪਖਗਾਹਨਿਹੁਕੀਅਲੀਅਗਸਿਕਾਹਿਪਾਨਸੁਮਕੀਜਿਦਤ

ਰੂਬਜੇਅਪਾਗਾਸੁਰਨਮੁਖਲਾਲੀਰੁਈਕਾਇਰਅਤਰੇਧਾਗਾ॥੧੩੫॥ੴਘੇਰ੩ਉਰਕੇਤਬੈਥੁਲਾਯੋ॥ਉਨਮਿੱਤਮ
 ਮਪੁਤਹਤਾਯੋਅਬਹੋਲਰੋਜਾਇਰਨਮਾਹੀ॥ਕੈਜੀਤੋਕੋਮਰੋਤਹਾਂਹੀ॥੧੩੬॥ਤੁਮਹੂੰਚਲੋਹਮਾਰੇਸੰਗਾਮਮਾਦਿਸੋ
 ਇਕੋਰਤਿਹਜੀਗਾ॥ਚੰਦੂਜਾਹੀਪੁੜਥੁਲਾਯੋ॥ਆਦਰਸੈਨਿਜਪਾਸਾਬਿਠਾਯੋ॥੧੩੭॥ਦੇਹਗਾ॥ਦਸਹਜਾ
 ਰੋਸੇਨਹਨੀਸੁਭਵਜੀਰਹਤਿਪਾਈ॥ਪੁੜਮਿੱਤਹਮਰੋਹਨੇਮੋਤੇਰਹੋਨਜਾਈ॥੧੩੮॥ੴਕਰਮਚੰਦਤਬਸੁਨਯੋਬੈਨਾਤ
 ਪਤਲੋਹਸਮਕੀਨੇਨੈਨਾ॥ਐਸੇਕਹੀਸਾਹਸੇਬਤਾ॥ਚਲੋਤੁਰਤਅਬਕਰਹੋਘਾਤਾ॥੧੩੯॥ਘੋਸੁਨਸਾਹਚੜਾਦਲਜੇਰੀ॥
 ਭੁਐਸਵਰਨਰੀਸਨਮੁਖਅਈ॥ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਅਪਸਗਨਜਨਾਈ॥ਧਾਰਚਿਤਮਨਸਾਹਰਿਸਾਈ॥ਮਾਰੂਕਹੋਬਜਾਵੇ
 ਰਾਈ॥੧੪੧॥ਦੇਹਗਾ॥ਇਹਪ੍ਰਕਾਰਅਵਤਭੁਐਸਾਹਮਨੈਕਰੋਸਾਦਿਖਮਲੇਛੀਸੈਨਕੋਓਠਯੋਗੁਰੂਮਨਜੇਸਾ॥੧੪੨॥
 ਸੀਕਰਛੀਦਾ॥ਭਾਂਤਭਾਂਤਬਜਾਇਬਾਜਨਸੁਰਸੇਭਾਪਾਵਹੀ॥ਸਾਜਸਾਜਸੁਅਸ੍ਵਹਸਤੀਅੰਗੁਰਾਰਕੇਆਵਹੀਅੰਗੁ
 ਰਾਰਕੇਐਸਭਾਖੋਮੋਹਿਪ੍ਰਭਾਗਮਾਕਰੋ॥ਤੇਹਿਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਬਲਤੇਜਾਇਸਰੁਸਤਨਹੋਰੇ॥੧੪੩॥ਸ੍ਰੀਯਾ॥ਪਹਰਿ
 ਨਵੀਨਪੁਸਕਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਪਹਿਰਸੀਜੋਈਤਨੈਚਖਦਾਈ॥ਐਸਜੇਨੇਵਰੁਰਉਰਮੈਤਬਛਾਲਰੁਮਾਲਲੋਓਰਲਈ
 ਖੰਜਰਸਾਬਤਮਾਚਨਕੇਤਬਐਰਸੁਜਮਧਰਕਮਰਛਕਾਈ॥ਤੂਦਕਸਮੇਕਟਸਾਬਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਹਾਥਾਬਿਖੇਧਨਬ
 ਨਸੁਰਾਈ॥੧੪੪॥ਫੇਰਤਬਨਤਬੈਗੁਰਆਪਨਦਾਹਨਹਾਬਚੁਟਕੀਐਧਲਈਯਾ॥ਬਾਵੇਂਧਨੁਖਲਮੇਹਸਕੇ
 ਪੁਨਜਾਹਿੰਪਖੇਧਨੁਈਦੁਲਜਈਯਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥਉਚਰਕੀਯੋਗੁਬਾਲਿਆਉਤੁਰੰਗਹਮੇਸੁਨਭੁਈਯਾ॥ਸਾਜ
 ਤੁਰੰਗਅਏਛਿਨਮੋਸਿੰਖਦਾਸਕਵੀ॥ਤਿਨਕੇਬਾਲਿਜਈਯਾ॥੧੪੫॥ਦੇਹਗਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਗੁਰੂਅਮਰਗੁ
 ਰੂਜਿਹਨਮਾ॥ਰਾਮਦਾਸਅਰਜਨਗੁਰੂਤੋਕੀਨਪੁਨਮਾ॥੧੪੬॥ਸੋ॥ਰਹਿਗੁਰਦਿੰਦਤਤਕਾਰਉਠੇਬੰਦਗੁਰਚਰ

ਨਕੋ। ਭੁਏ ਭੁਏ ਗਸਟਾਰਿ ਆਉ ਪਮਾਤ ਕੀ ਕੋਹੋ॥ ੧੪੬॥ ਕਵਿੰਦੁ॥ ਉਪਮਾ ਪਾਰਕ ਛੁਆਵ ਤਨ ਵਰ ਪਾਰ ਜਾਂ ਕੀ ਗਤ ਦੇ
 ਖਖ ਗਨਾ ਬਸ ਕੁਚ ਵਹੀ॥ ਮਨ ਸਮਝੇ ਗਜਾਂ ਹਿ ਉਪਮਾ ਕਿ ਕੋਹੋ ਤਾਂ ਹਿ ਦੇ ਖਖ ਨਘ ਟਾ ਮੋ ਮੋ ਰਏ ਨਚ ਵਹੀ॥ ਜਗਮ
 ਗਜੀ ਨਕ ਰੇ ਥੀਰ ਨਕੇ ਤੇ ਜਹ ਰੇ ਅਨਿਕ ਮਿੰਦੇ ਗਧੁ ਨਿਮਨੈ ਚੁਖ ਪਾਵਹੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਇੰ ਛੁਜ ਹਾਂ ਜਾਵ ਤੁਝ ਅਸੁ ਤ
 ਹਾਂ ਠੇ ਭੁਰ ਪਾਰ ਅਬ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਜਾਵਹੀ॥ ੧੪੭॥ ਦੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਪਮਾ ਤਾਂ ਕੀ ਕੋਹੋ ਨਿਹ ਪਰ ਗੁਰ ਅਸਵਾਰਾ ਦੀ ਨ
 ਨਿਕੀ ਰੋਛਾ ਲੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰ॥ ੧੪੮॥ ਦੋ॥ ਮਾਰੂ ਬਜਤ ਚੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਭੁਏ ਸਗਨ ਚੁ ਮੰਗ ਲਚਾਰਾ
 ਦਾਹਨ ਖੇਤ ਕਾਰਾ ਭਬ ਦੇਖਾ॥ ਨੁਕਲ ਦਰਸਤ ਬਕੀ ਨ ਅਲੇਖਾ॥ ੧੪੯॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਮੀਰ ਚਲਤ ਚੁਖ ਕਾਰੀ॥ ਸਤੀ ਸਰ
 ਨਜਨ ਜੀ ਤੁਪ ਕਾਰੀ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਰ ਗੁਰ ਕੇ ਰਾਮ ਮਿਤਾ॥ ਪਰਸ ਪਰਕ ਹੈਂ ਤੁਰਕ ਅਬ ਜਿਤਾ॥ ੧੫੦॥ ਦੋ॥ ਦੇਉ ਤਰ ਠਸੈ ਨ
 ਅਈ ਜਹਾਂ ਚੁ ਪਾਸ ਬਾਨਾ॥ ਤਬ ਨ ਬਾਬਾ ਦਿਖ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮੁਨੈ ਬਹੁ ਬਿਲਖਾਨ॥ ੧੫੧॥ ਨਿਜ ਸੈਨਾ ਕੇ ਭੈ ਜੋ ਤਬੈ ਸਾਹਕਰ
 ਰੇਸਾ॥ ਚੁਨ ਆਗਮਾ ਨਿਜ ਸਾਹਕੀ ਬਚਾ ਚੁਰ ਮਨ ਜੇਸਾ॥ ੧੫੨॥ ਰਸਾਵਲਾ ਛੰਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਲਾਈ॥ ਦਿਖੈ ਸੈਨ ਅਈ
 ਚਿਰੀ ਆਸ ਮਨੈ॥ ਭੁਏ ਏਕ ਠਨੈ॥ ੧੫੩॥ ਜਵੇ ਕੋਇ ਸੁਰਾ॥ ਕਰੇ ਬਾਜ ਚੁਰਾ॥ ਬਿਨੀਤੀ ਚੁਨਾਈ॥ ਹਜੂਰੀ ਸੁਆਈ॥
 ੧੫੪॥ ਦੋ॥ ਪਰਸ ਰਾਮ ਸਕਤੁ ਤਬੈ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਆਗਮਾ ਕਰੇ ਤਵ ਬਲ ਸੋ ਤੁਸੀ ਘਰਾ॥ ੧੫੫॥ ਰ
 ਸਾਵਲਾ ਛੰਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਾਮ ਆਗਮਾ॥ ਚਲੇ ਪੇਸ ਪਾਗਮਾ॥ ਕਛੁ ਸੈਨ ਲੀਨੀ॥ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰੀ ਨੀ॥ ੧੫੬॥ ਦੁਸੁਏ ਸੁਸੈ
 ਨ ਕਰੇ ਲਾਲ ਨੈਨਾ॥ ਤਬੈ ਬਾਨ ਚੁਰੇ॥ ਕਈ ਸੁਰ ਮਾਰੇ॥ ੧੫੭॥ ਸੁਲੇਖੀ ਕਨਾਰਾ॥ ਬਹੀ ਲੇਹ ਪਾਰਾ॥ ਸਿਵਾ ਗੀਤ ਗਾਵੇ॥
 ਕਿ ਮੁੰਡੀ ਬਨਾਵੇ॥ ੧੫੮॥ ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਮਾਰੇ॥ ਕਹੂੰ ਪੇਟ ਠਾਰੇ॥ ਕਹੂੰ ਹੁਛੁਟੀ॥ ਕਹੂੰ ਸੀਸ ਛੁਟੀ॥ ੧੫੯॥ ਨਦੀ ਸੋ ਦੁਪੁਰੀ
 ਠਿਰੈ ਗੋਲੁ ਹੁਰੀ॥ ਛਿਤੀ ਦੇਹ ਲਾਗੇ॥ ਠਿਰੈ ਸੁਰ ਭਾਰੇ॥ ੧੬੦॥ ਸੀ ਗੀਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਪਾਤ ਛੰਦਾ॥ ਕਾਗੜ ਦੰਗ ਕੋ ਪੀਸਾ

ਗੜਦੀਗਸੈਨਾ॥ ਤਗੜਦੀਗਤਿਆਰਮੇਚਗੜਦੀਗਚੈਨਾ॥ ਛਗੜਦੀਗਛੇਰੇਤਗੜਦੀਗਤੀਰੀ॥ ਮਗੜਦੀਗਮਾਰੇਬਾ ੨੦੧
 ਗੜਦੀਗਬੀਰੀ॥ ੧੬੧॥ ਛਗੜਦੀਗਛੀਲੀਛਗੜਦੀਗਛੂਟੇ॥ ਸਗੜਦੀਗਸੁਰੀਜਗੜਦੀਗਜੂਟੇ॥ ਬਗੜਦੀਗਬ
 ਜੇਨਗੜਦੀਗਨਗਾਰੇ॥ ਜਗੜਦੀਗਜੇਧਾਮਗੜਦੀਗਮਾਰੇ॥ ੧੬੨॥ ਏਹਬਿਧਿਸੈਨਾਸਿੰਘਾਰਕਫਘਨੇਘਰਨਕੋ
 ਗਗਾਘਰਸਰਾਮਸਕਤੂਤਬੈਪਰੇਧਰਨਖਰਛਗ॥ ੧੬੩॥ ਚੜਿਬਿਵਾਨਜੇਧੇਤਬੈਪਰੇਦੇਵਤਨਰੂਪਾ॥ ਦਿਖਬਿਧੀਅਥਿ
 ਜਮੇਭੁਮੇਮਨਹੁਇਦਵਰਰੂਪਾ॥ ੧੬੪॥ ਏਹਤਬਾਬਿਧੀਏਯੋਬਿਨਤੀਕੀਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਪੈਹੋਇਅਧੀਨੀ॥ ਮਹਾਂਰਾਜਸੁਰੇ
 ਦੇਇਮਾਰੇ॥ ਅਗਮਾਕਰੇਚੁਮੇਹਸੁਧਾਰੇ॥ ੧੬੫॥ ਦੀਨਾਨਾਥਕਹੈਹਨਸੈਨਾ॥ ਫਿਰਅਵੇਰੂਰੇਸੁਖਐਨਾ॥ ਇਹਸੁਨਭਈ
 ਕ੍ਰੋਧਧਰਐ॥ ਸੱਸੜਅੱਸੜਬਾਂਧੇਰਨਅਐ॥ ੧੬੬॥ ਅਜਬਾਛੰਦਾ॥ ਕ੍ਰੋਧਮੋਰਲਭਾਈ॥ ਸਰਝੜਲਾਈ॥ ਅਸਸਰਛੇਰੇ
 ਜਲਨਭਓਰੇ॥ ੧੬੭॥ ਭਿਗੋਰਲਮੋਧੀ॥ ਅਧੋਅਧੀ॥ ਬਹੁਅਰਿਮਾਰੇ॥ ਭੀਲਭਿਲਾਰੇ॥ ੧੬੮॥ ਸੈਨਸਭਮਾਰੀ॥ ਹਰਖੰਧ
 ਰੀ॥ ਸੁਤਚੰਦਗਹਨਾ॥ ਗੁਰਦਿਗਅਨਾ॥ ੧੬੯॥ ਤੇਟਕਛੰਦਾ॥ ਗੁਰਕੋਦਿਗਆਇਦਿਖਾਇਦਯੋ॥ ਦਿਖਨਾਥਤਿਸੈ
 ਬਹੁਮਨਕਿਐ॥ ਤਿਨਕੋਕਹਆਪਛਨਾਇਭੁਜਾ॥ ਅਤਿਹੀਚਿਤਮਾਝਦਿਜੇਖਲਜਾ॥ ੧੭੦॥ ਏਹਜਾਇਸਾਹੋਸੰਅਸ
 ਕਹੀਏਸੁਰੇਬਲਕਾਰਾ॥ ਸਭੈਸੈਨਹਤਬਾਂਧਮੁਹਿਲੇਗੋਗੁਰਨਿਕਟਾਰਾ॥ ੧੭੧॥ ਏਹਦਮਾਧਾਰਗੁਰਮੋਕੋਛੇਕੋ॥ ਬਹੁਧਿਧ
 ਕਾਰਦੈਮੋਹਿਨਿਹੋਰਿਐ॥ ਅਬਤੁਮਚੜੇਦੇਰਨਹਿਲਾਵੇ॥ ਆਪਗੁਰੂਸੈਂਭੁਧਮਚਾਵੇ॥ ੧੭੨॥ ਅਬਜੇਰਨਤੇਚਲੈਭੁਗਾ
 ਈ॥ ਪਰੈਨਰਕਬਰੂਪਾਪਲਗਾਈ॥ ਇਹਸੁਨਚੜਾਸਾਹਧਰਕ੍ਰੋਧਾ॥ ਮਰਨਮਾਂਭੁਆਐਰਨਜੇਧਾ॥ ੧੭੩॥ ਘੋਰੜਸੁ
 ਤਚੰਦੂਸੁਤਦੇਊ॥ ਅਗਕ੍ਰੋਧਧਰਅਏਸੋਊ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸਿੰਓਕਹਾਪਕਾਰੀ॥ ਅਵੇਜੁਧਕਰੇਬਲਧਾਰੀ॥ ੧੭੪॥ ਏਹ
 ਅੰਸੇਬਚਨਜਬੀਭੁਨੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਨਭੰਗਾ॥ ਬਿਧੀਆਪਛਹਟਾਇਕੈਛੇਰਿਐਤਬੈਤੁਰੀਗਾ॥ ੧੭੫॥ ਕੁਲਸਾ॥ ਚ

ਲਤਚਾਲੁ ਫੁਲ ਬਘੇਰਾ ॥ ਠੋਰ ਠੋਰ ਤੀਛ ਨ ਚੁਓਰਾ ॥ ਉਰ ਚੋਕੀ ਨੇ ਵਰ ਪ੍ਰੰਘ ਰਾਗੀ ॥ ਨਿਰਖ ਮਦਨ ਦੁਤ ਹੋਤ ਸੁਮਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥
 ੬ ॥ **ਤਿਠੀ ਗੀਛੀ** ॥ ਸੋਰਤ ਛਾਬਿਧ ਰਿਗੁ ਰਕਰਤ ਰਿਤ ਸਸਵਰੀ ਉਜਿਆਰੀ ॥ ਕਲੰਗੀ ਸੁਰੁ ਸੀ ਸੰਜਨਾ ਦਿਨਈ ਸੰਮਨਰ
 ਜਨੀ ਸੰਭੋਧਾਰੀ ॥ ਸੋਰਤ ਚਖ ਚਰਿ ਸੋਰੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਅਤਿ ਬਲਧਾਰੀ ਰਣ ਰੰਗੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪੁਨ ਕਰਹੀ ਪੁਰ ਪਨ ਰੁਹੀ ਵਿਵਧ
 ਉਚਰਹੀ ਜੈ ਜੰਗੀ ॥ ੧੧੧ ॥ **ਕੁੰਤਲੀਆ** ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਫੇਰਤ ਅਸੁ ਕੋਹ ਰਿਗੋ ਵਿਦ ਬਲਵਨਾ ॥ ਕੋਟ ਨਾ ਸਮਝੇ ਜਧਰ
 ਠਾਂਦੇ ਸੁਧ ਸਥਾਨਾ ॥ ਠਾਂਦੇ ਨੁਪ ਸਥਾਨ ਦੇਵ ਚੜ੍ਹ ਆਨ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਧਾਏ ਧਰਮ ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰੁ ਸਮੁਹਾਇ ਹਕਾਰੈ ॥ ਅਤਿ ਸਿ
 ਤ ਛਾਊ ਬਾਨ ਗੁਰੁ ਤਨ ਲਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪਰੈ ਦੂਟ ਮਧ ਬਾਨ ਧਾਰਿ ਸਛਾਊ ਜੋਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਘੋਰ ਚੁਤਰਿ ਸਧਾਰੈ ਕੋਗਹੀ
 ਰੇਗ ਨਿਜ ਹਾਥਾ ॥ ਚੰਦੂ ਸੁਤ ਨਿਜ ਸੰਗ ਧਰ ਕੀ ਚੰਨੁ ਧਰੁ ਸਾਥਾ ॥ ੧੧੩ ॥ **ਰਸਵਲ ਛੰਦਾ** ॥ ਪਰੇ ਦੋਰ ਅੰਸੋ ॥ ਪਤੀ ਗੋਸੁ ਜੈ
 ਸੋ ॥ ਧਨਿ ਹਾਥ ਲੀਨੋ ॥ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਨੋ ॥ ੧੧੪ ॥ ਮਧੀ ਬਨ ਲਯੋ ॥ ਸੁਖੇ ਚੰਚਲ ਯੋ ॥ ਲਗਾ ਰੁਲਾ ਮਧੀ ॥ ਰਿਗੋ ਹੋ ਬਿਸੁਧੀ
 ੧੧੫ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਖੀਰ ਨਾ ਘੋਰ ਚੁਤ ਮਤ ਕੂਗਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦੋਗਾਇ ਅਸੁ ਅਯੋ ਕ੍ਰੋਧ ਰੁਪੁਰਾ ॥ ੧੧੬ ॥ **ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ**
 ਅਵਤ ਸੋ ਦੇਖਾ ॥ ਕਾਢ ਤਮ ਚਕ ਮਰ ਅਲੇਖਾ ॥ ਤਤਾਛਿ ਨ ਘੋਰ ਤਾਂਹਿ ਚੜ੍ਹ ਯੋ ॥ ਤਬ ਲੇ ਦੁਸਟ ਨਿਕਟਿ ਸੁਆਯੋ ॥ ੧੧੭ ॥
 ਆਇ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨ ਤੇਗਾ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਮਾਰਨੂੰ ਸੁਹਾਥ ਉਭਰੀ ॥ ਸੀਸ ਤਿਗੁ ਰਤ ਬਹਨਾਤ ਮਾਚਾ ॥ ਲਗਤ ਚੋਟਾ ਗਿਰਾ
 ਮਤ ਕਾਚਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਗਿਰਤ ਰੁਮ ਸੁਰਧਾ ਮਸਿਧ ਯੋ ॥ ਤਿਹਤ ਨਾ ਸਨ ਚਾਂਦ ਰੁਖ ਯੋ ॥ ਪਾਪੀ ਜਾਨ ਤਿਸ ਗਤ ਨਦੀ
 ਨੋ ॥ ਇਹੋ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੇਦੁ ਖਹੁਇ ਹੋ ਜੰਨੋ ॥ ੧੧੯ ॥ ਤਬ ਨ ਬਾਬਾ ਦਿਖ ਸੁਰਹਤਾਏ ॥ ਬਨ ਬਰਖ ਤਨ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾਏ ॥ ਇਕ ਬਾਨ ਤਕ
 ਅੰਸ ਚਲਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾ ਅਸੁ ਹਤਾਏ ॥ ੧੨੦ ॥ **ਦੀਨਾ ਬਾਰਿਸਾ** ॥ ਇਕੋ ਹਨ ਏਕੁਤ ਬਾਨਾ ॥ ਨਬ ਬਾ ਅਸੁ ਤਨ ਲ
 ਗੇ ਮਗਾਇ ਨਿਕਸਤਿ ਹਪੁਨਾ ॥ ੧੨੧ ॥ **ਕੁੰਜੀ ਗੀਛੀ** ॥ ਤਬੇ ਖਾਂ ਨੇ ਕਪਿ ਪੀਥੀ ਮਧੀ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰੁ ਪੈਰ ਪਿਅ ਦੇ ਸੁਭੁ ਮੰਤ੍ਰ

ਹਯੋ। ਚਲੇ ਬਾਨ ਉਦੈ ਸਮੀਦੁਇ ਸੁਏ। ਬੁਲਾਖਾਨ ਅੰਸੇ ਜੇ ਉਪਾਛੁਏ। ੧੮੮। ਚੋ। ਅਜੁ ਸਤੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲਾਏ।
 ਨੀਵਤਤਾਂਹਿ ਜਾਨ ਨਹਿ ਦੇਵੇ। ਅਸ ਕਹਿ ਬਾਨ ਅਨੇ ਕਚਲਏ। ਭੁਖੇ ਤੂੰ ਨ ਖਾਲੀ ਪਛੁਤਏ। ੧੮੯। ਤਬੈ ਤੇਗਗਹ ਪਰਾ
 ਵੰਗਾਰੀ। ਢਾਲ ਅੰਸਿ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸੰਤਾਰੀ। ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਤ ਬਕੀ ਨੇ ਜੁਧਾ। ਪਰਸ ਪਰਲ ਰੇਧਾਰ ਮਨ ਕੂਧਾ। ੧੯੦। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿ
 ਧਤ ਬਕਹਾ ਪੁਕਾਰੀ। ਕਰੇ ਘਾਵ ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਵਾਰੀ। ਜਬੈ ਅੰਚ ਤਿਨ ਤੇਗ ਚਲਾਈ। ਢਾਲ ਓਟ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਚਾਈ। ੧
 ੯੧। ਦੋਹਰਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਸ ਉਚਾਰਿ ਓ ਅਬ ਕਰਿ ਹੰਮੈ ਵਾਰਾ। ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਕਲਮਾ ਪੜੈ ਕਰਹੰ ਤੇ ਹਿਸੀ ਘਾਰਾ। ੧੯੨। ਠ
 ਸਵਲ ਛੰਦ। ਤਬੈ ਅੰਚ ਮਾਰੀ। ਸੁਤੇ ਗੀ ਅਪਾਰੀ। ਲਗੀ ਸੀਸ ਜਾਈ। ਪ੍ਰਿਥੀ ਮੋਧ ਆਈ। ੧੯੩। ਗਿਰਾਭੁ ਮਮੋਧੀ। ਤੁ
 ਕੇ ਅਧ ਅਧੀ। ਸੁਰੀਜੈ ਉਚਾਰੇ। ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਾਰਟਾਰੇ। ੧੯੪। ਸੁਬਾਜੇ ਨਗਾਰੇ। ਫਤੇ ਕੇ ਅਪਾਰੇ। ਹਨ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀ। ਭਈ
 ਬਾਤ ਚੋਖੀ। ੧੯੫। ਦੋਹਰਾ। ਜੁਧ ਕਰਤ ਗੁਰ ਸੇਮੁ ਅਕਰਤ ਗੁਰੂ ਕਾ ਧਿਆਨ। ਦੇਵ ਦੇਹਤ ਬਪਾਇ ਕੈ ਗੋਮੇ ਸੁਰਗ ਚੜ੍ਹ
 ਯਾਨ। ੧੯੬। ਚੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਤ ਬਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ। ਬਚੇ ਤੂੰ ਛੇਜੇ ਉਰੁ ਜਾ ਬਿਚਾਰੇ। ਪਛੇ ਪਰੇ ਸਿੱਖ ਤਿਹ ਧਾਈ। ਕਰਤ ਜੁ
 ਧੇ ਸੇ ਉਅੰਗੁ ਸਿਧਾਈ। ੧੯੭। ਏਕੋ ਕੇਸ ਸਿੱਖ ਮਾਰਤ ਗਏ। ਤਿਨੈ ਦੁਹਾਈ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਏ। ਸੁਨੀ ਦੁਹਾਈ ਸਿੱਖ ਖਰੋਏ। ਜੁ
 ਧ ਕਰਤ ਮਨ ਬਿਸਾ ਕੁਲ ਹੋਏ। ੧੯੮। ਲਰਤੇ ਲਰਤੇ ਸਾਂਝ ਸੁਭਈ। ਅਬੋ ਸੁਰਨਿਸ ਆਗਮ ਲਈ। ਗਕਾ ਪਤਿ ਨਿਜ
 ਤਖਤ ਸੁਹਾਏ। ਨਿਜ ਅਰਥਾਇ ਗਾਨ ਤਿਨ ਪਾਏ। ੧੯੯। ਤਬੈ ਸਿੱਖ ਪਛੇ ਕੇ ਪੁਰੇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੀ ਓਰ ਸੁਤੋਗੇ। ਪਰੀ ਲੋ
 ਬ ਬਹੁ ਜੁਧ ਮਾਰੀ। ਢੂਢਤ ਫਿਰੇ ਬਿਸਾ ਕੁਲ ਭਾਰੀ। ੨੦੦। ਚੋ। ਅਬ ਦੁਲਖਾਂ ਨੇ ਕੇ ਮਾਰ ਕੈ ਦੀਨਾ ਬਾਦਿ ਯਾਲ। ਤਿ
 ਸੀ ਲੋ ਬਕੇ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬੈਠੇ ਦਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ। ੨੦੧। ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਰਮ ਸਾਲ ਚੀ ਅਏ ਦੋਇ ਨਿਕਟਾਰਾ। ਮਸਾਲ ਬਾਲ ਆ
 ਏਤਹਾਂ ਭੁਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਪਾਰਾ। ੨੦੨। ਚੋ ਪਈ। ਦੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਏ ਸਿੱਖ ਧਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਝਗੇ ਤਬ ਆਈ। ਸੀ

ਮੁਖ ਸੋਗੁ ਰਬ ਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਚੇ ਦਮ ਦਮਾਇ ਹੰਸੁ ਧਾਰੇ ॥ ੨੦੩ ॥ ਖਨ ਲੇਖ ਪਰ ਦਮ ਦਮ ਕੀਨੇ ॥ ਬੈਠ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਪਰ ਸੁਖ ਲੀਨੇ ॥ ਪੁ
 ਨਾਉ ਠੇ ਸਭੁ ਬੁਧ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਸ ਬੈਠ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੦੪ ॥ ਨਦੀ ਕੀ ਠੇ ਮੇਖਰਾ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੀ ਲੇਖ ਬੀਚਨ ਦਫ਼ਾਰੇ ॥ ਬੈ
 ਨ ਸੁਨਤ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਧਾਇ ॥ ਪਕਰ ਲੇਖ ਸਿੱਖ ਨ ਕੀਲਿ ਆਇ ॥ ੨੦੫ ॥ ਕਹਿ ਕਰਨ ਮਨ ਦੀ ਮਹਿ ਭੂਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਤਬ
 ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਭੁ ਰਕ ਨ ਕੀਲੇ ਬਲਿ ਆਵੇ ॥ ਬੀਚ ਬਿਪਾਸ ਸਭੁ ਹੀ ਪਾਵੇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਦੋਰ ਸਿੱਖ ਲਿਖਾਇ ਤਬੈ ਤੁ
 ਰ ਕਨ ਲੇਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਦੀ ਬੀਚ ਭਰੇ ਸਭੈ ਚੈ ਦਸ ਕਹੇ ਹਜਾਰ ॥ ੨੦੭ ॥ ਨਦੀ ਲੇਖ ਸਭੁ ਰਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਰਨ ਧੀਰ
 ਨਿਜ ਭੇਰੇ ਆਵ ਤਭੈ ਨਿਜ ਦਸ ਨ ਹਰਿ ਪੀਰ ॥ ੨੦੮ ॥ ਸੋਭਾ ਭਏ ਮੁਕਤ ਸਭੁ ਰਜੇ ਸਨ ਮੁਖ ਗੁਰ ਕੇ ਪੁਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਜੁ
 ਗੁਰ ਪੁਰਗਾਵਤ ਮੁਨ ਜਨ ਦੇਵ ਸਭ ॥ ੨੦੯ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਜੁਧ ਮਹਾਨ ॥ ਬਰਨ ਨ ਕੀਓ ਚੁਨਾ ਜਿ ਮਕਾਨਾ ਜੇ ਪੜ੍ਹੈ ਚੁਨ
 ਹੈ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਕਲਾ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨ ਕੇ ਨਹਿ ਆਈ ॥ ੨੧੦ ॥ ਇਹੈ ਧਿਆਇ ਗਥ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ ਆਗੇ ਚੁਨੇ ਐਰ ਕਥਨਈ ॥ ਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਸਹਰਿ ਬਸਾਵੈ ॥ ਚਾਰ ਸਿੱਖ ਕੀ ਸਾਖੀ ਆਵੈ ॥ ੨੧੧ ॥ ਭੂਲ ਚੁਕ ਬਖਸੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈ ॥ ਛੰਦ ਸੋਰਠ ਲੇਖ ਨਈ
 ॥ ਇਹੀ ਦਨ ਮੇਰੈ ਭੁਮ ਕਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜਜੁ ਨਿਸਾਦਿ ਨਰੇ ॥ ੨੧੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੀਲਾ ਸਨ ਬਾਬ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਬ
 ਧਰਿ ਜੁਧ ਬਨ ਨੀਨਾ ਮੇਰੈ ਦਸ ਮੇਰੀ ਆਇ ਸਮਾਪਤਿ ਮਸਤ ਮੁਖ ਮਸਤ ॥ ੧੪ ॥ ਅਠ ਜੁਧੇ ਹਰਾ ॥ ਸੁਨਹੀਤ ਮਨ
 ਦੈ ਸਬੈ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਿਤ ਅਨੰਤ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਤਕ ਕਰੇ ਗਾਵਨ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ਉਰ
 ਮਾਹੀ ॥ ਕੋਹੋ ਜਥਾ ਚੁਨ ਸਿੱਖ ਨ ਪਾਹੀ ॥ ਜਬੈ ਲੇਖ ਸਭੁ ਨ ਦਮੈ ਭੂਗੀ ॥ ਜਲੀ ਜੀਵ ਪਰ ਹਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕਟ ਕਟ ਮ
 ਸ ਸੁਖਾਵਨ ਲਾਗੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਥ ਕਹਿ ਹੋ ਆਗੇ ॥ ਬਸੈ ਰੈਨ ਨਿਜ ਭੇਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਹਿਬ ਆਵਿਤਾਰੀ ॥
 ੩ ॥ ਬਿਤੀ ਰੈਨ ਕੋਸ ਪਸੁਤ ਆਯੋ ॥ ਆਇ ਆਪਨੇ ਤਖਤ ਚਹਾਯੋ ॥ ਭੁਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਭੀ ਨਰ ਜਾਗੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਕਾਰ ਜਮੇ

ਸਭੁ ਲਾਗੇ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਮਨਕੀਨਾਦਿਚਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਸੋਅਸਬਚਨਉਚਰਾ॥ ਖਾਸਸਿਖਤਬੋਲਹਜੁਰੇ॥ ਆਗਿਆਦੀ ੨੦੩
 ਨਤਬੈਗੁਰਪੁਰੇ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਹਰਪਨਹਉਦਰਚੇਉਦਰਧਰਪਾਂਚਾ॥ ਜਿਹਪਿਖਸਤੁਲਾਜਮਨਲਗੇਨਦੁਖਕੀਆਂਚਾ॥ ੬॥
 ਤਤਕਾਲਤਬਕਰੀਤਿਖਾਰੀ॥ ਲਾਇਮਜੁਰਪਨਹਜਵਾਰੀ॥ ਅਨਗਨਅਵੇਦੀਨਚੜਾਈ॥ ਬਹੁਤਦਰਬਦੈਦੇਰਨਲਾਈ॥ ੭॥
 ॥ ਪੁਨਿਸਤਿਗੁਰਮਨੇਅੰਸੀਅਨੀ॥ ਘੇਰੜਗੁਹਨਕੋਰੇਮਦਨੀ॥ ਆਹਿਦੁਸਟਕੀਜੜਨਰਖਾਵੇ॥ ਹੋਨਮੁਲਦਧਖਰੇਪ
 ਵੇ॥ ਤਤਛਿਨੇਦੋਰੇਸਿਖਅਪਾਰਾ॥ ਛਾਹਿਤਿਸੈਗੁਹਿਕੀਨੇ॥ ਛਾਗਾਦੀਨਨਾਬਕੀਓਅਨਮਾਨਾ॥ ਧਰਮਸਲਜੇਰਚਾਇਹ
 ਥਨ॥ ਛਾਹਿਮਲੇਛਦੇਹੰਸਮੋਹਈ॥ ਤੰਤੇਜਤਨਕੋਰੇਅਬੋਕਈ॥ ਕਰਬਿਚਾਰਤਬਰਚੀਮਸੀਤਾ॥ ਜਿਹਪਿਖਕਰੈਬਹੁਤ
 ਚਿਤਪੀਤਾ॥ ੧੦॥ ਤਬਲੋਪਾਵਸਪਾਇਯੋਜੇਗਾ॥ ਉਦਘਟਾਚੜੀਚਹੁੰਓਗਾ॥ ਭਾਂਤਭਾਂਤਤਬਬਾਦੁਆਈ॥ ਬਰਖਾਕਰਤਅਧਿ
 ਕੜਰਲਾਈ॥ ੧੧॥ ਤਮਹਿਛਟਾਸੇਹਪੁਨਕੇਸੇ॥ ਪਾਪੀਮਨੈਮਨੋਰਬਜੇਸੇ॥ ਕਬਹੀਦੁਰੈਕਬਹੀਪ੍ਰਗਟਵੈ॥ ਪਾਪਦਰਬੁਜ
 ਸਆਵੈਜਵੈ॥ ੧੨॥ ਬਿਪਾਸਨਦੀਬਹੁਤਉਮਗਾਹੀ॥ ਜਥਾਸਿਖਗੁਰਚਰਤਮਨਾਹੀ॥ ਛਾਹਤਕੀਠੇਚਲੀਗਜੀਤੀ॥ ਗਦ
 ਗਦਵੈਮਨਮੋਹਿੰਤੀ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੀਨਾਨਾਬਦਘਾਲਪੁਰਅਤਿਅਨੰਦਾਚਿਤਧਾਰਾ॥ ਹਮਰੋਘੋਰਾਹਤਭ੍ਰੇਸ੍ਰੀਮੁਖਕੀਨ
 ਉਚਰਾ॥ ੧੪॥ ਲੋਹੰਰਜਾਇਲਿਅਓਤਿਸੈਜਿਹਕੀਮਤਅਤਪੰਤੁ॥ ਐਸਾਘੋਰਾਹਇਜਹਦੇਵੇਂਦਰਬਅਨੰਤਾ॥ ੧੫॥ ਚੋ
 ਕੋਹੰਸੀਕੋਚਨਕਰਾਬਿਸਤਾਰਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੋਦਰਸਨਕਾਰਨਾ॥ ਕਿਸੀਦੇਸਤੇਸੀਗਤਿਆਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਭੁਵ
 ਰਲੁਭਾਈ॥ ੧੬॥ ਨਨਾਭੂਖਨਬਜਨਅਪਾਰਾ॥ ਅਨੀਭੇਟਚੁਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਤਮੇਏਕਸਿਖਗੁਰਪਿਆਰਾ॥ ਨਮਸਕਾਰਾ
 ਪੀਤਅਪਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਕੀਭੇਟਲਿਅਯੋ॥ ਪਾਂਚਤੁਰੰਗਅਧਿਕਛਬਿਛਾਯੋ॥ ਪਾਂਚਲੱਖਕੀਕੀਮਤਿਹੋਈ
 ਉਚਨੀਚਜਨਤਸਭੁਕੋਈ॥ ੧੮॥ ਦਇਆਸਿੰਧਦੀਵਨਲਗਾਏ॥ ਹਾਥਜੇਰਸਿਖਬਚਨਅਲਾਏ॥ ਅਪਨੀਭੇਟਲੇਹੁ

ਪ੍ਰਭੂ ਘੋਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਮ ਮਥਿਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋ ॥ ਜਬ ਤੁਰੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖੇ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਮਨ ਧਰਾ ਮਨ ਬਾਛਤ ਬਰਤ
 ਬਚੇ ਸਿੱਖ ਕੇ ਧੰਨ ਉਚਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚਲ ਛਾਲ ਚੰਦ੍ਰ ਕਰੇ ਟੇਰੇ ਰਹੁ ਰਦੇ ਖਾਸਾ ਜਜ਼ਬੀ ਚੰਦ੍ਰ ਬਨਿ ਐਕੀ ਨੇ ਬਚਨ ਅਲੇਖ
 ॥ ੨੧ ॥ ਦੋ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੇ ਗੁਰ ਅਸਟੁਰ ਮਾਈ ॥ ਇਕ ਪੈ ਲੇਹੁ ਤੁਮੇ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਕੇ ਏਕ ਪਠਾਯੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਮ ਮਨ ਐਸੇ
 ਭਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਘੋਰ ਏਕ ਪ੍ਰਬੀਨੋ ॥ ਬਾਬੇ ਗੁਰ ਦਿਤੇ ਕੇ ਪਠਾਈਨੋ ॥ ਦੋਇ ਅਸਟੁਰ ਪਾਸ ਰਹਾਏ ॥ ਚਲਤ ਚਲ ਚੰਦ੍ਰ
 ਬਛਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੰਤ ਬਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਉ ਪੈ ਸਿੱਖ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥ ਕਰੈ ਪਾ
 ਠ ਅਤਿ ਸੈਸੁ ਚੁਧਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਗੁ ਸਿੱਖ ਨ ਮਿਲ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਚੁਧ ਪਾਠ ਹਮ ਕਰੇ ਚੁਧਾਰੀ ॥ ਬਾਣੀ ਕੰਠ ਸੁਬਹੁ ਤਹਮਾ
 ਰੇ ॥ ਪੜ੍ਹੈ ਨੇ ਮਤੁ ਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਦੋ ॥ ਦੋਇ ਅਸਿੰਧ ਐਸੇ ਕਹੈ ਚੁਨੇ ਸਿੱਖ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਚੁਧ ਪਾਠ ਜਪਨੀ ਪੜ੍ਹੈ ਸੇਤਰੈ
 ਭਵ ਪਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਚੁਧ ਪਾਠ ਜਪਨੀ ਕਰੈ ਮੋਹੁ ਨ ਵੈਕੋਇ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਬਰਦੇ ਉਤਿਹੈ ਉਇ ਛੁਤਿਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ਦੋ ॥
 ਏਕ ਗੁਪਾਲ ਸਿੱਖ ਉਦਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸ ਹਿਜੇ ਅਗਾ ਕਰੇ ॥ ਚੁਧ ਪਾਠ ਜਪਨੀ ਮੇਰ
 ਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ ਤਬ ਐਸੇ ਧਾਰੀ ॥ ਲੇਉ ਅਸੁ ਨਿਹਰੀ ਮਤੁ ਗੁਰੀ ॥ ਸਵਾਲਾਖ ਨਿਹਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਮ ਮਨ ਕੇ ਦੇਹਿ ਗਰੀਬ
 ਨਿਵਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਅਸਟੁਰ ਮਾਯੋ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਅਸਨ ਤਾਂ ਹਿ ਬਠਾਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਹਾ ਪਾਠ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥ ਇਕ ਚਿਤ
 ਚੁਧ ਅਛਰ ਸਰੁ ਰੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਤਬ ਅਗਾ ਪਾਏ ॥ ਪੜ੍ਹਨ ਲਗੇ ਸਿੱਖ ਧਿਆਨੁ ਲਗਾਏ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਜਬ ਮੁਖੋਂ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਦੋ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਭਯੋ ਚੁਨਤ ਪਾਠ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈ
 ਐਸੇ ਕਹਾ ਕਿਆ ਦੇਵੇਂ ਇਹ ਵਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਐਰਵ ਸਤੁ ਸਮੇਕੇ ਨਹੀ ਜੇ ਸਮਤਾਇਹ ਪਾਇ ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਅਈਤ ਬਤ ਜੇ
 ਦੀਜੈ ਇਸ ਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਅਛਰ ਚੁਧ ਪਾਠ ਜਬ ਕੀਨੋ ॥ ਸੇ ਚੁਨ ਹਰਖ ਦਾ ਨਿਧ ਲੀਨੋ ॥ ਜਬੈ ਸਿੱਖ ਮੁਖ ਕੀਨ ਉ

ਚਰਾ ਸੋਚਖੰਡੁ ਸੈਨਿ ਰੰਕਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਜ ਜਾਨੁ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਯੋ ॥ ਦਿਉ ਤਿਲ ਕੁਣਿ ਸੋਰ ਮਨੁ ਭਾਯੋ ॥ ਤਬੈ ਸਿੱਖਾ ਇਹ ਚਿਤ ॥
 ਵਨ ਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਲੇ ਕਛੂ ਨਹਿ ਦੀਨੀ ॥ ੩੫ ॥ ਲਿਉ ਅੰਸੁ ਮਮਾਇ ਛੋਧ ਗੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਉ ਠੇਇ ਹਧ ਗੀ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਮੋਰੇ ਅਥ
 ਰਹੀ ॥ ਐਸਾ ਸਿੱਖ ਜਬ ਚਿਤ ਗਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਜ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸਮਝ ਕੈ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅਚਲ ਰਾਜ ਦੇਵ ਨ ਲਗੇ
 ਕਿਆ ਕੀਨੇ ਇਹ ਕਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਦੁਇ ਪੈੜੀ ਬਾਰੀ ਰਹੀ ਜੇਤੁ ਮਧੁ ਪਉਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਤਖਤੁ ਜੇ ਸੋਲੇ ਤੇਤੁ ਤਕਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਤਖਤੁ ਅਭੇਦੈ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਸੋਲੇ ਵੈ ॥ ਧੰਨ ਜਨਮੁ ਤੁਮਰਾ ਅਬ ਭੁਯੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਜਗ ਲਾਖ ਗ
 ਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਜੇਤੁ ਮਮਾਇ ਛੋਧ ਗੇ ॥ ਸੋਲੇ ਵੇਨ ਹਦੇ ਗਬਿ ਚਾਰੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਘੋਰਾ ਸੋਇ ਮਗਾਯੋ ॥ ਸਵਾਲਾਖ ਜਿਹ ਕੀ ਮਤ
 ਪਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਜੇਉ ਅੰਸੁ ਲੈ ਦਰਬ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲੈ ਗੁਪਾਲ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਵ ਕਿਨੀ ਨਹਿ ਪਯੋ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤੁ ਮੁਖ
 ਚਰਬ ਤਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਇਹ ਸਾਖੀ ਅਬ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ ਅਗੇ ਚੁਨੇ ਮੋਰ ਕਬ ਨਈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਚਰਿਤ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਬ ਤਬੈ
 ਦਨਿ ਪਾਵਤ ਪਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਪੁਰਸਕਰ ਕੀ ਕਰੀ ਸੰਗਾ ॥ ਤਿਬਿ ਦਾਸੁ ਕੀ ਨਾ ॥ ਗੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਕੇ ਦਈ ॥ ਕਲਪ ਦੂਮੁ ਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸੰਗਤ ਚੁਪਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਅਈ ॥ ਇਸ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਕਰ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਪੁਨਿ ਮੋਜਨ ਕੀਨੇ ॥ ਕ
 ਰ ਦਰਸਨੁ ਮਨ ਮੈ ਚੁਖਲੀਨੇ ॥ ੪੪ ॥ ਪੁਨਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨ ਮੈ ਸਵਿਚਾਰੀ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਅਵਿਤਾਰੀ ॥ ਜਾਂਹਿ ਬਚ
 ਨ ਕਰਿ ਜਨਮ ਚੁਪਾਯੋ ॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੇ ਰਾਖ ਅਯੋ ॥ ੪੫ ॥ ਚਲੇ ਸਭੀ ਤਿਹ ਦਰਸਨ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਤਿ ਤਾਂਹਿ
 ਬਿਚਰੀ ਮੈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਚਲ ਅਈ ਤਹਾਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੀੜ ਰਹਤੈ ਜਹਾਂ ॥ ੪੬ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਦਾਸ ਗੁਰ ਭਈ ॥ ਬੈਠੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ ਲਗਾਈ ॥ ਤਬ ਲੈ ਸੰਗਤ ਅਈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬੀਦਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਿ ਬਹੁ ਵਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਭੇ
 ਦ ਧਰੀ ਸੰਗਤ ਹਰਖ ਤਹੇਇ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਸੁਖ ਪਯੋ ਚਿਤ ਵਨ ਰਹੀ ਨ ਕੋਇ ॥ ੪੮ ॥ ਪੁਨਿ ਭਈ ਤਿਹ ਪੁਛੁ ਮੈ ਕਿਹ ਤੇਅ

ਵਨਕੀਨਾ ਹਾਥ ਜੇ ਰਸੀ ਗਤਤ ਬੈਸ ਭੁਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਚੋ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾਰਨਾ ॥ ਹਮ ਬੇਗਾਏ ਚੁਜਨ ਮਓਧਾਰ
 ਨਾ ॥ ਬਿਪਾਸ ਤੀਰ ਰੁਪੇਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਭੁਰਕ ਨਹ ਭਰਸੀ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ੫੦ ॥ ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀ ਬਹੁ ਹਨ ਭੁਰੀ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸ ਨ ਕੀਰੋ ਛੁਧਾਰੀ
 ਇਹੁ ਸੁਨਿ ਬੁਢੇ ਹਰਖ ਪਰਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਾਸ ਭਾਈ ਕੋ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ੫੧ ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਜੁ ਪਕਰਾਈ ॥ ਜਬ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸ
 ਕਰਾਈ ॥ ਤਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਹਿ ਅਬ ਪਾਯੋ ॥ ਜੁਪ ਠਾਠੇ ਅਬ ਸੀਗਤ ਗਾਯੋ ॥ ੫੨ ॥ ਭਾਤੇ ਚਲੇ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੀਐ ॥ ਚਰਨ ਧੁ
 ਰ ਨਿਜ ਮਸਤਕ ਧਰੀਐ ॥ ਗੁਰ ਦਾਸ ਭਾਈ ਤਬ ਮੁਖੈਂ ਮਲਾਯੋ ॥ ਚਲੇ ਸਿਤਾ ਬਜੁ ਗਹੁ ਬਿਹਾਯੋ ॥ ੫੩ ॥ ਦੇਹ ਗਾਮਨ ਬਾ
 ਛ ਤਬ ਰਦੈ ਸੁਰੈ ਸੀਗਤ ਬਿਦਯਾ ਕੀਨਾ ॥ ਸੀਗਤ ਤਬ ਨਿਜ ਦੇਸ ਕੋ ਗਈ ॥ ਸੁਆਨੀ ਦਲੀਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਚੋ ॥ ਬੁਢਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾਸ
 ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਚਲੇ ਦਰਸ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਭਾਈ ਅਜਿਤ ਜੋਧਾ ਜੀਵਾ ॥ ਤੀਨੇ ਸਮਝਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸੀਵਾ ॥ ੫੫ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁ
 ਢੇ ਸਾਬ ਸਿਧਏ ॥ ਤਤਾ ਛਿਨ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਆਏ ॥ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੋ ਆਇ ਕੀਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਧਰਮ ਨ ਧਿਆਨ
 ॥ ੫੬ ॥ ਕਗਣਿ ਸਨਨ ਦਰਸ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਪਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਜਾਪੁ ਕੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਰਿਦ ਮਹਿ ਚੀਨੋ ॥ ੫੭ ॥ ਪੰਚੇ ਚਲੇ ਸੁਹਰਖ ਸਰੀਰਾ ॥ ਰੁਪੇਲੇ ਓਗ ਬਿਪਾਸ ਤੀਰਾ ॥ ਇਹ ਗਾਥ ਸੁਭੁ ਮਐ ਗ੍ਰੰਥ ਭਾਖੀ
 ਆਗੇ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਖੀ ॥ ੫੮ ॥ ਦੋ ॥ ਜਬ ਸੀਗਤ ਬਿਦਿਅ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਬਿਸਕ੍ਰਮ ਆਵਤੁ ਮੇਜਾ
 ਕੀ ਮੰਤ ਅਭੇਵਾ ॥ ੫੯ ॥ ਦੇਵ ਦੇਹ ਤਜ ਆਯੋ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਸਵਾਰਾ ॥ ਮਾਨਸ ਕਰਸ ਭੁਕੇ ਲਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੬੦ ॥
 ਚੋ ॥ ਮੇਧਾ ਵੀ ਨਿਜਨਾ ਮਧ ਰਾਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਕ ਗੁਰ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਆਇ ਦੇਹੁ ਵਤ ਕੀਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਆਗੇ ਪਰੀਭੇਟ ਨਿ
 ਹਕਾਮਾ ॥ ੬੧ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਤੁਮੈ ਪਰਾਗੇ ਦਿਜ ਰੋਛ ਕੀਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਰਾਵਣ ਮਾਰਿਐ ॥ ਨਰ
 ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਖਸਟ ਕੋ ॥ ੬੨ ॥ ਕੰਸ ਕੇ ਸਗਹਿ ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਘਾਰਿਓ ॥ ਮਾਨੁ ਖਬ ਪੁ ਅਬ ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਕੋ ॥ ਹਤ ਮਲੇ

ਧਰ ਰੋਛਕ ਰਿਹੋ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸ ਨ ਅਪਸਰ ਹੀ ਹਰਿਹੋ ॥ ੬੩ ॥ ਹੋ ਅਨ ਬਤ ਵਸ ਰਨੀ ਆਯੋ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਦਿਖ ਨਿਜ ਬਿ
 ਰਦਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਡ ਅਨੰਦ ਲੀਨੋ ॥ ਆਦ੍ਰਮਾਨ ਤਾਂ ਹਿ ਅਤਿ ਕੀਨੋ ॥ ੬੪ ॥ ਦੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪੁਛੀ ਤਬੈ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ
 ਕੀ ਬਾਤ ਮੇਧਾ ਵੀ ਮੇਸੇ ਕਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਸੁਭ ਬਿਖਾਤਾ ॥ ੬੫ ॥ ਮੇਧਾ ਵੀ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ ਕਛੁ ਭਾਖੇ ॥ ਮਮ ਸੇਵਾ ਜਨ ਮਸ ਫਲ
 ਮੇਰੇ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ੬੬ ॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਬੁਧ ਰਾਈ ॥ ਰਚੇ ਨਗ ਅਛੋ ॥ ਸੁਨ੍ਹਾ
 ਗਾਛੋ ॥ ੬੭ ॥ ਮਸੀਤ ਬਨਾਵੇ ॥ ਬਡੀ ਸੋਭ ਪਾਵੇ ॥ ਤੁਮੈ ਸਾਂਹਿਗ ਮਨੋ ॥ ਕਛੁ ਨਾ ਹਿ ਛੋਨੇ ॥ ਛਠੀ ਮਾਸ ਹੋਈ ॥ ਕਰੇ ਮਾਸ ਸੇ
 ਈ ॥ ਦੋ ॥ ਬਿੰਤੁ ਗੀ ॥ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ੬੮ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੁਆਰੀ ਆ ॥ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਰੀ ਆ ॥ ਬਚੀ ਸਤ ਗਾਈ ॥ ਚਲਿ ਓਚੇ
 ਤੁਚਾਈ ॥ ੬੯ ॥ ਸੁਕੀਨੇ ਅਰੰਭ ॥ ਰਚੇ ਭਾਂਤ ਬੰਭ ॥ ਸੁਬੀਥੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਨੇਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ੭੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਮੰਦਰ
 ਦੇ ਨਾਨ ਭਾਂਤ ਬਜਾਰਾ ॥ ਮਸੀਤ ਤਿਨੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਦੀ ਦੇਖ ਤੁਰਕ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ਇੰਜੀ ਸੇ ਮੇਤੁ ਮਗ ਬਜੁਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
 ਖਖਨਾ ॥ ਚਰਚ ਕਰਤ ਅਨੇ ਕਾਬੀ ਪੀਤ ਦਰਲਾਇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ੭੨ ॥ ਮ੍ਰਿਯਾ ॥ ਆਇ ਪਟਾਗ ਰਨੀ ਤਬ ਹੀ ਚਹੂੰ ਓਰ ਨ ਤੇਉ
 ਮ੍ਰਿਯੁ ਪਨ ਸਾਰੇ ॥ ਬਗ ਕੀ ਪੰਗਤੀ ਨ ਭੁਮਾ ਹਿਉ ਤੇ ਤਬ ਸੇਭ ਤਮੈ ਸੁਬਾ ਦਰਕਾਰੇ ॥ ਸਿੰਧ ਕੇ ਤਾਤ ਨ ਮਾਲ ਬਨਾਇ ਮਨੋ ਘਨ
 ਸਿਮਾ ਅਨਿਜੀ ਉਰ ਪਾਰੇ ॥ ਫੂਲ ਨ ਹਾਰ ਕ੍ਰੋਓ ਉਰ ਮੇ ਮਨੋ ਕਲੀ ਕਾਰੂ ਪਾਕਿ ਬਾਦਰਕਾਰੇ ॥ ੭੪ ॥ ਦੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੋਗੁਰ ਮੇਸਉ
 ਚਾਰੀ ॥ ਦੇਖੇ ਏ ਆਈ ਪਟਕਾਰੀ ॥ ਤਬ ਲੋਬ ਰਖਾ ਭਈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਗਸੇਂਦਿ ਖਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੭੫ ॥ ਬਰਖਾ ਕਰਤ
 ਬਬਾ ਦਰਗਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨ ਭੁੰਤ ਦੁਛ ਬਿਲਏ ॥ ਇਕ ਜਾਂ ਮਜਬ ਹੀ ਦਿਨ ਰਹਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਿੱਖ ਨ ਜੋ ਕਹਾ ॥ ੭੬ ॥ ਫਰਸ
 ਕਰੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ਰਾਗੀ ਪੜਨ ਸਬ ਦੁਤ ਹਿ ਆਈ ॥ ਕੀਨ ਫਰਸ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਹੀ ਤਹਿ ਆ
 ਏ ॥ ੭੭ ॥ ਦੀਵਾਨ ਮੇਧ ਸੇਭ ਤੁਰ ਮੇਸੇ ॥ ਦਿਵਨ ਮੇਧ ਕੀ ਜਜ ਜੈਸੇ ॥ ਉਚ ਸੁਰ ਨ ਸੋਰ ਗੀ ਗਾਵੈ ॥ ਕਿਨ ਰਗੀ ਧੁਬ ਦੇਖ ਲ

ਜਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਏ॥ ਬਹੁਤੀ ਦੁਈ ਵਾਨਲਗਹੋਵਤਰਗਾਪਾਗਾਏਕਸਿੱਖਤਬਅਯੋਦਪਾਸਿੰਧਨਿਕਟਾਰ॥ ੧੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆ
 ਸਾਹਿਬਬੁਢੇਤਿਹਅਏਗੁਰਦਸਤਾਈਤਿਹਸੰਗਾਅੰਰਤੀਨਸਿੱਖਸਾਬੈਰੋਪਾਵਿਤ੍ਰਮਨਰੰਗਾਪਾਵਿਤ੍ਰਮਨਰੰਗਾਪਕੇਦਰਸ
 ਨਅਏ॥ ਸੁਨਤਸਿੱਖਕੋਬੈਨਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਮਨਮੇਰੁਏ॥ ਖਾਸਾਸਿੱਖਨਿਜੇਰੁਜਕਹਤਤਕਾਲਸਿਧਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਥਮਬੰਦਨਧਾਰ
 ਤਾਂਹਿਤੁਮਮਾਢਿਗਾਏ॥ ੨੦॥ ਏ॥ ਬਚਨਸੁਨਤਗੁਰਕੇਸਿੱਖਪਾਈ॥ ਬੰਦਨਕੀਨਅਧਿਕਮਨੁਲਾਈ॥ ਹਾਥਜੇ
 ਰਸਿੱਖਅੰਸਉਚਾਰੇ॥ ਸਾਸਿਅਰਦੇਖਤਅਪਤਿਹਰੇ॥ ੨੧॥ ਸਾਹਿਬਬੁਢੇਅੰਸਸੁਨਈ॥ ਤਤਛਿਨਚਲੇਸੁਅਨੰਦਪਈ
 ਦੂਰਹੁਦੇਖਉਠੇਰਨਧੀਰਾ॥ ਸਭਦਿਵਾਨਉਠੇਪੁਲਕਸਰੀਰਾ॥ ੨੨॥ ਪੁਲਕਗਾਤਗੁਰਅਨੰਦਪਾਏ॥ ਬੁਢੇਕੇਰੁ
 ਰਚਰਨਗਾਏ॥ ਸਾਹਿਬਬੁਢੇਗੁਰਪਗਾਏ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਸਮਹੋਂਮੁਖਕਰੇ॥ ੨੩॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਹਮਤੁਮਰੇ॥ ਸੇਵਕਾ॥
 ਗੁਰਨਾਨਕਸਮਤੁਮਨਹਿਭੇਵਕਾਇਕਰੂਪਦੇਉਦਿਸਟਾਵੇ॥ ਭਿਨਭਿਨਕਹਿਉਪਮਪਾਵੇ॥ ੨੪॥ ਏ॥ ਪਰਸਪਰਬੰਦਨ
 ਤਬਕਰੀਦੇਉਠੇਸੁਖਖਾਨ॥ ਗੁਰਦਸਤਾਈਅਤਿਹਰਖਸੰਲੋਗਚਰਨਗੁਰਅਨਾ॥ ੨੫॥ ਗੁਈਅਜਿਤਾਜੀਵਾਤਬੈ
 ਜੇਧਾਅੰਚਰਗੁਰਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਪਰੇਨਿਜਮਨਅਨੰਦਧਾਰ॥ ੨੬॥ ਅੜਿਲਾ॥ ਸਾਹਿਬਬੁਢੇਕਰਿਨਿਜਹਾਥ
 ਗਾਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਨਿਜਆਸਨਤਾਂਹਿਬਹਏ॥ ਇਕਆਸਨਪਰਦੇਉਸੋਰੁਪਾਵਹੀ॥ ਹੋਦੇਖਬਹਸਪਤਿਸੁਰਸਮਨੈਲ
 ਜਾਵਹੀ॥ ੨੭॥ ਏ॥ ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਸੋਰੁਪਰੈਦੇਉਗੀਅਨਸਰੂਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੀਵਸਮਭੇਦੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਨਰੂਪਾ॥ ੨੮॥ ਏ॥
 ਰਹਰਾਸਪਾਠਸਿੱਖਨਕੀਓਇਕਾਚਿਤਾਧਿਆਨਲਗਾਈ॥ ਕਰਅਰਦਸਬੰਦਨਕਰੀਚਰਨਕਮਲਗੁਰਆਈ॥
 ੨੯॥ ਏ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਆਰਾਪਾਏ॥ ਨਿਜਨਿਜਰੂਰੇਸਿੱਖਸਿਧਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਿਕਟਿਸੁਮਹਲਿਨਵੀਨੋ॥ ਸਾਹ
 ਬਬੁਢੇਰੂਰਾਈਨੋ॥ ੩੦॥ ਪ੍ਰਸੰਨਤ੍ਰਬਹੁਸਬਦਕੇਕਰੇ॥ ਗੁਈਗੁਰਦਸਹਰਖਮਨੁਰੇ॥ ਹਰਿਗੁਬੰਦਨਿਜਦਸਬ

ਲਾਈ। ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਾਉਦਾ ਸਮਝਾਈ। **੯੧**। ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਸਾਬ ਸੁਭਾਈ। ਸਿਵ ਕੋਰੋ ਤਿਨ ਕੀ ਮਨ ਲਾਈ। ਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਸੇਵਾ
ਲਾਵੈ। ਤਤ ਛਿਨ ਕੋਰੋ ਸੁਹਰਖ ਧਰਾਵੈ। **੯੨**। ਇਸ ਕਹਿ ਪਲੰ ਪਾਬਿਰਾਜ ਤਭਯੋ। ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਤਕ ਕਰਤ ਅਤਿ ਨਯੋ। ਸਰਗ ਬ
ਲਿਖੋਂ ਕੀ ਬਖਸ਼ਾਈ। ਤਤੇ ਕੋਹ ਸੀ ਛੇ ਪਬਨਾਈ। **੯੩**। ਦੋ ਕੰਸ ਪਸੁਤਾ ਵਤੁ ਮੇਦ ਪਸੁਤਾ ਜਾਬਿਗਾਈ। ਨਿਸਾਗਈ
ਅਹਿ ਅਯੋ ਨਿਜ ਪਾਤਿ ਬਲ ਯੁਤ ਪਾਈ। **੯੪**। ਅਕਿਲਾ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾਈ। ਸਾਬਿ ਸੁਤੀ ਨਬਗਾ ਮੋਜਨ ਕੀ ਨਾਬਿ ਪਾਸਾਅ
ਤਿਚਿਤ ਹਰਖ ਧਰਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜਸੁਗਾ ਵਤ ਨੇਰੇ ਅਯੋ। ਹੋ ਬੈਠੇ ਜਹਗੁਰਾ ਪਦੀ ਵਨ ਲਗਾਯੋ। **੯੫**। ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਦੇਖ ਉ
ਠੇ ਗੁਰ ਹਰਖ ਧਰਾ। ਲੀਨੇ ਨਿਕਟਿ ਬਿਠਾਇ ਤਾਂਹਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕਰਾ। ਤਾਂਹਿ ਸੇਮੇ ਨਿਦਰ ਸਗੁਰੂ ਕਾ ਹੋ ਕਾ। ਹੋ ਸੇਨ ਰੁਜੀ ਵਨ ਮੁ
ਕਤਿ ਜਗੀ ਭੀ ਕੁਝੋ। **੯੬**। ਚੌਪਈ। ਕੀਰਤ ਨਹੋਤ ਅਖੰ ਭੁਅ ਪਾਰਾ। ਚਰਚਾ ਕਰਤ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਗਾ। ਮੇਧਾ ਵੀ ਤਬ ਗੁਰਨਿ
ਕਟਾਯੋ। ਹਾਬ ਜੋਰਾਇ ਮਬ ਚਨ ਅਲਾਯੋ। **੯੭**। ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਅਵਿਤਾਰੀ। ਬਨਿਯੋ ਨਗਰ ਅਬਲੇ ਹੁਨਿ ਹਾਰੀ। ਸਾਹਿ
ਬ ਬੁਢੇ ਸੋ ਗੁਰ ਕਹੀ। ਦੋਖੋ ਨਗਰ ਚਲ ਅਨੰਦ ਲਹੀ। **੯੮**। ਭੁਈ ਗੁਰਦਾਸ ਚਲੇ ਪੁਨਿ ਸੀਗਾ। ਸਾਬ ਸਿੰਧ ਕਹਿ ਅਨਿਕ
ਪ੍ਰਸੰਗਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸੁਭੀ ਬਨ ਛਿਰੈਂ ਦੇਖ ਨਗਰ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਰੈਂ। **੯੯**। ਜਬ ਮਸੀਤ ਗੁਰਨੈ ਨਨਿ ਹਾਰੀ। ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਸੋ
ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ। ਅਦ ਅੰਤ ਸੁਭ ਕਥਾ ਬਖਾਨੀ। ਜਿਹ ਨਿਮਿਤ ਕੀ ਓਯੁ ਪਮਹਾਂ ਨੀ। **੧੦੦**। ਸੁਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹੇ ਸੋ
ਹਿਬ ਬੁਢੇ ਪਾਸਾ। ਜੋ ਨਰਾਇਣ ਥਾਏ ਸੁਭੀ ਪੁਰ ਯੈ ਆਸਾ। **੧੦੧**। ਸ੍ਰੀ ਭੁਈ ਗੁਰਦਾਸ ਉਚਾਰੀ ਓਦਿਖ ਆਸ ਮਇਦ੍ਰ
ਪੁਰੀ ਨਕੁ ਬੇਰਾ। ਲੀਕ ਨਿਸੰਕਲ ਜਾਇ ਮਨੈ ਪਿਖ ਪੰਕਜ ਜਾ ਪੁਰਲਾਜ ਸੁਹੇਰਾ। ਧਾਂ ਮਹਰੀ ਕਛੁ ਤੁਲੈ ਹੋਯਾਂ ਹਿਕੇ ਸੀ ਕਤ ਮਾਨੋ
ਉਦ੍ਰਿਸਟੇਰਾ। ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਕਵਿ ਯਾਂਹ ਕਹੇ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਧਾਂ ਮਕ ਦੇ ਜਮ ਛੇਰਾ। **੧੦੨**। ਅਕਿਲਾ ਸ੍ਰਰਨ ਖਚਤ ਨਗ ਜਰੇਸ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਧਾਮ ਕੋ। ਉਦ੍ਰਿਸਟੇਰਾ ਪੁਰ ਸੁਭ ਕਾਮ ਕੋ। ਸਗੁ ਸਿੰਧ ਨਿਮਿਲਾ ਆਇ ਸੁਬਿਨ ਤਉ ਚਾਰੀ ਆ। ਹੋਧੇ ਨਾਮ ਇਹ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੇ ਸਤੁ ਅੰਗੁ ਜਾ ਅਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਬਚਨੁ ਅਲਾਏ ॥
ਸਾਹਿਬਗੁਣਿ ਦੁਖ ਰਾਗੁ ਨਾਮਾ ਬੈਸੈ ਪਨਾ ਦਿਸੁ ਮਚਲ ਮੁਦਾਮਾ ॥

ਕੇਰਸੁ ਨੁਖ ਕਾਰੀਆ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਜੀ ਪਰੋ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤਬ ਸਿੱਖ ਨ ਤੀ ਕਰੀ ਧਰੋ ਨਾਮੁ ਖਕਾ
ਰਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਸੁਨ ਸੋ ਕੀ ਨੀ ਬੈਠ ਸਲਾਹਾ ॥ ਸੁਮਿਲ ਐਸਾ ਬਿਚਾਰਿ ਚਿਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਬਚਨ ਅਮੋਘ
ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਨ ਸੋ ਐਸ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੰਨੀ ਨੁਭਈ ਕੋ ਕਯੋ ॥ ਨਗਰ ਨਾਮੁ ਨਿਅਨੰਦ ਲਾਪਿਓ ॥ ੧੩੩ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ
ਬਿਨਤ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਸਾਹਿਬ ਅਵਿਤਰੀ ॥ ਮੋਕੇ ਆਗਿਆ ਦੇਹਿ ਸਿਧਾਂ ਉ ॥ ਈਜੇ ਦਰਸੋ ਜੈ ਬੈਠ ਲਾਉ ॥ ੧੩੪ ॥ ਏ ॥
ਜਬੈ ਸਿਖ ਪੈਰੇ ਜੋਤੁ ਮਰੇ ਨਿਕਟਿ ਯੁਧਾਗਾ ॥ ਤਬੈ ਦਰਸੁ ਮੁਹਿ ਦੀਜੀ ਓਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਮਨ
ਮੇ ਕਰੈ ਰੋਕ ਛੂਏ ਹੋਠਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਜੇ ਕਰੈ ਓਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਰਖ ਮੋਰਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਏ ॥ ਤਿਹ ਰਿਦ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਅਸਕਯੋ ॥ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਇਹਾ ਤੁਮਰੇ ਹਾ ॥ ਕੀਓ ਰਖ ਮਨ ਮੇਤ ਬਭਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਆਗਿਆ ਪਾਈ ॥ ੧੩੭ ॥ ਏ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਗੁਰ ਕੇ ਰਸਿਧ
ਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਹਰਖ ਪਰਏ ॥ ਸਾਬ ਅਜਿਤਾ ਜੀਵ ਭਾਈ ॥ ਭਾਈ ਜੋਧ ਸੰਗੁ ਖਦਾਈ ॥ ੧੩੮ ॥ ਏ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਸੀ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਲੇ ਸੁਬਿਦ ਆਹੇ ਏ ॥ ਰਮਦਾਸ ਓਰ ਚਰੇ ਚਲੇ ਦਿਦਾ ਕਰਤ ਗੁਰ ਸੋਏ ॥ ੧੩੯ ॥ ਏ ॥ ਭਾਈ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਤ ਕਸਾਹਿ
ਬੁਢੇ ਸਾਥਾ ॥ ਦਿਦਾ ਕੀਓ ਪਛੇ ਮੁਰੇ ਜੋ ਰਖ ਰਸ ਪਰਹਾਥਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਰੂਪੇ ਆਏ ॥ ਭਾਈ ਸੋਤ ਬਖ
ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਸ ਬਚਨ ਮਮਦੇ ਹਸਵਾਰੀ ॥ ੧੪੧ ॥ ਏ ॥ ਇਹ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਭਾਈ ਭੋਲੇ ਮੋਰ
ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਕਹਿਹੋ ਜੰਤੁ ਨੁਖ ਨਾਏ ॥ ੧੪੨ ॥ ਏ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਪੁਨ ਚੜੇ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਸਾਬੁ ਰਾਮ
ਗਨਤ ਆਪਾਰਾ ॥ ਚੀਤੇ ਸੁਆਨ ਲੀਨ ਬਹੁ ਸੰਗਾ ॥ ਰੁਪ ਕਬਾਨ ਧਨ ਲੀਨ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ਏ ॥ ਬਾਜ ਸੁਰੁ ਹੀ ਭਰੇ ਲੀਅਏ ਲ
ਗਰ ਸੀਚਾਨੇ ਹਥ ਖੁਹਾਏ ॥ ਅਨਗਨ ਸਾਜ ਲੇ ਚੜੇ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਫੇਰਤ ਅਸੁ ਸੁਰ ਅਸਧਾਰਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਏ ॥ ਜਾਇਓ ਜੇਗ ਹਥ ਰਬ
ਨਾਮੀ ॥ ਸਦਨ ਚੀਤ ਯੋਮਿ ਗਗਾਈ ॥ ਨਭ ਪੰਛੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ ਬਾਜ ਸਿਚਾਨਾ ਮਗਰਿ ਰਾਵੈ ॥ ੧੪੫ ॥ ਏ ॥ ਬਹੁਤ ਭੀ

ਤੇਲੇਲਤਰੁਏਸਤਿਗੁਰਤਾਂਸਿਕਾਗਜੇਉਜੀਵਨਿਜਕਰਹੇਨੁਏਪੁਕਤਿਤਤਕਾਰਾ॥੧੨੦॥ਦੋ॥ਪੁਨਿਪਛੇਸਤਿਗੁਰਰਹੇ ੨੦੧
 ਬੈਠਦਮਦਮੇਆਇ॥ਕਾਂਸੀਤੇਸੰਗਤਅਈਸਤਿਗੁਰਚਰਤਕਾਇ॥੧੨੧॥ਦੋ॥ਤਬਲੇਸੰਗਤਅਨਗਨਅਈ॥ਤੀਰਬਿਪਾਸ
 ਕੇਰਚੁਹਾਈ॥ਏਕਸਿਖਜਿਹਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥॥ਅਛੋਰਹੈਸਦਾਮਨੁਧ੍ਰੁ॥ਹਿਸਾਜੀਵਨਕਬਹੁਕਰੀ॥ਮਦਮਾਂਸਪਰ॥੧੨੨॥
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਧਰੀ॥ਸੰਗਤਕੋਤਿਨਕਹਾਬੁਝਾਈ॥ਬੈਠੇਸਭੁਇਸਨਾਨਕਰਾਈ॥੧੨੩॥ਹਿੰਸਤਿਗੁਰਕੋਨਿਕਟਿਚੁਜਾਏ॥ਦਿ
 ਖੁਆਵੇਕਸਮੇਜਬਿਠਾਏ॥ਅਸਕਹਿਮਨਮੇਹਰਖਧਰਾਈ॥ਏਕਲਦਰਸਕਰੈਚੁਖਪਾਈ॥੧੨੪॥ਦੋ॥ਪਾਗਬਿਪਾ
 ਸਕੇਉੜਅਯੋਸਤਿਗੁਰਪਾਸ॥ਪ੍ਰਿਥਮਭੇਟਅਗੇਧਰੀਬੰਦਨਕੀਨਹੁਲਾਸ॥੧੨੫॥ਦੋ॥ਪੁਨਮਨਮੇਤਿਨਚਿਤਕੀਨੀ॥ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰਕਿਹਕਾਰਜਲੀਨੀ॥ਏਕਹਾਥਪਰਬਾਜਧਰਾਏ॥ਦੁਤਿਯਬਟੇਰਾਚੀਰਖਵਾਏ॥੧੨੬॥ਲੇਹੁਭਰੇਹਾਥਗੁਰਕੇਰੇ॥
 ਅਸਨਹਿਚੁਨੇਨਾਹਿਮਹੇਰੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਕੀਗੰਦੀਭੂਰੀ॥ਅਸਨਹਿਹਿਸਾਕਰੇਬਿਚਾਰੀ॥੧੨੭॥ਕਾਂਸੀਤਜਹਮਦਰਸਨਾ
 ਏ॥ਅਗੇਹਿਸਾਕਰਤਦਿਖਾਏ॥ਏਹਬਿਪਗਟੀਚੁਚੜੈਉਤਾਰੈ॥ਪਰਤਨਧੀਰਾਚਿਤਮਨਧਾਰੈ॥੧੨੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਹਿਮ
 ਨਕੀਜਾਨੀ॥ਕਿਆਚਿਤਵੇਰੁਖੇਮਨਮਨੀ॥ਤਬੈਸਿਖਕਹਿਤੁਮਸਭਜਾਨੇ॥ਭੂਤਭਵਿਖਸਭੀਅਨਮਾਨੇ॥੧੨੯॥ਦੋ॥ਪਾਗ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਖਾਜੇਕੇਅੰਸੇਕਹਾਬੁਝਾਈ॥ਨਿਜਜਾਖੀਸਭਾਸਿਖਕੰਦੀਜੈਆਪਬਤਾਈ॥੧੩੦॥ਦੋ॥ਤਬੈਬਾਜਕਹਿਚੁਨਿ
 ਸਿਖਪ੍ਰਿਯਾਗੇ॥ਤੇਪ੍ਰਤਿਕਹਿਹੰਗਾਥਉਚਰੇ॥ਪਿਛਲੇਜਨਮਰੋਹੰਗੁਰਪਾਸਾ॥ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਕੋਰੋਦਾਸਾ॥੧੩੧॥ਸ੍ਰੀਸਤਿ
 ਗੁਰਮਨਮੇਸੇਭਾਯੋ॥ਕਿਜੀਕਾਜਕੋਮੋਹਿਪਠਯੋ॥ਪੇਸੇਪਾਂਚ ਦੀਏਮਮਹਾਥਾ॥ਚਲੋਨਾਇਹੰਗੁਰਕੇਮਾਥਾ॥੧੩੨॥
 ਜਬਮੇਤੀਰਾਬਿਪਾਸਾਅਯੋ॥ਤਤਛਿਨਨੋਕਾਮੋਪਬਿਠਾਯੋ॥ਯਾਹਿਬਟੇਰਾਬੋਚੁਮਲਾਹਾ॥ਮਨੁਰੀਮਾਂਗੀ॥ਇਨਮਮਪਾਹਾ
 ੧੩੩॥ਏਹਕਹਜੇਜੀਅਤੁਰਕਨਲਾਯੋ॥ਪਾਉਲਾਲੇਉਤਾਪਾਰਲੀਯਾਯੋ॥ਏਕਟਕਾਹਮਾਇਨਕੰਦੀਨਾ॥ਇਨਨਹਿਲੀਓ

ਕ੍ਰੋਧੁਨਿਕੀਨਾ॥ ੧੩੪॥ ਤਬਹੋਮਤਿਬਿਨਤੀਕਰੀਪੈਸੇਪਾਂਚਦਿਖਾਇ॥ ਤੁਮਲੋਵੇਸਭੁਕ੍ਰੋਧਤਜਮੋਕੋਪਾਰਲੀਖਾਇ॥ ੧੩੫॥
 ਨਦੀਮੰਧੋਨੋਕਾਗਈਕਰਰਯੋਜਤਨਅਨੇਕਾ॥ ਨਦੀਮੰਧਿਮਮਭੁਕ੍ਰੋਧਮਨੋਇਨਏਕਾ॥ ੧੩੬॥ ਅਕ੍ਰਿਲਾ॥ ਨਦੀਬੀਚਮਲਾ
 ਹਦੀਓਮਮਭੁਕ੍ਰੋਧਦੇਰਯੋਪੈਸੇਪਾਂਚਭਾਬਿਨਤਉਚਾਰਿਕੈ॥ ਤਬਅਈਮਨਐਸੋਮਹਅਤਿਕ੍ਰੋਧਭੁਗਹਿਚੁਖੀਖਵੇਂਮਾਜੁਇ
 ਸੈਤਨਕਾਟਕਰਾ॥ ੧੩੭॥ ਤਬਨਿਕਸੇਮਮਪ੍ਰਾਨਏਹੁਹੀਹਤਭੁਕ੍ਰੋਧਰਮਰਾਇਕੀਪੁਰੀਗੋਮਮਏਹਰਮੋ॥ ਧਰਮਰਾਇਅਸਭੁ
 ਖਧੋਰਭਵਜਾਇਕੈ॥ ਹੋਗੁਰਸੇਵਕਗੁਰਨਾਇਕਰੈਹਿਤਲਾਇਕੈ॥ ੧੩੮॥ ਇਹਕਰਨਭੁਵਬਾਜਪਰਿਯੋਹਮਾ॥ ਦੀਨਾਨਾਧ
 ਨਹਿਕੋਗੁਰਸਮਾ॥ ਇਹੁਬਏਰਾਅਹੈਮਲਾਹਾ॥ ਚੁਖੀਮਾਜਖਾਂਉਚਿਤਚਾਹਾ॥ ੧੩੯॥ ਸੁਨਪਿਅਰੇਸਿਖਬਤਪ੍ਰਸਿਧਾ॥ ਅੰ
 ਤਕਾਲਚਿਤਵੈਪ੍ਰੈਸਿਧਾ॥ ਸੇਵਕਨਾਉਗੁਰੁਨੀਕੀਨੋ॥ ਅਸਕਹਿਤਬੈਪ੍ਰਾਨਤਜਦੀਨੋ॥ ੧੪੦॥ ਉਤਰੇਤਬਅਕਸਤਯਾ
 ਨਾ॥ ਸੁੰਦਰੇਇਖਚਤਾਬਿਧਨਾ॥ ਪਾਰਖਦਬੇਗਲੀਨਤਹਿਆਏ॥ ਹਾਥਜੋਰਅਸਬਚਨਅਲਾਏ॥ ੧੪੧॥ ਘਾਂਪਰਚੜੇ
 ਬੈਰੁਠਸਿਧਏ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਯਾਅਮਰਪਦਪਾਵੇ॥ ਸੁੰਦਰੇਹਦੁਹੁਤਬਧਾਰੀ॥ ਗਵਿਸਾਸਿਸਕੈਨਜਾਂਹਿਨਿਹਾਰੀ॥ ੧੪੨॥ ਤ
 ਬਾਬਿਬਾਨਦੇਨੋਚੜੇਸੁੰਦਰਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਜਤਗੁਰਕਰਾਸਭੀਪੂਰਮਨਾਸਾ॥ ੧੪੩॥ ਐਸਭੁਖਏਉਗਏ
 ਬੈਰੁਠਭਵਨਦੁਖਏ॥ ਦੇਖਚਰਿਤ੍ਰਸਭਨੈਨਇਹਸੋਸਿਖਾਬਿਸਮੈਹੋਇ॥ ੧੪੪॥ ਤੇਟਕਛਿਦਾ॥ ਪੁਨਐਸਕਹੋਗੁਰ
 ਕੋਬਚਨੀ॥ ਨਹਿਜਾਨਸਕੋਤੁਮਰੀਰਚਨੀ॥ ਅਮਜੀਵਗੁਸੋਅਰਿ॥ ਨਬਲੀ॥ ਤੁਮਭੂਲਾਛਿਮੋਮਮੋਹਿਦਲੀ॥ ੧੪੫॥
 ਸਰਨਾਗਤਪਾਲਸਦਾਕਰਹੋ॥ ਨਿਜਦਾਸਕਲੇਸਸਭੈਹਰਿਹੋ॥ ਅਸਭੁਖਪਰਾਗੁਰਕੋਚਰਨੀ॥ ਤੁਮਰੇਇਹਨਾਮਅਘੋਰ
 ਰਨੀ॥ ੧੪੬॥ ਤਬਸਤਿਗੁਰਤਿਹਸੀਸਉਠਾਯੋ॥ ਭਾਂਤਭਾਂਤਤਿਹਪੀਰਧਰਾਯੋ॥ ਪੁਨਕਹਤਤਾਛਿਨਸੀਗਤਲਿਅਵੋ॥
 ਜਾਇਸਿਤਾਬਏਰਨਹਿਲਾਵੋ॥ ੧੪੭॥ ਸੀਸਨਿਵਾਇਚਲੋਸਿਖਧਾਈ॥ ਸਭਸੀਗਤਸੇਬਾਤਅਲਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁ

ਰਨੈ ਪੁਰਖਾ ਸਹੀ ਸਤਿ ਮੈ ਨੈ ਨਨ ਨਿਰਖਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਸ ਕਹਾ ॥ ਜੇ ਤਹ ਨਿਜ ਨੈ ਨਨਿ ਤੇ ਲਹਾ ॥ ਇਹੁ ਜਨਿ ਸੀਰ
ਤ ਅਨਿ ਦਲੀ ਨੈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਆਇ ਦਰਸ ਗੁਰ ਕੀ ਨੈ ॥ ੧੪੯ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਰਿਦ ਚੜਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅੰਗੁ ਜਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਅਨ
ਗਨ ਵਸਤੁ ਸੁਦੁ ਬੁਝ ਪਾਰੀ ॥ ਕੋਕ ਵਿਗਨ ਨ ਕੋਗ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ਏਹਾ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਸਭ ਕੀ ਲਈ ਸੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ
ਸਾਥ ਸਿੱਖ ਬਕਰ ਦੀ ਏਸੀ ਗਤ ਦੀ ਨਉ ਤਾਰ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ਪੁਨ ਆਏ ਨਿਜ ਪਾਮ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਮਨ ਹਰਖ ਸੇ ॥ ਕਰ ਪੁਰ
ਦੁਹਰ ਕਾ ਮਦਾਸ ਨ ਕੀ ਗਛਿ ਅਕਰੈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਏਹਾ ਪਰੀ ਰੈਨ ਤਬ ਸਾ ਸਿਪ੍ਰਗਟਾਯੋ ॥ ਰਾਜ ਪਾਇ ਮਨ ਹਰਖ ਧਰਾਯੋ ॥ ਛੋਰ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੇ ਤੁਮੈ ਸੁਨਾਉ ॥ ਗ੍ਰਿਬ ਬਢ ਨ ਤੇ ਅਧ ਕਛੁ ਰਾਉ ॥ ੧੫੩ ॥ ਤਤੇ ਕੋਹ ਸੀ ਕੋਚੁ ਧਾਰੀ ॥ ਚੜ੍ਹ ਯੋ ਦਿਨ ਸਜਗ ਅਨੰਦ ਕਾ
ਰੀ ॥ ਤਬ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਰੀ ॥ ਵਿਦਾ ਮਾਂਗ ਗਰ ਅੰਚਰ ਛਾਰੀ ॥ ੧੫੪ ॥ ਦੀਨ ਨਥਾ ਵਿਦਾ ਤਬ ਦੀਨੀ ॥ ਏਛੁ ਪੁਰਸਭ ਕੀ ਤਬ ਦੀ
ਨੀ ॥ ਮਨ ਭਾਵ ਤਗੁਰ ਤੇ ਬਰ ਪਾਈ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਸੰਗਤ ਬੈਸਿ ਧਾਈ ॥ ੧੫੫ ॥ ਰਸ ਵਲ ਛੁੰਦਾ ॥ ਭਈ ਗਾਥ ਪੂਰੀ ॥ ਸੁਨੇ ਮੋਰਤੁ
ਰੀ ॥ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ਬਿਠੇ ਕੈ ਸਖਾਲਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਮੁਖੀ ਆਪ ਗਾਈ ॥ ਸੁਸਿੱਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜਦੋ ਕੋਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਦਿਨੀ ਕੋਰ
ਕਾਰਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ਪਠਯੋ ਸਿੱਖ ਏਕੀ ॥ ਕਹੋ ਬਾਚਨੇ ਕੀ ॥ ਵਟਾਲੇ ਚੁਜਾਏ ॥ ਨਿਤ ਨਿਦਲ ਯਾਏ ॥ ੧੫੮ ॥ ਸੁਭਾਰੀ ਵਤਾਰੀ ॥ ਕਥਾ
ਸੋਚਿ ਚਾਰੀ ॥ ਤਬੈ ਸਿੱਖ ਧਾਯੋ ॥ ਵਟਾਲੇ ਪੁਜਾਯੋ ॥ ੧੫੯ ॥ ਏਹਾ ਨਕਲੇ ਕਤੇ ਪੁਛ ਕਰ ਨਿਤ ਨਿਦਰ ਹਿਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਜੇ ਆ
ਗਾ ਕਰੀ ਸੋ ਸਭੁ ਦੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੬੦ ॥ ਭਾਗਵਤ ਪੇਥੀ ਸਾਥ ਲੈ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਪਨੁ ਲੇਵੇ ਜਿ
ਤ ਆਸਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਏਹਾ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਤਤਾਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਸਾਥ ਸਿੱਖ ਬੁਝ ਅਨੰਦ ਲੀਨੀ ॥ ਨਿਜ ਪੇਂਡੁ ਬਸ ਗੁਰ ਪੇਅ ਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਯੋ ॥ ੧੬੨ ॥ ਬਹੁ ਆਦਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥ ਦਾਨ ਮਾਨ ਕਰ ਪੁਰਦ ਕੀਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇਤ ਬ
ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਜੀ ਸੁਨੀ ਏਨਿ ਰਧਾਰਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਭਾਗਵਤ ਕੀ ਤੁਮ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਣ ਕਰ ਸੁਖ

ਪਵੇ। ਬਹੁਤੁਲੀਪੀਤ੍ਰਿਤੁਖਕਹੀ। ਪਗਇਦਧਕੋ। ਸੁਆਨੇਦਲਹੀ। **੧੬੪) ਦੋ।** ਭੁਫੇਂਤੁਦਬਿਤਦੂਜਮੇਧਰੀਕਥਾਸੁਖਮਨ। ਧਰ
 ਅਨੇਦਸਤਿਗੁਰਸੁਨੈਭੁੰਤੁਭੁੰਤਕੇਰਮਾਨ। **੧੬੫) ਤੀਨਪਹਰੇਹਟਤਕਥਾਸੰਗਤਸੁਨੈਅਪਰ।** ਭੁੰਤਭੁੰਤਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਕਥਪੀਤ੍ਰਿਤਕ
 ਗੋਬਿਚਾਰ। **੧੬੬) ਦੋ।** ਏਕਦਿਵਸਅਸਕਥਾਉਚਾਰੀ। ਲਖਜੋਜਨਜਮਪੈਂਡਵਿਚਾਰੀ। ਸਨੇਸਨੇਨਰੇਪੈਂਡਕਰੈ। ਏਕਬਰਸ
 ਮਹਿਪਰਉਤਰੈ। **੧੬੭) ਪੰਡਤਜਥਅਸਰਾਹਪ੍ਰਕਾਸਾ।** ਚਰਸਿੱਖਮਿਲਕੀਨਾਬਿਲਾਸਾ। ਭਾਈਉਦ੍ਰਭਾਈਲਾਲਾ। ਭਾ
 ਈਮਈਸ਼ਾਐਰਨਿਹਾਲਾ। **੧੬੮) ਇਨਚਾਰੇਪਰਸਪਰਅਸਕਹਾ।** ਪੰਡਤਰਾਹੁਦੁਰਬਡਕਹਾ। ਭਾਈਉਦ੍ਰਤਬੈਉਚਰਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇਗੁਰਕਰਤਾਰਾ। **੧੬੯) ਚਰਪਹਰਿਮੇਸਭਲੀਘਜਾਵੇ।** ਸਤਿਗੁਰਦਯਾਖੇਦਨਹਿਪਾਵੇ। ਦੋਇਜਾਮਲਾ
 ਲੇਖਉਚਾਰੇ। ਏਕਜਾਮਮਈਆਨਿਰਧਾਰੇ। **੧੭੦) ਦੋ।** ਭਾਈਨਿਹਾਲੇਤਬਕਹਾਜੇਗੁਰੇਹਇਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਏਕਨਿਮਖਲੀ
 ਘਜਾਇਹੈਕਿਤਕਪੈਂਡਏਖਿਅਲਾ। **੧੭੧) ਪ੍ਰਸਪਰਜਥਐਸੇਕਹਾਸਿੱਖਨਆਪਾਬਿਚਾਰਾ।** ਅਤਿਬਿਸਮੇਪੈਂਡਤਕ੍ਰਮੇਸਿੱ
 ਖਨਓਰਨਿਹਾਰਾ। **੧੭੨) ਅਕ੍ਰਿਲਾ।** ਪੁਨਸਤਿਗੁਰਸੈਂਕਹੀਬਾਤਸਭਜਾਇਕੈ। ਮਹਾਂਰਜਾਸਿਖਭਾਖਤਐਸਬਨਾਇਕੈ।
 ਕੈਪੁਰਣਇਹਭੂਠਾਮਿਖਾਸਿਖਗਾਵਹੀ। ਹੋਚਾਰਜਾਮਮਧਾਨਿਮਖਪਾਰਕਿਮਜਾਵਹੀ। **੧੭੩) ਦੋਪਈ।** ਸੀਮੁਖਸੋਗੁ
 ਰਕੀਨਉਚਾਰਾ। ਭਾਈਗੁਰਦਸਕੋਹਨਿਰਧਾਰਾ। ਤਬਭਾਈਗੁਰਆਗਪਾਏ। ਹਾਥਜੇਰਅਸਬਚਨਅਲਾਏ। **੧੭੪) ਤੁ**
 ਨਿਪੀਤ੍ਰਿਤਏਸਤਪੁਰਨਾ। ਜਗਤਲੋਕਤਾਕ੍ਰਤਾਬਿਧਿਨਾਨਾ। ਗੁਰਸਿੱਖਨਪਰਬਲਨਹੀਪਾਵੈ। ਧਰਮਗਾਇਮਨਮੈਭੈਖਾਵੈ
੧੭੫) ਸਰਬਕਲਾਗੁਰਨਾਨਕਕੇਰੀ। ਏਕਰੂਪਾਇਹੋਭੁਦਨਹੋਰੀ। ਗੁਰਨਾਨਕਕੀਸਿੱਖੀਗੁਰੀ। ਮੋਤੇਕਹੀਨਜਾਤਾਬਿਚ
 ਰੀ। **੧੭੬) ਜਿਤੋਨੇਬਲਹੋਵਤਹੈਮਾਹੀ।** ਤਿਤੋਨੇਦੋਕ੍ਰਤਸੰਸਾਰੀ। ਇਨਸਿੱਖਨਮੇਬਲਹੈਐਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਈ
 ਨੇਹੈਜੈਸਾ। **੧੭੭) ਦੋਹਰਾ।** ਜੇਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਨਿਮਖਨਲਾਗੈਜਾਤਾ। ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਜਮਤੇਛੁਟੈਐਸੇਬਚਨਬਿਖਾਤਾ

੧੧੮) ਸਤਿਗੁਰਮਹਿਮਾ ਅਗਮਹੈ ਮੋ ਤੇ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਸੇਸ ਸਹਿ ਸਜਿ ਹਵਾ ਪਰੀ ਨੇ ਤੇ ਨੇਤੁ ਮੁਖ ਗਾਇ। ੧੧੯) ਚੈ। ਅਸ ਕਹਿਉ
 ਈਚਰਨ ਨ ਪਰਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੇ ਅਨੰਦ ਭਰਾ। ਇਹੁ ਨਿਪੰਨਿ ਤਚਿਤ ਕੀ ਨੀ। ਜਗਤ ਪੁਜਗਤ ਮੈ ਨਹੀ ਚੀ ਨੀ। ੧੨੦) ਸਰ
 ਬਚਰਤ ਕੇ ਕਰਨੇ ਹਾਰੇ। ਰੁਸੀ ਕਹਿ ਹੋਂ ਕਥਾ ਉਚਾਰੇ। ਅਸਾ ਬਿਚਾਰਤ ਬਸੀ ਸਨਿ ਵਾਯੋ। ਝਾਹਿ ਝਾਹਿ ਗੁਰ ਸਰਨੀ ਆਯੋ। ੧੨੧
 ਬਰੁ ਅਪਰਾਧ ਮੋ ਹੋਤੇ ਭਯੋ। ਤੂ ਕਰਤ ਤੇ ਹਿ ਕਥਾ ਭਯੋ। ਛਿਮੇ ਭੂਲ ਮਮ ਸਿਖ ਸੁ ਕੀਜੈ। ਸਿਦਕ ਭੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਕੇ ਦੀਜੈ। ੧
 ੨੨) ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਟ ਕਰ ਕੀ ਨ ਨਿਹਾਲਾ। ਸਿਖ ਕੀ ਓਪੰਨਿ ਤਤੁ ਕਾਲਾ। ਦਿਬਾ ਦਿਸਟਿ ਪੰਨਿ ਤਹੁ ਏ ਆਈ। ਏਕ ਨਿਮਖ
 ਜਮ ਰਹੁ ਦਿਖਾਈ। ੧੨੩) ਦੋ। ਤਬੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਾ ਕਰੀ ਕਰੋ ਕਥਾ ਨਿਰਧਾਰਾ। ਲੈ ਆਗਾ ਸੀ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪੰਨਿ ਤਤੁ ਕੀ ਨ ਬਿਚਾਰਾ।
 ੧੨੪) ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਹੋਵਤ ਕਥਾ ਨਿਤੁ ਤਨ ਨਿਰਧਾਰਾ। ਏਕ ਚਿਤ ਸੰਗਤ ਚੁਨੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕਰਤਾਰ। ੧੨੫) ਚੈ। ਜਨਮ
 ਅਸਟ ਮੀਦਿ ਨ ਜਬ ਆਯੋ। ਮੰਗਲ ਦਰਬੁ ਗੁਰੁ ਮੰਗਵਾਯੋ। ਕਥਾ ਭਗਵਤ ਪੁਰੀ ਭਈ। ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲਈ।
 ੧੨੬) ਪੰਨਿ ਤਤੁ ਗਕਥਾ ਕਾਪਯੋ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਦਰਬ ਝਯੋ। ਸੰਗਤ ਭੇਟ ਪਰੀ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ। ਅਨੰਦ ਹੋਵਤ ਅ
 ਨਿਕ ਬਿਧਾਨਾ। ੧੨੭) ਭੇਟ ਚੜੀ ਤਬ ਹੀ ਬਹੁ ਅਨਗਨਾ। ਪੁਕਾਰੈ ਤਕਥਾ ਹਿ ਬਹੁ ਮਨਾ। ਪੁਨ ਪੰਨਿ ਤਤੁ ਦਿਦਾ ਗੁਰ ਕੀ
 ਨੇ। ਸਿਖੀ ਦਾਨ ਤਿਸੀ ਕੇ ਦੀਨੈ। ੧੨੮) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਚਰਤ ਅਪਾਰਾ। ਨੇਤੁ ਨੇਤੁ ਮੁਖ ਚਾਰ ਉਚਾਰਾ। ਤੁਛ ਜੀਵ ਮਮ ਕੈਸ
 ਉਚਾਰੇ। ਛਿਮੇ ਭੂਲ ਮਮ ਦਾਸ ਬਿਚਾਰੇ। ੧੨੯) ਦੋ। ਅਬੈ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ। ਪੜੈ ਚੁਨੈ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਰੋ ਹੋਇ ਸੁਧ ਜਿ ਮੰਗਿ ਗਾ। ੧੩੦) ਅਗੇ ਅਹ ਗਥੋ ਹੋਇ ਗੀ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਰਮਦਾਸ। ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਅੰਤ ਪਿਖ ਭੇਜ ਸਿਖ ਭੁ
 ਰਪਾਸ। ੧੩੧) ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਚਾਰਾਸਾਖੀ ਆਸੀ ਪੂਰਨ ਪੰਚ ਦਸ ਮੋਧੀ ਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤ ਸੁਰਮ
 ਸਤਾ। ੧੩੨) ਅਛ ਗੁ। ਚੈ। ਚੁਨੈ ਸੰਤ ਅਬ ਕਥਾ ਉਚਾਰੇ। ਰੁਮੋ ਚਿਤ ਕੇ ਭਰਮ ਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿਗੁਵਿੰਦ ਕੇ ਚਰਤ ਬਿਅੰਤਾ।

१॥ ਲਜਜਾ ਸੁਨ ਪਾਵਤ ਅੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਣਿ ਦੁਪੁਨ ਚਰਤ ਮੁਹਣੇ ॥ ਦੇਇ ਮਾਸ ਗੁਰਾਇ ਹਾਂ ਬਿਤਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕਥਾ ਪ੍ਰਕ
 ਸੋ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਸੁਸਿੱਖਨ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਅਸੁ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਕੋ ਦਿਨਾ ॥ ਦਰਸ ਦੀ ਚਿਤਿ ਨ ਕੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਚ
 ਰਨ ਗੁਰ ਪਰਿਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਰ ਅਨੰਦ ਭਵਿਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਹੁਬ ਚਨ ਗੁਣੀ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਗੁ
 ਰਨ ਨ ਕਬ ਚ ਪੁਰੇ ਭਏ ॥ ਛਠ ਮਗੁ ਰੁਨੇ ਤੀ ਦ੍ਰਿਸਟਏ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਚ ਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਰੂਪ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿਗੁਣਿ
 ਦਬੁਲਾਇ ਗੁਰ ਨਿਜ ਸੁਤ ਬਾਂਹ ਫਰਾਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅੰਤਰੁ ਏ ਅੰਧ ਚਨ ਮੁਖ ਭਾਖਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਹਰਖ ਪਰਨਿ
 ਜਤਿ ਧਾਰੀ ਚਿਤ ਰਾਖਾ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਤਬ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਗੁੰਤ ਗੁੰਤ ਤਿਨ ਕਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਹਰਿਗੁਣਿ ਦਗੁਰ ਪਰਿ
 ਤੁਮ ਜਾਵੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰਸੀਸ ਨਿਵਾਵੇ ॥ ੭ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿ ਅੰਤ ਸਮਾ ਮਮ ਅਯੋ ॥ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਵਦ ਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਸਵੇ
 ਪਤੀ ਕਰੀਸ ਹਾਇ ॥ ਗਜਗ੍ਰਹ ਤੇ ਤੁਮ ਲੀਨ ਛੁਡਾਇ ॥ ੮ ॥ ਭੈ ਸੇ ਅੰਤ ਸਮਾ ਮਮ ਜਾਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਅ
 ਸਾ ਬਿਨਤੀ ਕਹਿ ਸਿੱਖ ਪਠਾਏ ॥ ਹਰਗੁਣਿ ਦੁਪੁਰ ਸੋਚ ਲਾਏ ॥ ੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਜਾਈ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਬਹੁ ਬਿ
 ਨਤਿ ਸੁਨਈ ॥ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਜਾਨ ਗਏ ਸੁਰ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਭਾ ਸਿੱਖ ਨ ਕੋ ਬੋਲ ਕਰ ਅਰੁਣੀ
 ਗੁਰ ਦਾਸਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਧਾਦ ਕੀ ਧਾਸੀ ਮੁਖ ਕੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਜ ਪੈਤਰਤ ਮੰਗਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਗਰ
 ਲੋਕ ਸੁਨ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤ ਪ੍ਰਿਯਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਗਰ ਲੋਗ ਤਜ ਕੈ ਸਭ ਕਾਜਾ ॥ ਆਕਹਿ ਬਿਨੀ ਗਾਰੀ ਬਨਿਵਾਜਾ ॥ ਹ
 ਮਭੀ ਤੁਮ ਰੋਗਾ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਜਨ ਮਸਫਲ ਕਰ ਬਹੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਮ ਤਟ ਮੁਖ ਤੁਮ ਬਿਨ ਦੁਖ ਹੋਈ ॥ ਕਰਹੈ ਖੇਦ ਦੁ
 ਸਟੈ ਹੋ ਜੇਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਨਗਰ ਲੋਕ ਕੋ ਪੀਰਧਾਰਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਰਹੋ ਪਾਸੇ ਵਾਸਿਖ ਕੋਰਾ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਹਿ
 ਦਮਾਹਿ ਦ੍ਰਿੜਧਰੇ ॥ ਭਾਈ ਨਿਹਾਨੁ ਤਬੈ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੋ ਅੰਧ ਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਨਗਰ ਲੋਗ ਕੀ ਰਛਾ ਕਰੇ ॥ ਏ

ਹਰਿਹਰ ਰਖ ਮਨ ਪਰੋ ਕਛੁ ਸੈਨਾ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਰਾਈ ਆਗਿਆ ਪਰੋ ਕਰੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲੁ ਸੋ ਪਿਓ ਨਗ
 ਰ ਸੈਨ ਦੈ ਸਾਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਪਿਸ਼ਾਨ ਕੀ ਓਐ ਰਚੋ ਨਤੁ ਮਗਾਥਾ ॥ ੧੭ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਕੋ ਸੰਗ ਲੈ ਸਾਥ ਸੁਰ ਅਨੁਪਾਰਾ ਹੈ
 ਵਰਸਾ ਤਿਹੁ ਰਭੁ ਏਕੋ ਕਵਸ ਕੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚਲੇ ਚਲ ਨਗਰ ਕੋ ਨੈਨਾ ਚਿਦਰਮ ਨੇ ਚਤੁਰੀ ਬੈਨਾ ਭਵਨੀ ਬਾਹਨ ਕਿਧੋ
 ਧਯੋ ਭੁਫੰਗ ਤੀਰ ਮਾਨੋ ਲਖ ਪਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਕਿਧੋ ਅੰਜਨੀ ਪੁਤ ਚਲੇ ਪੈ ਸਜੀਵ ਨਹੇਤ ਸਿਤਾ ਬਧੋ ਪੈ ਕਿਧੋ ਗਰਭ ਏਕਿ
 ਓਥ ਲਵਨਾ ਅਸਛ ਬਹੈ ਦਿਖਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰੂਪ ਦੇਖ ਸੁਭੋ ਪੈ ਪੰਥੀ ਲੋਠ ਜੇ ਉਗਰ ਜੇ ਪੈ ਨਾਮ ਦੇਵ
 ਕਿਦਿ ਹਰੇ ਆਏ ਭਗਤ ਜਾਨ ਤਿਹ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਉਤਰਤੁ ਰੰਗ ਤੇ ਕੀਨ ਪ੍ਰਨਾਮਾ ਦਸ ਕਵੀ ਕਰ ਪੁਰਣ ਕਾਮਾ ਪੁਨ
 ਪੁਰ ਚਲੇ ਭੁਰਤ ਤ੍ਰਿਹਿ ਧਾਈ ਰਮਦਾਸ ਓਰ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਦੇਹ ਗਾਏ ਪੰਥ ਬਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਲੇ ਚਪ੍ਰਤਾ ਕਾਲਾ
 ਨੀਮੀ ਥਿਤ ਰਮਦਾਸ ਮੇਧ ਹੁਚੇ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਪੰਥ ਕਥਾ ਜੇ ਕਵਹੈ ਬਢੈ ਗ੍ਰੰਥ ਅਨੁਪਾਰਾ ਤਾ ਤੇ ਕਹੀ ਸੋ ਕੋਚ ਸੋ ਚੁਨੇ
 ਸੰਤ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਇਮ ਭੁਨ ਪਾਏ ਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੈ ਆਏ ਉਠਾ ਹਰਖ ਧਰ ਹਰਖ ਨਮਾਵੈ ਚਲ
 ਲੇਨ ਗੁਰ ਚਲੇ ਨਜਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਹਰਖ ਸੁਖ ਦਥੀ ਚਉਲੀ ਨਾ ਰਹੈ ਬੈਠ ਕਛੁ ਦਿਸਟ ਨਚੀ ਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਤ ਛਿਨ
 ਤਹ ਆਏ ਬੁਢੇ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਦਿਖਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਮੁਢਾ ਜਾਨਾ ਚਰਨ ਗਹੇਤ ਬਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ਇਕ ਰੂਪ ਧਰ
 ਚਰਨ ਗਾਏ ਦੁਤੀ ਰੂਪ ਤਿਹ ਰਿਦ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਹਰਖ ਤਜਗਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਤਬ ਲਾਗਾ ਪ
 ਰਸ ਪਰ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨ ਕੀਨੀ ਚਰਚਾ ਕਰਤ ਸੁ ਅਨੰਦ ਲੀਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇਹ ਗਾਏ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਸਾਥ ਲੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹਾ
 ਏ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਜੇਵਾ ਕਰੀ ਮਨ ਮੇ ਹਰ ਭੁਨ ਮਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਚਰਨੀ ਲਗੀ ਬੁਢੇ ਕੇ ਤਬ ਆਇ ਕੁਸਲ ਅਨੰ
 ਦ ਤਿਹ ਪੁਛ ਕੋ ਬੈਠੇ ਆਇ ਸਪਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਅਗਿਨਾ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕੇ ਚਰਨ ਸਿਖ ਸੁਭੀ ਪਰੋ ਸੁਭਨ ਨਾ ਦਰਧਾਰ

ਮਾਨਸਰੁ ਕਾ ਕਰੈ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਹਰਖ ਐਸਾ ਚਿਤ ਪਾਏ॥ ਹਿਦ ਪਾਨਿ ਉਬੈ ਸੈ ਦੇਖ ਸਸੀ ਨਿਜ ਪਾਏ॥ ੩੧॥ ਚੌ॥ ਹਰਿਗੁਣਿ ਦ
 ਸਿਉ ਚਰਚਾ ਕੀਨੀ॥ ਗੁੰਤ ਗੁੰਤ ਮਨ ਅਨੰਦ ਲੀਨੀ॥ ਅਨਕੁ ਗੁੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਏ॥ ਗਨੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਅਧਕ ਮਨ ਲਾਏ॥ ੩੨॥ ਸਭ
 ਸਿਖ ਨ ਕੋ ਡੇਰਾ ਦੀਨੇ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦੁ ਮਹਿ ਸੋਭ ਨ ਵੀਨੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਨਿਜ ਪਾਸ ਰਹਾਏ॥ ਵਰਸ ਕਰੈ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ॥ ੩੩॥
 ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਤਬੋ ਜਨ ਕੀਨਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਹਰਖ ਚੁਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਜਨ ਬਹੁਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਸੀਖੁ ਭੁਖਿ ਮੋਹੁ ਰਕ
 ਰਤਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਤਬ ਸਿਖ ਨ ਕੋ ਭੋਜਨ ਦੀਨੇ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਇਛੁ ਤੈਸ ਤਿਹ ਲੀਨੇ॥ ਸਭੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੁਇ ਡੇਰ ਸਿਧਾਏ॥ ਧਰ ਆਗਿ
 ਆਗੁਰ ਕੀ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੩੫॥ ਚੌ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਨਿਕਟ ਬਹੁ ਮੈਨ ਗੁਰ ਕੀਨਾ॥ ਜਾਮੈ ਕਨਿ ਸਜ ਬਗਾਈ ਗੁਰ ਸਭ ਮਨ
 ਮੈ ਚੀਨਾ॥ ੩੬॥ ਬਚਨ ਤਬੈ ਗੁਰ ਅਸ ਕੀ ਅਹੇਸਾਹਿ ਬਮਹਾਰਾ ਜਾਮਾ ਸਿਖਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਮ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜਾ॥ ੩੭॥ ਚੁ
 ਲਨ ਛੇਦਾ॥ ਬੁਲੇ ਧਾਰੁ ਲਾਸ ਬਿਲਾਸੇ ਤੀਸਾਹਿ ਬਬੁਢ ਬਡੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਜੀ॥ ਤੁਮ ਬਡੇ ਰਨ ਧੀਰ ਅਧੀਰ ਨਿਜ ਅਰ ਕਰੇ ਲੇ
 ਹੁ ਪਿਤ ਬੈਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਜੀ॥ ਤੁਮੈ ਤਤ ਕਤਾ ਤਤ ਬਿਖਾਤ ਜਗਹ ਇਗਲੇ ਹਿਸ ਬੈਰ ਅਰਧਾਇ ਕੈ ਜੀ॥ ਤਿਸੈ ਸਿਖ ਬਲਵਾ
 ਨ ਜਹਾਨ ਪਰ ਬਲ ਧਰੈ ਪਾਇ ਹੈਰਾਨ ਸਿਰੁ ਲਾਇ ਕੈ ਜੀ॥ ੩੮॥ ਚੌ॥ ਆਦਨ ਰਾਇ ਦੁਰੁ ਪਤੁ ਮਾਰਾ॥ ਕਰੇ ਚਰਿਤ ਤੁਮ ਅਨਕ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰਾ॥ ਮਾਨੁਖ ਸੁੰਗ ਤੇ ਹਿ ਅਬ ਭਯੋ॥ ਗੋਦਿ ਜਰ ਛਾਹਿ ਤੁਭੁ ਵਲੋ॥ ੩੯॥ ਅਸ ਕਹਤੁ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨ ਪਰਿਯੋ॥ ਕਰੇ ਰੋਛੁ
 ਹਿ ਬਚ ਮੁਖ ਰਿਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਉਪਮ ਕਰਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਕੀ ਮਨੁ ਲਾਈ॥ ੪੦॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਬੁਢੇ ਗੋਹੇ॥ ਮੈ ਹੋ ਦ
 ਸ ਬਚਨ ਗੁਰੁ ਕਹੇ॥ ਜੇ ਮਮ ਸੇਵਕ ਹੋ ਸੋ ਕਰੋ॥ ਜੇ ਆਗਿ ਮਾਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਰਹੈ॥ ੪੧॥ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਐਸ ਉਚਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਮਮ ਸੁਤ ਬਾਂਹ ਗੋਹੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੁ ਤਬੈ ਬੁਲਾਏ॥ ੪੨॥ ਚੌ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੁ ਕਹਾ ਬਗਾਹਿ
 ਸੰਪਗੁ ਰੁਕੇ ਦੀਨਾ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਕਰ ਪਕੜ ਕੈ ਸੀਸ ਧਾਰ ਨਿਜ ਲੀਨਾ॥ ੪੩॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਦਿ ਲੋਕਿ ਪਕਰਤ ਜਗ

ਮੇਰੀ ਤੇ ਸਾਕ੍ਰਿਪਾਇ ਸਪਰਕ ਰੋਸਾ ਹਿਬਤੁ ਤੇਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਚੋਇ ਹਾਥਿ ਧਿਰ ਰਚਾ ਭਈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਗਾਮਕ ਬੇਸਰਬਾ ਬਿਜਥਾ
 ਗਾਤ ਬਲੋ ਜਾਮਏ ਕਨਿ ਸਰਹੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਗੁਰ ਸੇ ਕਹੀ ॥ ੪੫ ॥ ਅਬ ਤਿਸਰੀ ਮੇਰੀ ਪੁਰਜਾਨੇ ॥ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਅਏ ਮਨ ਮਨੇ ॥ ਅਸਕ
 ਹੁਭੇ ਕੀਰਤਿ ਸਨਾਨਾ ॥ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਤਬ ਮੋਜਨ ਠਾਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰਾਇ ਸਨਾਨ ਬੈਠ ਤਬ ਗਏ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਅਸਨ ਦੁਹੀ ਅਨ ਕਏ ॥ ਜਪ
 ਜੀਪੜਨ ਲਗੇ ਮਨੁ ਲਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਈ ॥ ੪੭ ॥ ਜਪ ਜੀਭੇ ਗਜ ਬੈਤਿ ਨ ਪਏ ॥ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਤਬ ਦਰਸਾਇ ਪਾਏ
 ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਅਸਬਚਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪਰਮ ਧਾਮ ਚਾਲੇ ਸੁਖ ਪਈ ॥ ੪੮ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਹਰਖ ਸੀ ਪ੍ਰਥਮ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਚਰਨ
 ਬੰਦ ਗੁਰ ਛਠ ਮਕੋਤ ਤਛਿਨ ਤਿਸਰੀ ਚੀਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਕੁਸਾਨੁ ਰਾਸਨ ਕੀਰਤਿ ਵਮਦੁ ਅਰੋਸਾ ਧਾ ॥ ਦਸ ਮਦੁ ਅਰ ਪ੍ਰਣਾ ਚਲੇ
 ਪਰਮ ਧਾਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਪ੍ਰਣ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਅਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿਗੁਰੂ ਦਿਗੁਰ ਤਬ ਇਹ ਕੀਨੇ
 ਰਾਗੀ ਬੋਲਾਨਿ ਕਟ ਤਬ ਲੀਨੇ ॥ ੫੧ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸਬਦੁ ਮਗਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਵਾਰ ਅਸਾ ਕੀਲਾਵੇ ॥ ਗਾਵਤ ਮਾਰੂ ਸਬਦੁ ਅ
 ਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਾ ਕੀਚਾਲੀ ਧਾਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਤਬ ਲੋਚਨਿ ਘੋਰੁ ਨ ਅਰਧਾਈ ॥ ਭ੍ਰੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅੰਧੇ ਗਬਿਹਾਈ ॥ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਅਗੀਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁੰਤ ਗੁੰਤ ਤਬ ਦਰਬਾਲਿ ਪਾਏ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿਬਨ ਤਿਸਰੀ ਗੁਰ ਕਰਵਾਈ ॥ ਜਰੀ ਬਾਦਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧ ਲਾਈ ॥
 ਰਾਗੀ ਭੋਗ ਸਬਦ ਕਾ ਪਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤਿਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਅਲਾਏ ॥ ੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਾਰੂ ਰੂਪ ਦੇਵਾਰੋ ਅਬ ਗਾਵੇ ਸੁਰਉਚਾ ॥ ਸਿੱਖ
 ਸੰਗ ਤਾਏ ਪਨੇ ਭਈ ਭੀਰਤ ਹਮੁਚਾ ॥ ੫੫ ॥ ਇਕ ਚਰ ਸੀ ਗੁਰ ਲਗੇ ਦੂਜੇ ਭਾਨੁ ਸਾਥਾ ॥ ਭਈ ਗੁਰ ਦਾਸ ਅਜਿਤਾ ਦੇ ਦੁਤੀਓ
 ਰਗ ਹਰਾਬਾ ॥ ੫੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਚਾਰੇ ਲੀਨ ਬਿਵਾਨ ਉਠਾਈ ॥ ਦੇਵਾਂ ਗਨ ਸਭ ਦੇਖਨ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰਗ ਫੂਲ ਸਭ ਦੇਵਨ ਰੂਪੇ ॥
 ਬਾਜ ਬਜਾਏ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ੫੭ ॥ ਚੌਕੀ ਹੋਵ ਤਸਬਦ ਬੀਤਾ ॥ ਕਿਉ ਨ ਹੋਹਿ ਜਹੁ ਗੁਰ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਅਤਰ ਗੁਲਾਬ ਸੁਛਿ
 ਰਕਾ ਬਿਵਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਵਿਰਾਗੇ ਮਾਨਾ ॥ ੫੮ ॥ ਧਨ ਅਰਧਾ ਮਕੀ ਪੀਤ ਵਿਸਾਗੀ ॥ ਚਿਖਾ ਚਰਮ ਰਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗੀ ॥ ਭਈ

ਅਜਿਤਾਇਹਚਰਿਤਾਦਿਖਨਾ ਸਭਕੇਸੀਸਫੁੜਾਦਿਸਟਨਾ॥ ੫੯॥ ਚੰਦਨਭਰਬਹੁਤਤਬਲਿਖਾਏ॥ ਰਚੀਚਿਖਾਬਨੂਉਚਸੁਹਾਏ
 ਮੰਦ੍ਰਮੇਤਬਚਿਖਾਬਨਈ॥ ਮਿਤਕਕ੍ਰਿਆਸਭਹੀਕਰਵਾਈ॥ ੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਿਖਾਉਪਰਜਬਹੀਧਰੀਸਾਹਿਬਬੁਢੇਦੇਹਾ॥ ਰ
 ਰਿਗੁਵਿਦਗੁਰਨੈਨਤੇਚਲਿਯੋਨੀਰਅਤਨੇਹਾ॥ ੬੧॥ ਸਾਹਬਭਾਨੁਨੈਨਤੇਚਲਿਯੋਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਹਾ॥ ਸਾਹਿਬਭਨੇਸੀਗੁਰੁਤਬੈਲਗਾ
 ਯੇਦਹਾ॥ ੬੨॥ ਚੌ॥ ਹਰਿਗੁਵਿਦਗੁਰਲਾਇਦੀਵਨਾ॥ ਬੈਠਤਭੁਏਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ ਕਪਾਲਕ੍ਰਿਆਕਰਭਾਨਾਅਯੋ॥ ਲੇਹੁ
 ਰਸਾਥਾਇਸਨਨਕਰਾਯੋ॥ ੬੩॥ ਦੋ॥ ਕੀਰਤਸੋਹਿਲਾਤਬਪਜ਼ਿਯੋਇਕਸਿਖਪ੍ਰੇਮਲਗਾਇ॥ ਕਰਅਰਦਾਸਬੈਠਤਭੁਯੋਸ
 ਤਿਗੁਰਅਗਾਧਾਈ॥ ੬੪॥ ਚੌ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤਾਇਨਿਜੇਰੇਅਏ॥ ਸੀਗਤਸਿੱਖਾਵਿਦਾਕਰਵਾਏ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨਾਸਭਪ੍ਰ
 ਵਹਾ॥ ਦੀਨਾਨਾਥਗੁਰੁਕਰਤਾਰਾ॥ ੬੫॥ ਭੁਈਅਜਿਤਾਹੁਇਸਭਅਗੇ॥ ਹਾਥਜੇਰਬਚਕਹਅਨੁਰਾਗੇ॥ ਮਹਾਂਰਾਜਚਲਸ
 ਥਾਬਿਵਨਾ॥ ਸੀਸਛੜਸਭਕੇਅਨੁਮਾਨਾ॥ ੬੬॥ ਆਵਤਦੇਖਿਯੋਆਪਕੇਸੀਸਾ॥ ਕਿਆਇਹਚਰਤਭੁਯੋਬੁਧਈਸਾ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਖਖਸੈਗੁਰਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਜਾਵਤਸਭਮਨਮਰਨਨਿਹਾਰੇ॥ ੬੭॥ ਦੋ॥ ਆਵਤਚਿਤਾਧਾਮਕੀਦਾਰਾਚੁਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਾ॥
 ਇਹਕਾਰਨਨਹਛੜਾਸਿਗਵਿਰਲਾਜਗਾਰਿਖਜੀਤਾ॥ ੬੮॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨੇਸੈਤਬੈਦੀਨਧੀਰਕਹਬਾਤਾ॥ ਅਸਾਥਿਰਜਗ
 ਕਹੈਨਹੀਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਾਬਿਖਾਤਾ॥ ੬੯॥ ਚੌ॥ ਤਾਂਕੀਚਿਤਸਦਾਮਨਕਰੀਐ॥ ਅਨੋਹਨੀਹੁਇਸੁਚਿਤਾਬਿਚਰੀਐ॥ ਜਗ
 ਮੇਰੀਤਚਲਤਾਇਹਅਈ॥ ਕਰਕਾਰਜਸਭਕੁਚਕਰਾਈ॥ ੭੦॥ ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜਸੁਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਗਾਵਤਨਗਨਿਜਬੰਧਕ
 ਦਾਹੀ॥ ਤੰਤੋਚਿਤਚਿਤਾਨਹਧਾਰੇ॥ ਨਿਜਪਿਤਜਸੁਜਗਪ੍ਰਗਟਾਬਿਚਾਰੇ॥ ੭੧॥ ਕਰਉਪਦੇਸਾਗਿਆਨਗੁਰਦੀਨੇ॥ ਸਾਹਿ
 ਬਭਾਨੇਦ੍ਰਿੜਤਕੀਨੇ॥ ਔਰਪ੍ਰਸੰਗਕਹਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਗੁਰੁਸੁਨਾਏਤਾਂਹਿਸੁਧਾਰਾ॥ ੭੨॥ ਸਿੱਖਸੰਗਤਿਦੂਰਚਲਿਆ
 ਵੈ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨੇਕੇਸੁਬਲਾਵੈ॥ ਸਾਰੇਦਿਨਸਬਰਤਹੀਰਾਖਿਯੋ॥ ਪਰੀਰੈਨਸੀਗੁਰਅਸਭਾਖਿਯੋ॥ ੭੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਲਾਂ

ਗਰੀਗੁਰਤਬੋਲਕੋਸੀਪੁਖਅਸਫੁਰਮਾਇ। ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪਰਤਾਛਿਨਕੋਰਕਛੂਦੇਰਨਹਿਲਾਇ॥੧੪॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪਰ
ਜਬਹੀਕੁਮੋਸਤੁਕੋਦੀਨਵਰਤਾਇ। ਸਾਹਿਬਭੁਨੇਸਿਉਗੁਰੁਆਪਛਕਿਯੋਸੁਖਪਾਇ॥੧੫॥ ਚੌ॥ ਏਹਬਿਧਸਭਹਨਧੀਰਧ
ਰਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਮਨਅਨੰਦਪਾਈ॥ ਕੀਰਤਨੋਤਅਖੰਡਤਤਹਾਂ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਾਇਸਾਬਿਤੋਹੇਜਹਾਂ॥੧੬॥ ਜਬੋਚੋਬੇਕਾਦਿਵ
ਸਲਖਾਏ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਕਿਰਿਆਕਰਿਛੁਲਚੁਨਵਾਏ॥ ਸਾਬਸਿੰਧੀਗਾਪਠਦੀਨੇ॥ ਅਨਗਨਦਰਬਸਾਥਤਿਹਦੀਨੇ॥੧੭॥ ਪ
ਰਚਉਦੀਕਰਨਸਿੰਧਬਹੁਆਵੈ॥ ਨਿਤਨੂਤਨਕਛੂਵਰਨਪਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਗ੍ਰੰਥਕਾਪਠਕਰਾਯੋ॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਕਰਤਸੁਖਪ
ਯੋ॥੧੮॥ ਚੌ॥ ਏਹਬਿਧਭੁਏਬਿਤੀਤਤਬਕਿਤਕਾਦਿਵਸਸੁਖਪਾਇ॥ ਤਿਰਟੇਕਾਦਿਨਅਯੋਸ੍ਰੀਗੁਰਅਸਫੁਰਮਾਇ॥੧੯॥
ਸਿੰਧਸੰਗਤਅਈਘਨੀਸ੍ਰੀਗੁਰਲਾਇਦਿਵਾਨਾ॥ ਦੇਵਜੱਛਕਿਨਰਸੰਭੋਦੇਖਤਚੜ੍ਹੇਬਿਟਨ॥੨੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿਦ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਫੁਰਮਾਯੋ॥ ਭਾਈਭੋਗਰੀਬਕਾਪਾਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗੁਰਤਬਾਇਹਕੀਨੀ॥ ਸਾਹਿਬਭੁਨੇਕੋਪਗਦੀਨੀ॥੨੧॥ ਸਾਹਿਬਭੁ
ਫੇਗਦੀਭਾਗੀ॥ ਬੈਠਾਯੋਤਿਹਪਰਸੁਖਧਾਰੀ॥ ਤਬੈਰਬਾਬੀਅਨੰਦਗਾਯੋ॥ ਛੁਲਨਸੁਰਤਬਦੇਵਨਲਾਯੋ॥੨੨॥ ਅੰਧਅਕਾ
ਸਬਜਾਏਬਾਜੇ॥ ਫੁਰਤਛੁਲਸੁਅੰਜਲਸਾਜੇ॥ ਏਹਬਿਧਿਭੁਯੋਸੁਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ ਦੀਯੋਦਨਅਨਗਨਤਅਪਾਰਾ॥੨੩॥ ਸਿ
ਖਸੰਗਤਸਭਹੀਚਲਾਯੋ॥ ਸਾਹਿਬਭੁਨੇਕੋਸਿਰਨਿਆਵੈ॥ ਏਹਬਿਧਿਹਰਿਗੁਰਦਿਦਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਤਕਕਰਤਅਨਕਰਸ
ਰੂਰਾ॥੨੪॥ ਚੌ॥ ਏਕਾਦਿਵਸਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸਸਤਨਕਮਰਛਕਾਇ॥ ਬਹੁਤਖੁਸੀਧਰਸ੍ਰੀਗੁਰੁਬੈਠੇਮਨਹਰਖਾਇ॥੨੫॥ ਏਕ
ਮਾਈਆਈਤਬੈਅਤਸੈਹੋਇਬਿਮਾਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਤੀਕਰੀਪਰਭੋਟਸੁਖਮਾਨਾ॥੨੬॥ ਚੌ॥ ਜੇਰਕੋਹਾਬਕਰੀਬਿਨ
ਤੀਪੁਰੁਪੋਟੀਬਸੈਮਏਮੈਸੁਖਦਾਈ॥ ਜੱਟੀਚੁਜਾਤਸਿਧੂਹਮੋਰੇਕਲਦੇਸਹੈਨਾ॥ ਮਕਿਵੈਦੁਖਜਾਈ॥ ਉਪਮਾਬਹੁਤੇਰਸੁਨੀ
ਪੁਰਜੀ॥ ਏਹਕਾਰਨਤੇਤੁਮਰੋਪਹਿਆਈ॥ ਦੀਨਦਪਾਲਨਿਹਾਲਕੋਰੇਮੁਹਿਅਸਾਹੂਵੈਤਕੀਅਸਪੁਜਾਈ॥੨੭॥ ਚੌ॥ ਮਹਾਂ

ਰਾਜਮੇਰੇਸੁਤਨਹੀ। ਧੁੰਛੁਆਈਤੁਮਪਾਹੀ। ਮੇਰੀਚਿਤਵਨਪ੍ਰਤੀਹੋਰੇ। ਏਛੁਪੁਰਸੁਤਕੀਮਮਕੋਰੇ। ੮੮। ਦੀਨਨਾਥਕਹਾਮੁ
 ਸਕਾਏ। ਤੁਮਰੇਮਸਤਕਸੁਤਨਦਿਖਾਏ। ਧੰਧੁਨਬਿਮਨੁਏਵਹੁਮਾਈ। ਗੁਰਦਾਸਭਾਈਪੈਸੋਚਲਿਆਈ। ੮੯। ਭਾਈਪੁਛਯੋ
 ਤੁਮਕਿਉਚਿਤਾ। ਭਾਈਬਿਮਨਕਹੁਸਭਾਬ੍ਰਿਤਤਾ। ਮਾਈਕਹਾਪ੍ਰਭੂਰਮਾਯੋ। ਤੁਮਰੇਮਸਤਕਸੁਤਨਲਿਖਾਯੋ। ੯੦। ਸੰਤ
 ਸਰਲਾਚਿਤਜਗਤਹਿਤੁਪਰਉਪਕਾਰਸੁਪ੍ਰੀਤਾ। ਦੀਨਦੇਖਤਿਹਮਨਵਫਯੋਕਯੋਬਚਨਤਬਨੀਤਾ। ੯੧। ਸੰਤਨਕੀਏ
 ਹਰੀਤਜੁਹਾਈ। ਜਿਉਤਿਉਪਰਉਪਕਾਰਕਰਾਈ। ਦੀਨਨਹਿਤਨਿਜਤਨਪਰਹਰੈ। ਪਰਉਪਕਾਰਸਦਾਵਹੁਕਰੈ। ੯੨।
 ਤਬਭਾਈਅਸਥਾਤਜਿਖਾਈ। ਬਿਨਤਕੋਰੀਗੁਰਪਹਿਜਾਈ। ਪੁਰਦਰਗਾਹਕਲਮਤੁਮਹਾਥਾ। ਸੋਤੁਮਾਏਹਾਪਰਵ
 ਰਨਥਾ। ੯੩। ਅਸਸਿਖਾਸੁਨਦੇਸਾਮਾਈ। ਤਤਛਿਨਸੀਗੁਰਪਹਿਚਲਿਆਈ। ਜਿਮਸਿਖਾਭਾਈਜੀਦੀਨੀ। ਸੋ
 ਸਭਅਰਜਗੁਰਪਹਿਕੀਨੀ। ੯੪। ਅਬਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪ੍ਰਭਲਿਖੋਕਲਮਤੁਮਾਰੇਹਾਥਾ। ਸੁਕੋਤੇਹਰਿਆਕੋਰੇਮੇਰੇਮਾਥ
 ਅਨਾਥਾ। ੯੫। ਬਹੁਪ੍ਰਸੰਨਸਤਿਗੁਰਭਏਤਿਹੋਕੇਧੀਰਧਰਾਈ। ਸਾਹਿਬਭੁਨੇਪਾਸਤਬਚਲਤਭਏਸੁਖਪਾਈ। ੯੬।
 ਦੀਨਨਾਥਕੋਦੇਖਉਠੇਸਥਾ। ਕਰੋਸੋਕਰਗਾਹਿਥੈਠਗਏਤਬਾ। ਚਰਚਕੀਨੀਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਪੁਨਆਏਨਿਜਰੂਰਮਝਾ
 ਰਾ। ੯੭। ਪਰੀਰੈਨਗੁਬਜਤਬਕਾਣੀ। ਨਿਸਚਰਜੀਵਫਿਰਤਦਿਨਟਾਲੀ। ਬਿਤੀਰੈਨਤਬਭੁਨਚੜਾਯੋ। ਭਾਗਉਲੂ
 ਕਅੰਧੇਗਬਿਹਾਯੋ। ੯੮। ਏਕਜਮਜਬਹੀਦਿਨਰਹਾ। ਨਿਜਸੁਰਨਸੋਸਤਿਗੁਰਕਹਾ। ਸਸਕੁਬਾਂਧਹੁਇਚਲੇਸਵਰਾ
 ਪੇਲੈਬਨਮੇਜਾਇਸਿਕਾਰਾ। ੯੯। ਨਿਜਸਸਕਨਸੋਕਮਰਛਕਾਈ। ਭਏਸਵਰਪ੍ਰਭੂਹਰਖਾਈ। ਸਭੈਸੁਰਭਏਸੰਗ
 ਅਪਾਰਾ। ਚੀਤੇਸੁਅਨਸੰਗਬਹੁਧਾਰਾ। ੧੦੦। ਤਬਮਾਈਬੋਲਤਭਏਸੀਗੁਰਜਨਮੁਖਆਈ। ਮਹਾਂਰਾਜਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕੋਰੇਮੇਰੇਸੁਤਪ੍ਰਗਟਾਈ। ੧੦੧। ਸੀਮੁਖਤਬਐਸੇਕਹਾਤੁਮਰੇਸੁਤਨਹਿਲੇਖਾ। ਤਬਮਾਈਐਸੇਕਹਾਅਬਤੁਮਲਿਖੋ

ਅਲੇਖਾ) ੧੦੩) **ਸ੍ਰੇਯਾ** ਦੀ ਨਪਛਾਨ ਨਿਧਨ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਸਕਾਇ ਕਹੋ ਮੁਰਿ ਮੁਤਾਵੈ ਦੇਸਾਂ ਕਹੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਿ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੁਲਿਖਾਇ
 ਮੈ ਦੁਖ ਜਾਵੈ ਕਾਗਦ ਕਲਮ ਲਈ ਗੁਰਹ ਥਲ ਗੋਲਿ ਖਏ ਕਹੈ ਪਾਵ ਉਠਾਵੈ ਏਕ ਤੇ ਸਪਤ ਰੁਏ ਤਬ ਹੀ ਗੁਰ ਅੰਸ ਕਹੋ ਮੁਤਾ
 ਤੁਮ ਆਵੈ) ੧੦੪) **ਚੋਪਈ** ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਜਾ ਉਨਿ ਜਾ ਲੋ ਸਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰੈ ਕੁਲ ਪਾਲੇ ਅਗਮ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਕੀ ਬਾਤਾ
 ਉਤਨ ਹਿਏ ਕਦੇ ਮੁਤਾਤਾ) ੧੦੫) ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮੁਆਨੀ ਦਯਾ ਕਹੋ ਦੇਸਾਂ ਗੁਰ ਕੇ ਧੀ ਨ ਉਚਾ ਕਹੋ ਧਨ ਧਨ ਕਹ ਗੁਰ ਚ
 ਰਨ ਨ ਪਰੀ ਪ੍ਰਕੁਮਾ ਕਰ ਗੁਰ ਉਸਤਤ ਕਰੀ) ੧੦੬) ਰਬ ਦੇਸਾਂ ਨਿਜ ਦੇਸ ਸਿਧਾਰੀ ਜਾਵ ਤੁਧ ਨ ਧਨ ਗੁਰ ਉਚਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਧ ਪੁਨ ਚਕੋ ਸਿਕਾਰਾ ਕੋ ਤੁਕ ਕਰਤ ਮੁਅਨ ਕਪਕਾਰਾ) ੧੦੭) **ਦੋ** ਰਾਵੀ ਨ ਦਤੇ ਕਛੁ ਉਰੇ ਬੇਲਾ ਬਨਾਵੈ ਸਟਾਇ ਤਹ
 ਸਿਕਾਰ ਬੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਵ ਜੰਤ ਬਹੁ ਘਾਇ) ੧੦੮) ਏਕਾ ਸਿਖ ਅੰਸੇ ਕਹਿ ਪੈ ਮੇ ਆਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਖਾ ਗੋਰ ਤਿਅ ਦੇਖੀ ਕਰੈ ਬਨ
 ਪੈ ਪਾਪੀ ਰੁਖਾ) ੧੦੯) **ਤਿਟਕਛੀ** ਜਬ ਮੇਸ ਮੁਨੇ ਸਿਖ ਕੋ ਬਚਨੀ ਗੁਰ ਚਿਤ ਕਰੋ ਪਬ ਰਚਨੀ ਤਿਹੋ ਕ ਅਗਰਾ ਖੁਸ਼ਾ
 ਤੁਏ ਤਹ ਜੇਤ ਕਥੇ ਹਤ ਕੇ ਸੁਦਏ) ੧੧੦) **ਗੁਜੀ ਗਛੀ** ਜਬੈ ਪਾਂਚ ਸੱਤੀ ਦਏ ਦੁਸਟ ਘਾਇ ਸੁਨੈ ਦੀ ਨ ਦੇਖੀ ਤਬੈ ਅੰਰ ਅ
 ਏ ਹੁਤੇ ਏਕ ਗਾਵ ਬਨ ਮੋਧ ਜਾਨੈ ਬਸੈ ਦੁਸਟ ਪਾਪੀ ਨ ਪਾਪੀ ਸੀਕਾਨੈ) ੧੧੧) ਤਬੈ ਦੋਰ ਅਏ ਪਚਾ ਸੀਉ ਦੇਖੀ ਹਨੈ ਤੀਰ ਗੋ
 ਲੀ ਕਰੈ ਮਾਰ ਚੋਖੀ ਤਬੈ ਦੀ ਨ ਨ ਥੀ ਦਿਖੇ ਦੁਸਟ ਘਾਇ ਹਨੈ ਤੀਰ ਤੀ ਖੇਕਰੈ ਦੁਸਟ ਘਾਇ) ੧੧੨) ਕਟਾ ਕਟ ਬਾਹੈ ਰੂਗੇ ਅੰਗ
 ਰੂਮੀ ਬਰੇ ਘਾਇ ਲਾਗੇ ਰੂਗੇ ਪਾਪ ਸੂਮੀ ਸਬੈ ਦੁਸਟ ਮਾਰੇ ਨਏ ਕੋ ਬਚਾਏ ਤਿਨੈ ਸ੍ਰੀ ਗਾਬਾ ਸੀਉ ਅਰੀ ਲਗਾਏ) ੧੧੩)
 ਮੁਆਰੀ ਨ ਬੀਚੀ ਚੰਡੀ ਮੇਸ ਮੁਆਲਾ ਮਿਟੇ ਪਾਪ ਅੰਧੇ ਰਮਾਨੇ ਕਰਾਲਾ ਅਸੀ ਦੇਵ ਦੇਖੋ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਮੁਹਾਏ ਨਰੈ ਫੂਲ ਰੂਰੇ ਜ
 ਯੰਗੀ ਤਗਾਏ) ੧੧੪) **ਕਾਬਿਬਾਚਾ** ਦੋਹਰਾ ਜੇ ਉਧੇ ਨ ਦੁਸਟ ਨ ਹਨੀ ਸੇਧ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ਦਿਬ ਦੇ ਹਧ ਰਸੇ ਅਈ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਧ ਨਿਕਟਾਰਾ) ੧੧੫) ਹਾਥ ਜੇ ਰਖਿ ਨ ਤੀ ਕਰੀ ਮੈ ਹੋਂ ਮੁਅਨਾ ਬਾ ਦੁਸਟ ਖੇਦ ਮੈ ਕੋ ਕਰੈ ਹਨੈ ਗੁਰ ਅਸਿਸਾ ਬਾ) ੧੧੬)

ਛਪੇ ਧਰਮੇ ਰੂਪ ਰੁਪ ਮਾਪ ਰੁਪ ਰੁਪ ਨੀ ਕੋ ਹਰ ਰੁਪ ਅਏ ਦੇਵ ਪ੍ਰਭੁ ਏਵਾ ਦਕਾ ਸਿਵ ਸਕਤਾ ਕੀ ਨੀ ਬਿਨੈ ਅਪਾਰ ਹਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰ
 ਥਵੀ ਗੁਰਾ ਉਨਤ ਬਨੇ ਸਿਰੰਧ ਮਹਾਂ ਰੁਪ ਜਸ ਚਉ ਚਰਤਾ ਕੋ ਰੋਛ ਪ੍ਰਥਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਪ ਰੁਤਤਾ ਛਿਨ ਹੋਰੇ ਦੇਵ ਧੇਨ ਧਰ
 ਛ ਦਿਜ ਪਰਮ ਅਪ ਵਿਸਤਿਤ ਕੋਰੇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਐਸਾ ਬਲ ਸੁਨੇ ਸੁਰ ਦੇਵ ਨ ਕੇਤ ਬ ਬਲ ਤੁਰੇ ਦਯਾ ਸਿਧ ਮੁਰਾਰਾ ਭੁਗਨਿ ਵਾਰ
 ਰੋ ਕੁਛੁ ਅਪੁ ਅੰਰ ਕੋਰੇ ਉਪਚਾਰ ਕਰਾਰਾ ਰੂਪ ਧਰੇ ਦਸਵਾਜ ਬਹੀ ਤਬ ਸੋਝ ਸੰਘਾਰ ਕੋਰੇ ਤਨ ਛਾਰਾ ਪੰਥ ਬਨਾਇ ਹਤਾਇ
 ਤੁਝ ਮਲੇ ਛਨ ਰੋਛ ਕੋਰੇ ਪਰਨੀ ਹਰ ਰੁਪਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਐਸ ਬਚਨ ਦੇਵ ਨ ਜਬ ਸੁਨੇ ਏਧੀ ਰਜ ਪਰਨੀ ਕੋ ਰੁਨੇ ਅਬ ਰੁਪ
 ਧਰੇ ਧੀਰ ਅਸੁਗਾਈ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਿਸ ਹਈ ॥ ੧੧੮ ॥ ਅਸ ਕਹੁ ਏਲੇ ਪਸੁਰੇ ਦੇਵ ਗੋਰੁ ਤਪ ਰਨਿ ਜ ਰੂਪ ਅਭੇ
 ਵਾ ਹਰਿਗੁਰਿ ਦਿਗੁਰ ਕੀ ਚਿਪ ਘਨਾ ਰਮ ਦਾਸ ਚਿਰੁ ਖਤ ਕਥਨਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਹਥ ਜੋਰ ਸਿਖ ਪੁਛੁ ਤੁਝੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਕਿ
 ਅਕੋਤ ਕਕਏ ਕੋ ਸੀਧੇ ਨ ਅੰਰ ਕੋ ਅਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਹਮੁ ਦੇਵ ਨ ਪਾਏ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਜੇ ਧੇਨ ਹਤਾਈ ਸੋ ਬੀਧਰ
 ਜਨ ਨ ਜਗਾਈ ਪਾਪ ਰੁਪ ਸੇ ਸਿਕੁਲੁ ਭਈ ਧੇਨ ਰੂਪ ਧਰ ਸਨ ਮੁਖ ਅਈ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸਭੈ ਦੇਵ ਇਹ ਕਰਨ ਅਏ ਹਰੇ
 ਭਰ ਧਰ ਅਸ ਫੁਰਮਾਏ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਾਖਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ਰਮ ਦਾਸ ਮਾਹਿ ਪਹੁਚੇ ਮੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੇ ਪਾਸ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਅਏ ਉਦਾਰਾ ਕੋ ਨ ਕਵੀ ਉਸਤਤ ਕਰੇ ਮੁਰਤ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਦੇਖ ਉਠੈ
 ਭਾਨ ਤਬੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚੀਨਾ ਨਿਜ ਅਸਨ ਤਬ ਛੋਰੇ ਪਰਸ ਪਰਬੰਦ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਐਕ ਅਸਨ ਪਰ
 ਦੇ ਉਥਿ ਠਾਏ ਚਰਚਾ ਕਰਤ ਬਹੁਤ ਮੁਖ ਪਾਏ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ਕੋਹ ਪ੍ਰਭੁ ਕਸ ਬੇਲਾ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਸੁਭਾ ਤਉ ਚਾਰੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਸੋਝ ਸੰਘਾਰੀ ਸੁਨ ਕਰ ਭਾਨੇ ਹਰ ਧਰ ਧਰ ਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਚਰਨ ਨ
 ਲਪਟਾਏ ॥ ੧੨੬ ॥ ਪਰਸ ਪਰਸੀ ਦੁਬਾ ਤਉ ਚਾਰੈ ਸੰਗਤ ਸੁਭ ਧਨ ਧੰਨ ਪੁਕਾਰੈ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਰੂਪੇ ਆਏ ਦਿ

ਨਪਤਲੇਪਨਿਸਾਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ੧੨੧॥ ਰਾਕਪਤਯੁਤਰੈਨਸੁਹਈ॥ ਬਿਚਰਹਿਨਿਸਚਰਜੀਵਨਖਾਈ॥ ਪੁਨਾਦਿਨਪਤਨਿਜ
 ਤਖਤਸੁਹਯੋ॥ ਜਗੀਸਿਪਰਧਰਖੁਖਪਾਏ॥ ੧੨੨॥ ਭੁਜਗਏਨਿਸਚਰਸਬੈ॥ ਨਿਸਪਤਲੇਪਾਦਿਖਾਈ॥ ਨਿਜਨਿਜਕ
 ਰਜਸਭਲਗੇਜਗਤਲੇਕਸੁਖਪਾਏ॥ ੧੨੩॥ ਕੁੰਤੂਰੀਆ॥ ਸਭਾਸਿਖਤਬਇਕਠੇਭੁਏਸਤਿਗੁਰਲਾਇਦੀਵਨਾ॥ ਸੀਖ
 ਖੋਸੇਐਸੇਗਕੋਸੁਨਹੁਸਭੈਦੈਕਾਨ॥ ਸੁਨਹੁਸਭੈਦੈਕਾਨਚਲੈਹਮਪੁਰਕਰਤਰੈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਅਸਥਾ
 ਨਜਨਰਾਵੀਨਿਕਟਰੈ॥ ਚਲੇਦਰਸਕਰਤਹਜਨਪੁਸਫਲਾਨਿਜਕਰੀਏ॥ ਕਰਬੰਦਨਬਹੁਬਾਰਚਰਨਰਜਮਸਤਕ
 ਧਰੀਏ॥ ੧੨੪॥ ਐਸੇਕਹਗੁਰਕੀਐਪਿਆਨਾ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨਾਸਾਥਸਿਧਨਾ॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਸੁਸਿਖਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਸੀ
 ਗਚਲੇਦਰਸਕਰਤਾਰਾ॥ ੧੨੫॥ ਰਾਵੀਲਾਂਘਸੁਪਹੁਚੇਤਹਾਂ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕਾਅਸਥਲਜਹਾਂ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਭੇਟਧਰਾਬਿਨਤਉ
 ਚਰੀ॥ ਹਾਥਜੇਰਗਾਰਅੰਚਰਭੂਰੀ॥ ੧੨੬॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਕਰਤਬਦਰਸਪਾਏ॥ ਗੁਰਅੰਗਦਜਹਤਿਲਕੁਕਰਾਏ॥ ਤਿਹਮੰਜੀ
 ਕਦਰਸਨਪਾਏ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਕੀਨਧੰਨਖੁਗਾਏ॥ ੧੨੭॥ ਬਾਰੰਬਾਰਬੰਦਨਕੀਨੀ॥ ਦਰਸਨਕਰਮਨਅਨੰਦਲੀਨੀ॥ ਬਾਗਮੰ
 ਧਪ੍ਰਭੇਰਲਗਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿਦਗੁਰਅਤਸੁਖਪਾਏ॥ ੧੨੮॥ ਧਰਮਚੰਦਅਯੋਤਹਾਂ॥ ਪੈਤਾਨਾਨਕਕੋਰਾ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗੁਰਤਬਓਠੇਤਾਕੇਅਵਤਹੋਰਾ॥ ੧੨੯॥ ਅਕਿਲਾ॥ ਧਰਮਸਸੀਕੇਚਰਨਗੁਰੂਜੀਜਬਗਹੇ॥ ਨਿਜਅਜਨਬੈਠਾਇ
 ਨਿਮ੍ਰਤਹੁਇਬਚਕਹੇ॥ ਤੇਰਦਰਸਕੇਕਾਜਅਏਖੁਖਮਾਨਕੈ॥ ਹੋਚਰਨਕਵਲਤਵਪਰਸਦੁਖਸਭਹਾਨਕੈ॥ ੧੩੦॥ ਕੁੰਤੂਰੀ
 ਆ॥ ਧਰਮਚੰਦਸੀਗਜੇਅਏਬੇਦੀਬੰਸਓਦਰਾ॥ ਸਭਕੋਗੁਰਬੰਦਨਕਰੀਸਮਝਗੁਰੂਪਰਵਾਰਾ॥ ਸਮਝਗੁਰੂਪਰਵਾਰਭਾਂਤ
 ਬਹੁਬਿਨਤੀਕੀਨੇ॥ ਸਭਹਨਕੀਨਪ੍ਰਣਮਜੇਓਗੁਰਸੰਗਪ੍ਰਬੀਨੇ॥ ਦਾਹਨਾਦਿਸਗੁਰਕੋਰਧਰਮਚੰਦਤਬੈਬਿਠਾਏ॥ ਬਾਂ
 ਵੇਂਭੁਨਾਰਾਜਗੁਰੂਮੰਧਸੇਭੁਪਾਏ॥ ੧੩੧॥ ਚਾਰਘਰੀ॥ ਦਿਨਜਬਅਯੋਕੀਰਤਨੋਹੇਤੁਅਪਾਰਾ॥ ਰਾਮਕਲੀਇਕਵਾ

ਰਕੀਪਉੜੀਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ ੧੩੮॥ ਸਤੁਮਿਲਰਾਗੀਪੀਤਸੰਪੰਨੀਇਹਬਿਧਿਲਾਇ॥ ਜਾਸੁਪੋਸੁਲਹਣਾਟਿਕੋਐਗੁਰਨਾਨਕਸੁਖ
 ਪਾਇ॥ ੧੩੯॥ ਸਾਹਿਬਨੇਬਾਤਉਚਾਰੀ॥ ਹਾਥਜੇਰਸੀਗੁਰਨਿਕਟਰੀ॥ ਦੀਨਾਨਬਦਯਾਤੁਮਕਰੋ॥ ਸਿਸਾਭਯੋਤਾਂਹਿਪਰ
 ਰੋ॥ ੧੪੦॥ ਯਾਹਿਅਰਬਮੇਸਮਾਝਿਓਨਾਹੀ॥ ਏਕਿਓਲਹਣਾਸੁਪਕਰਈ॥ ਯਹਸੇਸਾਹਤਕਰੋਨਿਹਾਲਾ॥ ਤੁਮਸਾਤਿਗੁਰਸ
 ਦਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧੪੧॥ ਐਯਾ॥ ਭੁਨੇਕੋਬੈਨਤੁਨੇਜਬਹੀਗੁਰਬੇਲਤੁਭਅਸਬੈਨਉਦਾਰੋ॥ ਧਰਮਸਸੀਤਨਹੋਰਦਯਾਨਿਧੋਐ
 ਸਕਯੋਸੁਨੀਐਨਿਰਧਾਰੋ॥ ਤੁਮਰੋਕ੍ਰਿਹਕੀਇਹਬਾਤਪ੍ਰਭੁਤੁਮਸਾਂਹਕੋਅਰਬਕੋਹਸੁਖਕਾਰੋ॥ ਧਰਮਸਸੀਪੁਖਪੰਕਜਤੇਇ
 ਹਭਾਂਤਕਯੋਤੁਮਜਾਨਨਹਾਰੋ॥ ੧੪੨॥ ਏ॥ ਫਿਰਸਾਤਿਗੁਰਐਸੇਕਹਾਅਪਕੋਹਿਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਸੁਪਲਹਣਾਕੋਸੇਕੀਐਤਿਲਕੁ
 ਦੀਨਕਰਤਾਰਾ॥ ੧੪੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਧਰਮਸਸੀਸੁਖਮਾਨਹਾਥਜੇਗਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ ਭੁਨੇਪ੍ਰਭੁਸੁਖਖਾਨਜੈਸੇਪਿਤਤੇਮੇਸੁਨਿਯੋ॥
 ੧੪੪॥ ਏ॥ ਬੈਸਨੁਦੇਵੀਕਾਸੀਗਾਐਯੋ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕਾਦਰਸਨੁਪਾਐ॥ ਏਹਠੈਰੈਨਬਸੇਸਤੁਲੇਕਾ॥ ਧਰਮਨੰਦਤਜੇਸ
 ਭੁਸੇਕਾ॥ ੧੪੫॥ ਲਹਣਾਨਾਮਤਿਹਣਤਿਹਜਾਤਾਸੀਗੁਰਨਿਕਟਰਹਿਐਤਜਤਾਰਾ॥ ਨਿਜਨਿਜਆਸਨਨਿਜਸਭਰਹੋ॥ ਲ
 ਹਣੇਮਨਮੇਅਨੰਦਲਹੋ॥ ੧੪੬॥ ਸਾਰੀਨਿਸਾਦਰਸਗੁਰਕੀਨੋ॥ ਜਗਤਗਹਿਐਨੀਦਨਹਲੀਨੋ॥ ਪਛੇਰਾਤੁਪਹਿਰਜਬਰਹੀ॥ ਬ
 ਰਬੁਹਾਰਤਨਗੀਲਹੀ॥ ੧੪੭॥ ਸੁੰਦਰਰੂਪਨਕਿਨੋਨਿਹਾਰਾ॥ ਪੁਛਿਐਕੋਹੈਕਹੁਦਿਵਹਾਰਾ॥ ਤਬਦੇਵੀਮੁਖਬਚਨਪਕਾਸੀ॥ ਗੁ
 ਰਨਾਨਕਕੀਮੈਹੋਂਦਾਸੀ॥ ੧੪੮॥ ਏ॥ ਜਿਹਦਰਸਨਚਾਲੇਤੁਮੈਸੇਮਾਇਹਾਂਬੁਹਾਰਾ॥ ਆਦਨਰਾਇਦਬਪੁਧਰੇਖੇਲਤਾਇਹੁ
 ਖਕਾਰਾ॥ ੧੪੯॥ ਚਰਨਕਮਲਰਜਾਸਿਰਧਰੋਂਗੁਰਨਾਨਕਕੀਆਇ॥ ਬਾਰਬੁਹਾਰੋਂਨਿਤਹੀਜਨਮਸਫਲਨਿਜਪਾਇ॥ ੧੫੦॥
 ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ਇਮੈਬੈਨਗਾਏ॥ ਸੁਦੇਵੀਸੁਨਾਏ॥ ਸੁਨੇਸੀਤਭਾਈ॥ ਸੁਚਿੰਤਿਲਗਾਈ॥ ੧੫੧॥ ਗੁਰੂਸੇਵਕੀਜੋ॥ ਬੋਠੇਜੋਸੁਲੀ
 ਜੋ॥ ਜੋਊਸੇਵਪਾਵੈ॥ ਸੁਜੁਨੀਨਾਵੈ॥ ੧੫੨॥ ਸੁਮੈਰੂਪਸੰਨੀ॥ ਦਿਵੇਂਤਾਸਪੰਨੀ॥ ਅਸੀਬੈਨਗੋਈ॥ ਸੁਦੇਵੀਲੁਪਈ॥ ੧੫੩॥

੨੧੫
 ੧੫੪) ਤਬਲਹਦੇਮਨਅਨੰਦਪਾਈ) ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕੋਰੋਚਿਤਲਾਈ) ਤਤਮਾਤਕਾਸੀਗਤਨਾਯੋ) ਗੁਰਨਾਨਕਕੋਨਿਕਟਰਹਾ
 ਯੋ) ੧੫੫) ਪ੍ਰਾਤੋਤਸਬਸੰਗਸਿਧਾਰਾ) ਸ੍ਰੀਦੇਵੀਕੇਦਰਸਉਦਾਰਾ) ਇਕਚਿਤਲਹਦਸੇਵਕਮਾਵੈ) ਗੁਰਨਾਨਕਕੋਬਹੁ
 ਤਰਿਭਵੈ) ੧੫੬) ਬਡੀਮਾਤਜੇਹਮਰੀਦਾਦੀ) ਦੇਖਸੇਵਾਇਸਸੋਬਿਸਮਾਦੀ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਨਿਕਟਸੁਜਾਏ) ਹਾਥਜੇਰਅਸ
 ਬਚਨਸੁਨਾਏ) ੧੫੭) ਅਹਾਰਾਜਕਰੀਏਇਹਬਾਤਾ) ਦੇਖਾਬਿਰਧਨਿਜਤਨਾਬਿਖਾਤਾ) ਨਿਜਸੁਤਕੇਗੁਰਮਾਈਦੀਜੋ) ਜਗ
 ਤਬੀਚਤੁਮਬਡੁਜਸੁਲੀਜੋ) ੧੫੮) ਦੋਹਰਾ) ਯਹਖੜੀਸੋਹਿਤਕੋਰੋਸੁਤਸੇਨੇਹੁਨਪਾਗ) ਮੇਮਨਮੈਬਿਸਮੇਰੁਈਕਿਅਕੋਤਕ
 ਕਰਤਾਰ) ੧੫੯) ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਗੁਰਮਸਕਹਯੋਤਬੈਗੁਰਿਮਾਈਦੇਉ) ਸੁਤਸੇਵਕਦੇਹਨਕੀਜਬੈਪ੍ਰੀਖਿਪਾਲੇਉ) ੧੬੦) ਚੋਏ
 ਕਾਦਿਵਸਗੁਰਮਵਸਰਪਾਈ) ਦਾਦੀਸਾਬਲੀਨਹਰਖਾਈ) ਸੁਤਸੇਵਕਸਬਹੀਸੰਗਲੀਨੇ) ਨਿਜਾਇਛਗੁਰਪਮਾਨਕੀਨੇ) ੧੬੧)
 ਚਲਤਚਲਤਗੁਰਤਿਹਠਾਂਆਏ) ਬਡਉਜਡੁਜਬਹੀਸੁਮਪਾਏ) ਪਾਂਚਕੋਸਾਇਹਪੁਰਤੇਜਨਾ) ਬੈਠੇਕਿਕਰਤਰਸੁਖ
 ਮਨ) ੧੬੨) ਸੰਗਤਕੋਭੈਭੁਪਾਭਾਰੀ) ਸਭਮਿਲਿਐਸੇਕੀਨਉਚਾਰੀ) ਚਲੇਪ੍ਰਭੂਪੁਰਭੋਜਨਲੇਵੇ) ਨਹੀਤਹਮਕੋਇਹ
 ਠਾਂਦੇਵੇ) ੧੬੩) ਗੁਰਨਾਨਕਸ੍ਰੀਚੰਦਕੋਕਹਾ) ਚੜ੍ਹਾਬਿਰਛਪਰਭੋਜਨਲਹਾ) ਸਿਰੀਚੰਦਤਬਐਸੇਭਾਖਿਯੋ) ਬਿਰਛਪਰ
 ਭੁਲਨਭੋਜਨਰਾਖਿਯੋ) ੧੬੪) ਦੋਹਰਾ) ਸੇਤਨਮੈਪੁਧਿਅਭੁਈਚਲੇਪੁਰੀਕੇਮਾਂਹਿ) ਬਾਵਰਾਜਿਉਬਾਤਾਂਕੋਰੋਕਿਕਰਫਲਕੋਖ
 ਹਿ) ੧੬੫) ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਤਬਕਹਲਖਮੀਦਾਸਨਿਹਾਰਾ) ਯਾਂਹਿਬਿਰਛਪਰਤੁਮਚੜ੍ਹੇਭੋਜਨਲੇਹਿਉਤਾਰਾ) ੧੬੬) ਚਿਪਈ
 ਮੇਰੇਪਿਤਭੀਐਸੇਕਹਾ) ਕੋਨਪਕਾਵਤਬਿਰਛਪਰਲਹਾ) ਕਿਕਰਸੁਲਾਂਠਗੀਦ੍ਰਿਸਟਵੈ) ਕਹੋਤਭੋਜਨਕਹਤੇਲਿਖਵੈ) ੧੬੭)
 ਭੁਮਤੇਬੇਪਰਵਾਹੀਰੋ) ਕਿਕਰਫਲੀਭੋਜਲੇਕੋਰੋ) ਹਮਕੋਪੁਧਿਅਯਕਸੀਤਾਵੈ) ਚਲੇਨਗਰਸਭਭੋਜਨਪਾਵੈ) ੧੬੮)
 ਦੁਹੀਸੁਤਨਜਬਬਚਨਨਮਾਨੋ) ਮਮਦਾਟੀਕੋਗੁਰੂਬਖਾਨੇ) ਦੇਖੋਬਚਨਹਮਾਰੇਫੇਰੇ) ਸਨਮੁਖਉੜਦੇਵਤਮੇਰੇ)

੧੬੮) ਏਹੁ ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਖੋਬਚਨ ਲਹਣੇ ਕੇ ਸਮਝਾਇ। ਪੁਰਖਾ ਯਾ ਪਰਤੁ ਮਚਕੋ ਭੋਜਨ ਦੇ ਮਨ ਭਾਇ। ੧੬੯) ਸੋ ਰਹਾ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਤਾ ਤਕਾਲ ਲਹਣਾ ਉਠੈ ਯੋ। ਪੰਗਤ ਸਬਨ ਬੈਠਾਇ ਬਿਰਛ ਢੇਰੇ ਤਾਂ ਸਮੇ। ੧੭੦) ਚੋਪਈ। ਯਾਇ ਚੜ੍ਹੇ
 ਲਹਣਾ ਕਿ ਕਰਕੇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰਮਨ ਮੇ ਗੁਰਕੇ। ਈਓ ਹਲੁਣਾ ਅਤਿ ਬਲ ਲਈ। ਇਛੁ ਤੋ ਜਪ ਰਾਤ ਬਾਈ। ੧੭੧)
 ਜਿਹ ਜੈਸੀ ਇਛੁ ਤਬ ਕਰੀ। ਤਿਹੁ ਭੋਜਨ ਤੇ ਸਾ ਕਰ ਪਰੀ। ਕਿਨ ਪੂਰਾ ਵਲ ਆਂ ਰਕੜਾ ਹਾ। ਮਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾਲ ਕਿਨ ਚਾਹਾ।
 ੧੭੨) ਭੋਜਨ ਕਰਤ ਤਿਪਤ ਸਬ ਭਏ। ਜਨ ਮਿਜਮਾਨੀ ਕਿ ਕਰ ਕਏ। ਕਾਮ ਧੋਨ ਜਨ ਰੂਪ ਸੁਹਾਈ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਗਤ ਲਖੀ
 ਨਜਾਈ। ੧੭੩) ਲਹਣਾ ਉਤਰ ਚਰਨ ਗੁਰ ਪਰਾ। ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਨ ਬਿਸੇ ਮੇ ਪਰਾ। ਪੁਨ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਅਏ। ਨਰ ਅਨ
 ਰਾਚਰਤ ਸੁਖ ਪਏ। ੧੭੪) ਏਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੂਰਣ ਭਯੋ। ਆਰਤ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਾ। ਪੇਖ ਰੁਤ ਆਈ ਜਬੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਉ
 ਚਾਰ। ੧੭੫) ਏਕ ਪਰੀ ਖਿਅ ਐ ਸੇ ਕੀਨੀ। ਅਬ ਕਰਹੈ ਇਕ ਐ ਰਨ ਵੀਨੀ। ਤਬ ਲੋਪਰੀ ਰੈਨ ਪਦ ਆਈ। ਬਿਜਲੀ
 ਚਮਕ ਬੋਛ ਬਪਾਈ। ੧੭੬) ਛਮ ਛਮ ਬਰਖਾ ਹੋਤ ਅਪਾਰਾ। ਤੀਖਨ ਪਵਨ ਚਲਤ ਭੋਕਾਰਾ। ਬੋਛੈ ਨਿਵੜਤ ਮਾਇ ਸ
 ਵਨ ਆਈ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਮਨ ਐ ਸੇ ਭਾਈ। ੧੭੭) ਜਬੈ ਰੈਨ ਆਈ ਗਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਸਨੈਨ ਨਿਹਾਰ ਕੇ
 ਐ ਸੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰ। ੧੭੮) ਬਸਤੁ ਹਮਾਰੇ ਮੇਲੈ ਜਾਵੈ ਧੋਇ ਲਿਖਾਇ। ਮਮਤਾਇ ਆਬੋਲਿ ਪੈ ਤਬੈ ਨਿਸ ਅੰਧੇ ਗਬਿਹ
 ਏ। ੧੭੯) ਸ੍ਰੈਯਾ ਹੋਤ ਪਰਾਤੁ ਲਾਇ ਕੈ ਧੋਬਨ ਲੋਊ ਪੁਆਇ ਅਬੈ ਕਿ ਮਜਾਵੈ। ਕਾਲੀ ਨਿਸਾ ਬਰਖਾ ਅਤੋਹ ਵਤੀ ਮ
 ਲੋਕ ਉਚੇਰ ਸੁਖ ਸਾਲਿ ਜਾਵੈ। ਮੋਗ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਐ ਸੇ ਕਹੈ ਸੁਤ ਧੋਇ ਲਿਖਾਵੈ। ਮੋਗ ਪਿਤਾ ਤਬ ਐ ਸੇ
 ਕਹੈ ਮੇਜਾ ਉਤ ਬੈਜ ਬੈਦਾ ਬਿਹਾਵੈ। ੧੮੦) ਪੁਨ ਲਹਣੇ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਬਚਨ ਸਮਝਾਈ।
 ਪੁਰਖ ਬਸਤੁ ਧੋਇ ਤੁਮ ਲਿਖਾਵੈ। ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਤੁਮ ਸਭ ਪਵੈ। ੧੮੧) ਸਤ ਬਚਨ ਕਹਿਤ ਤਾਛਿ ਨ ਗਯੋ। ਅਭੇ

ਐਸਨਿਹਾਰਤਭਯੋ॥ ਦਿਵਸਦੁਪਹਰਸਤਪਗਭਰੀ॥ ਬਸਤ੍ਰਯੋਇਗੁਰਉਪਮਉਚਰੀ॥ ੧੮੨॥ ਬਸਤ੍ਰਯੋਇਨਿਜਫੇਰੇਅਯੋ॥
ਅਰਧਨਿਸਾਦਿਖਮਨਬਿਗਸਯੋ॥ ਪਿਖਗੁਰਨਨਕਕੀਓਅਨੰਦਾ॥ ਚੁਤਕੋਕਹਾਦੇਖਰੇਮੰਦਾ॥ ੧੮੩॥ ਤਬਲਹਣਗੁਰਚਰਨ
ਨਪਰੇ॥ ਬਸਤ੍ਰਸਭੈਗੁਰਅਗੇਧਰੈ॥ ਮਮਦਾਦੀਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰਭਾਖੀ॥ ਦੇਖੀਇਹਪੁਤ੍ਰਨਕੀਸਾਖੀ॥ ੧੮੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਧਰਮਚੰਦਐ
ਜੇਕਹਿਯੋਦੋਇਬਾਤਅਸਕੀਨਾ॥ ਕਿਤਕਾਦਿਵਸਾਬਿਤਾਇਕੈਐਰਪਰੀਖਿਆਲੀਨਾ॥ ੧੮੫॥ ਏਕਾਦਿਵਸਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸਰਬ
ਕਲਾਸਮਰੱਥਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਨਿਜਮੰਜਮੈਲੀਨਕਟੇਰਾਹੱਥਾ॥ ੧੮੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਚੁਤਸੇਵਕਨਿਜਸੀਗਕਰਲੀਨੇ॥ ਨਿਜਇਛੁਐ
ਪਿਆਨਕੀਨੇ॥ ਚਲਤਚਲਤਪੁਨਅਏਤਹਾਂ॥ ਬਹੁਤਮਲੀਨਚਲਾਥਾਜਹਾਂ॥ ੧੮੭॥ ਅਤਮਲੀਨਦੁਰਗੀਧਤਾਅਵੈ॥ ਨਾ
ਸਮੁੰਦਕਰਜੀਵਲੀਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤਿਹਨਿਕਟਖਰੇਏ॥ ਚਲਾਮਲੀਨਜਾਇਨਹਜੇਏ॥ ੧੮੮॥ ਤਾਮੈਦੀਨਕਟੇਰਾਫੂਰੇ
ਸ੍ਰੀਚੰਦਸੰਗੁਰਬਚਨਉਚਰੇ॥ ਕਾਢਕਟੇਰਾਅਬਹੀਲਿਖਾਵੈ॥ ਮੁਖਮਾਗੇਸੇਈਫਲਪਾਵੈ॥ ੧੮੯॥ ਚੌਤਿਨਕਹਾਇਹਚਲਾ
ਮਲੀਨਾ॥ ਕਸਕਾਢੇਮਮਬਸਤ੍ਰਨਵੀਨਾ॥ ਕਛੁਕਟਰਬਦੈਅਬੈਕਢਾਵੈ॥ ਇਸਕੋਨਿਕਟਨਹੈਕਬਜਾਵੈ॥ ੧੯੦॥ ਦੋਹਰਾ
ਛੱਡੀਹਮਰੀਬੀਸਪੈਤੁਮਰੇਪੁਤ੍ਰਉਦਾਗਾ॥ ਚਲਾਮਲੀਨਦੁਰਗੀਧਬਹੁਇਹਤੋਕਾਮਗਦਾਰਾ॥ ੧੯੧॥ ਮੇਰੇਪਿਤਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰੁ
ਐਸੇਕਹਾਉਨਾਈ॥ ਹੋਚੁਤਾਇਹਛੰਨਕਢੇਮਨਮੈਹਰਖਧਰਾਈ॥ ੧੯੨॥ ਚੌ॥ ਮੇਰੇਪਿਤਗ੍ਰੀਐਸਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਲੇਉਕਢਾਇਆਇ
ਕੇਦਾਸਾ॥ ਤੁਮਤੋਬੇਪਰਵਾਹਕਰਾਵੈ॥ ਮਲੀਨਚਲੇਮੈਹਮਕੋਪਾਵੈ॥ ੧੯੩॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤਬਐਸਾਦਿਚਰੀ॥ ਲਹਣੇ
ਚਿਰਕਟਖਾਨਿਹਾਰੀ॥ ਲਹਣਾਦੇਖਕਟਾਖਗੁਰਕੇਰੇ॥ ਪਰਾਵੈਰਕਛੁਲਾਇਨਦੇਰੇ॥ ੧੯੪॥ ਪੁਸਾਕਤਾਂਹਿਬਹੁਮੇਲਧ
ਰਾਈ॥ ਤਾਂਹਿਸੀਕਕਿਛੁਚਿਤਨਹਪਾਈ॥ ਦੁੱਬੀਲਾਇਕਟੇਰਾਕਾਢਯੋ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਮਨਅਨੰਦਬਾਢਯੋ॥ ੧੯੫॥ ਲਹਣ॥
ਤਬਗੁਰਚਰਨਲਗਾਯੋ॥ ਅਤਰਗੁਲਾਬਛਿਰਕਜਨੁਅਯੋ॥ ਤਬਗੁਰਨਾਨਕਚੁਤਨਚੁਨਾਈ॥ ਤੁਮਕੋਲਿਖੀਨਾਇਹ

ਬਨਿਅਈ॥੧੯੬॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਮਮਦ ਦੀ ਕੋਤਬ ਕਹਾ ਸੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਆਇ॥ ਚੁਤ ਗੁਰ ਅਈ ਕਸਧਰੈ ਮਮ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਦਾਇ॥
 ੧੯੭॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਇਹ ਕਬ ਕਹੀ ਹਰਿਗੁਰ ਦਿਨਿ ਕਟਾਰ॥ ਤਿਨ ਬਗਾਇ ਹੁੰਤ ਕਰ ਸੁਧ ਕੀ ਓਹ ਰਖਾਰ॥੧੯੮॥**ਚੌ**॥ ਹਰਿਗੁਰ ਦਿ
 ਦ ਗੁਰ ਕਹਾ ਭੁਨਾਈ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਹਮ ਅਨੰਦ ਪਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਅੰਗੁ ਨਾਵੇ॥ ਲਹਣੇ ਤਿਲ ਕੁਨੈ ਸਾਬਿਧ ਪਾਵੇ॥੧੯੯॥
 ਧਰਮ ਚੰਦ ਕਹ ਭੁਨੇ ਦਯਾਲਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ ਕਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਮੁਖ ਚਾਰ
 ਬੁਝਾਈ॥੨੦੦॥ ਭੁਨੀ ਜੈਸ ਤੁਮ ਅੰਗੁ ਭੁਨਾਉ॥ ਹੋਇ ਭੂਲ ਮਮ ਬਖਸ਼ ਕਰਾਉ॥ ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਵਸ ਜਬ ਬੀਤਤ ਰੁਏ॥ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਤਬ ਏਕ ਲਧਏ॥੨੦੧॥ ਕਛੁ ਕਦੂਰਨ ਗਾਰ ਤੇ ਜਾਈ॥ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ॥ ਚੁਤ ਸੇਵਕ ਦੂਢ ਤਤ ਬਾਏ॥
 ਚਰਨ ਕਵਲ ਗੁਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ॥੨੦੨॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਚੁਤ ਸੇਵਕ ਕੋ ਦੇਖ ਗੁਰ ਅਗੇ ਕੀਨ ਪਿਆਨਾ॥ ਮੁਰਦਾਏ ਕਨਿਹ ਕੋਰਿ
 ਰਮ ਜਾਂਹਿ ਤਨ ਖਾਨ॥੨੦੩॥ ਤਿਸੀ ਓਰ ਕੀ ਪਵਨ ਜਬ ਅਈ ਅਤ ਹਮ ਲੀਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਦੁਹੂੰ ਨਾ ਸਮੁੰਦ ਨਿਜ
 ਲੀਨਾ॥੨੦੪॥**ਚੌ**॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਗਤ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਸੰਗੁ ਰਮੇ ਸਚਿ ਚਾਰਾ॥ ਹੋ ਚੁਤ ਘਰ ਮੁਰਦੇ ਕੋ ਖਾਵੇ॥ ਜਿਕ
 ਛੁਚਾ ਹੋਸੇਈ ਪਾਵੇ॥੨੦੫॥ ਭਾਏ ਕਹੀਏ ਮ੍ਰਿਤ ਕ ਦੇਹਾ॥ ਚਲਤ ਕਿਰਮ ਦੁਰਗੀ ਪਤਏਹਾ॥ ਜੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕੀ ਗਛੁ ਹਵੈ
 ਤੋ ਕੇ ਜਨਮ ਅਪਾਵੈ ਤੁਕਹਵੈ॥੨੦੬॥ ਭੁਮ ਭੁਖ ਤੋਂ ਘੋਰੇ ਖਾਵੇ॥ ਮੇਰੇ ਤੋ ਨਿਕਟ ਨ ਘੋਰੇ ਜਾਵੇ॥ ਅੰਧੇ ਸੇ ਕਹੀ ਜਬੈ ਤਿਨ ਬਨੀ
 ਅੰਧੇ ਪਿਤ ਕੋ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ॥੨੦੭॥ ਹੋ ਚੁਤ ਭੁਮ ਮੁਰਦੇ ਕੋ ਖਾਵੇ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰ ਸਫਲ ਪਾਵੇ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਹਾਇ
 ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਦਿਖਾਈ॥ ਚਲਤ ਕਿਰਮ ਕੋ ਉਨਿਕਟ ਨ ਜਾਈ॥੨੦੮॥**ਦੋਹਰਾ**॥ ਹਮ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਕਸ ਭਯੋ ਭੁਮ ਅਸ ਬਚਨ
 ਉਚਾਰਾ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕ ਕਿਰਮ ਤਨ ਦੇਖ ਕੈ ਜਾਤ ਨ ਕੋ ਨਿਕਟਾਰ॥੨੦੯॥ ਪਸੁ ਜੀਵੇ ਜਬ ਨ ਬਸੈ ਸੋ ਨਹਾਇ ਸੋ ਕੇਖਾਇ॥ ਛੁ
 ਤਿ ਜਾਤ ਹਮ ਬੀਸ ਭੁਮ ਨਹਾਇ ਸਭੁ ਛੁਕਰਾਇ॥੨੧੦॥**ਚੌ**॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਲਹਣੇ ਓਰ ਕਟਾਖ ਨਿਹਾਰੇ॥

३३६॥ ਲੋਸੈ ਦੇ ਰਿਓ ਤਬ ਹੀ ਦੇਖ ਕਟਾਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ੨੧੧ ॥ ਜਬ ਮਰਦੇ ਕੋ ਖਾਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਲਹਣਾ ਬਨੁ ॥ ੨੧੨ ॥
 ਗਾ ॥ ਗਰਮੁ ਕੜਾਹੁ ਅਬੈ ਤਿਹ ਕੀਨੋ ॥ ਧਰਮ ਨੀ ਦਤੁ ਭੁਛ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ੨੧੩ ॥ ਭੁਛ ਨ ਕਰਸੀ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਯੋ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕਤ
 ਬਬ ਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਹਲ ਹਣਾ ਕਿਆ ਭੁਛ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ਰਬ ਜੋ ਰਲ ਹਟੇ ਤਬ ਗਕਿਓ ॥ ੨੧੪ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪ ॥
 ਗਾ ॥ ਭੁਛ ਜੀ ਵਹ ਮਕੈ ਸਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕੜਾਹੁ ਭੁਛ ਜੀ ਮੇਤਾਂ ਹਿਕਰਾਯੋ ॥ ਕਛੁ ਨ ਹਮਰ ਦੇ ਅੰਗ ਲਖਾਯੋ ॥ ੨੧੫ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰਨ ਕ ਬੁਤ ਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਇਹ ਅੰਧੇ ਜਰ ਤੁਮ ਕਸ ਜਰੇ ਤੁਮ ਤੇਜ ਕੋ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨੧੬ ॥ ਅਮਦਾ ਦੀ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਨਿਜ ਗ੍ਰਹਿ ਅਇਸੁਨਾਇ ॥ ਤੁਮ ਗੁਰ ਅਈ ਕਹਤ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਦੇਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ੨੧੭ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ ਨ ਹਮਾਨ ਤੁਮ ਆਗਮ ਮੇ
 ਰੀ ॥ ਚਾਰ ਗਾਥ ਨਿਜ ਨੈਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥ ਇਹ ਹੈ ਅੰਧੇ ਜਰ ਤੁਮ ਦਗੁਰ ਅਈ ॥ ਬੀਸ ਮਾਨਾ ਇਹ ਜਕੋ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨੧੮ ॥ ਲਹਣੇ ਸ
 ਮਝ ਸੈਨ ਮਮਲਈ ॥ ਪੁਛੋ ਇਸੈ ਕਹਤੁ ਮਝਈ ॥ ਤਬ ਦਾ ਦੀ ਲਹਣਾ ਸੁਬੁਲਾਯੋ ॥ ਅਤੁ ਅਦਰ ਸੋ ਪਾਸਾ ਬਿਠਾਯੋ ॥ ੨੧੯ ॥
 ਕਹਲ ਹਣਾ ਤੁਮ ਸਾਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਖਾਯੋ ਤੁਮ ਤਹਾਂ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਲਹਣੇ ਕਹਾ ਕੜਾਹੁ ਮਮਖਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੁ ਅਤ ਸੈ
 ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੨੨੦ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਤਤਿਨਾ ਬਿਸਮੇ ਪਾਈ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਅਸ ਬਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ਲਹਣਾ ਸੇਵ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰੈ ॥ ਨਿ
 ਸਾਦਿ ਨੈਨ ਨੀ ਦਨ ਹਧਰੈ ॥ ੨੨੧ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਵਸ ਬੀਤਤੁ ਏਬਰ ਖਾਤੁਈ ਅਪਾਗ ॥ ਜਲ ਬਲ ਸਤੁ ਇਕ
 ਸਰ ਭੁਯੋ ਸਰੁ ਮਨ ਅਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਅਮਦਾ ਦੀ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹਾ ਖਬਰ ਪੇਤ ਕੀ ਲੇਹਾ ॥ ਖੜਾ ਬਹੁਤ ਜਲ ਹੋਇ ਗਾਪਰਾ
 ਬਹੁਤ ਹੋਮੇਹਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਚੋ ॥ ਦੇਖਨ ਪੇਤ ਚਲੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਥ ਪੁੜੇ ਦੇ ਜਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥ ਲਹਣਾ ਤਬੈ ਸਾਥ ਹੀ ਭੁਯੋ ॥ ਚਰ
 ਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਦਯੋ ॥ ੨੨੪ ॥ ਜਾਇ ਪੇਤ ਗੁਰ ਦੇਖੋ ਜਬ ਹੀ ॥ ਬਹੁਤ ਨ ਦੀਦ ਕਾਢਿਯੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ਘਾਸ ਸ੍ਰ ਕੜਾਕ
 ਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੀਲਾ ਚੀ ਕੜਾ ਸੋ ਬਹੁਤੁ ਗਾ ॥ ੨੨੫ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਪੇਟ ਬਪੀ ਗੁਰਨ ਨ ਕਾ ਬਰੇ ਪੁੜੇ ਕੋ ਬਚਨ ਬਖਾਨਤਾ ॥ ਇਸ ਕੋ

ਚਾਇਸੁਗੁਪਹੁਚਾਏ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਮ ਪਾਏ। ੨੨੫॥ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਕਹਾ ਬੁਲਾਇ ਸੁਕਾਮਾ। ਅਬੈ ਪਹੁਚਾਉ ਲਾਉ ਨ
 ਜਾਮਾ। ਚਿਕੜ ਚੇਵਤੁ ਘਾਸ ਮਲੀਨਾ। ਕਾਮ ਕਿਸੀ ਨਹੈ ਨ ਨਚੀਨਾ। ੨੨੬॥ ਏਹ ਰਾ। ਮੇਰੇ ਪਿਤ ਕੋ ਤਬ ਕਹੈ ਤੁਮ
 ਸੁਤ ਲੇਹਿ ਉਠਾਇ। ਤਿਨ ਭੀ ਬਚ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਚੁਕਯੋ ਨ ਜਾਇ। ੨੨੭॥ ਚਿਕੜ ਚੇਵਤੁ ਘਾਹ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਅਪਾਰ
 ਅਮਲੋਂ ਜਾਅਾ ਏਘ ਨੀ। ਇਹ ਤੋ ਕਾਮ ਗਵਾਰ। ੨੨੮॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਅਈ ਬੋਝਾ ਬਿਚਾਰੀ। ਲਹਦੈ ਰਸੁ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਿ
 ਹਾਰੀ। ਤੁਤ ਕਾਲ ਤਿਨ ਲੀਨ ਉਠਾਈ। ਕਛੁ ਸੰਕ ਨਹ ਮਨ ਮੇ ਪਾਈ। ੨੨੯॥ ਆਗੇ ਆਗੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੁਏ। ਪਾਛੇ ਲਹ
 ਏ ਪੇਟ ਉਠਾਏ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕਵਲਾ ਚਿਤ ਲਾਈ। ਤੁਨ ਮਨ ਦੇ ਅਤੁਹ ਰਖ ਧਰਾਈ। ੨੩੦॥ ਚੇਵਤ ਚੀਕੜ
 ਬਸਤ੍ਰ ਅਪਾਰ। ਕਿਸ ਗਛਿਟ ਕਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚਾਰਾ। ਤਿਹ ਗੁਰ ਅਈ ਬੋਝਾ ਦੀਓ ਸਿਰਾ। ਕਿਸ ਰਛਾ ਕ੍ਰਿਯਾ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਬਰ। ੨੩੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭੂਰੇ ਆਏ। ਮਮਦਾਈ ਦਿਖਾ ਬਿਸਮੇ ਪਾਏ। ਕਹੈ ਤੋਹਿ ਕਛੁ ਸੰਕ ਨ ਲਾਜਾ। ਕਹੈ ਕ
 ਰਤੁ ਕੇਜ ਗਾ ਅਸ ਕਾਜਾ। ੨੩੨॥ ਏਹ ਰਾ। ਆਇ ਜਾਇ ਨਹੀ ਦੇਖ ਤੋਇ ਸਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਵੀਨ। ਚੀਕੜ ਭੂਰੇ ਘਾਸ ਕੀ
 ਪੇਟ ਸੀਸਾਇ ਹਟੀਨ। ੨੩੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਬ ਕਹਾ ਮਮਤੁ ਕਹਿ ਆਨ ਮਾਨ। ਪਾਂਚ ਬਚਨ ਆਗੇ ਫਿਰੇ ਅਬਨ
 ਹਿਸਮਤ ਅਜਾਨ। ੨੩੪॥ ਚਿਪਈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੈ ਅਤੁ ਸੈਂ ਪ੍ਰਿਯਾਰਾ। ਤਾਤੇ ਬੋਝਾ ਸੀਸਾਇ ਹਧਾਰਾ। ਤੁਮ ਨਹ ਜਾਨੈ ਕਸ
 ਹਮ ਕਰੈ। ਸੁਤ ਨਹ ਸਮਝੈ ਕੈਸ ਹਮ ਧਰੈ। ੨੩੫॥ ਅੰਗੁਰ ਕਥਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰਾ। ਬਹੁ
 ਤ ਕਲਾਇ ਹੁੰਤ ਬਿਤਾਏ। ਅੰਤ ਜਮ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਆਏ। ੨੩੬॥ ਬਿਸਨ ਕਮਲ ਭੁਵ ਦੇਵ ਸਬਾਏ। ਕਬੀਰ ਆਦੇਜੇ
 ਭਗਤ ਕਹਾਏ। ਸਭੁ ਮਿਲ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਗਾਧੁਰਾ। ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਮਿਖ ਪਰੀਹ ਚੁਰਾ। ੨੩੭॥ ਸਨਮੁਖ ਅਨਬਹੁ ਉਸਤਤ
 ਕਰੀ। ਕੋਨ ਕਵੀ ਜੇ ਮੁਖ ਸੋਰੀ। ਹਾਥੇ ਜੇਰਾ ਸਾਬਿਤ ਉਚਾਰੀ। ਹੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਟਰੀ। ੨੩੮॥ ਏਹ ਰਾ। ਜਗ

ਤਕਸਤਰਹੀਕੀਯੋਕਲਜੁਗਕੀਓਓਧਾਗ। ਅਬਚਲੇਨਿਜਧਾਮੋਕੇਦੇਵਨਰਛਸਵਾਰ। ੨੩੯॥ ਅਸਕਹਰੁਏਜੁਲੇਪਸਭਗ
 ਏਜਭੈਨਿਜਧਾਮ। ਗੁਰਨਾਨਕਤਬਹੀਕੀਯੋਪੁਰਣਇਹਬਿਧਿਕਾਮ। ੨੪੦॥ ਚੈ॥ ਅਮਦਾਦੀਕੋਤਬੈਥੁਲਾਯੋ। ਸ੍ਰੀਚੰਦਲਖ
 ਮੀਦਾਸਜੁਆਯੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਨਿਕਟਜੁਆਏ। ਆਵੇਸੇਗੁਰਪਾਸਾਬਿਠਾਏ। ੨੪੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਗਦਗਦਭਏ। ਦੁਹਿੰਤ
 ਤਨਜੋਬਚਨਅਲਏ। ਏਕੋਮਾਥਜੁਲਹਦੇਅਗੇ। ਨਿਜਕੋਜਨਬਡੇਹਮਭਾਰੇ। ੨੪੨॥ ਤਿਨੈਕਹਾਨਹੀਸੀਸਨਿਵਾਏ। ਚਰ
 ਨਬੰਦਤਮਰੇਜੁਖਪਾਏ। ਤੀਨਬੇਰਗੁਰਬਚਨਉਚਾਰੇ। ਤਿਨਉਤ੍ਰਾਇਹਬਿਧਿਕੇਸਾਰੇ। ੨੪੩॥ ਏਹਗਾਇਹਖੜੀਹੈਜਾਤ
 ਕਾਹਮਨਹਟੇਕੈਮਾਥ। ਤੀਨਛੋਰੁਜੇਸਪਤਕਹਿਤਉਨਜੋਗਹਿਹਾਥ। ੨੪੪॥ ਦਾਦੀਮਮਨਿਜਮਹਲਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਭ
 ਖਾਪਾਂਚਬੇਰਫਿਰਪ੍ਰਿਥਮਏਰਯੋਬਚਨਅਬਅਖਾ। ੨੪੫॥ ਚੈ॥ ਅਮਦਾਦੀਤਬਬਚਨਉਚਾਰੇ। ਹੇਤੁਤਮੋਨੇਪਿਤਬ
 ਚਨਗੇ। ਮਮਪਿਤੁਤਏਅਤਰਿਸਲੀਜੈ। ਖੜੀਚਰਨਸੀਸਕਿਮਦੀਜੈ। ੨੪੬॥ ਹਮਗੁਰਨਾਨਕਪੁਤਕਹਾਏ। ਅਗਦਾ
 ਸਕਸੀਸਨਿਵਾਏ। ਇਮਜੁਨਸ੍ਰੀਗੁਰਬਹੁਰਅਲਾਯੋ। ਸਮਝਹੁਸਮਥਹੁਰਪਛੁਤਾਯੋ। ੨੪੭॥ ਚੈ॥ ਭਗਤਸਿੰਘ
 ਦੇਨੇਤਬੇਰਹੇਮੇਨਜੁਖਧਾਰਾ। ਲਹਦੇਓਰਨਿਹਾਰਪ੍ਰਭੁਕੀਨੀਰੀਤਅਪਾਰਾ। ੨੪੮॥ ਭੁਜਧਰਅੰਗਲਗਾਯੋਅੰਗਦ
 ਨਾਮਅਲਾਇ। ਪੈਸੇਪਾਂਚਨਲੇਰੁਪਰਬੰਦਨਕਰੀਤਦਾਇ। ੨੪੯॥ ਗੁਰਅੰਗਦਖੁਖੈਸੰਕਹਾਕਹੀਰੀਤਨਿਰਧਾਰਾ। ਸ
 ਵਾਜਾਮਨਿਸਜਾਗਨਾਮੋਜਨਨਾਮਉਚਾਰਾ। ੨੫੦॥ ਨਿਜਕੋਨਹਜਣਾਵਣਾਮਨਨੀਵਾਂਸਦੇਹੇਇ। ਜਗਮਿਥਿਯਾਭੁਗ
 ਵੀਤਪਦਪ੍ਰੀਤਸੇਵਰੁਚੇਜੇਇ। ੨੫੧॥ ਚੈ॥ ਦਸਾਸਿਧਗੁਰਰੀਤਉਚਾਰੀ। ਗੁਰਅੰਗਦਜੁਨਮਨੋਮੇਧਾਰੀ। ਗੁਰਅੰਗਦ
 ਕੀਜੋਤਤਦਾਏ। ਗੁਰਨਾਨਕਸਮਝੇਦੁਨਪਾਏ। ੨੫੨॥ ਸਿਰੀਚੰਦਅਰੁਲਖਮੀਦਾਸ। ਬਿਜਮਭਏਗੁਰਦੇਖਾਬਿਲਾ
 ਸਾਹਾਬਜੇਰਅਸਾਬਿਨਤਉਚਾਰੀ। ਹਮਰੋਹਲਕੋਹਨਿਧਾਰੀ। ੨੫੩॥ ਏਹਗਾ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਬਐਸੇਕਹਾਤੁਮਰੇਦਰਬੁ

ਅਪਾਰਾ ਕਲਹਸਦਾਤੁਮਰੇਰਹੇਪੁਜਾਤੁਮੇਸੀਸਾਰਾ ॥ ੨੫੪ ॥ ਲਹਦੇਕੋਅੰਗਦਕੀਓਮਮਨਿਜਅੰਗਲਗਾਇਆਪਨੋ
 ਰਗੁਰਇਹਕੀਓਭੁਢੇਤਿਲਕੁਕਗਾਇ ॥ ੨੫੫ ॥ ਓਸੀਮਤਪੀਵ੍ਰਾਜੈਛਿਆਨਵਾਅਭੁਵਦੀਦਸਮਾਥਿਤਗਾਵਨਾਤਾਦਿ
 ਨਤਿਲਕੁਦੀਨਇਹਥਾਨਾ ॥ ਕੁਸਾਭਾਰਤਬਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨੫੬ ॥ ਇਹਅਸਥਾਨਾਬਿਰਾਜਤੁਭਏ ॥ ਮਹਲਚੁਲੋਖਣੀ
 ਬਚਨਅਲਏ ॥ ਮਹਾਂਗਜਮੇਤੁਮਰੀਦਾਸੀ ॥ ਮੋਕੋਆਗੀਆਕਰਅਥਿਨਸੀ ॥ ੨੫੭ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਐਸਉਚਰੀ ॥ ਤੁਮਹੋ
 ਮੁਕਤਨਸੀਸਾਥਿਚਰੀ ॥ ਸਮਾਪਾਇਜਬਸ੍ਰਸਾਥਿਹਏ ॥ ਤਜਇਹਦੇਹਿਮੁਕਤਏਇਜਾਵੈ ॥ ੨੫੮ ॥ ਏਕਜਮਤਬਨਿਸਾਰਹਾ
 ਈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਇਸਨਾਨਕਗਈ ॥ ਜਪਜੀਮੰਤ੍ਰਇਕਾਚਿਤੁਗਏ ॥ ਚਾਵੁਤਾਣਬਹੁਤਖਪਏ ॥ ੨੫੯ ॥ ਏਹਗਾਇਹਅਸ
 ਥਾਨਾਬਿਰਾਜਕੋਆਪਸਰੂਪਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਗਤਅਗਮਹੈਮੋਤੇਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ੨੬੦ ॥ ਸਤੀਓਧਾਰਿਏਜਗਤੁਜਿਹ
 ਨੀਚਉਚਾਨਿਸਤਾਗਾਇਹਠਾਂਦੇਹਤਿਆਗਕੋਆਪਨੇਧਾਮਪਧਾਰਾ ॥ ੨੬੧ ॥ ਓਇਹਬਿਧਿਸੋਨਿਜਰੂਪਸਮਾਏ ॥ ਅਜਰਅਮਰ
 ਨਿਜਅਸਨਪਾਏ ॥ ਅਤਅਨੰਦਦੇਵਨਤਬਧਕੋ ॥ ਉਸਤਤਕੀਨੋਸੇਕਸਰੁਦਾਕੋ ॥ ੨੬੨ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅੰਗਦਭੁਪ੍ਰਬੀਨੋ ॥ ਰ
 ਗੀਬੋਲਭੁਕੀਰਤਨਕੀਨੋ ॥ ਚੜ੍ਹਪੋਦਿਟਸਜਬਾਇਮਸੁਨਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਅਏਤਬਧਾਈ ॥ ੨੬੩ ॥ ਤਿਨੈਕਗਾਇਹਪੀ
 ਰਹਮਾਰੋ ॥ ਦਬਨਕਰੈਨਸੀਸਾਥਿਚਾਰੋ ॥ ਲਖਮੀਸਸਸ੍ਰੀਚੰਦਉਚਰੀ ॥ ਇਹਪੈਗੁਰਨਾਨਕਅਵਤਾਰੀ ॥ ੨੬੪ ॥ ਦੋਹਦਾਹ
 ਹਮਾਇਨਕੀਕਰਹੈ ॥ ਚਰਨਪੂਰਨਿਜਮਸਤਕਧਰਹੈ ॥ ਗੋਗਾਬਹੁਤਤਿਨੈਤਬਕੀਨਾ ॥ ਤੁਰਕਰਾਜਸਭਤਿਨੈਅਪੀਨਾ ॥ ੨੬
 ਪਾਏ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਬਲਪਏਕਰਹੈਦਬਨਦੇਹਾ ॥ ਲਖਮੀਦਾਸਸ੍ਰੀਚੰਦਕਹਹਮਾਸਿਸਕਾਰਕਰਹਿ ॥ ੨੬੬ ॥ ਇਹਬਿਧਿਗੋ
 ਗਾਅਤਿਭੁਏਕੋਕਰਸਕੈਨਿਦਾਗਾਏਕਪੁਰਖਤਬਆਏਧਰੇਰੂਪਸੁਭਚਾਰਾ ॥ ੨੬੭ ॥ ਦੁਹੁੰਅਨੋਕੇਤਿਨਕਹਭੁਭਾਈ
 ॥ ਕਿਉਗਰਤਭੁਪਕਹਾਂਗਵਾਈ ॥ ਰੀਤਰਚਲੋਜੋਇਤਹਕਿਸਾਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਅਮਰਅਜਰਸੁਭਧਾਹੈ ॥ ੨੬੮ ॥ ਬਚਨਮ

ਨਦੇਉਤਹਗਏ॥ਤਿਹਠਾਂਚਾਵਨਿਰਖਤਭੁਏ॥ਬਿਸਮੇਭੁਏਦੇਖਅਸਬਤਾ॥ਸਹੀਅਮਰਗੁਰਲਖਾਬਿਖਾਤਾ॥੨੧੬॥ਚਿਤਮੋ
 ਨਦੇਉਤਹਖਰੇ॥ਸ੍ਰੀਚੰਦਪੁਸਲਮਾਨਦੁਖਭੁਏ॥ਤਿਸੀਪੁਰਖਭੁਏਅਸਬਚਨਾ॥ਤਜੇਚਿਤਕੀਜੇਇਹਰਚਨਾ॥੨੧੭॥ਚਾਵੁਅੰ
 ਰਧਅਰਧਤੁਮਲਿਹੂ॥ਤੁਮਦਬੋਏਹਦਾਹਕਰੇਹੂ॥ਚਾਵੁਅਰਧਅਰਧਤਬਪਾਏ॥ਪੁਸਲਮਾਨਦਬਨਹਿਤਪਾਏ॥੨੧੮॥ਦੋ॥ਭੁ
 ਏਪੁਰਸਤਬਲੋਪਵਹੁਝਗੜਾਐਸਨਿਬੇਰਾ॥ਸ੍ਰੀਚੰਦਐਸੇਕੀਐਪਰਚਾਵੁਤਹਫੇਰਾ॥੨੧੯॥ਅੰਤਰਤੇਬਾਹਰਭੁਏਧਾਰਚਿਤ
 ਮਨਮਾਂਹਿ॥ਸਭੁਹੀਮਿਲਭੁਖਤਭੁਏਕਿਆਅਬਜਤਨਕਰਾਂਹਿ॥੨੨੦॥ਚੋ॥ਸ੍ਰੀਚੰਦਤਬਕਹਾਉਚਾਰੀ॥ਹੇਅੰਗਦਤੁਮਕੋਹੋਇ
 ਚਾਰੀ॥ਦਾਹਕ੍ਰਿਆਕਾਂਕੀਹਮਕਰਹੋ॥ਦੇਹਲੋਪਚਾਦਗਦ੍ਰਿਸਟ੍ਰਹੋ॥੨੨੧॥ਸਿਭੀਅਰਧਅਬੈਰਹਿਗਈ॥ਪੁਸਲਮਾਨਅਧੀ
 ਹੋਲਈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਅੰਗਦਕਹਾਸੁਨਾਈ॥ਦੇਹਨਹਲੋਪਜੁਪਰੀਦਿਖਾਈ॥੨੨੨॥ਸ੍ਰੀਚੰਦਕਹਾਹਪੁਨਹਿਮਾਨਾ॥ਚਾਵੁਧਰਅਏ
 ਭਿਹਠਾਨਾ॥ਗੁਰਅੰਗਦਕਹਚਲਅਬਦੋਖੋ॥ਪਰੀਦੇਹਗੁਰਰੂਪਅਲੋਖੋ॥੨੨੩॥ਕਿਆਦੇਖਹਿਚਾਵੁਤਰਜਾਈ॥ਚਾਵੁ
 ਤਰਗੁਰਦੇਹਰਹਾਈ॥ਸ੍ਰੀਚੰਦਾਦਿਕਬਿਸਮੇਪਾਏ॥ਭੁਗਤਸਿੰਘਤਬਪੁਸਨਅਲਾਏ॥੨੨੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਸੀਸਾਮਮਮਨੱਭੁਏ
 ਹੋਰੇਕਿਰਨਬਚਭਾਖਾ॥ਸੋਨਰੋਕੇਆਵਤੁਭੁਏਜਿਨੈਨਬੇਰੀਸਾਖਾ॥੨੨੫॥ਔਰਸੀਸਪ੍ਰਭਾਇਹਹੋਰੇਸ੍ਰੀਗੁਰਨਨਕਦੇਹਾ॥ਅੰਗ
 ਦੋਕੇਦ੍ਰਿਸਟੀਪਰੇਸ੍ਰੀਚੰਦਨਹਦਰਸੇਹਾ॥੨੨੬॥ਚੋ॥ਸੀਸਾਭੁਏਮੋਹਿਪ੍ਰਭੁਹੋਰਾ॥ਅੰਗਜਾਨਗੁਰਕ੍ਰੋਧਨਕੋਰਾ॥ਮਨੀਸਿੰਘਮ
 ਨਅਨਿਦਪਾਈ॥ਭੁਗਤਸਿੰਘਕੀਉਪਮਕਰਾਈ॥੨੨੭॥ਧੀਨਧੀਨਤਵਗੁਰਪਦਪ੍ਰੀਤਾ॥ਜਨਭੁਕਥਾਉਂਦੁਖਪਰੀਤਾ॥ਗੁ
 ਰਨਨਕਧਰਰੂਪਅਪਾਰਾ॥ਝਗਰਨਿਬੇਕ੍ਰੋਦੁਹੁੰਬਿਚਾਰਾ॥੨੨੮॥ਅੰਗਦਾਬਿਨੁਮਾਯਾਸਭੁਭਾਰੀ॥ਚਾਵੁਹੀਸਭੁਕੇਦ੍ਰਿਸ
 ਟਾਰੀ॥ਪਰਤੱਖਦੇਹਅੰਗਦਾਦਿਸਟਾਵੈ॥ਅੰਗਕਿਸੀਕੋਨਦਰਨਅਵੈ॥੨੨੯॥ਕਰਨਿਯਾਇਤਬਲੋਪਜੁਭੁਏ॥ਗੁਰਅੰ
 ਗਦਅਸੋਕੋਤਕਕੋਏ॥ਸ੍ਰੀਚੰਦਕੋਦੇਹਾਦਿਖਾਈ॥ਮ੍ਰਿਤਕਿਰਿਆਤਬਸਭੈਕਰਾਈ॥੨੩੦॥ਦੋ॥ਪੁਸਲਮਾਨਦਬਨ

ਕਰੀਚਾਵੁ ਅਰਧਤਦਾਇ। ਪੀਰਜਨਬੰਦਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਬਰ ਬਨਾਇ। ੨੪੪। ਮਮਤਾਏ ਪਿਤਾ ਮਿਲਤ ਬੈਸੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਲਲਾ
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਨਾਨ ਕਰਾਯੋ ਸੁੰਦਰ ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ੨੪੫। ਚੈ। ਗੀ ਪ੍ਰਬਜ ਛੇ ਸਭੈ ਤਬ ਅਏ। ਕੀਰਤਨ ਕੀ ਨ ਅਧਕ ਮਨ ਲਾਏ।
 ਤਾਹੀ ਜਮੈ ਕੁਲਾਹਲ ਕ੍ਰੋਧੋ ਜੋ ਮੈ ਪੈ ਨ ਹਜਾਤ ਸੁਕਹਯੋ। ੨੪੬। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਹ ਦਾ ਹਤ ਬਕੀ ਨੋ। ਇਹ ਠਾਂ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬੰਦ ਨ ਕੀ
 ਨਾ। ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਇਸਨਾਨ ਤਬ ਕੀਨਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਸਾ ਥ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੨੪੭। ਪੜ੍ਹ ਜੋ ਹਲਾ ਪਰਸਾਦ ਵਰਤਯੋ। ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਜੇ ਮੁਖ ਫੁਰਮਾਯੋ। ਧਰਮ ਚੰਦ ਪੁਨ ਮੈ ਰਉ ਚਾਰੀ। ਨਿਸਦਿ ਨ ਕੀਰਤਨ ਹੋਤੁ ਅਪਾਰੀ। ੨੪੮। ਜਬ ਤੇਰੇ ਕਾਇਵ ਸੁਆ
 ਯੋ। ਮਮਤਾਏ ਤਬ ਹੀ ਬਲ ਪਾਯੋ। ਨਿਜ ਬਲ ਸਾਥ ਪੋਗਤ ਬਲੀਨੀ। ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਸ ਨ ਚਿਤ ਨ ਕੀਨੀ। ੨੪੯। ਸ੍ਰੈਯਾ। ਗੁਰ
 ਅੰਗ ਦਕੀ ਇਹ ਰੀਤ ਸੁਹਾਵਤ ਜਾਮ ਨਿਸਾਰਹ ਨੇ ਮਸਨਾਨਾ। ਮੰਤ੍ਰ ਸਦਾ ਜਤਿਨਾ ਮੁਰਿ ਦੇਉ ਪਦੇ ਸਕਰੈ ਸਭੁ ਕੇ ਸੁਖ ਖਾਨਾ। ਸ੍ਰੀ
 ਲਖਮੀ ਸਾਂਤਗਾਨ ਸਦਾ ਉਰਈ ਰਖ ਛੇਤੁ ਨ ਰੀਚ ਕਠਨਾ। ਸਿੰਘ ਦਯਾਇ ਕਰੂ ਪਸੁਹਾਵਤ ਨਨਕ ਅੰਗ ਦਰੇਦੁ ਨ ਜਾਨਾ। ੨
 ੫੦। ਦੇਹਗ। ਅਹਿ ਨਿਸਕੀਰਤਨ ਸੇਰ ਪੈਰੁ ਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਪੀਤਾ। ਸਾਂਤ ਸੀਲ ਕੀ ਖਾਂਨ ਪ੍ਰਗਤੁ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਰਿਖ ਜੀਤ। ੨੫
 ੧। ਚੈ। ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਜੇ ਤੀਚਾਲਿ ਅਵੈ। ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ। ਸਿਰੀਚੰਦ ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ। ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾ
 ਈ। ੨੫੨। ਦੇਹਗ। ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਤਬ ਦੇਖਈ ਰਖਾ ਕੀਨਾ। ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਕੀ ਪੂਜਾ ਦਿਖ ਚਿਤਾ ਮਨ ਮੈਲੀਨ। ੨੫੩।
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਸੇ ਸਤ ਬਖਸ਼ ਮਨ ਮੈ ਕੀਨਾ ਵਿਚਾਰਾ। ਜਹਾਂ ਕੋਲੁ ਹਮ ਨ ਹਰਹੈ ਅਬ ਹੋਂ ਕਹੀ ਪਧਾਰਾ। ੨੫੪। ਚੈ ਪਈ। ਗੁਰ ਅੰਗ
 ਦਸਨੇ ਅਸਵਿਚਾਰੀ। ਇਹ ਠਾਂ ਛੇਤ੍ਰੇ ਸਭੁ ਤਿਹਵਾਰੀ। ਕਛੂ ਦਰਬ ਨਿਜ ਸੰਗ ਨ ਲੀਨੋ। ਓਰਖ ਰੂਪ ਪਾਨ ਕੀਨੋ। ੨੫੫।
 ਤਿਹ ਠਾਂ ਜਾਇ ਜੇ ਤਾਬਿਸ ਥਾਰੀ। ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਸਾ ਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਲਹਣਾ ਸੁਪੁਕਰਾਈ। ਤਿਲਕੁ ਦੀਨ ਸਭ
 ਬਤ ਸੁਨਾਈ। ੨੫੬। ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਜ ਬਕੀਨ ਪਾਨਾ ਪਾਛੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਸੁਖ ਮਾਨਾ। ਢਾਹਤ ਰਵੀ ਤਬ ਨਿਕਟਾਈ। ਸ੍ਰੀਚੰਦ

ਦਿਖਾਇਤਾਪਈ॥੨੯॥ਗਾਗਰਕਾਢਾਇਹੰਤੋਲੀਨੀ॥ਬਿਭੂਤਗੁਰੂਨਾਨਕਾਚਿਤਚੀਨੀ॥ਰਾਵੀਪਾਰਜਾਇਸੁਖਕੀਨੋ॥ਗੁਰ
 ਨਾਨਕਦੇਹਰਾਰਚਲੀਨੋ॥੨੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਬਤਿਹਠਾਂਹਮਬਸਤਹੈਕੋਸਤੀਨਪਰਜਾਨਾ॥ਤਿਹਠਾਂਭੀਦਰਸਨੁਕਰੇਹੋਪੁਰੁਖਿ
 ਪਾਨਿਧਾਨ॥੨੯॥ਚੌ॥ਅਗੇਤੁਮਸਭਜਾਨਨਹਾਰੇ॥ਧਰਮਚੰਦਅਸਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਦਿਦਸੁਨਮਾਨੰਦਭੁਏ॥ਹਬ
 ਜੇਰਅਸਬਚਨਅਲਏ॥੩੦॥ਜੇਤੁਮਕੋਹੋਸੇਵਤੁਮਕੀਜੇ॥ਧਰਮਚੰਦਕਹਪੁਰੁਮਮਦੀਜੇ॥ਭੇਟਹਮਾਰੀਜੇਚਲਅਈ
 ਹਮਗੁਰਨਾਨਕਅੰਸਲਖਈ॥੩੦॥ਮਾਨਸਹਤਾਇਮਬਚਨਅਲਏ॥ਦਯਾਸਿੰਧਗੁਰਸੁਨਮੁਸਕਾਏ॥ਮੁਹਰਪਾਂਚਸੇਏ
 ਕਤੁਰੰਗਾ॥ਭਿਟਦੀਨਗੁਰਧਰਉਮੰਗਾ॥੩੦॥ਦੋ॥ਧਰਮਚੰਦਮਨਹਰਖਸੇਪਯੋਦਰਬਅਪਾਰ॥ਲੈਆਇਸਸੀਗੁਰੂ
 ਤੇਰੇਹਰੇਓਰਪਧਾਰ॥੩੦॥ਚੌ॥ਮਾਨਸਹਿਤਤਹਕੀਨਪਾਨਾ॥ਚਲਤਬੇਰਅਸਬਚਨਬਖਾਨਾ॥ਇਹਠਾਂਬਸੁਦਰਸਨ
 ਤਹਕੀਜੇ॥ਕਹਾਗੁਰੂਹਮਦਰਸਨੁਲੀਜੇ॥੩੦॥ਧਰਮਚੰਦਨਿਜਨਗਰਸਿਧਯੋ॥ਸੀਸਤਿਗੁਰਮਨਮੈਸੁਖਪਯੋ॥ਸਾਹ
 ਬਭੁਨਭਾਈਜਾਬਾ॥ਚਰਚਾਕੀਨੀਦੀਨਾਨਾ॥੩੦॥ਦੋ॥ਤੀਨਰੈਨਤਿਹਠਾਂਰਹੇਸੁੰਦ੍ਰਪੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਦਯਾਸਿੰਧਮਿਜਾ
 ਦਧਰਹਰਿਗੁਰੁਦਿਦਅਵਤਾਰ॥੩੦॥ਚੌ॥ਬਹੁਰੇਸੀਗੁਰਕੀਨਪਾਨਾ॥ਬੰਦਨਕੈਗੁਰਨਾਨਕਬਾਨਾ॥ਧਰਮਸਸੀਕੇਬੈ
 ਨਚਿਤਾਰ॥ਚਲੇਤ੍ਰੇਹਰੇਓਰਮੁਰਾਰ॥੩੦॥ਭਾਈਗੁਰਨਾਮੰਗਮੁਜਾਨਾ॥ਜੇਠੇਆਦਿਸੁਰਬਲਵਾਨਾ॥ਚਰਚਾਕਰਤਪੰਥਤਹ
 ਆਏ॥ਰਾਵੀਲਾਂਘਦਰਸਪੁਰੁਪਾਏ॥੩੦॥ਦੋ॥ਸ੍ਰੀਚੰਦਨਿਹਠਾਂਰਚੋਗੁਰਨਾਨਕਅਸਬਾਨਾ॥ਧਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟਾਤਹਾਕ
 ਰਬੰਦਨਸੁਖਖਾਨਾ॥੩੦॥ਦਾਏਗੁਰਨਾਮੇਭੁਅਤਬਾਏਭਾਈਜਾਨਾ॥ਕੀਨਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਮੋਧਗੁਰਗਹੇਹਾਬਸੁਖਖਾਨਾ॥੩੧॥
 ਚੌ॥ਚਾਰਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਕਰਪੁਰੁਸੁਆਮੀ॥ਬੈਠੇਹਰਖਧਾਰਸੁਖਸ੍ਵਾਮੀ॥ਤਬਲੈਧਰਮਚੰਦਸੁਨਅਯੋ॥ਦੋਇਪੁਕੁਨਿਜਸੀਗ
 ਲਵਯੋ॥੩੧॥ਮਿਹਰਚੰਦਮਾਦਕਸਸਨਾਮਾ॥ਸਿਭੁਤਮੋਨੇਮਾਨਕੋਧਾਮਾ॥ਦੂਰਹੁਦੇਖਉਠੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਬੈਠੇਆਦਰਕੀਨ

ਅਭੇਦਾ॥ ੩੧੨॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿਗੁਰਚਰਨੀਲਗੇ॥ ਸਦਾਸੰਤਨੁਹੀਰਖਦਗੇ॥ ਧਰਮਚੰਦਮਨਮਾਨਅਪਾਰਾ॥ ਮੁਖਸੋਬੰਦਨਕੀਨਉਚੰ॥
 ਰਾ॥ ੩੧੩॥ ਦੋ॥ ਬਹੁਚਰਚਗੁਰਸਿੰਕਰੀਗੁਰਕੇਸੀਗਲਵਾਇ॥ ਦਰਸਨਟਾਈਕਾਕੀਓਸੀਚੰਦਕੀਜਾਇ॥ ੩੧੪॥ ਦੋ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਉਟਪਰਤਹਾਂਪੁਰਾ॥ ਸਭਯੁਤਕੀਨੇਪ੍ਰਭੂਦਿਦਾਰਾ॥ ਦਯਾਸਿੰਧੁਨਰੇਰੇਅਏ॥ ਧਰਮਸਸੀਕੇਪ੍ਰਤਲਖਾਏ॥ ੩੧੫॥ ਪਾਂਚਪਾਂ
 ਚਥੇਦਾਸੀਦੀਨੀ॥ ਏਕਏਕਹੈਬਸਤਨਵੀਨੀ॥ ਧਰਮਸਸੀਕੋਬਹੁਪਨਦੀਨੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਮਨਅਨੰਦਕੀਨੇ॥ ੩੧੬॥ ਦੋ॥
 ਧਰਮਚੰਦਮਨਮਾਨੁਧਰਨਿਜੋਕਬਡਾਬਿਚਾਰਾ॥ ਲੀਏਦਰਬਮਨਹਰਖਧਰਅਪਨੇਧਾਮਪਧਾਰਾ॥ ੩੧੭॥ ਦੋ॥ ਭਾਦਿਨਸੀ
 ਗੁਰਤਹਾਂਰਹਾਏ॥ ਕੀਨੇਚਰਤਅਪਕਸੁਖਦਾਏ॥ ਦਿਵਸਾਬਿਹਾਇਨਿਸਾਪ੍ਰਗਾਈ॥ ਗਈਜਾਮਮਨਅਨੰਦਪਾਈ॥ ੩੧੮॥
 ਆਜਨਮਾਨਪਲੰਘਨਿਜਸੇਹੇ॥ ਰਤਪਤਕੋਟਦੇਖਬਪੁਸੇਹੇ॥ ਨਿਜਨਿਜਆਸਨਸੁਤੀਉਹਾਏ॥ ਮਿਲਮਿਲਚਰਚਗੁਰ
 ਗੁਨਗਾਏ॥ ੩੧੯॥ ਸਾਹਿਬਗੁਨਾਮੀਗੁਰਦਾਸ॥ ਜੇਠਾਬਿਧੀਆਧਾਰੁਲਾਸ॥ ਪ੍ਰਸਪਰਬੈਠੇਚਰਚਾਕਰੈ॥ ਸੀਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇਮੁਖਸੋਰਥੈ॥ ੩੨੦॥ ਦੋ॥ ਸਾਹਿਬਗੁਨੇਅਸਕਹਾਭਾਈਕੋਸਮਝਾਈ॥ ਧਰਮਚੰਦਮਨਮਾਨਬਹੁਸੀਗੁਰਸੰਤਮਹਾਈ॥
 ੩੨੧॥ ਦੋ॥ ਪਈ॥ ਭਾਈਮੁਖਸੋਬੰਦਨਅਲਾਏ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਾਇਹਭਾਂਤੁਹਾਏ॥ ਮਾਨੁਸਦਾਇਨਕੇਗੁਰਗੁਰੀ॥ ਪੈੜੀ
 ਭਿਰਪ੍ਰਬਾਇਉਚਾਰੀ॥ ੩੨੨॥ ਜਾਨਵਿਸਖਟਵਾਰਮਝਾਰਾ॥ ਤਿਤੀਅਰਬਉਨੇਨਿਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰੇਰੇਭਾਈਇਹਭਾਈ॥
 ਦਯਾਸਿੰਘਨਿਜਮੁਖਅਲਾਈ॥ ੩੨੩॥ ਅਕਿਲਾ॥ ਬਾਲਜਤੀਸੀਚੰਦਮਾਨੁਬਹੁਪਾਏ॥ ਬਬੈਰਚਥਾਂਨੁਸੁਆਪਗਣਾ
 ਏ॥ ਲਖਮੀਦਾਸਹੁਪ੍ਰਤਪਰਮਸਜਨੀਏ॥ ਹੋਨਿਜਪੇਤਾਮਨੁਮਾਨੁਬਹੁਠਨੀਏ॥ ੩੨੪॥ ਦੋ॥ ਮੰਜੀਦਾਸਬ
 ਣਾਈਆਪਕੋਬਡਾਕਹਾਈ॥ ਦਾਤੂਸਿੰਘਸਿੰਘਾਦਸੇਵਾਗੁਰੂਬਿਹਾਈ॥ ਮੇਹਨਕਮਲਾਹੋਇਚੁਬਾਰਾਮੇਹਰੀਭਯੋ॥ ਮੀਟਾ
 ਪ੍ਰਿਥੀਆਜਨਨਾਹਬਡਬਰਲਚਲਾਏ॥ ਮਹਾਂਦੇਵਹਉਮੇਕਰੀਬੋਮੁਖਸਗੋਬੇਲਤਰਹੈ॥ ਚੰਦਨਗੀਧਨਬਾਂਸਕੋ

ਬਾਹੁਤੀ ਨਨਿਸਦਿ ਨਬੈ॥ ੩੨੫॥ ਦੋ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਜਬੈ ਪੈ ਤੀ ਮੇਸ ਉਚਾਰਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨਾ ਬਿਸਮਧਰ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਤ ਵਿਚਾਰ ੩੨੯
 ੩੨੬॥ ਪੁਨ ਭਾਈ ਕੋ ਅਸਕਹਾ ਗੁਰ ਕੀ ਰੀਤ ਭੁਨਾਈ॥ ਭਾਈ ਭੁਨ ਹਰਖ ਤਕੁ ਪੈ ਤੀ ਦੁਤੀ ਅਲਾਇ॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਦ ਗੁਰੂ ਇਹ ਰੀ
 ਤ ਕਰੀ ਗੁਰ ਦਾ ਸਭੁ ਯੋਗੁ ਰਦਾਸ ਕਹਾਇ॥ ਆ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦ ਤੇ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾਇ ਆ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਧਰ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸੁਤ ਅਗਮ ਗਤ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਇ ਆ॥ ਹਰਿਗੁਰੂ ਦਿਦ ਗੁਰ
 ਤ ਹਉ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਆਦੇ ਸੁਕਰਾਇ ਆ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਭ ਕੁਝ ਨ ਹਲੁ ਕੈਲੁ ਕਾਇ ਆ॥ ੩੨੭॥ ਦੋ॥ ਅਸ ਪੈ ਤੀ ਭਾਈ ਜਬੈ ਮੁਖ
 ਤੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੇ ਭੁਤ ਸਭੀ ਤਾਸ ਮਬੰਦ ਨਧਾਰਾ॥ ੩੨੮॥ ਹਰਿਗੁਰੂ ਦਿਦ ਕੇ ਚਰਤ ਚਰਚਾ ਕੀਨ ਤੋਇ॥ ਤੀਨ ਜਾਮਨੀ
 ਸਤ ਬਗਈ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘਾਇ ਹੁਤਾਇ॥ ੩੨੯॥ ਚੌ॥ ਜਾਮਨਿ ਜਾਬ ਅਇ ਰਹਨੀ॥ ਹਰਖ ਤਉ ਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰ ਰਮਾਨੀ॥ ਕੀਨ ਸੋਚ
 ਸਰ ਮੋਜਨ ਕੀਨੋ॥ ਬੈਠੇ ਅਪਨ ਧਮਾਨੁ ਖਲੀਨੋ॥ ੩੩੦॥ ਭਾਈ ਭਾਨਾ ਕਹਾਇ ਸਨਨਾ॥ ਅਇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬੰਦ ਨ ਠਨਾ॥ ਬਾਬਕ ਆਸ
 ਵਾਰ ਲਗਾਈ॥ ਪਾਇ ਭੋਗ ਵਡੇ ਨੁਧਾਰਾਈ॥ ੩੩੧॥ ਦੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਓ ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਗੁਰ ਬਾਨਾ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸੰਗ ਲਵ
 ਏ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ॥ ੩੩੨॥ ਲੈ ਬਿਦਾਸ ਸਧਰ ਮਤੇ ਚਲੇ ਪੁਰ ਕਰ ਆਸ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿਗੁਰੂ ਦਿਦ ਨੀਪ ਹੁਚੇ ਤਬ
 ਰਮ ਦਾਸ॥ ੩੩੩॥ ਚੌ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਗੁਰ ਤਹਾਰ ਹਾਏ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੇ ਪਹਿ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਨਿਤ ਨੁਤਨ ਬਹੁ ਚਰਚਾ ਕਰੈ॥ ਨਿਜ ਮਨ
 ਮੇ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਧਰੈ॥ ੩੩੪॥ ਸਭੁ ਸੰਗਤ ਜਸ ਯੋ ਭੁਲਾਏ॥ ਦੀਪ ਮਾਲਕਾ ਮੇਲਾਏ॥ ਭਾਈ ਕੋ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਵਾਏ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਏ॥ ੩੩੫॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਅਬ ਮੇਲਾਏ॥ ਪਾਂਚ ਦਿਵਸ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਏ॥ ਦਲਾ ਸਿੰਘ ਭੁਨ ਸੰਗ
 ਤ ਬਾਨੀ॥ ਬਹੁ ਤਭੁਲੀ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇ ਮਾਨੀ॥ ੩੩੬॥ ਭਾਨੇ ਤੇ ਤਬਾਬਿਦਿ ਅਲੀਨੀ॥ ਹਰਿਗੁਰੂ ਬਿਦਤ ਬੋਹੇਇ ਅਧੀਨੀ॥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਭਾਨੇ ਬਿਨ ਤਉ ਚਾਰੀ॥ ਸੰਗ ਚਲੈ ਤੁਮਰੇ ਸੁਖ ਧਾਰੀ॥ ੩੩੭॥ ਦੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੋ ਕੇ ਅਸਕਹਾ ਰਹਾਇ ਹਾਂ ਸੁਖ ਸਾਥਾ॥ ਮੁਸ

ਪਰਸੀਸਨਿਵਾਏ ਚਰਨ ਨ ਪਰਧਰਮਾਥਾ ॥ ੩੩ ॥ ਚੈ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਦਿੱਕੇ ਚਰਤ ਅਪਾਰਾ ਪੁਰਣ ਕੁਯੋ ਪਾਉਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਪੜੈ
 ਸੁਨੈ ਨ ਰੁਜੇ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ਮਨੁ ਇਛੁ ਤਫਲੁ ਤਤਾਛਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਅਗੇ ਹੁਇ ਪੈ ਕਥਾ ਉਦਾਰੀ ॥ ਦਧੁਤ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਅਵਿ
 ਤਰੀ ॥ ਕੋਤ ਕਅਨ ਕਕਹਾਂ ਲੋਗਾਂ ਉਂ ॥ ਧੀਰ ਮੋਲ ਕਾਜਨ ਮਸੁਨਾਂ ਉਂ ॥ ੩੪੧ ॥ ਅਟੈ ਲਗਾਇ ਨਿਜ ਧਾਮ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਦਾਸ
 ਭਾਈ ਕਥਾ ਸੁੰਦਰ ਅਵੈ ॥ ਰਵ ਮਲ ਕਾ ਕਰ ਬਾਹੁ ਉਦਾਰਾ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਦਿੱਗੁਰ ਕਾ ਵਿਬਲ ਹਾਰਾ ॥ ੩੪੨ ॥ ਜਹਾਂ ਭੂਲ ਹਮ ਤੇ
 ਭਾਈ ਮੇਛੁ ਰਤ ਹਾਂ ਬਨਾਇ ॥ ਇਹੀ ਚਾਹੁ ਗੁਰ ਜਸੁ ਕਹੈ ਸੀ ਗਤ ਕੋ ਰੋਸ ਹਾਇ ॥ ੩੪੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢਾ
 ਜੀਤੀ ਜੋਤਸਮਾਏ ਬਰਨੰਨੀ ਨਾਮ ਪੰਛਮੇ ਪਾਉ ਆਇਸਮਾ ਪਤੀ ਮਸਤ ਸੁਤ ਮਸਤਾ ਅਠਨੁ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ਜਾਕੇ ਨਾਮ
 ਪ੍ਰਤਪ ਜਲ ਜਪੁਰ ਸਮਸਤ ਪਨੀ ॥ ਤਾਂਹ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰ ਜਾ ਪੋਰੀ ਭੀਰੋ ਪਾ ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਦਿੱਗੁਰ ਅਗਮ ਗਤ ਕੀ
 ਨੇ ਚਰਤ ਅਪਾਰਾ ਮੇਹਰੀ ਮਏ ਤੀਨ ਹੀ ਜੇ ਸੁਕਹੈ ਭਯਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਤਾਇ ਕਾਦਸ ਕੇ ਦਿਵਸ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਯੋ ਪਾਨਾ ॥ ਤਿਸੀ
 ਦਿਵਸ ਪਹੁਚਤ ਭਏ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਅਨਾ ॥ ੩ ॥ ਦਯਾ ਸਿਧ ਭਾਈ ਯੁਤ ਅਏ ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਦ ਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਸਿਖ
 ਗੁਰ ਅਗੇ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਾਉ ਕਥਾ ਹੁਮਾਨ ਬਚ ਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅਰਧ ਜਾਮਤ ਬਾਦਿ ਵਸ ਰਹਾਈ ॥ ਹਰਿਗੁਰਿ ਦਿੱਗੁਰ ਮੇਲੁ ਪਾਈ ॥
 ਅਗੇ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੂ ਅਏ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕਾਦਰ ਸਨ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਜਾਨਵੁ ਹੁਗੁਰੁ ਤਖਤ ਪ੍ਰਭੂ ਬੰਦਨ ਕਰ ਮਨੁ ਲ
 ਏ ॥ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ਹਰਖ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਹੁਰਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਹਿ ਮੰਦਰ ਅਏ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੜਾਇ ਹਰਖ
 ਚਿਤ ਪਾਏ ॥ ਬੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰ ਬੁਖਦਾਈ ॥ ਉਸਤਤ ਕੀਨ ਅਧ ਕਮਨੁ ਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਬਹੁਰੇ ਕੀਨੇ ਦਰਸਾਨਿ ਸਾਨਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿ
 ਘ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਦਾਨ ਅਥਿਤ ਨ ਕੋ ਬਹੁਦੀਨੇ ॥ ਅਤੁ ਅਨੰਦ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇਲੀਨੇ ॥ ੮ ॥ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਅਏ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਸੁਹਾਇ ॥ ਨਗਰ ਲੋਕ ਅਏ ਤਥੈ ਚਰਨ ਬੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ਦੀਨ ਨਾਥਾ ਵਿਚਾਰ ਕੈ ਦੁਇ ਸਿਖ ਲੀਏ ਬੁ

ਲਾਇ। ਏਕਪਠਯੋਕਰਤਾਰਪੁਰੇਪੈਦੇਖੋਕੋਲਪਾਇ॥ ੧੦॥ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੁਤੀਸਿਖਕੋਐਸਾਸਿਖਾਵੇ॥ ਗੋਵਿੰਦਵਾਲਕੁਟੰਬਾਲਿਆਵੇ॥ ਸੁੰਦਰ ੨੨
ਕੋਕਰੀਭਾਇਹਾਂਅਵੈਂ॥ ਸੁਕੁਟੰਬਕੋਸਾਥਾਲਿਆਵੈਂ॥ ੧੧॥ ਬਚਨਮਾਨਤਤਛਿਨਸਿਖੁਧਾਯੋ॥ ਦੁਤੀਦਿਵਸਸੁਕੁਸੰਗਾਲਿਆ
ਯੋ॥ ਸੁਪ੍ਰਵਾਰਗੁਰਚਰਨਨਲਾਰਾਯੋ॥ ਚਿਰੋਸੋਮਿਲੇਬਹੁਤਅਨੁਰਾਗਯੋ॥ ੧੨॥ ਸੁੰਦਰਤਬਗੁਰਕੋਢਿਗਾਯੋ॥ ਪਗਪੰ
ਕਜਨੀਮਿਤਲਪਟਾਯੋ॥ ਕੁਸਲਅਨੰਦਸਤਿਗੁਰਤੁਹਲਈ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕੁਸਲਸੁਕੁਈ॥ ੧੩॥ ਸੁਪ੍ਰਵਾਰਗੁਰਮਹ
ਲੀਆਯੋ॥ ਲੋਅਗਸਾਗੁਰਕੀਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਹਰਿਗੁਵਿੰਦਨਿਜਮਹਲੀਆਏ॥ ਕੁਸਲਅਨੰਦਸੁਕੀਤਬਪਾਏ॥ ੧੪॥ ਏ॥
ਬਬਗੁਰਦਿਤਮਿਲੋਸੁਰਜਮੋਲਅੰਦਰਾਇ॥ ਅਟਲਰਾਇਚਰਨੀਲਗਾਮਨੰਮੈਹਰਖਨਮਾਇ॥ ੧੫॥ ਬੀਬੀਵੀਰੋਤਬ
ਅਈਮਨੰਮੈਹਰਖਪਗਾਇ॥ ਤੇਗਬਹਾਵਅੰਕਮੇਕੁਤਬਾਲਸੁਖਮਾਇ॥ ੧੬॥ ਸੈਯਾ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਤਾਹਪਿਆਰਦਯੋਬੀਬੀ
ਵੀਰੋਮਨੰਮੈਬਡਅਨੰਦਪਾਈ॥ ਕੁਤਕੇਅੰਕਦੀਓਪੁਕੇਸੁਕੁਮਾਸਦਿਨੰਜਿਹਰੂਪਸੁਹਾਈ॥ ਸਿੰਘਦਯਾਗੁਰਗੋਦਲੀਏਪੁਨਪੁਰਹ
ਦੇਖਹੀਏਹਰਖਾਈ॥ ਜੈਸਪਰਾਤਮਅਤਮਸੰਗਮਿਲੋਨਿਜਰੂਪਲਖੇਸੁਖਦਾਈ॥ ੧੭॥ ਏ॥ ਕਛੁਕਕਾਲਧਰਗੋਦਮੇਦੀਓ
ਸੁਤਕੇਅੰਕ॥ ਕੁਤਅੰਕਵੀਰੋਚਲੀਸੋਕੁਤਕੁਲਮਯੀਕ॥ ੧੮॥ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੈਧੀਰਜਸਕੁਕੋਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਕੋਤਕਕਰਤਅਨੰਤਅਭੇ
ਵਾ॥ ਤਬਲੋਸੰਗਤਅਈਪਾਰਾ॥ ਕੁਰੀਚਾਹਗੁਰਹੇਤੁਦਿਦਾਰਾ॥ ੧੯॥ ਅਕਾਲਤਖਤਪਰਪ੍ਰਭੂਸੁਹਾਵੈਂ॥ ਰਵਸਸਿਦੇਖਰੂਪਸੁਕੁ
ਚਾਵੈਂ॥ ਦੇਸਦੇਸਕੀਸੰਗਤਅਈ॥ ਕੁੰਤਕੁੰਤਕੀਪੁਜਚੜਾਈ॥ ੨੦॥ ਪੈਦੇਖਾਂਨਰੀਯੁਤਆਯੋ॥ ਮੇਲੋਦਿਵਸਚਰਨਲਪਟਾ
ਯੋ॥ ਹਰਿਗੁਵਿੰਦਤਿਹਆਵੁਕੀਨੋ॥ ਕੁਸਲਅਨੰਦਕਹਰੇਰਕੀਨੋ॥ ੨੧॥ ਕੋਲਾਕੋਤਬਸਦਨਵਸਾਯੋ॥ ਬਹੁਪ੍ਰਸੰਨਗੁਰਮਾ
ਗਪਾਯੋ॥ ਮੇਲਾਕੁਯੋਬਿਅੰਤਅਪਾਰਾ॥ ਚੜੀਭੋਟਨਿਹਵਾਰਨਪਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਏ॥ ਦਰਸਪਰਸਸੀਗੁਰੂਕਾਯੋਸਰੋਵਰਨਾਇ
ਹਰਿਮੰਦੁਕਰਬੰਦਨਾਸਤਿਗੁਰਮਾਇਸਪਾਇ॥ ੨੩॥ ਸੁਕੁਸੰਗਤਾਦਿਦਾਪ੍ਰਭੂਈਮੇਲਾਕੁਯੋਬਿਤੀਤਾ॥ ਪੈਦੇਖਾਂਪੁਛਤਭਯੋਹੇ

ਗੁਰੁ ਰਕਨ ਜੀ ਤੁ ॥ ੨੪ ॥ ਚੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤੁ ਰਕਹਤਾਈ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਰਕਹਤਿ ਨ ਬਿਸਮੇ ਪਾਈ ॥ ਸਪਤ ਸਹੰਸ ਮੈ ਭਾਖਤੁ ਹਨਾ ॥
 ਚੇਦਾਂ ਸਹੰਸਾ ਇਨੈ ਨ ਹਗਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਯੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਲਖ ਯੋ ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਬਸੋ ਦਾ ॥
 ਰਤਿ ਹਸੰਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਰਚੇ ਚਿਤਾ ਰਖੰਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਚੈ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਰਕ ਕਰੋ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਕਛੁ ਕਕਾ ਲਤਿ ਹ ॥
 ਦਾਰ ਕੇ ਤਬ ਹੀ ਭੁਯੋ ਅਧਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਚੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਗਮ ਲੋਕੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗਯੋ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਪੈ ਕੋ ॥ ਦਿਸਾ ਮਾਸ ਜਬ ਗਏ ॥
 ਦਿਲਾਈ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਕੀ ਨਰ ਦਿਆਈ ॥ ੨੮ ॥ ਕੰਨ ਅਭੁਟੀ ਭਰਸਾ ਪਯੋ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਅਸ ਬਚਨ ॥
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੁ ਨੋ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੰਨ ਆਮ ਮਗਹਿ ਭੁਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੰਗੁਰ ਅਰਮਾ ਕਈ ॥ ਭੁਲਾ ਭਯਾਤਿ ॥
 ਹਪਾਲ ਨ ਕੋਰੋ ॥ ਕਛੁ ਚਿਤ ਚਿਤ ਮਾਂਝਨ ਧਰੋ ॥ ੩੦ ॥ ਚੈ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਨਿਜ ਗੁਰ ਗਯੋ ਸ੍ਰੀ ਰਹਸੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਬ ਜੇ ਠੇ ਬਿਨ ॥
 ਤੀ ਕਰੀ ਕਿਐ ਕੋਤ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਚੈ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਅਸ ਕੀ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਗੁਰ ਕਲ੍ਹ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਇਹਿ ਮਿਸ ਜੀ ਗਐ ॥
 ਗੁਰੁ ਏ ਭਾਗੁ ॥ ਬਹੁ ਮਲੇ ਛਕਾਹੇ ਇਸੀ ਘਾਗੁ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੈ ਨ ਰਹਾਏ ॥ ਖੁਨ ਜੇ ਨਾ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਬਹੁ ਤਕ ॥
 ਲਖੁ ਖਸੰਗਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਭੁਖੰ ਕਥਾ ਕੀ ਬਬ ਛੁਜਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਆਗੇ ਭੁਏ ਬਰਖਾ ਸਿੰਧ ਮਜਾਨੇ ॥ ਚੁਪਾ ਸਰੋਵਰ ਬਹੁ ਖਰਨੇ ॥
 ਸਸਰ ਸਵਰੁ ਗੁਣ ਸੰਮਤ ਆਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਦਸ ਚੇ ਕਾ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਚੈ ॥ ਤਿਸੀ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠੇ ਕਿਸੀ ॥
 ਖਿਨਾ ਲਾ ਮਤ ਦੋ ਮੇਦੀ ਆਇ ਕੈ ਬਿਨੀ ਕੀ ਨਤ ਤਕਾਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਚੈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਐ ॥ ਅੰਸ ਗੁਰ ਦਿਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ॥
 ਰਹੀ ਐ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੰਸਾਰ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜਾਹੁ ਗੁਰ ਦਿਤੇ ਕੇਤੁ ਮਪਾਸਾ ॥ ੩੬ ॥ ਤਿਸੇ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹੇ ਅਸ ਬਚਨਾ ॥ ਜੇ ਕਰਹੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਦੁਬਰ ਚਰਨਾ ॥ ਅੰਤ ਸਤੁ ਨਾ ਮਲਿਖ ਦੈ ਹੈ ॥ ਨਿਜਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਤਬ ਖੁਤ ਪੈਦੈ ॥ ੩੭ ॥ ਚੈ ॥ ਦੋ ਮੇਦੀ ਮਤ ਤਹਾਂ ਚਲਾਈ ॥ ਨਿਜ ॥
 ਖੁਤ ਬਾਬਾ ਜਹਾਂ ਸੁਹਾਈ ॥ ਹੋ ਖੁਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਹ ਬਚਨਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਦੈ ਕਰਤੁ ਮਰਚਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਦਿਤੇ ਸੀ ਕਰੀ ॥

ਅਰਾਮਾਨਪਿਤਾਸਿਰਧਰੀ। ਮੰਤ੍ਰਸਤਿਨਾਮਲਿਖਦੀਨੋ॥ ਨਿਜਾਇਸਤ੍ਰੀਨੰਤੀਜੁਖਲੀਨੋ॥ ੩੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ਤਬਬਾਬੇਜੀਐਸੇਕ
ਹਾਪਿਥਮੇਕੋਰੋਸਨਾਨਾ॥ ਯਾਸੋਚੁਸੋਪ੍ਰੇਮਸਿੰਧੀਗੁਰਕਾਧਰਧਾਨਾ॥ ੪੦॥ **ਚੌ** ਤਿਨੈਨਧਾਨਗੁਰੂਕੋਧਰਾ॥ ਨਹਪ੍ਰਿਥਮੇਤਿਹਮੇ
ਜਨਕਰਾ॥ ਸਮੇਅੰਸਤਰਵਮੰਤ੍ਰਪਾਨਾ॥ ਰੁਐਅਧਾਨਹਰਖਮਨੁਠਨਾ॥ ੪੧॥ ਗੁਰਮਾਯਾਚਾਹੈਸੋਕਰੈ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਅਸੋਕ
ਤਿਹਪਰੈ॥ ਗੁਰਮਾਯਾਨੰਤੀਗੁਰਮਾਈ॥ ਸਿਖਾਬਾਬੇਬਚਨਭੁਲਾਈ॥ ੪੨॥ ਅਤਦਮੇਦ੍ਰੀਦਿਖਜੁਖਪਾਯੋ॥ **ਮਿਲਨਿਕਟ**
ਦਸਾਖੀਅਯੋ॥ ਮੇਲਾਨਿਕਟਵਸਾਖੀਅਯੋ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਕੀਆਗਯਾਪਾਈ॥ ਬਾਬਾਪੁਰਕਰਤਾਰਸਿਧਾਈ॥ ੪੩॥ **ਦੋ**॥
ਲੈਆਰਾਨਿਜਮਾਤਕੀਨਿਜਨਾਰੀਸੰਗਧਾਰਾ॥ ਦਿਵਸਪਾਂਚਮੇਲੇਰੋਬਾਬਾਹਰਖਪਧਰਾ॥ ੪੪॥ **ਚੌ** ਪੰਥਰੈਨਬਜਪ
ਹੁਚੋਜਾਈ॥ ਪੁਰਕਰਤਾਰਹਰਖਮਨੁਪਾਈ॥ ਤਿਹਠਮੇਲਾਭੁਐਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਸੁਤਨਨਭੁਟਅਨੁਪਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਸੰਗਤ
ਨਿਜਨਿਜਧਾਮਪਧਾਰੀ॥ ਮਨਾਈਛੁਤਠਲਪਾਏਚਾਰੀ॥ ਬਾਬੇਕੋਤਕਕੀਨਬਸੀਤਾ॥ ਬਰਨਤਸੀਤਨਾਵਤਅੰਤਾ॥ ੪੬
ਦੋਹਰਾ॥ ਦਿਸਾਮਾਸਪੁਰਣਭੁਏਅਯੋਮਾਘਜੁਖਦਾਈ॥ ਨੰਤੀਤ੍ਰੇਦਸਾਦਿਵਸਮੇਸ੍ਰਿਦ੍ਰੁਸੁਤਉਪਜਾਈ॥ ੪੭॥ **ਚੌ** ਗੁਣਵ
ਸੁਰਸਸਸਸੀਮਤਜਾਨੋ॥ ਕਰੂਰਸਮਾਸਨਿਵਾਰਪਛੋਨੋ॥ ਜਨਮੇਸੁਤਦਿਨਜਾਮਰਹਾਏ॥ ਮਿਲਨਰੀਬਹੁਮੰਗਲਗਾਏ
੪੮॥ ਅਤਨੰਤੀਜੀਜੁਖਪਾਯੋ॥ ਦੇਖਪੁਤ੍ਰਨਿਜਖੇਦਗਦਾਯੋ॥ ਬਾਬੇਦੀਨੋਦਨਅਪਾਰਾ॥ ਬਾਜੇਬਜਤਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੪੯
ਬਾਬੇਦੇਖੋਪੁਤ੍ਰਸਰੂਪਾ॥ ਕੀਨਵਿਚਾਰਕਪਟਧਰਭੂਪਾ॥ ਧਰਮੇਧੀਰਮਲੁਨਮੁਤਦਾਏ॥ ਏਹਬਿਧਿਜੁਖਸੋਤਹਾਂਰਹਾ
ਏ॥ ੫੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਬਾਬੇਦਾਸਪਠਾਏਗੁਰਕੋਨਿਕਟਜੁਧਾਰਾ॥ ਆਇਦਾਸਗੁਰਪਗਪਰਾਬਿਨਤੀਕੀਨਅਪਾਰਾ॥ ੫੧॥ **ਚੌ**
ਬਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਅੰਗਧਰਾਯੋ॥ ਧੀਰਮੱਲਕਾਜਨਮੁਤਨਾਯੋ॥ ਸੁਨਤਪ੍ਰਭੂਮਨਮੈਮੁਸਕਾਏ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਰੰਦਬਪੁਦੁਤੀਧਰ॥
ਏ॥ ੫੨॥ ਗੁਰਾਤਾਸਿੰਧਮਾਤਾਪਗਲਾਗਾ॥ ਦਾਜਬਧਾਈਦੇਅਨੁਰਾਗਾ॥ ਮਾਰਚੁਨਤਪੁਤ੍ਰਜੁਤਹੋਯੋ॥ ਅਨੰਦਕੀਨਸ

ਕਲਸਮਖੋਯੋ॥ ੫੩॥ ਦੋ॥ ਦੁਆਸਿੰਧਕਹਲਗਕੋਹੋਗਾ ਬਾਪੁਰੂਪਾਪਾ॥ ਜਿਸਬਕਛੁਵਰਨਹੁਚਨਕਹੀਅਪਾ॥ ੫੪॥
 ਬਾਬੇਪੁਤਲੀਨਭਵਪਛੋ॥ ਬੀਤੇਬਰਖਦੇਇਸੁਖਅਛੋ॥ ਅਗੇਭੁਨੇਅੰਰਹੀਬਾਤਾ॥ ਅਟਲਗਾਇਕੀਨੀਬਖਾਤਾ॥ ੫੫॥
 ੫੫॥ ਭੀਦੁਰੂਪਬਰਖਨਵਜਨੋ॥ ਜਾਕੇਦਿਖਰਤਨਹਲਜਨੋ॥ ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਬਾਲਕਜੇਤੋ॥ ਮਿਲਿਮਿਲਿਖੇਰੂਕ
 ਰੈਂਧਰਹੋਤੇ॥ ੫੬॥ ਦੋ॥ ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਮਹਿਬਸੈਸੁਇਨੀਚੁਤਬਹੁਰੂਪਾ॥ ਬਰਖਅਸਟਤਨੁਤਿਹਰੁਮੋਮਨਹੁਸੀਰੂਅਰਰੂਪਾ॥ ੫੭॥
 ੫੭॥ ਭੁੰਦੇਭੁੰਡੀਤਾਂਸੀਗਖੇਲੈ॥ ਬਾਬਾਅਟਲੁਪਾਰਬਲੁਪੇਲੈ॥ ਬਹੁਤਕਾਲਜਬਬੀਤਤਭੁੰਯੋ॥ ਇਕਦਿਵਸਅਸਕੋਤਕਕਯੋ॥
 ੫੮॥ ਸੀਰੂਪਗਾਇਖੇਰੂਤਬਕੀਨੀ॥ ਬਾਬੇਅਟਲਜੀਤਸੇਲੀਨੀ॥ ਜਨਅੰਧੇਰਾਕਹਅਸਬਾਤਾ॥ ਬਾਜੀਲੇਉਹੋਇਜਬਪਾਤਾ॥
 ੫੯॥ ਸਾਹੁਪੁਤ੍ਰਨਿਜਸਦਨਸਿਧਾਯੋ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮਿਲਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ ਭੋਜਨਪਾਇਸੈਨਜਬਕੀਨੋ॥ ਨਿਕਸੋਮਾਰਬਲ
 ਹਤਈਨੋ॥ ੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਹੁਮਮਹੁਰਤਜਨਕੈਉਠਾਸਾਹੁਸੁਖਧਾਰਾ॥ ਨਿਜਸੁਤਲਾਗਜਗਾਵਨੋਮਿਰਡਕਪਰਾਨਿਹਾਰਾ॥
 ੬੧॥ ਗਾਇਹਾਇਕੀਨੀਤਬੈਸਾਹੁਚਿਤਦਪਲੀਨਾ॥ ਸਰੂਪਰਵਾਰੋਵਰਨਲਗਾਕੋਮਾਰਕਿਨਲੀਨਾ॥ ੬੨॥ ਦੋ॥ ਬਾਬਾਅਟ
 ਲਜਬੈਪੁਨਜਗਾ॥ ਤਿਸੀਖੇਰੂਮੈਅਤਅਨੁਰਾਗੋ॥ ਏਕਸਿਖਕੋਦੀਨਪਠਈ॥ ਸਾਹੁਪੁਤ੍ਰਕੋਲਿਆਵਹੁਜਈ॥ ਸੁਇਨੀਖ
 ਤੀਸਾਹੁਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਹਸੁਤਲੇਵਨਸਿੱਖਸਿਧਾਗਾ॥ ਅਗੇਜਾਇਦੇਖਕਿਆਰੇਵੈ॥ ਕਹੈਸਰਪਾਇਹਪ੍ਰਾਨਬਿਗੋਵੈ॥ ੬੩॥
 ੬੩॥ ਤਿਸੀਸਿਖਰੋਦਨਕੀਯੋਦੇਖਬਾਲਕੀਓਰਾ॥ ਐਸਰੂਪਬਾਲਕਤਨੁਭੁੰਯੋਮਿਤਕਿਆਜੇਰਾ॥ ੬੪॥ ਦੋ॥ ਤੁਬਸਿਖਆਇਅ
 ਟਲਸੇਭੁੰਖੀ॥ ਵਹਮਰਗਯੋਦੇਖਮਮਅਖੀ॥ ਬਾਬੇਅਟਲਰੂਪਅਸਬਾਨੀ॥ ਚਲੇਜਾਇਹਮਖੇਲਮਚਾਨੀ॥ ੬੫॥ ਤੰਹੀਜ
 ਇਅਸਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ ਭੁੰਡੀਸਾਬਉਠਹੁਮਮਪਿਪਾਰਾ॥ ਹਮਰੀਸੀਰੂਦੇਹੁਮਮਪਾਰਾ॥ ਨਹਸੇਵਨਕਾਸਮਾਨਿਹਾਰਾ॥ ੬੬॥
 ੬੬॥ ਦੋ॥ ਸਾਹੁਪੁਤ੍ਰਤਬਹੀਉਠੈਗੁਰਸੁਤਅਗਾ॥ ਪਾਇਉਠਤਅਟਲਸੇਹਰਖਉਤਬਹੁਰੋਖੇਰੂਮਚਾਇ॥ ੬੭॥ ਐਸਬ

ਤਨਬਹੀਪੀਖੀਬਾਲਕਪਿਤੁਅਰੁਮਾਇ। ਧੀਨਧੀਨਤਬਹੀਕਕੋਸਭੀਨਗਰਸੁਨਪਾਇ॥੬॥ ਚੋ। ਅਟਲਗਇਕਾਜਸੁਪੁ
ਗਟਯੋ। ਧੀਨਧੀਨਸਭੁਲੋਕਨਗਯੋ। ਸਿਖਨਕੀਨਕਥਾਤਹਆਈ। ਹਰਿਗੁਇਦਬੈਠੇਜਿਹਜਾਈ॥੭॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਬੈਠੇਤ
ਖਤਅਕਾਲ। ਅਤਪ੍ਰਸੰਨਬਹੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਹਾਬਜੇਗਸਿਖਨਅਸਕਹਯੋ। ਬਾਬੇਅਟਲਪੁਤੁਜਸੁਲਯੋ॥੮॥ ਸਾਹਪੁ
ਕੁਬਾਮ੍ਰਿਤਜਿਵਯੋ। ਤਕੇਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਪਯੋ। ਇਹਸੁਨਸਤਿਗੁਰਬੀਸਮੇਪਾਈ। ਕ੍ਰੋਧਭਯੋਬਡਮਨਮੇਆਈ॥੯॥
ਸਾਹਪੁਕਾਇਨਆਜੁਜਿਵਯੋ। ਮਰੈਤੁਰਕਕੋਤਬਦੁਖਪਯੋ। ਪ੍ਰਭੁਕੇਸਾਬਸਰੀਕੀਪਰੈ। ਵਹੁਮਰੈਇਹਜੀਵਤਕਰੈ॥
੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬਲੋਭੁੰਡੀਹਾਬਮੇਆਯੋ। ਅਟਲਹਰਖਾਇ। ਸਨਮੁਖਅਯੋਗੁਰੁਕੇਚਰਨਬੰਦਸੁਖਪਾਇ॥੧੧॥ ਪਿਖ
ਕ੍ਰੋਧਸਤਿਗੁਰਕੀਯੋਤਬਭਾਖੇਅਸਬੈਨ। ਕਰਮਾਤਦੇਨੇਲਗਾਬਲੁਨਹਮਾਵਤਮੇਨ॥੧੨॥ ਅਕਿਲਾਜੇਰਹਾਬਤਬਸ
ਨਮੁਖਅਟਲਨਿਹਾਰਈ। ਕ੍ਰੋਧਪੁਰਮੁਖਬਚਨਸੁਗੁਰੁਚਿਰਾਰਈ। ਕੈਤੁਮਰਾਖੇਦੇਹਹਮੈਕੈਰਾਖਹੈ। ਹੋਕਰਮਾਤਹੋਕਰ
ਰੁਬਰੁਅਸਭਾਖਹੈ॥੧੩॥ ਚੋ। ਬਾਬੇਅਟਲਰਿਦੇਧਰਲੀਨੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜੇਅਗਸ਼ਾਕੀਨੀ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੀਪ੍ਰਕਾਸਕਰਕੈ।
ਬੰਦਨਕਰਚਲੋਸੁਖਧਰਕੈ॥੧੪॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਨਮੁਖਉਤਨਦੀਨਾ। ਆਪਚਲਨਕਾਉਦਮੁਕੀਨਾ। ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਦੇ
ਖਟਓਰੈ। ਬਹੁਤਉਜਕਾਬਿਰਛੋਚੋਫੇਰੈ॥੧੫॥ ਦੋ। ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਨਾਇਕੈਜਪਜੀਪੜਤਤਦਾਇ। ਤਹਾਂਜਾਇਅਤ
ਹਰਖਸੋਨਿਜਕਰਕੁਸਾਰੂਰਾਇ॥੧੬॥ ਚੋਪਈ। ਗੁਰੂਪ੍ਰਾਨਕੀਨੋਤਬਸੈਨਾ। ਭੁੰਡੀਧਰਸਿਰਹੇਠਸੁਖੈਨਾ। ਪ੍ਰਾਨਅੰਤਪਿ
ਖਅਯੋਜਬਹੀ। ਜੇਤੀਜੇਤਸਮਾਏਤਬਹੀ॥੧੭॥ ਫਿਰਤਸਿਖਾਇਹੁੰਤਲਖਾਈ। ਆਇਗੁਰੁਸੋਖਬਰਜਨਈ। ਇ
ਹਸੁਨਬਿਸਮਭਏਮਹਾਂਰਾਜਾ। ਤਿਤਕੇਚਲੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਐਸਖਬਰਜਬਹੀ। ਸੁਨੀਸ੍ਰੀਗੁਰਕੇਪਰ
ਵਰਾਰੋਵਤਸਭੁਆਇਤਹਾਂਮ੍ਰਿਤਕਅਟਲਨਿਹਾਰਾ॥੧੯॥ ਮਾਤਨਾਨਕੀਅਰਦੁਖੀਨਿਜਸੁਤਪੁਤ੍ਰਉਚਾਰਾ। ਮੋਹਛੇਰੁਸੁਤ

ਕਹਗਏ ਕਿਉਨਖੇਗੁਇਹਵਾਰਾ ॥੨੩॥ ਚੀਦਹਰਦੇਈਆਇ ॥ ਰੁਦਨਕੀਨਤਿਨਅਧਕਮਹਾਇ ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿਦੁਖਬ
 ਚਨਉਚਾਰਾ ॥ ਦਿਵਨੇਤਗਤਅਪਰਅਪਾਰਾ ॥੨੪॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਤੁਕੇਪੀਰਜਦੀਨੋ ॥ ਗੁਰਦੀਪ੍ਰਬਲਐਸਬਚਕੀਨੋ ॥ ਦਮੋਦੀ
 ਮਤਮਰਵਹੀਰੋਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਤਿਹਸਮਾਵਿਗੋਵੈ ॥੨੫॥ ਕਥਾਭਾਖਤਿਹਪੀਰਪਰਾਯੋ ॥ ਬੋਲਰਬਾਬੀਐਸਅਲਾਯੋ
 ਮਰੂਪਕੋਸਬਦਇਹਵਾਰਾ ॥ ਕੀਰਤਨਕੁਐਅਖੰਡਅਪਾਰਾ ॥੨੬॥ ਦਯਾਸਿੰਧਅਗਮਕਰੀਚੀਦਨਭਾਰਮੀਗਾਇ
 ਸਭਸਿੰਧਨਬਿਨਤੀਕਰੀਤਬੈਪ੍ਰਭੂਨਿਕਟਾਇ ॥੨੭॥ ਚੋਭੁਨੇਪ੍ਰਭੂਸਾਹਬਅਵਤਾਰੀ ॥ ਬਹੁਤਉਜਾੜਾਇਹਭੈਕਾਰੀ ॥
 ਗਾੜੇਬਨਕਛੂਨਦਰਨਅਵੈ ॥ ਕੋਈਨਨਗਇਹਠੈਰਰਹਾਵੈ ॥੨੮॥ ਸੁਤਸਿਸਕਾਰਨਾਇਹਠੈਕਰੋ ॥ ਐਰਠੈਰਸੁੰਦਰ
 ਹਧਰੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕਹਜਾਨਨੋਕੋਈ ॥ ਯਾਸਮਉਤਮਠੈਰਨੋਹਈ ॥੨੯॥ ਦੋਹਰਕਾਂਸੀਹਮਰੀਭੁਈਕੋਲਾਂਸਰਨਿਕ
 ਦਗ ॥ ਬਸਤੀਬਹੁਹੋਵੈਇਹਉਤਮਠੈਰਅਪਾਰਾ ॥੩੦॥ ਰਮਦਾਸਪੁਰੀਤਜਦੋਹਕੋਈਹੋਹਾਇਜਿਹਦਾਹਾ ॥ ਯਮਗ
 ਦਨਿਕਟਨਅਵਈਅੰਤਪਰਮਪਦਪਾਰਾ ॥੩੧॥ ਚੋਰਮਦਾਸਪੁਰੇਕੀਠਾਦੇਦਾਰੀ ॥ ਬਾਬੇਅਟਲਭੁਲਹਮਧਾਰੀ
 ਅਸਕਹਮਸਤਕਤਿਲਕੁਲਗਯੋ ॥ ਅਟਲਗਾਇਕੋਸੋਭਾਪਯੋ ॥੩੨॥ ਮ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਆਕਰਦਾਹਜੁਕੀਨੋ ॥ ਚੀਦਨਚਿ
 ਖਰਖਤਨਦੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਗਯੋਕਿਤਮਾਸਾ ॥ ਸੁਨਸਿੰਧਨਾਇਮਕਰਅਰਦਾਸਾ ॥੩੩॥ ਨੀਦਿਨਅਸੁਕੇਜਾਬਿਤਾਏ ॥
 ਦਸਮੀਬਿਤਅਜਾਦਿਨਗਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀਪੁਖਸੰਤਬਕੀਨਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹਠਾਦੇਹੁਰਬਨੈਅਪਾਰਾ ॥੩੪॥ ਇਹਠਾਦੇਹਰਬਾਬੇ
 ਜੇਹੈ ॥ ਨੌਛੁਤਪਿਖਰਵਸਸਿਮੇਹੈ ॥ ਜਿਹਨਗਇਹਠਾਦਾਹੁਕਰਾਵੈ ॥ ਬਾਬੇਅਟਲਪਾਸਜੇਜਾਵੈ ॥੩੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਗ
 ਤਸਿੰਧਸੀਮਤਸੁਨੇਸੇਰਹਸੈਦੁਜਾਨਾ ॥ ਪੰਚਮੇਰਅਸੁਖਦਮਾਸਨਵਮਦਿਨਮਨਾ ॥੩੬॥ ਬਰਸਜਾਨਨਵਜਗਤਮੇਉਮੇ
 ਅਟਲਭੁਗਾਇ ॥ ਤਾਦਿਨਦੇਹਤਾਗਕੋਅਪਨੇਹਮਸਿਧਾਇ ॥੩੭॥ ਚੋਦਸਮੀਬਿਤਜਾਨਖਦਾਈ ॥ ਦਾਹਕ੍ਰਿਅਭੁ

ਰਸਕੁਰਵਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿਸੀ॥ ਗੁਰਕਰਤਾਰ॥ ਧੀਰਜਦੀ॥ ਨਸਕੁਰਿਪਰਵਰਾ॥ ੯੯॥ ਬਹੁਰੇਸੀ॥ ਪੁਖਬਚਨਅਲਾਈ॥
 ਇਹਕਾਂਸੀ॥ ਗੁਰਕੀ॥ ਭੁਖਦਈ॥ ਨਪਤਪਕਰੈ॥ ਮੁਕਤਨਰਪਾਵੈ॥ ਇਹਾਂਦਾ॥ ਹਠਿਰਿਜਨਮਨਅਵੈ॥ ੧੦੦॥ ਇਹਾਂਹੋਇ
 ਸਮਾਧਬਹੁਖਾਲੀ॥ ਜੀਮੀਨਕੋਇ॥ ਕੈਸਹੂੰ॥ ਪਾਪੀਹੋਇ॥ ਜੋਇਹਾਂ॥ ਮੁਕਤਸੋਹੋਇ॥ ੧੦੦॥ ਕਰੈ॥ ਪਾਪੁਰਜਨਮਜੋਇਹਾਂ॥ ਅੰਤਸ
 ਕੁਆਇ॥ ਭੁਧਦੇ॥ ਹੋਕੇ॥ ਪਾਰਕੈ॥ ਅਟਲਗਾਇ॥ ਪਹਿਜਾਇ॥ ੧੦੧॥ ਕੁੰਡਰੀਆ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ॥ ਭਾਖੇ॥ ਬਚਨਐ॥ ਸਦਯਾਕੇ॥ ਸਾਥਾ॥ ਏ
 ਕਸਿੰਧੁ॥ ਤਬਆਐ॥ ਪਾਂਚਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ਹਾਥਾ॥ ਪਾਂਚਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ਹਾਥਾ॥ ਆਇ॥ ਗੁਰਚਰਨਨਪਕੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੁਏ॥ ਪ੍ਰਸੰਨਸ੍ਰੀ॥ ਪੁਖਐ॥ ਸੇ
 ਰਕੋ॥ ਪੈਕਪਕਾਇ॥ ਅੰਤੁਜਾਇ॥ ਹਾਂਬਹੁਆਇ॥ ਹੈ॥ ਸਦਹੀ॥ ਇਛਾ॥ ਪੂਰੁਆ॥ ਟਲਬਸਾਇ॥ ਹੈ॥ ੧੦੨॥ ਦੋ॥ ਜਨੁਕਾਂਸੀ॥ ਮੈਤ੍ਰਿਪੁ
 ਰਾ॥ ਰਮੁਕਤਕਰੈ॥ ਅੰਤਕਾਲਾ॥ ਤਸਾਇ॥ ਹੁਪੁਰਰਮਦਾਸਨਰਕਰੈ॥ ਅੰਤੁਨਿਹਾਲਾ॥ ੧੦੩॥ ਦੋ॥ ਕਰਾਇ॥ ਸਨਨਗੁਰੂਨੀਅ
 ਏ॥ ਬੈਠਤਭੁਏ॥ ਦੀਵਨਲਗਾਏ॥ ਕੀਰਤਨਭਐ॥ ਅਖੰਡੁਆਪਾਰਾ॥ ਠੀਧੁਬਜੋਛਮੋਨੇ॥ ਤਨਧਾਰਾ॥ ੧੦੪॥ ਪੈੜੀ॥ ਭੋਗਰਬਾਈ
 ਲਾਈ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਕੀਆਰਾ॥ ਪਾਈ॥ ਸੋਹਲਾਪੜਐ॥ ਏਕਸਿੰਧੁ॥ ਤਬਹੀ॥ ਆਰਾ॥ ਕੀਨਸ੍ਰੀ॥ ਗੁਰਜਬਹੀ॥ ੧੦੫॥ ਦੋ॥ ਕੜਾ
 ਹੁਦਰਤਾਇ॥ ਮਹਲੀਅਏ॥ ਚਿਤਤਸਭਪਵਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਚਾਵਦੀ॥ ਕਰਪੁਰਲੋਕਤਬਨਿਜਨਿਜਧਾਂਮਪਧਾਰਾ॥ ੧੦੬॥ ਇਕਆ
 ਵਤਾਇ॥ ਕਜਾਤਨਰਹਾ॥ ਸਬਦਉਚਾਰਾ॥ ਬਾਲਕਬੇਸ੍ਰੀਅਟਲਜੀ॥ ਚੰਦ੍ਰਪਉਦਾਰਾ॥ ੧੦੭॥ ਤਾਂਹਿ॥ ਬਚਨਸੁਨਗੁਰੂਨੀ
 ਸ੍ਰੀਪੁਖਕਰਤਬਖਾਨਾ॥ ਜਾਹਿ॥ ਦਸਗੁਤਿਸਹੀ॥ ਲਈਅਪਨੀ॥ ਜਨਅਮਾਨਾ॥ ੧੦੮॥ ਦੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਭੁਕੋ॥ ਧੀਰਜਦੇਵੈ॥ ਨਿ
 ਜਮਨਈ॥ ਚਬਹੁਖਲੇਵੈ॥ ਤਬਲੋਸਾਹਬਗੁਨਆਐ॥ ਗੁਰਕੋ॥ ਬਾਬੇ॥ ਚਰਬੁਲਾਐ॥ ੧੦੯॥ ਦਯਾਸਿੰਧੁ॥ ਕੋਦੈਮਾਨਾ॥
 ਅਵਠਗਵਨਬਾਤਜਗਜਾਨਾ॥ ਬਹੁਚਰਚਾਕਰਪੁਸਪਦੁਨਏ॥ ਚਉਬੇਦਿਨਦਾਤੂਨੀਅਏ॥ ੧੧੦॥ ਨਾਰੀ॥ ਚਤੁਰਤੁਆਇ
 ਕੈਕੀਨੋ॥ ਅਧਕਵਿਰਗਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਕੋ॥ ਧੀਰਦੇਤਜੋ॥ ਚਿਤੁਖਪਾਰਾ॥ ੧੧੧॥ ਦੋ॥ ਭੁਨੇਕੀ॥ ਗੁਰਆਰਾ॥ ਪਾਏ॥ ਠੀਗਾਕੋ

ਤਬ ਪੁਸਪ ਪਠਾਏ ਬਾਬੇ ਅਟਲ ਪੁਸਪ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਉਤਮ ਗੁਰ ਸਿਖ ਚਲੇ ਮੇਧਾਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਵਾਲ ਸਿਖ ਜਬ ਗਏ ॥ ਸੰਦੇ
 ਸਾਸੁ ਉਦੈ ਕੋ ਦਏ ॥ ਅਟਲ ਬਾਤੁ ਨ ਬਿਸਮੇ ਪਾਈ ॥ ਉਦ੍ਧਰ ਮਾਨੰਦ ਤਦਾਈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਦੋ ਮੋਹਰੀ ਮੋਹਨ ਨੰਦ ਯੁਤ ਗੁਰ ਕੇ
 ਧਾਮ ਪਧਾਰਾ ॥ ਯਾ ਮੈ ਬੀਤੇ ਬਰਖ ਖਟੁ ਗਤ ਸਿੰਘ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਨਾਰੀ ਯੁਤ ਦੇ ਉਤਬ ਆਏ ॥ ਉਦ੍ਧਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਤਦਾਈ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਪਾਠ ਰਖਾਏ ॥ ਅਟਲ ਹੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨੁ ਭਾਏ ॥ ੧੧੫ ॥ ਆਇ ਦੁਹੰਤ ਬਰੁਦ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਉਦ੍ਧਰ
 ਮਭਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਚਿਤ ਤਿਹ ਕੀਜੇ ॥ ਅਨਹੋ ਨੀਜੇ ਜਗ ਪਿਖ ਲੀਜੇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਦੋ ਧਰੇ ਪੀਰ ਤਾ ਤੇ ਰਿਦੇ ਜਗ ਕੀ ਗਾਥ
 ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ਸੁਚਰਣਾ ਜਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਚੋ ਦਾਸ ਨਰਾਯਣ ਯੁਤ ਤੀਯ ਆਏ ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਸੰਗ
 ਨਰਤ ਦਾਏ ॥ ਮਾਤੁ ਗੰਗਾ ਕਾ ਵਿਓਗ ਪਰਾਏ ॥ ਮਤੁ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਧਾਮਾ ਜਿਧਾਏ ॥ ੧੧੮ ॥ ਦੁਆਰਾ ਨਾਰੀ ਯੁਤ ਤਬ ਆਏ ॥ ਰਾ
 ਮਾ ਅਬਲਾ ਜੰਗ ਤਦਾਏ ॥ ਸੁਮਿਲ ਕੀ ਨੇਰੁਦ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਟਲ ਗਾਇ ਕਿਹ ਓਰ ਪਧਾਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਦੋ ਬਬਨ ਤੀ ਯੁਤ
 ਅਯੋ ਗੁਰ ਦਿੱਤਾ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਪੀਰ ਮਲ ਸੁਤ ਅੰਕ ਮੇ ਕੀ ਨੇਰੁਦ ਨ ਮਹਾਇ ॥ ੧੨੦ ॥ ਚੋ ਸੁਮਿਲ ਅਬਲਾ ਤਾ ਤੁਛਾਤੀ
 ਚਲੀ ਵਿਰਾਗ ਨ ਦੀ ਸੁਖ ਪਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਦਾਸ ਸੁਤ ਨ ਕੋਈ ਨੇ ਪੀਰਾ ॥ ਉਪਜਾ ਬਿਨਸ ਜਗ ਬਨੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਦੋ ਮੋਦੀ
 ਅਬਲਾ ਸੁਤ ਮਝਾਈ ॥ ਕਾਹਿ ਤਾ ਚਿਤ ਕੋਰੇ ਤੁਮਾਈ ॥ ਕੋਚੀ ਪੋਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਮੋਹੇ ਵੇ ॥ ਕਾਟ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਚਿਤ ਨ ਹੋਵੇ ॥ ੧੨੨ ॥
 ਦੋ ਤੈਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਰ ਬਾਲ ਕਾ ਬਿਧ ਯੁਵਨਾ ॥ ਚਿਤ ਕਾ ਹਮ ਨ ਕੀਜੀ ਏਲੇ ਵਤ ਅਪਨਾ ਮਾਨਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਚੋ ਅਬਲਾ
 ਪੀਰ ਜਕੀ ਨੇਤ ਬਹੀ ॥ ਦੋ ਮੋਦੀ ਬੈਨ ਸੁਨੇ ਇਮ ਜਬ ਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਭ ਕੇ ਪੀਰ ਜਦੀ ਨਾ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ਅਧਿਕ ਸੁਮਖੀ ਨਾ
 ੧੨੪ ॥ ਤੀਨ ਕਾਲ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਰੂਪਾ ॥ ਨਰਹਰ ਕੋਤ ਕਕਰ ਨ ਰੂਪਾ ॥ ਕੀਰਤ ਨ ਚੋ ਕੀ ॥ ਹੋਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਅਗ੍ਰੰਥ ਪਾ
 ਠਹਿਤ ਪਾਰਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਦੋ ਤੇਰਵਾਂ ਦਿਵਸ ਨਿਹਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਸਫੁਰ ਮਾਈ ॥ ਕੜਾਹੁ ਤਮਾਰ ਤਤਾਛਿਨ ਕੋਰੇ ਰਾਹੀ ਜਰਬ

ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ੬ ॥ ਚੈ ॥ ਕੜਾਹੁ ਪੁਸਾਇ ਤਬੈ ਲੈ ਆਇ ॥ ਰਾਖੈ ਅੰਗਰੇ ਬਜੁ ਖਪਾਇ ॥ ਰਾਗੀ ਕੀ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕ੍ਰੋਮ ਅਖੰ ॥
 ਰੂਪ ਪਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ਸਮਾਗਮੁ ਯੋ ਬਡੇ ਤਬ ਰਾਗੀ ॥ ਮਮਰੀ ਮਤਨ ਹਕੋਰੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਧਰਮਾ ਬੀਬੀ ਕਾ ਸੁ ਰਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਬਿਸੇਸੇ ਗੁਰ
 ਧੀਰਧਰਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ੮ ॥ ਚੈ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੈ ਅਗਾ ਦਈ ਪਾਯੋ ਭੋਗੁ ਧਾਰਾ ॥ ਸਤੁ ਸੰਗਤ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਸੀ ਗੁਰ ਧੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੨
 ੯ ॥ ਕੜਾਹੁ ਪੁਸਾਇ ਵਰਤਾਇ ਕੋ ਬਿਧੀ ਏਕੈ ਧਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤਬ ਅਸਕੋ ਤਕ ਕੀਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਕੜਾਹੁ
 ਪੁਸਾ ਕਲੈ ਸੀ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਸੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਆਵਤੁ ਭੁਏ ਸਿਰੀ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ੧੩ ੧ ॥ ਕੜਾਹੁ ਪੁਸਾ ਕ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ॥ ਬਾਬੇ ਅਟਲ ਹੋਤੁ ਖਦਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖੈ ਸੰਗੁ ਰਾਏ ਸਬਖਾਨਾ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਨਿਜ ਲ
 ਏਈ ਅਮਾਨਾ ॥ ੧੩ ੨ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਮ ਹਲੀ ਅਇ ਮਨ ਮੇ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ਰਾਮੇ ਦੁਆਰੇ ਕੋ ਤਬੈ ਸੀ ਗੁਰ ਦਿ ਦਾ ਕਰਾਇ ॥ ੧੩ ੩
 ਚੈ ॥ ਸਾਹਬੁ ਨਾ ਬਿਦਾ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸੁੰਦੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਦਾਤੁ ਜੀਇ ਮਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰ ਬੁਨੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ੧੩ ੪ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾ ਮੇਰਾ ਅਬ ਆਯੋ ॥ ਆਇ ਸਕੋਰੈ ਹੋਇ ਖਦਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾਤੇ ਹਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਚਿਤੋ
 ਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ੫ ॥ ਚੈ ॥ ਹਰਾ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਖਰੂਰੇ ਕੋ ਤਿਹ ਠਾਂ ਦੇਹਤ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਕਾ ਪਾ ਮੇਰੇ ਤਹਾਂ ਜਾਹੁ ਬਡੁ ਭਾਗਾ ॥ ੧੩
 ੬ ॥ ਚੈ ॥ ਦਾਤੁ ਹਰਖ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ॥ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਾਨ ਜਨ ਤਿਹ ਪਰੀ ॥ ਖਰੂਰ ਜਾਇ ਕਛੁ ਦਿਵਸਾ ਬਿਤਾਇ ॥ ਦੇਹਤ ਆਗਾ ਗੁਰ ਮ
 ਮਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੩ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਾਸ ਨਰਾਯਣ ਤੋ ਕੋ ॥ ਧੀਰ ਜਦੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨਿਹੋ ਕੋ ॥ ਧਰਮਾ ਅਪਨੇ ਧਾਮਾ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸਾਂਈ
 ਦਾਸ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਰਹਾਯੋ ॥ ੧੩ ੮ ॥ ਚੈ ॥ ਹਿਬਿਧਿ ਬਾਬਾ ਅਟਲ ਸਮਾਇ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ਪੜੈ ਚਨੈ ਜੇ ਨਰ ਮਨੁ ਲ
 ਏਈ ॥ ਅੰਤ ਖੇਦ ਤਜ ਗੁਰ ਪੁਰਜਾਈ ॥ ੧੩ ੯ ॥ ਚੈ ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਗੁਰ ਰੂਪ ਕਾ ਦੇਖ ਤੇਜੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਾਬ ਜੇਗ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੪ ੦ ॥ ਚੈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਦਰ ਭੁਤ ਮਿਤ ਪਾਇ ॥ ਤੁਮ ਅਨੰਦ ਸੰਸਾਰ ਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਕਾ ਦੁਧ ਰਣੀ ਕਾ ਪ੍ਰ

ਨਮੋ ਏਤ੍ਰੋ ਖੋਜਿ ਜੀ ਕਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਾਢ ਲੀਕ ਤਿਹ ਦਈ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਕਛੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਾਂਈ ਦਾ ਸਕ ਹਥੇ ਦਨੋ ਕਈ
 ਕਹ ਗੁਰ ਮਮ ਸੁਖ ਮੇਸ ਨਹੋਈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਦੋ ॥ ਉਪਜ ਬਿਨ ਸਜ ਗਾਠੀ ਤੁਹੈ ਕਰੈ ਚੈਤ ਅਗ ਮਾਨ ॥ ਹਮੋ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਹੈ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਧਿਆਨ ॥ ੧੪੩ ॥ ਚੈ ॥ ਸਾਂਈ ਦਾ ਸਬ ਹੁਚਿਤ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਦਾ ਸਸੰਗ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਰੈ ॥ ਧੀਰ ਮੋਲ ਕਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਦੋ ਮੋਟੀ ਮਾਤਰੀ ਏਹ ਰਖਾਈ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਹ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾ ਵਤ ਚਰਤ ਮਹਾਈ ॥ ਤਬ ਲੋ ਮੇਲਾ ਨਿਕਟ ^{ਸੁਆਯੋ}
 ਸੁਖ ਛਾਯੋ ॥ ੧੪੫ ॥ ਦੋ ॥ ਸਿੰਗਤ ਦੇਸ ਨ ਦੇਸ ਕੀ ਅਈ ਤਬੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗਰ ਅੰਚਰ ਪੁਜਾਧਰੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰੈ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਚੈ
 ਅਟਲ ਓਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੰਗਤ ਮਨ ਬਿਸਮੋ ਪਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਾਨਕ ਬਾਕਹਤਾ ॥ ਦੈਧੀਰ ਜਸ ਸਾਕਰ ਦਾਹਾ ॥ ੧੪
 ॥ ਮੇਲੋ ਦਿਵਸ ਭੀ ਰਬ ਹੋਈ ॥ ਚੈ ਕੀ ਅਨੂਰਾਗ ਰਸ ਪੇਈ ॥ ਤਖਤ ਰਾਜ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਲਾਗੋ ਸੁੰਦਰ ਆਧਿਕ ਦੀਵਾ
 ਨਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਦੋ ॥ ਗੁਰ ਦਾ ਸਭਾਈ ਬਿਧੀ ਅਤ ਹੋ ਜੇਠੇ ਆਦਿ ਕਥੁਗਾ ॥ ਬਾਬਾ ਅਣੀ ਅਨੰਦ ਯੁਤ ਬੈਠੇ ਸਤੁ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ॥ ੧੪੯ ॥
 ਚੈ ॥ ਗੁਰਾਤ ਸਿੰਘ ਛਬ ਬਨੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲਗੇ ਦੀਵਾਨ ਆਧਿਕ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਰਜ ਮੋਲ ਤਬੈ ਚਲਿ ਅਯੋ ॥ ਕਿਸੇ ਰਬ ਹੁ
 ਰੂਪ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੧੫੦ ॥ ਪਟ ਭੂਖਨ ਸੁੰਦਰ ਨਰਾਜਤਾ ॥ ਰਵ ਸਸਿ ਦਾ ਮਨ ਛਬ ਦਿਖਲਾ ਜਤਾ ॥ ਸਭਾ ਹਰਖ ਦਿਖ ਰੂਪ ਅ
 ਪਾਰਾ ॥ ਦਲਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਗੁਰ ਦਿਗਤ ਬੈ ਸੁਰਜ ਮੋਲਾ ਬਿਠਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪ੍ਰੀਤ ਬੈਠਿ
 ਠੇ ਹਰਖ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਚੈ ॥ ਗਰ ਅੰਚਰ ਅਸਬ ਚਨ ਬਖੋਨੇ ॥ ਸਿਲੀ ਜਾਤ ਮੋਹ ਕੀ ਜਾਨੇ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੋਖ ਸਹੰ ਪ੍ਰਭ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਮੋਰੀ ਏਛ ਪੂਰ ਸੁਖ ਧਾਮੀ ॥ ੧੫੩ ॥ ਸੁਤਾ ਮੋਹ ਗ੍ਰਹ ਬਰਖ ਪਛੋਨੇ ॥ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਮਮ ਜਾਨੇ ॥ ਸੁਰਜ ਮੋਲ
 ਕੀ ਦਾਸੀ ਕੀ ਜੈ ॥ ਏਹੀ ਦਨੁ ਮੋਕ ਪ੍ਰਦੀ ਜੈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕਰ ਪੰਕਜ ਧੀਰ ਜਟੀ ਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭਾਈ ਯੁਤ ਦੀਵਾ
 ਨੁ ਸਭ ਉਸਤਤ ਤਤਾ ਹੁਸਾਰਾ ॥ ੧੫੫ ॥ ਚੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲੀਨੋ ਗਨ ਕਬੁਲਾਈ ॥ ਸਮਾਯੋ ਤਬ ਕਰੀ ਸਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਮਨ ਅ

ਦੀਪ ਮਾਲਕਾ ਸਤੁ

ਨੰਦਪਾਯੋ। ਭੁਲਾਤਿਲਕੁਮਨਹਰਖਤਲਯੋ॥ ੧੫੬॥ ਮੁਖੀਮੇਦੀਨੋਤਬੇਛੁਹਾਰਾ। ਸੁਰਜਮਲਕੋਅਨੰਦਧਾਰਾ। ਸੀਗੁਤਬੇਰੀ
 ਤਸਭਰੀਨੀ॥ ਦਿਨਨਦੋਛਨਾਹਰਖਤਲੀਨੀ॥ ੧੫੭॥ ਦੋ। ਸੁਰਜਮੱਲਮਹਲੀਅਯੋਦੇਖਮਾਤਹਰਖਾਇ। ਮਾਤਮਰਵਹੀਅਨ
 ਦੋਸੇਦੇਵਤਦਾਨੁਮਹਾਇ॥ ੧੫੮॥ ਸੈਦ੍ਵਾ। ਗਾਵਤੁਰੀਅਬਲਾਮਨਅਨੰਦਬਾਜਤਬਾਜਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਤੀਨਮੁਮਤਅਨੰਦ
 ਭਈਨਿਜਸਮਾਨਤਾਗਬਰੋਖਧਾਰਾ। ਮੇਹਵਿਗਾਗਵਿਲਾਇਰੋਮੇਅਬਮੰਗਲਚਾਰਭੋ। ਇਹਵਾਰਾ। ਦੇਵਤਦਾਨੁਤਬੇਰੁਚ
 ਸੰਧਤੁਪਾਇਸਭੀਮੁਖਪੀਨਉਚਾਰਾ॥ ੧੫੯॥ ਦੋਹਰਾ। ਇਹਬਿਧਮੰਗਲਹੋਤਭਾਪੁਰਪਰਜਨਸੁਖਦਾਇ। ਮੇਲਭੋ। ਬਿਤੀਤ
 ਤਬਸੰਗਤਨਿਜਨਿਜਜਾਇ॥ ੧੬੦॥ ਚੋ। ਪ੍ਰੇਮਚੰਦਨਿਜਨਗਸਿਧਯੋ। ਪਰਕਰਤਾਰਹਰਖਬਹੁਪਾਯੋ। ਸਭੀਬਾਤਪ੍ਰਵਾਰਸੁ
 ਨਈ॥ ਅਤਹਰਖਤਬਹੁਬਾਜਬਜਾਈ॥ ੧੬੧॥ ਸਾਂਈਦਾਸਗੁਰਆਗਮਾ। ਲੈਕੈ। ਰਾਮੇਸੁਤਮਨਅਨੰਦਕੈਕੈ। ਮਾਤਦਮੇਵੀ
 ਕੇਪਗਲਾਗਾ। ਲੈਆਇਸਗੁਰਕੋਰਸਪਾਗਾ॥ ੧੬੨॥ ਦੋ। ਚਰਨਲਾਗਸਭਮਾਤਕੇਗੁਰਆਇਸੋਕਪਾਇ। ਓਰਭੂਰੇਲੀਕੋਚ
 ਲਾਸੁਧਾਸੋਰੇਵਰਨਾਇ॥ ੧੬੩॥ ਬਾਬੇਗੁਰਦਿਤੇਤਬੇਅਗਮਾਗੁਰਕੀਲੀਨਾ। ਸੁਤਨਰੀਕੋਸੰਗਧਰਪਮਾਨਤਬਹੀਕੀਨਾ॥ ੧੬੪
 ਚੋ। ਸਭੀਮਾਤਕੀਆਗਿਜਾਪਾਇ। ਬਾਬਾਪੁਰਕਰਤਾਗਸਿਧਾਇ। ਪਛੇਸੀਗੁਰਕੋਤਕਕੀਨਾ। ਨਿਹਚੁਨੋਤਸਭੀਸੁਮਖੀਨਾ॥
 ੧੬੫॥ ਏਕਦਿਵਸਭਾਈਗੁਰਦਾਸਾ। ਪੋੜੀਮੁਖਸੋਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਜੇਗੁਰਅਪਨਾਸੁੰਗਪਸਾਰੇ। ਦੇਖਗੁਰੂਸਿਖਸਿਦਕੁਨਹਾਰੇ॥
 ੧੬੬॥ ਦੋ। ਭੁਗਤਸਿਧਪਿੰਤੀਸੁਨੋਪੋੜੀਵਰਮਝਾਰਾ। ਕਹੀਦੋ। ਇਵਿਸੇਕਤਬਸੁਨੋਅਰਥਨਿਧਾਰਾ॥ ੧੬੭॥ ਛਪੋ। ਮਾਤਕੋਰੇ
 ਬਿਭਚਾਰਪੁਤ੍ਰਦਿਖਨਾਹਪਤਾਰੈ। ਮਾਦਕਖਾਵੈਪੋਨਪੇਟਤਿਹਕੋਇਨਠਾਰੈ। ਜੇਪਿਰੁਘਰਘਰਹੰਦਨਾਰਸਤੁਅਪਨਾਰਾਖੋ॥
 ਰਾਜਚਲਾਵੈਚੰਦਮਾਸਕਛੁਬੈਨਨਆਖੋ॥ ਦਿਨਨਰੀਮਦਪਾਨਕਰਦੇਖਲੋਕਹੁਬੈਕਹੀ॥ ਤੈਸਸੁੰਗਵਰਤੈਗੁਰੂਸਿਦਕਾਸਿ
 ਖਹਾਰੇਨਹੀ॥ ੧੬੮॥ ਦੋ। ਭੁਗਤਸਿਧਪੋੜੀਕਹੀਦੁਤੀਅਭੈਰੁਨਾਇ। ਭਈਜੀਮੁਖਸੋਕਹੀਸਿਖਸਾਦਕਪ੍ਰਥਾਇ॥ ੧੬੯॥

ਮੈਯਾ ਕਿਟਪਰਾਗੜਰਾਸਤਹੈਭੁਇਚਾਲਚਲੈਝਖਮੇਰਹਲਾਵੈ॥ਜੈਸਉਜਾੜੁਲਾਗਤਹੈਭੁੰਦੁਪਾਸਸੜੇਨਹਕੋਇਬਚਾਵੈ॥
 ਪਾਵਸਆਇਬਹੁਹੜਾਜਿਉਬੰਖਨਹਸਕੈਸਭੁਸੰਗਬਹਾਵੈ॥ਬਿਗਲੀਨਭੁਪਾਟਲਗਾਵਤੋਨਰਕੁੜੁਸਾਬਤਨਹਰਹਾਵੈ॥
 ੧੧੦॥ਦੋਹਰਾ॥ਭੈਸਜੁੰਗਗੁਰਦੇਖਕੈਸਾਬਤਰਹੈਤਦਾਇ॥ਵਿਰਲੇਬੈਦੇਐਸਜਗਾਭਈਮੁਖੇਅਲਾਇ॥੧੧੧॥ਚੋ॥ਦਯਾਸਿ
 ਧਗੁਰੇਐਸਸੁਨਾਇ॥ਕੀਨਵਿਚਾਰਹਿਦੇਇਹਭਾਇ॥ਬਹੁਮਾਭੁਭਈਮਨਅਯੋ॥ਨਿਜਕੈਸਾਬਤਸਿਖਸਦਾਯੋ॥੧੧੨॥ਤੰਤੋਪੀ
 ਖਿਯਾਯਾਂਕੀਲੋਯੋ॥ਮਾਨਪੁਰਬਹੁਸੁਖਦਯੋ॥ਦਯਾਸਿਪਤਬਲਾਇਦੀਵਨਾ॥ਭਖੇਬਚਪ੍ਰਭੁਪਾਨਿਧਾਨ॥੧੧੩॥ਚੋ॥ਜ
 ਹਾਂਅਸੁਬਹੁਮੇਲਕੇਕਹੈਕੋਇਮਮਾਇ॥ਪਠੈਮੋਲਤਿਹਠਾਂਘੋਨੇਲੀਜੋਤੁਰਤਮੰਗਾਇ॥੧੧੪॥ਚੋ॥ਨਿਜਨਿਜਬੁਧਸੰਗਤਸਭੁ
 ਗਾਯੋ॥ਅਧਕਉਨਹੈਜਹਾਂਦਿਖਾਯੋ॥ਏਕਾਸਿਖਅਸਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਕਾਬਲਅਸੁਬਹੁਕਰਤਾਰਾ॥੧੧੫॥ਬਹੁਕੀਮਤਕੇਤ
 ਹਾਂਤੁਰੰਗਾ॥ਜੁਰਖੇਅੰਰਕੁਮੈਤਜੁਰੰਗਾ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਸੁਨਤਐਸਸੁਖਪਾਯੋ॥ਭਈਕੋਤਬਬਚਨਅਲਾਯੋ॥੧੧੬॥ਮਮਾਇਸ
 ਕੇਮਾਨਕੈਲੀਜੈਦਰਬੁਅਪਾਰਾ॥ਅਸੁਲਿਅਵੈਦੋਇਤੁਮਕਾਬਲਤੇਸੁਖਧਾਰਾ॥੧੧੭॥ਚੋ॥ਜੰਤਬਚਨਭਈਮੁਖਗਾਯੋ॥ਹਰ
 ਗੁਵਿੰਦਬਹੁਦਰਬਮੰਗਾਯੋ॥ਅਰਧਸਹੰਸਹੈਦਰਬੁਹਜਾਰਾ॥ਬੇਸਰਪਾਂਚਲਾਦਤਿਹਵਾਰਾ॥੧੧੮॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਉਨੇਚਿਤੁਲ
 ਈ॥ਮਮਾਢਿਗਘੇੜੇਪ੍ਰਿਥਮਪਠਾਇ॥ਕਰੰਪਸਿੰਦਮੇਲਤੁਮਦੀਜੈ॥ਪਛੇਜਾਨਐਸਾਚਿਤਲੀਜੈ॥੧੧੯॥ਚੋ॥ਗੁਰਕੀਆਇ
 ਸਪਾਇਕੈਬਹੁਪਨਸੰਗਲਵਾਇ॥ਦਯਾਸਿਪਭਾਂਈਤਬੈਕਾਬਲਓਗਸਿਧਾਇ॥੧੨੦॥ਚੋ॥ਕਛੁਕਾਦਿਵਸਤਿਹਠਾਂਪਹੁ
 ਚਾਯੋ॥ਹੈਖੋਜਨਮਹਿਤਹਮਨੁਲਾਯੋ॥ਢੂੰਢੂੰਸੈਦਾਗਰਦੇਖਤੁਰੰਗਾ॥ਮੁੰਦ੍ਰਦੋਇਕੁਮੈਤਜੁਰੰਗਾ॥੧੨੧॥ਪਚਾਸਹਜਾਰੇਮੇਲ
 ਤਿਹਕੀਨਾ॥ਭਈਸੁਨਤਅਧਕਸੁਖਲੀਨਾ॥ਇਹਬੀਧਿਤਸੋਬੈਨਸੁਨਾਇ॥ਗੁਰਪਹਪਠੈਪਸਿੰਦਕਰਾਇ॥੧੨੨॥ਚੋ॥ਬਹੁ
 ਰੇਲੀਜੋਮੇਲਤੁਮਜੈਨਿਜਮੁਖਉਚਾਰਾ॥ਕਹਾਉਗਰਭੁਮਪਠੈਗੁਰਕੈਨਿਕਟਭੁਧਾਰਾ॥੧੨੩॥ਚੋ॥ਜੇਗੁਰਤੇਹਪਸਿੰਦ

ਕਰਵੈ। ਲੇਹੁ ਮੇਲ੍ਹੁ ਅਸ੍ਹੁ ਪਰਵੈ। ਭਾਈ ਤਬੈ ਤੁਰੈ ਗਪਠਾਏ। ਦਾਸ ਸੰਗ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਦਾਏ॥ ੧੮੪॥ ਕਛੂ ਦਿਵਸ ਮੇਪਹੁ ਚੇਅ
ਇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਖ ਅਸ੍ਹੁ ਹਰਿ ਖਾਇ। ਸੁੰਦਰੈ ਪੈਸਾ ਲਬੰਧਾਏ। ਹਰਿ ਗੁਣਿ ਦ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਭੁਏ॥ ੧੮੫॥ ਦਿ। ਪਠੇ ਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤ
ਬੈ ਪਹੁ ਚੇ ਕਾ ਬਲ ਜਾਇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨਪਸੰਦ ਪੈ ਅੰਸੇ ਕਹਾ ਭੁਨਾਇ॥ ੧੮੬॥ ਚਿ। ਤਬ ਭਾਈ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਠਾਏ। ਸੁਦਾ ਗਰ ਅਪ
ਨੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਏ। ਮੁਖ ਸੰਕਹ ਦਰਬ ਨਿਜ ਲੀਜੈ। ਹਮ ਉਦਾਸ ਕਛੂ ਦਿਲ ਮੁਨ ਕੀਜੈ॥ ੧੮੭॥ ਤਾ ਕੇ ਤੰਬੂ ਦਰ ਬੈਠਾਇ। ਭਾਈ
ਗੁੰਤਰ ਅਪਾਸਿ ਧਾਇ। ਗੋਨ ਖੋਲਾ ਕਿ ਅਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰਾ। ਭਰੀ ਠੀਕ ਰੀ ਬਿਸਮੇ ਧਾਰਾ॥ ੧੮੮॥ ਦਿ। ਪਾਚੇ ਗੋਨ ਠੀਕ ਰੀ ਭਰੀ ਦਰ
ਭੁਨਬੀਚਾ ਦਿਖਾਇ। ਰਿਦੇ ਚਿਤ ਭਾਈ ਤਬੈ ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਭੂਮਾਇ॥ ੧੮੯॥ ਚਿ। ਬਿਸਮੇ ਵੰਤ ਹੋਇ ਤਬ ਭਾਈ। ਗਟੀ ਰਿਦੇ ਬਹੁ ਭਾ
ਤ ਪਰਾਈ। ਤਹਾ ਦਰਬੁ ਨਿਜ ਹਾਥੈ ਪਾਏ। ਭੁਯੋਲੇ ਪਠੀਕ ਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ ੧੯੦॥ ਘੋੜੇ ਪਹੁ ਚ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਜਾਇ। ਤੁਰ ਕਰਾ ਜਵ
ਸੁਨਾਹਿ ਚਲਾਇ। ਇਹ ਨਹ ਛੋੜੈ ਦਰਬ ਅਪਾਰਾ। ਹੇ ਬਿਪ ਕੈਸ ਕਰੇਂ ਇਹ ਵਾਰਾ॥ ੧੯੧॥ ਦਿ। ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਜਾਵੈਂ ਨਹੀ ਚਲੈ ਭਾਜ
ਕਿਹ ਚਿਰਾ। ਮਾਯਾ ਭੂਮ ਗਵਤੀ ਪਰੈ ਉਠਾ ਚਿਤ ਚਲਾ ਪੈਰਾ॥ ੧੯੨॥ ਚਿ। ਸੁਦਾ ਗਰ ਕੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ। ਕਰੇ ਦਿਲ ਮਦੈ ਉਦਰ
ਬਸੁ ਧਾਰੇ। ਭੀਤਰ ਪੈਠਾ ਚਿਤ ਬਹੁ ਪਾਈ। ਪਛੇ ਤੰਬੂ ਸੰਨ੍ਹ ਲਗਾਈ॥ ੧੯੩॥ ਨਿਕਸਤ ਹਾਂਤੇ ਧਾਏ ਅੰਸੇ। ਪਵਨ ਬੇਗ ਤਰਪਾਤ
ਸੁਜੇ ਸੇ। ਕਾਂਸੀ ਚਿਰਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਬ ਕੀਨੀ। ਬਿਨ ਪਦ ਝਾਨਾ ਚਿਤ ਮਹਲੀਨੀ॥ ੧੯੪॥ ਦਿ। ਸੁਦਾ ਗਰ ਤਬੈ ਬਿਚਾਰੇ ਮੇਰੇ ਸੁਜਾ
ਅਬਿਲਾਇ। ਭਾਈ ਪੈਠਨ ਅਯੋਲੇ ਵੇਚੁ ਧਤੁ ਮਜਾਇ॥ ੧੯੫॥ ਚਿ। ਤਬ ਤੰਬੂ ਕੇ ਭੀਤਰ ਅਏ। ਪਰਾ ਦਰਬੁ ਵਹੁਨ ਹਾਦਿ ਖਾਏ
ਦੇਖ ਸੰਨ੍ਹ ਤਿਹ ਬਿਸਮੇ ਪਾਈ। ਲੀਨੋ ਅਪਨੇ ਦਰਬੁ ਗਿਨਾਈ॥ ੧੯੬॥ ਚਾਲੀ ਸਹੰਸ ਦਰਬੁ ਤਿਹ ਲੀਨਾ। ਬਾਕੀ ਸੰਪਦਾ ਸਕੋ ਦੀ
ਨਾ। ਭਾਈ ਬਿਰਹ ਦਾਸ ਮਨ ਭਰੀ। ਬਿਸਮੇ ਚਿਤ ਅਧਕ ਮਨ ਧਾਰੀ॥ ੧੯੭॥ ਦਿ। ਜਨ ਕਛੂ ਨਹੁੰ ਗਾਏ ਭਾਈ ਸੰਨ੍ਹ ਲਗਾਇ। ਦਿ
ਕਲ ਦਾਸ ਪਨ ਕੋਲੀਏ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਇ॥ ੧੯੮॥ ਚਿ। ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ। ਅਗ੍ਰ ਦੁਬੁਧ ਰਮਨ ਸ੍ਰਮ ਭਾਰੀ। ਸ੍ਰੀ

ਗੁਰਕਹਾਕੈਸਸ੍ਰਮਪਏ। ਭਾਈਬਿਨੁਏਕਲਭੁਮਾਏ॥ ੧੯੯॥ ਦਸਨਕਹਾਉਨੇਕਰਤਾਰਾ। ਭਾਈਜੀਕਿਹਓਰਪਧਾਰਾ॥ ਸਬ
 ਬਿਤਤੀਗੁਰਹਿੰਦੁਨਏ॥ ਅੰਤਜਾਮੀਅੰਗੁਲਖਏ॥ ੨੦੦॥ ਚੈ॥ ਬਹੁਪੀਰਜਤਕੋਦੀਓਸੀਗੁਰਮਨਮੁਸਕਾਈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਮਾਯਾਪ੍ਰਬਲਾਜਿਹਭਾਈਭੁਮਾਈ॥ ੨੦੧॥ ਚੈ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿੰਦਗੁਰਬੰਦਨਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਮਾਯਾਬਲਕਾਰੀ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਗੁ
 ਰਚਰਤਅਭੇਦਾ॥ ਚਾਹੈਕਰੈਪ੍ਰਭੂਗੁਰਦੇਵਾ॥ ੨੦੨॥ ਭਾਈਗਾਥਉਨੇਮਨੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਪਦੜਨਚਲਤਦੁਖਪਾਈ॥ ਹਿਮ
 ਰੁਤਮੋਘਅਰਧਬਿਤਏ॥ ਸੀਤਅਧਕਭਾਈਦੁਖਪਾਏ॥ ੨੦੩॥ ਚੈ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਕਛੁਦਿਵਸਮੇਪਹੁਦਮੋਕਾਸੀਜਾਈ
 ਕਾਂਸਰਾਇਜਬਹੀਉਨਤਤਛਿਨਮਿਲੋਆਈ॥ ੨੦੪॥ ਬਹੁਪ੍ਰਜਾਅੰਗੁਜਧਰੀਨਿਜਗਰਅੰਚਰਝਾਰਾ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿੰਦਕਾ
 ਸਿਖਬਾਕਾਂਸਰਾਇਨਿਧਾਰਾ॥ ੨੦੫॥ ਚੈ॥ ਭਾਈਕੋਗੁਰਸਮਪਹਿਚਾਨੀ॥ ਬਾਰਬਾਰਤਿਨਬੰਦਨਠਾਨੀ॥ ਭਾਈਤਬਜੁਖਰਾ
 ਜਾਬਿਠਾਏ॥ ਕਾਂਸਰਾਇਨਿਜਧਾਂਮਾਸਿਧਾਏ॥ ੨੦੬॥ ਰਾਜਸਿੰਘਾਜਨਉਦ੍ਰਜਹਾਂ॥ ਕਰਬੰਦਨਬੈਠਾਏਤਹਾਂ॥ ਕਾਂਸਰਾਇਗੁ
 ਰਕੀਉਪਲਾਈ॥ ਅਤਅਨੰਦਭਾਈਕਹਦਈ॥ ੨੦੭॥ ਚੈ॥ ਅਧਕਾਵਿਰਹਭਾਈਰਿਦੇਨੀਦਪਰੈਨਹਨੈਨਾ॥ ਜੈਜੈਮੀਨਾਬਿ
 ਓਗਜਲਚੈਨਨਹਰਿਦਐਨ॥ ੨੦੮॥ ਚੈ॥ ਕਾਂਸਰਾਇਕੋਭਾਈਕਹਾ॥ ਹਮਤੋਭਾਜਗੁਰੂਤੇਅਹਾ॥ ਕਛੁਦਿਨਤੁਮਾਛਿਗਕ
 ਰੋਨਿਦਾਸਾ॥ ਕਾਂਸਰਾਇਤਬਬਚਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੨੦੯॥ ਭੁਵਨਰਾਜਉਤਨਰਸਬਾਈ॥ ਮੇਰੇਨਹਤੁਮੇਰੇਸਭੁਭਾਈ॥ ਮੇਰੇਜੈ
 ਵਦਾਸਗੁਰਕੇਰਾ॥ ਬਡੇਭਾਗਤਵਦਰਸਨੁਹੇਰਾ॥ ੨੧੦॥ ਚੈ॥ ਜੋਇਛੁਸੋਈਕੋਰੋਮੇਰੀਏਛੁਪੁਰਾਈ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਕਾਅ
 ਰਬਪ੍ਰਭਕੀਜੈਦਯਾਉਨਾਈ॥ ੨੧੧॥ ਚੈ॥ ਮੱਘਰਭੁਏਬਿਤੀਤਅੰਧੋਪੋਖਕਛੁਦਿਨਗਏ॥ ਕਾਂਸਰਾਇਪਰਤੀਤਭੁ
 ਏਅਧਕਨਿਹਾਰਕੇ॥ ੨੧੨॥ ਚੈ॥ ਜਪਜੀਅਰਬਜੁਨਾਦਨਲਗਾ॥ ਪੈੜੀਏਕੋਰੋਜਰਸਪਗਾ॥ ਜਰਤਸਿੰਘਾਜਨਬਹੁ
 ਬਜਾਂਕੀ॥ ਜਕੋਦਿਖਰਵਕੀਦੁਤਛਾਂਕੀ॥ ੨੧੩॥ ਤਾਂਪਰਭਾਈਬੈਠਹੁਵੈ॥ ਵਿਬਾਰਸਹਤਮੁਖਅਰਬਮਾਠਾਵੈ॥ ਚੈ॥

ਜਪੰਤੁਤਮਵੇਂਉਤੁਪਰ)ਲਗੇਦਿਵਨਅਧਿਕਬਿਜਬਰ)੨੧੪)ਏਕਦਿਵਸਦਿਜਮਿਲਾਇਕਠਏ)ਏਕਾਂਤਸਮੇਭਾਈਪਹਿਅਏ
ਸਭਮਿਲਕਹਸੰਤੁਪਦਲੀਜੇ)ਕਰੇਮੁਕਤਚਿਤਸਿਸਨਕੀਜੇ)੨੧੫)ਦੋਹਰਾ)ਤੀਨਲੋਕਮੇਨਹਰੇਕਾਂਸੀਪੁਰੀਸਮਾਨਾਤੁਮ
ਗੁਰਤੇਕਿਆਪਾਇਹੋਕਰੇਇਹਾਂਸਿਵਧਾਨ)੨੧੬)ਦੋਹਰਾ)ਦਿਨਕੋਬੈਨਸੁਨੇਜਬਐਸੇ)ਭਾਈਕਹਸੰਤੁਪਦਮੇਸੇ)ਨਗਤਿਆਗ
ਨਿਜਰੁਤਕਰੂਪਾ)ਰਮੇਜਾਨਸੁੰਦਰਗਰੂਪਾ)੨੧੭)ਈਹਾਂਭੋਗਨਰਕਤਿਹਾਂਅਗੇ)ਕਾਲਖਦਗਤਾਹਮੁਖਲਾਗੇ)ਤੈਸੇਗੁ
ਰਤਜਸੇਦੋਐਰਾ)ਹਲਤਪਲਤਪਾਵੇਨਹੋਰਾ)੨੧੮)ਦੋਹਰਾ)ਕਵਿਤੁਸੁਨਾਯੋਤਸੋਕੇਇਕੁਲੀਸਤੁਚਾਰਾ)ਨਿਸਚਾਅਧ
ਕਦਿਖਾਯੋਤਕੋਮਨੁਨਿਵਾਰ)੨੧੯)ਕਹੋਅਰਬਸੰਕੋਚਸੰਜਾਨੇਅਧਿਕਜੁਜਾਨ)ਭਾਈਜੀਮੁਖਸੰਤੁਬੈਐਸੇਕੀਨਬਖਾਨ
੨੨੦)ਸ਼੍ਰੀਧਾ)ਮਾਤਾਬਿਓਗਪਰੈਬਛਰਾਅਨਗਾਇਪਰੈਬਨਲਾਤਲਗਾਵੈ)ਹੀਸਤ੍ਰਾਗਕੋਮਾਨਸੋਰੇਵਰਦੰਦੁਤਪੋਖਰ
ਚੇਗਨਪਾਵੈ)ਚੱਕਪਤੀਨਿਜਰੂਪਤ੍ਰਾਗਕੋਐਰਪੇਜਾਇਕੈਦਾਸਲਜਾਵੈ)ਤੈਸਗੁਰੂਸਿਖਸੇਵਕਰੈਜਗੁਐਰਸੁਦੇਵਨ
ਪਾਪਬਚਾਵੈ)੨੨੧)ਦੋਹਰਾ)ਕਵਿਤੁਐਗਤਿਹਾਂਕਰੇਚਰਚਾਅਧਕਕਰਾਇ)ਕਹੇਕਥਾਭਾਖਾਬਧੈਚੁਨੇਸੰਤੁਮਨੁਲਾਇ)੨
੨੨)ਦੋਹਰਾ)ਭਾਈਕਾਨਿਸਚਾਬਰੂਜਾਨ)ਸਭਾਦਿਜਪਤੁਪਨੁਮੁਖੇਬਖਾਨਾ)ਦਿਜਪੰਤੁਤਨਿਜਧਾਂਮਸਿਧਾਏ)ਭਾਈਰਿਦ
ਬਿਰਹਤਪਤਾਏ)੨੨੩)ਦਿਰਹਪੀਤਮੁਖਛੀਨਸਰੀਗਾਅਮਲਵੂਟਨਿਮਧਾਰਨਪੀਰ)ਰਾਮਾਬਿਰਹਜੇਸੇਸੀਸਪਾਏ
ਤੈਸਾਬਿਰਹਭਾਈਰਿਦਆਏ)੨੨੪)ਦੋਹਰਾ)ਰਵੈਰਾਮਮੁਖਰਾਮਕਹਮਿਗਪੀਖੀਸੀਯਗਾਇ)ਗੁਰਬਿਐਗਤੈਸੇਕੁਐਭਾਈਰਿ
ਦਬਿਲਖਾਇ)੨੨੫)ਦੋਹਰਾ)ਨਿਤਨੁਤਨਮੁਖਕਥਾਅਲਾਵੈ)ਰਿਦੇਬਿਓਗਅਧਕਤਪਤਾਵੈ)ਪੋਖਾਬਿਤੀਤਮਾਘਜਬਆ
ਏ)ਤਬਭਾਈਮਨਐਸੇਭਾਏ)੨੨੬)ਅਪੋਨੇਹਲਕਾਵਿਤੁਮਝਾਰਾ)ਭਗਤਸਿੰਘਾਨਿਜਮੁਖੰਉਚਾਰਾ)ਜਾਨਪਾਂਚਸੇਈ
ਜਪਿਅਰੇ)ਚੁਚਨਚੋਨੇਅਰਬਨਿਧਾਰੇ)੨੨੭)ਗਾਥਿਤੁ)ਗਾਇਚੁਤਜੇ)ਮਿਲਮਾਤਮਨਚਾਹਐਸਕੁਦਾਬਿਲਲਾਇ

ਰਬੰਧਨ ਬਸਾਇਨਾ ਜੈਸੋ ਤੋ ਬਿਗਾ ਰਨਿ ਜਧਾ ਮੋ ਕੋ ਪਧਾਰ ਚਾਹੈ ਜਨ ਪਰਧੀ ਨ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਤ ਜਾਇਨਾ ਜੈਸਾ ਬਿਹਨੀ ਪਤੀਗ
 ਕੇਸ ਨੇਹ ਚਾਹੈ ਦੇਖ ਕੁਲ ਅੰਕਲ ਜਾਗੁ ਮੁਖ ਪਾਇਨਾ ਤੈਸੋ ਹੋਂ ਸਰੀਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨ ਚਾਹਸਦਾ ਆਇ ਬਿਦੇਸ ਬੁਧ ਅਤ ਬਿ
 ਲਲਾਇਨਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ਚੌ ॥ ਅੰਗ ਅਧਕ ਬਿਨਤੀ ਲਿਖੀ ਵਿਰਹ ਜਨ ਅਧਿਕਾਇ ਦਰਸਾਸ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜਲਾ ਬਿਨਸੀ ਨਮਰਾ
 ਏ ॥ ੨੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਅੰਨਿ ਸਦਾ ਜਿ ਮਚਾਹੁ ਤਾ ਬਾਥ ਕੋ ਚਾੜਿ ਕਬੂਟ ਸਦਾ ਮਨ ਚਾਹੈ ॥ ਨੀਰਜ ਚਾਹਸਦਾ ਰਵ ਕੀ ਪੁਨ ਅੰਨ ਲਨ
 ਸਸਦੇਖ ਭਿਮਾਹੈ ॥ ਅੰਗ ਜਤ ਕਤ ਹੋ ਸਰੁ ਹੀ ਵਹੁ ਪੀਤ ਨ ਤ੍ਰਾਗ ਸਦਾ ਰੁਚਾਹੈ ॥ ਤੈਸ ਪ੍ਰਭੂ ਮਮ ਪੀਤ ਰਿਦੇ ਤੁਮ ਤਾ ਕਤ ਹੋਂ
 ਜਨੁ ਪੀਤ ਬਧਾਹੈ ॥ ੨੩੦ ॥ ਚੌ ॥ ਬਿਦੇਸ ਮਾਂਹ ਬਿਯਾ ਕੁਲ ਸਦਾਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨ ਅਨਾਥਾ ਮੋ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ ਏਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ
 ਨਾਨਾਥਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਚੌ ॥ ਦਸਾ ਸਿਪਾ ਲਿਖ ਕੈ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਪਠਯੋ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਪਵਨ ਬੇਗ ਅਹਿ ਨਿਜਾ ਸਿਖ ਧਯੋ ॥
 ਪਾਤੀ ਬਾਹਨ ਕਿਧੈ ਬਨਾਯੋ ॥ ੨੩੨ ॥ ਅਰਧ ਮਾਘ ਕੋ ਪਹੁ ਚੌ ਆਇ ॥ ਭਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਦ ਰਸ ਨੁਪਾਇ ॥ ਕੂਪ ਨਾਈ ਕੀ ਨੋਇ
 ਸਨਾਨਾ ॥ ਬਲ ਬਲ ਜਾਇ ਦਰਸ ਸੁਖ ਨਨਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਚੌ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਤਬ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਅਕਾਲਾ ਸੇਵਕੋ ਕੀਹੋ
 ਤਤ ਬਸੀ ਗੁਰ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੂ ॥ ੨੩੪ ॥ ਚੌ ॥ ਤਬੈ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਯੋ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਮਨ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਭਾਈ ਕੀ ਪਾ
 ਤੀ ਪੁਨ ਦੀਨੀ ॥ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਮੁਖ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ੨੩੫ ॥ ਪਾਤੀ ਵਾਚ ਹਰਖ ਗੁਰ ਪਾਯੋ ॥ ਅਬ ਭਾਈ ਮਨ ਮਾਨਗਾ ਵਾਯੋ ॥
 ਭਾਈ ਕੀ ਅਸਦ ਸਾਵਿਚਾਰਾ ॥ ਹੀਯ ਉਮਗਾ ਸਦਗੁ ਗਤ ਨ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨੩੬ ॥ ਚੌ ॥ ਭਾਈ ਜੇਠਾ ਬੁਧ ਭਿਦਾਹੈ ॥ ਯਾਂਹ ਸਿਖ ਕੋ
 ਸੰਗ ਪਧਾਰੈ ॥ ਕਾਂਸੀ ਜਾਹੁ ਜਹਾਂ ਗੁਰ ਦਾਸਾ ॥ ਭਾਕੋ ਲਿਖਾਵੈ ਹਮਰੇ ਪਾਸਾ ॥ ੨੩੭ ॥ ਲਗੈ ਦੀਵਾਨੁ ਤਹੰਤ ਬਾਏ ॥ ਤਬ ਅੰਸੇ
 ਤੁਮ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਾਂਸਰਾਇ ਗੁਰ ਚਰਤੁ ਮਾਰੈ ॥ ਬਾਂਧ ਦੀਨੀ ਏ ਅੰਗੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ੨੩੮ ॥ ਚੌ ॥ ਜੇਚਾਹੈ ਅਪਨਾ ਭੁਲਾ ਬਾਂਧ
 ਰਮ ਮਦੇਹਾ ॥ ਮੁਸਕਾ ਅਪਨੇ ਹਥ ਸੋਨੀ ਖੜਕੁ ਲੇਹੁ ॥ ੨੩੯ ॥ ਚੌ ॥ ਭਗਤ ਸਿਖ ਜੇਠਾ ਪਈਨਾ ॥ ਕਹੀਏ ਕਮਨ ਮੈ ਬ

ਹੁਚੀਨ) ਕਰਬੀਦਨ ਸਿੱਖ ਸੰਗ ਸਿਧਾਯੋ) ਗਏ ਦਿਵਸ ਕਛੁ ਕਾਂਸੀ ਆਯੋ) ੨੪੧) ਲਗੇ ਦੀਵਾਨ ਅੰਗ ਤਬ ਭਾਰਾ) ਜਪ ਜੀ ਅਰ
ਬੰਧੇ ਗਤਿ ਹਵਾ ਕਾ) ਭਾਈ ਭੋਗ ਕ ਬਾਜ ਬਾਯੋ) ਦਿਵਸ ਮੋਧ ਜੇ ਠਾਤ ਬਾਯੋ) ੨੪੨) ਚੋ) ਭਾਈ ਕੋਬੀਦਨ ਕਰੀ ਮਨ ਮੈ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾ
ਇ) ਕਾਂਸਰਾਇ ਮੋ ਕੋ ਗੁਰੂ ਤੁਮਰੇ ਨਿਕਟ ਪਠਾਇ) ੨੪੩) ਚੋ) ਇਹ ਪਤੀ ਤੋ ਕੋ ਗੁਰ ਦੀ ਨੀ) ਮੁਖ ਸੋ ਕਹੀ ਸੁਨੇ ਚਿਤਰੀ ਨੀ) ਚੇਰ ਹ
ਮਾਰਤੁ ਮਰੇ ਪਾਜਾ) ਪਠੇ ਬਾਂਧ ਨਿਜ ਧਾਰੁ ਲਾਜ) ੨੪੪) ਨਤ ਰੁਖੇ ਦੁਹੋਇ ਗਾ ਭਾਰੀ) ਕਾਂਸਰਾਇ ਰੂਰ ਬਾਤ ਚਿਤਾਰੀ) ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਨ
ਹੋ ਚੇਰ ਹ ਮਾਰੇ) ਗੁਰ ਕੋ ਕਿਨ ਬਚ ਸੁਠ ਚਿਤਾਰੇ) ੨੪੫) ਚੋ) ਹੋ ਮੇਰ ਬਾਂਧ ਲੈ ਜਾਯੋ) ਮੋ ਕੋ ਚੇਰ ਨ ਦਿਸ ਟੀਘੀ ਘੋ) ਬਰਹਰ ਕਰੈ ਸੁ
ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ) ਸਜੀ ਬਿਬਨ ਲੁਠੀ ਤਰ ਜੈ ਸੇ) ੨੪੬) ਚੋ) ਭਾਈ ਅਨੰਦ ਪਾਰ ਕੈ ਗਰ ਅੰਚਰ ਕੇ ਰੂਰ) ਸਿਧਾਸਨ ਤੇ ਉਠ ਅੰਗ ਗੁਇ
ਮੁਖ ਸੋ ਬਚਨ ਚਿਤਾਰ) ੨੪੭) ਚੋ) ਸੁਨੇ ਗਾਇ ਗੁਰ ਕੋ ਹੋ ਚੇਰ) ਪਠੇ ਬਾਂਧ ਮੁਹਿ ਜਨ ਨ ਹੋਰ) ਸਭਾ ਸਹਿਤ ਤਬ ਰਾਇ ਅਲਾਯੋ) ਰੂਮ
ਮੋ ਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸੁਨਾਯੋ) ੨੪੮) ਚੋ) ਚੇਰ ਰੂਲ ਹਮ ਗੁਰ ਕੋ ਲੇਵੈ) ਬਾਂਧ ਤਾਂ ਹਰੁ ਪਹ ਪਠ ਦੇਵੈ) ਭਾਈ ਕਹਾ ਸੋ ਤਾਇ ਹਜਾਨੇ) ਚੇਰ ਰੂ
ਰੂ ਕਾਂਸੋ ਮੋਨੇ) ੨੪੯) ਚੋ) ਕਾਂਸਰਾਇ ਗੁਰ ਸੋ ਹਰੁ ਮ ਮਨ ਮੈ ਜਨ ਨ ਹੋਰ) ਮੁਸਕਾਂਬਾਧੋ ਮੋ ਹਰੀ ਪਠੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਚੇਰ) ੨੫੦) ਚੋ)
ਸਿੰਹ ਸੁਨਤ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਯੋ) ਉਠਾ ਬਿਸਮਾਦ ਸੁਨਾ ਹਚ ਲਾਯੋ) ਸਭਾ ਦੇਖ ਮੁਖ ਅੰਗਰੀ ਰੂਰੈ) ਮੇਸ ਅਚੰਭ ਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੈ) ੨
੫੧) ਪਾਛੁ ਰੂਜ ਕਰ ਮੁਸਕਾਈ) ਬਿਸਮ ਰਾਇ ਮਨ ਹਰਖ ਤੁਭਾਈ) ਮੋ ਕੋ ਯਾਦ ਪੂਰੁ ਜੀ ਕੀਨਾ) ਪੀਖ ਸਾਹਿਤ ਅਸ ਕੋ ਤ
ਕਲੀਨਾ) ੨੫੨) ਰਾਜ ਅਪਨੇ ਧਾਂ ਮਰਹਾਯੋ) ਭਾਈ ਜੇਠੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਯੋ) ਰਾਜੇ ਬਿਨਤੀ ਲਿਖੀ ਅਪਾਗ) ਪਠੀ ਭੇਦ ਗੁਰ ਨਿਕਟ
ਸੁਧਾਰ) ੨੫੩) ਚੋ) ਕੋਸਤੀਨ ਅਏ ਜਬੈ ਕਾਂਸੀ ਭੇਇ ਹੁਰਾਇ) ਭਾਈ ਜੇਠੇ ਜੇਰ ਕਰ ਅੇ ਸੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ) ੨੫੪) ਚੋ) ਪੀਨ ਪੀਨ
ਭਾਈ ਗੁਰ ਦਾਸ) ਮੁਸਕਾਂਬੇ ਲਚਕੇ ਗੁਰ ਪਾਸ) ਭਾਈ ਕਹਾ ਚਲੇ ਹਮ ਅੇ ਸੇ) ਸੀ ਗੁਰ ਰੂਪ ਪਠੇ ਬਚ ਜੈ ਸੇ) ੨੫੫) ਜੇਠੇ ਕਹਾ
ਤੇ ਹਸ ਮਨਾਹੀ) ਤੀਨ ਭਵਨ ਮੈ ਹੋਇ ਨ ਆਹੀ) ਜੈ ਸੇ ਸਿਖੀ ਤੇ ਹਕ ਮਾਈ) ਕਹੁ ਤੇ ਸਨੁ ਪਨਾਦਿ ਖਾਈ) ੨੫੬) ਚੋ) ਅਬ ਤੋ ਕੋ ਗੁ

ਰਸਪਤੀਉਪਸਕਾਏਲਚਲਾਇ। ਚੁਪਾਸਰੇਵਰਨਿਕਟਪੁਨਲੀਜੈਬਹੁਰਬੰਧਾਇ॥੨੫॥ ਚੋ। ਭਈਕਹਭਾਇਤੁਹਿਜੈਸੇ। ਮੁਸਕਾਏ
 ਲਕੋਰਅਬਤੇਜੇ। ਜੇਠੇਮੁਸਕਾਮੋਚਨਕੀਨੀ। ਚਲੇਪੰਥਮਨਅਨੰਦਲੀਨੀ॥੨੫॥ ਬਿਨਪਦਕੁਨਚਲਤਦੋਗਸਾਨੀ। ਚਰ
 ਚਾਕਰਤਖੇਦਨਹਿਮਾਨੀ। ਫਲਗੁਣਆਪਤਬੈਬਿਤਾਇ। ਚੁਪਾਸਰੇਵਰਨਿਕਟਾਇ॥੨੫॥ ਜੇਠੇਭਈਕੀਤਬੈਮੁਸਕਾ
 ਤੇਸਬੰਧਾਇ। ਗਰਅੰਚਰਕੋਰੁਕੋਬਰੁਭੈਮਨਮੇਪਾਇ॥੨੬॥ ਚੋ। ਅਗੇਅਧਿਕਦੀਵਨਲਗਾਏ। ਅਕਾਲਤਖਤਗੁਰ
 ਬੈਠੁਹਏ। ਜੇਠਾਇਚਰਨਗੁਰਲਗਾ। ਬਿਨਤੀਕੀਨਅਧਿਕਰਸਪਾਗਾ॥੨੬॥ ਕਾਂਸਿਰਾਇਕੀਭੁਟਦੀਨੀ। ਪਾਤੀ
 ਦੇਬਿਨਤੀਬਹੁਕੀਨੀ। ਪੁਨਮੇਜੇਮੁਖਬਚਨਅਲਾਏ। ਮੁਸਕਾਂਬੰਧਭਈਪੁਰਾਏ॥੨੬॥ ਚੋ। ਕੀਨਬੰਦਨਰੰਗੁਟਤਰੁ
 ਈਗੁਰਸਮੁਹਾਇ। ਜਬਦਰਸਨਗੁਰਕਾਕੀਓਮਾਯਾਤਬੈਬਿਲਾਇ॥੨੬॥ ਚੋ। ਦਯਾਸਿੰਧਪੁਰਾਵਿਸਟਪਸਾਰਾ। ਸ੍ਰੀਮੁਖ
 ਸ੍ਰੀਦੁਬਚਨਉਚਾਰਾ। ਰਿਦੇਹਰਖਮੁਖਤਰੁਤਬੈਨਾ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਭੁਖੇਮੁਖਮੇਨਾ॥੨੬॥ ਚੋ। ਭਈਬੋਲਜੈਸਮੁਖਤੇਰੇ।
 ਚਿਰੋਸੋਮੇਲਾਇਨਹਦੇਰੇ। ਭਈਭੁਨਤਬੈਨਗੁਰਗਾਏ। ਸੰਵਯੋਨਿਮੁਠਿਦੋਇਭੁਨਏ॥੨੬॥ ਚੋ। ਜਾਨਪੰਚਮੈਵਿਸਖ
 ਦੁਬਚਨਅਰਬਚਨਾਇ। ਗਾਦਗਾਦਕੈਸੁਰਦੀਨਮਨਭਈਮੁਖਅਲਾਇ॥੨੬॥ ਚੋ। ਭਈਦਮੋਰੇਤਗੁਮਨੁਕਰੈਮਨਜੇ
 ਭਨਸਿੰਧਰਵੀਸਮੁਹਾਵੇ। ਪੰਖਮੋਧੂਮਭੈਭੈਨਭਕੋਪਿਖਅਗਾਧਾਰਿਦੇਸਕੁਚਾਵੇ। ਗੁਲਰਜੀਤਉਭੰਤਕੋਹਕਿਮਕੈਸ
 ਥੁਹਮੰਗੁਪਚੰਡਲਜਾਵੇ। ਤੂੰਕਰਤਹਮਜੀਤਕੀਏਤੁਮੋਤਪਹਬੋਲਨਕਿਉਬਨਿਆਵੇ॥੨੬॥ ਚੋ। ਭਿਖਾਰਅਨਾਥਨਹਿਹਮਰੇਸਮ
 ਰੇਸਮਨਾਥਨਅੰਰਦਤਾਰੀ। ਦੀਨਅਰਮਾਠਕਹੀਨਹਮੇਸਰਤੇਸਰਦਯਾਲਨਅਨੁਦਿਚਾਰੀ। ਮਿਸਰਪਾਪਬਿਕਾਰਨ
 ਹੀਜਗਤੇਸਰਪਾਵਨਮੋਊਪਕਾਰੀ। ਅੰਗੁਨਸਿੰਧੋਹੰਤੂਗੁਨਸਾਗਰਜਤਅਧੋਪੁਰੁਭਟਤੁਮਾਰੀ॥੨੬॥ ਚੋ। ਐਸਭਾਖਗਦ
 ਗਦਭੁਮੇਮਪੁਲਕਹੁਇਦੀਨ। ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਕੇਪਰਤੁਹਤੁਹਸਮਛੀਨ॥੨੬॥ ਚੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਹਉਠਹੁਮਮਖਿ

ਆਰੇ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਸੁਮਟਾਰੇ। ਨਹਿ ਛੋੜੇ ਪੰਗ ਕਹ ਅਸ ਭੁਈ। ਇਹ ਲਗਾ ਸਿਲਾ ਪੁਕਤ ਭਵ ਗਈ। ੨੧੦॥ ਬਧ ਕੱਲ੍ਹ ਵਕਯਾਹ
 ਉਧਾਰਾ। ਹਨੂ ਸੰਭਵ ਸਰਿ ਦੇ ਮਝਰਾ। ਭੁਏ ਵਤਰ ਸਤੀ ਤੁਮਰੇ। ਬਰਨਤ ਮਨਜਨ ਗਾਥ ਘਨੇਰੇ। ੨੧੧॥ ਦੋ। ਹੋ ਅਨਾਥ ਸੁਮ ਪਾਇ ਕੈ
 ਲਗੇ ਚਰਨਾਇ ਨ ਆਇ। ਦੇਖਾ ਬਿਰਦੁ ਰੱਖ ਮਾ ਕੋਰ ਲੀਜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਬਚਾਇ। ੨੧੨॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ। ਦੀਨਾ ਦੇ ਯਾ ਲਾਹਿ ਪਾਲ ਭੁਏ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ
 ਹੀ। ਯਹ ਹੁਲਸਾਯੋ। ਪੀਕ ਜਹਾ ਬਉ ਠਾਇ ਤਬੈ ਸਮੁਹਾਇ ਕੀਰਿ ਬਹੁ ਪੀਰ ਪਰਾਯੋ। ਨੀਰ ਜਹਾ ਬਤਿ ਸੈ ਮੁਜ ਕਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਖੋਲਤ ਭੇਕ ਵ
 ਭੁਏ ਦਿਖਾਯੋ। ਆਤਮ ਕਿਚਤ ਬੰਧ ਪਰੇਤ ਮਜਾਨ ਪਰਾਤ ਮਜੁ ਮੁਕਤ ਯੋ। ੨੧੩॥ ਦੋ। ਇਕ ਦਰ ਦੇਖ ਦੀਵਾਨ ਸਭੁ ਧਨ ਧਨ ਮੁਖੇ
 ਉਚਾਰਾ। ਗੁਰ ਸਮ ਗੁਰਨ ਹਦ ਸੋ ਕੇ ਭੁਈ ਸਮ ਸੀਸਾਰ। ੨੧੪॥ ਭੁਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੇ ਰਕੇ ਗਰ ਅੰਚ ਰਕੇ ਪਾਇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਉਸ
 ਤਤ ਕਰੀ ਛੰਦ ਭੁਜੀ ਗਾਥ ਨਾਇ। ੨੧੫॥ ਭੁਜੀ ਗਾਛੰਦਾ। ਜਦਾ ਦਾਸ ਪਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਹੇਤੀ। ਸਭੀ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਲਹੇ ਕੋ ਨ ਭੇਤੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਆ
 ਦਿ ਰੂਪੀ ਤੁਮਾਰਾ। ਗੁਰੂ ਪੀਚ ਰੂਪੀ ਤੁਹੀ ਆਪ ਧਾਰਾ। ੨੧੬॥ ਧਨੀ ਤੇਗ ਰਾਜੈ ਇਹੀ ਰੂਪ ਤੇਗ। ਹਨੇ ਪਾਪ ਦੇਖੀ ਕੀਯੋ ਜੁਧ ਧੋਗ। ਤ
 ਮੀਜੀ ਵਗਾਸੇ। ਨਹੀ ਭੇਦ ਪਾਵੈ। ਸਦਾ ਨੇਤ ਬੇਦੀ ਮੁਖੀ ਚਰਗਾਵੈ। ੨੧੭॥ ਸਭੀ ਦੇਸ ਦੇਸਿ ਜਸੀ ਚੰਦ ਚਾਕੋ। ਹਰੀ ਘਾਮ
 ਦਾਸੀ ਮਨੀ ਸੀਸਟਾ ਕੋ। ਗੁਸ ਗਾਹ ਹਾਥੀ ਚੁਤੀ ਘਾਟ ਨੀਰੀ। ਲਏ ਕੁਕ ਕੀਨੀ ਦਈ ਆਪ ਧੀਰੀ। ੨੧੮॥ ਰਵੀਤਾ ਤਰਾਤੀ ਤ੍ਰਿਯਾਲ
 ਜਰਖੀ। ਤਬਾਲਾ ਜਮੇਰੀ ਰਖੀ ਬੰਧਨਾਖੀ। ਤੁਮੈ ਸਿਧ ਜੇ ਗੀ ਤੁਰਤੀ ਤਗਾਵੈ। ਜਬ ਕਾਸ ਪੀਖੀ ਨਹੀ ਅੰਤ ਪਾਵੈ। ੨੧੯॥ ਦੋ।
 ਰਵੈ ਸੇਸ ਭਵਨਾ ਮੋ ਕੋ ਨੇਤ ਨੇਤ ਮੁਖ ਗਾਇ। ਪਰਾਧਾ ਮਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੀ ਕੋਰ ਸਹਾਇ। ੨੨੦॥ ਚੋ। ਅਸ ਕਹ ਬਹੁ ਬੰਦ ਨਾਧ
 ਗੀ। ਮਨ ਮੇ ਅਨੰਦ ਕੀਨ ਮੁਰਾਰੀ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾਵਾਰ ਕਰ ਪੁਰੀ। ਵਹ ਪੈ ਝੀ ਆਗੇ ਕੂਮ ਦੂਰੀ। ੨੨੧॥ ਭੁਈ ਕਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨ ਲੀ
 ਜੈ। ਵਹ ਪੈ ਝੀ ਮਧਨ ਹਰਖੀ ਜੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਮਟੀ ਸਮ ਜਾਨੈ। ਦੂਰਨ ਕੋਰੇ ਹਰਖ ਮਨ ਠਾਨੈ। ੨੨੨॥ ਦੋ। ਤਤੇ ਜੋ ਪੈ ਝੀ ਰਹੀ
 ਹਮਰੇ ਅਗੁ ਭੁਨਾਇ। ਭੁਈ ਸੁਨ ਗਾਦ ਗਾਦ ਭਯੋ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਭੁਖ ਪਾਇ। ੨੨੩॥ ਦੁਇ ਪੈ ਝੀ ਮੁਖ ਸੋਰਗੀ ਪੈਂਤੀ ਵਰ ਸੁਅੰ

ਮੁਰਾਰੀ

ਤਾਟੀਕ ਕੀ ਨੋਵਾਰਕਾ ਹਰਖਤ ਅਗੁ ਅਨੰਤ। ੨੮੪ ॥ ਚੈਯਾ ॥ ਤਾਤੋ ਕੋ ਮਾਤੋ ਜੇ ਮਾਹੁ ਰਦੇ ਵਤ ਪਾਹੁ ਅੰਗੁ ਦਰਬੁ ਹਰਾਵੈ। ਬਿਰ
 ਤਨਾਵ ਕੀਯੋ ਕਿਰੀਆ ਪੁਨ ਦਹਰ ਲੇਆ ਗੁਪ ਰੈਸੁ ਮਪਾਵੈ। ਖਾਵਨ ਪੇਤੋ ਕੋ ਬਾਰਲਗੀ। ਨਿਪ ਮਾਰਤ ਕਾਯੇ ਭੂਕੁ ਸੁਨਾਵੈ। ਤੈਸ
 ਸੁੰਗੁ ਕੀਏ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਸਿੱਖ ਭੂਮਾਇ ਵਿਚਾਰਨ ਆਵੈ। ੨੮੫ ॥ ਕਾਗਦ ਲੁਟ ਮਿਲੇ। ਪ੍ਰਤੋ ਸਿੰਜ ਲਭੀ ਤਰਤਾਰਨ ਹੀ ਕਛੁ ਭੀ ਜੇ। ਬ
 ਤੀਤੇ ਲਮਿਓ ਨਿਸਜਾਗ ਉਨ੍ਹਾਇ ਪਤੰਗਾ ਸੁਰੇ ਰਗ ਹੀ ਜੇ। ਅਦਕ ਅਰਮਾਰ ਮੁਖੰਧਰ ਕੈ ਪੁਨ ਮਾਰਲਾਇ ਨ ਹੀ ਸੁਮਕੀ ਜੇ।
 ਰਾਜਾ ਬਿਹਾਇ ਮਿਟਾਇ ਦੁਖੰਨਿ ਪਜੈ ਸਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਲੀਜੇ। ੨੮੬ ॥ ਚੈਯਾ ॥ ਤੈਸੇ ਅੰਦਰਿ ਸੁੰਗ ਕੇ ਸਾਬਤ ਸਿੱਖੁ ਤਦਾਇ। ਏ
 ਨਾਨਾ ਬਦਲਾ ਲਗੁ ਰਜਾ ਕੀ ਕਰੈ ਸਹਾਇ। ੨੮੭ ॥ ਐਸੇ ਕਹਚਰਨੀ ਪਰਾਪ੍ਰਭੂ ਅੰਕੁਰ ਲੀਨ। ਨਿਜ ਉਰਲਾਇ ਨਿਹਾਲ ਕਰ
 ਮਨਾਇ ਛੁਤਵਰਦੀਨ। ੨੮੮ ॥ ਅਜਿਲਾ ਸੀ ਗੁਰ ਮੱਧਦੀ ਵਨ ਐਸ ਮੁਖਿ ਗਾਏ। ਭਾਈ ਸਮੁਨ ਹਸਿ ਖੁਕੋਇ ਮਮਭਯੋ। ਬੈ
 ਠੇਤੁ ਖਤ ਅਕਾਲ ਭੁਜਾਗ ਹਤਾਹ ਕੀ। ਤਾਕੋ ਨਿਕਟ ਬਿਠਾਇ ਸਾਚ ਰਚ ਜਾਹ ਕੀ। ੨੮੯ ॥ ਸੀਗ ਤਸਕਲ ਦੀ ਵਨੁ ਲਗੋ ਪ
 ਗਾਇ ਕੈ। ਬਹੁ ਉਪਮਾ ਮੁਖਗਾਇ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ। ਭਾਈ ਸੁਭੋ ਕੀ ਰਦੇਤ ਮਨ ਹਰਖ ਧਰਾ। ਹੋਜੇ ਸੁਖ ਭਯੋ ਤਦਾਇ
 ਕਯੋ ਨਹ ਜਾਤ ਬਰ। ੨੯੦ ॥ ਚੈਯਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਭਾਈ ਕੋਇ ਹੁਭਾਇ। ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮੇਨਿ ਦੇਸ
 ਕਰਾਇ। ੨੯੧ ॥ ਚੈਯਾ ॥ ਬਾਣੀ ਜੇਤੀ ਕਹੀ ਸੁਧਾਰਾ। ਪੁਰਨ ਕਰੇ ਅਧਕ ਹਿਤ ਧਾਰਾ। ਕਰੇ ਬੀੜ ਅਕਠੀ ਸੁਖ ਪਯੋ। ਭਾਈ ਕਹ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨ ਲਯੋ। ੨੯੨ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਮ ਅਗਾਯਾ ਕਰੀ। ਵਾਰਚ ਲੀ ਸਰਚੇ ਸੁਖ ਧਰੀ। ਪੰਚਤਤਰ ਸਰਚੇ ਕਵਿਤਾ। ਏਨੇ
 ਵਰ ਸੁਖ ਹੋਇ ਅਮਿੱਤ। ੨੯੩ ॥ ਚੈਯਾ ॥ ਪੁਨਾ ਆਪ ਅਰਜਾ ਕਰੀ ਅਬ ਕਰੋਂਦ ਹੁਪੁਰਾ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਪੁਰਨ ਕਰੀ ਬਾਣੀ ਸੁਭ
 ਖਚੁਰਾ। ੨੯੪ ॥ ਚੈਯਾ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਣੀ ਕੀ ਹੋਈ। ਆਗੇ ਸੁਨੇ ਅੰਗੁ ਸੁਖ ਪੇਈ। ਭਾਈ ਕੋ ਕਛੁ ਦਿਵਸਾ ਬਿਤਾਏ। ਸੁਧਾ ਸਰਵਰ
 ਗੁਰ ਫਿਗਾਏ। ੨੯੫ ॥ ਸੁਰਜ ਮੱਲੁ ਸੁਰਗ ਵਿਰਾਠੀ। ਪੁੰਡੀ ਨਿਜ ਗ੍ਰੰਥ ਰਸ ਨਿਹਾਰੀ। ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੀ ਮੇਲ ਸਭਾਹ।

ਦੇਉ ਵਿਵਾਹ ਅਧਕ ਚਿਤ ਚਾਹ ॥ ੨੯੬ ॥ ਸਾਹੇ ਚਿੰਟੀ ਤਬ ਲਿਖੀ ਨਿਜ ਕੁਲ ਬਿਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿਤਾ ਤਹਾਂ ਨਿਮ੍ਰਤਤਾ ਹੁ
 ਲਾਇ ॥ ੨੯੭ ॥ ਚਿੰਟੀ ਚੁਨ ਬਬੇ ਮਨ ਮੈ ਚੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਵਿਸਾਖ ਸਤਾਈ ਸਾਹਾ ਗਾਯੋ ॥ ਬਾਬਾ ਵਿਜੋ ਕੇ ਸੀ ਗਲ ਵਾਇ ॥ ਚੁਪਾ ਸੋ ਰੇ ਵਰਗੁ ਰ
 ਫਿ ਗਾਯਾਇ ॥ ੨੯੮ ॥ ਫਲ ਗੁਣ ਵਿਸਾਇ ਵਸਤ ਬਗਯੋ ॥ ਨ ਗੀਤੁ ਤੁਤ ਬਾਬਾ ਅਯੋ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਮ ਅਤਿ ਚੁਖ ਪਾਗਾ ॥ ੨੯੯ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਵਿਜੋ ਗੁਰ ਸੁਖ ਯੋ ॥ ਬਬੇ ਸੁਰ ਬਿਤੰਤ ਚੁਨਾਯੋ ॥ ਸਾਹਾ ਪਠਾਯੋ ਮਸ ਸਜਾਨੋ ॥ ਵਿਸਾਖ ਸ
 ਤਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੇਨੋ ॥ ੩੦੦ ॥ ਸਾਹੇ ਚਿੰਟੀ ਦਿਜ ਦਈ ਅਸੀ ਰਥਾ ਦਕ ਹਥੈ ਨਾ ॥ ਵਾਚ ਪ੍ਰਭੁ ਚੁਖ ਪਾਯੋ ਗੁਰ ਗਤਿ ਸਿੰਧ ਚੁਖ ਮੇਨਾ ॥ ੩
 ੦੧ ॥ ਤਾਹ ਬਿਪ੍ਰਕੇ ਦੀ ਨੋ ਮਨਾ ॥ ਦਨ ਮਨ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੋ ਅਸ ਕਹਾ ਬੁਲਾਈ ॥ ਆਇ ਸੁਟੀ ਜੇ ਬਾਜ ਬਜਾਈ ॥
 ੩੦੨ ॥ ਬਾਬਾ ਮਹਲੀ ਗਯੋ ਤਦਾਇ ॥ ਤੀਨ ਮਾਤ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨੰਤੀ ਅੰਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਗ ਲਾਗੀ ॥ ਤੀਨ ਸਾਜੁ ਕੇ ਅਤ ਅਨੁਗਾਗੀ
 ੩੦੩ ॥ ਬੈਠੈ ਚੁਹਾ ਗੁਰ ਅਸੀ ਸਦੈ ਤੀਨ ਮਾਤ ਚੁਖ ਪਾਇ ॥ ਬਬੇ ਸੁਰ ਜਮੋ ਲਕਸਾ ਹਾਤ ਬੈਠਾਇ ॥ ੩੦੪ ॥ ਤੀਨ ਮਾਤ ਬ
 ਰੁ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਮਾਤ ਮਰਵਾਹੀ ਮੰਗਲ ਗਾਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਆਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗ ਪਾਇ ॥ ਬੋਲ ਬਜੀਤੀ ਦਰ ਬੈਠਾਇ ॥ ੩੦੫ ॥ ਭੂਤੀ ਰੂ
 ਠ ਚੁਖਾ ਜਤ ਫੇਲਾ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਨੈਨੀ ਗਾਵਤ ਮ੍ਰਿਦ ਬੋਲਾ ॥ ਪਰੀ ਨਿਜਾ ਅਬ ਲਾਂ ਪੁਰਾ ਆਵੈ ॥ ਕੋਕਲ ਕੰਠ ਉਚ ਚੁਰਗਾਵੈ ॥ ੩੦੬ ॥ ਵਲ
 ਸਿੰਧ ਮਹਲੀ ਅਏ ਵਿਜੋ ਵਾਸੁ ਦਸਾਇ ॥ ਖਨ ਪਾਨ ਚੁਪਤ ਹ ਕੀਲੀ ਨੀ ਦਾ ਚੁਪਠਾਇ ॥ ੩੦੭ ॥ ਸੋਢਾ ਗਾਵਤ ਰੇ ਨਮਿਲੀ ਅਬ
 ਲਾਮ੍ਰਿਗਾ ਸਾਵਕ ਨੈਨ ਚੁਕੋ ਕਲ ਬੈਨੀ ॥ ਰੂਪ ਲਸੈ ਰਤ ਲਾਜ ਕਿਧੈ ਚੁਰਨ ਰਲ ਜਾਇ ਚੁਖੀ ਜਨ ਨੈਨੀ ॥ ਸੀਤ ਚੁਨੇ ਕਾਵਿ ਕੀ ਬਿਨਤੀ
 ਸਮਾਵਤ ਨਾਹ ਮਹਾ ਸੁਲੈਨੀ ॥ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਵਾਹ ਗੁਰੁ ਚੁਤਾ ਹਤੇ ਉਦੈ ਚੁਖ ਦੈਨੀ ॥ ੩੦੮ ॥ ਸਾਹੀ ਨਿਜ ਮੰਗਲ ਕੁਯੋ ਕਹਤ
 ਕਕੋਰੋ ਬਖਨਾ ॥ ਤੀਨ ਮਾਤ ਅਤੁ ਹਰਖ ਸੋਦੇ ਤਦਾਨ ਤਜ ਜਪਾਨਾ ॥ ੩੦੯ ॥ ਦਨ ਮਨ ਕਰ ਪੁਰਨ ਕੀਨੋ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਜਾ ਵਿਜੋ ਕੇ ਚੁ
 ਖਦੀਨੋ ॥ ਬਹੁ ਰਾਬਿ ਦੇ ਗੀਦੈ ਦਿਜ ਤੇ ਕੋ ॥ ਭੰਤ ਭੰਤ ਕਰ ਬਿਨਤ ਨਿਹੇ ॥ ੩੧੦ ॥ ਪੁਰਕ ਰਤ ਰਚ ਲਾਇ ਜਪਾਈ ॥ ਜਾਇ ਗੁ

ਰੂਕੀ ਬਾਤੁ ਜਨਾਈ। ਪਿੰਮ ਸਸੀ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ। ਗਾਵਤ ਅਬਲਾ ਬਾਜ ਬਜਾਯੋ। ੩੧੧। ਦੋ। ਇਹ ਨੰਗੁ ਰਾਗ ਮਾਕਰੀ ਮਨਗਨ
 ਵਸਤੁ ਮੰਗਾਈ। ਬਿਧੀ ਏ ਆਦਿ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਉਤਮ ਦਾਸ ਤਦਾਇ। ੩੧੨। ਦੋ। ਬਹੁ ਹਲਵਾਈ ਅਬੈ ਬੁਲਾਯੋ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਕਵਾਨ ਪ
 ਕੰਯੋ। ਬਾਜੀ ਅਸਤੁ ਜਬ ਹੁਲੀ ਜੈ। ਆਰਸ ਮਰੀ। ਇਕ ਠੀ ਜੈ। ੩੧੩। ਬਿਧੀ ਅ ਉਤਮ ਜਨਗ ਮਨੀ। ਕਹੀ ਏ ਕਮਨੇ ਮੇ ਬਹੁ ਜਾਨੀ
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਕਵਾਨ ਪਕਯੋ। ਜੇ ਕਬਹੂੰ ਨਹੈ ਨਦਿ ਖਾਯੋ। ੩੧੪। ਦੋ। ਨਿਤ ਨੁਤਨ ਮੰਗਲ ਭੁਯੋ ਬਾਜੇ ਬਜਤ ਦਗਾਈ। ਗਾਵਤ
 ਅਬਲਾ ਭਾਂਤ ਬਹੁ ਮਿਲ ਮਿਲਾਈ ਤਦਾਇ। ੩੧੫। ਦੋ। ਅਸਤੁ ਬਾਜ ਬਿਧੀ ਏ ਪਹ ਅਏ। ਬਿਧੀ ਏ ਤੋ ਕੋ ਕਹਾਉ ਸਏ। ਬਾਜੀ
 ਅਸਤੁ ਬਨਾਵੇ ਐਸੀ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਦੇਰ ਨਕੇ ਸੀ। ੩੧੬। ਏ ਕਸਰੀ ਸਰਪਾ ਦੀ ਨੋ। ਅਸਤੁ ਬਾਜ ਗ੍ਰਹ ਪਮਾਨ ਕੀ ਨੋ। ਬਾਜੀ ਅ
 ਸਤਰ ਦੀ ਬਹੁ ਭਾਏ। ਸ੍ਰਗ ਸਤਰੀ ਚਨ ਗਮਾਨ ਕਲਾਏ। ੩੧੭। ਦੋ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਪਕਵਾਨ ਤਬ ਭੁਯੋ ਆ ਰੁਬਹੁ ਭਾਏ। ਫਲ ਭ
 ਫਲੀ ਤੋ ਮੇ ਚੇਤ ਬਜਾਨੇ ਕਛੁਕ ਬਿਤਾਈ। ੩੧੮। ਦੋ। ਇਹ ਮੇ ਬੋਰੀ ਬਾਤੁ ਜਨੀ ਜੈ। ਇੰਛ ਦਾਸ ਕਵ ਪੁਰਨ ਕੀ ਜੈ। ਤੋ ਦਸ ਚੇਤ ਬਜਾਏ
 ਬਿਤਾਯੋ। ਮਾਤ ਦਮੇ ਵੀ ਕੇ ਮਨ ਭਾਯੋ। ੩੧੯। ਦਸ। ਸਿਧ ਕੇ ਨਿਕਟ ਪਧਾਰੀ। ਗਰ ਅੰਦਰ ਮੁਖਾ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਖ
 ਰਿਦ ਪਟਕੀ। ਕਹਾ ਮਾਤ ਜਨੇ ਪਟ ਪਟ ਕੀ। ੩੨੦। ਦੋ। ਹੇ ਪੁਰਤੁ ਮਸੀ ਮੁਖ ਕੋ ਨਿਜ ਤਾਏ ਕਨਾਮ। ਲੀਨੇ ਭਵ ਬਾਥੇ ਸਦਨ ਮਨ
 ਹੁਕ ਪਟਕਾਧਾਮ। ੩੨੧। ਦੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਇੰਛ ਮੇ ਹਮਨ ਆਈ। ਪੁਰਨ ਕੋ ਪੁਰੁਖ ਦਾਈ। ਬਾਬੇ ਗ੍ਰਹ ਦੀ ਜੇ ਜੁਤ ਐਰ। ਮੁਖ ਦਾਇਕ
 ਸਰੁਕਾ ਸਿਰ ਮੰਗ। ੩੨੨। ਭੁਏ ਦਮਾਲ ਪੁਰੁਖ ਨ ਬੈਨ। ਕੁਖੇ ਬਚਨ ਪੁਰੁਖ ਐਨ। ਐਸੇ ਜੁਤ ਉਪ ਜੇ ਜੁਨ ਲੀਜੈ। ਗੁਰੁ ਅਨ
 ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਮੁਖ ਦੀ ਜੈ। ੩੨੩। ਦੋ। ਬਾਬੇ ਕੋ ਅਬਜਾਈ ਕੇ ਆਇ ਜੁ ਮੇ ਹਜੁ ਨਾਈ। ਜੋਤਿ ਨ ਮੇ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖ ਦੀ ਜੈ ਨ ਰਬਨਾਈ। ੩੨੪
 ਦੋ। ਭਗਤ ਸਿਧ ਨਿਸਜਾਮਾ ਬਿਤਾਈ। ਬਾਬੇ ਕੋ ਫਗਮਾਤ ਸਿਧਾਈ। ਪੁਰੁਕੀ ਆਗਮਾਦਾਈ ਜੁ ਨਾਈ। ਤਤ ਛਿਨ ਮਾਨ ਕਰੀ ਤ
 ਖਪਾਈ। ੩੨੫। ਜੋਤਿ ਨ ਮਾਲਿਖ ਮੰਤ੍ਰ ਉਦਾਰੀ। ਦੀਓ ਨ ਕੋਰੀ ਤ ਉਚਾਰੀ। ਕਰਮ ਜਨ ਗੁਰ ਲਾਈ ਪਮਾਨ। ਚੁਸੇ ਸਾਂਹ ਅਪ

ਕਰੁਖਮਾਨ॥੩੨੬॥ਐਸਾਤਨੰਤੀਨਾਇਕੈਗੁਰੋਕੇਧਾਨਧਰਾਇ॥ਜੋਤਿਨਾਮੁਖਪਾਨਕਰਹਿਦੇਸਾਂਤੁਪਰਿਆਇ॥੩੨੭॥ਐਸਾ
 ਸਵਾਜਾਂਮਨਿਸਜਬੈਬਿਤਾਈ॥ਭੁਯੋਅਧਾਨਮਾਤੁਹਰਖਈ॥ਮੰਗਲਸਮਾਹੋਤੁਖੁਰੀ॥ਸੁਰਤਰਨੀਮਿਲਗਾਵਤਨਾ
 ਰੀ॥੩੨੮॥ਨਿਸਬਿਹਾਇਸੁਰਜਜਬਅਯੋ॥ਦਯਾਸਿੰਧਅਸਬਯੋਤਬਨਯੋ॥ਭੁਜੀਲੀਏਤਖਤਦਰਬਾਰ॥ਗਏਆਪਧਰ
 ਹਰਖਮੁਰਾਰ॥੩੨੯॥ਬਹੁਰੇਮਨਮੈਕੀਨਾਵਿਚਰਾ॥ਸਭਦਿਸਭਾਜੀਪੈਠੈਧਰਾ॥ਉਤਮਦਾਸਬੋਲਾਢਿਗਲੀਨੇ॥ਭੁਜੀਦੈ
 ਬਿਦਪਾਤਬਕੀਨੇ॥੩੩੦॥ਐਸਾਪਿਥਮਮੰਡਾਈਤੇਕੋਬਹੁਰਬਟਲੇਜਾਨਾ॥ਗੋਇਦਵਾਲਖਰੂਰਪੁਨਰੂਲੇਰੂਰੇਲੀਮਾਨ॥੩
 ੩੧॥ਸਭਕੋਤੇਰਬਹੁਰਮਨਅਈ॥ਭੁਜੀਮੰਲੇਓਰਪਠਈ॥ਸਾਹਿਬਭੁਨੇਨਿਕਟਪਠਾਯੋ॥ਭੁਜੀਦੈਜੇਠਤਬਯੋਯੋ॥੩
 ੩੨॥ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਮਾਂਹਿਬਸਾਵੈ॥ਹਰੀਚੰਦਸਦਨਿਕਟਰਹਵੈ॥ਮੰਗਲਨਿਤਪਾਤਿਹੋਤੁਅਪਾਰਾ॥ਬਜਤਬਜੀ੩ਅਨਿਕ
 ਧਰਾਰਾ॥੩੩੩॥ਐਸਾਚੇਤੁਬੀਤਮੇਲਾਅਯੋਵਿਸਾਖੀਕਾਅਨੁਪਾਰਾ॥ਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਇਕੈਸੰਗਤਸਕਲਪਧਾਰਾ॥੩
 ੩੪॥ਵਿਸਾਖਮਾਸਾਦਿਨਪਾਂਚਾਬਿਤਾਯੋ॥ਸਹਤਨਾਰਦੁਆਰਾਤਬਅਯੋ॥ਜਾਨਸੁਰਗੁਰਬੰਦਨਧਾਰੀ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਸ
 ਪਰਅਨੰਦਗੁਰੀ॥੩੩੫॥ਮਾਤਮਰਵਾਹੀਮਾਤਮਿਲਾਇ॥ਦਈਬਧਾਈਅੰਗਸਿਧਾਇ॥ਬਧਾਈਸੁਨਭਾਗਦੁਖਧਾਯੋ॥
 ਸੁਤਪੁਤ੍ਰਨਿਜਕੰਠਲਗਾਯੋ॥੩੩੬॥ਸਾਹਬਭੁਨਾਤਬਅਯੋਜੇਠੇਸੰਗਧਰਾਰਾ॥ਸਹਰਬਟਲੇਤੇਅਯੋਰਾਮਾਯੁਤਾਨਿਜਨ
 ਰਾ॥੩੩੭॥ਰਾਮਾਐਚਰਨਗੁਰਲਗਾ॥ਦਈਬਧਾਈਅਤਅਨੁਰਾਗਾ॥ਦਯਾਸਿੰਧਦੀਨੇਬਹੁਮਾਨਾ॥ਬਾਬੇਸਸੁਰਤਾਹਿ
 ਨਿਜਜਾਨਾ॥੩੩੮॥ਚਰਨਬੰਦਨਾਤਾਂਤੇਧਾਰੀ॥ਦੈਅਸੀਸਰਾਮੇਯੁਤਨਾਰੀ॥ਤੀਨਮਾਤੋਕੋਬਹੁਰਮਿਲਾਈ॥ਰਾਮੇਨਾਰਸੁਤਾਉਰਲ
 ਈ॥੩੩੯॥ਧੀਰਮੱਲਕਾਭੂਪਾਇਖਾਚਿਰਜੀਵੇਮੁਖਗਾਇ॥ਵਿਸਾਖਦੁਆਦਸਾਦਿਨਗੋਸਾਂਈਦਾਸਤਦਾਇ॥੩੪੦॥
 ਤਾਂਹੀਛਿਨਸਾਧੁਅਯੋਪਦਪੰਕਜਗੁਰਲਗਾ॥ਕੁਸਲਅਨੰਦਗੁਰਪੁਛਯੋਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਧਾਰਾ॥੩੪੧॥

ਲਾਸਾਧੁਕੁਸਲਾਇਸਭੀਤੁਮਮਯਾਜੋ। ਮਾਤਪਿਤਾਉਖਸੰਗਰੈਨਅਹਦਯੋਸੋ। ਤੀਨਮਾਤਕੋਸਾਧੁਬਹੁਮਿਲਾਯੋ।
 ਦਈਅਸੀਸਾਮਾਇਹਰਖਮਨਪਾਯੋ। ੩੪੨। ਚੋ। ਵਸਨਗਾਇਲੁਤੁਤੀਯਅਯੋ। ਭੰਦੁਪਰਮਾਨੰਦਤਦਾਯੋ। ਦਾਤੁਤੁਤ
 ਅਯੋਸਹਨਾਰੀ। ਆਦਰਸਭੁਕੋਦੀਨਪੁਰਾਰੀ। ੩੪੩। ਪਥਕਪ੍ਰਥਕਮਿਲਕਥਾਉਚਾਹੂ। ਬਾਵੈਗਾਥਸਮਸ੍ਰਹਿਤਧਾ
 ਰੂ। ਖਟਰਸੋਭੇਜਨਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹੋਈ। ਉਚਨੀਚਪਾਵਤਸਭੁਕੋਈ। ੩੪੪। ਚੋ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਮੰਗਲਭੁਯੋਸੇਸਥਕਤਨਹ
 ਪਾਰ। ਕੈਸਰੀਮੋਰੀਕਹੈਕਿਨਕਾਮੋਰਉਚਾਰ। ੩੪੫। ਚੋ। ਵੈਸਪਾਂਚਅਹਿਮਾਸਾਥਿਤਾਇ। ਜਗਤਰੀਤਸਭੁਹੀਕਰਵਾਇ।
 ਜੋਗਾਰਜੁਸੀਸਤਿਗੁਰਕਰੈ। ਭੁਨੇਕੀਆਇਉਅਨੁਸਰੈ। ੩੪੬। ਚੋ। ਭੰਦੁਜੀਵਤਮਾਰੀਕੀਨੀ। ਸਮਗੀਸਭਾਇਕਠੀਕਰਣੀਨੀ
 ਦਰਬਾਰਤਖਤਅਰਦਾਸਕਰਾਇ। ਦਯਾਸਿੰਧਮਨਮੇਸੁਖਪਾਇ। ੩੪੭। ਚੋ। ਸ੍ਰੀਮੁਖਆਇਉਅਸਦਈਤਤਛਿਨਜੋਜੋ
 ਬਾਤ। ਸੁਨਆਇਉਸਭੁਹੀਧਏਬਜੇਬਜਤਸੁਹਤ। ੩੪੮। ਚੋ। ਸਜਗਜਰਬਹੈਬਾਹਨਨਾਨ। ਚੜੀਬਾਤਦੇਵਚੜਯਾਨਾ
 ਨਿਜਸੁਆਮੀਰਵਜਾਨਵਿਵਾਹੂ। ਅਏਦੇਵਮਨਧਾਰਉਮਾਹੂ। ੩੪੯। ਚੋ। ਪਨਬਖਾਵਤਚਲੀਬਾਤ। ਰੀਕਪਾਇਉਖਦਾਰਦ
 ਘਾਤ। ਪੁਰਬਾਹਗਾਇਕਠੇਸਭੁਹੋਏ। ਬਨੀਐਸਛਬਕਹੂੰਨੋਜੋਏ। ੩੫੦। ਚੋ। ਨਗਮਨਕਖਾਸਾਜਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰਤਹਾਂਤ
 ਹਾਇ। ਸਾਂਈਦਾਸਸਮੁਹਾਇਗੁਰਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ। ੩੫੧। ਚੋ। ਸਾਹਬਭਾਨਗਜਅਸਦਾਰ। ਸਾਬਗੁਰਦਾਸਹਰ
 ਖਮਨਧਾਰ। ਕਲਤਅੰਬਾਰੀਦੁਤੈਬਹਾਏ। ਦੁਆਰੁਮਾਬਠੁਬਪਾਏ। ੩੫੨। ਚੋ। ਨਗਯਦਦਾਸਹਰੀਸਸਜੋਨੋ। ਰਾਜਤਰਬ
 ਕਿਆਉਪਮਬਖਾਨੋ। ਜਰਤਜੀਨਹੈਚਾਲਅਪਾਰਾ। ਸਾਧੁਭੁਯੋਤਾਸਅਸਦਾਰ। ੩੫੩। ਚੋ। ਭੰਦੁਪਰਮਾਨੰਦਸੁਹਾਯੋ। ਚੜੇ
 ਸਾਜਹੈਬਠੁਬਦਾਯੋ। ਬਾਬਾਦਾਤੁਸੁਤਹੈਸੁਰਾ। ਅਣੀਧੀਰਅਲਮਸਤਪਧਾਰਾ। ੩੫੪। ਚੋ। ਗਹੀਰੁਜਾਅਈਗਾਇ
 ਕੀਬਿਧੀਅਰਬਹਿਚੜਾਇ। ਤੇਗਬਹਾਵਸੰਗਲੈਸੋਭਾਕਹੀਨਜਾਇ। ੩੫੫। ਚੋ। ਜੇਠਾਤੁਰੀਗਾਅਪਕਛਬਪਾਵੈ। ਇਤ

ਉਤਚਲਚਲੈਮਨੁਭਵੈ॥ ਦੁਲਹੁ ਸੁਰਜਮੋਲਾ ਸਿਧਾਏ॥ ਜਰੀਜੀ ਨਰੁ ਰਹੈ ਛੁਬਿਦਯੋ॥ ੩੫੬॥ ਪੀਤਪੁਸਕਸੇਹਤਤਨਮੇਸੇ॥ ਬਾਦੁ
ਸੇਤਦਮਨੀਜੈਸੇ॥ ਦਯਾਸਿਧਾਇਹੁੰਤਾਸਿਧਾਈ॥ ਅਧਕਬਰਤਬਰੀਛੁਬਪਾਈ॥ ੩੫੭॥ ਚੀਨੋਕਸਰੇਰਾਕੀਯੋਚਲੇਪਾਤੁ
ਖਪਾਇ॥ ਲਾਂਘਾਬਿਪਾਸਾਗੁਰੂਜੀਰੇਰਾਕੀਨਬਨਾਇ॥ ੩੫੮॥ ਜੇਅਵਤਪਾਵਤਮਨੁਭਵੈ॥ ਕਰਵਿਚਾਰਬਾਦੁਬਿਤਅਯੋ॥
ਨਿਸਾਬਿਹਾਇਭੋਰਕਰਪਮਾਨ॥ ਚਲੀਬਾਤਹਰਖਪਰਨਾਨ॥ ੩੫੯॥ ਚੜ੍ਹੇਜਾਮਦਿਨਰੇਰਾਪਾਏ॥ ਸਕਰਗੀਗਗੁਰਕੇਮਨੁ
ਯੋ॥ ਤਿਹਠਾਂਕਰੀਸਾਂਤਕੀਰੀਤਾ॥ ਕੀਓਸਨਾਤੁਦਾਨੁਦੈਪੀਤਾ॥ ੩੬੦॥ ਬਹੁਤੁੰਤਕੇਦਰਬੁਦੈਰਯੋਜਾਮਦਿਨਆਇ॥ ਜਸੀ
ਪ੍ਰੇਮਆਗੁਪਠੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਨਿਕਟਾਇ॥ ੩੬੧॥ ਆਇਦਰਬਗੁਰਅੰਗਪਗਬਿਨਤੀਕੀਨਬਅੰਤਾ॥ ਮਹਾਂਰਾਜਭੀਤਰਚਲੇ
ਪੀਰਜੁਟੀਨਅਨੰਤ॥ ੩੬੨॥ ਆਇਉਕਰੀਬਾਜਬਹੁਬਾਜੇ॥ ਨਿਜਨਿਜਬਾਹਨਸਭੀਬਿਰਾਜੇ॥ ਰੂਹਤਬਿਤੁਬਾਤਸਿਧਾ
ਗੀ॥ ਉਮਰੁਦਰਬਜਨਨਦੀਪਧਾਰੀ॥ ੩੬੩॥ ਰਿਕਭੂਪਹੁਇਦਾਰਦੇਖੋਯੋ॥ ਪੁਰਜਨਦੇਖਹਰਖਮਨਹੋਯੋ॥ ਨਿਜਮਹਲੀਗੁ
ਰੇਰਾਪਾਏ॥ ਸਸੀਪ੍ਰੇਮਬਹੁਦਰਬਪਠਾਏ॥ ੩੬੪॥ ਪਠੀਬਟੇਰੀਭੁੰਤਬਹੁਦਯਾਸਿਧਨਿਕਟਾਇ॥ ਅਰਧਜਾਮਨਿਸਪੁ
ਨਗਈ॥ ਮਿਲਨੀਹੇਤਬੁਲਾਇ॥ ੩੬੫॥ ਚਲੇਉਖਸਾਊਗੁਰਸੀਗਾ॥ ਬਾਜਤਬਾਜੇਅਧਕਚਰੀਗਾ॥ ਸੁਰਜਮੋਲਾਅਸ੍ਰ
ਨੀਰਾਜੇ॥ ਤੇਗਬਹਾਦੁਪਛਾਬਿਰਾਜੇ॥ ੩੬੬॥ ਸ੍ਰਗਸਤਸੀਸਸਮਛਟਾਉਹਵੈ॥ ਦਿਖਜੇਰੀਕਵਬਲਬਲਜਵੈ॥ ਅੰਗ
ਜਬਾਜੀਅਸਤਚਲਾਈ॥ ਭੁੰਤਭੁੰਤਛਬਕਹੀਨਜਾਈ॥ ੩੬੭॥ ਸਸੀਪ੍ਰੇਮਆਗੇਅਯੋਰਯੋਠਾਂਦੁਸਮੁਹਾਇ॥ ਇਹੈਭੁ
ਵਕਵਕੇਭੁੰਤਭੁੰਤਸੀਤਮਨੁਲਾਇ॥ ੩੬੮॥ ਸਿਧਮੇਲਹਿਤਨਦਚਲਾਯੋ॥ ਦਿਖਬਰੁਦਾਮਨਮੇਸਕੁਚਯੋ॥ ਐਸੇਬਾ
ਜੀਅਸਤਚਲਾਵੈ॥ ਦਯਾਸਿਧਾਬਹੁਸੇਰਾਪਾਵੈ॥ ੩੬੯॥ ਅਮਿੰਤਬਿਤੁਗਰਅੰਚਰਪਾਏ॥ ਸਸੀਪ੍ਰੇਮਗੁਰਪਗਲਪਟਾਏ॥
ਹਾਬਕਮਲਗੁਰਗਹੁਠਾਇ॥ ਦੈਪੀਰਜਨਿਜਕੰਠਲਗਾਇ॥ ੩੭੦॥ ਸਿਧਦਯਾਨਿਹਯੋਜਬਕੇਸੁਰਬੁਹਮਬਜਾ

੨੦॥ ਲੇਲੇ ਨਾਮ ਬਾਤ ਕੇ ਗਰੀਮ ਪੁਰਾ ਮੰਲਾਇ ॥
 ਭੁਜਨ ਕਰਤਾ ॥ ੨੦॥ ਦੁਲਹਨ ਸੇਨੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੧॥

ਸਤਿਆਇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਰੇ ਮਾਰੀ ਘਟ ਜੇ ਨਾ ਮਿਰੀ ॥ ਸੁਤ ਆਇ ਕਵੀ ਕਛੁ ਪਾਇ ਨ ਅੰਤਾ ॥ ਪੰਕਜ ਜਾਇ ਵਨ ਹਸੀ ॥ ਜਿਹ ਧਮਾਨ ਪਰੈ ਤਪੁ
 ਰਾਪਤ ਸੀਤਾ ॥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਦੇਹ ਪਰੇ ਸਜ ਪੇ ਮੋ ਕੰਠ ਲਗਾਇ ਕਵੀ ਬਲ ਜੀਤਾ ॥ ੩੧੧॥ ਸੋ ਰਣਾ ॥ ਨਰ ਦੇਹੀ ਕੋ ਪਾਇ ਐਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹ ਧਰਾ
 ਏ ਜੋ ॥ ਜਨ ਮੁਖੀ ਨ ਬਾਜਾਇ ਪਤਾ ਬਿਨੁ ਪੰਛਾ ਬਿਖਾਨੈ ॥ ੩੧੨॥ ਏ ॥ ਦੁਲਹਨ ਕੋ ਨਿਜ ਸੀ ਗਲੈ ਜਸੀ ਪੇ ਮਗੁ ਹਜਾਇ ॥ ਜਨ ਵਸੇ
 ਸੀ ਗੁਰ ਅਏ ਬਾਜੀ ਅਸਤ ਚਲਾਇ ॥ ੩੧੩॥ ਏ ॥ ਬਹੁ ਰੋਭੇ ਜਨ ਹੋਤ ਬੁਲਾਏ ॥ ਚਲੀ ਬਾਤ ਬਾਜ ਬਹੁ ਵਏ ॥ ਬਾਜੀ ਅਸਤ ਚਲ
 ਵਤ ਆਗੇ ॥ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਕੀ ਅਤ ਅਨੁ ਰਾਗੇ ॥ ੩੧੪॥ ਪਹੁ ਚਸਦ ਨ ਬੈਠਤ ਹਜਾਇ ॥ ਖਟ ਰਸ ਭੋਜਨ ਭੁੰਏ ਤਦਾਇ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਨ
 ਲਾਗੁ ਹਰ ਜਬ ਹੀ ॥ ਗਾਰੀ ਦੇ ਨਲਗੀ ਤਿਯ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩੧੫॥ ਏ ॥ ਕਰ ਭੋਜਨ ਜਨ ਵਸੇ ਅਏ ॥ ਬਹੁ ਰੋਲਾ ਵਹੋਤ ਬੁਲਾਏ ॥ ਅ
 ਰਧ ਜਾਮ ਨਿਸਤ ਬੈਰ ਹਾਇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਮਾਲਗ ਨ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੩੧੬॥ ਸਾਹਬ ਭੁਨੇ ਭੁਤ ਗੁਰ ਅਏ ॥ ਅੰਗ ਮੁਖ ਜਨ ਸਾਬ ਲਵਾ
 ਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇਖ ਉਠੈ ਸੁਭ ਆਗੇ ॥ ਬੈਠੇ ਪੁਰ ਚਰਨੀ ਸੁਭ ਲਾਗੇ ॥ ੩੧੭॥ ਏ ॥ ਬਿਬਾਖ ਰੇ ਸੁੰਦਰ ਚੇਰ ਵ ਮਲਾਏ ਕੁਝ ਹਾਇ ॥ ਕੰਨ
 ਆਦਤੈ ਬਿਰਾਜਈ ਸੋਭਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੩੧੮॥ ਏ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬੇਟੀ ਛਬ ਪਵੈ ॥ ਦੇਖ ਸਮਾਜ ਕਵੀ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਭ ਗੁਰ
 ਨਿਜ ਨਿਜ ਠੇਰ ਬਸਾਏ ॥ ਸਿਭੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਜ ਠੀਤ ਕਰਾਏ ॥ ੩੧੯॥ ਲਾਵਾਂ ਲੀਨ ਰੀਤ ਸੁਭ ਸਾਰੀ ॥ ਦਿਹ ਹ ਪੁਰ ਮਿਲਗ ਵਤ ਨਾਰੀ
 ਦੁਹ ਦਿਸ ਲਾਗਈ ਨ ਅਤ ਅੰਤਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਜਿਹ ਪਰੈ ਨ ਅੰਤਾ ॥ ੩੨੦॥ ਏ ॥ ਵਿਵਾਹ ਪੁਰ ਸੀ ਗੁਰ ਉਠੈ ਜਨ ਵਸੇ ਚਲ ਆਇ ॥
 ਰਵ ਮੋਲਾ ਤਿਹ ਠਾਂ ਹੀ ਰਹੈ ਦੇਖ ਤਿਯ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੩੨੧॥ ਸੀ ਮਤ ਸੇਰ ਹ ਸੈ ਸੁਖ ਦਫਿ ਆਸੀ ਮਾਸ ਦਿਸਾਖ ॥ ਸੁਰਜ ਮੋਲਾ ਏ
 ਰੇ ਲੀਏ ਵਿਸ ਸਪਤ ਅਹਿ ਲਾਖ ॥ ੩੨੨॥ ਏ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਭੋਗੁ ਨ ਅਬ ਲਾਬ ਹੁਗਾਵੈ ॥ ਭਾਟ ਕਲਾ ਵਤ ਬਹੁ ਧਨ ਪਾਵੈ ॥ ਦੁਲਹਨੁ ਪੁ
 ਦੇਖ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਬਲ ਬਲ ਜਾਇ ਅਧ ਕੁਝ ਧਾਰੀ ॥ ੩੨੩॥ ਭੋਗ ਬਹੁ ਦੁਰੁਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਖ ਤਿਯ ਮਨ ਬਿਸੇ ਮੇਧਾਰਾ ॥ ਹੇ
 ਅਲੋਚੇ ਰੀਤੁ ਤੁਹਾਵੈ ॥ ਅਧ ਕੁਝ ਪਰਤ ਨ ਹਲ ਜਾਵੈ ॥ ੩੨੪॥ ਸੁਭਿ ਖਾਖੜੀ ਲਾਲ ਸਜਨਾ ਮਾ ॥ ਬੈਠੀ ਬੀਚਤਾਂ ਹ ਕੀ ਬਾਮਾ

ਬਿਸਨੋ ਕੋਰਤਿ ਹਨ ਮੁਨਿ ਜੋ ਕੋ ਅਬਲਾ ਤਿਹ ਪਟਤ ਰਹਿ ਜੋ ॥ ੩੬੫ ॥ ਭੋਗ ਬਹਾ ਦੂਰੁ ਪਾਇਖੋ ਮੇਰੀ ਸੋਤਿ ਹਵਾਗਾ ॥ ਐਸ ਬਾਤ
 ਚਿਤ ਮਹਿ ਪਰੀ ਚੁਤ ਸਾ ਕਹਿ ਯਧਾਗਾ ॥ ੩੬੬ ॥ ਭਾਹੀ ਛਿਨ ਉਠ ਸਦਨ ਸਿਧਾ ਹੀ ॥ ਲਾਲ ਚੰਦ ਪਤ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਹੋ ਪਤਿ ਗੁਰੁ
 ਤਰੁ ਪਾਪਾਗਾ ॥ ਸਾ ਤੁਰਖ ਬਪੁ ਤੇਜ ਉਦਾਗਾ ॥ ੩੬੭ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖਾ ਨਿਜ ਪ੍ਰੀਤ ਜੋਨੇ ॥ ਕੋਰ ਸਗਾਈ ਦੇਰ ਨ ਠਨੇ ॥ ਪਤਿ ਮਨ ਜਾਨੇ
 ਧਕ ਬੁਖ ਪਾਏ ॥ ਉਤ ਮਾਇ ਜਾਨਿ ਕਟ ਬੁਲਾਏ ॥ ੩੬੮ ॥ ਬਿਨ ਤੀ ਅਧਕ ਅਲਾਇ ਕੈਸ ਭੀ ਬਾਤ ਸੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰ ਛਿਗਾ ਬਿ
 ਪ੍ਰਪਠਾਏ ਅਧਕ ਬੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੬੯ ॥ ਅਸੀ ਰਬਾ ਦਕ ਹਜਨ ਖੁਬ ਹੋਸੇ ॥ ਜੇਰ ਹਬ ਮਨ ਕੇ ਸੁਖ ਮੇਧੇਧੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ
 ਕੋਨ ਹਿਤ ਆਏ ॥ ਹੁਇ ਅਪੀ ਨ ਦਿਜ ਬੇਨ ਅਲਾਏ ॥ ੩੭੦ ॥ ਸੁਭਿ ਖਾਜ ਤਲ ਲਚੰਦ ਨਾਮਾ ॥ ਪਠਾ ਸਕੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਚੁਖ ਧਾਮਾ
 ਨਿਜ ਚੁਤ ਦਾਸੀ ਕੋਰ ਚੁਆਸੀ ॥ ਤੁਮੋਗ ਬਿਰਦੁ ਪੂਰ ਸਭ ਕਾਮੀ ॥ ੩੭੧ ॥ ਏਧੀ ਰਜ ਗੁਰਤ ਹੋ ਕੇ ਅਪਨੇ ਨਿਕਟ ਬਿਠਾਇ ॥ ਧ
 ਰ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਦਾਸ ਕੋ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸੁਝਾਇ ॥ ੩੭੨ ॥ ਅਣੀ ਗਾਇ ਕੇ ਨਿਕਟ ਪਠਾਏ ॥ ਗੁਰ ਦਾਸ ਬਿਪ੍ਰੇਤ ਉਚਲ ਆਏ ॥
 ਦੇਖਾਇ ਕੰਤ ਅੰਗ ਧਰ ਧਾਨਾ ॥ ਅਤੁਤ ਪੁਤੇ ਨ ਜਾਇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੭੩ ॥ ਦਿਜ ਗਾਈ ਕੋ ਬੰਦ ਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਣੀ ਗਾਇ ਸਮਾਦਿ ਸ
 ਟਪ ਸਾਰੀ ॥ ਹਨ ਲਾਭ ਚਿਤ ਰੰਚਨ ਜਾ ਕੇ ॥ ਸੁਧਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹ ਅਹਿ ਨਿਸਛਾ ਕੇ ॥ ੩੭੪ ॥ ਉਸਤਤ ਨਿਦਿਅ ਜਾ ਹਸ ਮੇਦ
 ਸਾਧੀ ਰਬ ਲਖਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਸੂਰਜੀ ਤੇ ਬਲੀ ਜਿਹ ਵਸ ਸਕਲ ਜ ਹਨਾ ॥ ੩੭੫ ॥ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਦਾ ਸਮੇਜਾਨ ਤ ਅਛਦ
 ਸੇ ਗੁਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸੱਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਉਤਲ ਮਾਨਤ ਨ ਰੋਖੇ ਪੁਰਖ ਸਦਾ ਮਨ ਮਨੈ ॥ ਅੰਗੇ ਰੋਕ ਬਾਤ ਕੋ ਕਵਤ ਹਰੀ ਰਿਕ ਅੰਤੁ
 ਪਕੁ ਭਾਵਨ ਜਾਨੈ ॥ ਰੈਨਾ ਦਿਨ ਅਲਮ ਸਤਰ ਹੋ ਅਣਗਾਇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩੭੬ ॥ ਐਸ ਰੂਪ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਦਿਜ ਮਨ
 ਬਿਸਮੈ ਪਾਇ ॥ ਹਬ ਜੇਰ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸੁਝਾਇ ॥ ੩੭੭ ॥ ਜਗਤ ਗੀਤ ਤੁਮ ਕੋਰ ਸਗਾਈ ॥ ਅਣੀ ਗਾਇ ਸੁਨ
 ਬਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ਹਮਨ ਹਜਾਨ ਤ ਭੇਦ ਚੁਕੇਈ ॥ ਸਗਾਈ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋ ਕੇ ਹੋਈ ॥ ੩੭੮ ॥ ਕਹਾ ਬਿਪ੍ਰੇਤੁ ਮਕੋਰ ਵਿਵਾਹੁ ॥ ਅਣੀ ਗ

ਬਿਲਗਾਨਕਸ਼ੀਰਚਤਬੈਰੀਨਗੀਤਸਤੁਜਨਾ
ਤੇਗਬਹਾਦੁਰਮਲਸੰਖਛੁਰਾਦੇਬਹੁਦਾਨ ੪੦੮

ਇਕਹੋਮੇਹਨਚਾਹੁਛੇਰਨਾਮਹਰਿਪਰੈਜੀਲਾ। ਬਹੁਦੁਖਹੁਪਜਨਾਦਿਜਅਲਾ ੪੦੦। ਓਤ੍ਰਪ੍ਰਸਨਅਨੇਕਕਰਮਾਨੀਬਾ
ਤਨਕੋਇ। ਰਹੋਮੇਨਖਪਮਨਸਰਹਿਦੈਨਾਮੁਹਰਿਪੋਇ। ੪੦੧। ਦਿਜਗੁਈਉਠਗੁਰਪਰਿਅਏ। ਆਇਬਾਤਸਭੁਤ
ਹਜੁਨਏ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਮਸਤਜਿਹਜਾਨੇ। ਘੁਮਤਨੈਨਨਾਮਰਸਮਾਨੇ। ੪੦੨। ਤਬਲੇਜੁਰਜਮਲਸੁਹਾਯੋ। ਤਿਗਬਹਾਦੁਰ
ਤਚਲਾਯੋ। ਬੰਦਨਕਰਬੈਠੇਨਿਕਟਾਇ। ਅਪਕਹੁਪਛਬਕਹੀਨਜਾਇ। ੪੦੩। ਤੇਗਬਹਾਦੁਰਾਦਿਖਹੁਪਾਮੇਹੋ
ਦਿਜਲਖਤੇਜਅਨੁਪਾ। ਮਨਮੇਚਾਹਸਗਾਈਕਰਹੋ। ਯਾਕੇਕੁਲਤਿਲਕਹੋਧਰਹੋ। ੪੦੪। ਹਾਥਜੇਗਦਿਜਅਸਕ
ਹਾਹੇਪੁਰੀਨਨਾਥ। ਤੇਗਬਹਾਦੁਰੀਕਰੇਦਾਸੀਜਨਅਨਾਥ। ੪੦੫। ਗੁਈਕੋਗੁਰਕਹਾਉਨਾਇ। ਕੋਬਾਤਸਭੁ
ਸਮਝਾਇ। ਗੁਈਤਬੈਬਾਤਸਮਝਾਇ। ਗੁਈਤਬੈਬਾਤਸਮਝਾਇ। ਹੇਪੁਰੀਜੈਆਪਸਗਾਈ। ੪੦੬। ਤੇਗਬਹਾਦੁ
ਸਿੰਧੁਨਪਾਯੋ। ਬਲਮਸਤੁਅਸਬਚਨੁਅਲਾਯੋ। ਜੇਆਇਸਗੁਰਕੀਸੇਕਰੋ। ਕੋਨਜੰਤਹਮਨਾਹਉਚਰੋ। ੪੦੭। ਦੀ
ਨੇਦਾਨਦਿਜਬਿਦਾਕਰਾਯੋ। ਲਾਲਚੰਦਰਹੋਸੰਚਲਾਯੋ। ਅਨੰਦਬਾਜੇਅਪਕਬਜਾਈ। ਗਾਵਤਅਬਲਾਦਿਤਬਪ
ਈ। ੪੦੮। ਇਹਠਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰਬਾਜਬਜਾਵੈ। ਪਾਇਦਾਨੁਜੇਮਾਗਨਅਵੈ। ਸਸੀਪੇਮਸੇਵਾਬਹੁਕਰੈ। ਨਿਤਨੁਤਨਮਨਅਨੰਦ
ਭੁਕੈ। ੪੦੯। ਤੀਨਾਦਿਵਸ੍ਰੀਗੁਰਰਹੇਨਿਤਨੁਤਨਸੁਖਹੋਇ। ਚਤੁਰਬਾਦਿਨਪਮਾਨਕੀਯੋਜਨਲੇਹੁਸਭੁਕੋਇ। ੪
੧੦। ਸ੍ਰੀਯਾ। ਦਜੁਈਓਨਿਹਵਾਰਨਾਵਤਨੁਖਨਪਾਟਹੈਧੇਨਅਪਾਰਾ। ਦਾਸੀਬਸੰਤਅਨੰਤਦਏਬਿੰਤਸੰਤਸੁਨੇਗਾਰਅੰ
ਚਰਗਾਰਾ। ਪ੍ਰੇਮਸੰਸੀਹਾਇਦੀਨਮਹਾਂਕਰਜੋਰਦੇਉਮੁਖਬੈਨਉਚਰਾ। ਦੀਨਦਯਾਲਨਮੋਹਦੀਓਕਛੁਆਪਨੇਕਾਰਨੁ
ਆਪੁਸਵਾਰਾ। ੪੧੧। ਸਾਹਬਭੁਨੇਆਦਿਲੇਪੁਨਭਾਈਰੇਆਇ। ਸਭੁਕੇਪਟਨੁਖਨਦਏਧਾਗਰਿਦੇਅਹਿਲਾਦਾ।
੪੧੨। ਪੁਨਦਾਜਸਭਾਇਕਠਕਰਾਯੋ। ਮਦਸਨੈਨਤੇਨੀਰਬਹਾਯੋ। ਨਗਮਨਕਜਿਹਸ੍ਰੀਦੁਲਾਏ। ਬੋਲਾਏਸਕਰ

ਗਲਿ ਮਾਏ ॥ ੪੧੪ ॥ ਖੇਮੋ ਕੋ ਗਨਿ ਜੁਤ ਬਹਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਬਹੁ ਪੀਰ ਧਰਾਈ ॥ ਸੋਭਾ ਦੇਈ ਤਾ ਕੀ ਨਗ ॥ ਜੁਤ ਕੰਠ ਮਿਲਾਈ ਚੰਮਾਰਾ ॥
 ੪੧੫ ॥ ਚੋ ॥ ਸਤੁ ਪ੍ਰਵਰ ਅਬਲਾ ਮਿਲੀ ਕੀ ਨਰੁ ਦਨ ਸਿਖ ਦੀਨਾ ॥ ਹਿਪੁ ਤੀਪਤ ਜਾਨੀ ਚਿਪੁ ਮੇਸਰ ਚਿਤ ਦੀਨਾ ॥ ੪੧੬ ॥ ਚੋ ॥ ਵਿਰਹੁ
 ਰਗਾ ਵਤ ਸੁਰ ਨਗੀ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਸਦਨ ਪਧਾਰੀ ॥ ਬਰਖਾਸ ਮੰਗੁ ਰਧਨ ਬਰਖਾਏ ॥ ਸਤੁ ਖਾਪੁ ਤਨਿ ਜਸੀ ਗਲ ਵਾਏ ॥ ੪੧੭ ॥
 ਬੀਮ ਜੀਜਾ ਏਬੰ ਦਨ ਪਾਰੀ ॥ ਧਰੁ ਭੇਟਾ ਬਹੁ ਅੰਗੁ ਖਰਾਰੀ ॥ ਸਤੁ ਖਾਪੁ ਤੋ ਕੇ ਮਾਥਾ ਟਿਕਾਏ ॥ ਚਲੇ ਹਰਖ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਏ ॥
 ੪੧੮ ॥ ਚੋ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਾਹਨ ਸੁਰ ਚੜ੍ਹੇ ਪਨ ਰੁਤ ਸੁਰ ਧਾਏ ॥ ਖਸੇ ਮਹਿ ਰਾਜ ਤੁਏ ਸੀ ਗੁਰ ਕਵ ਬਲ ਜਾਏ ॥ ੪੧੯ ॥ ਚੋ ॥
 ਸਾਈ ਦਾਸ ਗੁਰ ਸੁਖ ਹਥਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਸਹਿ ਬਹੁ ਨਾਗ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਭਾਈ ਜੁਤ ਰਾਜ ਤੁਖ ਧਾਰਾ ॥
 ੪੨੦ ॥ ਚੋ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਚੜ੍ਹਾਨਾ ॥ ਬਾਜ ਬਜਾ ਵਤ ਹਰਖ ਤਨ ਨਾ ॥ ਫੁਲੇ ਪਰਏ ਤਾਧਨ ਰੁਕਾਏ ॥ ਛੁਲਾ ਜਾਮਾ ਕਿਧੈ ਭੂਮੇ
 ਪਾਏ ॥ ੪੨੧ ॥ ਚੋ ॥ ਏਕੋ ਕੇਸ ਜਬ ਹੀ ਅਏ ਚੰਦ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਗ ਆਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤਿਹ ਪੀਰ ਜਦੀ ਚਿਕ ਹੋ ਪਾਛ ਗਹਿ ਜਾਏ ॥ ੪੨੨ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਦਾ ਚਾਏ ॥ ਇਹੀ ਦਾਨ ਮੇਕੋ ਪੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਛਿਮ ਭੂਲ ਮੇਰੀ ਸੁਰ ਕੀ ਜੈ ॥ ਹੋਇ ਬੁੰਦਲ ਪੁਸਿਧ ਭੂਲਾਏ ॥ ਚਾਹਤ ਮਾਮ
 ਤੁਮ ਰੇ ਫਿਰਾ ਆਏ ॥ ੪੨੩ ॥ ਚੋ ॥ ਅੰਗ ਸਿਦਕ ਰਜ ਚਰਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਦੀਜੈ ਮੇਰ ਕਮਲ ਰਿਦ ਆਲਾ ॥ ਇਮ ਕਹ ਪਰਾਚਰਨ ਲਪ
 ਟਾਏ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਮੇਕੋ ਰੇ ਸਹਾਏ ॥ ੪੨੪ ॥ ਚੋ ॥ ਦੇਧੀ ਰਜੁ ਗੁਰ ਤਾ ਹੋ ਕੇ ਵਿਦਾ ਕੀ ਨਗ ਹੋਤੇਰਾ ॥ ਅੰਗ ਪਮਾਨ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿਤ
 ਧਾਸੋ ਰੇ ਵਰ ਚਿਰਾ ॥ ੪੨੫ ॥ ਚੋ ॥ ਬਿਪਾਸ ਲਾਂਘੀ ਬਬ ਸਰੈ ਨਾ ॥ ਬਾਜ ਬਜਾਏ ਦਲੇ ਸੁਖ ਅੰਨਾ ॥ ਰਹਾ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਜਾਨ ਅੰਜੇ ਸਾ ॥
 ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਕਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ੪੨੬ ॥ ਚੋ ॥ ਧਨ ਬਰਖਾ ਵਤ ਭਿਹ ਠਾਂ ਅਏ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗੇ
 ਖਪਾਏ ॥ ਸਤੁ ਖਾਪੁ ਤੋ ਕੇ ਮਾਥਾ ਟਿਕਾਏ ॥ ੪੨੭ ॥ ਚੋ ॥ ਨਿਸਾਨ ਦਰਸ ਦਰਬਾਹੁ ਨ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਧਾਰਾ ॥ ਮਾਥਾ ਟਿਕਾਏ ਪੁ
 ਤੋ ਕੇ ਸਹਤ ਸਤੁ ਖਾਪੁ ਰਾਗ ॥ ੪੨੮ ॥ ਚੋ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਦੀਨਾ ਬਦਨਾ ॥ ਦੇਵਤ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪ ॥

ਲਾ॥ ੪੨੬॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ॥ ਬਜਬਜਾ ਵਤ ਐਸੁ ਨ ਚ ਵਤ ਦਾ ਨ ਦਿਵ ਵਤ ਬੁਤ ਸਿਧਾਈ॥ ਮਾਤੁਲੀ ਏ ਕਰਮੀ ਭੂਲਾ ਆ ਬੋਕੇ ਆਨ ਦਧਾਰੀ
 ਏ ਦਰ ਆਈ॥ ਗਾਵਤ ਸਾਥਿ ਮਿਲੀ ਅਬਲਾ ਮਰਵਾ ਹੀ ਪੀਓ ਜਲ ਵਾਰਤਾਈ॥ ਭਾਰੀ ਚਿਪ ਨ ਕੁੰਭ ਕੇ ਭੀਤ ਰਗਾ ਵਤ ਨ ਰਹੁ ਦੇ
 ਤਬ ਧਾਈ॥ ੪੨੭॥ ਚੈ॥ ਸਨੁਖਾ ਦੇਖ ਅਬਲਾ ਹਰਖਾਈ॥ ਮਾਤੁਨ ਦਾ ਨ ਦੀ ਨ ਬਹੁ ਭੁਈ॥ ਬ੍ਰਾਤ ਸੇਵ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਕਰਾਏ॥ ਅਸਟਾਦਿ
 ਵਸ ਸਭੁ ਰਹੇਤ ਦਏ॥ ੪੨੮॥ ਪੁਨ ਸਭੁ ਭੁਗੇ ਵਿਦਾਗੀ ਪਾਈ॥ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗਾਵਤ ਹਰਖ ਸਿਧਾਈ॥ ਰਾਮਾ ਹਰਖ ਗਯੋ ਨਿਜ ਪਾਮਾ
 ਦ ਭੂਤ ਭੁਤੀ ਵਸ ਹਰਖਾਮਾ॥ ੪੨੯॥ ਦੋ॥ ਪਰਮਾਨੀ ਦੇ ਕੇ ਸਾਥ ਲੈ ਗਏ ਅਪਨੇ ਪਾਮਾ॥ ਦਾਸ ਨਗਾਇਦ ਪੁਨ ਗਯੋ ਹਰਖ ਸਦਨ
 ਸਹਥਾਮਾ॥ ੪੩੦॥ ਚੈ॥ ਚਰਚਾ ਕਰ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਸੁਤ ਨ ਰਸਿਧਾਯੋ॥ ਸਾਧੂ ਭੁਨਾਨਿ ਕਟ ਰਹਾਏ॥ ਅੰਗ ਮੇਲ
 ਸਭੋ ਰੇਤ ਦਏ॥ ੪੩੧॥ ਤੇਗਾ ਬਹਾਵੁ ਭੁਈ ਸਗਾਈ॥ ਮਾਤੁਨ ਨ ਕੀ ਭੁਨ ਹਰਖਾਈ॥ ਵਿਦਾ ਹੁਪੁਰ ਪੁਲੇ ਮੇਹ ਪੁਰਾਯੋ॥ ਛਿ
 ਮੇ ਭੂਲ ਸੰਤ ਨ ਬਿਰਦ ਯੋ॥ ੪੩੨॥ ਬੋਰੀ ਗਾਥਾ ਐਰ ਸੁਨ ਲੀਜੋ॥ ਭੂਲਾ ਛਿ ਮਾਪ ਨ ਕਦਰੀ ਕੀਜੋ॥ ਸਾਹਜ ਹਾ ਅਯੋ ਹਰਖਾ
 ਏ॥ ਦਿਲੀਪ ਮਾਨ ਲੋਹੇ ਰਤ ਦਾਈ॥ ੪੩੩॥ ਦੋ॥ ਜਾਲੀ ਪਰੇ ਰੂਗਾ ਕੀ ਚਿਅਧ ਕਸੈ ਨ ਸੰਗ ਜਾਨਾ॥ ਅਬ ਦੁਲਖਾਂ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੇ ਮਿਲ
 ਯੋ ਭੇਦ ਏ ਆਨ॥ ੪੩੪॥ ਅਕਿਲਾ॥ ਵਲੀਖਾਨ ਤਿਹਨਾ ਮਸਾਹਾ ਛਿ ਗਾਯੋ॥ ਸੁਥਾ ਭੁਤ ਹੋ ਦਰ ਬੁਨ ਜਰ ਬਹੁ ਲਾਯੋ॥ ਬਾਦ
 ਸਾਹਦੈ ਮਾਨ ਬਿਨ ਤਤਿਹ ਐਸ ਕਰਾ॥ ਹੋਹ ਜਰਤ ਪਿਤਾ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਬਡ ਕਹਰ ਧਰਾ॥ ੪੩੫॥ ਕਹਾ ਸਾਹਕ ਹੋਰ ਕਹੀ ਸਾਮਝ
 ਏ ਕੋ॥ ਰੁਹੇਲੋ ਰੋਕੀ ਭੂਮ ਅਧ ਕਬਲੁ ਲਾਈ ਕੋ॥ ਘੋਰ ਝੁਤ ਭੁਤ ਮਾਰੇ ਹੀ ਪਿਤਾ ਪਾਯੋ॥ ਹੋਰ ਚੇਸ ਦਨ ਭੁਤ ਆਪ ਸੁਸਹ
 ਰ ਬਸਾਯੋ॥ ੪੩੬॥ ਦੋ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਹੁ ਮਨ ਕੋ ਪਧਰ ਕਹਾਵਾ ਹਕ ਰਬੇਹਾ॥ ਗੁਰੂ ਸੈਨ ਭਤ ਪਕਰ ਤਿਹ ਲਾਵੇ ਦੇਰ ਨ ਕੇਹਾ॥ ੪੩੭॥
 ਚੈ॥ ਖਾਂਦ ਨੀਰਤ ਬਾਨਿ ਕਟਾ ਬਿਠਾਯੋ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ॥ ਹਜਰਤਾ ਬੀਖੋ ਕੇ ਪਨ ਹਕੀਜੋ॥ ਅੰਦਲ ਬਾਤ ਸਮ
 ਝਾਚਿ ਤਲੀਜੋ॥ ੪੩੮॥ ਗੁਰੋ ਤੇ ਪੀਰੇ ਭੇਦ ਨ ਹਜਾਨਤਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਭੁਰਕ ਏ ਕਸੇ ਮਾਨਤਾ॥ ਗੁਰਮ ਸੀਤੈ ਤੇਤ ਹਾਂਬ ਨਈ॥ ਸਦਨ ਭੁ

ਦਾਇਰਾਗੁਣਿਨਪਾਈ॥ ੪੪੩॥ **ਦੋ** ਦਾਂਸਹਾਂਸੁਰਾਬਲੀਬਿਥਾਇਨਮਰਵਾਇ॥ ਸਾਹਸੈਨਕਛੁਕਾਮਨਹਪਰੀਮੁਹਿਮਨਆਇ॥ ੨੩॥
 ੪੪੩॥ **ਦੋ** ਹਜਰਤਜੇਅਇਸਤੁਮਕੋਰਾਂ॥ ਚਾਹਮਸੀਤਬੇਹਮੈਕੋਰਾਂ॥ ਚਹੀਏਇਸਕੇਮੁਖਨਹਲਾਯੋ॥ ਇਨਪਾਪੀਬਡ੍ਰੋਹਕਮਾਯੋ॥
 ੪੪੪॥ ਸੁਨਤਮਸੀਤਜਾਹਰਖਾਇ॥ ਤਿਹਤੇਚੰਟੀਲਈਮਹਾਇ॥ ਮਨਸਬੇਸਦੂਰਤਬਕੀਨਾ॥ ਓਰਲੋਹਰਪਮਾਨਕੀਨਾ॥
 ੪੪੫॥ **ਦੋ** ਅੰਗੁਕਥਾਇਹਆਇਹੈਬਾਬਾਸਹਰਬਜਾਇ॥ ਸਰਸੀਤੋਖੁੰਦੁਕਥਾਅਮੀਸਰੋਵਰਆਇ॥ ੪੪੬॥ ਤਰਨਤਾਰਨ
 ਕੇਮੇਲਕਰਬਹੁਰਛਾਪਰੀਜਾਨਾ॥ ਚੇਲੇਗਾਬੋਹੇਇਗੀ॥ ਛਿਮੇਭੂਲਕਵਦਾਨਾ॥ ੪੪੭॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੇਧਾਮਕੋਰੁਈਹਰਖਪਧਾ
 ਗਾਮੇਧਗਾਬਬਹੁਹੇਇਗੀ॥ ਪੜੈਸੁਨੈਛਲਚਾਗਾ॥ ੪੪੮॥ **ਇਤਸ੍ਰੀਗੁਰਬੀਲਾਸਸੁਕਸਮਲੋਕੋਦਿਵਾਹਬਰਨਨੰਨਾਮਸਤਾਰ**
ਵਿਧਿਅਯਸਮਾਪਤੀਮਸਤਸੁਰੁਮਸਤਾ॥ ੧੧॥ ਅਛੁਜੁ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦਾਸਉਧਾਰੇਅਨਿਕਜਗਪਾਤਕਅਨਿਕਉਧਾਰਾ॥ ਤਾਗੁ
 ਰਨਨਕੋਕੇਨਮੇਜਿਹਕੀਰਤਜਗਜਾਰਾ॥ ੧॥ **ਗੁਰਗਤਸਿੰਘਦਾਚ॥ ਐਵਾ॥** ਆਜਅਨਾਬਸਨਾਬੁਯੋਮਮਿਬੈਨਅਸੀਗੁਰਚ
 ਰਤਤੁਨਏ॥ ਹੇਗੁਰਹਿਸਸਮਾਨਤੁਮੈਮੁਖਬੈਨਮਰੀਚਰਿਦੇਤੁਮਘਾਏ॥ ਤਾਹਪ੍ਰਕਾਸਹੁਲਾਸਭੁਯੋਰਿਦਚਾਹਤਐਰਬੁਨੇਅ
 ਧਿਕਾਏ॥ ਪੁਰਨਹੇਤਨਹੀਮਨੁਅਰੁਚਚਰਿਤਅਪਾਰਨਹੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ॥ ੨॥ **ਦੋ** ਹੇਪ੍ਰਭਮਅੰਗਜਾਨਕੈਕਛੁਰਿਸਰਿਦੇ
 ਨਠਨਾਗੋਪਰੋਖੇਜਿਨਦਾਸਤੇਕੀਜੈਅੰਗਬਖਾਨ॥ ੩॥ **ਦੋ** ਬਬੇਕਿਹਠਾਂਸਹਰਬਜਾਯੋ॥ ਮੇਰੇਮਨਅਤਸੈਭੁਮਪਾਯੋ॥ ਛਿ
 ਰਕਥਾਪ੍ਰਭਭੁਮਨਿਦੋਰੋ॥ ਦਾਸਜਾਨਕੀਜੈਉਪਕਾਰੋ॥ ੪॥ ਅਸਕਹਪਰਾਚਰਨਲਪਟਾਇ॥ ਮਨੀਸਿੰਘਧਨਧਨਿਮੁਖ
 ਗਾਇ॥ ਤੇਸਮਛਯੋਨਹਾਇਹੈਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਤਪੀਤਾਦ੍ਰਿੜੋਹਈ॥ ੫॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਐਸੇਕਹਅੰਤੁਤੁਏਰਿਦੇਸਿਧ
 ਮਨੋਬੇਗਾ॥ ਧ੍ਰਾਨਮਹੁਰਤਧਾਰਕੈਕਥਾਗੀਗਸਮੋਤੇਰਾ॥ ੬॥ **ਦੋ** ਗੁਰਗਤਸਿੰਘਭਨੀਏਦੈਕਾਨਾ॥ ਕਥਾਗੋਪਤੇਗੁਯਪਛਾਨਾ॥
 ਪਾਛਲਕਥਾਸੁਅਪਕਰਸਾਲਾ॥ ਏਕਸਮੇਗੁਰਨਾਨਕਦਖਾਲਾ॥ ੭॥ ਜਾਹਠੈਰਸੀਦੁਅਬਸੋਹੈ॥ ਗਿਰਉਪਰਮਨਬਾਛਤ

ਜੇਹੇ। ਤਾ ਹੋਏ ਗਏ ਕਠਕਰ ਰਹੇ। ਬੁਢਲਾ ਹਨਾ ਮਜਗ ਗਾਵੇ। ੧੦੮੦ ਕਰਤੁ ਮੰਜਤਿ ਹਨਾ ਅਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ। ਬਾਲਮੁ
 ਦਲ ਸੰਗ ਗੁਰਤਿ ਨੈ ਕਰੀ ਬਹੁ ਸੇਵ। ੧੦੮੧ ਬੁਢਲਾ ਹਰਿ ਦੇ ਚੁਖ ਪਯੋ। ਦਰਸਨ ਤੇ ਮੁਖ ਮਕਲਨ ਸਾਯੋ। ਛੇਰੀ ਦੇ ਇਰਾਖ ਵਹੁ
 ਸਦ ਹੀ। ਕਰੈ ਭੁਛ ਪੈਰੁ ਚੋਹ ਇਜਬ ਹੀ। ੧੦੮੨ ਅਜਾ ਦੂਧ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਅਗੇ। ਅਚੈ ਪੀਰ ਬਚਕ ਹਰ ਸਪਾਗੇ। ਬਾਲੇ ਚਰ ਸੈਨ ਗੁਰ
 ਠਨੇ। ਕੀਓ ਭੁਛ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ। ੧੦੮੩ ਬੁਢਲਾ ਹਨਾ ਅਸ ਦੇਖੈ ਕੈ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ। ਪੀਰ ਭੁਛ ਪੈਨ ਹਿਕੀਯੋ ਮੋਹਿਤੁ ਰ
 ਕਰਨ ਜਨ। ੧੦੮੪ ਸਮਝੁ ਕੁਲ ਚਰਨੀ ਲਪਟਾਯੋ। ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਨਿਜ ਮੁਖੇ ਅਲਾਯੋ। ਮੇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਕੀਜੈ ਦਾਸਾ। ਛੇ ਮੇਭੂਲ
 ਪੈ ਅਚੋਹੁ ਲਾਸਾ। ੧੦੮੫ ਐਰ ਬਿਨ ਤੋ ਮੇਰੀ ਸੁਨ ਕੀਜੈ। ਉਤ ਮੰਤ੍ਰ ਗਨਿਕਟਿ ਪਿਪਲੀਜੈ। ਸ੍ਰੀਵਤ ਪਰਚ ਕੀਜੈ ਵਾਸਾ। ਕਰੈ ਦਰਸ
 ਕਿਅਤ ਭੁਰਵਾਸਾ। ੧੦੮੬ ਐਰ ਅਪਕ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ ਪਰਾ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ। ਨਿਧਾਇ ਪਾਸਿ ਧੁਧ
 ਦਾਇ। ੧੦੮੭ ਹਾਥ ਕਮਲਾਤਿ ਹਸੀ ਸਉਠਾਯੋ। ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ। ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੈ ਭੁਵਨ ਭਲਤੁ ਮਾਰਾ। ਸੁਨੈ ਜ
 ਤਾਇ ਹਬ ਚਨ ਹਮਾਰਾ। ੧੦੮੮ ਛਠ ਮਰੂਪ ਮੇਜ ਬੈਧ ਰਵੇ। ਹਰਿਗੁਣਿ ਦਨਿ ਜਨਾ ਮਕਹਵੇ। ਤਿਹੁ ਸੁਤ ਜੇ ਸਟੇ ਮੋਹਿ ਸਰੂਪਾ
 ਆਵੈ ਤੁਮਰੇ ਨਿਕਟ ਅਨੂਪਾ। ੧੦੮੯ ਜਬੈ ਆਇ ਪੈ ਮਾਂਗੈ ਤਬੈ ਸੰਤ ਬਚਮਾਨਾ। ਦੀਜੈ ਪੈ ਮਮਰੂਪ ਲਖ ਸੰਨ ਮੇਠਾਨਾ। ੧੦੯੦
 ਆਇ ਸਦੀ ਜੈ ਤਾ ਹੋਕੇ ਨਗਰ ਬਜਾਵੈ ਸੋਇ। ਛਠ ਮਰੂਪ ਕਾ ਦਰਸ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਵੇਹੋਇ। ੧੦੯੧ ਤਾਂਤੇ ਅਬਨ ਹਿੰਦੂ ਪਾ
 ਚੇਵੇ। ਧਰੇ ਪੀਰ ਮਨ ਮੇਸੁਖ ਪਵੈ। ਚਰਨ ਧੋਇ ਚਰਨ ਮਤਿ ਦੀਨੇ। ਸ੍ਰਵਨ ਭਨਾਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਬੀਨੇ। ੧੦੯੨ ਸੰਤ ਨਾਮ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨਾਇ। ਬੁਢਲਾ ਹਰਿ ਦੇ ਚੁਖ ਪਾਇ। ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਤ ਬੋਝਿ ਹਾਈ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਪਦ ਪੀਤ ਲਗਾਈ। ੧੦੯੩ ਗੁਰਨਾਨ
 ਕ ਚਰਚਾ ਕਰੀ। ਤਾ ਸੰਗ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਪੁਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਤਹ ਤੇ ਕੀਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਪ ਮੁਰਾਰਾ। ੧੦੯੪ ਬੁਢਲਾ ਹਰਿ ਦੇ ਚੁਖ
 ਪਾਯੋ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਾਯੋ। ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰੈ ਐਰ ਨਹਿ ਭਾਵੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਰਵੈ ਕਥ ਗਾਵੈ। ੧੦੯੫ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇ

ਹੁੰਤਾ ਬਿਤਾਯੋ। ਛਠਮ ਗੁਰੂ ਤਜਨ ਮਸੁਨਾਯੋ। ਨਿਸਾਦਿ ਨਰੋਟੇ ਦਰਸ ਮਮੀ ਜੈ। ਇੱਛਾ ਆਇ ਪੁਰ ਮਮੀ ਜੈ। ੨੪) ਆਇ ੨੩੮
 ਕਪੇ ਮਮਨ ਮੇਰੈ ਭਯੋ ਭਯੋ ਅਪਕਾ ਬਿਹਾਲਾ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਣਯਾ ਕੇ ਤਬੈ ਅਚੇ ਨੇ ਪੈਤਿ ਹਕਲਾ। ੨੫) ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾਰੁ ਪੈਛੇ ਛਠਮ ਗੁ
 ਰੂ ਤਜਾਇ। ਅਚੈ ਮਾਂਗ ਪੈਤੋ ਅਚੈ ਤਹ ਦਰਸ ਜਬ ਪਾਇ। ੨੬) ਆਇ। ਪੇ ਮਮਗਨ ਇਹੁੰਤਾ ਬਿਹਾਲਾ। ਰੁਗਤਾ ਸਿਧ ਗੁਰ
 ਚਰਤ ਰਸਾਲਾ। ਜਬ ਵਿਦਾ ਹੁਤ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਆਇ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਬ ਹੁਖ ਪਾਇ। ੨੭) ਸੁਭੀ ਮੇਲ ਕੋ ਤੋਰ ਦਯਾਲਾ। ਕੀ ੨੩੯
 ਨੇ ਕਾਕਿ ਪਾਲਾ। ਸਾਹਿਬ ਭੁਨੇ ਸੰਗ ਮੁਰਾਰਾ। ਚਰਚਾ ਕੀ ਨੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ੨੮) ਆਇ। ਬੁਢੇ ਸਾਹਕੇ ਪੇ ਮਨੇ ਕੁਖੋ ਮਨ ਤਿਹ
 ਵਗਾ ਬਾਬਾ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ਕੀ ਨੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ। ੨੯) ਆਇ। ਹੋਤੁ ਆਇ ਸਮਾਨ ਹਮਾਰੀ। ਕਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਲਾ ਉਮਦਾਰੀ। ਬੁਢ
 ਲਸਾਹ ਯਾਦ ਤੁਮ ਕਰੈ। ਭੀਰ ਸਤ੍ਰੰਦੁ ਗਿਰ ਕਛੁ ਪਰੈ। ੩੦) ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਪਰਲਾਇ ਪ੍ਰਾਨਾ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ।
 ਇੱਛੁ ਤਾਂ ਹਕੀ ਪੁਰਣ ਕੀ ਜੈ। ਨਗਰ ਵਸਾਇ ਵਾਤੁਤ ਹਲੀ ਜੈ। ੩੧) ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੀ ਰਤ ਤਹਾਂ ਤੁਧੇ ਗਇ ਹਨਾਮ। ਕੀ ਰਤ ਪੁਰ
 ਤਿਹ ਨਗਰ ਕਾ ਅਬ ਚਲ ਰਹੈ ਮੁਦਾਮ। ੩੨) ਆਇ। ਪਛੇ ਚਲ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਆਇ। ਹਮਰੇ ਹੁਤ ਪੁਨਤਿ ਹਨਾਂ ਜਾਇ। ਬਾਬਾ ਚ
 ਰਜਾਨ ਸਭ ਗਯੋ। ਬੰਦ ਚਰਨ ਉਠ ਠਾਂਢ ਭਯੋ। ੩੩) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਗੁਰਮ ਹਲਾ ਸਿਧਾਯੋ। ਤੀਨ ਮਾਤ ਕੇ ਪਗਲ ਪਟਾਯੋ।
 ਆਇ ਉਲੈ ਤਿਹ ਕੀਨ ਪ੍ਰਾਨਾ। ਸਾਬਨਾ ਰਹੁਤ ਬਹੁਖ ਠਨਾ। ੩੪) ਆਇ। ਵਰਬਾ ਰਤ ਖਤ ਕਰ ਬੰਦਨ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾਇ
 ਪੁਨਸਭ ਕੇ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਮਨ ਮੇਬ ਹੁਖ ਪਾਇ। ੩੫) ਆਇ। ਗੁਰਗੀਨ ਨਰੁ ਭਯੋ ਸਵਾਰਾ। ਕੀਨ ਪ੍ਰਾਨ ਨਲਾਇ ਅਵਾਰਾ। ਮ
 ਤਾਨੰਤੀ ਰਬ ਪਰ ਰਾਜਤਾ। ਧੀਰ ਮੇਲ ਤੁਗੋਟ ਬਿਰਾਜਤਾ। ੩੬) ਪੰਥ ਰੈਨ ਬਸ ਕਰਤ ਪਯਾਨਾ। ਸੁਨੇ ਸੰਤ ਧਰਮ ਨੰਦਨਾਨਾ।
 ਤਿਹਨਾਂ ਬੁਢੇ ਸਾਹਚਿਤਾਰੈ। ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਜ ਸ੍ਰਮ ਤਪੁ ਕਾਰੈ। ੩੭) ਆਇ ਹਰਾ। ਤਾਕੇ ਦੁਖੀ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਅਏ ਦੇਵ ਤਿਹ ਪਾਸਾ। ਬਾਬ
 ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਧਰਮਾਂਗ ਤਦੁ ਪਹੁਲਾਜ। ੩੮) ਆਇ। ਦੇਖ ਰੂਪ ਮਨ ਮੇਸ ਕੁਚਾਵੈ। ਇਹਨ ਹੁਗੁਰੁ ਤਮਸ ਮਨ ਲਾਵੈ। ਗੁਰਨ

ਨਕਅਸਬਚਨਪ੍ਰਕਾਸਾਮੇਹਰੁਪਾਵੈਤੁਮਪਾਸਾ॥੩੯॥ਇਹੋਤਬਾਤਮੇਹਲਖਪਾਈ॥ਜੁਰਹੁਮਾਵਤਹੈਦੁਖਦਾਈ॥ਐਸੇਨਿਤ
 ਦੇਵਚਲਿਅਵੈ॥ਦੇਹਦੁਖਮੁਖਬਾਤਮਲਾਵੈ॥੪੦॥ਦੋ॥ਛੇਰੀਚਾਰਤਸਿਘਤਿਹਦੇਖਦੇਵਦਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਕਦਾਜੇ
 ਸੁਰਬਲੁਨਾਹਪਗਾਇ॥੪੧॥ਚੋ॥ਤਾਤਕਾਲਬਾਬਾਪਹੁਚਾਐ॥ਤੀਨਰੈਨਮਗਮਾਹਬਸਾਯੋਅਗੇਦੇਖਲੇਟਪਰਤਾਹੀ॥ਗੁਰਗੁ
 ਰਬੈਨਰਟਤਮੁਖਮਾਹੀ॥੪੨॥ਬਬੇਕਹਾਦੁਖਮਮਦੀਜੈ॥ਗੁਰਗੁਤਨਨੋਮੇਹਿਮਨਲੀਜੈ॥ਬੁਢਲਸਾਹਸੁਨਿਨੈਨਉਘਰੇ॥ਆ
 ਗੇਬਾਲਕਰੂਪਾਨਿਹਾਰੇ॥੪੩॥ਦੋ॥ਦੁਖਨਦੇਵੇਬਾਲਕੇਮੁਖਸੇਬੈਨਉਚਾਰਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਬਪੁਬਿਰਧਪੈਲੀਜੈਧਾਰਮੁਰਾਰਾ॥
 ੪੪॥ਦੋ॥ਐਸੇਕਹਨਿਜਨੈਨਮਿਲਾਏ॥ਬਹੁਰਬਾਬੈਨਅਲਾਏ॥ਉਠਹੁਪਿਮਾਰੇਦੇਰਨਠਨੇ॥ਮੇਰੇਅਧਿਕਪ੍ਰਾਪਿਅਜਨੇ॥੪
 ੫॥ਨੈਨਉਪਾਰਦੇਖਵਹੁਕੈਸੇ॥ਬਿਧਰੂਪਗੁਰਨਾਨਕਜੈਸੇ॥ਪੁਲਕਾਵਤਚਰਨੀਲਪਟਾਯੋ॥ਧੀਨਿਧੀਨਿਨਿਜਮੁਖੇਅਲਾਯੋ॥
 ੪੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਟੋਰਪਾਤਰੇਨਕੀਯੋਤਾਮਹਿਦੁਖਦੁਹਾਇ॥ਅਗਰਾਖਿਐਸਕਹਿਕੀਜੈਪਾਨਬਨਾਇ॥੪੭॥ਚੋ॥ਦਾਸਜਾਨਬਿਨਤੀਉ
 ਨਲੀਜੈ॥ਅਮੀਸੀਤਕਛੁਮੋਕੇਦੀਜੈ॥ਬਬੇਹਰਖਪਾਨੇਪੇਰੀਨੇ॥ਕਛੁਕਸੀਤਬੁਢਲਕੋਦੀਨੇ॥੪੮॥ਬੁਢਲਪੀਓਸੀਤਪੇਜ
 ਬਹੀ॥ਤੀਨਕਾਲਸੁਪਉਪਜੀਤਬਹੀ॥ਉਸਤਤਿਕੀਨੀਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਤੁਮਹੀਧਰੇਸਕਲਅਵਤਾਰਾ॥੪੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਇਛੁ
 ਪੁਰਮੇਰੀਕਰੇਅਛੋਨਗਰਬਸਾਇ॥ਆਪਦਾਜਾਇਹਠਾਧਰੇਸ੍ਰੀਦੁਰੂਮਲਖਾਇ॥੫੦॥ਚੋ॥ਹੜਨੈਨਅਹਿਤਬੇਬਿਤਾਯੋ॥
 ਬਬੇਸ੍ਰੀਦੁਬਿਮੋਤਬਨਾਯੋ॥ਤਰੇਪਹਾਰਦੂਨਸੁਰੁਪੇਰੀ॥ਕੀਨਅਰੰਭੁਨਗਰਤਹਘੇਰੀ॥੫੧॥ਜੋਤਿਨਾਮਕਹਿਟੋਕੁਲਗਾਯੋ॥
 ਕੀਰਤਪੁਰਤਹਨਾਮਧਰਾਯੋ॥ਸੁਨਤਨਾਮਬੁਢਲਸੁਖਪਾਇ॥ਉਸਤਤਕੀਨੀਮੁਖੇਮਹਾਇ॥੫੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਗੁਰਗੁਤਸਿਘ
 ਕਛੁਦਿਵਸਮੇਤਿਹਠਾਸਦਨਬਨਾਇ॥ਬਾਬੇਨਿਜਵਾਸਕੀਯੋਪਿਖਬੁਢਲਸੁਖਪਾਇ॥੫੩॥ਚੋ॥ਬਬੇਤਹਮਨਮੇਸੁਖ
 ਪਾਯੋ॥ਕੀਰਤਪੁਰਤਹਨਗਰਬਸਾਯੋ॥ਸੁਧਾਸਰੇਵਰਕੀਸੁਨਗਾਬਾ॥ਹਰਿਗੁਣਿਦਗੁਰਨਾਨਕਅਨਾਬਾ॥੫੪॥ਕਰੈਚਰਿ

ਰਾਜਿਹਵਾਰਨਪਾਰਾ) ਧਰਾਰੂਪਜਿਹਪਤਤਉਧਾਰਾ) ਸਾਹਿਬੁਨੇਬਿਨਤਉਚਾਰੀ) ਮੇਹਇਛੁਅਸਜਾਨਪੁਰਾਰੀ) ੫੫) ਦੋ) ਜਨ
 ਮਭੂਮਸੁਰੁਠੋਰੋਜੋਮੋਕੋਦਰਸੁਦਿਖਾਇ) ਹਰਿਗੁਰਿਦਕਹਚਲੇਅਬਤਤਛਿਨਪਾਨਕਰਾਇ) ੫੬) ਦੋ) ਸਾਹਿਬੁਨਾਸਾਧੂ
 ਸੰਗਾ) ਜੇਠਾਬਿਧੀਅਸੁਰਮਭੂਗਾ) ਸਹਸੁਰਕੋਸੰਗਲਵਾਏ) ਪੈਦੇਖਾਂਨਿਜਸਿਰਾਧਰਾਏ) ੫੭) ਅਰਧਜਾਮਜਬਹੀਦਿ
 ਨਅਯੋ) ਹਾਕਪਾਂਚਅਹਿਦਿਵਸਾਬਿਤਯੋ) ਵਰੁਲੀਓਰਪਾਨਕੀਨੋ) ਚੀਤੇਸੁਅਨਸੰਗਬਹੁਲੀਨੋ) ੫੮) ਦੋ) ਜਾਮਾਦਿ
 ਵਸਤਬਹੀਅਯੋਪਉਚੇਤਹਾਂਪੁਰਾਰਾ) ਗੁਰਮਹਲੀਜਹਜਨਮਗੁਰਤਿਹਠਾਂਕੀਯੋਦਿਦਾਰਾ) ੫੯) ਦੋ) ਸਾਹਿਬੁਨੇਕੀਯੋਦਿ
 ਦਾਰਾ) ਅਤਅਨੰਦਨਿਜਮਨਮੇਧਾਰਾ) ਸਾਧੁਆਦਿਦਰਸਸਰੁਕੀਨੋ) ਅਤਅਨੰਦਸਰੁਹਨਮਨੁਲੀਨੋ) ੬੦) ਸ੍ਰੀਮੁਖਸੁੰਦਰਬਚ
 ਨਅਲਾਇ) ਜਨਮਭੂਮਾਇਹਮੇਰਸੁਹਾਇ) ਇਹਬਾਸੀਨਰਜਥਾਸੁਹਾਏ) ਤਬਾਐਰਨਹਰਖਧਰਾਏ) ੬੧) ਦੋ) ਭੁਗਤਿ
 ਸਿਧਭੋਜਨਕੀਯੋਤਿਹਠਾਂਕਰਬਿਸ੍ਰਾਂਮਾ) ਮੋਧਦਿਵਸਰਵਤੇਜਧਰਪਰੀਅਧਕਤਬਧਾਂਮਾ) ੬੨) ਦੋ) ਰੇਦੁਜਾਮਾਦਿਨਜ
 ਬੈਰਹਾਯੋ) ਸੋਚਹੇਤਗੁਰਪਾਨਕਰਾਯੋ) ਜਾਇਛਿਹੱਰਟੇਦਰਸਨੁਕੀਨੋ) ਕੀਨਉਪਮਮਨਮੇਸੁਖਲੀਨੋ) ੬੩) ਤਿਹਠਾਬਿਜਿ
 ਆਪਨਕਰਾਇ) ਕੀਨਸੋਚਮੋਜਨਹਰਖਾਇ) ਪਾਛੇਸਰੁਹੀਮੋਜਨਕੀਨੋ) ਦਰਸਕਰਅਨੰਦਲੀਨੋ) ੬੪) ਦੋ) ਗੁਰਮੰ
 ਤੁਕਪਰੁਕਰਬੈਠੇਲਾਇਦੀਵਨਾ) ਆਇਜਟਾਬਿਨਤੀਕਰੀਸੁਨੇਪ੍ਰਭੂਦੈਕਾਨ) ੬੫) ਦੋ) ਏਕਬਰਹਬੋਦੁਖਦੇਈ) ਕ੍ਰਿਖੀ
 ਉਪਾਰਭਾਰਸੁਮਕੇਈ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਠੋਰਕਿਹੰਰਹੈ) ਰੂਰੈਨਕਾਹਝਾੜਤਰਬਹੈ) ੬੬) ਸੁਨਤਐਸਗੁਰਬਚਨਅਲਾਯੋ)।
 ਸਰੁਸੁਰਨਯੁਤਪਾਨਕਰਾਯੋ) ਆਗੇਦੇਖਸੁਰਖੁਨਸਨਾ) ਦੀਰਘਦੇਹਤ੍ਰਿਭੁਧਰਹਨਾ) ੬੭) ਦੋ) ਬਹੁਸੈਨਾਰੋਦੇਖਕੈਚ
 ਲਾਭਜਪੁਰਓਰਾ) ਪੈਦੇਖਾਂਜਵੈਨਹੀਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਨਿਹੋਰਾ) ੬੮) ਦੋ) ਪੈਦੇਖਾਂਤਿਹਪਾਛਸਿਧਯੋ) ਕਛੁਕਦੂਰਨਗਰਤੇਆ
 ਯੋ) ਪਾਛੇਹਟਾਸੁਰਰਿਸਧਾਰੀ) ਖਾਨਮੋਸ੍ਰਕੋਚੇਟਪ੍ਰਹਾਰੀ) ੬੯) ਗਿਰੋਖਾਨਪੈਰੁਗਾਜਿਧਯੋ) ਤਬਲੈਹਰਗੁਰਿਦਿਨੀ

ਘਰਯੋ। ਉਤਰ ਅੰਸੁ ਤੇ ਸੁਰਹ ਕਰਾ। ਮੁਜੀ ਕਿਹ ਨਾਂ ਜਾਤ ਪਧਾਰਾ। ੧੦॥ ਦੋ॥ ਸੈਨ ਠਾਢੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਏ ਏਕ ਲ ਅੰਗ ਨਿਹਾਰਾ। ਬੇਦੀਧ
 ਰਾਵਰਾਹਤ ਬੋਲ ਜਬਦੁ ਭੈ ਕਾਰਾ। ੧੧॥ ਦੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਮ ਤੇ ਗਰ ਰਧਾਰੇ। ਅਯੋ ਸੁਰ ਅਪਕ ਖੁਨ ਸਾਰੇ। ਅਵਤਤੁ ਤੇਰੇ
 ਗੁਰ ਮਾਰੀ। ਸੁਕਰ ਭੁਯੇ ਦੁਖੰ ਰੁਬਲਾਰੀ। ੧੨॥ ਜੈ ਜੈ ਬਚ ਸਰੁ ਸੈਨ ਅਲਾਏ। ਉਤਰ ਭੂ ਮੇ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਏ। ਦੀਰਘ ਦੇਹ
 ਵਰਾਹ ਨਿਹਾਰੀ। ਸਾਹਿਬ ਭੁਨੇ ਬਿਸਮੇਧਾਰੀ। ੧੩॥ ਦੋ॥ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਤਿਹ ਬਦਨ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਜੇਤੁ ਅਪਾਰਾ। ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਮਾ ਗੁ
 ਰੂਕੀ ਚੰਦੁ ਸੁਰਤ ਨਧਾਰਾ। ੧੪॥ ਦੋ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਚਕ੍ਰ ਯਾਨ ਚਹਾਯੋ। ਭੁਨੇ ਸਾਧੁ ਚਰਤ ਦਿਖਾਯੋ। ਭੁਨੇ ਕਹੋ ਕੋਨ ਕਹ ਜਾਵੋ।
 ਮੇਰੇ ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਭਨਾਵੋ। ੧੫॥ ਸੁਰੇਵਾਰ। ਸਾਹਿਬ ਭੁਨਾ ਜੀ ਚਨ ਲੀਜੈ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕਾ ਸਿੱਖ ਲਖੀਜੈ। ਗੀਗ ਮਾਤ ਜ
 ਬ ਬੀੜ ਪਧਾਰੀ। ਬੁਢੇ ਨਿਕਟ ਬੈਨ ਗੁਰ ਸਾਰੀ। ੧੬॥ ਗੋਲੇ ਸੰਗ ਮੇ ਅੰਗਾ ਦਿਖਾਯੋ। ਬੁਢੇ ਭੁਜ ਚ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ। ਸੁਨਤ ਬੈ
 ਨ ਮੇਰੇ ਰਿਸ ਅਈ। ਅੰਠ ਨ ਕਲੰਬ ਚਨ ਅਲਾਈ। ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ। ਗਵਾਰ ਜਾਟ ਕੇ ਸੇਕੋਂ ਹੋਂ ਕਠਨ ਬੈਨ ਭੁਮ ਮਾਰਾ। ਗੁਇ ਪਾਹਿ
 ਭੁਜ ਕੋ ਹੋਂ ਸਮਝਨ ਅਪਨੀ ਜਾਤ। ੧੮॥ ਦੋ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁਢੇ ਤਬ ਰਿਸ ਧਾਰੀ। ਸ੍ਵਾਪਦੀ ਨ ਮੇਰੇ ਭੈ ਕਾਰੀ। ਸੁਕਰ ਸਮਾ ਕਿ ਅਨੀ
 ਚਪੁ ਕਾਰੇ। ਧਾਰੇ ਸੁਕਰ ਤਨ ਭੈ ਕਾਰੇ। ੧੯॥ ਤਬ ਮੇਰੀ ਨੀ ਅੰਗ ਪੁਕਾਰਾ। ਸ੍ਵਾਪ ਅੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਉਚਾਰਾ। ਸੰਤ ਕ੍ਰੋਧ ਜਲ ਬੀਚ ਪ
 ਖਾਨ। ਤੁਰਤ ਦ੍ਰਵੇ ਅਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨ। ੨੦॥ ਦੋ॥ ਸੁਕਰ ਤਨ ਭੁਮ ਪਾਰ ਕੈ ਵਡਾ ਲੀ। ਭੁਮ ਬਸਾਇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਪਾਰੇ ਤਾਹ ਕੀ
 ਅਤ ਦੀਰਘ ਤਨ ਪਾਇ। ੨੧॥ ਦੋ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਗੋਹਾਰਾ। ਧਰੈ ਵਤਾਰ ਅੰਗ ਇਨ ਬਦੇਹਾਰਾ। ਮਾਰੈ ਤੇਹ ਜਬੈ ਨਿਜ
 ਹਾਥਾ। ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਤਬ ਹੋਇ ਸਨਾਥਾ। ੨੨॥ ਤਬੈ ਮਿਤ ਗੁਇ ਸੁਕਰ ਦੇਹੀ। ਧਾਰੀ ਇਹ ਅਪਿਕ ਦੁਖ ਲੇਹੀ। ਦੀਨ ਦਯਾ ਲਾਮੇ
 ਹਰਤ ਕੀਨਾ। ਪਰਮ ਧਾਮ ਗੁਰ ਵਸਾਈਨਾ। ੨੩॥ ਦੋ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਅਸ ਭਾਖੈ ਗਯੋ ਧਾਮ ਗੁਰ ਸੇਇ। ਸਾਹਿਬ ਭੁਨਾ ਬਿ
 ਸਮ ਧਰ ਸਾਧੁ ਬਿਸਮੇ ਹੋਇ। ੨੪॥ ਦੋ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਏ। ਉਸਤਤ ਕੀਨੀ ਤਬੈ ਮਹਾਏ। ਤਿਹ ਨਾਂ ਦਮਦਮ

ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਾਯੋ। ਸੁਕਰਤ ਨਜਹੁੰ ਮਹਤਾਯੋ। ੨੪੦। ਭਿਪਰਬੈਠੇ ਆਸਨ ਰੁਕਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀ ਨੋਬਚਨ ਉਚਾਰਾ। ਜੇਨਰਾਇ ਹਕਾਦਰ
ਸਨੁ ਕਰੈ। ਜਾਇਯਾ ਮਗੁਰ ਸੁਰਤ ਨੁਧਰੈ। ੨੪੧। ਸਾਹਿਬ ਭੁਲੈ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁ ਰੋਬਚਨ ਸੁਨਾਇ। ਬੁਢੇ ਕੀ ਜਿਹਨ ਰਤ ਬੈ ਨਿੰਦਾ ਕੀ
ਨਮੋ ਹਾਇ। ੨੪੨। ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਮਿਰਗ ਬਹੁਤ ਨਾਯੋ। ਨਾਨਾ ਬੀਧਿ ਨਹ ਜਾਤਗਨਾਯੋ। ਬੁਢੇ ਅੰਧੇ ਠੰਡੇ ਰਿਖ ਜਾਨੈ। ਖੇਲ ਸਿਕਰ
ਖੁਕਤ ਸਭ ਠਾਨੈ। ੨੪੩। ਇਮ ਕਰਮੀ ਗੁਰਮੈ ਨਰਾਯੋ। ਪੈਦੇ ਖਾਂ ਮਨ ਸੰਕਧਰਾਯੋ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੋ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ। ਅਤ ਆਦਰ ਸੇ
ਧੀਰਧਰਾਯੋ। ੨੪੪। ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸੇਦਮਾਦਮਾ ਵਡਾ ਲੀਤੇ ਕਛੂਦੁਗ। ਨੈਕ ਕੋਲ ਜਿਹ ਦਰਸਤੋ ਹੋਤ ਸੁਭੀ ਅਘਚੂਗ। ੨੪੫। ਚੋ
ਚਰਘਰੀ ਗੁਰਤ ਹਾਂਸੁ ਹਾਏ। ਬਹੁ ਰੋਹੇਤ ਸਿਕਰਾ ਸਿਧਾਏ। ਖਿਲਤ ਖਿਲਤ ਬਹੁਤਾਂਤ ਸਿਕਰਾ। ਹਨੇ ਜੀਵ ਕਰ ਮੁਕਤ ਹਜਾਰ
੨੪੬। ਇਥੇ ਪਰੀਦਿ ਨਜਬੈਰ ਹਾਏ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਭੁਯੋ। ਸੁਧਾ ਸੋਰਵਰਤ ਤਾਛਿ ਨ ਆਏ। ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੈਠ ਛੁਬ
ਪਾਏ। ੨੪੭। ਦੋਹਰਾ ਲਾਗੇ ਅਧਿਕ ਦੀਵਾਨ ਤਬ ਕੀਰਤਨੋ ਹੋਤ ਅਪਾਰਾ। ਕਰਦਰਸਨ ਛਲ ਚਾਰਲ ਹਦਾਸ ਕਵੀ ਬਾਲਿਹਾਰ
੨੪੮। ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਸਨ ਦੀਪਤੋ ਭੁਭੁਕੇ ਕਰਕਾਰ ਜਵੇਲ ਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਏ। ਤੈਸਗੁਰੂ ਜਗਕਾਰ ਜਕੈ ਸੁਵਰਾਹਤੇ ਆਇ
ਕੀਵਹਤਾਏ। ਆਇ ਇਕੰਤ ਸੁਜਾਂਤ ਰਿਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਉਪਰਤ ਖਤ ਬਨੀ ਛੁਬ ਪਾਏ। ਪੂਰਨਾ ਇਛਕੈ ਜਨ ਕੀ ਪਿਖ ਦਾਸਕ
ਵੀਗੁਰ ਕੇ ਬਲਜਾਏ। ੨੪੯। ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਤੋ ਕੋਦਣੀ ਸੁਨਾਇ। ਬਾਬੇ ਨਗਰ ਬਸਾਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਤ ਮਹਾਇ
੨੫੦। ਅੰਗਾ ਬਾਗੇ ਚੋਨੇ ਸਰਸੀ ਤੋ ਖਉਦਾਰਾ। ਸੁਧਾ ਸੋਰਵਰਤ ਸੁਰ ਕਥਾ ਪਾਤਕ ਪ੍ਰਗਟ ਉਧਾਰਾ। ੨੫੧। ਭੁਗਤ ਸਿ
ਘਾਇ ਹਕਾਰ ਸਾਲਾ। ਪੜਤ ਸੁਨਤ ਮਿਟਕਾਲ ਕਰਾਲਾ। ਇਕਾਦਸੀ ਤਬ ਆਈ ਨਿਮਾਣੀ। ਹਰਿਗੁਰ ਦਿਦੇ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਭੁਭੁ
੨੫੨। ਸਾਧੂ ਭੁਲੈ ਕੋ ਸੰਗਲੀਨੋ। ਮੰਜਨ ਹੋਤ ਪਾਨ ਕੀਨੋ। ਬਿਧੀਏ ਆਇ ਦਾਸ ਸੰਗਧਾਰੋ। ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਕੀ ਚਰਪਧਾਰੋ।
੨੫੩। ਪ੍ਰਥਮ ਕੂਪਇ ਸਨਨ ਕਰਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਹ ਜਾਇ। ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਬੇਰੀਤ ਰੈ ਮਨ ਮੈ ਹਰਖ ਧਰਾਇ। ੨੫੪। ਸਾਹਿ

ਬੁਠੇ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ ਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਤੀ ਜੁ ਨ ਹਮਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਸਥਾਤੁ ਅਲਾਣੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਮਹਾਈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕੀਨਸ
 ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਕਾਗਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਪੰਗਲ ਵਡੁ ਗਾਗਾ ॥ ਪੰਗਲ ਕੋ ਨ ਕਾਗ ਕਿ ਮਨਾਏ ॥ ਭੁਏ ਤੇਜ ਮੁਖੀ ਸਪਰਾਏ ॥ ੧੦੧ ॥ ਏ ॥ ਛੇ
 ਰਕਸਾ ਸੁਹੀ ਕੋ ਹੋ ਕਾਗਲ ਸਾਹਬ ਨਾਇ ॥ ਰੋਪ ਰੋਖੇ ਜਿਨ ਦਾਸ ਤੇ ਜਿਹ ਸੀਸਾ ਰੂਮ ਜਾਇ ॥ ੧੦੨ ॥ ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਕਥਾ ਬਹੁ
 ਜੋਨੇ ॥ ਸੁਚਨ ਕੋ ਤੇ ਅਧਕ ਪਹਚਾਨੇ ॥ ਕਾਗਲ ਕਾਗਲ ਦੀ ਨ ਕੋ ਦਿਖਾ ਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਅਮਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰਥ
 ਰਪਰਗਟ ਕਾਰਨਾ ॥ ਆਇ ਸਕਰੀ ਜੁ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕੋ ਅਸਟੁ ਰਮਾਏ ॥ ਆਦਕਾਲ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਭੁਏ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਦਾ ॥ ਇਥੁ ਕਰੂਪਤੀ ਰਬਰ ਦੇ ਛਪੇ ਸਮਾ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਗਟ ਅਬ ਤੁਮ ਕੋ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਏ ॥ ਰਾਮ ਦ
 ਸਗੁਰ ਮਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਗਾ ਸਿਰਨ ਏ ॥ ਲੈ ਆਇ ਸਾਇ ਹਠ ਚਲਿ ਆਏ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਤੇ ਮਨ ਹਰ ਖਾਏ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸ
 ਰਸੀ ਤੇਖ ਅਬ ਜਹਾਂ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਿਸ ਪਾਕੀ ਠਤਾ ਛਬ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਕੇ ਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਨ ਰਾਗ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ ਬੈਠ ਮੁਰਾਰ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਦਾ ॥ ਜੱਦ ਪਸਰੂ ਬਿਧ ਜਾਨ ਤੇ ਭੱਦ ਪਨਰ ਅਨੁਹਾਰਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰਥ ਰਜਨ ਕੈ ਬੇਦ ਨ ਲਗੇ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਲੀਕ ਸੀ ਅਕਾਵਟ
 ਹਰੀ ਜਥਾ ਰਾਮ ਸਰੂ ਜਾਨਾ ॥ ਭੱਦ ਪਾਕੀ ਤਕ ਕਰਨ ਹਿਤ ਗਿਰ ਬਨ ਛੁਛ ਅਜਾਨਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਏ ॥ ਭੱਦ ਪਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਨ ਨਹਾਰੇ ॥ ਬੇਦ ਨ
 ਧਰ ਲਗੇ ਤਿਹ ਵਾਰੇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਝੇ ਅੰਗ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਗਲ ਸਾਜਿ ਮੁਧ ਲਖੀ ਜੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਮੱਦ ਦੇਸ ਇਕ ਰੂਪ ਉਦਾਰਾ ॥ ਪ
 ਟੀਰ ਜਤੁ ਰਕ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਗ੍ਰਹ ਕੰਨਾ ਸਾਤ ਉਪਾਈ ॥ ਰੂਪ ਵੰਤ ਛਬ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਏ ॥ ਖਟ ਕੰਨਾ ਜਾਨ ਤਬ
 ਕੀਨੇ ਨਿਪਤਾ ਦਿਵਾਹਾ ॥ ਸਪਤ ਮਰਹੀ ਕੁਆਰਤਨ ਉਰ ਬਜਾਹ ਪਿਖ ਮਾਹਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਏ ॥ ਏਕਾ ਦਿਵਸ ਸੀਗ ਅਲੀਪ ਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਤਸਗੁ ਸੁਭ ਅੰਗ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਚਰਚਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਸਪਰ ਸੇਈ ॥ ਰਿਜ ਕੁਢੇ ਤਸਗੁ ਨ ਰੋਕੇ ਚੀਹੀ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅੰਗ ਨ ਰਾਖਨ
 ਹਾਰਾ ॥ ਏਕ ਅਕਾਲ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਪਾਰਾ ॥ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਕੁਸੁਨਤ ਅਸ ਬੈਨਾ ॥ ਭੁਈ ਜੁਧ ਮਨ ਅਯੋਧੈ ਨਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਏ ॥ ਖੁਹਰੀ

ਅਪਨੀਮਾਹਜਬੈਠਤਐਸਅਲਾਇ। ਸਭਨਸਾਰਹਰਿਰਾਖਤਾਅਹਿਨਿਸਕਰੇਸਹਾਇ॥੧੧੫॥ੴ॥ ਖਟਕੰਨਯਾਮੁਖਐਸਕ
ਲਾਵੈ॥ ਪਿਤਾਦੀਆਹਮਦਰਬੁਭੁਗਾਵੈ॥ ਵਹੁਭੁਖਤਹਰਮੋਕੇਦੇਵੈ॥ ਬਿਨੁਹਰਬੁਧਨਕੋਨਰਲੇਵੈ॥੧੧੬॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਜ
ਤਸੰਗਸੁਧਾਰੀ॥ ਵਿੜਪਰਤੀਤਸੁਰਾਜਕੁਮਾਰੀ॥ ਤਾਂਹਿਪਿਤਾਜਬਾਇਮਸੁਨਪਾਯੋ॥ ਮੋਕੇਤ੍ਰਾਗਯਾਂਹਹਰਿਭੁਯੋ॥੧੧੭॥ੴ॥
ਗਾ॥ ਪੁੜਗਵਜਾਨੈਨਹੀਸਭੁਪਾਟਿਹਰਿਬੁਧਸਾਰਾ॥ ਰਾਜਮਾਨਨਿਜਭੁਤਾਸੇਕਰਤਭੁਯੋਅਸਰਾਰਾ॥੧੧੮॥ੴ॥ ਸਕਲਭੁਤ
ਕੋਨਿਕਟਭੁਲਾਯੋ॥ ਸੁਨਭੁਨਾਅਸਬਚਨਅਲਾਯੋ॥ ਕਹਹੁਸੱਤਤੁਮਕਾਦੀਯਾਪਾਵੈ॥ ਕਹਾਭੁਤਾਖਟੋਤੋਦੀਯਾਖਾਵੈ॥੧੧੯॥
ਸਪਤਮਕਹਮੋਹਹਰਿਦੇਵੈ॥ ਖਾਇਦੀਅਤਿਹੁਹਿਬੁਧਲੇਵੈ॥ ਮਾਨੀਰਾਵੇਕੁਪਉਪਜਾਯੋ॥ ਤਾਹਭੁਤਾਕੋਤਬੈਭੁਲਾਯੋ॥
੧੨੦॥ੴ॥ ਪਾਟਪਟਬਰਗੁੰਤਬਹੁਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਦੇਵੈਕੰਨਯਾਖਸਟੋਕੇਤਾਰੀਸੁਧਨਹਸਾਰਾ॥੧੨੧॥ੴ॥ ਇਕਾਦਿ
ਵਸਭੁਪਤਮਨਭੁਯੋ॥ ਨਿਜਮਨੁਮੈਅਸਬਜੋਤਬਨਯੋ॥ ਭੁਤਾਵਿਵਾਹਯਾਹਤਿਹਦੇਵੈ॥ ਕੁਸਟਹੀਨਤਨਜਿਹੀਪਖ
ਲੇਵੈ॥੧੨੨॥ ਕਰਤਵਿਚਾਰਏਕਾਦਿਸਟਾਯੋ॥ ਪੀਗੁਲਕੁਸਟਖੇਦਬਰੁਪਾਯੋ॥ ਭੁਤਾਵਿਵਾਹਤਾਹੋਕੇਦੀਨੀ॥ ਕਛੁਭੁ
ਖਮਨਸੀਕਨਕੀਨੀ॥੧੨੩॥ੴ॥ ਐਸਬੈਨਮੁਖਸੋਕੇਹੋਇਹੋਤੋਰਾਭੁਰਤਾਰਾ॥ ਤੁਮਭੁਖਤਹਰਿਦੇਇਹੁਹਿਯਾਂਹਕਰੈਪ੍ਰ
ਤਪਾਰਾ॥੧੨੪॥ੴ॥ ਤਬਕੰਨਯਾਅਸਬਚਨਅਲਾਯੋ॥ ਸੁਨੇਪਿਤਾਇਹਪਤਮਨਭੁਯੋ॥ ਇਹਮੇਰਾਹਰਿਮਮਪ੍ਰਿਤਪਾਰੈ॥
ਨਿਸਚੈਖੇਦਮੋਹਸਭੁਦਾਰੈ॥੧੨੫॥ ਅਸਕਹਖਾਰੇਬੀਚਬੈਠਾਯੋ॥ ਕਰਬੰਦਨਨਿਜਸੀਸਉਠਾਯੋ॥ ਨਗਰਨਗਰਪੁਰਮਾਂ
ਗਯਾਵੈ॥ ਤਾਂਹਿਖਵਾਇਪਾਛਨਿਜਖਾਵੈ॥੧੨੬॥ ਜਾਇਨਗਰਫਿਗਰਾਖਤਿਹਭਿਖਾਮਾਂਗਲਿਆਇ॥ ਸ੍ਰਮਤਕੁ
ਸਟਕੁਮਚਾਲਤੇਨੇਰੋਕੋਇਨਜਾਇ॥੧੨੭॥ੴ॥ ਰਾਜਕੁਮਾਰਹਰੀਸਮਜਾਨੈ॥ ਪਤਪਰਮੇਸੁਰਭੇਦਨਮਾਨੈ॥ ਸਤਸੰ
ਗਤਨਿਸਚਾਜਿਹਾਯੋ॥ ਵਯਾਸਿੰਧਤਹਖੇਦਨਪਾਯੋ॥੧੨੮॥ ਫਿਰਗਫਿਰਤਇਹਠਾਂਚਲਾਈ॥ ਸਾਹਬਭੁਨਾਸੁਨੇ

ਤਦਾਈ। ਖਰਾਸਾਂ ਹਬੇਰਤਰ ਰਾਖਾ। ਭਿੱਖਾ ਹੋਤਗਈ ਅਭਿਲਾਖਾ॥ ੧੨੬॥ ਦੋ। ਨਗਰਤੁ ਕੁਝਿ ਯਹੇਰ ਕੈ ਗਈ ਤਹਾਂ ਤਬਧਾਇ
 ਵਿਸਾਖੀ ਪੁਰਬੀ ਦਿਨ ਤਬੈ ਕੋਤ ਕਰੁ ਯੇਮ ਹਾਇ॥ ੧੨੭॥ ਦੋ। ਯਹੋਰ ਛਪੜੀ ਤਬਜੋਨੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੰਡੁ ਤਾਪਿ ਹਿਚੋਨੇ। ਉਪ
 ਰਬੇਰ ਕਾਗਾਇ ਕੋਜੇ। ਅਯੋਦਤੀ ਦੁਕ ਮੁਖਜੇ। ੧੨੮॥ ਬਿਸਨ ਲਗਤ ਹਤੇ ਸੇਈ। ਲੇਪ ਰਜ ਪਰ ਅਤ ਰਿਸੋਈ। ਲਰਤ
 ਲਰਤ ਦੇਉ ਗਿਰ ਪਰੇ। ਛਪੜੀ ਮੇਧ ਬੁਝ ਨਿਕਸੇ। ੧੨੯॥ ਦੋ। ਉਜਲ ਹਿਸ ਸਰੂਪ ਧਰਤੀ ਪੰਖ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਮਨ ਸੋਰੇ ਵਰ
 ਕੇਚਲੇ ਦੇਉ ਹਰਖ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੧੩੦॥ ਦੋ। ਤਿਹ ਪੰਗਲਾਇ ਹਚ ਰਿਤ ਨਿਹਾਰਾ। ਕਾਗ ਹਿਜੋ ਹੋਤ ਤਕਾਰਾ। ਮਨ ਮੇਧੇ ਕੀ ਨਵਿ
 ਚਾਰੂ। ਮਹਾਤਮ ਯਾਹ ਅਬੈ ਕੁਰੂ॥ ੧੩੧॥ ਕੋਰੋ ਸਨ ਮੇਹ ਸੁਮਜਾਈ। ਰਿੜਤ ਰਿੜਤ ਦਹਿ ਚਲੇ ਤਦਾਈ। ਦੋਇ ਅੰਗੁਰੀ ਪ
 ਸਗਾਹੇ। ਕੀਯੋ ਸਨ ਸੁਟੇ ਬੀਲਾਏ॥ ੧੩੨॥ ਦੋਹਰਾ। ਜੁਧ ਦੇਹੋਈ ਤਬੈ ਸੁਦਰੂਪ ਅਪਾਰਾ। ਕਿਧੈ ਬਰਦ ਸੁਰੂਪ ਹੋਸੇ ਭੁਤ ਰਾਜ
 ਕੁਮਾਰ॥ ੧੩੩॥ ਦੋਇ ਅੰਗੁਰੀ ਬਾਰ ਰਹੀ। ਤਾਮੇ ਕੁਸਟ ਕਛੁਕ ਤਬਲਹੀ। ਅੰਰੁ ਪਤਨੋ ਹੋਯੋ ਤਬਹੀ। ਕੀਯੋ ਸਨ ਹਰਖ
 ਧਰਜ ਬਹੀ॥ ੧੩੪॥ ਵਧਾਵੇ ਕੋ ਪਲਟ ਪਰਯੋ। ਉਪਰ ਬੈਠ ਅਧਕ ਸੁਖ ਪਾਯੋ। ਤਬਲੇ ਭਿੱਖਾ ਮਾਂਗਾ ਸੁਆਈ। ਰਾਜ ਕੀ ਨਯਾਇ
 ਖਸਕੁ ਚਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਦੋ। ਮਨ ਮੇਧ ਅਤਿ ਰਿਸ ਪਾਇ ਕੈ ਭਾਖਤੀ। ਅਧ ਸਬੈ ਨਾਹਾ ਪਾਪੀ ਪਤਮਾਰ ਮਥੈ ਠਹਰਖ ਧਰਚੈ ਨ॥ ੧੩੬॥
 ਦੋ। ਜਾਂਹਿ ਤੁਮ ਪਤਮੇ ਹਸੀ ਘਰਾ। ਹੋਨ ਹਬੇਨੋ ਤੇਹ ਕੀ ਦਾਗ। ਤੈਂ ਪਾਪੀ ਬਰੂਪਾ ਪਕਮਾਯੋ। ਮੇਰੇ ਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੂਪਾਯੋ॥ ੧੩੭॥
 ਨੋਰੇ ਵਚਾ। ਮੇਵ ਹੁਜਨ ਸੰਸਨ ਹਕੀਜੈ। ਨਿਸਾਨੀ ਪਤੇ ਪੁਛ ਮਮਲੀਜੈ। ਛਪੜੀ ਕਾਗ ਹਿਸ ਹੁਇਨਾਏ। ਕੀਨ ਸਨ ਮੇਹ ਦੁਖ
 ਘਾਏ॥ ੧੩੮॥ ਦੋ। ਅੰਗੁਰੀ ਦੇਇ ਪਛਨ ਮਮਰ ਹੋਕੁਸਟ ਤੁਮ ਜਨਾ। ਅਬਲਾ ਮਨ ਤਨ ਹਿਕ ਛੁਤਨ ਭੁਨਾ ਰਿਸਠਨ॥ ੧੩੯॥ ਦੋ।
 ਭੁਯੋ ਸੇਹ ਹਲਵਾ ਹਤ ਆਏ। ਪੁਛ ਜਾਟ ਕਿਐ ਸੇਰ ਮਚਾਏ। ਦੁਹੰ ਗਾਬ ਅਬਲਾ ਨਰਗਾਈ। ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ॥ ੧੪੦॥
 ੪੩॥ ਕਹਾ ਜਾਟ ਮੇਧ ਦੁਨ ਮਨੈ। ਝਗਰਾ ਉਲਟੇ ਤੇਹ ਨਹ ਜਾਨੈ। ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰਾਇ ਹਠਾਂ ਆਯੋ। ਵਹੀ ਸਿਸ ਪਤਰੇ ਸੁਹਾਯੋ॥

੧੪੪) ਏਹਗਾ ਖੇਦਤਤਿ ਹਠਾਂ ਭਾਲਕੇ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਤੁਮ ਦੇਇ ॥ ਨਿਸਚੇਤੁ ਮਦਹਾਨਕਾ ਨਿਅਉ ਵਿਚਾਰੈ ਸੇਇ ॥ ੧੪੫) ਏਹਗਾ ਤਬ ਦੇਉ ਤਿ
 ਹਰਿ ਪਧਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰਜਾਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਆਗੇ ਖੇਦਤੁ ਮਦੁ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਹਿਜੇ ਗੀਬੈ ਨਹੁ ਹਾਯੋ ॥ ੧੪੬) ਕਲਗੀ ਸਮਾਧ ਏਕਰ
 ਸਭਾਂ ਕੀ ॥ ਦਸਮੇ ਦੁਆਰ ਬਿਤਬ ਸਜਾਂ ਕੀ ॥ ਕਹੀ ਚੋਟ ਮਟਲਾ ਗੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ਛੁਟੀ ਸਮਾਧ ਬੇਲਵਹੁ ਤਬ ਹੀ ॥ ੧੪੭) ਏਹਗਾ ॥
 ਕੈਰੈ ਖੇਦਤੁ ਮੇਹਤ ਨਮ ਤੁਰੰ ਠਕੁ ਨ ਬੈਨ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਹੁਇ ਬੋਲੇ ਬਚੁ ਖਯੈਨ ॥ ੧੪੮) ਏਹਗਾ ਕਿਤੂ ਕਾਹਿ ਤਾਇਹਾ ਬਿ
 ਠਾਯੋ ॥ ਤਬ ਜੇ ਗੀ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕੈਨ ਸਮਾਤੁ ਮੈ ਕੋ ਨ ਉਦਾਰੋ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਦੁਬੈਨ ਉਚਾਰੋ ॥ ੧੪੯) ਕਲਜੁਗਾ ਜਮਾ ਅਮਰ
 ਗੁਰਦਾਸਾ ਮੈ ਕੋ ਜਾਨੈ ਹੀਏ ਹੁਲਾਸਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਮਨ ਮਨੁ ਨਿਜੈ ॥ ਜੇ ਗੀ ਕਹਾ ਬੈਨੁ ਨ ਲਿਜੈ ॥ ੧੫੦) ਏਹਗਾ ਕਲਕੀ ਪਦ
 ਨਨਲਾਇ ਮਮੋਰੋ ਪ੍ਰਸਨੁ ਨਾਇ ॥ ਇਹ ਜਗਾ ਝੂਠ ਕਿਸ ਤੋ ਪੈਸੀ ਤੋ ਖਕੈ ਜਾ ਬਿਧਿ ਪਾਇ ॥ ੧੫੧) ਏਹਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਜਗਤਾਇ ਮ
 ਜਾਨੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਬਿਸਨਾ ਜਿ ਮਨੀ ਰਪਛਾਨੈ ॥ ਗੀ ਪ੍ਰਬਨ ਗਰਬੁ ਅਰਕੁ ਹਜੈ ਸੇ ॥ ਜਗਤ ਝੂਠ ਜਾਨੈ ਮਨ ਤੈਸੇ ॥ ੧੫੨) ਏਹਗਾ ਸੀਤੋ ਖ
 ਨੇਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਤੀ ਨਲੇ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਬਾਢੈ ਤਿਸਨਾ ਅਪਕਹੀ ਕੋਹੇ ਨਮ ਕਿਹ ਕਾਜਾ ॥ ੧੫੩) ਏਹਗਾ ਇਹੁ ਸੀਤੋ ਖਨਾ ਮਕੈ ਮਹੀ ॥ ਬਾ
 ਲਾ ਮੀਕਾ ਸਿਵਨਾ ਮਸਲਾ ਹੀ ॥ ਜੁਲੇ ਗੀ ਮਨ ਅਨਦਧਾਰਾਯੋ ॥ ਮਟਉ ਪਾਰ ਕਰਦ ਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ੧੫੪) ਏਹਗਾ ਚਰਨ ਲਾਗਾ ਨਿਜ ਬਾਤ ਅਲ
 ਈ ॥ ਕੁੰਭੁ ਜੇਨ ਕਾ ਦਾਸ ਕਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧੫੫) ਏਹਗਾ ਪਿਤ ਬੈਨ ਬਨ ਮੈ ਅਏਲੀ
 ਏਕੁ ਤਸੀ ਅਸੀਗਾ ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਅਗੇ ਪਾਯੋ ਮਿਲੇ ਸਦਨ ਸਰਭੀਗਾ ॥ ੧੫੬) ਏਹਗਾ ਨੇਮੋ ਨੇਮੋ ਕਰਦ ਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬੋਂ ਮੈਸੇ ਪ੍ਰਸਨ ਅਲਾਯੋ
 ਕਹਾਰਾ ਅਸ ਕੁਮਨ ਹਰਾਯੋ ॥ ਉਕ੍ਰਪਤ ਉਕ੍ਰਬ ਹੁਕਯੋ ॥ ੧੫੭) ਏਹਗਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਮੈ ਸਬਦ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮ ਮਨ ਅਤ ਸੈਭੁ ਮਪਾਏ ॥ ਈਰਿਬ
 ਤਾਇ ਮੇਹਾਇ ਹੁਥਾਨਾ ॥ ਭਾਖੋ ਲਾਵੇ ਜਾਇ ਪਿਆਨਾ ॥ ੧੫੮) ਏਹਗਾ ਕਲਜੁਗਾ ਮਹਿ ਪਰਦੇ ਹੋਕੇ ਮੈਟੇ ਗੁਰ ਮਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰਨਾਮ
 ਪਰਤੀਰਬ ਮ੍ਰਗਟ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੫੯) ਰਾਮਨਾਮ ਮੈਰੋ ਅਬੈਰਾ ਮਦਾਸ ਕਹਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭੁਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਚਿਹਿ ॥ ੧੬੦) ਏਹਗਾ

ਤੀਨਕਾਨਾ ਜਿਥੇ ਥਾਪਨੇ ਦੀ ॥ ਤਥਾ ਸਤਰ ਕਿਸ ਨਦੀ ਮੇਂ ਥਾਪੀ ॥
 ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੇ ਨਾਮਿ ॥ ਸਤੁ ਮੈ ਤੇ ਖਾਜੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਆਵੈ ॥

ਤੁਭੈ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵਰਾ ॥ ਤੁਮਹੀ ਧਰਾ ਮਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਏਓ ਸੀ ਤੇ ਖੋ ਮੋ ਹੋ ਕੁਰੀ ॥ ਤਤੇ ਤੀਰਥ ਰਚੇ ਮੁਰੀ ॥ ੧੬੨ ॥ ਧਰ ਸੀ ਤੇ ਖਸਰਾ
 ਕੇ ਨਾਮਾ ਮਨਸਾ ਪੁਰਣ ਕੂ ਪੈ ਕਾਮਾ ॥ ਅਸਕ ਹੋ ਜਗੀ ਪ੍ਰਣ ਬਿਲਾਏ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਅਸਕੀ ਨਤ ਦਾਏ ॥ ੧੬੩ ॥ ਤੁਹੰ ਠੇਰ ਤਿਹ ਦਬ ਕੈ
 ਮਿਟੀ ਦਈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਧਰ ਸੀ ਤੇ ਖਸਰਾ ਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਚੋ ॥ ਸਮਾਪਾਇ ਪੋ ਕਾ ਬਨ ਜਾਵੈ ॥ ਲਹੈ ਚਾਰ ਫਲ ਜੇਨ
 ਕੁਲ ਦੈ ॥ ਭੁਨਭੁਨਾਇ ਤੇ ਅਹਿ ਆਈ ॥ ਝਗਰੁ ਤਪਤ ਤੀ ਅਨਿਕਟ ਤੁਦਾਈ ॥ ੧੬੫ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਾਤ ਦੁਹੂੰ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ॥ ਕਰ ਪਾ
 ਨ ਗੁਰ ਸਭ ਚਿਤ ਚੀਨੀ ॥ ਸੁਰਤ ਰਸ ਮੇ ਸਿੰਧ ਪਜੋਨੇ ॥ ਜਿਹਤ ਰਸੀ ਗੁਰ ਅਸਨ ਠਨੇ ॥ ੧੬੬ ॥ ਚੋ ॥ ਕਰੈ ਦਰਸ ਜੇਤਾਂ ਹਿਕਾ ਮਨ ਬਾ
 ਛਤ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਤਹ ਤੇ ਉਠੈ ਦਾਸਕ ਵੀ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੧੬੭ ॥ ਚੋ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੁਖੇ ਬਚੇ ਅੰਧੇ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਚਲੇ ਦੇਖ ਹਮ ਕੇ ਸੇ
 ਭੁਨਭੁਨਾਇ ਹਨ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਲਾਖੁ ਛਪੜੀ ਪਿਖ ਕੈ ਹਰਖਾਏ ॥ ੧੬੮ ॥ ਤਿਹ ਨਰਕ ਅਸ ਬਤ ਅਲਾਈ ॥ ਜੇ ਅੰਗੁਰੀ ਤੁਮ ਦੂਰ ਰਹਾਈ
 ਬੋਰੇ ਸੇ ਇਬੇ ਗਤਿ ਨਤ ਬਹੀ ॥ ਭੁਈ ਚੁਧ ਮੋ ਜਨ ਕਰ ਜਬ ਹੀ ॥ ੧੬੯ ॥ ਚੋ ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਓਹ ਮਾਢੂ ਛਤ ਬੇਯਾਹਿ ॥ ਭੁਧਰੀ
 ਰੂਇ ਹਪ ਯੋ ਜਿਹ ਦਰਸਨ ਅਪਦਾਹਿ ॥ ੧੭੦ ॥ ਚੋ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕਹਾਉ ਦੁਨ ਹਿਕੇਈ ॥ ਨਿਸਚੈ ਪਤ ਤੁਮ ਗਾਇ ਹੋ ਜੇਈ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਸਤੁ
 ਰਬ ਕੇ ਨਾਏ ॥ ਭੁਯੋ ਚੁਧ ਤਨ ਬੇਦ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧੭੧ ॥ ਭੁਨਭੁਨਾਹ ਮਨ ਮੇ ਭੁਖ ਪਾਈ ॥ ਪਤੁ ਪਹਿਚਾਨ ਚਰਨ ਲਪਟਾਈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਤਿ
 ਨ ਕਾ ਪਤਾ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਤੰਤ ਤਹ ਅੰਗੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੭੨ ॥ ਚੋ ॥ ਤਿਹ ਸੁਤ ਬਡੁ ਗੁਰੀ ਐ ਅਧਿਕ ਸੀ ਲਕੀ ਬਨਾ ॥ ਜਕੇ ਸਤ ਪਤ
 ਭੁਧਤ ਨ ਕੋਰ ਯਾ ਹਕਾਮਾਨਾ ॥ ੧੭੩ ॥ ਚੋ ॥ ਪਤੁ ਭੁਤ ਸੁਤ ਭੂਪ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਅਪਨ ਰਜ ਸਭ ਹੀ ਤਹ ਦਯੋ ॥ ਤਪਹਿ ਭੁਗਯੋ ਆਪ ਬਨ
 ਮਾਹੀ ॥ ਭੁਗਤੁ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਬਡੁ ਗਤੁ ਆਹੀ ॥ ੧੭੪ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰਟ ਹਲਕਾਈ ॥ ਭੁਨਭੁਨਾ ਮਨ ਮੇ ਭੁਖ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਣ ਤਲਾਖਟ
 ਯੋ ਐ ਸੇ ॥ ਭੰਦੁ ਅਸੀ ਮਨ ਸਹਜੈ ਸੇ ॥ ੧੭੫ ॥ ਚੋ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰਨ ਅਪਰਧ ਯੋ ਨਾ ਮੁਖ ਦਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਮਧੋ ਜੇਤੁ ਤਬ
 ਅਪਨੀ ਧਰੀ ਤੁਦਾਇ ॥ ੧੭੬ ॥ ਚੋ ॥ ਭੁਗਤੁ ਸਿੰਧ ਭੁਨ ਪ੍ਰਸਨ ਅਯੋ ॥ ਹਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੂ ਮਨ ਪਯੋ ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਮੁਖ ਤੇ ਐ ਸ ਅਲਾਈ

ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਕੀਨਨਿਆਇ॥੧੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਪੁਨਨਾਮਧਰਾਯੋ॥ ਅਗੇਹਮਐਸੇਸੁਨਪਯੋ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਤਹਰਾਰਮਿਟਈ॥
 ਧਰਮੋਨਾਮਾਇਹਟਹਲਕਰਾਈ॥੧੧੨॥ ਦੋ॥ ਹੇਗੁਰਾਇਹਕੁਮਮਨੁਯੋਕੀਜੈਆਪਨਿਵਰਾ॥ ਮਨੀਸਿਘਸੁਖਪਾਇਕੈਕੀਨੋਬਚਨ
 ਉਚਾਰਾ॥੧੧੩॥ ਚੌ॥ ਬਾਤਜਥਾਰਬੋਏਜਨੋ॥ ਸਬਦਪ੍ਰਮਾਣਜਹਿਮੇਮਨੋ॥ ਤਾਮਹਿਕੋਹਪ੍ਰਮਾਣਨਕੋਈ॥ ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਮਾਣਯਾ
 ਹੋਮੋਹੋਈ॥੧੧੪॥ ਜਬੈਰਗਤਿਹਦਈਮਿਟਾਈ॥ ਸੀਮੁਖਤੋਇਮਸਬਦਅਲਾਈ॥ ਰਗਗੁਜਰੀਸੋਬਿਬਜਨੋ॥ ਭੁਗਤਸਿਘਪ੍ਰ
 ਮਾਣਪਛੋਨੋ॥੧੧੫॥ ਭੁਗਤਸਿਘਬਿਨਤੀਕਰੀਕੋਹਅਰਬਮਛੋਗਾ॥ ਮਨੀਸਿਘਕਹਅਰਬਇਹਜਨੋਅਧਕਨਓਗਾ॥੧੧੬॥
 ਭੁਭੋਹੋਸੁਚਨਕੋਹੋਭਨੋਅਰਬਮਨਲਾਈ॥ ਬੋਰੇਤੇਬਹੁਜਨੀਓਕਵਕਹਸੀਤਸਹਾਈ॥੧੧੭॥ ਚੌ॥ ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਸਬਦਉਚ
 ਰਾਗੋਦਿਦਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮਹਮਾਰਾ॥ ਸਤਸੰਗਤਤਾਕੀਸੁਧਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਨੀਜਪਹਰਿਦਨਾਦਿਵਾਵੈ॥੧੧੮॥ ਭੁਈਮਮਮਨਗੋਦਿਦ
 ਮਿਓ॥ ਗੋਦਿਦਗੁਣਸਤਸੰਗਤਸੇਯੋ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭੁਗਤਜੁਪਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਸਿਧਰਿਧੰਤਿਹਜਨਪਗਾਵੈ॥੧੧੯॥ ਦੋ॥
 ਜਨਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁਪੈਸੋਹਤਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਭੁਗਹੀਨਤਮਦੁਰਮਤੀਸੁਨਤਨਾਮਰਿਸਪਾਈ॥੧੨੦॥ ਚੌ॥ ਕਉਆਸਿਆਮਨੀਚ
 ਮਭੋਹੋਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰੁਚਤਾਹਨਕੋਈ॥ ਬਿਗਸੇਖਾਇਪ੍ਰੀਖਮਲੀਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਯਾਹਿਸਸੋਚੀਨਾ॥੧੨੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ
 ਰਤੁਭੋਧਰਨਾਮਾ॥ ਸਤਵਾਦੀਸਤਿਗੁਰਸੁਖਧਾਮਾ॥ ਜਿਤਨਤੈਹੋਇਸੁਧਸਰੀਰਾ॥ ਕਗਹੰਜਾਪੰਗਲਹਰਿਪੀਰਾ॥੧੨੨॥ ਦੋ॥
 ਨਨਕਸੇਜਨਧੀਨਹੈਵਡੂਭੀਵਡੂਭਾਲਾ॥ ਨਾਮਰਿਦੇਗੁਰਮਤਲੀਓਅਮੀਖੋਇਮਲੁਤਾਲਾ॥੧੨੩॥ ਚੌ॥ ਭੁਗਤਸਿਘਪ੍ਰਮਾ
 ਣਉਚਾਰਾ॥ ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਮੁਖੋਉਚਾਰਾ॥ ਤਤੇਸੀਗੁਰਰਾਮਿਟਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਹਿਨਾਮਧਰਾਈ॥੧੨੪॥ ਅੰਰਬਾਤਸੁ
 ਨਲੀਜੈਪਿਆਰੇ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਜੋਸਬਦਉਚਾਰੇ॥ ਨਾਮਧਰਮੋਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਪਰਾ॥ ਸੀਤਭੁਨੋਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਾ॥੧੨੫॥ ਦੋ॥
 ਰਾਮਦਾਸਸਰਨਾਮਧਰਗੁਰਅਰਜਨਸੁਖਪਾਇ॥ ਦੇਖਹੁਸੀਗੁਰਰੀਖਪਹਿਜੇਤਕਸਬਦਅਲਾਈ॥੧੨੬॥ ਰਾਮਦਾਸਗੁ

ਰਸਬਦਜੇਮੁਖੋਸੈਕੀਨਉਚਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸਗਤਿਯਸਮਧਰਸੀਗੁਰਗ੍ਰਿਥਮਝਾਰਾ॥੧੯੩॥ੴ॥ਤਤੋਸਮਝਬਤਇਹਭਾਈ॥ਰਾ
 ਮਦਸਗੁਰਗਰਮਿਟਾਈ॥ਪਛੇਤੁਰਕਰਾਜਬਲਪਾਇ॥ਜਿਮੀਦਾਰਦੀਓਤਾਲਪੁਰਾਇ॥੧੯੪॥ਗੁਰਅਰਜਨਪੁਨਦਰਿ
 ਲਕਰਾਈ॥ਰਾਮਦਾਸਸਰਨਾਮਧਰਾਈ॥ਸੁਨਨੁਨਾਨੁਖੀਕਥਜੇਸੇ॥ਮੋਜਨਕਾਗਹਿਸਹੁਇਐਸੇ॥੧੯੫॥ਤਤੋਇਹਦੁਖਭੇ
 ਜਨਨਾਮ॥ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਪਰਸੁਖਧਾਮ॥ਗੀਗਪਰਗੋਰੋਮਤੀਨਾਇ॥ਤਥਾਨਾਇਇਹਸਭਅਘਘਾਇ॥੧੯੬॥ਸਹਬਗੁ
 ਨੇਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ਧੀਨਧੀਨਸੀਗੁਰਕੋਗਾਯੋ॥ਸਾਧੁਆਦਸੁਨਤਸੁਖਪਾਇ॥ਕਰਬੰਦਨਗੁਰਪਗਲਪਟਾਇ॥੧੯੭॥ੴ॥ਗੁ
 ਰਗਤਸਿੰਘਕੀਨੋਤਬੈਹਰਿਗੁਰਦਿਦਇਸਨਾਨਾ॥ਪੁਨਮੋਜਨਸਭਹਨਕੀਓਸੀਗੁਰਕਰਬਹੁਦਾਨ॥੧੯੮॥ੴ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਪ
 ਧਮਮਹੁਰਤਾ॥ਬਲਬਲੋਹਤਪੇਖਕਵਸੁਰਤਾ॥ਚਰਚਾਕਰਤਅਏਦਰਬਾਰਾ॥ਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸ਼ੰਦਨਧਰਾ॥੧੯੯॥ੴ॥ਅਰ
 ਧਜਾਮਦਿਨਤਬਅਯੋਤਖਤਾਬਿਰਾਜੇਆਇ॥ਸੁਧਾਸੋਰੇਵਰਪੁਰਕਬਦਸਕਟੀਬਲਿਜਾਇ॥੨੦੦॥ੴ॥ਗੁਗਤਿਸਿੰਘ
 ਗੁਰਚਰਤਨਪਾਰਾ॥ਨਿਤਨੁਤਨਕਰਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਕਛੁਪ੍ਰਸੰਗਾਗੁਮਐਕਉਚਾਰੇ॥ਐਸੋਕੇਸਭੋਕੇਤਕਸਾਰੇ॥੨੦੧॥ਹ
 ਰਿਗੋਵਿਦਅਵਤਾਰਭਯੋਜਗਾ॥ਜਾਸਚਰਿਤਸੁਨੀਵਕਾਲਠਗਾ॥ਨੇਤਨੇਤਜਿਹਬੇਦਅਲਾਵੈ॥ਕੋਹੋਤੁਛਹਮਕੈਸੇਪਵੈ
 ੨੦੨॥ੴ॥ਜਨਮਉਧਾਰਨਕਾਰੇਨਸਿੰਧਚਰਤਗੁਰਜਨਾ॥ਕੋਹੋਊਦਨਿਜਬੁਧਬਲਸੀਗੁਰਚਰਤਨਿਧਨਾ॥੨੦੩॥ੴ॥
 ਗੁਗਤਿਸਿੰਘਤਬਹਾੜਾਬਿਤਾਯੋ॥ਨੀਮਸਕਲਪਰਮੰਗਲਛਾਯੋ॥ਸੁਨੇਸੀਤਤਬਬਰਖਾਹੋਈ॥ਗੋਧ੍ਰਨੀਸਕਲਾਸਮਏਈ॥
 ੨੦੪॥ਏਕਾਦਿਵਸਸੁਖਾਸਿੰਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਬੈਠੇਅਨੰਦਪਾਰਦਿਆਲਾ॥ਸਾਹਿਬਗੁਨੇਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ਸੁਨੇਪ੍ਰਗੁਣਿਹਇਛ
 ਹਮਾਰੀ॥੨੦੫॥ੴ॥ਜਹਾਂਬੀੜਸੀਗੁਰੂਕਾਮਮੰਪਿਤਜਹਾਂਰਹਾਇ॥ਤਿਹਠਾਂਦਰਸਕਰਾਈਏਦਾਸਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਇ॥੨੦੬॥
 ਸਾਹਿਬਗੁਨੇਕੀਬਿਨਤਿਸੁਨਤਗੁਰੂਸੁਖਧਰਾ॥ਸਾਧੁਆਦਕਸੰਗਲੈਤਤਛਿਨਭੁਏਤਿਆਰਾ॥੨੦੭॥ੴ॥ਜਨਭੁਲੇਖੁ

੨੫ ਮਨ ਕੀ ਚਿਹਰਾ ਸਾਥ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਲਾਸ ਪਰਾਏ ॥ ਹੋਤੁ ਸਕਾਰ ਸਿਕਾਰ ਜੋ ਸਾਥ ਲੀਓ ਸਭੁ ਗੁਰਦਾਏ ॥ ਜਾਇ ਕੇ ਦਰਸ ਕੀ ਚਿਤਿ २੪੪
ਹਠ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਸਰ ਕੀ ਗੁਰਬਾਨੁ ਹਏ ॥ ਪਰ ਕੈ ਭੇਦ ਬਿਨੀ ਚੁਖ ਸਾਗਰ ਬੰਦ ਨ ਕੈ ਸਭੁ ਹੀ ਹਰਖਾਏ ॥ ੨੦੮ ॥ ਭੁਨੇ ਆਨੰਦ ਬ
ਹੁ ਕੀ ਚਿਸਾ ਪੁਬਿਨਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਏਇ ਹਠ ਕੋ ਹੋ ਮੁਰਗਾ ॥ ੨੦੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਾਈ ਕੋ ਕਹਾ ਦੀ ਜੈ ਕਥਾ ਮੁਨਾਇ
ਆਦ ਅੰਤ ਸਭੁ ਹੀ ਕਹੀ ਭਾਈ ਕਥਾ ਤਦਾਇ ॥ ੨੧੦ ॥ ਚਿੰ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਹੋ ਪਾਛ ਅਲਾਈ ॥ ਸਕਲ ਗਾਥ ਤੋ ਸੰਚੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸ
ਭੁਨ ਦਰਸ ਸੰਨਕਾ ਪਾਏ ॥ ਭੁਨੇ ਆਦਿ ਸੁਹਰਖ ਪਰਾਏ ॥ ੨੧੧ ॥ ਸਾਧੂ ਮੁਨਤ ਕਥਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕ ਛੁਕਾ ਲਖ ਸਾਇ
ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਚੁਬਕੀ ਨ ਪਮਾਨਾ ॥ ਬੀੜ ਚਿਹਰਾ ਗੁਰ ਪਾਨਿ ਧਨਾ ॥ ੨੧੨ ॥ ਚਰਚਾ ਕਰ ਬਹੁ ਪੰਥ ਮੈ ਪਹੁਚੇ ਤਿਹ ਠਾਂ ਜਾਇ ॥ ਦਰ
ਸ ਬੀੜ ਜਬ ਹੀ ਕੀਯੋ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ੨੧੩ ॥ ਚਿੰ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭੁਨੇ ਦਰਸ ਨਾਏ ॥ ਅਤ ਹਨਿ ਵੜਤ ਰਹੁ ਲੁਭਾਏ ॥
ਭਾਈ ਕੋ ਗੁਰ ਕਹਾ ਮੁਨਾਇ ॥ ਸਾਹਬ ਬੁਛ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥ ੨੧੪ ॥ ਭਾਈ ਹਰਖ ਤੋ ਠੋਰ ਬਤਾਈ ॥ ਭੁੰਗੀ ਰਚੀ ਜਹਾਂ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਸਭੁ ਕੋ ਐਸ ਮੁਨਾਏ ॥ ਰਚੇ ਸਥਾਨ ਇਹਾਂ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ੨੧੫ ॥ ਚਿੰ ॥ ਭਾਈ ਭੁਨੇ ਸੁਤ ਗੁਰੂ ਅਤ ਅਨੰਦ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁ
ਛ ਠੋਰ ਜਹਾਂ ਮੰਜੀ ਤਹਾਂ ਬਨਾਇ ॥ ੨੧੬ ॥ ਚਿੰ ॥ ਬੁਛੇ ਸਮੁਪਨ ਜਨ ਸਥਾਨਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਬੰਦ ਨ ਠਾਨਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭੁਨੇ ਬੰਦ ਨ
ਧਰੀ ॥ ਹਰਖ ਸਭੁ ਮੁਨ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੧੭ ॥ ਮੁਨ ਭੁਨੇ ਅਸਾ ਬਿਨਤ ਅਲਾਈ ॥ ਬੀੜ ਕਥਾ ਪੁਛੀ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਆਦ ਅੰਤ
ਗੁਰਤ ਬੈਸੁਨਾਈ ॥ ਅਕਬਰ ਫਤੇਜੈ ਸਾਬਿਧ ਪਾਈ ॥ ੨੧੮ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸਭੁ ਹੀ ਕਥਾ ਤੋ ਕੋ ਪਾਛੁ ਮੁਨਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭੁਨੇ ਮੁਨ
ਤਹੀ ਮਨ ਮੈ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ੨੧੯ ॥ ਚਿੰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹੁ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾਏ ॥ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਕਰੋ ਭੋਜਨ ਕੀ ਜੋ ਬਿਸਾਮਾ
ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਮਾ ॥ ੨੨੦ ॥ ਸਵਾਨਾ ਅਦਿ ਨ ਆਨ ਰਹਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਜਾਪਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ਕੀਨ ਸੋਚ ਮੇਜਨ ਰਹਾਏ
ਨੇ ॥ ਕਮਰ ਛਕਾਇ ਬੋਰੁ ਸੁਖ ਲੀਨੇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਚਿੰ ॥ ਮੁਨਾ ਦਰਸ ਮੰਜੀ ਕੀਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਐਦਰ ਮੁੰਜੇ ਨ ਬਕਰੈ ਲਹੈ

ਸੁਗਮ ਫਲ ਚਾਰ। ੨੨੨। ਚੌ। ਖਸਟੇ ਕੇ ਸਾਇਹ ਤੇ ਪਹਿਚਾਨ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਸਭੁ ਸੁਖ ਖਾਨ। ਸਮਾਪਾਇ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ਆਵੈ। ਸੁਧਾ ਸ
 ਰੇ ਵਰ ਕੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ੨੨੩। ਚੌ। ਇਹ ਠੰਢੇ ਲਾਹੇ ਇਸ ਪਾਗ। ਸੁਨ ਭੁਨਾ ਜਿਹ ਵਰਨ ਪਾਗ। ਸਾਹ ਬੁਢੇ ਕਾ ਅਸ ਬਾਨ। ਸੁਰਤ ਸ
 ਮ ਸਮੇਝੇ ਸੁਖ ਖਾਨ। ੨੨੪। ਚੌ। ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਅੰਸ ਉਚਾਰ ਕੈ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਯੋ ਬਾਜਹਾ ਬਛ ਬਦ
 ਈ। ੨੨੫। ਚੌ। ਸੇਤ ਪੁਸ਼ਕ ਪਰੀਤ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰੇ ਸੇਤ ਪੀ ਬਾਜ ਲੀ ਓਕ ਰਸੇ ਹੈ। ਸੇਤ ਤੁਰੰਗ ਅਪਾਰ ਬਨੀ ਛੁਬ ਪੇਸ ਸਸੀਰ ਵਪੇ
 ਖ ਸੁਮੇ ਹੈ। ਉਜਲਤਾ ਸਭੁ ਹੀ ਜਗ ਕੀ ਪਿਖ ਨਾ ਰਨ ਵਾਇਲ ਜਾਇ ਨ ਜੇ ਹੈ। ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਤਾਰ ਗੁਰੂ ਜਗ ਸੀ ਤੁਮ੍ਹੇ ਸਰਤਾ ਸਮ
 ਕੇ ਹੈ। ੨੨੬। ਚੌ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਗੁਰ ਪੇਲਾ ਸਿਕਾਰਾ। ਮਾਰ ਜੀ ਵਕਰ ਮੁਕਤ ਹਜਾਰਾ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਚਿਰ ਪਾਯਾ। ਗੁਗਤ ਸਿੰਘ ਕਛੁ
 ਲਾਇ ਨ ਵਾਰੇ। ੨੨੭। ਚੌ। ਦੋਇ ਪੀਠੀ ਜਬ ਹੀ ਦਿਨ ਰਹਾ। ਪਹੁ ਚੇਤ ਪਤ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਲਗਾ। ਅਗੈ ਅਧਿਕ ਦੀ ਵਨ ਲਗਾਯੋ।
 ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਭੁਯੋ। ੨੨੮। ਚੌ। ਬਹੁ ਕੇਤ ਕਜਗ ਕਰਤੈ ਪੈਸ ਤਿਹਾਰ ਦਯਾ ਸਮੁੰਦਾ। ਗੁਗਤ ਸਿੰਘ ਜਿਹ ਵਰ ਸਤੇ ਮਿ
 ਟੇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਦੁੰਦਾ। ੨੨੯। ਚੌ। ਹਕੂ ਬਿਤੀ ਤੁਮ੍ਹੇ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਸਾਵਣ ਅਯੋ ਪਟਾ ਉਮ ਰੂਈ। ਸੁਖ ਮਾਂਗੀ ਬਰਖਾਜਗ
 ਹੋਵੈ। ਗੋਦੀ ਨਨ ਕੇ ਸੰਕਟ ਖੋਵੈ। ੨੩੦। ਚੌ। ਅਧਿਕ ਦੀ ਵਨ ਏਕਾ ਦਿਨ ਲਾਯੋ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਿਤ ਕੇਤ ਕਛੁ ਯੋ। ਸਾਹ ਬੁਢਾ
 ਅੰਗੁਰ ਦਾਸ। ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਪਾਸ। ੨੩੧। ਚੌ। ਲਾਗੈ ਅਧਿਕ ਦੀ ਵਨ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਅਸ ਫੁਰਮਾਇ। ਦੇਸ ਦੇ
 ਸਮੇ ਸੇ ਲਿਖੇ ਸੰਗਤ ਸਭੁ ਚਲ ਆਇ। ੨੩੨। ਚੌ। ਭਾਰਨ ਤਰਨ ਸਤੀ ਚਲ ਆਵੈ। ਦੁਸ ਪਰਸ ਮਨ ਬਾਛਤ ਪਾਵੈ। ਅ
 ਮਾਵ ਸਭੁ ਵੇਂ ਕੀਤ ਹਨਾਇ। ਕਰਦਰਸਨ ਮਨ ਬਾਛਤ ਪਾਇ। ੨੩੩। ਚੌ। ਭਾਈ ਅਸ ਗੁਰ ਅਗਾਧਾ ਪਾਈ। ਹੁਕਮ ਨਾਵੇ
 ਲਿਖ ਦਏ ਪਠਾਈ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਕੇ ਨਰ ਨਾਰੀ। ਹਰਖ ਬਦਨ ਕਬ ਕਹਤ ਮਾਰੀ। ੨੩੪। ਚੌ। ਬਹੁ ਸੁਖ ਸੇ ਸਾਵਣਗ
 ਯੋ ਭੁਵੇਂ ਅਯੋ ਤਦਾਇ। ਸਭੁ ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਸੰਗ ਲੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਾਇ। ੨੩੫। ਚੌ। ਤੀਨ ਮਾਤਰ ਬਤੀਨ ਸੁਧਾਇ। ਮ

ਤਸੀਗਾਈਬੀਛੁਬਦਾਇ। ਤੀਨੋਸੁਤਰਵਅਣੀਉਦਾਰੇ। ਤੇਗਬਹਾਦਰਅੰਸੁਸਵਾਰੇ॥ ੨੩੬॥ ਅਤਮਰਵਹੀਸੀਗਚੜਾ
 ਏ। ਖੇਮੋਕੋਰਸੁਤਮਹਲਤਦਾਇ। ਦਰਬਾਰਤਖਤਅਰਦਾਸਕਰਾਈ। ਖਸਿਰਾਜਪੁਰੁਖਦਾਈ॥ ੨੩੭॥ ਏ। ਭੁਨਾਸਾ
 ਧੁਪੈਚੜੇਭਾਈਰਬਹਿਚੜਾਇ॥ ਬਿਧੀਏਅਦਿਕਸੁਰਹੁਇਗੁਰਸੀਗਪ੍ਰਾਨਕਰਾਇ॥ ੨੩੮॥ ਏ। ਭੋਰੋਤਗੁਰਕੀਸੇਪ੍ਰਾਨਾ
 ਚੜੇਜਾਮਅਹਿਪਹੁਚਾਨਿਧਾਨਾ। ਭਾਰਨਤਰਨਦਰਸਜਬਪਯੋ। ਅਤਅਨੰਦਪਰਖੇਦਗਵਾਯੋ॥ ੨੩੯॥ ਪੁਰਬਦਿਸਨਿਜੋਠੈ
 ਗਵਿਚਾਰਾਭੋਰਾਕੀਸੇਅਪਕਸੁਖਧਾਰਾ। ਦੁਆਦਸਾਦਿਨਗੁਰਅੰਗਸਿਧਾਏ। ਬਹੁਕੋਤਕਕਰਤਹਾਰਹਾਏ॥ ੨੪੦॥ ਏ। ਏਕ
 ਦਿਵਸਅਈਉਮਰੁਸ੍ਰੀਦੁਪਟਾਅਪਾਰਾ। ਕਰਸਨਾਨਬੈਠੇਗੁਰੁਭੋਗੇਬਿਨਤਉਚਾਰਾ॥ ੨੪੧॥ ਏ। ਹਿਪੁਰੁਸ੍ਰੀਮੁਖਉਪਮਉਚਾ
 ਰੇ। ਏਹਤੀਰਬਭਵਕਰਤਉਧਾਰੇ। ਕੋਨਹੇਤਗੁਰਾਇਹਠਾਂਅਏ। ਤੀਰਬਕੀਓਮੁਕਤਜਿਹਨਾਏ॥ ੨੪੨॥ ਬਨਐਕਛੁਕ
 ਨਹਪੁਰਬਨਐ। ਕਾਰਣਕੋਨਦਿਖਨਜਿਹਪਯੋ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਗੁਰਅਨੰਦਪਾਇ। ਸਾਹਬਭਾਨੇਬਿਨਤਉਨਾਇ॥ ੨੪੩॥
 ਏ। ਸ੍ਰੀਮੁਖਭੋਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹੀਉਦੁਕਥਾਰਸਲਾ। ਸਾਹਬਭਾਨਾਜੀਉਨੇਗੁਰਅਰਜਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੨੪੪॥ ਏ। ਏਕਸਮੇਚ
 ਲਪੁਰਕਰਤਾਰਾ। ਅਧਿਕਚਰਿਤਕਰਤਹਾਂਪੁਰਾਰਾਗੋਇਦਵਾਲਪੁਨਚਲਿਆਏ। ਬਾਵਲੀਨਾਇਪ੍ਰਾਨਗੁਰਲਾਏ॥
 ੨੪੫॥ ਦਰਸਦੀਓਗੁਰਅਮਰਤਦਾਇ। ਅਸਨਿਦੇਸਸ੍ਰੀਮੁਖੇਅਲਾਇ। ਸੁਧਾਸਰੋਵਰਪਿਤਾਤੁਮਾਰੇ। ਤੀਰਬਰਚਐ
 ਪੁਰਾਇਸਟਾਰੇ॥ ੨੪੬॥ ਏ। ਅਬਭੁਮਤਿਹਠਾਂਜਾਇਕੈਕੀਜੋਪ੍ਰਗਟਬਨਾਇ। ਅਨਸਰੋਵਰਤਲਰਚਧਰੇਨਾਮਮਨਭਾਇ
 ੨੪੭॥ ਏ। ਤਲਮੱਧਹਰਮੰਦਕੀਜੋ। ਅੰਰਬਾਤਹਮਰੀਉਨਿਲੀਜੋ। ਮੰਦਦੇਸਕੋਮੱਧਉਦਾਰਾ। ਤੀਰਬਅੰਰਰਚੇਸੁਖਕਾਰਾ॥
 ੨੪੮॥ ਸੀਸਾਰਸਿੰਧੋਜੋਛਿਨਕਤਰਾਵੈ। ਸਮਜਹਾਨਭਵਖੇਦਮਿਟਾਵੈ। ਤਰਨਤਰਨਨਾਮਤਿਹਧਰੇ। ਜਾਇਸਿਤਬਗ
 ਹਰਮਤਕਰੇ॥ ੨੪੯॥ ਏ। ਅਸਕਹਅੰਤੁਪ੍ਰਾਨਭੋਰੋਕਉਠੇਗੁਰਦੇਵਾ। ਗੁਰਆਇਸਮਨਧਾਰਕੀਏਹਠਾਂਅਏਅੰਭੁਵਾ।

੨੫੦) ਚੋ) ਉਤਮੋਂ ਰਪਿਖੀ ਇਹ ਜਬ ਹੀ। ਸੁਨ ਭੁਨ ਸੁਖ ਪਯੋਤ ਬਹੀ। ਸੋਤਿ ਨਾਮ ਕਹਟ ਕੁਲ ਗਯੋ। ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸੁਨਾਤ
 ਧਰਯੋ। ੨੫੧) ਆਵੇ ਦੀਏ ਚੜਾਇ ਅਪਾਰ। ਕਛੁ ਕਮਾਸ ਮੇਰੇ ਤਯਾਰ। ਸੀਗਤ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੀ ਆਵੈ। ਗੁਰ ਆਇ ਜਬ ਹੁਕਾਰ
 ਕਛੁ ਵੈ। ੨੫੨) ਚੋ) ਉਂਦੁ ਸਮਾਵਿ ਚਾਰ ਕੈ ਜਬੈ ਨੀਵ ਗੁਰ ਰਾਖਾ। ਏਕ ਸਿੱਖ ਤਬ ਆਯੋ ਉਨੇ ਤਹ ਕੀ ਸਾਖਾ। ੨੫੩) ਚੋ) ਕਰੈ
 ਕਿਰਤ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਆਵੈ। ਰੁਪ ਆਏ ਕਹ ਮੇਸ ਚੜਾਵੈ। ਲਪ ਆਏ ਚਤੁਰ ਭਾਗਵਤ ਬਹੀ। ਨੀਵ ਰਾਖ ਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਬ
 ਹੀ। ੨੫੪) ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਯੋ। ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਿਹ ਪੀਰ ਪਰਾਯੋ। ਨਿਜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਿ ਚਰੀ। ਚਤੁਰ ਭਾ
 ਗ ਅਬ ਤੀਰ ਬਸਾਰੀ। ੨੫੫) ਚੋ) ਮਜੁਰ ਰਾਜ ਗੁਰ ਲਾਇ ਬਹੁਦਈ ਉਸਾਰੀ ਲਾਇ। ਕਛੁ ਪਉੜੀ ਜਬ ਹੀ ਬਨੀ ਪਰਾਬਿ
 ਘਨ ਤਬ ਆਇ। ੨੫੬) ਚੋ) ਨਾਮ ਭੁਰਖੰਏ ਕਪਠਨ। ਅਯੋ ਗੁਰੂ ਫਿਰਾਧ ਬਹੁ ਮਨਾ। ਇੱਟਾਂ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਦੀਜੈ। ਰਚੇ ਸਰ
 ਇੰਮੋਲੁ ਮਲੀਜੈ। ੨੫੭) ਆਯੋ ਕਹ ਤਬ ਲਾਦ ਚਲਾਈ। ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕਿਛੁ ਰਿਦੇ ਨ ਪਾਈ। ਆਵੇ ਫੇਰੇ ਇਸ ਭੀ ਤਿਨ ਲੀ
 ਨੇ। ਰਚੀ ਸਗੰਇ ਅਧ ਕੁਖ ਕੀ ਨੇ। ੨੫੮) ਚੋ) ਦਾਸ ਪਠਾਏ ਗੁਰੂ ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਮੇਲੁ ਤੁਮ ਆਇ। ਆਵੇ ਅੰਗ ਪਕਾਈਏ ਅਯੋ
 ਦਾਸ ਰਬ ਧਾਇ। ੨੫੯) ਚੋ) ਆਇ ਬਾਤ ਸੁਰ ਗੁਰ ਹੁਨਾਏ। ਖਾਨ ਬੁਲਾਇ ਮੇਲੁ ਲੇ ਆਏ। ਲੀਜੈ ਆਵੇ ਅੰਗ ਚੜਾਇ
 ਸੁਨ ਭੁਨ ਗੁਰ ਅਸ ਫੁਰਮਾਇ। ੨੬੦) ਚੋ) ਜਾਹਿ ਮੇਲਾਇ ਟਾਂਗਈ ਖਾਨ ਅਧ ਕੁਖ ਲਾਇ। ਤਾਹਿ ਮੇਲ ਹਮ ਲੇਹੰਗੇ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਸਦਨ ਫੁਹਾਇ। ੨੬੧) ਚੋ) ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਮੇਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ। ਫੁਹ ਸਦਨਾਇ ਹਾਇ ਟਾਂਗ ਆਵੈ। ਪੁਰਨ ਤਾ ਲੋਹੇਈ ਗੋਤ
 ਬਹੀ। ਇੱਟਾਂ ਆਇ ਲਾਗਾਇ ਹਜ ਬਹੀ। ੨੬੨) ਸੁਨ ਤਬੈ ਨਤ ਬਦਾਸ ਨਿਧਾਯੋ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਭ ਬਿਤਿ ਤੁਨਾਯੋ। ਖਨ ਕੇ ਪਤ
 ਬਰਚੀ ਸਗੰਇ। ਅਤ ਦੀਰਘ ਤਾਮ ਹਿਗਦ ਲਾਇ। ੨੬੩) ਚੋ) ਕੇਸ ਅਛਾਈ ਯਾਹ ਤੇ ਨਾਮ ਭੁਰ ਦੀ ਜਾਨ। ਗੁਰ ਅਰਜ
 ਨਾਇ ਹੋਠੇ ਰਤੇ ਤਬ ਹੀ ਕੀਯੋ ਪਾਨ। ੨੬੪) ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਜਾਇ ਕੈ ਤਬ ਹੀ ਟਹਲਾ ਕਰਾਇ। ਇਹ ਕਰਨ ਭੁਨ ਸੁਨੇ ਪਉੜੀ

ਕਰੁ ਕਬਨਾਇ ॥ ੨੬੫ ॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਭੁਨੇ ਮਨ ਮੈ ਖੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਤਬ ਲੀਸੀ ਗਤ ਅਈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਅਇ ੨੪੬
 ਸਸੁ ਨ ਮੇਲਾ ਭਾਰਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਭਯਾਸ ਰੇ ਵਰੁ ਕੇ ਨ ਰੁਨਹੀ ॥ ਅਏ ਉਮਗ ਨ ਲਾਇ ਅਵਾਰੀ ॥ ਚੈ ਦੇਂਦਿ ਨ ਸੀ ਗਤਾਇ ਕਠਾਈ ॥ ਭੁੰਤ ਭੁੰ
 ਤ ਕੀ ਭੇਟ ਲਾਈ ॥ ੨੬੭ ॥ ਏ ॥ ਕਰਤਾ ਸਭ ਮਿਜਾ ਦਕੇ ਮਨ ਹੁ ਸਿਖਾਵ ਤਰੀਤਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸੀ ਗੁਰ ਤਬੈ ਪਰਿ ਦੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰ
 ਤਾ ॥ ੨੬੮ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਬਿੰਤੁ ਅਮਾਵਸ ਜਨਾ ॥ ਪ੍ਰਵਰ ਸੀ ਗਲੈ ਤਬ ਚਲੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਭੇਟ ਪਰ ਅੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗਰ ਅੰਚਰ ਮੁਖਾ ਬਿਨ ਤਉ ਚਾਰਾ ॥ ਤਹ ਬੈਠੀ ਫਾਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਸੀ ਗਤ ਕੇ ਅੰਧੇ ਫੁਰ ਮਾਯੋ ॥ ੨੭੦
 ਅਵ ਕੋਰੇ ਵਰਸ ਗੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ਸੀ ਗਤ ਅਈ ਅਧ ਕੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਪੁਜਾ ਚਕੀ ਚਲ ਗੇ ਅੰਬਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਜਿਹ ਵਾਰਨ ਪਾ
 ਰਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ਏ ॥ ਲਾਗੇ ਅਧ ਕਟੀ ਫਾਨ ਤਬ ਸੀ ਮੁਖ ਅੰਧ ਫੁਰ ਮਾਇ ॥ ਅਜੁ ਦਿਵਸ ਭੋਇ ਹ ਕੋਰੇ ਮਮਾਇ ਸਸੁ ਖਪਾਇ ॥ ੨੭
 ੨ ॥ ਚੈ ॥ ਭਾਵੇ ਚੇਤ ਅਮਾਵਸਾ ਆਇ ॥ ਇਹ ਨਾਇ ਮਨ ਬਾਂਛੁ ਤਪਾਇ ॥ ਮਾਸ ਮਾਸ ਅਮਾਵਸਾ ਆਵੈ ॥ ਇਹ ਨਾਇ ਚਰ ਫਲ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ੨੭੩ ॥ ਅਧਾ ਬਿਅਧ ਨ ਬਿਅਪੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰੈ ਸਨਾਨ ਅਮਾਵਸ ਜੇਈ ॥ ਸੁਨ ਸੀ ਗਤ ਸਭ ਮਨ ਮੈ ਪਾਰੀ ॥ ਕੀਓ ਸਨਾਨ ਨ ਲਾ
 ਏ ਅਵਾਰੀ ॥ ੨੭੪ ॥ ਏ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਅਤ ਅਨੰਦ ਸੇ ਸੀ ਗਤ ਰਹੀ ॥ ਤਦਾਇ ॥ ਗੁਰ ਅਇ ਸਧਰ ਸੀ ਸਪੈ ਬਹੁ ਰੇ ਭੁਵਨ ਸਿਧਾਇ
 ੨੭੫ ॥ ਚੈ ॥ ਤਾਦਿਨ ਤੇ ਮੇਲਾ ਹੁਇ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਸ ਅਮਾਵਸ ਵਾਰਨ ਪਾਰੀ ॥ ਭਾਵੇ ਚੇਤ ਅਮਾਵਸ ਜੇਈ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਹੁ ਮੇਲਾ ਹੋ
 ਈ ॥ ੨੭੬ ॥ ਸੀ ਗਤ ਗਈ ਸੁਨਿ ਜਨਿ ਜਧਾ ਮਾ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛੁ ਤਕਰ ਪੁਰ ਲਕਾ ਮਾ ॥ ਤਾਦਿਨ ਸੀ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਰਹਾਏ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਵਰ ਸੁ
 ਤਹ ਰਖ ਪਰਾਏ ॥ ੨੭੭ ॥ ਏ ॥ ਪੁਨ ਭੁਈ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਚੋਲਾ ਦੁਆ ਦਸ ਕੇ ਸਹੈ ਚਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਖ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ੨੭੮ ॥ ਚੈ ॥ ਭੁਈ ਕੀ ਚੁਨਾ ਬਿਨੈ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਭੁਏ ਤਪਾਰਨ ਲਾਇ ਅਵਾਰਾ ॥ ਕਰ ਮੰਨ ਬੰਦ ਨ ਕਰ ਪਾਨਾ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਵਰ ਸੁਤ
 ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨੭੯ ॥ ਭੋਰੇ ਤੇ ਗੁਰ ਪਾਨ ਕਰਾਈ ॥ ਸਵਾਜਾ ਮਚਾ ਪਹੁ ਚੇ ਭੁਈ ॥ ਗੁਰ ਸਥਾਨਾ ਫਿਰ ਗਵੇਰਾ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰ

ਦਰਸਨ ਮਨ ਅਨ ਦਧਰਯੋ॥੨੮੦॥ ਦੋ॥ ਅਏ ਗੁਰਜ ਬਹੀ ਸੁਨੇ ਪਾਸ ਪਾਸ ਪੁਰਲੋਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਟ ਲੈ ਤਬ ਅਏ ਤਤ ਛਿਨ ਤਜ
 ਨਿਜ ਚਿਕਾ॥੨੮੧॥ ਚੋ॥ ਅਏ ਦਰਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਕਰੈ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਟ ਗੁਰ ਅਗੈ ਧਰੈ॥ ਭੁਈ ਭੀ ਰਤ ਹਸ ਮੇ ਅਪਾਰਾ ਦਰਬਾਰ
 ਦਰਸ ਹਿਤ ਚਲੇ ਪੁਰਾਨਾ॥੨੮੨॥ ਸਰੁ ਪ੍ਰਵਾਰ ਭੁਤ ਸਾਧੁ ਸਾਥਾ ਭੁਨੇ ਕਰਗ ਹਦੀ ਨਾਨਾ ਭੁਈ ਬਿਧੀ ਏ ਸੁਤ ਸੁਤ ਸੰਗਾ ਚਲੇ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਰਉ ਮੰਗਾ॥੨੮੩॥ ਦੋ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਟ ਅਗੈ ਧਰੀ ਨਿਜ ਗਰ ਅੰਚ ਰਹਾਰਾ ਪਿਤ ਸਮਜਾਨ ਸਥਾਨ ਭਿਹ ਬਿਨ ਤੀ ਕੀ ਨਾ
 ਖਰਾ॥੨੮੪॥ ਚੋ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬੈਠ ਸੁਆਮੀ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸਨੁ ਖੁਹੁ ਰਧਾ ਮੀ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਸਰੁ ਬੈਠਤ ਦਏ॥ ਲਗੇ ਦੀਵਾਨ ਅ
 ਧਿਕ ਬਹੁ ਭੁਏ॥੨੮੫॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਤ ਬਨੀ ਛਬ ਅੰਸੀ॥ ਮਨੁ ਪ੍ਰਬੈ ਕੁੰਠੈ ਗਇ ਹੁਏ ਸੀ॥ ਸਾਹਿਬ ਭੁਨੇ ਅਨੰਦ ਪਾਇ॥ ਹਾਥ ਜੋਗਇ
 ਹਾਥਿ ਨੋ ਅਲਾਇ॥੨੮੬॥ ਦੋ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੇ ਹਸੁ ਨਾਈ ਏ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕਿ ਮਆਇ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਤ ਯਾਗ ਕੈ ਯਾਹੋ ਰਮਨ ਭੁ
 ਏ॥੨੮੭॥ ਚੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ਮਨ ਮੇ ਖੁਸਕਾਏ॥ ਭੁਈ ਕੋ ਅਸ ਕਹਾ ਸੁਨਾਏ॥ ਤੁਮ ਬੇ ਸੰਗ ਗਾਥ ਤੁਮ ਜਾਨੋ ਜੈ ਸਪਿਖੀ ਅਬ ਭੈ
 ਸਬ ਖਾਨੋ॥੨੮੮॥ ਭੁਈ ਕਹਾ ਪਿਖੀ ਹਮ ਜੈ ਜੋ॥ ਸੁਨ ਭੁਨ ਭੁਏ ਕਥ ਭੈ ਜੋ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੰਗ ਕੀ ਨੀਰਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਥੀ ਏ ਜਾਨੋ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ॥੨੮੯॥ ਦੋ॥ ਜਾਨਈ ਰਖਤਾ ਹਿ ਕੀ ਗੀ ਗਾ ਸਾਥ ਲਵਾਇ॥ ਜੋਰ ਹਸੈ ਬੈਤਾਲ ਮੇ ਇਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਾਇ॥
 ੨੯੦॥ ਚੋ॥ ਸਾਹਿਬ ਭੁਧਾ ਬਿਧੀ ਅਸਾਥਾ॥ ਐਰ ਦਾਸ ਮਮ ਸੰਗ ਅਨਾਥਾ॥ ਅਏ ਸ੍ਰਿਹਾਲੀ ਉਤਰੇ ਤਬ ਹੀ॥ ਪੁਰਜਨ ਮਿਲੇ
 ਭੁਟ ਲੈ ਸਬ ਹੀ॥੨੯੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੋ ਰਮ ਮਈ ਜੈ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਬਸੇ ਜਾਨੁ ਨ ਲੀਜੈ॥ ਪੁਰਜਨ ਕਹੋ ਰਨਿ ਜਜੋ॥ ਬ
 ਸੇ ਗੁਰੂ ਮਮ ਦਾਸ ਪਛਾਨੋ॥੨੯੨॥ ਦੋ॥ ਸੁਨ ਭੁਨਾ ਰੂਰ ਕੀ ਚਿਤਿ ਹਠਾ ਹਰਖ ਧਰਾਇ॥ ਬਸੇ ਦੋਇ ਦਿਨ ਪੁਨ ਭੁਏ ਕੋ ਤਕਤ ਹ
 ਮਹਾਇ॥੨੯੩॥ ਚੋ॥ ਗੁਰ ਦਿਗ ਸੰਗਤ ਅਨਗਨ ਅਵੈ॥ ਰਹੈ ਭੀ ਰਬਹੁ ਪੁਜ ਚੜਾਵੈ॥ ਅਗੈ ਜੋਗੀ ਭਿਹ ਠਾਰੈ॥ ਪੁਰ
 ਜਨ ਕਰਤ ਮੁਖੇ ਜੋ ਕਹੈ॥੨੯੪॥ ਪੁਰਜਨ ਦਾਸੁ ਹੋ ਜਾਨੋ॥ ਜੋਗੀ ਦਿਖ ਗੁਰ ਕੇ ਖੁਨ ਸਾਨੋ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਅੰਸੇ ਕੀ ਨਦਿਰ

ਰੂਮੇਰਮਾਨਤਾਪਟੀਅਪਾਰੂ॥੨੬੫॥ਦੋ॥ਤਿਉਪਸਾਰੇਗੁਰੂਨੇਅਪਕਮਾਨਤਹੋਇ॥ਪੁਜਾਕਰਗੁਰਕੀਜੇਠੇਮਮਾਢਿਗਾਅਇ
 ਨਕੋਇ॥੨੬੬॥ਚੋ॥ਕੀਨਾਚੈਤਪਰਲੋਕਬੁਲਾਏ॥ਕਪਟਬੋਗਇਮਬਚਨਅਲਾਏ॥ਇਹੈਚੇਰਸਾਹਕਾਭਾਰੀ॥ਨਸਅਇ
 ਚਿਤਮਨਿਕਟਗਵਰੀ॥੨੬੭॥ਬਸੈਪੁਰੀਜਿਹੋਕਨਕਰੈ॥ਤਿਉਪਸਾਰਠਗਤਸਭਨਰੈ॥ਜਹਾਂਗੀਰਜੋਇਮਭੁਨਿਪਾਏ॥
 ਭੁਟਸਦਨਬਹੁਖੇਦਦਿਖਾਏ॥੨੬੮॥ਦੋ॥ਤਭੇਇਹਾਂਨਰਖਤੁਮਦੀਜੈ॥ਇਸੈਉਠਾਏ॥ਗੁਰਮਾਯਾਕੁਮਾਇਜਨਦਯਾਸਿੰਘ
 ਇਹੁਗਾਏ॥੨੬੯॥ਜੋਗੀਬੈਨਪੁਰੀਜਨਮਨੇ॥ਹਮਕੋਜੋਗੀਸਚਬਖਨੇ॥ਤਤਕਲਗੁਰਕੇਢਿਗਾਅਏ॥ਕ੍ਰੋਧਪੁਗਇਮ
 ਬੈਨਅਲਾਏ॥੩੦੦॥ਉਠੋਗੁਰੂਕਿਹੋਠੇਰਪਧਾਰੇ॥ਇਹਠਾਂਬੈਠਨਤਿਉਪਸਾਰੇ॥ਕਹਾਗੁਰੂਤੁਮਅਇਜਪਾਈ॥ਤਬੋਹੋਇ
 ਹਠਬਾਸਕਰਾਈ॥੩੦੧॥ਦੋ॥ਅਬਤੁਮਭਾਖਤਕ੍ਰੋਧਬਚਤੁਮਕਾਲੀਓਨਕੋਇ॥ਬਹੁਰਪੁਰੀਜਨਅਸਕਹਾਜਾਹੁਇਛੁਜ
 ਹੋਇ॥੩੦੨॥ਚੋ॥ਗੁਰਤਸਿੰਘਬਚਕ੍ਰੋਧਅਲਾਏ॥ਪੁਰਜਨਗੁਰਮਾਯਾਕੁਮਾਏ॥ਲੀਏਸ੍ਰਾਂਗਕਛੁਰਿਸਗੁਰਧਾਰੀ॥ਢੇ
 ਰਈਦਹਨਪੁਠਕਰਾਰੀ॥੩੦੩॥ਚਾਰਗੁਰਕਰਚਹੁਦਿਸਰੂਰੇ॥ਬੁਢੇਆਦਬਿਸਮਦਿਖਰੂਰੇ॥ਬੁਢੇਗੁਰਤਕੀਏਇਕ
 ਠਾਏ॥ਤੀਨਗੁਰਾਚਤਰਬਛਪਜਾਏ॥੩੦੪॥ਦੋ॥ਤੀਨਗੁਰਕੇਦੇਖਕੈਸੀਗੁਰਕਹਾਸੁਨਾਏ॥ਬੁਢਾਜੀਤੁਮਕਿਆਰੀ
 ਚਿਉਢੇਬਿਨਤਅਲਾਏ॥੩੦੫॥ਤੀਨਗੁਰਪੁਰਜੀ॥ਇਕਠਾਏ॥ਤੁਮਅਇਸਇਕਗੁਰਹਟਾਏ॥ਐਸਸੁਨਤਗੁਰਬੈਨ
 ਉਚਗਾਤੁਮਕੀਨੋਸਹਬਉਪਕਾਰ॥੩੦੬॥ਤੀਨਦਿਸਾਇਹਕ੍ਰਿਖੀਉਪਢੈ॥ਚਤੁਰਬਕੱਲਬਪੁਰਉਡਾਏ॥ਏਕਓਰਕੱ
 ਲਰਅਬਜਨੇ॥ਗੁਰਾਜੀਗੁਰਬਚਨਪ੍ਰਮਾਨੇ॥੩੦੭॥ਦੋ॥ਤਹਤੇਸੀਗੁਰਪਾਨਕਰਾਇਹਠਾਂਅਏਤਦਾਏ॥ਇਹਪੁਰਭੈ
 ਈਨਮਥਾਅਯੋਪੈਚਨਿਕਟਾਏ॥੩੦੮॥ਚੋ॥ਸੀਗੁਰਕਾਵਹੁਸਿੰਘਪਛੋਨੇ॥ਪ੍ਰਸਾਦਭੇਟਧਰਅਤਾਪਿਘਅਧੋਨੇ॥ਹੇਗੁਰਇ
 ਹਠਾਂਕਰੋਨਿਵਾਸਾ॥ਮੈਕੋਜਨਆਪਨਾਦਾਸ॥੩੦੯॥ਸੀਗੁਰਕਹੋਠੇਰਮਮਦੀਜੈ॥ਜਿਹਠਾਂਕਛੁਦਿਨਦਾਸੁਕਰੀਜੈ॥

ਕਹਾ ਪੈਚਸਭੁ ਭੋਰੁ ਮਾਰੀ ॥ ਕੋਨ ਜੀਤਹੁ ਮਾਇ ਸਧਾਰੀ ॥ ੩੧੦ ॥ ਦੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਇਹ ਠਾਂ ਰਹੇ ਮਾਤ ਗੰਗਾ ਗੁਰਜਾਇ ॥ ਪੈਚਨ ॥
 ਰਜੁਖ ਪਾਇ ਬਹੁ ਕੀ ਨੀਜੇ ਵ ਮਹਾਇ ॥ ੩੧੧ ॥ ਦੋ ॥ ਗਛੇ ਜੁੰਦੁ ਪਲੰਘ ਰੁਸਾਇ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗਾ ਕੀ ਚਿਬਹਾਇ ॥ ਪੈਚਨ ਰਮਨ ਅ
 ਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੩੧੨ ॥ ਪੈਚਨ ਰਮਨ ਬਹੁ ਗਵਿਚਾਰੀ ॥ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਵਸ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ਅਵਾਰੀ ॥ ਕੋਰੋ ਜਤ
 ਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਧਾ ਲਾਗੀ ॥ ਸੁਨ ਭਾਨ ਅਈ ਬਹੁ ਭਾਗੀ ॥ ੩੧੩ ॥ ਦੋ ॥ ਪ੍ਰਤ ਅੰਖਾਂ ਰੁਲਾਇ ਕੈ ਚੂਹੀ ਰਚੀ ਤਦਾਇ ॥ ਪੂਰ ਕੋਟੇ ਰਹਾ
 ਬਲੈ ਅਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ੩੧੪ ॥ ਦੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਲਕ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗੀ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜਤਿ ਗੁਰ ਰਸ ਪਾਗੀ ॥ ਗੁਰਨ ਨਕਕਾ
 ਧਸਨ ਪਰਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਠਾਇ ਕੰਤ ਤਦਾਏ ॥ ੩੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾਹਦੀ ਆਖਾ ਵ ਤੈਲੇਈ ॥ ਮਾਈ ਕੋ
 ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਾਲਾ ਮਾਈ ਮਾਈ ਇਹ ਵਾਰਾ ॥ ੩੧੬ ॥ ਦੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਲਕ ਮਾਈ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਮਨਾਇ ਹਆਇ ॥ ਬਹੁ ਅਹੋ
 ਜਨ ਕੇ ਅਯੋਕਛੁ ਕਪੂ ਭੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੧੭ ॥ ਦੋ ॥ ਅਸ ਕਹਛੁ ਨ ਅੰਗ ਪਰਾਯੋ ॥ ਦੇਖ ਗੁਰੁ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰੋ ਭੋਜਨ ਭੁ
 ਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮਨੋ ਚਲਾ ਕੀਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਿੰਤ ਬਸ ਬਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਧਨ ਸਰੀ ਮਾਹਿ ਅਠ ਵਹੁ ਗਾਯੋ ॥
 ਭੁਖੇ ਅਰਥ ਤਾਹਿ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਕੋਹ ਸੰਕੋਚ ਦਿਖਾਰ ਕੀਜੈ ॥ ੩੧੯ ॥ ਦੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅੰਧੇ ਸੇਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਬਦ ਤਦਾਇ ॥
 ਭੁਨੇ ਸੰਤ ਮਨੁ ਦੇਸ ਭੈਲੀ ਜੈ ਭੂਲ ਭੁਧਾਇ ॥ ੩੨੦ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਜਾਇ ਤੋਵਰ ਸਦਾ ਗੁਰ ਉਪਰਨ ਮੁਹਰੀ ਜਿਹ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ਬੀ
 ਚਉਦਨ ਮਹਾਤਮ ਜਾਹੇ ਮਾਰਗ ਸੀਧ ਜਿਨੈ ਦਿਖਲਾਯਾ ॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸਦਾ ਹਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾ
 ਯਾ ॥ ਲੋਕ ਦੁਹੁ ਸਦ ਰੱਛ ਕਰੇ ਮਮ ਚਿੰਦ ਸਦਾ ਸੁਭੇ ਕਮ ਹਯਾ ॥ ੩੨੧ ॥ ਜਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਲੀਏ ਨਿਧ ਆਵ ਤਮਾਭੁ ਮਹੋਤੁ ਸਦ ॥
 ਪਤ ਪੂਰੀ ॥ ਜਾਹ ਕੇ ਨਾਮ ਲੀਏ ਅਪਨਾ ਸਤ ਦਾਸ ਰਹੈ ਪਦ ਪੀਕ ਜਪੁਰੀ ॥ ਪੂਰ ਮਨੋ ਰਬ ਚਾਰ ਕੈਰੋ ਨ ਰਸੇਵ ਕੈਰੋ ਗੁਰ ਜਾਨਹ
 ਭੁਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਅਪਰੰਪਰ ਨਾਮ ਲੀਏ ਨਾਮੁ ਗੁਰਾਤੁ ਦੂਰੀ ॥ ੩੨੨ ॥ ਸੰਗ ਕਰੈ ਸਦ ਸੰਤ ਨ ਜੋ ਰਿਦ ਆਵ ਤਸਾਂਤ ਸ

ਦਾਮਿਦ ਬੋਲਾ ਸੀ ਤਲ ਭਾਵ ਸਦਾ ਸੁਖ ਤਾ ਹੋ ਕੇ ਮਰਹੇ ਪੰਚ ਬੀਰ ਕੋਟੇ ਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਪੁਰਸੰਚ ਨ ਕੈ ਪੁਨ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗ ਰਹੈ ॥ ੨੪੮ ॥
 ਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਇਹੋ ਜਨ ਕੈ ਗੁਰਨ ਨ ਕਜੀ ਕਰਤੀ ਦੁਚੇ ਲਾ ॥ ੩੨੩ ॥ ਦੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਬਦ ਉਚਾਰੈ ॥ ਇਹੁ ਨ ਜੀ ਅਜਨਾ ਮਈ
 ਕੇ ਪੁਨ ਬਰਦੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨ ॥ ੩੨੪ ॥ ਚੌ ॥ ਮਈ ਹਰਖ ਤਧਾ ਮਾਜਿਧਾਈ ॥ ਮਾਤੀ ਗਰ ਕੇ ਪਗਲ ਪਟਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰ ਨਿਕਟ ਪਰੀਜਨ ਅਏ ॥ ਲਾਗੇ ਅਧਿਕ ਦਿਵਨ ਤਦਾਏ ॥ ੩੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨੋਬਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਗਰਨ ਮਕਿ ਅਕੋਚੁ ਧਰ
 ਏ ਕਜਟ ਅਸਬਚਨ ਬਖੋਨੇ ॥ ਭੈਣੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਜੋਨੇ ॥ ੩੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾਐ ਸਨਹ ਕੋਹ ॥ ਚੇਲਾ ਨਾਮ ਧਾਹ ਕਾਲੋਹੀ ॥ ਤੀ
 ਨ ਬੇਰਤਿ ਹਬੈ ਨਹਟਾਏ ॥ ਭੈਣੀ ਮੁਖ ਸੰਨਾਮ ਅਲਾਏ ॥ ੩੨੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਬਾਵਰੁ ॥ ਸੁਨ ਬਚੋ ਮੇਰਾ
 ਚੇਲਾ ॥ ਇਹੋ ਨਾਮੁ ਪੈਰੁ ਮਗੁ ਧਤੁ ਮੁਖ ਹੋਰਾ ॥ ੩੨੮ ॥ ਚੌ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੁਹ ਕਮਲਾਹੋ ॥ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਕਛੁ ਦਿਲ ਮਨ
 ਜੋਯੋ ॥ ਉਠਾ ਪੈਚ ਕਰੋ ਜੇਰਤ ਦਾਏ ॥ ਗਰ ਅੰਚਰੁ ਮੁਖਾ ਬਿਨੀਅਲਾਏ ॥ ੩੨੯ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਕੀ ਜੈ ਛਿ ਮਾਉ ਦਾਰਾ ॥ ਭਈ ਭੂਲ
 ਨ ਰੁਭੂਲ ਨਹਾਰਾ ॥ ਐ ਗਬਿਨੀ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ਮੇਰੀ ॥ ਆਇ ਸਧਰੀ ਸੀ ਸਹ ਮੰਤਰੀ ॥ ੩੩੦ ॥ ਦੋ ॥ ਅਗੇ ਭੈਣੀ ਨਾਮ ਬਾਸੀ ਮੁ
 ਖ ਚੇਲਾ ਗਾਇ ॥ ਜਾਇਟ ਕੇ ਜਬਤਾ ਰਹੈ ਤਬਤ ਹਕੈ ਸਅਲਾਇ ॥ ੩੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਵਾਚਾ ॥ ਚੌ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰਾ ਦਿਗ ਜਬਤੁ
 ਮਜਾਵੈ ॥ ਤਿਹਠਾ ਚੇਲਾ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਦਫਤਰ ਮਾਂਝਾਇ ਹੀ ਲਿਖ ਜੋਨੇ ॥ ਧਰੇ ਪੀਰ ਨਹ ਸੰਸਪ ਛੋਨੇ ॥ ੩੩੨ ॥ ਪੰਚ ਪੀਰ
 ਧਰਬ ਹੁਰ ਅਲਾਇ ॥ ਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹੋ ਕੋ ਛਿ ਮਾਕਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਵਾਚਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਮਮ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਇਹ ਕੁਲ ਬਾਵਰਾਏ
 ਕਰਹਾਏ ॥ ੩੩੩ ॥ ਦੋ ॥ ਕਬਕਬ ਬਾਵਰਹਾਇ ॥ ਹੈ ਕਬਹੂ ਇਸੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਬਚਨ ਅਨਥਾਹਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਨ ਸਤ ਧਰ ਪੀਰਾ ॥
 ੩੩੪ ॥ ਚੌ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬੈਨ ਸੰਤ ਜੀ ਅਜੋਨੇ ॥ ਬਾਵਰਾਏ ਕਤਾ ਹਕੁਲ ਮੋਨੇ ॥ ਅਬਤ ਕਪੂਰਾਟ ਜਨ ਤਿਹਰਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ
 ਗੁਰਨਾ ਬਅਨਾਬਾ ॥ ੩੩੫ ॥ ਐਰ ਜਟ ਪੁਨਾ ਬਿਨੀਅਲਾਇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਬੁਝ ਜਾਟ ਬਲ ਪਾਇ ॥ ਹਮਰੀ ਧੋਨ ਚਰਨ ਨਹਿ ਦੇਈ

ਮਾਰਹਟਾਇਜਾਇਤਪਜੇਈ॥੩੩੬॥ਦੋਸੀਮੁਖਤੇਐਸੇਕਹਾਬੁਹਜੁਹਇਹਜਨਾ॥ਇਹਚੇਲਾਓਲਾਗੁਰੂਚਰੈਪੇਨਚੁਖਮਾਨ॥੩੩੭॥
 ਦਯਾਸਿੰਘਬੁਹਨਗੁਬਾਤਦੀਰਘਬਲਕਗਾ॥ਗੁਈਜੁਹਗੁਰਬੈਨਸੋਚਰਤਪੇਨਚੁਖਕਾਗਾ॥੩੩੮॥ਚੋਕਰਦਰਸਨਗੁਰ
 ਬੈਨਬਨਾਇ॥ਸੁਨਭੁਨਪੁਰਜਨਚੁਖਪਾਇ॥ਤਬਲੋਭੋਜਨਭਯੋਭਾਗਾ॥ਖਟਰਸੋਭੋਜਨਪਾਇਮੁਰਾਗਾ॥੩੩੯॥ਇਹਠਾਂਅਏ
 ਕਛੂਦਿਨਅਹੀ॥ਟਕੇਲੇਨਹਿਤਆਇਸਿਪਾਹੀ॥ਪੈਚਗੁਰੂਫਿਗਾਬਿਨੀਅਲਾਈ॥ਹੇਗੁਰਅਬਹੋਦਿਲੀਜਾਈ॥੩੪੦॥ਦੋ
 ਦਯਾਸਿੰਘਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਚੇਲਾਨਮੁਅਲਾਈ॥ਗੁਰਆਇਸਧਰਸੀਸਪੈਚਲਾਪੈਚਚੁਖਪਾਇ॥੩੪੧॥ਚੋਕਰਕਛੂਕਜਨ
 ਲੀਨੇਜਾਬਾ॥ਟਕੇਲੀਨਸਭੁਅਪਨੇਹਾਬਾ॥ਦਿਲੀਜਾਈਮਿਲੇਦੀਵਨਾ॥ਮੁਖਸੀਕੀਨੋਬਚਨਬਖਾਨਾ॥੩੪੨॥ਚੇਲੇਟਕੇਸਭੁ
 ਹਮਲਪਾਏ॥ਦੀਵਨਦਫਤਰੀਅੰਗੁਅਲਾਏ॥ਬਿਲਦਰਗੋਤੇਹਹਮਜਨਭਾ॥ਭੈਣੀਕੋਇਹਚਿਰਬਖਾਨਤਾ॥੩੪੩॥ਤਬੈ
 ਪੈਚਐਸੇਕਹਾਹਮਨਹਭੈਣੀਜਾਨਾ॥ਹਮਚੇਲੇਕੇਜਾਟਪੈਦਫਤਰਗਲਿਖਾਪਛਾਨਾ॥੩੪੪॥ਚੋਸੁਨਤਸਭੁਮਨਬਿਸਮੇਪ
 ਯੋ॥ਹਮਨੂੰਚੇਲਾਅੰਗੁਸੁਨਾਯੋ॥ਜਹਾਂਗੀਰਫਿਗਤਬਚਲਾਏ॥ਦਿਵਨਦਫਤਰੀਬੈਨਅਲਾਏ॥੩੪੫॥ਹਜਰਤਏਕ
 ਅਚੰਭੁਪਾਯੋ॥ਭੈਣੀਜਾਟਟਕੇਲੇਆਯੋ॥ਭਾਖਤਹਮਚੇਲੇਤੇਆਇ॥ਚੇਲਾਹਮਨਹਕਨਚੁਨਾਇ॥੩੪੬॥ਦੋਜਹਾਂਗੀ
 ਰਭੀਅਸਕਹਾਹਮਭੀਸੁਨਨਕਾਨਾ॥ਖੋਜਹੁਦਫਤਰਨਾਮਦਿਖਲਾਠੇਦੇਖਦੀਵਨਾ॥੩੪੭॥ਚੋਬੀਸਸਹਿਸਦਫਤਰ
 ਮੈਦੇਖਾ॥ਚੇਲਾਲਿਖੋਨਮੁਅਲੇਖਾ॥ਪਾਸਪਾਸਪੁਰਨਾਅਲਾਏ॥ਚੇਲਾਭੈਣੀਕੋਰਚੁਨਾਏ॥੩੪੮॥ਜਹਾਂਗੀਰਮਨਬਿ
 ਸਮੇਪਾਇ॥ਭਾਰਿਪੈਚਕੋਨਿਕਟਬੁਲਾਇ॥ਕਹਾਸੋਤਕਹੁਪੈਚਅਲਾਏ॥ਗੁਰਅਰਜਨਾਇਹੁਨਾਮਧਰਯੋ॥੩੪੯॥ਦੋ
 ਜਹਾਂਗੀਰਬੰਦਨਕਰੀਸੁਨਤਗੁਰੂਕਸਆਸਮਰੱਥਪੀਰਮੁਖਸੀਕਹਾਸਭੁਬਿਧਪੁਰਣਕਾਮਾ॥੩੫੦॥ਚੋਚੇਲਾਸਾਹਿ
 ਸੀਕੋਦੀਨੋ॥ਮਾਠੀਪਟਾਪੈਚਕਰਲੀਨੋ॥ਇਹਠਾਂਅਯੋਗੁਰਪਗਲਾਗਾ॥ਉਸਤਤਕੀਨਅਧਕਰਸਪਾਗਾ॥੩੫੧॥

ਲੀਓਖੋਸ ਅਬਸਾਹਜਹਾਂਨਾ। ਸੁਨਭਾਨਾ ਪਾਪੀ ਬਲਭੰਨਾ। ਦੋਇਬਰਸਗੁਗਇਹਾਰਹਾਏ। ਸੁਪਾਸਰੋਵਰਬਹੁਰਸਿਧਾਏ॥ ੩੫੨
 ਦੋ। ਸੁਨਭਾਨਾ ਜੈਸੇਪਿਖੀ ਤੈਸੇਦਈ ਸੁਨਾਇ। ਪੁਰੁਕੀਅਗਮਅਗਾਧਗਤਹਮਤੇਕਹੀਨਜਾਇ॥ ੩੫੩॥ ਚੋ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਸੁ
 ਨਕਥਾਰਸਾਲਾ। ਸਾਹਬਭਾਨਭਯੋਨਿਹਾਲਾ। ਦਯਾਸਿੰਧਸੁਨਮੈਲਭੁਕਾਯੋ। ਧੰਨਪੀਨਭਾਈਕੋਗਾਯੋ॥ ੩੫੪॥ ਕਰਬੀਦਨਪੁ
 ਰੁਮਾਸੁਆਮੀ। ਤੋਰੇਅਏਹਰਖਸੁਖਧਾਮੀ। ਪੈਂਚਪੁਤ੍ਰੋਜਨਲੈਆਏ। ਤਾਤਕਾਲਕਰਖਟਰਜਪਾਏ॥ ੩੫੫॥ ਦੋ। ਸਤੀਅੰ
 ਏਚਰਨੀਲਗੋਸ਼ੀਗੁਰਕੁਸਲਅਲਾਇ। ਹਾਥਜੇਰਸਭਹਨਕਹਾਤੇਹਕ੍ਰਿਪਸੁਖਪਾਇ॥ ੩੫੬॥ ਚੋ। ਦੈਆਇਸੁਭੇਜਨਵਟ
 ਤਯੋ। ਮਨਾਇਛੁਤਦੈਜੋਜਿਹਭੁਯੋ। ਪਾਛੇਸ਼ੀਗੁਰੋਭੇਜਨਕੀਨੋ। ਸੁਤਪ੍ਰਵਰਸਭਨਕੋਦੀਨੋ॥ ੩੫੭॥ ਕਰਭੇਜਨਕੀਨੋਬਿਸਾ
 ਮਾ। ਦਯਾਸਿੰਘਸੁਖਾਸਿੰਧਅਕਾਮਾ। ਥਾਬਕਰਾਗੀਐਰਅਨੰਤਾ। ਗੁਗਫਿਗਕੀਰਤਨਹੋਭਨਹੋਤਾਬਿਅੰਤਾ॥ ੩੫੮॥ ਦੋ। ਬਹੁ
 ਸੁਖਸਿੰਧੀਗੁਰਰਹੇਤੀਨਦਿਵਸਤਿਹੋਠੋਗ। ਚਤੁਰਬਾਦਿਨਪਮਾਨਕੀਓਗੋਇਦਵਾਲਕੀਓਗ॥ ੩੫੯॥ ਚੋ। ਧਾ। ਬੀਦਨਕੋਪਿ
 ਤਕੈਦਰਬਾਰਮੁਰਾਰਪੁਰੁਪੁਰਲੋਕਬੁਲਾਏ। ਧੀਰਦੀਓਸਭਕੋਸੁਖਸਾਗਰਪੈਂਚਕੀਨਾਰਮਹਾਂਸੁਖਪਾਏ॥ ਚੰਦ੍ਰਤੇਵਰਕੀਮਤ
 ਭਾਰਕੋਮਾਤਕੋਤੀਨਦਏਹਰਖਾਏ। ਏਕਸੁਤਾਰਵਟਮੋਕੇਚੰਦ੍ਰਜਾਹਕੇਸਾਬਜਰੇਦਧਜਾਏ॥ ੩੬੦॥ ਮਾਤਅਨੰਦਕੀਓਪਿਖਤੇਦ
 ਰਦੇਤਅਸੀਸਰਹੇਸੁਖਸੰਗਾ। ਬਾਂਮੋਸੇਜਾਤਭਈਨਿਜਧਾਮੋਕੋਲੋਕਪੁਰੀਪਿਖਧਾਰਉਮੰਗਾ। ਬਹਨਰਾਜਸਭੀਨਿਜਆਪ
 ਨਪਮਾਨਕੀਓਸਭੁਆਨੰਦਅੰਗਾ। ਕੋਸਅਏਗੁਰਤੀਨਦਯਾਨਿਧਅੰਗਸਥਾਨਮਿਲਯੋਗੁਰਚੰਗਾ॥ ੩੬੧॥ ਦੋ। ਉਤਰਅਸੂਤੇ
 ਗੁਰੁਜੀਅਪਕਬੀਦਨਕੀਨਾ। ਕੀਨਬੀਦਨਸਭਨਤਬਬੈਠੇਬਹੁਸੁਖਲੀਨਾ॥ ੩੬੨॥ ਚੋ। ਜੋਹਹਾਥਸਾਧੁਤਿਹਟਾਰਾ। ਭਗ
 ਤਸਿੰਘਸੁਖਾਬਿਨੀਉਚਾਰਾਹੇਗੁਰਕੋਹਕਾਹਅਸਥਾਨਾ। ਏਕਲੋਕੋਇਨਪੁਗਫਿਗਜਾਨਾ॥ ੩੬੩॥ ਸੁਨਤਾਬਿਨੀਗੁਰਭੁਏ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਕਹੀਪੁਰਾਤਨਕਥਾਰਸਾਲਾ। ਏਕਸਮੈਗੁਰਪੁਰਨਆਏ। ਆਦਗੁਰੁਨਕਸੁਖਦਾਏ॥ ੩੬੪॥ ਦੋ। ਮ੍ਰਦਨਬਲ॥

ਸੰਗ ਬੋਇਹੁ ਭੁਠੇਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਪਰ ਅਨੰਦ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਭਤ ਨਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੬੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾਯੋਲਾਇਹ ਬੰਨ੍ਹ ਉਚੁ ਹਵਤ ਭੁੰਦ੍ਰ ਜਾਂਹਿ
 ਅਖੇ ਸੁਰਲ ਜੈ ॥ ਖੜੀ ਬੀਚ ਬਸੈ ਧਨ ਮਾਨ ਕਬੇ ਦੀਉ ਜਾਤ ਬਹੁ ਖਛਾ ਜੈ ॥ ਤਹੁ ਤਬੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੰਗਾਰ ਕਰੀ ॥ ਇਹੋ ਠੇਰ
 ਨਗ ਜੈ ॥ ਧਾਮ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਛਾਰ ਸੇਈ ਜੋਈ ਆਵਤ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈ ॥ ੩੬੬ ॥ ਅੜਿਲਾ ਪਠੈ ਟਿਕੁ ਬਾਨ ਮਨਗਾਰ ਕਾ ਜਾਨੀਏ
 ਅਲ ਬੈਠੇ ਇਕਠਾਇ ਮੰਦ੍ਰਾਇਹ ਠਾਨੀਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਗੁਰੂ ਬਸਾਇ ਭੂਮਿ ਜਿਸ ਮਾਨਹੈ ॥ ਹੋਇਹੋ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਮੈਕੇ ਜਾਨਹੈ ॥
 ੩੬੭ ॥ ਤਤੇ ਯਾਂਹਿ ਉਠਾਇ ਦੁਸਹ ਪਾਇਹੈ ॥ ਆਇਕੀ ਨ ਉਚਾਰੈ ਠਰਤ ਜਜਾਇਹੈ ॥ ਜੇਕੁ ਲਾਖ ਪਨ ਜਾਨ ਪਯਾਨ ਕੀਜੀਏ
 ਹੋਇਹ ਠਾਂ ਬ੍ਰਿਭੁ ਪਸਾਰਾਇਕ ਠਕਰ ਲੀਜੀਏ ॥ ੩੬੮ ॥ ਦੋ ਅਤਨਿ ਮ੍ਰਤ ਬਚਸਾ ਤਕੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਅਲਾਇ ॥ ਕਛੁ ਨ ਹਲੇਵਤ
 ਤੇਹ ਕਾਹ ਮਨਿ ਜੋ ਸੰਜਰਹਾਇ ॥ ੩੬੯ ॥ ਚੌ ਬੇਦੀ ਪੁਨਰਿ ਸਬ ਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੋਠਾ ਦੁਹਤ ਅਬੈ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਤੋਕੇ ਮਾਰ ਕਢੈ ਰੋਜ
 ਬਹੀ ॥ ਤਬ ਜਨੇਗੇ ਜਾਨ ਨ ਅਬਹੀ ॥ ੩੭੦ ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਅੰਬੈ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਹਮਰੇ ਕੋਠਾ ਸਦਰਹਾਏ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਦਨ ਛਾਰ ਮਿ
 ਲਿਜਾਵੈ ॥ ਬਨੇ ਬੇਹ ਨਹ ਚਿਨ੍ਹ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੩੭੧ ॥ ਦੋ ਅੰਸੇ ਕਹੀ ਗੁਰਗਏ ਬਹੁ ਰਸ ਮਾ ਕਛੁ ਪਾਇ ॥ ਬਧੀਈ ਰਖਾ ਆਪ
 ਮੈ ਨਗ ਸੁਭੀ ਛੁਡ ਜਾਇ ॥ ੩੭੨ ॥ ਚੌ ਤਤੇ ਨਗ ਬੋਹਾਇਹ ਜਾਨੈ ॥ ਸਤ ਬੈਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਾਨੈ ॥ ਜੇ ਸੀਤ ਨੇਕੇ ਬੇਦ ਪਰਾਵੈ ॥ ਸੋਕੁ
 ਰਾਜਹਾਇ ਛਾਰ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੩੭੩ ॥ ਹੋਇ ਰੋਕ ਸੀਤ ਨਕਰ ਸੇਵਾ ॥ ਭੋਗ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਰ ਅਭੇਦਾ ॥ ਬੇਦੀ ਰਾਜ ਦਨ ਮਿਲਾਛਾਰਾ ॥
 ਸਾਧੂ ਹੋਤ ਕਹਿ ਸੋਨਿਧਾਰਾ ॥ ੩੭੪ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਠੇਰੈ ਅਬ ਚਲ ਸਦਾਰਹਾਇ ॥ ਚੁਨ ਸਾਧੂ ਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਸਭ ਚੁਨ ਅਨੰਦ
 ਪਾਇ ॥ ੩੭੫ ॥ ਚੌ ਦੋਇ ਪਰੀਤੁ ਬੈਠਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਅਗਤ ਦਾਏ ॥ ਦੋਇ ਕੇ ਸਜ ਬਾਏ ਮੁਰਗੀ ॥ ਗੁਰ ਅਰ
 ਜਨ ਕੀ ਠੇਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੩੭੬ ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ ਕਰਤ ਹਾਂ ਬਿਠਾਇ ॥ ਜਾਮਾ ਦਿਵਸ ਤੁਲੈ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਸੀ ਗੁਰ ਰੋਗ ਲਾਯੋ ॥ ਕ
 ਰਨਿ ਦੇਸੁ ਭੁਜਨ ਕਰਵਾਏ ॥ ੩੭੭ ॥ ਦੋ ਸਾਹਬ ਭਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰ ਠੇਰ ਤਦਾਇ ॥ ਇਕ ਲਪੁਰ ਕਛੁ ਦੂਰੈ ਪੈਸੇ ਪਰੇ ਦਿਖਾਇ ॥

੩੧੮) ਚੋ) ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਪਹਿਬਿਨਤਉਚਰੀ) ਹਿਗੁਰਨਗਬੇਹਾਦਿਸਟਾਰੀ) ਗੁਰਅਰਜਨਾਇਹਠਾਂਕਿਮਅਏ) ਮੋਕੋਈਜੇ
ਕਥਾਤਨਏ) ੩੧੯) ਗੁਰਅਇਸਗੁਈਕੋਈਨੀ) ਭਾਖੋਕਥਾਸਾਬਤੁਮਚੀਨੀ) ਭਾਈਬਿਧੀਏਕੋਫੁਰਮਾਇ) ਕੋਹੋਕਥਾਤੁਮਪੁ
ਰੀਸਿਧਾਇ) ੩੨੦) ਏ) ਗੁਰਅਰਜਨਕੇਸਾਬਹਮਪੁਰਦਿਗਰਹੇਤਦਾਇ) ਤੋਕੋਮਾਲਮਗਾਬਸਤੁਜਿਹਾਬਿਧਪੁਰੀਦਿਖਾ
ਇ) ੩੨੧) ਚੋ) ਕਰਬੰਦਨਾਬਿਧੀਏਅਜਗਾਏ) ਤੁਮਤੇਨਹੀਕਛੂਛਪਾਏ) ਕਿਵਲਮੋਕੋਦਸਪਛਨਾ) ਦੇਤਬਡਾਈਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਨਾ) ੩੨੨) ਜੈਸਪਿਖੀਤੇਸੇਹਰਿਗਾਉ) ਅੰਗੁਰਕੀਗਤਨਹਲਖਾਉ) ਸੁਨਭਨਾਅਰਜਨਗੁਰਦੇਵਾ) ਵਿਚਰਗਾਇਹ
ਠਾਂਅਏਅਭੇਦ) ੩੨੩) ਏ) ਪੰਚਦਾਸਾਇਹਸੀਗਬੇਪਿਰਾਣਪੈਕਾਜਨਾ) ਜੇਠਾਔਰਲੀਗਾਹਭੁਨਪੰਚਮੋਹਪਛਨਾ) ੩੨੪)
ਚੋ) ਭਾਈਸੀਰਾਸੀਤਰਤਭਾਰੀ) ਪਰਤਮੇਘਚਲਤੀਖਨਬਜਾਰੀ) ਪਰੀਰੈਨਾਇਹਠਾਂਚਲਾਏ) ਪੁਰੀਰੀਮਾਛਬ
ਕਹੀਨਜਏ) ੩੨੫) ਹਮਪਾਂਚੋਮਿਲਾਬਿਨਤਅਲਾਇ) ਚਲੇਪੁਰੀਪੁਤਬਹੁਤਖਪਾਇ) ਸੀਗੁਰਕਹਦੂਗਦਿਸਟਵੈ) ਮੱਧਪੁਰੀ
ਜਨਦੁਸਟਬਸਵੈ) ੩੨੬) ਏ) ਹਮਪਾਂਚੋਮਿਲਪੁਨਕਹਾਦੀਰਘਸਦਨਾਦਿਖਾਇ) ਧੋਲਖਿਪਮੰਗੁਪਬਨੋਕੋਜਨੁਵਾਸਦਸਾ
ਇ) ੩੨੭) ਚੋ) ਹਮੋਕੋਸੀਗੁਰਅੇਸਅਲਾਏ) ਪ੍ਰਥਮਜਾਇਤੁਮੋਟੋਗਦਿਖਾਏ) ਤਬਹਮਚਲੈਚਲੇਹਮਤਬਹੀ) ਸੁਨਭਨਾ
ਪਾਂਚੋਮਿਲਸਭਹੀ) ੩੨੮) ਭਾਈਗੁਰਕੋਨਿਕਟਰਹਾਏ) ਨਰਖਾਨਪੁਰਨਾਮਸੁਨਾਏ) ਦੋਇਪਰੀਨਿਸਤਬੈਬਿਹਈ) ਕ
ਰਪ੍ਰਦੇਸਹਮਾਏਸਦਿਖਾਈ) ੩੨੯) ਏ) ਉਚੇਉਚੇਸੇਹਗਹਬੀਬੀਬਨਬਜਾਰਾਮਨਹੁਪੁਰੀਅਸੁਰਾਰਕੀਕੂਰਦਯਾਬਿਨੁ
ਛਰਾ) ੩੩੦) ਸ੍ਰੈਯਾ) ਉਚਅਟਾਘਟਬਤਤੁਨਾਵਤਬੀਚਸੁਰਾਕਰਪਾਨਪਠਨਾ) ਰਾਮਜਨੀਬਹੁਨਾਚਕਰੋਕਰਗਾਇਨਪਾ
ਨਸੁਰਾਦੇਤਨਾ) ਠੋਰਹੀਠੋਰਪਿਖਾਅਸਕੋਤਕਅਦਰੁਮੋਹਨਕਾਹਬਖਾਨਾ) ਜਦਪਦੀਰਘਨਕੋਤਬੋਧੁਪਨੁਜਾਨਦਯਾ
ਬਿਨੁਛਰਾਮਿਲਾਨਾ) ੩੩੧) ਏਹਰਾ) ਠਿਰੇਸਭੀਹਮਸਦਨਮੈਬਰਖਪਰਤਅਪਾਰਾ) ਕਾਹੂਅਦਰਨਹਕੀਮੇਸੁਨਭਨਾਤਿਹ

ਵਾਗ ॥ ੩੯੨ ॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਹਮ ਚਲ ਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ਛੁਪੂ ਰੂਪ ਮ ਕਰਾ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਕਰ ਚਲੇ ਅਬ ਤੁਹਾ ਮ ਮਪ ਮਰਾ
 ਤੁਹੀ ਮੇਜ ਹਾਂ ॥ ੩੯੩ ॥ ਸਤੋ ਚਲਾ ਤਿਹ ਠਾਂ ਤਬ ਆਏ ॥ ਆਗੇ ਕੋ ਤਕ ਮੇਸਾ ਦਿਖਾਏ ॥ ਭਾਈ ਹੋ ਮਾ ਗੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਚਿਦੁ ਕਾ ਮ
 ਰੀ ਚੂਨ ਪਿਸਾਵੈ ॥ ੩੯੪ ॥ ਚੈ ॥ ਟੂਟ ਛੁਪ ਰੀ ਸੀ ਸਪੈ ਪਰ ਤਮੇ ਘਰੀ ਧਾਰਾ ॥ ਭੀ ਤਰ ਚੇਵ ਤਬੁ ਦਿਨ ਹਜ ਨ ਸੀ ਤਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩੯੫
 ਚੈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਹੋ ਮੇਕਾ ਅਸ ਚਰਤ ਦਿਖਾਏ ॥ ਕਿਯੋ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸੰਧ ਗੁਰ ਜਬ ਹੀ ॥ ਚੈ ਕਉ ਠਹੇ ਮਾ ਪਿਖ ਤਬ
 ਹੀ ॥ ੩੯੬ ॥ ਗਾਦ ਗਾਦ ਕੈ ਗਾਰ ਅੰਚ ਰੁਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਏ ॥ ਯੋਇ ਚਰਨ ਮਤੁ ਲੀਨੇ ॥ ਅਤੁ ਅਨੰਦ ਨਿਜ ਮਨ
 ਮੇਕੀਨੇ ॥ ੩੯੭ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਭ ਕੇ ਪੁਨ ਪਗ ਯੋਇ ਕੈ ਹਰਖ ਕੀ ਚਿਜ ਲਪਾਨਾ ॥ ਭਾਰ ਕੰਬਰੀ ਤਬ ਦਈ ਬੈਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੩੯੮ ॥
 ਚੈ ॥ ਹੋ ਮਾ ਨਿਜ ਤਨ ਨਾਹ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਬਲ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਉਚੁਨ ਪੁਰ ਮਾਂਗ ਲਪਾਏ ॥ ਸੋਈ ਪੀਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਕਾਏ ॥
 ੩੯੯ ॥ ਕਰ ਭੋਜਨ ਗੁਰ ਅੰਗ ਧਾਰਾਇ ॥ ਦੇਖ ਪੀਤ ਗੁਰ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਭੋਜਨ ਸ੍ਵਾਦ ਮੇਸ ਤਬ ਆਏ ॥ ਚਨ ਭੁਨਾਹ ਮ ਕਬੀ
 ਨ ਖਾਏ ॥ ੪੦੦ ॥ ਚੈ ॥ ਬੇਰਖੀ ਚੜੀ ਖਾਇ ਜਿ ਮਸਾਗਾ ਬਿਦ੍ਰੋਖਾਇ ॥ ਭਿਹਤੇ ਅਧਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਤਬ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪੁਖ ਗਾਇ ॥
 ੪੦੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪਾਛੇ ਹੋ ਮੇਬ ਹੁਸੁ ਖਪਾਇ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਖਾਇ ॥ ਅਤੁ ਅਨੰਦ ਧਰ ਗਾਵਨ ਲਗਾ ॥ ਚਾਪੀ ਕਰਤ ਅਧ ਕਰ
 ਸਪਾਗਾ ॥ ੪੦੨ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਲਕ ਗੁਰ ਸਬ ਦਉ ਚਾਰਾ ॥ ਸੁਹੀਰ ਗਾਮ ਧਤਿ ਹਵਾਰਾ ॥ ਚਾਲੀਏ ਕਸਬ ਦਸੇ ਜਾਨੇ ॥ ਸੁਨਿ ਭੁਨ ਗੁਰ ਹੀ
 ਬਪਛਾਨੇ ॥ ੪੦੩ ॥ ਚੈ ॥ ਅਰਥ ਤਾਹ ਸੀ ਕੋ ਚੋਜੀ ਮਿਸ੍ਰਤ ਕੋ ਹੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਭੁਗਤਾ ਸੀ ਪਸੀ ਪੁਖ ਤਬੈ ਮੇਸੇ ਸਬ ਦੁਖ ਲਾਇ ॥ ੪੦੪ ॥
 ਚੈ ॥ ਜਨ ਭੁਲੀ ਹੋਇ ਟੂਟ ਪਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰਜਾ ਹਮੇ ਸੀਤ ਗੁਰੁ ਗਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕਿਸੀ ਨਹੋ ਲਬ ਰੂਪਿ ਖਪਾਨੁ ਭੁਗਾ ਜਿਹ ਨਾ ਚਕਰ
 ਏ ॥ ਮਾਨਿ ਦਰੀ ਕਮਿ ਲੇਸਤ ਸੀ ਗਤ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤ ਆਇ ॥ ਛਾਰ ਮਿਲੇ ਜਨ ਏਹ ਬਡੁ ਪਦ ਨਾ ਮਤੁ ਮਾਗੀ ਲਪਟਾਏ ॥
 ੪੦੫ ॥ ਚਿਦੁ ਕੈ ਕਾਮ ਹੀ ਪੀਸਨ ਪੀਸਤ ਸਾਂਤ ਸੀ ਤੋਖ ਰਿਦੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮ ਕਿਸੀ ਨਹਿ ਰਜਾਇ ਸੇਜ ਗੁਰੁ ਖਸਦ ਨਹੋ ਕੋ ਰੁਪ ਤਾਏ ॥

ਅਨੰਦਰੰਗਸਦਾਇਕਨਗਨਸੰਤਨਿਰੈਬਰੁਸੇਰੁਪਰਾਏ। ਪਾਟਪਟੰਬਏਕਿਰਨਹਨਜਾਂਹਿਪਿਖੇਮਨਜਤਲੁਰਾਏ॥੪੦੬॥ ਐਸਬ
ਖਨਪੁਰੁਖਖਖਨਚਸੰਤਨੋਪੁਨਐਸਅਲਾਏ॥ ਹਬਸਦਾਸਰੁਹੀਤੁਮਰੇਪੁਰੁਆਪਕੋਰੇਪੁਨਆਪਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਅਮ
ਦਨਕਰੈਸਦਸਾਸਹੀਸਾਸਹਰੀਗੁਨਗਾਏ॥ ਐਸਉਚਾਰਪੁਰੁਕਰਤਰਸੰਤਨੋਕਵਿਰੂਲਾਛਿਮਾਏ॥੪੦੭॥ ਏ॥ ਜਹਾਂਗੀ
ਰਬਦਸਾਹਕਾਬੋਰੇਪੁਸਾਹਬੁਜਾਨਾ॥ ਯਾਂਹਖਾਨਪੁਰਰਾਜਤਿਹਬਰੁਮਾਨੀਵਹੁਖਾਂਨਾ॥੪੦੮॥ ਏ॥ ਅਟਲਬੈਨਗੁਰਕੇਪਹਚ
ਨੇ॥ ਸੁਨਗੁਨਾਕਛੁਸੰਸਨਠਨੇ॥ ਸੰਦ੍ਰਪੁਰਗੁਰਬਚਨਫਹਾਏ॥ ਨਾਹਦਯਾਜਿਹਨਾਸਾਦਿਖਾਏ॥੪੦੯॥ ਕਛੁਦਿਨਸੀਗੁਰ
ਇਹਾਰਾਏ॥ ਹੇਮੇਨਿਕਟਾਧਿਕਚੁਖਪਾਏ॥ ਗੁਰਅਛਤਹੇਮਾਤਨਤ੍ਰਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੇਧਾਂਮਗਯੋਬਰੁਗਾ॥੪੧੦॥ ਏ॥ ਗੁਰ
ਅਰਜਨਤਬਜਤਭਾਇਹਤੇਪੁਰਕਰਤਗਾ॥ ਸਾਹਬਗੁਨਾਜੀਕਹੀਜੇਮਮਨੈਨਨਿਹਰਾ॥੪੧੧॥ ਏ॥ ਸੋਇਹੁਪੈਗੁਰਅਰਜਨਬਨ
ਸੁਨਗੁਨੇਤਬਜਤਬੰਦਨਠਨਾ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿਦਗੁਰਬਰੁਚੁਖਪਾਏ॥ ਅਤਅਨੰਦਪਰਮੈਲਵੁਕਾਏ॥੪੧੨॥ ਪੁਨਭੋਜਨ
ਕੈਕਗਬਿਸ੍ਵਾ॥ ਕੀਓਸੋਚਰਹੇਰੁਫੁਜਾਂਮਾ॥ ਘਟਘਟਜਨਨਹਾਰੁਰਾ॥ ਦਯਾਸਿੰਘਗੁਰਗੁਏਤਿਆਰਾ॥੪੧੩॥ ਏ॥ ਗੁਰ
ਕਗੁਰਜਨਕੈਅੰਤਸਮਾਅਬਆਇ॥ ਗੁਰਤਸਿੰਘਪਘਾਨਾਕੀਓਗੋਇਦਵਾਲਪਹੁਚਾਏ॥੪੧੪॥ ਏ॥ ਅਰਧਜਾਂਮਾਦਿਨ
ਤਬੈਰਹਾਏ॥ ਬਾਵਲੀਓਗਗੁਰਗੋਰਾਪਾਏ॥ ਤਾਤਕਾਲਮੋਜਨਤਬਕੀਨੋ॥ ਸਭਕੇਸੁਤਕਛੁਵਿਲਮੁਨਚੀਨੋ॥ ਪਰਮਾ
ਨੰਦਸੰਦ੍ਰਤਬਆਏ॥ ਦਯਾਸਿੰਘਕੋਪਗਲਪਦਾਏ॥੪੧੫॥ ਏ॥ ਕੁਸਲਾਪੁਛਗੁਰਤਹਰੀਤਬਹੀਲਾਇਦੀਵਨਾ॥ ਸੇਦਰ
ਚੋਕੀਹੋਇਤਬਚਨਤਪੁਰੁਖਮਾਨਾ॥੪੧੬॥ ਏ॥ ਦਯਾਸਿੰਘਹਰਾਸਚਨਾਇ॥ ਸੰਦ੍ਰਸੇਵਾਕੀਨਮਹਾਇ॥ ਭੋਜਨਦਾਦੇਕੀ
ਤਿਹਵਰਾ॥ ਰੁਚਾਮਨੁਹਾਰਲਾਇਨਹਵਰਾ॥੪੧੭॥ ਕਰਭੋਜਨਕੀਨੋਤਬਸੈਨਾ॥ ਅੰਤਸੁਨੇਸੀਗੁਰਚੁਖਐਨਾ॥ ਰੂਫੁਜਾਂਮਨਿ
ਸਜਬੈਰਹਾਈ॥ ਉਠੇਗੁਰੁਸਰੁਜਨਚੁਖਦਾਈ॥੪੧੮॥ ਏ॥ ਸੰਦ੍ਰਪਰਮਨੀਦਕੋਐਭਾਨਗੁਰਦਾਸਾ॥ ਇਨਸਭੁਕੇਗੁਰਸੀਰਾ

ਲੇਖਾਵਲੀਅਏਹੁਲਾਸਾ)

॥ ੪੨੦ ॥ ਚੋਗਿਪ੍ਰਸਾਦਿਕੈਸੋਜਨੁਕੀਨੋ। ਸੁਤਿਨਾਮਮਹਿਨਿਜਮਨੁਦੀਨੋ। ਕਰਸਨਨਭਾਈਪਰਧਾਨਾ। ਅੰਤਸਮਾਨਿਨਿਕ
ਟਪਛਾਨਾ॥ ੪੨੧ ॥ ਪੰਚਗੁਰੂਤਬਦਰਸਾਇਖਾਏ। ਬੁਢੇਲੁਤਅਸਕਹਾਉਨਾਏ। ਪੰਨਪੰਨਭਾਈਗੁਰਦਾਸਾ। ਜਗਮੈਭਾਰੀਜ
ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪੨੨ ॥ ਦੋਸਤੀਕਜਪੁਰਛਭਏਅਬਚਲੇਗੁਰਧਾਮਾ। ਅਤਅਨੰਦਭਾਈਕੀਓਦੇਖਰੂਪਅਭਿਰਾਮਾ॥ ੪੨੩ ॥ ਓ
ਅਸਕਹਭਏਸੁਅੰਤ੍ਰਧਾਨਾ। ਅਤਅਨੰਦਭਾਈਮਨਠਾਨਾ। ਹਰਿਗੁਰਦਿਦਗੁਰਕੇਪਗਲਾਗਾ। ਬਿਨਤੀਕੀਨੋਐਸਰਸਪਾਗਾ
੪੨੪ ॥ ਓਪ੍ਰਭਾਅੰਤਸਮਾਮਮਾਏ। ਪੰਚਗੁਰੂਮਮਦਰਸਾਇਖਾਏ। ਅਬਹੋਧਾਂਮਗੁਰੂਕੇਜਾਂਊ। ਹੇਗੁਰਤੁਮਰੀਆਈਸਪਾਂ
ਊ॥ ੪੨੫ ॥ ਦੋ। ਦਯਾਸਿੰਧਸੀ। ਮੁਖਕਹਾਜਾਹੁਗੁਰੂਕੇਧਾਂਮਾ। ਤਬਲੋਜਜਤੁਮੋਰੋਰਹੈਜਬਲੋਨਭੂਅਨਾਮਾ॥ ੪੨੬ ॥ ਓ।
ਪੁਨਭਾਈਅਸਾਬਿਨਤਉਚਾਰੀ। ਮੋਕੋਜਾਨੋਦਾਸਪੁਰਾਰੀ। ਬਿਪਾਸਾਭਸਮਭਾਰਮਮਦੀਜੈ। ਸੇਵਕਜਨਮੰਤ੍ਰੀਨਹਕੀਜੈ
੪੨੭ ॥ ਤਬਸੋਤਬਚਗੁਰਕਹਾਉਨਾਏ। ਬਾਬਕਅਸਾਵਾਰਲਾਗਾਈ। ਭੁਈਜਪਜੀਪਾਠਸੁਕੀਨੋ। ਸੁਖਮਨੀਪਾਠ
ਮਾਹਮਨੁਦੀਨੋ॥ ੪੨੮ ॥ ਨਿਸਾਗਈਗਵਿਆਏਭੋਗਵਾਰਕਾਪਾਇ। ਰਿਦੈਕਮਲਗੁਰੂਪਕੇਭਾਈਤਬੈਧਗਾਈ॥ ੪
੨੯ ॥ ਓ। ਭੋਗਸੁਖਮਨੀਕਾਤਬਪਏ। ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਕੇਲਪਟਏ। ਭਾਈਕੇਤਬਪਾਨਬਿਲਾਇ। ਗੁਰਪਗਸੀਸਭ
ਗਬਰੂਪਾਇ॥ ੪੩੦ ॥ ਪੰਚਗੁਰੂਭੂਛਾਨੀਆਏ। ਸੁੰਦਯਾਨਸੰਗਸੁਰਲਾਏ। ਕਰਬੰਦਨਭਾਈਚਖਪਾਇ। ਚੜ੍ਹਾਸਨ
ਗੁਰਧਾਂਮਸਿਧਾਇ॥ ੪੩੧ ॥ ਦੋ। ਮ੍ਰਿਤਰੀਤਪਾਛੇਕਰੀਹਰਿਗੁਰਦਿਦਸੁਖਖਾਨਾ। ਭਾਈਦੇਹਸਨਨਕਰਧਾਰੀਰਬੈਬਿਦਨ
੪੩੨ ॥ ਓ। ਏਕਓਰਭਨਗੁਰਲਾਗੇ। ਬਿਪੀਆਜੇਠਾਬਿਬਰਸਪਾਗੇ। ਚਾਰੇਲੀਓਬਿਦਨਉਠਾਇ। ਅਗੇਬਾਬਕਸਬ
ਦੁਅਲਾਇ॥ ੪੩੩ ॥ ਮਾਰੂਚੋਕੀਹੋਤਸੁਧਾਗਾ। ਭਗਤਸਿੰਘਛਬਬਨੀਅਪਾਰਾ। ਗੁਰਸੁਤਉਪਰੋਚੋਰਛੁਲਾਵੈ। ਐਰਦਾ

ਸਬਹੁ ਸਿਖ ਬਜਾਵੈ॥ ੪੩੪॥ ਦੋ॥ ਭਾਰਟੂ ਲਾਜੁ ਰਤਾ ਸਮੇਤੀ ਗਬਿ ਪਾਸਾ ਜਾਇ॥ ਚੰਦਨ ਚਿਖ ਬਜਾਇ ਕੈਤਾ ਪਰਦੇ ਹਧਰਾਇ॥
 ੪੩੫॥ ਨਿਜ ਕਰ ਲਾਂਬੁ ਲਾਏ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰ॥ ਮਾਰੂ ਚੌਕੀ ਹੋਇ ਤਬ ਲਗੇ ਦੀਵਾਨ ਅਪਾਰ॥ ੪੩੬॥ ਚੌ॥ ਕਪਾਲ ਕ੍ਰਿਆ
 ਕਰ ਕੀਓ ਸਨਾਨਾ॥ ਤਿਥਾ ਜਲ ਦੈ ਭਾਈ ਹਿਤ ਦਾਨਾ॥ ਬੈਠ ਦੀਵਾਨ ਭੋਗਤ ਬਪਾਏ॥ ਸੋਹ ਲਾਤ ਬੈਕੜਾ ਹੁਵਰਤਾਏ॥ ੪੩੭॥
 ਬਰਨਤ ਭਾਈ ਕਥਾਰ ਸਾਲਾ॥ ਭੋਰੇ ਆਏ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਚਾਵਣੀ ਕਰ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸਭ ਗਏ॥ ਚੌਕੀ ਸਬਦ ਅਨਿਕਾ ਬਿ
 ਧਰੁਏ॥ ੪੩੮॥ ਦੋ॥ ਚੁਨੇ ਪੁਸਪ ਦਿਨੋ ਚੌਥੂ ਸਮਾ ਬਿਪਾਸਾ ਪਾਇ॥ ਕਰ ਮੱਜ ਨਸੀਬਾ ਵਲੀ ਸਤੁ ਸਥਾਨ ਦਰਸਾਇ॥ ੪੩੯॥
 ਚੌ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਕੀਨ ਪਾਪਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਚਖ ਖਾਨੁ ਬਾਹਨੁ ਆਪਨੇ ਆਪੁ ਹਾਏ॥ ਮਾਂਗਾ ਵਿਦਾ ਗੁਰ ਨੀਦ ਕੇ ਨੀਦ ਤੇ ਪਰਮਾਨੀ ਦੋ ਕੋਧੀ ਰਧ
 ਰਾਏ॥ ਭਾਹ ਕੀ ਬਾਂਸੀ ਮਿਲੀ ਸਤੁ ਮਾਠ ਕੇ ਦੀਨਾ ਵਿਦਾ ਸਤੁ ਮੀਕੀ ਮਿਲਾਏ॥ ਪਾਛੁ ਹਟਾਇ ਸਭੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪਾਪਾਨ ਕੀਐ ਗੁਰਾ
 ਗਤ ਦਾਏ॥ ੪੪੦॥ ਦੋ॥ ਅਰਧ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਚੁਨੇ ਪੁਸਪ ਕਰ ਪਾਪਾਨ॥ ਖਤੂਰ ਨਿਕਟ ਜਬ ਹੀ ਗਏ ਉਤਰ ਭੂਮੁ ਸੁਖ
 ਮਾਨ॥ ੪੪੧॥ ਚੌ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਕੇ ਗਏ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਹੁ ਬੀਦਨ ਧਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੈਨ ਸਤੁ ਦਰਸਨ ਪਾਏ॥ ਦਾਤੁ ਸੁ
 ਤਰ ਬਹੀ ਭੁਨਿਆਏ॥ ੪੪੨॥ ਚਰਨ ਬੀਦ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ॥ ਏਹ ਠਾਂ ਬਸੇ ਆਨੁ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਸੀਧੂ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਹਮ ਜਾਏ
 ਗੁਰੁ ਗੋਬਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾਵੈ॥ ੪੪੩॥ ਦੋ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਜਾਇ ਕੈ ਭਾਈ ਹੋਤੁ ਸਵਾਰਾ॥ ਮੋਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ਖੀਚਿ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹ ਬਿਸ
 ਰਾ॥ ੪੪੪॥ ਚੌ॥ ਕਰ ਬੀਦਨ ਤਬ ਕੀਐ ਪਾਪਾਨਾ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰ ਚਿਰ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਘਰੀ ਚਾਰ ਦਿਨ ਰਹਾਤੁ ਜਬ ਹੀ॥ ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ
 ਵਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਬ ਹੀ॥ ੪੪੫॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗ੍ਰਧਰ ਤਤਾਛਿ ਨ ਆਏ॥ ਤਖਤ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਏ॥ ਬਹੁਰੇ ਤਖਤ ਬਿਰਜੇ
 ਆਇ॥ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਭੀ ਨਿਜ ਮਹਲਾ ਸਿਧਾਇ॥ ੪੪੬॥ ਦੋ॥ ਨਕਲੇ ਗਾਏ ਤਬੈ ਭਾਈ ਚਿਰ ਬੁਲਾਇ॥ ਸਭੁ ਕੋਧੀ ਰਜ ਦੇਤੁ ਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰਭੂ ਗਤ ਅਗਾ ਮਲ ਪਾਇ॥ ੪੪੭॥ ਚੌ॥ ਸੋਦ੍ਰਤ ਬਰਹਰਾਸੁ ਨਾਈ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਦੀਨ ਨੁਤ ਖਦਾਈ॥ ਧਰੀ ਨਿਸਾਨਿ ਜ

ਮਰਲਾਸਿਧਏ ॥ ਭੁਜਨਕੀਨਪਲੰਘਏ ॥ ੪੪੮ ॥ ਨਿਜਾਬਿਗਾਇਆਇਗਦਿਜਬਹੀ ॥ ਬਿਧੀਏਕੋਆਇਸਕਰਤਬ
 ਹੀ ॥ ਕੋਰੋਪਾਠਗੁਰਗ੍ਰੰਥਜੁਧਾਗ ॥ ਭੁਈਹੇਤਨਲਾਇਅਵਗ ॥ ੪੪੯ ॥ ਪਾਠਕਰਨਾਬਿਧੀਆਲਗੋਚੋਕੀਸਬਦਅਨੰ
 ਤਾ ॥ ਨਿਤਨੁਤਨਾਫਿਗੋਹੇਤਹੈਤੈਦਸਦਿਵਸਾਬਿਤੰਤਾ ॥ ੪੫੦ ॥ ਦਯਾਸਿਧਅਭਮਾਕਰੀਗੁਰੂਭੀਬਕੋਰੇਗਾ ॥ ਬਿਧੀਏਪਾਧੋ
 ਹਰਖਸੋਭਾਈਕੋਹਿਤੇਜੇਗਾ ॥ ੪੫੧ ॥ ਦਈਪੁਸਾਕਤਖਤਦਰਬਾਗ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਭੁਈਹੇਤਸਵਾਗ ॥ ਕੜਾਹੁਦਰਤਾਇਦ
 ਨਬਹੁਦੀਨੋ ॥ ਦਯਾਸਿਧਮਨਅਨੰਦਲੀਨੋ ॥ ੪੫੨ ॥ ਪੁਰਨਭੁਈਗਾਬਏਜਨੋ ॥ ਇਹਬਿਧਿਜੇਤੀਜੇਤਸਮਾਨੋ ॥ ਚੋਰ
 ਸੋਫਿਅਸੀਨਮਝਾਗ ॥ ਸੰਮਤਜਨੋਭਗੁਰਵਾਗ ॥ ੪੫੩ ॥ ਚੋਭੁਏਂਚੁਦਬਿਤਪੰਚਮੀਭੁਈਨਿਜਤਨੁਤਪਾਗ ॥ ਗੁਰਨ
 ਨਕਕਾਧਾਮੋਜੇਤਹਾਂਗਏਬਡੁਗਾ ॥ ੪੫੪ ॥ ਭੁਈਵਿਰਹਗੁਰੂਮਨਆਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਕਰੈਯਾਦਚੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁ
 ਨੇਸਿਉਚਰਚਾਬਹੁਕੀਨੀ ॥ ਵੀਰਾਗਗਮਨਗੁਗਤਾਏੜਚੀਨੀ ॥ ੪੫੫ ॥ ਸੁਧਾਸੋਰੇਵਰਕਗਇਸਨਨਾ ॥ ਦਰਬਾਰਤਖਤ
 ਬਹੁਬੰਦਨਠਨਾ ॥ ਗੁਗਤਸਿਧਗੁਰਅਭਾਪਾਇ ॥ ਜਾਹਬਗੁਨਾਧਾਂਮਸਿਧਾਇ ॥ ੪੫੬ ॥ ਚਲਤਬੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰਕ
 ਹਜਬੋਹੈਤੇਹਬੁਲਾਇ ॥ ਆਵੇਤਹਤਜਦੇਰੋਕੋਕਛੂਨਾਵਿਲਮਲਗਾਇ ॥ ੪੫੭ ॥ ਆਇਸਮਾਨਗਮੇਰਮਦਾਸਾ ॥ ਪਛੇ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰਪਾਰਹੁਲਾਸ ॥ ਭੂਖਨਹੈਦੈਬਸਤ੍ਰਅਪਾਗ ॥ ਸਾਧੁਕੇਗੁਰਕੀਨਤਪਾਗ ॥ ੪੫੮ ॥ ਅੰਰਬਤਮੇਰੀਭੁਨਕਾਹੁੰ
 ਨਾਹਿਭੁਨਾਇ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕੀਰੀਤਜੋਕੀਜੋਸੋਇਬਨਾਇ ॥ ੪੫੯ ॥ ਸਤਿਨਾਮਲਿਖਮੰਤ੍ਰਉਦਾਗ ॥ ਨਿਜਗੁਰਦੀਜੈਅ
 ਤਹਿਤਧਾਗ ॥ ਪਾਂਚਪੜਹੁਇਸਦਨਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਜਵੀਤਜਿਹਬਲਅਨੁਪਾਰੇ ॥ ੪੬੦ ॥ ਦਸਮਗੁਪਧਾਰੈਹੋਜਬਹੀ ॥ ਪਾਂਚੇ
 ਮਿਠੈਮੋਹਸੰਗਤਬਹੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਜੁਪਤੁਰਕਨੋਸਿਧਰੈ ॥ ਮਮਅੰਗਜਬਡਾਹਵਕਰੈ ॥ ੪੬੧ ॥ ਗੋਪਰਖੀਓਬਾਤਇ
 ਹਕਰਗੁਰਨਾਨਕਧਮਾਨਾ ॥ ਹਾਥਜੇਗਸਾਧੁਤਬੇਗੁਰਪਦਬੰਦਨਠਨਾ ॥ ੪੬੨ ॥ ਤੀਨਮਾਤਬੀਬੀਉਰਲਾਈ ॥ ਦੋਸਿਖ

ਪਤਸੇਵਕਮਾਈ॥ ਦਰਬਾਰਤਖਤਤਬਬੰਦਨਧਾਰਾ॥ ਸਾਧੁਤਤਾਛਿਨਕੁਯੋਤਪਾਰਾ॥ ੪੬੪॥ ਤੀਨਸਾਸਕੀਧਾਰਅਸੀਸਾ॥ ਗੁ
ਰਸੁਤਮਿਲੇਸੁਅਪਕਜਗੀਸਾ॥ ਬੀਬੀਕੋਪਨਕੂਤਮਿਲਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੀਨੋਪਾਰਤਦਾਏ॥ ੪੬੫॥ ਏ॥ ਸਾਧੂਹੈਰਬਰੂਢਹੁ
ਇਬੀਬੀਕੀਓਪਾਨਾ॥ ਅੰਲੇਕੋਚੁਖਪਾਇਕੈਚੁਨੇਸੰਤੁਰਗਮਾਨਾ॥ ੪੬੬॥ ਏ॥ ਭੁਯੋਧਪਾਇਇਤਪੁਰਉਦਰਾ॥ ਅਗੋਹੁਇ
ਹੈਕਥਾਅਪਾਰਾ॥ ਚੁਪਾਸੋਰੇਵਰਤੇਕਰਪਾਨਾ॥ ੪੬੭॥ ਏ॥ ਰੋਲੀਤਪਾਗੈਮਾਤਪਾਨਾ॥ ੪੬੮॥ ਸਾਧੂਰੂਪਚੰਦਕਥਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਵ
ਘੋੜੇਬੀਧੀਅਲਪਾਵੈ॥ ਆਹਵਪੁਨਾਹੈਗੋਰੁਗੀ॥ ਲੱਲਕੱਥਰਕੋਗੁਰਮਾਰੀ॥ ੪੬੯॥ ਏ॥ ਵੀਸਸਹਿਸਪੰਦ੍ਰਾਚੁਨੇਹੁਇਹੈ
ਤੁਰਕਸੰਧਾਰਾ॥ ਬਾਲਕਵੀਕੀਬੇਨਤੀਕੀਜੈਰੱਛਪੁਰਾਨਾ॥ ੪੭੦॥ ਏ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਰੂਪੀਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਏਅਠਦ
ਸੋਮੇਧੀਆਇਸਮਾਪਤੀ॥ ੧੮॥ ਪਦਪੀਕਜਗੁਰੋਕੋਨੋਬਹੁਰਸਾਰਦਾਮਾਈ॥ ਸਿੱਧਕਰਨਸੀਕਟਹਰਨੋਮੇਰੀਕਰੈਸਹਾ
ਏ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਭਰਾਸਿੰਧਗੀਭੀਰਛਠਮਗੁਰੂਜਜੁਅਗਮੀਠੈ॥ ਸੋਸ੍ਰੀਗੁਰਦਘੀਰਕਰੈਰੱਛਬਰਨਨਕੋਰੈ॥ ੨॥ ਏ॥ ਸ
ਭੀਸੰਤਪਹਿਬਿਨਤਹਮਾਰੀ॥ ਹੋਅਜਾਨਮਤਮੰਦਗਵਾਰੀ॥ ਕਵਤਾਕੋਚਹਬੁਧਉਦਰਾ॥ ਕਾਬੁਕੋਸਪਠਕੀਬਾਪਾਰਾ॥
੩॥ ਹੋਜੰਗਬੁਧਸਮਝਨਹਕੋਈ॥ ਕਵਤਾਰੀਮਪਾਕੈਸਕਰਹੋਈ॥ ਸੰਤਸੰਗਾਇਹਬਾਤਜੁਨਾਈ॥ ਕਵਿਰਾਖੋਰਗੁਰੂਗੁਨਤਾ
ਈ॥ ੪॥ ਏ॥ ਸੋਕਾਵਿਤਾਮਮੋਖੋਰਹੈਗੁਰਗੁਨਕਥੇਚੁਧਾਰਾ॥ ਨੀਰਪੂਰਵੱਕੂਤਨਦੀਸੋਭਤਕਾਟਕਨਗਾ॥ ੫॥ ਏ॥ ਸਾਧੂਬੀ
ਬੀਜਬੈਪਧਾਰੇ॥ ਕਛੂਦਿਵਸਮਗਮਾਹਬਸਾਰੇ॥ ਪਹੁਚੇਅੰਲੇਸਦਨਮਝਾਰਾ॥ ਮਤਪਿਤਾਮਿਲਅਨੰਦਧਾਰਾ॥ ੬॥ ਭਗਤ
ਸਿੰਘਾਇਹਠਾਂਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਕੋਤਕਕਰਤਅਨੰਤਅਭੇਵਾ॥ ਚਾਰਮਾਸਚੁਖਸੰਗਾਬਿਤਾਏ॥ ਅਯੋਮਾਘਧਰਮੰਗਲਛਾਏ॥
੭॥ ਏ॥ ਅਲਪਬਾਤਾਇਹਮੇਸੁਨੇਬਾਬੇਸਹਰਬਸਾਈ॥ ਕੀਰਤਪੁਰਧਰਨਾਮੁਤਿਹਤਿਹਠਾਂਹੋਤਦਾਈ॥ ੮॥ ਏ॥ ਕੋਤ
ਕਤਿਹਠਾਂਅਨਕਰਾਏ॥ ਬਛੈਗੈਬੋਸਰਬਅਲਾਏ॥ ਮਾਘੜੈਦਸਾਦਿਵਸਬਿਤਾਏ॥ ਮਾਤਾਨੰਤੀਬਹੁਚੁਖਪਾਏ॥ ੯॥

ਹਤੇ ਪਰਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚ ਰਾਜਿ ਮਹਲਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ਦਮੋਦੀ ਕੇ ਸਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਏ ॥ ਤੇਰ ਬਹਨ ਪਾਤੀ ਪਠਾਈ ॥ ਬੁਲਾਏ
 ਮੇਲੇ ਪਰਗਿਆ ਭਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਦੋ ਮਾਤ ਦਮੋਦੀ ਅਸ ਕਹਾ ਜੇ ਭਾਏ ਪੁਰੁ ਤੇ ਹਿ ਸਿਰੀ ਜੈ ਤਿਹ ਠਾ ਚਲੇ ਉਮਗਾ ਹੀ ਅਸੁ ਨ ਮੇ
 ਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਦੋ ਤਬਲੇ ਚੇਤੁ ਅਰਧਾ ਬਿਤਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭੁ ਕੋ ਪਾਪ ਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਤੀਨ ਸਹੰਸ ਗੁਰ ਸੇ ਨ ਬਲਾ ਹੀ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ
 ਬਾਹਨ ਲਗੇ ਸਵਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਐਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨਦਿ ਚਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਆਵਨ ਨਾਹ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਾਰ ਸਭੁ ਕੋ ਸੰਗ ਲੀਨੋ
 ਰੂਹੇ ਲੀਓ ਰਪਾਨਾ ਕੀਨੋ ॥ ੨੮ ॥ ਕੁੰਡੁ ਭੀ ਆ ॥ ਵਿਸਾਇ ਵਸ ਚੇਤੁ ਗਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ
 ਸਭੁ ਸੰਗ ਨਿਜ ਪ੍ਰਦਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸੰਗ ਨਿਜ ਪ੍ਰਦਾਰ ਪੁਰੁ ਸੁਨ ਬਿਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਆਵਨ ਦੇਹ ਨੋ ਹੋਇ ਸਦਾ ਮਨ ਚਰਨ ਮਝਾਰੀ ॥
 ਮੇਰੀ ਕੋਰੇ ਸਹਾਇ ਜਾਹ ਬਲ ਦੁਸਟ ਖਪਾਂਊ ॥ ਉਪਜਯੋ ਗਾਹ ਕਚੀ ਜਤਾਹ ਦੈ ਨਿਜ ਪਦ ਪਾਂਊ ॥ ੨੯ ॥ ਦੋ ਬਾਨੀ ਤਬ ਐਸੇ
 ਭਈ ਜੁਨੀ ਪੁਰੁ ਨਿਜ ਕਾਨਾ ॥ ਹਨੇ ਦੁਸਟ ਬਲ ਧਾਰ ਕੈ ਅਰੈ ਨ ਕੋ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਦੋ ਐਸੇ ਸੁਨ ਪੁਰੁ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਦੈ ਨਿਦੇ
 ਸਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਯੋ ॥ ਬੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਪ੍ਰਦਾਰ ਭੁਤ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਬਹੁਰੇ ਆਏ ਤਖਤ ਅਕਾਲ
 ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕਰ ਬਿਨੀਦ ਯਾਲਾ ॥ ਨਗ ਮਾਨ ਕਲਗਾ ਅਪਕੁ ਹਯੋ ॥ ਸਿਖਾਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਦੋ ਤਾਮਰਿ ਅਸ
 ਬਪਨ ਕੀਓ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ ਮਾਨਾ ॥ ਚਾਰ ਸਿਖ ਕਾਂਧੇ ਲੀਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਦੋ ਬਿਧੀ ਅਜੇਠ ਚਵਰ ਝੁਲਾਏ
 ਐਰਦਾਸ ਮੁਖ ਸੰਖ ਬਜਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਅੰਗੁ ਤਬ ਕੀਨੋ ॥ ਪਾਛੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਲੀਨੋ ॥ ੩੪ ॥ ਪ੍ਰਦਾਰ ਸੰਗ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਉਦਾਰਾ ॥
 ਪੈਦੇ ਖਾਂਚ ਲਸੈ ਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਮਾਤ ਦਮੋਦੀ ਚਲਤ ਅਲਾਇ ॥ ਇਹ ਠਾ ਸੰਪਦਾ ਸੋ ਕੇਜਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾਨ ਛੇਤੁ ਕੋ ਆ
 ਵਨੋ ਹੋਇ ਨੋ ਹੋਇ ॥ ਅਨਾ ਬਾਸਿ ਖੁਸੇਵ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਕੇ ਕੋਇ ॥ ੩੬ ॥ ਦੋ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੀਓ ਪਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਪਦ ਤੁਨ
 ਹਰਖ ਮਨ ਠਾਨਾ ॥ ਪੁਰਬਾਹਰ ਹੁਇ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਬਹੁਰ ਪਾਲ ਕੀ ਚੜ੍ਹੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਤੀਨ ਮਾਤ ਰਬ ਚਕੀਤ ਦਾਇ ॥ ਜਾ

ਬਸਨੁਖਾ ਅਧਕ ਛੁਬ ਪਾਇ ॥ ਰਮਦਾ ਸਪੁਰੇ ਜਨ ਸੁਖੀ ਗਲ ਗੋ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਪਾਛੇ ਰਸ ਮਾਪਿ ਪਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਏ ॥ ਪੁਰਜਨ ਮੇਜ ਵਿਚਾਰਕ
 ਰਲੀ ਓਨੀ ਬਹੁ ਰਸਾ ॥ ਅਗੇ ਪਖਾਨ ਨ ਅਸਕਰੈਂ ਅਥਕਰ ਚਲੇ ਅਨਥਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਏ ॥ ਹੁੰਤ ਨਿਹਾਰ ਸਭੈ ਪੁਰਬ ਸਿਨਾ ਬੀ
 ਅਕੁਲ ਭੈ ਤਜਕ ਮਾਸਿ ਪਾਵੈਂ ॥ ਏਕ ਦੁਤੀ ਪੁਖ ਬਤਕ ਪੈ ਜਨ ਸਾਚ ਕੋ ਹੋ ਗੁਰ ਫੇਰਨ ਆਵੈਂ ॥ ਏਕ ਕੋ ਫਿਰਿ ਆਵਿ ਹੋ ਜਸ ਅੰਗ
 ਪ੍ਰਕੁ ਹੋ ਭੂਨ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਅੰਗੁ ਹੋ ਮੇਜ ਨ ਪਖਾਨ ਕਰੈਂ ਹਮ ਸੀ ਗਚ ਲੈਂ ਨ ਹੋ ਕੇਤ ਰਹਾਵੈਂ ॥ ੪੦ ॥ ਮਾਤ ਬਿਓਗ ਕੀ ਓ ਪਰ ਰਾਮ ਨੁ ਵਤਨ
 ਹਿਤ ਜੇ ਸਦਨਾ ॥ ਬੁਲਾਵਤ ਕਾ ਤੋ ਕੂਕੋ ਪਿਖ ਅੰਗ ਕੋ ਚਲ ਰੀ ਸਦਨਾ ॥ ਮਾਤ ਬੋਹਰਨ ਆਵਿ ਹੋ ਕੀ ਅਲ ਦੂਰ ਗਈ ਤਜ
 ਕੈ ਸਦਨਾ ॥ ਹੋ ਅਲ ਮੰਗਲ ਗਾਵਿ ਹੋ ਕੀ ਫਿਰ ਦੇਖ ਹਿਨੈ ਨ ਕਬੀ ਸਦਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ਏ ॥ ਨਰਨ ਰੀ ਮੇਜੇ ਫਿਰ ਹਿ ਬਿਅਕੁਲ ਭੈ
 ਤਰੀਤਾ ॥ ਗੁਰ ਤਜ ਪੁਰਬ ਹਰ ਅਏ ਗਏ ਤਯਾ ਗੁਰ ਮੀਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਏ ॥ ਕੁਏ ਮਤ ਬਾਵਰ ਸੇਬੁ ਬੋਲਤ ਹੈਂ ਮੁਖ ਸੀਗ
 ਚਲੇ ਰੇ ॥ ਛਾਰ ਕੋ ਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਾਕਿ ਸੀ ਨ ਹਨ ਰਤੀ ਯਾ ਤਜ ਸਾਬ ਰਲੇ ਰੇ ॥ ਬਿਅਕੁਲ ਬੋਲਤ ਹੈਂ ਜਨ ਸੀ ਤਜੁ ਨੇ ਪਿਖ ਭਾਵੁ
 ਲੇ ਰੇ ॥ ਦਾਸ ਰਈ ਬਨ ਪਖਾਨ ਕੀ ਓ ਭਾਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਰੀ ਮਨ ਜਾਨ ਦੇ ਲੇ ਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਪਾਛ ਨਿਹਾਰ ਮਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਖ ਆਵਤ ਹੈਂ ਪੁਰ ਲੋਕ
 ਸਬ ਏ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਅਪਾਰ ਬਢੀ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨ ਠਾਂਢ ਭਏ ਸੁਹੀ ਮਿਲ ਆਏ ॥ ਬੰਦਨ ਕੈ ਜਨ ਮੇਸਕ ਹੈਂ ਹਮ ਸੀ ਗਚ ਲੈਂ ਫਿਰ ਧਾਮ ਨ
 ਜਾਏ ॥ ਉਪ ਦੇਸ ਕੀ ਓ ਗੁਰ ਪੀਰ ਜਦੈ ਨਿਜ ਭਾਰ ਸੀ ਗੁਰ ਬਤ ਮਨ ਏ ॥ ੪੪ ॥ ਮਾਤ ਕੋ ਨ ਰਮਿਲੀ ਸੁਹੀ ਪਦ ਪੰਕਜ ਲਾਗ ਕਰੈ
 ਬੀਨੀ ਆ ॥ ਮਾਤ ਸੁਹੀ ਹਮ ਸੀ ਗਚ ਲੈਂ ਕਛੁ ਸੇਵ ਕਰੈਂ ਕਛੁ ਜੇ ਗਨੀ ਆ ॥ ਮਾਤ ਕਹਾ ਮੁਖ ਨਾ ਮਜ ਪੇਤੁ ਜ ਸੇਕ ਰੋਹਿ ਜਿ ਸੇਧ ਨੀ
 ਆ ॥ ਹੋ ਅਲ ਨਾ ਹਿ ਬਿਯੋਗ ਕੋ ਰਮ ਮਪੁ ਕੁ ਵਿਵਾਹ ਬੁਲਾਵ ਨੀ ਆ ॥ ੪੫ ॥ ਏ ॥ ਪੁਰਨ ਰਨ ਰਨ ਕੋ ਤਬੈ ਏ ਪੀਰ ਜ ਗੁਰ ਮਾਤਾ ॥
 ਪਾਛ ਹਵਾਏ ਮੇਸਕ ਹਜ ਪੇਨਾ ਮਧ ਰਸੰਤੁ ॥ ੪੬ ॥ ਪੁਰਜਨ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਨਹੀ ਆਸ ਰਾ ਕੋ ਏ ॥ ਜੰਕਿ ਬਲ ਸੁਖ ਪਾਇ ਹਮ
 ਕੋ ਜਨ ਰੱਖ ਕੋ ਏ ॥ ੪੭ ॥ ਏ ॥ ਤਬ ਲੈ ਹਰੀ ਚੰਦ ਲਾ ਮਯਾ ਗੁਰੂ ਵਿਰਹ ਨਿਜ ਧਾਮ ਨੁ ਏ ॥ ਨਾਰੀ ਯੁਤ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗਾ ॥

ਰਹੀ ਨਾ ਸਿਆਨ ਗੁਰੂ ਰਾਜ ਪਾਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਜਾਨ ਸੁਰ ਗੁਰ ਬੰਦ ਨ ਪਾਗੀ ॥ ਧੀਰ ਜਦੀ ਓਸੀ ਪਗਡਰੀ ॥ ਸਗੁ ਪੁਰਜ ਨ ਕੀ ਬਾਂਹ ਗਾ
 ਈ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾਇ ਨ ਕੋਰ ਜਹਾਈ ॥ ੪੯ ॥ ਚੁਤ ਪੁਰ ਕੋ ਮਿਲਤੁ ਹੀ ਲੈ ਪੁਰਜ ਨ ਤੀਯ ਸੰਗਾ ॥ ਚੁਨੇ ਸੀਤ ਗੁਰ ਕੋ ਚਲਾ ਮਨ ਮੇਧਾਰ ਉਮੰ
 ਗਾ ॥ ੫੦ ॥ ਓਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਐਂ ਗੁਪਾਨਾ ॥ ਚੁਨੇ ਸੀਤ ਪਰ ਅਨੰਦ ਨਾਨਾ ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਚੁਨੇ ਰਾਪ ਯੋ ॥ ਕਰ ਮੱਜ ਨ ਪੁਨ ਦਰਸ ਕਰ
 ਯੋ ॥ ੫੧ ॥ ਬਸੇ ਰੈ ਨ ਕਰ ਪਾਤ ਪਾਨਾ ॥ ਕਰ ਮੱਜ ਨ ਦੀ ਨਿਬਹੁ ਦਨਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨ ਅਸ ਬਧ ਉਦਾਗਾ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਬਿਨ ਤੀਕੀ ਨ
 ਅਪਾਗਾ ॥ ੫੨ ॥ ਓਸੀ ਹਰਖ ਸੰਗ ਸੈ ਨ ਲੈ ਅੰਗ ਕੀ ਬਹੁ ਰਧਾਗਾ ॥ ਏਹੈ ਨ ਬਸ ਪੰਥ ਮੇ ਪਹੁ ਚੇਤਹਾਂ ਪੁਰਾਗਾ ॥ ੫੩ ॥ ਓਸੀ
 ਈਦਾ ਸਬ ਚਮੇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੁਤ ਸੀ ਗੁਰ ਅਏ ॥ ਸਗੁ ਪ੍ਰਵਾਰੈਂ ਲਾਏ ਸੰਗਾ ॥ ਧਯੋ ਅਗੇ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ੫੪ ॥ ਪੁਰ
 ਬਾਰ ਜਬ ਹੀ ਚਲਾ ਅਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਰੈ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗਲਾਗਾ ॥ ਦਲਾ ਸਿੰਘ ਜਨੇ ਬਹੁ ਗੁਰਾਗਾ ॥ ੫੫
 ਦੇਹਗਾ ॥ ਸਭੀ ਮਾਤ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾਗੇ ਧਾਮੁ ਖੁਪਾਇ ॥ ਉਤ ਮਗੁ ਪਗੁ ਰਹਿ ਤੇਜੋ ਤਿਹ ਠਾਂ ਵਾਸੁ ਦਵਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਓਸੀ ਰਾਮੇ ਮਿ
 ਲੀ ਮਾਤ ਕੇ ਅਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨਾ ਬਿਅਕੁਲ ਖੁਪਾਇ ॥ ਜਾਂਈ ਦਾਸ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅੰਗੀ ॥ ਦ੍ਰਿਗਨ ਹਿਖਾ ਚੁਨੀ ਨ ਹਜੈ ਸੀ ॥
 ੫੭ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਦੂਬੈ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਜਾਂਈ ਦਾਸ ਤੁਮਰੇ ਹਿਤੁ ਅਏ ॥ ਜਾਂਈ ਦਾਸ ਕਹ ਕੀ ਓਨਿ ਹਾਲਾ ॥ ਹਮੇ ਦੀ ਨ ਨੋਤੇ ਜੇ ਦਾ
 ਲਾ ॥ ੫੮ ॥ ਓਸੀ ਅੰਸ ਅਨ ਦਨਿ ਤਪ੍ਰਿਤ ਕਰੈ ਚੇਤਾ ਦਿਵਸਾ ਬਿਤਾਇ ॥ ਦਿਸਾਖੀ ਕਾ ਮੇਲਾ ਅਯੋ ਸੰਗਤ ਅਈ ਮਹਾਇ ॥ ੫੯ ॥ ਓ
 ਚੁਨੇ ਸੀਤ ਮੇਲਾ ਹਾਇ ਗੁਰੀ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਲਹ ਫਲ ਚਾਹੀ ॥ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ਸਿਧਾਈ ॥ ਗੁਰੈਂ ਕਬਾਰੀ ਬਬ
 ਫਲਾਈ ॥ ੬੦ ॥ ਇਕ ਸੰਗਤ ਅਵੈ ਇਕ ਜਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਭੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਰਹਾਵੈ ॥ ਜਾਂਈ ਦਾਸ ਮਨ ਅਨੰਦ ਮੇਲਾ ॥ ਹਰੀ ਬਿਦੁ
 ਰਗੁ ਹੁੰਦੈ ਖੁਖ ਜੈਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ਓਸੀ ਗੁਰ ਤਸਿ ਪਈ ਤੇ ਮਤਹਾਂ ਖੁਖ ਸੈ ਅਰਧਾ ਦਿਸਾਖਾ ॥ ਪਰਮ ਰੰਮ ਅਗੁਰ ਸਿੱਖ ਕੀ ਚੁਨੇ ਹਰਖ
 ਧਰਸਾਖਾ ॥ ੬੨ ॥ ਓਸੀ ਪ੍ਰਤਕਾਲ ਗੁਰ ਚ ਦੇਸਿਕਾਗਾ ॥ ਦਸਾ ਦੇਖ ਨਿਜ ਸਿੱਖ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਗੁ ਪਟ ਜਾਨਤ ਛਪੀ ਨੋਕੇਈ ॥ ਕ

ਰੈਸਹਾਇਦਸਜਹੋਈ॥ ੬੩॥ ਨਗਰਏਕਤੁਕਲਾਣੀਜੋਨੋ॥ ਤਖਾਣਨਵਾਈਤਹਗੁਰਠਨੋ॥ ਸੰਧੁਨਾਮਤਹੋਗਾਯੋ॥ ਗੁ
 ਰਕੇਬਦਕੁਰੁਤੁਭਿਪਜਯੋ॥ ੬੪॥ ਦੋ॥ ਨਵਲੇਖੁਤਿਯਨਰਕਾਸੀਗੁਰਪਾਛਾਭਿਖਾਇ॥ ਸਿੰਘੀਗੁਰਤਿਨਕੇਦਈਪਤਮਨ
 ਦੀਓਟਾਇ॥ ੬੫॥ ਚੌ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਧੁਨਾਬਿਸਮੇਪਾਈ॥ ਹੇਗੁਰਕਬਨਮੋਹੁਨਈ॥ ਪਛੇਕਿਹਬਿਧਿਲੇਖੁਭਿਖਾਯੋ॥
 ਸਿੰਘੀਦਾਨਕੈਸਤਿਨਪਾਯੋ॥ ੬੬॥ ਮੋਕੇਦਾਸਨਦਸਾਬਿਚਾਰੋ॥ ਗੋਪਰਖੇਜਿਨਪ੍ਰਗਟਉਚਾਰੋ॥ ਮਨੀਸਿੰਘਕਹਾਇਹਮਮ
 ਦੇਰੀ॥ ਕਥਾਰਸਾਲਪ੍ਰੇਮਰਸਬੇਰੀ॥ ੬੭॥ ਦੋ॥ ਸੁੰਦਗਾਬਨਿਹਾਰਕੈਰਾਖੀਗੋਪਛਪਾਇ॥ ਦੇਖਪ੍ਰੀਤਅਬਕਠਤੋਂਤੁਮੇਰੋਅ
 ਗਬਨਾਇ॥ ੬੮॥ ਚੌ॥ ਸੋਤੇਸੰਮਤਜਬਗੁਰਆਏ॥ ਚੂਰੇਲੀਬਾਬਾਤੁਭਿਪਜਾਏ॥ ਤਾਹਸਮੇਕੀਗਾਥਾਜੋਨੋ॥ ਸੁੰਦਰੇਸੁੰਦ
 ਪਹਚੋਨੋ॥ ੬੯॥ ਸੰਧੂਜਰਵਰਸੇਵਕਮਾਏ॥ ਤੁਕਲਾਣੀਤਿਹਪਿਤਮਾਤਰਹਾਏ॥ ਗੁਰਅਰਜਨਕਾਸਿੰਘਪਛਾਨੋ॥ ਵੇ
 ਰੋਗੁਰਤਕੋਗੁਰਮਾਨੋ॥ ੭੦॥ ਦੋ॥ ਤਾਂਕੇਗੁਰਕੰਨਘਾਤੁਈਸੰਧੂਸਿਉਸੰਜੋਗਾ॥ ਵਹੁਜੁਲਤਾਨੀਚੁਤਾਸਿੰਘਚਿੰਤਾਭਿਖਾ
 ਭਿਧੋਹੋਗਾ॥ ੭੧॥ ਚੌ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਤਬੁਧੋਦਿਵਾਹਾ॥ ਦੁਹਦਿਸਮਨਮੈਅਧਿਕਉਮਾਹਾ॥ ਲੈਧੋਲੀਨਿਜਗੁਹੋਕਯਾਏ॥ ਰਹੀਜ
 ਮਨਿਸਪਘਾਨਕਰਾਏ॥ ੭੨॥ ਦੋ॥ ਦਿਵਸਧਾਮਰੂਰਕੀਓਪਮਾਨਾ॥ ਬਾਜਬਜਾਵਤਪਰਚੁਖਨਾਨਾ॥ ਚੂਰੇਲੀਨਿਕਟਜਬੈਚਾਭਿਖਾਏ॥
 ਗੁਰਭਿਗਾਥਾਵਾਰਲਗਾਏ॥ ੭੩॥ ਸਿੰਘਚੁਤਾਧਨਰਗਾਕੀਸ੍ਰਵਨੀਜਬਦਚੁਨਾਇ॥ ਅਸਾਵਿਚਾਰਮਨਮੈਪਰੀਕਿਵੈਂਦਰਸਕ
 ਰਿਜਾਇ॥ ੭੪॥ ਚੌ॥ ਸਿੰਘਚੁਤਾਅਸਥਾਤਅਲਾਈ॥ ਚੁਨੇਕਹਾਰਬੈਨਮਮਭਾਈ॥ ਇਹਨਾਚੂਲੀਰਾਖਹਮਾਰੀ॥ ਕਰੋਂਦਿਨਤਪ
 ਨੁਲੇਵੇਚਾਰੀ॥ ੭੫॥ ਕਹਾਕਹਾਰਕਵਨਤਵਕਾਜਾ॥ ਸਿੰਘਚੁਤਾਕਹਗਰੀਬਾਨਿਵਜਾ॥ ਇਹਨਾਮਮਗੁਰਸਬਦਚੁਨਾਵਤਾ॥ ਕਰੋਂ
 ਦਰਜਸਰਵਰਗੁਰਜਾਵਤਾ॥ ੭੬॥ ਦੋ॥ ਐਸੇਕਹਨਿਜਹਥਤੇਕੰਕਨਦੀਓਉਤਰਾ॥ ਲੈਪ੍ਰਸਾਦਿਕਛੁਅੰਕਮੇਸੀਗੁਰਭਿਖਪਧਾਰਾ॥
 ੭੭॥ ਚੌ॥ ਧਨਕੇਲੇਭੁਕਹਾਰਲੁਭਾਏ॥ ਨਿਤਕ੍ਰਿਆਹਿਤਸੁਭੀਸਿਧਾਏ॥ ਸੰਧੂਬਤੀਪਤੁਤੇਆਦਾ॥ ਲਗੇਸੋਚਕਰਧਾਮਾਹਿਲਾ

੮) ੧੮) ਸਿੱਖ ਸੁਤਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ਤਤਾ ਛਿਨ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਇ ॥ ਅਗੋਲਾਗੇ ਅਧਿਕ ਦੀ ਵਨਾ ॥ ਬੈਠੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
 ਧਨਾ ॥ ੧੯) ਦੋਹੈ ਕੀ ਅਸਾਵਰ ਕੀ ਹੋਵਤ ਤਬੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਤ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਬੈਠੀ ਅਨੰਦ ਪਾਰਾ ॥ ੨੦) ਦੋਹੈ ਅਸਾਵਰ ਰੋਗਾਜ
 ਬਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੀਬੀ ਚਿਰਾਇ ਖਾਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੋ ਅਸਕਰਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪੁਛ ਬੀਬੀ ਕਹਤੇ ਆਈ ॥ ੨੧) ਬਿਧੀ ਏ ਪੁਛ ਕਹੀ ਤਿਨ
 ਬਤਾ ॥ ਦਰਸਹੇ ਤੁਝ ਏ ਜਸ ਨਾਤਾ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਬਤਾਹੁ ਰੁਸੇ ਗਈ ॥ ਹਿਪੁ ਰੁਤੁ ਮੋਗੇ ਸਿੱਖ ਵਸਾਈ ॥ ੨੨) ਦੋਹੈ ਗੁਰ ਵੇਡੇ ਤਿਹਨਾ ਮੁਹੇ ਆ
 ਕਲਜਾਤਤ ਖਾਨਾ ॥ ਤੰਕੀ ਸੁਤਾ ਪਛਨੀ ਏ ਹੇ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨਾ ॥ ੨੩) ਦੋਹੈ ਸਰਵਰ ਸੇਵਕ ਇਹ ਸੁਰਾਰੇ ॥ ਨਹ ਸਰਵਰੀ ਪਿਖ ਬਿ
 ਸਮਾਰੇ ॥ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਨਾ ॥ ਫਿਰ ਗਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਸਬਦ ਨਹ ਬਹੁਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੪) ਇਹ ਸੁਨਿ ਰੁਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕੀਨ ਅਨਿਕ
 ਟਬੁਲਾਇ ਦਿਆਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਮੇਸੇ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਨਵ ਲੇਖੁ ਅਬ ਤੇਰਾ ਲਿਖਾਯੋ ॥ ੨੫) ਦੋਹੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੁਰ ਕੇ ਧਰਾ ਕੀਨ ਅ
 ਮਨ ਹਰਖਾਈ ॥ ਦਸਾ ਸਿਧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸਿੱਖੀ ਰੁਮਰਾ ਆਈ ॥ ੨੬) ਦੋਹੈ ਸਿੱਖੀ ਦਨ ਦੀ ਚਿਹਰਾ ਪੂਰੇ ॥ ਨਵ ਲੇਖਾ ਲਿਖੇ ਤਿਹ
 ਰੂਹੇ ॥ ਸੋਧੁ ਪਿਤਾ ਬਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕੀ ਚਿਹਰੇ ਪਗੁਰ ਪਹਿ ਕਿਉ ਧਾਈ ॥ ੨੭) ਰੂਲ ਨਨਾ ਮਗੁ ਰੂਕੇ ਲੇਈ ॥ ਸਰਵਰ ਕੀ ਸਦ ਸੇਵਕ
 ਰੇਈ ॥ ਸੋਧੁ ਤਾਂ ਕੇ ਪਾਛ ਪਠਾਯੋ ॥ ਰੁਸੇ ਅਧਿਕ ਚਿਰ ਪਰ ਰਿਸ ਆਯੋ ॥ ੨੮) ਦੋਹੈ ਜਬੈ ਦਰਸ ਗੁਰ ਕਾ ਕੀ ਚਿਹਰਾ ਮਨ ਰਿਸ ਜਾਈ ॥
 ਤਜੀ ਸਮਾਨ ਮਨ ਸਾਂਤ ਪਰ ਪਦ ਪੰਕਜ ਲਪਟਾਈ ॥ ੨੯) ਦੋਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿਹਰਾ ਮਨ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਸੋਧੁ ਮਨ ਰੁਮਰਾ ਯੇਨ ਲੇਸਾ ॥ ਚਰ
 ਨ ਪੈ ਏ ਚਰਨਾਂ ਮਰਦੀਨੇ ॥ ਕੀ ਚਿਹਰੇ ਸਿੱਖ ਸੁਰਹੀ ਰੁਮਖੀਨੇ ॥ ੩੦) ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਉਦ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਹਜ ਦਨ ਅਤੁਪਾਰੇ ॥ ਬੋਝ
 ਰਗਤ ਉਪਜੈ ਸੁਤ ਤੇਰੇ ॥ ਸਤ ਬੈਠ ਜਯੋ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੩੧) ਦੋਹੈ ਬਚਨ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਕੇ ਸੁਨੇ ਹਰਖ ਕੀ ਚਿਹਰਾ ਤਬਾ ॥ ਲੈ ਆਇ ਸੁਕਰ
 ਬੰਦਨਾ ਧਾਰਿ ਦੇ ਗੁਰਨਾਮ ॥ ੩੨) ਦੋਹੈ ਬ੍ਰਤ ਮੱਧ ਦੇ ਉਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਰਖ ਧਰਾਏ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਯਾਨ ਚਕੇ ਪੁਨ
 ਤਬ ਹੀ ॥ ਰੁਕਲਾ ਦੀ ਚਿਹਰਾ ਲੇਖੁ ਨ ਸਬ ਹੀ ॥ ੩੩) ਗਏ ਸਦਨ ਸਰਵਰ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਮਾਥਟਿਕਾ ਵਨ ਚਲੇ ਤਖਾਨਾ ॥ ਪਿਤਾ ਰੁਖ

ਸੋਧੁਤਤਬਾਮਾ ਕੋਰਬੀਦਨਹਰਖਮੁਕਾਮਾ ॥੪॥੮॥ ਲਾਤਪ੍ਰਾਕਸੋਧੁਕੀਓਇਹਬਿਪਬੈਨਉਚਾਰਾ ॥ ਭਯੋਸਿਖੋਹੋਗੁਰੁਕਕੋਰੋਯਾ
 ਹਰਨਛਾਰਾ ॥੫॥੮॥ ਸਰੁਮਿਲਕਹੋਮੋਨਰੇਮੁਕੇ ॥ ਮਤਗੁਰਨਾਮਲੇਹਰੇਕੁਕੇ ॥ ਆਦਮੀਤਸਰਵਰਹਮਦਾਜਾ ॥ ਕੁਲਕਲੀਕਤੁ
 ਮਕੈਸਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੬॥੮॥ ਕੀਏਜਤਨਤਿਹਬੈਨਨਮਾਨਾ ॥ ਸਰੁਮਿਲਐਸੇਕਰਅਨੁਮਾਨਾ ॥ ਬਾਵਰਭਯੋਭੂਲਾਇਹੋਈ ॥ ਸ੍ਵਰਲਾ
 ਤਪ੍ਰਾਚੈਕੋਈ ॥੭॥੮॥ ਭਗਤਸਿੰਘਕਹਤਕਕੋਹੋਦੈਸਦਨਮਝਾਰਾ ॥ ਜਬੈਨਿਕਸਤਬਹੀਹੋਨੈਜੇਤਕੋਠੋਰਨਿਹਾਰਾ ॥੮॥੮॥
 ਚੀ ॥ ਵਹਅਹਰਚੈਰੈਨਾਇਹਢਾਈ ॥ ਮੁਕਾਮੋਠੋਰਨਹੋਕਾਇਹਢਾਈ ॥ ਗੁਰਗੁਰੁਜਪੇਹਰਖਮਨਪਾਵੈ ॥ ਮੁਕਾਮਭਨੈਜਹਜਾਇਢਾ
 ਵੈ ॥੯॥੮॥ ਏਕਾਦਿਵਸਤੀਯਨਿਕਟਪਧਾਰਾ ॥ ਕੀਓਸੀਗਮਨਕੀਨਦਿਚਾਰਾ ॥ ਮੁਕਾਮੁਸੇਵਅਸਦੁਗਬਿਹਾਈ ॥ ਏਕਭਗਤਭੁ
 ਰਜੁਧਰਹਾਈ ॥੧੦॥੮॥ ਜਬੈਭੁਗਤਕੋਨਮਲੈਤਬਬੀਰਜਮੁਕਤਾਇ ॥ ਭਗਤਰੂਪਤਬਹੀਧਰਾਤਾਹਢੀਯਉਰਆਈ ॥੧੧॥੮॥
 ਚੀ ॥ ਸੁਨੇਸੀਤਜਬਸਮਾਪੁਰਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁਤਤਿਨਕੇਉਪਜਾਯੋ ॥ ਸਾਂਤਪੀਰਗੀਭੀਰਉਦਾਰੀ ॥ ਦੇਖਰੂਪਮੇਹੀਸਭੁਨਾਰੀ ॥੧੨॥੮॥
 ਸੋਧੁਤਤਕਾਰੂਪਾਦਿਖਾਈ ॥ ਹਰਖਨਾਰਭੁਤਕੀਓਮਹਾਈ ॥ ਸੋਧੁਸੀਗੁਰਨਾਮਉਚਾਰੈ ॥ ਐਸਸੁਨਤਸਰੁਈਰਖਧਾਰੈ ॥੧੩॥੮॥
 ੩ ॥ ਬਹੁਤਰੇਬਾਲਕਭੁਵਲਐਬਰਖਬਾਲਜਬੋਹਈ ॥ ਸੁਧਾਸੋਰਵਰਨਿਕਟਗੁਰਆਯੋਸੋਧੁਸੋਈ ॥੧੪॥੮॥ ਨਰੀਭੁਤ
 ਬਹੁਬਿਨਤਉਚਾਰੀ ॥ ਬਾਲਨਮਤੁਮਧੋਰਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੀਗੁਰਦੇਖਰੂਪਤਿਹਵਾਰਾ ॥ ਰੂਪਚੰਦਰੀਮੁਖੋਉਚਾਰਾ ॥੧੫॥੮॥ ਭੁਨਤ
 ਨਾਮੋਉਹਰਖਾਈ ॥ ਲੈਆਇਸਬਹੁਰੇਗੁਹਆਈ ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਬੀਤੇਬਹੁਬਰਖਾ ॥ ਦਯਾਸਿਧੋਕੋਮਨਅਬਕਰਖਾ ॥੧੬॥੮॥
 ੬ ॥ ਕੁੰਡਰੀਆ ॥ ਵਿਸਾਖਮਰਧਜਬਹੀਗਯੋਕ੍ਰਿਖੀਕਟਚਖਮੰਡਾ ॥ ਤ੍ਰਿਖਲਾਗਤਕੋਘਨੀਧਰਕੂਨੁਜਲਜੀਭਾ ॥ ਧਰਕੂ
 ਨੁਜਲਜੀਭੁਜਾਇਪਿਤੁਹਾਬਲਗਾਵੈ ॥ ਸੀਤਲਜਲਗੁਰਜੇਗਐਸਮੁਖਬਤਅਲਵੈ ॥ ਲਾਗਕ੍ਰਿਖੀਪਿਤਕਾਟੋਪੁਨਜਾਇਨੀ
 ਹਰੈਰੋਪਿਤਸੀਤਲਨੀਰਜੇਗਗੁਰਐਸਉਚਾਰੈ ॥੧੭॥੮॥ ਕਹੁਨਅਚਐਨੀਰਪੁਤੀਪਤਾਪਿਤਪੁਤਭੁਨਾਤਤਫਿਨਤ

ਏਅਪੀਗੋਪਾਮਤ੍ਰਿਖਾਪਨੀ ੧੦੮ ॥ ਏਹ ਬਤਾਏ ਸੀਭੁਈਚੋਰੀਦਈਸੁਨਾਇ ॥ ਕਥਾਜੁਨੇਅਬਗੁਰੂਕੀਜਿਹਾਬਿਧਿਕਰੈਸਹਾਇ ॥
 ੧੦੯ ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ ॥ ਹੋਤਪ੍ਰਤਸਿਕਾਰਚੜ੍ਹੇਗੁਰਸੈਨਲਈਕਛੁਦੇਰਨਲਾਏ ॥ ਖਿਲਾਸਿਕਾਰਤਬੈਸੁਖਸਗਰਜੇਤਕਜੀਵਹਨੇਮੁਕਤਾਏ ॥ ਜੈ
 ਸਸਹਾਇਕਰੀਗਜਕੀਤਸਜਨਦਸਾਗੁਰਏਕਲਪਾਏ ॥ ਏਕਗਯੋਬਿਧੀਅਗੁਰਕੇਸੀਗਸੈਨਸੁਭਿਨਮੇਰੁਮਾਏ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਿਧ
 ਦਯਾਸਸਜਾਮਕੇਭੀਤਰੋਕੇਸਪਦੀਸਗਏਜਗਸਾਂਈ ॥ ਜਾਣਿਨਿਹਾਰਦਸਾਤਿਹਕੀਰਵਪੰਕਜਪਾਇਵਿਰਹਪੁਰਝਾਈ ॥ ਐਰਨਹ
 ਉਪਮਾਉਪਜੈਜਨਚਾੜਿਕਬੁੰਦਚਹੇਮੁਖਬਾਈ ॥ ਅਸ੍ਰਸ੍ਰਵਉਤਰਪ੍ਰਭੂਚਲਭੂਮਅਏਨਹਦੇਰਲਗਾਈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਏਪਿਤਾਪੁਤਰੋ
 ਬਦਨਮੇਰੁਰਯੋਜਲਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਅਸੀਪਾਨਕਰਜਨਉਠੇਪੇਖੇਪ੍ਰਭੂਅਭੇਵਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਬਹੁਰੋਕਹਮੇਹਤ੍ਰਿਖਾਬਹੁਜਾਨ
 ਮੇਕੋਨੀਰਅਚਾਈਏਆਪਅਚੋਚੁਖਮਾਨ ॥ ੧੧੩ ॥ ਚਿੰਸ੍ਰਭੂਨ੍ਹਹਬਗਹਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕੋਨੀਰਅਚਾਯੋ ॥ ਪਛੇਸੀਤਲਨੀ
 ਰਅਚਲੀਨੋ ॥ ਰੂਪਚੰਦਸੁਤਕੋਪੁਨਦੀਨੋ ॥ ੧੧੪ ॥ ਭੀਨਕਲਕੀਸੇਈਭੁਈ ॥ ਪਿਤਾਪੁਤਚਿੰਤਮਿਟਗਾਈ ॥ ਕਹਾਗੁਰੂਮਾਗੋਰੁਚਜੇ
 ਈ ॥ ਸ੍ਰੋਧੁਸੁਤਸੁਤਅਨੰਦਹੋਈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਏਕਗਵਿਚਰਐਸੇਕਹਪਦਪੰਕਜਰਹਪੀਤਾ ॥ ਐਰਦਾਨਦੀਜੋਪ੍ਰਭੂਗੁਰਸਿੰਧੀਦੀਰ
 ਗ ॥ ੧੧੬ ॥ ਚੋਤਬਾਸਤਬਚਗੁਰਮੁਖੇਅਲਾਏ ॥ ਸਿੰਧੀਭੂਮਗ੍ਰਹਸਦਰਹਏ ॥ ਐਰਬਤਮੇਰੀਜੁਨਿਲੀਜੈ ॥ ਏਹਠਾਂਵਾਸੁਨ
 ਅਬਤੁਮਕੀਜੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਏਹਜਨਭੂਮਸੀਗਈਰਖਕਰੈ ॥ ਭਾਂਤੇਢਹੈਨਗਹੁਇਪਰੈ ॥ ਚਲੈਨਗਰਤੁਮਐਰਸਦ੍ਰੋਹ ॥ ਤਿਹ
 ਠਾਂਵੇਸੇਆਧਿਕਸੁਖਧਾਰੈ ॥ ੧੧੮ ॥ ਵਚਨਮਾਨਗੁਰਕੇਤਬੈਸ੍ਰੋਧੁਨਿਜਗਹਜਾਇ ॥ ਨਿਜਨਾਰੀਕੇਸੀਗਲੇਆਯੋਗੁਰ
 ਨਿਕਦਾਇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਆਈਤ੍ਰਿਖਾਗੁਰਕੇਪਗਲਾਗੀ ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਜਨੇਬਭੂਭਾਗੀ ॥ ਰੂਪਚੰਦਕਾਰੂਪਨਿਹਾਰਾ ॥ ਦਯਾਸਿੰ
 ਧਮਨਅਨੰਦਧਾਰਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਨਿਜਪਸਕਆਯੁਧਸਭਦੀਨੋ ॥ ਰੂਪਚੰਦਧਰਅਨੰਦਲੀਨੋ ॥ ਦਿਖੋਕੋਤਕਾਬਿਧੀਆਬਿ
 ਸਮਾਯੋ ॥ ਧੀਨਧੀਨਸੀਗੁਰਕੋਗਾਯੋ ॥ ੧੨੧ ॥ ਜਮਾਦਿਵਸਤਬਲੈਰਹਾਢੂਢਤਸੈਨਾਯਾਇ ॥ ਧੇਨਤ੍ਰਿਖਾਤਰਆਇਜਿਸ

ਦੇਖਨੀ ਰਖ ਰਧਾਇ॥ ੧੨੨॥ ਚੌ॥ ਆਇ ਸੈ ਨਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗੀ॥ ਦਰਸਨੀ ਰਖ ਚ ਬਹੁ ਖੁਖਾਗੀ॥ ਸੋ ਪੁਕੇ ਗੁਰੇ ਅਸ ਉਚਾਰਾ॥ ਕ
 ਰੇ ਪਧਾਨ ਨ ਲਾਇ ਅਵਾਰਾ॥ ੧੨੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਤ ਤੇ ਕੀਐ ਪਧਾਨਾ॥ ਸੁਤ ਤੀਯ ਯੁਤ ਸੋ ਪੁਖ ਮਨਾ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਸੰਗ ਪਧਾਰੇ॥ ਰੂਪ
 ਚੰਦ ਅਸੋ ਕੇ ਤਕ ਸਾਰੇ॥ ੧੨੪॥ ਦੋ॥ ਪੁਜਾ ਕਰੁ ਰੂਪੀ ਸਜ ਕੁਲੁ ਤਲੀ ਨੀ ਸੀ ਸਉਠਾਇ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਅਸ ਦੇਖ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਅ
 ਲਾਇ॥ ੧੨੫॥ ਚੌ॥ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨਿਜ ਅੰਗ ਧਰਾਵੇ॥ ਕਾਹਨੁ ਰਨਿ ਜਸੀ ਸਉਠਾਵੇ॥ ਰੂਪ ਚੰਦ ਕਹੁ ਨੇ ਜੁ ਅਮੀ॥ ਤਿਹ ਪੁਜਾ ਕਸ ਸ
 ਕੁ ਖੁਖਾਮੀ॥ ੧੨੬॥ ਤੁਛ ਜੀਵੈ ਪੈਂਕ ਸਤ ਨਧਾਰੇ॥ ਕੋਰੈ ਪੁਜ ਸਮੇ ਤੇ ਹਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖ ਗੁਰੁ ਮਹਾਰਾਇ॥ ਦੀਨੈ ਵਰੁ ਇਹ
 ਸਿਤ ਜੁ ਨਾਇ॥ ੧੨੭॥ ਦੋ॥ ਰੂਪ ਰਸ ਨ ਸਮੇ ਤੇ ਗਕੇ ਕਤੁ ਮਥਾ ਯੁਧਾਰਾ॥ ਦਸ ਮਰੂ ਪਧਾਰਾ ਹੋਰੇ ਖੋਯਾ ਹਸੀ ਰੁਰਾ॥ ੧੨੮॥ ਚੌ॥ ਰੂ
 ਪ ਚੰਦ ਜੁ ਨ ਅਨੀ ਦਪਾਏ॥ ਚਤੁਰ ਕੋ ਸਤ ਬਹੀ ਚਲਾਏ॥ ਭੀ ਦ੍ਰਿਤਿ ਹਠ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਭੋਗ ਕੀਨੇ ਤਹਾਂ ਪੁਰਾਰੀ॥ ੧੨੯॥ ਪਰੀ ਰੈ ਨਚ
 ਰਚਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ॥ ਗੁੰਤ ਗੁੰਤ ਕੀ ਅਨੀ ਦਲੀਨੀ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਤੋਰੇ ਰਜ ਬਾਐ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਿੰਦੁ ਗੁਰ ਬੰਤ ਬਨਾਐ॥ ੧੩੦॥ ਦੋ॥ ਭੀ
 ਦ੍ਰਸ ਮਨਿ ਹਰ ਕੈ ਜੁ ਗੁਰੁ ਹਲ ਗਨੁ ਹਾਇ॥ ਖੇੜ ਜਾਇ ਵਸਾਇ ਜਾਖਿ ਕੇ ਵਰਸ ਸੀ ਚੁਖ ਦਾਇ॥ ੧੩੧॥ ਚੌ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਮਕ ਹਟੋ ਕ
 ਲਗਾਐ॥ ਸੋ ਪੁਕੇ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਐ॥ ਧਰੇ ਨਾਮ ਪੁਰ ਅਪਨੇ ਰੁਣੀ॥ ਸੋ ਪੁਕੇ ਹਜੁ ਤਨ ਮਧਾਰਾਇ॥ ੧੩੨॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਪੁਨ ਬਚ
 ਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਰੁਣੀ ਰੂਪ ਨ ਗਰੁ ਉਦਾਰਾ॥ ਅਸ ਕਹਾ ਆਇ ਸਬੁ ਰੋਦਾਇ॥ ਰੋਚੇ ਸਦਨੁ ਮੇ ਦੇਰਨ ਕਾਇ॥ ੧੩੩॥ ਦੋ॥ ਹਮ ਭੀ ਬਹੁ
 ਰੇ ਆਇ ਪੈਂਕ ਛੁਦਿ ਨਾਇ ਹਾਂਬ ਸਾਇ॥ ਦੈਧੀ ਰਜੁ ਪਧਾਨਾ ਕੀ ਓਸੀ ਗੁਰ ਜਨੁ ਖਦਾਇ॥ ੧੩੪॥ ਚੌ॥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਰੂਪ ਚੰਦ ਪਰ ਪੀਰਾ॥
 ਘੋਰਨ ਗਰੁਤ ਹਰ ਚਰੀ ਭੀ ਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕ ਕਰਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਖੇਲਤ ਬਨ ਮੇ ਅਧ ਕਾ ਸਿਕਾਰਾ॥ ੧੩੫॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਅਸ ਬਾਤ ਅਲਾ
 ਈ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੇ ਕੋ ਗਏ ਰੁਲਾਈ॥ ਹਮ ਦ੍ਰਿਫਤ ਤੁਮ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਅਧ ਕੁ ਮਧਾਰਾ॥ ੧੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੀ ਦ੍ਰੁਕ
 ਰਤ ਬਿਲਾਸ ਅਸ ਅਏ ਰੂਰੇ ਲੀ ਮਾਂਝਾ॥ ਗੁਰ ਤ ਸਿੰਧ ਸਭੋ ਕੇ ਮਿਲੇ ਅਬੋ ਸੁਰ ਪਰਸਾਂਝਾ॥ ੧੩੭॥ ਚੌ॥ ਤਿਹ ਠੰਡੀ ਨੇ ਚਰਤ ਅਪਾਰਾ॥

ਬੀਤਬਰਖਸੁਖਸੰਗਸੁਪਾਰਾਮਿਲਨਹੋਤਬਾਬਾਚਲਾਏ। ਸੁਤਨਭੀਕੋਸੰਗਲਵਾਏ॥ ੧੩੮॥ ਕੀਰਤਪੁਰਸੁਤਨਗ੍ਰਥਣਾਇ॥ ਛੇਤ੍ਰ
 ਦਾਸਤਿਹਠਾਂਸੋਪਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਪੁਨੇਰੋਲੀਆਏ॥ ਸੀਧੇਮਗਾਏਹਰਖਾਏ॥ ੧੩੯॥ ਕਛੁਦਿਨਰੋਮਪੁਮਾਸਕੇਅਏਰੋਲੀ
 ਮਾਹਿ॥ ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਕੇਪਰਾਮਨਮੈਅਧਿਕਉਮਾਹ॥ ੧੪੦॥ ਚੁਫਟਓਗਬਿਨਤਪੁਨਗਾਈ॥ ਦਰਸਚਾਰਹਜਦਗੁਸਾਈ
 ਜਿਹਬਿਧਿਉਂਦਨਗ੍ਰਥਸਾਏ॥ ਕੀਰਤਪੁਰਸੁਤਨਚਰਤਸੁਨਾਏ॥ ੧੪੧॥ ਸੁਨਤਪ੍ਰਭੂਮਨਮੈਸੁਖਪਾਇ॥ ਧੰਨਧੰਨਸ੍ਰੀਪੁਖੇਅਲਾ
 ਏ॥ ਗੁਗਤਸਿੰਘਨੰਤੀਪੁਨਆਈ॥ ਹਰੀਗਾਇਉਤਅੰਕਉਹਾਈ॥ ੧੪੨॥ ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਕੇਪਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਦਈਅਸੀਸਾ
 ਹਰੀਗਾਇਬਪਦੇਖਕੋਸਤਿਗੁਰਗੁਣੇਜਗੀਸ॥ ੧੪੩॥ ਪੁਨਬਾਬਾਮਤਾਫਿਰਾਏ॥ ਤੀਨਮਾਤਕੇਪਗਲਪਵਾਏ॥ ਨੰ
 ਤੀਤੀਨਸਾਸਪਗਲਾਗੀ॥ ਅੰਕਪੁਤਲਗਅਤਬਰੁਗੀ॥ ੧੪੪॥ ਏਅਸੀਸਮਨਮੈਹਰਖਾਇ॥ ਤੀਨਮਾਤਸੁਤਪਿਖ
 ਬਲਜਾਇ॥ ਰਾਮੇਮਿਲਪੁਨਦਈਅਸੀਸਾ॥ ਚਿਰਜੀਵੇਉਤੋਰਜਗੀਸਾ॥ ੧੪੫॥ ਸਾਈਦਾਸਸੁਖਅਧਕਧਰਬਾਏ
 ਅੰਕਮਿਲਾਇ॥ ਕੁਸਲਪ੍ਰਸਨਪੁਛਤਘਨੇਕਹਤਕਕੋਉਂਨਾਇ॥ ੧੪੬॥ ਸਰਪ੍ਰਵਾਰਮਿਲਅਨੰਦਪਾਏ॥ ਮਿਲੇਉ
 ਰਸਭਅਨਦਧਰਾਏ॥ ਤਬਲੇਅਨਗਨਸੰਗਤਆਈ॥ ਵਿਸਾਖੀਮੇਲਾਭੁਏਮਹਾਈ॥ ੧੪੭॥ ਕਰਦਰਸਨਮੁੱਖੰਛਤਪ
 ਏ॥ ਸੰਗਤਨਿਜਨਿਜਧਾਂਮਸਿਧਾਇ॥ ਨਿਤਨੁਤਨਗੁਰਖੇਲਾਸਿਕਾਰਾ॥ ਬਹੁਕਉਤਕ੍ਰੋਰਗੁਰੁਪਾਰਾ॥ ੧੪੮॥ ਕਬਾਇ
 ਪਤੋਹੋਰੋਬੋਰੀਕੋਹੋਬਨਾਇ॥ ਮਾਤਦਮੋਦੀਜੈਜਾਬਿਧਪਰਮਧਾਂਮਗੁਰਜਾਇ॥ ੧੪੯॥ ਸੁਨੇਸੰਤਸਿਧਮਮਾਸਾਬਿਤ
 ਏ॥ ਸਾਵਣਅਏਅਧਕਸੁਖਦਾਏ॥ ਮਾਤਦਮੋਦੀਕੀਓਜਨਨਾ॥ ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ ੧੫੦॥ ਧਾਂਰਮਾਤ
 ਤਬਦਰਸਾਦਿਖਾਏ॥ ਸੁਨੇਨਮਾਇਹਬਚਨਅਲਾਏ॥ ਮਾਤਸੁਲਖਣੀਖੀਵੀਜੀਗਾ॥ ਰਾਮੇਭੁਨੀਮਾਤਗੀਗਾ॥ ੧੫੧॥ ਧਾਂਚੇ
 ਆਇਐਸਕਹਬਾਨੀ॥ ਚਲੇਧਾਮਨਿਜਐਧਾਬਿਹਨੀ॥ ਭੁਏਜਗਤਮੈਤੁਮਜਗਰੀ॥ ਪੁਤ੍ਰਪੋਤ੍ਰਨੈਨਨਿਹਾਰੀ॥ ੧੫੨॥

ਤਤੇਦੇਰਨਠਨੀਏਪਤਕੀਆਇਸਪਾਇ। ਮਮਸੀਗਾਅਪਨੇਧਾਮਕੋਚਲੇਗਰਗੁਬਿਰਾਇ॥੧੫੩॥ ਚੋ॥ ਮਾਤਦੇਮੇਵੀਬਹੁਖਪਯੋ
 ਸਭੀਮਾਤਕੋਪੀਨਅਲਾਯੋ॥ ਪਾਂਚਮਾਤਹੁਇਅੰਤਰਧਾਨਾ॥ ਤਬਲੋਆਏਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥੧੫੪॥ ਦੋਮੇਵੀਮਾਤਚਰਨਲਪਟਾਈ
 ਅਪਚਲਨਕੀਬਾਤਜੁਨਾਈ॥ ਸੁਆਮੀਆਇਸਚਾਹੋਬਾਰੀ॥ ਦਸੀਜਾਨਨਲਾਇਅਵਾਰੀ॥੧੫੫॥ ਦੋ॥ ਦਯਾਸਿਧਆਇਸਰ
 ਰੀਜਾਹੁਰਖਾਨਿਜਧਾਮਾ॥ ਚਲਤਆਪਨੀਵਰਸਭੁਕੋਇਨਜਗਤਮੁਕਾਮਾ॥੧੫੬॥ ਚੋ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਆਇਸੁਪਾਇ॥
 ਸਭਪ੍ਰਵਰਕੋਨਿਕਟਬੁਲਾਇ॥ ਸਭੁਕੋਮਿਲਧਰਕੁਸਾਡੁਸਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਧਾਨਹੀਏਮਹਿਪਾਇ॥੧੫੭॥ ਕੀਚਿਸੈਨਤਬਪ੍ਰ
 ਨਾਬਿਲਾਏ॥ ਪਾਂਚਮਾਤਸੀਗਪਧਾਨਕਰਾਏ॥ ਪਰਮਲੱਛਕਾਰੁਪਧਰਾਏ॥ ਅਰਧਗੁਰਾਨਿਜਧਾਮਾਸਿਧਾਏ॥੧੫੮॥ ਦੋ॥ ਸਸ
 ਖਟਅਹਿਕੁਲਵਜੁਤਬੈਸਾਵਟੁਤਦਅਹਿਜਾਨਾ॥ ਸਸੀਪੁਤ੍ਰਦਿਨਦੁਆਦਸੀਕੀਨੋਮਾਤਪਧਾਨਾ॥੧੫੯॥ ਚੋ॥ ਦੇਖਸਭੀਜ
 ਨਾਬਿਜਮੈਪਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਮੁਖਸੰਐਸਅਲਾਏ॥ ਸੋਕਠੋਕੋਇਮਨਭੀਝੁਕੀਜੈ॥ ਜੋਪੇਨਾਮਤੋਕੋਜੁਖਦੀਜੈ॥੧੬੦॥ ਤਬਲੋ
 ਅਰਧਜਾਂਮਾਦਿਨਆਏ॥ ਬਾਬਕਮਾਰੂਸਬਦਅਲਾਏ॥ ਬਾਬੋਕੋਗੁਰਕਹਾਉਨਾਇ॥ ਮ੍ਰਿਤਗੀਤਤੁਮਕੋਰੋਜੁਹਾਇ॥੧੬੧॥ ਦੋ॥
 ਝੁਲੇਦਾਸਪਠਾਏਬਾਬੇਤਬੈਸੁਧਾਰਾ॥ ਮ੍ਰਿਤਗੀਤਸਭੁਹੀਕਰੀਜੁਨੇਸੀਤਤਿਹਵਾਰਾ॥੧੬੨॥ ਚੋ॥ ਮਾਤਨਨਕੀਐਮਰਵਹੀ
 ਭੁਈਅਧੀਰਧੀਰਨਹਪਾਹੀ॥ ਰਾਮੇਪਤਯੁਤਾਦਿਰਹਧਾਰਾਇ॥ ਬਿਰਬਲੋਹੋਇਪਰੀਮੁਰਛਾਇ॥੧੬੩॥ ਗੁਰਆਇਸੁਰ
 ਚਸੁੰਦ੍ਰਸਨਾ॥ ਮਾਤਮਾਤਤਨੁਮੋਜਨੁਠਨਾ॥ ਬਿਵਨੁਮੋਧਮਾਤਾਤਨੁਪਾਇ॥ ਲੀਨੋਤਤਾਛਿਨਕੀਧਉਠਾਇ॥੧੬੪॥ ਦੋ॥ ਸੁਰ
 ਜਮੱਲਬਾਬੇਤਬੈਬਿਧੀਏਜੇਠੇਜਾਨਾ॥ ਏਚਾਰੋਨਿਜਕੀਧਲੈਚਲੇਰਾਮਬਖਾਨਾ॥੧੬੫॥ ਚੋ॥ ਅਣੀਤੇਗਮੁਖਸੀਖਬਜਾਵੇ॥
 ਧੀਰਮੱਲਪੁਨਚਵਰਛੁਲਾਵੇ॥ ਆਗੇਚਾਲਤਪ੍ਰਭੂਮੁਰਾਰਾ॥ ਮਾਰੂਚੌਕੀਹੋਤੁਧਾਰਾ॥੧੬੬॥ ਕਛੁਕਦੂਰਨਗਰਤੇਜਾਈ॥
 ਚੰਦਨਕੀਤਹਾਰਿਖਾਬਨਾਈ॥ ਕਰੀਗੀਤਤਨਤਹਾਧਰਾਏ॥ ਬਾਬੇਨਿਜਕਰਲਾਂਬੁਲਾਏ॥੧੬੭॥ ਦੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਲਾਇਦੀ

ਵਨਤਬੋਚੋਕੀਸਬਦਸੁਨਾਇ॥ਕਪਾਲਕ੍ਰਿਆਕਰਨਾਇਕੈਬਾਅਯੋਤਦਾਇ॥੧੬੮॥ਪਾਇਓਗਤਬਸਬਦਕਾਜੇਹਲਾਕੀਨਉਚਾਕਾਕ
ਕਾਉਬਾਂਟਬਹੁਦਨਦੈਆਏਸਦਨਮਝਾਗ॥੧੬੯॥ੴਤਾਦਿਨਕੀਰਤਨਭੁਯੋਅਪਾਰਾ॥ਕਿੰਨਰਜੋਛਮੋਨਤਨੁਪਾਰਾ॥ਗਮੋਵਿਰਹਪਾਇ
ਮਨਭਾਰੀ॥ਕਰਵਿਚਾਰਪਤਪਾਸਪੁਕਾਰੀ॥੧੭੦॥ਐਸਸਮਾਪਤਹਾਬਨਆਵੈ॥ਵਿਰਹਬਹਨਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਵੈ॥ਭਾਤੇਪਤਿਮ
ਮਆਇਸਦੀਜੈ॥ਚਲੋਬਹਨਪਹਦੇਰਨਕੀਜੈ॥੧੭੧॥ੴਸਾਈਦਾਸਮੇਸੇਕਹਾਵਿਰਹਮਾਤਕੋਪਾਇ॥ਪਖਾਰੀਜੋਨੇਜਤਾਇਹ
ਮਿਤੇਰਹੋਨਜਾਇ॥੧੭੨॥ੴਸਾਗੀਨਿਸਾਇਹਭਾਂਤਬਿਤਈ॥ਕਥਤਪ੍ਰਸਪਰਪ੍ਰੇਮਮਹਈ॥ਭੋਰਹੋਤਗੁਰਦਰਸਨਪਾਇ॥ਵਿਰ
ਹਬਹਨਕਾਸਯੋਨਜਾਇ॥੧੭੩॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਰਾਮੋਤਨਤਯਾਗਾ॥ਭਗਤਸਿੰਘਤਿਹਪਤਰਸਪਾਗਾ॥ਪਖਾਰੀਵਿਰਹਪਾਨ
ਸਮੇਜੋਰੀ॥ਤਤਾਛਿਨਤਜੇਕੰਜਨਿਮੋਭੋਗੀ॥੧੭੪॥ੴਸਾਈਦਾਸਯੁਤਨਰਕੇਉਂਦਯਾਨਬਿਠਾਇ॥ਭੁਨੇਸੰਤਗੁਰਧਾਮੋਕੋ
ਜਾਭਭੁਯੋਹਰਖਾਇ॥੧੭੫॥ੴਬਿਜੇਮੇਭੁਏਦੇਖਨਰੁਨਕੀ॥ਪ੍ਰੇਮਦੁਹੰਕਾਰਨਅਪਾਰੀ॥ਗੁਰਆਇਸਬਾਬੋਕੋਈਨੀ॥ਬਏ
ਰੀਭਮਾਤਸਮਕੀਨੀ॥੧੬੬॥ਬੋਰੇਤੋਲੀਜੈਬਹੁਜਾਨਾ॥ਜਿਹਠਾਸੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ਦਮੋਵੀਕੋਜਬਪ੍ਰਸਪਚੁਨਾਏ॥ਗੁ
ਲੋਭੋਪਿਤਮਾਤਾਅਏ॥੧੬੭॥ੴਦੇਹਗਾਦੇਖਾਬਿਖਾਨਿਜਭੁਤਕੀ॥ਮਨਮੇਬਹੁਬਿਲਖਾਇ॥ਅਧਿਕਪੀਰਗੁਰਦੇਤਹੈਂਦਿਰਹ
ਭਾਰਬਲੁਪਾਇ॥੧੬੮॥ੴਰਾਮੋਪਤਭੁਤਤਜੇਪਾਨਾ॥ਭੁਨਤਐਸਅਤਿਸੈਂਸੁਮੁਖਾਨਾ॥ਦਯਾਕੋਰਕਹਰਹਯੋਨਜਾਈ॥ਹੋ
ਪਤਿਹਮਰੇਪਾਨਬਿਲਾਈ॥੧੬੯॥ਦਾਸਨਰਾਇਣਬੈਨਅਲਾਏ॥ਪਖਾਰੀਹਮਤੇਰਹਯੋਨਜਾਏ॥ਅਸਕਹਤਤਾਛਿਨਤਜੇ
ਪਾਨਾ॥ਦਯਾਕੋਰਪਰਚਰਤਦਿਖਾਨਾ॥੧੭੦॥ੴਪਤਕੀਪ੍ਰੀਤਬਿਚਾਰੈਕੋਤਤਾਛਿਨਤਜੇਪਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਤਹਸਠਲ
ਹੈਤਨਕਾਵਿਰਹਨਹਨਾ॥੧੭੧॥ੴਉਮਰਗੁਰਧਾਮਸਿਧਾਏ॥ਪਤਤੀਯਸੰਦਯਾਨਬਿਠਾਏ॥ਦਿਖਸਭਹੀਜਨਾਬਿਸਮੇਪ
ਇ॥ਬਿਧਗਤਅਗਮਲਖੀਨਹਜਾਇ॥੧੭੨॥ਮਿਤਰੀਤਗੁਰਆਪਸਵਾਰੀ॥ਨਿਜਹਾਬਨਸਮਪ੍ਰਕੁਉਦਾਰੀ॥ਦਾਤੁਆਦਿਕੀ

ਨੀਸਰੁਰੀਤਾ। ਰੁਗਤਸਿੰਘ ਮਨ ਮੇਧਰ ਪ੍ਰੀਤਾ॥ ੧੮੩॥ ਦੋ॥ ਮਤਦੇਸੀ ਕੋਤ ਬੈਥਾ ਪੁਸਪ ਚੁਨਾਇ। ਰਰ ਮੋਜਨ ਗੁਰ ਸੰਗ ਲੇਆ
 ਏਸਦਨ ਤਦਾਇ॥ ੧੮੪॥ ਚੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਬੈਠੇ ਕੋਟੁਰ ਮਾਯੋ। ਗੁਰੂ ਬਕਾਪੁਰ ਥਾਯੋ। ਬਿਧੀ ਅਕਰੈ ਪਾਠ ਹਿਤ ਮਾਤਾ। ਚੋਕੀ ਸ
 ਬਦੋਹਾਇ ਬਹੁਤਾ॥ ੧੮੫॥ ਸਾਈਦਾਸ ਰਾਮੇ ਕੋਟੁਲਾ। ਬਾਬੇ ਚੁਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਨੁਕੂਲਾ। ਜਾਨ ਸਚਰ ਨਿਜ ਜਾਜੁਲ ਪਾਇ। ਚੁਤਸਮ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਪੁਸਪ ਚੁਨਾਇ॥ ੧੮੬॥ ਦੋ॥ ਪਾਚੇ ਕੋਸੀ ਗੁਰ ਬੈਠੇ ਦੀਰੇ ਪੁਸਪ ਪਾਠਾਇ। ਠੀਗਾ ਕੋਸੀ ਗਾ ਸਿੱਖ ਦੈਖਾ ਸੇਮ ਪਧਰਾਇ॥ ੧੮੭॥ ਚੋ॥ ਚੁ
 ਨਤ ਅਚੀਰਾ ਸਰੁਜ ਨ ਪਵੈ। ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੇਰਾ ਇਥੁ ਲਾਵੈ। ਹੋਤ ਰਾਗ ਨਿਤ ਨੁਤ ਨੁਰਾਗ। ਚਲਤ ਮਨ ਹੁਦਿ ਰਹੀਯਾਰਾ॥ ੧੮੮॥ ਜਿ
 ਭੀ ਸਿਉ ਸੁਨਤ ਲੋਕ ਚਲਾਏ। ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੇਰਾ ਗੁਰ ਬਿਹਾਏ। ਪਰੀਚਿਦ ਨਾ ਰੀਯੁਤ ਆਯੋ। ਚੰਦ੍ਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਤਦਾਯੋ॥ ੧੮੯॥ ਦੋ॥
 ਦੁਆਰਾ ਆਯੋ ਨਾ ਰੁਤ ਰਾਮਾ ਚੁਤਤੀ ਯਾਯਾਇ। ਹੁਇ ਬਿਸੇਸ ਸਰੁ ਬਾਤ ਚੁਨਿਏ ਕਠ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਲਾਇ॥ ੧੯੦॥ ਚੋ॥ ਮੇਲੇ ਚੁਨੀ ਮੇਸਜ
 ਬਸ ਰਾਮਾ ਆਯੋ ਪਰਮਾ ਚੁਤ ਪ੍ਰਵਰਾ। ਬੀਬੀ ਖਖੋ ਸੇਮੇ ਸਮਾਲਾਵੈ। ਕਹਾਂ ਮਾਤਮ ਮਨਾਹ ਦਿਖਾਵੈ॥ ੧੯੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਰੁ ਕੋਪੀ ਰਧਰ
 ਯੋ। ਬੈਦ ਸਦਿ ਨਤ ਬਹੀਓ ਗਾਯੋ। ਚੋਕੀ ਹੋਵਤ ਸਬਦ ਅਪਾਰਾ। ਬਿਧੀ ਏਕੋ ਗੁਰ ਕੀ ਓਉਚਾਰਾ॥ ੧੯੨॥ ਦੋ॥ ਰੁਗ ਸ੍ਰੀਗੁ
 ਰ ਕੀ ਬਕਾਪਾਵੈ ਦੇਰ ਨ ਲਾਇ। ਸਰੁ ਸਮਾਜਾਇ ਕਠਾ ਰੁਯੋ ਰੁਗਤ ਸਿੰਘ ਰਬ ਆਇ॥ ੧੯੩॥ ਚੋ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੋ ਰੁਗਤ ਹਫਿਨ ਪਾਯੋ।
 ਦਯਾ ਸਿਧਤ ਬਸੇ ਲਖੁ ਕਾਯੋ। ਦਈ ਪਾਗ ਬਾਬੇ ਕੋਤ ਬਹੀ। ਅਨੰਦ ਪਾਰਜਾਨ ਮਨ ਸਬਹੀ॥ ੧੯੪॥ ਬਾਬਕ ਅਨੰਦ ਕੀ ਨਉਚਾਰ
 ਬਾਟ ਕਕਾ ਹੁਬੋ ਰੁਖ ਪਾਰਾ। ਕਛੁ ਦਿਨ ਸਰੁਜ ਨਤ ਹਾਂ ਰਹਾਏ। ਬਹੁਰੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਾਂ ਮਾਸਿ ਪਾਏ॥ ੧੯੫॥ ਦੋ॥ ਸਰੁ ਕੋਪੀ ਰਜ
 ਦੋਇ ਗੁਰ ਵਿਦਾ ਕੀ ਓਤਿ ਹਵਾਰਾ। ਚੰਦ੍ਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਤਬ ਅਪਨੇ ਧਾਮ ਪਧਰਾ॥ ੧੯੬॥ ਚੋ॥ ਪਰੀਚਿਦ ਦੁਆਰਾ ਸਰਨਾਗੀ। ਪਤ
 ਚੁਤ ਬਾਬੇ ਸਮਾਪਧਾਰੀ। ਪਰਮਾ ਚੁਤ ਪ੍ਰਵਰਾ ਸਿਧਾਯੋ। ਬੀਬੀ ਕੋ ਗੁਰ ਪੀਰਧਰਾਯੋ॥ ੧੯੭॥ ਕੀ ਨਵਿਦਾ ਸਰੁ ਕੋ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਪਵੈ
 ਮੇਸਾ ਵਿਚਾਰ ਅਭੇਦਾ। ਅਬੋਹੋਂ ਕਰਨਾ ਯੁਧ ਅਪਾਰਾ। ਪਠ ਪ੍ਰਵਰਾ ਚੁਪਰ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੧੯੮॥ ਦੋ॥ ਬਾਬੇ ਕੋਸੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਸਰੁ ਕੋਸੀ ਗ

ਲਵਾਇ। ਜਾਵੇ ਪੁਰਕਰਤਾਰਤੁਮਤਤਾਛਿਨਦੇਰਨਲਾਇ। ੧੯੬। ਛੋ। ਮਾਤਦਮੋਦੀਕਾਰਚਥਨ। ਬਾਬੇਤਤਾਛਿਨਕੀਯੋਪ
ਯਨ। ਦੇਉਮਾਤਗੁਰਆਇਸੁਪਾਇ। ਚਲੇਰਾਜਰਬਥਹੁਤੁਪਾਇ। ੨੦੦। ਏ। ਮੋਕੋਰਨਤੀਰਬਰਾਜੇ। ਚੋਰੇਜੁਤਗੁਰਅਸ੍ਰ
ਬਿਰਾਜੇ। ਪੈਦੇਖਾਂਨਾਰੀ। ਤੁਤਜੰਗਾ। ਗੁਰਆਇਜੁਲੈਧਾਰਉਮੰਗਾ। ੨੦੧। ਏ। ਭਾਵੇਕੋਦਿਨਦੂਸਰੇਗੁਰਆਇਜਕੋਪਾਇ।
ਬਾਬੇਪਖਾਨਤਬਕੀਓਸਭੁਕੋਸੰਗਲਵਾਇ। ੨੦੨। ਛੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥਧਾਰਅਸਖਾਜੇ। ਬਾਬੇਕੋਅਸਬੈਨਪਕਾਜੇ। ਧੂਪ
ਦੀਪਸੇਵਾਤੁਮਧਰੀਓ। ਗੁਰਨਾਨਕਸਮੇਵਕਰੀਓ। ੨੦੩। ਹਮਭੀਆਵੈਂਚਿਤਨਧਾਰੇ। ਸਭਪ੍ਰਵਾਰਕੋਪੀਰਉਚਾਰੇ। ਅ
ਸਕਹਦਿਦਾਕਰਨਗੁਰਆਏ। ਏਕੋਕੋਸਪੁਨਪਾਛਹਟਾਏ। ੨੦੪। ਏ। ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਕਰਬੰਦਨਾਸਭੁਕੋਪੀਰਧਰਾਇ। ਪੈਦੇਖਾਂ
ਕੋਮਨਕਰਅੰਗਜਵਿਦਾਕਰਾਇ। ੨੦੫। ਏ। ਪੰਥਮਾਹਿਬਸਹਰਖਸਿਪਹੁਚੇਪੁਰਕਰਤਾਰ। ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਧਾਰੋਰਸਭੁਪੁਪਦੀ
ਪਥਹੁਚਾਰ। ੨੦੬। ਛੋ। ਸਭਪ੍ਰਵਾਰਮਨਮਾਨੰਦਪਾਏ। ਪੁਰਕਰਤਾਰਬਸੇਹਰਖਾਏ। ਸੁਨੇਸੰਤਜਬਵਿਦਾਕਰਾਇ। ਦਆ
ਸਿਧਗੁਰਗ੍ਰਹਪਹੁਚਾਇ। ੨੦੭। ਸੁਨਾਸਦਨਦੇਖਾਬਿਸਮਾਏ। ਬਿਧੀਏਕੋਅਸਬੈਨਅਲਾਏ। ਕੋਰੇਤਖਾਰੀਬਨੇਪਖਾਨਾ।
ਸੀਪ੍ਰੋਇਵਿਲਮੁਨਹਠਨਾ। ੨੦੮। ਏ। ਤੀਨਸਹਿਸੈਨਤਬੈਸਸਭਅਸਭੁਤਨਧਾਰਾ। ਨਿਜਨਿਜਯਾਨਸਵਾਰਸਭੁਚ
ੜੇਨਲਾਇਅਵਾਰ। ੨੦੯। ਛੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਿਜਤਨਕਮਰਛਕਾਏ। ਕਰਬੰਦਨਪੈਚੜੈਤਦਾਏ। ਪੁਰਜਨਜਾਨਗੁਰੁਕਰ
ਪਖਾਨਾ। ਜੋਰਜੁਗਲਕਰਬਚਨੁਬਖਾਨਾ। ੨੧੦। ਸਾਂਈਦਾਸਭੁਤਤੀਯਗੁਰਧਾਮਾ। ਤੁਮਕਰਪਖਾਨਹਮੈਦੁਖਘਾਮਾ
ਕੋਰੋਖਕਪ੍ਰਭੁਹਮਰੋਹਈ। ਕਾਂਪਹਿਕਰੈਅਰਜਦੁਖਖੋਈ। ੨੧੧। ਏ। ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਆਇਸਕਰੀਸੁਨੇਸਭੀ। ਚਿਤੁਲਾਇ
ਬਾਬੇਜਨਮਸਥਾਨਜੋਤਿਹਰੀਪੁਜਕਰਾਇ। ੨੧੨। ਛੋ। ਜੋਇਛਾਨਿਜਪੁਖੋਉਚਾਰੇ। ਕੋਰੇਪੁਰਸੋਰਛਤਿਹਾਰੇ। ਬਾਬੇਮ
ਤਜਹਾਂਤਨੁਦਾਹਾ। ਤਹਾਦੇਹਰਾਰੋਚੋਉਮਾਹਾ। ੨੧੩। ਜਾਨਮਾਤਸਮਪੁਜਨਕੀਜੈ। ਮਨਬਾਛਤਤਿਹਤੇਬਰੁਲੀਜੈ।

ਸਤਿਨਾਮ ਰਿਦਧਾਰ ਅਰੁ ਵਾਸੰਤ ਸਿਖ ਕੀ ਕੀਜੇ ਸੇਵਾ ॥ ੨੧੪ ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਸੁਕੋਪੀ ਰਵੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਇ ॥ ਗੁਣੀ ਰੂਪ ਨ
 ਰਾਜੇ ਤਾ ਕੀ ਚਿਤਤ ਦਾਇ ॥ ੨੧੫ ॥ ਏਹ ਗੁਰ ਕੀ ਸੈਨ ਸੁਰ ਮੇਰੁ ਗੀ ॥ ਬਲੀ ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਅਪਾਰੀ ॥ ਫਿਰਤ ਅੰਸੁ ਦਲ ਤਹੁ ਰਸੀ ਗਾ ॥ ਪਦ
 ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਦੇਖ ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੧੬ ॥ ਏਹ ਪੰਥ ਰੈ ਨ ਬਸ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਸਾਨਾ ॥ ਗੁਣੀ ਰੂਪੇ ਪਹੁ ਚ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਆਗੇ ਰਚ ਸੁਰੁ ਨ ਕਾਜ ਵਾਰਾ
 ਸੋਧੂ ਰੂਪੇ ਸਦ ਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੧੭ ॥ ਏਹ ਸੋਧੂ ਰੂਪੇ ਅਸੁ ਸੁਨਾ ਅਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਹੁਇ ਅੰਗੁ ਜਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਦੀ ਚਿਵਾ ਸਕਰ ਸੇਵ
 ॥ ੨੧੮ ॥ ਏਹ ਪੁਨ ਨ ਕਾਜੁ ਰੁਠੈ ਗਦਿ ਖਾਯੋ ॥ ਦਿਖ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਮੇਰੁ ਖਪਾਯੋ ॥ ਰੂਪ ਚੰਦ ਕੀ ਰੁਗਤ ਦਿਖਾਇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਅਨੰਦ
 ਪਾਇ ॥ ੨੧੯ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੋ ਗੁਰ ਅੰਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰੂਪ ਚੰਦ ਮਮ ਅਪਕ ਪਾਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੇਉ ਸਿੰਘਾ ਸਨੁ ਗੁਰੀ ॥ ਕਰੈ ਪੂਜ ਸਤੁ ਜਗ
 ਨਰੁ ਨ ਗੀ ॥ ੨੨੦ ॥ ਏਹ ਤਿਸੀ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੰਦੁ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਸਿੰਘਾ ਸਨੁ ਉਚ ਬਨਾਇ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੨੨੧ ॥ ਏਹ ਗੁਣੀ ਰੂਪ ਅਏ ਸਮੇਰੀ ॥ ਜਾਨ ਸੋਤ ਨਹ ਕਹੈ ਬੋਰੀ ॥ ਗੁਰ ਨ ਨ ਕਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਰਾਵੈ ॥ ਇਹ ਗੋਈ ਪਰਚਰਨ ਟਿਕ
 ਵੈ ॥ ੨੨੨ ॥ ਬੇਦੀ ਤੇ ਹਟੁ ਲੇਜੈ ਸੋ ॥ ਸੋਢੀ ਜੈ ਸੁਏ ਤੁਮ ਤੈ ਸੋ ॥ ਦੇਗ ਚਲਾਵੈ ਕਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਨਾ ॥ ਰੂਪ ਚੰਦ ਪੁਨ ਬਚਨ ਬਖਾ
 ਨਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਏਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਤ ਖਾਨ ਮਮ ਨੀਚ ਨਵਾ ਦੀ ਜਾਨਾ ॥ ਹੋ ਅਨਾ ਬਤੁ ਮਮ ਸਕੋ ਹੋ ਕੈ ਸੇਕੋ ਹੋ ਪ੍ਰਸਾਨਾ ॥ ੨੨੪ ॥ ਏਹ
 ਨੇ ਸੀਤ ਬਚਨੁ ਖਮੁ ਕੰਦਾ ॥ ਨੀਚ ਹੁ ਉਚ ਸੁ ਕਰੈ ਗੁਣਿ ਦਾ ॥ ਤੀਨ ਵੇਰ ਗੁਰ ਕਹਾਉ ਨਾਇ ॥ ਪੁਨਾ ਰੂਪ ਗਾਹ ਦੀ ਚਿਬਹਾਇ ॥
 ੨੨੫ ॥ ਗੁਣਾ ਤਿਲ ਕੁਨਿਜ ਕਰ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ॥ ਪੁਨਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੰਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਾਤ ਪੁਰੁ ਗ੍ਰਹ ਉਪਜਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸਾਤੋ ਸਾਤ ਅਗ
 ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ੨੨੬ ॥ ਏਹ ਜਬ ਲਗਾ ਅਯੁਧ ਪਾਸ ਨਹਿ ਨੀਲ ਨ ਅੰਗ ਲਗਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕੀ ਅੰਸ ਸਮੁਤਿ ਰਾਸੀ ਸੁਖ ਪ
 ਏ ॥ ੨੨੭ ॥ ਏਹ ਆਯੁਧ ਨੀਲ ਧਾਰਤ ਨ ਜਬ ਹੀ ॥ ਮਿਲੇਂ ਤਖਾਨ ਅੰਸ ਤੁਮ ਤਬ ਹੀ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਰਸਨਾ ਅਯੁਧ ਹੋਈ ॥ ਰੂਪ ਬੈ
 ਨ ਸੋਤੁ ਹੁਇ ਸੋਈ ॥ ੨੨੮ ॥ ਰੂਪ ਚੰਦ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਨ ਬੈਨਾ ॥ ਗੁਣਾ ਤਿਲ ਪਾਸ ਪਾਯੋ ਚੈਨਾ ॥ ਰੂਪ ਚੰਦ ਪਿਤ ਮਾਤ ਅਨੰਦਾ ॥ ਧ

ਹੋਇਲਕੁਲਾਦਿਖਦੀਦਾ ॥੨੨੯॥ **ਦੋ** ਰੂਪਚੰਦਸੋਪੁਤਬੈਕਰਜੇਵੁਖਪਾਇ ॥ ਬਨੁਅਨੰਦਸੀਗੁਰਕੀਯੋਗੁਦੇਅੰਰਧਵਿਯਾਇ ॥੨
 ੩੦॥ **ਚੋ** ਤਬਲੋਗਾਇਜੋਧਰਲਾਏ ॥ ਨਰੀਯੁਤਗੁਰਪਗਲਪਟਾਏ ॥ ਕਾਂਗੜਗਜਤਾਂਹਕਾਜੋਨੇ ॥ ਧਾਰੁਦੇਅਤੁਹੀਘਘਿਅ
 ਨੇ ॥੨੩੧॥ ਸੀਗੁਰਕੀਓਤਾਹਿਉਪਦੇਸਾ ॥ ਨਰੀਯੁਤਕੁਮਦੂਰਕਲੇਸਾ ॥ ਗਾਇਜੋਧਗੁਰਨਿਕਟਰਹਾਇ ॥ ਗਈਨਰਗੁਹਅਇ
 ਧੁਪਾਇ ॥੨੩੨॥ **ਦੋ** ਸਿੱਖਸੁਤਬਧੁਗੁਰਹੈਗਾਇਜੋਧਕੀਨਾਗਾ ॥ ਪਤਬਤਗੁਰਉਪਦੇਸੁਲੈਪਹੁਚੀਸਦਨਮਝਾਗਾ ॥੨੩੩॥
 ਚੋ ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਾਨਿਜਸੈਨਾਨਿਹਾਰੀ ॥ ਚਾਹਤਜੁਧਬੀਗਰਿਸਧਾਰੀ ॥ ਪਾਛੇਅਹਵਜਹਸੁਨਾਏ ॥ ਕੀਨੋਕ੍ਰੋਧਵਜੀਰਹਦਾਏ ॥੨੩੪॥
 ਤਾਂਤੇਅਬਕੋਬੰਤਬਨਵੈ ॥ ਖਾਂਦਜੀਰਨਹਨਿਕਟਰਹਵੈ ॥ ਕੋਰੋਜਤਨਪੁਨਅਹਵਹੋਈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਬੀਰਮਨਕੇਸਮਖੇਈ ॥੨੩੫॥
 ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੈਮੇਸਾਦਿਚਾਰਕੋਚਰਚਾਕਰਤਮਹਾਇ ॥ ਗਾਇਜੋਧਸੋਤਿਹਸਮੈਮਨਮੈਹਰਖਧਰਾਇ ॥੨੩੬॥ **ਚੋ** ਕਾਬਲਕੀਸੀ
 ਗਰਬਹੁਆਈ ॥ ਭੁੰਤਭੁੰਤਕੀਭੁਟਲਾਈ ॥ ਦੋਇਸੁਖਸੰਗਤਮਹਿਮਾਨੋ ॥ ਗੁਰਬਖਸਗਾਇਤਰਾਸਜਜੋਨੇ ॥੨੩੭॥ ਧ
 ਰੀਭੁਟਗੁਰਦਰਸਨਪਾਏ ॥ ਅਤਅਨੰਦਪਰਖੇਦੁਗਵਾਏ ॥ ਸੀਗੁਰਕੁਸਲਪੁਛਾਭੁਕੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਸਤੁਉਪਰਹੋਰੀ ॥੨੩੮॥
ਦੋ ਬਹੁਰੇਸੀਖਖਅਸਕਹਾਕੋਨਪੰਥਤੁਮਆਇ ॥ ਤਾਰਾਸਸਤੁਆਦਤੇਅਪਨੀਕਥਾਸੁਨਾਇ ॥੨੩੯॥ **ਚੋ** ਹੇਗੁ
 ਰਸਤਿਗੁਰਕੀਓਪਮਾਨਾ ॥ ਕਾਬਲਤੇਗੁਰਪਗਾਧਰਧਮਾਨਾ ॥ ਸੀਗਤਆਇਲਹੋਰਜੁਜਬਹੀ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂਨਿਕਸੋਪੁਰਤਬਹੀ
 ॥੨੪੦॥ ਰੋਜਜੁਮੇਸੈਨਾਸੰਗਸਾਜਾ ॥ ਚਲਾਸਾਹੁਪਰਹੇਤੁਨਿਮਾਜਾ ॥ ਚੁਨੇਪ੍ਰਭੂਸੰਗਤਮਨਆਇ ॥ ਸਾਹਸੈਨਾਦਿਖਐਗ੍ਰਾਸਿਧ
 ਆਇ ॥੨੪੧॥ **ਦੋ** ਗੁਰਬਖਸਗਾਇਐਸੇਕਹਾਕੂਰਸਾਹੁਕਿਅਦੇਖਾ ॥ ਮਮਗੁਰਸਚਾਪਤਸਾਹੁਕੀਜੋਦਰਸੁਅਲੋਖਾ ॥੨੪੨॥
 ਚੋ ॥ ਤੰਦਪਸੰਗਤਠਾਂਦਰਹਾਈ ॥ ਭੁੰਤਭੁੰਤਕੀਸੈਨਾਦਿਖਈ ॥ ਸੀਗੁਰਕਹਾਸੰਧਤਿਹਸੈਨਾ ॥ ਕੋਨਦਸਤੁਦੇਖੀਸਮਮੈਨਾ ॥੨੪੩॥
 ੩ ॥ ਤਾਰਾਸਪੁਨਬੈਠਅਲਾਏ ॥ ਦੋਇਸ੍ਰਗੁਰਐਸਦਿਖਾਏ ॥ ਰੂਪਚਾਲਾਦਿਖਕਾਮਲਜਾਵੈ ॥ ਜਰਤਜੀਨਰਵਭੇਜਹਰੇ ॥

ਵੇ। ੨੪੪। **ੴ** ਬਾਦਸਾਹੀ ਸੈਨ ਸੈ ਮੇਜ ਅਸ੍ਰੁ ਨ ਹੋ ਕੇ। ਸੀਗਤ ਮਨ ਮੇ ਸੇ ਕੀ ਓਗੁਰ ਲਾਇ ਕਹਿ ਹੋ ਕੇ। ੨੪੫। **ੴ** ਇਹ ਪਰਸੀ
 ਗੁਰੋ ਹੋਇ ਸ੍ਰੁ ਰਾ। ਤਬ ਸੀਗਤ ਕਰ ਹਰਖਾ ਦਿਦਾ ਰਾ। ਤਬ ਹੋਂ ਸੁਗਤ ਸਮਝਾਈ। ਗੁਰੂਚਾ ਹੋਇ ਤਹਾਂ ਸੀਗਾਈ। ੨੪੬। ਦਿਲਬ
 ਗਨਾ ਮੈ ਹੋਇ ਕਪਛੋਨੇ। ਗੁਲਾਬ ਦੂਸਰੇ ਨੀ ਰਜ ਜਾਨੇ। ਅਸਾਵਿਚਾਰ ਸੀਗਤ ਤਬ ਪਾਈ। ਸੁਧਾ ਸੋਰੇ ਵਰਦ ਰਸ ਨੁਪਾਈ। ੨੪
 ੭। **ੴ** ਕਰ ਮੋਜ ਨੁ ਦਰਸ ਨੁ ਕੀ ਓ ਅਏ ਪੂਰਤ ਦਾਇ। ਕਰ ਸਨਾਨ ਪੁਨ ਬਾਵਲੀ ਅਏ ਤੁਮ ਨਿਕਟਾਇ। ੨੪੮। **ੴ** ਅ
 ਸਕ ਹਸੀਗਤ ਗੁਰ ਪਗ ਲਾਗੀ। ਗੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੇ ਰਸ ਪਾਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਮੇ ਸੇ ਕਹਾ ਦਯਾ ਲਾ। ਸਗੁ ਸੀਗਤ ਤੁਮ ਗੁਣੀ ਨਿਹ
 ਲਾ। ੨੪੯। ਕਛੁ ਦਿਨ ਸੀਗਤ ਗੁਰ ਫਿਗਾਰੀ। ਦਰਸ ਪਰ ਅਨੰਦ ਲਹੀ। ਬਹੁ ਰਸੀ ਗੁਰ ਅਇਸੁ ਪਾਈ। ਸੀਗਤ ਕਾ ਬਲ ਓ
 ਰ ਸਿਧਾਇ। ੨੫੦। **ੴ** ਮਨ ਬਾਂਛੁ ਤਬ ਰਪਾਇ ਕੈ ਸੀਗਤ ਹਰਖ ਪਧਾਰਾ। ਪਛੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਸ ਕੀ ਓਜੁ ਨੀਏ ਸੀਤਾ ਵਿਚਾਰ
 ੨੫੧। **ੴ** ਜਾਇ ਲੋਹੇ ਰੋਕੇ ਅਸ੍ਰੁ ਲਿਆਵੈ। ਦੇਖ ਸਾਹੁ ਮਨ ਰਿਸ ਉਛਾਵੈ। ਪੁਨ ਬਿਧੀਏ ਕੀ ਓਗ ਨਿਹਾਰਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅ
 ਸਬ ਚਨ ਉਚਾਰਾ। ੨੫੨। ਜੇ ਸੁੰਦਰੈ ਸੀਗਤ ਗਾਏ। ਕਰੈ ਜਤਨ ਕੇ ਤਕ ਤੇ ਲਯਾਏ। ਸੁਨ ਰੂਪੁ ਪੈ ਮਨ ਹਰ ਲੀਨੇ। ਜਾਇ
 ਤਹਾਂ ਜੇ ਭੁਧ ਪ੍ਰਬੀਨੇ। ੨੫੩। **ੴ** ਹਾਥ ਜੇ ਗਬਿਧੀਏ ਕਹਾ ਧਰੇ ਹਾਥ ਜਿਹ ਸੀਸ। ਕੋ ਨ ਤੁਛੁ ਪੈ ਸਾਹ ਕੇ ਲਯਾਵੈ ਪੈ ਦਿਨ ਟੀਸ
 ੨੫੪। **ੴ** ਐ ਗਵਤ ਚਰਣੀ ਸਲਾਵੈ। ਗੁਰ ਅਇਸ ਜੇ ਸੀਸ ਪਰਾਵੈ। ਧਰ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਪੁਨਾ ਉਚਾਰੇ। ਬਿਧੀ ਅਤੁਮ
 ਹੀ ਤੁਰਤ ਪਧਾਰੇ। ੨੫੫। ਜਿਉ ਤਿਉ ਜਤਨ ਮੇ ਸੋ ਕੇ ਕੀਜੈ। ਸੁੰਦਰ ਅਸ੍ਰੁ ਜੇ ਸਬਿਧ ਲੀਜੈ। ਗੁਰ ਅਇਸ ਪਰ ਸੀਸ ਅਨੰਦ
 ਕਰ ਬੰਦਨ ਚਲਯੇ ਅਰਚੰਦਾ। ੨੫੬। **ੴ** ਚੰਗਾ ਦਿਵਸ ਭਾਵੈ ਰਹੇ ਬਿਧੀਏ ਕੀ ਓਪ ਯਾਨ। ਲੋਹੇ ਰਓ ਰਮਨ ਹਰਖ ਪਰ
 ਧਾਰਿ ਦੇ ਗੁਰ ਧਮਾਨ। ੨੫੭। **ੴ** ਤੀਨ ਰੈਨ ਮਗ ਮਾਂਹਿ ਬਸਾਏ। ਚਤੁਰ ਬਾਦਿਨ ਤਿਹ ਠਾਂ ਪਹੁਚਾਏ। ਤਬ ਲੋਹੇ ਏ ਪਰੀਦਿ
 ਨਰਾ। ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬੋਲੁ ਸੁਖ ਲਹਾ। ੨੫੮। ਲੋਹੇ ਰਪੁ ਵੇਸ ਕੀ ਸੇ ਗੁਰ ਧਮਾਨ। ਜਿਹ ਠਾਂ ਜੀਵਣੁ ਰਹੇ ਬਿਖਾਨਾ। ਬਿਧੀ ਅ

ਤਾਕੇਸਦਨਪਧਾਰਾ। ਗੁਰਸਿਖਜਨਕਰੈਉਪਕਾਰਾ॥ ੨੫੯॥ ਚੋ। ਬਿਧੀਚੰਦਕੇਦੇਖਕੈਜੀਵਦਹਰਖਧਾਰਾਇ। ਕੀਨਬੰਦ
 ਨਪਰਸਪਰਮਨਮੈਅਨੰਦਪਾਇ॥ ੨੬੦॥ ਚੋ। ਜੀਵਦਸੇਵਕਰੀਮਗਇ। ਗੁਰਕੀਕੁਜਲਪੁਛਮਨਲਾਇ। ਬਿਧੀਏਗੁਰਕੀ
 ਸਲਬਤਾਈ। ਕਹਜੀਵਦਮਮਗੁਰਮਹਈ॥ ੨੬੧॥ ਚੋ। ਨਹੇਤੁਮਾਇਹਠਾਂਅਏ। ਕਾਦਲੁਏਗੁਰਬਿਹਾਏ। ਬਿਧੀਏ
 ਤਕੇਗੁਰਸਿਖਜਨ। ਸਤੁਕਾਰਦਕੀਬਤਬਖਨ॥ ੨੬੨॥ ਚੋ। ਅਸੁਲੇਨਹਿਤਅਯੋਕਿਹਠਾਂਅਸੁਰਹਾਇ। ਕਾਹਹੁਕ
 ਮਤਿਹਪਰਰਹੈਮੋਕੇਕੁਜਲਜੁਨਾਇ॥ ੨੬੩॥ ਚੋ। ਜੀਵਦਕਾਕਠਨਵਹੁਠੰਗਾ। ਕੇਉਨਪਹੁਚਰੀਮਕਿਹਚੇਰਾ। ਸੀਮਨਬੁ
 ਰਜਨਿਕਟਸਦਜਨੇ। ਸੰਧੇਖਾਂਤਿਹਦੁਗਮਾਨੇ॥ ੨੬੪॥ ਚੋ। ਤਹਹੁਕਮਪੈਪਰਸਦਰਹੈ। ਹੋਵੈਸੋਇਖੁਧੇਜੋਕਹੈ। ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮ
 ਤਗਮਹਰਾਇ। ਐਰਜੀਤਕੋਤਿਹਠਾਂਜਾਇ॥ ੨੬੫॥ ਚੋ। ਅਸਚਰਚਾਬਹੁਬਿਧੀਕਰੀਪਾਨਿਭੋਜਨਕੋਪਾਇ। ਕੀਨਸੈਨਾਬਿਧੀ
 ਏਤਬੈਬਹੁਰੇਕਹਾਜੁਨਾਇ॥ ੨੬੬॥ ਚੋ। ਖੁਰਪਾਘੁਮੋਕੇਤੁਮਦੀਜੈ। ਜੀਵਦਕਾਚਾਹਜਿਤਲੀਜੈ। ਬਿਧੀਏਕਹਅਵ
 ਰੁਨਹਲੇਵੇ। ਪੜਤਮੀੜਪਕੋਮੋਕੇਦੇਵੇ॥ ੨੬੭॥ ਚੋ। ਅਸਕਹਨੈਨਜੀਦਉਪਜਾਈ। ਜਾਗੇਜਬਨਿਸਜਮਰਹਈ। ਕਰਮੇਜ
 ਨਖੁਖਮੀਕਉਚਾਰਤ। ਜਪਜੀਜੀਵਦਬਹੁਹਿਰਪਾਰਤ॥ ੨੬੮॥ ਚੋ। ਪੜਮੀੜਖੁਰਪਾਤਬੈਘਜਿਯੋਅਤਿਮਨੁਲਾਇ॥
 ਸਿਖਅਨੰਦਾਬਿਧੀਏਕੀਚਿਧੀਨਪੰਨਤਿਹਗਾਇ॥ ੨੬੯॥ ਚੋ। ਭੋਰਹੇਤੁਹਿਤਪਾਸਸਿਧਯੋ। ਰਵੀਤੁਟਬਿਧੀਅਤੁਬਆ
 ਯੋ। ਸੁੰਦਰਧਾਸਕੀਹੇਰੀ। ਘਨੇਸਬਜਲਰੰਛੁਦਘਨੇਰੀ॥ ੨੭੦॥ ਚੋ। ਸਤਿਨਾਮਕਹਏਦਘੇਘਾਹਾ। ਧੋਇਧੋਟਕਰਚੁਕਉ
 ਮਾਹਾ। ਚੜੇਜਮਾਦਿਨਅਯੋਬਜਾਗ। ਸਤੁਜਨਹਰਖਤਪਾਸਨਿਹਾਰ॥ ੨੭੧॥ ਚੋ। ਪੁਛਮੇਲਨਰਤਾਹਕੇਭੁਖਰੁਪਪਾਏਕ
 ਰਹਤਮੇਨਜਨਜਨਤਹੀਬਿਧੀਏਕੇਗੁਰਟੇਕ॥ ੨੭੨॥ ਚੋ। ਚਲਤਚਲਤਾਬਿਧੀਅਤਹਿਗਯੋ। ਸਾਹਮਹਲਦਰਠਾਂਛਭ
 ਯੋ। ਸੰਧੇਖਾਂਤਬਹੀਨਿਕਸਾਯੋ। ਘਾਸਲੇਨਹਿਤਬਾਹਰਆਯੋ॥ ੨੭੩॥ ਚੋ। ਕੇਅਵਤਾਬਿਧੀਅਅਸਗਾਵੈ। ਸੰਧੇਖਾਂਜਨਤਾਹਿ

२१४॥ **ਸਿਰਹ** ॥ ਚੁਨੇ ਸੀਤਾ ਫਿਰਾ ਆਇ ਸੇਧੇ ਖਾਂ ਐ ਸੇ ਕਹਾ ॥ ੨੧੪ ॥
 ਚੁਨਵੈ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਚੁਨਿ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਰਾ ॥ ਜੀਵਣ ਕਹਾ ਜੁ ਨੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੧੫ ॥
 ਜੋ ਮੇਲਾ ਕਿਆ ਪਾਇ ਬਾਦ ਸਾਹੈ ਨੇਗਾਇ ॥ ੨੧੫ ॥ **ਛੋ** ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਕਹਾ ਖਾਂ ਨੁ ਸੁਲੀਜੈ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਦੇ ਉਮ ਮਲੀਜੈ ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ
 ਪੈਰੇ ਤੁਹਾ ਅਨੇ ਪਾਸੁ ਜਾਨਤੁ ਮਲੇਤਾ ॥ ੨੧੬ ॥ **ਗੁਗਤ** ॥ ਸਿਧ ਤਬ ਘਾਸ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਭੁੱਖੇ ਹਤ ਜਨ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ॥ ਘਾਸ ਸਹਿਤ ਫਿਰਾ
 ਸਹਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਇ ॥ ੨੧੭ ॥ **ਛੋ** ॥ ਹਜਰਤ ਘਾਹੀ ਬੁਧ ਬਹੁ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਸ ਲਪਾਇ ॥ ਦੇਖ ਸਾਹਮਨ ਹਰਖ
 ਧਰਤੁ ਖੋ ਮੇਲ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੧੮ ॥ **ਛੋ** ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਕਹਾ ਘਾਸ ਤੁਮ ਲੀਜੈ ॥ ਹਜਰਤ ਘਾਹ ਮੇਲਾ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਕਹਾ ਸਾਹ ਕਿਆ ਨਾਸ
 ਤੁਮ ਚਾਪਾ ਜੇਗਾ ਬਿਧੀ ਏ ਨਾ ਮਉਚਾਰਾ ॥ ੨੧੯ ॥ **ਸਾਹਿਵਾਚਾ** ॥ ਯਾਂ ਕਾ ਮੇਲ ਸਹਜਾ ਦਿਨ ਲੀਜੈ ॥ ਪੁਨ੍ਹ ਨੇ ਕਰੀ ਹਮਰੀ ਕੀਜੈ ॥ ਰੂਪ
 ਘਾਸ ਤੁਮੈ ਰੋਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਘਾਸ ਲਿਖਾਇ ਸੇਵੈ ਰੋਧਾਰਾ ॥ ੨੨੦ ॥ **ਛੋ** ॥ ਪੁਨਾ ਬਿਧੀ ਏ ਐ ਸੇ ਕਹਾ ਜੇ ਤੁਮ ਆਇ ਸੋਹਣੀ ॥ ਘਾਸ
 ਲੇਨਹਿ ਤੁਜਾਇ ਹੋ ॥ ਆਇ ਹਟ ਕਨਹ ਕੋਇ ॥ ੨੨੧ ॥ **ਛੋ** ॥ ਤਬੇ ਸਾਹ ਅਸ ਕੀ ਚਿਉਚਾਰਾ ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂ ਰਾਖੇ ਤੁਮ ਸਾਰਾ ॥ ਆਵਤ ਜ
 ਤਹਟ ਕਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਤੁਹ ਕਹਾ ਜੇ ਆਇ ਸੋਹਣੀ ॥ ੨੨੨ ॥ **ਛੋ** ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂ ਤਿਹ ਬਾਂਹ ਗਾਹਾਇ ॥ ਆਇ ਅਸੁ ਸੇਧੇ ਖਾਂ ਖਾਇ ॥ ਬਿਧੀ
 ਏ ਘਾਸ ਅਗ੍ਰਹੈ ਪਾਯੋ ॥ ਅਸੁ ਹਰਖ ਧਰਤੁ ਤਾਫਿ ਨ ਖਾਯੋ ॥ ੨੨੩ ॥ **ਛੋ** ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂ ਸਤੁ ਕੋ ਕਹਾਇ ਹੋਰੇ ਹਟ ਕਨਹ ਕੋਇ ॥ ਆਇ ਜਾ
 ਏ ਨਿਜਾਇ ਛੁਪਹੁ ਕਮੁ ਸਾਹਕੋ ਹੋਇ ॥ ੨੨੪ ॥ **ਛੋ** ॥ ਰੋਪਿਠਾ ਬਿਧੀ ਏ ਰਾਬ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਦੇਉ ਅਸੁ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਜਬ
 ਯੀਆ ਨਿਜ ਰਿਦੈ ਉਪਾਵੈ ॥ ਜੀਵਣ ਗ੍ਰਹ ਚਲੇ ਜਨ ਖਾਵੈ ॥ ੨੨੫ ॥ **ਛੋ** ॥ ਐ ਸੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਘਾਸ ਲਿਖਾਇ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸੇਵ ਕ
 ਰਤ ਮਹਾਇ ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂ ਐ ਸੇਵ ਕ ਜੇਤੇ ॥ ਦਿਖ ਸੇਵਾ ਧਰ ਅਨੰਦ ਤੇਤੇ ॥ ੨੨੬ ॥ **ਛੋ** ॥ ਸਤੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਦਿਖੈ ਹੋ ਬਹੁ ਖਾ
 ਏ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ ਫਿਰਾਹੇ ਤਪੈ ਅਤਰਜੁ ਰੀਧ ਲਗਾਇ ॥ ੨੨੭ ॥ **ਛੋ** ॥ ਜਬੇ ਘਾਸ ਲੈ ਬਿਧੀ ਆਆਇ ॥ ਦੇਖ ਅਸੁ ਤੋ ਕਹਿਹਿ ਨਾਇ
 ਐ ਰੋ ਕੋਇ ਨਰ ਨੇਰ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਿਹਾਰੀ ਬਿਧੀ ਏ ਤੇ ਪੈ ਖਾਵੈ ॥ ੨੨੮ ॥ **ਛੋ** ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਸੇਧਾ ਹਰਖ ਖਾਯੋ ॥ ਲਾਇ ਕਹੈ ਸੇਵ ਕਹਾ ਪਾਯੋ ॥

ਜਬਹਰਤਹੈਦੇਖਨਆਵੈ॥ਰਿਸਟਪੁਸਟਾਦਿਖਮਨਜੁਖਪਾਵੈ॥੨੬੧॥ੴ॥ਏਕਸਰਿਸਬਖਸੀਸਤਬਾਬਿਧੀਏਕੋਦੇਜਾਇ॥ਬਿ
 ਧੀਆਰਾਖਅਮਾਨਸਭੁਤਿਨਤੇਰਛੁਨਖਾਇ॥੨੬੨॥ੴ॥ਅਠਜਮੀਭੋਜਨਖਾਵੈ॥ਜੀਵਣਸਦਨਜਬੈਰੁਚਆਵੈ॥ਕਰਬਾ
 ਰਸੇਵਾਬਹੁਕੀਨੇ॥ਸੇਵਕਸਕਲਅਪਨੇਵਸਕੀਨੇ॥੨੬੩॥ਸੋਧੇਖਾਂਕੋਲੀਓਰਿਝਾਇ॥ਜੇਭੁਖਤਾਬਿਧੀਆਹੁਇਜਾਇ॥ਇਹ
 ਬਿਧਅੰਜੁਮਾਸਾਬਿਤਯੋ॥ਕੱਤਕਮਾਸਅਨੰਦਭੁਤਆਯੋ॥੨੬੪॥ੴ॥ਬਿਧੀਏਕੀਨਾਵਿਚਾਰੁਤਬਾਏਬਹੁਚਿਰੁਹਾਇ॥ਸੇਵ
 ਕੇਅਮਨਹਅਯੋਕਾਰਜੁਕੀਸੇਨਕੋਇ॥੨੬੫॥ਰਸਵਲਛੰਦਾ॥ਅਨੀਐਸਧਾਰੀ॥ਲਵਕੈਸਸਾਰੀ॥ਬਿਠੋਦਾਜਮੰਧੀ॥ਚਲੀਬ
 ਰੁੱਧੀ॥੨੬੬॥ਅਪੇਆਪਗਾਥਾ॥ਬਕੈਪੈਮਸਾਥਾ॥ਬਿਧੀਐਸਗਾਈ॥ਬਡੇਅੰਸੁਕੁਈ॥੨੬੭॥ਇਨੈਜੀਨਹੁਰੈ॥ਕਿਖਲੀ
 ਨਿਹਰੈ॥ਸਭੀਦਾਸਬਲੇ॥ਜੁਨੇਬੈਨੁਕੇ॥੨੬੮॥ਇਨੈਜੀਨਐਸਾ॥ਦਿਖਾਨਹਜੈਸਾ॥ਤਿਨੈਕੀਮਭਾਰੀ॥ਸਵਾਲਾਖਧਾਰੀ
 ੨੬੯॥ੴ॥ਬਿਧੀਏਤਬਐਸੇਕਹਾਹਮਨੇਤਨੀਨਕਾਨ॥ਸਵਾਲਾਖਤੁਮੇਲਕੁਨਕਹੁਯੋਅਜਨਾ॥੨੭੦॥ਸੈਯਾ॥ਪਾਂਚਅੰ
 ਸਤਕੀਜਾਨਤਹੈਰਮਜਾਟਗਵਾਰਬਰੂਧੀਬੋਰੀ॥ਤਹਕੋਕੈਸਹੁਦੇਖਭੋਜਨਦਸਕਹੈਂਤੁਮਰੀਮਤਭੋਰੀ॥ਖਾਨਅਨੀਦਕ
 ਰੈਤੁਮਪੈਦਰੁਤਾਂਹਿਅਧੀਨਨਖੋਲਤਹੋਰੀ॥ਦਾਰਕਲੀਦਕਹੀਬਡੀਆਤਿਹਆਇਜੁਪਾਇਦਿਖਾਇਨਚੋਰੀ॥੨੭੧॥ੴ॥
 ਤਬਲੈਹੈਦੇਖਨਅਯੋਸੋਧੇਖਾਂਹਰਖਾਇ॥ਬਹੁਬਿਨਤੀਬਿਧੀਏਕਰੀਤਤਛੰਨਲੀਯੋਰਿਝਾਇ॥੨੭੨॥ੴ॥ਸੋਧੇਖਾਂਅਸਬੈ
 ਨਅਲਾਏ॥ਪਸੇਰਾਕਹੁਕਿਆਰੁਚਉਪਜਾਏ॥ਕਹਾਬਿਧੀਆਇਹਾਏਛੰਨਮਾਰੀ॥ਜੀਨਮੇਲਬਡੁਨਹਨਿਹਾਰੀ॥੨੭੩॥ਤਾਂਤੇ
 ਮੇਕੋਜੀਨਾਦਿਖੈ॥ਲਾਇਕਅੰਸੁਰਾਖਪੁਨਲੈਯੋ॥ਸੋਧੇਕਹਾਈਦਜਬਆਵੈ॥ਪਾਇਜੀਨਗਹਰਾਖਅਪਾਵੈ॥੨੭੪॥ੴ॥
 ਪੁਨੀਬਿਧੀਏਐਸੇਕਹਾਪੁਨਨਾਹਿਬਿਸਾਹਾ॥ਮੇਕੋਅਬੀਦਿਖਾਈਏਮਿਟੈਮੇਹਮਨਚਾਹਾ॥੨੭੫॥ੴ॥ਗੁਰਮਾਯੋਸੋਧਾਭੁਰਮਾਏ
 ਬੋਲਕਲੀਦੀਅਸਫੁਰਮਾਯੋ॥ਪਸੇਰਾਕਰਤਜੀਨਕੀਚਾਹਾ॥ਦੇਉਦਿਖਾਇਮਿਟੈਤਨਦਾਹਾ॥੨੭੬॥ਸੋਧਾਬਿਧੀਆਦਰਬੈ

ਫੁੱਧੇ) ਕਲੀਦਲਾਇਤਿਹਦਰੁਕਤਯੋ) ਕਾਢਜੀਨਤਬਦੀਏਦਿਖਾਇ) ਦਿਖਾਬਿਧੀਆਮਨਮੈਰਖਾਇ) ੩੦੫) ਦੋ) ਮੁਖਸੋਬਿਧੀ
 ਏਅਸਕਹਾਤੁਮੇਭਾਖਤਨਗਲਾਇ) ਹਮਰੋਕੋਕਰਸੈਲਕੀਮਨਕਨਹਦਿਖਾਇ) ੩੦੬) ਦੋ) ਕਰਸੋਧਨਗਮਨਕੋਮੇਤੀ) ਬਹੁਕੀ
 ਮਤਕੋਏਬਡੁਜੇਤੀ) ਬਿਧੀਏਕਹਾਜਾਟਮਮਜਾਤ) ਸਿੰਟਾਕਹਨਗਮੇਤੀਖਤ) ੩੦੭) ਮਮਜਾਨਤਬੋਹਾਇਅਚੰਭਾ) ਦੇਖਜੀ
 ਨਾਇਹਕੇਵਲਦੇਭਾ) ਦਰਕਲੀਦਬੈਨਅਸਬੇਲਾ) ਚੁਨੇਖਾਂਨਜੋਨੇਇਹੋਭੁਲਾ) ੩੦੮) ਦੋ) ਬਿਧੀਏਕੋਸੋਧੇਕਹਾਭੀਤਰਧੋਰੇ
 ਬਨਾਇ) ਦੇਊਜੀਨਗਹਹਾਥਮੇਬਿਧੀਏਧੋਰੇਤੁਦਾਇ) ੩੦੯) ਦੋ) ਕੁੰਜੀਦਾਰਕੁਲਫਦਰਮਾਕੋ) ਬਿਧੀਏਕੋਤਕਸਗਲ
 ਨਿਹਾਰਯੋ) ਫੋਰਕਲੀਦਰਾਖਜਿਹਜਾਨੀ) ਚੁਨੇਸੀਤਬਿਧੀਆਬਡੁਗਯਾਨੀ) ੩੧੦) ਮਨਮੇਐਸੇਬਯੋਤਬਨਯੋ) ਘਾਤਮੱਧ
 ਏਕੁਖੀਘਰਲਮਾਯੋ) ਅਰਧਨਿਸਤਮਗਾਢਨਿਹਾਰ) ਲੀਓਹਾਥਾਬਿਬਰਾਵੀਰੁਹਾ) ੩੧੧) ਦੋ) ਖੀਘਰਜਬਰਾਵੀਪਰ
 ਉਮਠਾਯੋਜਲੁਚਹੁੰਓਗ) ਬਾਦਸਾਹਬੇਗਮਜਗੇਪਰਨਗਰਬਡੁਸੇਗ) ੩੧੨) ਥ੍ਰੇਯਾ) ਕੋਇਕੋਪੈਕਿੰਗੁਰਾਗਿਰਟੂਟਕੋ
 ਭਾਖਤੋਕੋਗਿਰਭੀਤਪੁਰਾਨੀ) ਬਾਲਮਸਾਨਿਹਾਰਤਭੇਤਬਜਾਗਉਠੇਸਭੁਹੀਅਭੁਮਾਨੀ) ਟੂਟਨਕੋਕਿੰਗੁਰਾਕਹਬੈਨਕੋ
 ਦੀਰਘਮੱਛਐਯੋਬਲੁਯਾਨੀ) ਤਾਹਿਨੇਚੇਦਕਰੀਬਲਸੋਨਹਜਾਨਤਭੇਦਸੁਪੁਕੁਹਮਾਨੀ) ੩੧੩) ਸੋਰਪਰਾਘਟਕਾਤੁ
 ਗਤਸਮੋਏਇਰੋਸਭੁਹੀਮਤਵਾਰੋ) ਐਸਦੁਤੀਨਿਸਰੂਰਦੀਓਮਣਦੋਇਕੁਖੀਘਰਹਾਥਉਭਾਰੋ) ਦੀਰਘਸੋਰਭੁਯੋਨ
 ਦੋਮੇਸਭੁਜਾਗਉਠੇਦ੍ਰਿਗਸੀਦਉਘਾਰੋ) ਜਾਗਮਸਾਲਾਨਿਹਾਰਸਭੁਹੀਦਿਸਨੀਰਜਚੇਟਸਭੁਹੀਚਿਤਧਾਰੋ) ੩੧੪) ਦੋ) ਦੇਇ
 ਚਛਾਦਿਨਅਸਕੀਓਜਾਗੋਨਗਦਿਖਲੋਇ) ਬਹੁਰਜੀਵਜਲਜਾਨਕੋਜਾਗਤਭੁਯੋਨਕੋਇ) ੩੧੫) ਦੋ) ਇਹਬਿਧਪੀਦੁੰਦਿ
 ਵਸਾਬਿਤਾਏ) ਖੀਘਰਕੁਰਸਭੁਪਤਿਅਏ) ਕੋਇਨਜਾਗਤਬੈਅਸਕੀਨੋ) ਕਰਤਬਿਚਾਰਬਯੋਤਕੋਚੀਨੋ) ੩੧੬) ਨਿ
 ਹਬਿਧੀਅਸਦੁਅਬੈਲੋਜੋਯੋ) ਇਹਠਾਂਐਸੋਚਰਿਤਦਿਖਯੋ) ਤਬਲੋਪੈਸੇਵਕਬੇਜੇਤੋ) ਮਿਲਬੈਠੇਸਭੁਹੀਧਰੋਤੇ) ੩

੧੧੦੬॥ ਬਿਧੀ ਆਉ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਮੁਖ ਸਿੰਘੇ ਅਲਾਇ ॥ ਜੁਨੀ ਤੀਏ ਛੁਹਿ ਜੇ ਤੁਮ ਰੇ ਮਨੁ ਗਾਇ ॥ ੧੧੦੭॥ ਐ ਰੇ ਮਨੁ
 ਇਹ ਰੁਚਿ ਪਜਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਖਾਣਾ ਕੋ ਰੋ ਬਨਾਈ ॥ ਪਰੁ ਖਾਣੈ ਬਿਧਨਾ ਹਬਨਾਵੈ ॥ ਐ ਰਜਤ ਨਕੁ ਜੇ ਤੁਮ ਰੁਵੈ ॥ ੧੧੦੮॥ ਸਤੁ
 ਮਿਲ ਕਹੈ ਫਹਮ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਕਹਾ ਹਰਖ ਪਰਲੀਜੈ ॥ ਜਾਇ ਬਾਰਨੀ ਅਬੈਲੀ ਆਉ ॥ ਤੁਮ ਸਤੁ ਕੋ ਨਿਜ ਹਾਥਿ ਪਿਲਾਉ ॥
 ੧੧੦੯॥ ਤੋ ਕੋ ਸਪਤ ਪੁਦਾਇ ਕੀ ਤੋ ਜਨ ਕੋਇ ॥ ਅਵਲ ਅਚੀਏ ਬਾਰਨੀ ਪਾਛੇ ਜੇ ਰੁਚੈ ॥ ੧੧੧੦॥ ਅਸ ਕਹਾ ਬਿਧੀ
 ਅਸ ਹਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਜੀਵਣ ਕੇ ਤਬ ਹੀ ਗੁਹਿ ਆਯੋ ॥ ਤਹ ਤੇ ਬੀਜ ਰੁਪੇ ਲੀਨੇ ॥ ਗਯੋ ਕਲਾਲ ਸਦਨ ਜਿਹ ਚੀਨੇ ॥ ੧੧੧੧॥
 ਲਈ ਬਾਰਨੀ ਜੋ ਤਮਾਨਾ ਸਾ ॥ ਜਿਹ ਪੀਵਤ ਸਮੇਤ ਬਿਲਾਸ ॥ ਲੇਵਤ ਬੈਲਿਸਾ ਪਰਗਈ ॥ ਬਿਧੀ ਆ ਅਯੋ ਕੈ ਫਸੀ ਗਲਈ ॥
 ੧੧੧੨॥ ਦੇਖ ਦਾਸ ਤਬ ਅਸ ਕਹਾ ਬਹੁ ਚਿਰ ਕਾਹਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਢੂੰਢ ਬਾਰਨੀ ਲਪਾਇ ਹਮਾ ਬਿਧੀ ਏ ਕਹਾ ਬੁਨਾਇ ॥ ੧੧੧੩॥
 ਬਿਧੀ ਏ ਤਬਾਇ ਕਦਾ ਸਪਠਾਯੋ ॥ ਰੁਪੇ ਦੇ ਬਹੁ ਮਾਂਸ ਲਮਾਯੋ ॥ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤ ਨਿਸਜਾ ਮਾਥਿਤਾਈ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਸਤੁ ਕੋ ਕੈ ਫ
 ਪਿਲਾਈ ॥ ੧੧੧੪॥ ਕੁਲ ਫਦਾਰ ਪਾਹੁ ਬੇਜੇ ਤੇ ॥ ਪੀਪੀ ਕੈ ਫਮਸਤੁ ਤੇ ਤੇ ॥ ਪਛੇ ਤੁਮ ਸੁਪਸਕਲਾ ਬਿਹਾਈ ॥ ਮਨੁ ਰੁਤੁ ਤੁਮੇ
 ਤਪਗਈ ॥ ੧੧੧੫॥ ਅਧਮ ਬਾਰਨੀ ਯਾਹ ਤੇ ਜਿਹ ਪੀਵਤ ਸੁਪਜਾਇ ॥ ਹੋਰੁ ਰੁਪੇ ਸਮਪੁ ਕੇ ਸੁਗਮ ਅਗੀਤਿ ਰਘਾਇ ॥
 ੧੧੧੬॥ ਸੈਯਾ ਸੀਤੁ ਜੁਨੇ ਇਹ ਕੀ ਬਤੀ ॥ ਆਜ ਗਰੂਪ ਤੋਹ ਇਬਨੇ ਅਰਜੀ ਤੇ ॥ ਅਧਰੁ ਏ ਮਦਰਾਮ ਤੇ ਨਿਜ ਰਾਜਾ ਬਿਹਾਇ
 ਛਿਨੋ ਛਿਨ ਬੀਤੇ ॥ ਗਮਾਨ ਅਧਮਾਨ ਬੇਨਰੋਤ ਪੁਸਮ ਬਾਰਨੀ ਪੀਤੇ ॥ ਸਿੰਘ ਦਯਾਤ ਸਦਾ ਸਗੁਜੇ ਬਿਨੁ ਬੀਧਨ ਤੇ
 ਅਪਨੇ ਵਸ ਕੀਤੇ ॥ ੧੧੧੭॥ ਲੀਨ ਕਲੀਦ ਤਬੈ ਬਿਧੀ ਏ ਮਨ ਆਨੰਦ ਕੈ ਦਰੋ ਮੁਕਤਾਯੋ ॥ ਜੀਨ ਨਿਕਾਸ ਲਗਾਇ ਤਬੈ ਦਰ
 ਰਾਖ ਕਲੀਦ ਬੇਨੁ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਟੋਰ ਕੈ ਹਾਥ ਤਬੈ ਹੋਊ ਪਰਸੀਤ ਜੁਨੇ ਸੁਭ ਨੀਨ ਰਾਯੋ ॥ ਬੀਧਨ ਬੇਲ ਲਗਾਮ ਦਈ ਕਰੋ ਜੇ
 ਹੋਏ ਉਗਰ ਅੰਚ ਰੁਪਾਯੋ ॥ ੧੧੧੮॥ ਹੋਰੁ ਕੋ ਰੋਸ ਗਾਇ ਮਮਲੀ ਜੈ ਰੂਲਾ ਛਿਆਇ ॥ ਤੁਮ ਰੋਹੈ ਅਬਹੋ ਚੜ੍ਹੈ ਅਬਕੋ ਕੋ ਨਚ

ਜਾਇ ॥ ੩੩੦ ॥ ਚੈ ॥ ਕੜਾਹੁ ਰੁਪੇ ਪਾਂਚ ਕਰਵੇ ॥ ਲੀਏ ਅਸੁ ਰੁਮ ਗਿਠਾ ਅਵੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕੀ ਜੈ ਰੁਤ ਸਵਾਰਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਨਹ
 ਕਰੇ ਅਵਾਰਾ ॥ ੩੩੧ ॥ ਅਸ ਕਰ ਬਿਧੀ ਅਰੁ ਮੇਸਵਾਰਾ ॥ ਕਰੀ ਛਾਲ ਰਾਟੀ ਹੈ ਰੁਗਾ ॥ ਉਮਕ ਯੋਜ ਲੁਜਲ ਜੀਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਰਹੇ
 ਸੋਇ ਸੁਨੈ ਮਤ ਵਾਰੇ ॥ ੩੩੨ ॥ ਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੇ ਮਦ ਪਾਨ ਕਰ ਬਿਥਾਜ ਨ ਮੁਜਗਾ ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਉਪਾਰ ਕਛੁ ਨ ਕੀਓ ਪਰਾਨ ਰਕੇ ॥
 ਜਾਇ ॥ ੩੩੩ ॥ ਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧੀ ਅੰਧ ਦਾਸ ਸੁਰੇ ਕੈ ॥ ਬਿਧੀ ਅਗਯੋ ਅਧਿਕੁ ਖੁਪੈ ਕੈ ॥ ਅਰਧਾ ਨਿਸਾਂਤ ਰਗੁ ਰਗੁ ਨ ਠਾ
 ਏ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਕਛੁ ਖੇਦੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩੩੪ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਜਮ ਹੈ ਦਰ ਆਈ ॥ ਜਲ ਬਲ ਜਾਨੇ ਕਸੇ ਰੁਈ ॥ ਅਰਧ ਜਾਮ ਅ
 ਹਿਜ ਬੈਰਹਾਯੋ ॥ ਰੁਈ ਰੁਪਾਤ ਬਨੀਯਹਾਯੋ ॥ ੩੩੫ ॥ ਏ ॥ ਏ ॥ ਇਕੋ ਸਜ ਬਹੀਰਹਾਉ ॥ ਕੁ ਅਸੁ ਰੁਮ ਆਇ ॥ ਬਾਗੁ ਰੋਗ ਹਰ
 ਬਮੇ ਗਯੋ ਗੁਰੁ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ੩੩੬ ॥ ਏ ॥ ਦੂਰ ਹੁਦੇ ਖਉ ਠੇ ਮੁਖ ਸਾਗਰ ਜੈ ਸਹਨੁ ॥ ਗੀਰ ਗਾਮ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਅਸੁ ਲੀਏ ਬਿ
 ਧੀਆ ਚਲ ਆਵ ਤੇ ਮੇਸਰੀ ਮੁਖ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਦੋਰਤ ਬੈਗੁਰ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਅਨੰਦ ਕੈ ॥ ਬਿਧੀ ਆਲਪਟਾਯੋ ॥ ਨੀਰਜ ਹ
 ਬਉ ਠਾਇ ਤਿਸੈ ਗੁਰ ਅਨੰਦ ਕੈ ਨਿਜ ਅੰਕਲ ਗਾਯੋ ॥ ੩੩੭ ॥ ਸੰਤ ਉਨੇ ਕਵਰੀ ਬਿਨਤੀ ਜਿਹ ਛੂਟ ਤੇ ਦੇਵ ਮੁਨੀ ਰਿਖ ਸਾਰੇ
 ਧਮਾਨ ਪਰੈ ਸਗਲੇ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਂਹਿ ਕੋ ਕੋਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਦੇਹ ਪਰੇ ਕਲਮੇ ਮੁਖ ਭਾਖਤ ਕੀ ਨਾ ਬਿਧੀ ਉਪਕ
 ਰੇ ॥ ਅੰਕਲ ਗਾਇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਓ ਪੁਰੁ ਦਾਸ ਕਵੀ ਸੁਰ ਸੰਕਟ ਵਾਰੇ ॥ ੩੩੮ ॥ ਏ ॥ ਕੁਸਲ ਪੁਛ ਸੀ ਗੁਰੁ ਜੀ ਬਿਧੀ ਏ ਕੇ ਮੁਖ
 ਪਾਇ ॥ ਕਹਾ ਬਿਧੀ ਅਰੁ ਮਰੀ ਮਯਾ ਖੇਦੁ ਨ ਕੋ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ੩੩੯ ॥ ਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਦੇਖ ਅਸੁ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜੈ ਸੁਨਾਵੈ ਗਤਿ
 ਸਾਦਿਖਾਯੋ ॥ ਅਗੇ ਨਾਮ ਤਾਹ ਦਿਲ ਬਾਗਾ ॥ ਜਾਨੁ ਠਾਈ ਗੁਰ ਪਰ ਬਹੁ ਗਾ ॥ ੩੪੦ ॥ ਸਕਲ ਦੀਵਾਨ ਜੋ ਪਤੇ ਆਦਾ ਰੂਪ
 ਚੰਦ ਸੋ ਪੁਅਰ ਲਾਦਾ ॥ ਕਠਨ ਠੋਗ ਜਿਹ ਪਹੁਚਨ ਕੋਈ ॥ ਤਿਹ ਠਾਚੇ ਰਗੀ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ੩੪੧ ॥ ਏ ॥ ਬਿਧੀ ਅਰੁ ਤੇਲਿ ਅ
 ਯਹੈ ਜਾਨ ਗੁਰੁ ਪੁਤਾ ॥ ਮਨ ਹੁ ਮੁਰਤ ਮੇਰੀ ਦੇਖ ਅਸੁ ਹਰ ਪਾਪਾ ॥ ੩੪੨ ॥ ਏ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਜੇ ਠੇਹੈ ਸੋ ਪਾਇ ॥ ਕਹਾ ਬਿਧੀ

ਅਜੇ ਸੇਵਕ ਗਇ ਜੇਠੇ ਸੇਵਕ ਰੀਅਪਾਗਾ ਬਿਧੀ ਏਤੇ ਦਸ ਗੁਣੀ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੩੪੩ ॥ ਸੇਵਕ ਰੇ ਗਨਾ ਬਾਹਰ ਗਏ ॥ ਨਿਸਾਨ ਬ
ਅਰਾਏ ॥ ਨਿਸਾਨ ਬਾਹਰ ਅਨਦ ਅਯੋ ॥ ਅਸਟ ਮਸੁਦ ਨਿਸਾਨ ਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੩੪੪ ॥ ਦੋ ॥
ਇਹ ਗਾਥਾ ਸੇਠੀ ਅਬਤ ਹਕੀਮੁ ਨ ਬਾਤਾ ॥ ਭਯੋ ਭੋਰ ਹੈ ਏਕ ਨ ਹ ਦੇਖ ਸਾਹ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ੩੪੫ ॥ ਚੋ ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਕਹ ਗਏ ਤੁ
ਰੀਗਾ ॥ ਦਿਲ ਬਾਗ ਨਾ ਮਾਪਿ ਖਲਾਜ ਉਮੰਗਾ ॥ ਸੋਧੇ ਖਾਤ ਬਰੇ ਇਪਕਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਾਹ ਹੈ ਕਹੀ ਪਧਾਰਾ ॥ ੩੪੬ ॥ ਭੂਮ ਚਰਨ ਹਸਾਹ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਿਧੈ ਦੇਵ ਬਲ ਰਾਜ ਹਰਯੋ ॥ ਖਰੇ ਪਾਹੂ ਰੀ ਮਨ ਚੇਰਾ ॥ ਗਏ ਪਮਾਨ ਨਾ ਕਹੈ ਮੇਰਾ ॥ ੩੪੭ ॥ ਦੋ ॥ ਕਸੇ ਰਾਕਹ ਪੁਛੇ
ਤਿਸੈ ਦੂਢ ਤੁਝੇ ਬਜਾਇ ॥ ਆਇ ਸਾਹ ਸੇ ਅਸਕਰਾ ਪਾਹੀ ਕਹੀ ਸਿਧਾਇ ॥ ੩੪੮ ॥ ਚੋ ॥ ਗਏ ਅਸੁ ਦਿਖ ਸੇਧਿ ਪਧਾਰਾ ॥ ਸੀਕਾਧ
ਰਜਨੇ ਇਹ ਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਸਾਹ ਕਰਤੁ ਲਲਗਾਯੋ ॥ ਹੋਤੁ ਏਇ ਹੈ ਕਹੀ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੩੪੯ ॥ ਸੋਧੇ ਖਾ ਕੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਜੋਧੇ ਕੇ
ਕੋਖੇ ਚੁਬਤਾਇ ॥ ਮੁਖ ਮੰਗਾਤ ਕੋਧ ਭੁਟੀ ਜੈ ॥ ਏਕ ਵਾਰੈ ਕਹੀ ਸੁਨੀ ਜੈ ॥ ੩੫੦ ॥ ਦੋ ॥ ਆਵਤ ਭੋਖੇ ਜੀਤ ਬੈਥੇ ਜਨ ਨਿਕਸੇ
ਕੋਇ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਕੀਲੀ ਕੋ ਕੋ ਕੋ ਨ ਲਖੈ ਨ ਰੋਹਾਇ ॥ ੩੫੧ ॥ ਚੋ ॥ ਇਹ ਠਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਦੇਖਤ ਹੈ ਮਨ ਧਾਰ ਹੁਲ
ਸਾ ਜੇਠੇ ਬਿਨੀ ਕਰੀ ਤਬ ਆਇ ॥ ਨਿਹਾਰੀ ਦਾਣਾ ਅਸੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ੩੫੨ ॥ ਨੀਰ ਨੈਨ ਤੇ ਚਲਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਆਪ ਗੁਰੂ
ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੈ ਸੇਜਾਇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜੇਠੇ ਪੈਜ ਸੁਕੀ ਓਢਿ ਚਾਰਾ ॥ ੩੫੩ ॥ ਦੋ ॥ ਗਾਇ ਜੋਧਾ ਸੇ ਕਹਾ ਬਕਤ ਪੇਂਡੁ ਬ
ਹੋਇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਕਹ ਬਕਤ ਨਹਿ ਪਗਾਵਿ ਛੋਰਾ ਕੋਇ ॥ ੩੫੪ ॥ ਚੋ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕ ਹਾਸੁ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਖੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇਤੁ
ਮਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਹੈ ਗੁਲ ਬਾਗਤ ਹਾਂ ਬਿਬਜਨੇ ॥ ਤਾਂਹਿ ਬਿਓਗ ਰਿਏ ਇਹ ਮਨੇ ॥ ੩੫੫ ॥ ਤਕੇ ਮਨ ਯਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤ
ਤੇ ਦਾਣਾ ਪਾਸੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਨਿ ਪੈਓਗ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਫਿਰਹਾ ਬਾਸ ਬੈਠਿ ਚਾਕੇ ॥ ੩੫੬ ॥ ਦੋ ॥ ਜਾਨ ਭੁਟੀ ਕਰ ਬਿੰਤ
ਨਹਿ ਤੁਮਰੇ ਭੁਟੀ ਆਇ ॥ ਖਾਵੇ ਦਾਣਾ ਹਰਖ ਸੇ ਮਨ ਬੈਠਤ ਬਖਾਇ ॥ ੩੫੭ ॥ ਚੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੇਸ ਅਲਾਇ ਬਿਧੀ ਏਕੇਤੁ

ਮਜਾਇਕੈ॥ ਜਿਉਤਿਉ ਬਿਬੈਲਾਇਚਰਨਲਾਗਾਬਿਧੀਆਤਥੈ॥ ੩੫੮॥ ਦੋ॥ ਪਾਂਚਗੁਰੂਕੋਨਾਮਲੈਸੀਗੁਰਬਾਪੀਦੀਨਾ॥ ਤਤਕ
 ਲਪਮਾਨਕੀਭਿਬਿਧੀਚੰਦਸੁਖਲੀਨ॥ ੩੫੯॥ ਚੌ॥ ਚਿਰਲੋਹੇਗਬਿਧੀਚੰਦਧਾਯੋ॥ ਦਿਖਸੁਰੀਮਨਬਿਸਮੈਪਾਯੋ॥ ਗਾਇਜੋਧੁਨ
 ਬਿਨਤਉਚਰੀ॥ ਹੇਗੁਗਾਇਛੁਪੁਰਹਮਾਰੀ॥ ੩੬੦॥ ਇਹਤੇਤੀਨੋਕਸਰਹਜਨਾ॥ ਕਾਂਗੜਾਇਹਤੇਕਰੋਪਖਾਨਾ॥ ਜਾਨਦਾਸਪਾਟਨ
 ਗੁਰਕੀਜੈ॥ ਚਰਨਪੁਰਮਸਤਕਮਮਦੀਜੈ॥ ੩੬੧॥ ਦੋ॥ ਗਾਇਜੋਧਕੀਬਿਨੀਬੁਨਦਯਾਸਿੰਧਹਰਖਾਇ॥ ਤਤਕਲਤਮਾਰੀ
 ਕਰੀਰੂਪਚੰਦਲਖਪਾਇ॥ ੩੬੨॥ ਚੌ॥ ਸੋਧੂਰੂਪਚੰਦਤਬਖਾਏ॥ ਹਥਜੇਰਅਸਬਿਨੀਅਲਾਏ॥ ਹੇਗੁਰਹਮਰੀਸੀਗਾਸਿਧਾ
 ਏ॥ ਦਾਸਨਜਮਕਛੁਜੇਵਕਮਏ॥ ੩੬੩॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦਵਾਰਾ॥ ਗੁਈਰੂਪਚੰਦਚੁਨਲੀਜੈ॥ ਇਹਠਾਂਵਸੁਸਦਤਮਕੀਜੈ॥ ਦਿਗ
 ਚਕਾਏਗੁਰਗੁਨਗਾਇ॥ ਵਸਰਾਖੋਜਿਹਬਾਬਹੁਗਾਇ॥ ੩੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਮਕੋਤਕਬਹੁਕਰੈਗੋਹਮਰੋਪਸਨਾਏ॥ ਸਦਾ
 ਵਸਾਇਹਠਾਂਕਰੋਦੁਸਟਨਕੋਇਤਕਾਇ॥ ੩੬੫॥ ਚੌ॥ ਅੰਗਸਿੰਘਹਮਰੀਸੁਨਲੀਜੈ॥ ਹੋਇਮ੍ਰਿਤਕੁਲਰੁਦਨਨਕੀਜੈ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਗੁਣੈਅਨੰਦਧਾਰੋ॥ ਸਤਿਨਾਮਮੁਖਮੰਤ੍ਰਉਚਾਰੋ॥ ੩੬੬॥ ਦਯਾਸਿੰਧਕੋਬੈਨਸੁਨਾਏ॥ ਸੋਧੂਰੂਪਚੰਦਹਰਖਾਏ॥ ਪਰੋਚ
 ਰਨਥਾਪੀਗੁਰਦਈ॥ ਨਿਸਚੈਓਟਗੁਰੂਕੀਗੁਈ॥ ੩੬੭॥ ਚੌ॥ ਰੂਪਚੰਦਮਾਤਾਅਈਸੀਗੁਰਕੋਪਗਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਾਤਸਿੰਘ
 ਗੁਰਧੀਰਦੈਜਨਤਾਹਬਹੁਗਾ॥ ੩੬੮॥ ਚੌ॥ ਦੇਧੀਰਜਗੁਰਕੀਓਪਾਨਾ॥ ਕਾਂਗੜਾਓਰਸੈਨਸਜਨਾ॥ ਪੈਦਰਾਈਸੇਵ
 ਕਹਾਥਾ॥ ਸਿਰੁਤਜੀਨਜਿਗਤਿਹਮਾਥਾ॥ ੩੬੯॥ ਤੀਨੋਕਸਤਤਛਿਨਪਹੁਚਾਏ॥ ਗਾਇਜੋਧਕੋਸਦਨਦਿਖਾਏ॥ ਹਰਖਧਾਰ
 ਅਈਤਿਹਨਰੀ॥ ਅਨਿਕਰੁਟਪਦਪੰਕਜਧਾਰੀ॥ ੩੭੦॥ ਦੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਤਹਰੇਰਾਕੀਓਤਿਮਠੰਗਨਿਹਾਰਾ॥ ਗਾਇਜੋਧਸੇਵਾ
 ਕਰੈਨਿਤਨੁਤਨਖਧਾਰਾ॥ ੩੭੧॥ ਦੋ॥ ਇਹਗਾਥਾਐਸੇਗੁਈਬਿਧੀਏਕਥਾਚੁਨਾਏ॥ ਤੀਨੋਕੋਨਬਸਪੰਥਮੇਲਊਸਹਰਨਿ
 ਕਟਾਇ॥ ੩੭੨॥ ਚੌ॥ ਘਰੀਏਕਾਦਿਨਜਬੈਰਹਾਯੋ॥ ਕਰਬੰਦਨਗੁਰਧਮਾਨਧਾਰਾਯੋ॥ ਕਰਅਰਦਸਾਕਿਯੋਪ੍ਰਦੇਜਾ॥ ਗੁਰਕੋ

ਨਮਨਹੀਦੁਖਲੇਸਾ॥੩੧੩॥ਖੜੀਜਤਬੋਝਨਮ॥ਕਰੈਬਜਾਜੀਸਿਖੀਧਾਂ॥ਤੁਕੇਗਹਿਬਿਧੀਆਜਬਗਯੋ॥ਗੁਰਸਿਖਜਨਬੋਝ
 ਭਖਲੇਸੇ॥੩੧੪॥ਦੋ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਸਪਰਹਰਖਜੋਅਨੰਦਕੁਸਲਅਲਾਇ॥ਬੋਝੇਕੇਸੀਗੁਰਕੀਤਬੈਕੁਸਲਪੁਛਮਨਲਾਇ॥੩
 ੧੫॥ਦੋ॥ਕੀਯੋਗਰਮਜਲੁਨਰਬੁਲਾਈ॥ਨੀਰਭੁਰੇਤੁਮਬਹੁਖਪਾਈ॥ਬਿਧੀਏਕੇਪਰਾਧੇਵਨਲਾਗਾ॥ਗੁਗਤਸਿਖ
 ਪੇਮੀਰਜਪਾਗਾ॥੩੧੬॥ਨੀਰਚਰਨਬੁਝੇਨਿਜਸੀਸਾ॥ਕੀਯੋਪਾਨਮਾਨੇਰਿਦਸੀਸਾ॥ਧੀਰਜਗਮਾਨਸਾਂਤਰਿਦਨੇਮਾ॥ਰਿਦੇ
 ਵਸਾਇਨਮਕਰਖੇਮਾ॥੩੧੭॥ਦੋ॥ਚੁਨੇਸੀਤਰਜਚਰਨਕੀਬਥੇਗੁਗਮਿਲਾਇ॥ਜੀਗਮਤੀਰਥਸੀਤੋਂਤਾਰਤਾਜਾਇ॥੩੧
 ੮॥ਦੋ॥ਬਾਕੀਜਲਨਾਰੀਕੇਦੀਨੋ॥ਪੁਨਾਭਵਨਨਿਜਸਿਚਨਕੀਨੋ॥ਧਾਰਅਨੰਦਬੋਝਐਸੇ॥ਫਿਕਰਜਵਿਲੇਕੀਜੈਸੇ॥੩੧੯॥
 ਕਰੋਭੋਜਨੁਬਿਧੀਆਹਰਖਾਇ॥ਬਹੁਰਬੋਝੇਬਿਨੀਅਲਾਇ॥ਜੇਸੇਵਾਮਮਲਾਇਕੋਹਈ॥ਭੁਖੇਦਾਸਜਾਨਮਮਸੇਈ॥੩੨੦॥ਦੋ॥
 ਬਿਧੀਚੰਦਐਸੇਕਹਾਇਹੀਸੇਵਮਮਜਨਾ॥ਦੀਜੈਏਕਪੁਸਾਕਮਮਹਿਦਸਤਾਨੀਆਨਾ॥੩੨੧॥ਦੋ॥ਕਹਬੋਝੇਤੁਰਤਬਣਾਉ॥
 ਜਿਹਬਿਧੀਤੁਮਰੀਆਗਮਾਪਾਉ॥ਅਸਕਹਨੈਨਨੀਦਉਪਜਾਈ॥ਜਗੇਭੁਯੋਭੋਰਜੁਖਦਾਈ॥੩੨੨॥ਦਰਜੀਬੋਲਪੁਸਾਕਬਣ
 ਏ॥ਤੁਤਕਾਲਕਛੁਦੇਰਨਲਾਇ॥ਦੋਇਜਮਮਹਿਭੁਈਰਿਅੰਗਾਤੀਨਪਿਰਾਹਨਏਕਾਇਜਾਗਾ॥੩੨੩॥ਦੋ॥ਧਾਰਪਿਰਾਹਨ
 ਕੰਠਮੇਦੀਰਘਲਪੁਲਪੁਜਨਾ॥ਦੀਰਘਜਨਾਇਜਰਸੇਬਡੀਪਾਗਾਸਿਰਮਾਨਾ॥੩੨੪॥ਐਯਾ॥ਫਰਕੈਕੇਸਤਬੈਮਧਤੇਦੋਉ
 ਚਰਖੀਧਾਇਬਡੀਛਬਪਾਈ॥ਹਥਬਿਖੇਸੀਗਰੀਧਰਕੇਸੁਭਦੀਰਘਡੀਲਪਿਖੇਉਰਝਾਈ॥ਗੁਰਸੀਸਭੁਪੇਗੁਰਕੀਧ੍ਰਮਸਾ
 ਕਾਗਯੋਤਰਵਾਚਕਦਾਈ॥ਭੋਜਨਸੈਨਕਰੈਤਿਹਠਾਅਹਠਾਨਿਵਾਸਗੁਰਗੁਨਗਾਈ॥੩੨੫॥ਦੋ॥ਕਛੁਦਿਨਮਘਰਤਬ
 ਰਸੋਬਿਧੀਏਕੀਓਦਿਚਾਗਾ॥ਇਹਾਂਆਇਬਹੁਦਿਨਭੁਯੋਕਾਰਜਕਰੈਭਧਾਰਾ॥੩੨੬॥ਦੋ॥ਓਦੋਗਨਿਤਪ੍ਰਤਸਾਹਦਿਵਾਏ॥
 ਅਸੁਚਰਜੋਕੋਇਤੁਨਾਏ॥ਚਾਰਲਾਖਤਿਹਦੇਉਰਪਾਸਪਤਖੁਦਾਇਫਿਰੋਨਹਰੁਯਾ॥੩੨੭॥ਬਿਧੀਚੰਦਇਹੁਤੁਤੁਨਾਯੋ

ਜਤਿਤਤਿ

ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇ ਪਾਏ ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਅਸ ਬਸੇ ਤਸ ਵਾਰਾ ॥ ਹਿੰਦ ਸਤ ਨੀ ਭੁੰਸੁ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੩੯੧ ॥ ਏਸੇ ਸੀਰੀ ਨਿਜ ਰਬ ਮੇ ਜਾਵਤ ਕਰ
 ਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤੀਨ ਪਿਰਾਹਨ ਪਾਗ ਬਹੁ ਦੀਰਘ ਪਹਰਾਇ ਜਾਰਾ ॥ ੩੯੨ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾ ਧਾਇ ਪਾਇ ਅਵੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਅਗੇ ਪਾਛੇ ਭੀ ਰਾਖਾਰੀ ॥
 ਏਹ ਬੀਧਿ ਬੈਠ ਭੀ ਤਪ ਰਜਣੀ ॥ ਕਿਓ ਨਿਕਟ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੩੯੩ ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂਕਾ ਅਯੋ ਦਾਯਾ ॥ ਕਰ ਮੋਜ ਨ ਰੋਧਾਰ ਹੁਲਾਸਾ ॥ ਦੇ
 ਖ ਭੀ ॥ ਗਤਿ ਹ ਬੈਠ ਚਰੇ ॥ ਏਹ ਠਾਕੋਨ ਅਚੇ ਭੁਧਾਰੇ ॥ ੩੯੪ ॥ ਅਗੇ ਹੁਇ ਤਿਹ ਰੂਪ ਦਿਖਸਨ ਮੁਖ ਮੁਕਰ ਪਰਾਇ ॥ ਦੇਖ ਭਾਖ
 ਪਨੇ ਬਦਨ ਕੇ ਸੀਰੀ ਹਾਥ ਗਹਾਇ ॥ ੩੯੫ ॥ ਕਹਾ ਦਸ ਕਿਆ ਕਜ ਕਰਾਵੇ ॥ ਸੀਰੀ ਹਾਥ ਅਚੇ ਭੁਧਾਰੇ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕ ਹਾਇ ਛੇ ਮ
 ਅਯੋ ॥ ਖੇਜੀ ਗਨ ਕਮੇ ਹੋ ਕੇ ਜਨੇ ॥ ੩੯੬ ॥ ਕਹਾ ਦਸ ਹੋ ਜਾਹੁ ਰਾਏ ॥ ਕਹੇ ਖੇਜਾ ਕਿਹੋ ਠੇਰਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕ ਹਾ ਸੀਰੀ ਰੂਪਾ ਦੇਖੋ
 ਨ ਭੁਭੂ ਮੇ ਅੰਗ ਪਤਲਾ ॥ ੩੯੭ ॥ ਜਹਾਂ ਅਸੁ ਹੋ ਜਾਹ ਕਾ ਦੇਵੋ ਠੇਰ ਬਤਾਇ ॥ ਅਗੇ ਨਿਜ ਬਲੁ ਪਾਇ ਕੈ ਪਾਵੈ ਜਾਹਨ ਪਾਇ ॥ ੩੯੮ ॥
 ਚੰਦ੍ਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਦਸਤ ਬਹੁ ਰਤ ਸਿਧਾਏ ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂਕੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂਕੇ ਜਾਹਾ ਫਿਗਤ ਬਹੀ ॥ ਭੁਖੀ ਦਸ ਬਤ ਕਰ ਸਬਹੀ ॥
 ੩੯੯ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਹ ਅਸ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ ॥ ਏਹਾ ਵਹੁਤਾ ਹਨ ਦੇਰ ਲਗਾਇ ॥ ਸੇਧੇ ਖਾਂਕੇ ਕੋਠੇ ਆਏ ॥ ਹਿੰਦ ਸਤ ਨੀ ਭੁੰਸੁ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੪੦੦ ॥
 ਏਹਾ ਵਹੁਤਾ ਦਸਾ ਸਿਧ ਭੁਭੂ ਕਸ ਭੁਭੂ ਕੇ ਨ ਪਛਾਣੇ ਜੀਤਾ ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਸੇਈ ਕਰੈ ਗੁਰਮਾਯਾ ਬਲਵੰਤ ॥ ੪੦੧ ॥ ਅਏ ਸਾਹ ਸੀ ਕਰੀ ਭੁ
 ਰਾ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਪਿਖ ਮੇ ਸਉਚਾਰਾ ॥ ਦੇਸਨ ਮਕਹੁ ਕਿਅਹਿ ਤ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀ ਏ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ੪੦੨ ॥ ਸਦਨ ਮਾਲ
 ਵੇਗੁ ਹਮ ਹਰਾਗਾ ॥ ਆਏ ਤੁਮੈ ਪੈ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਖੇਜੀ ਗਨ ਕਨ ਮੈ ਹੋ ਮੇਰਾ ॥ ਜਗ ਮੇ ਸੁਨਾ ਆਧਿ ਕਜ ਸੁਤੇਰਾ ॥ ੪੦੩ ॥ ਏਹ ਰਾਗ
 ਤੇ ਤੇਤੁ ਮਾਫਿ ਗਾਏ ਬਹੁ ਰੋਸਾਹ ਅਲਾਇ ॥ ਕਰੋ ਹੋ ਤੇਰ ਨਿਆਵੇ ਸੇ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਸੁਨਾਇ ॥ ੪੦੪ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਜਬ ਸਾਹ ਅ
 ਲਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨਿਜ ਨਾਮ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਹ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕਈ ॥ ਪਚਾਸ ਹਜਾਰ ਮਿਮਾਨੀ ਦਈ ॥ ੪੦੫ ॥ ਸਵਲਾ ਖਕੀ
 ਦਈ ਪੁਸਾਕਾ ॥ ਬਹੁ ਰੋ ਕਹੇ ਹਰਖ ਪਰਵਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਹੈ ਖੇਜ ਬਰਾਵੇ ॥ ਦੇਖ ਦਿਚਾ ਰੁਨ ਗਾਹੁ ਲਗਾਵੇ ॥ ੪੦੬ ॥ ਰੂਰਸੀ

ਗੀਤ ਸਮੇਥੀ ਏਕ ਹਸਨਾਇ ਦੇਖੇ ਜਤ ਵਸ੍ਵ ਕਦੇ ਟੋਰ ਬਤਾਇ ॥ ੪੦੪ ॥ ਚੋ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਪੁਨਿ ਬੈਠਾ ਅਲਾਇ ॥ ਅਸ੍ਵ ਪੇਜ ਜੇ
 ਰੁਖ ਬਨਾਇ ॥ ਚਾਰ ਲਾਖ ਤੇ ਕੋਮੇ ਦੇਉ ॥ ਮਨ ਸਬਦਾਰ ਅਪਨ ਕਰ ਲੇਉ ॥ ੪੦੫ ॥ ਕਰਨਿਆਇ ਅਰਹੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪੁਨ ਬੈ
 ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਏਹੀ ਦੁਆਇ ਮੇਰੇ ਕੀ ਜੈ ॥ ਜਾਹਿ ਤੁਅਯੋਚੀ ਜਮੁਈ ਦੀ ਜੈ ॥ ੪੦੬ ॥ ਏ ॥ ਅੰਗ ਬਤ ਮੇਰੀ ਜੁਨ ਚਿਨੀ ਦੇਹੁ ਲਿਖਾਇ
 ਚਾਰ ਲਾਖ ਪੈਖੇ ਜਕੀ ਕਿਆ ਵਸੁਨਾਹ ਦਿਵਾਇ ॥ ੪੦੭ ॥ ਚੋ ॥ ਚਿਨੀ ਸਾਹਤ ਬੈਲਿਖ ਦੀਨੀ ॥ ਰੁਖ ਪੈਖੇ ਜਹ ਚਿਤ ਦੀਨੀ ॥ ਗੁਰਮਾਯ ਜੈ
 ਸੇਰੁ ਮਾਵੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹਤ ਸਬੈ ਨ ਅਲਾਵੈ ॥ ੪੦੮ ॥ ਕਹ ਬਿਧੀ ਆਤਿ ਹੋ ਟੋਰ ਪਧਾਰੇ ॥ ਜਹ ਚੋਰ ਹਰ ਅਸ੍ਵ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹਤ ਸੇਧੀ
 ਆਇ ॥ ਅਸ੍ਵ ਟੋਰ ਆਏ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ੪੦੯ ॥ ਏ ॥ ਕਹ ਸਾਹਤਿ ਹੋ ਟੋਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਅਸ੍ਵ ਹਿਗਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਏਹੀ ਘੀ ਟੋਰ ਸੇ ਅਗੇ ਪਾਛਤ ਦਾ
 ਏ ॥ ੪੧੦ ॥ ਚੋ ॥ ਰੁਕਸੀਰੀ ਗਨ ਨ ਗਨੀ ॥ ਮੁਖ ਸੇ ਬਾਤ ਸਾਹਤਿ ਰੁਨੀ ॥ ਹੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਧੂ ਠਨ ਹਗਾ ॥ ਤੋਰੇ ਜਗ ਟੋਰ ਬਤਾ
 ਏ ॥ ੪੧੧ ॥ ਏ ਕਸੀ ਦੇਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੋਈ ॥ ਖਲੀ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਨਸ ਹੋਈ ॥ ਕਹ ਸਾਹਤ ਰਜੈ ਨਸ ਮੇਰਾ ॥ ਆਪੀ ਨਿਸਾ ਪਾਇ ਨਹਿ ਭੇ
 ਤਾ ॥ ੪੧੨ ॥ ਬਿਧੀ ॥ ਏਹਾ ਦੇਹਗਾ ॥ ਯਾਹ ਅਸ੍ਵ ਪਰ ਤੇ ਸਹੀ ਰੂਰੇ ਜੀ ਨਸ ਵਗਾ ॥ ਮਾਯਾ ਵਸਤਿ ਹਰੁ ਰੋਸੇ ਸਮਝਨ ਭੇਦ ਗਾ
 ਵਗਾ ॥ ੪੧੩ ॥ ਚੋ ॥ ਤਬ ਲੋਏ ਇਜਾਮ ਦਿਨ ਆਵਾ ॥ ਕਹ ਸਾਹਤ ਪੈਖੇ ਜਨ ਪਾਵਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਵਾਚਾ ॥ ਅਪੀ ਰੋਨ ਸਮਾਜ ਬਾਏ
 ਤਹੀ ਸਮੇਥੇ ਜਨਿ ਕਸਾਵੈ ॥ ੪੧੪ ॥ ਕਹ ਸਾਹਤ ਮੇਰੇ ਰੂਹੇ ਗੀ ॥ ਰੁਖ ਪੈਖੇ ਅਬੈ ਤੁਮ ਹੋਗੀ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕ ਹਰੈ ਨ ਅਬ ਪਾਉ ॥ ਤਬੈ ਸੁਪੈ ਕੇਖੇ ਜੁ ਬਤਾ
 ੪੧੫ ॥ ਸਾਹਤ ਵਾਚਾ ॥ ਏਹ ਸਮਝਾਵੈ ਜੇ ਨਿਸਾ ਸਵਲਾਖ ਦੇਉ ਭੋਹਿ ॥ ਕਹ ਬਿਧੀ ਆਚੰਡੀ ਲਿਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਚ ਮੇਰੀ
 ੪੧੬ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹਤਿ ਚਿਨੀ ਦਈ ॥ ਬਿਧੀ ਏਕ ਹਸਨਾਇ ॥ ਫੇਰ ਸਿਪਾਹੀ ਨਗਰ ਮੇਰੇ ਹਰੇ ਸਕਲ ਰਹਾਇ ॥ ੪੧੭ ॥ ਚੋ ॥ ਪੁਰਬਾਹਰ
 ਜਾਵੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਲ ਠਸ ਹਰਦ ਕੋਈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹਤਿ ਜਦਾ ਸਪਣਾਇ ॥ ਮਾਰ ਕੁਲ ਠਸ ਭੁਠੀ ਦਰ ਆਏ ॥ ੪੧੮ ॥ ਬਿ
 ਧੀ ਏਸ ਭੁਠੀ ਕਲੀ ਦਸੀ ਭੁਠੀ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹਤ ਸਬੈ ਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜਬ ਪੈਹਰੇ ਬੈਠ ਜਿਹੋ ਟੋਰਾ ॥ ਬੈਠੇ ਤਹਾ ਮਨ ਬਚ ਮੇਰਾ ॥ ੪੧੯ ॥

੪੩੬) ਪਾਂਚਲਾਖਪੁਰੇਹਮੇਜੀਨਅਸਰੁਤਅਨਾ। ਛੁਈਲਾਖਬਕੀਰਹੋਤਪਹਿਮੇਰਅਮਨਾ॥੪੩੭) ਚੋਹੇਇਅਰਿਣ
 ਇਹਾਂਜੇਈਜੈ। ਨਹਦਰਗਾਹਿਜਾਇਮਮਲੀਜੈ। ਅਸਕਹਸੀਗੁਰਕੀਓਧਾਨਾ। ਮਨਕੜਾਪਾਂਚਹਰਖਾਨਾ॥੪੩੮) ਕ
 ਰਅਰਦਸਬੰਦਨਾਧਾਰਾ। ਬਿਧੀਆਤਤਛਿਨਕੁਮੇਸਦਰਾ। ਕਹਾਸਾਹੋਜੋਧਾਗਹਲੀਜੈ। ਇਹੀਚੇਰਤੁਮਜਾਨਨਦੀਜੈ।
 ੪੩੯) ਚੋਹੇਕਹੋਜੋਧਾਤਲਾਦੀਓਵਸਨਹੋਹਚਲਾਇ। ਰਾਵੀਮਹਿਕੁੰਜੀਆਰੂਗੀਬਿਧੀਏਕਹਾਸੁਨਾਇ॥੪੪੦) ਚੋ
 ਜੀਪ੍ਰਮਿਲਨਚਾਹਜਿਹੋਹਈ। ਕਛਕਲੀਦਯਾਹਤੇਸੋਈ। ਅਸਕਹਯੋਕੁਤਰਤਟਪਾਯੋ। ਰਾਵੀਜਲਸਮਥਲਨਿਕ
 ਸਾਯੋ॥੪੪੧) ਚਲਤਪੰਥਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈ। ਪੀਨਪੀਨਸੀਗੁਰਹਅਲਾਵੈ। ਚੋਇਪਗੀਦਿਨਜਬੈਰਹਾਯੋ। ਛੁਈਰੂਪਾਨਾ
 ਤਦਯੋ॥੪੪੨) ਚੋਕੰਗੜਮਹਿਸੀਗੁਰਤਨੇਉੜਅੰਸੁ। ਭੁਮਆਇ। ਗਹੀਬਾਗਨਿਜਹਾਥੇਮੇਪ੍ਰੇਮਨਰਿਦੇਸਮਾਇ॥੪੪੩)
 ਚੋ। ਅਗੇਗੁਰਛਿਗਲਗੋਦੀਵਨ। ਬੈਠੇਸਾਹਬਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ। ਰਗਰੰਗਹੋਵਤਹੈਭੁਗੀ। ਜਿਹਦਰਸਨਫਲਪਯੋਚ
 ਰੀ॥੪੪੪) ਬਿਧੀਚੰਦਕੋਆਵਤਦੇਖਾ। ਅੰਸੁਜਹਿਤਧਰਹਰਖਅਲੇਖਾ। ਉਠੇਅੰਗਹੁਇਅਨੀਦਪਾਇ। ਏਗਬਿਧੀ
 ਗੁਰਪਗਲਪਟਾਇ॥੪੪੫) ਚੋਪਦਪੰਕਜਦੁਹੁਥਸੇਸੀਗੁਰਲੀਓਭਿਠਾਇ। ਬਿਧੀਚੰਦਨਿਜਅੰਗਮੇਦਯਾਸਿੰਧ
 ਲਪਟਾਇ॥੪੪੬) ਚੋਪਦੁਆ। ਭਵਇਪੈਕਵਜਨਲੀਓਤਬਏਕਹੀਰੂਪਦੇਉਦ੍ਰਿਸਟਾਏ। ਮਨਹੁਆਤਮਸੇਪ੍ਰਤਮਭਿ
 ਦਬਿਹਾਇਮਿਲੇਹਰਖਏ। ਪ੍ਰੇਮਸਮਾਨਤਜੈਸਗਰੀਪਿਖਰਾਮਹਨੁਜਸਅੰਕਧਰਾਏ। ਤੋਹਰਿਣੀਗੁਰਬੈਨਕਹੋਉਪਕਾਰ
 ਕੀਓਪਰਮੇਰਮਹਾਏ॥੪੪੭) ਚੋਬਿਧੀਚੰਦਜਮਾਂਗਹੋਸੇਦੇਵੋਇਹਦਾਰਾ। ਕਹਾਬਿਧੀਆਰੂਮਰੀਮਯਾਏਛੁਪੁਰਮਮ
 ਸਾਰ॥੪੪੮) ਚੋਭਵਦਰਸਨਸਭਾਇਛਾਬਿਹਾਈ। ਜਗਮੇਚਾਹਬਡੀਦੁਖਦਾਈ। ਇਹਸੁਨਸੀਗੁਰਅਨੰਦਪਾਏ।
 ਬਹੁਰਤਾਹਨਿਜਅੰਕਲਗਾਏ॥੪੪੯) ਕਹਾਸੀਖਛੀਨਗੁਰਸੀਨਾ। ਬਿਧੀਚੰਦਗੁਰਕੇਰਸਭੀਨਾ। ਮਿਲੇਗੁਰਚਿਤ

ਰਵਤੁਤੁਗਾਦਯਾਸਿੰਘਵਰਦੀਨੋਪੁਰ॥੪੪੮॥ਦੇਖਅਸੁਗੁਲਬਗਤਦਏ॥ਤਾਂਹਿਜੁਹੇਲਾਨਾਮਧਰਾਏ॥ਸੀਮੁਖਕਹਾਤੁ
 ਨੇਰੈਜੈਸੇ॥ਬਿਧੀਚੰਦਦੇਖੇਹਮਤੈਸੇ॥੪੪੯॥ਦੋ॥ਗਾਇਨੇਧਬਿਧੀਆਮਿਲੇਜੇਠਾਬਹੁਰਮਿਲਾਇ॥ਕੁਜਲਪੁਛਮਿਲਾਪੈ
 ਮਸੰਅਨੰਦਕੁਜਲਅਲਾਇ॥੪੫੦॥ਦੋ॥ਸੀਗੁਰਦੇਉਅਸੁਇਕਠਏ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਸਪਰਹੈਸੁਖਪਏ॥ਗਯੋਬਿਦੇਸਮਿਲੇ
 ਜਸਗੁਈ॥ਦੇਉਬਦਨਜੋਗਹਿਹਿਨਾਈ॥੪੫੧॥ਜੇਠੇਕੋਹੈਸੰਪਦੇਉ॥ਗੁਰਸਮਦੀਨਾਨਾਬਨਕੇਉ॥ਬਿਧੀਏਕੋਗੁਰਹਾ
 ਬਗਹਯੋ॥ਬੈਠਦੀਵਨਅਧਿਕਸੁਖਪਾਯੋ॥੪੫੨॥ਦੋ॥ਬਹੁਰਪੁਛਸੀਗੁਰੁਜੀਲੀਏਅਸੁਕਿਹਗੁਈ॥ਮਿਲੇਸਾਹਸਕੈ
 ਸਾਬਿਧੀਮੈਕੋਬਤੁਤੁਨਾਈ॥੪੫੩॥ਬਿਧੀਚੰਦਦਾਚਾਚੋ॥ਤੁਮਸੁਜਨਤੋਘਇਅਜਨਾ॥ਪੁਛੁਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥
 ਤੁਛਜੀਵਹੈਅੰਗੁਤੁਮਾਗੇ॥ਕਹਹੀਂਛਿਮਾਧਾਰਇਹਦਾਰੇ॥੪੫੪॥ਭਗਤਸਿੰਘਸਰੁਕਥਾਤੁਨਾਈ॥ਜਸਘਾਹੀਬਨਚਰਤ
 ਦਿਖਾਈ॥ਖੋਜੀਰੂਪਬਹੁਰਜਸਕੀਛਾ॥ਭਾਖੀਕਥਾਅਸੁਪ੍ਰਭਲੀਛਾ॥੪੫੫॥ਦੋ॥ਚੇਰੀਲੀਏਨਅਸੁਮੈਨਿਜਲਹਦੇਮੈਖ
 ਈ॥ਢੁਈਲਾਖਬਾਰੀਰਹਾਅਯੋਤਹਤੁਨਾਈ॥੪੫੬॥ਦੋ॥ਹੇਗੁਰਏਸਰੁਚਰਤਤੁਮਾਗੇ॥ਤੁਮਹੀਕੀਏਸੀਤ੍ਰਿਹਰਾਗੇ॥ਅਸ
 ਕਹਪਦਪੰਕਜਲਪਟਯੋ॥ਦਯਾਸਿੰਘਬਹੁਅਨੰਦਪਾਯੋ॥੪੫੭॥ਬਿਧੀਏਕਰੀਮਾਨਤਾਜੇਈ॥ਕੜਾਹੁਕਰਾਯੋਤਤਾਛਿਨ
 ਸੇਈ॥ਦਯਾਸਿੰਘਬਹੁਰੇਛੁਰਮਾਯੋ॥ਏਕਾਹਿਸਕੜਾਹੁਕਰਾਯੋ॥੪੫੮॥ਦੋ॥ਨਗੈਕੋਕਚਲਦੁਰਤੇਅਵਤਗੁਰਨਿਕਟਾਈ
 ਲੈਕੜਾਹੁਦਰਸਨਕਰੈਜਤਗੁਰੁਗੁਨਗਾਈ॥੪੫੯॥ਦੋ॥ਦਯਾਸਿੰਘਬਹੁਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ਬਜਤਬਾਜਸਗਲਾਸੁਮੈਖ
 ਯੋ॥ਬਿਧੀਚੰਦਪੁਨਾਬਿਨਤਉਚਾਰੀ॥ਹੇਗੁਰਕੀਜੈਨਾਹਅਵਾਰੀ॥੪੬੦॥ਜਸਪੁਰਦੇਖਤੈਸਅਰਜਨੋ॥ਕੋਰਉਪਾਇਦੇਰ
 ਨਹਿਠਨੋ॥ਬਿਧੀਏਬੈਨਤਨੇਗੁਰਜਬਹੀ॥ਗਾਇਨੇਧਸੰਪੁਛਯੋਤਬਹੀ॥੪੬੧॥ਦੋ॥ਜਬੈਜੁਧਤੁਮਰੋਪਰੈਲੋਰੈਕਾਹਕ
 ਿਯਾ॥ਕਠਨਜੁਧਕੋਬਾਨਕੋਕਿਧੋਕਠਨਕੋਕੋਟਾ॥੪੬੨॥ਗਾਇਦਾਚਾਚੋ॥ਹੇਗੁਰਕਿਲਕੋਟਨਹਕੋਈ॥ਕਾਹੁਸੀਗਾਜੁਧ

ਜਬੋਹਈ॥ ਅਧਿਕਉਜੜਾਬਜਿਹੋਹਰਾ॥ ਕਰਤਮੁਕਾਮਅਬਸੰਘੇਰਾ॥ ੪੬੩॥ ਗੁਇਬਿਖਾੜੁਜਤਬੈਰੀ॥ ਲੇਤਲੁਟ
 ਹਮਤਜਤਿਹਦੇਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਠੈਰਅਸਕੋਈ॥ ਮੋਕੋਕਹਾਵਿਲਮੁਤਜਸੇਈ॥ ੪੬੪॥ ਚੋ॥ ਗਇਜੇਪਬਹੁਰੇਕਹਾਲਹ
 ਠੇਮੰਧਮਰਜਾ॥ ਬਹੁਉਜੜਮੰਧਨੀਰਪੈਉਨੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ੪੬੫॥ ਚੋ॥ ਇਹਤੇਕੋਸਾਦਿਸਾਪਹਿਚਾਨੇ॥ ਅਤਉਦਵਹਜ
 ਨਟਿਕੋਨੇ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਗੁਰਕੇਮਨਭਾਈ॥ ਗਾਇਜੇਪਜੇਬਾਤਸੁਨਾਈ॥ ੪੬੬॥ ਨਿਸਾਜਾਮਦੇਬਾਤਨਗਈ॥ ਕਛੁਕਲ
 ਨੀਦਾਦ੍ਰਿਗਲਈ॥ ਜਾਮਨਿਸਾਰਹਕੀਓਸਨਨਾ॥ ਪੜਮੰਤਬਕਰਾਪਮਨਾ॥ ੪੬੭॥ ਚੋ॥ ਗਾਇਜੇਪਸੇਨਾਲਈਅਪਨੀਏ
 ਕਹਜਰਾ॥ ਸਹਿਸਤੀਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤਤਛਿਨਭਏਯਾਰਾ॥ ੪੬੮॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਵਾਰਾ॥ ਬਿਧੀਅਸ੍ਰੁਹੇਲਾਲਯਾਵੇ॥ ਜ
 ਰਤਜੀਨਤਿਹਉਪਰਪਾਵੇ॥ ਸਾਜਅਸ੍ਰੁਲਾਵੇਤਿਹਵਾਰਾ॥ ਕਰਬੰਦਨਗੁਰਭਏਸਵਾਰਾ॥ ੪੬੯॥ ਅਰਧਜਾਮਨਿਸਜਬੈਰ
 ਹਈ॥ ਕੋਤਲਅਨਕਜਾਹੋਰਾਈ॥ ਜਨਭਾਈਤਮਹਿਅਸਰਾਜੇ॥ ਹਿਸਨਮਹਿਖਗਰਾਟਬਿਰਾਜੇ॥ ੪੭੦॥ ਚੋ॥ ਬਿਧੀਅਜੇ
 ਠਹੈਚੜੇਚਲੀਸੈਨਸੁਖਪਾਇ॥ ਪੈਸਵਰਸੇਭੁਤਗੁਰੂਦਾਸਕਵੀਬਾਲਿਜਾਇ॥ ੪੭੧॥ ਚੋ॥ ਬਹੁਉਪਮਾਗੁਰਅਸ੍ਰੁਕੀਕੈਸੇ
 ਕਰੰਉਚਾਰਾ॥ ਹਰਿਬਾਹਨਲਾਜਤਰਿਦੇਮਨਤੇਦੇਗਾਨਿਹਾਰਾ॥ ੪੭੨॥ ਚੋ॥ ਕਰਤਨਿਰਤਜਲਥਲਾਈਕਜਾਨੇ॥ ਮਨਸਾਰ
 ਤਪੈਤੁਰਤਪਛਾਨੇ॥ ਕਰਤਬਿਲਾਸਜੇਪਸੰਘੁਆਮੀ॥ ਬਿਧੀਏਚਰਤਕਬਤਸੁਖਧਾਮੀ॥ ੪੭੩॥ ਅਰਧਜਾਮਾਦਿਨਜਬੈ
 ਚੜਾਯੋ॥ ਗਾਇਜੇਪਅਸਬੈਨਅਲਾਯੋ॥ ਵਹੁਮਰਜਲਹਰਾਵਹੁਜਾਨੇ॥ ਏਮੁਕਾਮਜਲਮੰਧਟਿਕੋਨੇ॥ ੪੭੪॥ ਚੋ॥ ਉਜੜ
 ਗਿਰਦੈਪੈਯਾਹਕੇਚਤੁਰਕੋਸਕੀਜਾਨਾ॥ ਯਾਂਸਮਉਤਮੰਠੋਰਕੋਨਾਹੀਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ ੪੭੫॥ ਚੋ॥ ਅਤਉਦਵਹੁਰੇਠੇਗਇ
 ਖਾਈ॥ ਵਯਾਸਿਧਕੇਮਨਮੇਭਾਈ॥ ਕਾਚੇਤਲਨੀਰਭਰਮੇਸੋ॥ ਮਨਸਾਰਵਰਉਦ੍ਰਜੇਸੋ॥ ੪੭੬॥ ਤਿਹਠਾਭੋਰਾਸ੍ਰੀਗੁਰਪਾ
 ਯੋ॥ ਨਿਜਤੀਬੁਕੀਠੇਤਹਲਾਯੋ॥ ਉਨੇਸੀਤਮਾਨੇਕੁਰਖੇੜਾਕੀਓਮੁਕਾਮਸ੍ਰੀਗੁਰਛੇੜਾ॥ ੪੭੭॥ ਚੋ॥ ਉਨੇਸੀਤਸੁਚਨਕਹੀ

ਗੁਰਕੀ ਕਥਾ ਸੁਧਾਰਾ ਤੁਰਕਗਾ ਬਾਗੇ ਸੁਨੇ ਜਿਹਾ ਬਿਧ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥੪੧੮॥ ਚੋ ਜਬ ਬਿਧੀ ਆਲੇ ਅਸੁ ਸਿਧ ਯੋ ਪਾਛੇ ਸਾਹਬ
 ਰੋ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਕੂਕ ਕੂਕ ਸੁਰ ਚੁਕਾਰੇ ॥ ਮਨੁ ਪੁੰਖੀ ਪੀਜੇ ਮਹਿ ਰੂਰੇ ॥੪੧੯॥ ਐਰ ਭੁਵਕ ਵਕ ਹਤ ਕਲੇ ਲੋ ॥ ਰਖੇ ਕ੍ਰਿਪੀ
 ਮਨੁ ਪਰ ਬੋਲੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਅਤ ਸੋ ਰਿਸ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਰ ਪੀਸ ਵਜੁ ਨਾਹਿ ਚਲਾਵੈ ॥੪੨੦॥ ਚੋ ਸੋਧਾ ਚੁਖੀ ਫੇਰ ਕੇ ਨਿਕਸੇ ਅ
 ਤ ਬਲੁ ਲਾਇ ॥ ਤਲੇ ਫੇਰੇ ਸੁਨ ਕੇ ਮਨੁ ਹੁਬੰਦ ਛੁਟ ਕਾਇ ॥੪੨੧॥ ਚੋ ਸੀ ਮਨ ਕਾ ਫੇਰੇ ਤਬ ਤਲਾ ਦੇਖੇ ਮੁਠੀ ਤਰਸਾ ਹੁਬਿ
 ਹਲਾ ॥ ਸੋਧੇ ਤਤ ਛਿਨ ਦਾਸ ਪਠਾਏ ॥ ਤਲੇ ਸਹਿਰ ਸੁਰੀ ਪੁਕਤਾਏ ॥੪੨੨॥ ਕਿਨ ਕੇ ਦੀਨੀ ਆਗ ਲਗਾਇ ॥ ਰੋਊ ਦੁਹਦਰ
 ਬਾਹਰ ਆਇ ॥ ਰੁਮੇ ਅਚੰਭਾ ਪੁਰ ਮੈ ਰੁਹੀ ॥ ਅਸਰੇ ਤਕ ਨਹੈ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥੪੨੩॥ ਚੋ ਇਹ ਬਿਧੀ ਨਿਸਾ ਬਿਗਾਇ ਸੁਭੇ ਯੇ
 ਰਰਵ ਆਇ ॥ ਦਿਵਾਨ ਦਫਤਰੀ ਸੁਰ ਅਏ ਬਾਦ ਸਾਹ ਨਿਕਟਾਇ ॥੪੨੪॥ ਚੋ ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਅਯੋ ਪਰ ਪੀਰ ਮੁਸਾਹ
 ਬ ਅੰਰ ਸੁਰੀ ਚਲਾਏ ॥ ਸਾਹ ਬਿਹਾਲ ਉਠੇ ਤਬ ਹੀ ਰਿਸ ਪਾਇ ਕੈ ਬੈਨ ਕਹਾਇ ਹੁਭਾਏ ॥ ਦੇਖ ਤੋਤੇ ਹਗਾਏ ਅਸੁ ਰੋਫਿਰ
 ਰਾਖ ਸੁਰੀ ਤੁਮ ਆਪਗਾਵਾਏ ॥ ਅਵਲ ਚੇਰ ਕੇ ਅਸੁ ਲੀਓ ਬਿਬ ਜੀਨ ਰੂਗਾਇ ਤਿਨੈ ਤੁਮ ਦਾਏ ॥੪੨੫॥ ਸਾਹੁ ਸੁਰੀ ਰਕਹੀ ਬ
 ਤੀਆ ਮਚੇਰ ਨਹੀ ਅਸਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅਸੁ ਲੀਏ ਬਿਬ ਜੀਨ ਸਮੇਤ ਰਿਵੀ ਕਰ ਕੇ ਨਿਜ ਪੰਥ ਪਧਾਰਾ ॥ ਦੇਰ ਤੁਮਾ ਗਚਲੇ
 ਅਬ ਹੀ ਨਿਜ ਰਾਖ ਹਨੇਰ ਕੇ ਅਸਧਾਰਾ ॥ ਮੋਹ ਅਰੀ ਗੁਰ ਚੇਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਸੁਰ ਸੈਨ ਚਲੇ ਜਿਤੁ ਨੀ ॥ ਇਹ ਵਰਾ ॥੪੨੬॥ ਚੋ ਸਾਹ
 ਜਹਾਂ ਕੀਨੇ ਤਬੈ ਆਧਿਕ ਕੇ ਪੁਨਜਾਇ ॥ ਹੁਇ ਤਿਆਰ ਚਾਹਤ ਚਲਾਇ ਖਵਜੀ ਗਬਿਸ ਮਾਇ ॥੪੨੭॥ ਚੋ ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਇ
 ਹ ਬਾਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਕੇਹਾ ਮਹੂੰ ਪੈ ਸੁਖ ਧਾਰੀ ॥ ਜਿਕਰ ਪਯਾਨ ਗੁਰੂ ਪਰਜਾਵੈ ॥ ਨਿਸਚੇ ਜੀਤ ਨਤਾਹਿ ਤੇ ਆਵੈ ॥੪੨੮॥ ਜੰ
 ਤੇ ਸਾਹੁ ਆਪਨ ਹਜਾਈ ॥ ਕਰੇ ਜਤਨ ਕੇ ਬਯੋਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅੰਧੇ ਮਨ ਮੇਰੀ ਯੋ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਖਾਂਦ ਜੀਰ ਅਸੁ ਪੁੱਥੇ ਚਾਰਾ ॥੪
 ੨੯॥ ਚੋ ਸੁਨੇ ਸਾਹ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਤੁਮ ਕਤ ਹੋਤ ਤਪਾਰਾ ॥ ਅਲਪ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੈਨ ਹੈ ਨਹ ਕੇ ਕਿਲਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥੪੩੦॥ ਚੋ ਹੋਵ

ਤਸੈ ਨਾਮ ਹੁਨ ਜਾਣੀ। ਤੁਮਾਢਿ ਗਬਲੀ ਬੀਰਬਹੁਣੀ। ਕਬਲਬਲੀ ਸੁਰਮੇਜਾਨਾ। ਦੀਜੈ ਆਇਸ ਕਰੈ ਪਾਪਾਨ॥ ੪੯੧॥ ਬ
 ਦਸਹ ਅਸਥਾਤੁ ਜਾਣੀ। ਕਰਪੀਰਜੁ ਅਸਦੀਯੋਤਦਾਇ। ਨਗਨਤੇਗਬੀ ਕਰਖਦੀਨੋ। ਚਾਇਬੀਰਕੋ ਅਸਬਚਕੀਨੋ॥ ੪
 ੯੨॥ ਸ੍ਰੀਦਯਾ॥ ਐਸਜੁਨਾਇਰਿਸਾਇਰਿਦੈਉਠਠਾਂਢੁਯੋਮਨੋਮੇਖੁਨਜਾਣੀ। ਬੇਗਲਲਾਕਹਨਾਉਤਿਸੈਜਗਕਬਲਜਾਨਤਿਸੈ
 ਠਕੁਰਾਣੀ। ਬੀਕਚਾਇਉਠਾਇਲੀਓਅਸਸਾਹਸੇਐਸਹੀਬਤੁਅਲਾਣੀ। ਸੈਨਹਤੋਂਗੁਰਕੀਸਿਗਰੀਤਿਹਥਾਂਪਕੈਅਸ੍ਰਸ
 ਮੇਤਲਾਣੀ॥ ੪੯੩॥ ਦੋ॥ ਸਿਰੇਪਉਤਕੇਦੀਓਜੁਨਤਸਾਹਰਖਾਇ। ਕਹਬੇਗਜਦੇਬਲੀਅਰਨਹਕਹੀਪਰਾਇ॥ ੪੯੪
 ੯੪॥ ਚਰਬਜੀਰਪਿਖਐਰਪਠਾਏ। ਚੁਨੇਨਾਮਕਵਤਹਚੁਨਾਏ। ਕਬਬੇਗਕੂਤਤਿਹਜਾਨੋ। ਦੁਇਸੁਤਕਛਮਛਮਮੋ॥ ੪
 ੯੫॥ ਕਬਲਬੇਗਕੂਟਜਬਲੀ। ਅੰਗੁਰੀਮਾਝੁਪਾਦਲੀ। ਲਲਬੇਗਸਬਨਸਰਦਾਰਾ। ਅਤਿਮਨੀਜਨਕਲਹਕਰ॥
 ੪੯੬॥ ਦੋ॥ ਸੈਨਸੰਗਹਜਾਰਲੇਪੰਦ੍ਰਹਐਪੁਨਬੀਜਾ। ਦੇਤਨਗਾਰਾਤਬਚੜੇਮਨੋਮੇਧਾਰਕਸੀਜਾ॥ ੪੯੭॥ ਬਹੁਰਸਾਹਐਸੇ
 ਕਹਮਗਮੇਦੇਰਨਲਾਣੀ। ਗੁਰੂਸੈਨਹਤਪਕਗਤਿਹਪੈਉਤਮਮਢਿਗਲਾਇ॥ ੪੯੮॥ ਚੋ॥ ਜੁਨਤੇਐਸਰਿਸਕੈਕਰਪਸਨਾ। ਬਕੈਮਰ
 ਕਰਮਦਰਪਸਾ। ਰਹੈਜਾਮਦਿਨਜਬੈਪਧਾਰੇ। ਪੀਮਦਰਹੋਏਮਤਦਰੇ॥ ੪੯੯॥ ਅਰਧਨਿਸਾਚਲਉਤਰੇਪਾਪੀ। ਸ੍ਰਮਤਨੀਦ
 ਸਭੁਕੇਦ੍ਰਿਗਾਬੀਆਪੀ। ਭੁਰੇਹੇਤਚਾਲੀਇਮਸੈਨਾ। ਮਨਹੁਆਪਚਲੀਜਮਐਨਾ॥ ੫੦੦॥ ਦੋ॥ ਗੁਣੀਗੁਪਨਾਂਪਕੈਰੂਰਕੀ
 ਨਬਨਾਇ। ਏਕਦੂਤਅਗੇਪਠਾਏਖਗੁਗੁਬਿਧਆਇ॥ ੫੦੧॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ਗਯੋਦੂਤਧਾਈ। ਗਏਖੈਕੈਸਜਾਣੀ। ਗੁ
 ਰੂਸੈਨਬਾਂਕੀ। ਬਗੁਸੈਨਕਾਂਕੀ॥ ੫੦੨॥ ਪਿਰਨੀਰਕੁੰਡੀ। ਕੀਏਚਰਝੰਡੀ। ਨਿਸਾਜਾਮਬੀਤੀ। ਦਿਖੀਦੂਤਰੀਤੀ॥
 ੫੦੩॥ ਕਹੋਬੈਨਹਰੀ। ਗੁਰੂਸੈਨਬੇਰੀ। ਹਮਸੈਨਭਰੀ। ਕਰੈਭੁਛਸਾਰੀ॥ ੫੦੪॥ ਗੁਰੂਸੈਨਬੀਰੀ। ਚਹੈਜੁਧਧੀਰੀ
 ਚੁਨੇਬੈਨਐਸੇ। ਕਹੋਦੂਤਜੈਸੇ॥ ੫੦੫॥ ਰੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ਤਬੈਦੋਰਕੈਰਸਕੈਕੈਦਕੀਨੋ। ਹਨੀਲਾਤਪਸਟੀਬਡੇਖਦਦੀਨੋ। ਗੁ

ਭੂਮੈ ਨ ਬੇਰੀ ਬਕੋ ਬੈਲੇ ਸੋ ॥ ਦਯੋ ਖੇਦ ਭਰੀ ਕਪੜੁ ਤਜੈ ਸੋ ॥ ੪੦੬ ॥ ਤਬੈ ਦੂਤ ਕੀਨੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥ ਬਿਧੀ ਦੋਰ ਅਯੋ ਤਿਸੀ ਕੋ ਛੁਗਾ
 ਈ ॥ ਗਹੀ ਬਾਂਹ ਭਾਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਅਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਬਾਤ ਭਾਰੀ ਸੁਣੀ ਏਹੁ ਨ ਏ ॥ ੪੦੭ ॥ ਏਹੁ ਦੇਖ ਦਰਸ ਬਹੁ ਗੁਰੂ ਦੂਤ ਸਾਂਤ ਮਨ
 ਹੋਇ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਕਹਹੁ ਸੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕੋਇ ॥ ੪੦੮ ॥ ਚੋ ਕਹਾ ਦੂਤ ਸੈ ਨਾ ਬਹੁ ਆਈ ॥ ਪਾਂਚ ਸਹਿ ਸਤੀ ਸਹਿ ਸਧਾ
 ਈ ॥ ਤਾਂ ਮਹਿ ਪਾਂਚ ਬੀਰ ਬਲ ਕਾਰਾ ॥ ਬੇਗਲ ਲਾਜ ਨੇ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ੪੦੯ ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਸਾ ਅਵੈ ॥ ਭੋਹ ਬੀਰ ਇਕਤਾ ਹ
 ਭਗਵੈ ॥ ਭੁਨੇ ਸੀਤ ਸੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਕਾਏ ॥ ਦੂਤ ਪਾਗਾ ਏਵੈ ਦਾ ਕਰਾਏ ॥ ੪੧੦ ॥ ਏਹੁ ਹਰਖ ਦੂਤ ਭੋਰੇ ਅਯੋ ਬੇਗਲ ਲਾਜ ਨਿਕਟਾਇ
 ਕਹੀ ਬਾਤ ਗੁਰ ਸੈ ਨ ਕੀਜਨ ਬਲੀ ਆਪਿ ਕਾਇ ॥ ੪੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗਾਤਰ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨ ਬਲੀ ਗੁਰ ਸੈ ਨ ਮੈ ਸੁਭ ਬਹੁ ਬਲ ਕਾਰੀ ॥
 ਹੋਵਤ ਗਾਏ ਰੀਗ ਬਡੇ ਢਿਗ ਨੀਰੋ ਕੋ ਘੋਰ ਕੀਏ ਝੁੰਡ ਚਾਰੀ ॥ ਬੇਰੀ ਸੀ ਸੈ ਨ ਹੋ ਮੈ ਨ ਸੀ ਪੁਰਤ ਆਵਤ ਹੋ ਮਨ ਅਸਾ ਵਿਚਾਰੀ ॥
 ਸਸਾਰ ਸਮਾਨ ਭਗੈ ਪ੍ਰਤਨ ਤਵ ਕੇ ਹਰ ਬੀਰ ਗੁਰੂ ਰਿਸ ਪਾਰੀ ॥ ੪੧੨ ॥ ਦੂਤ ਕੋ ਬੈਨ ਭੁਨੇ ਜਬ ਹੀ ਅਸ ਬੇਗਲ ਲਾਜ ਨ ਕੋ ਪਕੀ
 ਚਿ ॥ ਕਾਹੇ ਨੀ ਚਸਲਾ ਹਕ ਰੈ ਗੁਰ ਜਾਨਤੋ ਪੈ ਕਛੁ ਤੋਹ ਦੀਓ ॥ ਸਸਾਰ ਸਮਾਨ ਕਹੈ ਪ੍ਰਤਨ ਮਮੋ ਸਮ ਬੀਰ ਜਨ ਬੀਓ ॥ ਰੇ
 ਜੜ ਸੈ ਨ ਹੋਤੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਭ ਕਾਫ ਰਤੀ ਪਿਧ ਕਾ ਰਲੀਓ ॥ ੪੧੩ ॥ ਏਹੁ ਅਭਵਾਰ ਮਦ ਸਿਉ ਭੁਯੋਤ ਰੋ ਪਨੀਲ ਗਾਇ ॥ ਤੁਓ ਪਮਾਨੁ
 ਰਕੀ ਕਰੈ ਕਾਫ ਰਤੋ ਮਹਾਇ ॥ ੪੧੪ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਤਬੈ ਕਾਫ ਦੀਨੋ ॥ ਬੋਝੁ ਖੇਦ ਕੀਨੋ ॥ ਚਲੇ ਧਾਇ ਦੂਤੀ ॥ ਸਮੈ ਪੈਨ ਪੁਤੀ ॥
 ੪੧੫ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਅਯੋ ॥ ਭੁਓ ਚਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਅਯੋ ਸਾਮੰਤ ਰੀ ॥ ਰਖੇ ਲਾਜ ਮੇਰੀ ॥ ੪੧੬ ॥ ਲਯੋ ਬੇਲ ਪਾਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਕੋ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਬ
 ਡੇ ਪੀਰ ਦੀਨੋ ॥ ਤਿਸੈ ਮਨ ਕੀਨੋ ॥ ੪੧੭ ॥ ਕਹੀ ਜੋਧ ਬਾਨੀ ॥ ਭੁਨੇ ਜੀਲ ਪਾਨੀ ॥ ਕਰੇ ਧਾਹਿ ਦੂਰੀ ॥ ਰਖੇ ਨਾਹ ਭੁਰੀ ॥ ੪੧੮ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਪੀਰ ਕੋਤੀ ॥ ਅਯੋ ਭੋਤ ਹੋਤੀ ॥ ਗੁਰੂ ਬੈਨ ਗਾਏ ॥ ਜੇਊ ਸਾਮ ਅਯੋ ॥ ੪੧੯ ॥ ਤਿਸੈ ਨਾਹ ਵਾਏ ॥ ਸਦਾ ਰੱਖ ਪਾਏ ॥ ਜਿਤੀ ਸੈਨਾ
 ਈ ॥ ਦਿਖੋ ਅਜੁ ਪਾਈ ॥ ੪੨੦ ॥ ਏਹੁ ਪਾਛੇ ਸਾਹਿਤ ਲਕੁ ਦੇਤਾ ਹੋਰ ਹਰਖਾਇ ॥ ਮਨ ਸਬ ਪਾਵੈ ਸਾਹਿਤ ਕਾ ਬਲ ਰਜੁ ਕਰਾਇ

੫੨੧) **ੴ** ਸੁਨਤ ਹਸਨ ਖਾਂ ਅਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਗਇ ਜੋਧ ਤਬ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਲ ਕੁਭਾ ਚਤਿ ਪਕੀਨੇ ॥ ਕਾਬਲ ਰਾਜ ਦੂ
 ਤਕੇ ਦੀਨੇ ॥ ੫੨੨) ਜੈਸ ਬਹੀ ਛਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਭਾਲਤਿ ਲਕੁ ਕੀਨੇ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਦੀਨਾ ਦਿਆਲ ਗੁਰੂ ਸਮਨਾ ਹੀ ॥ ਦੇਖਹੁ ਖੋਜ
 ਤੀਨ ਕੇ ਮਾਂ ਹੀ ॥ ੫੨੩) ਦੋ ਬ੍ਰਿਛ ਜਾਮਨਿ ਸਤ ਬਰਹੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਮੇਸ ਅਲਾਇ ॥ ਗਇ ਜੋਧ ਬਿਧੀ ਆਸੁ ਨੇ ਸਭ ਕੇ ਕੋਹੁ ਨਾਇ ॥
 ੫੨੪) **ੴ** ਰਹੇ ਚੁਚੇਤ ਸਸਤ ਕਰ ਪਾਏ ॥ ਮੇਜਨ ਕਰ ਮੁਖ ਨਾ ਮਉਚੇ ਗੇ ॥ ਅਸਰ ਹਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਭਿਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਗ
 ਲਾਏ ਪਸਾਨਾ ॥ ੫੨੫) ਬਿਧੀ ਏਸ ਭੁਕੇ ਬਾਤੁ ਨਾਈ ॥ ਭੁਏ ਚੁਚੇਤ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਏਹ ਤੇਤੁ ਰਕਧਾਰਿ ਸਧਾਏ ॥ ਮਦ
 ਰਾਪੀ ਵਤ ਮੁਗਲ ਤਦਾਏ ॥ ੫੨੬) ਦੋ ਅਰਧ ਜਾਮਨਿ ਸਜ ਬਰਹੀ ਅਤਿ ਗਾਏ ਤਮੋਹੀ ॥ ਰਾਬ ਪਸਾਰਨੁ ਝੁਝਈ ਅੰਗ
 ਸੈਨ ਗੁਰ ਜੋਇ ॥ ੫੨੭) **ੴ** ਬਹੁ ਮਸਾਲ ਗੁਰ ਸੈਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਜਤ ਮਾਹੂ ਸਬਦ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਮਸਾਲ ਜਗਾਈ ॥
 ਹਨੀਨ ਗਾਰੇ ਚੇਬਤਦਾਈ ॥ ੫੨੮) ਦੁਹਦਿਸ ਮਾਹੂ ਬਜਤ ਅਪਗਾ ॥ ਕਾਇਰ ਮੁਖ ਪੀਅਰ ਤਿਹ ਵਰਾ ॥ ਬੀਰ ਬਦਨ ਸਮਜਾ
 ਨ ਬਿਧੁ ਪਾ ॥ ਗੁਰੂ ਰਸ ਸਮਧਾਰ ਸਰੂਪਾ ॥ ੫੨੯) ਦੋ ਬੇਗਲ ਲਾਅਇ ਸਕਰੀ ਕੇ ਸੁਰਾ ਅਬਜਾਇ ॥ ਆਹ ਵਕਰ ਗੁਰ ਸੈਨ ਮੇ
 ਮਾਰਤਾ ਘਟਿ ਰਾਇ ॥ ੫੩੦) ਦੋ ਕੋਬ ਬੇਗ ਕਹਾਹਿ ਜਾਂਊ ॥ ਸੁਨੇ ਕੂਤਤ ਬਜੁਧ ਮਚਾਊ ॥ ਤੁਛ ਸੈਨ ਗੁਰ ਕੀ ਹਨਿ ਝੁਰੇ ॥
 ਭਾਖੇ ਜਾਇ ਕਾ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ॥ ੫੩੧) ਬੇਗਲ ਲਾਕਹ ਦੇਰਨ ਕੀਜੈ ॥ ਜਾਇ ਕੂਤਤ ਬਜੁ ਆਹ ਵਲੀਜੈ ॥ ਅਲਹ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ਤਿ
 ਹਾਰੀ ॥ ਆਵੇ ਨੀਤ ਨ ਲਾਇ ਅਵਰੀ ॥ ੫੩੨) ਦੋਹਰਾ ॥ ਲੈ ਆਇ ਸਬ ਕੂਤ ਕੀ ਕੋਬ ਬੇਗ ਸਿਧਾਇ ॥ ਹਜਾਰ ਸਪਤ ਨਿਜੈ
 ਨ ਲੈ ਚਲੇ ਮੇਨਿ ਸਾਨ ਬਜਾਇ ॥ ੫੩੩) ਰਸ ਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਚਲੇ ਪਾਇ ਮੇਜੇ ॥ ਸਿਲਾਟੀ ਰੂਜੈ ਸੇ ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥ ਪਰੇ ਕਲਧ
 ਰੀ ॥ ੫੩੪) ਅਸੀ ਬੈਨ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਦੇਊ ਅੰਸੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਹੀ ਜੁਧ ਕੀਜੈ ॥ ੫੩੫) ਹੋਤੈ ਸੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਰਖੈ ਨਾਹ ਧਾ
 ਰੀ ॥ ਬਧੀ ਗੋਜਗਾ ਹੀ ॥ ਅਯੋਜੁਧ ਮਾਰੀ ॥ ੫੩੬) ਲੋਰੇ ਅੰਗੁ ਅਈ ॥ ਛਪੇ ਨਾਹ ਜਾਈ ॥ ਅਸੀ ਬੈਨ ਸਾਰੇ ॥ ਪੁਨਤੀ ਰਮਾਰੇ ॥

੫੩੧) ॥ ਦੋ ॥ ਹੋਸਨਖਾਂ ਨਗੁਰੋ ਸੋ ਕਹੀ ਬੇਗਲ ਲਾ ਕੁਛੁ ਤਾ ॥ ਸਪਤਨ ਹੋਸਪਤ ਏ ਬਲੀ ਬਰਤ ਬੈਨ ਸਖੁ ਹਤਾ ॥ ੫੩੨) ॥ ਭੁਜੀ ਗਧੂ
 ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ਭੁਨੀ ਤਾ ਸਬਨੀ ਗੁਰੂ ਮੇਸ ਗਈ ॥ ਜਵੇ ਗੋਇ ਸੁਰਲ ਰੈ ਅੰਗੁ ਜਾਈ ॥ ਚਲਾ ਜੋ ਪਰਾ ਮੰਗੁ ਰੁਬੰਦ ਨ ਕੋ ॥ ਸਹਿਸ
 ਨਿਜ ਸੈਨ ਕੇ ਸੀ ਗਲੇ ਕੋ ॥ ੫੩੩) ॥ ਕਰੀ ਮਾਰਤੀ ਰੰਬ ਰੂਪ ਕੀ ਨੋ ॥ ਬੰਨ੍ਹ ਅੰਧ ਕਾ ਰੀਤਿ ਸੈ ਬੇਦੁ ਦੀ ਨੋ ॥ ਤਿਸੈ ਧਾਰ ਮਸਾਲ ਕੇ ਸੀਸ
 ਮਾ ਕੋ ॥ ਤਕਯੋ ਤੀਰਤੀ ਖਾਬ ਕਾਟਿ ਉਤਾ ਕੋ ॥ ੫੩੪) ॥ ਭੁਯੋ ਅੰਧ ਕਾ ਰੰਹ ਨੈ ਰਾਤ ਪੁਤੀ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਮਾਰੈ ਖਿਲੇ ਪੇਲ ਭੂਤੀ ॥ ਫਿਰੈ
 ਜੇਗਨੀ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਫਿਰਾਵੈ ॥ ਭੁਯੋ ਮਾਸ ਲੋਹੂ ਭੂਤ ਰੀਬ ਜਾਵੈ ॥ ੫੩੫) ॥ ਪਰੀਤੀ ਨ ਮੰਧੀ ਸੁਰੀ ਸੈਨ ਮਾਰੀ ॥ ਅਪੋ ਆਪ ਮੇਤਾ ਤਰ੍ਹਾ ਤਿਹ
 ਤਰੀ ॥ ਰਹਾ ਕੋ ਬਰੇ ਏ ਕਜੇ ਧੀ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਪਛੇ ਛੇਤ੍ਰ ਸੈ ਨਾਤਿ ਸੈ ਅੰਗ ਧਾਯੋ ॥ ੫੩੬) ॥ ਬਾਦ ਜੁਧ ਬਹੁਤੋ ਕੀ ਚਿਬ ਹੁਰ ਸੈ ਹਬੀ
 ਮਾਰਾ ॥ ਤਮ ਕਪੂਰੀ ਗੁਲ ਮੇ ਕੋ ਬਰ ਕੇ ਤਿਹ ਦਰਾ ॥ ੫੩੭) ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਲਗੀ ਸਾਂਗ ਅੰਧੇ ॥ ਸੁਤਾ ਨਾਗ ਜੇ ਸੋ ॥ ਸੁਖੇ ਚੰਨੀ
 ਕਾਰੀ ॥ ਬਡੀ ਸੋ ਭੁਧਾਰੀ ॥ ੫੩੮) ॥ ਧਰੇ ਲਾਲ ਬਾਰੀ ॥ ਮਨੇ ਖੇਲ ਛੰਗੀ ॥ ਸੁਕ ਬੰਨ੍ਹਤਾਯੋ ॥ ਗਿਰਾ ਭੂਮ ਅਯੋ ॥ ੫੩੯) ॥ ਪਰ ਭੂ
 ਮ ਮੰਧੀ ॥ ਹਨ ਜੋ ਪਰੁਧੀ ॥ ਤਬੈ ਜੋ ਧਾਯੋ ॥ ਸੁਖੈ ਰੀਹਤਾਯੋ ॥ ੫੪੦) ॥ ਗਾਇ ਜੋ ਧਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਲਪਟਾਇ ॥ ਕੋ ਬਰ
 ਸਪਤ ਹਜਾਰ ਭੁਤ ਤੋ ਰਹਿ ਪਾਪੁ ਭੁਧਾਇ ॥ ੫੪੧) ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਧਰੇ ਹਾਥ ਤਿਹ ਸੀਸ ਪੈਦ ਯਾ ॥ ਸਿਧ ਜੁ ਖਖਾਨਾ ਧੀਨ ਧੀਨ ਸੀ ਮੁਖ
 ਕਹਾਤੇ ਸਮ ਬਲੀ ਨ ਅਨਾ ॥ ੫੪੨) ॥ ਭੋਟ ਕਛੰਦਾ ॥ ਤਬੈ ਰੋਨ ਬਿਤੀ ਤਭੁਈ ਸਗਰੀ ॥ ਅਹਨਾ ਬਅਯੋ ਨਿਕ ਸੋਠ ਗਰੀ ॥ ਤਬਉ
 ਚਸ ਬਾਨ ਨਿਹਾਰ ਪੂਰਾ ॥ ਤਹ ਬੈਠਾ ਸੁਦੇਖ ਮਲੇ ਛਾਬਿਰਾ ॥ ੫੪੩) ॥ ਹਸਨਖਾਂ ਨਿਹ ਕਾਬਲ ਰਾਜੁ ਦਯੋ ॥ ਤਬਤਾ ਹਿਕੋ ਪਾਸ ਬਿਠਾ
 ਏਲੋ ॥ ਦਿਖ ਕੋ ਬਰੂਮ ਗਿਰਾ ਜਬ ਹੀ ॥ ਮਨ ਬੇਗਲ ਲਾ ਰਿਸ ਕੈ ਤਬ ਹੀ ॥ ੫੪੪) ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਕਰੇ ਲਾਲ ਨੈਨੀ ॥ ਕਹੇ ਮੇਸ
 ਬੈਨੀ ॥ ਤਹ ਬੀਰੁ ਮੇਗਾ ॥ ਕਯੋ ਜੁਧ ਘੋਰਾ ॥ ੫੪੫) ॥ ਲੋਰੋਂ ਆਪ ਜਾਈ ॥ ਚਲੇ ਪਾਸ ਗਈ ॥ ਭੁਨੀ ਮੇਸ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਤਿ ਕੋ ਬਮਾਨੀ ॥
 ੫੪੬) ॥ ਦੋ ॥ ਬੇਗਲ ਲਾ ਸੋ ਅਸ ਕਹਾ ਸੁਨਤਾ ਬਲਾਵਨਾ ॥ ਮੁਹਿ ਹੋਵਤਾ ਚਿਤ ਕੋ ਰੋਅ ਹਵ ਕੋ ਰੋਮ ਹਨਾ ॥ ੫੪੭) ॥ ਭੁਜੀ ਗਧੂ

੮) ਪਿਤ ਬੇਰ ਪਾਉ ਕਹੀ ਐਸ ਬਾਨੀ ॥ ਨਿਸਾਨ ਬਜ ਐ ਚਲਾ ਪਾਟੀ ਮਾਨੀ ॥ ਲਈ ਜਾਤ ਹੋ ਜਾ ਰਸੈ ਨ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਧਏ ਦੀ ਨ ਦੇਖੀ ਬਕੈ ਮਾ
 ਰਮਾਰੇ ॥ ੫੫੪ ॥ ਪਿਤ ਲੋਬ ਦੇਖੀ ਪਰੀ ਪੁਰ ਪੁਰੀ ॥ ਭੁਏ ਅੰਗੁਰੀ ਹੁਏ ਗੁਲ ਪੁਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਪੁਛਤਾ ਸੋ ਕਹੈ ਕੋ ਨ ਆਯੋ ॥ ਸੁਤਿ ਕੋਈ
 ਛੰਮ ਛਾਬੇ ਗਗਾਯੋ ॥ ੫੫੫ ॥ ਧਰੇ ਨੀਲ ਪਾਟੀ ਜਿ ਸੈ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥ ਪੰਟ ਖੇਲ ਜਨੈ ਕਹੈ ਜੁਧ ਘੋਰਾ ॥ ਏ ਸੈ ਬੀਰ ਜਾਨੈ ਲਲਾ ਕੇਤ
 ਮਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਸੈ ਨ ਸਾਤਿ ਸਹਿ ਸ੍ਰੀ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ੫੫੬ ॥ ਏ ਹੋ ਗੁਰਸਨ ਮੁਖ ਆਇ ਪੈ ਪੈ ਠੇ ਸੁਰ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਹੋਸਨ ਖਾਂ ਕੇ ਬੈ ਨ ਸੁਨ ਦਯਾ ਸਿ
 ਧ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ੫੫੭ ॥ ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਧੀ ਅਤ ਬੈ ਪਠਾਯੋ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਮਨ ਹਰਖ ਸਿਧ ਯੋ ॥ ਸੰਗ ਪਾਂਚ ਸੈ ਸੈ ਨ ਲੈ ਕੋ ਆ
 ਹਵਤੂੰ ਮਗਯੋ ਸੁਖ ਪੈ ਕੈ ॥ ੫੫੮ ॥ ਬੇਗ ਛੰਮ ਛਾ ਕੋ ਦਿਖ ਆਗੋ ॥ ਕਹੈ ਬੈ ਨ ਬਿਧੀ ਏ ਰਸ ਪਾਗੋ ॥ ਰੇ ਬਾਲ ਕਾ ਦਿਖ ਪਿਤਾ ਸੀ ਘਾ
 ਰਾ ॥ ਕਾਹਲੋ ਰੋਬ ਪੁਤੋ ਹਕੁਮਾਰਾ ॥ ੫੫੯ ॥ ਏ ਪਾਛੇ ਪੁਰ ਜਾਵੇ ਅਬੈ ਕਤ ਛੋਰਤ ਸਿਸਰ ਗਾ ॥ ਬੇਗ ਛੰਮ ਛਾ ਸੁਨਤ ਹੀ ਕੀ ਨੋ ਬਾ
 ਨ ਪੁਰਾ ॥ ੫੬੦ ॥ ਰਸ ਫਲ ਛੰਮ ॥ ਸਿਸੀ ਜਾਨ ਐਸਾ ॥ ਦਿਖਾਨਾ ਹਕੈ ਜਾ ॥ ਪਿਤ ਬੇਰ ਪਾਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੈ ਨ ਘਾਉ ॥ ੫੬੧ ॥ ਮਚਤੁ
 ਧਰੁਗੀ ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥ ਬਿਧੀ ਬਾਣ ਮਾਰੈ ॥ ਸੁਪਾਰੀ ਪਧਾਰੈ ॥ ੫੬੨ ॥ ਸਿਰ ਖਿੰਡੀ ਛੰਮ ॥ ਮਰਤ ਬਿਧੀ ਅਸੈ ਨ ਸੁਤੇ ਗਾਹ
 ਬਲੈ ॥ ਸਿਵ ਗਣ ਸਮਨ ਹਚੈ ਨਾਇ ਤੇ ਉਤ ਪਾਂਦ ਦਾ ॥ ਭੁਏ ਰਣ ਮਹਿ ਮਾਰੇ ਅਨਗਨ ਸੁਰ ਮੋ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਸਫ ਬਧਾਰੈ ਰੰਭ ਬਾਗ
 ਜੀਉ ॥ ੫੬੩ ॥ ਹੁਗ ਦੇਖਣ ਆਈ ਅਚੋਬ ਬੋਜੀ ਆ ॥ ਮਿਲਾ ਮਿਲਾ ਸਿਵ ਬਧਾਈ ਆਮਾ ਸਿਖਾਈ ਕੈ ॥ ਕਲੀ ਪੁੰਡਰੀਕਾਈ ਆਸਿ
 ਵੇਕਾਰੋਨ ॥ ਲੋਹੁ ਨ ਦੀ ਚਲਾਈ ਆਜੇ ਗਨ ਮਾਤੀ ਆ ॥ ੫੬੪ ॥ ਤਿਲ ਕੜੀ ਆਛੰਮ ॥ ਮਟਾਕ ਮਾਰੈ ॥ ਝਟਾਕ ਝਾਰੈ ॥ ਚਟਾਕ
 ਚੋਟੈ ॥ ਅਟਾਕ ਚੋਟੈ ॥ ੫੬੫ ॥ ਫਿਰੀਤ ਹੁਰੀ ॥ ਬਰੀਤ ਹੁਰੀ ॥ ਭਰੀਤ ਪੰਡੀ ॥ ਚੜੀਤ ਸੰਡੀ ॥ ੫੬੬ ॥ ਅਟਾਕ ਅੰਗੀ ॥ ਭੁਟਾਕ ਭੁੰਗੀ ॥ ਬ
 ਟਾਕ ਬੰਦੀ ॥ ਜਟਾਕ ਜੁਆਣੀ ॥ ੫੬੭ ॥ ਭੁਜੁ ਆਛੰਮ ॥ ਸਟੀਕੀਤ ਹੁਰੀ ॥ ਬਰੀਕੀਤ ਹੁਰੀ ॥ ਬਬੀਕੀਤ ਬੀਰੀ ॥ ਛੁਟੀਕੀਤ ਤੀਰੀ ॥ ੫
 ੬੮ ॥ ਖਮੀਕੀਤ ਖੰਗੀ ॥ ਉਠੀਕੀਤ ਅੰਗੀ ॥ ਬਬੀਕੀਤ ਬਾਹੀ ॥ ਲਹੀਕੀਤ ਲਾਹੀ ॥ ੫੬੯ ॥ ਭੁਟੀਕੀਤ ਟੀਰੀ ॥ ਭੁਜੀਕੀਤ ਭੁੰਗੀ ॥ ਉਛੀਕੀਤ

ਤਾਜੀ। ਬਹਿਤਿ ਤਾਜੀ। ੫੧੦॥ ਅਚੰਡੀ ਤਾਜੀ। ਗਿਰੀਤਿ ਤਾਜੀ। ਸਮੀਕਿ ਤਾਜੀ। ਜਮੀਕਿ ਤਾਜੀ। ੫੧੧॥ ਦੋਹਿ ਤਰਫੈ ਨਹੀ
 ਬਚੈ ਬੀਰਨ ਕੋਇ। ਦੋਹਿ ਤਰਫੈ ਨਹੀ ਬੀਰੀ ਛੇ ਮਛਾ ਸੋਇ। ੫੧੨॥ ਕੁਜੀ ਗਛੈ ਦਾ। ਕੀਸੇ ਮੁਸਟ ਜੁਧੀ ਪਰੇ ਰੂਮ ਦੇ ਉਲਥੇ
 ਕੋਪ ਕੈ ਕੋਟੈ ਨਹੀ ਕੋਊ। ਕਿਧੈ ਖੋਲ੍ਹੈ ਨੀਰਸੀ ਬੀਰ ਰਾਤੇ। ਹਨੇ ਮੁਸਟ ਅੰਬੀ ਰਲੇ ਹੁ ਰੂਰਤੇ। ੫੧੩॥ ਚੁਰੀ ਧੀਨੀ ਪੈਲਰੇ
 ਬੀਰਮਾਨੀ। ਬੀਰੀ ਤੇਜੁ ਹੋਯੋ ਤਿਸੈ ਤੇਜੁ ਹਨੀ। ਗਹਾ ਪਾਦ ਤੇਜੀ ਸਪੇ ਫੇਰ ਰੂਰਯੋ। ਇਕਿ ਜਾਂ ਪਾਦ ਬੀ ਦੁਤੀ ਖੈਂਚ ਮਾਯੋ।
 ੫੧੪॥ ਕੀਸੇ ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਰੂਮ ਮੰਧੀ। ਪਰਛੈ ਮਛ ਬੇਗ ਅਧੋ ਚੁ ਅੰਧੀ। ਬੀਰੀ ਦੋਰ ਅਧੋ ਗੁਰੂ ਪਾਦ ਕੀਜੀ। ਪਰਖੇ ਮਕੈ ਕੇ
 ਸਭੀ ਖੋਦੁ ਭੀਜੀ। ੫੧੫॥ ਸੈਦਾ। ਭਾਰ ਅਨੰਦ ਕੀਯੋ ਮੁਖ ਸਾਗਰ ਲੇਹੁ ਛਿਟੀ ਤਨ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰੀ। ਅਪਰੂਪ ਲਲੀਓ
 ਕਰਪੰਕਜ ਤਾਹੋ ਪੈ ਛਕੈ ਦੂਰ ਨਿਵਾਰੀ। ਕੀਨ ਨਿਗਾਹ ਜਥੈ ਤਿਹ ਉਪਰ ਅਹਵ ਖੇਦ ਸਭੈ ਹਨ ਰੂਰੀ। ਸਿੰਘ ਦਯਾ ਅ
 ਸਦੀ ਨਦ ਯਾ ਲਨ ਹੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮੇ ਕੋ ਉਪਕਾਰੀ। ੫੧੬॥ ਦੋਹਰਾ। ਘਰੀ ਚਾਰ ਅਹਵ ਕੀਯੋ ਬੀਰੀ ਚੰਦ ਬਲਧਾਰ। ਛਮਛ
 ਬੇਗ ਜਬ ਹੀ ਹਨ ਦੇਖ ਲਲਾ ਬਿਸਮਾਰ। ੫੧੭॥ ਦੋਹਰਾ। ਤਾਹੁ ਤਕੈ ਤਬੈ ਪਠਾਯੋ। ਸਹਿ ਸਸਪਤ ਸੈਨ ਲੈ ਆਯੋ। ਅਹਵ
 ਭੂਮ ਦੇਖ ਬਹੁ ਪੁਏ। ਕੇ ਅਧ ਜੀਵ ਤਕੈ ਧਰ ਹੁਏ। ੫੧੮॥ ਪਿਤਾ ਮਿਤਖੰਡ ਦੋਇ ਰੂਤਾ। ਕਾਸ ਮਬੇਗ ਦੇਖ ਰਿਸਰਾਤਾ। ਹ
 ਸਨ ਖਾਂ ਗੁਰ ਸੰਗ ਅਸ ਕਹੈ। ਏਤਿ ਹਰੁ ਤਬੀਰ ਬਡੁ ਅਹੈ। ੫੧੯॥ ਦੋਹਰਾ। ਕਾਸ ਮਬੇਗ ਇਹਨ ਮਹੈ ਦਿਨ ਸਹਿ ਸਾ ਸਿਰ ਦਰ।
 ਯਾਂ ਹਮਾਨ ਬਰੂਜਾਨੀਏ ਪਿਤਾ ਸਮ ਬਲੀ ਅਪਾਰ। ੫੨੦॥ ਕੁਜੀ ਗਛੈ ਦਾ। ਖਰਾਸਾ ਮੁਹੋ ਬੋਲ ਬੈਨੀ ਕੋਟੇ। ਬਲੀ ਬੀਰ ਕੋਊ
 ਪੋਟੇ ਯਾਂ ਹਰਿ। ਮੁਨ ਬੈਨ ਤਕੈ ਸਭੀ ਓਰ ਦੇਖਾ। ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜਨੋ ਬਿਲਾਸੀ ਅਲੇਖਾ। ੫੨੧॥ ਬੀਰੀ ਹਾਥ ਸੇਰੇ ਚੁਨੇ ਠਾ
 ਦਿਖਾਯੋ। ਮਨੀ ਜੁਧ ਚਹੀ ਨਹੀ ਅਨਭਾਯੋ। ਗੁਰੂ ਕੀਨ ਅਗਸਾ ਪਰਾਪਾਦ ਸੋਊ। ਧਰਾਜੀ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭੂ ਖੇਦ ਖੋਊ। ੫੨
 ੨॥ ਦੋਹਰਾ। ਗੁਰ ਅਇਸ ਪਰ ਹਰਖ ਸੋਲੀਏ ਪਾਂਚ ਸੈ ਸੁਗ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਜੇਠ ਚਲੇ ਅਧਕ ਜੁਧ ਰਸ ਪੁਰ। ੫੨੩॥ ਸੋਰ

ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨਾ ਆਪਣੇ ਮਨਿ ਰਹੇ।
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨਾ ਦਾ ਚਾਰਿ ਨਿਰਜਾਮ ਕੀ। ੫੮੪। ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਣੀ ਦਾ।

ਗੁਰੂ ਬੈਕਾਸ ਬੇਰੀ ਦਿਖਾਏ ਠਾ ਆਯੋ। ਦਿਖੀ ਤੁਛ ਸੈਨ ਸੁ ਬੇਨ ਅਯੋ। ਬਹੁ ਚੁਪ ਗਾਥਾ ਤੁਮੈ ਬਿਧ ਦੇ ਹੀ। ਕਛੁ ਦਿਯੋ ਸਜੀ
 ਜੈ ਕਤੀ ਰਾਹ ਕੇ ਹੀ। ੫੮੫। ਪਿਤਾ ਤੁਛ ਬੇਰੀ ਹੋਨੇ ਤੇ ਹਪਾਊ। ਨਹੀ ਜਾਨ ਦੇਵੇ ਚੁਭੀ ਸੈਨ ਪਾਊ। ਪੁਨ ਬੇਨ ਅਯੋ ਜੇ ਤੇ ਅਲਾਏ।
 ਜੁਨ ਬਾਲ ਪੁਛ ਬੋਕੇ ਅਯੋ ਕਏ। ੫੮੬। ਸਿੰਧੂ। ਤੇ ਹ ਕਿਸੇ ਰਸੁ ਹਵਾ ਦੇ ਤੇ ਨਾ ਰਨਿ ਹਾਰਤ ਪੰਥੁ ਮਾਰਾ। ਜਾਇ ਰੋਮੇ ਕਤ ਜੁਪ
 ਕਰੇ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਦੇਵ ਨ ਜਾਨ ਗਵਾਰਾ। ਠਾਢੇ ਰੋਹੁ ਮਠਾਂ ਦਿਖੇ ਹਮ ਅਵਲਾ ਹਵਾ ਸੈਨ ਸੁ ਪਾਰਾ। ਤੇ ਸੀ ਗਏ ਕਲ ਜੁਪ ਕਰੇ
 ਪੁਨ ਬਿਧ ਕੋ ਹੋਂ ਪੁਹਤੈ ਪਾਊ। ੫੮੭। ਦੋ। ਕਾਸ ਮਥੇ ਗਜੇ ਨਾ ਪਣੀ ਅਪਨੀ ਸਪਤ ਹਜਾਰਾ ਜੇ ਠੇ ਪਠੇ ਚੁਪਾਂਚ ਸੈ ਅਪਨੇ ਸੁਰਬਲ
 ਗਾ। ੫੮੮। ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ। ਦੁਪੁਏ ਬਲਾ ਹੀ। ਕਰੈ ਮਾਰਾ ਰੀ। ਕਰੈ ਬਾਨ ਮਾਰੀ। ਮਨੇ ਆਬ ਧਾਰੀ। ੫੮੯। ਛਟਾ ਤੇ ਗਰਾ ਜੈ।
 ਦਿਖੇ ਭੀ ਰਹੁ ਜੈ। ਕਿਨੈ ਸਾਂਗ ਮਾਰੀ। ਕਿਨੈ ਤੇ ਗਵਾਰੀ। ੫੯੦। ਦੋਹਰਾ। ਜਮ ਪਗ ਬਿਛੁਏ ਤੀ ਰਬ ਹੁਮਾਰਤ ਪੁਕਾਰਿ ਸਾਇ
 ਚੁਰਚੀ ਨਿਭ ਧਾਨ ਲੇਚ ਹਥੀ ਰਬ ਰਾਇ। ੫੯੧। ਪਾਪੜੀ ਛੰਦਾ। ਚਾਂਦਨ ਚਿਕਾਰ ਮਾਤੇ ਸਿਆਰਾ। ਖੇਲੇ ਖੜਕ ਬੋਝੇ ਦੁਪਾਰ
 ਤੁਮ ਕਤ ਕਾਉ ਠੰਡ ਖੜਾ ਕਾ। ਚਿਰੇ ਬਹੁ ਬੀਰ ਮੁਖ ਸਮੁਝਾ ਕਾ। ੫੯੨। ਧਰਨਾ ਨਹੁ ਰਬ ਰੋਹੁ ਬੀਰਾ। ਤਾ ਕੇ ਨਿਹਾਰਨਾ ਜਤ
 ਚੁਭੀ ਗਾਮਾ ਰੀ। ਸੁਸੈਨ ਚਲੇ ਸੁਨ ਧਾਰਾ। ਲੇਖਾ ਅਨੇਕ ਮਾਨੇ ਕਨਾਰਾ। ੫੯੩। ਨਕੁ ਸੁਖ ਹੁਸਨ ਹੀ। ਸੁਖੀ ਗਾਠੇ ਨਿਭ ਪਾਰਾ ਲ
 ਤਤਰੀ ਗਾਮਾ ਨਹੁ ਤਖਾਨ ਬਾਢੀ। ਕਰੀਤ। ਲਰ ਮਰੇ ਸੁਗਇ ਹਥੀ ਧਿਅਨੀਤ। ੫੯੪। ਦੋਹਰਾ। ਸੁਇ ਦੇਇ ਸੈਨ ਹਨੀ ਬਚੇ ਮੇਰੁ
 ਹਨੇ ਕੇਇ। ਕਾਸ ਮਥੇ ਗਜੇ ਠਾ ਰਹਾ ਲੇ ਪਰਸ ਪਰੇ ਦੇਇ। ੫੯੫। ਕਲਸਾ। ਕਾਸ ਮਥੇ ਗਤੀ ਰਬ ਹੁਮਾਰੈ। ਭਾਈ ਜੇਠਾ ਮਗਰ
 ਨਸੁਰੈ। ਤਾ ਕਤੀ ਰਤ ਕੇ ਅੰਗ ਲਾਏ। ਦੇਧਤ ਹਤ ਨੁਪਾਰ ਪਰਵੈ। ੫੯੬। ਤਿਉਂ ਗੀ ਛੰਦਾ। ਤਨ ਪਾਰ ਪਰਵੈ ਬਰਛ ਬਪਵੈ
 ਨਾਹੁ ਰਵੈ ਰਸ ਰਾਤਾ। ਕਾਸ ਮਤ ਬਧਾਏ। ਜੁਪ ਮਚਾਏ ਨਾਹਿ ਰਾਏ ਮਦ ਮਾਤਾ। ਕੋ ਕਲਸ ਮਥੈ ਏ ਮਨ ਹਰ ਲੈ ਏ ਅਟ
 ਕੀ ਗੈ ਏ ਬਹੁ ਹੁਰੀ। ਦੇਉ ਰਸ ਰਾਤੇ ਜੁਪ ਹਮਾਤੇ ਨਾਹ ਅਪਾਤੇ ਬਿਬਹੁਰੀ। ੫੯੭। ਕਲਸਾ। ਮੁਸਟ ਜੁਪ ਕਰਸ ਮੜ੍ਹ ਮਾਰੈ।

ਦੇਉਂਦੁ ਰਸ ਜਨ ਨਰਿ ਸਪਾਹੀ ॥ ਬਿਹਬਲ ਪਰੈ ਉਠਤੁ ਪੁਨਰ ਹੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਨਰੁ ਮੈ ਸੁਰਕਰ ਹੀ ॥ ੫੯੮ ॥ **ਤਿਠੀ ਗੀਤੀ ਦਾ ਨ**
 ਰੁ ਮੈ ਸੁਰਕਰ ਹੀ ਪੁਰ ਪਨ ਸੁਰ ਹੀ ਅਨੰਦ ਰੁ ਹੀ ਜੈ ਤਕੈ ॥ ਜੇਠਾ ਸੁਰ ਬਾਨੀ ਸੁਨ ਬਖਸੀ ਗੁਰ ਗੁਨ ਸਾਨੀ ਤੇਜੁ ਲਹੈ ॥ ਤੋਕੇ ਗੁਰ
 ਪਾਦੇ ਪਰ ਅਹਲਾਦੀ ਸੀ ਸਕੂ ਮਾਦੀ ਰੂਮ ਹਨਾ ॥ ਉਠ ਕੈ ਪੈ ਕਾਰਾ ਪੁਨਗ ਹਮਾਰਾ ਬਹੁ ਮਧਾਰਾ ਖੇਦੁ ਘਨਾ ॥ ੫੯੯ ॥ **ਦੇਹੁ ਗਾ ਸਿਉ**
 ਪੁਖੀ ਅਸਰਤਾ ਤਟ ਪਟ ਪਟ ਸਾਥ ਪਛਾਗਾ ॥ ਤਿਉ ਕਾਸ ਮਗ ਹਜਾਂ ਪਤੇ ਜੇਠੇ ਰੂਮ ਪਟ ਕਰਾ ॥ ੬੦੦ ॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ਛੁਟੇ**
 ਤਾਰ ਪਨੀ ॥ ਧਰਾ ਰੂਰ ਘਨੀ ॥ ਸੁਰੀ ਕੋਕ ਧਾਈ ॥ ਮੁਖੀ ਗੀਤ ਗਾਈ ॥ ੬੦੧ ॥ ਖਰ ਜੇਠ ਗਾਜੈ ॥ ਮੇਨੇ ਬੀਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਰਿਧੇ ਸੀਰੁ ਜੇਰੇ ॥
 ਦਿਖੇ ਰੂਰੇ ਰੇ ॥ ੬੦੨ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗਾ ਅਯੋ ॥ ਬਹੁ ਕੋ ਪਪਯੋ ॥ ਲਈ ਸੈਨ ਸੰਗੀ ॥ ਦਿਖੀ ਰੂਮ ਜੰਗੀ ॥ ੬੦੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ ਹੋਸਨ ਖਾਂਗੁ ਰੋਸ**
 ਕਹਾਉ ਨੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਬੇਗਲ ਲਾ ਅਯੋ ਅਬੈ ਆਪਨੁ ਧਕ ਰਸਾਜਾ ॥ ੬੦੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸਪਤ ਹਜਾਰ ਸੈਨ ਸੰਗ ਘਾਕੇ ॥ ਏਕ ਲਜੇ
 ਠਕਰ ਜੁੱਧ ਸਾਕੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹ ਸੈਨ ਕਛੁ ਮਾਰੈ ॥ ਜੇਠ ਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮ ਪਧਾਰੈ ॥ ੬੦੫ ॥ ਰੂਤ ਪੁੜ ਦਿਖਾ ਬਿਸੇ ਮੇ ਪਈ ॥ ਬੇਗਲ ਲਾਨਿ
 ਜਸੈ ਨ ਪਠਾਈ ॥ ਆਇ ਸੈਨ ਘੇਰਾ ਅਸ ਪਾਏ ॥ ਮਾਨੁ ਹੁਰ ਵਪੁ ਦੇਖ ਸੁਹਾਏ ॥ ੬੦੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਮਾਰ ਮਾਰ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬਕੈ ਸੈਨ ਚਾਰ ਹਜ
 ਗਾ ਜੇਠ ਮੱਧਾ ਬਿਰਜਾ ॥ ਉਮਨੁ ਹੋ ਸੇਰੁ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਗਾ ॥ ੬੦੭ ॥ **ਸੰਗੀਤ ਛੰਦਾ** ਕਾਗੜ ਦਿੱਕੇ ਪੇਧਾਗੜ ਦਿੱਧਾਏ ॥ ਪਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ਪੀਅਗ
 ਝੜ ਦਿੱਧਾਏ ॥ ਤਾਗੜ ਦਿੱਤੀ ਰੰਮਾਗੜ ਦਿੱਧਾਏ ॥ ਬਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ਕੁਨੇਜਾ ਰੂਹਾਰੇ ॥ ੬੦੮ ॥ ਜਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ਧਾਗੜ ਦਿੱਧਾਏ ॥ ਚਾਗ
 ਝੜ ਦਿੱਧਾ ਸਮੈ ਸੇਰੁ ਪਾਏ ॥ ਮਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ਸਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ॥ ਆਗੜ ਦਿੱਧਾ ਟਕੀ ਹਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ॥ ੬੦੯ ॥ ਕਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ਲੀਅਗ
 ਝੜ ਦਿੱਧਾ ॥ ਮਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ਮੁੰਡੀ ਮਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ॥ ਚਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ਲੀਨ ਦੀ ਸੈਨ ਮੇਸੇ ॥ ਛਾਗੜ ਦਿੱਧਾ ਰੇਰੁ ਮੇਰੁ ਧੰਨ ਮੇਸੇ ॥ ੬੧੦ ॥
 ਦੋਹਰਾ ਦੀਪਕ ਸਮੈ ਜੇਠਾ ਰੂਏ ਰੂਕ ਪਤੰਗ ਸਮਾਨਾ ॥ ਲਗਤ ਮਰਤਾ ਛਿਨ ਬਿਲਮੁਨ ਆਹੁਦ ਰੂਏ ਰੂਮਾਨਾ ॥ ੬੧੧ ॥ **ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ**
 ਘਾਗੀ ਦੋਇ ਮਧੀ ॥ ਰੂਮੇ ਰੂਪ ਧੁਖੀ ॥ ਸਮੈ ਪੈਨ ਧਾਏ ॥ ਅਰੀ ਸੀਸ ਧਾਏ ॥ ੬੧੨ ॥ ਸਤੀ ਸੈਨ ਮਾਰੀ ॥ ਬਹੀ ਸੇਰੁ ਧਾਰੀ ॥ ਖਰ

ਬੇਤਗਾਜੈ॥ ਦਿਖੇ ਭੁੱਲਾਜੈ॥ ੬੧੩॥ ਦੋ॥ ਬੇਗਲਲਾ ਦਿਖਕੇ ਪਕੈ ਛੋੜੈ ਨ ਨਿਜ ਧਾਇ॥ ਰਹੇ ਠਾਂਢ ਪਾਲਾ ਇਨਹ ਅਸਕਹ ਜੁਧ ਮਚਾਇ॥
 ੬੧੪॥ ਚੋ॥ ਬੇਗਲਲਾ ਮਾਰੇ ਬਹੁ ਬਾਨਾ॥ ਖੰਗ ਸਾ ਬਜੇ ਠਾਕਰ ਹਨਾ॥ ਬਹੁ ਰੋਤ ਮਕਸੈ ਠੀ ਮਾਰੀ॥ ਆਵਤ ਮਗ ਖੰਗਾ ਸਿਉ ਹਨ ਰੂਹੀ॥
 ੬੧੫॥ ਹਾਥ ਤੇ ਗਗਾ ਹਤ ਬਰਿਸ ਪਾਏ॥ ਬੇਗਲਲਾ ਬਹੁ ਜੁਧ ਮਚਾਏ॥ ਦੋ ਉਬੀਰ ਅਧਿਕ ਛਬ ਪਾਵੈ॥ ਇਕ ਦੁਤੀ ਤਨ ਪਾਇ ਬਚਾਵੈ॥
 ੬੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਫੂਟੇ ਗਲਗਤੇ ਗਸੈ ਬੇਗਲਲਾ॥ ਬਿਸਮਾਈ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਹੀ ਨਾ ਦਿਖਤਾ ਹੋਕੇ ਜੇ ਠੇਠੇ ਗਤ ਜਾਇ॥ ੬੧੭॥ ਰਸਾਵਲ ਛੁ
 ਦਾ ਕੀਰਿ ਪੁਸਟ ਜੁਧੀ॥ ਦੋ ਉਬੀਰ ਜੁਧੀ॥ ਦੋ ਉਬੀਰ ਧੀਰੀ॥ ਨਸੀਕਾ ਸਰੀਰੀ॥ ੬੧੮॥ ਪਰੇ ਪੁਰ ਛੈਕੈ॥ ਲਰੇ ਖੇ ਮਕੈ ਕੈ॥ ਭੁਯੇ ਜੁਧ ਭੁ
 ਗੀ॥ ਸੁਰੀਧੀ ਨਸਾਰੀ॥ ੬੧੯॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ ਬੇਗਲਲਾ ਗਹ ਪਾਦ ਲੀਰਿਤ ਬਸੀ ਸਰੂਮਾ॥ ਇਬਨੁ ਦੁਖ ਦੀਨੈ॥ ਰੂਹ ਦੇ ਗੁਮੁ ਚੇਤ ਭੁਯੇ ਪੁਨ
 ਲੀਨਤ ਬੈਬ ਦਲੇ ਰਿਸ ਭੀਨੈ॥ ਪਾਦ ਗਹਾਇ ਰੂਮਾ॥ ਇਸੁ ਸੀਸ ਹਜੇ ਠੇਕੇ ਅਤ ਹੀ ਸਮਕੀਨੈ॥ ਤੇਗਗਹੀ ਪੁਨ ਹਾਥ ਤਿਸੈ ਰਿਸਕੈ
 ਬਦਲੇ ਸਰੂਹੀ ਨਿਜ ਲੀਨੈ॥ ੬੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹੁਇ ਚੁਚੇਤ ਜੇ ਠਾਉ ਠਾਛਾ ਤੀ॥ ਪੁਸਟ ਪੁਰਾ॥ ਬੇਗਲਲਾ ਤਬ ਹੀ ਹਨੀ ਤਮਕ ਕੰਠ
 ਤਰਵਰਾ॥ ੬੨੧॥ ਚੋ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਮਕ ਹਭੁਯੇ ਦੁਖੀ ਰੂ॥ ਰੂਗਤ ਸਿੰਘ ਜੇ ਠਾਬ ਲਵੈ ਰੂ॥ ਬੇਗਲਲਾ ਦਿਖ ਬਿਸਮੇਧਾ ਗੀ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਭੁ
 ਰਨ ਮਉਚਾਰੀ॥ ੬੨੨॥ ਖਚ ਮਨਕ ਅਯੋਨ ਭੁਯਾਨਾ॥ ਗਾਵਤ ਉਦੀ ਮੰਗਲ ਨਾਨਾ॥ ਜੇ ਠਾਚਕੁ ਗੁਰਧਾ ਮਪਧਾਗਾ॥ ਬੇਗਲ
 ਲਾ ਸਭ ਚਰਤ ਨਿਹਾਰਾ॥ ੬੨੩॥ ਦੋ॥ ਮਨ ਮੈ ਐਸਾ ਵਿਚਾਰੈ॥ ਗੁਰਕੇ ਸੋਤ ਭੁਦਾਇ॥ ਮਰੈ ਗੁਰੂ ਕਰ ਜਨ ਮਨ ਹਸੈ ਨਾਲੀ ਬੁਲਾਇ
 ੬੨੪॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ ਤੀਨ ਹਜਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰਤਨ ਸੇਊ ਆਵਤ ਭੀ ਹਨ ਚਬ ਨਿਸਾਨਾ॥ ਦਸ ਰੁਪਿ ਪਾਲ ਨਿਹਾਲ ਪੁਰੂਕਰ ਅਹਵਦਾ ਸਗਾਏ
 ਗੁਰਬਾਨਾ॥ ਮੁਖ ਪੰਕਜ ਠੇਰ ਕੈਰਾ ਬਉ ਠੇਰਾ ਪਾਨ ਰੁਪਿ ਪਾਨ ਲੀਏ ਪਨ ਬਾਨਾ॥ ਐਸਾ ਸਿਹਾਰ ਪੈਹਤ ਕੇ ਸੁਤ ਕੀਨਾ ਬਿਨੈ ਮਮਜੁਧ
 ਦਿਖਾਨਾ॥ ੬੨੫॥ ਦੋ॥ ਮਲਕ ਜਤੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਪੁਰ ਮਮਜੁਧ ਦੇਖਾ॥ ਪੁਨ ਸਹਾਇ ਹਮਰੀ ਕੋਗਾਇ ਛਾ ਪੁਰ ਅਲੇਖਾ॥ ੬੨੬॥ ਪ
 ਧੜੀ ਛੀਦਾ॥ ਸੁਨ ਐਸਾ ਬਾਤ ਮਨ ਮੈ ਵਿਚਾਰਾ॥ ਭੁਵਲ ਯੇ ਮਨਕ ਰੋਹੀ ਨਿਦਾਰਾ॥ ਕੀਨੀ ਨਿਦੇਸ ਅਹਵਕਰਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਾਦ ਬੰਦ

ਉਕੋਰਿਸਾਇ॥ ੬੨੧॥ ਗਹਧਨਖਬਨਕੀਨੇਟਕਰਾ॥ ਤੁਰਕਨਸੈਨਕੋਪੀਅਪਾਗਾ॥ ਛੋਰਤਬਨਲਗੇਨਕੋਇ॥ ਨਰੁਪੀਬੋਰਕਬਰਦ
 ਚੁਹਾਇ॥ ੬੨੨॥ ਅਨਾਦਛੰਦਾ॥ ਏਰੈਤੀਰਕੁਕੈਗੋਣਾ॥ ਜਤੀਮਲਰਤੇਸੈਣਾ॥ ਛੋਰਬਨਮਰੇਚੁਰਦੋਰੇਪਨਲੋਰੇਹੁਰਾ॥ ੬੨੩॥ ਤੇਗਾ॥
 ਹਬਦੋਰੇਐਸਾ॥ ਜੀਵੀਮਹਸਿੰਘਜੈਸਾ॥ ਰੀਸੈਨਸਾਰੀਜਾਨਾ॥ ਬਲਕੋਦੇਖਕੀਨੇਮਾਨ॥ ੬੨੪॥ ਚੋ॥ ਪੁਨਤੀਖੇਲੇਬਨਪੁਰਾ॥
 ਬੇਗਲਲਾਕੀਓਰਪਧਾਰੇ॥ ਬੇਗਲਲਾਮਰੇਬਹੁਬਾਨਾ॥ ਨਰੁਮੈਬਨਜੁਧਕਰਨਨਾ॥ ੬੨੫॥ ਲਲਾਬੇਗਪੁਨਿਅਸਸਰਮਾਰਾ॥ ਮੁਰ
 ਛਕਰਜਤੀਮਲਰੁਰਾ॥ ਹਨੁਗੀਰੀਕਰਮਾਨਕਰਾਯੋ॥ ਕੋਕਸਨੀਦਨਮਾਨਗਵਾਯੋ॥ ੬੨੬॥ ਏਰਾ॥ ਸੀਗੁਰਤਸਤਕੋਰਾਮਨੁਪੁ
 ਰਛਾਪਾਇ॥ ਦਿਖਦੋਰਸੀਗੁਰਅਏਚਹੁਦਿਸਅੰਦੁਨਚਾਇ॥ ੬੨੭॥ ਐਯਾ॥ ਰੁਲਾਨਿਗਾਦਿਖਲਾਜਤਪੈਸਸਛਜਤਕੰਜਪੁਰਾ॥
 ਮੁਖਕੀ॥ ਅਯੁਧਸਮਾਮਥਿਰਜਤਪੈਤਨਪੀਤਪੁਸਕਛਟਾਦੁਖਕੀ॥ ਫੂਲਰੁਰੈਚੁਰਜੈਤਹੀਏਪਰਜੀਤਉਚਰਕਰੈਰੁਖਕੀ॥
 ਬੇਗਲਲਾਤਬਐਧਪੁਨੀਸਬਸੀਤਚੁਨੇਜਗਮੈਮੁਖਕੀ॥ ੬੨੮॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ਕਹੀਐਸਬਾਨੀ॥ ਗੁਰੂਤੇਜਖਾਨੀ॥ ਲੋਰੇਮੈ
 ਹਸੀਗਾ॥ ਕੋਰੇਗੁਰਜੰਗਾ॥ ੬੨੯॥ ਲਲੇਬਨਮਾਰਾ॥ ਸੁਰੀਪਸਨਿਆਰਾ॥ ਗੁਰੂਬਨਕੂਕੋ॥ ਤਿਸੈਅੰਦੁਮਾਰੋ॥ ੬੩੦॥ ਏਰ
 ਰਾ॥ ਬੇਗਲਲਾਤੁਪਗਰੀਕੋਅੰਏਤੇਗਗਾਹਿਰਾਥਾ॥ ਸੀਗੁਰਪਿਖਰੂਪਰਅਏਅਰਕਰਜਾਨਸਨਾਥਾ॥ ੬੩੧॥ ਐਯਾ॥ ਅਏ
 ਕੈਬੇਗਲਲਾਭਿਸਕੈਤਬਵਰਕੀਯੋਗੁਰਫਲਰੁਕਾਯੋ॥ ਬੇਲਪੁਨਾਪੁਰਾਐਰਕੋਰੋਕਰਵਾਰਤਿਸੈਰੁਕਾਐਰਕਰਾਯੋ॥ ਰੋਕਤਿ
 ਸੈਨਿਜਤੇਗਹਨੀਤਬਪੰਡੂਰੁਚੀਰਾਸਿਧਾਯੋ॥ ਰੂਮਲਗੋਜਨੁਜੀਤਕਪੈਬਿਬਖੰਡੂਕੋਚੁਰਅਨੀਦਪਾਯੋ॥ ੬੩੨॥ ਬੇਗਲਲਾ॥
 ਬਿਬਖੰਡੂਪਰਧਰਮਾਰਗੁਰੂਸਬਰੋਮਉਚਰੈ॥ ਤਾਜਕੇਜੁਧਕਾਐਸਰੁਯੋਫਲੁਜੇਠੇਕੀਸੀਗਤਉਚਸਵਰੈ॥ ਸੀਗਤਉਰੁਕੀ
 ਅਲਕੀ॥ ਜੀਮਨਹਸੀਮੁਕਟੀਮਨਧਾਰੈ॥ ਬੇਗਲਲਾਤਜਸੀਗਤਕੈਸਬਰੋਮਰੁਏਮੁਖਅਨੀਦਗੁਰੈ॥ ੬੩੩॥ ਏ॥ ਨਿਕਸ
 ਜੇਤਤਿਹਬਦਨਤੇਚੁਰਚੰਦੁਤਨਪਾਇ॥ ਲੀਏਯਾਨਹੁਰੈਖਰੀਚਹਤਨਹਕਰਾਇ॥ ੬੩੪॥ ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਬੰਦਨਾਬੇਗਲ

ਲਤਬਕੀਨ) ਉਸਤਚਿਰਤਬਹੀਗਯੋਮਨਮੇਅਨੀਦਲੀਨ) ੬੪੧) ਬਿਧੀਏਆਦਿਦੋਰਸਬਾਏ) ਭਾਖੀਜੇਤਜੇਪਗਲਪਟਾਏ
 ਬੇਗਲਲਾਹੁਇਮ੍ਰਤਨਿਹਾਰਾ) ਕਾਬਲਬੇਗਅਯੋਰਿਸਧਾਰਾ) ੬੪੨) ਸਪਤਸਤਿਸਸੈਨਸੀਗਧਾਰੇ) ਮਾਰਮਾਰਕਰਵਾਇਨ
 ਗਾਰੇ) ਗੁਰਪੁਛਤਅਵਤਕੇਸੁਰਾ) ਖਾਂਨਹਸਨਗੁਏਪੁਛਪੁਰਾ) ੬੪੩) ਹਸਨਖਾਂਦਾਦਾ) ਏ) ਬੇਗੁਕਬਲੀਨਮੁਪੈਤਹਰੁਲਜ
 ਜਨ) ਬੇਗਲਲਾਸਮਬਲੀਏਦਿਨਹਜਾਰਮਨਮਾਨ) ੬੪੪) ਏ) ਆਵਤਤਹਿਬਨਬਹੁਮਾਰੇ) ਮਾਰਮਾਰਖਬੈਨਉਚਾਰੇ) ਗਈ
 ਪੁਰਛਭੁਯੋਚੁਚੇਤਾ) ਜਤੀਮਲਧਯੋਜੁਪਹੇਤਾ) ੬੪੫) ਜਵਤਅਰਬਹੁਤੇਹਨਗੁਰੇ) ਜਾਟਕ੍ਰਿਖੀਜਿਮਕਲਚਧਾਰੇ) ਜੇਧਰਾ
 ਇਬਿਧੀਆਪੁਨਧਯੋ) ਤੀਨੇਮਿਲਬਡੁਰਧਮਚਯੋ) ੬੪੬) ਤੋਟਕਛੰਦਾ) ਰਣਕੀਪਤਸੁਰਲਰੇਸਬਹੀ) ਤਨਤੀਖਨਬਨਲ
 ਗੇਜਬਹੀ) ਤਹਗੀਧਧਨੀਮਡੁਰਾਇਰਹੀ) ਨਵਸ੍ਰੋਨਤਕੀਰਨਮੇਚੁਬਹੀ) ੬੪੭) ਰਨਲੇਬਧਨੀਇਕਠਾਵਤਹੀ) ਤਹਜੀਬਕ
 ਕੇਤਬਨਵਤਹੀ) ਸਿਤਗੁਦਧੁਮੇਦਲਗਾਇਘਨੇ) ਕਰਮਾਵਸਕੇਤਬਨਾਇਮਨੇ) ੬੪੮) ਤੀਨੇਬਹੁਸੈਨਹਨੀਬਚੇਸੁਰਕ
 ਛੁਜਨ) ਬੇਗਕਬਲੀਕੋਪਕੈਮਾਰੇਤੀਖਨਬਨ) ੬੪੯) ਗਜਾਵਲਛੰਦਾ) ਸਰੋਬਨਐਸੇ) ਰਿਖੀਪੰਖਜੈਸੇ) ਗੁਈਪੁਰਛਨੀ)
 ਅਸੀਭਵਜਨੀ) ੬੫੦) ਮਨੇਖੇਲਗੁਤੇ) ਸ੍ਰਮੀਨੀਦਮਤੋ) ਕਿਧੋਰਾਮਕੂਤੀ) ਗੁਏਪੁਰਛਤੀ) ੬੫੧) ਏ) ਮਹਰਾਵਣਸੋਜੁਧਕੈ
 ਰਾਮਕੂਤਪੁਰਛਾਇ) ਤਸਤੀਨੇਪੁਰਛਭੁਏਕਾਬਲਬੇਗਾਰਿਸਾਇ) ੬੫੨) ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ) ਗੁਰੂਚਿਰਛੋਰੇਧਨੇਬਨਅਏ)
 ਪੁਰੁਬਾਨਮਾਰੇਮਰੀਕਾਟਖਾਏ) ਗੁਰੂਸ੍ਰੁਰਹੇਏਤਿਸੈਸ੍ਰੁਰਜਾਨਾ) ਕਯੋਜੁਧਰੀਹਨੇਤੀਖਬਾਨਾ) ੬੫੩) ਤੀਨੇਤਕਕੈਤੀ
 ਰਾਜਚਲਯੋ) ਗੁਰੂਅਸ੍ਰਮਾਬੈਲਗੋਖੇਤਅਯੋ) ਪੁਰੂਮਅਏਹਨਤੀਖਬਾਨਾ) ਤਿਸੈਅਸ੍ਰਮਾਰਯੋਅਯੋਭੂਮਜ੍ਯਨਾ)
 ੬੫੪) ਏ) ਗੁਰੂਚਹੇਲਾਹੈਹਤਤਕੋਅਸ੍ਰਹਤਾਇ) ਲਰੇਪਰਸਪਰਦੇਨਹੀਦੁਹਦਿਸਬਾਨਚਲਾਇ) ੬੫੫) ਅਨੰਤਤੁ
 ਕਾਸ੍ਰੇਯਾ) ਕੋਪਕੀਚਿਰਨਕਾਬਲਬੇਗਸੁੱਗੁਰੂਸਰਤੀਖਨਮਾਰੇ) ਆਵਤਕਾਟਦੀਏਸਰਸੋਗੁਰਖੇਲਤਖੇਲਕਿਧੋਰਸਰਾ

ਆਇ

ਤੇ॥ ਫੇਰ ਮਲੇ ਛਬੋ ਕੁਪ ਕੈ ਗਹਤੇ ਗਏ ਮੁਖ ਮਾਰ ਮਲਾਏ॥ ਖੇਲ ਪਟ ਗੁਰਸਾਖ ਮੋਨੇ ਤਿਹਦਰ ਕੀਐ ਪ੍ਰਭ ਫਲ ਰੁਕਾਏ॥ ੬੫॥
 ੬੫੦॥ ਤੀ ਨਵਰ ਗੁਰਤਾ ਹਰੁ ਕਾਏ॥ ਬਹੁਰ ਤੇਗ ਕਰੇ ਮੇਚ ਮਕਾਏ॥ ਹਨੀ ਸੀਸਾ ਬਿਬਖੰਡੁ ਪਰਾਏ॥ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਪੇਤਰਨ ਆਏ॥
 ੬੫੧॥ ਧਰਤੀ ਦੁਤਨ ਯਨ ਚੜਾਇ॥ ਗਏ ਭਿਸਤ ਕੇ ਗੁਰ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ਗਈ ਮੁਰਛਤੀ ਨੇਜਾ ਗੇ॥ ਬਿਧੀ ਜੋ ਪਦਿਜਤੁ ਪਰਸਾ
 ਗੇ॥ ੬੫੨॥ ੬੫੩॥ ਆਇਲ ਗੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਜੀਤੁ ਰੁਈ ਰਨੋ ਹਾਇ ਉਝਾਰਾ॥ ਦਿਵਤ ਬੈਨ ਭੁਬਾਨ ਹਨੇਰੁ ਫਲ ਬੋਰੁ ਮ
 ਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ॥ ਜੀਤਨਿ ਸਨ ਬਜੇਤ ਬਹੀ ਕਛੁ ਤੁਛ ਬਰੇ ਸਤਏ ਕਗਾਟਾਰਾ॥ ਦੰਤਨ ਘਾਸ ਗਹਮੇ ਸਰਨ ਗਤ ਰੋਛ ਕਰੇ ਅਸ
 ਬੈਨ ਉਚਾਰਾ॥ ੬੫੪॥ ੬੫੫॥ ਅਹਵਰੂ ਮਮਤੁ ਰਪੰਦੁ ਹਬੀਸ ਹਜਾਰ ਹਨਾ॥ ਬਚ ਸਤਏ ਕਗਾਟਾਰ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਗੁਗਇ ਛੋਸੇ॥
 ੬੫੬॥ ਸਿਮਤ ਸਰਸ ਗਾਇਵ ਸੁਦ ਸੁਮੰਘ ਰਮਾ ਸਕੇ॥ ਖੇੜ ਸਾਦਿਵ ਸਾਬਿਤਾਇ ਤੀ ਨ ਜਾਮਾ ਅਹਵਰੂਏ॥ ੬੫੭॥ ੬੫੮॥ ਰੇਵ
 ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਜਬੈ ਰਹਾਏ॥ ਸੀ ਗੁਗ ਬਿਜਾਪਾਨ ਕਰਾਏ॥ ਕੀਨੋ ਸੋਚ ਮੁਖ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਸੁਰਲੇਖ ਕਰੇ ਹਾਇ ਕਠਾਰੇ॥ ੬੫੯॥ ਦੋ
 ਰੇ ਸੁਰਲੇਖ ਇਕਠਾਏ॥ ਰਚਾ ਦਮਦਮਾ ਉਚਰੁ ਹਾਏ॥ ਸੀ ਗੁਗ ਜੇਠੇ ਚਿਗਨਿ ਹਰਾ॥ ਜੇ ਰਠਾਂ ਕਦੇ ਕ੍ਰਿਤ ਸਵਾਰਾ॥ ੬੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੀ
 ਨਦਾ ਹੁਪਨ ਸੈਨੋ ਜੇ ਅਪਨੀ ਦਾਹ ਕਰਾਇ॥ ਤੁਰਕ ਸੈਨ ਰਚ ਦਮਦਮਾ ਤਿਹਠਾਂ ਉਚਰਨਾਇ॥ ੬੬੧॥ ਪਾਂਚੋ ਜੇ ਉਮਰ ਵਧੇ ਪਰਉ
 ਪਰਸ ਭੁਜਾਨਾ॥ ਅਰਧ ਜਾਮਾ ਦਿਨ ਤਬ ਰਹਾ ਬੈਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ॥ ੬੬੨॥ ੬੬੩॥ ਅਬਦ ਬਢਾਢੀ ਸਨ ਮੁਖ ਆਏ॥ ਰਚੀ ਵਰਗੁ
 ਰਜ ਸੁਪਗਾਟਾਏ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਉਦ੍ਰ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਇਹ ਸਥਾਨ ਕੀ ਸੋਰੁ ਆਪਾਰੇ॥ ੬੬੪॥ ਜਸ ਕੁਰਖੇ ਤੁਸਾਇ ਹਜੋਨੇ॥ ਇਹਠਾਂ ਮ
 ਰੇ ਮਿਤਰੁ ਵਹੋਨੇ॥ ਇਹਦਰ ਸਨ ਆਪ ਚਿੰਘ ਨਸਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮ ਮੁਗਮ ਵਹੁਜਾਈ॥ ੬੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹੋ ਸਨ ਖਾਂਦਿ ਦਯਾ
 ਕੀ ਚਿਤਿ ਹਛਿ ਨ ਬਹੁ ਮੁਖ ਪਾਇ॥ ਕਾਬਲ ਕਾ ਮੁਬਾਰਕ ਬਚਾ ਸੂਰੋ ਸੇਦਾਇ॥ ੬੬੬॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕਰ ਬੀਦਨ ਹੋ ਸਨ ਖੰਗੁਰ ਧਮਾ
 ਨਾ॥ ਸੀ ਗਾ ਸੂਰੋ ਸੇਏ ਕਲੇਤੁ ਤਛਿ ਨ ਕੀਐ ਪਖਾਨਾ॥ ੬੬੭॥ ੬੬੮॥ ਸੇਵੁ ਪੜ੍ਹ ਰਹਾ ਸੁਨਾਏ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਰੂਪੇ ਆਏ॥ ਲੇਖੋ

ਸੁਣਨਿ ਸਪੁਰਾਣੀ ॥ ਭੁਯੋ ਪਾਇ ਪੁਰਟੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੬੬ ॥ ਜਨਨੁ ਪੜੈ ਪੰਚ ਅਠਜੀਓ ॥ ਜਾਇ ਪਾਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਬੀਤਿ ॥ ਅਛੁਤ
 ਤਨੁ ਭਖੁ ਰੁਗਾਢੈ ॥ ਇਹ ਧਿਆਉ ਜੋ ਪੜੈ ਭਨਾਢੈ ॥ ੬੭ ॥ ਇਹ ਅਹੁਤੁ ਛਕਵਈ ਨ ਜਨਮੁ ਕੁਝੁ ਪਿਆਰੁ ਮਾਨ ॥ ਛਿਮ ਭੂਲਾ ਮਮ
 ਸਿਧ ਕੈ ਬਖਸ਼ਿ ਕੀ ਕਰ ਜਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ਚੋ ॥ ਚੁਨੈ ਸੀਤਾਇ ਹਰ ਬਾਰ ਸਾਲਾ ॥ ਕੋਤਕ ਅਗੈ ਪਰੈ ਦਯਾਲਾ ॥ ਪੁਰਕਰਤਾਰ ਚਰਤ ਬਹੁ ਪਰ
 ਹੈ ॥ ਬਿਧੀਏ ਗਾਥਾ ਛਕ ਛੁਰ ਹੈ ॥ ੬੯ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰਾਇ ਦਿਵਾਹਾ ॥ ਕੋਤਕ ਅਨਿਕਤ ਹਾਂ ਚਿਤ ਚਾਹਾ ॥ ਪੁਨਰੁ ਪੈਏ ਸੀਤਾ
 ਹੋਵੈ ॥ ਘਨੀਐ ਨਤੁ ਰਕਨੀਖੋਵੈ ॥ ੭੦ ॥ ਇਹ ਭੂਧਰ ਮਮ ਜਨ ਕੈ ਕੀਜੈ ਸੀਤਾ ਹਾਇ ॥ ਇਹੀ ਚਾਹਦਾ ਰਹੈ ਅਹਿਨਿ ਸਗੁ ਰੁ
 ਨਗਾਇ ॥ ੭੧ ॥ ਇਤ ਸੀਗੁ ਗਬਿਲਾ ਸਮਾਤਾ ਦੇਸੀ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਸਮਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਰਜੁ ਪਥਰਨ ਨੀਨਾ ਮਉਨੀ ਸੋਧੀਆ
 ਇਸਮਾਪਤੀ ਮਸਤ ਸੁਰੁ ਮਸਤਾ ॥ ਅਛੁਤਾ ॥ ੭੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਾਮ ਸੇਤ ਜਗਮੈ ਕੀ ਓਸਦਾ ਦੀ ਨ ਪਰਨੇਹਾ ॥ ਭਾਗੁ ਰਨ ਕੋ ਕੋਨੋ ਮੇ
 ਬਿਮਲ ਬੁਧ ਬਰਦੇਹ ॥ ੭੩ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗਾਥਾ ਸੁਖਦੈਨੀ ॥ ਸੰਸੇ ਪਾਛਿ ਹਰ ਕੈਨੀ ॥ ਪਰੀਨਿ ਜਾਗੁ ਸੁਰ ਸੀਰੁ ਰੋਏ
 ਕਏ ਕੋ ਪੁਛੁ ਭਯੋ ॥ ੭੪ ॥ ਦੁਆ ਦਸ ਸਤ ਗੁਰ ਕੀ ਹਤ ਸੈਨਾ ॥ ਰਾਇ ਜੋ ਪਤਤ ਸੈਨੁ ਪਾਏ ਨਾ ॥ ਅੰਗ ਸੈਨ ਜੋ ਸੀਤਾ ਆਈ ॥ ਹਤੀ
 ਰੁਪੁ ਮਬੰਧ ਕਦਾਈ ॥ ੭੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਲਕ ਜਤੀ ਬਿਧੀਏ ਕੀ ਓਰਾ ॥ ਇਯੋ ਪੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਲਾਗੇ ਛਿਤ ਗੁਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਰਤ ਛਿਨ
 ਦੇ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ੭੬ ॥ ਚੋ ॥ ਅਬ ਦਿਲੁ ਗੁਰ ਸੀਗਾ ਸਦਾ ਰਹਾਢੈ ॥ ਗੁਰ ਜਸੁ ਰਚ ਬਹੁ ਵਰੁ ਭਨਾਢੈ ॥ ਬਾਬ ਕੋ ਚੋ ਕੀ ਸਬਦੁ ਭਨਾਈ ॥
 ਸਦਾ ਏਕ ਰਸ ਗੁਰ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ੭੭ ॥ ਕਰੋ ਰੋਜਨ ਕੀ ਨੋ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸੀਗੁ ਰੁਖ ਪਾਮਾ ॥ ਹੇਤ ਪ੍ਰਤਦਮ ਦੇਸੁ ਆ
 ਏ ॥ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ੭੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਨਨੁ ਏਕ ਲਰ ਰੁਤ ਹਨਾ ਰੁਪਮਾ ॥ ਗਯੋ ਨਕੁ ਮਨ ਮੇਰਿ ਹਰਿ ਤਰੀ ਮੇਰ
 ਉਮਾਰਾ ॥ ੭੯ ॥ ਚੋ ॥ ਸੁਵਨ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰ ਮੇਸੁ ਨਾਯੋ ॥ ਦਿਹਾ ਮੇਟ ਜਗਾ ਮਿਖਾਇ ਖੋਯੋ ॥ ਸੇਵੁ ਬਹੁ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਬੈਠਾ ਮ
 ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੮੦ ॥ ਮਾਲਵ ਕੀ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ਆਵੈ ॥ ਕਰਦ ਰਸਨੁ ਬਹੁ ਪੁਜ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗਾਥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਗਾਈ ॥ ਅ

ਬਸੁਨਕਬਾਏਰਸੁਖਦਾਈ॥੯॥**ਦੋਹਰਾ** ਹੋਸਨਖਾਂਜਬਹੀਗਯੋਗੁਰਕੀਅਗਯਾਪਾਇ॥ਤੀਨਰੈਨਬਸਪੰਥਮੇਪਹੁਚੋਰਰਖਬ
 ਦਾਇ॥੧੦॥**ਅਭਿਲਾ** ਅਗੇਮਨਮੈਮੈਸੇਸਹੁਦਿਚਰਈ॥ਬੇਗਲਲਾਬਨੁਪੁਰਗੁਰੁਕੋਮਾਰਈ॥ਦੇਉਅੰਸੁਸੁਤਾਇਸੈਨਤਿਰਘ॥
 ਏਕੈ॥ਹੋਨਤਰਕਾਯਰਜਨੇਦੇਉਤਦਾਇਕੈ॥੧੧॥**ਦੋਹਰਾ** ਕਿਸੀਪੁਰਸਤਬਹੀਕਹਾਅਯੋਯਕਅਠਗਾਨ॥ਸਾਬਪੁਰਸੈਏਕੁਹੈਅਏ
 ਨੁਪਕਰਜਨ॥੧੨॥**ਚੌ** ਕਹਾਸਾਹਅਬਦੇਰਨਕੀਜੈ॥ਤੋਕੇਤੁਰਤਬੇਲਾਢਿਗਲੀਜੈ॥ਖਾਂਦਜੀਗਨਿਜਦਾਜਪਠਾਏ॥ਤੋਕੇਬੇਲਸ
 ਰੁਮਹਿਲਾਏ॥੧੩॥**ਕਰੀਬੰਦਗੀ** ਹੋਸਨਖਾਂਆਇ॥ਸਰੁਮਾਹਿਬੈਠੇਸੁਖਪਾਇ॥ਪੁਛਸਾਹੁਸਰੁਬਤਉਚਾਰੀ॥ਜਿਹਾਬਿਧੀਹੋ
 ਯੋਆਹਦੁਰੀ॥੧੪॥**ਦੋਹਰਾ** ਹੋਸਨਖਾਂਬਹੁਰੋਕਹਾਏਕਅੰਸੁਰਨਆਇ॥ਬੇਗਕਾਬਲੀਤੀਰੋਸੰਈਨੋਉਸਤਪਠਾਇ॥੧੫॥
 ਚੌ॥ਹਤਾਅੰਸੁਦਿਖਗੁਰਰਿਸਪਾਈ॥ਬੇਗਕਾਬਲੀਸੁਤਰੋਪਾਹੀ॥ਸਰੁਸੈਨਾਇਹਤੁੰਤਸਿਧਾਰੀ॥ਹਮਬੈਠੇਨਿਜਨੇਨਨਿਹਾਰੀ॥
 ੧੬॥**ਸੁਨਤਸਾਹਮਨਾ** ਬਿਸਮੇਪਾਈ॥ਗੁਰਕੀਸੈਨਤੁਛੁਚਨਾਈ॥ਤੀਜਸਹਿਸ੍ਰਪਾਂਚਹਨਸੈਨਾ॥ਉਮਰਾਵਸਹਿਤਕੁਜੀਜਮੈਮੇਨਾ
 ੧੭॥**ਦੋਹਰਾ** ਖਾਂਦਜੀਰਬਹੁਰੋਕਹਾਸੇਤੁਰੀਗਰਨਆ॥ਪੁਠੀਸੈਨਜਾਂਹਿਤਪ੍ਰਬਲਮਿਖਕੋਪਉਪਜਾਇ॥੧੮॥**ਗੁਰਨਾਨਕ** ਬਖ
 ਸੀਸਹੈਤੋਹਬਹੁਕਰਰਾਜ॥ਤਾਂਸੋਤੁਮਜੁਬਨਕੋਰੋਤੁਛੁਬਾਤਲਖਬਾਜ॥੧੯॥**ਚੌਪਈ** ਗੁਰਸਮਸਰਨਹਬਨੈਤੁਮਾਰੀ॥
 ਪ੍ਰਗਟਬਾਤਨਿਜਨੈਨਨਿਹਾਰੀ॥ਲਲਾਬੇਗਰੁਮਰਨਆਯੋ॥ਗੁਤਪੁਤ੍ਰਸੁਤਸੈਨਹਤਾਯੋ॥੨੦॥**ਤਾਂਕੀਬੰਸਰ** ਹਨਹਕੋਈ॥
 ਕਬਲਓਰਜਾਇਅਬਜੇਈ॥ਟਕੇਲੇਨਹਿਤੁਕੋਇਪਠਯੋ॥ਤਾਹਿਠੋਰਸੁਬਾਤਿਹਕਯੋ॥੨੧॥**ਦੋਹਰਾ** ਬਾਦਸਾਹਾਇਮੁਤ
 ਨਹਹੀਦੇਖਖਾਂਨਕੀਓਰ॥ਦਯਾਸਿੰਧਗੁਰਾਇਛਜਿਉਕੋਨਸਕੈਤਿਹਮੇਰਾ॥੨੨॥**ਚੌ** ਦੇਖਸਾਹਅਸਬੈਨਅਲਾਯੋ॥ਇਹੀ
 ਖਾਂਨਹਮਰੋਮਨਰੁਯੋ॥ਖਾਂਦਜੀਰਕਹਦੇਰਨਕੀਜੈ॥ਸਿਰੇਪਾਉਇਨੋਕੇਅਬਦੀਜੈ॥੨੩॥**ਤਾਹੋਰੋਰਸੁਬਾਤ** ਬਕੀਨੋ॥ਹੋਸਨ
 ਖਾਂਮਨਅੰਨੀਦਲੀਨੋ॥ਸਿਰੇਪਾਉਈਨੋਤਬਸਾਹੁ॥ਸਟਲਖਕਾਧਾਰਉਮਾਹੁ॥੨੪॥**ਦੋਹਰਾ** ਸਹਸੈਨਸੰਗਦੈਤਬੈਕਾਬਲ

ਰਿਪਣਾਇ। ਹੋਸਨਖਾਂਪਖਾਕੀਏਦਯਾਸਿੰਧਗੁਨਗਾਇ। ੨੫। ਭੁਨੇਸਤਸਗੋਨਹੀਗੁਰਸਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ਤੁਛਾਸਿਪਾਹੀਜੀਤਬ
 ਈਏਅਧਕਤਿਹਰਾਜੁ। ੨੬। ਚੀ। ਦੀਯੋਰਾਜਗੁਰਕੋਨਮਿਟਾਵੈ। ਹੋਵੈਸੋਇਪ੍ਰਭੂਜੇਕੁਵੈ। ਖਾਂਦਜੀਰਅਤਸੋਸਮਝਾਏ। ਬਾਦਸਾਹਮਨ
 ਬੈਰਮਿਟਏ। ੨੭। ਕਰੈਵਿਚਾਰਅਸ੍ਰਦਕਾਈ। ਜਾਂਹਿਤਏਤੀਸੈਨਪਠਾਈ। ਮਿਖਾਦਰਬੋਜੁਮਰਨਆਏ। ਐਸਅਨਿਰਜਨਖੁਖ
 ਆਏ। ੨੮। ਇਹਠਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਤਕਰਾਵੈ। ਬਨਮੇਅਧਕਸਿਕਰਖਿਲਾਵੈ। ਅਸਟਦਿਵਸਗੁਰਤਹਾਂਰਹਾਏ। ਬਹੁਰੇਤਹਤੇਪਾਨਕਰ
 ਏ। ੨੯। ਦੋ। ਸਤੁਨਤੁਨਤਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਇਹਤੀਰਬਮਮਜਾਨਾ। ਨਾਮਗੁਰੂਸਰੁਕਲਪਰੁਸਕੁਖਖੀਪਤਖਾਂਨ। ੩੦। ਚੀ। ਇਹਮਜਨ
 ਪੰਥੇਫਲਚਾਰਾ। ਕਰਦਰਸਨੁਨਹਪਰਸੀਸਾਰਾ। ਅਸਕਹਸ੍ਰੀਗੁਰਕੀਯੋਸਨਾਨਾ। ਭਾਂਤਭਾਂਤਦੀਨੋਬਹੁਦਾਨਾ। ੩੧। ਏਕਸਿੰਖਜਾਨਰ
 ਵਦਾਸੀ। ਸਿਵਦਮਦਮੋਸੰਪਾਥਿਲਾਸੀ। ਸੁਹਨੀਦੀਪਾਇਹੰਤੁਮਕਰੀਯ। ਏਕਅਕਾਲਟੇਕਮਨਧਰੀਓ। ੩੨। ਦੋਹਰਾ। ਪੁਰਕਾਮਨਾਸਗ
 ਲਾਏਜੇਤੁਮਰੇਮਨਆਇ। ਰਨਬੰਗੁਇਹਦਮਦਮਾਮੁਕਤਗੁਰਤਫਲਦਾਇ। ੩੩। ਚੀ। ਗੁਰਤਸਿੰਘਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ। ਸਕਲ
 ਸੈਨਭੁਤਕੀਏਪਾਨਾ। ਅਠਦਸਸੈਗੁਰਕੀਚਲਸੈਨਾ। ਜੋਧਪਾਂਚਸੈਮੁਰਤਮੈਨਾ। ੩੪। ਜਨਗੁਈਸ੍ਰੀਗੁਰਅਸਵਾਰਾ। ਰਵਪੈਲਾਜ
 ਤਚਲਾਨਿਹਾਰਾ। ਕਰਤਬਾਤਕਾਂਗੜਮਹਿਅਏ। ਤਿਹਠਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰਬੂਰਾਪਏ। ੩੫। ਦੋਹਰਾ। ਲੈਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟਅਈਗਾਇਜੋਧਕੀਨਾ
 ਰਾਪਦਪੰਕਜਗੁਰਕੋਪਰੀਮਨਮੇਅਨੰਦਧਾਰਾ। ੩੬। ਚੀਪਈ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੀਨੋਧੀਰਅਪਾਰਾ। ਬਹੁਭਗਾਨਹਦੁਖਸੀਸਾਰਾ। ਪ
 ਰੀਰੈਨਕੀਨੀਬਹੁਸੇਵਾ। ਆਏਸਦਨਜਾਨਗੁਰਦੇਵਾ। ੩੭। ਛਿਤਨੋਠੋਗਨਿਜਸੈਨਨਿਹਾਰੀ। ਬਿਸਮੇਰੁਈਜੋਧਕੀਨਾਰੀ। ਗਾਇਜੋ
 ਧਸਰੁਬਾਤਜੁਨਾਈ। ਜੈਸਗੁਰੂਬਲਜੁਧਮਚਾਈ। ੩੮। ਦੋ। ਹੋਪ੍ਰਾਹੀਜਗਮੈਨਹੀਗੁਰਤਵਤਸਅਸਕੋਇ। ਦੀਨਦਪਾਲਜਸ
 ਗੁਰੂਪੈਦਯਾਸਿੰਧਦੁਖਏ। ੩੯। ਸੋਰਠਾ। ਕਬਤਐਸਪਰੁਬਾਂਮਭਗਤਸਿੰਘਚਖਪਾਇਕੈ। ਤਬਕੀਨੋਬਿਸਮਉਠੇਹਰਖਲਖ
 ਪ੍ਰਾਤੋਕੈ। ੪੦। ਚੀ। ਭੋਰਹੇਤਸੋਧੁਚਲਾਏ। ਗੁਈਰੂਪਾਸਾਬਸੁਹਾਏ। ਆਇਗੁਰੂਪਦਪੰਕਜਲਾਂਗੋ। ਕਰਦਰਸਨੁਮਨਮੇਸੁਖਪਾ

ਰੋ॥ ੪੧॥ ਅਨੰਦ ਕੁਸਲ ਪੁਛ ਪੁਛੁ ਆਮੀ॥ ਤੋਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਖ ਹੋ ਭੁਖ ਆਮੀ॥ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਬਹੁ ਤੇ ਅਰਮਾਰੇ॥ ਗੋਧਰਨੀ ਕੀ ਰੋਛ ਸਵਰੇ॥ ੪੨॥
 ਚੋਰੇ ਨਿਮੇਖ ਦੁਸਟ ਹਨ ਰੁਝੇ॥ ਇਹ ਲੀਲਾ ਮਨੁ ਭੁਖੁ ਮਧੋਰੇ॥ ਚਰਚਾ ਅਨਿਕ ਕਰੀ ਗੁਰ ਸੰਗਾ॥ ਕੋਨ ਕਵੀ ਕਰ ਬਰਨ ਉਮੰਗਾ॥ ੪੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਤੀਨਾ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਹੇ ਗਾਇ ਜੋ ਪਨਿਕਟਾਇ॥ ਚਤੁਰ ਬਾਦਿ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੀ ਚਿਸ ਭੁਕੇ ਪੀਰਧਰਾਇ॥ ੪੪॥ ਚੌ॥ ਸੋਧੁ ਰੂਪ ਚੰਦ
 ਭਖ ਪਾਏ॥ ਲੈ ਆਇ ਸਪੁਰ ਓਗ ਸਿਧਾਏ॥ ਰਾਇ ਜੋ ਪਕ ਹਸੀ ਗਾ ਸਿਧਾਏ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ॥ ੪੫॥ ਰੋਹੇ ਇਹ ਗੁਰ ਬੈਨ ਉਚਾਰਾ॥
 ਸੋਤਿ ਨ ਮੁਖ ਪਮੰਤ ਉਦਾਰਾ॥ ਦਸ ਮਰੂਪ ਪਰ ਭੁਮਾ ਢਿਗ ਅਧੋ॥ ਬੈਠ ਇਹ ਬਹੁ ਚਰਤ ਕਰਾਏ॥ ੪੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਰਨੁ ਭੁਮੇ ਰਹੈ
 ਬਹੁ ਰਜਾਇ ਗੁਰ ਪਾਮਾ॥ ਸੀਤ ਸੇਵ ਨਿਸਾਦਿ ਨਧੋਰ ਕੋਰ ਸਦ ਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ ੪੭॥ ਸ੍ਰੈ॥ ਯਾਗਿ ਮਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਸੁਨਾਇ ਸੁਮੰਤੁ ਹਰਾਇ ਤੀਨਾ ਯਾ
 ਤ ਅਨੰਦ ਪਾਏ॥ ਭਿਟ ਦਈ ਅਨੁਪਾਰ ਉਮਾ ਹੋ ਕੈ ਸਿੰਘ ਦਲਾ ਭੁਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਾਏ॥ ਸੈਨ ਪਧਾਰ ਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਸੁਚਾਲ ਪਿਖੇ ਖਗਰਾਟਲ
 ਜਯੋ॥ ਪੰਥ ਬਸੇ ਨਿਸਤੀਨ ਦਯਾ ਨਿਧ ਪੁਰ ਕਰਤ ਰਤ ਬੈਨੀ ਯਰਾਏ॥ ੪੮॥ ਬਾਜੁ ਬਾਜ ਅਪਾਰ ਬਨੀ ਛਬ ਬੋਲ ਨ ਕੀ ਬਮ ਹਾਂ ਭੁਖ ਦਾ
 ਈ॥ ਭੁਟ ਕਲਾਵਤ ਭੁਖ ਤੁਹੈਂ ਜਤੁ ਅੰਧ ਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਈ॥ ਬਾਬੇ ਤੇ ਆਦਿ ਮਿਲੇ ਸੁਤ ਅੰਗੁਰ ਆਨ ਦਧਾਰ ਹੀਏ ਹੁਲਾਸਾਈ॥
 ਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸ ਨਿਸੇਸ ਲਖੇ ਛਬ ਅੰਗ ਦਿਨੇ ਸੁਰੇਸ ਲਜਾਈ॥ ੪੯॥ ਦੋ॥ ਪੁਸਪ ਮਾਲ ਗਲੇ ਮੇਰੇ॥ ਮਨ ਪੁਰ ਜਨ ਭੁਖ ਪਾਇ॥ ਧਾਰ
 ਸਾਇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਅੰਤੁ ਆਪੀ ਕਾਛਿ ਰਕਾਇ॥ ੫੦॥ ਚੌ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸਿਧਾਏ॥ ਸਰੁ ਪੁਰ ਜਨ ਕੋ ਪੀਰਧਰਾਏ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ
 ਨਿਜ ਮਹਸੀ ਪਹੁ ਚਾਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੰਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ॥ ੫੧॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਹੁ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਪੁਨ ਚਲੇ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਗੁ
 ਰੂਰ ਬਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਰਾਏ॥ ੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਏ ਬਹੁ ਪ੍ਰਵਾਰ ਮੇਲ ਗੋਚਰ ਨ ਸਰੁ ਆਇ॥ ਦੇਉ
 ਮਾਤ ਚਰਨੀ ਲਗੀ ਸਨੁ ਖਾਸਹ ਤਹ ਰਖਾਇ॥ ੫੩॥ ਬਾਬੇ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸੈ ਨਾ ਕੀ ਭੁਧ ਲੇਹਾ॥ ਇਛੁ ਜਾਇ ਜਿਹੋ ਹੋਇ ਮਨ ਕਲ
 ਪੁਛੁ ਰਚ ਦੇਹਾ॥ ੫੪॥ ਮਾਤ ਚਰਨ ਬਿਧੀ ਆਲੋਗ ਮਿਲ ਬਾਬੇ ਕੋ ਅੰਕਾ॥ ਬਹੁ ਰਮਿਲੇ ਰਵ ਅਣੀ ਸੋ ਮੁਰਤ ਤੇਗ ਮਯੀਕਾ॥ ੫੫॥ ਜੋ

ਰਠਾ ਮਨ ਇਛੁ ਤੁਖ ਦੀ ਨ ਬ ਬੇ ਗੁਰ ਆਇ ਸਧਰੀ ॥ ਸਕਲ ਸੈਨ ਰੁਚੀ ਨ ਕਮੀ ਕੋ ਨ ਸੀ ਗੁਰ ਜਹਾਂ ॥ ੫੬੦ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਬਹੁ
 ਰੋਚ ਲਾਏ ॥ ਦਸ ਸਿੰਧ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਏ ॥ ਰੁਸ ਲਪੁਛੁ ਗੁਰ ਦੀ ਨੋ ਧੀਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਅੰਕ ਮਿਲ ਹਰਖ ਸਰੀਰਾ ॥ ੫੬੧ ॥ ਜਾਤੀ ਮਲ
 ਕ ਬੁਰ ਬੇਜੇ ਤੇ ॥ ਪੈ ਦੇਸੀ ਮਿਲ ਅਨੰਦ ਤੇ ॥ ਪਰੀ ਨਿਜ ਪੁਰਜ ਨ ਸਰੁ ਆਏ ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੫੬੨ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰ
 ਦ ਸੁਭ ਕੇਤ ਬੈ ਆਹ ਵਗਾ ਬਚਨਾਇ ॥ ਚੁਨਤ ਗਾ ਬਉ ਸਤਤ ਕਰੈ ਪਦ ਪੰਕਜ ਲਪਟਾਇ ॥ ੫੬੩ ॥ ਵੈਧੀ ਰਜ ਆਇ ਸਪ੍ਰਕੁਰੀ
 ਨੀ ॥ ਪੁਰਜ ਨ ਚੁਨਤ ਧਾਰ ਨਿਮਲੀ ਨੀ ॥ ਦੀਪ ਮਾਲ ਬਹੁ ਤਕਰਾਈ ॥ ਬਾਜੀ ਅਸਤ ਬਧੀ ਤਚ ਲਾਈ ॥ ੫੬੪ ॥ ਮਾਨ ਹੁਨੁ ਧਰੁ ਮੰ
 ਬਰ ਪਾਛੇ ॥ ਮੰਗਲ ਭੁਜੇ ਅਧਕ ਰੁਚ ਅਛੇ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਮੰਗਲ ਹੋਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਾਜਤ ਜੀਤ ਨਿਸਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ੫੬੫ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਪੈ ਦੇ
 ਖਾਂ ਪੁਛੁ ਤੁਯੇ ਆਇ ਅੰਤ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਹ ਵਕ ਬਾਸ ਭੁਤਿ ਹਦ ਟੀਕਾਇ ॥ ੫੬੬ ॥ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਭੁਨ ਬਿਸਮੇ ਪਾਈ ॥
 ਬੋਝੈ ਨ ਰੁਚ ਕਾਨੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇਹੋ ਹੋਤ ਗੁਰੁ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਨਿਜ ਬਲ ਕਰਤ ਭਾਰ ਤਿਹ ਜੀਗਾ ॥ ੫੬੭ ॥ ਗੁਰ ਪੈ ਜੇ ਠਹੁਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਬਲ ਸਮ ਬਲੀ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਹ ਬਲੁ ਅਸਭਾਈ ॥ ਤਿਰੇ ਬਲ ਕੀ ਉਪਮਾ ਮਹਾਈ ॥ ੫੬੮ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਕੀ ਇਛੁ ਪ੍ਰ
 ਬਲੁ ਹੋਵ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ॥ ਤੇ ਕੋ ਬਲੀ ਪਛਾਨ ਕੈ ਦੀ ਨੋ ਇਹ ਪਛਾਈ ॥ ੫੬੯ ॥ ਕਰਤ ਬਾਤ ਕਛੁ ਨਿਸ ਬਿਹਾਈ ॥ ਭੁਜਨ ਕੀ
 ਨਰ ਬੈਜ ਗਾਸਾਈ ॥ ਕਰੇ ਭੁਜਨ ਗੁਰ ਆਇ ਸਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਸਤੀ ਸਿਧਾਈ ॥ ੫੭੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਦੁਪਲ ਪਾ ਬਿਰਜੇ
 ਦੇਖ ਅਨੰਗ ਤਾਹ ਛਬ ਲਾਜੇ ॥ ਮਾਤ ਨ ਨਕੀ ਅੰਮਰ ਵਾਹੀ ॥ ਕਰਤ ਸੇਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ਉਮਾਹੀ ॥ ੫੭੧ ॥ ਮਾਤ ਨ ਨਕੀ ਜੇਰ ਕ
 ਰ ਅਨੰਦ ਅਵਸਰ ਪਾਈ ॥ ਪੁਛੁ ਰਹੈ ਕਿਹ ਬਿਧੀ ਅਏ ਮੇਰੇ ਕਥਾ ਭੁਨਾਈ ॥ ੫੭੨ ॥ ਖਨ ਧਰੁ ਜਸ ਭੁਮੇ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਜ
 ਨ ਗੋਪਨ ਹਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭ ਅਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੀ ਕਥਾ ਭੁਨਾਈ ॥ ੫੭੩ ॥ ਏਕ ਅਸੁ ਪਾਹੀ ਬਨ ਬਾਏ ॥ ਬ
 ਨੇ ਜੀ ਪੈਦੁ ਤੀਸ ਦੁਰਾਏ ॥ ਪੁਨ ਧਰੁ ਬਹੁ ਤੁਮ ਚਾਈ ॥ ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀ ਬਿਧੀ ਏ ਪਾਈ ॥ ੫੭੪ ॥ ਬਿਧੀ ਏਸ ਮੇਰੇ ਚੋਰ ਨਹ

ਪੁਨਥਲੀ ਨਹੋ ਕੋਈ। ਗੁਰਸੇਵਕ ਤਨ ਮਨ ਭੁਯੋ ਪਾਛੇ ਹੋਇ ਨਹੋਈ॥੧੧॥ ਚੌ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖੋ ਅਲਾਈ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੀ ਉਪਮਾ ਮਰ
 ਈ॥ ਅਧਕ ਅਪਭਿਸੇਵ ਕੋ ਜੋਭਾ॥ ਮਨ ਅਪਨ ਸੇਵਾ ਕਿਹੋ ਲੋਭਾ॥੧੨॥ ਮਤ ਨਨ ਕੀ ਸੁਨ ਗੁਰਬਾਨੀ॥ ਬਿਸਮੇਭੁ ਏਯੋ ਮਰਸ ਸਾਨੀ॥
 ਐਸੇ ਚਰਨ ਹਕ ਬੀਤਨ ਯੋ॥ ਸਭ ਦੇਖਤ ਜਿਹ ਅੰਸੂ ਚੁਰਯੋ॥੧੩॥ ਦੋ॥ ਕੀ ਨ ਸੈਨ ਸੀ ਗੁਰਤ ਬੈ ਮਨੀ॥ ਸਿੰਘ ਪੁਨਿ ਗਾਇ ਭੁਗਤ ਸਿ
 ਘਾ ਬਿਧੀ ਅਸੁਨੇ ਅਵਲੋ ਚਰ ਮਹਾਈ॥੧੪॥ ਚੌ॥ ਅਦਲੀ ਮਿਲ ਚੇਰੀ ਛਡੁ ਦੀਨੀ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਸਿਖਾ ਲੀਨੀ॥ ਪਰਉ
 ਪਕਾਰੇ ਤਕਰ ਚੇਰੀ॥ ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਧਾਰਨ ਹੋਭੇਰੀ॥੧੫॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ॥ ਕੋਹੋ ਵਿਥਾਰ ਗਾਥ ਸੁਖ ਕਾਰੀ॥ ਅਦ
 ਲੀ ਕਿਹੋ ਤਿਹ ਕੈ ਸਮਿਲਾਏ॥ ਕਰ ਚੇਰੀ ਪੁਨਿ ਜੈ ਸਮਿਟਾਏ॥੧੬॥ ਦੋ॥ ਕੋਸਥ ਨਤਿ ਹਸਤ ਕੋਹੋ ਗੁਰ ਕੋ ਕੈ ਸਮਿਲਾਏ॥ ਗੋਪ ਰਖੇ ਜਿ
 ਨਦਾ ਸਤੋ ਗਾਥਾ ਸਕ ਲਭੁ ਨਾਈ॥੧੭॥ ਚੌ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾਰਾ॥ ਬਿਧੀ ਏਕੀ ਜਾਨੁ ਬਹੁ ਗਾਥਾ॥ ਬੋਰੀ ਕੋਹੋ ਸੁਨੇ ਹਿਤ ਜਾਥਾ॥
 ਬਿਧੀ ਅਚੇਰੀ ਅਧਕ ਕਰਵੈ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੋ ਦਰਬੁ ਚੁਗਵੈ॥੧੮॥ ਪੁਰਤ ਲਤਾ ਨਗੋ ਏਕ ਦਾਰੀ॥ ਮੰਝੀ ਹਰੀ ਅੰਤ ਹਛ ਬਧ
 ਰੀ॥ ਮੰਝੀ ਕਾਖੀ ਧਾਰ ਲੀਨੋ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ ਚਰ ਪਾਨਾ ਕੀਨੋ॥੧੯॥ ਦੋ॥ ਪਾਛੇ ਲਾਗੁ ਗੁਰ ਬਹੁ ਚਲਤ ਚਲਤ ਹੁਆਈ॥ ਕਛੁ
 ਛਰਕਾ ਦੇਖੇ ਜੋ ਕੋ ਚੇਲੇ ਕੋ ਨਿਕਟਾਈ॥੨੦॥ ਚੌ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਪਾਛੁ ਗੁਰ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਐਸੇ ਕੀ ਨ ਦਿਚਾਰਾ॥ ਭੁਈ ਅਦਲੀ
 ਐਗੁ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਕਰਸਨ ਨ ਪੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਾ॥੨੧॥ ਬਿਧੀ ਅਚਰਨ ਤਾਹਿਤ ਬਲਾਗਾ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਯੋ ਮਰਸ ਖਾਗਾ॥ ਕਹਾ ਅ
 ਦਲੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ॥ ਗਾਥੇ ਤੋਰੀ ਲਾਜ ਅਰੇਵ॥੨੨॥ ਦੋ॥ ਮੰਝੀ ਰਦ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੈ ਅਏ ਗੁਰ ਰੂਪਾਈ॥ ਤੁਹਤ ਕੋਖੇ ਜਨਿਹਾਰੇ
 ਅਗੋ ਨਹ ਦਿਖਾਈ॥੨੩॥ ਚੌ॥ ਏਤ ਉਤ ਦੇਖ ਤੋਖੇ ਜਨੋ ਕੋਈ॥ ਬਿਸਮੇਭੁ ਏ ਸਕ ਲਜਨੋ ਜੋਈ॥ ਭੁਈ ਅਦਲੀ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥
 ਰੇਜਨ ਕਿਆ ਏ ਚੁਤਾਇ ਹਵਾਰਾ॥੨੪॥ ਕਹਾ ਗੁਰ ਮੰਝੀ ਮੋਰੀ॥ ਹਰੀ ਸਕ ਲਈ ਦੂਰਿ ਹੋ ਚੇਰੀ॥ ਏਤੁ ਕੋਖੇ ਜਨੋ ਅਗੁ ਨਹੋ ਕੋਈ॥
 ਬਿਸਮੇਭੁ ਏਤ ਯਾਹ ਤੋਹੋਈ॥੨੫॥ ਦੋ॥ ਭੁਈ ਅਦਲੀ ਮਸਕ ਹਾਇ ਹਸੰਈ ਰਦ ਮਾਧਿ॥ ਇਨਤੋ ਅਪਨ ਪਾਛਨ ਕੈ ਲੀਨੋ ਧਾਰ ਉਮਾਧਿ

੬੫੬) ਤਬੈ ਗੁਰੂ ਬੈਨ ਅਲਾਇ ਮੇਰ ਸਿਨਾ ਮਇ ਰਬੁ ਗਦਿ ਆਇ ॥ ਅਸ ਕਰ ਗਇ ਸਦਨ ਬਿਜਮਾਇ ॥ ਪੁਨ ਅਦਲੀ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾ
ਇ ੬੫੭) ਬਿਧੀ ਅਏ ਹ ਗੁਰ ਕੀ ਵਰੁ ਆਈ ॥ ਲੀਏ ਨ ਮੁੰਡੀ ਸਕਲ ਚੁਕਾਈ ॥ ਮੰਡੀ ਸਜਾ ਮਥੁਰ ਕਰ ਦੀਨੀ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰ ਹਮ ਕਹੀ ਨ ਦੀਨੀ
੬੫੮) ਹੋ ਬਿਧੀ ਅਚੇਰੀ ਛੂਟੀ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੀ ਸਿੱਖ ਆਈ ਜੈ ॥ ਕਹ ਬਿਧੀ ਅਚੇਰੇ ਭਰ ਸੰਗਾ ॥ ਜਹ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਫਨ ਸਮ
ਗੰਗਾ ॥ ੬੫੯) ਮੰਡੀ ਦੇ ਦਿਜ ਸੀਤ ਕੇ ਅਦਲੀ ਸੰਗਲ ਫਾਇ ॥ ਚੁਪਾ ਸੋਰ ਫਰਤ ਬਾਏ ਦੇ ਉਅਧ ਕਹ ਰਖਾਇ ॥ ੬੬੦) ਗੁਰ ਅਰ
ਜਨ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਬਰੁ ਭਗੇ ॥ ਅਦਲੀ ਕਹੀ ਗਾ ਬਜਮ ਫਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਕੀ ਆਯੋ ਸਰਨਾਇ ॥ ੬੬੧) ਚਰਨ
ਧੋਇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਪਿਆਏ ॥ ਸੱਤਿ ਨ ਮੋਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਚੁਨਾਏ ॥ ਦੈ ਸਿੱਖ ਮੁਖ ਸਾਚੁ ਅਲਾਇ ॥ ਚੇਰੀ ਪ੍ਰਉਪ ਕਾਰ ਕਰਾਇ ॥ ੬੬੨) ਚੁਨ
ਸਿੱਖ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਧੀ ਏ ਚੁਨ ਮਨ ਪਾਰਾ ॥ ਅਦਲੀ ਕੋ ਪੁਨ ਸੰਗ ਲੈ ਚੇ ਕੇ ਚਰ ਪਧਾਰਾ ॥ ੬੬੩) ਅਦਲੀ ਕੀ ਬਿਧੀ ਅਕਰ ਸੇਵਾ
ਗੁਰ ਸਮਜਨ ਤਅਨ ਨ ਭੇਦਾ ॥ ਨਿਜਨ ਨ ਕਸੂਹ ਲੀਨਾਇ ॥ ਜਬ ਕਬਰੁ ਚਮਨ ਮਹਿ ਉਪਜਾਇ ॥ ੬੬੪) ਏਕਾ ਦਿਵਸ ਅਸ ਕੋ ਤਕ ਕੀ
ਨੇ ॥ ਜਾਸ ਚੁਨ ਤਮਨ ਅਨੰਦ ਭੀਨੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨ ਰਸੁ ਤਾਤਿ ਹਕਮਾਰੀ ॥ ਵਰਲਾ ਇਕ ਤੀ ਬਿਸ ਮੇਧਾਰੀ ॥ ੬੬੫) ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੇਦ
ਰਬੁ ਨੇ ਤਕੇ ਬਡਾ ਚਿਤਾ ਚਿਤ ਪਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਕਾਜ ਚੁਨ ਅਈ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕਰਾਇ ॥ ੬੬੬) ਬਿਧੀ ਅਯੋਧੇ ਨ ਸਬਾਨਾ ॥
ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਧਾਨਾ ॥ ਤਬ ਲੋਢਿ ਗਾਏ ਦਿਜਨਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਨਿਜ ਬਿਨ ਤਉ ਚਾਰੀ ॥ ੬੬੭) ਕੁਆਰ ਚੁਤਾ ਹਿਤ ਕਰ ਉਪਕ
ਰਾ ਕੋਟ ਯੋਗ ਫਲ ਸਮਾਨਿ ਪਾਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਏ ਕਹ ਕੇਤ ਧਨੁ ਚਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਪਾਂਚ ਸੈ ਪੂਰਨ ਸਾਰਾ ॥ ੬੬੮) ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਹੁ ਰੇ ਕਹ ਪਾਤਸ
ਮੇਇ ਰਖਾਇ ॥ ਲੀਜੋ ਧਨੁ ਮਨ ਇਛੋ ਜੇ ਅਬ ਨਿਜ ਕੇਤ ਸਿਧਾਇ ॥ ੬੬੯) ਦਿਜਨਾਰੀ ਤਬ ਸਦਨ ਪਧਾਰੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਮਨ ਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਜਮੇ ਬਾਤ ਚੁਨ ਪਾਈ ॥ ਜਹਾਂ ਹੀ ਰਕੀ ਬੰਗਮ ਆਈ ॥ ੭੦੦) ਚੰਬੇ ਕੇ ਪੱਤ ਲਤਿ ਹੋਰੇ ॥ ਕਹ ਜਨ ਸੋਇ ਨੈ ਨਾ ਜਿਹ
ਹੋਰਾ ॥ ਤੀਨ ਕੇ ਸਚੁ ਨਾ ਬਿਧੀ ਆਧਾਯੋ ॥ ਪਰੀ ਰੈ ਨ ਰੋ ਮੱਧ ਆਯੋ ॥ ੭੦੧) ਰੂਪ ਪਾਰੁ ਕਰ ਕਰਾ ਅਰਧ ਨਿਸਾਜ ਬਾਇ ॥ ਅ

ਯੋਪਲੰਘਬੇਗਮਜਹਾਂਗੁਰੂਗੁਰੂਖਗਾਇ॥੧੦੨॥ੴ ਤੁਹਸੰਦੂਕਧਨਕੇਬਹੁਰੇ॥ਪਹਗੁਰੀਰਦਤਾਂਹਕੇਖਰੇ॥ਸੀਤਨਬਹੁਜਬ
 ਹਾਬਛੁਹਵੈ॥ਤਤਕਾਭਤਲਾਖੁਲਜਵੈ॥੧੦੩॥ਬਿਧੀਏਤੁਲੇਹਾਬੁਲਗਾਯੋ॥ਤਹੀਛਿਨਸੇਭੂਮੀਰਿਰਾਯੋ॥ਸੀਦੂਕਮਾਂਹਿਧ
 ਨੁਅਧਕਨਿਹਾਰਾ॥ਰੂਖਨਜਰਤਵਾਰਨਹਪਾਰਾ॥੧੦੪॥ੴ ਸ੍ਰਬਸਤਪਾਂਚਸੈਰੀਲਈਜਿਤੀ॥ਏਛੁਤਹਜਨਾ॥ਆਇਠੋਗਤਿਹਧਨ
 ਦੀਓਦਿਜਨਾਗੀਉਖਮਨ॥੧੦੫॥ੴ ਭੋਰੋਤਬੇਗਮਾਬਿਸਮਾਈ॥ਸ੍ਰਬਸਤਪਾਂਚਸੈਕਹਾਰਾਈ॥ਐਰਅਮੋਲਕੁਦਰਬੁਨਲੀ
 ਨੋ॥ਐਸਵਿਚਰਪਮਾਨਕੀਨੋ॥੧੦੬॥ਜਹਾਂਗੀਰਕੇਜਾਇਸੁਨਾਯੋ॥ਚੋਰਨਿਸਾਮਮਦਰਬੁਹਰਾਯੋ॥ਚੋਰਨਿਸਾਮਮਦਰਬੁਹਰ
 ਯੋ॥ਬਾਦਸਾਹਸਬਥਾਂਧਮੰਗਾਏ॥ਦੂਰਨਿਕਟਪੁਰਜੇਤੁਜੁਲਾਏ॥੧੦੭॥ੴ ਕਰੀਤੜਨਾਅਧਕਤਬਹੁਖੋਚੋਰੁਦਿਖਾਇ
 ਨਤਰਮੋਰੋਸੁਨਕੋਦੋਵੈਅਧਕਸਜਾਇ॥੧੦੮॥ੴ ਸੁਨਤਮੇਸਸਤੁਹੀਬਿਸਮਾਏ॥ਸਰਹਾਲੀਜਨੁਮੇਸਮਲਾਏ॥ਮਮਦ
 ਹਤਾਉਤਾਬਿਧੀਏਕਾਜਾ॥ਚਲੇਤਾਹਿਫਿਗਰਾਖੇਲਾਜਾ॥੧੦੯॥ਅਸਵਿਚਰਬਿਧੀਏਫਿਗਾਆਇ॥ਕਹੀਬਾਤਬਹੁਜਨਦੁ
 ਖਪਾਇ॥ਚਲੇਆਪਕੀਜੈਉਪਕਾਰਾ॥ਬਿਧੀਚੰਦਬਚਮਾਨਪਧਾਰਾ॥੧੧੦॥ੴ ਜਹਾਂਗੀਰਫਿਗਾਜਾਏਕੈਐਸੇਕਹਾਸੁਨਾਇ
 ਕਾਹਿਤਪਕਰੇਸਕਲਜਨਮੋਕੋਚੋਰਲਖਾਇ॥੧੧੧॥ੴ ਦੇਖਸਾਹਮੁਖਬੈਨਅਲਾਏ॥ਕਾਹਿਤਥੋਰੇਦਰਬੁਚੁਰਾਏ॥ਕਹਾਬਿਧੀ
 ਆਮਮਗੁਰਸਿਖਜਾਨੋ॥ਗੁਰਅਰਜਨਕਾਦਾਸੁਪਛਾਨੋ॥ਤਿਹਸਿੱਖਾਹਿਤਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਚੋਰੀਕੀਜੈਲੋਤੁਨਧਾਰਾ॥ਬਿਪ੍ਰਸ
 ਤਕੁਅਗੀਹਿਤੋਚੋਰੀ॥ਕੀਨੀਮਮਾਇਛਾਈਥੋਰੀ॥੧੧੨॥ੴ ਐਰਦਰਬੁਮਮਕਾਮੁਨਹਿਭੁਨਤਸਾਹਬਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਅਰ
 ਜਨਕਾਨਾਮੁਭੁਨਧੀਨਧੀਨਖੁਖਗਾਇ॥੧੧੩॥ੴ ਦੀਏਛੁਨੁਸਭਨਿਜਪੁਰਾਏ॥ਬਿਧੀਚੰਦਕਾਜਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਤਾਦਿਨਤੇ
 ਬਿਧੀਆਗੁਰਸੀਗਾ॥ਸਦਹੀਰਹੈਧਾਰਉਮੰਗਾ॥੧੧੪॥ਐਸੇਗਾਥਅਨੇਕਪਛਾਨੋ॥ਬਢੈਰੁਬਜੇਸਕਲਬਖਸੋ॥ਤੁਯੋਭੋਰ
 ਜਬਨਿਸਾਬਿਹਾਈ॥ਸੁਨੇਥਾਤਮਾਤਮਨਆਈ॥੧੧੫॥ੴ ਬਿਧੀਏਕੀਉਪਮਕਰੀਸੀਗੁਰਬਹੁਪਕਾਰਾ॥ਲੋਉਪ੍ਰੀਖਮਾਤਹਕ

ਫੁਲੀਨੋਨਿਕਟਹਕਾਰਾ॥੧੧੬॥ੴ॥ਬਿਧੀਚੰਦਮਾਤਪਗਲਗਾ॥ਕਾਹਿਤੁਖਲਪੁਛੁਰਜਪਾਗਾ॥ਮਾਤਨਨਕੀਬੈਨਉਚਰੇ॥ਤੈਗੁਰਕੇ
 ਬਰੁਕਾਜਸਵਰੇ॥੧੧੭॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਕੀਨੋਤੋਰਬਛੁਈ॥ਬਿਧੀਚੰਦਕੈਚੋਰਮਹਾਈ॥ਤਤੋਤੋਕੀਨਿਕਟਬੁਲਾਯੋ॥ਇਹੋਕੰਤਕਤੁਮਰੇਮਨ
 ਰੁਯੋ॥੧੧੮॥ੴ॥ਸਾਹਅੰਸੁਗੁਰਹਿਤੁਅਏਮਮਹਿਤੁਖਨਲਾ॥ਇ॥ਜਰਚੁਨੀਬਿਗਮਸੁਖਦਰੰਕਨਕੋਇਦੁਖਾਈ॥੧੧੯॥ੴ॥
 ਧੀਚੰਦਵਾਚਾ॥ੴ॥ਮਾਤਦਾਸਕੋਆਇਸੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਤਪਚਾਹਜਿਤਲੀਜੈ॥ਅਸਕਹਪਦਪੰਕਜਲਪਟਾਯੋ॥ਮਾਤਹਾਥਤਿਹ
 ਸੀਸਧਰਾਯੋ॥੧੨੦॥ਸੁਨੇਸੀਤਦੈਮਾਤਨਿਦੇਸਾਹਿਉਤਜਾਹਿਓਛੁਪ੍ਰੇਸਾ॥ਬਿਧੀਚੰਦਸੁਨਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ਕਰਬੰਦਨਤਹੀਛਿਨਧਾ
 ਯੋ॥੧੨੧॥ੴ॥ਕਛੁਦੂਰਪੁਰਤੇਅਯੋਮਗਮੇਐਸਜੁਨਾਈ॥ਗੋਇੰਦਵਾਛੁਰੇਰਾਕੀਓਬੇਗਮਸਾਹਮਹਾਈ॥੧੨੨॥ੴ॥ਸੁਨਤਐਸ
 ਬਿਧੀਏਸੁਖਮਾਨਾ॥ਨਿਕਟਕਾਜਕਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ॥ਗੁਰਗੁਨਗਾਵਤਲਾਂਘਾਬਿਪਾਸਾ॥ਸੁਨੇਸੀਤਅਸਕੀਯੋਬਿਲਾਸਾ॥੧੨
 ੩॥ਪਰੀਨੀਸਾਸਰੁਬਘੋਂਤਨਿਹਾਰਾ॥ਖਰੇਪਾਹਰੁਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਸਾਗੀਨਿਸਵਸੁਨਾਹਿਚਲਾਯੋ॥ਇਤਨੇਮਾਝੁਰੇਰਹਾਈਆਯੋ॥
 ੧੨੪॥ੴ॥ਸਨਕਾਦਕਮਾਥਾਰੀਚੁਕੋਨੀਂਦਸੁਹਾਈ॥ਬੇਗਮਕੀਯੋਪਮਾਨਤਬਨਿਜਨਿਜਧਾਨਬਨਾਈ॥੧੨੫॥ੴ॥ਤਬਬੇਗ
 ਮਹਾਈਗਜਅਸੁਰੀ॥ਬੈਠਮੱਧਜਰਲਲਤਅੰਬਾਰੀ॥ਜੇਭੂਖਨਬਹੁਮੇਲਧਰਾਈ॥ਨਗਮਾਨਕਖਚਪ੍ਰੀਤਮਹਾਈ॥੧੨੬॥ਸ੍ਰੀਪੁ
 ਟਤਾਹਉਰੂਤਰਰਾਖਾ॥ਬਿਧੀਏਦਿਖਕੀਨੀਅਭਿਲਾਖਾ॥ਇਤਉਤਦੇਖਗੁਰਗੁਨਗਾਈ॥ਗਹੇਲਾਸਗਜਚੜਯੋਧਾਈ॥੧੨੭॥
 ੴ॥ਲੈਸ੍ਰੀਪੁਟਤਿਹਉਰੂਤੇਤਤਾਛਿਨਗਹਗੁਬਿਰਾਈ॥ਪਰਕੂਦਧਰਾਚੰਤਨਹਗਜਰੱਖਕਲਖਪਾਈ॥੧੨੮॥ੴ॥ਚੋਰਚੋਗਤਿਹਬੈਨ
 ਉਚਰੇ॥ਇਤਉਤਦੇਖਤਰੇਮਤਵਾਰੇ॥ਮਨਮੈਬੇਗਮਬਿਸਮੈਪਾਈ॥ਐਸੁਚੇਰੁਨਹਨੈਨਦਿਖਾਈ॥੧੨੯॥ਬਿਧੀਚੰਦਤਿਹਨਜਰ
 ਬਚਾਈ॥ਨਾਂਘਾਬਿਪਾਸਗੁਰਗੁਨਗਾਈ॥ਆਇਮਾਤੋਕੇਬੰਦਨਧਾਰੀ॥ਭੂਖਨਅਗੋਧਰੇਅਪਾਰੀ॥੧੩੦॥ੴ॥ਦਿਖਭੂਖਨਬਹੁ
 ਮੇਲਕੇਜਰਨਗਤੇਜਾਪਾਰਾ॥ਮਾਤਨਨਕੀਬਰੁਈਓਹੋਸੁਤਪਰਉਪਕਾਰਾ॥੧੩੧॥ਸਦਾਗੁਗਤਤੁਮਰੇਰਿਦੇਸੀਗੁਰਰਹੈਦਮਲਾ

ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਜਨੋ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਮਿਟੈ ਨਾਮੁ ਕ ਲਿਖਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਆਕਿ ਲਾ ॥ ਮੁਨਾਖੀ ਏ ਬਰਮਾ ਤਭਾ ਰਸੁ ਖਪਾਏ ॥ ਏ ਆਇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਗੁਰੂ
 ਪਹਿ ਆਏ ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਲਪਟਾਇ ਹਰਖੁ ਬਹੁ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸਕਏ ਚਰਤ ਲਖਤਾ ਰਿਕੈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਏ ॥ ਏ ਹਥਿ ਧਿਰੀ ਨੇ ਚਰਤ
 ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਉਪਕਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਕੇਤ ਕਾਲਿ ਖੋ ਆਵੈ ਨਾ ਹੁਮਾਰਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਏ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜਬ ਮਹਲੀ ਆਏ ॥ ਮਤਾ ਰੂਪ ਨ ਸਕ ਲਾਇ
 ਖਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੀ ਕਰੀ ਬਡਾਈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਇਹ ਕੇ ਬਲ ਆਧਿ ਕਾਈ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰੈ ਨ ਅੰਤਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੀ ਜੋ ਗੁਬਿੰਤਾ ॥ ਮ
 ਤ ਨਾਨਕੀ ਰੂਪ ਨ ਦੀਨੇ ॥ ਅਪਨੀ ਚਾਹ ਨੁਤਾ ਮਹਿ ਚੀਨੇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਏ ॥ ਬਾਬ ਕਪੇ ਦੇ ਨ ਰੋਕੇ ਰੂਪ ਨ ਦੀਏ ਸੁਧਰਾ ॥ ਲੀਏ ਤਹ ਮਨ ਹਰਖ ਸੋ ਰੁਗ
 ਤ ਸਿੰਘ ਨ੍ਰਿਧਾਰਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਏ ॥ ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਵਸਾਇ ਹੁੰਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਕੀਏ ਚਰਤ ਸੀਤ ਨ ਸੁਖ ਦਾਏ ॥ ਏ ਹੋ ਸੁਨੇ ਐ ਰਹੀ ਬਤਾ ॥ ਜੁਧ ਮੁਲਾਮ
 ਮੇਕਰਨ ਤਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਏ ॥ ਛੋਟੇ ਮੀਰ ਬਸੈ ਅਛ ਗਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ਖਾਂ ਨ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਵਸ ਕਿਸੇ ਗਦਿ ਖਮ ਨ ਸਬਦਾਰਾ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹੁ ਜਾ ਸਿਉ ਹਿਤ ਪ
 ਰਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਕੇ ਪੈ ਦੇਖਾਂ ਅਸ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਨਿ ਕਾਹੁ ਨਿਜ ਭੁਤ ਕਾ ਭੁਰਤ ਤਾ ਹੋ ਕੀਨਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਏ ॥ ਰਾਖੋ ਸਦਨ ਭਾਰ ਸੁਖ ਪਾਏ
 ਏ ਕਬਰਖ ਸੁਖ ਸੰਗਾ ਬਿਤਾਏ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਖੇ ਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਉਤਰੇ ਆਪ ਰੂਪ ਮਹਰ ਭਾਰਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਬੁੰਦ ਮਾਤ ਕਛੁ ਗਾਥਾ ਲਾਈ ॥ ਸਰਬ
 ਕਥਾ ਮਮਕ ਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਟ ਭਜੇ ਸਾਜਿ ਹਮੀ ਰੂਪ ਪਾਏ ॥ ਨਿਤ ਨੇਤ ਸੁਖ ਚਾਰ ਸੁਨਾਏ ॥ ੧੪੩ ॥ ਏ ॥ ਮੁੜ ਬੁਧੋ ਹੋ ਕ ਸਕੋ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਾਥਾ
 ਪਾਰਾ ॥ ਤੇ ਗਾਥਾ ਦ੍ਰਬਾਹ ਕੀ ਸੁਨੇ ਕਥਾ ਸੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਏ ॥ ਉਤਮ ਮਾਸਮਾ ਘਜਬ ਆਏ ॥ ਲਾਲ ਚੰਦ ਮਨ ਅਨੀਦ ਪਾਏ ॥ ਨਿਜ ਨਾਰੀ
 ਕੇ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪਮਾਰੀ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਮਠ ਲਾਈ ॥ ੧੪੫ ॥ ਪੰਖੀ ਪ੍ਰਨ ਨਾਹਿ ਏਤ ਬਾਰਾ ॥ ਐਸ ਸਮਾਠਿ ਰਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਯੁਤ ਕੁਟਿ ਬਹੁ ਰਈ
 ਹਠਾ ਆਏ ॥ ਤਤੇ ਦੇਹੁ ਬਿਲੀਖ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧੪੬ ॥ ਏ ॥ ਦੀਜੈ ਸੁਤਾ ਬਿਯਾਹ ਅਬਯਾਮੈ ਦੇਰਨ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਸਨ ਕੋ ਰਸੁ ਖਪਾਇ ਕਹਿ ਹੋ ਪਤਿਤ
 ਜੋ ਅਟੁਗ ॥ ੧੪੭ ॥ ਮੇਰੀ ਚਾਹਇ ਹੀ ਪਹਚਾਨੇ ॥ ਹੋ ਪਤਯਾ ਮੈ ਦੇਰਨ ਠਾਨੇ ॥ ਬਹੁ ਰਬਤ ਪਵਾਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਐਸ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਭਾਈ
 ੧੪੮ ॥ ਉਤਮਾ ਦਿਜਤ ਬਲੀ ਚਿਬੁ ਲਾਈ ॥ ਸੋਧ ਹੁਸਾਰ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਗਨ ਨਿਛੋੜੁ ਦਿਜ ਰਾਸ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰੁਲੇ ਮਹੁਰਤ ਗ੍ਰਹਿ ਲਖ

ਪਾਈ॥੧੪੯॥ਬਿਪ੍ਰਸੰਨਾ ਅਸਥਾਤ ਅਲਾਇ॥ਫੁਲ ਗੁਣ ਗੁਣਾ ਹਾਸੁਖਦਾਇ॥ਲਾਲਚੰਦ ਸਰੁਕੇ ਮਨੁ ਭਾਯੋ॥ਲਿਖ ਪਾਤੀ ਗੁਰਨਿ
ਕਟ ਪਠਾਯੋ॥੧੫੦॥ਦੋ॥ਪੁਰੀ ਮਾਤੁਤਤ ਛਿਨ ਭਾਯੋ ਬਿਪ੍ਰ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਸ॥ਅਗੇ ਲਗੇ ਦਿਵਨ ਬਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਬਿਲਾਸ॥੧੫੧॥ਚੈ
ਦੇ ਅਸੀ ਸਦਿ ਜਬਾਤ ਉਚਾਰੀ॥ਲਾਲਚੰਦ ਮੁਹਿ ਪਠਾਗਿ ਰਪਾਰੀ॥ਫੁਲ ਗੁਣ ਸੁਤਾ ਦਿਵਾਹ ਅਲਾਯੋ॥ਦੈ ਪਾਤੀ ਮਮਨਿ ਕਟ ਪਠਾਯੋ
੧੫੨॥ਅਸ ਕਹੈ ਪਾਤੀ ਹਰਖਾਇ॥ਦਯਾ ਸਿੰਧਵਾਰੀ ਮਨੁ ਲਾਇ॥ਬਾਬੇ ਆਦਿ ਸਰੁ ਮਨੁ ਭਾਯੋ॥ਲਾਲਚੰਦ ਭੁਲ ਬੋਤ ਬਨਾਯੋ
੧੫੩॥ਬਹੁ ਪੀਰ ਜੁ ਦਿਨ ਕੇ ਦੀਯੋ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਅਇ॥ਪ੍ਰੇਰ ਬਦਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬੈ ਸਾਹ ਕਹਾ ਸੁਨਾਇ॥੧੫੪॥ਚੈ॥ਮਤ ਨਨਕੀਐ
ਮਰਵਾਹੀ॥ਸੁਨਿ ਸਾਹ ਮਨ ਮਾਹਿਉ ਮਾਹੀ॥ਦੀਯੋ ਦਾਨ ਅਬਲਾ ਮਿਲ ਗਾਯੋ॥ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਅਸ ਬੋਤ ਬਨਾਯੋ॥੧੫੫॥ਬਿਪ੍ਰੀਚੈ ਦੋ ਕਨੀ
ਕਟ ਭੁਲਾਇ॥ਕਹੀ ਬਾਤ ਸਰੁ ਹੀ ਸਮਝਾਇ॥ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਨ ਬਾਨੀ॥ਬਹੁਤ ਭੁਲੀ ਬਿਪ੍ਰੀਏ ਮਨੁ ਮਾਨੀ॥੧੫੬॥ਦੋ॥ਬਿਪ੍ਰੀ
ਚੈ ਦਾਗ ਮਾਰੀ ਬਾਜੇ ਬਜਤ ਅਨੀਤਾ॥ਦਿਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤੈ ਬੰਜਨ ਭੋਜ ਅਨੀਤਾ॥੧੫੭॥ਕਲਜਾ ਆਈ ਨਿਸਾ ਭਾਰੁ ਭੁਖ
ਪਾਯੋ॥ਸੁਰਤ ਰਨੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗ ਲਗਾਯੋ॥ਕੀਰ ਬਿਪ੍ਰ ਪਲਾਜ ਮਿਗਨੈ ਨੀ॥ਪੁਰਨ ਰੀਗਾ ਵਤ ਪਿਕ ਬੈਨੀ॥੧੫੮॥ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦਾ ਗਾ
ਵਤ ਪਿਕ ਬੈਨੀ ਮਨ ਹਰ ਲੈਨੀ॥ਅਤ ਸੁਖ ਦੈਨੀ ਰੂਪ ਮਹਾਂ॥ਲਾਜਤ ਰਤਨ ਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਰੀ ਸਾਚੇ ਢਾਰੀ ਕੇਤਕਹਾ॥ਕੇਹਰ ਕਟ ਪਾਈ ਸ
ਸਮੁਖ ਸਾਰੀ ਅਲ ਮਤ ਵਰੀ ਭੁੰਹ ਲਾਯੋ॥ਬੀਤੀ ਨਿਸ ਸਾਰੀ ਗਾ ਵਤ ਨਾਰੀ ਅਤ ਛਬ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੇ॥੧੫੯॥ਦੋ॥ਭੁਯੋ ਭੋਰ ਬਾਜ
ਤਮ ਹਾਂ ਬਾਜੇ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦਾਨ ਮਾਨ ਦਿਨ ਕੇ ਦੀਯੋ ਕੀ ਓਦਿ ਦਾਤਿ ਹਵਾਰਾ॥੧੬੦॥ਬਿਪ੍ਰ ਅਧਕ ਮਨ ਮੇਹਰ ਪਾਯੋ॥ਲਾਲਚੰਦ
ਕੇ ਗੁਰ ਚਲਾਯੋ॥ਕਹੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਅਨੀਦ ਪਾਏ॥ਲਾਲ ਸਸੀ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਏ॥੧੬੧॥ਏਕ ਮਾਸ ਦਿਖ ਬਜਾਹ ਮਝਾਰੇ॥ਲਾਲਚੰ
ਦ ਬਹੁ ਬੋਤ ਸਵਾਰੇ॥ਇਹ ਦਿਸਾ ਬਿਪ੍ਰੀ ਆ ਆਇ ਸੁਪਾਇ॥ਕੜਾਹੇ ਮਨ ਗਨ ਦੀਏ ਚੜਾਇ॥੧੬੨॥ਕਾਢ ਯੋ ਬਹੁ ਪਕਵਾਨਤ
ਬਭਾਰੁ ਤਬਹੁ ਭਾਇ॥ਬੋਰੇ ਦਿਵਸ ਤਾਰ ਕੈਤਤ ਛਿਨ ਦੇਰ ਨ ਲਾਇ॥੧੬੩॥ਚੈ॥ਲੋਭੁ ਨੀ ਗੁਰ ਬੰਜੀ ਜਾਇ॥ਧਰ ਅਗੇ

ਕਰਬਿਨਤਮਹਾਇ। ਬਹੁਰੇਸਕਰਗਗਰਦੇਵ। ਭੁਜੀਤਿਹਠਾਭਾਭੇਵ। ੧੬੪। ਪੁਨਸੀਗੁਰਦਾਸਬੁਲਾਏ। ਭੁਜੀਦੈਸ
 ਭੁਓਰਪਠਾਏ। ਗੋਇਦਵਲਪੁਨਜਨਖਰੂਗ। ਸੁਧਸਰੇਵਰਪੁਨਖਪੁਰ। ੧੬੫। ਦੋ। ਪੁਨਮਡਾਲੀਪੁਤਪਠੀਬਹੁਰਬਟਲੇ
 ਜਨ। ਮੱਲੇਕਾਂਗੜਓਰਤਬਭੁਈਰੂਪੇਮਾਨ। ੧੬੬। ਚੋ। ਲੈਭੁਜੀਬਹੁਦਾਸਸਿਧਾਏ। ਸੁਨਤਸਭੀਮਨਮੈਹਰਖਾਏ। ਨਿਜਨਿਜ
 ਆਵਨਕਰੀਤਾਰੀ। ਧਰਅਨੰਦਸਭੁਤਜੀਅਵਰੀ। ੧੬੭। ਬਿਧੀਚੰਦਸਭੁਬਯੋਤਸਵਾਰਾ। ਤਾਤਕਾਲਨਹਲਾਇਅਵ
 ਰਾ। ਬਾਜੀਅਸਤਲਈਬਹੁਭਾਏ। ਨਿਤਦਰਬਾਜਤਬਾਜਸੁਹਾਏ। ੧੬੮। ਸੰਗਤਧਾਇਦੂਰਤੇਅਵੈ। ਦਿਖਮੰਗਲਮਨਹ
 ਰਖਬਢਵੈ। ਅਸੋਕੋਤਕਨਹਨੈਨਿਹਾਰਾ। ਜਨੁਮੰਗਲਾਇਹਠਾਬਪੁਧਾਰਾ। ੧੬੯। ਦੋ। ਮੰਗਲੁਜਨੁਮੰਗਲੁਭਯੋਮੈਹਤਜੇਲ
 ਖਨੈਨ। ਸੁਰਨਾਰੀਗਾਵਤਜਹਾਂਮਨਰੂਪਕੋਐਨ। ੧੭੦। ਚੋ। ਪੁਰਨਾਰੀਮਿਲਬਾਤਉਚਾਰੈ। ਹੇਅਲਹਮਰੇਭੁਗਅਪਰੈ। ਇਹ
 ਬਿਅਹੁਗੁਰੁਸਤਕੀਨੋ। ਜਾਂਹਪਿਖੇਮਨਅਨੰਦਲੀਨੋ। ੧੭੧। ਹੇਅਲਭੁਖਸਮਾਕਬਆਇ। ਗੁਰਸਤਕੀਪੁਖਲਾਵਾਂਗਾਇ।
 ਹੁਭਾਖਤਅਲਸੰਸਨਕੀਜੈ। ਬੇਰੇਅਹਿਤਮਹਿਲਖਲੀਜੈ। ੧੭੨। ਦੋ। ਇਹਬਿਧਿਪੁਰਜਨਪਾਇਸੁਖਪਰਜਨਭਰਅਨੰਦਾਮ
 ਤਨਨਕੀਦਨਕਾਭਯੋਜਗਤਜਸਚੰਦ। ੧੭੩। ਪਰਮਾਨੰਦਚੰਦਅਏਮਾਘਦਿਸਦਿਨਜਾਇ। ਦਭੁਸਤਭੁਤਨਾਰਕੇਅਯੋਹਰਖ
 ਬਢਾਇ। ੧੭੪। ਸ੍ਰੈਯਾ। ਮਨਕੀਯੋਸੁਖਸਿਧਦਯਾਨਿਧਮਾਘਰਹੋਦਿਨਪਾਂਚਤਦਾਏ। ਆਇਹਰੀਸਸਨਾਰਲੀਏਸੰਗਅੰਪੁਰਨ
 ਰਮਿਲੇਬਹੁਆਏ। ਜਨਤਿਸੈਸੁਰਾਰਪੂਲਖਬੰਦਨਕੈਦੈਵਾਸਮਹਾਏ। ਬਾਬੇਕਾਸੁਰਾਰਅਯੋਬਭੁਅਨੰਦਕੈਸੁਖਭਾਰਜਨ
 ਏ। ੧੭੫। ਦੋ। ਮਾਤਨਨਕੀਕੋਮਿਲੀਸੁਧਸਰੇਵਰਨਾਗ। ਮਾਤਕੁਹਅਲਹੇਤਇਹਤੋਕੋਕਰਾਸੁਧਾਰ। ੧੭੬। ਚੋ। ਮਾਤਨਨਕੀ
 ਮਾਤਮਿਲਾਇ। ਦਈਬਧਈਅਨੰਦਪਾਇ। ਮਾਘਮਸਤਬਜਕਲਾਬਿਤਯੋ। ਤਬਲੇਦੁਅਭਾਧੁਤਤੀਯਅਯੋ। ੧੭੭। ਇਹ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਰੈਮਨੁਸਭੁਕੇਰਾ। ਜੇਅਵਤਸੁਖਪਾਇਘਨੇਰਾ। ਗਾਇਜੇਧਨਾਰੀਭੁਤਅਯੋ। ਸੋਪੁਸਤਤੀਯਸੰਗਲਵਯੋ। ੧੭੮

ਵਾਹੁਨੇਸੀਤਦੈਮਾਨੁਗੁਰਪ੍ਰਬਕਪ੍ਰਬਕਬਹੁਗੁਇ। ਬਿਬਾਤਾਨੁਨਰਕਾਦਰੁਕਰਤਮਹਾਇ॥੧੧੮॥**ਚੋ।** ਬੀਤਮਾਪਛਲਗੁ
 ਟਤਬਮਾਯੋ। ਨਰਨਰੀਮਿਲਮੰਗਲਗਾਯੋ। ਯੁਤਕੁਟੰਬਮਨਾਖਨੀਦਪਾਇ। ਆਯੋਧਰਮਾਗੁਰਸਖੁਹਾਇ॥੧੧੯॥**ਬੀ।** ਬੀਕੋਬਿਬਮ
 ਰਮਿਲਾਈ। ਦੈਪਿਅਰਬਹੁਪੀਰਧਰਾਈ। ਦਮੋਦੀਤੇਨੇਹੁਦੁਗਦੇਧਾਰਾ। ਰੁਯੋਮੇਲਸਗੁਇਕਠਉਦਾਰਾ॥੧੨੦॥**ਦੋਹਰਾ।** ਧਰਮੇ
 ਸਾਧੁਕਤਬੈਸੀਗੁਰਕੀਨੋਮਾਨੁ। ਪ੍ਰਬਕਪ੍ਰਬਕਸਭਮਾਨਸਾਹਿਬਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ॥੧੨੧॥**ਖੇ।** ਮੋਕੋਰਨਤੀਮਿਲੀਚੋਰੇਕੁਤਮਿਲਾਇ।
 ਬੀਬੀਕੋਬਹੁਪੀਰਦੈਅਬਲਾਮੰਗਲਗਾਇ॥੧੨੨॥**ਚੋ।** ਨਿਤਪ੍ਰਿਤਮੰਗਲਹੋਤਅਪਾਰਾ। ਗਗਰੰਗਕੋਵਰਨਪਾਰਾ। ਗਾਵਤਤ੍ਵੰਤੁ
 ਮਿਲੇਬਹੁਨਰੀ। ਘਰਾਘਰੋਤਕੁਲਾਹਲਗੁਰੀ॥੧੨੩॥**ਲ।** ਲਚੰਦਗੁਰਮੰਗਲਐਸਾ। ਜਨਕਰਾਜਗੁਰਪੇਖੋਮੋਜੈਸਾ। ਕਿਜੀ
 ਦਰਬਕੀਤੇਟਨਅਵੈ। ਜੋਅਵਤਮਨਬਾਂਛਤਪਾਵੈ॥੧੨੪॥**ਦੋ।** ਪਾਂਚਦਿਵਸਛਲਗੁਣਗਯੋਰੋਚਤੁਰਦਿਨਜਾਨ। ਕਰੀਰੀਤ
 ਜਗਜੇਤਬੀਸਭੀਤਮਾਰੀਠਨ॥੧੨੫॥**ਸ਼੍ਰੋਧ।** ਬਾਜਤਰੇਗਮਿਦੰਗਪਖਾਵਜਛੇਲਾਨਿਜਾਨਬਡੇਡੁਛਗੁਰੀ। ਤੂਤੀਬਜੇਸ੍ਰਨਾਇਘ
 ਨੀਪਿਖਦੁਆਰਕੁਲਾਹਲਹੋਤਅਪਾਰੀ। ਦੇਵਅਏਨਕੋਬਪਧਾਰਕੈਤਾਹਤਿਸਾਬਪੁਨਰਸਵਰੀ। ਅਨੰਦਕੈਮਿਲਮੇਲਸਭੀਜਨ
 ਸਮਾਨਤਜੋਪਿਖਮੰਗਲਚਾਰੀ॥੧੨੬॥**ਸੀਤ।** ਸੁਨੇਸਸੋਰੇਰਜਨਾਮਕੈਸਕੋਪੋਬਹੁਮੰਗਲਚਾਰਾ। ਸਾਰਦਸੇਸਗਨੇਸਬਕੋਪਿਖਪੁਛਤੁ
 ਧੀਕਵਕੈਸਉਚਾਰਾ। ਕਿੰਚਤਗਾਬਦਿਆਹਕਹੀਗੁਰਅਪੋਨੇਕਾਰਜੁਆਪਸਵਾਰਾ। ਦਾਰਦਮੋਹਹਰੈਸਗਲੋਪ੍ਰਭਦਸਕਵੀਗੁਰ
 ਕੋਬਲਹਾਰਾ॥੧੨੭॥**ਦੋ।** ਬਰੁਅਨੰਦਪੁਰਮੈਭੁਯੋਛਲਗੁਣਗੁਰਅਹਿਜਾਇ। ਸਾਂਤਕਰਾਈਗੁਰੂਜੀਦੀਸੇਦਾਨਬਹੁਗੁਇ॥੧੨੮॥
 ਤੇਗਬਦਾਦੁਅੰਕਮੇਧਾਰੀਪੀਤਪੁਸਕਾ। ਮੁਕਟਜੀਸਸੇਰੁਬਨੀਲਾਜਤਪੇਖਸਸਾਂਕ॥੧੨੯॥**ਸ਼੍ਰੋਧ।** ਨੈਨਅਪਾਰਨਿਹਾਰਸੁਮੀਲ
 ਹਯੰਜਨਕੰਜਮਿਰੀਭੁਤਹਾਰੇ। ਲਾਜਬਿਧੁਪਾਪਿਖੇਅਧਰਾਪੁਨਦਰਮਲਾਜਤਦਾਂਤਨਿਹਾਰੇ। ਕੀਰਐਕੰਬੁਲਜਾਇਘੋਬਨਓਰਤ
 ਬੈਮਨਸੰਕਪਧਾਰੇ। ਸੁੰਦਰੂਪਕਿਸੋਰਕੇਉਪਰਦਾਸਕਵੀਸਦਹੀਬਲਹਾਰੇ॥੧੩੦॥**ਬ।** ਤਤਪਾਰਅਪਾਰਬਨੀਛਬਬਾਜਤਬਾਜ

ਅਨੰਤੁਆਪਰੇ। ਕੰਕਨਅੰਤੁਜਅੰਗਦਸੋਹਤਰਾਜਤਕੰਨੁਮੋਤਨਹਾਰੇ। ਮੋਹਰੇ। ਪਿਖਕੰਨਰੁਨਾਰਨਮੋਹਤਰੇ। ਅਲੋਭੰਹਨਿਹਾਰੇ। ਦੂਲਹੁ
 ਰੂਪਕਿਸੋਰਬਡੀਛਬਦਾਸਕਵੀ। ਤਿਹਉਪਰਵਾਰੇ। ੧੯੨। ਚੰਮੀਜਨਨਾਨਾਭਾਂਤਕੇਪਾਵਤਦਿਜਪੁਰਲੋਕ। ਸੁਤਭੁਤਨਾਰੀਅਨਦਕੈ
 ਭੂਲੇਅਪਨੇਓਕ। ੧੯੩। ਸ੍ਰੀਯਾ। ਬੀਤਗਯੋਅਹਿਅੰਨਦਕੈਵਸਰੈਨਅਈ। ਪਿਖਬ੍ਰਤਉਮਾਹੀ। ਹੋਇਤਪਾਰਚਲੇਸਗਲੇਨਿਜਬਾ
 ਹਨਤਪਾਗਪੁਰੀਮਧਆਹੀ। ਮੁਖਬ੍ਰਤਚਲੇਜਨਜੋਤਿਹਨਾਮਕੋਧੋਂਨਹੋਸਭੁਰੀਸੁਖਪਾਹੀ। ਦਾਹਨਰੂਪਸਸੀਛਬਪਾਵਤਮੋਧਰੁ
 ਰੂਛਬਭੁਖਨਜਾਹੀ। ੧੯੪। ਚੰਦ੍ਰੇਪ੍ਰੇਮੀਜੋਧਗਾਇਲਾਜਤਪਿਖਸਿਮਾਮਦੇਵਾ। ਇਹਸਮਸਰਕੈਸੇਕਰੇਸੀਗੁਰਰੂਪਅਭੇਦ। ੧੯੫
 ਚੰਦ੍ਰਾਮਾਧਰਮਾਹਾਬਗਾਹਏ। ਦੁਆਰਾਹਰੀਚੰਦਹਰਖਏ। ਸੋਧੁਬਿਧੀਚੰਦਚਲੇਸੋਧੁ। ਬਾਬਾਸਾਧੁਹਰਖਤਦੇਉ। ੧੯੬। ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੁਪ
 ਰਮਾਨੰਦਸੁਹਾਏ। ਸੁਰਜਮਲਦਾਤੁਸੁਤਭਏ। ਲਾਲਚੰਦਬਿਧੀਏਸੁਤਦੇਉ। ਬਾਬਾਸਾਧੁਹਰਖਤਦੇਉ। ੧੯੭। ਜਾਤੀਮਲਤੇਅੰ
 ਦਲੈਬਿੱਪ੍ਰੇਰਚਲਬ੍ਰਤ। ਬਾਜਤਬਾਜਪਤੁਰਬਹੁਸੇਛਬਕਹੀਨਜਾਤ। ੧੯੮। ਤੇਗਬਹਾਦ੍ਰਸੋਹਤਬਘੇਰੀਚੜਤਦਾਇ। ਦੁਰ
 ਤਸੀਸਸ੍ਰਗਸਤਪਿਖਰਵਜਸਤੁਰਲਜਾਇ। ੧੯੯। ਸਨੇਸਨੇਗੁਰਪੰਥਪਧਾਰੇ। ਬਾਜੀਅਸਤਚਲੀਤਿਹਵਾਰੇ। ਰਸਨਾਏਕਕੈ
 ਸਛਬਗਾਵੇਂ। ਸੁਨੇਸੀਤਕਛੁਅੰਤਨਪਾਵੇਂ। ੨੦੦। ਲਾਲਚੰਦਤਬਾਗੋਅਯੋ। ਭੂਖਨਪਾਦਮਿਠਾਈਲਮਾਯੋ। ਪੈਦਾਸੀਬਹੁਅੰਗਪ
 ਰਾਇ। ਗਰਅੰਚਰੁਲਾਗੋਪਗਆਇ। ੨੦੧। ਦੋਹਰਾ। ਦਯਾਸਿੰਧਕਰਕਮਲੇਸੇਂਦੈ। ਪੀਰਜਮਿਲਾਅੰਕ। ਭੁਗਤਸਿੰਧਬਰੁਭੁਗਸੇ
 ਮਿਲੇਪ੍ਰਭੂਤਜਸੀਕ। ੨੦੨। ਕਰਮਿਲਨੀਮਨਅਨੰਦਪਾਯੋ। ਲਾਲਚੰਦਨਿਜਕੇਤਸਿੰਧਯੋ। ਦੂਲਹੁਕੰਨਿਜਸੰਗਲਾਵਾਇ
 ਸਗਨਹੇਤਮਨਅਨੰਦਪਾਇ। ੨੦੩। ਬਾਜੀਅਸਤਚਲੀਤਬਾਏਸੇ। ਉਠਤਬਘੁਲੇਬੜਵਜੈਸੇ। ਬ੍ਰਤਸਿੰਧਪੁਰਨਾਗਦਿਖਾਇ।
 ਉਠੀਗਾਇਮਨਅਨੰਦਪਾਇ। ੨੦੪। ਸ੍ਰੀਦ੍ਰੁਸਦਨੰਦਸਦੈ। ਭੋਜਨਹੇਤਭੁਲਾਇ। ਬਾਜੀਅਸਤਚਲਾਇਚਲਬਾਜੇਬਜਤਮ
 ਹਾਇ। ੨੦੫। ਯੁਤਬ੍ਰਤਬੈਠੇਗੁਰਜਾਇ। ਖਟਰਸਭੋਜਨਭੁਯੋਰਦਾਇ। ਭੋਜਨਲਾਗੀ। ਕਰਨਬ੍ਰਤਾਗਾਰੀਦੇਤਤੀਯਲਖਘਾਤਾ

੨੦੬) ਸਨੇਸਨੇਭੋਜਨਕਰਤਬਹੀ) ਦਲਾਸਿੰਘਮਨਅਨੀਦਸਬਹੀ) ਕਰੋਭੋਜਨਜਨਵਸੇਅਏ) ਤਤਾਛਿਨਲਾਂਵਾਹੇਤਬੁਲਾਏ) ੨੦੭) ਈਏਮੁਖਜਨਸਾਬਤਬਸਤਿਗੁਰਸਦਨਪਧਾਰਾ) ਸ੍ਰੀਦੁਬੇਦੀਜਹਰਚੀਤਹਾਂਬੈਠਕਰਤਾਰ) ੨੦੮) ਚੀ) ਖਾਰੇਪਰਦੂਲਤੁਛਬ
 ਖਾਵੈ) ਬਿਪ੍ਰਸਕਲਸੁਰਪੁਜਕਰਵੈ) ਕੰਨਮਾਅਇਬੈਠਬਿਬਖਾਰੇ) ਦਾਸਕਵੀਜੇਰੀਬਲਹਾਰੇ) ੨੦੯) ਲਾਵਾਂਲੀਨਗਾਇਬਹੁਨਾਰੀ)
 ਦੀਛਲਾਗਸਤੁ ਤੁਸਵਾਰੀ) ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਜਨੁਵਸੇਅਏ) ਤੇਗਬਹਾਦੁਤਹਾਂਰਹਾਏ) ੨੧੦) ਚੀ) ਸੰਮਤਸੇਰਹਸੈਜੁਖਦਮੋਰਉਨਵਨਜਾ
 ਨਾਤੇਗਬਹਾਦੁਬਖਾਹਕਰਛੋਗਣਗ੍ਰਹਿਅਹਿਮਾਨ) ੨੧੧) ਚੀ) ਸੁਰਪਤਨੀਪੁਰਨਾਰਕਹਹੇਅਲਦੂਲਹੁਜੈਸਾਇਹਲਾਇਕਬਿ
 ਧਨਰਚੀਉਤਾਗੁਜਰੀਤੈਸ) ੨੧੨) ਚੀ) ਹੇਅਲਹਮਰੇਮਨਅਸਅਏ) ਇਹਜੇਰੀਜੁਗਚਾਰਹਾਵੈ) ਕਥਤਪ੍ਰਸਪਰਅਨੀਦਪਾਇ)
 ਰੂਪਰੰਮਾ ਲਖਬਲਬਲਜਾਇ) ੨੧੩) ਚੀ) ਭੁਯੇਭੋਰਦੂਲਹੁਚਲਅਯੋ) ਬਾਤਮੋਧਗੁਰਦਰਸਨਪਾਯੋ) ਭਗਤਸਿੰਘਹੁਇਮੰਗਲਭਾਰੀ)
 ਬੀਤੇਦਿਵਸਤੀਨਜੁਖਕਾਰੀ) ੨੧੪) ਚੀ) ਲਾਲਚੰਦਬਹੁਦਾਨੁਦੈਪੈਰੂਖਨਪਟਧੇਨ) ਦਾਸੀਦਰਬੁਅਨੀਤਦੈਮਣਸਨੀਰਚਲਨੈਨ) ੨੧
 ੫) ਚੀ) ਹਬੋਜੇਰਗੁਰਪਾਦਗਹਾਏ) ਹੇਪ੍ਰਭੋਮੇਰੀਭੂਲਾਛਿਮਾਏ) ਜਨਰੰਕਮੁਹਨਾਹਵਿਸਾਰੋ) ਦਯੋਨਕਛੁਨਿਜਕਾਜਸਵਾਰੋ) ੨੧੬) ਚੀ
 ਦ੍ਰੋਣਲਬਹੁਰਮੰਗਾਯੋ) ਅਤਸ੍ਰੀਦੁਸਭਕੇਮਨਭਾਯੋ) ਬਿਸਨਕੋਰਨਿਜਸੁਤਾਸਿਖਾਈ) ਗੁਜਰੀਨਾਮਜਾਹਜੁਖਦਾਈ) ੨੧੭) ਚੀ) ਪਤਸਮ
 ਈਸਪਛਨਕੋਹੇਪੁੜੀਕਰਸੇਵਾ) ਪਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰੁਜਾਨੀਓਅੰਰਤੁਛਲਖਦੇਵ) ੨੧੮) ਚੀ) ਅਸਕਹੋਰੋਲੇਮਾਹਬਹਾਈ) ਅਬਲਾਬਹੁਪੁਨ
 ਅੰਕਮਿਲਾਈ) ਤੇਗਬਹਾਦੁਕੋਦੈਪਿਮਾਰਾ) ਬਿਸਨਕੋਰਨਿਜਧਾਮਪਧਾਰਾ) ੨੧੯) ਚੀ) ਭੋਲਾਕਾਧੇਚਾਇਕਹਾਰਾ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਹੁਪਨਉਪਰਨੂ
 ਰਾ) ਬਾਜਬਜਾਵਤਬੀਮਜੀਆਏ) ਕਰਦਰਸਨਤਹਮਾਥਟਿਕਾਏ) ੨੨੦) ਚੀ) ਬਹੁਰੇਸੀਗੁਰਮਹਲੀਆਈ) ਬਿਬਮਾਤਾਮਨਹਰਖਬਢਾਇ
 ਨੀਤੀਖੋਮੋਰੋਰਤੀਯਅਨਾ) ਬੀਬੀਵੀਰੋਬਹੁਉਖਮਨ) ੨੨੧) ਚੀ) ਗਾਵਤਬਾਜਬਜਾਵਤੀਸਭਦਰਓਰਪਧਾਰਾ) ਤਾਸਮਭੋਯੋਅਨੀਦਜੇ
 ਕੇਸੇਕੋਰੋਉਚਾਰਾ) ੨੨੨) ਚੀ) ਮਾਤਨਨਕੀਵਾਰਜਲੁਕੀਓਪਨਹਰਖਾਈ) ਕ੍ਰਿਭੁਮਾਹਧਨੁਰਬਹੁਗਾਵਤਸਦਨਾਸਿਧਾਈ) ੨੨੩)

ਚੀ। ਦੇਖਸਨੁਪਰੁਪਬਹੁਨਗੀ। ਧਰਮਾਨਦੋਵਤਬਲਹਗੀ। ਬੀਬੀਵੀਰੋਅੰਨਦਪਾਇ। ਪੇਖਰੁਪਤਿਹਬਲਿਬਲਿਜਾਇ। ੨੨੪॥ ਗ
 ਬਾਮਮੁਚਨਬਹੁਖੀ। ਬਦੋਰੀਬਰੁਖੇਸਰੁਸਾਖੀ। ਮੋਰੀਰੁਕਾਛਿਮਾਪਨਕੀਜੈ। ਅਪਕਨਾਨਾਪਨੇਚਿਤਲੀਜੈ। ੨੨੫॥ ਰਯੋ
 ਮੇਲਕਛੁਦਿਨਤਹਾਂਪੁਨਾਵਿਦਾਇਗੀਪਾਇ। ਲੈਆਇਸਰੀਗੁਰੂਕੀਨਿਜਨਿਜਧਾਂਮਸਿਧਾਇ। ੨੨੬॥ ਚੀ। ਉਦ੍ਧਰਮਾਨੰਦਦਰੁਸੁਤ।
 ਹਰੀਚੰਦਦੁਆਰਾਨਗੀਯੁਤ। ਰਮਾਨਗੀਸਹਤਸਿਧਾਯੋ। ਧਰਮਾਸੁਤਯੁਤਅਨਦਪਾਯੋ। ੨੨੭॥ ਬੀਬੀਯੁਤਨਿਜਧਾਂਮਸਿਧਾਏ। ਸ
 ਧੁਰੁਪਚੰਦਰੁਖਪਾਏ। ਗਾਇਨੇਧਯੁਤਕੀਯੋਪਾਨਾ। ਧਰਾਰਿਦੇਸੀਗੁਰਕੇਧਾਨਾ। ੨੨੮॥ ਦਿਹਰਾ। ਕਬਾਬਿਧਸੁਚਨਕਹੀਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਤ੍ਰਵਿਦਾਹ। ਯੁਨੇਸੀਤਨਿਜਓਰਪਿਖਾਛਿਮੇਪੁਰਮਮਚਾਹ। ੨੨੯॥ ਦੋ। ਫਲਗੁਣਬੀਤੇਚੇਤ੍ਰਪੁਨਬੀਤਵਸਾਖੀਆਇ। ਦੂਰਦੂਰਸੰਗ
 ਤਅਈਮਨਬਾਛੁਤਫਲਪਾਇ। ੨੩੦॥ ਚੀ। ਕੀਓਰੀਗਸਰਮੋਜਨਪਾਨਾ। ਬੀਮਜੀਦਰਸਧਾਰਸੁਖਨੰਨਾ। ਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਕਾਦਰਸਨੁਕੈਕੈ
 ਦਯਾਸਿਧਕੀਆਇਚੁਲੈਕੈ। ੨੩੧॥ ਸੰਗਤਸਰੁਮਨਬਾਛੁਤਪਾਇ। ਨਿਜਨਿਜਧਾਂਮਚਲੀਗੁਨਗਾਇ। ਸੁਚਨਕੋਹੋਮਾਸਖਟਬੀਤੇ
 ਸੀਗੁਰਕਰਬਹੁਚਰਤਪੁਨੀਤੇ। ੨੩੨॥ ਦੋ। ਦੀਪਮਾਲਮੇਲਾਅਯੋਸੰਗਤਵਰਨਪਾਰਾ। ਭੁੰਤਭੁੰਤਭੇਟਾਚੜੀਜਕੋਨਹਸੁਮਾਰ। ੨੩
 ੩॥ ਸ੍ਰੈਯਾ। ਲਾਇਦੀਵਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਸਾਗਰਦੇਤਦੀਦਾਰਕਰੋਰੁਚਪੁਰੀ। ਅਧਸਿੰਘਾਸਨਉਚਸੁਹਾਵਤਤਾਂ। ਪਰੀਬਹੁਰੁਖਸੁ
 ਰੀ। ਪਾਠਕਰੈਬਿਧੀਆਮਨਅੰਨਦਸੰਗਤਪ੍ਰੀਤਸੁਨੈਰੁਮਦੂਰੀ। ਸੇਤਕਯੋਕਲੀਮੇਗੁਰਪੰਚਮਜਾਸਪੜੇਸੁਨਸੰਕਟਚੂਰੀ। ੨੩੪
 ਦਿਹਰਾ। ਪਾਠਕਰਤਾਬਿਧੀਏਰਿਦੇਰੁਚਉਪਜੀਇਹੁਗਾਇ। ਉਤਾਰਕਰੋਵੇਰੀਬਹੁਰਸੀਗੁਰਆਇਸੁਪਾਇ। ੨੩੫॥ ਰੁਜੰਗਾਛੰਦ
 ਤਬੈਐਸਕੀਨੋਰਿਦੇਮੈਬਿਚਾਰੀ। ਸੁਮੇਲਾਭਯੋਨਹਜਕੋਸੁਮਾਰੀ। ਚੜੀਭੇਟਅਪਾਰਦੀਪੰਜਗਾਏ। ਘਨੀਦੀਪਮਾਲਾਪਿਖੇਮੇਦ
 ਛਾਏ। ੨੩੬॥ ਗੁਰੂਪਾਇਅਗਯਾਫਲੀਲੀਨਚਰੀ। ਸੁਗੀਸੰਗਤਾਂਧਾਮਆਪੀਪਧਾਰੀ। ਬਿਧੀਚੰਦਦੇਖੋਸਮਾਅਰਜਕੀਨੀ। ਕਹੀ
 ਐਸਬਾਨੀਅਮੀਪ੍ਰੇਮਗੁਨੀ। ੨੩੭॥ ਸ੍ਰੈਯਾ। ਸਿੰਘਦਯਾਜਨਉਤਮਜੇਉਪਕਾਰਕੋਰੋਨਿਜਕਾਜਮਿਟਾਏ। ਬਿੱਕ੍ਰਮਐਰਦਪੀਚਕਥਾ

ਕਹਿਮਪੁਰਾਣਸਗ੍ਰੀਸੁਤਗਾਏ॥ ਤੈਸਾਬਿਧੀਸਸਹੇਤਸਗ੍ਰੀਜਨਕੈਉਪਕਾਰਬਿਲਿਬਤਜਾਏ॥ ਸੇਸੁਰੇਸਨਿਸੇਸਾਦਿਨੇਸਰਨਿਸਾਤਿਸੇ
ਉਪਮਾਨਤੀਪਾਏ॥ ੨੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਕਰਜੋਰਕੈਠਾਢੇਗੁਰਸਮੁਹਾਇ॥ ਗਰਅੰਚਰਅਤਦੀਨਪੈਢਹਿਤਾਹਿਮੁਖਗਾਇ॥
੨੩੯॥ ਚੌ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਰਿਦੇਮੁਸਕਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਐਸੇਬਚਨਅਲਾਏ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਕਿਆਮਨਮੇਆਈ॥ ਭੁਏਤੁਰਤਨਦੇਰਜੁਹਾਈ॥
੨੪੦॥ ਬਿਧੀਚੰਦਵਾਰਾ॥ ਹੇਪੁਰਸਰਨਪਰੇਰਖਲਾਜਾ॥ ਤੁਮਰੇਨਾਮੁਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਾਇਹਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ ਹੋਵੇਜੇ
ਪੁਰਕੇਮਨਭਾਈ॥ ੨੪੧॥ ਦੋ॥ ਭਾਈਬੰਨੇਜੀਕਯੋਸ੍ਰੀਗੁਰਗ੍ਰੰਥਉਤਾਰਾ॥ ਨਿਜਮਾਂਗਾਟਵਾਜੀਗਯੋਮਨਮੇਅਨੰਦਧਾਰ॥ ੨੪੨॥ ਭੁ
ਰਗ੍ਰੰਥਅਬਏਕੁਹੈਸੰਗਤਿਹੇਤਉਧਾਰਾ॥ ਹੇਪੁਰਜੇਆਇਸਕਰੋਕੀਜੈਦੁਤਮਉਤਾਰਾ॥ ੨੪੩॥ ਚੌ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਘਗੁਰਮੇਨਰਹਾਏ॥
ਬਿਧੀਚੰਦਪੁਨਾਬਿਨਤਅਲਾਏ॥ ਤੀਨਬੇਰਜਬਾਬਿਨੀਉਚਾਰੀ॥ ਭੁਗਤਵਤਸਾਦਿਖਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ੨੪੪॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹੁਭਾਈ
ਜੋਤੋਕੋ॥ ਕੀਜੈਸੋਇਭਾਖੰਮੋਕੋ॥ ਪੁਰਨਹੋਇਵਿਥਾਰੈਨਾਹੀ॥ ਵਿਘਨਅਨੇਕਯਾਹਕੇਮਾਹੀ॥ ੨੪੫॥ ਦੋ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਕਹਬਾਤਸੇ
ਜੋਤੁਮਰੇਮਨਭਾਈ॥ ਜੁਨਤਐਸਮਨਹਰਖਕੈਪਦਪੰਕਜਲਪਟਾਈ॥ ੨੪੬॥ ਚੌ॥ ਪੁਰਕੀਬਾਤਹੀਭੀਰਨਜਾਨੀ॥ ਜੋਦਪਾਬਿਧੀ
ਚੰਦਬਰੁਗਮਾਨੀ॥ ਤਤਛਿਨਕਾਗਦਲੀਏਮੰਗਾਈ॥ ਰਚਸੈਚੀਮਨਮੇਸੁਖਪਾਇ॥ ਲਿਖਨਹੇਤਤਬਲਾਇਲਿਖਾਰੀ॥ ਭੁਗਤਸਿ
ੰਘਸੁਚਨਗਾਥਸਾਰੀ॥ ਐਰਚਰਤਗੁਰਜਾਨਅਪਾਰਾ॥ ਜਾਕੋਕਥਤਨਪਰੈਉਮਾਰਾ॥ ੨੪੭॥ ਦੋ॥ ਸੁਨੇਸੰਤਗਾਥਾਕੋਹੰਪੈਦੇਖਾਰਿਸ
ਅੰਤ॥ ਨਟਸਮੋਕੋਤਕਕਰਤਪੁਰਜਾਕੋਨਾਮਅਨੰਤ॥ ੨੪੮॥ ਚੌ॥ ਬੀਤਮਾਸਖਟਅਈਵਿਸਾਖੀ॥ ਕਲਹਮੁਲਾਜੁਨੀਏਅਬਜਖੀ
ਦੇਸਦੇਸਕੀਸੰਗਤਬਹੁਆਈ॥ ਭੁੰਤਭੁੰਤਕੀਭੋਟਲਾਈ॥ ੨੪੯॥ ਦੋ॥ ਛਨਦੇਸਾਬਿਚਛਨਜਾਨ॥ ਤਹਕੀਸੰਗਤਅਨੰਦਠਨ॥
ਆਈਗੁਰਾਢਿਗਦਰਸਨੁਕੀਨੋ॥ ਭਈਸਾਂਤਮਨਮੇਸੁਖਲੀਨੋ॥ ੨੫੦॥ ਦੋ॥ ਏਕਸੁਦਾਗੁਰਤਾਹਮੇਸੋਭੋਟਬਹੁਲਾਈ॥ ਸੁਨੇਸ
ਤਤਾਂਕੀਕਥਾਸਾਈਦਾਸਲਖਾਈ॥ ੨੫੧॥ ਚੌ॥ ਸੁੰਦਲਾਰੋਅਧਕਦੀਵਨਾ॥ ਬੈਠੇਸਾਹਿਬਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ॥ ਰਵਮਲਅਈ

ਤੇਗਸਮੁਹਣੀ। ਬੈਠੇ ਅਤਰੀ ਦੁਛਬਾਈ। ੨੫੩। ਬਾਏ ਪੈਦਾ ਅਤਰੀ ਸੁਰਾ। ਦੋ ਬਾਬਾ ਸੁਰੁਖ ਪੁਰਾ। ਪਛੇ ਪੀਰ ਮੇਲ ਦੁਛਬਾ
 ਵੈ। ਕਪਟ ਰੂਪ ਨਿਹੇ ਕੋਇ ਨ ਭਾਵੈ। ੨੫੪। ਹਰੀ ਰਾਇ ਗੁਰ ਅੰਕ ਮੇਰ ਦਸ ਸਪੇਖ ਲਜਾਇ। ਲਾਲਚੰਦ ਬੀਜ ਨ ਕਰੈ ਬੀਧੀ ਆਚਰ
 ਰੂਢੁ ਰਾਇ। ੨੫੫। ਬਬਕ ਕਰਕੀ ਰਤ ਨ ਮੇਲੁ ਲਾਇ। ਰੁਗਤ ਸਿੰਘ ਛਬਕ ਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਦੇਖ ਸੁਦਗਰ ਅਨੰਦ ਪਾਰਾ। ਚਿਤ੍ਰ ਸੈਨ
 ਤਿਹ ਨ ਮਊਦਾਰਾ। ੨੫੬। ਦੇਖ ਦਰਸ ਬਹੁਰੇ ਮਨ ਲਾਇ। ਲੋਉ ਪਰੀਛਾ ਪੁਜ ਚੜਾਇ। ਐਸੀ ਬਾਤ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨੀ। ਦਾਸੀ ਪ
 ਚੇਤੁ ਦਧਰ ਦੀਨੀ। ੨੫੭। ਹਰੀ ਰਾਇ ਪਦ ਕਮਲ ਸੈਤ ਤਛਿ ਨ ਦਏ। ਗੀ ਰਾਇ। ਚਿਤ੍ਰ ਸੈਨ ਬੀਨ ਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਪੁਰੁ ਕਯਾ ਮਨ ਅ
 ਈ। ੨੫੮। ਦਸਾ ਸਿੰਘ ਮੁਖ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ। ਪਰਕਾ ਦਰਬ ਨ ਹਰ ਮਧਾਰੇ। ਹਮਰੇ ਦਰਬੁ ਦੇਹੁ ਸੁਖ ਸੀਗਾ। ਭੁਖੇ ਅਪਨੀ ਗਾਬ ਉ
 ਮੰਗਾ। ੨੫੯। ਚਿਤ੍ਰ ਸੈਨ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਯੋ। ਧੀਨ ਧੀਨ ਸੀ। ਗੁਰ ਕੇ ਗਾਯੋ। ਹੋ ਪੁਰੁ ਸੁਰੀ ਕਟ ਮਮਟਾਰੇ। ਕਰੀ ਰੋਛੁ ਮਸਿੰਧ ਮਝਾਰੇ
 ੨੬੦। ਟਾਪੂ ਮਹਿ ਮੁਹਿਨ ਗਰੁਹੈ ਚਿਤ੍ਰ ਪੁਰੀ ਤਿਹ ਨ ਖਾ। ਭੁਖੇ ਪੁਰੀ ਮੁਖ ਹੈ ਤਹ ਜਨ ਮਮਧਾ ਮ। ੨੬੧। ਭਹਤੇ ਲਾਦ
 ਜਹ ਜਚ ਲਾਯੋ। ਬੀਜ ਲਾਖ ਕਾ ਦਰਬੁ ਧਰਾਯੋ। ਐਰ ਦੇਸ ਚਲ ਕੀਐ ਦਾ ਪਾਰਾ। ਤੀਜ ਲਾਖ ਹੁਇ ਅਨੰਦ ਪਾਰਾ। ੨੬੨। ਤਬ ਹੋਤੇ
 ਹਤੇ ਕੀਐ ਪਾਨਾ। ਨਿਜ ਪੁਰ ਚਰਧਾਰ ਬੁਖ ਨਾਨਾ। ਅਯੋਜ ਹਜ ਸਿੰਧ ਕੇ ਮਾਂਹੀ। ਮੇਛ ਅਟਕਾਯੋ ਪਰਬ ਲਬਾਂਹੀ। ੨੬੩। ਕੀਨੇ
 ਜਤਨ ਅਨੇਕ ਤਬ ਚਲੇ ਨਾ ਹਜਹ ਜਾ। ਤੇਹ ਦਾਸ ਬੈਠੇ ਪੁਰੁਤ ਹਰਖੀ ਮੁਹਿਲਾਜ। ੨੬੪। ਤਿਨੈ ਕਹਾ ਗੁਰ ਕੇ ਧਰਧਾਨਾ ਮ
 ਨੁਰੇਟ ਕਰ ਸੀਕਟ ਰਾਨਾ। ਭੁਬੋਹੇ ਤੁਮਰੇ ਧਸ ਨੁਧ ਰਾਇ। ਭਿਟ ਪਾਂਚ ਸੈਦਾ ਸੀ ਗਾਇ। ੨੬੫। ਤਬ ਤੁਮਰੇ ਕੇ ਦਰਸਾ ਦਿਖਾਯੋ। ਤੇ
 ਰਜਹ ਜੁਖੇ ਦੁਮ ਮਧਾਯੋ। ਜੇ ਅਬ ਰੂਪ ਬਿਲੋਕੋ ਤੇਰਾ। ਪੂਰਨ ਭੁਯੋ ਮਨੋ ਰਬ ਮੇਰਾ। ੨੬੬। ਐਰ ਬਾਤ ਤਿਹ ਠਾਂ ਭੁਨੀ ਹੈ ਆਲੁਧ
 ਜੇਲਾਇ। ਤਾਂ ਪਰ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਭਵ ਸੀਕਟ ਮਿਟ ਜਾਇ। ੨੬੭। ਤਬ ਹੋਏ ਫੁਟੇ ਕਹੈ ਲੀਨੇ। ਮੇਲ ਲਾਖ ਦੈਦਧ ਚਤ ਚੀਨੇ
 ਸਿਤ ਪੁਸਾ ਕਪੁਨ ਬਾਜੁ ਸੇਤਾ। ਆਨੋ ਚੀਰਾ ਮਨ ਧਰਹੇਤਾ। ੨੬੮। ਖੰਡਾ ਕਜ ਹਕੀ ਮਤੁ ਰੀ। ਹੋ ਪੁਰੁ ਅਨੋ ਅਤਹਿ ਤਧਾਗੀ

ਲੀਜੈ ਹੋਗੁਰ ਅਪਨ ਅਮਾਨ ਮੇ ਕੋ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸੁ ਪਛਨ ॥ ੨੬੫ ॥ ਅਸ ਕੁ ਅਗੇ ਸ ਕਲ ਧਰਾਇ ॥ ਪੁਰ ਪਾਂਚ ਸੈਧ ਰਸੁ ਖਪਾਇ ॥ ਗਰ ੨੮੫
 ਅੰਚ ਰਪ ਦਪੰ ਕਜ ਲਾਗਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕੀ ਨ ਪੇ ਮਰ ਜਪਾਗਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਹਥ ਕਮਲ ਗੁਰ ਪੀਰ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਹੁਰੁ ਨਾਇ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸੈਨ
 ਰੁਵੀਨ ਤੁਮ ਸਰੁ ਕੁਲ ਸੰਕਟ ਘਾਇ ॥ ੨੬੭ ॥ ਚੈ ॥ ਮਾਂਗੁ ਬਰੁ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਰੁਚੇ ਤੇਰੀ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸੈਨ ਕਹਾਇ ਛਾਮੇ ਰੀ ॥ ਤਵ ਸਿੱਖੀ ਮਮ ਰਿਦੈ
 ਸਾਇ ॥ ਸਿਦਕ ਮਾਹੁ ਰੁਚ ਅੰਰਨੁ ਭਵੈ ॥ ੨੬੮ ॥ ਰਬਾ ਸੱਤ ਕਹੁ ਰਬੁ ਰੁਚਿ ਚਾਰਾ ॥ ਜੇਤੁ ਮੀਲਿ ਨ ਪਰਸੰਸਾਰਾ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸੈਨ ਚੁਨ ਅਨੀ
 ਦਪਾਯੋ ॥ ਲੈ ਆਇ ਜਨਿ ਜਨੇਰੇ ਅਯੋ ॥ ੨੬੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਸੂ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਬਾਜ ਸ੍ਰੇਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਖੰਡਾ ਦੇਖੁ ਪੁਸਾ ਕਤ ਬਮਨ ਮੇਰੀ
 ਕੋ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨੭੦ ॥ ਚੈ ॥ ਕਰਤਾ ਵਿਚਾਰ ਮੇਸ ਮਨ ਚੀਨੇ ॥ ਬਾਜ ਸ੍ਰੇਤ ਬਾਥੇ ਕੋਈ ਨੇ ॥ ਦੈ ਆਇ ਸਯਾ ਕੋ ਕਈ ਨੇ ॥ ਦੈ ਆਇ ਸਯਾ ਕੋ ਕਰ
 ਧਾਰਾ ॥ ਭੋਰ ਜਾਇ ਤੁਮ ਖੇਰੁ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ਦੇਖੁ ਕਰੈ ਚੋਟਾਇ ਹਕੈ ਸੀ ॥ ਬਾਥੇ ਕਹਾ ਕੋਰੁ ਚਜੈ ਸੀ ॥ ਪੈ ਦੇ ਕੋਈ ਹੈ ਦਰਿਆਈ ॥ ਸਿ
 ਧਪੁਤ ਛਬ ਕਹੀ ਨਜਾਈ ॥ ੨੭੨ ॥ ਯੁਤ ਪੁਸਾ ਕਚੀਰਾ ਤਿਹ ਦੀਨੇ ॥ ਦੈ ਖੰਡੁ ਤਿਹ ਅਨੰਦ ਕੀਨੇ ॥ ਬਹੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੰਸ ਅਲਾਇ ॥ ਓ
 ਢੁ ਅੰਗ ਨ ਦੇਰੁ ਰਾਇ ॥ ੨੭੩ ॥ ਦੋ ॥ ਪੈ ਦੇ ਧਾਰ ਪੁਸਾ ਕਤ ਨ ਚੀਰਾ ਸੀ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਖੰਡੁ ਧਾਰ ਯੋ ਅੰਕ ਮੈ ਸੇਰੁ ਬਨੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੭੪
 ਸ੍ਰੀ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਖ ਪੰਕਜ ਤੇ ਮੁਸਕਾਇ ਕਹੇ ਅਸ ਬੈਨਤ ਦਾਏ ॥ ਧਾਰ ਪੁਸਾ ਕਾਵੋ ਛਿਗ ਮੇਸ ਦ ਅੰਸੂ ਚੜ੍ਹਾਇ ਹਚਾਲਾ ਦਿਖਾਏ ॥
 ਖਲ ਸ੍ਰੇਤ ਯੋ ਕਰ ਬੰਦਨ ਅੰਸੁ ਅਪਾਰ ਬਡੀ ਛਬ ਪਾਏ ॥ ਤੀਛ ਨਵੇਗ ਚਲੇ ਸਮਧੋ ਨ ਕੇ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ੨੭੫ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਵਾਇ ਵਧੂ ਲਾ ਅੰਸੂ ਨਨਾਰ ਦਰੂਪ ਸੁਹਾਇ ॥ ਕਲ ਹੋਇ ਵਾਸਾ ਜਹਾਂ ਮੁਨ ਪੈਂਦਾ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੨੭੬ ॥ ਬਾਬਾ ਜਾਇ ਸਿਕਾਰ ਕੋ ਆ
 ਵੇਰੋ ਗਨਿਹਾਰਾ ॥ ਯਾਹ ਸੀ ਗਹਾਇ ਖੇਲੀ ਓ ਅਬ ਤੁਮ ਧਾਮ ਪਧਾਰਾ ॥ ੨੭੭ ॥ ਚੈ ॥ ਖਨ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਚਲਾ ਧਮ ਕੋਰੁ ਰਖ ਕੋ ॥ ਅਸ
 ਕਮਨੁ ਮਨ ਕੀਨ ਮੇਸ ਮਾਜੁ ਨ ਜਗਤ ਕੋ ॥ ੨੭੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਖਨ ਗੁਮਾਨ ਕਰੈ ਮਨ ਆਪਨ ਜਾਵਤ ਪੰਥ ਨ ਮੇਸ ਰਕੋਈ ॥ ਅੰਰਤ ਪਾਰਾ
 ਸਤੀ ਯੁਤ ਪੁਰ ਅੰਸੂ ਪੁਸਾ ਕਦੀ ਯੋ ਮਮ ਸੇਈ ॥ ਰਾਹ ਤੇ ਜਨ ਤੋਹਿ ਗੁਰ ਸੈਨ ਮੇਸ ਰਸੁ ਰਬ ਲੀਨ ਹਜੇਈ ॥ ਸੰਤ ਚੁਨੇ ਮਨ ਮਾਨੁ ਭ

ਈਜ਼ਕੋਨਹਟਾਇਸਕੋਜਟੋਈ। ੨੨੩) ਦੋਹਰਾ ਦਯਾਸਿਘਭਾਵੀਪ੍ਰਬਲਜਭੇਬਚੇਨਕੋਇਰਾਵਣਸੁਰਪਤੀਕਰਾਨਾਹ
 ਸ੍ਰੀਸਮੋਪੋਇ। ੨੨੪) ਦੋਹਰਾ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰੂਪਤਿਜਨਮੇਜਾਹਰੀਚੈਦਸਮਧਾਰਅਮੇਜਾਭਾਵੀਕੁਰੂਪਾਂਡਵਹਨਜੈਨਾਭੁਗਾਤਸਿ
 ਘਭੁਜੀਜਮਮੇਨਾ। ੨੨੫) ਤਸਪੈਦਭਾਵੀਭੁਰਮਾਯੋਚਲਤਪੀਥਨਿਜਓਜਨਨਯੋਅਗੇਤਾਹਦਮਾਦਮਿਲਾਯਾਅਸ੍ਰੁਪੁ
 ਸਾਕਦੇਖਲਲਚਾਯਾ। ੨੨੬) ਦੋਹਰਾ ਖਾਂਅਕਾਸਮੁਖਸਿੰਕਹਾਤੁਨੇਖਾਨਮਮਬੈਨਾਪੁਸਾਕਅਸ੍ਰਮਮਦੀਜੀਏਹਰੇਦੇਖਾਇਹਨੈਨ
 ੨੨੭) ਦੋਹਰਾ ਪੈਦੇਖਾਂਅਸਥਾਤਉਚਾਰੀਦੀਏਮੇਹਗੁਰਅਨੰਦਧਾਰੀਦੋਵੇਨਾਰਿਓਰਤੁਮਲੀਜੈਕਹਾਦਮਾਦਮੋਹਾਇਹਦੀਜੈ
 ੨੨੮) ਪੈਦੇਖਾਂਮਨਮੇਰਿਜਪਈਰੇਬਾਲਕਜਹਲਦੁਖਦਾਈਅਸਕਹਚਲੋਅਸ੍ਰੁਕੁਦਾਇਛੋਟੇਮੀਰਫਿਰਮੋਰਿਰਦਾਇ
 ੨੨੯) ਦੋਹਰਾ ਖਾਂਅਕਾਸਗ੍ਰਹਜਾਇਕੋਅਗੇਸਾਸੁਤਨਾਇਖਾਨਲਮਯੋਬਸਕਹੈਦੀਜੈਮੇਹਦਵਾਇ। ੨੩੦) ਦੋਹਰਾ ਨਤਰਮਾਰਕਟਾਰੀ
 ਮਰਹੋਲੀਏਬਿਨਨਹਦੇਹਉਬਰਹੋਲੀਏਬਿਨਨਹਦੇਹਉਬਰਹੋਲੀਏਬਿਨਨਹਦੇਹਉਬਰਹੋਲੀਏਬਿਨਨਹਦੇਹਉਬਰਹੋਲੀਏ
 ਜੈ। ੨੩੧) ਤਬਲੋਪੈਦੇਖਾਂਗੁਰਿਅਯੋਬੈਠਪਲੰਘਮਨਅਨੰਦਪਯੋਨਾਰੀਪ੍ਰਬਲਕਹੈਸੇਧਾਰੈਪੈਦੇਖਾਂਨਹਨਹਉਚਾਰੈ।
 ੨੩੨) ਦੋਹਰਾ ਪੈਦੇਕੋਨਰੀਕਹਹਮਰੇਬੈਨਜੁਨਾਇਚੀਰਅਸ੍ਰੁਪੁਸਾਕਯੁਤਦੀਜੈਦੋਰਨਲਾਇ। ੨੩੩) ਦੋਹਰਾ ਨਤਰਮਾਰੈਦਮਾਦ
 ਤੁਮਾਰਾਅਪਜਸੋਹਇਸਕਲਸੰਸਾਰਾਪੈਦੇਕਰੀਨਹਨਹਦੀਜੈਗੁਰਬਖਸੀਸਮੇਰਕੋਲੀਜੈ। ੨੩੪) ਨਾਰੀਖੁਨਸਖੇਸਤਿ
 ਹਦੀਨੀਚੀਰੇਗੁਤਪੁਸਾਕਹੈਚੀਨੀਪੈਦੇਖਾਂਮਨਮੇਰਿਜਮਾਯੋਖਾਂਅਸਮਾਨਅਧਕਹਰਖਯੋ। ੨੩੫) ਦੋਹਰਾ ਕਲਾਸੁਤਾਜਿਹ
 ਸਦਨਮੇਪਰੀਕਲਾਬਿਨੁਚੈਨਾਸਾਰੀਨਿਜਚਿਤਤਰਹਨੀਦਪਰੀਨਹਨੈਨ। ੨੩੬) ਜੈਸੇਹਰਖਅਵਲਭਯੋਤਸਾਚਿਤਬਹੁਪ
 ਈਘਾਇਲਜਮਗ੍ਰਹਮੇਰਹਗੁਰਫਿਗੋਰਨਅਇ। ੨੩੭) ਦੋਹਰਾ ਖਾਂਅਸਮਾਨਬਾਂਧਸਿਰਚੀਰਾਪਹਰਪੁਸਾਕਸੁਹਰਖਸ
 ਰੀਰਾਖੰਡਧਾਰਅੰਕਸੁਖਧਾਰਾਭਾਵੀਵਸਬਨਓਰਧਾਰਾ। ੨੩੮) ਚੜ੍ਹਹੈਹੇਤਸਿਕਾਰਸਿਧਯੋਇਹਦਿਸਬਬੇਬਯੋਤ

ਬਨਯੋ। ਗੁਰਮਾਇ ਸੁਲੈ ਹੇਤ ਸਿਕਾਰਾ। ਲੀਖਿ ਜੁ ਬਨ ਚਰ ਪਧਾਰਾ। ੨੮੬। ਯਾਦ ਕੀ ਚਿ ਪੈਦ ਨਹੀ ਆਯੋ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੈਨ ਸਿਕਾਰ ਖਿਲ
ਜੀ। ਆਗੇ ਵਸੁਖਾ ਬੁਢਿ ਖਾਇ। ਛੇਤ੍ਰੇ ਬਾਜੁ ਪਤਨ ਹਯਾਇ। ੩੦੦। ਦੋ। ਤ੍ਰਿਪਤ ਬਾਜੁ ਕਰਚੇਟ ਨਹ ਗਯੋ। ਦੁਰਨ ਹਯਾਇ। ਆ
ਗੇ। ਸਮਾਨ ਖਾਂਤਿ ਹਾਇ ਖਲੀ ਚਿਗਾਹਾਇ। ੩੦੧। ਦੋ। ਦੇਖ ਬਾਜੁ ਮਨ ਮੇ ਸੁਖ ਪਾਯੋ। ਬਾਜੁ ਪੈਦ ਨਹੀ ਦਿਖਾਯੋ। ਮਿਰੀਂ ਦੀ ਨੇ ਆ
ਪਖੁ ਦਾਇ। ਅਸਾ ਵਿਚਾਰ ਚਕੋ ਗੁਰਿ ਧਾਇ। ੩੦੨। ਜਾਇ ਸਾਜੁ ਸੇ ਅੰਸੇ ਕਹਾ। ਅਲਹ ਬਾਜੁ ਦੀਯੋ ਮਮਲਹਾ। ਸਾਜੁ ਕਹਾ ਗੁਰ
ਬੁਢੁ ਪਾਇ। ਦਿਖੇ ਸੁਤ ਕਾਹੂ ਨਹਾਇ ਖਾਇ। ੩੦੩। ਦੋ। ਪੈਦੇ ਖਾਂਦਿ ਖਬਾ ਜਕੇ ਮੁਖ ਸੋ ਬੈਨ ਚਿਗਾ। ਬਾਜੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਨਾਇ ਹਦੀਜੈ
ਨਹ ਪਰਗਰ। ੩੦੪। ਦੋ। ਦੇਖ ਬਾਜੁ ਹੋਗੁ ਰਪਹਿ ਜਾਂਊ। ਅਪਨੀ ਸਗਲੀ ਭੂਲਾ ਛਿਮਾਂਊ। ਕਹਾਦਮਾਦ ਦੀ ਨਤੁ ਮਖੋਯੋ। ਰਿ
ਦੁਗੁਰ ਕਾ ਜੇਵ ਕੁਹੋਯੋ। ੩੦੫। ਤਿਨੈ ਸਾਹਕਾ ਬਾਜੁ ਦੁਰਾਯੋ। ਸਮਾਪਾਇ ਮੇਰੇ ਕਰ ਆਯੋ। ਅਬ ਨਹ ਦੇਵੈ ਕੈ ਸੋ ਹੋਈ। ਆਹ ਵਕ
ਚਿਕੇ ਜੇ ਕੋਈ। ੩੦੬। ਦੋ। ਪੈਦੇ ਖਾਂਦਿ ਤਾ ਕਰੀ ਵਸਨ ਹਮੇ ਹਚਲਾਇ। ਮੀਰ ਸਿਕਾਰ ਆਵਤ ਭੁਏ ਢੂੰਢਤ ਬਾਜੁ ਤਦਾਇ। ੩੦
੭। ਦੋ। ਪੈਦੇ ਖਾਂਦੇ ਅੰਸ ਅਲਾਯੋ। ਇਹ ਠਾਂ ਬਾਜੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਯੋ। ਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਕਹੀ ਅਸਬਾਨੀ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਕਲਨਾਹੁ ਮ
ਨੀ। ੩੦੮। ਇਹ ਠਾਂ ਬਾਜੁ ਨਤੁ ਮੇਰੇ ਆਯੋ। ਦੇਖੁ ਗੁਰੂ ਮਕਿ ਹਥਿ ਗਸਿਧਾਯੋ। ਪੈਦੇ ਦੀਯੋ ਢੂੰਢੇਰਾ ਤਬਹੀ। ਪੁਰ ਮੇ ਬਾਜੁ ਨਦੇਖੋ
ਕਬਹੀ। ੩੦੯। ਦੋ। ਮੀਰ ਸਿਕਾਰ ਆਏ ਤਬੈ ਬਾਬੋ ਦਿਗ ਬਿਸਮਾਇ। ਬਾਜੁ ਪੁਰੀ ਮਹਲੇ ਪੋਹ ਮੇਰੇ ਕਰ ਨਹ ਆਇ। ੩੧੦। ਦੋ।
ਤਤਾਛਿ ਨਬਾ ਬਾਗੁ ਗਏ ਗਾਇ। ਕਰਬੰਦ ਨਬੈ ਠੋਨਿਕਟਾਇ। ਸੀਗੁਰ ਪੁਛ ਬਾਜੁ ਕੀ ਬਾਤਾ। ਕਹਹੁ ਕੈਸ ਪੀਕਰ ਘਾਤਾ।
੩੧੧। ਕਹ ਬਾਬਾ ਪੀਖੀ ਜਸ ਅੰਗ। ਤੈਸੇ ਬਾਜੁ ਗਯੋ ਕਿਹ ਚਿਗਾ। ਜਬੈ ਖੇਡੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਮ ਆਏ। ਆਗੇ ਯਕੁਰ ਖਾਥਾ ਦਿਖਾਏ।
੩੧੨। ਦੋ। ਤਪਹ ਛੇਤ੍ਰੇ ਬਾਜੁ ਮੇਰੇ ਟਕਰੀ ਨਹ ਕੋਈ। ਕੀਯੋ ਤ੍ਰਿਪਤ ਬਾਜੁ ਫੁਰਗਯੋ ਨ ਆਯੋ ਸੋਈ। ੩੧੩। ਦੋ। ਮੀਰ ਸਿ
ਕਾਰ ਕਹੈ ਅਸਬਾਨੀ। ਪੈਦਾਛੇਟੇ ਮੀਰ ਗੁਮਾਨੀ। ਗਯੋ ਤਹਿ ਦਿਗਲੀ ਚਿਛੁ ਪਾਇ। ਆਗੇ ਜੇ ਪੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਭਾਇ। ੩੧੪। ਅੰਤਰ

ਜਮੀਬਤਲਖਾਏ। ਲਖਭਵੀਮਨਮੇਸੁਸਕਾਏ। ਹਜੂਰਤੀਸੰਗਤਬਹੁਹੋਈ। ਸੰਗਤਅਇਜਾਇਉਖੋਪੋਈ। ੩੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਘੁੰ
ਚਦਿਵਸਸੰਗਤਰਹੀਪੁਨਗੁਰਅਇਜੁਪਾਇ। ਚਿਤ੍ਰਸੈਨਯੁਤਅਨਦਕੋਨਿਜਪਾਅਸਿਧਾਇ। ੩੧੬॥ ਚੋ। ਰਿਹੋਤਗੁਰਲਾਇ
ਵਨਾਸੀਮੁਖਮੇਸੇਬਚਨਬਖਾਨਾ। ਪਾਂਚਦਿਵਸਪੈਦਾਨਹਅਯੋ। ਪੁਸਾਕਅਸ੍ਰਲੈਮਨੁਪਰਾਯੋ। ੩੧੭॥ ਕਿਧੋਅਸ੍ਰਤੇਰੂਮਰਿਗਾਇ।
ਧਰਲੋਜਨਹਇਹਠਾਏ। ਅਸਕਹਪੁਤ੍ਰਇਕਦਸੁਪਠਾਯੋ। ਛੋਟੇਮੀਰਤੁਰਤਚਲਾਯੋ। ੩੧੮॥ ਦੋ। ਪੈਦੇਕੋਮੇਸੇਕਹਚਲੇ
ਸੀਗੁਰਪਾਸ। ਤਤਾਛਿਨਤੇਹਬੁਲਾਯੋਚਲਾਸੰਗਵਹਦਾਜੁ। ੩੧੯॥ ਚੋ। ਚਿਤਾਯੁਤਬੈਠੇਜਸਅਗੇ। ਤੈਸਪਮਾਨਕੀਓਅਗੁਰੇ।
ਤੁਰਤਰੂਮਗੁਰਕੇਫਿਗਾਅਯੋ। ਮਨਹੁਮਾਨਕੋਰੂਪਸੁਹਾਯੋ। ੩੨੦॥ ਕਰਬੀਦਨਬੈਠੇਸੁਹਾਇ। ਪੇਖਪੁਰੂਮਨਮੇਸੁਸਕਾਇ। ਪੁਨਾ
ਸੀਮੁਖਬੈਠਉਚਰਾ। ਯੁਤਪੁਸਾਕਚੀਰਨਹਧਾਰਾ। ੩੨੧॥ ਦੋ। ਖੰਡਾਧਰਨਅੰਕਮੇਅਯੋਰੂਮਹੈਤਾਗਾ। ਅਇਜੁਹਮਰੀਮੇਟਕੋਕੋ
ਸੈਭਯੋਅਗੁਰਾ। ੩੨੨॥ ਕਾਲੁਬਲੀਸੁਪਰਰਹੈਅਪੁਨੇਨਾਮਛਪਾਇ। ਕੂਰਬੁਲਾਯੋਤਾਹਤੇਸੁਨੇਸੀਤਾਇਹੁਗਾਇ। ੩੨੩॥ ਚੋ। ਪੈਦੇ
ਕਹਤੁਰਤਚਲਾਯੋ। ਯੁਤਪੁਸਾਕਹੈਤਹਾਂਰਹਾਯੋ। ਤੀਨਬੇਰਮੇਸੇਕਹਬਾਨੀ। ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਮਨਪਹਚਾਨੀ। ੩੨੪॥ ਸੀਮੁਖਕ
ਹਾਬਾਜੁਤਮਲੀਨੋ। ਸਦਨਛਪਾਇਕੈਸਨਹਦੀਨੋ। ਕਹਪੈਦਾਹਮਨਹਨਿਹਾਰਾ। ਤੁਮਰੇਫਿਗਾਕਿਨਤੂਨਉਚਰਾ। ੩੨੫॥ ਦੋ। ਤੀਨਬੇ
ਰਸੀਗੁਰਕਹਾਸਮਝਸੋਤਕਹਬੈਨਾ। ਕਹਪੈਦਾਮਮਕਮਨਹਕਰੇਲਾਲਪੁਨਨੈਨਾ। ੩੨੬॥ ਚੋ। ਸੀਗੁਰਬਿਧੀਅਨਿਕਟਬੁਲਾਯੋ। ਸ
ਵਨਲਗਾਤਿਹਮੇਸਸੁਨਯੋ। ਛੋਟੇਮੀਰਜਾਇਅਸਕੀਜੈ। ਚੀਰਬਾਜੁਤਹੰਤੇਲੀਜੈ। ੩੨੭॥ ਤਤਾਛਿਨਅਇਦੇਰਨਹੋਈ। ਕਰਬੀਦ
ਨਬਿਧੀਅਉਖੋਪੋਈ। ਦੋਇਜਾਮਦਿਨਤਬਲੇਅਯੋ। ਪਹੁਚਾਬਿਧੀਸਸਬਯੋਤਦਿਖਾਯੋ। ੩੨੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੀਛਨਘਾਮੀਨਹਾਰਕੈਭੀ
ਤਰਖਾਂਅਜਮਾਨਾ। ਸੋਯੋਪਲੰਘਰੂਸਾਇਕੈਨਿਕਟਨਕੋਨਰੂਅਨਾ। ੩੨੯॥ ਚੋ। ਬਿਧੀਚੰਦਮਨਮੇਸੁਖਪਾਯੋ। ਕਿਲੀਸਿਉਚੀਚਾਵ੍ਰਜ
ਦਾਯੋ। ਖੰਡਪਲੰਘਬਾਜੁਤਿਹਪਾਵੋ। ਅਤੁਸੁਪੈਦਯੰਦਛਬਪਾਵੋ। ੩੩੦॥ ਤਤਾਛਿਨਖੰਡਾਲੀਓਉਠਾਇ। ਲੀਓਬਾਜੁਕਰਮਨਜੁਭ

ਪਾਇ) ਬੁਤਪੁਸਾਕਚੀ ਰਾਤਬਲੀਨੋ ਸੀਗੁਰਓਰਪਾਸ ਨੀਨੋ) ੩੩੧) ਏ) ਲੇਖਸੁਗੀਗੁਰਓਗਗਏਬੈਠੇਪੁਰਨਿਕਟਾਇ) ਪੈਦੋਕੋ
ਸੀਮੁਖਕਹੋਬਹੁਰਬੈਨਾਇਹੁਰਾਇ) ੩੩੨) ਏ) ਅਜਪ੍ਰਿਸਮਤੁਕਛੂਨਹਗਏ) ਦੀਜੈਬਾਜੁਤਹਜੇਲਯੋਮੇਹਿਦਿਖਾਇਬਹੁਰਤੁਮਲੀ
ਜੈ) ਬਿਬਾਨਾਸੁਕਾਹੋਤਨੁਕੀਜੈ) ੩੩੩) ਕਹਪੇਦਾਹਮਦੇਖਨੈਨਾ) ਭੁਖੇਕੁਰਗੁਰੂਜੀਬੈਨਾ) ਮੋਕੋਸਪਤਚਰਨਤੁਮਕੇਰੀ) ਛਾਸ
ਬਜੁਨੈਨਾਜਿਹੋਹਰੀ) ੩੩੪) ਏ) ਕਰੀਸਪਤਜੇਚਰਨਕੀਤੀਨਬੇਰਮਤਮੀਦਾ) ਭੁਗਤਸਿੰਘਭਾਵੀਤਿਸੈਹੀਏਧਾਰਬਡੁਦੰਦਾ) ੩
੩੩੫) ਏ) ਬਿਧੀਚੰਦਕੋਕਹਾਸੁਨਾਇ) ਇਹਪਾਪੀਕੋਦੇਹੁਦਿਖਾਇ) ਬਿਧੀਚੰਦਸੁਤਬੈਦਿਖਾਏ) ਖੰਡੂਬਾਜੁਪੁਸਾਕਤਦਏ) ੩
੩੩੬) ਸੀਗੁਰਕਹਾਦੇਖੁਰੇਪਾਪੀ) ਕਹਤੇਅਯੋਕੁਰਬਸਾਪੀ) ਲਾਜਨੈਨਪੁਨਮੈਸਅਯੋ) ਕਾਫਸਦਨਤੇਹੁਖਚੁਰਏ) ੩੩੭) ਏ)
ਸੀਮੁਖਅਸਾਗਯਾਕਰੀਦੀਜੈਯਾਹਨਿਕਰਾ) ਗੁਰਨਾਨਕਮਸਲੀਦੇਪੈਬੋਲਤਕੁਰਗਵਾਰਾ) ੩੩੮) ਗੁਰਆਇਸਕੋਸੁਨਤਹੀਦੋਰੇ
ਸਿਖਬਸੰਤਾਲਾਤਮੁਸਦਹਨਤਾਹਕੇਦੀਨੋਖੇਦਅਨੰਤ) ੩੩੯) ਹੁਇਠਾਂਢਪੈਦੇਕਹਾਰੇਗੁਰਮੋਹਦੁਖਾਇ) ਸਾਹਜਹਾਂਪੈਜਾਇਕੈਬ
ਦਲਾਲੇਉਮਹਾਇ) ੩੪੦) ਸੀਗੁਰੇਵਾਰਾ) ਜੇਰੁਚੋਹਾਇਜਾਇਸੋਕੀਜੈ) ਨਿਜਕਰਨੀਫਲੁਤਤਾਛਿਨਲੀਜੈ) ਕ੍ਰਿਪਪੁਰਚਲ
ਤਹਤੇਅਯੋ) ਨਿਜਪੁਰਓਰਪਾਸਕਰਾਏ) ੩੪੧) ਜਾਵਤਪੰਥਾਵਿਚਾਰਤਮੈਸੋ) ਪਾਪੀਕਿਮਨਉਪਜਸੁਜੈਸੋ) ਗੁਰਕੋਗਰਨਿਜ
ਅੰਚਰਪਾਂਊ) ਤਬਪੈਦਾਨਿਜਨਾਮਕਹਾਂਊ) ੩੪੨) ਏ) ਸੁਨੈਸੀਤਅਹਿਨਿਸਜਿਸੈਰਾਖਤਸੀਗੁਰਮਾਨਾ) ਤਾਂਹਹੀਅਅਸਫਟਰ
ਯੋਹੋਨੀਕਰਤਨਿਦਾਨ) ੩੪੩) ਏ) ਅੰਗਦਮਾਦੋਹਤਾਬਿਸਮਾਦਾ) ਹਰਾਬਾਜੁਕਿਹਕਰਵਹੁਯਾਦਾ) ਤਬਲੋਪੈਦਾਚਿਤਤਅਯੋਪੀ
ਸਾਅਧਰਮਨਮੈਖੁਨਸਾਏ) ੩੪੪) ਖਾਂਅਸਮਾਨਪੁਛਸੁਭਾਖੀ) ਬਾਜੁਹਰਾਮਮਲਾਜਨਰਾਖੀ) ਅਬਗੁਰਤੇਨਿਜਬਦਲਾਂਊ) ਪਾ
ਬਾਦਸਾਹਪੇਪਕਰਮੰਗਾਊ) ੩੪੫) ਏ) ਤਬਦਮਾਦੇਅਸੇਕਹਾਕੋਚਿਤਨਹਖਾਨਾ) ਚਲੇਸਾਹਪੈਦੇਰਤਜਰਾਖਤਮਾਮਬਧੁਆਨਾ) ੩੪੬) ਲੇਗਏਬਾਜਚੁਰਾਇਕੈਜੋਖਤਮਾਮੈਨਾ) ਏਕਵਾਰਜਮੁਹੋਤਨਹਮਾਰਪਠਤਜਮੁਮੈਨਾ) ੩੪੭) ਏ) ਧਰੇਧੀਰਮਨੁ

ਚਿਤਨਧਰੋ॥ ਅਗੇ ਕੋ ਕਛੁ ਬੇਸੰਤ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਪੈਦੇ ॥ ੩੪੮ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਚਿਤ
 ਰਸਦਨ ਰਹਾਯੋ॥ ਪੁਨ੍ਹ ਪੈਦੇ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ॥ ਹਿ ਅਸ ਮਾਨ ਬਾਤੁ ਨਿ ਲੀਜੈ॥ ਕਰੇ ਜਤਨ ਅਬ ਦੇਰਨ ਕੀਜੈ॥ ੩੪੯ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਨਚ
 ਰੇ ਸੁਤ ਜਾਨੋ॥ ਮੇਰੁ ਕੁਤਬ ਰੂਮ ਨ ਸਬ ਮਾਨੋ॥ ਸੁਬਾਜ ਨ ਜਲੀਧ ਰਸੇਈ॥ ਬੇਰੇ ਬਰਸਾ ਹਮੈ ਹੋਈ॥ ੩੫੦ ॥ ਚਲੇ ਤਾਰਿ ਪੈਰੁ ਤੁਸੈ ਅ
 ਵਲ ਮੇਲਿ ਸਲਾਹ॥ ਬਹੁ ਰਜੁ ਪਗੁ ਰਸੈ ਕਰੈ ਮਿਟੈ ਭਵੀ ਤਨ ਦਾਹ॥ ੩੫੧ ॥ ਚੋ॥ ਅਸ ਦਿਚਾਰੈ ਤਾਰ ਚੜਾਯੋ॥ ਨਿਜ ਦਮ ਦੇ ਕੇ ਸੀਰ
 ਲਵਾਯੋ॥ ਜੇਤ ਕਰਹੁ ਦੁਆਬੇ ਮਛਗਨਾ॥ ਦੁਪਰੀਆ ਦਿਬ ਸੀਬ ਹੁਮਾਨ॥ ੩੫੨ ॥ ਪੈਦਾ ਸੁਭ ਕੇਸ ਦਲ ਪਧਾਰਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁ
 ਕੇ ਕਰੈ ਚਿਚਾਰਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਗੁਰਸੁਭ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇਵੈ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਸੇਈ ਪਸਲੇਵੈ॥ ੩੫੩ ॥ ਸੇਨੇ ਸੇਨੇ ਰੋਕ ਨ ਕਰੈ ਸੁਕੀ ਪੁਰੀ ਅਜਨਾ॥ ਰੁਏ
 ਮੁੜਤ ਵੈਸੇ ਨਹੁ ਮੇਰੇ ਕਰਤ ਨਿਦਾਨ॥ ੩੫੪ ॥ ਮਾਨ ਬਾਤ ਚਾਕੋ ਮੁਹ ਸੰਗਾ॥ ਜਾਇ ਸਾਹ ਪੈ ਕਰ ਪੁਨੀਗਾ॥ ਗੁਰਗ੍ਰਹ ਦਰਬ
 ਅਨੰਤ ਪਰਾਯੋ॥ ਲੇਹੁ ਲੁਟ ਜੇਤ ਕ ਮਨੁ ਭਾਯੋ॥ ੩੫੫ ॥ ਹਮ ਭੀ ਲੁਟੈ ਸੰਗਤੁ ਮਾਰੋ॥ ਸਭੀ ਗਿਜ ਮਮਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੋ॥ ਦੰਯਾ ਸਿੰਘ ਜਸਨੇ ਤੁ
 ਕਰਾਵੈ॥ ਹੋਵੈ ਸੋਇ ਔਰਨ ਹਿਰੁ ਵੈ॥ ੩੫੬ ॥ ਚੋ॥ ਭੁਲੀ ਮਾਨ ਅਛਗਨ ਜੇ ਪੈਦੇ ਸੰਗਤ ਮਾਰਾ॥ ਰੁਏ ਮੁਖ ਮਿਲਿ ਪਾਂਚ ਸੈਲੇ ਹਲੂਟ ਨਿ
 ਧਾਰਾ॥ ੩੫੭ ॥ ਦਿਚਾਰਤੋ ਅਸ ਜਲੀਧ ਰਾਏ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਨੋ ਕੇ ਜਾਇ ਮਿਲਾਏ॥ ਤਿਨੈ ਮਾਨ ਕੀਨੋ ਇਨ ਕੋਰੋ॥ ਪੈਦੇ ਕਹਾਰਿ ਮਾਮ ਹੋਰੋ
 ੩੫੮ ॥ ਚੁਨੇ ਕੁਤੁ ਤੋ ਪਹੁ ਮਾਏ॥ ਚਲੇ ਸੰਗ ਨਿਜ ਦੇਰ ਮਿਟਾਏ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਨੁ ਪੁਨੈ ਅਸ ਅਲਾਇ॥ ਬਾਤ ਕੁਤੁ ਮਹਕ ਹੁਸ ਮਝਾਇ॥
 ੩੫੯ ॥ ਕੋਨ ਬਾਤ ਇਕੋ ਭੁਏ ਚਲੇ ਕਾਹ ਕੀ ਚੰਗਾ॥ ਰਹਤ ਸਦਾ ਗੁਰਸਦਨ ਮੈ ਭੁਈ ਕਾਂਸ ਅਬ ਤੋਰਾ॥ ੩੬੦ ॥ ਪੈਦੇ ਅਵਲ ਬਾਤ
 ਚੁਨਈ॥ ਜੰਕਾਰਣ ਮਨੈ ਮੇਧੁਨ ਜਾਈ॥ ਬਹੁ ਰੋਕ ਹਾਲਾਜ ਮਾਏਈ॥ ਲਾਤ ਮੁਸਟ ਹਨ ਗੁਰ ਰਿਸੇ ਹੋਈ॥ ੩੬੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਬ ਰਿਸਈ
 ਪਜਾਈ॥ ਚਲੇ ਸਾਹ ਪੈਦੇ ਰਨ ਲਾਈ॥ ਲੈ ਪ੍ਰਤਨ ਤਿਹ ਕੀ ਬਹੁ ਸਾਥਾ॥ ਕਰੈ ਜੁਪਗੁ ਰਸੈ ਨਿਜ ਹਾਥਾ॥ ੩੬੨ ॥ ਭੁਮ ਭੀ ਹਮਰੇ ਸੰਗ ਪਧ
 ਰੋ॥ ਅਯੋ ਮਨ ਰੋਦੇ ਰਨ ਧਾਰੋ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਨਵਾਚ॥ ਨਿਜ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਜੇ ਗੁਰਲੀਨਾ॥ ਕਹੇ ਰੋਸ ਤੇ ਹਮ ਭੁਕੀਨਾ॥ ੩੬੩ ॥ ਤਾਂ ਪਰ

ਜੇਵੇਸਾਹਪੈਤੋਕੋਬਨੈਨਐਸਾ। ਲੋਨਖਾਇਦੀਰਖਾ। ਮੇਕੋਹਰਮੀਜੈਸਾ। ੩੬੪। ਜੇਚਾਹੇਨਿਜਪੁਨਉਬਾਰੇ। ਪੋਰੇਸਾਮਗੁਰਨਹ
 ਸਮਧਾਰੇ। ਪੈਦੇਕਹਾਬਾਤਲਖਪਈ। ਤੁਮਰੇਉਦ੍ਰਕੜਾਹੁਬੁਲਾਈ। ੩੬੫। ਕੁਤਬਖਾਂਨਕਹਉਨਮਮਬਤਾ। ਪਲਮੋਕੜਾਹੁਤੇਹਤ
 ਰੁਸਤਾ। ਸੁਨਤਐਸਪੈਦਾਨਿਹੁਰਾਯੋ। ਨੀਚਨੈਨਕਰਮਨਾਬਿਸਮਯੋ। ੩੬੬। ਬਹੁਰਬਾਤਮੁਖਸੋਂਕਹੀ। ਹੋਅਯੋਧਰਮਾਨੁਅ
 ਗੇਤੁਮਐਸੇਕੋਹੁਯੋਦੀਨਜੋਹਨ। ੩੬੭। ਕੁਤਬਖਾਂਨਕਹਦੀਨਾਬਿਨੁਭਯੋਤੇਹਮਤੁਮੰਦਾ। ਜਾਂਹਦੀਆਖਾਵਤਰਹਤਾਂਸਿਉਮਨ
 ਧਰਦੈਦਾ। ੩੬੮। ਪੈਦਾਵਦਾ। ਸੁਨੇਕੁਤਹਮਦੀਨਕੋਕਬਹੂੰਨਹਤਜਾਇ। ਅਸੁਦੁਰਾਏਸਾਹਕੇਰਾਂਭੇਰਿਸਉਪਜਾਇ। ੩੬੯। ਕੁ
 ਯੋਪਸਪਰਐਸਾਬਿਬਾਦਾ। ਜਨੁਰਾਵਦਾਪਟਕਨਸੰਬਾਦਾ। ਨਿਤਅਧੀਨਮਨਬਚਲੀਨੇ। ਕੁਤਬਖਾਂਨਬਚਲੀਨੇ। ਕੁਤਬਖਾਂਨਬਹੁ
 ਧੀਰਜਦੀਨੇ। ੩੭੦। ਸੁਨਪੈਦਾਕਛਾਚਿਤਨਧਾਰੇ। ਹਉਤੁਪਲੇਤਪਰੀਛਾਭਾਰੇ। ਚਲੇਔਗੁਤੁਮਦੇਰਨਕਯੋ। ਅਵੇਪਾਛਜਾਨਜਿ
 ਯਲੰਯੋ। ੩੭੧। ਦੋਹਰਾ। ਗੁਰਬੈਰੀਬਿਰੂਜਾਹਕਾਪੈਹਰਸੈਨਾਪਾਇ। ਆਇਸੁਲੀਜੈਸਾਹਰੀਪੁਨਬਹੁਜੁਧਮਚਾਇ। ੩੭੨। ਸੁ
 ਨਪੈਦੇਮਨਅਨਦਪਯੋ। ਧੀਨਧੀਨਤਿਹਮੁਖੇਅਲਯੋ। ਦਈਕਸਮਪੁਨਕੀਯੋਪਾਨਾ। ਸਾਬਦਮਾਦਔਰਬਹੁਖਾਨਾ। ੩੭੩। ਇਹ
 ਬਿਧਿਮਾਸਵਿਸਾਖਾਵਿਤਯੋ। ਅਯੋਜੇਠਨਭਰਵਤਪਤਯੋ। ਪੈਦੇਧਰਮਾਨਦਸੁਖਮਨਾ। ਗਯੋਲਹੇਰਧਾਰਬਹੁਮਨਾ। ੩੭੪। ਏ
 ਏਕਮਾਸਤਿਹਠਾਂਰਹਾਅਰਜੀਕਰੇਨਕੋਇ। ਖਾਂਦਜੀਰੋਕੋਕਨਕਰੈਸਾਹਨਿਕਟਚਲਜੋਇ। ੩੭੫। ਖਾਂਅਸਮਨਲਾਇਬ
 ਲੁਹਾਰਾ। ਪੈਦੇਖਾਂਤਸੈਸਮਧਾਰਾ। ਤਬਲੋਕਾਹੁੰਐਸਸੁਨਯੋ। ਕੁਤਬਖਾਂਨਚਲਾਇਹਠਾਂਅਯੋ। ੩੭੬। ਜਾਏਤਾਹਪੈਦੇਰਨਕੀਨੀ।
 ਅਪਨੀਬਿਬਭੁਖਸਬਦੀਨੀ। ਕੁਤਬਖਾਂਨਕਹਐਸੇਕੀਜੈ। ਮੁਰਗੀਏਕਮੇਲਤੁਮਲੀਜੈ। ੩੭੭। ਦੋਹਰਾ। ਸਾਹਮਹਲਤੁਰੋਹੇਇਕੈ
 ਅਰਧਨਿਸਾਜਬਜਾਇ। ਬੇਨਜਾਬਤਿਹਬਾਂਧਕੈਤਾਂਕੋਛੇਰਬੁਲਾਇ। ੩੭੮। ਦੀਰਖਾਔਰਮਸਾਲਜਗਾਵੇ। ਬਾਂਧਬੇਨਜੋਉਚ
 ਸੁਨਵੇ। ਐਸੇਕੀਜੈਨਿਸਠਰਧਾਦਾ। ਸੁਬਹਸਾਹਤੇਕੋਕਰਧਾਦਾ। ਤਬਹੋਸਹਾਇਤਥਰੀ। ਭੁਲੀਬਾਤਪੈਦੇਮਨਧਾਰੀ। ਮੁਰਗੀ

ਕਰੋ

ਮੇਲਣੇ ਕੁਝ ਬਲੀ ਨੀ। ਜੇ ਸੇਕਹੀ ਤੈਸ ਬਿਧਿ ਕੀ ਨੀ। ੩੮੦ ਦੋ। ਦੀਰਖ ਬਾਲਮ ਸਲਬੁ ਦੈ ਅਫਗਾਨ ਨਹਾ ਬਾ। ਅਰਧ ਨਿਸਾਜ ਬਹੀ
 ਗਈ ਤਬ ਸਭ ਕੋ ਲੈਸਾ ਬਾ। ੩੮੧ ਦੋ। ਰਵੀ ਕੰਠ ਠਾਂਢੁ ਸਭੁ ਹੋਏ। ਸੰਮਤ ਰੇ ਰੇ ਦੁਸਰੁ ਜੋਏ। ਮੁਰਗੀ ਬਾਂਧ ਮਸਾਲ ਜਗਾਇ। ਕੀ
 ਨਫਰਾ ਦਊ ਚਬਹੁ ਗਾਇ। ੩੮੨ ਦੋ। ਛੇਰ ਮੁਰਗੀ ਕੋ ਅਧਕ ਚਿਕਾਯੋ। ਰੁਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅੰਧੇਰ ਬਿਹਾਯੋ। ਬੇਗਮ ਜਾਗਉ ਠੀ ਤਹਕਾ
 ਲਾ। ਅੰਸ ਸਮੇ ਕੋ ਰੁਯੋ ਬਿਹਾਲਾ। ੩੮੩ ਦੋ। ਹਟਕ ਪਾਹੁ ਤੁਹ ਕੋ ਬੇਗਮ ਸਾਹਜ ਗਾਇ। ਰੁਖ ਤਹੇ ਪਤਰਾ ਜਤੁ ਮਾਧਕ ਪ੍ਰਜ
 ਦੁਖ ਪਾਇ। ੩੮੪ ਦੋ। ਜਕੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਜਾ ਦੁਖ ਹੋਈ। ਤਹ ਕਿਆ ਮਤ ਠੋਰ ਨ ਕੋਈ। ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਜਾ ਕੀ ਰਖਮਾ ਹੋਤੁ। ਕੀ ਚਿਖੁ ਦਾਇ ਨਹ
 ਇਅ ਚੇਤੁ। ੩੮੫ ਦੋ। ਚੁਨਤ ਸਾਹ ਅਸ ਬੈਨ ਉਚਾਰਾ। ਕਰੋ ਨਿਆਇ ਰੁਨਿ ਧਾਰਾ। ਸਾਹ ਨਿਦੇਸ ਪਾਹੁ ਪਾਈ। ਉਚੀ ਸੁਗਤਿ ਹਧੀ
 ਰਧ ਗਈ। ੩੮੬ ਦੋ। ਰਿਜਨੁ ਹੋਵੈ ਰੁਜ ਬਾਦ ਹੁਦਰ ਨਿਕਟਾਇ। ਨਿਜ ਮਨ ਚਿਤਾ ਜਿਨ ਕੋ ਰੋਗੀ ਤਰਸਾਹੁ ਬੁਲਾਇ। ੩੮
 ੭ ਦੋ। ਹਜਰਤ ਕੋ ਰੋਗੀ ਆਵਤੁ ਮਾਰਾ। ਪੈਦੇ ਖਾਂਜੁ ਨ ਅਨੀਦ ਪਾਰਾ। ਧਰਅ ਦਿਨ ਜਨੂੰ ਰੇ ਅਏ। ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਨੋ ਕਬਹੂ ਮਿਲਾ
 ਏ। ੩੮੮ ਦੋ। ਸਕਲ ਬਾਤਿ ਹੁਦਈ ਚੁਨਾਇ। ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਨੁ ਮੁਨ ਅਨੀਦ ਪਾਇ। ਅੰਸੇ ਕਹਾ ਚਿਤ ਨਹ ਕੀਜੈ। ਕਾਰਜ ਰੁਯੋ ਅਜੁਲ
 ਖਲੀਜੈ। ੩੮੯ ਦੋ। ਸੁਮੁਤੁ ਸੁਰਹ ਨ ਕੀਸੇ ਉਠੈ ਰੋਜ ਬਹਾਇ। ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਨਚਲ ਸਹੈ ਤਤ ਛਿਨ ਦੇਰ ਨ ਕੋਈ। ੩੯੦ ਦੋ। ਬੈਠ
 ਸਹੁ ਬਹੁ ਸੁਲਗਾਈ। ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਬੈਠੈ ਨਿਕਟਾਈ। ਅੰਰ ਮੁਸਾਹਬ ਸਬ ਇਕ ਠਾਏ। ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਨਤਹ ਬੈਠਤ ਦਾਏ। ੩੯
 ੧ ਦੋ। ਲੈਦਮਾ ਦਪੈਦਾ ਦਰਜਾਇ। ਖਾਂ ਨ ਪਾਂਚ ਸੈ ਸੰਗ ਲਵਾਇ। ਜਾਇ ਸਾਹ ਸੇ ਅੰਸ ਮੁਨਾਯੋ। ਪਾਹੁ ਹਜਰਤ ਦਹੁ ਨ ਰੁਆਯੋ। ੩
 ੯੨ ਦੋ। ਨਿਸਕੋ ਕਰਫਰਸਾ ਦੋਜ ਅਬਜੇ ਆਇ ਸੁਹਾਇ। ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਵੇਤਾ ਹੋਕੇ ਹਟਕ ਨ ਕੀਜੈ ਕੋਈ। ੩੯੩ ਦੋ। ਧਾਇ ਪ
 ਹੁਤਤ ਛਿਨ ਜਾਇ। ਪੈਦੇ ਕੋ ਸੁਭਾਤ ਚੁਨਾਇ। ਪੈਦੇ ਦੀਯੋ ਕੋ ਰੁਤਹੁ ਰੀ। ਪਾਂਚ ਹਜਾਰ ਅਧਕ ਹਿਤ ਧਾਰੀ। ੩੯੪ ਦੋ। ਪਾਛਿ ਸਾਹ ਬੈ
 ਨ ਅਸ ਗਾਏ। ਚੁਨੇ ਵਜੀਰ ਨੀ ਮਨਿ ਜਾਏ। ਬਾਲਮ ਸਲਕੀ ਨਫਰਾ ਦਾ। ਪਰੀ ਨੀ ਦਰੁਏ ਬਿਸਮਾਦਾ। ੩੯੫ ਦੋ। ਖਾਂ ਵਜੀ

ਰਾਜੇ ਸੇਕਹਾਉ ਨੇਸਾਹਮ ਮਥੈ ਨਾਸਮਾ ਭਾਰਜੇ ਸੁਨਤ ਥੈ ॥ ੩੯੬ ॥ ਚੈ ॥ ਕੈਦੁ ਦੀ ਭੁਨਤ ਹਮ ਅਵੈ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਸੇਵੇ ਹਕਮਾ
ਵੈ ॥ ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਹਤਿ ਪਤ ਹਤ ਨਾਰੀ ॥ ਕਰੈ ਦੇਹ ਹੋਇ ਬਿਰੁਚਾਰੀ ॥ ੩੯੭ ॥ ਜਾ ਕੇ ਲੋਨ ਖਾਤ ਜਦ ਰਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਵੈਰ ਪਾਪ ਬਡੁ ਲਹੈ ॥ ਹਜ
ਰਤ ਸੁਨੇਸਮਾ ਅਬ ਅਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਦੁਰ ਅਬ ਨੈਨ ਲਖਾਯੋ ॥ ੩੯੮ ॥ ਚੈ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਤੇ ਹੀ ਨ ਬਾਇ ॥ ਹੁਬਾਲ ਕਦੁ ਖਪਾਇ ॥ ਰਖ ਕੋ ਕੋਇ ਨ
ਯਹ ਕਾਅ ਯੋਗੁ ਰਸ ਰਨਾਇ ॥ ੩੯੯ ॥ ਚੈ ॥ ਸੀਗੁ ਗਇ ਪਰ ਰਹੈ ਦਯਾਲਾ ॥ ਨਿਜ ਪੁਤ ਨ ਸਮ ਕਰ ਪੁਤ ਪਾਲਾ ॥ ਦੇਤ ਗਿਰਾ ਸੁਬਦਨ
ਨਿਜ ਹਥਾ ॥ ਕਰੈ ਨੇਹੁ ਰਖੈ ਸਦ ਸਾਥਾ ॥ ੪੦੦ ॥ ਵੀਰ ਪੁਤੁ ਯੋਬਾ ਤ ਕਰ ਅੰਧੀ ॥ ਹਜਰਤ ਸੁਨੇ ਪਿਖੀ ਨ ਹਜੈ ਸੀ ॥ ਤੁਪ ਰਦਾ ਦੇਹੁ ਅਬ
ਅਯੋ ॥ ਭਰੀ ਸਮਾਨ ਜਾਤ ਲਖਾਯੋ ॥ ੪੦੧ ॥ ਚੈ ॥ ਅੰਧੇ ਕਹ ਜਾਵਤੁ ਯੋਬਾ ਵੀਰ ਨਿਜ ਪਾਸ ॥ ਭੁਭੁ ਮਹੀ ਯਸਾ ਹਕੇ ਕਰ ਰੁਵੀ ਨਿਜ
ਕਾਸ ॥ ੪੦੨ ॥ ਚੈ ॥ ਪੈ ਦੇ ਕੋ ਪਹੁ ਲੈ ਸਾਥਾ ॥ ਗਹ ਅਸਮਾਨ ਹਰਖ ਪਰਹਾਥਾ ॥ ਆਇਸਾ ਹੋ ਸੈ ਕਹਾ ਬਨਾਇ ॥ ਹਜਰਤ ਅਯੋ ਤੇ ਹਿਨਿਕ
ਟਾਇ ॥ ੪੦੩ ॥ ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਪੈਦਾ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਬਾਦ ਸਹ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਹੁ ਤੇ ਹਦੁ ਖਦੇ ਵਤ ਜੇਈ ॥ ਸੁਨ ਪੈਦਾ ਮਨ ਅਨ ਦੋਹਈ ॥
੪੦੪ ॥ ਚੈ ॥ ਹਜਰਤ ਮਮ ਅਰਗੁ ਰੂਪੈ ਕਰੀ ਨੈ ਕਰੀ ਤਾਹਾ ॥ ਮਾਂ ਗਛਿ ਮਾਹੀ ਹੋ ਜੈ ਬੈ ਮਾਰਹੀ ਯਾ ਮਮ ਦਾਹਾ ॥ ੪੦੫ ॥ ਚੈ ॥ ਯੁਧ ਬਸਤੁ
ਖੋਸਮ ਲੀਨੇ ॥ ਤੇਹੜਾ ਸੁਨ ਹਰਿ ਚਕਰੀਨੇ ॥ ਦਈ ਦੁਹਈ ਤੁਮਰੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ਅਧਕਮਾਰ ਕੀ ਨੀ ਮਮ ਤਬ ਹੀ ॥ ੪੦੬ ॥ ਹਜਰਤ ਸੁਨੇਹੁ
ਰੂਹ ਹਮਾਹੀ ॥ ਮੇਸਮ ਬਲੀ ਅਨ ਕੋਨ ਹੀ ॥ ਤੀਨ ਜੁਧ ਕੀਨੇ ਮਮ ਰੂਹੀ ॥ ਪ੍ਰਤਨ ਤੇਰ ਅਧਕ ਹਨ ਰੂਹੀ ॥ ੪੦੭ ॥ ਚੈ ॥ ਕਹਾ ਜਾਹ ਕਬਤੁ
ਮਕੀਯੋ ਮਾਹਵ ਸੈਨ ਹਤਾਇ ॥ ਕਹ ਪੈਦਾ ਜਨਤ ਸੁਭੀ ਮਮ ਬਲ ਨਾਹ ਛੁਪਾਇ ॥ ੪੦੮ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨਵਾਚਾ ॥ ਚੈ ॥ ਹਜਰਤ ਯਾਸਮ ਬਲੀ
ਨੇ ਕੋਈ ॥ ਆਹਵੇ ਤੇ ਅਯੋ ਹਨ ਜੇਈ ॥ ਮੁਗਲ ਸਖਾਮਾ ਕੋ ਯੁਤ ਸੈਨਾ ॥ ਜਪਤ ਸਹੀ ਸਪਤੀ ਜਮ ਅੰਧੇਨਾ ॥ ੪੦੯ ॥ ਪੈਦਾਵਾਚਾ ॥ ਹਜਰਤ ਪੁ
ਨ ਜੁਧ ਕਰ ਰੂਹੀ ॥ ਖਾਂ ਅਵਦੁਲ ਹਿਸੈ ਨ ਸੀ ਪਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂਡ ਤੇ ਮੋਹ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵਤ ਛਾਡੁ ਨ ਰਨ ਭੂਮਿ ਕੋਈ ॥ ੪੧੦ ॥ ਚੈ ॥ ਪੁਨ ਲੋਲਾ
ਹਤ ਸੈਨ ਯੁਤ ਪੰਦੁ ਹਈ ਸਹੀ ਸਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸੈਨਾ ਮੇਜ ਨੀਏ ਮੋਕੇ ਸੁਭਾਵਤੀ ॥ ੪੧੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜੀਤ ਜੁਧ ਸਿਧਮ ਹਮਰੀ ਹੋਈ ॥ ਮੇ ਬਿਨ ਜੀਤ

ਸਕੇਨਹੋਕਈ ਨੋ ਕਰੀ ਮਾਂਗੁ ਰੂਰਿ ਸਕੀ ਨਾ ॥ ਲਾਤੁ ਸਦਾ ਨ ਬਹੁ ਸੁਖੁ ਈ ਨ ॥ ੪੧੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿਅ ਦਬੋ ਹੋ ਜੋਨੇ ॥ ਕਰੀ ਨ ਸਮ ਸਰਗੁਰ
 ਲਾਜੋ ॥ ਨਤਰ ਕਿਅ ਗੁਰ ਹਮਰੇ ਅਗੇ ॥ ਤੇਰੰ ਉਮ੍ਹੂ ਜਨ ਕ ਚ ਧਰੀ ॥ ੪੧੩ ॥ ਭੁਨੇ ਸਾਹਤੁ ਮਰੇ ਫਿਗਾ ਘੋ ॥ ਬਦਲ ਲੈ ਉਐ ਸਮਨੁ ॥
 ਯੋ ॥ ਹਰੇ ਅਸੁ ਤੇਰੀ ਹਤ ਸੈ ਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚੇਰ ਅਰੀਰ ਹ ਚੈ ਨਾ ॥ ੪੧੪ ॥ ਏ ॥ ਮੇਰੀ ਸੈ ਨਾ ਦੀ ਜੀਏ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾ ਕੇ ਘਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗਰ ਅੰਚ
 ਰੁਪਾਇ ਕੈ ਰੈ ॥ ਭੁਤ ਭੁਮਾ ਫਿਗ ਲਾਇ ॥ ੪੧੫ ॥ ਏ ॥ ਭੁਨਤ ਜਾਹੁ ਮਨ ਮੈ ਹਰ ਖਾਏ ॥ ਘਰ ਫੂਟ ਯੋ ਨਿਸ ਚੈ ਅਰ ਘਾਏ ॥ ਫੂਟ ਬਠੀ ਖ
 ਨਰਾ ਵਣ ਮਾਰਾ ॥ ਫੂਟ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਿਤਾ ਹਨ ਭਾਰਾ ॥ ੪੧੬ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ਲਬ ਲੀਏ ਹ ਭਾਰੀ ॥ ਆਯੋ ਫੂਟ ਬਨੈ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਅਬ ਬਦਲ ਪੈ
 ਮਮ ਕਰ ਆਵੈ ॥ ਨਿਸ ਚੈ ਪਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲਿਖਾਵੈ ॥ ੪੧੭ ॥ ਏ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਮੁਖ ਸੋ ਕਹੇ ਸਭਾ ਮਧ ਅਸ ਬੈਨਾ ॥ ਪੈ ਦੇ ਸੀਗਾ ਪਧਾਰ ਕੇ ਕਰ ਬਿਧੁ
 ਪਸਮਨੈ ਨਾ ॥ ੪੧੮ ॥ ਏ ॥ ਮੇਰੇ ਕਹ ਬੀੜਾਰ ਖਈ ਨੋ ॥ ਪਾਨ ਨ ਕਾ ਅਤ ਹੀਰ ਸਭੀ ਨੋ ॥ ਨਗਨ ਤੇ ਗਮਿਤ ਜੀ ਭੁਜ ਮਾਨਾ ॥ ਜਿਹ ਮੁਜੀ ਦੇਖੇ ਸਿਤ
 ਜਾਨਾ ॥ ੪੧੯ ॥ ਜਗੀ ਪੁਸਾ ਕਲਾ ਖਕੇ ਗਾਏ ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਪੁਨ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਕੇ ਸੁਰਾ ਅਬ ਲੇਹਿ ਉਠਾਇ ॥ ਆਹ ਵਹੇ ਤਨਿ ਜਾਨ ਬਜਾਇ
 ॥ ੪੨੦ ॥ ਏ ॥ ਸੁਬ ਬੈਠਾ ਪਿਸੇ ਰਕਾ ਕਲੇ ਖਾਂਤਿ ਹਨ ਮਾ ॥ ਭੁਤ ਬੈਰ ਉਰ ਅਨ ਕੇ ਉਠਾ ਸਾਹ ਲਖ ਕਾਮਾ ॥ ੪੨੧ ॥ ਏ ॥ ਮੁਗਲ ਸਖਾਂ ਕਾ ਭੂਤ ਪ
 ਛੋਨੇ ॥ ਨੀ ਮਲਾ ਖਸੈ ਨਾ ਪਤ ਜਾਨੇ ॥ ਮੁਖ ਸੋ ਕਹ ਅਇਸੁ ਮਮ ਦੀਜੈ ॥ ਹਜਰ ਤੁਝ ਨੇ ਦਿਲ ਮੁਨ ਹਰੀਜੈ ॥ ੪੨੨ ॥ ਪੁਨਾ ਮੀਤ ਅਵਦੁਲ ਹਰੇ
 ਰਾ ॥ ਜਸ ਮਖਲੀ ਨ ਦੂਸਰੇ ਹੋਗਾ ॥ ਜਾਸ ਮਖਲੀ ਨ ਦੂਸਰੇ ਹੋਗਾ ॥ ਬਡੇ ਵਕੀਲ ਸਾਹ ਕਾ ਜਾਨੇ ॥ ਬਿਬਹ ਜਾਰ ਸੈ ਨਾ ਪਤ ਮਾਨੇ ॥ ੪੨੩
 ॥ ਏ ॥ ਖੋਜ ਜਨ ਨਵਰੁ ਨਾਮ ਤਿਹ ਬੈਰ ਮੀਤ ਕੇ ਧਾਰਾ ॥ ਉਠ ਯੋ ਧਾਰਿ ਸਮਨ ਵਿਖੇ ਭੁਨੇ ਸੀਤ ਤਿਹ ਵਾਰਾ ॥ ੪੨੪ ॥ ਏ ॥ ਕਲੇ ਖਾਂਤ ਬਮੇ ਸੋ ਕੀ
 ਨੇ ॥ ਬੀੜ ਚਾਇ ਤੇਗਾ ਹਲੀ ਨੇ ॥ ਦੇਖ ਸਾਹ ਅਸ ਬੈਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਲੇ ਖਾਂ ਨਿਜ ਹੋਨੇ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ੪੨੫ ॥ ਪੈ ਦੇ ਕੇਤੁ ਮਸੀਹਾ ਸਿਧਾਵੇ ॥ ਮਾਰ ਸੈ
 ਗੁਰ ਕੇ ਗਹਿਲੀ ਘਾਵੇ ॥ ੪੨੬ ॥ ਹਜਰ ਤੁਝ ਨੇ ਰਿਦੇ ਰਿਸ ਜੇਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸੈ ਨਾ ਹਤ ਕਾ ਫੁੱਟਿ ਤੇਤੀ ॥ ੪੨੭ ॥ ਅਸ ਕਹਤੁ ਤਫਿਨ ਕੀ
 ਯੋ ਪਾਨਾ ॥ ਭੁਤ ਵਕੀਲ ਤਬ ਹਨੇ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੀ ਆਇਜੁ ਪਾਇ ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਵ ਲੈ ਚਾਲੇ ਧਾਇ ॥ ੪੨੮ ॥ ਏ ॥ ਬਾਦ ਸਾਹ ਪੁਨ ਹਰ

ਖਕੈ ਸਿਰੇ ਪਉ ਦੇ ਦੀ ਨ) ਪੈ ਦੇ ਐ ਅਸ ਮਨ ਕ ਤਤ ਫਿਰੇ **੪੨੯) ਚੈ** ਪੈ ਦੇ ਕੀ ਰੁ ਮ ਕ ਰੇ ਸ ਹ ਐ ਜੀ ਰੁ ਮ ਰ ਜਿ ਉ ਤਿ ਉ ਮ ਨੁ ਲਾ ਐ ਅਸ ਕ ਹ ਸਿ ਰੇ ਪ ਉ ਤ ਹਿ ਦੀ ਨੇ
ਕੁਤ ਬ ਖਾਂ ਨ ਕੇ ਵਿ ਦਾ ਮੁ ਕੀ ਨੇ **੪੩੦) ਚੈ** ਕੁਤ ਬ ਖਾਂ ਨ ਮੇ ਨ ਅ ਨੰ ਦ ਪ ਐ ਨਿ ਜ ਭੁ ਈ ਕੇ ਸੀ ਗ ਸਿ ਧ ਐ ਸਾ ਜ ਸੇ ਨ ਸ ਭੁ ਹੀ ਇ ਕ ਠ ਨੇ ਅਤ ਪ
ਪੀ ਨ ਹ ਕ ਹੁ ਜ ਨੇ **੪੩੧) ਚੈ** ਪਾਂ ਚੇ ਮੁ ਰ ਸੈ ਨ ਦ੍ਰਿ ਸ ਟਾ ਐ ਕ ਵ ਕੇ ਹੀ ਏ ਭੁ ਵਾ ਐ ਹ ਆ ਐ ਸਿ ਧ ਸ ਮ ਨ ਚ ਲੀ ਜ ਨੁ ਸੈ ਨ ਬ ਡ ਵ ਸ ਮ ਗੁ ਰ ਪ
ਠ ਜ ਮ ਐ ਨ **੪੩੨) ਚੈ** ਪੈ ਗ ਜ ਸਾ ਜ ਪ ਦ ਤ ਬ ਹੁ ਸੈ ਨ ਚ ਲ ਤ ਅ ਪ ਰ ਮ ਰ ਮ ਰ ਬ ਕ ਸਿ ਲਾ ਸ ਮ ਪ ਰੈ ਨ ਜ ਹ ਸ ਮ ਰ **੪੩੩) ਚੈ** ਮ
ਦ ਰ ਪ ਨ ਕ ਰ ਤ ਸ ਬ ਧ ਐ ਬ ਕ ਤ ਅ ਟ ਪ ਦੇ ਬੈ ਨ ਤ ਦ ਐ ਚ ਲੇ ਸਿ ਤ ਬ ਹੁ ਰੁ ਗ ਹ ਲੀ ਜੇ ਸੇ ਹ ਮ ਮ ਰ ਤੁ ਰ ਤ ਰ ਨ ਲੀ ਜੇ **੪੩੪) ਚੈ** ਚੁ ਨੇ ਸੀ
ਤ ਮੇ ਰੇ ਮ ਨ ਆ ਵੈ ਕਿ ਧੈ ਸੰ ਗ ਰ ਜੁ ਸੈ ਨ ਸਿ ਧ ਵੈ ਦੀ ਰ ਘ ਰੂ ਲ ਬ ਲੀ ਸ ਭੁ ਜ ਨੇ ਰ ਕ ਸ ਸ ਮ ਨ ਹ ਸੈ ਸ ਮ ਨੇ **੪੩੫) ਚੈ** ਭੁ ਵੀ ਪ੍ਰੇ ਰ ਸ ਭੁ ਨ ਕੇ
ਲ ਪ ਐ ਦ ਯਾ ਸਿ ਧ ਗ ਤ ਲ ਖੀ ਨ ਜ ਐ ਪੀ ਥ ਰੈ ਨ ਬ ਸ ਦੇ ਤ ਨਿ ਜ ਨਾ ਪ ਹੁ ਚ ਜ ਲੀ ਧ ਰ ਬ ਹੁ ਧ ਮ ਨ **੪੩੬) ਚੈ** ਭੁ ਗ ਤ ਸਿ ਧ ਰੂ
ਰ ਕੀ ਕੇ ਡਿ ਹ ਠ ਮੇ ਲ ਸ ਲ ਹ ਪੇ ਜ ਜ ਨ ਵ ਰ ਤ ਬ ਪ ਠ ਰੇ ਦ ਹੇ ਤ ਕ ਰ ਚ ਹ **੪੩੭) ਚੈ** ਤੁ ਰ ਕ ਗ ਥ ਐ ਹ ਸ ਗ ਲੀ ਭੁ ਖੀ ਚੁ ਨੇ ਸਿ ਤ ਅ ਬ
ਗੁ ਰ ਕੀ ਜ ਖੀ ਜ ਬ ਪੈ ਦ ਰਿ ਸ ਧ ਰ ਪ ਧ ਰ ਜੇ ਕੋ ਤ ਕ ਕ ਰ ਪ ਛੁ ਮ ਰ ਰ **੪੩੮) ਚੈ** ਨਿ ਤ ਨੁ ਤ ਨ ਸੀ ਗ ਤ ਬ ਹੁ ਆ ਵੈ ਕ ਰ ਦ ਰ ਸ ਨ ਨਿ ਜ
ਧਾਂ ਮ ਸਿ ਧ ਵੈ ਦੀ ਚਿ ਬਾ ਜ ਬ ਥੇ ਰੇ ਹ ਥਾ ਬੈ ਠ ਸਿ ਧਾ ਸ ਨ ਦੀ ਨ ਨ ਥਾ **੪੩੯) ਚੈ** ਤਾਂ ਸ ਮ ਜਿ ਹ ਦ ਰ ਸ ਨੁ ਕੀ ਚਿ ਬ ਹੁ ਰ ਗ ਰ ਭੁ ਨ ਹ ਮ ਤ
ਪ ਰ ਮ ਧ ਮ ਵਾ ਸ ਭੁ ਯੇ ਧ ਰ ਗ ਮ ਨ ਰਿ ਦ ਸਾਂ ਤ **੪੪੦) ਚੈ** ਏ ਕ ਦਿ ਵ ਸ ਅ ਸੋ ਕੋ ਤ ਕ ਹੋ ਯੋ ਪ ਛੇ ਸੁ ਨ ਨੈ ਨ ਨ ਜੋ ਯੋ ਕਾ ਬ ਲ ਤੇ ਸੀ ਗ
ਤ ਬ ਹੁ ਆ ਐ ਕ ਛੁ ਦਿ ਨ ਗੁ ਰ ਕੇ ਨਿ ਕ ਟ ਰ ਹ ਐ **੪੪੧) ਚੈ** ਤਾ ਮ ਹਿ ਏ ਕ ਸਿ ਧ ਰ ਸ ਰ ਤਾ ਕੁ ਕੇ ਨ ਮ ਜਾ ਨ ਬ ਖ ਮ ਤਾ ਤਿ ਹ ਸੁ ਤ ਨ ਮੁ
ਨੀ ਤ ਜ ਨੇ ਸੇ ਵਾ ਮ ਹਿ ਮ ਧ ਰ ਭੁ ਚ ਮ ਨੇ **੪੪੨) ਚੈ** ਜ ਲ ਕੀ ਸੇ ਵ ਕ ਰੈ ਧੁ ਖ ਸੀ ਗਾ ਦੇ ਗ ਸੇ ਵ ਕ ਰ ਧ ਰ ਭਿ ਮੀ ਗਾ ਤ ਕੇ ਲਾਂ ਗੀ ਅਸ ਸ ਮ
ਭੁ ਵੈ ਰੋ ਹ ਠ ਛੋ ਕੇ ਕ ਗੁ ਨ ਆ ਵੈ **੪੪੩) ਚੈ** ਜ ਤ ਕ ਧ ਰ ਗੁ ਲੇ ਲੋ ਕ ਰ ਹੋ ਯੋ ਠ ਵ ਸ ਵ ਧ ਨ ਮੇ ਦ ਹੀ ਨੁ ਨਿ ਹ ਰ ਕੇ ਅ ਯੋ ਕ ਗੁ ਬ ਲ

੪੪੪) ਭਰੀ ਉੱਚ ਬਲ ਕਰਟ ਕਯੋ ਬਹੁ ਰੋਗ ਗੁਪ ਰਿਸ ਅਯੋ ਪੁਰ ਉੱਚ ਬਲ ਨਿਹਾਰਾ ਖੈਚ ਗੁਲੇ ਲਗੁ ਲੇ ਲਮਾਰਾ।
 ੪੪੫) ਲਾਰੋ ਫਰਪ ਗਲਾਂ ਗਜਨਾਯੋ ਉਰੁ ਨਜਾਇ ਕਾਗੁ ਪਯੋ ਦਸਾ ਸਿਧ ਭੋਜਨ ਬਕਰੈ ਪਾਛੇ ਚੋਗ ਕੋਧਰੈ। ੪੪੬) ਜਬੈ ਚੋ
 ਗਾਗੁਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਅਏ ਕਾਗ ਬਹੁ ਪਾਇ ਅਯੋ ਕਾਗੁ ਸੋਤ ਹਮੇਤ ਤਾਛਿ ਨ ਚਲ ਯੋ ਨ ਜਾਇ। ੪੪੭) ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਭਿਰਗ ਨਿਹਾਰਾ ਭੁਹ ਦੁਖੀ
 ਦਿਖ ਬੈਨ ਉਚਾਰਾ ਜਾਹ ਕਾਗੋ ਚੋਟ ਲਗਾਈ ਬਹੁ ਸੁਮ ਪਾਇ ਰਜਾ ਤਲ ਜਾਈ। ੪੪੮) ਤਤਾਛਿ ਨ ਖੇਦ ਕਾਗ ਕਯੋ ਨ ਭੁਦਿਸ ਗਯੋ
 ਅਨੰਦ ਤੋਯੋ ਐਸ ਬੈਨ ਜਬ ਬਲ ਭੁਨਏ ਧਾਰ ਚਿਤ ਅਤੁਹੀ ਸੁਮ ਪਾਏ। ੪੪੯) ਜਾਇ ਪਿਤਾ ਦਿਗ ਬਚ ਕਹੇ ਸੀ ਗੁਰ ਦੀ ਬਿਸ ਪਾਜਾ
 ਨ ਪਾਪ ਨ ਹਕ ਛੁਕੀ ਯੋਗੁਇ ਅਚੇਤ ਨਿਹ ਪਾਪ। ੪੫੦) ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਦੇਉ ਬਿਸਮਏ ਦਰਦ ਭਯੋ ਅਧ ਕਸੁਮ ਪਾਏ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਨਿਜ ਕੀ
 ਯੋਪ ਮਾਨਾ ਗੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਰਖ ਤਨਾ। ੪੫੧) ਵਹ ਦੇਉ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਰਹਏ ਕਹਾਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਜਾਏ ਦੇਹੀ ਖੀਣ ਨਿਤ ਪੁਤ੍ਰੇ
 ਵੈ ਭੁਤ ਕੇ ਦੇਖ ਪਿਤਾ ਸੁਮ ਪੇਵੈ। ੪੫੨) ਸਿੱਖ ਨ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਮਮ ਭੁਤ ਕੇ ਬਖਸਾਇ ਸਤੀ ਸਿੱਖ ਮਿਲ ਅਸਕਹ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪੇਜਾ
 ਏ। ੪੫੩) ਕਰ ਉਪਕਾਰ ਤੁਮੈ ਬਖਸਵੈ ਨਿਸਚੈ ਤੁਮੈ ਰੇਖੇ ਦੁਗਵੈ ਭੁਨਤ ਹਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪੈ ਦੇਉ ਆਏ। ੪
 ੫੪) ਤੁਹ ਤੁਹ ਕਗ ਬਿਨੀ ਉਚਾਰੀ ਨਾਮ ਲਾਜ ਪਾਏ ਉਪਕਾਰੀ ਕਾਗ ਪੁਕਰੀ ਬਤ ਭੁਨਈ ਜਾਇ ਰਜਾ ਤਲ ਗੁਰ ਬਚ ਗਾਈ। ੪੫੫)
 ਏ) ਤਤੇ ਹਮ ਸਰਨੀ ਅਏ ਕੀਜੈ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰਾ ਮਮ ਭੁਤ ਕੇ ਬਖਸਾਈ ਏ ਪਾਵਨ ਪਤਤਾ ਬਿਚਾਰਾ। ੪੫੬) ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਵਾਚਾ ਕਰੋ ਨਾਇ
 ਤ ਬਿਨੀ ਹੋਗਾ ਉਂ) ਜਿਉ ਤਿਉ ਤੁਮੈ ਭੁਤ ਬਖਸਾਉਂ) ਕੋਕੇ ਭੁਨਤ ਰਿਦੇ ਭੁਖ ਪਾਰਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਪਧਾਰਾ। ੪੫੭) ਪੇਤ ਸਿਕਾ
 ਰ ਗੁਰੁ ਕਰ ਪਾਨਾ ਚੀਤੇ ਭੁਆਨ ਸੈਨ ਜਨਨ ਬਨ ਮੈ ਅਧ ਕ ਸਿਕਾ ਰਖਿ ਲਾਏ ਛੋਟੇ ਸੀਰ ਨਿਕਟ ਬੈਠਾਏ। ੪੫੮) ਬਿਧੀ ਏਸ ਸਾ
 ਨਿਹ ਕੋ ਸੀ ਗੁਰ ਬੈਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਨਿਜ ਗਰ ਅੰਚ ਪਾਇ ਕੋ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨ ਉਤਾਲਾ। ੪੫੯) ਦੇਖ ਵਸਾਨਿ ਧਮੁਖ ਮੁਸਕਾਏ ਬਿਧੀ
 ਚੰਦ ਪ੍ਰਤ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ਭੁਖ ਭੁਕ ਯਾ ਭੁਚ ਮਨ ਉਪਜਾਈ ਮਾਗੁ ਜਾਇ ਨ ਦੇਰ ਭੁਹਈ। ੪੬੦) ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮੈ ਕਾ

ਮੈਪਾਂਵਨਪਤਿਤਕਰੰਤ। ਜੀਵਸਦਾਸਦਭੂਲਪੈਂਤੁ। ੪੬੧। ਸਿੱਖਪੁਤ੍ਰਕੀਬਤਜੁਨਾਈ। ਜਿਹਬਿਧਿਉਈਭਰਸ੍ਰ
 ਮਪਾਈ। ਰੇਪੁਰਬੈਨਮੋਘਤੁਮਾਰੇ। ਜਾਇਰਸਤਲਕਹੁਧਾਰੇ। ੪੬੨। ਰਸਤਲਸੋਇਪੁਰੁਮਦੀਜੈ। ਸਿੱਖਪੁਤ੍ਰਕੋਛਿਮਕਰੀਜੈ।
 ਅਸਕਹਪਦਪੰਕਜਲਪਟਯੋ। ਸੀਗੁਰਤਕੋਪੰਨਮਲਯੋ। ੪੬੩। ਸੀਗੁਰੇਵਾਚਾਦੋ। ਗਈਰਸਤਲਤਾਹਕੀਤੁਮੋਕੋਜਦਾਅਨੰਦ।
 ਰਸਤਲਪਗਇਹਨਗਰਪੇਬਸੈਅਧਕਮਤਮੰਦ। ੪੬੪। ਛੋਟਾਮੀਰਥੇਹੁਇਜਾਵੈ। ਬਿਧੀਚੰਦਅਹਕਛੁਕਾਬਿਤਾਵੈ। ਆਇਭੁਚਲ
 ਭੇੜੁਹੁਇਸਗਰਾ। ਉਪਰਚਲੇਪੰਥਕੋਦਗਰਾ। ੪੬੫। ਅਸਕਹਤਹਤੇਕੀਯੋਪਮਾਨ। ਸਦਨਆਇਪੁਰੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ। ਸੇਦਸਮਾਭੁਮੇਤੁਖ
 ਦਈ। ਲਗੋਦਿਵਨਅਧਕਬਹੁਤਈ। ੪੬੬। ਪਿਤਾਪੁਤਕੋਸੰਗਲਵਾਇ। ਬਿਧੀਚੰਦਗੁਰਕੋਛਿਗਜਾਇ। ਦੇਉਆਇਪਦਪੰਕਜ
 ਲਗੋ। ਗੁਰਾਤਸਿੰਘਜਨੋਬਹੁਗੋ। ੪੬੭। ਪਦਪੰਕਜਨਿਜਯੋਇਕੈਸੀਗੁਰਤਾਹਪਿਲਾਇ। ਕਰੀਛਿਮਾਸਿੱਖਪੁਤ੍ਰਕੋਤਨਮਨਖੇ
 ਦਗਵਾਇ। ੪੬੮। ਲੇਆਇਸਨਿਜਧਾਮਸਿਧਾਏ। ਬਿਧੀਚੰਦਕੇਗੁਨਗਨਗਾਏ। ਇਹਬਿਧਿਅਨਗਨਗਾਬਕਰਾਇ। ਦੋਇਮਾ
 ਸਸੁਖਸੰਗਾਬਿਤਾਇ। ੪੬੯। ਅਯੋਹੜਕਛੁਦਿਵਸਾਬਿਤਾਯੋ। ਸੁਨੇਸੰਤਗੁਰਕੋਮਨਭਾਯੋ। ਸਰੁਸੁਰਨਕੋਸੰਗਲਵਾਇ। ਸੀਗੁਰਹੇਤ
 ਸਿਕਾਗਜਿਧਾਇ। ੪੭੦। ਚੀਤੇਜੁਆਨਅਨੰਤਲੈਜੁਹਰੇਬਾਜਾਪਾਰਾ। ਲਗਾਰਸੀਚਨੇਬਹੁਲੀਏਸਸੜਅਸੜਤਨਧਾਰਾ। ੪੭੧। ਸ੍ਰੀ
 ਯਾ। ਭੀਨਪੁਸਕਸ੍ਰੋਤਧਰੀਤਨਰਾਜਤਅਸ੍ਰੋਤਉਦਾਰਾ। ਸੇਤਹੀਬਾਜਲੀਓਕਰਪੰਕਜਮਾਨਹੁੰਸਾਦਿਖੇਸੁਮਧਾਰਾ। ਉਜਲਤਾਸੁ
 ਲੋਕਨਕੀਸਮਪਾਵਤਨਹਸਸੀਪਾਹਰਾ। ਤਤੇਨੋਕਵਪੁਰਤਉਪਰਐਸਚੜੇਪੁਰਹੇਤਸਿਕਾਰਾ। ੪੭੨। ਬਿਧੀਚੰਦਪਛੇਚ
 ਲੇਬਾਬਾਅਕਾਸਿਧਾਇ। ਸੀਗੋਨਚਹੁਦਿਸਚਲੈਸੰਧਪੁਰੁਛਬਪਾਇ। ੪੭੩। ਆਕਿਲਾ। ਜਾਨਭਾਈਅਤਵੇਗਪੰਨਕੋਜਾਇਹੈ। ਰਵ
 ਪੈਰਸਮੇਰਵਤਭਾਰਲਜਾਇ। ਰੇਛਜਾਮਦਿਨਰਹਾਸਿੱਖਦੇਆਇਕੈ। ਹੋਦੋਰਪੁਰੁਪਦਪੰਕਜਗਹੁਖਪਾਇਕੈ। ੪੭੪। ਦਥਾਸਿ
 ਧਤੇਠਾਂਢਪੀਰਦੈਤਾਹਕੈ। ਪੁਛਤਕਹਤੇਆਇਕ੍ਰਿਤਕਰਕਾਹਕੈ। ਕਹਾਸਿੱਖਜੁਖਮਾਨਜੁਧਾਸਰਆਨੀਏ। ਹੋਹਮਰੀਜਤਤਖਾਨੁਸੋਬਰ

ਜਲੀਏ॥੪੧੫॥ੴ ਦਰਸਕਾਜਦੇਉਅਏਪਿਤਾਪੁਤਪੁਰਜਾਨਾ॥ਲਾਇਕਹਮਰੇਏਵੇਜੇਸ੍ਰੀਮੁਖਅਏਸਠਾਨਾ॥੪੧੬॥ੴ ਦਯਾਸਿੰਘਗੁਰ
ਮੇਨਰਹਾਏ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਨਹਬੈਨਅਲਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਘਕੇਮਨਕੀਜਾਨਾ॥ਬਿਧੀਚੰਦਅਸਕੀਸੇਬਖਾਨਾ॥੪੧੭॥ੴ ਸੁਨਹੁਪਾਰੇਤੁਮਅਸਕੀ
ਜੈ॥ਸਫਲਹਾਬਅਪਨੇਕਰਲੀਜੈ॥ਇਹਜਰੂਪਜੈਨੈਨਹਿਹਾਰਾ॥ਧਰਆਯੁਧਪਟਰੁਏਸ੍ਵਰਾ॥੪੧੮॥ੴ ਨਖਸਿਖਰੂਪਾਨਿਹਾਰਕੇਦ
ਯਾਸਿੰਘਕਰਤਾਰਾ॥ਪੁਰਤਾਲਿਖਮਮਦੀਜੀਏਕੀਜੈਪਰਉਪਕਾਰਾ॥੪੧੯॥ੴ ਬਿਧੀਚੰਦਕੇਬੈਨਤੁਨਾਇ॥ਬਿਨੀਚੁਜਾਨਕਰੀਏ
ਹਰੁਏ॥ਸਿਸਜੁਰੇਸਾਦਿਨੇਸਨਪਵੈ॥ਇਹਪੁਰਤਸਬਲਖਲਜਾਵੈ॥੪੨੦॥ੴ ਸਿਵਆਦਕਥਹਮਾਦਕਹਾਰੇ॥ਰਿਖਮਨਾਸਿਵਚੁਤ
ਨੇਤਉਚਰੇ॥ਇਹਪੁਰਤਕੇਅੰਤੁਨਪਵੈ॥ਤੁਛਜੀਵਹੈਕੈਸਾਲਿਖਾਵੈ॥੪੨੧॥ੴ ਏਕਬਾਤਨਿਸਚੈਚੁਨੀਸਤੁਜੀਗਤਮਹਿਜਾਇ॥ਕੀਰੀ
ਤੇਹਸਤੀਕਰੇਦਸਾਸਿੰਘਮਨਗੁਏ॥੪੨੨॥ੴ ਤਾਤੇਜੇਗੁਰਕ੍ਰਿਪਧਾਰੈ॥ਅਮੁਤਾਲਿਖੇਨਲਾਇਅਵਾਰੈ॥ਬਿਧੀਚੰਦਪੁਨਕੀਓਉਦ
ਰਾਹਿਉਤਾਲਿਖੇਨਲਾਇਅਵਾਰਾ॥੪੨੩॥ੴ ਤਿਨੈਕਹਾਹਮੋਕੇਬਰਦੀਜੈ॥ਗੁਰਪੁਰਤਜਾਤੇਲਿਖਲੀਜੈ॥ਬਿਧੀਚੰਦਕਹਤੁਮਕਰੈਨੈਨ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਸੈਰਿਏਪਰਚੈਨਾ॥੪੨੪॥ੴ ਪਿਤਾਪੁਤਹਰਪਤਰੁਏਤੁਛਨਕੀਓਉਪਾਇ॥ਜਾਮਸੰਧਪੁਰਤਾਲਿਖੀਹੈਉਤਜੈਜਾਦਿ
ਖਾਇ॥੪੨੫॥ੴ ਸ੍ਰੀਗੁਰਬਨਮੋਖੇਲਾਸਿਕਾਰਾ॥ਜੀਵਜਤਕਰਮੁਕਤਹਜਾਰਾ॥ਕਹਲੋਗਨੈਨਗਨਨਾਅਵੈ॥ਪਸਪੰਛੀਅਮਰਾਪਦ
ਪਵੈ॥੪੨੬॥ੴ ਏਕਜਮਗੁਰਖੇਲਾਸਿਕਾਰਾ॥ਓਰਪਰੀਤਬਅਏਪੁਰਾਰਾ॥ਕਹੁਨਰਅਸਅੰਗੁਸੁਨਕੋ॥ਲੈਸੈਨਪੇਦਾਂਪੂਰਾਯੋ॥੪
੨੭॥ੴ ਜਲੰਧਰਉਤਰੇਦੇਖਹਮਭੁਏਤੁਰਕਾਇਕਨਾਇ॥ਕੀਜੈਪ੍ਰਭੂਉਪਾਵਕੇਦੇਖਅਯੋਹੰਤਿਧਾਇ॥੪੨੮॥ੴ ਮੁਖਪੰਕਜਗੁ
ਰਬੈਨਅਲਾਏ॥ਧੋਰੇਧੀਰਮਨਾਚਿਤਨਪਾਏ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਨਕਰੁਲੀਕਰਾਵੈ॥ਹੋਇਖਾਕਜੇਧਰਰਿਸਾਵੈ॥੪੨੯॥ੴ ਮੇਸੇਕਬਤਬਾ
ਗਮਹਿਅਏ॥ਅਰਧਜਮਾਦਿਨਤਬੈਰਹਾਏ॥ਪੈਂਦੇਸਿੰਓਜਹਖੇਲਮਚਾਈ॥ਚੌਪਰਕੀਤਹਖੇਲਗੁਸਾਂਈ॥੪੩੦॥ੴ ਲਾਰੋਅਧ
ਕਾਦਿਵਨਤਬਸੇਨਕਾਜਚਲਾਇ॥ਬਿਧੀਚੰਦਕੇਮਿਲਕਹਾਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਮਹਾਇ॥੪੩੧॥ੴ ਬਿਧੀਚੰਦਨਹਹਮੋਰਚਰਾ

ਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸਕਰ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਸਨਮੇ ਗਈ ॥ ੪੬੨ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇ ਪਾਏ ॥
ਨਪੰਨ ਤੋ ਕੇ ਮੁਖ ਗਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਗੁਰ ਅਗੇ ਰਾਖੀ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਲਿਖੀ ਬਾਤ ਸੁਭਾਖੀ ॥ ੪੬੩ ॥ ਦੋਖ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਹਰਖ ਕੈ ਨਖ ਸਿ
ਖਰੂ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਰਾ ॥ ਹੈ ਨੀਰਜ ਜਸ ਤਜਾ ਲਿਖੀ ਮੁਰਤ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ੪੬੪ ॥ ਗੁਰ ਤਸਿ ਘੋਰੇ ਉਬਰੂ ਗੁਰੇ ॥ ਪਤਾ ਪੁਤ ਗੁਰ ਕੇ ਪ
ਗਲ ਗੇ ॥ ਹਥ ਸੀਜ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਬਰਦੀ ਨੇ ॥ ਲਿਖੋ ਨਖ ਸਾਪਿਖ ਜੇ ਨਹੀ ਨੇ ॥ ੪੬੫ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਸੰਸ
ਸਿਟਾਏ ॥ ਨਿਜ ਦਰਸਨ ਮੁਰਤ ਨਿਜ ਚੀਨੀ ॥ ਬਖਸਾ ਬਿਧੀ ਸਸੋਰੇ ਗੁਰ ਦੀਨੀ ॥ ੪੬੬ ॥ ਦਸ ਸਿੰਘ ਸੁਖ ਪਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸ
ਜੋ ਸਾ ॥ ਲੈ ਮੁਰਤ ਕੋ ਕ੍ਰਿਸਮ ਪਾਇ ਖਜਾਨੇ ਜੋ ਸਾ ॥ ੪੬੭ ॥ ਗੁਰ ਤਸਿ ਘੋਰੇ ਨੀਰ ਪਾਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੀ ਅੰਸ ਉਦਾਰਾ ॥ ਮੁਰਤ ਅਬਤ
ਕਤਿ ਹਛਿ ਗਾਏ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਨ ਬਾਛਤ ਲਾਏ ॥ ੪੬੮ ॥ ਅਬ ਭਨ ਬਾਤ ਖਾਨੇ ਆਏ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਪਠਾਏ ॥ ਕਬ ਕਬ ਅ
ਗੇ ਗੁਰ ਛਿਗਾਏ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਜਬਤ ਹਪਠਾਏ ॥ ੪੬੯ ॥ ਖੋਜ ਜਾਨ ਵਰ ਮਨ ਬਿਖੈ ਐ ਜੇ ਕੀ ਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਲੇ ਉਪਰੀ ਖਾ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਗੁਰਨ ਨ ਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ੫੦੦ ॥ ਦਾਸੀ ਦੋਇ ਹਥ ਮਹਿਲੀ ਨੀ ॥ ਏਕ ਤਰੇ ਸਸ ਉਪਰ ਕੀ ਨੀ ॥ ਕਪਟ ਧਾਰ ਮਨ ਮੇਤ ਬਾਏ ॥ ਬਾਗ
ਮੋਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੫੦੧ ॥ ਰਾਖੀ ਨਜਰ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਖ ਕਾਏ ॥ ਭਨੇ ਸੀਤ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਭਨੇ ਖਾਂ ਨਾ ਜਿਹ ਜੁਗ ਫੁਟ ਜਾਏ ॥ ਤੁਰਤ
ਮਿਤ ਭਨੇ ਛਿਗਾਏ ॥ ੫੦੨ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕ ਗ੍ਰਹ ਅਗ ਮੁਹੇ ਕਰ ਮਾਤ ਬਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ਤਾਹ ਦੇਨ ਸਮ ਕਹਰ ਕੇ ਕਯਾ ਗੀ ਦੀ ਮਤ ਠਾਨਾ ॥
੫੦੩ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹ ਖਾਂ ਨਤ ਬਹੇ ਗੁਰ ਛਿਮ ਕਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੀ ਚੰਦਾਇ ਤਬ ਨੈਨ ਸਮੁਹ ਨਹ ਆਇ ॥ ੫੦੪ ॥ ਖੋਜ ਜਾਨ
ਵਗ ਬਿਸਮੇ ਧਾਰੀ ॥ ਦਾਸੀ ਦੋਇ ਜੇ ਬਨਿਜ ਰੂਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਭਏ ਦੇਸ ਕਿਹ ਆਈ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਭੇਟ ਚੜਾਈ ॥ ੫੦੫ ॥ ਪਟ ਪੈ ਆਉ
ਪ੍ਰਭੂ ਖਨ ਦਾਸੀ ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ ਕਟੀ ਭਵ ਫਾਸੀ ॥ ਦੇਖ ਖਾਂ ਨ ਬਿਸਮੇ ਮਨ ਪਾਏ ॥ ਐਖੁ ਦਾਇਧ ਨ ਕਹਤੇ ਆਏ ॥ ੫੦੬ ॥ ਸਾਹਜ ਹ
ਬਹੁ ਸਾਹੁ ਪੈ ਏਤਾ ਪਨ ਨਹ ਆਇ ॥ ਏਹ ਠਾਂ ਰੰਗ ਮਨ ਥਪਰ ਪੁਨ ਮੁਖਾ ਬਿਨੀ ਅਲਾਇ ॥ ੫੦੭ ॥ ਬਹੁ ਰੋਏ ਕਾ ਸਿਖ ਭੁਨਿਆਰਾ

ਚਿਪਰਭੇਟਜਗਤਹਿਤਪਰਾਸੀਗੁਰਤੁਕੇਦਿਖਹਰਪਾਏ॥ ੪੦੮ ॥ ਖੋਜਨਨਵ
 ਰਬਹੁਰਅਲਾਓ॥ ਸੁਨੇਪੀਰਕਯਾਮਨੇਮੇਰੁਯੋ॥ ਹਮਰੀਉਤਨਦਾਨੀਲੀਨੀ॥ ਲੀਨੀਵੀਕਹੀਨਜੇਦੀਨੀ॥ ੪੦੯ ॥ ਚੁਨੇਸੀਤਸੀਮੁਖਰ
 ਹਜਲਪੇਸਰਸਪੀਤ॥ ਤੈਸਸਿਖਤੁਮਕਪਟਯੁਤਜਨਖਟਾਈਰੀਤ॥ ੪੧੦ ॥ ਚੋਖਟਾਈਨਹਪੈਮਾਂਤੁਜਮਾਵੈ॥ ਜਦਪਜਤਨਅਨੇਕ
 ਕਰਵੈ॥ ਪੁਨਜਨਵਰਐਸਅਲਾਓ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੋਚੋਪਰਕਹਛਪਾਏ॥ ੪੧੧ ॥ ਹਮਸੀਗਥਾਜੀਏਕਖਿਲਾਵੈ॥ ਚੁਪਰਸਰਤਕਹਕੀਲਾ
 ਵੈ॥ ਸੀਗੁਰਕਹਐਸਨਹਧਾਰੀ॥ ਸਰਤਤੁਅਰੀਲਾਇਬਜਾਰੀ॥ ੪੧੨ ॥ ਸਰਤਕਰੋਨਹਕਹਕੀਹਮੇਭਫਕਰਅਲਾਹ॥ ਤੁਮ
 ਅਪਨੀਏਛਕਰੋਮੇਕੋਕਛੂਨਚਾਹ॥ ੪੧੩ ॥ ਅਸਕਹਚੋਪਰਪ੍ਰਭੁਵਿਛਾਏ॥ ਖਾਂਪਾਂਚਸੈਦਾਵਲਗਾਏ॥ ਜਰਨਗਪਾਸੇਜੇ
 ਤਉਦਾਰਾ॥ ਮਨਹੁਅਰਕਕਿਰਨਤਨੁਧਾਰਾ॥ ੪੧੪ ॥ ਸੀਗੁਰਬਾਜੀਐਵਲਲੀਨੀ॥ ਖਾਂਅਧਕਮਨਚਿਤਕੀਨੀ॥ ਬਾਜੀਤੀਨਜ
 ਬੋਤਿਹਰਾਰੀ॥ ਖੋਜਨਵਰਮਨਰਿਸਧਾਰੀ॥ ੪੧੫ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹਸੈਮਮਹਕੋਸਰਤਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ਚੋਪਰਦੀਓਉਠਾਇਤਬਕਯੋਦ
 ਰੋਗਨਮਾਨ॥ ੪੧੬ ॥ ਸੀਗੁਰਕਹਦੋਰਗਨਜਾਨੇ॥ ਮੇਕੋਫਕਰਅਲਾਹੀਮੰਨੇ॥ ਦੋਰਗਤੁਮਰੇਗਹਮੇਰਹੈ॥ ਭੁਖੇਸੋਇਰਿਦੇਜੇ
 ਅਹੈ॥ ੪੧੭ ॥ ਭਾਖਾਂਅਸਫਕਰਨਕੋਈ॥ ਤੁਮਰੇਸਮੇਜੇਮਲਮੋਹਈ॥ ਬਾਦਸਾਹਕਿਉਰਾਮਚਈ॥ ਬਾਜਅੰਸਲੈਸੈਨਾਪਈ
 ੪੧੮ ॥ ਰਾਖਸੈਨਪੁਨਹੋਚੜ੍ਹੇਗੁਗਜਗਤਕੋਭੋਗ॥ ਤੁਮਹੋਫਕਰਦੋਰਗਕੋਹੁਇਗੁਰਸਭਠਗਲੇਗ॥ ੪੧੯ ॥ ਐਰਕਟਕਬ
 ਹੁਏਨਉਚਾਰੇ॥ ਧੀਰਸਿੰਧਨਹਮਨੇਧਾਰੇ॥ ਜਬੈਕਹਗੁਰਨਨਕਕੂਰਾ॥ ਭੁਏਫਕਰਉਨਗੁਰਰਿਸਪੂਰਾ॥ ੪੨੦ ॥ ਸੀਮੁਖਕਹੈਪਨਹੀ
 ਜੇਮਾਰੈ॥ ਅੰਤਕਖੇਦੁਨੈਨਨਿਹਾਰੇ॥ ਬਿਧੀਏਆਇਦੋਰਭੁਨਬੈਨਾ॥ ਪਨਹੀਮਾਰਲਾਲਕਾਰਿਨੈਨਾ॥ ੪੨੧ ॥ ਹੁਇਬਿਜੁਧਯੁਧਨ
 ਹਰਹੀਭੁਐਮ੍ਰਿਤਸਮਜਾਨ॥ ਭੁਗਤਸਿੰਧਸੀਗੁਰਤਬੈਤਹਤੇਕੀਏਪਾਨ॥ ੪੨੨ ॥ ਅਰਕੁਲਧਾਇਨਿਸਪਤਿਅਯੋਨਖੜ
 ਅਕਸਬਡੀਛਪਾਏ॥ ਸੁਨੇਸੀਤਮਹਲੀਪ੍ਰਭੁਗਾਏ॥ ਜਾਤੀਮਲਕਾਬਿਨੀਪੁਨਰਏ॥ ੪੨੩ ॥ ਲੈਸੈਨਾਪੈਦਪ੍ਰਭੁਅਯੋ॥ ਇਹਵਕੀ

ਲਹਿਤੁ ਭੇਦ ਪਠਾਯੋ ॥ ਦੂਤ ਜਾਨਤ ਤੇ ਕਹੁ ਦੀਜੈ ॥ ਜੀ ਤੀ ਸਰਤ ਫਿ ਮਾ ਕਰ ਕੀਜੈ ॥ ੫੨੩ ॥ ਭੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ॥ ਦਿਜ ਕੀਤ ਬੈਸੀ ਗੁਰ ਭਏ ॥
 ਪਲਾ ॥ ਬਖਸ ਸਰਤ ਦਸ ਪਾਂਚ ਸੈਰੇ ॥ ਜਦ ਰਬੁ ਤਤ ਕਾ ॥ ੫੨੪ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਕਰ ਨੀਕੇਰਾ ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਫਲ ਨੈ ਨਨ ਹੇਰਾ ॥
 ਜਾਂ ਸਿਉ ਲਰ ਮੋਧੁ ਕੈਟ ਰੁ ਨ ਜੀਓ ॥ ਤੁਛ ਖਾਂ ਨਤਾਂ ਸਿਉ ਕਸ ਜੀਤੋ ॥ ੫੨੫ ॥ ਤੁਦ ਪਗੁਰ ਸੈ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚਿਥਾਤ ਮੁਖ
 ਗਈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਤਕ ਖੇਦੁ ਪਰਾਯੋ ॥ ਪਠਾ ਦਰਬੁ ਗੁਰ ਹਰਖ ਤਪਾਯੋ ॥ ੫੨੬ ॥ ਬਹੁਰ ਖਾਂ ਨ ਮਨ ਮਾਨ ਕੈ ॥ ਐਸੇ ਕੀ ਚਿਉ ਚਰਾਸ
 ਰਤ ਛਿ ਮਾ ਕਰ ਬਿਤੁ ਪਠਾ ਮੋ ਕੋ ਬਲੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫੨੭ ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਪੁਨ ਦਸ ਪਠਾਯੋ ॥ ਪੈਦੇ ਚਿਰਨ ਦੇ ਰਬੁ ਹਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੈਨ ਤੁ
 ਛ ਜੀਜਨੋ ॥ ਆਵੇ ਤੁਰਤ ਦੇਰਨ ਹਠਨੋ ॥ ੫੨੮ ॥ ਪੈਦੇ ਚਿਰ ਗਏ ਤਬ ਦਸਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਅਸ ਕੀ ਯੋ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸੀ ਮੁਖ ਕ
 ਹ ਭੁਨਾਏ ॥ ਰੋਹ ਬਚੇ ਤਗੁਰੁ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੫੨੯ ॥ ਬਿਧੀ ਬੀਦ ਸੈ ਨਾਸ ਜੀਸ ਤੁਪੁਰ ਦਰਿਆ ॥ ਐਰ ਸੈਨ ਸੰਗਤ ਅਈ ਜਾਨ ਸ
 ਭੀ ਬਲ ਕਾਰਾ ॥ ੫੩੦ ॥ ਧੀਰ ਮੋਲ ਕਰ ਕਪਟ ਕਮਾਈ ॥ ਪਤੀ ਪੈਦੇ ਨਿਕਟ ਪਠਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਕਾ ਦਸ ਦਨ ਤੇ ਦੀਨਾ ॥ ਬਹੁ ਭੇ
 ਤੇ ਹੀ ਗਰੀਨਾ ॥ ੫੩੧ ॥ ਆਵਹੁ ਤੁਰਤ ਵਿਲ ਮੁਨ ਹਰੀਜੈ ॥ ਮੋਕੋ ਜਾਨ ਮੀਤੁ ਨਿਜ ਲੀਜੈ ॥ ਲੇਹੁ ਖਜਨੇ ਕਿਲਾ ਚੁਧਾਰਾ ॥ ਮੇਸੀ ਗ
 ਰੀਜੈ ਅਧ ਕਪਾਰਾ ॥ ੫੩੨ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਭੁਨ ਸੈਨ ਬਹੁ ਪਾਤੀ ॥ ਐਸ ਪਠਾਇ ॥ ਜੈਸੇ ਕੋ ਤੈਸਾ ਮਿਲੈ ਕਪਟ ਕਪਟ ਰਲ ਜਾਇ ॥
 ੫੩੩ ॥ ਪੈਦੇ ਪਾਤੀ ਜਬੈ ਪਛਾਈ ॥ ਧੀਰ ਮੋਲ ਲਹਿਤ ਧਾਰ ਪਠਾਈ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਮਨ ਪੈਦੇ ਆਯੋ ॥ ਅਜਾ ਸਿੰਘ ਫਿਗ ਜਿਉ
 ਭਖ ਪਾਯੋ ॥ ੫੩੪ ॥ ਭੁਨ ਸੈਦੇ ਸਜਨ ਵਰ ਕੇਰਾ ॥ ਆਇ ਸਿਤਾ ਬਲਾਇ ਨਹ ਦੇਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸਾਜ ਸੈਨ ਸਬ ਧਾਏ ॥ ਤਬੈ ਨਿਸਾਖ
 ਬਜਾ ਮਬਿ ਤਾਏ ॥ ੫੩੫ ॥ ਦੁਆ ਦਸ ਸੈਨ ਸਹਿਜ ਮਿਲ ਜਾਨ ਦੁਆ ਬੇਖਾਂ ॥ ਹਜਰ ਏਕਾ ਦਸ ਐਰ ਚਲ ਕੁਤ ਬਖਾਂ ਨ ਕੀਆਨ ॥
 ੫੩੬ ॥ ਬਾਵਨ ਐਰ ਹਜ ਗਸਿਧਾਈ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਵਰ ਜਾਨਤ ਦਾਈ ॥ ਸੰਤ ਰਪਾਂਚ ਸੈਨ ਚਲ ਐਸੇ ॥ ਜਿਲਾਟੀ ਰੂਨ ਭੁਧਾਵਤ
 ਜੈਸੇ ॥ ੫੩੭ ॥ ਪੁਰਬ ਹਰਇ ਕਠੇ ਸਭੁ ਹੋਏ ॥ ਕੀਨ ਸਲਾਹ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭੁ ਜੋਏ ॥ ਕਰਹ ਮਲਾ ਪਰ ਕਰੀ ਸਲਾਹਾ ॥ ਅਦਰ ਪੀਵਤ ਚਲੇਤ

ਦਾਹਾ ॥ ੫੩ ॥ ਏਹੀ ਪੀਮਦਰਹੁਇ ਬਾਦਰੇ ਬਕਤ ਅਟਪਟੇ ਬੈਨਾ ॥ ਧਰਨੀ ਭਾਰਥਾ ਪਬਹੁ ਉਡੀ ਪੁਰਚੜ ਗੈਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਐਸਾ ॥ ਧਾਵਰ ਅਸ
 ਪਦਾਤ ਬਡੇ ਗਜਪੁਰ ਉਡੀ ਸੁਰਕੇ ਦ੍ਰਿਗਪੁਰੇ ॥ ਘੋਰ ਵਟ ਤਚਲੀ ਤਬਹੀ ਭੁੰਮਾ ਕਾ ਕੋਸਰੁ ਹੀ ਪਿਖਘੁਰੇ ॥ ਛੋਟਾ ਮੀਰ ਭੁਯੋ ਭ੍ਰਿਕੁ ਕੇਸ
 ਮਆਪ ਜਮੇ ਮਿਲਾ ਮੰਦੁ ਰੂਹੇ ॥ ਸੋਤ ਭਏ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਤਪਾਇ ਰਸਾਤਲ ਕੀ ਨਉ ਚੁਰੇ ॥ ੫੪੧ ॥ ਜੇਤ ਕਬੇ ਪੁਰਮਾਂ ਝਨਿ ਸਨਰਨ ਰਸ ਰੂਪ
 ਰਾਂਝ ਦਬਾਏ ॥ ਮਨ ਹੁਬੀ ਜਮ ਲੇਛੁ ਹਨ ਗੁਰ ਕੇ ਤਕ ਕੈ ਜਗੋ ਹਨ ਪਾਏ ॥ ਐਸੇ ਬਾਤੁ ਭਈ ਤਿਹਨਾ ॥ ਇਤੈ ਨਲੀ ਏਰਿ ਆਵਤ ਧਾਏ ॥
 ਜਾਇ ਕੈ ਅੰਗ ਵਰੀ ਲਮਿਲੇ ਸੋ ਸੁਭਾਤ ਕਹੀ ਨਿਜ ਹਾਲਾ ਬਿਭਾਏ ॥ ੫੪੨ ॥ ਏਹਾ ਪਾਂਚਵੀ ਗਮਿਲ ਸੈਨ ਲੈ ਠਾਂਢੇ ਪੁਰ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ਜਾਮਨੀ
 ਸਤ ਬਹੀ ਰਹੀ ਕੋਨੇ ਨਿਸਾਨ ਤਦਾਇ ॥ ੫੪੩ ॥ ਏਹਾ ਜਤੀ ਮਲ ਕਥਾ ਜਸੁ ਨੈਨਾ ॥ ਅਯੋਗੁ ਗੁਰੁ ਫਿਗੁ ਭੁਖੈ ਬੈਨਾ ॥ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿਸਨਾ
 ਨਾ ਬੈਠੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ੫੪੪ ॥ ਅੰਤੁ ਜਮੀ ਸੁਲਖ ਲੀਨੀ ॥ ਪਟੀ ਧੀਰ ਮੇਲ ਪਾਤੀ ਚੀਨੀ ॥ ਕਪਟ ਵਤਾਰ ਜਾਨ ਗੁਰ ਮੈਨਾ ॥
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਚ ਮੇਟ ਭਕੇਨਾ ॥ ੫੪੫ ॥ ਏਹਾ ਬਲਾ ਬਿਦਸ ਥਾ ਕਪਟ ਭੁਤ ਜੈ ਸੇ ਮੁਰਬੀ ਬੁਰਾ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਬਾਦ ਨਚੰਦ ਨ ਤਹ ਉਪਜਤ
 ਬੀਬੁਰਾ ॥ ੫੪੬ ॥ ਬਹੁਰਾਇ ਜੋਤ ਮਾਸ ਕਹ ਸੈਨ ਤੁਰਕ ਬਹੁ ਆਇ ॥ ਰੋਪੁ ਭੁਬਨੈ ਉਪਾਵ ਕੇ ਅਬਨ ਹਦੇ ਰਚਾਇ ॥ ੫੪੭ ॥ ਏਹਾ ਜਪ
 ਜੀ ਭੋਗ ਜਥੇ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਐਸਾ ਸ੍ਰੀ ਪੁਖ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਪਟੇ ਪੁਰ ਸੈਨ ਕਛੁ ਦੇ ਕੈ ॥ ਲੋਭੁ ਬੀਰ ਜਾਇ ਸੁਖ ਪੈ ਕੈ ॥ ੫੪੮ ॥ ਗੁਰ ਆਇ ਜਜਾ
 ਰੀ ਲਪਾਈ ॥ ਲੋਭੁ ਬਲੀ ਪਠਾ ਸਮਝਾਈ ॥ ਅਮੀ ਮਿਹਰ ਸਸਪੁ ਨੇ ਦੇ ਚੁਰੇ ॥ ਸੈਨ ਪਾਂਚ ਸੈ ਦੇ ਪ੍ਰਦ ਪੁਰੇ ॥ ੫੪੯ ॥ ਏਹਾ ਤੀਨੇ ਮਿਲ ਸੀਗ
 ਸੈਨ ਲੈ ਗੁਰ ਆਇ ਸਕੇ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਆਹ ਵਕਰ ਨੇ ਕੇ ਅਪਕ ਨਿਸਾਨ ਬਜਾਇ ॥ ੫੫੦ ॥ ਏਹਾ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਮਨ ਮੈ ਰਿਸ ਪਾਈ ॥ ਹਨ ਤਨਿਸਾ
 ਨ ਸੈਨ ਗੁਰ ਆਈ ॥ ਜੇ ਅਠਗਾਂ ਨਦੁ ਅਬੇ ਆਏ ॥ ਹਜਾਰ ਦੁਆਦਸ ਬੀਰ ਪਠਾਏ ॥ ੫੫੧ ॥ ਹਮਲਾ ਕੀ ਚਿਬ ਜਾਇ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਆਗੇ ਬ
 ਝੇ ਬੀਰ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਅਵਤਾਰੇ ਕਥਾ ਨ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸਸੀ ਪਕਾ ਸਸੀ ਸਕਟ ਰੂਹੇ ॥ ੫੫੨ ॥ ਏਹਾ ਤੁਪਕ ਬਨ ਬਰਛਾ ਲੀਏ ਆਹ ਵਭੁਯੋ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬੀਰ ਸਿਲਮ ਰਾਜ ਅਸਮਾਨ ਹੁਗਲ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿ ॥ ੫੫੩ ॥ ਚਰਘਰੀ ਆਹ ਵਭੁਯੋ ਹਨੀ ਸੈਨ ਜਿਤ ਆਇ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ

ਰਿਸਪਾਇਕੈ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਪਠਾਇ। ੪੪੪ **ਗੁਜੀ ਗਛੈਦਾ** ਪਤੀ ਬੀਸ ਸਹਿ ਸੈਨ ਬਲਾਰੀ। ਰਹਾਨ ਛਾਪੀ ਬੋਝ ਮਾਨਧਾਰੀ। ਇਥੇ ਦੀ ਨਦ
ਅਲੀ ਕੁਏ ਅਪਤਾਰੀ। ਸਜੇ ਅਧੁਪੀ ਜਨ ਰੁਈ ਅਸੁਰੀ। ੪੪੫ **ਗੁਏ ਮੋਧੋਟੀ ਪ੍ਰਭੂ** ਠਾਂਢ ਜਨੇ। ਸੁਰੇ ਪਾਸ ਬਾਬਾ ਧਰੇ ਸਜੜ ਪਾਨੇ। ਮਿ
ਦਮੀ ਧਕਾਰੀ ਕੁਏ ਰੁਨਰ ਜੀ। ਸਭੀ ਸੁਰਹਰ ਖੇਲ ਗੋਲੇ ਕਕਾਜੀ। ੪੪੬ **ਦੋ** ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀਦੇ ਪਬਹੁ ਆਈ ਕੋ ਪਬਦੁ। ਇਥੇ ਧੀਏ ਜਾਤੀ
ਮਲਕੋ ਦੇ ਕਛੁ ਸੈਨ ਪਠਾਇ। ੪੪੭ **ਨਿਰਜ ਛੈਦਾ** ਸੁਪਣ ਬਾਣ ਧਾਰਕੈ। ਚਲੇ ਬਲੀ ਵੰਗਾਰਕੈ। ਸੁਮਾਰ ਮਾਰ ਰੁਖ ਹੀ। ਕਛੁ ਨ ਕਾਣ
ਰਖਹੀ। ੪੪੮ **ਸੁਪਾਂਚ ਸੁਰਮੇ ਲਕੈ**। ਰੁਰਕਾਨ ਸੈਨ ਰੇਲ ਕੈ। ਪਰੇ ਮਲੇ ਛੋਰੇ ਪਸੇ। ਸੁਧਾਰ ਮੈ ਠਥੇ ਪਸੇ। ੪੪੯ **ਦੋ** ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਸਮ
ਰੱਬ ਕੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਾ ਮਾਹਿ। ਅਲਪ ਸੈਨ ਸਮਲੇ ਨਕੈ ਲਰਹੈ ਧਾਰ ਉਮਾਰ। ੪੫੦ **ਗੁਜੀ ਗਛੈਦਾ** ਤਬੇ ਖਾਂ ਨਕਲੇ ਕਯੋ ਕੋ ਪਭੂਰੀ।
ਸਭੀ ਧਾਰ ਸੈਨ ਪਰੇ ਸਧਾਰੀ। ਭਯੋਤੀ ਨੋ ਠੀਰ ਬੋਝੁ ਧਜਾਨੇ। ਕਟੇ ਸੁਰ ਅੰਗੀ ਖਿਲੇ ਫਗਮਨੇ। ੪੫੧ **ਦੋ** ਨਿਜ ਦਮਾਦ ਸੀਗ ਸੈਨ ਲੇਧੇ
ਦਲਗੇ ਇਕ ਚਿਰ। ਜਾਤੀ ਮਲ ਕਪੂਤ ਪਹੁਰ ਕੈ ਜੁਧਤ ਹਯੋਰ। ੪੫੨ **ਦੋ** ਕੁਤ ਬਖਾਂ ਨਲ ਰਹੈ ਬਿਬਚਿਰ। ਲੇਖੁ ਅਮੀ ਮਿਹਰ ਸਜੇ
ਚਾ। ਯੁਤ ਵਕੀਲ ਕਲੇਖਾਂ ਜੋਧਾ। ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੈਲ ਰਧਰੇ ਕ੍ਰੋਧ। ੪੫੩ **ਦੋ** ਹੈ ਗਜ ਹਤੇ ਹਤੇ ਤਿਹ ਸ੍ਵਰਾ। ਮਾਨ ਹੁਚਲੈ ਸੈਨ ਕੀ ਧਾਰਾ। ਚਾਂਦ
ਰੂਸਿ ਮਾਰ ਮਾਸ ਅਚਮਤੋ। ਆਹ ਵਫਿਰੈ ਰੰਗ ਨਿਜ ਰਾਤੇ। ੪੫੪ **ਰਸ ਵਲ ਛੈਦਾ** ਭਯੋ ਜੁਧ ਭਾਰੀ। ਰਹੀ ਨਾ ਸੀ ਭਾਰੀ। ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੀ
ਪਰੀ ਲੋਹ ਧਾਰੀ। ੪੫੫ **ਬਿਧੀ ਬਣ ਮਾਰੈ**। ਸੁਪਾਰੇ ਪਧਾਰੈ। ਦਿਜੀ ਤੇਗ ਧਾਰੀ। ਸੁਸੈ ਨਾ ਸੀ ਧਾਰੀ। ੪੫੬ **ਉਠੇ ਨਦ ਭਾਰੀ**। ਕੁਪੇ ਛੜ ਧਾ
ਰੀ। ਮੋਨੇ ਸਿੰਘ ਛੁਟੇ। ਇਸੀ ਰਜੁਟੇ। ੪੫੭ **ਸ੍ਰੇਯਾ** ਕਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਲੇਖੈ ਚਕਮਾਨ। ਬਿਧੀ ਸਜ ਬਾਨ ਚਮੇ ਸਪੁਰਕੇ। ਆਵਤੁ ਅੰਗਵ
ਕੀਲ ਰਿਸਾਇ ਕੈ ਰੁਲ ਕੋ ਫੇਰ ਕੈ ਪਾਰ ਪਧਕੇ। ਸਾਬਹੀ ਬਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਨਗਾਏ ਪਿਖ ਪੂਰ ਲੀਓ ਨਿਜ ਨਾਹ ਬਿਚਾਰੇ। ਸੈਨ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਮੇਸ
ਹਨੇ ਸੁਕਾਟ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਕ੍ਰਿਖੀ ਸੁਖ ਧਾਰੇ। ੪੫੮ **ਅੰਤ ਗਾਓਂਤ ਕਰੀ** ਮਨ ਮੇਲ ਰਬੀਰ ਮਲੇ ਛੁਨ ਕਪਧਾਰੇ। ਗੁਰ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਜਾਨਤ
ਹੈ ਜਗਨ ਰਦਤ ਹਕਾਸ ਮਦਾਰੇ। ਮਾਰ ਲੀਐ ਖੋਜਾ ਨਵਰੀ ਪਿਖ ਕਲੇਖਾਂ ਰਦ ਪੀਸ ਬਲਾਰੇ। ਛੋਰੁ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜਾਇ ਪਰਾਜਿ ਹਥਿ ਰਲ

ਗੇਸਿਪਮਬੀਰਉਦਾਰੇ॥੫੧੦॥ੴ ਕਲੇਖਾਜਸਹੀਗਏਦੂਤੋਚਿਰਹਿਸਧਾ॥ਬਿਧੀਚੰਦਗੁਰਪਹਿਅਯੋਜੈਜੈਕੀਓਉਚਾਰਾ॥੫੧੧॥
 ੴ ਦੈਬਪੀਗੁਰਬਹੁਪਠਯੋ॥ਧਰਕੋਪਅਹਵਮਹਾਯੋ॥ਸੀਗੁਰਨਿਸ਼ਕੋਤੋਬਹਾਰਾ॥ਠਾਂਢਮਦਨਨੁਲੀਪਿਖਠਾਰਾ॥੫੧੨॥
 ੨॥ਪਰਾਜੁਧਜੈਨਮੇਭਰੀ॥ਤਿਗਥਾਨਹਨਸੁਰਹਤਰੀ॥ਐਸਭੁਦਕਵਮਨਮੇਜਨੇ॥ਜਨੁਪੀਪਰਹਿਮਪਤਾਰਿਰਨੇ॥੫੧੩॥ੴ
 ਕਹਾਂਲਗੋਬਰਨਨਕੋਰੋਅਹਵਭੁਯੋਅਨੰਤ॥ਸੋਨਭੁਰੇਪਟਰਾਜਅਸਮਾਨੋਪੇਲਬਸੰਤ॥੫੧੪॥ੴ ਦੋਇਜਾਮਦਿਨਜਬਲੋਅ
 ਯੋਪੈਦੇਗੁਰਕੀਓਰਤਕਾਯੋ॥ਛੋਡੁਅਕਾਸਜੁਧਕੋਤਾਈ॥ਅਯੋਦੋਰਨਿਜਅਸ੍ਰਕੁਦਾਈ॥੫੧੫॥ਅਵਤਸੀਗੁਰਤਹਨਿਹਾਰਾ॥
 ਨਗਨਤੇਗਕਰਕ੍ਰੋਧਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਫਿਗਬੀਰਨਕਾਹਹਦਾਯੋ॥ਭੁਨੇਸੰਤਅਸਬੈਨਅਲਾਯੋ॥੫੧੬॥ੴ ਰੇਗੁਰਤੁਮੋਰਬਲੁਕਰ
 ਰਯੋਠਾਂਢਪਛਵਾਰਾ॥ਅਬਨਿਜਬਦਲਾਪਾਇਹੋਹਮੋਰਵਾਰਸੰਗੁਰਾ॥੫੧੭॥ੴ ਭੁਨਤਸੀਗੁਰਮਨਮੁਸਕਾਏ॥ਭੁਗਤਸਿਘ
 ਅਸਬੈਨਅਲਾਏ॥ਮੁਢਖਾਂਨਅਪਨੋਬਲੁਕੀਜੈ॥ਚਿਤਕੀਹੋਸਜਾਨਜਿਨਲੀਜੈ॥੫੧੮॥ਤੁਬਪੈਦੇਰਿਸਤੇਗਦਲਾਈ॥ਕਰਗੁ
 ਰਦਵਰਕਾਬਰੁਕਈ॥ਹਨੀਐਰੋਰਕੀਗੁਰਢਾਲਾ॥ਪੈਦੇਖਾਂਮਨਭੁਯੋਬਿਹਲਾ॥੫੧੯॥ੴ ਅਧਕਕੋਪਮਨਧਰਕੈਕੀਯੋਤੀ
 ਸਰਵਾਰਾ॥ਭੁਗਤਸਿਘਕਰਮੁਠਰਹਪਰੀਟੁਟਤਰਵਾਰਾ॥੫੨੦॥ੴ ਪੈਦੇਖਾਂਸਭਹੀਸੁਖਪੋਏ॥ਬਿਥਵਾਰਮਮਤੀਨੋਹੋਏ॥
 ਗੁਰਕੋਪਕਰਅਸ੍ਰਨਿਜਗੁਰੋ॥ਨਿਜਸੈਨਾਕੀਓਰਪਧਾਰੋ॥੫੨੧॥ਅਸਾਵਿਚਾਰਬਿਬਹਬਪਸਾਰੋ॥ਨਿਸ੍ਰਅਸ੍ਰਗਿਰਭੂਮਦਖਾਰੋ॥
 ਗੁਰਕੋਪੈਭੁਤਕੋਰਕਰਯੋ॥ਦਯਾਸਿਘਚਹਮੁਕਉਠਯੋ॥੫੨੨॥ੴ ਚਲੈਸੁਮੇਰਨਚਲੈਗੁਰਾਇਹਕੋਤਕਤਿਹਜਾਨਾ॥ਅਹਵ
 ਦੇਖਅਨੰਦਭੁਤਚਹਾਛਿਨਕਰੈਨਿਦਨਾ॥੫੨੩॥ੴ ਬਾਂਏਹਾਬਗੁਰਢਾਲਕੀਹਨੀਚੋਟਤਿਹਭਲਾ॥ਪੈਦੇਖਾਂਭੂਪਗਗਿਰਾਉਠਕ
 ਰਬੈਨਕਰਲਾ॥੫੨੪॥ੴ ਛੋਡੁਅਸ੍ਰਗੁਰਭੂਪਰਅਏ॥ਪੈਦੇਪ੍ਰਤਅਸਬੈਨਅਲਾਏ॥ਹਮੋਰਵਾਰੋਰਕਅਬਖਾਂਨਾ॥ਕਰਪੈਦਾ
 ਜਿਤਕਥਲਵਾਨਾ॥੫੨੫॥ਸੀਗੁਰਤੇਗਹਨੀਤਬਐਸੀ॥ਹਨੈਤਾਰਸਬਨੀਗਰਜੈਸੀ॥ਮੁੰਡੁਰੰਗਕੋਚੀਰਸਿਧਾਈ॥ਲਾਗਭੂਮਜ

ਨੁਫਤੇਜਨਈ॥੫੮੬॥ੴ ਕਹਾਗੁਰੂਕਲਮਾਪਦੈ॥ੴ ਚਾਗਿਰਤਅਲਾਇ॥ਹਿਗੁਰਮਿਸੀਤੋਹਕੀਕਲਮਾਰੂਪਸੁਰਾਇ॥੫੮੭॥ੴ
 ਐਸਭਨਤਮਨਮੋਹਉਪਯੋ॥ਸੀਗੁਰਨੈਨਨੀਭਯਾਯੋ॥ਛਾਕਰੀਦੁਲਕੇਸਾਥਾ॥ਗੁਰਸਮੋਕੋਇਨਦੀਨਾਨਾਥਾ॥੫੮੮॥ਤਹ
 ਵਿਗਨਤੇਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਦਯਾਸਿੰਧਕੇਮੁਖੀਬੈਸੀ॥ਜਲਕਾਸਟਪਾਲੋਨਿਜਨਾ॥ਬੋਰਤਨਾਹਘਨੋਹਿਤੁਠਾਨ॥੫੮੯॥ੴ ਤੈਸੇਗੁਰ
 ਛਾਕਰੀਅਪਨੇਰੂਪਸਮਾਇ॥ਨਿਜਆਸੁਮੁਖਯੋਇਤਿਹਨਾਮਨਰਨਸਮਗਾਇ॥੫੯੦॥ੴ ਪਾਛੇਖਾਂਅਸਮਾਨਨਿਹਾਰਾ॥ਪੈਦਾਹੁ
 ਰੀਓਰਪਧਾਰਾ॥ਛੇਨੁਪਸੇਦੋਰਤਆਯੋ॥ਅਗੋਪੈਦਾਮਿਤਾਦਿਖਾਯੋ॥੫੯੧॥ਬੈਠਗੁਰੂਤਪਰਕਰਛਾਯਾ॥ਬਾਬਾਏਕਲਖੋਰਦਿਖ
 ਯਾ॥ਬਾਬੇਓਰਗਯੋਮਤਹੀਨਾ॥ਮਾਰੇਬਾਨੋਕੇਪਬਰੁਕੀਨਾ॥੫੯੨॥ੴ ਬਾਨੁਲਗਾਮੋਕੋਇਤਨਬਾਬੇਖੋਚਕਮਾਨਾ॥ਭਨੇਸੀਤਤਿਹਰਾ
 ਲੀਮੋਹਨਏਕਰਿਸਬਾਨ॥੫੯੩॥ੴ ਲਾਗਬਾਨਤਿਹਪ੍ਰਾਨਬਿਲਏ॥ਖਾਂਅਸਮਾਨਾਰੀਰਾਦੁਖਪਾਏ॥ਬਾਬਾਨਿਕਟਤਾਹਕੇਜਾਇ॥ਫੇਦ
 ਨਕਰਤਉਠਹੁਮੁਖਗਾਇ॥੫੯੪॥ੴ ਰੁਦਨਭੁਨਤਗੁਰਗਏਤਿਹਪਾਸਾ॥ਸੀਮੁਖਐਸਾਬੈਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਬਾਬਾਜੀਕਾਹਿਤਰੁਦਨਾਵੋ॥ਮੇ
 ਕੇਅਪਨੀਬਿਬਾਸੁਨਾਵੋ॥੫੯੫॥ੴ ਬਾਬੇਕਹਾਖੇਲਮਮਸੀਗਾ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਕਗਇਹਧਾਰਉਮੀਗਾ॥ਅਬਹਿਤਧਾਰਅਯੋਫਿਗਮੇਰੇ॥
 ਕਨੀਹਨੀਅਧਕਮਮਓਰੇ॥੫੯੬॥ੴ ਅਮਕਨੀਇਸਕੋਹਨੀਉਠਤਨਖਾਂਅਸਮਾਨਾ॥ਕਹਗੁਰਾਇਹਤੇਮਿਤਰੈਲਾਰੋਤੀਖਨਬਾਨ॥੫
 ੯੭॥ੴ ਭੁਨਤਐਸਬਾਬੇਬਚਰਾਖੇ॥ਯਾਕੇਲਕੋਮਿਤਨਹਰਾਖੇ॥ਹੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਆਸੁਪਈਜੈ॥ਚਲੋਧਾਂਮਮਮਆਇਸੁਦੀਜੈ॥੫੯
 ੮॥ੴ ਅਸਕਹਅਯੁਪਸਕਲਉਤਰੇ॥ਬਾਬਾਗਯੋਧਾਂਮਨਿਧਾਰੇ॥ਅਟਾਝਰੇਖੇਮਾਤਨਿਹਾਰੇ॥ਨਗੁਰਜੈਜੈਸਬਦਉਚਾਰੇ॥੫੯੯॥
 ਸੈਨਕਰੈਜੁਧਰਸਮਾਤੀ॥ਜੋਗਨਪੀਪੀਰੂਪੁਆਪਤੀ॥ਚਾਂਦਨ੍ਹਾਸਿਯਾਰੂਤਾਕਿਲਕਾਰੀ॥ਨਚਤਕਾਲੀਦੈਦੈਤਾਰੀ॥੬੦੦॥ਅੰਕੁਬੀ
 ਰਸਮ੍ਹੰਰੂਪੋਰੇਏ॥ਸਮੁਹਜਾਰਜੇਜੁਝਤਜੇਏ॥ਇਹਬਿਧਿਭੁਯੋਘੋਰਸੀਰਾਮਾ॥ਪਹੁਚੇਸੁਰਸੁਰਕੇਧਾਂਮਾ॥੬੦੧॥ੴ ਕੁਤਬਖਾਂਨਕੀਸੈ
 ਨਹਨਐਰਸੈਨਬਹੁਮਾਰ॥ਕੁਤਬਖਾਂਨੋਸੰਜੁਝਕੈਲੋਭੂਬੀਰਅਪਾਰ॥੬੦੨॥ੴ ਕੁਤਬਖਾਂਨਅਸਖੋਗਚਲਾਯੋ॥ਲੋਭੂਗੁਰਕੇਧਾਂਮ

ਸਿਧਯੋ ਕਾਲੇਖਾਂ ਰਿਸਮ ਰੇਬਨਾ ਅਸੀਂ ਹਰਸਤ ਜੇ ਪ੍ਰਸਾ ॥ ੬੦੩ ॥ ਜਾਤੀ ਸਗਲਿ ਪੀਦੈ ਜੋਧਾ ॥ ਕੁਤਬਖਾਂ ਨਕਾਲੇਖਾਂ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਚਾਰੇਲ
 ਰੈਬੀ ਰਰਸਰਤੇ ॥ ਕੰਕਬੀਕ ਅਚਮਾਸ ਅਧਾਤੇ ॥ ੬੦੪ ॥ ਬਿਧੀ ਰੇਦ ਦਿਨ ਮੇਸਟਿ ਰਵੈ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤ ਚੱਕੁ ਲਜਵੈ ॥ ਸੈਨ ਅਧਕ
 ਮਲੇਛੀ ਮਾਰੀ ॥ ਚਾਲੀ ਨਦੀ ਸ੍ਰੋਨ ਕੀ ਭਰੀ ॥ ੬੦੫ ॥ ਦੋ ਪੈਗਜ ਉਸਟ ਰਸਿ ਤਜੇ ਨਦੀ ਕੰਠ ਸੋਜਾਨਾ ॥ ਨੀਰ ਸ੍ਰੋਨ ਚਲੁ ਮੀਕਰਾ ਦਿਖਕਾ
 ਏਰੁ ਮੈਸਾਨਾ ॥ ੬੦੬ ॥ ਚੁਰਬਾਰੇ ਭੁਯੋ ਸਿਵਰਾ ॥ ਫੇਨ ਪਗ ਚਲ ਛਤ੍ਰ ਦਿਵਾਰਾ ॥ ਅੰਗੁਰੀ ਮਤ ਸਮਾਰ ਭੁਜ ਜੋਨੇ ॥ ਨਕੂ ਪੈਦੁ ਮਧੁਜ
 ਪ੍ਰਸੰਨੇ ॥ ੬੦੭ ॥ ਭੁਵਰੀ ਚੋਕਰ ਸ੍ਰੋਤੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਜਾਂਘ ਬੀਰ ਜਲਜੀਤੁ ਦਿਵਾਰੀ ॥ ਮਲਕਾ ਬਿਧੀ ਮੁਖ ਮਾਰ ਅਲਾਈ ॥ ਏਹ ਬਿਧ ਸ੍ਰੋਤ
 ਨਦੀ ਚਲਾਈ ॥ ੬੦੮ ॥ ਦੇਖ ਮ੍ਰਿਤ ਸਿਧ ਮਬੀਰ ਕੇ ਸੀਰਾ ॥ ਰਸੁ ਸ੍ਰੁਕੁ ਦਾਇ ॥ ਕਾਲੇਖਾਂ ਕੀ ਚਰਤ ਬਤਤਾਛਿ ਨ ਆਏ ਧਾਇ ॥ ੬੦੯ ॥ ਚੋ
 ਐਂਚ ਕੁਵੰਡ ਬਾਨ ਗੁਰਮਾਰਾ ॥ ਕਾਲੇਖਾਂ ਪੈਸੁ ਰਗਾ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਕਾਲੇਖਾਂ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਾਯੋ ॥ ਖੈਂਚ ਕਮਾਨ ਬਾਨ ਚਲਾਯੋ ॥ ੬੧੦ ॥ ਲਾਰ
 ਭਲ ਗੁਰ ਪਾਵਨ ਕੀ ਨੋ ॥ ਰੰਚ ਕਮਾ ਬਾਨ ਮੁਖ ਲੀਨੋ ॥ ਜਠਰ ਤਿਲਕ ਮਨੋ ਗੁਰ ਧਾਰਾ ॥ ਕਾਲੇਖਾਂ ਬਿਬ ਅਸ੍ਰੁ ਸ੍ਰਾਰਾ ॥ ੬੧੧ ॥ ਦੋ ॥ ਕ
 ਠਨ ਬੈਨ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹੇ ਅਯੋ ਅਸ੍ਰੁ ਦਾਇ ॥ ਤਮ ਕਤੇਗ ਗੁਰ ਕੋ ਹਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਛਾਲੁ ਰੁਕਾਇ ॥ ੬੧੨ ॥ ਚੋ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਅਪਨੀ ਤੇਗ ਚਲ
 ਏ ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਰੂਪੈ ਚੀਗ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭੁਯੋ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾਲੇਖਾ ਸੁਰਾ ॥ ਕੁਤਬਖਾਂ ਨ ਅਯੋ ਪ੍ਰਫੁ ਪੁਰਾ ॥ ੬੧੩ ॥ ਆਵਤਤਾ ਹਬਾਨ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰ ਕਟ ਪੀਥ ਮਹਿ ਰੂਰੇ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਐਸਾ ਬਾਨ ਚਲਾਯੋ ॥ ਤਕੇ ਅਸ੍ਰੁ ਮਰਨ ਅਯੋ ॥ ੬੧੪ ॥ ਦੋ ॥ ਤਕੇ ਦੇਖ ਪਦਾਤ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਅਸ੍ਰੁ
 ਜਾਇ ॥ ਅਰਧ ਜਮਾਦਿ ਨਤ ਬਰਹਾ ਗਹੇ ਤੇਗ ਬਿਬ ਧਾਇ ॥ ੬੧੫ ॥ ਚੋ ॥ ਕੁਤਬਖਾਂ ਨ ਰਿਸ ਖੰਗ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਰੋਕ ਛਾਲ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇਵਾਰਾ
 ਤਾਹੁ ਮ੍ਰਿਤੁ ਮਕਾਟ ਬਗਾਯੋ ॥ ਜਨ ਭੁਰੰਜ ਸੰਗਈ ਟਾਰਿ ਰਾਯੋ ॥ ੬੧੬ ॥ ਪੁਨ ਬਾਨ ਹਨੈ ਨਸੀ ਪਾਰੀ ॥ ਬਚਾਨ ਕੇ ਉਸੁਰ ਬਲਾਰੀ ॥ ਪਾਂਚ ਸ
 ਤ ਮੁਜੀ ਭੁਜ ਬਾਰੇ ॥ ਰਾਖੇ ਸੁਧੇ ਤੇਗੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ੬੧੭ ॥ ਦੋ ॥ ਸੋਤ ਰਪਾਂ ਚਹ ਜਾ ਰਹਨ ਸੈਨ ਪੈਗਜ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੈਨ ਹਤ ਸਤ ਸੈ ਸੰਗਤ
 ਸਿਧ ਮਰਨ ਆਇ ॥ ੬੧੮ ॥ ਚੋ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਤ ਜੇਤ ਕਰਨ ਆਏ ॥ ਆਹਵ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਧ ਕਰਾਏ ॥ ਭੁਏ ਮੁਕਤ ਭੁਵ ਸੀਸ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਕੇ ਉ

ਨਜਰ ਰਮਾ ਤਕੇ ਮਾਯੋ ॥ ੬੨੦ ॥ ਇਹ ਧਿਆਉ ਜੋ ਪੈਰੁ ਵੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਨਿਹ ਨਿਕਟ ਨਾਵੈ ॥ ਸੰਪਤ ਸਦਨ ਤਾਹ ਬਹੁ ਛਾਜੈ ॥ ਕਾਮਾਦਿ
ਕਾਮ ਰੀਪ ਖਮ ਨ ਲਾਜੈ ॥ ੬੨੧ ॥ ਦੋਸੀ ਮਤ ਸੋਧੈ ॥ ਭੁਏ ਭੋਗੁ ਇਕਾ ਦਨ ਭਾਗੁ ॥ ਦਿਸ ਅਹ ਜਾਮਤ ਤਾਹ ਵਰੁ ਯੋਗੁ ॥ ੬੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਯਾ ॥ ਭੂਲਾ ਛਿਮਾ ਕਵਰੀ ਕਰੀ ॥ ਚਿਸ ਬਸੀਤ ਚਨੇ ਲਖ ਦੀ ॥ ਠਗਵਾਰਾ ॥ ਐਰ ਅਜਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਨਹੀ ॥ ਮਤ ਗਾਬ ਕਹੀ ਗੁਰ ਕੇ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਗਾਬ
ਪ੍ਰਸਿਧ ਚਨੀ ਜਗ ਮੇ ॥ ਤੁਮ ਰੇਸ ਮਨ ਹਨ ਕੇ ਹਿਤ ਕਾਰਾ ॥ ਜੇ ਰੇਦੋ ਉਕਰ ਮਾਗਤ ਹੀ ॥ ਇਹ ਦਾਨ ਕਰੇ ਮਮੀ ਸਾਨਿ ਵਾਰਾ ॥ ੬੨੩ ॥ ਦੋਸੀ ਐਫ ਰਾਐ
ਰਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀ ਜਹਾ ॥ ਭੂਲ ਲਖ ਨੈਨਾ ॥ ਸੋਧ ਬਨਾਵੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭੁਸੀਤ ਛਿਮਾ ਪਨ ਮੈਨਾ ॥ ੬੨੪ ॥ ਦੋਸੀ ॥ ਭੀਵ ਗਾਬ ਅਗ ਬਹੁ ਆਵੈ ॥ ਯੁਤ ਕੁਟਿ ਬਗੁਰ
ਖਮ ਨ ਕਰਵੈ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਤ ਤਜਾ ਮਾਸਿ ਧਾਇ ॥ ਭੁਛੁਲਾ ਸਾਹਧਾ ਮਗੁਰ ਜਾਇ ॥ ੬੨੫ ॥ ਪੁਨ ਬਾਬ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮਾਤ ਮਰਵਹੀ ਨਿ
ਜਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਵਾਹ ਪੁਨ ਹੋਵੈ ਹਰਗਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਆਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ੬੨੬ ॥ ਮਲਕ ਜਤੀ ਬਾਬ ਕਤ ਜਪਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੁ
ਰ ਕਰੈ ਪੰਨਾਨਾ ॥ ਪੁਨਾਸ ਭੁਨਕੇ ਪੀਰ ਪਰਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਵੈ ॥ ੬੨੭ ॥ ਦੋਸੀ ॥ ਭਿਲ ਕੁਦੇ ਇਹ ਗਾਇ ॥ ਕੋਅਪਨੀ ਜੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਅਚਲ ਧਾਮ ਨਿਜ ਜਾਇ ॥ ਪੈਸੀ ਗੁਰ ਧਾਰਹੁ ਲਾਜਾ ॥ ੬੨੮ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਪੈਦੇ ਖਾਸ ॥ ਭੁਭੈ ਨਾ ਯੁਤ ਹਤ ਕਰ ਬੋਕ ਬਨੀ ਨਾ ॥
ਬੀਸ ਮੋਧਿ ॥ ਇਸ ਮਾਪਤ ਮਸਤ ਭੁਭ ਮਸਤ ॥ ੨੦ ॥ ਅਫ ਭੁਭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ॥ ਬੰਦ ਭੁਭੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੋ ਅਵਨੀ ॥ ਜਿਹ ਕੀਰਤ ਰਜ ਰਹੀ
ਪੈ ॥ ਜਿਹ ਨਾਮ ਲੀਏ ਆਪਾ ॥ ਬੰਦ ਭੁਭੈ ਤਨੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕੀ ॥ ਭਾਰ ਬਹੀ ਪੈ ॥ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭੁਭਾਸ ਮਲੇ ॥ ਛਨ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਜਨ ਜਾਇ ਕਹੀ
ਹੈ ॥ ਨੈਮ ਸਦਾ ਵਿਘਨਾ ਹਰੀਏ ਕਰੀਏ ॥ ਰਿਦਵਾਸ ਹੁਲਾਸ ਮਹੀ ॥ ੧ ॥ ਚੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਖੰਡ ਬੰਡ ॥ ਭੁਭੈ ਭੁਭੈ ਭੁਭੈ ਭੁਭੈ ॥ ਜਿਤੇ ਰਨ ਮਾਹੀ ॥
ਭੰਡ ਨਿਭੰਡ ਜੇਨੀ ॥ ਤਨੀ ਸਾਚ ਰਭਾ ॥ ਗਨਿਵਾਰ ਧਰਾ ਧੁਪਾਹੀ ॥ ਇਸਟ ਸਦਾ ਮਮ ਰਛ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਜਥਾ ਖਤ ਖੇਦ ਨਾਜਾਹੀ ॥ ਨੈਮ ਸ
ਦਾਪਦ ਪੰਕਜ ਕੋ ਮਮ ਦੇਹੁ ॥ ਮਤ ਕੁਮੰਤੀ ਮਿਟਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਦੋਸੀ ॥ ਅੰਬੁਜ ਪਦ ਸਬ ਸੀਤ ਕੇ ਬੰਦੋ ॥ ਨਿਜ ਧਰ ਸੀਸਾ ॥ ਬਿਨੀ ਭੁਨਤ ਕਵਦਾਸ ਕੀ
ਰਛ ਕਰੈ ਜਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਖਰ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਰਿਦਧਾਰਾ ॥ ਹਰਗਾਇਦ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਾ ਬਰੋਨੈ ਜਥੁ ਧੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਿ

ਦੀ

ਘਜੀਵਾਰਾ ੧੦੦ ॥ ਹੇਗੁਰੂ ਮੋਖਰਵ ਕੀਦਾ ॥ ਕਿਰਨ ਬਚਮ ਮੇਤ ਅਨੰਦਾ ॥ ਕੁਥਾ ਅਸੀ ਸਮਨੁ ਰਾਖਾਵੈ ॥ ਮੋਰੇ ਹੀ ਅੰਧ ਕਹ
 ਰਖਾਵੈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੋਕੇ ਦਾਸ ਪਛੋਨੇ ॥ ਹੇਗੁਰੂ ਅਗਲ ਚਰਿਤ ਬਖਸੇ ॥ ਰੂਪ ਪਾਛ ਗੁਣ ਪੈਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਕਿ ਹਰੁੰਤ ਸਿਧਾਵੈ
੬੦ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀਵਾਰਾ ੧੦੦ ॥ ਰੁਗਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਮਨ ਹੀ ਰੁਵੈ ॥ ਮੋਕੇ ਦਿਸਟਾਇ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰ ਜਸ ਬਿਖੇ ਮਨ ਮੈ ਔਰਨੁ ਗੁਇ
੧੦੦੦ ॥ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਬਜ ਨਰ ਸਾਲਾ ॥ ਪੜਤੁ ਰੁਨਤੁ ਮਿਟੈ ਆਪ ਜਾਲਾ ॥ ਅਹਵ ਕਰ ਜਬ ਰੁਯੇ ਉਝਾਰਾ ॥ ਲੇਪ ਸੁਰ ਨਿਸਨਖਤ
 ਉਜਰਾ ॥ ੧੦੦੦ ॥ ਜੇਕਾ ਇਰ ਬੇਰੁ ਜਬ ਰਾਵੈ ॥ ਸਾਹਿਰ ਚਿਤੁ ਰਧਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਿਸਾਲ ਜਗਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਏਆ ਦਕ ਸੰਗਲ
 ਵਾਇ ॥ ੧੦੦੦ ॥ ਪੈਦੇ ਆਦ ਕਤੁ ਰਕਜੇ ਰੁਝੇ ਬੇਰਨ ਮਾਂਹਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਟ ਸਭ ਚਿਰ ਪਿਖ ਕੀਏ ਮੁਕਤੁ ਖਪਾਂਹਿ ॥ ੧੦੦੦ ॥ ਬੈਰੁ
 ਵਗੁਰ ਕੋ ਹੀ ਯਧਾ ਕੋ ॥ ਦਯਾ ਸਿਧ ਨਿਜਾ ਬਿਰਦ ਸੰਗੁ ਰੋਯੋ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤੁ ਰਕ ਮੁਕਤਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਗਰੁ ਨ ਕੋਜਗ ਆਵੈ ॥ ੧੧੦ ॥
 ਅਸੀ ਮਿਹਰ ਸਲੋਖੁ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਰੇ ਰੁਝੇ ਅਹਿਲਾਇ ॥ ਕੀਯੋ ਦਾਹ ਨਿਜ ਧਾਮ ਪਠਾਇ ॥ ਜਾਂਤੇ ਬਹੁਰਨ ਆਵਨ ਪਾਇ ॥ ੧੨੦ ॥
 ਇਠੇ ਮੇਥੀ ਤੀ ਨਿਸਤ ਬੈਦੋ ਇਜਾ ਮਨਿ ਧਾਰਾ ॥ ਕੁਖ ਹੀ ਯਾਂ ਗੁਰ ਕੋ ਲੀਯੋ ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਤਿਹ ਵਾਰਾ ॥ ੧੩੦ ॥ ਬੁਢ ਦਸਾਹ ਗੁਰੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ
 ਕਰਤ ਯਾਦ ਗੁਰ ਔਰਨੁ ਵੈ ॥ ਰਹੇ ਜਾਮ ਰਹ ਪ੍ਰਾਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੈਨਾ ਹ ਅਵਾਰਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਰੁਮ ਗੁਰਨ ਨ ਕਦਰ ਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਛੁ
 ਨ ਮਰੁ ਪਾਇ ਛੁਪੁਰਦ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨ ਦਰਸਾ ਮਤਿ ਆਗਨ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੇਹਨ ਮਰਵਤ ਤਨ ਕਾਨਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਰੁਗਾ ਸਿੰਘ ਮੇਸੇ ਕਰੀ ਬਿਨ
 ਤੀ ਅਨਕ ਪਕਾਰਾ ॥ ਤਾਹ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਰਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਏਤੁ ਆਰਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਜਨੁ ਗੁਣੀ ਗੁਰੋ ਹੋਇ ਸ੍ਰਾਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਤ ਬੈਨ ਉਚਾਰਾ
 ਕੀਰਤ ਪੁਰਕੀ ਚਰਪਾਨਾ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਰੋ ਜਨ ਮਤ ਮਨਾ ॥ ਰੁਮ ਹਮਰੇ ਅਬ ਧਾਮ ਪਧਾਰਾ ॥ ਕੀਜੈ ਸਰੁ ਪ੍ਰਵਰਤੁ ਆਰਾ ॥ ਸੀਘ੍ਰ ਆਇ ਨਲ
 ਏ ਅਵਾਰਾ ॥ ਕਛੂ ਦਰਬ ਕੋਲੋ ਰੁ ਨਧਾਰਾ ॥ ੧੭੦ ॥ ਤੇਹ ਉਨ੍ਹੀ ਕਤੀ ਗਸਰ ਹਮਤ ਵਦਰ ਸਨਨਾ ॥ ਕਰ ਆਇ ਸੁਇ ਹਰੁੰਤ ਕੀਚ
 ਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਜਾਇ ॥ ਰਬ ਬਹਲਾਂ ਬਹੁ ਸਾਜਤ ਦਾਇ ॥ ਖਸੇ ਔਖ ਪਾਲ ਅਨੰਤਾ ॥ ਜਰ

ਰਕਰਨਗਰੀਆਬੀਅੰਤਾ) ੨੮) ਬਿਧੀਏਸਭੁਕੇਦਈ ਜੁਨਾਇ) ਗੁਰਆਇਸੁਨਹਦੇਰਸੁਹਾਇ) ਜੁਨਤਸਭੀਭੇਤਮਾਰਤਦਏ) ਧਾਰੇਤ ੨੯
 ਬੀਅਜੀਦਰਸਾਏ) ੨੯) ਏਉਮਾਤੁਖਸੇਰਫੁ) ਏਮੋਰਕਰਕਾਜ) ਸਾਬਗੁਜਰੀਸੋਭਧਰਜਾਂਹਿਨਿਰਖਰਤਲਾਜ) ੩੦) ਏਉ) ਬ
 ਬੋਚੜਰਬਅਨਦਧਰਾਏ) ਹਰੀਗਾਇਕੋਸਾਬਬਹਾਏ) ਸੁਰਜਅਦਿਤੇਗਪੈਰਜੈ) ਜਾਂਹਿਨਿਰਖਰਤਨਾਇਕਲਾਜੈ) ੩੧) ਬਿਧੀ
 ਚੰਦਕੀਨਰਤਦਏ) ਚਾਢੀਬਹਲਪਤੁਆਇਸੁਪਾਏ) ਪਾਤਿਬੁਤਪਤੋਕੇਧਰੇਤੂ) ਸਸੀਲਾਲਜੁਤਜਿਹਕੁਲਕੇਤੂ) ੩੨) ਏਉ) ਚਢ
 ਚੈਪਤੁਸੀਗਸੋਚਲਾਐਰਦਾਸਬਹੁਜਾਨ) ਬਾਬਕਤੀਅਸੁਤਬਹਲਚਢਚਲੇਦੇਰਨਠਾਨ) ੩੩) ਏਉ) ਜਤੀਮਲਕਅਦਿਗੁਰਸੀ
 ਗਾ) ਅਗੇਗਾਏਸੁਧਾਰਉਮੰਗਾ) ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਕੈਰਨਸੁਮੋਖੈਐ) ਗੁਗਤਸਿੰਘਜਨਸੁਪਨਾਜੈਐ) ੩੪) ਕਛੂਦਰਬਨਿਜਸੀਗ
 ਨਲੀਨੈ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਰਪਮਨਕੀਨੈ) ਪੀਰਮਲਰਹਸਦਨਮਝਾਰਾ) ਸਾਜਪੋਤਧਰਹਰਖਸੀਭਾਰਾ) ੩੫) ਏਉ) ਪੀਰਮਲਬਹੁਬਿਨਤ
 ਕੈਨਿਜਮਾਤਕੈਰਾਖਾ) ਤਿਹਾਦਿਗਨੰਤੀਰਹਤਭੀਧਾਰਪੁਕਅਭੁਲਾਖਾ) ੩੬) ਏਉ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪੀਰਮਲਰਾਖਾ) ਅੰਗਬਿਧੀਸ
 ਸਧਰਅਭੁਲਾਖਾ) ਤਿਨੈਨਦੀਨੇਦੀਓਉਤਾਰਾ) ਬਿਧੀਚੰਦਜੋਬਿੰਤਸਵਾਰਾ) ੩੭) ਰਹਮਾਝਨਹਪੁਰਦਹੈਐ) ਗੁਗਤਸਿੰਘ
 ਗੁਰਕਬਦੁਜੈਐ) ਬਿਲਵਲੁਰਗਭੇਗਤਹਜਨੈ) ਗੁਗਤਸਿੰਘਾਇਹਜਬਦਪ੍ਰਮਾਨੈ) ੩੮) ਏਉ) ਰੂਪਸੁਤਕੈਕਾਰਨੇਭਯਾਭੇ
 ਖਸਸਜਨਾਦਯਾਸਿੰਘਾਇਹਪਰਹਰਤਾਹੋਗਪਹਚਾਨ) ੩੯) ਏਉ) ਲੀਏਸੈਂਚੀਆਕੀਐਪਾਨਾ) ਸਾਬਪ੍ਰਵਰਹਰਖਧਰਨ
 ਨਾ) ਜਾਇਗੀਗਸਰਦਰਸਤੁਕੀਨੈ) ਗੁਰਦਰਸਨਕੈਅੰਨੰਦਲੀਨੈ) ੪੦) ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਭਕੀਕਰੀਸੀਭਾਰਾ) ਬਿਧੀਚੰਦਅ
 ਸਬੈਨਉਚਾਰਾ) ਪੀਰਮਲਪ੍ਰਭਸਦਨਰਹਾਐ) ਨਿਜਮਾਤੁਤੁਜੈਨਹਾਐ) ੪੧) ਐਰਸਕਲਾਏਪ੍ਰਭੂਸ੍ਰੀਖੁਖਸੁਨਖੁਸਕ
 ਏ) ਪ੍ਰਬੀਚੰਦਅਵਤਰਲਖਕਪਦਪੁਰਬਹੁਭਾਇ) ੪੨) ਏਉ) ਤਬਲੇਰਹੀਜਮਾਨਿਜਨਾਨੈ) ਤੁਰਤਦਯਾਨਿਧਪਾਨਾਠਨੈ
 ਪਨੀਮਸਲਸਸੀਪ੍ਰਕਾਸਾ) ਚਲਤਪੰਬਸਭੁਧਾਰਹੁਲਾਸਾ) ੪੩) ਚਲੈਯਾਨਸਭੁਪੈਰਜਮਾਨਾ) ਸ੍ਰੀਗੁਰਸੀਗਧਾਰਜੁਖਨਾ

ਗਈ ਨਿਜਾ ਰਵਾਇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ਪਿਖ ਪੰਥੀ ਮਨ ਹੋਇ ਹੁਲਾਸਾ ੩੬ ॥ ਦੋ ॥ ਸਕਲ ਸੈਨ ਪ੍ਰਵਰ ਕੇ ਦੀਨੀ ਸੰਗੁ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਏਆ ਦਿਕ ਦਸ ਲੇ
 ਅਗੇ ਚਲਤ ਮੁਰਾਰਾ ੩੭ ॥ ਦੋ ॥ ਏਕ ਜਾਮਦਿਨ ਤਬ ਲੇ ਆਯੋ ॥ ਬੀੜੇ ਗ੍ਰਾਮ ਅਗਰ ਨੀਕ ਰਯੋ ॥ ਛੇ ਰੂਪ ਬਚਲ ਦੰਤੀ ਚਿਰਾ ॥ ਭੰਦੁ ਰੂਪ
 ਭੁਲੀ ਪਿਖੋ ਠੇਰਾ ੩੮ ॥ ਦੋ ॥ ਛਾਯਾ ਪਨੀ ਬੈਠਤ ਹਜੁ ਅਸੀ ॥ ਅਚਨੀ ਰਪੁ ਭੁਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਵਰਨ ਪਛਾ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਬਜਤ ਨਿਸ
 ਨ ਅਗੁਰੁ ਨ ਪਯੋ ੩੯ ॥ ਦੋ ॥ ਬੀੜੇ ਨਾਂ ਪਅਨੀ ਦਸੰ ਛਾਯਾ ਪਨੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸਵਨਾ ਮਦਿਨ ਤਬ ਅਯੋ ॥ ਉਤਰ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਵਰਾ ੪੦ ॥ ਦੋ ॥
 ਚਰਨ ਕਵਲ ਕਵੇਲਾ ਜਾਨਾ ॥ ਭਾਰ ਕਲੀ ਚੇਲਾ ਏਦੀ ਵਾਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਬੈਠਨ ਤਬੁ ਖਸੀ ਗਾ ॥ ਬਾਬ ਕਰੀ ਰਤਨ ਕਰੈ ਉਮੀ ਗਾ ੪੧ ॥ ਬ
 ਜਤ ਨਿਜਾ ਨਗੁ ਰੂਪੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਏਪੁ ਤ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਏਹ ਪਲਾ ਹਮੇਰੇ ਅਸ ਬਾਨਾ ॥ ਕਰੈ ਚਰਸ ਜੇਧਰ ਸੁਖ ਨਾਨਾ ੪੨ ॥
 ਇਛਨੇ ਮੈ ਦੇਜਾ ਤਕਾਏ ॥ ਚਾਰ ਤਪੇ ਨਦਰ ਸਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰ ਬਾਲ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਰਚ ਅਜ ਬਾਨਾ ਏਹ ਠਾ ਸੁਖ ਕੀਜੈ ੪੩
 ॥ ਏਸੇ ਕਹਾ ਪਾਨ ਕੀਯੋ ਬਾਲ ਦਰਸ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਪਰੀ ਸੁਝੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਤਿਹ ਠੰਡੇ ਰਬ ਨਾਇ ੪੪ ॥ ਦੋ ॥ ਅਗੇ ਲਗੇ ਦੇਖ ਦੀਵ
 ਨਾ ॥ ਹਰਖੇ ਸਾਹਿਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਵਧਾ ਸਿਧ ਕਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਭੁ ਜਨ ਉਠੇ ਹਰਖ ਮਨ ਪਾਏ ੪੫ ॥ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦ ਪੜਕੀ ਜਾ ॥
 ਸੁਨਤ ਪੰਥ ਸ੍ਰਮ ਕਲਾ ਭੰਜਾ ॥ ਚਾਢਯ ਰੀਤਿ ਹਠੰ ਹੁਇ ਰਾਗਾ ॥ ਕੀਯੋ ਦਰਸ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਗਾ ੪੬ ॥ ਬਾਬ ਕੇ ਰੋਗ ਸਬਦ ਕਾ ਪਾਏ
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਤਬ ਮੇਲ ਝੁਕਾਏ ॥ ਭਹਤੇ ਤਤ ਛਿਨ ਪਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਯਾਨ ਸੁਭੀ ਚੜ੍ਹਾਏ ੪੭ ॥ ਦੋ ॥ ਨਾਂ ਪਕੇ ਹਪਿਖ
 ਦੂਛ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਏਅੰਨ ਦਾ ॥ ਚਲਤ ਸਭ ਦ੍ਰਵ ਹਰਖ ਸੀ ਮਨ ਹੁਕੰਦ ਤਭੁ ਵਠੰਧਾ ੪੮ ॥ ਦੋ ॥ ਨਾਂ ਪਾ ਸਤ ਦ੍ਰਵ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਹ
 ਛੇ ਟਿਥਾ ਅਗੁ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਰੀ ਬੀਦਨ ਤਹਾਂ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦਾ ਦਿਖਾ ਬਿਸਮੇਧਾਰੀ ੪੯ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਏਹ ਠੰਡੇ ਰਨ ਕੋਈ ॥ ਬੀਦ
 ਨ ਕਰੀ ਕੋ ਨ ਕੋ ਜੋਈ ॥ ਮੇਕੋ ਕੋ ਹਕਾ ਹਕੇ ਬਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਸਕਾਏ ਬੈਨ ਬਖਾਨਾ ੫੦ ॥ ਦੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦਾ ਏਹ ਠੰਡੇ ਰਸ ਮਨ ਹਜਨਾ
 ਤੋ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਦਸ ਮਰੂਪ ਧਰ ਚਰਤ ਮੈ ॥ ਏਹ ਠੰਡੇ ਰਸ ਮਨ ੫੧ ॥ ਦੋ ॥ ਜਨ ਸਨਤ ਨਾਇ ਹ ਅਸ ਬਾਨਾ ॥ ਦਸ ਰਬੀ ਏਹ ਠੰਡੇ ਤਪੁ ਠ

ਨਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੂਰ੍ਯ ਮੋਲ ਲਭੁ ਕਯੋ ਸੀ ਗੁਰ ਅੰਗ ਪਾ ਅਨ ਕਰ ਯੋ ॥ ੫੩ ॥ ਕੋਤ ਕੁਭੁ ਮੋ ਅੰਗ ਤਹ ਰਹੀ ਚੁਨੇ ਸੰਤ ਗਤ ਗੁਰੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਲਖ
 ਸੰਕਾ ਹਿਤ ਪੁਰੁ ਉਤਰਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦੇ ਨੀਰ ਪਿਆਏ ॥ ੫੪ ॥ ਕਿਧੈ ਨੀਰੁ ਵਿਹੁ ਕੀਨੋ ਪਨਾ ਅਚਰਤ ਤੁਰਤਾ ਵਿਲਾਇ ਪਨਾ ਹੋ ਦਰ
 ਯਾਈ ਚਾਲ ਬਲੀਤਾ ॥ ਨਰ ਅਨੁ ਹਰਧ ਗਬਿਜ ਮਅੰਨਤਾ ॥ ੫੫ ॥ ਦੋਇ ਘਰੀ ਦਿਨੁ ਤਬ ਰਹਾ ਦੋਇ ਕੋ ਸਪੁਰ ਜਾਨਾ ਔਰ ਅੰਸੁ ਦੜ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਤਾ ਛਿਨ ਕੀਯੋ ਪਮਾਨਾ ॥ ੫੬ ॥ ਬਰਨਤ ਮਗਾਇਤ ਹਾਸ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਜਿਹ ਪਿਖ ਮਨੁ ਪਨ ਲਾਜ ਅਨੰਗਾ ॥ ਅਬ ਸੋਗ ਯੋਧਾ ਮ
 ਗੁਰ ਕੋਰੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜਤਿ ਨ ਹਫੇਰੇ ॥ ੫੭ ॥ ਕਬਤ ਮੇ ਸਪੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਪੁਰ ਮਨੁ ਹੁਰੇ ਸਾ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਅਨੰਦ ਪਾਏ
 ਬਖੇਰ ਛੋਨ ਗਰਬ ਛਾਏ ॥ ੫੮ ॥ ਬੁਢਣ ਸਾਹ ਕੇ ਨਿਕਟ ਪਧਾਰੇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਨਹ ਲਾਇ ਅਵਾਰੇ ॥ ਅਗੇ ਦੇਖ ਰੂਪ ਤਿਹ ਕੈ ਸਾਮਾ
 ਨਹੁ ਬਾਲੁ ਝੰਡੁ ਪਰ ਜੈ ਸਾ ॥ ੫੯ ॥ ਸਮਾਪ ਸੰਤੁ ਜਮ ਅਸਪੁਖ ਗਵੈ ॥ ਹਰ ਗੁਰਿ ਦਿਮ ਮਦਰ ਜਦਿ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰਤ ਸਿੰਘ ਸੀ ਗੁਰ ਹਰ
 ਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਲਕ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ੬੦ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦਿਮੋ ਫਿਗ ਅਯੋ ਬੁਢਣ ਨੈ ਨਉ ਪਾਰਾ ॥ ਅਯੋ ਸੀ ਪ੍ਰਦਰਸ ਹਿਤ ਦੀ ਜੈ ਮੋਹ
 ਦਿਦਰਾ ॥ ੬੧ ॥ ਕੋਮਲ ਸੁਨਤ ਗੁਰੁ ਕੋ ਬੈਨਾ ॥ ਬੁਢਣ ਸਾਹ ਪਾਇ ਮਨ ਚੈਨਾ ॥ ਗਦਗਦ ਹੁਇ ਨਿਜ ਨੈ ਨਉ ਪਾਰੇ ॥ ਪਰਾਚਰਨ ਅਸ
 ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੬੨ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਤੁਮ ਕੋ ਜਗ ਦੇਵਾ ॥ ਅਜ ਅਬ ਨਾ ਸੀ ਰੂਪ ਅਭੇਦਾ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਨਾਮੁ ਨਗਨ ਨਾ ਅਵੈ ॥ ਕਬਤ ਸੇਸ ਅਸ ਬੈਦ
 ਅਲਾਵੈ ॥ ੬੩ ॥ ਜਬ ਜਬ ਹੋਇ ਬਡੇ ਛਿਤੁ ਗੁਰੂ ॥ ਤਬ ਤਬ ਤੁਮ ਪਰੋਂ ਅਵਤਰੂ ॥ ਨਹ ਹਰਬਾਨ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਮਛਵਤ ਰਸੀਖਾ
 ਸੁਰਮਾਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ਔਰ ਵਰਾਹ ਰਾਮ ਚਤਨੰਦ ਨਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਰੂਪ ਕੀਏ ਅਰਕੰਦ ਨਾ ॥ ਕਲਗੁ ਗੁਰ ਨਿਵਾਰਨ ਹੋਰੂ ॥ ਬੇਦੀ ਬੀਸ ਮਾਂ ਹਿਉਖ
 ਕੇਤੂ ॥ ੬੫ ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕਬ ਪੁਤੁ ਮਕੀਯੋ ॥ ਅੰਗ ਦਮ ਮਰਨਿ ਧਨਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਰਜਨ ਤੁਹੀ ਛਠ ਮਰੂਪ ਬਲਵਨਾ ॥ ੬੬ ॥
 ਤੁਮ ਗੁਰਨ ਨ ਕਬੈ ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਛਠ ਮਰੂਪ ਕਰ ਮੋਹ ਦਿਦਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਅੰਤ ਜਾਵੇ ਗੁਰਧਾਮਾ ॥ ਜੋ ਪੁਰੁ ਉਏ ਪੁਰ ਮਮਕਾਮਾ ॥ ੬੭ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਗੇ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੋਮ ਮਨੈ ਨ ਨਾ ਚੁਨਿਹਾਰਾ ॥ ਆਲੁਧ ਪਰੋ ਮੇਸ ਛਬ ਪਾਏ ॥ ਕਿਧੈ ਰਾਮ ਹਤਰਾਵਦਾ ਘਾਏ ॥ ੬੮ ॥ ਸੋਨ

ਛਿਟੀ ਤਨ ਪਟਛੁਬ ਪਾਵੈ॥ ਲਾਲ ਮਨੀ ਜਨ ਸਭ ਪਾਵੈ॥ ਯੁਧ ਪਰੇ ਰੂਪ ਜੋ ਤੋਰਾ॥ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਰ ਹੀ ਯੋ ਮੇਰਾ॥ ੬੮॥ ਅਸ ਕਹ ਪਦ ਪੰ
 ਕਜ ਲਪਟਾਯੋ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗਹਕੰਠ ਲਗਾਯੋ॥ ਭੁਈ ਭੁਭ ਸ੍ਰਮ ਸਕਲਾ ਬਿਹਾਏ॥ ਭੀਨ ਕਲਕੋਤ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ ੬੯॥ ਦੋ॥ ਬਾਬਾ
 ਜੀਤ ਬੋਲੈ ਅਏ ਬੈਠੇ ਬੰਦ ਨਧਾਰਾ॥ ਬੁਢਣ ਤਬ ਕਰ ਬੰਦ ਨਾਮ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖਾਪਾਰਾ॥ ੭੦॥ ਦੋ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖੋਂ ਮਲਾਏ॥ ਬੁਢਣ
 ਸਾਹੁ ਨੇ ਸਿਖ ਪਾਏ॥ ਬਾਬਾ ਤੁਮ ਰੋਨਿ ਕਟ ਰਹਾਇ॥ ਜਾਇ ਸਦ ਨੈਂ ਤਗ ਛਿਨ ਅਯਾਇ॥ ੭੧॥ ਅਸ ਕਹ ਉਠੇ ਨਦੇਰ ਲਗਾਈ॥ ਜਾਤੀ
 ਮਲ ਕੁਸੁਮ ਬਲ ਵਾਈ॥ ਉਤਰੇ ਕੋਹ ਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮਹਿ ਆਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਵਰ ਮਿਲਾਏ॥ ੭੨॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਆ ਯੁਧ ਬਸ ਨ ਉਤਰੇ॥
 ਕੀਯੋ ਸਨਾਨ ਨਲਾਇ ਅਵਾਰੇ॥ ਕਮਰ ਕਸਾ ਤੇ ਰਹ ਰਹ ਜਾਮਾ॥ ਦਾਇ ਪਰੀ ਪਰਸਦ ਸੁਖ ਧਾਮਾ॥ ੭੩॥ ਪਰੀ ਚਰਨਿ ਜਜ ਬੈ ਬਿਰ
 ਈ॥ ਕਰੋ ਭੋਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ਨਿੰਦਾ ਪਾਈ॥ ਬਾਬਾ ਬਿਧੀ ਅਤ ਹਾਰਾਏ॥ ਬੁਢਣ ਸਾਹਨਿ ਕਟ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੭੪॥ ਦੋ॥ ਬਹੁ ਚਰਚਾ ਕਰਾ
 ਨੇ ਦੋਸੈ ਭੂਤ ਭੁਖ ਮੇਂ ਜੋਇ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਿਨੁ ਤੀ ਕਰੀ ਅਤ ਅਨੰਦ ਮਨੋ ਹੋਇ॥ ੭੫॥ ਦੋ॥ ਬੁਢਣ ਸਾਹ ਬਿਨੀ ਭੁਨ ਲੀਜੈ॥ ਤੁਮ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਕੀਜੈ॥ ਵਰਖ ਪਾਂਚ ਸੈ ਉਮਰ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਰੋਹ ਬਾਲ ਤਨ ਤਪ ਬਲ ਧਾਰੀ॥ ੭੬॥ ਭੀਨ ਕਲਕੁਇ ਗਾਥਾ ਜੋਈ॥ ਤੁ
 ਮ ਤੇ ਛਪੀ ਜਾਨ ਨ ਹੋਈ॥ ਏਹ ਤੇ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਬੇ ਅਯੋ॥ ਹਛੋ ਟਿੱਬਾ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਯੋ॥ ੭੭॥ ਕਰ ਬੰਦ ਨਸੀ ਮੁਖ ਰੁਬ ਖਾਨਾ॥ ਦਾਸ
 ਰਖੀ ਏਹ ਠਾਂ ਤੁਪੁਠਾਨਾ॥ ਪੁਨ ਕਹ ਦਸ ਮਰੂਪ ਜਬ ਧਰੋ॥ ਏਹ ਠਾਂ ਅਨਗਨ ਚਰਤਾ ਬਿਥਾਰੋ॥ ੭੮॥ ਭੋਨੇ ਸਾਹੁ ਰੋ ਰੂਮ ਪਾਯੋ॥ ਰੋ
 ਨਸ ਮੇਤ ਪੁਰ ਮਕਰਾਯੋ॥ ਦਸ ਮਰੂਪ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਧਰਹੋ॥ ਕੋਨ ਕੋਨ ਕੋਤ ਕਜਗ ਕਰਹੋ॥ ੭੯॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਸਰੂਹੀ ਕੋਹ ਰੋਪ
 ਰਖੇ ਜਿਨ ਸਾਹੁ॥ ਭੋਨੇ ਸੀਤ ਬੁਢਣ ਹੀਏ ਤਬ ਹੀ ਭੁਯੋ ਉਮਾਰਾ॥ ੮੦॥ ਦੋ॥ ਬੁਢਣ ਕਹੀਐ ਸਹਿਤ ਸਾਬਾ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜਨ ਤੁਮ
 ਗਾਥਾ॥ ਜਾਨ ਅਜਾਨ ਪੁਛੁ ਤੁਮ ਮੇਤੇ॥ ਜਗ ਮੇਛ ਪੀਨਾ ਹਕ ਛੁਤੇਤੇ॥ ੮੧॥ ਤੋਦ ਪਤੁ ਮਪੁਛੀ ਏਹ ਬਾਤਾ॥ ਭਾਖੋ ਦਾਸ ਰਖੀ ਜਗਤ
 ਤਾ॥ ਜਬ ਬਸਿ ਸੁਕੇ ਪੁਕਸੀ ਪਾਰਾ॥ ਦਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਪਧ ਭਉਟਾ॥ ੮੨॥ ਜਬੈ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ ਮਤ ਭੁਨਾਯੋ॥ ਗੁਰ ਵਸਿ ਸੁਮਨ ਸੋ ਕਉ ਪਾਯੋ॥

ਦੀਨਾ ਲੇਖੇ ਬਿਦਵਤੁ ਮਗਰਨੀ ਰਾਮਨ

ਬੁਝਨਹੋਤਾਇਹਾਂਚਲਾਵਾ) ਰਾਮਾਇਸਤਤ੍ਵਦੁਰਚਲਾਵਾ) ੧੩) ਇਹੰਨਬੁਝਬੰਧਨਿਤਾਗਿਗਾ) ਜਹਤਹਾਮਾਇਸਰਾਮਅੰਠੀ
 ਗਾ) ਬੁਝਬਾਹਪਾਂਸਕਟਕੂਰੀ) ਨਾਮਾਬਿਪਸਾਭੁਯੋਧਰੀ) ੧੪) ਨਾਮਸਤ੍ਵਦਾਇਹੁਯੋਚਲਤੋਰਸਤਜਾਨਾ) ਕਰਉਪਦੇਸ
 ਬਸਿਸ੍ਰੋਕੇਰਾਮਤਹਾਂਤਪੁਠਾਨ) ੧੫) ਚੋ) ਤਿਹਸਮਉਤਮੋਰੋਰਨਕੋਈ) ਤੀਨਲੋਕਮੋਹੋਇਨੋਹਈ) ਸਹੀਅਕਾਲਛਠਮਗੁਰਜ
 ਨੋ) ਕਛੁਭੇਦਮਨਮਾਂਝਨਅੰਨੋ) ੧੬) ਹਰੀਗਾਇਜਪਰਮਗੁਰਹੋਵੈ) ਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਵੰਗੁਰਸਮਖੋਵੈ) ਪੁਨਗੁਰਭੇਗਬਹਾਵੈ
 ਈ) ਛਠਮਗੁਰੁਤਸੰਕਟਖੋਈ) ੧੭) ਸੋਕਰਪੂਰਬਓਰਪਾਨਾ) ਸਾਬਮਹਲਧਰਅੰਨੰਦਨਾਨਾ) ਪਦਟੇਸਹਰਮੁਲਕਰਵ
 ਸਾ) ਜਾਵੈਪੁਰਬਓਰਹੁਲਾਜਾ) ੧੮) ਸੰਮਤਸੰਝਹਸਤਜਬੋਈ) ਬੀਸਤੀਨਜਗਆਨਦਜੋਈ) ਪੋਖਮਾਸਬਪਦਸਮਉਪਵੈ
 ਸੁਰਧਰਨੀਨਿਜਹਰਖਧਰਵੈ) ੧੯) ਦੋ) ਪੁਨਆਵੈਲਖੋਰੋਕਕੀਰਤਪੁਰੀਦਿਖਾਈ) ਅੰਨੰਦਪੁਰਤਿਹਠਾਂਰਚੈਮਾਖੋਦੇਤਪ
 ਲਾਈ) ੨੦) ਬਾਲਚਰਿਤਬਹੁਕਰੈਗੇਸਾਹਿਬਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ) ਵਿਦਹਤੀਨਕਰਅਨਦਸੋਕੋਤਕਐਰਮਹਾਨ) ੨੧) ਚੋ) ਨਵਮ
 ਗੁਰੁਦਿਲੀਤਜਪਾਨਾ) ਆਇਸੀਜੁਇਹਠਾਂਰਚਥਾਨਾ) ਬੁੰਗਾਸਮੁਹਅਕਾਲਬਨਾਵੈ) ਕਮਰਕਸਾਗੁਰਦਸਮਕਰਵੈ) ੨੨) ਮਾਤ
 ਬੈਨਕਰਹੈਪੁਨਪਾਨਾ) ਰਚੈਪਾਂਦਟਨਗਰੁਨਿਧਾਨਾ) ਪੁਨਿਭੰਗਾਣੀਆਹਵਕਰਹੈ) ਐਰਨਦੋਟਜੋਧਕੋਧਰਹੈ) ੨੩) ਪੁਨ
 ਅੰਨੰਦਪੁਰਆਹਵੋਈ) ਸਾਬਕੋਹੀਅਗਜਮਿਸਜੋਈ) ਦੇਵੀਪੁਜੋਗੁਜਸਿਖਦੇਵੈ) ਕਰਦਿਜਰੋਸਮਾਨੁਤਿਹਕੇਵੈ) ੨੪)
 ਮਾਰਮਸੀਦਉਚਰਪੁਨਥਾਣੀ) ਰਚਹੈਪੰਥਭੇਜੋਮੇਜਾਣੀ) ਪੁਨਬਹੁਆਹਵਤਹਾਂਕਰਵੈ) ਸਾਹਬਹਾਵੁਆਨਮਿਲਾਵੈ) ੨੫)
 ਕਲਮੇਦਯੁਧਪੁਨਹੋਇਗਾਐਰਚਰਤਬਹੁਜਨਾ) ਕਰੈਪਰੀਖਆਗੁਰੂਜੀਸਗੁਸਿੱਖਨਕੀਮਨਾ) ੨੬) ਚੋ) ਪੁਨਦਲੋਕੋਹਸ
 ਭੀਚਚਆਵੈ) ਕਰੈਸਪਤਾਓਗਰੇਰਾਪਾਵੈ) ਨਿਤੁਤਨਆਹਵਹਾਇਭਾਗੁ) ਸਗੁਸਿੱਖਨਮਨੋਹੋਇਖੰਗੁਰੂ) ੨੭) ਅਸਨਬ
 ਸਨਬਿਨੁਤਨਹਾਇਖੀਨਾ) ਜਾਨਮਿਤਕਰਹੈਮਨੁਹਸਿਖਚਲੇਸਾਹਜੀ) ੨੮) ਚਲੀਪੁਕਤੇਨਹਾਲਿਖਦੇਵੈ) ਗੁਰਗੁਰੇ

ਸਾਹੁਰਪਰਲੇਵੈਂ ਸਾਹਬਰਾਮਕੋਰਤੁਤਚਾਹੁਤੀਨਮਲਮਤਾਸੁਮਧਰੁ ॥ ੯੯ ॥ ਲਿਖੇਨਏਸਬਹੁਰਗਤਜਾਨਾ ॥ ਕਰਤਜੁਪਹੁਰਕਰੈਪ
 ਘਨਾ ॥ ਦਲਖਤੁਰਕਸੈਨਮਗਾਏ ॥ ਦਸਮਗੁਰੁਪਰਪੋਰਪਾਵੈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਚਲੀਮੁਕਤੇਸਾਬਹੁਰਾਹਵਕਰਤਸਿਧਾਇ
 ਰਗਤਸਿਧਹੁਰਗਤਬਹੀਕੋਨਹਸਕੈਲਖਾਇ ॥ ੧੦੧ ॥ ਚਮਕੋਰਜਾਇਹੋਵੈਬਹੁਜੁਧਾ ॥ ਮੁਖਪੁਕਦੇਲਰਕਰਕੂਧਾਸ
 ਰੰਦਰੀਤਦੇਹੁਰਤੁਤਾਵੈ ॥ ਸੀਹੁਰਸੈਨਤੁਰਕਬਹੁਪਾਵੈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੰਤਸਿਧਹੁਰਕਾਸਿਖੁਹੋਈ ॥ ਗੁਰਸਮਰੁਪਉਦਨਹੋਕਈ ॥
 ਰੋਕੇਅਪਨੀਠੋਰਬਹਾਇ ॥ ਦੈਗੁਰਾਈਮਾਥਟਿਕਾਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਪਾਂਚਤੀਸਮੁਕਤੇਤਿਹੋਦੈਵੈ ॥ ਪਾਂਚਮੁਖਮਾਪਨੇਸੀਗਲੇਵੈ ॥
 ਮਾਛੀਵਡੇਪੁਨਪੁਰਜਾਇ ॥ ਕਾਨੀਗੁਰਕਰਚਰਤਮਹਾਇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਜਾਇਮਾਥਵੇਪੁਨਗੁਰੁਆਹਵਕਰੈਬੰਧੀਤੁ ॥ ਮੁਕ
 ਤੇਚਰਚੁਦੇਹਤਜਦੁਟੀਮੇਲਅਨੰਤ ॥ ੧੦੫ ॥ ਤਾਹਨਾਮਤਹਤੀਬਖਰਹੈ ॥ ਨਾਮੁਮੁਕਤਸਰਸੀਮੁਖਰਹੈ ॥ ਪੁਨਜਾਇਦਮ
 ਦਮਾਸਵਰੈ ॥ ਆਦਿਗੁਰਗੁਰਤਹਾਂਉਚਰੈ ॥ ੧੦੬ ॥ ਪੁਨਜਾਇਦੀਨੇਕੀਨਗੀ ॥ ਮੇਲਸਲਾਹਸੀਗੁਰਸਗਰੀ ॥ ਜਠਰਨਾਮ
 ਸੀਮੁਖੇਅਲਾਵੈ ॥ ਦਯਾਸਿਧਅਰਨਿਕਦਪਠਾਵੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਮਿਤਰੁਰੰਗਾਚੁਤਹੁਇਸਾਹਾ ॥ ਤਾਰਾਆਜਮਧਾਰਉਮਾਹਾ ॥ ਪੁਨਬ
 ਘੋਰਗੁਰਾਹਵਕਰਹੈ ॥ ਥਕੈਸੇਸਕੋਤਕਜੇਰਹੈ ॥ ੧੦੮ ॥ ਪੁਨਤਾਰਾਅਜਮੋਕਮੈਰੈ ॥ ਸਾਹਬਹਾਵਰਾਜਬਹਾਰੈ ॥ ਪੁਨਪ੍ਰਵੇਸਨਦੇ
 ਝਕਰੈਗੋ ॥ ਠੋਰਪੁਰਤਨਜਨਪਰੈਗੋ ॥ ੧੦੯ ॥ ਛਠਮਗੁਰੁਨਿਜਦੇਹਪਰਜੋਕੋਤਕਜਗਨਾਨ ॥ ਦਯਾਸਿਧਕੋਦਸਮਗੁਰਸੀ
 ਖੰਧਸਕਲਬਖਾਨ ॥ ੧੧੦ ॥ ਦਸਮਗੁਰੁਕੇਚਰਤਬੰਤਾ ॥ ਜੇਨਦੇਝਕਰਬਰਨਤਸੰਤਾ ॥ ਸੀਮਤਸੋਝਹੈਜਬਅਵੈ ॥
 ਅਰਧਸਹਸਾਥਿਤਐਰਗਨਵੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕੋਤਕਚੁਦੀਪੰਚਮੀਜੋਈ ॥ ਵੀਰਵਾਰਬਡਾਨੰਦੋਹਈ ॥ ਦਸਮਗੁਰੁਨਿਜਧਾਮ
 ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਨਿਜਰੂਪਸਮਾਵੈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਜੋਬਿਧੀਆਚੁਨਤਾਕਰੈਸੀਗੁਰਚਰਤਜੁਧਾਰਾ ॥ ਬਦੈਰੀਬਮਨਮੈਰੂਹੋਉ
 ਚਨਕਰੋਉਚਰਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬੇਰੇਤੇਅਨਗਨਪਹਿਚੋਨ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਗੁਰਚਰਤਮਹਾਨੇ ॥ ਭੁਫਦਸਾਹਐਸਜਬਤਾਖੀ ॥

੧੧੬੫

ਇੱਤ ਦਸਮਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਖੀ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਿਧੀ ਤੰਦਬਰੁ ਆਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਪਦਪੰਕਜ ਤਕੇਲ ਪਟਾਯੋ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਬੁੱਢ ਲਾਬਿਗ
 ਸਵੈ ॥ ਕਬਰੇ ਵੈ ਕਬਹੁ ਸਹਸ ਪਾਵੈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਪੇਸੁ ਪੁਲਕ ਪਟਾਹੁ ਬਹਾਯੋ ॥ ਦੇਹ ਬਿਦੇ ਹੋਇ ਭੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਬਾਬੇ ਸਿੰਘ ਚਰਚਾ ਬਹੁ
 ਕੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਿਤ ਉਨੈ ਮੁਖ ਰਹੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਿਸਾ ਬਿਬਿਧ ਜਾਮ ਬਿਤਾਈ ॥ ਬੁੱਢ ਲਾਜ ਲਖੀ ਤਨੀ ਯਰਾਈ ॥ ਬਾਬੇ ਪ੍ਰਤ
 ਅਸਥੈ ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਛਿਮੇ ਦਾਸ ਲਖ ਭੂਲ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਇਹੀ ਦਨ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਜ ਪਗ ਸਦਰ ਜਪੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਨ ਅੰਤ ਮੇਰ
 ਅਯੋਤ ਜੋ ਹੋਇ ਹਮ ਨੀਤਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਮਮਾ ਛਿਗਵਾਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬਾਬੇ ਕਹਾਐ ਸਹੀ ਕਰ
 ਹੋ ॥ ਤੁਮ ਰੋਨਿ ਕਟਵਾਸ ਹੋ ਪਰਹੋ ॥ ੧੧੯ ॥ ਬੁੱਢ ਜਾਮ ਨਿਸਜ ਬੇਰਹਾਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਚਾ ਕਰਤ ਮਹਾਈ ॥ ਇਹ ਦਿਸਾਈ
 ਗੁਰ ਸੈਚ ਕਰਾਯੋ ॥ ਕੀਯੋ ਸਨ ਨਮੰਤੁ ਪੁਖ ਗਾਯੋ ॥ ੧੨੦ ॥ ਬੁੱਢ ਲਾਸ ਹਨਿ ਕਟ ਚਲ ਗਏ ॥ ਪ੍ਰਨ ਅੰਤ ਤਾਂ ਕਾਪਿ ਖਲਾਏ ॥ ਬੁੱਢ
 ਵੇਖੇ ਚਰਖ ਮਨ ਪਾਯੋ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਗਾਯੋ ॥ ੧੨੧ ॥ ਪ੍ਰਨ ਅੰਤ ਦਰਸਨ ਮਮ ਦੀਨੋ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਣ ਪੁਰਣ ਤੁਮ ਕੀਨੋ
 ਤੁਮ ਰੋਨਾ ਮੁਸੇਤ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਕਾਮਾਦਿ ਕੋਰਗ ਨ ਹਨ ਦਹਾਰਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸਿਦਕ ਨਿਰੰਤਰ ਮਮ ਰਿਦੇ ਪਦਪੰਕਜ ਤੁਮ ਕੇਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦ
 ਨ ਰਹੈ ਸਦਾ ਨਾਹ ਅੰਤ ਰਫੇਰਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਪੁਲਕ ਤਕ ਹਥੈ ਨਾ ॥ ਬੁੱਢ ਲਾਸ ਹਨਿ ਸਿਦਕ ਤੁਮ ਐਨਾ ॥ ਐਸੇ ਹੋਇ ਜੋ
 ਸਭ ਦੁਖੇ ਗੀ ॥ ਅੰਤ ਬਤਲੀ ਜੈਸੁ ਨ ਮੇਰੀ ॥ ੧੨੪ ॥ ਰੋਹੁ ਚੇਤਨ ਤਮਾਗੋ ਪ੍ਰਨਾ ॥ ਦੇਖੁ ਚਰਤ ਜਗਤ ਕੇ ਨਨਾ ॥ ਕਹੁ ਬੁੱਢ
 ਸੁਨ ਪ੍ਰਨਾ ਬਿਲਾਵੈ ॥ ਐਸਾ ਸਮਾਛਿਰਹਾ ਬਨਾਵੈ ॥ ੧੨੫ ॥ ਨਿਹ ਚੁਢਤ ਤਪਸੀ ਮੁਨ ਜੋਗੀ ॥ ਪਾਇਨ ਅੰਤ ਸਹਸ ਫੁਨ ਭੋਗੀ
 ਸੋਇ ਗਗੋ ਚਰਮੇਰੇ ਮਾਯੋ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਐਸਾ ਸਮਾ ਕਬ ਪਾਯੋ ॥ ੧੨੬ ॥ ਅਪ੍ਰਮੇਯ ਅਨੰਦ ਦਾ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਹਰੁ ਭੀਤਰ ਪਟਪ
 ਟਵਾਸੀ ॥ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਵੇਦਾਂਤ ਅਲਾਵੈ ॥ ਤਵ ਅਸਤਵ ਰੂਪ ਲਖਾਵੈ ॥ ੧੨੭ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਯਦਾਸ ਕਰੈ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਰੂਪ ਤਮਾਰਾ
 ਯਿਜਨੈ ਨਨੈ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਅਸ ਕਹਾਏ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥ ਤਜੇ ਪ੍ਰਣ ਬੁੱਢ ਲਾਬ ਭੁਗਾ ॥

ਗਲੇਯਨਚੜ੍ਹਗੁਰਕੇਧਮਾਦਯਾਸਿਪਗੁਰਪੁਰਣਕਮਾ॥ ੧੨੬॥ ਤਬਲੋਰਹੀਜਾਨਿਸਜਨੋ॥ ਦਯਾਸਿਧਅਸਕੋਤਕਠੋ॥ ਬ
 ਬਕਾਸਾਵਰਲਗਈ॥ ਤਿਹਠੰਭੁਨਤਭੁਏਨਗਜੰਈ॥ ੧੨੭॥ ਬੀਤਨਿਸਕੱਥਪੁਤਅਯੋ॥ ਅਸਾਵਰਭੋਗਤਬਪਯੋ॥ ਗੁਰ
 ਆਇਭੁਫੁਣਕੀਰੀਤਾ॥ ਬਾਬਕਰੀਧਾਰਹਿਤਪੀਤਾ॥ ੧੨੮॥ ਕਬਰਬਨਾਇਲੀਏਸਬਸਾਬਾ॥ ਬਾਬਾਬੀਧੀਅਦੀਨਾਨਾਬਾ॥
 ਭੁਫੁਣਚਰਤਪੰਬਮੇਗਾਵਤਾ॥ ਅਏਨਕੇਤਪ੍ਰਭੂਖੰਸਕਾਵਤਾ॥ ੧੨੯॥ ਈ॥ ਕੀਰਤਪੁਰਗੁਰਬਸਤਭੇਕਰਤਚਰਤਬਹੁਜਨਾ॥ ਭੁ
 ਗਤਸਿਧਬੇਰੀਭੁਨੇਪਾਛਲਗਾਬਬਖਾਨਾ॥ ੧੩੦॥ ਈ॥ ਪੁਰਕਰਤਾਹੁਧਕਰਭਯਾਨਾ॥ ਹਰਿਗੁਣਿਦਗੁਰਕੀਯੋਪਖਾਨਾ॥
 ਧੀਰਮੋਲਗੁਹਦਰਭੁਸੰਭਾਰਾ॥ ਮਨਮੇਐਸੋਬੀਐਤਾਬਿਚਾਰਾ॥ ੧੩੧॥ ਲਿਖਪਤੀਫਿਗਸਾਹਪਠਾਏ॥ ਨਿਜਭੂਪਗਤਿਹਫਿ
 ਮਾਕਰਾਏ॥ ਦੇਇਚਾਗਦਿਨਕੀਚਮੁਕਾਮਾਸਦਨਦਰਭੁਬਚਾਰੈਮੁਦਾਮਾ॥ ੧੩੨॥ ਬਹੁਰਦੂਤਫਿਗਸਾਹਪਠਾਏ॥ ਲੀ
 ਏਪੜਕਾਹਰਖਸਿਧਾਏ॥ ਅਗੇਜੇਮੁਨੀਬੇਗਏ॥ ਸਾਹਸਮੁਹਚਿਤਾਤੁਰਭੁਏ॥ ੧੩੩॥ ਬਾਦਸਾਹਕੋਮ੍ਹਿਤਭੁਨਈ॥ ਸਭ
 ਸੈਨਾਕੀਨਹਬਚਈ॥ ਭੁਨਤਸਾਹਮਨਾਬਿਸਮੇਪਯੋ॥ ਮੁਖਮੰਗੁਰੀਨਿਜਸੀਭੁਹਲਾਏ॥ ੧੩੪॥ ਈ॥ ਹਜਾਰਪੰਝਤਰਸੈ
 ਨਭੁਨਬੋਗਾ॥ ਖਾਂਦਨੀਰਬਿਸਮੇਭੁਈ॥ ਭੁਧਜੀਤਗੁਰਾਘੋਰਾ॥ ੧੩੫॥ ਵਜੀਰਖਾਂਵਾਰਾਏ॥ ਭੁਨੇਸਾਹਗੁਰਬਲੀਅਪਾਰਾ॥
 ਤਸੇਜੀਤਨਕੋਜਗਸਾਰਾ॥ ਤੀਨਬਾਰਭੁਮਅੰਗਨਿਹਕੋ॥ ਜੇਭੁਮਪਠਾਭੁਤਹਸੀਘਾਕੋ॥ ੧੩੬॥ ਅਬਮੇਂਦਾਹੁਇਭੁਲਹ
 ਰਾਮੀ॥ ਭੁਮਫਿਗਾਐਲੋਲਪਕਾਮੀ॥ ਭੁਮਦੈਸੈਨਹਨੀਤਹਸੀਗਾ॥ ਦਮਾਦਕੁਤਭੁਤਕਰਬਹੁਜੀਗਾ॥ ੧੩੭॥ ਨਾਰਭੁਤ
 ਰਾਹਪੁਰੀਦਖਾਏ॥ ਗੁਰਕੋਕੋਪਨਬਾਚਨਪਾਏ॥ ਜੇਅਸਗੁਰਸੋਰਾਰਮਚਾਏ॥ ਨਿਸਚੇਜਮਕੇਸਦਨਸਿਧਾਏ॥ ੧੩੮॥ ਭੁਮ
 ਕੋਰਾ॥ ਭੁਮੇਸਜਿਹਦੀਨੋ॥ ਮੁਸਟਭਾਂਗਲੈਪੁਰਨਕੀਨੋ॥ ਕਰੀਰਾਭੁਮਤਾਂਸੀਗੁਰੀ॥ ਅਜੇਸਮਭੁਨਹਖੇਦਅਪਾਰੀ॥
 ੧੩੯॥ ਈ॥ ਐਸਬਤਜਬਕਰਤਬੇਤਬਲੋਦੂਤਜਾਇ॥ ਧੀਰਮੋਲਪਤੀਪਠੀਅਸਕਰਅੰਗੁਧਰਾਏ॥ ੧੪੦॥ ਈ॥

ਨਬੀਗੁਰੀ

ਖਾਂਦੀ ਰੀਪਿਖਤੁ ਰਤਉ ਘਾਹੀ। ਵਾਚ ਪੋੜਕਾ ਬਿਜ ਮੇਧਾਰੀ। ਗੁਰਸੁਤਨ ਦਸੁ ਮੇਸੀ ਕੀ ਨੀ। ਬਰੁਭੈ ਪਾਰਪੋੜ ਪਠਾਈ ਨੀ। ੧੪੪। ਮਨ ੩੦੧
 ਮੇਰਾਖ ਮੁਖੋ ਅਸਗਾਈ। ਭੁਨੇਸਾਤ ਪਾਤੀ ਅਸਾਈ। ਜਿਹਤੁ ਫਿਰਾਹਿਤ ਕੀਨੀ ਰਾਗਾ। ਪੰਥ ਮਾਹੇ ਸੇਰਗ ਸਿਧਾਰਾ। ਸਮਝਾ ਬਾਤੁਖ
 ਲੜਾ ਰੁਪਉ ਨਾ। ਨਾਹ ਬਿਸਾਸੁ ਕਰਤ ਕਬਹੂੰ ਨਾ। ਤਾਤੇ ਅਬਤੁ ਮਕੀਜੇ ਮੇਸੀ। ਕੋਰੇ ਬੰਦਨ ਕਰਪਿਤ ਜੈਸੀ। ੧੪੫। ਸੁਨਤ ਸਾਹੁ ਬ
 ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ। ਖਾਂਦੀ ਰਗੁ ਰਬ ਰੁਬਲ ਕਾਗੀ। ਬਿਖਾਸੈ ਨਹੈ ਹੇਤ ਹਤਾਈ। ਭੁਏ ਮੁਤ ਸੇ ਮੁਖਾਜ ਨਈ। ੧੪੬। ਭਗਤ
 ਸਿਧ ਅਤਨਿ ਮੁਹੁਇ ਗਰ ਅੰਚਰ ਕੋ ਪਾਈ। ਬਾਦਸਾਹ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇਗੁ ਰਮੇਹ ਛਿਮਾਈ। ੧੪੭। ਭੁਨੇਸੀਤ ਮਨ ਰਾਹਿਮਿ
 ਈ। ਸਦਾਸਾਹੁ ਰਕੇਗੁ ਨਗਾਈ। ਤਾਹਦੁਤ ਕਰ ਅਸਾ ਲਿਖ ਦੀਨੋ। ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਪੀਰ ਮਲਚੀਨੋ। ੧੪੮। ਜੇਕਰ ਸੁਮ ਮਲਾਇਕ
 ਤੇਵੈ। ਪਠਾ ਲਿਖਾਈ ਬਿਲ ਮਨ ਹਜੇਵੈ। ਲੈ ਪਾਤੀ ਸੇਵੁਤ ਸਿਧਾਯੋ। ਪੀਰ ਮਲਾਫਿ ਗਤਤਾ ਛਿਨ ਆਯੋ। ੧੪੯। ਪਾਤੀ ਸੁਨਤਾ ਬਿਗਾਸ ਮਨ
 ਐਸਾ। ਕਪਟੀ ਮੀਤ ਕਪਟੀ ਮਿਲ ਜੈਸਾ। ਇਹਨਾਂ ਭੁਈ ਬਾਤ ਏਜਾਨੋ। ਭੁਨੇਚਰਤਤ ਹਜੇਗੁ ਰਠਾਨੋ। ੧੫੦। ਸੰਗਤ ਆਵਤਤ ਹਾਂਬੀ
 ਤਾ। ਚਢਤ ਪੁਜਾਜਿਹ ਪਰਤਨ ਅੰਤ। ਮੱਧ ਕੋਹਗੁ ਰਖੇਲਾ ਸਿਕਾਰਾ। ਕਰੈ ਮੁਕਤ ਪੁਸ਼ੀ ਵਹਜਾਰਾ। ੧੫੧। ਕੀਰਤ ਪੁਰਕੀਰਤ ਬ
 ਫੀ। ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਅਲਕੇਸਾ। ਲਾਜਤ ਬਰਦਾਨਿ ਸੇਸ ਪੁਰਪੰਕਜ ਪੁਤ੍ਰ ਮਹੇਸਾ। ੧੫੨। ਭੁਨੇਸੀਤ ਸਮ ਸਰਕਿਆ ਪਵੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਜ ਹਪ੍ਰਤ
 ਖਤ ਹਵੈ। ਕੀਰਤ ਪੁਰਾਇ ਹੁੰਤਾ ਬਿਰਾਜੈ। ਸਭੁ ਸੇਭੁ ਜਾ ਕੋ ਪਖਲਾਜੈ। ੧੫੩। ਏਕਾਦਿਵਸ ਪਾਤੀ ਅਸਾਈ। ਏਕਾ ਸਿੱਖ ਬਹੁਦੁਰਪ
 ਠਾਈ। ਭੀਤਰ ਸਿੰਧ ਪੁਰੀ ਤਿਹਜਾਨੋ। ਲਿਖੀ ਬਿਨਤੁ ਰੀਪਿਘਾ ਅਨੋ। ੧੫੪। ਹੇ ਪ੍ਰਗੁਰ ਮਸਤ ਦਾਸ ਬਿਚਾਰੋ। ਇਹਾਂ ਆਇ ਪੁਰਸਰ
 ਰਾਤ ਰੋ। ਵਾਚ ਪੋੜਕਾ ਪੁਰੁ ਮਸਕਾਏ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਰਤ ਰਿਦੇ ਜੇਗੁ ਏ। ੧੫੫। ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਕਹਾਉ ਨਾਈ। ਤੁਮ ਮਮ ਰੂਪ ਨਭੇਦ ਜਨਾਈ।
 ਤਹਾਂ ਨਾਇਦ ਰਸਨੁ ਭੁਮ ਦੀਜੈ। ਕਾਰਭੇਟ ਤਹ ਕੀ ਸਭੁ ਲੀਜੈ। ੧੫੬। ਇਹਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਮੁਖੀ ਧਰਗੁਰ ਅਇਸ ਕੋ ਪਾਇ। ਬਿ
 ਧੀ ਚੰਦ ਮਾਨ ਕੀ ਚਿਕਨੁ ਨਹ ਦੇਵਲ ਗਾਈ। ੧੫੭। ਚਲਤ ਚਲਤ ਅਸ ਕੋਤ ਕੁਹੇਯੋ। ਅਗੇ ਸੁਨ ਨੈਨ ਨਜੇਯੋ। ਦੇਉਗਾ ।

ਉਪਰਮਗਮਹਿਅਯੋ ਦੱਖਲਪੁਰਬਸੀਧੁਹਯੋ ॥੧੫੬॥ ਸੁੰਦਰਾ ਹਫਕਰਅਸਥਾਨਾ ਸੁਨਾਬਿਧੀਏਤਹਾਂਦਿਖਨਾ ॥ ਅਸਨੁਰਬੈਠ
 ਸੁਮਧੋਈ ॥ ਸੁਕੀਨੀਮਹਰੀਤਹੋਈ ॥੧੫੭॥ ਪੁਰਜਨਦੇਖਅਚੰਗਾ ॥ ਕਹਤਪਰਸਪਰਨਰੁਤਪੁਖਨਾ ॥ ਜਿਹਤਪਬਲਤਰੁਹਰਿਯ
 ਯੋ ॥ ਸੁਕਾਬਰਖਪਨੇਹਮਜੋਯੋ ॥੧੫੮॥ ਚਲਤਬਾਤਇਹਤਹਾਂਸੁਨਈ ॥ ਜਿਹਬਨੇਸੁੰਦਰਤਪਲਈ ॥ ਸੁੰਦਰਾਹਅਚੰਗਾ ॥ ਨਾਕੇ
 ਹਰਚਦੁਆਯੋਤਪਖਨਾ ॥੧੫੯॥ ਮਨਮੇਕਰਤਦਿਚਰੋਸੇਮਮਤਪਬਲਅਧਕਾਈ ॥ ਮਮਆਇਸੁਹਰਜੀਵਬਨਹਰਬਾਹਨ
 ਕਰਪਾਈ ॥੧੬੦॥ ਅਯੋਫਕਰਦੇਖਹੋਕੇਸਾ ॥ ਹਰੀਨੀਮਮਸੁਨਨਐਸਾ ॥ ਕੇਹਰੀਪਖਜੇਠਾਂਫਰਹਵੈ ॥ ਧਰਧੀਰਜਜੇਨਾਹਪ
 ਲਾਵੈ ॥੧੬੧॥ ਤਬੋਰੋਜਨਅਲਾਹੀਬੰਦਾ ॥ ਨਹਜਾਦੂਗਰਸਮੋਝੰਗੀਦਾ ॥ ਐਸਾਦਿਚਾਰਤਮਗਮਹਿਅਯੋ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਕੋਐਰਾਇ
 ਖਯੋ ॥੧੬੨॥ ਹਰੀਨੀਮਤਰਅਸਨੁਰਾ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਬੈਠੇਸੁਖਧਾਰਾ ॥ ਪੁਰਜਨਪਨੇਦਰਸਕੋਆਵੈ ॥ ਭੁਈਭੀਰਬਹੁਦਰਬੁਚ
 ਫੁਵੈ ॥੧੬੩॥ ਸੁੰਦਰਾਹਨਿਕਟਜਬਅਯੋ ॥ ਭੁਗੋਲੋਕਅਧਕਭੈਪਾਯੋ ॥ ਬਿਧੀਆਏਕਬੈਠਤਹਰਹਾ ॥ ਕੇਹਰਭੈਚਿਤਰੰਚਨਲਹਾ ॥
 ੧੬੪॥ ਸੁੰਦਰਾਹਜਬਹੀਅਯੋਕੇਹਰਨਿਕਟਸੁਰਾ ॥ ਬਿਧੀਏਫੇਰਕਟਖ ॥ ਨਿਜਕੇਹਰਓਰਨਿਹਾਰਾ ॥੧੬੫॥ ਜੜਵਤਤੁ
 ਯੋਚਲਾਨਹਜਾਵੈ ॥ ਸੁੰਦਰਾਹਅਧਕਬਲੁਲਾਵੈ ॥ ਐਸੇਭਵਹੀਏਕਵਭੁਯੋ ॥ ਸੁਨੇਸੀਤਹੀਤਾਧਰਾਯੋ ॥੧੬੬॥ ਸਿਲਾਸਮਾਨੁਰਮ
 ਸੇਜਨੋ ॥ ਕੇਹਰਹੈਪਾਂਡੁਵਲਪਟਾਨੋ ॥ ਅਗਨਮੁਖੀਜੇਮਾਰੁਹਵੈ ॥ ਜਸਨਹਸਨਮੁਖਦੀਪਜਗਾਵੈ ॥੧੬੭॥ ਪਟਬੀਜਨਰਵਕੋਝੁ
 ਦੇਵੈ ॥ ਪੰਖੀਚਹਗੁੜਾਜਿਤਲੇਵੈ ॥ ਏਸਥਾਬਿਥਮਨੇਰਬਜੋਨੋ ॥ ਕਿਟਰਵੀਸਮਾਬਿਧੀਆਮੋਨੋ ॥੧੬੮॥ ਤਕੋਕੇਹਰਤੁਰਤਛੁਡਵੈ ॥ ਭੁ
 ਯੋਸਿਲਾਈਦੁਬਿਸਮਾਵੈ ॥ ਲਾਇਅਧਕਬਲੁਭਾਰਲਜਾਨਾ ॥ ਮਨਮੇਜਾਨਬਰੋਤਪੁਖਨਾ ॥੧੬੯॥ ਹਰਤੇਉੜਅਧੀਨਹਨਿਜ
 ਗਰਅੰਚਰੁਰਾ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਕੋਪਗਪਰਉਸਤਤਕੀਨਅਪਾਰਾ ॥੧੭੦॥ ਬਿਧੀਚੰਦਕਰਕਮਲਸੋਤਕੋਸੀਸਭਿਨਾਇ ॥ ਦੈਧੀਰਜ
 ਚਰਚਾਕਰੀਸੀਸਾਈਓਮਿਟਾਇ ॥੧੭੧॥ ਸੁੰਦਰਾਹਕਰਬਿਨਤਬੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿਮੁਕਤਾਇਜਾਇਬਨਓਗਾ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਕਹਬੈਨ

ਗੰਗੀਰਾ ਸੋਤ ਨਾਮ ਕਹਾਨੂੰ ਨੀਰਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਭੀਦੁ ਸਾਹਨੀ ਰਤ ਬਰਾਗਾ ਸੋਤ ਨਾਮ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਾ ਕਿਹਰਤ ਤਾਛਿ ਨਤ ਜੇਪਨਾ
ਸੁਰਤੀ ਦੁਹੋਇ ਚਢਾ ਬਿਵਾਨਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਬੰਦ ਨਧਾਰੀ ॥ ਚਲਨ ਭੁਭਰਗਾਇ ਬਹੁਨ ਗੀ ॥ ਭੀਦੁ ਸਾਹਦੇਖਾ ਬਿਸਮਾਯੋ
ਪੁਛਤ ਰੇਜਨ ਕਹਾਂ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਿੰਘ ਦੇਹ ਕਿਹ ਕਰਦੁ ਪਾਈ ॥ ਭੁਖੇ ਕਬਾਨ ਦੇਹ ਸੁਹਾਈ ॥ **ਸੁਰੇਵਾਚਾ** ਹੋਈ ਦੁਤੋਸਮ ਨਹਿ ਕੋ
ਈ ॥ ਅਛਤ ਨ ਜਿਹ ਦਰਸਨ ਹੋਈ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਿੰਨੁ ਰਾਜ ਮੇਹ ਪਹਚਾਨੇ ॥ ਅਤ ਬਡੁ ਤੇਜ ਨ ਜਾਇ ਬਖਾਨੇ ॥ ਏਕ ਸਮੇਦੁ ਰਬਾ ਸਾਅ
ਯੋ ॥ ਦੇਵ ਸੁਰਾ ਬਡੁ ਭਜਨ ਨਯੋ ॥ ੧੧੯ ॥ **ਭੰਗ** ਰੰਮੇ ਕੋ ਪਸੰਦੇਖੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਸਾਰਾ ॥ ਤਾਹ ਸਾਪੁ ਮੇਕੇ ਦੀਓ ਦੀਰਘ ਮਨ ਰਿਸਧਾਰ
॥ ੧੨੦ ॥ **ਭੰਗ** ॥ ਅਰੇ ਦੁਸਟ ਕੇਹਰ ਸਮੇਕੇ ਪੋ ॥ ਦੇਖ ਭੰਗ ਮਮਤੁ ਮਪੁੰਨ ਲੋਪੋ ॥ ਧਰੇ ਭੂਮ ਕੇਹਰਤ ਨੁਭਰੀ ॥ ਬਹੁ ਰਹਿ ਖੀਸਨ ਕੋ ਪੁਨਧਾਰੀ
॥ ੧੨੧ ॥ **ਭੰਗ** ॥ ਭੰਗ ਹੋਇ ਨੈਰੀ ਨਾਘਿ ਘਾਯੋ ॥ ਸ੍ਵਾਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦੁਰਬਾਸਾ ਗਾਯੋ ॥ ਨਿਸਚੈ ਬਪੁ ਕੇਹਰਤੁ ਮੋਹਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਲ ਸਮ ਬਲੀ ਨਕੋਈ ॥ ੧
੨੨ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਲਮੇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਛਠ ਮਹੁ ਪਹੁਇ ਗੁਰੂ ਮਾਰਾ ॥ ਤਾਕੇ ਏਕ ਸਿੱਖ ਬਡਾਰੀ ਅਨੀ ॥ ਅਵੈ ਭੁਟ ਹੋਤੁ ਖਦਨੀ ॥ ੧੨੩
ਹਰੀ ਨੀ ਮਭਨੁ ਸੁੰਦਰਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਪਰਚਏ ਭਭਿਜਨ ਨਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਜੜਹੋਇ ਪੁਕਤ ਸੇਕਰੈ ॥ ਸੋਤਿ ਨਾਮ ਕਹਾਨੀ ਰਹਨੁ ਰਹੈ ॥ ੧੨੪ ॥ **ਭੰਗ**
ਤਾਤੇ ਅਬੋਹੋ ਮੁਕਤ ਹੁਇ ਚਲਾ ਅਪਨੇ ਧਾਂਮ ॥ ਭੀਦੁ ਸਾਹ ਅਬਕੀ ਜੀਏ ਤੁਮ ਨਿਜ ਪੁਰਦ ਕਾਂਮ ॥ ੧੨੫ ॥ **ਭੰਗ** ॥ ਅਸਕ ਹਰਿ ਕਿਨਰਾ
ਨੁ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਭੀਦੁ ਸਾਹ ਅਧਕੁ ਖਪਾਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਗੁਰਸ ਮਜਾਨਾ ॥ ਕਰਤ ਸੇਵ ਮਨ ਅਨੰਦ ਮਾਂਨ ॥ ੧੨੬ ॥ ਤੀਨਾ ਦਿਵਸਾ ਬਿਧੀ
ਏਕੋ ਰਖਾ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੀਨਿ ਤਨੁ ਤਨ ਚਾਖਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪੁਨਕੀਯੋ ਪਾਨਾ ॥ ਪਿਖੁ ਭੀਦੁ ਅਸ ਬੈਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਰੋਦਾ ਸਮੁਹਿ ਜ
ਨੇ ॥ ਤਜਹੋ ਦੇਹ ਆਪ ਫਿਗਮਨੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਬੋਹੋ ਕਾਜ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕਰਕਾਰ ਜਗੁ ਰਦਰਸਨ
ਕੈ ਕੈ ॥ ਅਵੇ ਪੁਨ ਗੁਰਾਇ ਸੁਲੈ ਕੈ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਤੁਮ ਫਿਗ ਦੇਹ ਤਜਾਵੈ ॥ ਧਰੇ ਧੀਰ ਮੁਖਨ ਮੁਖਲਾਵੈ ॥ ੧੨੯ ॥ **ਭੰਗ** ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਅਸ
ਬੈਨ ਕਹਤ ਹਤੇ ਕੀਯੋ ਪਾਨਾ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਕਰਚਰਤ ਬਹੁ ਪਹੁਚੋ ਅਨਦਠਨਾ ॥ ੧੩੦ ॥ **ਭੰਗ** ॥ ਪੁਰੀ ਮੇਨ ਕਤਾਹ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਸਿੰਘ

ਮੋਧਟਾਪੁਪਰਧਾਮਾ। ਹੁਮਹੁਮਾਇਸਗਰੇਨਰਨਾ। ਬਿਧੀਚੀਦੋਬੀਦਨਧਾਰੀ॥ ੧੯੦॥ ਜਨਗੁਰੂਸਮਭੋਟਾਦੀਨੀ॥ ਨਗਮਾਨਕਾਬਿਤਅਨੰ
 ਦਲੀਨੀ॥ ਅਧਕਮੇਲਪਟਦੀਏ। ਬਿਅੰਤਾ। ਕਰੀਸੇਵਾਜਿਤਪਰੈਨਅੰਤਾ॥ ੧੯੧॥ ਇਕਮਾਸਾਬਿਧੀਏਕੋਟਾਖਾ। ਕਰਸੇਵਾਮਹਿਅਤਾ
 ਭਿਲਾਖਾ। ਬਿਧੀਚੀਦਪੁਨਕੀਯੋਪਾਨਾ। ਸਭਸਿੱਖਨਮਿਲਬੰਦਨਠਨਾ॥ ੧੯੨॥ ਦੀਏਤੁਰੀਗਕੀਮਜਿਹਗੁਰੀ। ਐਰਦਰਬਕੋਵਰਨ
 ਪਾਰੀ। ਬੈਠਜਹਾਜਉਤ੍ਰਪੁਨਪਾਰਾ। ਬਿਧੀਚੀਦਮਨਅੰਨੰਦਧਾਰਾ॥ ੧੯੩॥ ਚਲਤਪੰਥਗੁਰਾਫਿਗਮਯੋਕੀਰਤਪੁਰਖਪਾ
 ਏ। ਧਰੀਭੋਟਗੁਰਅੰਗੁਜਭਾਬਿਨਤੀਕੀਨਮਹਾਇ॥ ੧੯੪॥ ਦਯਾਸਿੰਧਪੁਖਬੈਨਅਲਯੋ। ਬਿਧੀਚੀਦਬਰੁਅੰਨੰਦਪ
 ਯੋ। ਬਿਧੀਚੀਦਕਹਦਮਾਤੁਮਾਰੀ। ਹੋਪੁਰਕਹਾਂਖੇਦਸੁਖਧਾਰੀ॥ ੧੯੫॥ ਤੁਮਰੇਨਾਮਸਕਲਸੁਖਹੋਤੂ। ਭੂਲੇਮਾਰਗਾਭੂਰਤਸੇ
 ਤੂ। ਅਸਕਹਪਦਪੰਕਜਲਪਟਯੋ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਨਿਜਕੀਠਲਗਾਯੋ॥ ੧੯੬॥ ਜੇਤੈਮਾਨਕਾਬਿਧੀਏਅੰਨੇ। ਸਿੱਖਨਕੋਦੈਅੰਨ
 ਦਠਨੇ। ਇਹਾਬਿਧੀਸੋਕਛੁਦਿਵਸਾਬਿਤਾਏ। ਪਾਵਸਆਇਘਨੀਉਮਰੂਏ॥ ੧੯੭॥ ਤੀਰਸਤੰਦੁਵਸੀਗੁਰਜਾਵੈ। ਧੋਖਨਦੀ
 ਬਰੁਅੰਨੰਦਪਾਵੈ। ਫਾਹਤਕੀਠਚਲਤਗਜੰਤੀ। ਸਾਧਸੰਗਖਹਪਾਪਨਹੰਤੀ॥ ੧੯੮॥ ਉਮਰੂਪਦਾਅਵੇਘਨੀਬਰਖੋਹੋ
 ਤਅਪਾਰਾਸੀਗੁਰਖੇਲਾਸਿਕਾਰਬਹੁਬਿਚਰਤਅੰਨੰਦਧਾਰਾ॥ ੧੯੯॥ ਪਾਵਸਬੀਤਮਮਲਅਕਾਸਾ। ਦਯਾਸਿੰਧਬਹੁਕਰੇ
 ਬਿਲਾਸਾ। ਐਤੁਮਾਸੁਖਦਤਬਾਯੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੋਤਕਅੰਗਮਕਰਾਯੋ॥ ੨੦੦॥ ਜਿਹਲਗਾਬਾਬੇਕੀਯੋਪਾਨਾ। ਅਪਨੇਧਾਂਮ
 ਧਾਰਸੁਖਮਾਨਾ। ਭੁਨੇਸੀਤਸੇਕਥਾਪ੍ਰਕਾਸੋ। ਮਾਯਾਗੁਰੂਮਨਧਾਰਹੁਲਾਸੋ॥ ੨੦੧॥ ਗੁਰਦਰਸਨਕੋਸੀਗਤਅਈ। ਦੇਸਦੇਸਕੀ
 ਗੁਰਗੁਨਗਾਈ। ਸਭੀਦੇਵਮਨਮੇਧਰਹੋਤੂ। ਸੀਗਤਮਿਸਦਰਸਨੁਸੁਖਕੋਤੂ॥ ੨੦੨॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤੀਰਹੋਤਗੁਰਦੁਆਰਾ। ਕਰ
 ਦਰਸਨਪਾਵਤਠਲਚਾਰੇ। ਏਕਸਿੱਖਅਤਹੀਰਸਮਾਤਾ। ਦੇਖਤੇਜਗੁਰਨਾਹਾਪਾਤਾ॥ ੨੦੩॥ ਨੇਮੀਜੁਦੀਤਾਫਿਨਜੋਨੇ।
 ਅਤਵਿਰਗਮੇਲਗਾਦਿਵਨੇ। ਰਹਤਬੈਘਰੀਆਂਦਿਨਚਾਰਾ। ਬੈਠੇਭਰਮਾਨੁਖਤਨੁਧਾਰਾ॥ ੨੦੪॥ ਬਾਬਕਰਿਨਜੋਛ

ਪੁਨਕਰਤਰਗੁਰਖਸੰਗਾ। ਉਚਸਿੰਘਸਨਬੈਠਗੁਰਲਾਜਤਕੋਟਅੰਗਾ। ੨੦੫। ਮਹਾਂਕਲਉਠਨਰਤਨਧਾਰਾ। ਕਰਉ
ਸਤਤਹੋਪ੍ਰਕਰਤਰਾ। ਦੀਨਰੱਛਸੰਤਨੁਖਦਾਈ। ਮੇਰੇਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਈ। ੨੦੬। ਹੋਅਨਾਬਤਮਨਾਬਸਦਵੇ। ਤੁਮ
ਪਾਵਨਹੋਪਤਿਤਕਹਾਵੇ। ਹੋਗਰੀਬਤੁਮਨਾਮਨਿਵਾਜੂ। ਹੋਜਨਦੀਨਪ੍ਰਭੂਸਿਰਤਾਜੂ। ੨੦੭। ਹੋਨਿਮਾਣਤੁਮਰੇਬਹੁਮਾਣਾ।
ਹੋਨਿਤਾਣਤੁਮਰੇਬਹੁਤਾਣਾ। ਮੇਹਚਾਹਪ੍ਰਭੂਪੁਰਦਕੀਜੈ। ਸੁਤਮੇਹਦਾਸੀਕਰਲੀਜੈ। ੨੦੮। ਤੀਨਬੇਰਅਜਾਬਿਨੈਅਲਾਈ
ਰਹੋਮੇਨਦੀਨਪਤਜਾਈ। ਨਰਜਮਪੁਸਕਤਬੈਨਅਲਾਯੋ। ਦੇਖਹੁਮੇਹਜਮਾਬਿਰਧਾਯੋ। ੨੦੯। ਅਤਵਿਰਗਮੇਬੈਨਗੁ
ਰਜਨਤਸਕਲਾਬਿਸਮਾਇ। ਰਾਗਭੋਗਪਾਯੋਤਬੈਨਿਜਨਿਜਸਤ੍ਰੀਸਿਧਾਇ। ੨੧੦। ਚਲਤਕਲਨਰਜਮਤਨਕੀਨੋ। ਅਪ
ਕਸੇਕਮਨਅਪਨੇਲੀਨੋ। ਮਮਅਨਾਬਨਿਜਰਿਦੇਵਿਚਾਰਾ। ਕੀਨਬਿਨੈਨਹਾਸੀਕੀਕਾਰਾ। ੨੧੧। ਜਬਕਛਦੂਰਠੈਰਤੇਆਯੋ।
ਆਵਤਬਾਬਾਅੰਗਾਦਿਖਾਯੋ। ਚਢੇਤੁਰੰਗਬਠੀਛਬੋਹਈ। ਵਿਚਰਤਅਏਮੋਜਸੋਜੇਈ। ੨੧੨। ਤਾਂਹਸਿੰਘਗਬੰਦਨ
ਧਰੀ। ਬਾਬੇਦੀਨੋਧੀਰਜੁਗਰੀ। ਚਿਤਾਭੁਤਪਿਖਦਯਾਸੁੰਦਾ। ਜਿਹਦਰਸਨੁਨਾਸਤਜਗਦੰਦਾ। ੨੧੩। ਕਰਦਜਨਬੇ
ਨਅਸਰਾਯੋ। ਧਰੋਚਿਤਕਯਾਮਨਅਭੁਲਾਯੋ। ਬ੍ਰਿਥਾਅਪਨੀਤਹੁਸਨਾਈ। ਨਿੰਮੀਤੂਤਾਬਿਨਤਬਹੁਗਾਈ। ੨੧੪। ਦ
ਯਾਧਾਰਬਚਅਸਕਹੇਸਤੁਨਤੁਨਤਧਰਧੀਰਾ। ਅਪਨਾਭੁਤਮਮਦੀਜੀਏਦੁਰਲਭਮਿਲਨਸਰੀਰਾ। ੨੧੫। ਉਤਅੰਸ
ਤੇਗਹੁਜਤਾਂਕੀ। ਬਬੇਰੁਲਮੋਨੇਛਬਛਕੀ। ਸਦਨਅਇਜਗੁਬਾਤਜੁਨਈ। ਦੇਊਮਾਤਕੋਹਰਖਧਰਾਈ। ੨੧੬। ਤੁ
ਨੇਮਤਾਇਹਸਿੰਘਅਲਾਵੇ। ਦੇਵੈਤੁਤਮੋਹਕਯਾਭਾਵੈ। ਦੇਊਮਾਤਅਜਬੈਨਅਲਾਏ। ਹੇਜੁਤਕੀਜੈਦੇਰਮਿਟਾਏ। ੨੧੭।
ਬਾਬੇਕਹਾਮਾਤਾਇਹਭਾਏ। ਹੋਇਪ੍ਰਤਸਰੁਰਅਭੁਲਾਏ। ਕਹਾਮਤੁਤਬਹੁਪੁਨਲੀਜੈ। ਤਤਾਛਿਨਸਕਲਤਮਾਰੀਕੀ
ਜੈ। ੨੧੮। ਐਸੇਕਹੇਮਾਤਜੱਬੈਨਾ। ਮਹਾਂਕਲਮਨਾਯੋਦੈਨਾ। ਪਰੀਨਿਸਾਅਹਿਜਕਲਾਬਿਹਾਯੋ। ਖਿਰੇਨਖਤਜਸਤ੍ਰੀ

ਵਧਾਏ॥ ੨੧੬॥ ਏ॥ ਅਸਾਏਸਮਾਤਕਰੀ ਗਾਵਤਨਾਰਬੰਤਾ॥ ਭਾਵੀ ਪ੍ਰਬਲਦਿਖਨਹਿਤਕੋਤਕਕੀਯੋਅੰਨਤਾ॥ ੨੧੭॥
 ਕਛੁਕਦੂਰਮਹਲਨਤੇਜਨਾਜਹਾਂਬੈਠਗੁਰਲਾਈਦੀਵਨਾ॥ ਤਾਂਨਿਸਰਹੇਤਹਾਂਪਹਚਾਨੋ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਗੁਰਚਰਿਤਮਹਨੋ॥
 ੨੧੮॥ ਹੋਤਗਾਬਿਬਜਾਮਰਹਾਯੋ॥ ਬਹੁਰੇਮਨਨਿੰਦ੍ਰਾਮਹਿਲਾਯੋ॥ ਨਿਜਨਿਜਸੈਨਸਭਨਤਬਕੀਨੋ॥ ਬੈਠਪਥੰਘਗੁਰ
 ਅਨੰਦਲੀਨੋ॥ ੨੧੯॥ ਕਰਚਾਪੀ॥ ਬਿਧੀਆਰਸਮਾਤਾ॥ ਬੀਜਨਕਰੈਰਾਹਤਬਤਾਤਾ॥ ਘਨੇਦਾਸਬੈਠੇਢਿਗਜਨਾ॥ ਗਾਵਤ
 ਨਾਰੀਭਨਪੁਰਕਾਨਾ॥ ੨੨੦॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਅਸਬੈਨਅਲਾਏ॥ ਗਾਵਤਮਾਰੂਨਾਰਮਹਾਏ॥ ਰੇਵਤਕਿਧੋਧੇਸਨਿਜਸੀਸਾ॥ ਭਾਖ
 ਦਾਸਕਯਾਕਹਜਗਦੀਸਾ॥ ੨੨੧॥ ਏ॥ ਇਹੋਗਾਵਤਨਾਰਬਪੁਬਾਬੇਰਚਾਵਿਵਾਹੁ॥ ਬਾਜੇਬਜਤਅਨੰਤਸੋਜਭਮਨਬ
 ਧੀਭਿਮਾਹ॥ ੨੨੨॥ ਏ॥ ਪ੍ਰਾਤਹੋਤਸਭਹੀਹੁਇਕਜਾ॥ ਇਕਠੈਜਾਨਸਭੀਮਹਾਂਰਾਜਾ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਕਹਮਾਰੂਬੈਨਾ॥ ਹੋਪੁਰ
 ਮੋਕੇਪਰਤਨਚੈਨਾ॥ ੨੨੩॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਪੁਨਬੈਨਅਲਾਏ॥ ਮੋਕੇਰੇਵਤਨਾਰਬੁਨਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਨਬੇਰਐਸੇਹੀਕਹਾ॥ ਸਭੀਦਾਸਮ
 ਨਾਬਿਸਮੇਲਹਾ॥ ੨੨੪॥ ਦਯਾਸਿੰਧਪੁਨਮੇਨਰਹਾਏ॥ ਬਿਨਾਨੀਦਵਿਗਨੀਦਉਪਾਏ॥ ਰੂਯੋਪ੍ਰਾਤਨਿਜਜਬੈਬਿਹਈ॥ ਬਾ
 ਬੇਆਇਸੁਐਸਅਲਾਈ॥ ੨੨੫॥ ਭੁਨੇਦਾਸਸਭਹੀਮਮਬੈਨਾ॥ ਆਇਸੁਮਾਤਜਨਤੁਖਐਨਾ॥ ਲੀਜੇਦਰਬਸਮਰੀਲ
 ਆਵੋ॥ ਮੁਹਿਵਿਵਾਹਨਹਦੇਰਜਨਾਵੋ॥ ੨੨੬॥ ਏ॥ ਬਾਬੇਕੀਆਇਸੁਸੁਨੀਲੀਨੋਦਰਬਅੰਨਤਾ॥ ਜਹਤਹਧਾਏਦਾਸਬ
 ਹੁਮਨਮੇਹਰਖਬੀਤਾ॥ ੨੨੭॥ ਭਾਂਤਭਾਂਤਕੀਮੇਲਲੈਸਕਲਸਮਰੀਮੇਲਾ॥ ਜੇਤਕਚਾਹਵਿਵਾਹਮੇਭਾਵੀਮਨਸਭਪੇਲਾ॥ ੨
 ੨੮॥ ਏ॥ ਗਾਵਤਨਾਰਮਿਲੀਸੁਖਸੈਦਰਬਜਤਬਾਜਬੰਡੀਛੁਬੋਹਈ॥ ਪਾਵਤਦਾਨਅਨਾਥਪਨੇਜਨਅਨੰਦਕੇਦਰ
 ਜਾਚਤਜੋਈ॥ ਜਾਮਗਯੋਅਹਿਦੋਇਤਬੋਸਿੰਧਹੋਤ॥ ਸਿਕਾਰਗਏਸੁਖਪੋਈ॥ ਕਾਲਮਹਾਂਕਰਆਇਸਜੋਫਿ
 ਤਧੇਨਕੀਓਬਪੁਜਾਨਨਕੋਈ॥ ੨੨੯॥ ਏ॥ ਮਿਗਜਾਨਸਿੰਧਪੁਕਚਲਾਈ॥ ਲਾਗਧੇਨਕੇਪ੍ਰਾਨਬਿਲਾਈ॥ ਕੋਹੀਆਰੂ

ਪਸਕਲੁ ਰੁਪਾਰਾ ਤਿਸਟ ਤਿਸਟ ਮੁਖ ਬੈਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਤਤਾਛਿ ਨ ਸਕਲਾ ਸਿਖ ਗਹਲੀਨੇ ॥ ਹਤੀਧੇਨ ਤੁਮ ਬਡੁ ਭੈ ਦੀਨੇ ॥
ਕਹਾ ਸਿਖਾ ਬਿਬਲੀ ਜੋ ਧੋਨਾ ॥ ਹਮ ਕੋ ਛੋਰੁ ਨ ਕੋ ਪੈਨੈਨਾ ॥ ੨੩੪ ॥ ਭਾਖ ਕੋ ਹੀ ਆਤੋ ਕੋ ਮਾਰੈ ॥ ਧੋਨ ਸੰਗ ਨ ਹਪੁ ਨ ਉਬਾਰੈ ॥ ਜੇ ਤੁਮ
ਰਾਖ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਚਾਹਾ ॥ ਧੋਨ ਜਿਵਾਇ ਪੇਦੁ ਨ ਹਿਪਾਹਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ਭਾਖ ਸਿਖ ਹੁਇ ਮ੍ਰਿਤ ਨ ਜੀਵੈ ॥ ਕੈਸ ਉਠੈ ਜੁ ਹਲਾਹਲ ਪੀਵੈ ॥ ਵੀ
ਓ ਕੋ ਹੀ ਆਖੇ ਦਮ ਪਾਹੁ ॥ ਸਿਖ ਨ ਮੈ ਸੇਕੀ ਨ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ੨੩੬ ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਛਾ ਕੋ ਰਹਮ ਰੀ ਚਾਹੁ ਪੁਰਾਇ ॥ ਦੇਖੈ ਨੈਨਾ ਵਿਵਾਹੁ ਤੁਮ
ਦੀ ਜੈਗਾਇ ਜਿਵਾਇ ॥ ੨੩੭ ॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਬਾਬੇ ਜਾਨੀ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਕਾ ਬਿਨੈ ਪਛਾਨੀ ॥ ਉਠੈ ਤੁਰਤ ਤਿਹ ਓਗ ਸਿਧਾਇ ॥ ਚਢ
ਹੈ ਤਤਾਛਿ ਨ ਦੇਰ ਮਿਟਾਇ ॥ ੨੩੮ ॥ ਜਾਇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਮੈ ਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਾਹ ਕੋ ਹੀ ਅਸੋ ਰਮ ਚਾਯੋ ॥ ਸਿਖ ਨ ਕੋ ਕਾਹਿ ਤਦੈ ਪੇਦਾ ॥ ਕਹਾ
ਤਾ ਹਮ ਮਚਰਤ ਬਲੇਦਾ ॥ ੨੩੯ ॥ ਇਹ ਠਾਧੇਨ ਚਰਤ ਬੀ ਆਈ ॥ ਮਾਰਤੁ ਪਕਾਇ ਨਾ ਸਿਖ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤੋਇ ਨ ਤਜੈ ਧੋਨ ਜੋ ਜੀਵੈ ॥
ਤੈਸੇ ਚਰੈ ਆਬਤ ਸਪੀਵੈ ॥ ੨੪੦ ॥ ਭਾਖੇ ਬੈਨ ਮੈ ਸਤ ਬਜਹੀ ॥ ਬਾਬਾ ਉਤ੍ਰ ਅਸੁ ਤੇਤ ਬਹੀ ॥ ਕਰਨ ਵਲਾਸ ਨੀ ਮਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ਲਾਇ
ਧੋਨ ਸੋ ਬੈਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੪੧ ॥ ਉਠੈ ਮਾਤ ਨੀ ਦੁਤ ਜੋ ਸੇਵਕ ਕੋ ਰਸ ਹਾਇ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਤਤਾਛਿ ਨ ਉਠੀ ॥ ਭਨਤ ਬੈਨ ਇਮਗ
ਇ ॥ ੨੪੨ ॥ ਚਰਤ ਪਾਸ ਕੋ ਤੈਸਾ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸਕਲ ਕੋ ਹੀ ਆਹਰਖ ਪਰਾਈ ॥ ਸਕਲਾ ਸਿਖ ਤਤਾਛਿ ਨ ਪੁਕਤਾਇ ॥ ਕਰਬੰਦ ਨ
ਭਨਾਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ੨੪੩ ॥ ਬਾਬੇ ਕੀ ਉਸਤਤ ਸਭ ਕਰਹੈ ॥ ਧੋਨ ਜਿਵਾਇ ਪਰਸ ਪਰਰਹੈ ॥ ਦਯਾ ਸਿਧਾਛਿ ਗਕਾਹ ਅਲਾਈ ॥
ਬਾਬੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕਧੋਨਾ ਜਿਵਾਈ ॥ ੨੪੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਿ ਦਮੈ ਸੇ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਬਾਬੇ ਕੀ ਛਿਗਮਿਤ ਪਛਾਨੀ ॥ ਕਰਾਬਿ ਧੁਪ ਸਮਾਪਨੈ
ਨੈਨਾ ॥ ਨਰ ਅਨੁਹਰ ਸਭ ਹੀ ਮੁਖ ਮੈਨਾ ॥ ੨੪੫ ॥ ਰੋਛ ਜਾਮਾਇ ਨਤ ਬੈਰਹਾਯੋ ॥ ਦਯਾ ਸਿਧਾਛਿ ਗਬਾਬਾ ਆਯੋ ॥ ਜੋਨ ਵਲਾਸੀ
ਨੀ ਮਕੀ ਹਾਬਾ ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਪਰਨ ਯੋ ਮਾਥਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ਪੁਨਸ ਨ ਮੁਖ ਠਾਢੁ ਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮ੍ਰਿਤਾ ਜਿਵਾਈ ਧੋਨ
ਤੁਮ ਬਲਨ ਹਸ ਕੋ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ੨੪੭ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਤੁਮ ਦੇਨੇ ਲਾਗਾ ॥ ਮੈਸੇ ਕਰ ਜਗਲਾ ਗੈਦਾਗਾ ॥ ਨਾਹ ਸਮਾਵੈ ਏਕ ਮਿਅਨ

ਦੋਇਤੇਗਕਰਿਪਾਨਿਧਨ॥ ੨੪੮॥ ਕੋਹਮਤਜੈਕਿਤੁਮਤਜਪ੍ਰਾਨ॥ ਸੋਨੇਸੀਤਜਥੇਮੇਭਖਾਨਾ॥ ਬਾਬਾਸੁਨਅਸਪ੍ਰਭਕੋਬੈਨਾ॥ ਭਗਤ
 ਸਿੰਘਮਨਪਾਏਚੈਨਾ॥ ੨੪੯॥ ਕਰਪ੍ਰਕ੍ਰਮਬੰਦਨਧਾਰੀ॥ ਦੀਓਨਉਤ੍ਰਜਪੁਰਮੁਰਾਰੀ॥ ਜਿਹਠਾਂਬੁਢਦਕੋਰਸਥਾਨਾ॥ ਬਾਬੇਤਿ
 ਹਦਿਸਕੀਓਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੨੫੦॥ ਬੁਢਦਕਬਰਨਿਕਟਤਹਜਾਇ॥ ਬਾਬੇਜੈਦ੍ਰੋਗਦਿਖਾਇ॥ ਨਵਲਾਸਨੀਮਕੀਤਹਾਂਗਾਢਾਈ॥
 ਅਪਨੇਕਰਤਹਕ੍ਰਮਾਨੁਸਾਈ॥ ੨੫੧॥ ਦੋ॥ ਪਾਂਚਗੁਰੂਜਤਲੋਨਕੋਆਏਹਰਖਪਰਾਇ॥ ਕਰਉਸਤਭਮੇਸੇਕਹਾਅਬਨਿਜਧਾਂਮ
 ਸਿਧਾਇ॥ ੨੫੨॥ ਦੋ॥ ਤਬਲੋਰਹਜਾਮਾਦਿਨਜੋਨਾ॥ ਬਾਬੇਧਿਆਨਨਿਰੰਤਰਠਾਨਾ॥ ਕੀਯੋਸੈਨਨਿਜਦੇਹਤਜਾਇ॥ ਪਰਮਧਾਮ
 ਨਿਜਰੂਪਜਮਾਇ॥ ੨੫੩॥ ਜੈਜੈਕਾਰਕਰੈਸੁਰਸਾਰੇ॥ ਭੁਰਭੁਰਅੰਜਲਫੂਲਨਭਾਰੇ॥ ਦੇਖਤਧਾਮਸਕਲਤਰਕੇਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
 ਸਨਆਦਕਸਭਹੋਰੇ॥ ੨੫੪॥ ਸਭਸੁਰਕਪੈਕੋਰੋਬਿਸਮਾ॥ ਬਾਬਾਕਹੈਜਾਂਉਨਿਜਧਾਮਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਬਾਬਾਸਿਧਾਯੋਗੁਰ
 ਨਨਕਕੇਰੂਪਜਮਾਏ॥ ੨੫੫॥ ਢੂੰਢਤਦਾਸਪਾਛਸੈਆਏ॥ ਦੇਖਮਿਤਬਾਬਾਬਿਸਮਾਏ॥ ਹਾਇਹਾਇਕਰੋਗਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ ਬਾਬਾਜੀ
 ਭੁਮਕਹਾਂਪਧਾਰੇ॥ ੨੫੬॥ ਦੋ॥ ਆਇਗੁਰੂਢਿਗਅਸਕਹਾਰੇਪ੍ਰਭਾਬਿਸਮੈਹੋਇ॥ ਬਾਬਾਜੀਅਬਹੀਗਾਏਪਰਮਿਤਤਨੁਜੋਇ॥ ੨੫
 ੭॥ ਦੋ॥ ਘਟਘਟਜਾਨਨਹਾਰਦਘਾਲਾ॥ ਕਬੀਨਖੇਰੁਜਦਾਕ੍ਰਿਪਲਾ॥ ਇਮਦਾਸਨਕੋਬੈਨਜੁਨਾਇ॥ ਚਲੇਤੁਰਤਮਨਮੋਹਉਪਾਇ
 ੨੫੮॥ ਬਿਧੀਏਆਦਕਲੋਨਿਜਜਾਬਾ॥ ਚਲੇਤਹਕੋਦੀਨਾਨਾਬਾ॥ ਏਕਦਾਸਕੋਸਦਨਪਠਾਏ॥ ਦੇਉਮਾਤਕੋਜਾਇਭਨਾਏ॥ ੨੫੯॥
 ਭਨਤਬਾਤਸਭਹੀਰੁਦਨਾਏ॥ ਮਾਤਭੂਤਜੁਤਤਿਹਠਾਂਆਏ॥ ਬਾਬੇਕਾਤਨੁਮਿਤਦਿਖਾਇ॥ ਧੀਰਜਮੇਟਸਭੀਰੁਦਨਾਇ॥ ੨੬੦॥
 ਧੀਚੰਦਗੁਰਬੈਨਚਿਤਾਰੇ॥ ਭੁਏਸਾਚਹਮੈਨੈਨਹਾਰੇ॥ ਜੇਗਾਵਤਅਬਲਾਠਸਮਾਤੀ॥ ਜੇਰੋਵਤਅਪਨੀਹਨਛਾਤੀ॥ ੨੬੧॥ ਦੋ॥
 ਸਭਕੋਦੈਧੀਰਜਪ੍ਰਭੂਚੰਦਨਅਧਕਮਗਾਇ॥ ਕ੍ਰਿਤਕਰਾਈਗਾਇਹਗਤਿਹਠਾਂਚਿਖਾਬਨਾਇ॥ ੨੬੨॥ ਦੋ॥ ਬਾਬੇਦੇਹਚਿਖਾਪ
 ਰਗਾਖੀ॥ ਦੋਲਾਂਬੁਕਰਸੁਰਜਸਾਖੀ॥ ਬਾਬਕਮਾਹੁਸਬਦਉਚਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਤਕਰੁਯੋਏਕਤਿਹਵਾਰੇ॥ ੨੬੩॥ ਬਾਬੇਜੋਨਵਲਾ

ਸਗਲਾਈ ਹਰੀ ਹੋਇ ਤਿਹ ਪਤ ਉਪਾਈ ॥ ਦੇਖ ਸੀ ਮੁਖ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਜੋ ਬਹੁ ਬੇਦ ਰਸ ਨੁਪਾਏ ॥ ੨੬੪ ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੈ ਨੀਅਤਿ ॥
ਹੋਇ ॥ ਪਦੈ ਸੋ ਪਰਾਇ ਛਾਨੇਈ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਬਹੂ ਰਚਨਾਇ ॥ ਜਾਇਯਾ ਮਤੁ ਮਦੇ ਰਮਿਟਾਇ ॥ ੨੬੫ ॥ ਸਦਨ ਸਮਰੀਇ ਕਣੀ ॥
ਹੋਈ ॥ ਹਿਤ ਵਿਵਾਹੁ ਖਾਂਝੁ ਪੀਉ ਜੋਈ ॥ ਤੋ ਕੇਤੁ ਰਤ ਕੜਾ ਹੁਕਰਾਇ ॥ ਆਵੇ ਤਤ ਛਿਨ ਗਹੁ ਮਿਟਾਇ ॥ ੨੬੬ ॥ ਬਚਨ ਮਾਨ ॥
ਬਿਧੀ ਆਗਯੋ ਘੋਨੇ ਕੜਾ ਹੁਕਰਾਇ ॥ ਕਛੂ ਦੇਰ ਲਾਗੀ ਨ ਹੀ ਦਯਾ ਸਿੰਧਾ ਛਿਗਾ ਆਇ ॥ ੨੬੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਲਾਯੋ ਅਧਕਾ ਦਿਵਾਨ ॥
ਮਾਰੂ ਚੌਕੀ ਚੁਨ ਚਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਧ ਕੜਾ ਹੁਊ ਚਥਾਰ ਖਾਹੇ ॥ ਦੇਵ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਅਭੁਲਾਖਾ ॥ ੨੬੮ ॥ ਕਪਾਲ ਕ੍ਰਿਅ ਕੀ ਨੀਹਰ ਰਾਇ ॥ ਕ ॥
ਰਮੇ ਜਨ ਗੁਰ ਕੇ ਛਿਗਾ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰੀਤ ਠਹਰਾਈ ॥ ਪੜ੍ਹ ਸੇਹ ਲਾਤ ਬਾਬਿਧੀ ਏ ਗੁਣੀ ॥ ੨੬੯ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੜਾ ਹੁ ॥
ਵਰਤਾਏ ॥ ਬਹੁ ਰਸੀ ਮੁਖ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਆਂਧੀ ਬਰਖ ਹੋਇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਏਹ ਠਾਂ ਆਇ ਕੜਾ ਹੁ ਬੰਤਾ ॥ ੨੭੦ ॥ ਐਸੇ ਕਹਹੁ ਹਰਿ ॥
ਪਧਾਰੇ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਚਾਦ ਛੋਕਾ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜੋ ਰਹੈ ਸੇਸ ਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅੰਰ ਬਾਨ ਦੇ ਅਸੁ ਮਾਸਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ਗਇ ਸਪਤ ਦਿਨ ਮਾਸ ਕੇ ਦਸ ॥
ਮੀਸੁ ਦੀਪ ਛਾਨਾ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਸਮਾਇ ॥ ਤਬ ਬਾਜੀ ਸੁਖ ਖਾਨਾ ॥ ੨੭੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਐਸੇ ਕਹਾ ਚੁਨਾਇ ॥ ਧੀਰ ॥
ਮੋਲਾ ਛਿਗਾ ਜਾਇ ਤੁਮ ਤਤ ਛਿਨ ਦੇਰ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨੭੩ ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਚਲ ਪੰਥ ਮੇਜ ਦੇ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਧੀਰ ਮੋਲਾ ਚੁਤ ਮਾਤ ਕੇ ਪੁ ॥
ਨ ਗੁਰ ਕੀ ਬਝਧਾਰਾ ॥ ੨੭੪ ॥ ਬਾਬੇ ਮ੍ਰਿਤ ਤਾਂ ਹਿਕ ਹਿਦੀ ਜੈ ॥ ਏਹ ਠਾਂ ਆਇ ਸੋ ਕਮਤ ਕੀ ਜੈ ॥ ਦੋਇ ਘਰੀ ਦਿਨ ਤਬੈ ਰਹਾਏ ॥
ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਸੇਵਾ ਸੁ ਸਿਧਾਏ ॥ ੨੭੫ ॥ ਸਗਰੀ ਨਿਸ ਅਹੁ ਪੁਨ ਨਿਸ ਚਾਲਾ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਧੀਰ ਮੋਲਾ ਕੋ ਬੰਦ ॥
ਨ ਧਾਰੀ ॥ ਭਾਖੇ ਜੋ ਕਹ ਬੈਨ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨੭੬ ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸਮਯੋ ॥ ਤੋ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਐਸ ਅਲਾਏ ॥ ਨਿਜ ਮਾਤਾ ਚੁਤਾਇ ਹਠਾਂ ਆ ॥
ਦੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਪਾ ਠਹਿਤ ਲਾਵੇ ॥ ੨੭੭ ॥ ਧੀਰ ਮੋਲਾ ਕਹ ਮੇਹ ਨ ਕਾਜਾ ॥ ਤੁਜੈ ਧਾਮ ਲਾਗਤ ਮਮਲਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਤਾਹ ॥
ਨਹ ਦੇਵੇ ॥ ਏਹ ਕੇ ਬਲ ਗੁਰ ਆਈ ਲੇਵੇ ॥ ੨੭੮ ॥ ਕਹਾ ਦਾਸ ਧਨ ਧਾਮ ਜੋ ਅੰਤ ਨ ਚਲਤ ਸਾਥਾ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨ ਜਾਤੁ ਤੁਮ ॥

ਜੇਗੁਰਦੀਨਾਥਾ ॥ ੨੧੯ ॥ ਚੀਰਮੋਲਪੁਰ ਬੈਨਉਚਾਰੇ ॥ ਦੀਨਾਬਝੂਠਬਚਾਸਏ ॥ ਘੋਰਾਜਧਨਧਾਂਮਤਜਾਇ ॥ ਬਾਦਸਾਹਕੇ
 ਰੇਉਪਜਾਇ ॥ ੨੨੦ ॥ ਸੇਰੀਸੁਲਾਸਾਹਕੇਸੰਗਾ ॥ ਜੇਤੁਜਾਂਉਹੋਇਪੁਨਜੀਗਾ ॥ ਛੁਟੈਸਭਧਨਧਾਂਮਹਮਾਰਾ ॥ ਤਾਤੇਜਾਂਉਨਗੁਰਨਿ
 ਕਦਾਰੇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਪੁਨਾਦਾਸਨੰਤੀਫਿਗਗਏ ॥ ਸਭਪ੍ਰਸੰਗਾਤਿਹਭਾਖਤਭਯੋ ॥ ਪਤਕੀਮ੍ਰਿਤਸੁਨਤਬਿਸਮਾਈ ॥ ਤਤਛਿਨਪੀਰ
 ਮੋਲਪਹਿਆਈ ॥ ੨੨੨ ॥ ਹੇਸੁਤਤੁਮਪਿਤਸ੍ਰਗਸਿਧਯੋ ॥ ਤੁਝਲੇਵਨਹਿਤਦਾਸੁਪਠਾਯੋ ॥ ਚਲੇਪਿਤਕੀਕ੍ਰਿਤਸਵਰੋ ॥ ਤੁਮ
 ਸੁਤਜੇਸਟਦੇਰਨਧਰੇ ॥ ੨੨੩ ॥ ਚੀਰਮੋਲਕਹਮਾਤਕੋਹਮਰੇਸਾਕੁਨਕੋਇ ॥ ਚਲੋਨਸਦਨਤਮਾਰਾਮੇਜਾਨਾ ॥ ਛੇਤੁਮਹੋਇ
 ੨੨੪ ॥ ਸੁਨਤਬੈਨੰਤੀਬਿਸਮਾਈ ॥ ਦਾਸਸੰਗਚੜਕੈਰਬਧਾਈ ॥ ਰੈਨਾਦਿਨਾਚਲਪਹੁਚੇਤਹਾਂ ॥ ਕੀਰਤਪੁਰਸੀਗੁਰਬੇ
 ਜਹਾਂ ॥ ੨੨੫ ॥ ਰੁਦਨਵਤਨੰਤੀਗੁਰਜਾਈ ॥ ਦੇਉਸਾਸਕੋਤਬੋਮਿਲਾਈ ॥ ਸੀਗੁਰਲੀਏਰਾਇਹਰਿਸੰਗਾ ॥ ਬਾਬੇਕੋਚੁਨਪੁਸਪ
 ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਜਾਇਦਾਸਤਬਬੰਦਨਧਾਰੀ ॥ ਚੀਰਮੋਲਨਹਅਯੋਪੁਰਾਰੀ ॥ ਸੀਗੁਰਰੀਥਦੀਓਨਹਮਾਨੀ ॥ ਕਰਨਬੈਨਕਹ
 ਘਨੇਗੁਮਾਨੀ ॥ ੨੨੭ ॥ ਨੰਤੀਕਪੋਨਮਾਨੇਬੈਨਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧਪੁਰਮਾਰੋਪਿਖੰਨੈਨਾ ॥ ਹੇਪ੍ਰਭਨੰਤੀਇਹਨਾਂਆਈ ॥ ਕਹਾਗੁਰੂਵਹੁਕਪਟੀਭਾ
 ਈ ॥ ੨੨੮ ॥ ਚੁਨੇਪੁਸਪਗੁਰਹਰਖਸੇਰੀਗਾਦੀਏਪਠਾਈ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਲਿਖਸੈਚੀਅਤਕੋਪਾਠੁਕਰਾਈ ॥ ੨੨੯ ॥ ਦਯਾ
 ਸਿੰਧਪੁਨਦਾਸਬੁਲਾਏ ॥ ਐਸੇਕਹਸਭਹੀਸਮਝਾਏ ॥ ਸਾਹਬਭੁਨੇਫਿਗਤੁਮਜਾਈ ॥ ਕਰਬੰਦਨਹਮਰੇਫਿਗਲਾਈ ॥ ੨੩੦ ॥ ਨ
 ਮਸਕਾਰਕਰਦਾਸਾਸਿਧਏ ॥ ਕਛੁਦਿਨਭੀਤਰਤਹਪਹੁਚਾਏ ॥ ਪਿਖਰਮਦਾਸਪੁਰੀਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਹਧੇਖਤਸੁਰਸਦਨਲਜਾਈ ॥
 ੨੩੧ ॥ ਤਤਛਿਨਕੀਨੋਪੁਰਪ੍ਰਵੇਸਾਜਾਇ ॥ ਅੰਜੁਲੀਕੈਅਦੇਸਾ ॥ ਬਾਬੇਜੀਕੀਮ੍ਰਿਤਸੁਨਾਈ ॥ ਗੁਰਆਇਸਸਭਹੀਸਮਝਾਈ ॥
 ੨੩੨ ॥ ਸੁਨਭੁਨੇਮਨਭਯੋਫਿਗਗਾ ॥ ਬਿਹਬਲਭਯੋਪੇਮਰਸਪਾਗਾ ॥ ਬਾਬੇਕਾਮਮਭਯੋਫਿਗਗਾ ॥ ਦੇਹਦਰਸਦੁਰਲਭੁਜਗਸੇ
 ਹਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪੁਨਿਧਰਪੀਰਤਮਾਰਹੁਇਤਤਛਿਨਕੀਯੋਪਮਾਨਾ ॥ ਸਾਬਪੁਤਲੇਓਰਗੁਰਦਾਸਸੰਗਸੁਖਮਾਨਾ ॥ ੨੩੪ ॥

ਨਿਕਟਵਰਲੇ ਜਬ ਚਲਾਇਓ। ਰਾਮੇ ਸਦ ਨਸੰ ਦੇ ਸਪਹੁ ਚਾਇਓ। ਰਾਮਾ ਸੁਨਤ ਅਧਕਾ ਵਿਸਮਾਏ। ਨਾਰੀ ਯੁਤ ਵਹੁ ਸੀਗਾ ਸਿਧਾਏ। ੨੯੩।
ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਪੁਨ ਦੁਆਰਾ। ਤਜੇ ਪ੍ਰਨਗੁਰਧਾ ਮਾਸਿਧਾਰਾ। ਹਰੀ ਚੰਦ ਭੀ ਪ੍ਰਨਤ ਜਾਇਓ। ਭੁਯੇ ਵਰਖ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾਏ। ੨੯੪।
ਸਾਹਬ ਭਾਨਾ ਪੰਥਾ ਸਿਧਾਏ। ਚਰਚਾ ਰਾਮੇ ਸੀਗ ਕਰਾਏ। ਚਲਤ ਚਲਤ ਮਨ ਅਨਦ ਪਾਏ। ਕੀਰਤ ਪੁਰਤ ਭੁਨਗਾ ਗਇਓ। ੨੯੫।
ਕਰਬੰਦ ਨ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਦੇਸਾ। ਦੇਖੁ ਪੁਰਲਾਜ ਸੁਰੇਸਾ। ਅਗੇਲਾ ਗੋ ਅਧਕਾ ਦਿਵਾਨਾ। ਚੌਕੀ ਸਬ ਦੇਹ ਤਬ ਜੁਨਾ। ੨੯੬।
ਧਰੁ ਰਹੁ ਪਿਖਾ ਸਾਹਬ ਭਾਨਾ ਆਇ। ਸੁਤ ਰਾਮਾ ਪੁਨ ਸਾਬ ਹੈ ਉਠੇ ਲੋਨ ਕੋ ਜਾਇ। ੨੯੭।
ਪ੍ਰਸਨ ਕਹ ਅਨੰਦ ਲੀਨੇ। ਭਾਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਾ ਹਈ। ਸੰਧਾ ਦਿਵਾਨ ਬੈਠਤ ਬਾਇ। ੨੯੮।
ਈਓ ਜੁਨਾਇ। ਸਾਹਬ ਭਾਨਾ ਸੁਨਤ ਹੀ ਰਾਮਾ ਮਨ ਬਿਸਮਾਇ। ੩੦੦।
ਹੀ। ਮਾਤ ਮਰਵਾਹੀ ਪੀਰਧਰਾਏ। ਮਿਲਾਵਿ ਛੁਰਨ ਜਗਾ ਬਾਤ ਜੁਨਾਏ। ੩੦੧।
ਬਹੁ ਅਨੇ। ਰੂਪ ਚੰਦ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਰਾ ਆਏ। ਸੰਤੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾ ਮਾਸਿਧਾਏ। ੩੦੨।
ਜਮਾਇ। ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਦੀਨੇ ਪੁਨ ਪੀਰਾ। ਸੰਤ ਰੂਪ ਪਿਖਾ ਮਿਖਾ ਸਰੀਰਾ। ੩੦੩।
ਰੀਤ ਦਾਇ। ਭੁਗ ਸੈਂਚੀ ਆਬਿਧੀ ਦੇ ਪਾਏ। ਸੁਰ ਸਮਾਜ ਨਿਜ ਮੈਲੁ ਕਾਏ। ੩੦੪।
ਧਰਮਾ ਯੁਤ ਪ੍ਰਵਰ ਕੇ ਬੀਬੀ ਸਾਬ ਜੁਗਾਇ। ੩੦੫।
ਵਤ ਸਦ ਨਾ ਸਿਧਾਈ। ਗਏ ਭੂਤ ਕਹ ਮੇਰਤ ਜਾਈ। ੩੦੬।
ਬਾਤ ਜੁਨਾਈ। ਸੁਰ ਕੇ ਸੀਗੁਰ ਉਚ ਅਲਾਈ। ੩੦੭।
ਰੇਮਨ ਭਾਏ। ਕੀਜੈ ਸੋਇਨ ਦੇਰ ਜੁਗਾਏ। ੩੦੮।

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਅਧਕਰੁਖਯੋ ॥ ੩੨੪ ॥ ਏ ॥ ਲੰਗਰੇਭੋਜਨਗੁੰਤਬਹੁਖਟਰਸਸੁਦੁਆਪਾਰ ॥ ਜੋਜਸਚਹੈਪਾਇਤਸਕਮੀਨਗੁਰਕੇਦੁਆਰਾ ॥ ੩੨੫ ॥
 ਚੈ ॥ ਸਦਗੁੰਤਗੁਰਦੁਆਰਰਹਾਵੈ ॥ ਇਕਸੰਗਤਅਵੈਇਕਜਵੈ ॥ ਇਖੁਨਾਮਨਅਨੰਦਕਰਹੈ ॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਇਅਧਕਰੁਖ
 ਧਰਹੈ ॥ ੩੨੬ ॥ ਵਿਸਾਖਬੀਤਪੁਨਜੇਠਾਬੀਤਕੋ ॥ ਅਯੋਹਕੋਤਕੁਮਨਭੁਯੋ ॥ ਰਹੀਜਾਮਨਿਸਕੀਓਸਨਾਨਾ ॥ ਮਾਤਮਰਵਹੀ
 ਲਾਇਧਮਾਨਾ ॥ ੩੨੭ ॥ ਮਾਤਦਮੋਦੀਭੁਤਤੁਮਾਤਾ ॥ ਦੀਓਦਰਸਐਸੀਕਹਬਾਤਾ ॥ ਧਰਾਭੂਮਪਮਾਰੀਅਵਤਾਰਾ ॥ ਧਰਨੀਭੁਖਪੁਨਭੂ
 ਰਨਿਵਾਰਾ ॥ ੩੨੮ ॥ ਪਰਮਧਾਮਅਬਅਪਨਾਸਿਧਾਵੈ ॥ ਅਮਰਅਚਲਾਨਿਜਸੁਨੁਪਾਵੈ ॥ ਮਾਤਮਰਵਹੀਬੰਦਨਧਾਰੀ ॥ ਕੀਓ
 ਦਰਸਨਿਜਕਰੀਤਮਾਰੀ ॥ ੩੨੯ ॥ ਏ ॥ ਕੀਓਯਾਦਸੀਗੁਰੂਕੋਤਬਲੈਅਏਦਪਾਲਾ ॥ ਕਰਮਾਤਾਪਗਬੰਦਨਭੁਖੇਬੈਨਰਸਾਲਾ ॥ ੩੩੦
 ਚੈ ॥ ਹੇਪੁਰਸਕਲਮਾਤਬੀਅਈ ॥ ਤਜੇਦੇਹਅਸਥਾਤਅਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਅੰਤਮੇਰਾਅਬਅਯੋ ॥ ਦੁਰਲਭਤੁਮਰਾਦਰਸਨੁਪਾਏ
 ॥ ੩੩੧ ॥ ਅਬਅਈਜੁਪੁਰਚੋਹੰਬਾਰੀ ॥ ਹੇਪਤਿਦੀਨਾਨਾਬਖੁਰਾਰੀ ॥ ਅਸਕਹਪਦਪੰਕਜਲਪਟਾਈ ॥ ਦਯਾਸਿਧਅਸਥਾਤ
 ਅਲਾਈ ॥ ੩੩੨ ॥ ਪਮਾਰੀਤੁਮਨਿਜਰੂਪਪਧਾਰੈ ॥ ਇਹਰਹੈਕਛੁਕਲਾਨਿਵਾਰੈ ॥ ਬਹੁਰਅਈਹੰਤੁਮਰੇਪਾਸਾ ॥ ਚਿਤਨਕੀਜੇਧ
 ਰਹੁਲਾਜਾ ॥ ੩੩੩ ॥ ਮਾਤਮਰਵਹੀਅਨਦੁਪਯੋ ॥ ਸੁਰਜਮਲਾਨਿਜਪੁਕੁਬਲਾਯੋ ॥ ਗੁੰਤਗੁੰਤਕੀਸਿਖਾਦੀਨੀ ॥ ਹੇਸੁਤਪਿਤੁ
 ਆਇਜੁਚਿਤਚੀਨੀ ॥ ੩੩੪ ॥ ਏ ॥ ਪੁਨਪਵਾਰਕੋਬੋਲਕੈਸੁਰਕੋਧੀਰਧਰਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਰਤਹੀਯਧਾਰਕੈਭੁੰਦੁਕਸਾਰੁਸਾਇ ॥
 ੩੩੫ ॥ ਚੈ ॥ ਕੀਓਸੈਨਤਜਮਾਤਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਸੀਰਾਮਾਤਖਟਚਫੀਬਿਬਾਨਾ ॥ ਪਰਮਲੱਛਮਿਮਭੁਗਾਬਿਚਾਰੋ ॥ ਰੂਰਭੂਲਭੁਰਜੈਤ
 ਉਚਾਰੋ ॥ ੩੩੬ ॥ ਇਹਾਥੀਧਿਅਪਨੇਰੂਪਜਮਾਈ ॥ ਮਾਤਮਰਵਹੀਅਨੰਦਪਾਈ ॥ ਦੋਇਪਰੀਨਿਜਤਬੈਰਹਾਇ ॥ ਭੁਤਕੰਨ
 ਪਿਖਰਦਨਉਠਾਇ ॥ ੩੩੭ ॥ ਸਭਕੋਭਾਨੇਧੀਰਧਰਾਯੋ ॥ ਬਾਬਕਕੋਅਸਬੋਲਅਲਾਯੋ ॥ ਮਾਰੂਪਕੋਲਾਇਨਹਦੇਰਾ ॥ ਅਸਕੋ
 ਤਕੁਨਹਨੈਨਨਹੇਰਾ ॥ ੩੩੮ ॥ ਬੀਤਨਿਸਾਰਵਰਿਸਮਪਸਾਰੀ ॥ ਮਿਤਕ੍ਰਿਆਕਰਕਰੀਤਮਾਰੀ ॥ ਗੁਰਅਈਸੁਰਚਭੰਦੁਯਾਨਾ

ਲਾਇਬਾਦਲਾਜਗੀਤਨਾਨਾ॥ ੩੩੮॥ ਏ॥ ਮਾਤਨਨਕੀਨਾਰਮਿਲਤਏਕਰਾਇਸਨਾਨਾ॥ ਐਕ੍ਰਿਤਰਵਮੱਲਕੈਤਨੁਪਰਮਾਤਾਵਿਨਾ॥
 ੩੩੯॥ ਏ॥ ਤਾਤਛਿਨਕੰਧੇਲੀਓਬਿਵਾਨਾ॥ ਬਾਜਤਸੰਖਾਮਿੰਦਗਨਿਸਾਨਾ॥ ਸੁਰਜਮੱਲਾਬਿਧੀਆਇਕਓਰਾ॥ ਦੁਤੀਜੋਪਰੁਪਾਸਿ
 ਰਸੈਰਾ॥ ੩੪੦॥ ਹਰੀਰਾਇਕਰਚਵਰਦੁਰਾਵੈ॥ ਅਣੀਤੇਗੁਪਖਸੰਖਬਜਾਵੈ॥ ਸੀਗੁਰਗੁਨਾਅੰਗਾਸਿਧਾਇ॥ ਮਾਰੂਚੋਕੀਹੋਤ
 ਮਹਾਇ॥ ੩੪੧॥ ਸੁਨੇਸੀਤਐਸੀਛਬਹੋਈ॥ ਫੂਰਟੂਲੁਤਰਮਾਨੰਦਪੋਈ॥ ਛਬਾਨਿਹਰਕਵਬਲਬਲਜਾਵੈ॥ ਅੰਤਪ੍ਰਭੂਮਸ
 ਐਸਮਿਲਾਵੈ॥ ੩੪੨॥ ਤੀਰਜਤੋਦਵਚਿਖਾਬਨਾਈ॥ ਚੰਦਨਕੀਬਰੂਚਿਤੁਹਾਈ॥ ਗੁਰਆਇਸੁਤਹਰਾਖਾਬਿਵਾਨਾ॥ ਸੀਗੁ
 ਰਬੈਠੇਲਾਇਦੀਵਾਨਾ॥ ੩੪੩॥ ਏ॥ ਰਾਖਾਚਿਖਾਪਰਮਾਤਤਨੁਤੁਰਜਮੱਲਤਦਾਇ॥ ਮਿਤਕ੍ਰਿਅਸਭੁਹੀਕਰੀਲਾਂਬੁਬਹੁਰ
 ਲਗਾਇ॥ ੩੪੪॥ ਏ॥ ਕਪਾਲਕ੍ਰਿਅਕਰਕੀਓਸਨਾਨਾ॥ ਆਇਬੈਠਤਬਮੱਧਦਿਵਾਨਾ॥ ਕੀਰਤਨੁਭੋਭੋਗਤਬਪਾਯੋ॥ ਸੋਹ
 ਲਾਪਓਕੜਾਹੁਦਰਤਾਏ॥ ੩੪੫॥ ਏ॥ ਖੁਨਪ੍ਰਭੁਅਏਸਦਨਮਝਾਰਾ॥ ਬਰਨਤਚਰਤਤਾਹੁਖਕਾਰਾ॥ ਕਰਪ੍ਰਚਾਵਣਿਲੋਕਾਸਿਧ॥
 ਏ॥ ਸੁਨੇਸੀਤਸੀਮਤਸੁਖਦਾਏ॥ ੩੪੬॥ ਏ॥ ਸੋਹਸੈਨਬੋਪੁਨਤੀਨਾ॥ ਹੜਮਾਸਅਹਰੁਦੁਸੁਚੀਨਾ॥ ਬਿਤਅਮਾਦਸਨਿਜਪੁਰਵਾਨਾ॥
 ਮਾਤਮਰਵਾਹੀਧਾਰਹੁਲਾਜਾ॥ ੩੪੭॥ ਏ॥ ਪਾਛੇਕੀਰਤਨੁਹੋਇਅਪਾਰਾ॥ ਨਿਤਨੁਤਨਾਜਿਹਨਾਹੁਸੁਮਾਰਾ॥ ਇਹਬਿਧੀਸੀਸਿਸਮ
 ਦਿਵਸਾਬਿਤਏ॥ ਦਿਵਸਰਾਉਬੋਪੁਸਪਚੁਨਾਏ॥ ੩੪੮॥ ਏ॥ ਰੀਗਾਪਠਬਹੁਦਰਬੁਦੈਪੁਨਾਸੈਚੀਆਜੋਇ॥ ਤਾਹਪਾਠਾਬਿਧੀ
 ਆਕਰੈਮਨਮੇਅਨੰਦਹੋਇ॥ ੩੪੯॥ ਏ॥ ਨਿਤਨੁਤਨੁਹੋਇਰਾਗਅਨੰਤਾ॥ ਸੁਨੇਸੀਤਬਰਨੇਕਸਜੀਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਦਸਦਿਵਸਭੁਯੋਸ
 ਮਾਜਾ॥ ਬੈਠਦਿਵਾਨਗਰੀਬਨਵਜਾ॥ ੩੫੦॥ ਏ॥ ਪਾਇਓਗਪੁਨਟੀਨੀਪਾਗਾ॥ ਸੁਰਜਮੱਲਜਾਨਬਰੂਗਾ॥ ਸਰੁਮਿਲਾਦਈ
 ਪਾਗੁਖਸੀਗਾ॥ ਦੀਓਦਾਨੁਪੁਨਧਾਰਉਮੰਗਾ॥ ੩੫੧॥ ਏ॥ ਦੂਰਦੂਰਤੇਸੀਗਤਾਵੈ॥ ਏਵੈਪਾਗਦਰਸਗੁਰਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਕੋਚ
 ਰਤਅਨੰਤਅਪਾਰਾ॥ ਸਹਿਜਜਿਹਵਬਕਨਾਹੁਸੁਮਾਰਾ॥ ੩੫੨॥ ਏ॥ ਮਾਸਮਾਸਦਿਨਚਰਿਤਸੁਨਾਊ॥ ਬਢੇਰੀਬਅੰਤੁਨਹਪਾਊ॥

੧੬੮੩

ਸੁਚਨਪੰਡੀ ਕਥਾਬਖਸੀ ਬੋਰੇ ਤੇ ਬਹੁਜਨੈ ਗਸਨੀ॥ ੩੪॥ ਦੋ ਜਬਗੁਰਬੈਠਾ ਦਿਵਾਨੈ ਰਾਖਤ ਕਥਾ ਦਿਰਗਾ॥ ਸਦਾ ਸੰਗ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭੂ
ਹਰੀਰਾਇ ਬਹੁਗਾ॥ ੩੪੫॥ ਚੋ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਹੋਇ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਨਿ ਆਗਾ॥ ਹਰੀਰਾਇ ਮਨ ਜੇਵਾ ਪਾਗਾ॥ ਸੁਰਜ ਸੋਲ ਮਾਨੁ ਬਹੁ ਪਾਵੈ॥ ਅਣੀਰ
ਇਸਦ ਮਸਤੁਰਾਵੈ॥ ੩੪੬॥ ਤੇ ਗਬਹਾਵ ਸਦਰ ਸਮਾਤਾ॥ ਕਾਹੂੰ ਸੋਨ ਹਭਾਖੇ ਬਾਤਾ॥ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੀ ਗੁਰਜ ਬਹੀ॥ ਸਾਧੂ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਵੈ
ਤਬ ਹੀ॥ ੩੪੭॥ ਹਰੀਰਾਇ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬਹਾਵੈ॥ ਸੀ ਤੋਭੋਜ ਦੈ ਹਰਖ ਪਰਾਵੈ॥ ਸਦਾ ਦਿਰਗਾ ਗਸਾਨ ਕੀ ਚਰਚਾ॥ ਤਵੈ ਰੂਪ ਬਰਨ ਕਰ ਪਰਚਾ
੩੪੮॥ ਕੀਏ ਚਰਤ ਬਹੁ ਕੋਨੁ ਗਨਾਵੈ॥ ਬੀਤ ਮਾਸ ਦਸ ਸੰਗਤ ਅਵੈ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਸੰਗਤ ਅਨੁਪਾਰੀ॥ ਮੇਲਾ ਭੁਯੋ ਵਿਸਾਖੀ ਭਾਰੀ॥ ੩੪੯
੮॥ ਲਾਗੇ ਅਪਕ ਦਿਵਾਨ ਜਬੋ ਤਰਗੁ ਬਹੁਜਨਾ॥ ਏਕ ਸਿਖ ਖੁਖ ਪਾਇ ਬਹੁਗਾਇ ਠਾਂਢਾ ਖੁਖ ਮਾਨ॥ ੩੫੦॥ ਚੋ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗਰਅੰ
ਚਰਪਾਯੋ ਜੋ ਰਹਾ ਬਾਜ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਦੀਨ ਨਾ ਬਹੁ ਸਾਂਝੀ॥ ਭੁਮਰੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ੩੫੧॥ ਅਨੁਪੰ ਹਰ ਮਾਮਧਾ ਮੁਰਾਰਾ
ਗੀਗਾਰੀ ਰਜਾਨ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਦਯਾਰਾ ਮਮਨਾ ਮਮਨਾ ਬਾ॥ ਭੁਮਜ ਗਨਾਇ ਕਦੀ ਨਾ ਬਾ॥ ੩੫੨॥ ਸਿੱਖੀ ਹਮਰੀ ਜਾਤ ਖੁਆਮੀ॥ ਭੁਮਾ
ਟਪਟ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ॥ ਮਿਰੇਸ ਦਨੁ ਤਾਰਿਖ ਜਾਨੈ॥ ਗੁਣਦਾਇ ਕਾ ਜਿਹ ਤੇਜ ਮਹਾਨੈ॥ ੩੫੩॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਹਮਰੇ ਗੁਰ ਅਯੋ॥ ਸ੍ਰਵਨੁ
ਤਾਤਿ ਹਮੈ ਤ੍ਰਿਸੁਨਾਯੋ॥ ਸਕਲ ਸੁਤਾ ਖੁਖ ਅੰਸ ਅਲਾਵੈ॥ ਬੋਰੇ ਰਾਇ ਹਰ ਅੰਗ ਨ ਭਾਵੈ॥ ੩੫੪॥ ਦੋ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਰਜ ਸੁਭਾਯੋ ਦੇਸ ਦੇਸ ਅਨੁ
ਪਾਗਾ ਪਰਾਇਛਾ ਅਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰੋਚਾ ਹਜੁ ਪਾਗ॥ ੩੫੫॥ ਚੋ॥ ਹਰੀਰਾਇ ਕੀ ਦਾਸੀ ਕੀ ਜੈ॥ ਮੇਰੀ ਸੁਤਾ ਸਤ ਪ੍ਰਭੂ ਲੀਜੈ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਅਸਥੈ
ਨ ਅਲਾਇ॥ ਦਯਾਰਾ ਮਰਹਮੇ ਨਤ ਦਾਇ॥ ੩੫੬॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜਾਨੀ ਮਨ ਬਾਤਾ॥ ਨਰਦ ਬਾਤ ਸੁਤਾ ਕਰ ਸਾਤਾ॥ ਕਰ ਪੀਕ ਜਸੋਧੀ ਰਧਰਾ
ਯੋ॥ ਦਯਾਰਾ ਮੋ ਕੋਧੀ ਨ ਅਲਾਯੋ॥ ੩੫੭॥ ਦੈਆ ਦਰਤਿ ਹਨਿਕਟ ਬਹਾਇ॥ ਸੁਭ ਕੋਰੀ ਖੁਖ ਕਰਾ ਭੁਨਾਇ॥ ਸਹਬ ਭੁਨਾਨੀ ਭੁਨਕੀ ਜੈ
ਦੀਰਖੁ ਗੁਇਲਾ ਖੁਸਾ ਕੁਨ ਕੀਜੈ॥ ੩੫੮॥ ਤਤੇਤਤਾ ਛਿਨ ਦਾਸ ਪਠਾਵੈ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਕੋਇ ਹਾਥ ਲਾਵੈ॥ ਭਾਨੇ ਪਤੀ ਤਬੈ ਲਿਖਾਈ॥ ਸ
ਕਲ ਬਾਤ ਕਰ ਦਾਸ ਪਠਾਈ॥ ੩੫੯॥ ਚੋ॥ ਲੈਆਇ ਸੁਕਰ ਬੀਦਨਾ ਕੀ ਨੋ ਦਾਸ ਪਾਨਾ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਤਹ ਅਹਤੀ ਜਰੇ ਚਰਨ ਬੀਦਨ ਠਨ

੩੧੦) ਏਪਤੀ ਮੁਖਤੋਜ ਮਝਈ। ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਅਸਤੋ ਹ ਅਲਾਈ। ਗੁਰ ਕੇ ਧਾਂ ਮ ਪਿਤਾ ਰਵ ਗਯੋ। ਮਾਤ ਧਾਂ ਮ ਗੁਰ ਦਾ ਸਾ ਕਯੋ। ੩੧੧) ਕਛੂ
 ਬਿਜਾਸ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਨ ਹੀ। ਹਿਉ ਤੋ ਤੋ ਕੋ ਐਸ ਨ ਚ ਹੀ। ਇਹ ਠਾਂ ਆਵੇ ਪਾ ਰਉ ਮਾਹਾ। ਹਿਉ ਤ ਕਰੋ ਹੋ ਤੋ ਗਵਿਦਾ ਹਾ। ੩੧੨) ਕਹਾ ਐ ਗੁਰ ਗੀ
 ਬਾ ਲਿਯਾਵੇ। ਲਿਖਾ ਅਰਧ ਹਮ ਐ ਗ ਲਿਖਾਵੇ। ਹਿਉ ਰਸ ਰੁਪ ਨ ਧਾਂ ਮ ਤੁ ਮਾਰੇ। ਇਹ ਠਾਂ ਆਇ ਚਿਤ ਮਤ ਧਾਰੇ। ੩੧੩) ਤੁਰ ਕਨੇ ਹੁ ਅਤ ਸੈ
 ਵਖ ਦਾਈ। ਗੁਰ ਸੁਤ ਹੋਇ ਐਸ ਨ ਹੁਣੀ। ਅਤ ਪ੍ਰੀਤ ਤੁ ਮ ਬੁਝਿ ਦਾਰਾ। ਕੁਗ ਜੁ ਸਿੰਘ ਅਸ ਦਾ ਸਉ ਚਾਰਾ। ੩੧੪) ਏਪੀ ਰਮੋ ਲਐ
 ਸਿਕਹ ਹਮ ਜਾਨੀ ਸੁਰ ਬਾਤ। ਕਪਟ ਧਰ ਤੋ ਕੋ ਪਠਾ ਚ ਹਮੇ ਹ ਕਰ ਘਾਤ। ੩੧੫) ਏਪੀ ਪਿਤਾ ਜਸ ਬਿਯਾ ਹੁਰ ਚ ਯੋ। ਦੀਯੋ ਨ ਕਰਨ
 ਤੁਰਤ ਵਹੁ ਘਾਯੋ। ਭੈ ਸੇ ਮੋ ਕੋ ਚ ਹ ਸੰਘਾਰਾ। ਤੁ ਮੋ ਰੋਛੁ ਹਮ ਸਕ ਲਾਨਿ ਹਾਰਾ। ੩੧੬) ਕੋ ਰੋਂ ਵਿਦਾ ਹੁ ਨ ਤਿਹ ਠਾਂ ਜਾਇ। ਅਧ ਕਦ ਰਬ
 ਫਿਗਾਇ ਹਾਂ ਕਰਾਇ। ਐ ਰੀ ਬਗੁ ਰ ਕਈ ਨ ਦੀਜੈ। ਇਹ ਕੇ ਬਲ ਕੁਲ ਕੇ ਸੁਖ ਕੀਜੈ। ੩੧੭) ਐ ਰ ਕਟ ਕਬਹੂੰ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ। ਮੁੰਦ
 ਕਨਤ ਬਦਾ ਸਪ ਧਾਰੇ। ਆਇ ਦਾ ਸੁਗੁਰ ਨਿਕਟ ਦਾਏ। ਕਰ ਬੰਦ ਨ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਏ। ੩੧੮) ਹੋ ਪ੍ਰਤਾ ਹ ਬੁਝ ਅਤ ਘੋਰਾ।
 ਰਾਖਤ ਅਗੇ ਬੈਨ ਕੋ ਠੇਰਾ। ਸਕ ਲਬਾਤ ਤਾ ਕੀ ਸਮਝਈ। ਆਯੋ ਨ ਹਯੋ ਨੇ ਵਖ ਦਾਈ। ੩੧੯) ਸਹਿਬੁ ਨੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਐ ਸੇਕੀ
 ਨ ਉਚਾਰਾ। ਗੁਰ ਨ ਨ ਕ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇ ਪ੍ਰੀਏ ਕਾ ਅਵਤਾਰਾ। ੩੨੦) ਕਪਟ ਵਤਾਰ ਧੀਰ ਮੋਲ ਜਾਨੇ। ਗੁਰ ਨ ਨ ਕੋ ਜੇ ਆਇ ਸੁਠਾਨੇ।
 ਰਾਤੇ ਮੋਲ ਨ ਯਾ ਸੰਗ ਕੀਜੈ। ਕਪਟੀ ਜਾਨ ਦੂਰ ਤਜ ਦੀਜੈ। ੩੨੧) ਹਰੀ ਰਾਇ ਕੋ ਕੋਰੋ ਸਗਾਈ। ਉਤਮਾ ਦਿਜ ਅਬ ਲੇਹੁ ਬੁਝਾਈ। ਸਾ
 ਹਿਬੁ ਨੇ ਬਿਪ੍ਰਬੁਲਾਯੋ। ਲਗਨ ਸੇਧ ਅਸ ਬੈਨ ਅਲਾਏ। ੩੨੨) ਸੇਧ ਲਗਨ ਗ੍ਰਹ ਬਿਪ੍ਰ ਉਚਾਰਾ। ਉਤਮ ਸਮਾਜਾ ਨਾਇ ਹਵਰਾ।
 ਤਤਾਛਿਨ ਕੀਨੀ ਰੀਤ ਬਨਾਇ। ਪਾਯੋ ਝੋਰੀ ਸਗ ਨਤ ਦਾਈ। ੩੨੩) ਦਯਾਰਾ ਮ ਮਨ ਆਨ ਦਪਾਯੋ। ਕੁਲ ਗਾਇ ਹਗਤਿ ਲਕੁ ਕਰਾਯੋ।
 ਧਰ ਅਧੂ ਸੁਰੇਤ ਬਧਈ। ਬਾਂਟ ਛੁਹ ਰੇਗਰੀ ਮਹਈ। ੩੨੪) ਏਪੀ ਨੇ ਦਾਨੁ ਅਨੰਤ ਗੁਰੋ ਕੋ ਕਰ ਸਕੇ ਉਚਾਰਾ। ਕੁਬੇਰ ਮੋਗ ਚਿਤ
 ਧਰੀ ਜਿਨ ਮਾਮ ਬਾਂਟ ਸੁਧਾਰਾ। ੩੨੫) ਐਯਾ। ਰਾਮ ਦਯਾਰਿਖ ਸਾ ਕੁਤਾ ਕਰ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਹੀਯੇ ਉਪਜਾਯੋ। ਮੰਦਰ ਮਾਤ ਸੁਆਨੰ

ਕੈਮਿਲਾਵਤਨਰਬਰੇਖਪਯੋਬਾਜਬਜੇਬੁਤੁਤਨਕੇਜਨੁਮਅਕਾਰੇਬਾਦਮਿਲਯੋਤੁਪਰੁਯੋਜਨੁਰੰਗਕੇਜੇਉਤਾਰੇਕਮ
ਗਨਫੋਰਨਯੋ॥੩੮੭॥ਤਿਲਕੁਬਿਰਾਜਤੁਗੁਲਿਮੀਤ੍ਰੰਗਇਰੀਗੁਹਮੇਚਲਅਏ॥ਨੰਤੀਮਾਇਜੇਅਨੀਦਪਾਇਮਹਾਂਮੁਖਚੁੰਮਯੋਜੇ
ਤਬਾਰਕਰਏ॥ਨਨਕੀਮਾਤਅਘਾਤਨਹੀਬਹੁਵਰਕਰੈਮਿਲਨਰਮਹਏ॥ਬੀਬੀਅਨੀਦਪਾਇਯੋਨੇਮੁਖਗਾਵਤਮੰਗਲਬੈਨਸੁਹਏ
੩੮੮॥ਦੋ॥ਦਿਜੋਰੁਜਨਅਨਗਨਕਰੈਘਨੀਦਛਨਾਪਾਇ॥ਦੇਤੁਅਸੀਸਾਪਾਇਸੁਖਾਚਿਰੰਜੀਵਮੁਖਗਾਇ॥੩੮੯॥ਦੋ॥ਮੰਗਲਕੁਯੋ
ਤੀਨਦਿਨੁਰੀ॥ਸੁਨੇਸੰਤਕਛੁਵਰਨਪਾਰੀ॥ਦਯਾਰਾਮੰਪਿਖਅਨੀਦਪਾਵੈ॥ਦੇਖਰੂਪਗੁਰਬਲਬਾਲਿਜਾਵੈ॥੩੯੦॥ਹਾਥੇਰਪੁਨ
ਬਿਨੀਅਲਾਇ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਸਾਹਕੋਹੁਧਾਇ॥ਦਯਾਸਿੰਧਤਬਗਨਕਹਕਾਰਾ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਐਜੇਕੀਚਿਉਚਰਾ॥੩੯੧॥ਹੇ ਦਿਨਸਾਹਾਜੇਸ
ਸੁਨੇਵੋ॥ਹੇਇਨਿਕਦਨਹਦੇਰਲਗਾਵੋ॥ਗਨਕਸੇਧਅਸਬੈਨਅਲਾਯੋ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਸਾਹਸਫਲਦਿਖਾਯੋ॥੩੯੨॥ਹਾਥਸਪੰਤਦਸਦਿ
ਨਜਬਜਾਵੈ॥ਤਾਦਿਨਸਾਹਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥ਦਯਾਰਾਮਸੁਨਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ਲੈਆਇਸਨਿਜਧਾਮਸਿਧਾਯੋ॥੩੯੩॥ਦੋ॥ਤੀਨਤ੍ਰਿਸ
ਬੀਤਹਰੀਸਪਤਸੁਤਾਮੁਖਪਾਨਾਦੋਇਦੋਇਸਿਯੈਮਏਕਤੇਘੋਨੇਦਰਭੁਗਹਿਜਾਨ॥੩੯੪॥ਦੋ॥ਜਾਇਧਾਮਸਰੁਬਤਸੁਨਈ॥
ਗੁਰਸੁਤਨੰਦਨਕਰੀਸਗਾਈ॥ਤੀਨਤ੍ਰਿਸਾਮਨਅਨੰਦਪਾਯੋ॥ਸਤਸੁਤਾਮੁਖਰੁਭਿਧਾਯੋ॥੩੯੫॥ਰੀਨਅਰੀਰੁਬਾਜਦਰਬਾ
ਜੋ॥ਗੁੰਤਗੁੰਤਗੁਰਅਨਦਛਾਜੋ॥ਇਹਠਾਂਸੀਗੁਰਕੀਚਿਅਰੰਭਾ॥ਪੇਖਕੋਹੀਆਮਾਨਅਚੰਭਾ॥੩੯੬॥ਬਾਜਤਤੂਤੀਐਰਮੁਦੇਗਾ॥
ਰੋਠਨਿਸਾਨਜੁਪਦਵਉਪੰਗਾ॥ਵਿਚਵਿਚਤੁਰਹੀਯੋਛੁਬਪਾਵੈ॥ਸੁਰਮੰਗਲਗੁਹਪੇਖਲਜਾਵੈ॥੩੯੭॥ਰੰਗਰੰਗਬਰਅੰਬਰ
ਧਾਰੀ॥ਗਾਵਤਮਿਲੀਤ੍ਰੰਬੁਬਹੁਨਾਰੀ॥ਸੋਰਠਾਂਸੀਰਮਲਾਰਅਲਾਵੈ॥ਐਰਕਨਕੋਤਨਬਜਾਵੈ॥੩੯੮॥ਜੁਨੈਜੋਇਰਹਅਟਕਮਨ
ਖੰਜਨਾਵੇਗਾਪਿਕਬੈਨਾਦਿਵੀਯਾਮਿਲਨਰੋਸੰਗਾਇਰੂਪਕੀਐਨ॥੩੯੯॥ਦੋ॥ਨਿਜਤੀਤਰਐਸੇਕਹਨਾਰੀ॥ਹੇਅਲਾਇਹਬਰੁਬਿ
ਸਮੇਧਾਰੀ॥ਇਕਠੇਸਤਬਾਹਪੁੰਚੀਨੇ॥ਸਰਦਹਿਸਨਦੁਆਪੁਰਕੀਨੇ॥੪੦੦॥ਐਰਦ੍ਰੋਪਤੀਪੰਚਰੁਤਾਰੀ॥ਸਪਤਦਿਆਹਨਹਕ

ਹਨਿਹਾਰੀ ਬਹੁਰੇ ਮਹਾ ਗੁਰਕੀ ਜਾਨਾ ਗਾਵਤ ਨਰੀ ਬਹੁਰੇ ਮਾਨਾ ॥ ੪੦੧ ॥ ਕਾਵ ਮਿਠਾਈ ਭੁੰਤ ਅਪਗਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸਰਬ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਧਾਤੀ
 ਅਸਤ ਭੁੰਤ ਬਹੁਰੀ ਨੀ ॥ ਅਧਕ ਮੋਲ ਦੋਇ ਕਰੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ੪੦੨ ॥ ਰਚ ਸ੍ਰਗ ਸਤੋ ਬਹੁਰਿ ਜੋਨੇ ਜਰਤ ਦੁਨੀ ਅਤੇ ਜ ਮਹਾਨੇ ॥ ਦਧੁਤ ੦
 ਲਗਾ ਸਫ ਬਪਾਵੈ ॥ ਰਵਸ ਸਪੇਖ ਹੀ ਦੇ ਸਕੁ ਚਾਵੈ ॥ ੪੦੩ ॥ ਬੀਰੋ ਜੇ ਨੁ ਅਨੰਦ ਸੋ ਅਯੋਗ ਕੁ ਚੁਖ ਦਾਇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਰਹੀ ਜੋ ਸੇ ਦੇਖ
 ਕਵੀ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੪੦੪ ॥ ਉਦ੍ਧਰ ਮਨੰਦ ਦੇਰਾ ਮਾਧਰਾ ਜਾਨਾ ॥ ਭਾਈ ਰੂਪ ਜੋ ਧਾ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇ ਆਨੰਦ ਠਾਂਨਾ ॥ ੪੦੫ ॥ ਸਾਹਬ
 ਭਾਨਾ ਬਿਧੀ ਆਇ ਉ ॥ ਇਨ ਆਇ ਸਮੇਚ ਲਤ ਚਿਉ ॥ ਇਕ ਕਾਜ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮੁਖੇ ਅਲਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਾਤ ਕਰ ਅਗੈ ਆਵੈ ॥ ੪੦੬ ॥ ਮਿਲ ਮਿ
 ਲ ਆਇ ਕੋਹੀ ਆਨਾਹੀ ॥ ਉਤਰੈ ਧਰ ਬਜਾਵਤ ਤਾਰੀ ॥ ਦੇਖੈ ਆਇ ਮੋਹ ਮਨ ਰੋਈ ॥ ਐਸ ਲਜੈ ਸਾ ਬਿਦੇ ਸੀ ਕੋਈ ॥ ੪੦੭ ॥ ਕਿਹ ਠਾਂ ਭੋਜ
 ਨ ਐ ਪਕਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵਤ ਜੇ ਰੁਚ ਅਪਨੀ ਮਨਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਫਿਗੋ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ਪੇਖਤੋ ਜੋ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਗਾ ॥ ੪੦੮ ॥ ਹਜ਼ੋ ਬੈਦ ਸਦਿ ਵਸ ਬਿ
 ਤਾਯੋ ॥ ਰਚੀ ਬਰਤ ਪਾਤੁ ਕਰਾਯੋ ॥ ਜੇਤਰੀ ਤਜਗ ਕਹੀ ਸੁਧਾਗ ॥ ਤਿਸ ਬਕੀ ਨੀ ਭੁੰਤ ਅਪਾਗ ॥ ੪੦੯ ॥ ਸਜ ਸਜ ਬਹੁ ਭੁੰਤ ਬ
 ਹੁਰ ਗਰੀਬੀ ਲੈਨਾ ॥ ਛੈਲ ਛਬੀ ਲੈਹੈ ਚੰਦੁ ਪੇਖਤ ਲਜੈ ਮੈਨਾ ॥ ੪੧੦ ॥ ਰਾਜਤਖ ਮੇਜਗ ਪਤਨਾਇਕਾ ॥ ਐਰ ਸ੍ਰਾਹੈ ਦੇ ਦੇ ਪਾ
 ਇਕਾ ਦੂਲਹੁ ਘੋਰੀ ਰਾਜਤ ਮੇਜਾ ॥ ਕਾਮਨਾ ਰਹਤ ਉਦ੍ਧੈ ਸੇ ॥ ੪੧੧ ॥ ਲਾਜਤ ਪੇਖ ਰੂਪ ਅਸ ਜੋ ਹੈ ॥ ਪੇਖਤ ਚਾਲ ਸਭੈ ਜਨ ਮੇ ਹੈ ॥ ਦੂ
 ਲਹੁ ਅੰਬਰ ਪੀਤ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪੇਖਤ ਪੰਥੀ ਮੋਹਤ ਸਾਰੇ ॥ ੪੧੨ ॥ ਬਸਤ ਪੰਥ ਚਲੈ ਸਥਾਤਾ ॥ ਬਜਤ ਬਾਜ ਸਭੁ ਪੁਲਕਤ ਗਾਤਾ ॥ ਸ
 ਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਪੰਥ ਮਝਾਗਾ ॥ ਦਿਵਸ ਪੰਚਵੇਂ ਸਹਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੪੧੩ ॥ ਨਾਮ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਨਿਹਤਾਰੀ ॥ ਪਾਵਨ ਗੀਗਾ ਤੀਰ ਪਧਾਰੀ ॥ ਦ
 ਯਾਰ ਮਥਾ ਜੇ ਸੁਨ ਪਾਏ ॥ ਆਗੇ ਆਗੂ ਲੇਨ ਪਠਾਏ ॥ ੪੧੪ ॥ ਘਨੀ ਨਕਾ ਵਰਲਾ ਦਚਲਾਈ ॥ ਭੂਖਨ ਅੰਬਰ ਨੂਰ ਮਿਠਾਈ ॥ ਦਧ
 ਚਿਰ ਵਉ ਪਹਰ ਅਪਾਗਾ ॥ ਆਨੰਦ ਸੋ ਚਲ ਘਨੀ ਕਹਾਰਾ ॥ ੪੧੫ ॥ ਦਉ ਚਿਰ ਬਗ ਮੇਲ ਕੇ ਉਵਲੇ ਆਨੰਦ ਪਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਸ
 ਪਰਹਰਖ ਸੋ ਆਗੇ ਧਰਉ ਪਹਾਰਾ ॥ ੪੧੬ ॥ ਜੀਤੋ ਦਰਬੁ ਗੁਰ ਆਗੇ ਆਯੋ ॥ ਦੀਓ ਬਾਂਟ ਤਿਹ ਪੀਰ ਪਰਯੋ ॥ ਬਾਜਤ ਬਾਜੇ ਆ

ਮਦਰੀਨੀ। ਦਸੀਪਾਇਰੀਕੁਖਲੀਨੀ। ੪੧੧। ਭੁਏਰੂਪਮਨਅਨੰਦਪਯੋ। ਨਿਜਕੁਲਦਾਰਦੁਸਕੁਲਮਿਟਯੋ। ਹਛੇਗੁਪਿਖਦੀਓਉ
 ਰਾਗ। ਜਾਮਹਿਉਖਬੁਭੰਤਸਵਾਰਾ। ੪੧੨। ਦੇਖਬੁਤਮੇਹਪੁਰਨਾਰੀ। ਪੇਖਨਆਇਸੁਕਾਮਦਿਸਾਰੀ। ਦਯਾਰਾਮਬਹੁਦਰਬਪਠਯੋ
 ਬੰਟਦਯਾਨਿਧਸਰੁਖਦਾਯੋ। ੪੧੩। ਦਿਵਜਾਬਿਹਾਇਨਿਸਾਪਗਟਈ। ਗੁਰਗੁਰਮੰਗਲਦੀਪਜਗਈ। ਦਯਾਰਾਮਦਿਜਤਥੈ
 ਪਠਯੋ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਿਲਨੀਹੇਤੁਲਾਯੋ। ੪੧੪। ਨੀਮਿਜਮਨਿਸਤਬਗਈ। ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਏਤ੍ਰਾਗ। ਸਾਉਸਗਲੇਸੀਗਲੈਬਜੇਅਧਕਸੁ
 ਧਰਾ। ੪੧੫। ਬਾਜੀਅਸਤਚਲਤਬਹੁਆਗੇ। ਦੇਖਤਪੁਰਜਨਸਰੁਖਪਾਗੇ। ਦੇਉਸੁਇਰਹਠਾਂਢਤਦਾਯੋ। ਬਾਜੀਅਸਤਮਧ
 ਛਬਪਯੋ। ੪੧੬। ਤਹਬਿਹਾਇਪਸਤੇਆਯੋ। ਦਯਾਰਾਮਬਹੁਏਟਧਰਾਯੋ। ਭੀਦ੍ਰੁਪਟਕੂਖਨਰੁਏ। ਧਰਮਸੋਰਠੀਅੰਚਰੁਏ। ੪
 ੧੭। ਦਯਾਸਿਧਕੇਚਰਨੀਲਾਗਾ। ਭੁਗਤਸਿੰਘਜਨੇਬਡੁਭਗਾ। ਕਰਪੰਕਜਸੋਪ੍ਰਭੂਓਠਯੋ। ਸੁਨੇਸੀਤਗੁਰਕੰਠਲਗਾਯੋ ੪੧੮
 ੪। ਦਯਾਰਾਮਬਹੁਬਿਨੀਅਲਾਈ। ਹੋਅਨਬਪ੍ਰਭੂਤੇਹਸਹਈ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਦੀਨੇਬਹੁਪੀਰਾ। ਚਲਾਓਰਗੁਪੁਲਕਸਰੀਰਾ। ੪੧੯
 ੫। ਹਰੀਰਾਇਦੂਲਹੁਤਬੈਯੋ। ਭੀਚਕੇਸੁਹਾਈ। ਸ੍ਰਗਸਤਸੂਲਪਿਖਸੀਸੋਧੋ। ਇਨਕੇਸੀਗਲਵਾਈ। ੪੨੦। ਰੀਤਹੇਤੁਨਿਜ
 ਕੇਤਸਿਧਯੋ। ਪੇਖਤ੍ਰੀਯਮਨਅਨੰਦਪਯੋ। ਹਿਅਲਦੂਲਹੁਰੂਪਅਪਾਰਾ। ਲਾਇਕਸੁਤਕੀਨਕਰਤਾਰਾ। ੪੨੧। ਕਰੈਰੀਤਜਗ
 ਜੇਤਿਹੁਭਵੈ। ਪੇਖਰੂਪਸਰੁਹੀਬਲਜਵੈ। ਇਹਦਿਸਸ੍ਰੀਗੁਰਬਜਬਜਾਯੋ। ਬਾਜੀਅਸਤਚਲਾਵਤੁਆਯੋ। ੪੨੨। ਜਨਵਸੇ
 ਮਹਿਅਨਾਬਿਰਾਜੇ। ਹਰੀਰਾਇਅਏਛਬਛਾਜੇ। ਪਠੇਬੁਲਾਇਭੋਜਪੁਨਹੇਤੂ। ਚਲੀਬ੍ਰਤਪਹੁਚਤਿਠਕੇਤੂ। ੪੨੩। ਬੈਠੇਭੋਜਨਭ
 ਤਅਪਾਰਾ। ਅਗੇਰਾਏਬਹੁਹਰਿਬਾਰਾ। ਜਬਬ੍ਰਤਕਰੋਭੋਜਨੁਲਗੀ। ਗਾਰੀਦੇਨਤ੍ਰਿਯਾਰਸਪਾਰੀ। ੪੨੪। ਸਨੇਸਨੇਭੋਜਨੁਕਰੈ
 ਸੁਨਗਾਰੀਜਚਮਾਨਾ। ਪਿਕਬੈਨੀਦ੍ਰਿਗਮਿਗਨਜੇਮਧੁਰਮਧੁਰਪੁਨਗਾਨਾ। ੪੨੫। ਭੋਜਨੁਕੈਕੀਨੋਜਲੁਪਾਨਾ। ਲਾਂਵਾਂਸਮਾਨਿ
 ਕਟਪਹਚਨਾ। ਦਯਾਸਿੰਧਤਿਹਠਾਂਬੈਠਯੋ। ਬਿੰਪ੍ਰਨਬੇਟੀਧਰੀਤਦਾਯੋ। ੪੨੬। ਰਚਕਲਯੋਤਚੈਬਤਿਹਚਰੂ। ਦਧਸਤਝਲ

ਗਰੀਰਦ ਅਪਾਰਾ ਅਤਮੰਦ੍ਰ ਦਿਜਸੁ ਰੁਬਨ ਈ ਬੈਠੇ ਦੀ ਨਾ ਬਹੁ ਸੰਈ ॥ ੪੩੨ ॥ ਰੂਨੇ ਅਦਿਸੁ ਭੀ ਬੈਠਾਏ ॥ ਹਰੀਗਾਇਕ ਹੁਜਕਰ
 ਏ ॥ ਖਰੇ ਵਸੁ ਰਮਨੀ ਅਸੁ ਪਰੇ ॥ ਹਰੀਗਾਇਸ ਸਹਰਖਾ ਬਿਠਾਰੇ ॥ ੪੩੩ ॥ ਖਰੇ ਰਿਖ ਸਭੇ ਹੀ ਕੰਨ ਆ ॥ ਅਵਧ ਸੀਲ ਸਤਰੀ ਭੁਭ ਧੰਨ
 ਆ ॥ ਰੁਗਤ ਸਿੰਘ ਸੇ ਰੁਬਨ ਐਸੀ ॥ ਅਰੇ ਸੁਨੀ ਪਿਖੀ ਨਹ ਜੈਸੀ ॥ ੪੩੪ ॥ ਅਕਿਲਾ ਕੰਨ ਆ ਗੁਰਕਰ ਪੂਜ ਹਰਖ ਥਫਾਇ ਕੈ ॥ ਧਰਮੁ
 ਰਤ ਗਹਿਲੇ ਤਬੈ ਨੁਪ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਉਚ ਬੇਦ ਪੁਨ੍ਹਦੁ ਹਦਿ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰਅਲਾਵਹੀ ॥ ਹੇ ਸੁਨੇ ਸੰਤ ਬਹੁ ਨ ਰੀ ਮਿਲ ਗਾਵਹੀ ॥ ੪੩੫ ॥ ਦੋਸ
 ਮਧਾਂ ਮਧ ਜਗਾਇ ਦਿਜ ਆਇ ਸਕਰੀ ਤਦਾਇ ॥ ਲੀਨੀ ਲਾਂਵਾਂ ਗਾਇ ਹਰ ਵਿਗਹਿ ਧਰਤੀ ਅਗਾਇ ॥ ੪੩੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਧ੍ਰੁਵਾ ਪੁਰ ਵਿਵਾਹ
 ਉਮਾ ਹਰੀ ਯੋਧਰਦਾ ਨਦੀ ਚਿਹਰਾ ਪੁਰਨ ਭਾਰੀ ॥ ਗਾਇ ਹਰੀ ਧ੍ਰਿਗ ਸਾਸੁ ਰਹੇ ਨਿਜ ਭ੍ਰੇਰ ਅਏ ਭੁਖ ਸਿੰਧੁ ਮਾਰੀ ॥ ਰੈਨਾ ਬਿਹਾਇ ਅਏ
 ਅਹਨਾਇ ਕਦੂਲ ਹੁਰੁ ਪਨਿਹਾਰ ਸੁਨਾਰੀ ॥ ਮੋਹਤੋ ਹਾਇ ਪੈਰੈ ਛਿਤ ਪੈਸ ਜਨੀ ਅਸੁ ਰੂਪ ਨ ਕਹਨਿ ਹਰੀ ॥ ੪੩੭ ॥ ਚੌਥਾ ਪੁਕਟ ਸੀ ਸੰਤ੍ਰਿਵ
 ਅਤਰਜੈ ॥ ਰੇ ਅਲਿਕੇਟ ਰਵੀ ਪਿਖ ਲਾਜੈ ॥ ਲਾਇ ਕੁਤ ਸਾਤ ਕੀ ਨਾਹਾ ॥ ਕੀਓ ਬਿਧਾਤਾ ਧਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥ ੪੩੮ ॥ ਐਸੇ ਕਹਨਾਰੀ ਸੁ
 ਖਪਾਏ ॥ ਹਰੀਗਾਇ ਜਨਵ ਸੇ ਅਏ ॥ ਨਿਤ ਨੁਤਨ ਹੁਇ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ ॥ ਤੀਨਾ ਦਿਵਸ ਪਿਖ ਅਨਦ ਭਾਰਾ ॥ ੪੩੯ ॥ ਬਹੁ ਰੇ ਸੀ ਗੁਰ
 ਕਹਾ ਪਾਨਾ ॥ ਪੁਰਨ ਰਨਾਰ ਸੁਨਤ ਸੁਮਮਾਨਾ ॥ ਦਯਾਰਾ ਮੰਦੈ ਦਾਜੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਰੈਪਟ ਰੂਪ ਨਯੋ ਨ ਬੰਤਾ ॥ ੪੪੦ ॥ ਮਹਾ ਪੀਘ ਨੀਅ
 ਲੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਨੀ ॥ ਤੇਵਰਦਾ ਸੀ ਬਹੁ ਪਰਦੀਨੀ ॥ ਏਕਏ ਕੋਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕੋਨ ਕਵੀ ਕਹ ਸਕਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੪੪੧ ॥ ਦੋਸਾਤ ਖਟਿ
 ਖੰਤਤਾ ਧੁਤ ਮਦ ਸਪੁਨਾ ਰੁਦ ਨਾਇ ॥ ਜਨ ਸਮਾਵਹੁ ਵਿਰਹ ਕਾ ਪੇਖ ਤਮੋ ਹਉ ਪਾਇ ॥ ੪੪੨ ॥ ਦਯਾਰਾ ਮੰਦੈ ਲੇਅਨ ਵਏ
 ਚੰਦ ਸਾਭ ਅਧਕ ਨਗਲਾਏ ॥ ਸਾਤ ਸੁਤਾ ਤਿਹਮਾ ਠਬਹਾਈ ॥ ਦੈ ਪਮਾ ਰੁਬ ਹੁਧੀ ਰਧਰਾਈ ॥ ੪੪੩ ॥ ਦਯਾਰਾ ਮਕੀਤੀ ਨੇ ਨਾਹਾ ॥
 ਸੁਤ ਕੀਨ ਮਿਲਦੇ ਭਾਖਿ ਆਰਾ ॥ ਏਕ ਅਨੰਤੀ ਦੁਤੀ ਜੁਆਲਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਗਉਰ ਜਾਂ ਰੂਪ ਉਜਾਲਾ ॥ ੪੪੪ ॥ ਸੁਤੀ ਅਨੰਤੀ ਦੋਇ ਪਛੋਨੇ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੋ ਰੋਤੇ ਖੀਧਿ ਚਿਨੋ ॥ ਜਨ ਜੁਆਲਾ ਕੀ ਦੋਰੀ ਨ ਆ ॥ ਲਭਿ ਕੀਚੈ ਦੋਰੇ ਰੁਭ ਧੰਨ ਆ ॥ ੪੪੫ ॥ ਐਰਗ ਉਰ ਜਾਂ ਪੁਤੀਤੀ

ਨਾ ਅੰਟੇਖੀ ਪੈ ਮੋਰੋ ਰਚਿਤੀ ਨਾ ਰਾਮੋ ਰੋ ਰੋ ਤੇ ਜੋ ਨੇ ਰੂਪ ਸੀ ਲਕੀ ਖਾਨ ਪਛਾਨੇ ॥ ੪੪੧ ॥ ਦਾਸੀ ਜੇ ਸਟੁਤ ਕੀ ਕੋਟ ਕਲਾ
 ਈ ਨਾ ਮਾ ਚਲੀ ਸੰਗ ਸੁਖ ਸੰਗ ਵਹੁ ਅਪਕ ਰੂਪ ਕੀ ਧਾਮਾ ॥ ੪੪੨ ॥ ਅਨਸੇ ਵਸਤੁ ਹੀ ਤੇ ਜੋ ਪਤ੍ਰ ਮੇ ਸਰਜਾਨ ਹਿ ਪਤ੍ਰੀ ਕੀ ਜੇ ਸਟਾ ਸੇ
 ਵਨਾ ਹਿ ਮਨ ਮਾਨ ॥ ੪੪੩ ॥ ਬਹੁ ਰਬਹੁ ਰਪਰਨਾ ਰਮਿਲਾਵੈ ॥ ਮਿਲੈ ਅੰਕਾਵੈ ਗਨੀ ਰਬਹੁ ਵੈ ॥ ਹਰੀ ਰਾਇ ਤਬ ਅੰਗ ਪਧਾਰਾ ॥ ਪਾ
 ਛੋਰੇ ਲੇ ਚਾਇ ਕਹਾਰਾ ॥ ੪੪੪ ॥ ਸਤੋ ਰੇ ਲੇ ਬਰਛ ਬਪਾਵੈ ॥ ਦਾਸੀ ਚ ਦਰਬ ਸੰਗਾ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਹਟ ਕ ਨਗ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ਸਿਧਾਈ ॥ ਦਯਾਰ
 ਮਬਹੁ ਬਿਨੀ ਅਲਾਈ ॥ ੪੪੫ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭਾ ਛਿ ਮੇ ਹਪਰ ਕੀ ਜੈ ॥ ਲਾਇ ਕ ਨਾ ਹੋ ਬੇਲਤੁ ਮਲੀ ਜੈ ॥ ਹੋਇ ਬੂੰਦ ਪ੍ਰਸਿਧ ਲਾਯੋ ॥ ਰੁਈ ਭੂ
 ਲ ਸਰਨਾ ਗਤ ਅਯੋ ॥ ੪੪੬ ॥ ਭਾਰ ਅੰਚਰਾ ਗਰਪ ਗਪਰਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿਧ ਬਹੁ ਪੀਰ ਜੁਧਰਾ ॥ ਦਯਾਰਾ ਮਸਤੁ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰ ਬਿ
 ਨਤੀ ਅਤ ਹੀਰ ਸਪਾਰਾ ॥ ੪੪੭ ॥ ਦਯਾਰਾ ਮਨਿ ਜਧਾ ਮੋ ਕੋ ਆਇ ਜਲੀ ਏ ਸਿਧਾਈ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਾਹਨ ਸਤੁ ਚੜੇ ਖਾਸੇ ਪ੍ਰਭੂ
 ਹਾਈ ॥ ੪੪੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛਿ ਦਾ ਬਜੇ ਭਾਰ ਬਜੇ ॥ ਘਨੀ ਜੋ ਭਛਾ ਜੋ ਸਮੀ ਆਬ ਪਾਰੀ ॥ ਘਨੀ ਬਿੰਤ ਰੂਹੀ ॥ ੪੪੯ ॥ ਭੁਰੀ ਰੀ ਨਚਵੈ ॥ ਬ
 ਰੋ ਮੋਦ ਪਾਵੈ ॥ ਬਸੈ ਪੰਥ ਰੈਨੀ ॥ ਧਰੈ ਖੋ ਮੇ ਮੇਨੀ ॥ ੪੫੦ ॥ ਮਹਾਂ ਦੀ ਨਜੇ ਉ ॥ ਭੁਯੋ ਰੂਪ ਸੋ ਉ ॥ ਭਰੀ ਪੇਖ ਸਾਰੇ ॥ ਭੁਏ ਮੋਹ ਵਾਰੇ ॥ ੪੫੧ ॥ ਘਨੇ
 ਫੂਲ ਰੂਹੀ ॥ ਸੁਬਾ ਜੇ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਰੋ ਰੋ ਜੈ ਤਬਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੀ ॥ ੪੫੨ ॥ ਬਜਤ ਪੰਥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਬਹੁ ਕੀ ਰਤ ਪੁਰੀ ਦਿਖਾਈ ॥ ਭਰਤ
 ਧਨੁ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੈ ਬਾਜੇ ਅਪਕ ਬਜਾਈ ॥ ੪੫੩ ॥ ਬਜਤ ਨੇ ਰਹਿ ਮਾਤ ਜਬੈ ਮਨ ਅਨੰਦ ਸੋ ਸਤੁ ਨ ਰਹ ਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕੀ ਮਾਤ ਬਰੀਤ
 ਖੋ ਸੋ ਮਿਲ ਗਾਵਤ ਮੰਗ ਲਬੈ ਨ ਪਧਾਰੀ ॥ ਨੰਤੀ ਅਬਲੀ ਚਿਕਰ ਮੰ ਰੂਲ ਸੰਗਾ ਮਿਲੀ ਬਹੁ ਗਾਵਤ ਨਾਰੀ ॥ ਅਨੰਦ ਸੋ ਦਰ ਚਿਰ ਚਲੀ ਸਤੁ
 ਆਪ ਸੋ ਮੇ ਮਿਲ ਦੇਵਤ ਗਾਰੀ ॥ ੪੫੪ ॥ ਹਰੀ ਰਾਇ ਤਬ ਲੇ ਅਏ ਸਾਤ ਨਾਰਧਰੀ ॥ ਗਾਇ ਉਠੀ ਅਬਲਾਤ ਬੈ ਸਮੋ ਕੋ ਕਲਾ ਜਿਹ
 ਕੰਠਾ ॥ ੪੫੫ ॥ ਮਾਤ ਨੰਤੀ ਵਰਜ ਲੁਕੀ ਚਿਪ ਨਹ ਰਖਾਈ ॥ ਰੂਹੋ ਪਤੁ ਬਹੁ ਰੂਪ ਮੇ ਮਨ ਮੇ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੪੫੬ ॥ ਗਾਵਤ ਧਾ
 ਮ ਚਲੀ ਸੁਖ ਸੋ ਅਤ ਮੋਦ ਮਹਾਂ ਸਤੁ ਕੇ ਹੀ ਯਛਾਯੋ ॥ ਸਤੁ ਹੀ ਨਾਰੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਅਪਾਰ ਮਹਾਂ ਸਸਪੇਖ ਲੁਭਾਯੋ ॥ ਹੋ ਅਲ ਰੂਪ ਬਹੁ ਇਨਕੇ

੧੬੮੪

ਕਰਾਪਸਮੇਪਿਖਅਨਦਪਯੋ। ਦੇਤਨਛਵਰਨਰਪਨੀਪਿਖਸਿਧਦਯਾਪਰਕਜਤੁਲਯੋ॥੪੬੪॥ ਦਸੀਰੂਪਮਹਾਂਅਲਰਜਤ
ਛਜਤਕੰਜਸਸੀਬਿਦਨ॥ ਭੁੰਹਕਮਾਨਰਚੀਰਤਨ। ਇਕਸਾਇਕਨੇਨਅਸੀਰਦਨਪੇਅਲਰੂਪਲਖੇ। ਇਨੇਕੇਹਰਿਰਾਇਮਹਾਂਮਸਕੇ
ਸੁਦਨ॥ ਯਾਹਅਪੀਨਰਹੈਸਦਹੀਅਲਨਹਨਸਾਂਤਪਰੇਮਦਨ॥੪੬੫॥ ਦੋ॥ ਆਨੰਦਗੁਰਅਨਗਨਭੁਮੇਆਵਤਮਿਲਪੁਰਨ
ਗਾਦੇਤਬਧਈਹਰਖਸੋਗਾਵਤਸਦਨਪਧਰ॥੪੬੬॥ ਪਟਭੂਖਨਬਹੁਭਾਂਤਦੈਦਯਾਸਿਧਗੁਰਦੇਵ॥ ਕੀਨੇਮਾਨਬਰਾਤਕਾਜਾ
ਨਸਭੀਮਨਭੇਵ॥੪੬੭॥ ਚੋ॥ ਭੁਗਤਸਿਧਸੀਮਤੁਖਦਨੀ। ਸਸਖਟਗੁਰਪੁਨਬੇਦਪਛਾਨੀ॥ ਹਕਦਿਸਾਰਿਖਦਿਵਸਾਬਿਭੇ
ਕਯੋਵਿਦਹਰਾਇਹਰਮਨੇ॥੪੬੮॥ ਦਿਵਾਹਕਬਾਸੁਚਨਇਹਭੁਖੀ॥ ਆਗੇਭੁਨੇਮੇਰਭੁਜਖੀ॥ ਬਿਧੀਚੰਦਨਿਜਅੰਤਪਛਾਨ
ਕਛਾਦਿਨਰਹੇਕੋਅਨੁਮਾਨ॥੪੬੯॥ ਭ੍ਰਿਦਸਾਹਕੀਪੀਤਵਿਚਗਾਪਛੇਕਰਆਯੋਤਕਰਾਸੇ। ਦਿਚਾਗਢਿਗਪ੍ਰਕੇਆਯੋ। ਪਦ
ਪੰਕਜਗੁਰਕੇਲਪਟਯੋ॥੪੭੦॥ ਕੀਨਾਬਿਨੈਪ੍ਰਭਜਾਨੀਬਾਤਾ। ਅਬਗੁਰਧਾਮਬਿਧੀਸਜਾਤਾ। ਪ੍ਰੇਮੀਜਾਨਸੀਮੁਖਕਹਾ। ਤੇਹਮੇਰ
ਮੇਭੇਦਨਲਹਾ॥੪੭੧॥ ਦੋ॥ ਭ੍ਰਿਦਸਾਹਚਿਤਾਰਤਵਚਲੇਤਾਹਕੇਪਾਸਾ। ਤਿਹਭੁਤਪ੍ਰਾਨਤਮਾਗਕੈਗੁਰਗੁਰਜਾਹੁਲਾਜਾ॥੪੭੨॥ ਚੋ॥
ਬਿਧੀਚੰਦਨਿਜਪ੍ਰਭੁਲਯੋ। ਲਲਚੰਦਤਬਹੀਨਿਕਟਯੋ। ਪ੍ਰਭੁਜੋਤਕੀਬਾਂਹਗਹਈ। ਤਕੇਅੰਸੇਕਹਜਮਝਾਈ॥੪੭੩॥ ਹਿਭੁਤਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾਕੀਜੋ। ਅਹਿਨਿਸਿਪ੍ਰਭੁਕੇਨਿਕਟਹੀਜੋ। ਅੰਸੇਕਹਪੁਨਪਗਲਪਟਨਾ। ਲੀਓਅੰਕਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨ॥੪੭੪॥ ਚਲਾਏ
ਗਨਤੇਨੀਰਅਨੰਤਾ। ਬਿਹਬਲਭੁਏਪੁਲਕਭੁਗਵੰਤਾ। ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹੈਦੇਹਬਿਰੁਨਾਹੀ। ਵਰਲਭੁਮਿਲਨਯਾਹਕੇਆਹੀ॥੪੭੫॥ ਬਿ
ਧੀਚੰਦਨਿਹਰੂਪਪਛਾਨਾ। ਜਾਨੀਖਾਜਗਬਹੁਖਮਾਨਾ। ਤੇਤੇਭੁਮਨਿਜਰੂਪਸੰਭੁਗੇ। ਮ੍ਰਿਖਾਸੇਕਜਗਦੂਰਨਿਵੇਰੇ॥੪੭੬॥ ਦੋ॥
ਅੰਸੇਕਹਬਹੁਧੀਰਦੈਕੀਯੋਵਿਦਾਤਿਹਵਰਾ। ਬਿਧੀਚੰਦਭੁਖਪਾਇਬਹੁਮਨੇਮੇਅਨੰਦਧਾਰਾ॥੪੭੭॥ ਸਾਹਬਭੁਨੇਆਦੇਜੇਸਭੁਕੇ
ਬੰਦਨਕੀਨਾ। ਬਿਧੀਚੰਦਪਾਨਕੀਯੋਗੁਰਪਗਰਜਾਚਿਤੀਨਾ॥੪੭੮॥ ਚੋ॥ ਤਨਕੀਭੁਧਕਛੁਨਾਹਪਰਵੈ। ਗੁਰਰਸਮਗਨਚ

ਸਮਗਰ ਜੀ ਪਰੈ ਰੈ ਨ ਜਹਕਰਾ ਬਿਸਮਾ ਲਖੈ ਕਸਮ ਜਹਕਰਾ ਮਾ ॥ ੪੭੯ ॥ ਨਿਰਜਨ ਦਰਸਨੁ ਬਿਧੀਏ ਪਾਏ ॥ ਜਠਰ ਜਨ ਨਿ
 ਕੇ ਬਹੁਰ ਨ ਆਏ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਭੀ ਤਰਪਹੁ ਚਯੋ ਤਹਾਂ ॥ ਦੇਉਗਾ ॥ ਉਸੁ ਦੁਸਾਰ ਜਹਾਂ ॥ ੪੮੦ ॥ ਸੁੰਦਰਾ ਹਰਿਗੁਪਿਖ ਮੇਜੇ ॥ ਧਿਆਨ ਨਿਜ
 ਦਸੇਗੀ ॥ ਸੁਰਜੀ ਸੋ ਸੱਤ ਨਾਮੁ ਖਮੀ ॥ ਕਉ ਚਾਰੈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਖੇਤੁ ਨ ਧਾਰੈ ॥ ੪੮੧ ॥ ਰਵਸੁ ਤਦੇ ਖਮੀ ॥ ਤਾਢਿਗਾ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਤ
 ਧ ਬਲੁ ਨਾ ਹਪਰਾਵੈ ॥ ਦਿਧੀ ਚੰਦੁ ਪਿਖ ਅਨੰਦੁ ਪਾਏ ॥ ਉਠਹੁ ਉਠਹੁ ਅਸਥੈ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ੪੮੨ ॥ ਚੋ ॥ ਹੇ ਗੁਰਪ੍ਰਤ ਮੀਤ ਮਮਿ ਲੋ
 ਮੇ ॥ ਹੁਜਧਾਗਾ ॥ ਬੈਨਰ ਸੀਲੇ ॥ ਸੁਨਤ ਹੀ ਤਤਾਢਿ ਨੈਨ ਉਧਾਰਾ ॥ ੪੮੩ ॥ ਚੋ ॥ ਸੁੰਦਰਾ ਹਰਨ ਲਪਟਨਾ ॥ ਅਤਅਨੰਦ ਸੋ ਬਚਨ ਬ
 ਖਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਯਾ ਸੇਕ ਮਾਮਨਾ ॥ ਕਾਨ ਨਰਵ ਬਤ ਗੁਰੁ ਰਵਾਸਾ ॥ ੪੮੪ ॥ ਤੋ ਕੋਰੈ ਨਾ ਦਿਨਾ ਕਰਯਾ ॥ ਕਬ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਅਹਲਦ
 ਆਜ ਮੇਰੇ ਬਪੁਰ ॥ ਮਾਗਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਮੁਨਿ ਜਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੪੮੫ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਗਤ ਹਗਹਏ ॥ ਮਿਲੇ ਅੰਕ ਦੇ ਭੁਜਾ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏ
 ਕ ਆਸ ਨ ਬੈਠੇ ਪੁਨ ਦੇਉ ॥ ਨਿਵੈ ਪਰਸ ਪਰਾਨੰਦ ਹੋਉ ॥ ੪੮੬ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਚਰਚਾ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਰਹੈ ॥ ਪੁਰ
 ਜਨ ਘਨੇ ਦਸ ਗੁਰ ਕੀਨੇ ॥ ਸੱਤਿ ਨਾਮੁ ਖਮੀ ॥ ਕਉ ਦੀਨੇ ॥ ੪੮੭ ॥ ਚੋ ॥ ਤਾਹੋ ਰਜਬ ਹੀ ਭੁਏ ਤੀਨਾ ਦਿਵਸ ਸੁਖ ਸੀਗਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨਿਜ
 ਅੰਤ ਪਿਖ ਮਨ ਮੇਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ੪੮੮ ॥ ਚੋ ॥ ਕੀਯੋ ਸਨਾਨ ਹਰਖ ਬਹੁ ਲੀਨੇ ॥ ਸੁੰਦਰਾ ਹਰਿਗੁਪਿਖ ਕੀਨੇ ॥ ਜਪ ਜੀਪਛ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਸਨ ਮੁਖ ਆਸ ਨ ਦੂਰ ਲਗਾਇ ॥ ੪੮੯ ॥ ਅੰਤੁ ਜਨ ਚਰਚਾ ਤਬ ਕਰੈ ॥ ਕੇਵਲ ਪਰਾਪੁ ਮੁਖ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਨਿਜ ਸਿੱਖ ਪਠਾਏ
 ਲੇਵਨ ਸੋ ਬਿਧੀਏ ਕੋ ਆਏ ॥ ੪੯੦ ॥ ਭੁਈ ਗੁਰਦਾਸ ਪੇੜਾ ਆਏ ॥ ਪਿਰਾਣਾ ਜੇਠਾ ਸੀਗਾ ਹੁਏ ॥ ਅੰਗਰੀ ਗਾਹ ਸੰਤ ਬਪੁਧਾਰਾ ॥ ਬਿ
 ਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਨਿਕਟ ਪਧਾਰਾ ॥ ੪੯੧ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਖ ਆਏ ਸੰਤਾ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕੋ ਆਦਰ ਅੰਤ ਅੰਤਾ ॥ ਬਹੁ ਰੋਜਾਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਏ ॥ ਲੇਵਨ
 ਮੇਹਨ ਦੇਰ ਜੁਹਾਏ ॥ ੪੯੨ ॥ ਚੋ ॥ ਭੁਈ ਗੁਰਦਾਸ ਬਹੁ ਰੋਕਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜਗਾ ਚੰਦਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ॥ ਘਨੀ ਮਨ ਮੇਧਾਰ ਅਨੰਦ
 ॥ ੪੯੩ ॥ ਚੋ ॥ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਅਬ ਭੋਹ ਬੁਲਾਏ ॥ ਚਲੇ ਦੇਰ ਤਜ ਮੇਸ ਅਲਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਬੰਦ ਨ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰਾ ਹਰਿਗੁਪਿਖ ਉਚਾਰੀ

੪੬੪) ਰੋਪੀ ਰੁਖ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸੰਗਿ ਰੋਹਿ ਚਲੇ ਪਾ ਮਗੁਰ ਦੇਰ ਨ ਧੋਰੋ ਅਸਹ ਪਦੁਹ ਦਿਸ ਬੰਦ ਨ ਧਰੀ। ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹਿ ਲਾਇ ਮਦਰੀ। ੪੬੫)
 ਉਦ੍ਰੇ ਉਬਿਖ ਨ ਬਿਠਾਏ। ਵਹ ਪਾਂਚੇ ਕੇ ਸੀਗਾ ਸਿਧਾਏ। ਜੈ ਜੈ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਮਿਲਾਏ। ਰੂਰ ਫੂਲ ਉਪਰ ਧਰਾਏ। ੪੬੬) ਇਗ ਬਿਧਿ
 ਯੋਧਾ ਮਗੁਰ ਕੇਰੋ। ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਹੋਰੋ। ਕਰ ਉਸਤਤ ਬਹੁ ਬੰਦ ਨ ਧਾਰਾ। ਸਕਲ ਸਤੁ ਨਿਜ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ। ੪੬੭) ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਦਿਖ ਗਾਵਤ ਤਹਾਂ ਅਤ ਛਬ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਨਿਜ ਪ੍ਰੀਤ ਮੈ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਸਨ ਕਹੁ ਨ ਗਾਇ। ੪੬੮) ਦੇਉ ਗਾਂਉ ਮੈ ਬਸਤ ਜੋ ਭੁਏਦ
 ਸਪੁਰ ਲੋਕ। ਸੁਨਤ ਮੇ ਸਦੈ ਰਤ ਅਏ ਤਜੇ ਤੁਰਤ ਨਿਜ ਚਕ। ੪੬੯) ਗੁਰ ਸਮਤ ਹਰੀ ਤਸ ਭੁਕੀ ਨੀ। ਕੀਓ ਦਹੁ ਮਨਾ ਬਿਸ ਮੇਲੀ ਨੀ। ਏ
 ਦ੍ਰਸਾ ਹੋ ਕੇ ਦਬ ਨ ਕੀਨੋ। ਕਛੂ ਦੂਰ ਤਿਹ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚੀਨੋ। ੫੦੦) ਭੁਏਂ ਸੁਦੀ ਅਸਟ ਮੀ ਕੇ ਦਿਨ। ਦੋਇ ਪਰੀ ਨਿਸਰੀ ਅਮੀਰੀ ਨਾ। ਤਾਛਿਨ
 ਬਿਧੀ ਏ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਾਏ। ਭਗਤ ਸਿੰਘਾ ਏ ਹਕ ਬਾਮਹਾਏ। ੫੦੧) ਪਾਛੇ ਸੀ ਗੁਰ ਰਹੈ ਉਦਾਸ। ਜੈ ਸਤੁ ਜਾ ਬਿਨੁ ਪੰਥਾ ਬਿਲਾਸ। ਨਰ ਸਮ ਬਾਰੀ
 ਬਾਰ ਚਿਤ ਰੋਹੈ। ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ਰੋਹੈ। ੫੦੨) ਲਾਲ ਚੰਦ ਕੇ ਦੇਵੈ ਮਨ। ਸਮਝਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਯਾਗੋ ਪ੍ਰਾਨ। ਲਾਲ ਚੰਦ ਜੋ ਕ੍ਰਿਤ ਸਦ
 ਰੀ। ਤੇਰ ਦੇਂ ਆਦਿ ਕੁ ਸਕਲ ਪੁਰੀ। ੫੦੩) ਦੋ। ਭੁਏਂ ਅਸੁਖੀ ਤਤ ਬਾਯੋ ਕੋਤ ਕਮਾਸ। ਬਾਬ ਕਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿ ਮਸੁਨੀ ਏ ਸੀਤਾ ਬਿਲਾਸ
 ੫੦੪) ਕੀਰਤਨ ਕਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਆਗੈ। ਏ ਕਪ੍ਰੇ ਮਰ ਜੋ ਲੋਭੁ ਨ ਦਾਗੈ। ਦੀਪ ਮਾਲ ਆਗੈ ਅਹਏ ਕਾ। ਆਵਤ ਸੀ ਗਰਾ ਸਿੰਘ ਅਨੇਕ।
 ੫੦੫) ਲਾਗੈ ਦੀਰਘ ਤਬੈ ਦਿਵਨਾ। ਚੜੇ ਜਾ ਮਦਿਨ ਬਹੁ ਸੁਖ ਮਾਨ। ਲੇਵਨ ਅਯੋਤ ਬਮ੍ਰਦਾਨ। ਨਰੁ ਮੈ ਮੈ ਬੈਨ ਬਖਸ਼ਾ। ੫੦੬) ਰੋਬ
 ਬਕ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ। ਪੂਰਤ ਧਾਰ ਯਾਂਹਿ ਚਿਤ ਲੀਜੈ। ਨਿਜ ਸੁਤ ਸੰਪਤ ਜੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨ। ਰੋਹ ਬੁਲਾਵਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ। ੫੦੭)
 ਬਾਬ ਕਪਿਖ ਨਿਜ ਮੈ ਲਝੁ ਕਾਏ। ਛਠ ਮਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ। ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰ ਨਿਜ ਸੰਪਾਏ। ਕਰਾ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਾਨ ਧ੍ਰਾਨ ਧਰਾਏ।
 ੫੦੮) ਕਰ ਬੰਦਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਸਨੁ ਖਦੀ ਨ ਦਯਾਲਾ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਸਮਨੀ ਐਸੇ ਪੁਖ ਜਗ ਆਲਾ। ੫੦੯) ਦੇਖ ਸ
 ਕਲ ਮਨਾ ਬਿਸ ਮੇ ਮਨੀ। ਬਿਸ ਮੇ ਧਰ ਪੁਨ ਉਸਤਤ ਠਨੀ। ਸੀ ਗੁਰ ਅਬ ਦਲੁ ਤਬੈ ਬੁਲਾਯੋ। ਕੋਰੋ ਕ੍ਰਿਤ ਸੀ ਪੁਖੋ ਅਲਾਯੋ। ੫੧੦

ਅਬਦਲਨੋਕੇਕਿਤਸਵਰੀ॥ ਬਾਬਕੁਤਸੋਮਿਲਹਿਤਕਰੀ॥ ਕਬਰਬਨਾਇਰੀਤਸੁਕੀਨੋ॥ ਤੀਰਸਤੋਦਵਬਹੁਖਲੀਨੀ॥ ੫੧
 ੧॥ ਬਾਬਕਨਾਰੋਕੁਬਰੁਕੀਨੋ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਬਹੁਪੀਰਜਦੀਨੋ॥ ਕਰੋਨਚਿਤਪੁਤੁਮਚਾਰਾ॥ ਕਰਹੈਇਹਤੁਮਰੀਪ੍ਰਿਤਪਗ॥ ੫੧੨॥ ਚੋ॥ ਮਿਲੁ
 ਬਿਛਰਨੁਜਗਮੈਬਨਾਨਦੀਕਠਸਮਜਾਨ॥ ਮੈਸੇਗਾਬਅਨੇਕਕਹਪੀਰਜਦੀਓਮਹਨ॥ ੫੧੩॥ ਚੋ॥ ਪੁਨਾਰਗਾਬਾਬਕੁਤਕਰੈ॥ ਦਯਾ
 ਸਿੰਧਆਇਸੁਅਨੁਸਰੈ॥ ਅਬਾਦਿਲਢਾਢੀਵਾਰਲਗਾਵੈ॥ ਅਨੋਮੋਦਮਨੁਤਿਰਪਾਵੈ॥ ੫੧੪॥ ਵਿਰਗਾਉਪਾਸਨਗਸ਼ਾਨਮਹਨ॥ ਸਾਰ
 ਬਭਾਨਾਚਰਚਾਠਨ॥ ਰੂਪਦੀਦਬਹੁਚਰਚਾਕਰੈ॥ ਗੁਰਪੁਰਤਰਿਦਅਨੀਦਧਰੈ॥ ੫੧੫॥ ਨਿਤਨੁਤਨਬਹੁਸੰਗਤਅਵੈ॥ ਦਰਸਨੁਕੇ
 ਰੁਵਖੇਦਮਿਟਵੈ॥ ਮੋਧਕੋਹਗੁਰਕੀਏਬਿਲਾਸ॥ ਗੁੰਤਗੁੰਤਕੇਧਾਰਹੁਲਾਸ॥ ੫੧੬॥ ਕਰਤਕਮੋਖਰੋਪੇਹਬਿਤਯੋਪਵਨਮਾਜਮਾਘ
 ਰਬਅਯੋ॥ ਦਯਾਸਿੰਧਦੇਵੈਬਹੁਦਾਨ॥ ਨਿਤਨੁਤਨਨਹਜਾਂਹਿਬਖਾਨ॥ ੫੧੭॥ ਚੋ॥ ਭਗਤਸਿੰਘਗੁਰਕੀਕਥਾਅਪਕਅਪਬਹੁ
 ਜਾਨ॥ ਸੁਨੇਗਾਥਾਜਿਹਬਿਧਿਤਜੇਜਾਤੀਮੋਲਪਾਨ॥ ੫੧੮॥ ਚੋ॥ ਤੀਰਸਤੋਦਵਹੇਤਸਨਾਨਗਯੋਸੁਖਮਾਨਸੁਮੋਦਬਢਾਯੋ॥ ਜਾ
 ਵਿਸਨਾਨਕੀਯੋਸੁਖਸੋਤਹਆਸਤਰੁਸਕੈਧਮਾਨਧਰਾਯੋ॥ ਮਾਘਸੁਮਾਸਪੁਨੀਤਮਹਾਂਬਿਤਜਾਨਦੁਆਦਸਅਨਦਪਾਯੋ॥ ਸਿੰਘਾਤਾ
 ਹਿਪਿਤਾਪਠਆਇਸਪੰਚਗੁਰੂਭਗਸੇਚਲਆਯੋ॥ ੫੧੯॥ ਆਇਕੈਮੋਧਅਕਾਸਤਬੈਅਤਤੀਵੈਜੇਤਬਡੀਛਬਛਾਜੋ॥ ਜਾਹਲਗੇ
 ਨਗਮਾਨਕਉਦੈਠਾਬਿਵਾਨਕਿਧੋਰੰਦਰਜੇ॥ ਰੀਰਬਿਵਾਨਮਹਾਂਨਜਿਸੈਛਬਤਤਕੇਹੇਤਅਯੋਜਜਸਾਜੋ॥ ਸਿੰਘਦਯਾਅਸਬੈ
 ਨਕਹੇਧੰਨੁਤਤਤੁਮੈਬਰੁਪੀਨਾਬਿਰਾਜੇ॥ ੫੨੦॥ ਚੋ॥ ਹਿਤੁਤਕੁਲਪਾਵਨਕਰੀਗੁਰਸੇਵਾਬਹੁਕੀਨਾ॥ ਭਿਸਮੋਕੋਇਨਜਗਤਮੇਹਲਤ
 ਪਲਤੁਸੁਖਲੀਨ॥ ੫੨੧॥ ਚੋ॥ ਆਯੋਨਿਕਟਲੋਨਹੋਤੇਰੇ॥ ਪਰਮਧਮਚਾਲੇਉਤਮੇਰੇ॥ ਜਾਤੀਮਲਕਬੈਨਸੁਨਜਬਹੀ॥ ਨੈਨਉਘ
 ਰਪਿਤਾਪਿਖਤਬਹੀ॥ ੫੨੨॥ ਕਰਬੰਦਨਅਸਬੈਨਅਲਾਯੋ॥ ਤਵਦਰਸਨੁਪਿਤੁਖੇਦਮਿਟਾਯੋ॥ ਗੁਰਆਇਸਲੈਤਜੋਪਾਨਾ॥ ਰ
 ਹੇਠਾਂਢਰੁਮਦੇਰਨਠਾਨ॥ ੫੨੩॥ ਅਸਕਹੋਦੇਰਪ੍ਰਭੂਭਗਆਯੋ॥ ਹੇਵਤਰਾਗੁਇਵਾਨਲਗਾਯੋ॥ ਨਿਜਸੁਤਬੋਲਾਘਨੀਸਿਖਦੈ

ਕੇਸੇਪੰਗੁਰੁਕੇਅਨੀਦਕੈਕੈ॥ ੫੨੪॥ ਬਹੁਰੇਬਿਰਥਾਅਪਨੁਨਾਈ॥ ਅਯੋਲੇਨਪਿਤਾਜਗਜਾਈ॥ ਤੁਜੇਦੇਹਪ੍ਰਭੁਆਇਸੁਦੀਜੈ॥
 ਕਿਰਨਜਾਨਦਿਲਮੁਨਹਕੀਜੈ॥ ੫੨੫॥ ਦਿ॥ ਸੁਨਤਐਸਸੀਮੁਖਕਹਾਦੇਹਮਿਖਾਸਭੁਜਾਨਾ॥ ਬਿਨਸਰੂਪਕਯਾਬਿਨਸਨਾਸਭੁਪਟ
 ਰੂਪਸਮਾਨ॥ ੫੨੬॥ ਦ੍ਰਿ॥ ਦੇਤਪੁਰਾਨਿਕੇਤਬਸੈਜਸਧਾਮਤਨੇਕਛੁਚਿਤਨਯੋਈ॥ ਅੰਠਬਦੇਸਬਸੈਨਿਸਕੇਕਛੁਨੇਹੁਨਪਾਰ
 ਸੁਬਹਚਲਹੋਈ॥ ਤੇਜਦਿਚਾਰਧਰੇਜਨਉਤਮਗਮਾਨਹੀਏਤਨਕੰਚਸਮੇਈ॥ ਰੂਪਅਚੱਲਸਮਾਵਤਪੈਤਸਜਾਹੁਰੁਮੇਅਬ
 ਰੇਦੁਨਕੋਈ॥ ੫੨੭॥ ਦ੍ਰਿ॥ ਕਛੁਕਾਲਹਮਾਇਹਾਰਹਾਵੈ॥ ਪੁਨਪ੍ਰੀਤਮਤੁਮਰੇਫਿਗਾਵੈ॥ ਬੈਨਰਸੀਲੇਸੁਨਗੁਰਕੋਰੇ॥ ਜਾਤੀਮਲ
 ਕਭਾਰਭਖਹੋਰੇ॥ ੫੨੮॥ ਪਰਾਚਰਨਧਰਹਿਯਮੇਰੂਪਾ॥ ਤਜੀਦੇਹਨਿਜਪਾਇਸਰੂਪਾ॥ ਪਿਤਾਸੰਗਚਢਯਾਨਸਿਧਯੋ॥ ਗੁਰਕੇਧ
 ਮਭਾਰਭਖਯੋ॥ ੫੨੯॥ ਗੁਰਕੇਪਗਲਾਗਤਤਜਦੇਹੀ॥ ਅਸਾਦਿਨਸਭੁਜਨਬਿਸਮੇਲੇਹੀ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਨਬਿਸਮੇਧਾਰੇ॥ ਸਾਚ
 ਪ੍ਰੀਤਕੀਰੀਤਦਿਚਾਰੇ॥ ੫੩੦॥ ਤਨਕਾਬਿਖੇਤੁਮਰੇਨਿਜਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਬੋਲਦੇਰਨਹਠਨਾ॥ ਐਸੇਕਹਸਭੁਹੀਸਮਝਾਏ॥ ਮੰਜ
 ਰਾਮਸੁਤਕ੍ਰਿਤਕਰਾਏ॥ ੫੩੧॥ ਦ੍ਰਿ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਰਾਈਕ੍ਰਿਤਸਬਜੀਵਪਾਇਬਿਵਨਾ॥ ਗਾਵਤਮਾਤੁਸਬਦਬਹੁਸਾਬਪ੍ਰਭੁਸੁਖਖਾਨ॥
 ੫੩੨॥ ਤੀਰਸਤੋਵਦਚਿਖਾਰਚਕੀਓਦਾਹੁਕਰੀਤਾ॥ ਪੁਨਅਏਸਭੁਸਦਨਮੇਬਰਨਤਨਗਤਅਨੀਤਾ॥ ੫੩੩॥ ਦ੍ਰਿ॥ ਸਾਰਿਬ
 ਭਨੇਲਖੋਬਿਲਾਸਾ॥ ਦਯਾਸਿਧਮਨਹਹਤਉਦਾਸਾ॥ ਚਾਹਤਾਇਹਨਿਜਰੂਪਛਪਯੋ॥ ਗੁਰਪਗਰਜਬਲਸਭੀਲਖਾਯੋ॥ ੫੩
 ੪॥ ਸਭੁਕੇਐਸੇਕਹੈਸੁਨਾਈ॥ ਕੀਜੇਦਰਸੁਸਮਾਬਿਰਜਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰਤਪੈਖੋਨਿਜਨੈਨਾ॥ ਸੇਵਾਕੋਰਧਾਰਹੀਯਐਨਾ॥ ੫੩੫॥
 ਸਭੁਜਨਸੁਨਤਪ੍ਰੇਮਮਹਿਪਰੇ॥ ਕਰਦਰਸਨੁਗੁਰਸੇਵਾਕਾਰੇ॥ ਸਾਰਿਬਭੁਨਾਅਨੰਦਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਸੰਗਚਰਚਾਅਪਕਕਰਾ
 ਵੈ॥ ੫੩੬॥ ਬੀਤਮਾਸਾਬਿਬਚੇਤੁਸੁਆਯੋ॥ ਪਾਵਨਜਾਨਪ੍ਰਭੁਮਨੁਭਾਯੋ॥ ਸੁਨੇਸਤਭੁਵਤਾਰਨਹੋਤੂ॥ ਕੀਨੇਚਰਤਦਯਾਨਿਧ
 ਸੇਤੂ॥ ੫੩੭॥ ਦ੍ਰਿ॥ ਸੁਦੀਚੋਬਚਰਚਾਕਰਤਰਹੋਤੀਨਨਿਸਜਾਮਾ॥ ਭਨੇਅਦਕਬੈਠਸਭੁਗੁਰਾਫਿਗਹੀਏਅਕਾਮਾ॥ ੫੩੮॥

ਰਹਿਜਾਮਨਿਸਜਾਨਕੈਕੀਨੋਪ੍ਰਭੂਸਨਾਜਪਤੀਪਛਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਖਗੁਰਨਕਪਗਾਧਸਨ॥੫੩੯॥ਅੰਜਨਕਰਬੈਠੇਸੁਭੀਸੇਨਨਿਰੰਤ
 ਰਧਾਰਾਜਪਤ੍ਰਜਪਅੰਜਪੁਖਪੁਰਤਪ੍ਰਭੂਨਿਰੰਤ॥੫੪੦॥ਅੰਕਿਲਾਸਕਲਦੇਵਤਬਅਏਹਰਖਬਦਾਇਕੈ॥ਕਮਲਜਾਸਿਫ
 ਸੀਨਹਸੰਕੁਖਪਾਇਕੈ॥ਰਵਸਸਬਰਦਕੁਬੇਰਸੰਤਬਪੁਪਾਯੋ॥ਹੋਆਇਬੰਦਨਕੀਨੁਬੈਨਅਲਾਯੋ॥੫੪੧॥ਧਰਸਨਤਨੂ
 ਪਰੱਛੁਰਕੀਜੀਏ॥ਕੀਨੇਚਰਤਅਪਾਰਤਹਾਂਸੁਖਦੀਜੀਏ॥ਸੀਗੁਰਦੀਨੋਮਾਤੁਲਖੇਕਹਸੰਤਜੀ॥ਹੋਬੈਠੇਖੇਦਨਿਵਾਰਕੋਹਿ
 ਅਮੰਤਕੀ॥੫੪੨॥ਦੋਸੁਭੀਸੰਤਤਾਕੋਲਖੇਦੇਵਨਜਾਨੈਕੋਏ॥ਦਯਾਸਿੰਧਮਾਯਾਤੁਰੀਜਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਰਸੇਏ॥੫੪੩॥ਅੰਗਦੇਵਸੀ
 ਪਤਰੀਓਸਤੁਮਿਲਾਬਿਨੀਅਲਾਏ॥ਹਮਕਿਕਰਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭੂਜੁਗਾਨੁਗਕੋਰੇਸਹਾਏ॥੫੪੪॥ਹੋਪ੍ਰਭਅੰਤੁਨਪਾਇਕੋਅਲਖਅ
 ਭੇਵਤੁਮਾਰਾਨੇਤਨੇਤੋਕੋਰੈਸ੍ਵਸਬੇਦਤੁਮਚਾਰਾ॥੫੪੫॥ਨਮੋਨਮੋਪਦਕਮਲਕੋਜਾਕੋਬਲੁਅਧਕਾਏ॥ਉਨੇਸੰਤਉਸਤਤਕਰੀ
 ਪ੍ਰਭਅਵਤਾਰਗਿਨਾਏ॥੫੪੬॥ਸ੍ਰੀਯਾਹਿਜਗਨਾਇਕੋਹੋਸਤੁਪਾਇਕਾਪਾਇਕਦੇਵਅਰੀਦੁਖਦਾਰੋ॥ਹੋਵਤੁਪਾਪਜਬੈਧਰਨੀਸੁਰ
 ਪਾਇਮਹਾਂਦੁਖਅੰਗਪੁਕਾਰੋ॥ਧਾਰਦਯਾਤੁਮਕਟਤੋਹੋਧਰਤੁਪ੍ਰਭੂਸੁਖਸਿੰਧਸੁਰਾਰੋ॥ਜਾਹਤਹਾਂਸਗਲੇਨੁਗਅੰਤਰਿਦੇਵਧਰਾਕ
 ਰਹੱਛੁਧਾਰੋ॥੫੪੭॥ਦਾਨਵੋਹੋਇਜਬੈਸੀਖਾਤੁਰਬੇਦਹੋਰੁਧਾਂਮਛਿਨਯੋ॥ਗੁਰਦੀਯੋਦੁਸਟਾਤਮਤਾਦੁਖਦੇਵਾਬਿਨੀਤੁਮਅੰ
 ਗਅਲਾਯੋ॥ਅੰਛੁਤੁਛੁਵਤਰਕੀਓਦਪਦੀਰਪਯੋਹੋਇਸੀਖਾਤੁਰਧਾਯੋ॥ਬੇਦਉਧਾਰਕੈਰਾਜਦੀਓਸੁਰਜਾਨਸੁਭੀਨੁਗਤੁਸੁਖ
 ਦਯੋ॥੫੪੮॥ਕੰਛੁਵਤਰਕੀਯੋਬਹੁਰੇਤੁਮਦੇਵਜਬੈਦਧਕੋਮਥਲਾਰੋ॥ਦੇਵਅਰੀਮਿਲਮੰਤ੍ਰਕੀਸੋਅਸਥਾਸਕਕੈਮਥਕਾ
 ਰਸਪਾਰੋ॥ਕੁਟਕਰੀਮਥਨੀਅਧਜਾਵਤਦੇਖਸੁਭੀਮਨਮੈਦੁਖਦਾਰੋ॥ਤੋਬਿਨੁਰੋਕਨਕੈਨਕਰੈਤੁਮਕੰਛੁਵਤਰਕੀਯੋਦੁਖਭੁਰੋ॥
 ੫੪੯॥ਕਾਛੁਲੀਏਰਤਨਦਪਤੇਦਸਚਾਰਤਬੈਹਰਿਬਾਂਟਦੀਏ॥ਸੰਕੁਸੈਰਾਵਤਬਾਜਦੀਓਰਵਪੇਖਕੈਦਾਨਵਕੋਪਹੀਏ॥ਆ
 ਹਵਬੀਚਪਰੋਦੁਹਕੋਤਬਤੁਪ੍ਰਭੂਬਿਬਧਾਰਲੀਏ॥ਨਾਮਨਰਾਯਣਅੰਨਰਤਹੋਕੇਜੀਤਸੁਰਾਜੁਰਲੇਖਕੀਏ॥੫੫੦॥ਸ੍ਰੀ

ਯਾ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਮੇਰੇ ਰੋਤੁ ਮੇਰੇ ਰੋਤੁ ਰਦਨ ਵਸਾਹੇ। ਪਾਤਕ ਹਾਇ ਕੈ ਬਾਟ ਦੀ ਇਰਤ ਨਾ ਸੁਭ ਕੇ ਮਨ ਸੇ ਕਨਿ ਵਾਰੇ। ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਪੁਰੂ
 ਤੁਮ ਰਾਜ ਦਾ ਨਵੇ ਹੋਇ ਰੋਮ ਨੁ ਵਾਰੇ। ਦੀਨ ਦਘਾ ਲਾਕਿ ਪਾਲ ਪੁਰੂ ਤੁਮ ਕੋ ਤਕ ਕੈ ਸਦ ਸੇ ਕਟਾਰੇ॥ ੫੫੧॥ ਹੋਤੁ ਮੇਰੇ ਰੋਮ ਨੇ ਮੇਰੇ
 ਪੁਨਜੀ ਤਲੀ ਏ ਸੁਰ ਚਿਜ ਨਾਯੋ। ਮੇਰੇ ਸਿੰਗ ਅੰਗੁ ਸਟ ਦੀ ਓਪ ਗਬੇ ਦਧਰਾ ਗਹ ਪਘਾਲਾ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਮਾਨ ਬਿਨੀ ਸੁਰ ਰੂਪ ਕੀ ਯੇਤੁ ਮ
 ਦਾ ਸੁਗਾੜਾ ਵਿਰਾਹ ਉਪਾਯੋ॥ ਜਾਇ ਪਤਾਰ ਲਹੇ ਨਿਸ ਅਹ ਵਸਾਹਿ ਸੈਧਰ ਬੇਟ ਲਾਯੋ॥ ੫੫੨॥ ਰਾਜ ਕੀ ਚਿਉ ਸੋਧਿ ਪੁਨ ਦੇ
 ਵਨ ਦੇ ਤਰੁ ਮੇਰੇ ਰਾਕਸ ਰਾਹੀ॥ ਜੀ ਤਲ ਏ ਤਿਨ ਤੀ ਨਹੁ ਲੋਕ ਪਾਵਤ ਆਪੋ ਨਾ ਮਗਾਵਰੀ॥ ਤਾਤ ਪਹਲਾ ਦਜ ਪੇਤੁ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ
 ਪੁਰਖਾਇ ਕਹਾਹਿ ਰਿਬਾਰੀ॥ ਰੂਪ ਕੀ ਯੇ ਨਰ ਸਿੰਘ ਤਬੇ ਤੁਮ ਰੋਛ ਕੈ ਦਾਸੁ ਕੀ ਦੈ ਤਸੀਧਾਰੀ॥ ੫੫੩॥ ਸੁਖ ਸੋਗਾ ਸੁਦੇ ਵਤ ਬਕੀ ਨੇ
 ਅਧਕ ਤੇਜੁ ਰਾਕਸ ਪੁਨ ਲੀਨੇ॥ ਲਾਗੇ ਦਾਨ ਯਗ ਕਰ ਰਾਹੀ॥ ਰੁਯੋ ਰਾਜੁ ਬਹੁ ਦੇਵ ਦੁਖਾਰੀ॥ ੫੫੪॥ ਜਗ ਮੇਬਲੀ ਨੇ ਕੇ ਸੁਰ ਪਾਵੈ
 ਹੋਵਤ ਖੀਦ ਨਿਤਾ ਪੁਤ ਜਾਵੈ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਕੀ ਨੀਦੇ ਵਸਾਹਾਇ॥ ਬਾਵਨ ਰੂਪ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ॥ ੫੫੫॥ ਬਲ ਰਾਜ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸਿਧ
 ਯੋ। ਤਹ ਤੇ ਦਾਨ ਰੂਮ ਕਾ ਪਾਯੋ॥ ਚਰਨ ਅਢਾਈ ਰੂਮ ਮਿਨਾਇ॥ ਰੂਮ ਅਕਾਸ ਦੇਹ ਅਰਧਾਇ॥ ੫੫੬॥ ਪਗ ਸਿੰਦ ਬਪਤਰ ਪਠਾ
 ਯੋ। ਦੀਯੋ ਰਾਜਾ ਤਿਹ ਦੁਆਰਾ ਯੋ॥ ਚੇਬ ਦਾਰਹੁ ਇਤਹ ਰਹਾਵੈ॥ ਹੋ ਪੁਰੁ ਰਾਜ ਸਉ ਪਜਾਵੈ॥ ੫੫੭॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਾਵਨ ਰੂਪ
 ਕੈ ਧਰ ਦੇਵ ਦੁਖਟਗ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਰੁਗਤ ਸਹਾਇ ਤੁਮ ਧਰ ਅਸਟ ਮਾ ਅਵਤਾਰ॥ ੫੫੮॥ ਕਾਲ ਕੀ ਚਿਕੁ ਖੇਮ ਪੁਨ ਸੁਰ
 ਛੋੜੇ ਹੋਤੁ ਏ ਜਗ ਸਾਰੇ॥ ਪਾਵਤ ਨਹ ਬਲੀ ਸੁਰ ਕੇ ਤਬ ਰੂਪ ਧਰਾ ਪੁਸਰਾ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਬਹੁ ਸਹਿ ਸਨ ਰੇਸ ਹਨ ਜਗ ਛੋੜੀ ਵਰ
 ਇਕੀ ਸਹਤਾਰੇ॥ ਰੂਮ ਦਈ ਪੁਨ ਬਿੰਨ ਕੋ ਪੁਰ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੫੫੯॥ ਹੋ ਪੁਰੁ ਰੂਪ ਕੀ ਚਿਕੁ ਰਾਮਾ ਤੁਮ ਪਾਪ ਨਿਵ
 ਰਨ ਹੋਤੁ ਦਘਾਲਾ॥ ਬੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੁਲਾਸ ਕੀ ਚਿਜ ਗਾਪਾ ਕੋ ਨਾ ਸਕੈ ਪੁਨ ਉਜਾਲਾ॥ ਅੰਤ ਨਹੀ ਤੁਮ ਰੋਸੁ ਧਰਾ ਗਰਤੇ ਸਮ
 ਅੰਤ ਦਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਮਾਧਵ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੁ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਦਾਸ ਨ ਰੋਛ ਸਦਾਇ ਗੁਪਾਲਾ॥ ੫੬੦॥ ਦਾਨ ਵੇ ਹੋਤੁ ਮੇਰੇ ਤਿਪਰਾ ਪੁਨ ਦੇ

ਵਨਕੋਦੁਖਦੇਤਬਪੀਤਾ ਤਬਹੀਤੁਮਰੂਪਕੀਓਸਿਵਕੋਕਨਸੁਲਏਆਹਵਕੀਨਅਨੰਤਾ ਮਾਰਲੀਓਤ੍ਰਿਪੁਰਪੁਰਬੇਧਕੈਅੰਤੁਕੁਲ
ਸਕੀਓਕਹਸੰਤਾ ਦੀਨਦਯਾਲਵਤਾਹਇਕਾਦਸੋਤੋਹਕੀਓਬਲਜਾਵਤਜੰਤਾ ॥੫੬੧॥ ਰੁੱਦ੍ਰਕੋਕੋਪਅੰਗਾਰਲੀਓਭੁਵਨੁਰਦੀ
ਯੇਦਪਦੈਤਉਪਯੋ ਨਾਮੁਜਲੰਧਰਤਾਹਕੀਓਪੁਨਿਨਾਰਬਰੀਜਿਹਸੀਲਮਹਯੋ ਸੀਕੁਨਾਰਭੁਤਾਇਕੈਮਾਂਗਤਨਾਹਦਈਬ
ਰੂਪਮਚਯੋ ਜੀਤਬਸਾਇਲੀਏਪੁਰਮੈਸੁਰਨਾਰਕੇਸਤਨਪੀਠਦਿਖਯੋ ॥੫੬੨॥ ਰੂਪਜਲੰਧਰਤਬਕੀਓਹੋਪੁਰਤੁਮਸ
ਤਦਗਾਰੋਛਕਰੀਸੁਰਦਸਕੀਦਾਨਵਦੀਓਸਿਧਾਗਾ ॥੫੬੩॥ ਨਾਰਸ੍ਵਪਤੋਕੋਦੀਓਸਾਲਗੁਮਸਦਾਇਤੁਮਤੁਲਸੀਤਕੋਕੀ
ਯੋਅਪਨੇਅੰਗਲਗਾਇ ॥੫੬੪॥ ਤੀਨਲੋਕੈਜਸਪੂਰੁਤੁਮਰੋਹੋਇਅਨੁਪਾਗਾਰੂਪਜਲੰਧਰਤੁਮਕੀਓਇਹਦੁਆਵਸਅਵ
ਤਾਰ ॥੫੬੫॥ ਚੋੜੈਦਸਾਬਿਸਨਵਤਾਰਭੁਏਤੁਮਾ ਆਦਿਤਸਦਨਨਿਹਾਰਭੁਰਤੁਮਾ ਦੇਵਰੋਛਕੈਦਾਨਵਨਾਜਾਹੋਪੁਰਕੀਨੋ
ਜਸਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੫੬੬॥ ਤੁਮਹੀਖੀਰਸਿਧਕਰਸੈਨਾ ਸ੍ਰੀਪਲੋਟਤਪਗਾਤਪਅੰਨਾ ਤਬਤੁਮਰੋਮਨੋਕੋਤਕੁਭਾਏ ਸ੍ਰਵਨਮੈਲੋ
ਦੈਤਉਪਯੋ ॥੫੬੭॥ ਅਧਕੈਟਰੁਪਰਤਕੋਨਾਮਾ ਅਤਬਤੁਜੇਤਤੇਸਕੇਧਾਮਾ ਲੀਏਜੀਤਸੁਰਸਦਨਾਛਿਨਾਏ ਨਹਸਮਸਰ
ਕੋਸਾਮੁਹਾਏ ॥੫੬੮॥ ਤਬਤੁਮਤਾਂਸਿਉਜੁਧਮਚਯੋ ਅਤਪ੍ਰਕ੍ਰਮਬਲਤੇਜਾਦਿਖਯੋ ਪੰਚਹਜਾਰਬਰਖਲਰੋਹੋਏ ਦੈਤ
ਗੀਤੁਮਰਾਬਲੁਜੇਏ ॥੫੬੯॥ ਦੇਹਕਹਯੋਮਾਂਗਵਰੁਤੁਮਕਹਾਏਹੁਸੀਸਤਿਹਦੀਨਾ ਤਬਤੁਮਚੋਕ੍ਰਪ੍ਰਹਾਰਕੈਕਟਉਰੂਪਰਲੀਨ
॥੫੭੦॥ ਧਾਰਯੋਤੁਮਮੈਸੋਸੁਖਦਚਤੁਰਦਸਵੇਅਵਤਾਰਾ ਸੀਤਸਕਲਚਰਰੋਛਹਿਤਦੈਤਨਹੇਤਸੰਘਾਗਾ ॥੫੭੧॥ ਏਕਾ ਅਨੰ
ਦਪਾਇਘਨੋਚਰੋਤੋਪੁਨਦਾਨਵਯੰਗਕਰੈਚਰਹਾਰੋ ਕੀਨਪ੍ਰਕਾਰਚਨੀਪੁਰਜੀਦੈਧੀਰਧਕੋਤਬਰੂਪਚਧਾਰੋ ਨਾਮਤੁਮੈਅਰ
ਤਿਤੁਯੋਗੁਰਦਾਨਵਹੋਇਸਤੀਮਤਭੂਰੋ ਖੀਣਭੁਏਅਸੁਰਾਸੁਰਅਨਦਪੰਚਦਨੀਇਹੂਪੁਰਾਰੋ ॥੫੭੨॥ ਸ੍ਰਵਗਸੰਤਪੁ
ਨਪਰਫੁਲਤਦਤੁਮੈਯੰਗਮਿਦੇਜਗਸਾਰੋ ਸੀਤਪੁਨਾਚਰੋਹੋਇ ਦੁਖੀਤਬਰੂਪਕੀਓਮਨੁਰਾਜਚਰਾਰੋ ਸਿਮ੍ਰਤਕੀਨਘਨੰ

ਜਗਮੇਮਤਸ੍ਰਵਗਦੂਰਤੁਲੇਮਤਰੂਰੇ। ਖੇੜਸਮੇਅਵਤਰਕੀਓਇਹੀਤਨਹੇਤਤੁਹੀਦੁਖਟਰੇ॥੫੧੨॥੧੬॥ ਪਾਇਘਨੇਜਗਕੇ
 ਨਰਅਨੰਦਹੇਤੁਏਪੁਨਰੋਗਅਪਾਰੇ॥ ਬਿਮਾਕੁਲੋਓਇਪੁਕਾਰਕਰੀਤਬਰੂਪਧਨੀਤਰੋਤੋਹਿਜੁਧਾਰੇ॥ ਅਲੁਰਬੇਦਕੀਯੋਹਰੋਰੇਰ
 ਨਅੰਖਧਮੀਤ੍ਰਕੈਤੀਤਉਦਾਰੇ॥ ਹਿਪੁਰੋਗਹਰੇਤੁਮਹੀਧਰਰੂਪਦਸੋਰਿਖੋਬਾਲਿਹਾਰੇ॥੫੧੩॥੧੭॥ ਹੇਤੁਏਦਿਤਪੁਤ੍ਰਬਲੀ
 ਪੁਨਰੂਰੁਯੋਤਮਦੇਵਦੁਖਾਰੇ॥ ਰੂਪਕੀਸੋਰਵਕੋਤੁਮਹੀਤਬਨਾਸਕੀਓਤਬਖੇਦਨਿਵਾਰੇ॥ ਵੀਰਘਕਾਣੀਕੁਯੋਤਨਦਨਵਬਾਦਪੁ
 ਜੀਤਬਫੈਅਹਿਸਾਰੇ॥ ਤਿਨਕੋਤੁਮਨਾਸਕੀਯੋਤਬਹੀਓਧਾਰਦਸੋਵਸੁਰੂਪਪੁਰਾਰੇ॥੫੧੪॥ ਰੂਨਤਪੇਅਹਅੰਧਨਿਜਾਲਹਿਲੋਕ
 ਦੁਖੀਕ੍ਰਿਸਨਹਉਪਾਏ॥ ਚੰਦਵਤਾਰਕੀਓਤਬਹੀਤੁਮਨੋਨਪਿਖੇਜਗਅਨਦਛਾਏ॥ ਹੋਇਕ੍ਰਿਖੀਮਨੁਮਾਨੁਯੋਪਨਅੰਬਰਨਾ
 ਰਕਲੀਕਲਗਾਏ॥ ਕੋਤਕਏਅਕਲੀਕਪੂਤੁਤੁਮਰੂਪਉਨੀਸਵੇਅੰਸਧਰਾਏ॥੫੧੫॥੧੮॥ ਸ੍ਵੈਰਾ॥ ਰਵਣਹੇਤੁਯੋਪਨਰਾਕ
 ਸਜੀਤਸਬੈਸੁਰਲੀਕਰਾਏ॥ ਸ੍ਵਪਲੋਨਾਰਦਪਾਇਬਿਨੀਸੁਰਦਸਰਬੀਤੁਮਰਾਮਕਹਾਏ॥ ਸੀਅਬਰੀਬਨਬਾਸਗਾਏਪੁੰਨ
 ਰਵਣਮਾਰਸੁਤੀਅਰਘਾਏ॥ ਕੋਤਕਏਰੁਅਨੇਕਕਰੇਸੁਰਅਨੰਦਵਿਸਵਤਾਰਧਰਾਏ॥੫੧੬॥੨੦॥ ਸ੍ਵੈਰਾ॥ ਰੂਮਪੈਰੁਰੰਗ
 ਰੂਰੁਯੋਪਿਖਦੁਆਪੁਰਮੈਤੁਮਰੂਪਧਰਾਏ॥ ਨਾਮਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਨੰਦਨੰਦਨਅੰਹਰਜੁਬਰੂਰਾਮਚਾਏ॥ ਕੀਸਾਬਿਦਾਰਜੁਸਿਧਜ
 ਰਾਹਨਕਾਲਜਮੀਨਕੀਸੈਨਖਪਾਏ॥ ਰੂਰਬਪਾਂਰੂਵਰੱਛਕਰੀਅਵਤਾਰਾਇਕੀਕੁਲਨਾਮੁਕਰਾਏ॥੫੧੭॥੨੧॥ ਬਾਈਸਵੇਅ
 ਵਤਾਰਧਰੇਤੁਮਅਰਜਨਪਾਂਰੂਵਨਾਮੁਕਰਾਏ॥ ਕਵਚਨਿਵਾਤਹਨੇਤੁਮਹੀਪੁਨਪਦਕਰੱਛਕੈਖਾਂਰੂਦਘਾਏ॥ ਕੈਰਵਜੀਤਕੈ
 ਧੇਨਲਈਬਹੁਸੇਵਕਰੀਤੁਮਕਾਂਨੁਰਿਝਾਏ॥ ਰੂਨਜਅੰਰਗੀਗੋਵਰਨਾਦੁਰਜੇਧਨਜੀਤਕੈਰਾਜਧਰਾਏ॥੫੧੮॥੨੨॥ ਬਉ
 ਧਅਵਤਾਰਧਰੇਤੁਮੈਤੇਈਸਜਨਕਲੂਇਹਰੂਪਦਿਖਾਏ॥ ਨਵਨਬਾਂਵਨਰੂਪਨਰੇਖਨਨਾਹਿਅਕਾਰੁਕਛੂਜਿਹਰਾਏ॥
 ਹੋਇਸਿਲਾਜਗਵਰਤਨਕੈਪ੍ਰਭਅੰਤੁਨਹੀਤੁਮੋਰੋਕਿਨਪਾਏ॥ ਸੀਤਸਦਾਸੁਰਦਸਨਕੀਤੁਮਰੱਛਕੋਰਧਰਰੂਪਮਹਾਏ॥

੫੧੬) ੨੩) ਸ੍ਰੈਸਾ) ਘੋਰ ਕਲੁਜ ਬਾਇਓ ਨੇ ਨਰ ਨਾਰਸੀ ਕਰ ਬਰਦੁਇਓ। ਸੁਦਾ ਜਮਹੰਦੁ ਸਟਾਤਮ ਚੰਡ ਜਪੈ ਬਿਪਧੇਖ
 ਰਿਸਾਏ। ਦੇਨ ਪੋਨੇ ਦੁਖ ਤਾਂ ਦੇਜ ਕੇ ਰੁਮ ਚੋ ਵਿਸੇਵੇ ਅਵਤਾਰ ਪਰਾਏ। ਕਲ ਕੀ ਕਰ ਰੋਛ ਤਿਸੈ ਦਿਜ ਕੀ ਹਨ ਪਾਪ ਨ ਕੇਜ ਗਪੁੰਨ
 ਸਹਾਏ। ੫੧੭) ੨੪) ਸ੍ਰੈਸਾ) ਏ ਅਵਤਾਰ ਚੋ ਬੀਸ ਕਹੇ ਰੁਮ ਅੰ ਰਧ ਰੇ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ। ਭੀਰ ਜਹਾ ਪਰਦਾਸ ਨ ਕੇਤ ਹੋ
 ਇਪੁੰਤ ਛਸ ਦਾ ਸੁਖ ਛਾਏ। ਕੈਸ ਕਰੈ ਉਪਮਾ ਰੁਮ ਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਤਹੀ ਨੇਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਗਾਏ। ਰੋਛ ਕੋ ਰੋਹਮ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ਸਭੀ ਸ
 ਰਨ ਗਤ ਅਏ। ੫੧੮) ੨੫) ਸ੍ਰੈਸਾ) ਰੁਮ ਹੀ ਕਲ ਮੇ ਬਹੁ ਪਾਪੁ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਰੁਪ ਸੀ ਗੁਰ ਨ ਨ ਕਪ ਯੋ। ਮੰਬ ਕੀ ਯੋਸਤਿ ਨਾ ਮੇ ਕੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ਜਾਂ ਹਿੰਜ ਪੇ
 ਦੁਖ ਦੁਰ ਪਰਾਏ। ਦਾਸ ਨਿਵਾਰ ਉਧਾਰ ਸਭੈ ਦੁਖ ਕੀ ਰਤ ਤੇ ਹਿਤਿ ਹੁੰ ਪੁਰ ਛਾਏ। ਰੋਛ ਕੋ ਰੋਹਮ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਜੁਗ ਜੁਗ ਪ੍ਰਭੁ ਰੁਮ
 ਰੁਪ ਸੁਹਾਏ। ੫੧੯) ੨੬) ਸ੍ਰੈਸਾ) ਅੰਗ ਦਰੁਪ ਕੀ ਯੋ ਬਹੁ ਰੋ ਰੁਮ ਰੁਪ ਦੁਤੀ ਨਿਜ ਅੰਗ ਉਪ ਯੋ। ਸੰਗਤ ਕੀ ਨ ਨਿਹਾਲ ਘਨੀ ਸੋਤਿ
 ਨਾ ਮੇ ਕੇ ਮੰਬ ਸਭੀ ਸੁਖ ਗਾਏ। ਸੀਲ ਅੰ ਸਤ ਕੀ ਖੰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰੁਮ ਏ ਕਹੀ ਰੁਪ ਦੁਤੀ ਦਿਸ ਟਾਏ। ਰੋਛ ਕੋ ਰੋਹਮ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਜੁਗ ਜੁਗ
 ਪ੍ਰਭੁ ਰੁਮ ਰੁਪ ਸੁਹਾਏ। ੫੨੦) ੨੭) ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰੁ ਪੁਨ ਰੁਪ ਕੀ ਯੋ ਰੁਮ ਦੀ ਪ ਕਤੇ ਜੁਗ ਦੀ ਪ ਨ ਗਾਏ। ਬਾਵਲੀ ਜਾਂ ਹਿਰਚੀ
 ਅਤ ਸੁੰਦ੍ਰ ਜਾ ਹਸ ਨਾਨ ਸਦਾ ਸੁਖ ਛਾਏ। ਕੋਤ ਕੋ ਅੰਗ ਬੀ ਅੰਤ ਕੋ ਰੋਹਮ ਦਾਸ ਉਧਾਰ ਸੁਮੰਬੁ ਨ ਯੋ। ਅੰਤੁ ਨ ਸੇਸ ਪਰੈ ਰੁਮ ਰੋਹੁ ਗਾਨੁ
 ਗ ਪ੍ਰਭੁ ਰੁਮ ਰੁਪ ਸੁਹਾਏ। ੫੨੧) ੨੮) ਰੁਮ ਹੀ ਗੁਰ ਨ ਨ ਕ ਅੰਗ ਦੁਤੀ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪੁਨ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਹਾਏ। ਤੀਰਥ ਤੇ ਹਰ ਚੋ
 ਅਤ ਸੁੰਦ੍ਰ ਨਾ ਮੇ ਮੀ ਸਰਤ ਹਰ ਪਾਏ। ਜਾਂ ਹਿੰਦ ਦਾਰ ਤੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ਕਰ ਮੰਜਨ ਪਾਨ ਤੇ ਜੁਗ ਕਦਾਏ। ਖੇਲ ਬਾਧੰਤ ਨ ਜਾਂ ਹਿਲ ਖੇ
 ਜੁਗ ਜੁਗ ਪ੍ਰਭੁ ਰੁਮ ਰੁਪ ਸੁਹਾਏ। ੫੨੨) ੨੯) ਰੁਮ ਹੀ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਦੇਹ ਪਰੀ ਭਵ ਸਾਗਰ ਹੇਤ ਉਪ ਉਰ ਚਾਏ। ਨਾਮੁ ਕੇ ਸੇਤ ਰੀਖ
 ਕੀ ਯੋ ਰੁਮ ਜਾਹ ਪਛੇ ਰਵੰ ਮਿਟਾਏ। ਦਾਸ ਅੰਤ ਉਧਾਰ ਕਰੇ ਸੋਤਿ ਨਾ ਮਾਜਿ ਸੈ ਮੁਖ ਮੰਬੁ ਨ ਯੋ। ਪੰਚ ਏ ਰੁਪ ਗੁਰੁ ਰੁਮ ਰੋਹੁ ਗਾਨੁ
 ਜੁਪ੍ਰਭੁ ਰੁਮ ਰੁਪ ਸੁਹਾਏ। ੫੨੩) ੩੦) ਸੁੰਦ੍ਰ ਰੁਪ ਕੀ ਯੋ ਇਹ ਪਸਟਾ ਮੀ ਰਾ ਅੰ ਪੀਰ ਪਰੀ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਮੁਗਲ ਸਖਾਂ ਹਤ ਪੇਰ

ਕੁਖਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲੋਲਾ ਹਨ ਰੂਪ ਮਰਿ ਰਯੋ ॥ ਪੈਦ ਮਾਰ ਮੁਰਾਰ ਪੁਰੋਤਮ ਤੇ ਹੋਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹਿ ਲਖ ਯੋ ॥ ਦੇਵ ਅਏ ਸਰਨ ਗਤੁ ਨ ਰਾਜੈ ਪ੍ਰਭੂ
 ਤੁਮ ਰੂਪ ਸੁਹਯੋ ॥ ੫੮੧ ॥ ਛੋ ॥ ਕਰ ਉਸਤਤ ਸੁਰ ਦੀ ਨ ਦੇ ਪਰੇਚਰ ਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੀ ਗੁਰ ਰੁਏ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸੁਖ ਦਾਇ
 ੫੮੧ ॥ ਛੋ ॥ ਮਾਂਗ ਹੁ ਬਰੁ ਸੀ ਮੁਖੇ ਅਲਾਯੋ ॥ ਭਨਤ ਸਕਲ ਸੁਰ ਆਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਐਸੇ ਕਹਾਇ ਹਦੀ ਜੈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਪਟ ਪਟ ਕੇ ਅੰ
 ਤਰਜਾ ਮੀ ॥ ੫੮੨ ॥ ਤੁਮ ਰੂਪ ਤਦ ਸਵੰਬ ਪੁਧਾਗ ॥ ਹਰੈ ਰੂਪ ਰਨੀ ਅਨੁਪਾਗ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਇਹ ਨਿਜ ਰੂਪ ਛਿਪਾਵੈ ॥ ਚਲੇ ਧਾਮ ਨਿ
 ਜ ਰੂਪ ਸਮਾਵੈ ॥ ੫੮੩ ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਦਸਵੰਬ ਪ੍ਰਕੀਜੈ ॥ ਹਨ ਦੁਸਟ ਤਮ ਸੁਰ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ਐਸੇ ਕਹਾਇ ਚਰਨੀ ਲਪਟਾਏ ॥ ਤਬਾਜ
 ਤਬ ਚਰਨੀ ਮੁਖੇ ਅਲਾਏ ॥ ੫੮੪ ॥ ਏ ਕਜਾ ਮਪਾਛੇ ਤਨ ਤਮਾਗ ॥ ਚਲੇ ਧਾਮ ਨਿਜ ਰੋਬ ਰੂਗ ॥ ਭਨਤ ਐਸ ਪਰ ਆਨੰਦ ਦੇਵਾ ॥
 ਰੁਏ ਲੋਪ ਲਖ ਰੂਪ ਅਰੁਏਵਾ ॥ ੫੮੫ ॥ ਛੋ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰੂਪ ਨੇ ਆਦਿ ਲੋਪ ਗਬਿਸ ਮੈ ਅਤਿ ਯੰਤ ॥ ਹਥ ਜੇਗ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਕੋਨ ਅਏ ਪ੍ਰ
 ਭਸੰਤਾ ॥ ੫੮੬ ॥ ਛੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾਏ ਵਥੇ ਅਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਆਦਿ ਕਾਇ ਹਰੁਏ ॥ ਮੇਰੇ ਅਏ ਲੋਨ ਸੇਜ ਨੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰੂਪ ਨੇ
 ਤਪ ਮਾਨੇ ॥ ੫੮੭ ॥ ਛੋ ॥ ਤੇਜ ਦੇਹ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਸ ਕਹ ਰਹੇ ਮੇਨ ਜਗ ਸਾਂਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰੂਪ
 ਨੇ ਬਿਨੀ ਅਲਾਈ ॥ ੫੮੮ ॥ ਛੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਲ ਮੇਹ ਪਰ ਕੀਜੈ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹਮ ਸਭੁ ਕੇ ਦੀਜੈ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਲਖੈ ਸਕਲ ਜੇ ਅਵੈ ॥ ਧਰ ਆ
 ਨੀ ਦੁਤਿ ਹਦ ਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ੫੮੯ ॥ ਕਰਖ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਲੀਨੀ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੋ ਕੇ ਰੁਲ ਦੀਨੀ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਰੁਚਨ ਆਯੋ ॥ ਪ
 ਸਰੀ ਜੋ ਨਾਯੋ ਰੂਪਿ ਹਯੋ ॥ ੫੯੦ ॥ ਛੋ ॥ ਹਰੀ ਰਾਇ ਗਏ ਬਾਗ ਮੈ ਸੋਚੇ ਤਮ ਜਨਾਇ ॥ ਤਹਾਂ ਪੁਜ ਪਚਿ ਬੇਗਿ ਰੇਜ ਮੇ ਸਿਉ ਅਟਕਾਇ
 ੫੯੦ ॥ ਛੋ ॥ ਹਰੀ ਰਾਇ ਪਿਪਦ ਯਉ ਪਾਈ ॥ ਇਨ ਮੇਰੇ ਨਹ ਕਾਹਗ ਵਾਈ ॥ ਰੁਏ ਮਿਤ ਮਮ ਜਾ ਮੇਲਾਗਾ ॥ ਅਸ ਕਹ ਪਾਨੇ ਰੁਦਨ
 ਮਹਾ ਪਾਗ ॥ ੫੯੧ ॥ ਬੈਠੇ ਤਿਨ ਕੀ ਚਰਨਿ ਹਰੈ ॥ ਕਰੈ ਰੁਦਨੁ ਰੂਚ ਪ੍ਰਕਾਰੈ ॥ ਅਰਧ ਜਾਂ ਮਾਦਿਨ ਤਬ ਲੋਅਯੋ ॥ ਲਾਂਗੀ ਰੋਜ
 ਨ ਤਮਾਰੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੫੯੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਹਰਿ ਗਾਇ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਗਏ ਕਹਾਂ ਬਹੁ ਲਾਇ ਅਵਾਰੇ ॥ ਕਾਹੁ ਕਹਾ ਬਾਗੁ ਰੁਦਨਾਵੈ ॥ ਰਹੇ

੩
 ਭਾਇਨਪੁਰਜੀਅਵੈ॥ ੬੦੧॥ ਸੁਨਤਐਸਪੁਰਤਤਫਿਨਪਏ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨਾਸੀਗਲਵੇ॥ ਆਗੇਦੇਖਦਯਾਕੀਮੁਰਤਾ॥ ਪੁਸਪਹਥ ੩੧੨
 ਧਰਦੇਖੈਸੁਰਤ॥ ੬੦੨॥ ਏ॥ ਕਰੈਰੁਦਨਬਹੁਦੇਖਅਸਸੀਮੁਖਕੀਓਚਿਰਾ॥ ਕਾਹਿਤਕੀਜੈਰੁਦਨਤੁਮਾਬਿਥਾਸੇਕਕੁਯਾਰਾ॥ ੬੦
 ੩॥ ਏ॥ ਹਰੀਗਾਇਕਹਜਾਮੇਸੰਗਾ॥ ਰੁਏਮਿਤਏਪੁਸਪਅਨੰਗਾ॥ ਹੇਪੁਰਹਮੇਰੇਨਗਵਿਗਾਰਾ॥ ਇਹਕਾਰਨਮੇਰੁਦਨਉਚਾਰਾ॥ ੬੦
 ੪॥ ਸੀਗੁਰਜਾਨਦਯਾਨਿਧਭਾਰੀ॥ ਗਹੀਬਾਂਹਦੈਧੀਰਅਪਾਰੀ॥ ਹੇਸੁਰਾਇਹਤੁਮਚਰਨੀਪਰੇ॥ ਪਦਪੰਕਜਰਜਮਸਤਕਧਰੇ
 ੬੦੫॥ ਐਸੇਦੇਵਤਧੀਰਮਹਾਇ॥ ਚਲੇਸਦਨਕੇਸੀਗਲਵਾਇ॥ ਉਜ੍ਜਵਲਮੋਧਪੁਰਜਬਅਏ॥ ਪ੍ਰੇਮਪੁਲਕਤਿਹਠੰਬੈਨ
 ਏ॥ ੬੦੬॥ ਅਤਅਨੰਦਮਨਅਪਨੇਪਾਯੋ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨੇਕੋਪੁਨਗਾਯੋ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨੇਕੋਪੁਨਗਾਯੋ॥ ਹਰੀਗਾਇਕੇਭੁਲਮ
 ਫਾਰਾ॥ ਕੋਰੋਤਿਲਕੁਤੁਮਦੇਰਨਧਾਰਾ॥ ੬੦੭॥ ਏ॥ ਪੈਸੇਪਾਂਚਨਲੇਰੁਧਰਜੀਗੁਰਬੰਦਨਕੀਨਾ॥ ਗੁਰੁਭਾਖਹਰਿਗਾਇਕੋਮਨ
 ਮੇਅਨਦਲੀਨਾ॥ ੬੦੮॥ ਏ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨੇਤਿਲਕੁਕਰਾਯੋ॥ ਗੁਰਹਰਿਗਾਇਭੁਲਛਬਪਾਯੋ॥ ਉਮਰਬਰਖਦਸਅਤੁ
 ਖਦਾਇ॥ ਸੋਭਬਨੀਕਹੀਨਹਜਾਇ॥ ੬੦੯॥ ਦਯਾਸਿੰਘਪੁਨਮੰਦੁਅਏ॥ ਐਸਥਾਤਸਰੁਹੀਸੁਨਪਏ॥ ਮਾਤਨਨਕੀਬਿਸ
 ਮੇਧਾਰੀ॥ ਕਯਾਏਕੋਤਕਕੀਓਮੁਰਾਰੀ॥ ੬੧੦॥ ਪੁਰੁਕੇਨਿਕਟਸਭੀਚਲਅਏ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਸਮਾਲਖਪਾਏ॥ ਪੁਰਜੇਤਮ
 ਪੁਰੁਭੋਜਨਕੀਨੋ॥ ਸਰੁਕੇਯੁਤਮਨਅਨੰਦਲੀਨੋ॥ ੬੧੧॥ ਤਬਲੀਏਕੁਜਮੁਦਿਨੁਆਯੋ॥ ਦਯਾਸਿੰਘਪੁਰੁਕੋਤਕਕੁਯੋ॥
 ਬੋਲਸਭਨਕੋਲਾਇਦਿਵਾਨਾ॥ ਭਿਨਭਿਨਕਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ ੬੧੨॥ ਏ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਨੇਕੁਹਪੁਰੁਸੰਪਾਹਰਿਗਾਇ॥ ਜਾ
 ਵੇਤੁਮਰਮਦਾਸਕੋਤਤੁਜਮਮਾਢਿਗਾਏ॥ ੬੧੩॥ ਏ॥ ਰਾਮੇਕੋਪੁਨਮੇਸਅਲਾਯੋ॥ ਜਾਇਧਾਮਤੁਮਪੁਨਤਜਾਯੋ॥
 ਪਰਮਨੰਦਸੰਦ੍ਰਭੁਤਭਾਖਾ॥ ਜਾਇਸਦਨਰਹੁਤੁਮਅਭੁਲਾਖਾ॥ ੬੧੪॥ ਗਾਇਜੇਧਰੁਪੈਕੋਕਰਾ॥ ਜਪੇਨਾਮਗ੍ਰਹਮੇਚਲ
 ਰਹਾ॥ ਧਰਮੇਕੋਪੁਨਕਹਾਸੁਨਾਇ॥ ਜਾਇਧਾਮਤੁਮਮਾਢਿਗਾਏ॥ ੬੧੫॥ ਸਾਧੁਕੇਦੀਨੋਬਹੁਧੀਰਾ॥ ਭੋਗਜਗਤੁ

ਖਰਾਖਸਰੀਰਾ॥ ਲਾਲਚੰਦਕੋਆਇਸਕੀਨੀ॥ ਮੁਰਤਔਰਸੈਤੀਆਂਦੀਨੀ॥ ੬੧੬॥ ਤਿਨਕੋਸ੍ਰੀਮੁਖਮੈਸਅਲਾਯੋ॥ ਭੁਗਮੱਲਤੁ
 ਸਦਨਬਨਾਯੋ॥ ਸੁਗਸਿੰਘਤੁਮਰੇਹਿਤਤਹਜਾਏ॥ ਨਿਜਮਾਤਾਤੁਤਹਰਹਾਏ॥ ੬੧੭॥ ਦੋ॥ ਅਥਾਦਿਲਨੱਬੋਕੋਕਹਤੁਮੁਰੀ
 ਨਿਜਗ੍ਹਾਜਾਇ॥ ਕੋਤਕਦੇਖੋਜਗਤਕੋਕਛੂਕਾਲਖਪਾਇ॥ ੬੧੮॥ ਬਾਬਕਜਤੀਮਲਕਕੇਸੁਤਸੋਕੀਨਉਚਾਗਾਅਮੀ
 ਸੋਰੇਵਰਜਾਇਰਹਮਨਮੇਅਨੰਦਧਾਰਾ॥ ੬੧੯॥ ਚੌ॥ ਮਾਤਨਾਨਕੀਪੁਨਾਦਿਖਾਈ॥ ਜੋਰਹਾਬਪੁਰਸਮੁਹਾਬਿਠਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਮੁ
 ਖਕਹਾਮਾਗਰੁਚੋਯੋਈ॥ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਭਾਖਸੰਸਨਹਿਕੋਈ॥ ੬੨੦॥ ਕਹਾਮਾਤਤੁਮਰਾਬਚਸੁਆਮੀ॥ ਗੁਰਗੁਰਆਈਮਮੁ
 ਖਧਾਮੀ॥ ਸੋਪ੍ਰਭਾਜੀਤੁਮਕੋਤਕੁਚੀਨੋ॥ ਹਰੀਰਾਇਕੋਅਬਗੁਰਕੀਨੋ॥ ੬੨੧॥ ਅਬਕ੍ਰਾਮਗੋਤੁਮਸਕੁਜਾਨੋ॥ ਮਨਕੀਸ
 ਨਮੇਬਾਤਪ੍ਰਮਾਨੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਸੰਸਨਹਕੀਜੋ॥ ਸਮਾਪਾਇਗੁਰਆਈਲੀਜੋ॥ ੬੨੨॥ ਤੁਮਰਾਸੁਤਹੋਵੈਗੁਰਕੁਰੀ॥ ਨਿਸਚੈਜ
 ਨਚਿਤਮਤਧਾਰੀ॥ ਤੁਮਸੁਤਨੰਦਨਹੁਇਬਲਵੰਤਾ॥ ਧਰਗੁਰਆਈਸੁਖਦੈਸੰਤਾ॥ ੬੨੩॥ ਦੋ॥ ਸੁਤਗੁਰਆਈਦਿਖਤੁਮਸੁਤ
 ਸੁਤਬਹੁਰਨਿਹਾਰਾ॥ ਬਹੁਰਤ੍ਰਾਗਾਨਿਜਪ੍ਰਨਕੋਹਮਰੇਨਿਕਟਪਧਾਰਾ॥ ੬੨੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਬਮਨੋਮਮਬਾਤਜਾਇਬਕਾਲੇਤੁ
 ਮਰੇਹਾ॥ ਇਹਠਾਂਬਸੁਦਿਨੁਰਾਤਸੁਤਗੁਰਆਈਹੋਇਤਹਾ॥ ੬੨੫॥ ਚੌ॥ ਮਾਤਨਾਨਕੀਅਨੰਦਕੋਸਤਬਾਤਮਨਮਾਨਾ॥ ਸੁਰਜਮੇ
 ਲਕਰਜੋਰਕੈਪੁਨਅਸਬੈਨਬਖਾਨਾ॥ ੬੨੬॥ ਚੌ॥ ਹੋਪ੍ਰਭਾਕਸਾਅਾਇਸੁਅਬਮੋਕੋ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਾਭਾਇਇਹੋਤੋਕੋ॥ ਗੁਰਹ
 ਰਿਰਾਇਜਨਕਰਸੇਵਾ॥ ਤੋਕੋਹੋਵੈਖੇਮਅਭੇਵਾ॥ ੬੨੭॥ ਗੁਰਮੈਦਰਬੁਵਾਰਨਹਆਵੈ॥ ਤੁਮਕੁਲਜਗਮੈਅਧਕਫ
 ਲਾਵੈ॥ ਸੁਰਜਮੱਲਭਾਰਸੁਖਪਾਏ॥ ਪ੍ਰਭਾਕੋਬੈਨਸਤਹੀਸੁਭਾਏ॥ ੬੨੮॥ ਅਣੀਰਾਇਰਹਮਸਤੁਨਬੋਲੈ॥ ਪ੍ਰਭਾਕੋਨਾਮਅ
 ਮੀਝੁਕੋਝੁਲੈ॥ ਤੇਗਬਹਾਵ੍ਰਮੇਨਰਹਾਯੋ॥ ਜਨਤਬਤਨਬੈਨਅਲਾਯੋ॥ ੬੨੯॥ ਪਾਂਚਗੁਰੂਤਬਲੋਚਲਾਏ॥ ਸਾਬਦੇਵ
 ਸਭੁਗੁਰਾਤਸੁਹਾਏ॥ ਜਗਮਗਜੋਤਤੇਜਨਭੁਗੁਰੀ॥ ਹਰਿਗੁਰਦਿਦਿਖਉਠੇਮੁਰਾਰੀ॥ ੬੩੦॥ ਦੋ॥ ਪਾਂਚਗੁਰੂਸ੍ਰੀਮੁਖ

3

ਕਹਾ ਕੀਏ ਪੁਰਾਨੁ ਕਾਮਾ ਜਗਮੇਜ ਸੁਤੁ ਮੋਰੇ ਭਯੋ ਅਬ ਚਾਲੇ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ॥ ੬੩੧ ॥ ਹਰਿਗੁਣਿ ਦਉ ਸਤਤ ਕਰੀ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ॥
 ਕਰੀ ਬੰਦਨੁ ਕਰਖ ਸੋਲਖ ਮੁਰਤ ਅਰੁ ਰਾਮਾ ॥ ੬੩੨ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਏ ਪੰਚ ਗੁਣੁ ਸਤ ਦੇਵ ਸਬ ਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁ
 ਢਾਓ ਗੁਰਦਾਸਾ ॥ ਦਿਖ ਬੰਦਨ ਕਰ ਪਾਰੁ ਲਾਸਾ ॥ ੬੩੩ ॥ ਦਸਾ ਸਿੰਧ ਪੁਨ ਕੀ ਚਿਸ ਨਾਨਾ ਪਰ ਪੀਤ ਪਟ ਅਨੰਦ ਮਾਨਾ ॥ ਕੁਸਾਰੁ
 ਸਾਇ ਬੈਠ ਖੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿਗਾਇ ਸਮੁਹ ਅਰੁ ਰਾਮਾ ॥ ੬੩੪ ॥ ਜੋ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੇ ਰੀਸੇ ਦੀ ਨੀ ਖੁਖ ਸਿੰਧ ਪਨੇਰੀ ॥ ਰਹਿ
 ਜਾਮ ਨਿਸ ਜਾਗ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮੰਜ ਨ ਨਾਮਾ ਬਿਖੈ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ੬੩੫ ॥ ਸਾਂਤ ਸੀਲ ਪਰਾਪ ਛੁਪਾਵੇ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਖਮੀ ਤੁਅਲਾਵੇ
 ਏਥਿ ਧੀ ਸਿੰਘਾ ਦਈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿਗਾਇ ਹੀਏ ਸਰੁ ਧਾਰਾ ॥ ੬੩੬ ॥ ਪੁਨਸੁ ਭੁਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸੁਨਹੁ ਭਾਰੁ ਖੋਏ
 ਮੁਕਤ ਰੂਪੁ ਮੋਹਿ ਸੁਭੀ ਯਾਮੇ ਸੀਸ ਨ ਕੋਇ ॥ ੬੩੭ ॥ ਅਬੋਹੰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਪਰ ਜਾਂਊ ॥ ਰ੍ਹਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਂਊ ॥ ਮਮਾ
 ਇਸਤੁ ਮਰਦਨ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮਾ ਬਿਖੈ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ੬੩੮ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਨ ਕੀਸੇ ਵਾਕ ਰੀਠਿ ॥ ਏਕ ਦੇ ਕ ਗੁਰਨਾਨਕ ਧ
 ਰੀਠਿ ॥ ਜੇ ਦਰਸਨੁ ਕਰ ਮੇਰਾ ਚਾਹੈ ॥ ਹਰੀਗਾਇ ਗੁਰ ਦਰਸ ਉਮਾਏ ॥ ੬੩੯ ॥ ਹਰੀਗਾਇ ਮਮੁ ਭੇਦ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਏਛੁ ਕਰ ਪਾਵੈ ਸੋ
 ਈ ॥ ਸੁਨੈ ਸੇ ਬੀਬੀ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਬਿਰਬਲ ਭੁਈ ਭਾਰੁ ਮਪਾਈ ॥ ੬੪੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਤਾ ਹਧੀ ਰਬ ਭੁਈ ਨੇ ॥ ਆਦਿ ਸਕਤ
 ਤੁਮ ਸੇ ਕਨ ਚੀਨੇ ॥ ਸੁਨਵੀ ਰੇ ਮਨ ਅਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਸਤੁ ਨ ਮਿਲ ਬਿਨੀਉ ਚਾਰਾ ॥ ੬੪੧ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਉਪ ਦੇਸ ਕੈ ਕ
 ਰੈਰੀ ਤਜਗ ਜੋਇ ॥ ਹਮ ਕੋ ਆਇ ਸੁਹਾਇ ਜੋ ਭਾਖ ਦਸਾ ਕਰ ਸੋਇ ॥ ੬੪੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਾ ਸੁਨਹੁ ਮਮ ਪਾਰੋ ॥ ਇਹ ਉਪ
 ਦੇਸ ਸਤੁ ਹੀ ਸਧਾਰੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜ ਨਾਇ ਹਸ ਬਦ ਅਲਾਇ ॥ ਮਾਰੂ ਅਸਟ ਪਦੀ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੬੪੩ ॥ ਜਨ ਚਾਰ ਮੁਖ ਐਸਾ
 ਲਾਯੋ ॥ ਚੰਦਨ ਮਹਿ ਚੰਦਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਯੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਚੰਦ ਨੂੰ ਹੋਈ ॥ ਜਨ ਮਮ ਰਨ ਕੇ ਸੀਕਟੇ ਖੋਈ ॥ ੬੪੪ ॥ ਅਰਾ
 ਧਨੁ ਜਨ ਸਦ ਭੁਲ ਜੀਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ॥ ਤ੍ਵਾਗਨ ਮਹਿ ਤ੍ਵਾਗਨ ਮਨੋ ॥ ਕਾਮਾ ਦਿਕ ਅਰ ਤ੍ਵਾਗਨ ਫਨੋ

੬੪੫) ਮੰਗਨੁ ਤੇ ਇਹ ਮੰਗਨੁ ਚੰਗਾ ਹਰਿਜਸੁ ਰੁਤੇ ਮੰਗ ਉਮੰਗਾ ॥ ਚੰਗਾ ਨ ਤੇ ਜੰਗਾ ਨ ਵਡੁ ਭੰਗਾ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜੋ ਜ
 ਨ ਜੰਗਾ ॥ ੬੪੬) ਏਹਾ ਲਾਗਨ ਮਹਿ ਲਾਗਨੁ ਲੇਹੁ ਰਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪ੍ਰਪਤਤਾ ਹੋਕੇ ਨਿਹ ਮਾਨ ॥ ਕਦੁ ਭੁਭਾਗ
 ੬੪੭) ਕਰੁਨ ਨ ਕਸਰੁ ਕਿਛੁ ਭੁਲੇ ਰਟੈ ਨ ਮੁਖ ਸੀਗਾ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਸੁਖ ਤਾਂ ਹੋਕੇ ਜੇ ਪ੍ਰਸਰਨ ਉਮੰਗਾ ॥ ੬੪੮) ਏਹਾ ਸਿ
 ਘ ਅਸ ਬੈਨ ਉਚਾਗਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਬੰਦਨ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿਗਾਇਚਰਨ ਧਰੀ ਸਾ ॥ ਤਜੀ ਦੇਹੁ ਖਸਿਧ ਜਗੀਸਾ ॥ ੬੪੯)
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਭੁ ਯੋਨੁ ਭੁਭਾਰੀ ॥ ਭੂਰ ਭੂਲ ਭੂਰਗਾ ਵਤ ਨਾਰੀ ॥ ਜਰਨ ਗਾਮ ਨ ਕਬੈ ਠਥਿ ਵਨਾ ॥ ਪਾਂਚ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਪਾਨਾ ਠਨਾ ॥ ੬੫੦)
 ੬੫੧) ਢੁਰੈ ਚਵਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਖਪੁਨ ਹੋਤ ਬੀਤਾ ॥ ਘਨੇ ਫੂਲ ਸੁਰ ਭਰ ਅੰਗੁ ਜਸੁ ਭਾਖਤ ਸੀਤਾ ॥ ਜੀਤ ਜੈਤ ਕਹੈ ਜੈਤ ਸੁਰੀਤ
 ਰਾਖਾ ਨ ਦਧਾ ਰੈ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਤ ਅਪਾਰ ਦਯਾ ਨਿਧ ਅੰਗੁ ਪਧਾਰੈ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤ ਸੁਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਦਿਕੁ ਖਪਾਇ ਕੈ ਬ
 ਲਿ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਰੋਟੈ ਸੁਰੀ ਨੇਤ ਨੇਤ ਮੁਖ ਗਾਇਕੈ ॥ ੬੫੨) ਏਹਾ ਐਸੀ ਛਬ ਬਰਨ ਨ ਕਰੈ ਕੋ ਨ ਕਵੀ ਮਤਿ ਮਾਨਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸੀਤ ਹੋ ਬਾਲਕ
 ਦਿਬ ਖਸੈ ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੬੫੩) ਏਹਾ ਕਰੁਪ ਸੁਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸੁਖ ਸਿੰਘ ਅਭੇਦਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤ ਦੇਵ ਚਲਾ ਮ
 ਗੇ ॥ ਜਾਨ ਅਪਕੇ ਅਤ ਬਡੁ ਭਾਗੇ ॥ ੬੫੪) ਏਹਾ ਬਿਧਿ ਪਿਛੇ ਤੀਜੇ ਤਸਮਾ ਏਹਾ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸੀਮਤ ਸੇਰ ਹਸੈ ਪਚਾ
 ਨਵਾ ॥ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ਬਿਤ ਪੰਚ ਮਗਾਵਨਾ ॥ ੬੫੫) ਏਹਾ ਸਵਾਜਾ ਮਾਦਿ ਨ ਕੇਚਕੇ ਸੀ ਗੁਰ ਰੂਪ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੇ ਆਦਿ ਲੋਸਤੁ ਜ
 ਨ ਬਿਸੈ ਮੇਪਾਇ ॥ ੬੫੬) ਸੁਰੇ ਕੇ ਭਾਨੇ ਪੀਰ ਧਰਾਏ ॥ ਸੁਰਜ ਮੱਲ ਕੇ ਐਸ ਅਲਾਏ ॥ ਤੇਜੇ ਦੇਹ ਪਿਤ ਰਿਤ ਸਵਾਰੇ ॥ ਚਿਦ ਘਨ
 ਨੋ ਕੁਮਤ ਧਾਰੇ ॥ ੬੫੭) ਰਵ ਮੱਲ ਕੀ ਨੇਤ ਬੈਸ ਨਾਨਾ ॥ ਰਿਤ ਕਰੀਤ ਨ ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਦੇਹ ਜਨਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ਭੀਦ ਅਧ
 ਕਾ ਬਿਵਨ ਬਨਾਏ ॥ ੬੫੮) ਜਰੀ ਬਾਦਲਾ ਅਨਗਨ ਲਾਇ ॥ ਭਤ ਛਿਨ ਕਾਏ ਲੀਓ ਓਠਾਇ ॥ ਰੂਪ ਚੰਦ ਭਾਨਾਇ ਕਰਿ ਗਾਜੇ ਧਮੋਲ
 ਰਵ ਅਨ ਬਹੋਰਾ ॥ ੬੫੯) ਢੁਰੈ ਚਵਰ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਏ ॥ ਕੀਨ ਰਜ ਛਗਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਹੋਇ ਅਤ ਯੀਤਾ ॥ ਭਾਰਤ

ਧਨਮਗਦਨਤਮਨਤਾ) ੬੫੯) ਨਗੁਰੀਮੁਖਾਜਪੁਸੇਰਾਕੀਨਜਾਇ) ਤੀਰਾਤੋਦੁਜਾਇਕੋਚੰਦਨਚਿਖਬਨਾਇ) ੬੬੦
ਮਾਤਮਰਵਾਹੀ) ਹਤਨਕਾਂਸੀਕੀਨਉਚਾਰਾ) ਪਤਾਭੁਪਰੀਤਿਹਨਾਮਕੋਚੰਦੁਮਨਿਹਾਰ) ੬੬੧) ਇਹਠਾਂਦਾਹਜਿਸਨਰੋਹੇ
ਈ) ਗੁਰਕੇਖਮਜਾਇਵਹਿਜੋਈ) ਸੁਰਕੇਰਾਨਾਐਸੁਨਾਏ) ਦਯਾਸਿੰਧਾਇਹਬੈਨਅਲਾਏ) ੬੬੨) ਰਾਖਾਚਿਖਾਪਰਸੀਗੁ
ਤਦੇਹੀ) ਲਾਂਬੁਦੀਓਪੁਰਜਮਲਤੇਹੀ) ਸਾਹਿਬਗੁਨਾਲਾਇਦਿਵਨਾ) ਕੀਰਤਨਮੈਦਿਗਹਿਗੁਰਠਨ) ੬੬੩) ਗੁਗਤਸਿੰਘ
ਹੁਇਰਾਗਾਅਪਾਰਾਮਨੋਚਲੀਵਿਰਹਕੀਧਾਰਾ) ਕਪਾਲਕ੍ਰਿਅਕਰਕੀਓਸਨਾਨਾ) ਸੁਰਜਮਲਾਵਿਰਹਗੁਰਠਨ) ੬੬੪) ਬੈਠ
ਦਿਵਨੁਭੋਗੁਤਬਪਾਯੋ) ਸੋਹਲਾਪਛਯੋਕੜਾਹੁਵਰਤਯੋ) ਬਰਨਤਕਥਾਧਾਮਕੋਆਏ) ਕਰਪ੍ਰਚਵਲਲੋਕਾਸਿਧਾਏ) ੬੬੫)
ਗੁਗਤਸਿੰਘਕਹਤਕਕੋਹੰਗੁਰਕੀਕਥਾਅਪਾਰਾ) ਇਹਸੁਰਨਤੇਪਹਿਕਹੀਦਯਾਸਿੰਘਨਿਧਾਰਾ) ੬੬੬) ਦਯਾਸਿੰਧਕੇ
ਪਸਪਦੁਨਗੇਸੁਰਨਿਜਨਿਜਧਾਮ) ਜਹਜਹਗੁਰਆਇਸੁਦਈਜਪਤਗੁਰਗੁਰਨਾਮ) ੬੬੭) ਸਾਹਿਬਗੁਨੇਕਾਉਤਜਾ
ਨੇ) ਸਾਹਬਸ੍ਵਦਨਾਮਪਹਚਨੇ) ਸਾਹਿਬਗੁਨੇਬਾਂਹਗਹਾਇ) ਸਪਤਗੁਰੁਕੋਆਨਦਧਾਇ) ੬੬੮) ਰਮਦਾਸਚਿਰਪੁਨਕੀ
ਯੋਧਾਨਾ) ਸੁਨੇਸੰਤਧਰਅਨੰਦਨਾਨਾ) ਹਰਿਗੁਣਿਦਗੁਰਸਿੰਘਉਧਾਰੇ) ਤਾਕੋਆਵਤਨਾਹੁਮਾਰੇ) ੬੬੯) ਗੁਣੀਕਹੇਕਛੁ
ਕਸੇਜਨੇ) ਵਾਗਇਕਾਦਸਮਹਿਅਨਮਾਨੇ) ਪੌੜੀਤੀਨਅੰਤਜੋਗਾਈ) ਛਠਮਗੁਰੂਜਿਹੁਏਸਹਾਈ) ੬੭੦) ਅੰਗਅਨੰਤਸਿੰ
ਖਪੁਤਾਰੇ) ਗੁਗਤਸਿੰਘਕਛੁਨਾਹੁਮਾਰੇ) ਆਦਿਅੰਤਸੁਰਕਥਾਸੁਨਾਈ) ਛਠਮਗੁਰੂਕੀਜਨਮੁਖਦਾਈ) ੬੭੧) ਜੋ
ਇਪਸਨਤੁਮਥਾਕਰਾਸੇਸੁਰਦੀਓ) ਛਠਮਗੁਰੂਕੀਕਥਾਕਾ) ਅੰਤੁਸੇਸਨਹਧਾਈ) ੬੭੨) ਚਾਰਬੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰ
ਣਾਆਗਮਖਦਬਾਕਰਲਬਖਨਾ) ਇਨਕੋਪੜਤੀਰਬਸੁਨਾਏ) ਜੋਜਗਮੈਛਲੁਬਰਸਮਧਾਏ) ੬੭੩) ਤਿਹਤੇਸੰਗੁ
ਨਫਲਤਿਹਰੇਈ) ਗੁਰਕੀਕਥਾਪਛੈਲਿਖਜੋਈ) ਸੁਨੇਵਿਚਾਰਹੀਯੋਜੋਧਾਨੇ) ਸੋਰਵਤਤਨਖੇਦੁਨਿਹਾਰੇ) ੬੭੪) ਧਨਾ

ਉਇਕੁ ਪਠੈ ਕੋ ਕੇਵਲ ਪਠਾਇ ਰੀਕੁ ਰਹੈ ਤੁਹਾ ਤਿਸਿ ॥ ੪੭੫ ॥ ਭ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਹੁਇਪਗਰ ਪਟਾਇ ॥ ੪੭੫ ॥
 ਮਨੀਨਿ ਪਕਰ ਅਨੰਦ ਧਾਗਾ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜਸ ਮੇਰ ਉਚਾਰਾ ਸੋ ਸੁਰਤੋ ਸੋ ਕਥਾ ਚੁਨਈ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰਰ ਪਟਾਈ ॥ ੪੭੬ ॥
 ੧੬੭੬ ॥ ਐਸੇ ਕਹ ਬਹੁ ਧੀਰਦੈ ਮਨ ਮੇ ਅਨੰਦ ਠਨ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤਬ ਹੀ ਕੀ ਯੋ ਨਿਜ ਪੁਰ ਚਰ ਪਾਨ ॥ ੪੭੭ ॥ ਮਾ ॥ ਸਬਰਨਤ
 ਰਹੇ ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਥ ਉਮੰਗਾ ॥ ਚੁਨੇ ਸੀਤ ਐਸੇ ਸੁਖ ਦਨਾਂ ਹੀ ਮਿਲੈ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ੪੭੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਕਰ ਪਯਾਨ ਮੱਘ ਯਾ
 ਏਚਿਤ ਰਖ ਭੁਗਤ ॥ ਗੁਰ ਜਸੁ ਕਰਤ ਬਖਾਨ ਗਯੋ ਆਪ ਨੇ ਦੇਸ ਸੋ ॥ ੪੭੯ ॥ ਮਥੀ ਬਕਰਤ ਕੋਨ ਮਾਥੀ ਨੀ ਕਵਿ ਬਰਨ ਨੀ ॥ ਚੋ
 ਬਰ ਬਾਗ ਬਿਨਤੀ ਹੋ ਗਾਉ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤ ਤੇ ਭੂਲਾ ਛਿਮਾਉ ॥ ਨੀਚ ਅਗ ਮਾਨ ਮਹਾਂ ਹੋ ਮੂੜਾ ॥ ਛਲ ਕਪਟੀ ਬੋਲ ਤਸਦ ਭੂੜਾ ॥ ੪੮੦ ॥
 ਲੇਲ ਪਲੀ ਪਟ ਐਰ ਬਜਾਰੀ ॥ ਮਮ ਅਵਗਨ ਕੋਨ ਹੁਸਮਾਰੀ ॥ ਐਸ ਜਾਨ ਮਮ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਾ ਅਭੁਲਾਖੇ ॥ ੪੮੧ ॥ ਮ
 ਨੀ ਸਿੰਘ ਭੁਆ ਮੀ ਕਾਦਾ ਸੁ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਤਾਕੁ ਭੁਯੋ ਦਸ ਹੋ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਮ ਕੀ ਨੀ ਅਧ ਕਸਾਇ ॥ ੪੮੨ ॥ ਸਿ
 ਖਾਦਈ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰ ਦੀਨੇ ॥ ਲਾਇ ਕਸ ਕਲਬਾਤ ਕੇ ਕੀਨੇ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਦਿਦ ਕੇ ਚਰਤ ਚੁਨਾਏ ॥ ਚਮਨ ਗੋਸਟ ਬੈਠ ਮਹਾਏ ॥ ੪੮੩ ॥
 ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜਬ ਹੀ ਕਹੀ ਭੁਗਤ ਸਿੰਘ ਕੋ ਗਾਥਾ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਵ ਗੁਰੂ ਬੈਠ ਤਬੇ ਫਿਰਾ ਜਾਥਾ ॥ ੪੮੪ ॥ ਚੋ ॥ ਚੁਨੀ ਜੈਸ ਗੁਰਤ ਸ
 ਮਮ ਗਾਈ ॥ ਮੇਪਗ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ ਮਹਾਈ ॥ ਆਇ ਸਕਰੀ ਛੰਦ ਰਚ ਲੀਜੇ ॥ ਛੰਦ ਬੰਦ ਗੁਰ ਗਾਥ ਕੀਜੇ ॥ ੪੮੫ ॥ ਤਬ ਮੇ ਬਿਨੈ ਕੀਨ
 ਬਭੁਨਾ ਹੀ ॥ ਇਨ ਕੋ ਬੁਧ ਚਾਤੁਰੀ ਚਾਹੀ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸੀ ਮੁਖ ਐਸ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਦਿਦ ਗੁਰ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥ ੪੮੬ ॥ ਤਬ ਮੇਰ
 ਜਗੁਰ ਮਸਤ ਕਲਾਇ ॥ ਉਦਮ ਕੀਯੋ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਅਵਲ ਚੁਨੇ ਛੰਦ ਪੁਨ ਕਰੋ ॥ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਮਾਰੋ ਪੁਨ ਧਰੋ ॥ ੪੮੭ ॥ ਜੇ
 ਮਨ ਮਨ ਰਾਖ ਗੁਰ ਸੇਈ ॥ ਪੁਨ ਹੋ ਕੋਰੋ ਭੁਖ ਗੁਰ ਜੇਈ ॥ ਜੇ ਠਾ ਸੰਸ ਉਦਮ ਕੀਨੇ ॥ ਚੁਨੇ ਸੀਤ ਗੁਰ ਕਾ ਬਭੁ ਚੀਨੇ ॥ ੪੮੮ ॥ ਮਾ
 ਚਿਦ ਸਕਵਤ ਕੀਨੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਧ ਕਸ ਪਲੀਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰ ਕੀਰੋ ਹੋਰੋ ॥ ਚੁਨੇ ਸੀਤ ਸੰਮਤਾਇ ਹਕੋਰੋ ॥ ੪੮੯ ॥ ਚੋ ॥ ਸ

[illegible]

ਕਬਿਤਾ ਸੀਰਾਗੁ ਮਾਣੰਗੀ ॥ ਮਾਸਾ ਪੁਨ ਗੁਜਰੀ ਸੇ ਦੇ ਦੇ ਸੇ ਗੀ ਪਾਰੀ ਮੇ ਬਿਹਾਰ ਜਾ ਬਖਾਨੀਯੋ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਸੇ ਗਠਿ ਪ
ਨਾਸਰੀ ਸੁਜੈ ਤਸਿ ਗੀਟੇ ॥ ਬੈਰਾਜੀ ਮੇ ਡਿਲੀ ਗਮੁ ਪੀ ਮਾਨੀਯੋ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਸੁਗੰਭਰਾ ਮਕਲੀ ਨਟ ਮਾਲੀ ਗੀਰਾ
ਮਾਰੂ ਸੇ ਤੁਖਾਰੀ ਮੇ ਕਿਰਾਭੈ ਰੋਜਾਨੀਯੋ ॥ ਬਸੰਤ ਪੁਨ ਮਾਰੰਗ ਮਲਾਰ ਮੇ ਰਕਾਨੜਾ ਕਲਯਾਨ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਜੈ ਜਾਵੰਤੀ
ਸੁਭਠਾਨੀਯੋ ॥ ੧ ॥ ਦੋ ॥ ਗਾਇਕੰਤੀ ਗੀਥ ਮੇ ਸੀ ਗੁਰਦੀਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਪੜੈ ਸੁਨੈ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥

))

॥ श्रीवत्स १५२६॥ गुरुवा न क ज न भो ॥ श्रीवत्स १७६५ गुरुगे धि च सि य प पा र ॥
॥ श्रीवत्स १७६५ गुरुगे धि च सि य प पा र ॥ २३८ ॥ श्रीवत्स १७६५ गुरुगे धि च सि य प पा र ॥
॥ श्रीवत्स १७६५ गुरुगे धि च सि य प पा र ॥ २३८ ॥ श्रीवत्स १७६५ गुरुगे धि च सि य प पा र ॥

M-3230L

